

Giới thiệu Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới

Tên gốc: 毒妃在上 ; 毒妃在上, 邪王在下

Tên truyện: Độc phi ở trên, Tà Vương ở dưới.

Tên khác: Độc phi ở trên; Độc phi tại thượng.

Edit: Emily_Ton.

Convert: Chihiro

Thể loại: cổ đại, xuyên không...

Một nữ nhân đã lột sạch Tà Vương đang đắm mình trong tu luyện, còn sờ soạng kích cỡ nhân gia, nói rằng: "Thần tiên ca ca, đắc tội! Cho ta mượn quần áo của người để mặc!" sau đó tiêu dao trốn chạy.

Sau khi Mỗ Tà Vương thanh tỉnh, cắn răng: Lục soát! Đào ba thước đất cũng phải tìm được nàng cho ta!

Hắn là thánh tôn được chúng sinh đại lục này sùng bái, thần bí, cao quý, không thể với tới...

Nàng là vua sát thủ của thời hiện đại, đánh giá hắn: Yêu nghiệt, biến thái, thần côn.

Nàng tránh hắn như rắn rết, hắn quấn nàng chặt như dây mây.

Nàng phúc hắc tàn nhẫn, vô tình và không có tình yêu, lạm dụng và ngược đãi bạch liên, thích đền ơn và phục cừu, bị thế nhân gọi là yêu nữ ma vật.

Hắn đặt nàng ở trên đầu mũi trái tim, không dung bất luận kẻ nào khinh nhục. Hắn nói: người khinh nhục ta có thể tha thứ, khinh nhục nàng giết không tha!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Người bị nâng đi về phía trước

Edit & Dịch: Emily Ton.

Cố Tích Cửu (顾惜玖) phát hiện một vấn đề rất quan trọng tại thời điểm tỉnh lại. Cô hoàn toàn không còn nhận ra môi trường xung quanh mình!

Màn lụa phát phới, mái cong đầu cung cổ kính, hành lang quanh co.....

Cô nhìn xuyên qua khoảng trống dọc theo hành lang quanh co, có một mặt trăng hình lưỡi liềm phát sáng trên bầu trời bao la, bao bọc bởi rất nhiều ngôi sao lộng lẫy, mà chính cô thì đang nằm ngang và bị người nâng đi về phía trước.

Cô có chút phát hoảng, không nhận được cử động một chút, sau đó phát hiện một vấn đề khủng khiếp hơn———— cô đang trần truồng!

Trên người cô chỉ bọc một lớp chăn mỏng, được bọc kín mít từ đầu đến chân, chỉ lộ một đôi mắt ở bên ngoài.

Đôi mắt lạnh lùng của cô dừng lại trên người hai tên đại hán đang nâng mình.

Cả hai đều rất mạnh mẽ, cơ bắp rắn chắc, trang điểm võ sĩ cổ trang, tuy rằng đang nâng người nhưng đi đường lại lặng yên không tiếng động, vừa nhìn liền biết là người có võ công. Hơn nữa, võ công không thấp.

Cố Tích Cửu căng thẳng nắm chặt tay trong chăn!

Cô là sát thủ hàng đầu ở thời hiện đại, lãnh khốc tàn nhẫn, tung hoành trên thế giới, nhưng không ngờ lại gặp phải người mà mình tin nhiệm nhất ám toán. Người kia tên là Long Tích, đã từng là huấn luyện viên của cô, cũng là bác sỹ. Cô không tin bất luận kẻ nào, chỉ tin tưởng duy nhất anh, thậm chí thích anh, muốn gả cho anh.

Nhưng không nghĩ rằng anh sẽ ám toán cô, một ly mê dược khiến cô hôn mê choáng váng, sau đó muốn phẫu thuật lấy trái tim cô để đổi cho vị hôn thê bị bệnh của anh.....

Cũng không nghĩ rằng trên đường đi đổi tim thì cô tỉnh lại....

Ở trên bàn phẫu thuật, cô tự mình giết bác sỹ phẫu thuật Long Tích, cũng đâm xuyên qua trái tim của mình.....

Cô vốn dĩ đã chết, không nghĩ tới không đi tìm Diêm Vương gia uống trà, lại đi tới nơi này mà không thể hiểu được.

.....Edit & Dịch: Emily Ton....

Lúc này cô tự nhiên sẽ không nghĩ tới mình đang tham gia quay phim.

Cô xuyên qua!

Xuyên qua đến trên thân thể người này, bị người bọc lại giống như cái bánh chưng và dường như đang được nâng đi về một tòa đại điện rất xa hoa.

Cả hai người đều bước đi cực kỳ nhanh, cơ hồ trong chớp mắt đã tới trước cửa điện rồi. Cửa điện âm trầm mở rộng ra hai bên.....

"A..... A..... Cứu mạng..... Cứu mạng..... A, a, không cần....." Tiếng kêu thảm thiết thống khổ của nữ tử nháy mắt truyền tới, gọi suy nghĩ của Cố Tích Cửu tung bay trở về. Ánh mắt cô nhanh chóng đảo qua, hơi ngưng lại!

Cách bài trí bên trong đại điện tự nhiên xa hoa lộng lẫy, vô luận là bàn ghế gỗ tử đàn, hay là bình phong hoa điều đòi hỏi, đều biểu hiện hai chữ—— quý tộc!

Mà nội thất xa hoa nhất có thể thấy được, chính là một giường siêu lớn. Trên giường lớn, màn幔 rũ xuống, phía trên có hai thân ảnh trắng bóng đang dây dưa bên nhau.....

Nam nhân phía trên có diện mạo tuấn mỹ, khoảng 27-28 tuổi, trên đầu dùng một cây trâm ngọc màu xanh lục kẹp lấy mái tóc dài, tóc rơi tung trên vai, cơ bắp mờ nhạt nhưng rất tuyệt. Động tác lúc lên lúc xuống rất cường thế hữu lực, khoe môi hân hoi nhấp, cong nhẹ một nụ cười lãnh khốc, được xem như một chút mát mẻ của nam nhân.

Phía dưới chính là một nữ hài non nớt, tuổi rất nhỏ lại lạ mắt, mi thanh mục tú, biểu tình không giống như nam tử kia mang vẻ mặt hưởng thụ. Sắc mặt của tiểu nữ hài trắng bệch, miệng nhỏ khẽ nhếch, giọng nói đã khàn, ô ô nghẹn ngào. Mồ hôi lạnh đã khiến tóc nàng ướt đầm, hiển nhiên đã thống khổ tới cực điểm rồi.

Sắc mặt Cố Tích Cửu hơi đổi!

Hỗn đản này, x mạnh cây non a! Hắn là ai?

Hai đại hán nâng Cố Tích Cửu tiến vào. Tuy nhiên, không hề quấy rầy hứng thú của nam tử kia, động tác của hắn càng nhanh càng mạnh hơn!

Tiểu nữ hài rốt cuộc không chịu đựng được, sau khi kêu lên vài tiếng, đôi mắt vừa lật, đầu ngã một bên, bất động.

"Mất hứng!" Nam tử kia nguyên rủa một tiếng, thân mình vừa lật, rơi xuống từ trên người nữ hài, thuận thế một chân, đá nữ hài xuống giường giống như đá rác.

Nữ hài không nhúc nhích, khuôn mặt nhỏ đã chuyển sang màu vàng sáp, khoe môi có máu chảy xuống. Cũng không biết là còn sống hay là đã chết.

"Cái này thật là vô dụng, nâng đến bãi tha ma cho chó ăn!" Trong giọng nói của nam tử tràn đầy sự bất mãn phần uất.

~~~~~Lời người dịch (cóp đi cùng): Trên mạng hiện tại đang lưu hành 1 bản tương tự. Nếu muốn có ra khỏi watt thì làm ơn cóp mới, nếu bị thay thế bản cũ giống như "Tuyệt Thế Thần Y" truyện sẽ bị drop/stop, hoặc sẽ nhảy cóc từ chương 1000 trở về sau. Hy vọng các bạn hãy đọc mới để có cách nhìn mới về truyện!~~~~~

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 2: Tiểu nha đầu, người không sợ bản Hầu?

Edit & Dịch: Emily Ton.

"Thuộc hạ tuân mệnh." Hai tên đại hán lên tiếng: "Hầu gia bớt giận, nơi này còn có một cái, thỉnh Hầu gia hưởng dụng." Vừa nói, vừa đặt bọc chần mòng đang cuốn Cố Tích Cửu ở phía trên giường lớn.

Đôi mắt nam tử dừng lại ở trên mặt Cố Tích Cửu, cau mày, vẻ mặt ghét bỏ: "Thật xấu! Từ đâu tìm ra được thứ xấu như vậy?"

Cố Tích Cửu tự nhiên cũng không thể nhìn thấy diện mạo thân thể này của mình, chỉ biết trong thân thể này không có bất kỳ nội lực nào, nếu cô lấy cứng đối cứng, chắc chắn sẽ chết ở chỗ này, vì thế cô tạm thời bất động, tìm kiếm cơ hội.....

Hai đại hán xấu hổ cúi đầu: "Hầu gia, dáng người của nàng thật ra không tồi, thuộc hạ nhất thời không tìm thấy nữ tử thích hợp khác. Nhưng xin Hầu gia yên tâm, nàng ta xác thật vẫn là xử nữ (còn trinh), cũng đã dùng hương hoa tắm gội qua....."

Nam tử kia phát phát tay, hai tên đại hán hiểu ý, cúi người nhanh chóng nâng tiểu nữ hài đã ngất đi ra ngoài.

Trong đại điện chỉ còn lại vị Hầu gia và Cố Tích Cửu đang bị bọc trong chắn.

Ánh mắt Hầu gia bắn khoắn dừng lại ở trên mặt Cố Tích Cửu, sau đó nhìn vào cặp mắt to của Cố Tích Cửu, cặp mắt kia không hề có sự kinh hoảng thất thố, không hề có sợ hãi cầu xin tha thứ, chỉ là một mảnh đen như mực.

Trong mắt hán hiện lên một tia kinh ngạc: "Tiểu nha đầu, ngươi không sợ bản Hầu?"

Cố Tích Cửu nhàn nhạt trả lời: "Không sợ." Thật ra, trên đời này cô sợ không ít thứ. Nhưng lại không sợ người sắp chết.

"Không nghĩ tới nha đầu ngươi lại có vài phần can đảm như thế." Đôi mắt vị Hầu gia lại quét một vòng trên mặt Cố Tích Cửu. Bỗng nhiên phát hiện ra nét mặt của tiểu nha đầu này cực kỳ thanh tú, đặc biệt là một đôi mắt ngập nước, trong trẻo, sáng như bầu trời đêm.

Tuy rằng người lớn lên hơi gầy nhỏ, nhưng làn da quả thực không tồi, hồng tron giống như quả trứng gà đã bị bóc vỏ. Nếu bỏ qua một tảng bột hồng hồng trên trán nàng, tiểu nha đầu này cũng coi như là một mỹ nhân, đáng tiếc.....

Tuy nhiên, hiện tại dù hán chưa hài lòng, cũng không có lựa chọn khác, chỉ có thể tạm thời bỏ qua vết bột đỏ và tận hưởng cực khoái với nàng——

Ánh mắt hán như sói, nhìn chằm chằm vào đôi mắt Cố Tích Cửu, bỗng nhiên duỗi tay nhấn trên bụng nàng cách tám căn một cái, ngay sau đó lại rút tay về, khóe môi cong lên: "Thì ra ngươi chẳng những là một nha đầu xấu xí, mà còn là một phế vật không có linh lực."

Hán rút cuộc yên lòng.

Phạm là nữ hài tử bị hán bắt ép tới đây, khi nhìn thấy hán mà không hề sợ hãi, đến thời điểm khi hán đưa lên giường, cơ hồ tất cả bọn họ đều trở nên run rẩy, khóc kêu, cầu xin tha thứ, giãy giụa..... cuối cùng là chết ở dưới thân hán, không có ngoại lệ.

Không nghĩ tới hôm nay đụng tới người này cư nhiên không hề có ý sợ hán, thậm chí còn có thể trả lời hán một cách bình tĩnh.

Hán còn tưởng rằng trên người tiểu nha đầu này có võ công tuyệt thế, cho nên mới kiểm tra một chút. Không ngờ, trong đan điền của nữ hài tử không hề có bất luận linh lực gì, ngay cả người thường cũng không bằng, cư nhiên là một phế vật hiếm thấy!

Hán tựa hồ nghĩ tới điều gì, ánh mắt nhìn Cố Tích Cửu chột lóe: "Bản Hầu đã biết, ngươi chính là đích nữ phế vật đáng chê cười trong phủ Cố tướng quân, là vị hôn thê của Thập Nhị hoàng tử!"

Những lời này của hán giống như một chiếc chìa khoá mở ra ký ức của Cố Tích Cửu, vô số những ký ức không thuộc về cô tràn vào trong óc.....

Đây hán là ký ức của nguyên chủ thân thể này, những hình ảnh rất phức tạp, nhưng Cố Tích Cửu có thể hình dung ra nó bằng một vài từ.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Nguyên chủ sống quá uất ức, quá ủy khuất!

Nàng là đích nữ Tướng quân phủ, mẹ đẻ mất tích. Khi nàng được ba tuổi thì bị trắc nghiệm ra thể chất phế vật. Năm ba tuổi rưỡi thì sinh ra đốm hồng trên mặt. Nàng là phế vật lại xấu xí, chính là sỉ nhục của tướng quân phủ, là đối tượng để chúng huynh muội khi dễ. Một vị đích nữ sống còn không bằng hạ nhân. Tính cách nàng rất yếu đuối, vừa nhát gan vừa sợ phiền phức và có một vị hôn phu hoàng tử.....

Mà nguyên chủ này sở dĩ đến nơi đây, chính là bởi vì nhận được một bức thư bí mật của vị hôn phu hoàng tử, hẹn nàng tới đây gặp mặt. Khi nàng rơi vào ma chướng mới biết được đây là một cái bẫy lớn.

Đối với người trước mắt này, chính là một tên nổi danh biến thái trong hoàng tộc Phi Tinh Quốc (飞星国), con trai của Lur Vương - bảo huynh của đương kim thánh thượng. Hán được phong làm Nhạc Hoa Hầu, linh lực cấp 4, với tư chất này mà nói, hán cũng được coi như là thiên tài. Tuy nhiên, có một tật xấu duy nhất không được, chính là thích tàn phá ấu nữ. Nghe đồn trong một đêm hán có thể xxx sáu nữ. Đại bộ phận nữ hài tử bị hán tàn phá đều chết ở dưới thân hán. Ngay cả những người còn sống sót cũng bị rối loạn tinh thần trầm trọng.....

Nữ tử trong kinh thành khi nghe nhắc tới hán đều rất sợ hãi, ngay cả nguyên chủ Cố Tích Cửu vừa nghe sắp phải đi hầu hạ tên Hầu gia biến thái này, kinh hãi biến sắc, nhân lúc vú già hầu hạ nàng không chú ý đến, dứt khoát đâm tường giải thoát!

Nguyên chủ hán là đã chết, mà Cố Tích Cửu là sát thủ đến từ hiện đại lại tỉnh cờ bám vào trên xác nàng và sống lại.....

Sửa sang lại ký ức đã khôi phục của nguyên chủ, đối với Cố Tích Cửu mà nói cũng chỉ là sự tỉnh trong nháy mắt, trong mắt nàng hiện lên một ánh sáng lạnh!

Nguyên chủ đã sống quá uất ức và quá ủy khuất!

Hiện tại nếu như nàng đã tiếp nhận khối thể xác này, vậy nàng sẽ thay nguyên chủ lấy lại công đạo, sống thật tốt cho bản thân!

Phế vật? Ha ha, trong từ điển của Cố Tích Cửu nàng không hề có từ này!

Đôi môi hồng đào của nàng hơi cong lên, khóe môi dường như có một nụ cười thoáng hiện, cũng không biết có phải là mỉa mai hay không——

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Nhạc Hoa Hầu nhìn chăm chăm vào khuôn mặt nhỏ của nàng, thời điểm khóe môi nàng thoáng hiện một nụ cười kia, trái tim luôn luôn lạnh khốc vô tình của hán bỗng nhiên nhanh chóng nhảy lên vài cái! Nha đầu xấu xí này khi cười thật ra rất đẹp, khiến cho người ta có một loại ảo giác lóa mắt.....

Hán lập tức hưng phấn, hai tròng mắt lấp lánh ánh sáng tham lam!

Hán duỗi tay cời bỏ tấm chăn mỏng trên giường, đây là một kiện pháp bảo Khôn Long Tắc (捆龙索), bất cứ người nào bị nó trói buộc, đừng bao giờ mơ tưởng có thể chạy thoát!

Khôn Long Tắc này vốn là một vũ khí sắc bén được dùng ở trên chiến trường, nhưng tới trong tay hán lại trở thành pháp bảo để đối phó với nữ hài vô tội.

Hán cời Khôn Long Tắc xuống và tùy tay ném qua một bên, duỗi tay khéo chắn, muốn mở chăn ra để chạm vào người Cố Tích Cửu.....

Chiếc chăn đã bị hán kéo ra chỉ bằng một lần lật, chẳng qua hán còn chưa thấy rõ thân thể gọi cảm bên dưới tấm chăn, bỗng nhiên trước mắt hoa lên, một đầu chăn đã đổ ập xuống và che đầu hán lại!

Còn chưa chờ hán phản ứng lại, điểm chết người nơi bộ vị trên người hán chợt tê rần, đau đớn xuyên tim thấu xương!

Ban đầu hán đang muốn trả đũa, nhưng cuộc tập kích bất ngờ đã khiến hán bỏ lỡ bởi vì đau nhói ở nơi nhạy cảm. Hán theo bản năng cuộn thân mình lại, nhưng ngay lúc thân mình hán còn chưa hoàn toàn cuộn lại, nơi ngực lại chợt tê rần, giống như có một cái đinh bén nhọn trực tiếp đâm nhập vào trái tim hán!

Hết thấy này phát sinh quá nhanh, nhanh đến nỗi khiến vị Hầu gia luôn tự phụ có công phu không tồi, căn bản không kịp có phản ứng chính xác!

Cho đến một khắc kia khi hán tắt thở, cũng không thể thấy rõ Cố Tích Cửu rút cuộc ra tay như thế nào. Thậm chí hán cũng không thấy rõ vũ khí sắc bén chui vào trái tim hán, tình chuẩn đâm thủng tâm mạch hán rốt cuộc là thứ gì.

Nhạc Hoa Hầu vô thức co giật hai lần, cuối cùng bất động.

Từ đầu đến cuối, hán chỉ đơn giản phát ra hai tiếng kêu thảm ngắn ngủi, nhưng bị khuất ở trong chăn, giọng nói không lớn, hán là không thể truyền ra ngoài điện.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Quá coi thường nàng

Cố Tích Cửu tùy tay kéo tấm trải giường và quần người lại, rũ mắt nhìn thoáng qua Hầu gia đã chết dưới chân, khóe môi lạnh lùng móc lên.

Hầu gia biến thái đã quá coi thường nàng!

Mặc dù nàng không có nội lực, nhưng năng lực phản ứng của nàng cũng nhanh như tia chớp!

Huống chi nàng sớm đã có kế hoạch một kích tuyệt sát ở trong tâm trí, sớm đã chuẩn đoán chính xác ra tay thời điểm nào thì hữu dụng nhất.

Nhạc Hoa Hầu đang nằm nơi đó, chết không nhắm mắt, cắm trên ngực chính là cái trâm ngọc đã từng mang ở trên đỉnh đầu hắn, có máu chậm rãi trào ra dọc theo cây trâm.

Hắn còn đang trần truồng, Cổ Tích Cửu chán ghét đá chần trên giường xuống, chần bay lên che lại các cơ quan trên thi thể Nhạc Hoa Hầu, chỉ lộ ra một gương mặt tuấn mỹ. Nàng lại lấy một khối khăn tay bằng gấm trên giường dùng để vuốt đôi mắt Hầu gia, khiến đôi mắt hắn nhắm lại, bộ dáng giống như đang ngủ.

"Hầu gia?" Ngoài điện bỗng nhiên truyền đến một tiếng kiểm tra, đúng là giọng của hai gã đại hán kia, chắc là đã quay trở lại sau khi xử lý xong tiểu nữ hài.

Đôi mắt Cổ Tích Cửu chợt lóe, phi thân trở lại trên giường, mũi chân móc một cái, buông xuống tầng tầng màn che trên giường, che khuất tất cả phong cảnh trên giường lớn.

"Một trong số các người tiến vào." Cổ Tích Cửu mở miệng, bắt chước giọng của Nhạc Hoa Hầu, giống như đúc.

Hai đại hán không nghi ngờ gì, quả nhiên một vị đẩy cửa tiến vào.

"Hầu gia, ngài không có việc gì chứ?" Giáp đại hán đứng ở cửa cúi người dò hỏi.

"Đến trước màn." Cổ Tích Cửu tiếp tục mở miệng, vẫn là giọng nói của Nhạc Hoa Hầu như cũ.

Giáp đại hán không dám cãi lời, quả nhiên đi đến trước màn, lại cúi người lần nữa.....

"Soạt!" Một làn gió nhẹ thổi qua, một bóng dáng trong màn che giống như một tia chớp bay ra, Giáp đại hán thậm chí chưa kịp ngẩng đầu, chỉ nghe một tiếng vang nhỏ *rắc*, trong nháy mắt cổ hắn đã bị bẻ gãy!

Đáng thương, hắn ngay cả một tiếng hừ cũng chưa kịp thốt, liền chậm rãi ngã xuống như vậy——

Đến chết hắn cũng không biết rốt cuộc là ai đã giết hắn!

Cổ Tích Cửu kéo dài xác đại hán tới sau giường lớn, lại dùng biện pháp giống như vậy để lừa đại hán thứ hai tiến vào, cũng dùng thủ đoạn đánh bất ngờ và chấm dứt tính mạng của gã đại hán thứ hai.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Nàng hoạt động cô tay một chút, dưới tình huống không có nội lực, nàng lại làm động tác như vậy cũng cần có chút cố hết sức, ra tay so ngày thường chậm hơn vài giây, nhưng như vậy cũng đủ để đối phó với những người này!

Cổ Tích Cửu nhẹ nhàng thở phào nhẹ nhõm, sau khi xóa bỏ xong toàn bộ dấu vết của mình, lúc này mới xoay người rời đi.

Bởi vì tòa nhà này là biệt viện bí mật mà tên biến thái Hầu gia chuyên môn gây tai họa cho các tiểu cô nương, cho nên tới nơi này cũng không nhiều, chỉ có mười mấy người đang tuần tra mà thôi.

Cổ Tích Cửu lại cực kỳ am hiểu che dấu thân hình, cho nên cũng không có người phát hiện ra nàng.

Một lát sau, nàng đã mò trở về nơi mà bà vú già đã támm gọi cho nàng, không hề trì hoãn giết chết toàn bộ hai bà vú già đã nhận ra thân phận của nàng.

Nàng vốn dĩ muốn tìm quần áo của mình, nhưng chỉ tìm thấy được một đồng giẻ rách, xem ra những người này căn bản nghĩ rằng các tiểu cô nương bị bắt tới sẽ không có đường rút lui. Thời điểm támm gọi cho các nàng rồi đóng gói đưa đến trên giường Hầu gia, cũng thuận tiện hủy bỏ tất cả quần áo có thể nhận ra thân phận các nàng.....

Nàng đang muốn lột quần áo trên người của một bà vú già xuống để thay thế màn lụa, chợt nghe trong bóng đêm ảm ảm truyền đến một tiếng thét kinh hãi: "Hầu gia đã bị giết! Tróc nã thích khách!"

Nhưng, đã quá muộn!

Cổ Tích Cửu thân mình chợt lóe, thân ảnh nhỏ xinh biến mất tại chỗ.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Trần truồng, nàng lại chạy

Hai ngọn đèn lớn đang lắt lư bên ngoài cửa phòng chính, phản chiếu đến tấm bảng trên cửa hai chữ "Tây Phủ" tối mờ.

Cũng đúng là hai chữ này đã khiến cho nguyên chủ Cố Tích Cửu hiểu lầm, cho rằng nơi này là nơi ở riêng tư của vị hôn phu Tây Vương Dung Ngôn của nàng, lúc này mới không có một chút phòng bị mà đi vào trong đó, tự động thành sơn dương, vứt đi tính mạng của mình.

Cố Tích Cửu dùng cửa sau di chuyển ra khỏi phủ, quay đầu lại liếc mắt một cái, nở một nụ cười trào phúng.

Nếu nàng không đoán sai, hẳn là vị hôn phu hoàng tử nóng lòng muốn thoát khỏi hôn ước với nàng, cho nên mới định ra độc kế này, dùng phương thức thư từ để lừa nguyên chủ Cố Tích Cửu đến đây.....

Cố Tích Cửu vào địa phương này thì chẳng khác nào sơn dương lao vào miệng hổ, cho dù may mắn không chết, danh tiết cũng hoàn toàn bị hủy, hôn sự này tự nhiên rút lui quang minh chính đại.

Tại thời điểm này, toàn bộ ngôi nhà đều hỗn loạn trong tiếng kêu la và tiếng bước chân hỗn độn, hiển nhiên đã kinh động mọi người bên trong, truy binh chắc chắn rất nhanh sẽ ra ngoài điều tra.....

Cố Tích Cửu rời đi mà không quay đầu lại.

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Đường núi gấp ghe, cổ tình gấp phải mưa to tầm tã!

Cố Tích Cửu nguyên rủa một tiếng, mưa to tới rất đột ngột, khiến nàng không hề có chuẩn bị!

Đường núi một bên là vách đá chênh vênh, một bên là vách đá sâu không thấy đáy. Nàng không thể tìm được tảng đá lớn nào ven đường có thể che mưa chắn gió.

Cuối cùng, nàng chỉ có thể đi vội ở trên đường núi, cũng không dám sử dụng công phu *Thuấn Di* (瞬移: dịch chuyển trong nháy mắt). Thứ nhất, khối thân thể nhỏ này chỉ mới 13 tuổi, không có nội lực lại hơi yếu, nếu nàng sử dụng thuật Thuấn Di cũng sẽ không thuận buồm xuôi gió như vậy, mười thành công phu không thể sử dụng nổi một thành. Thứ hai, nàng không thông thuộc với địa hình bên này, vạn nhất thao tác sai lầm, Thuấn Di đưa nàng đến dưới vực sâu ngã chết thì thật là quá oan uổng!

Chỉ trong nháy mắt, một tầng màn lụa dày ở trên người nàng hoàn toàn ướt đầm.

Hiện tại là cuối mùa thu, thời tiết hơi lạnh. Trận mưa to trút xuống lạnh thấu tâm, cũng khiến nàng cơ hồ không mở được mắt và không thể nhìn thấy rõ ràng con đường trước mắt.

Hơn nữa, bầu trời quá tối khiến nàng càng thêm không thể phân biệt được phương hướng, căn bản không biết chính mình vì chạy vội nên đã đi làm đường, quẹo vào một con đường nhỏ càng hoang vắng hơn.....

Nàng đã chạy khoảng ba bốn dặm trên con đường nhỏ, kinh ngạc nhận ra đường nhỏ trước mắt càng gấp ghe và nguy hiểm hơn.

Đường núi vừa rồi tuy rằng có chút gấp ghe, nhưng con đường đá xanh tương đối sạch sẽ, không thể nhìn thấy cỏ dại, mà đường núi này cỏ hoang lại mọc thành từng cụm, rêu xanh trơn ướt.

Đi làm đường!

Nàng đang muốn xoay người lại để tìm đúng con đường kia, ngẫu nhiên vừa nhấc đầu thì nhìn thấy phía trước cách đó không xa, trên vách núi đá có một cái sơn động đen nhánh.....

Ánh mắt nàng sáng lên! Mặc kệ, trước tiên tiến vào sơn động tránh mưa rồi lại nói!

Sơn động nằm giữa một vách núi, trên vách núi thẳng đứng, không có đường vào núi. Cố Tích Cửu đứng trước sơn động cao hơn 10 mét, hiện tại nàng không có nội lực, căn bản không có cách nào nhảy lên.

Cố Tích Cửu nhanh chóng dạo quanh một vòng, rốt cuộc tìm được hai cây dây leo siêu dài, dùng thủ pháp đặc biệt làm thành một cái dây thừng, vứt ra ngoài, dây leo vừa vắn được kết nối với một khối đá lớn bên ngoài cửa động.

Nàng nhanh chóng bắt lấy dây leo mà trèo.

Một lát sau, nàng đã vọt vào trong sơn động đen nhánh——

Mưa to cuồng phong hỗn loạn, mưa như roi vọt quất đánh vách núi, cũng nghiêng nghiêng tạt vào phía trong sơn động.

Sơn động này khá sâu, tay Cố Tích Cửu cầm thanh bảo kiếm mà nàng thuận tay lấy từ chỗ Nhạc Hoa Hài, từng bước một đi vào.

Nàng biết từ trong trí nhớ vốn có, trong núi này dã thú không ít, trời mưa to như vậy, rất khó nói trong sơn động này có trốn tránh mãnh thú to lớn hay không, nàng không thể không đề phòng.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Trần truồng, nàng lại chạy lần nữa!

Trong sơn động đen nhánh, nàng sờ soạng ước chừng đi được hơn mười mét, dưới chân bỗng nhiên trống rỗng, nàng đứng không vững, lún xuống!

Kỳ lạ, vừa rồi rõ ràng nàng đã dẫm đi trên đất, như thế nào bỗng nhiên biến thành cái bẫy?

Sau một trận lún lộn trời đất quay cuồng, rốt cuộc nàng đã lún đến đáy. Nàng chập vật đứng dậy nhưng mặt đẹp lại tối sầm lại!

Nàng đã liều mạng để điều chỉnh thân mình trong quá trình lún lộn, tuy rằng chính mình không bị thương, nhưng bọc màn lụa duy nhất trên người lại bị rách thành từng mảnh, một mảnh đông một mảnh tây treo ở trên người.

Trần truồng, nàng lại chạy lần nữa!

Nàng nguyên rủa một tiếng, nhưng trong lòng vẫn cảm thấy có chút may mắn. May mắn nơi này không có những người khác, nếu không, nàng sẽ rất mất mặt!

Nàng lắc lắc đầu, lắc rớt những ngôi sao nhỏ đang lập loè trước mắt, theo bản năng đánh giá bốn phía một chút, thân mình bỗng nhiên cứng đờ!

Sơn động hiện tại nơi vị trí của nàng đã không còn đen nhánh, bức tường trên sơn động cũng không biết là đá gì, cứ nhiên phát ra ánh sáng màu lam óng ánh. Vì vậy, nàng có thể mơ mơ hồ hồ nhìn thấy rõ cảnh trí trong động.

Trong sơn động cứ nhiên có một tòa đình nhỏ cổ kính, trong đình có một người đang ngồi ngay ngắn!

Bởi vì khoảng cách khá xa và ánh sáng hạn chế, Cố Tích Cửu cũng không thể nhìn thấy rõ tướng mạo người nọ. Chỉ thấy một cái bóng lớn mơ hồ mặc đồ trắng với cái đầu bạc trắng, một đoàn trắng như tuyết.

Đây là người nào? Đại hiệp ẩn trên núi? Ma đầu?

Cố Tích Cửu theo bản năng trốn sau một tảng đá lớn, ngừng thở và quan sát phương hướng kia một lúc lâu.

Người nọ trước sau vẫn ngồi một tư thế ngay ngắn nơi đó, không có hề có chút nhúc nhích.

Người chết? Hay là đang thiên định?

Cố Tích Cửu lại đợi thêm một lát, giữ lấy trái tim và chậm rãi đi qua.

Gần, gần hơn...

Cố Tích Cửu rốt cuộc thấy rõ dáng dấp của đối phương. Sau khi nàng sửng sốt và choáng váng liền chậm rãi vươn tay ra, chạm một chạm vào trên người Bạch y nhân, nàng thở phào nhẹ nhõm!

Tay chạm vào lạnh lẽo cứng rắn, nguyên lai không phải là người thật, mà là một pho tượng bằng ngọc bích sống động như thật!

Nàng dạo quanh pho tượng một vòng, trong lòng không nhận được kinh ngạc và cảm thán.

Dựa theo một cuốn tiểu thuyết võ thuật Thiên Long Bát Bộ, Đoàn Dự đã nhìn thấy một pho tượng mỹ nữ bằng ngọc bích ở trong sơn động. Pho tượng ấy rất đẹp, đẹp đến nỗi khiến Đoàn Dự đã quen nhìn mỹ nhân cũng phải cúi đầu bái lạy, tôn xưng pho tượng kia là thần tiên tỷ tỷ mà không biết có bao nhiêu người đã gõ vào pho tượng. Lúc ấy, khi nàng đọc đến đó thì chỉ cảm thấy đó là một sự miêu tả quá cường điệu, một pho tượng chạm ngọc cho dù đẹp thì có thể đẹp đến mức nào?

Nhưng hiện tại, khi nàng nhìn pho tượng chạm ngọc trước mắt này, bỗng nhiên cảm thấy miêu tả trong sách kia cũng không quá phạm, trong hiện thực xác thật có tồn tại pho tượng chạm ngọc như vậy. Sự khác biệt duy nhất đó là, Đoàn Dự nhìn thấy chính là thần tiên tỷ tỷ, còn nàng nhìn thấy pho tượng này—— hẳn là thần tiên ca ca!

Khuôn mặt chạm ngọc cực kỳ đẹp, đẹp đến nỗi Cố Tích Cửu không tìm thấy bất luận tính từ nào để hình dung ra.

Điều khắc cũng rất chân thật, mỗi một chi tiết đều tuyệt đối hoàn mỹ, thậm chí ngay cả hai hàng lông mi dày đặc cũng căn rất rõ ràng, độ cong hoàn mỹ. Quả thực giống như là người thật!

Tượng chạm ngọc ngồi ngay ngắn nơi đó, đẹp như mặt trăng, thanh nhã như hoa sen.

Tuy rằng chỉ là pho tượng chạm ngọc vô tri vô giác, nhưng toàn thân trên dưới lại dường như có một loại hào quang khiến người muốn cúng bái, vẻ đẹp sâu kín, không ai dám có chút khinh nhờn.

Cổ Tích Cửu đời này chưa từng thấy qua tượng chạm ngọc sống động và thật như vậy, giống như chỉ cần thổi một hơi là trong nháy mắt hẳn có thể sống lại.

Nàng nhìn không được sờ soạng một phen ở trên mặt của pho tượng chạm ngọc, lạnh băng cứng rắn, chất ngọc trơn tru, xác thật là chạm ngọc không sai, không phải là người thật.....

Trên người tượng chạm ngọc có chiếc áo choàng trắng như tuyết. Không biết áo choàng này đã dùng chất gì để tạo nên, mềm mại như lụa, sáng nhẹ như vải sa tanh, mặt trên cư nhiên thêu hoa văn nổi theo mô hình ba chiều. Ánh sáng màu lam chiếu xuống trong động sâu kín, trên áo bào màu trắng hình như có những đám mây trắng đang chậm rãi lưu động.

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Lời tác giả: Nam chủ lần này là một yêu nghiệt phúc hắc, mọi người ngàn vạn lần đừng bị ngoại hình bên ngoài của hắn mê hoặc. *Khụ khụ*.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Lưu lại một phần tôn nghiêm

Đó là một tấm áo choàng tao nhã lịch sự!

Rất thích hợp để cho nàng dùng!

Đây quả thực chính là ông trời đã đưa quần áo cho nàng!

Cổ Tích Cửu không đợi lâu hơn nữa, lập tức cởi chiếc áo choàng trắng ra khỏi bức tượng chạm ngọc.

Ban đầu nàng còn lo lắng bức tượng chạm ngọc quá cứng nên không thể dễ dàng co duỗi cánh tay, có lẽ cũng sẽ không dễ dàng cởi chiếc áo ra. Không ngờ chiếc áo choàng trắng lại khá đàn hồi và nàng có thể dễ dàng cởi xuống.

Sau khi cởi chiếc áo ngoài ra thì nàng mới phát hiện, trên pho tượng chạm ngọc cư nhiên còn mặc quần áo bên trong, thậm chí bên trong nữa còn mặc cả quần lót..... ăn mặc giống y như đúc những cô nhân mà nàng từng xem trên TV, không thiếu cái gì.

Người thợ điêu khắc tạo nên pho tượng ngọc giống người này cũng quá chuyên nghiệp đi?! Quả thực đã đối đãi giống như người thật.

Nàng đang tự hỏi, liệu phía bên trong quần của pho tượng chạm ngọc sẽ chạm khắc phần bí ẩn nhất của nam nhân hay không?!

Cổ Tích Cửu không nhìn được sự tò mò, duỗi tay tóm lấy gò giữa hai chân của pho tượng chạm ngọc. Thật vậy, cư nhiên thật sự đầy đủ hết! Hơn nữa, kích cỡ dường như có vẻ khá lớn.....

Nàng ho một chút, một đôi con ngươi nhìn không được lại đánh giá một phen ở trên người pho tượng chạm ngọc. Cởi bỏ đi áo choàng to rộng bên ngoài, trang phục bên trong trên người pho tượng chạm ngọc cực kỳ hợp với cơ thể, phác họa thân hình nam tử đỉnh bật thon dài. Thêm một phen thì béo mà giảm một phen thì gầy, từ trên xuống dưới đều rất hoàn mỹ, không giống như thợ thủ công nhân gian vừa chế tạo ra, mà giống như là một kiệt tác hoàn mỹ nhất của thượng đế. Pho tượng chạm ngọc này quả thực chính là tập hợp tất cả những gì hoàn mỹ nhất. Nếu thực sự trên đời này có người trưởng thành như vậy, phỏng chừng tất cả nữ nhân đều sẽ điên cuồng vì hắn, đúng không?!

May mắn nó chỉ là một pho tượng!

Cổ Tích Cửu nhìn nó một lát, giơ tay vỗ nhẹ ở trên mặt tượng chạm ngọc một cái: "Thần tiên ca ca, đắc tội. Ngươi cao lớn và quyền rũ như vậy, hãy cho ta mượn hết quần áo của ngươi đi. Cũng coi như ngươi là thần tiên làm việc tốt một ngày....."

Nàng chỉ mặc một chiếc áo khoác ngoài như vậy mà không có quần áo bên trong thì có cảm giác hơi nguy hiểm, vì thế nên nàng nói một tiếng đắc tội, không khách khí giơ tay lên, lột đồ bên trong và quần chíp trên người tượng chạm ngọc.....

Hai chiếc này không có độ co giãn, đối phương lại đang trong tư thế ngồi, sau một hồi cố gắng, nàng cũng không thể cởi ra.

Trừ phi đem xé hoàn toàn hai cái này ra, bằng không nàng sẽ không có cách nào thành công. Tuy nhiên, nếu thật sự xé rách ra, nàng cũng không dùng được.....

Quên đi! Hãy lưu lại một phần tôn nghiêm cho pho tượng chạm ngọc này đi, không còi hết của nó.....

Cố Tích Cửu rút cuộc từ bỏ, chỉ mặc trên người một chiếc áo khoác ngoài trắng như tuyết. Áo choàng trắng mặc ở trên người nàng tự nhiên hơi lớn. Nàng không khách khí dứt khoát dùng thanh bảo kiếm cắt một khối nhỏ của chiếc áo choàng làm thành thất lưng, dùng đoạn vải ấy quấn quanh bên hông, trừ bỏ hơi rộng, quả nhiên không còn dài nữa.

Vật liệu may mặc này mặc ở trên người rất thích hợp, mượt mà giống như có cảm giác gió đang thổi nhẹ trên làn da. Cố Tích Cửu bắt đầu cân nhắc, sau khi trở về sẽ dùng chiếc áo choàng này chế thành một bộ nội y.....

Nàng vốn dĩ bị mưa to tưới ướt như gà rớt vào nồi canh, cực kỳ lạnh. Hiện tại, sau khi mặc áo choàng mỏng này vào, trên người ấm áp lên, tất cả cảm giác lạnh lẽo đều biến mất không thấy.

Quả nhiên là thứ tốt!

Dù sao, là ai đã đặt một pho tượng chạm ngọc tuyệt thế tại trong sơn động, nơi núi hoang khô cằn như vậy?

Không nói đến giá trị chạm ngọc, thậm chí quần áo mặc trên người nó cũng là bảo vật cực kỳ trân quý, đúng không?

Cố Tích Cửu lại đánh giá trong động một chút, không nhìn thấy bảo bối nào khác, không giống như là kho báu của bọn đạo tặc.

Chẳng lẽ là mỗ đạo tặc vừa mới đánh cắp nó từ một nơi nào khác, nhất thời không dễ dàng tẩu tán, vì thế nên tạm thời bày biện ở chỗ này trước?

Điều này rất có khả năng!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Thật là muốn đen ăn đen*

*Đen ăn đen (黑吃黑: hēi chī hēi): chỉ hành động không đúng luật như dùng vũ lực, ép buộc, các biện pháp cưỡng bức để đàn áp người kia. (to do the dirty on another villain)

Hiện tại nàng không có nội lực, vẫn nên thấp điệu một chút, không nên trêu chọc đạo tặc làm gì. Nàng quyết định trước hết tìm cách quay về tướng quân phủ.....

Nếu nàng đoán không sai, phòng chừng sáng sớm ngày mai sẽ có một hồi trò hay để xem ở phủ đệ tướng quân.

Nàng cần phải trở về trước khi trời sáng!

Nàng rũ mắt nhìn tay nhỏ của mình vài lần, mỉm cười.

Cho đến giờ phút này, nàng mới có một loại cảm giác chân thật.

Nếu ông trời đã cho nàng trọng sinh trên khối thân thể này, vậy nàng sẽ tiếp tục sống sót thật tốt! Hết thầy quá khứ đều đã là dĩ vãng như mây khói, có thể vứt ra sau đầu!

Nàng tùy tay gom lại đầu tóc ướt đẫm, lại liếc mắt nhìn pho tượng chạm ngọc một cái. Nàng nhận ra đôi môi của tượng chạm ngọc có màu hồng nhạt rất là hoàn mỹ, gọi lên một độ cong nhẹ nhàng, cười như không cười, nhìn lên nó khiến người rất muốn nhẹ nhàng hôn lên một hôn.....

Cố Tích Cửu không nhịn được liếc cúi người hôn lên đôi môi lạnh lẽo của pho tượng chạm ngọc, trên môi của tượng chạm ngọc tự nhiên có một mùi hương nhàn nhạt rất kỳ dị, mùi hương rất nhẹ, như có như không, nhưng lại thấm nhập khắp trong người, mùi cực kỳ thoải mái.

Cố Tích Cửu vốn nghĩ chỉ hôn một cái rồi đi. Tuy nhiên, bị mùi hương này mê hoặc, nhịn không được nên tiếp tục dán lên đó thêm một hôn. Một lát sau mới lưu luyến dời khỏi môi.

Đây rốt cuộc là ngọc gì? Nhìn tính chất có vẻ giống như ngọc bích màu trắng, nhưng dường như còn tinh tế hơn nhiều so với ngọc bích, tự nhiên còn có một mùi hương thơm như vậy.

Kỳ trân! Dị bảo! Thật là muốn *đen ăn đen**, khiêng nó về tướng quân phủ.

Đáng tiếc, thân thể nhỏ bé của nàng hiện giờ muốn mang cái này quả là quá khó khăn, hơn nữa cũng quá dễ nhìn thấy. *Quên đi, sau này có cơ hội rồi*

hăng nói!

Nàng không muốn trì hoãn thêm, nhanh chóng đi ra phía bên ngoài.

Đi đến nơi mà nàng đã ngã xuống, ở trong lòng yên lặng tính toán khoảng cách một chút, lại lần nữa thi triển thuật pháp Thuần Di.....

Thuật Thuần Di là kết quả của việc luyện tập của nàng ở trong thế giới hiện đại, không nghĩ tới thời điểm khi hồn xuyên qua đến trên thân thể này, cư nhiên vẫn có thể sử dụng nó. Tuy rằng uy lực đã suy giảm đáng kể, nhưng Cố Tích Cửu vẫn có cảm giác rất thỏa mãn.

Căn cứ vào ký ức của nguyên chủ, nàng nhận ra rằng thời đại này không phải là thời kỳ lịch sử mà nàng từng biết.

Mảnh đại lục này tên là đại lục Tinh Nguyệt (星月大陆), được chia thành ba nước: Phi Tinh Quốc (飞星国), Hạo Nguyệt Quốc (皓月国), Triều Dương Quốc (朝阳国), với thể chân vạc ba chân.

Trên đại lục này, mọi người đều ưa chuộng võ thuật, thường tu luyện năm nguyên tố linh lực. Trong tu luyện linh lực, quan trọng nhất chính là linh căn trong cơ thể. Toàn bộ mỗi người trên đại lục cơ hồ đều có linh căn, chỉ khác nhau là mạnh hay yếu mà thôi. Linh căn càng mạnh, tu luyện tự nhiên cũng càng là làm ít công to, trực tiếp ảnh hưởng đến linh lực cao hay thấp đạt được trong cơ thể sau khi tu luyện.

Người có linh lực càng cao sẽ trở thành cường giả thế giới này và có được sự tôn trọng đến từ người dân.

Đương nhiên, trên đời này linh căn yếu nhược vẫn chiếm đại đa số, những người này cho dù cần cù khổ luyện cả đời, nhiều nhất có thể tu đến linh lực cấp 2, trở thành võ sĩ hộ viện và không có tiền đồ lớn.

Mà Cố Tích Cửu linh căn yếu nhược cũng không có, căn bản là không thể tu luyện linh lực, cực phẩm phế vật cực hiếm.

Trở thành chê cười của tướng quân phủ, không nhận được sự công nhận từ phụ thân, một đích tiểu thư đáng thương trở thành nơi trút giận và bị mọi người khinh nhục.....

Tuy nhiên, đó đều đã là quá khứ, thân thể này Cố Tích Cửu đã tiếp nhận từ nàng ấy, nàng sẽ thay nguyên chủ giành lại hết thảy những gì nàng ấy xứng đáng!

Không có linh lực không quan trọng, nàng đã dò xét qua căn cốt thân thể này, là hạt giống tốt để tu luyện nội lực. Nàng chỉ cần dựa theo phương pháp của mình mà tu luyện, không đây ba năm, là có thể tu luyện đến trình độ kiếp trước của nàng, nàng vẫn có thể tiêu sái như Nhậm Ngã Hành* ở trong thế giới này.

*Nhậm Ngã Hành (任我行): là giáo chủ Nhật Nguyệt thần giáo trong truyện "Tiểu ngạo giang hồ"; Ngoài ra tên "Ngã Hành" có nghĩa là "làm theo ý mình".

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Phản thiên.....

Lúc này nàng tính toán thập phần tinh chuẩn, lại lần nữa xuất hiện ở bên ngoài động. Mưa to tầm tã bên ngoài đã biến thành mưa phùn mờ mờ, không khí tươi mát như rượu, mang theo mùi hương cỏ cây. Nàng tham lam hít một hơi thật sâu không khí trong lành, xoay người chạy về phía chân núi.

Để rèn luyện thêm thân thể và hoà hợp với linh hồn này của nàng, ở trên đường núi nàng thường xuyên sử dụng thuật Thuần Di, càng sử dụng càng trôi chảy, càng sử dụng càng thuận buồm xuôi gió, tốc độ cũng càng lúc càng nhanh.....

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Cố Tích Cửu rời đi, trong sơn động lại khôi phục trạng thái yên tĩnh vốn có.

Ánh sáng màu xanh lam lấp lánh trong hang động sâu kín giống như đang chiếu vào trên tượng chạm ngọc, hơi hơi lưu chuyển. Nhiệt độ không khí trong động không biết đã giảm xuống khi nào, càng ngày càng thấp, càng ngày càng lạnh ——

Ước chừng sau nửa canh giờ (1h), tượng chạm ngọc vẫn luôn ngồi ngay ngắn nơi đó giống như bỗng nhiên vang lên một tiếng reo nhỏ. Ánh sáng màu xanh lam trong động sâu kín đột nhiên sáng bùng lên. Một chút ánh sáng xanh lam giống như đom đóm sôi nổi tụ lại phía tượng chạm ngọc, vây quanh bao bọc đảo quanh nó. Một lát sau, nó tạo thành một hình nón nghịch đảo, bao phủ toàn bộ tượng chạm ngọc ở bên trong.....

Sau một khoảng thời gian ngắn, ánh huỳnh quang bao quanh bỗng nhiên tản ra tứ tán, tượng chạm ngọc từ trung tâm ánh huỳnh quang trôi lên khỏi mặt đất——

Không, đó căn bản không phải là tượng chạm ngọc! Mà là một người sống sờ sờ! Một vị nam tử phong hoa tuyệt đại.

Hắn rũ mắt đứng ở nơi đó, dùng tốc độ mắt thường có thể thấy được mái tóc bạc đầy đầu nhanh chóng biến đen, giống như một thác nước rũ xuống, rồi tung đến mắt cá chân hắn, hơi hơi lung lay.

Hắn làm động tác thu công ở trước ngực, ánh sáng bốn phía rút cuộc quay trở lại những vách tường đá, hắn cũng mờ mắt ra.....

Lông mi cũng đã biến đen, một đôi con ngươi đen như mực, sáng rực như những vì sao, giống như có vô số lưu quang rơi xuống.

Hắn vừa mới mở to mắt, ánh mắt liền nhanh chóng chuyển khắp hang động, trong mắt chợt loé lên ánh sáng lạnh lẽo. Tình cảnh trong động vừa nhìn lập tức hiểu, không có hơi thở của người khác, toàn bộ trong động chỉ có mình hắn mà thôi.

Người kia đã sờ loạn một hồi trên người hắn trong khi hắn đang tu luyện Ngọc Tượng Thần Công (玉像神功) cư nhiên trốn thoát!

Trên đời này còn không có người dám đến gần hắn trong vòng một trượng, không nghĩ tới hôm nay cư nhiên có người dám không kiêng nể gì sờ hắn! Còn lấy đi áo choàng bên ngoài của hắn, đây thật đúng là lần đầu tiên kể từ khi khai thiên lập địa! Phản thiên.....

Khi hắn tu luyện Ngọc Tượng Thần Công thì cả người sẽ quên mình tiến vào giai đoạn Thiên Nhân hợp nhất, đóng cửa năm giác quan, chỉ lưu lại một xúc cảm để cảm ứng nguy hiểm đến từ ngoại giới.

Khi Cổ Tích Cửu tiến vào, hắn thật ra đã cảm ứng được, chỉ là đang ở thời khắc mấu chốt của luyện công, không thể gián đoạn. Bên cạnh đó, nhận thấy người tiến vào cũng không có ác ý đối với hắn, cho nên hắn cũng không mạnh mẽ tỉnh lại, thay vào đó là đẩy nhanh tiến độ vận công.....

Lại không nghĩ rằng người kia chẳng những lấy đi áo ngoài của hắn, cư nhiên còn tới sờ hắn!

Hắn đóng cửa thị giác, khứu giác, thính giác, vị giác, duy nhất không đóng cửa xúc giác, cho nên có thể cảm ứng được một bàn tay nhỏ sờ tới sờ lui ở trên người hắn——

Cả đời này của hắn còn chưa từng bị người đụng qua như vậy, loại tư vị này quả thực là không thể nào miêu tả nổi.

Thật trùng hợp, lúc ấy đúng là thời điểm luyện công quan trọng nhất của hắn, tuyệt đối không thể dừng lại, càng không chấp nhận được có người tới quấy rầy. Tuy nhiên, vui đùa động chạm của Cổ Tích Cửu khiến hắn suýt nữa thì tẩu hỏa nhập ma, hóa thành tượng ngọc chân chính!

Giờ phút này, trong động lạnh lẽo, người kia dám can đảm khinh bạc hắn đã không thấy tầm hơi.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Hùng hài tử*--

Edit & Dịch: Emily Ton.

Kỳ quái! Khi hắn tiến vào đây luyện công, rõ ràng là trong động ngoài động đều thiết hạ trận pháp ngăn cản người xuất nhập, người kia rút cuộc đã tiến vào như thế nào, ra ngoài như thế nào?

Hắn mở rộng hai cánh tay ra, óng tay áo tuyết trắng không gió tự động di chuyển theo, tất cả tạp vật trong động đều bay lên không trung, chuyển động bay múa ở trước mắt hắn.

Trong động thật ra cực kỳ sạch sẽ, những tạp vật cực nhỏ, bay múa ở trước mắt hắn chỉ có vài mảnh vụn.

Cổ Tích Cửu làm việc cực kỳ cẩn thận, năng sự cường đạo trở về phát hiện hành động của nàng, cho nên đã thuận tay mang cả màn giường rách nát khi tới nơi đây. Chỉ có một ít tàn lưu vải vụn rất nhỏ gần như không thể nhìn thấy, đã bị nam tử này dùng linh lực hút ra.

Ánh mắt nam tử dừng lại một lát trên vài mảnh vải vụn.

Đây không giống như là vải dệt của quần áo, dường như có chút giống tơ tằm chuyên làm màn giường.....

Chẳng lẽ người kia cư nhiên bọc một mảnh màn giường tới đây?

Bởi vì hắn chỉ lưu lại xúc cảm, cho nên hắn không thể nhìn thấy được dung mạo, không nghe được giọng nói, cũng như không ngửi được hơi thở của người kia. Hắn căn bản không biết đối phương là nam hay là nữ, là già hay trẻ.....

Bất quá lúc ấy hắn cảm ứng được bàn tay sờ soạng hắn không lớn, lòng bàn tay có chút thô ráp, hắn là một hài tử thường xuyên làm việc nặng.

Hắn rũ mắt nhìn nhìn trên người mình, khuôn mặt tuấn tú tối sầm lại, trên người hắn chỉ xuyên một bộ quần áo trong và quần lót..... Kể từ khi hắn xuất đạo tới nay, còn chưa từng ăn mặc không chỉnh tề như vậy!

Hùng hài tử* kia không biết là đã chạy ra từ xó xỉnh nào ——

*Hùng hài tử (熊孩子): ý nói đến đứa trẻ ồn ào hư hỏng, không biết lắng nghe, không biết cư xử. (brat, naughty child, wild kid)

Hắn đột nhiên giơ tay lên, cũng không biết từ nơi nào lấy ra một chiếc áo khoác bên ngoài, tùy ý mặc lên trên người. Hắn chạm tay vào trên mặt một cái, trên mặt lại xuất hiện thêm một cái mặt nạ quý lấp lánh ánh sáng, che đầy bộ mặt của hắn. Mặt nạ quý rất dữ tợn, khiến ánh mắt người khi nhìn lần đầu tiên sẽ không dám lại nhìn xem lần nữa.

Chuẩn bị xong hết thảy, thân hình hắn vừa động, trong chớp mắt đã đứng ở bên ngoài động, ngửa đầu nhìn trời, đầu ngón tay bắn ra, một luồng ánh sáng màu trắng chiếu thẳng lên trời ——

Một lát sau, có bốn thân ảnh từ bốn phương hướng bay vút tới, cúi đầu quỳ xuống: "Chúc mừng tôn chủ xuất quan!"

Tôn chủ kia nhìn bọn họ một lát, tựa hồ đang cười, ung dung thông thả hỏi bọn họ một câu: "Bản tôn bế quan, mấy ngày nay, mấy người các ngươi đã tiêu dao nơi nào?"

Giọng nói của hắn ôn hòa giống như mưa thuận gió hoà, nhưng lại khiến thân mình bốn người đồng thời run lên! Cùng nhau quỳ xuống: "Thuộc hạ không dám! Thuộc hạ vẫn luôn chờ đợi 50 dặm ở bên ngoài núi Ninh Võ (宁武), không dám lơ lửng....."

"Ồ....." Tôn chủ kia búng búng ngón tay: "Ngươi có nhìn thấy cao thủ nào tiến vào núi này hay không?"

"Không có."

Đối với tuyệt đỉnh cao thủ bọn họ, có một loại năng lực cảm ứng đặc thù, chỉ cần có cao thủ tới gần núi này, bọn họ lập tức có thể cảm ứng được và dễ dàng chặn lại, dùng các loại biện pháp dẫn dắt người rồi đi.

Tôn chủ chỉ nhìn bọn họ mà không nói gì.

Lúc này vốn là cuối mùa thu, lại ở sâu bên trong núi, thời tiết sớm đã lạnh lẽo, lá rụng khắp nơi, mà lúc này không khí xung quanh lại đang dần ấm lên, phảng phất như mùa xuân đang tới.

Tôn chủ nổi giận!

Bốn người quỳ rạp trên mặt đất càng run rẩy hơn, bởi vì tôn chủ bọn họ không giống như người thường. Những tuyệt thế cao thủ khác, khi tức giận có thể khiến cho nhiệt độ không khí xung quanh hạ thấp xuống 8 độ. Nhưng tôn chủ bọn họ lại có thể khiến cho nhiệt độ xung quanh ấm lên 8 độ! Khi hắn càng giận, xung quanh càng giống như xuân về hoa nở.....

Trên đời này có thể khiến cho tôn chủ tức giận thật sự không nhiều lắm, bốn người rất kinh hãi nhưng cũng rất bối rối. Một người trong đó đột nhiên nhanh trí: "Tôn chủ, có phải..... có phải có người xông vào sơn động hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Vô luận là nam hay nữ, giết không tha!

Câu nói của hắn còn chưa rơi xuống, liền bị ném một mảnh vải trên mặt. Giọng nói lạnh lùng của tôn chủ vang lên: "Cút đi tra lai lịch của mảnh vải này cho ta, trong một canh giờ (2h) nếu tra không ra, ngươi lập tức có thể đi tìm chết!"

"Vâng!" Mộc Phong (沐风) không dám trì hoãn, hắn nhảy lên mang theo mảnh vải quay người lại và biến mất như bay.

Tôn chủ rút cuộc khôi phục lại bình thường! Ba người khác đều âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.

"Mộc Vũ (沐雨), Mộc Lôi (沐雷), Mộc Điện (沐电), ba người các ngươi trong phạm vi 20 dặm tra xét tung tích của một hài tử, ước chừng 10 tuổi, trên người có bảo phục của bản tôn. Sau khi tìm được thì giết ngay tại chỗ!"

Ba người nhìn nhau một lúc, trong ánh mắt đều hiện lên vẻ kinh dị.

Tôn chủ luôn yêu thích sạch sẽ cực độ, phạm là đồ vật hắn từng sử dụng qua, cho dù là hủy đi cũng tuyệt đối sẽ không giao cho người khác, áo choàng của hắn vì sao lại ở trên người của một hài tử?

"Tôn chủ, đứa bé kia —— là nam hay là nữ?" Mộc Vũ đánh bạo hỏi một câu.

Giọng nói của tôn chủ lạnh lẽo vang lên: "Vô luận là nam hay nữ, giết không tha!."

Quần áo tôn chủ rơi vào trong tay nhân gia, mà tôn chủ cư nhiên còn không biết nhân gia là nam hay là nữ ——

Chẳng lẽ là bị trộm đi? Còn có người có thể đánh cắp đồ từ trong tay tôn chủ?

Quá —— quá nghịch thiên!

Trong lòng ba người đều hiểu kỳ đến nỗi có thể hại chết miêu, bất quá bọn họ cũng không dám dò hỏi, đáp ứng một tiếng, thân hình chợt lóe, phân công nhau bắt đầu tìm kiếm.

Vị tôn chủ đứng ở trong bóng đêm, gió núi thổi lên quần áo trên người hất bay múa phần phật, như để gió cuốn đi.

Đứa bé kia rời khỏi sơn động này chưa đủ nửa canh giờ (1h), lại không có linh lực, khẳng định là đi không nhanh. Ngay cả khi có thể chạy rất nhanh, cũng không thể chạy quá 20 dặm đường. Bản lĩnh tìm người của Mộc Vũ bọn họ không người nào có thể so sánh, bọn họ hẳn là rất nhanh liền có thể tìm ra hài tử đáng khinh kia ——

Trên đời này chưa có bất luận kẻ nào thấy qua diện mạo hắc, thấy qua diện mạo hắc thì chỉ có chết!

Hùng hài tử kia chẳng những đã nhìn thấy diện mạo hắc mà còn sờ soạng hắc một cách triệt để, càng nên bị đá đến địa ngục.....

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Cổ Tích Cửu bị tôn chủ phong làm hài tử đáng khinh, giờ phút này chẳng những đã chạy ra khỏi 20 dặm đường núi, mà còn đã đi vào trong thành. Giờ phút này đang rong chơi ở trong các cửa tiệm quần áo đã đóng cửa.

Thuật Thuận Di của nàng không chịu hạn chế của bức tường không gian và những thứ tương tự, cho nên bức tường gạch rắn chắc của cửa tiệm quần áo, đại môn đóng chặt cũng không ngăn cản được bước chân nàng.

Cổ Tích Cửu làm việc cực kỳ tinh tế, trong quá trình nàng xuống núi đã suy xét rõ ràng, vạn nhất cao nhân nào đó phát hiện ra không thấy quần áo của tượng ngọc, tất nhiên sẽ biết có người đã tiến vào, nói không chừng sẽ điều tra khắp nơi, mà nàng lại mặc một thân quần áo này rất dễ dàng bị phát hiện, chỉ bằng đổi sang quần áo bình thường sẽ an toàn hơn.

Quy mô của cửa hàng này không hề nhỏ, quần áo các màu rực rỡ muôn màu, Cổ Tích Cửu tùy ý tìm một lúc, liền tìm được một bộ thích hợp để mình mặc. Sau một lát mặc xong, lúc này mới dùng thuật Thuận Di đi ra ngoài, lại Thuận Di ra khỏi thành.

Nàng buộc tấm áo bào màu trắng vào trên một cục đá lớn, sau đó ném xuống một con sông đào dùng để bảo vệ thành ——

Nàng vỗ vỗ tay, như vậy thì thần không biết quỷ cũng không hay. Chỉ tiếc cho một chiếc áo choàng đẹp.....

Ngày mai còn có một hồi tuồng muốn xướng, nàng cũng nên trở về nghỉ ngơi, bảo dưỡng tinh thần.

.....

Đêm đã khuya, đám người Mộc Lô đã tìm tất cả các đường núi xung quanh trong vòng 30 dặm, đừng nói là hài tử mặc áo choàng của tôn chủ, ngay cả thỏ hoang cũng không tìm được hai con!

Bọn họ lại không biết hơi thở của hài tử kia, cũng không cách nào thả chó săn ra để tìm kiếm theo mùi vị.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Đó thật sự là một hài tử?

Edit & Dịch: Emily Ton.

Sau một hồi mưa lớn, tất cả các dấu vết trên mặt đất đều bị mưa to phá hủy. Mộc Phong bọn họ đứng là có bản lĩnh tìm tung tích vô song trên đời, giờ phút này cũng chỉ có thể bó tay không có biện pháp.

Bọn họ lại mở rộng phạm vi tìm kiếm, rốt cuộc với sự trợ giúp của đại bàng Tuần Phong Điêu (巡风雕), ngửi được mùi của chiếc áo bào của tôn chủ ở

trong con sông dùng để bảo vệ thành, sau đó vớt lên được một tảng đá lớn được bao bọc bởi khối áo bào.....

Ba người Mộc Lô nhìn chiếc áo bào nhẵn dẹt đó và ướt đầm của tôn chủ, tất cả đều âm thầm rung mình một cái!

Tôn chủ bọn họ có một thói quen cổ quái, phàm là đồ vật của hắn đều phải làm cho sạch sẽ và gọn gàng. Khi hắn không cần nữa thì sẽ trực tiếp phá hủy, không cho phép người khác chạm vào nó. Không nghĩ tới chiếc áo choàng tôn chủ thường mặc hôm nay cư nhiên gặp nạn theo cách như vậy——

Đây rốt cuộc là kiệt tác của hài tử xui xẻo nhà ai? Quá vô tri, quá lớn mật!

Ba người còn đang có chút xuất thần, phía sau có gió nhẹ sột soạt và một giọng nói rõ ràng như gió xuân vang lên: "Tìm được hắn?"

Ba người vội vàng xoay người quỷ xuống lay, khuôn mặt Mộc Lô đầy hổ thẹn: "Tôn chủ, thuộc hạ vô năng, chỉ tìm được áo bào của tôn chủ——"

Vô thanh vô tức (lặng im không tiếng động) xuất hiện ở phía sau bọn họ đúng là vị tôn chủ. Không đợi Mộc Lô nói xong, hắn cũng thấy được chiếc áo bào ướt đầm và hoàn toàn biến dạng của hắn.....

Trên mặt hắn mang mặt nạ quỷ, ba người cũng không thể nhìn thấy biểu tình của hắn như thế nào, chỉ cảm thấy không khí xung quanh thân hắn đang trở nên âm hơn.....

Tôn chủ không nói gì, vừa nhấc tay, chiếc áo bào đang bọc lấy tảng đá lớn liền tự động bay lên, tay hắn lại nhấc lên lần nữa, chiếc áo đang ở trên không tự động mở ra, khô mát, mượt mà như lụa, không hề có một nếp nhăn, duy nhất có một khuyết điểm đó là trên vạt áo thiếu mất một mảng lớn.....

Tuần Phong Điều đứng trên đầu vai của Mộc Lô bay tới, dạo quanh chiếc áo choàng một vòng.

Mộc Lô dò hỏi: "Có thể ngửi được hơi thở người nọ?" Tuần Phong Điều đã trải qua một số đợt huấn luyện đặc biệt, độ nhạy cảm của khứu giác là gấp mười lần chó săn bình thường, chuyên môn dùng để tìm vật tìm người.

Tuần Phong Điều lắc lư đầu chim một cái, chiếc áo này đã bị ngâm ở trong nước một thời gian dài, vì thế, không có bất luận mùi hương nào còn sót lại trên đó.

Tôn chủ thu liễm ánh mắt, ngón tay lướt qua không khí, áo choàng vô cùng đẹp để quý giá trực tiếp hóa thành trò tàn, gió thổi qua, bay tứ tán không còn dấu vết.

Ánh mắt hắn hơi chớp động, đây rốt cuộc là dạng hài tử gì? Dưới tình huống không có bất luận linh lực nào, cư nhiên trong vòng chưa đến nửa canh giờ (1h) có thể chạy hơn 30 dặm đường núi!

Làm việc còn *tích thủy bất lậu** như vậy! Không lưu lại một chút dấu vết, ngay cả những thủ hạ của hắn là những sát thủ hàng đầu chỉ sợ cũng không thể làm được.....

*Tích thủy bất lậu (滴水不漏): không rò rỉ bất cứ một giọt nước nào ra ngoài; kín nước. (not one drop of water can leak out; watertight)

Đó thật sự là một hài tử?

Chẳng lẽ là một Chu nho (người lùn)?

Khi hắn đang trầm ngâm, tiếng gió vang lên, Mộc Phong đang truy tra lai lịch của mảnh vải hiện ra, quỳ gối trước mặt tôn chủ: "Bẩm tôn chủ, thuộc hạ đã tuần tra toàn bộ ngọn núi Ninh Võ, trong phạm vi mấy chục dặm chỉ có một tòa trang viên bí ẩn, là mặt trạch của Nhạc Hoa Hầu, Dung Nghi. Tồi nay giờ Thân canh ba, Dung Nghi đã bị giết, bộ hạ bị giết còn có hai gã võ sĩ linh lực cấp 3, hai người vú già. Mảnh vải tôn chủ đưa cho thuộc hạ hắn là tấm màn giường của Dung Nghi. Thuộc hạ đã xem xét qua miệng vết thương của Dung Nghi bọn họ, đều là bị người dùng trăm ngọc một kích đắc thủ, cắm thẳng vào nơi yếu hại, thủ pháp tinh chuẩn. Dung Nghi bọn họ không có chút cơ hội phản kích nào....."

"Nhạc Hoa Hầu Dung Nghi? Nghe nói hắn có linh căn cấp trung, tu vi linh lực đạt tới cấp 4, hắn cư nhiên sẽ bị một hài tử *vô thanh vô tức* giết chết?" Mộc Lô giật mình mở to hai mắt.

Tu vi linh lực cấp 4, tại khối đại lục này đã được xem như là cao thủ. Bình thường, mười mấy người cũng không thể đến gần được hắn, cư nhiên bị một hài tử không có linh lực giết chết?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Chuyện này dừng ở đây

Mộc Phong và ba sứ giả càng tăng thêm một tầng hiếu kỳ đối với hài tử kia.

Ánh mắt tôn chủ vừa động: "Bốn người các ngươi đi tra xét xem, nữ tử thị tẩm Nhạc Hoa Hầu tối nay là những người phương nào." Thông qua manh mối đã biết và phân tích ra, hài tử ăn trộm áo bào của hần hần là thủ phạm đã giết chết Dung Nghi, có lẽ chính là nữ tử đã đến thị tẩm Dung Nghi đêm nay.....

Mộc Phong nói: "Tôn chủ, thuộc hạ vừa mới điều tra rõ ràng, Nhạc Hoa Hầu Dung Nghi tu luyện một loại công phu Thái Âm Bổ Dương (采阴补阳). Mỗi đêm cần phải quan hệ với ba nữ tử, chuyên hấp thụ Nguyên Âm của ấu nữ, sau khi hoan hảo xong ấu nữ sẽ chết, thủ hạ của hần đều luôn bắt cóc các ấu nữ trong dân gian đem về cho hần. Tối nay, có hai ấu nữ đã gặp họa vì hần, đều đã chết, thuộc hạ cũng tìm được thi thể các nàng....."

Mộc Lô bưng tỉnh đại ngộ: "Chẳng lẽ tên hái hoa gặp phải hoa độc, xem ra nữ hài tử thứ ba này chính là người mà chúng ta đang tìm kiếm! Mộc Phong, vậy ngươi hãy tra xét xem nữ tử thứ ba này là thần thánh phương nào?"

Mộc Phong gật đầu: "Đã kiểm tra, nhưng không tra được gì, trong sân vốn dĩ không có nhiều người, những người khác căn bản chưa từng thấy qua nữ hài tử thứ ba....."

Manh mối đến đây hoàn toàn bị gián đoạn, Mộc Phong và những người khác hai mặt nhìn nhau, cuối cùng đều hướng ánh mắt nhìn về phía tôn chủ bọn họ.

Thú vị! Một tiểu nữ hài 12-13 tuổi cư nhiên có bản lĩnh như vậy! Thật đúng là khiến người lau mắt mà nhìn!

Đáy mắt đen nhánh như mực của tôn chủ hiện lên một tia hứng thú, hần ưu nhã búng ngón tay một cái: "Chuyện này dừng ở đây, các ngươi không cần phải tiếp tục tra xét." Hiện tại, người thú vị như vậy thật ra rất hiếm thấy, gọi lên dục vọng muốn vui chơi một chút của hần.....

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Trong tiểu viện, có ba mái hiên nho nhỏ.

Sân vườn sạch sẽ gọn gàng, không có cỏ dại mọc lan tràn, chỉ có vài bông hoa dại đang lác lác ở nơi góc tường.

Trong nhà được bày biện cực kỳ đơn giản, một giường, một bàn, một ghế. Trên bàn có một bình hoa bình thường, bình hoa nở rộ đúng là loại hoa dại màu vàng ở nơi góc tường. Nó đã làm sáng lên bầu không khí của căn phòng nhỏ tối tăm.

Đây đúng là nơi cư trú của Cố Tích Cửu. Nó nằm ở một góc trong Tửung quân phủ, khiêm tốn giống như là phòng của hạ nhân. Có lẽ phòng của hạ nhân còn muốn đẹp hơn so với nơi này.

Nàng thậm chí không có hạ nhân, tất cả cuộc sống hàng ngày của nàng đều do chính mình xử lý, giặt quần áo, quét sân nhà, lau dọn sân..... Cuộc sống giống như phiên bản cô bé Lộ Lem thời cổ đại.

Mặt trời đã dâng lên, vài tia ánh nắng mặt trời xuyên thấu qua song cửa sổ chiếu vào trong căn phòng tối tăm. Cố Tích Cửu đang ngồi ở trước chiếc gương trên bàn trang điểm, rót cuộc nhìn thấy rõ ràng bộ dáng thân thể này.

Mặc dù đã chuẩn bị tư tưởng, nhưng khoảnh khắc khi nhìn đến khuôn mặt trong gương, khóe môi vẫn hoàn toàn co rút.

Chiếc gương này là đồ nội thất duy nhất phủ đầy bụi trong phòng, điều này cho thấy nguyên chủ là người không muốn nhìn vào gương.

Cố Tích Cửu đã lau chùi nó mấy lần, mới có thể khiến nó chiếu ra bóng người. Thời đại này cũng không giống như thời cổ đại chân chính, không phải là dùng gương đồng, mà là một loại kính pha lê, không khác biệt so với thời hiện đại, cho nên gương thật tả thực.

Một khuôn mặt nhỏ như một bàn tay lớn hiện ra trong gương. Má không mũm mĩm khiến chiếc cằm có vẻ sắc nét hơn. Nếu chỉ đơn thuần nhìn sắc cạnh của khuôn mặt, thật ra cũng được xem như là tiểu mỹ nhân.

Mũi thẳng, miệng nhỏ có độ cong đẹp và đôi mắt to. Không may, trên trán lại có một tảng lớn đốm đỏ cơ hồ gần như phá hỏng hết tất cả vẻ đẹp ấy. Lại nhìn tay nhỏ, tái nhợt và gầy xanh xao, trơ xương, lòng bàn tay phủ đầy kén lớn kén bé.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 14: Tuồng sắp bắt đầu

Cố Tích Cửu nhếch môi, di nương của thân thể này, phu nhân tướng quân hiện tại, có một ham mê rất đặc biệt. Mùa đông thích dùng than củi do đích nữ Cố Tích Cửu tự mình bô củi và làm thành than, hơn nữa nhu cầu không hề nhỏ. Vì thế, những ngày mùa đông, sau khi Cố Tích Cửu thu thập sạch sẽ bản thân xong, sẽ đến sân củi và giúp vị phu nhân này bô củi.....

Cố Tích Cửu giờ tay xoa xoa khu vực giữa hai chân mày. Thân thể gầy yếu này thật ra có thể thay đổi, chỉ cần nàng chăm sóc mình thêm một chút, nhưng một tảng bột trên trán, có chút khó khăn để loại bỏ.

Ngoài sân hình như có tiếng bước chân ồn ào truyền đến, tiếp theo cửa viện của nàng liền bị gõ ầm ầm.

Cố Tích Cửu lười nhác đứng dậy, nên tới cuối cùng cũng đã tới, tuồng sắp bắt đầu.

Nàng ung dung thong thả gom lại tóc của mình, ung dung thong thả rửa mặt, lúc này mới ung dung thong thả ra khỏi phòng, đi vào trong viện.

Bên ngoài viện có tiếng người đang thảo luận kịch liệt.

"Chẳng lẽ là nàng ấy thật sự đã ra ngoài đi tìm nam nhân khác? Không có trong viện?"

"Khẳng định, đêm qua có người nhìn thấy nàng treo tường ra ngoài, không nghĩ tới nàng còn nhỏ tuổi như thế mà không đứng đắn như vậy!"

"Ài, xem ra thiếp thân thật sự không nên vì muốn rèn luyện tính độc lập của nàng, để một mình nàng sống ở chỗ này. Hiện giờ gây ra sự tình như vậy, thật đúng là hổ thẹn của gia môn!" Có một giọng nữ mềm mại đang vô cùng đau đớn, đây là Cố phu nhân hiện tại.

"Mẫu thân, Thất muội, Ngũ muội, hiện tại cũng chưa có bằng chứng nào, chúng ta vẫn không nên đoán lung tung, hãy vào trong viện nàng ấy nhìn xem là tốt nhất." Giọng nói mềm mại này là thuộc về Nhị tỷ nàng Cố Thiên Tinh.

"Bốn vương không tin Tích Cửu là dạng người này! Ngày thường nhìn thấy nàng ấy rất an phận." Âm thanh này nghe khá mát mẻ và trong sáng, nhờ ký ức mà nguyên chủ đã ban tặng, Cố Tích Cửu biết âm thanh này là của vị phu quân rẻ mặt mà nàng đã được đính hôn từ trong bụng mẹ.

"Vương gia có điều không biết, có một số người trời sinh ra đã có bản tính rất giỏi che giấu, Lục muội này của ta ngày thường nhìn qua ngoan ngoãn, nhưng trong xương cốt ai biết thế nào đâu? Ngài đừng quên mẫu thân nàng ấy, chính là người đã vứt bỏ phu quân mình và chạy trốn....."

"Đều cảm miệng lại cho ta! Người tới, đá cửa!" Một giọng nói rất to vang lên, đúng là Cố tướng quân đương triều, lão cha lạnh nhạt mà Cố Tích Cửu cả năm cũng không nhìn thấy mặt.

Rất tốt, hôm nay người tới đều đầy đủ hết, xem ra có người một lòng muốn đưa nàng vào chỗ chết, không lưu cho nàng một chút đường lui.

Cửa tiểu viện chỉ là hai phiến cửa gỗ bình thường, rất dễ dàng đã bị người đá một chân liền văng ra, sau đó là mười mấy người ủa vào, thoáng chốc đã tràn đầy tiểu viện bé nhỏ.....

Những người này hùng hổ tiến vào, khi nhìn thấy thiếu nữ đang đứng dựa ở cửa phòng thì đột nhiên sùng sốt và sùng sốt! Biểu hiện mỗi người một khác.

Đặc biệt là vị hôn phu rẻ mặt Thập nhị hoàng tử Dung Ngôn (容言) của Cố Tích Cửu và Cố phu nhân. Ngay cả sắc mặt của Cố Thiên Tinh cũng khẽ biến đổi ——

Cố tướng quân là người đầu tiên có phản ứng, một đôi mắt hổ chăm chú nhìn trên người Cố Tích Cửu, mặt đầy tức giận: "Nha đầu, ngươi có chuyện gì vậy?! Nếu đang ở trong viện, vì sao không ra mở cửa?!"

Cố Tích Cửu ôm cánh tay đứng ở nơi đó, nhẹ nhàng nhìn lướt qua tất cả những người tiến vào. Cuối cùng, ánh mắt dừng ở trên người Cố tướng quân: "Cố tướng quân, ta tốt xấu cũng là đích nữ tướng quân phủ của ngài, đích thực là thiên kim tiểu thư. Ngài đã từng gặp qua thiên kim tiểu thư nhà ai tự mình đi mở cửa viện hay chưa?"

Tuy rằng Cố Tích Cửu lớn lên xấu xí, nhưng nàng có một giọng nói rất dễ chịu, đặc biệt là giọng điệu hiện tại khi nàng nói ra, lạnh lùng và giòn vang như thể là tiếng vọng của chuông đá vang lên trong tiểu viện này.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Quá kỳ cục

Mọi người ngẩn ngơ, ai cũng không nghĩ tới Cố Tích Cửu luôn luôn vâng vâng dạ dạ, ngày thường thấy người cũng không nói nhiều, cư nhiên vừa gặp mặt đã nhanh nhẹn hỏi một câu như vậy. Đặc biệt là nàng không gọi cha, mà gọi thẳng là Cố tướng quân.....

Về mặt của mọi người rất tinh tế, nhưng không ai có thể nói rằng lời của Cố Tích Cửu nói không có đạo lý.

Trong những gia đình giàu có, đừng nói là đích nữ, ngay cả thứ nữ cũng có từng đoàn nô tỳ bên người, có bảy tám tỳ nữ vú già. Những việc như mở cửa tự nhiên sẽ không bao giờ đến tay thiên kim tiểu thư.....

Cố tướng quân Cố Tạ Thiên bối rồi, hần nhin không được liếc mắt nhìn phu nhân đương nhiệm là Lãnh Hương Ngọc một cái. Trong ánh mắt có ẩn ý trách cứ.

Mặc dù hần không thích nữ nhi này, nhưng bên người nàng không có một tỷ nữ nào cũng quá kỳ cục! Đặc biệt là ở trước mặt hoàng tử và đồng liêu của hần.....

Lãnh Hương Ngọc là một phụ nữ trung niên, tuy rằng đã gần bốn mươi tuổi, nhưng vẫn còn rất quyến rũ, bảo dưỡng rất tốt. Bà ta xuất thân cũng là một tiểu thư khuê các, nhất cử nhất động đều là phong phạm phu nhân.

Thường ngày bà ta hay ngược đãi Cố Tích Cửu, nhưng Cố Tích Cửu căn bản không dám cáo trạng với phụ thân. Hôn nữa, Cố Tạ Thiên ngày thường căn bản không muốn nhìn thấy nữ nhi này, hai năm rồi cũng chưa gặp mặt một lần, cho nên Cố Tích Cửu vẫn luôn chịu đựng.

Hiện tại, bà ta không kịp đề phòng khi gặp mặt Cố Tích Cửu, nàng cư nhiên sẽ nói ra một phen như thế. Đây quả thực là giống như đã tát vào mặt bà ta một cái, cảm giác như trên mặt có chút nóng rát.

Bất quá, bà ta phản ứng rất nhanh, lập tức ngừng đầu về phía Cố Tích Cửu, dịu dàng nói: "Tích Cửu, đây là người không đúng rồi, người sao có thể xưng hô với cha như vậy? Nương không giao bất cứ nhà hoàn hay bà tử nào cho người cũng là muốn tốt cho người. Thân thể người gầy yếu, cũng không có bất kỳ một kỹ năng phòng thân nào, nếu có thể lao động nhiều hơn một chút, cũng có thể khiến thân thể người mạnh mẽ hơn một chút....." Nhẹ nhàng vài câu là có thể che lấp. Thay vào đó là đổ lỗi cho Cố Tích Cửu không phải.

Cố Tích Cửu cười nhẹ nhàng: "Di nương nói đúng thật là đường hoàng! Có rất nhiều biện pháp rèn luyện thân thể, nhưng di nương lại cố tình chọn phương thức kỳ quái nhất. Người biết thì sẽ nói rằng di nương là vì muốn tốt cho Tích Cửu, người không biết còn tưởng rằng di nương bởi vì đồ kỳ với phu nhân chính phòng lúc trước, cho nên mới nhân cơ hội này mà ngược đãi nữ nhi nhân gia, khiến cho nữ nhi nhân gia ngay cả sống cũng không bằng hạ nhân ——"

Lãnh Hương Ngọc: "....." Nha đầu này ngày thường giống như cái hồ lô không miệng, khi nào thì tu luyện ra được một chiếc răng nhọn như vậy?!

Lần này tiến vào viện chẳng những có người Cố phủ, còn có hai vị hoàng tử, thậm chí còn có Tông Nhân Phủ chuyên phụ trách các vấn đề hoàng gia cũng ở trong đó.....

Bị Cố Tích Cửu làm trò và trách móc vài câu trước mặt nhiều người ngoài như vậy, trên mặt Lãnh Hương Ngọc hơi có chút xấu hổ, nhưng trong lúc nhất thời cũng không tìm thấy lỗ hổng nào trong lời nói của Cố Tích Cửu, khiến cho khuôn mặt hơi ửng đỏ.

Cố Thiên Tinh ôn nhu cười: "Lục muội, mẫu thân đối với người như vậy xác thật là có ý tốt, tuy rằng người không phải nhà hoàn và vú già cho người, nhưng vẫn quan tâm đến người. Đôi khi nhìn thấy người bận rộn người cũng rất đau lòng, thường xuyên phân nân với tỷ tỷ, chẳng qua là muốn rèn luyện người, không thể không làm như thế....."

Cố Thiên Tinh đúng là nữ nhi của Lãnh Hương Ngọc, năm nay 16 tuổi, vừa sinh đã có dung mạo rất đẹp, nói chuyện nhẹ nhàng, ăn mặc một thân mềm mại, phát phối giống như thần tiên.

Nàng ta khác với Cố Tích Cửu. Nàng ta là kiều ngạo của tướng quân phủ, thượng phẩm Mộc Linh Căn, tuổi còn nhỏ mà tu vi linh lực đã đạt tới Luyện Khí cấp 4, là nhân tài hiếm thấy.

Trong số các thiếu nữ quý tộc ở kinh thành, nàng ta là người xuất sắc nhất, được Cố Tạ Thiên rất sủng ái.

Thậm chí, ngay cả khi nàng ta là thiên tài, nhưng lại không kiêu không ngạo, nhẹ nhàng có thiện chí. Nàng ta là ứng cử viên lý tưởng của một thê tử tốt cho những đệ tử hậu duệ quý tộc trong kinh thành. Từ khi nàng ta 15 tuổi đủ tuổi cập kê, bà mới tiến đến Cố phủ cầu thân, cơ hồ là dầm súp ngạch cửa Cố phủ.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Rốt cuộc tự mình lĩnh giáo

Cố Tạ Thiên không bao giờ đáp ứng những người đó, bởi vì hần muốn tìm một cửa hôn nhân thật tốt cho bảo bối tâm can của mình.

Giờ phút này chỉ cần nàng ta mở miệng, Cố Tạ Thiên sẽ lập tức tin, nhìn xem nữ nhi mà mình đặc ý nhất, lại nhìn nhìn Cố Tích Cửu gầy nhỏ bình thường, khuôn mặt trầm xuống: "Lục nha đầu, biện pháp của mẫu thân người tuy rằng có chút cực đoan, nhưng xác thật là vì muốn tốt cho người, người nhìn xem người, đã 13 tuổi rồi, nhưng gầy yếu giống như 10 tuổi! Thật sự cần phải rèn luyện nhiều hơn!"

Cố Tích Cửu cười, một người có thể bắt công tới trình độ nào, hiện tại nàng rốt cuộc đã tự mình lĩnh giáo!

Nàng không phải là nguyên chủ mà còn cảm thấy thất vọng thế này, vậy nguyên chủ thì sao? Nếu nguyên chủ còn sống, chỉ sợ sẽ càng thất vọng hơn?!

Nàng không nói gì, mà quay người đi vào phòng. Một lát sau, nàng mang ra một chén cháo loãng có thể chiếu ra bóng người, một đĩa dưa muối đen thui, một cái màn thầu có khả nghi đã bị lên mốc từ lâu, đặt ở trên bệ đá duy nhất trong sân, cười khúc khích nói: "Thì ra Cố phu nhân không giao nha hoàn và vú già cho Tích Cừ là vì muốn tốt cho Tích Cừ, vậy đây là những gì? Những thứ này chính là bữa tối ngày hôm qua, Cố tướng quân nhìn thấy thì có cảm giác như thế nào? Cũng có thể nói là Cố phu nhân vì muốn tốt cho ta?"

Đêm qua, nguyên chủ Cố Tích Cừ đã rất vui mừng, còn chưa kịp ăn cơm chiều đã vội chạy ra ngoài đi hẹn hò với kẻ gọi là vị phu quân hôn ước, lúc này mới để lại chứng cứ sống động này.....

Ba loại đồ ăn được đặt ngay phía dưới mí mắt của mọi người, quả thực giống như là trực tiếp tát cho Cố phu nhân Lãnh Hương Ngọc một cái tát vang dội! Sắc mặt bà ta lúc xanh lúc trắng, thật sự là không tốt lắm.....

Đồ ăn như vậy, đừng nói là tiểu thư đích nữ tướng quân phủ, thậm chí ngay cả nha hoàn và vú già cũng sẽ không ăn!

Cố Tạ Thiên thậm chí còn cảm thấy xấu hổ hơn, mặt tối sầm lại, một cặp mắt sắc bén nhìn chằm chằm về phía Lãnh Hương Ngọc, hơi bất mãn: "Hương Ngọc, ngươi sao có thể khất khe với Tích Cừ như thế? Vô luận như thế nào, nàng vẫn là nữ nhi của Cố mẫu ta!"

Cố phu nhân mặt đỏ tai hồng: "Điều này..... điều này..... lão gia, tiện thiếp không có....."

Cố Thiên Tinh mím môi, nói: "Cha bớt giận, mẫu thân không phải là người như vậy, nhất định là do hạ nhân lười biếng, cố ý khinh nhờn muối muối Tích Cừ. Mẫu thân, người tuy rằng luôn quá tử tế, đối đãi với hạ nhân luôn luôn âm áp, nhưng cũng khó tránh khỏi sẽ khiến một số người lợi dụng, cố ý xuyên tạc rằng mẫu thân muốn bạc đãi muối muối Tích Cừ, điều này rất có thể xảy ra. Mẫu thân liên tiếp bị những điều nô đó bôi đen, thanh danh rơi xuống thành ngược đãi nữ nhi, cũng khiến cho muối muối Tích Cừ sinh lòng oán hận, tội gì phải chịu khổ như thế?"

Lại liếc mắt nhìn Cố Tích Cừ một cái: "Tích Cừ muối muối, nội vụ trong tướng quân phủ rất phức tạp. Tuy rằng mẫu thân ngày ngày làm lưng vắt và nhưng rồi cuộc cũng chỉ có một đôi tay, khó tránh khỏi có lúc sơ hở, những điều nô đó nếu ngược đãi người, sao người lại không bảo đảm với mẫu thân? Vô duyên vô cớ bị nhiều khổ sở như thế, trách không được người vẫn luôn sợ hãi, mỗi khi mẫu thân và ta nhìn thấy lại đau lòng, nhưng lại không biết nguyên nhân chân chính....."

Thiên Tinh thật là một nhân vật có tài, nói một phen lời nói nhẹ nhàng liền đem toàn bộ trách nhiệm đẩy đến trên người nô tài, chẳng những có thể rửa sạch tội cố ý ngược đãi đích nữ của Lãnh Hương Ngọc, mà còn đổ lỗi cho Cố Tích Cừ không đúng ——

Lãnh Hương Ngọc tự nhiên cũng là kẻ khôn khéo, lập tức nói: "Đều là do bọn điều nô này, bọn họ cư nhiên dám lừa gạt ta làm ra sự tình bậc này..... Người tới! Hãy đuổi tất cả vú già đã chuẩn bị bữa ăn cho Lục tiểu ra khỏi tướng quân phủ, vĩnh viễn không được nhìn họ nữa!"

Sau đó dùng vẻ mặt dịu dàng nói với Cố Tích Cừ: "Tích Cừ, yên tâm, lúc đầu vì nương không biết, hiện tại nếu đã biết, chắc chắn sẽ lấy lại công đạo cho người. Về sau sẽ phái người an bài đồ ăn thỏa đáng, tranh thủ tăng cường bồi dưỡng thân mình gầy còm của người....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Còn có gì khó xử?

Hai mẹ con này đang che giấu cho nhau, hơn nữa những nữ nhi khác cũng ríu rít tranh luận với Lãnh Hương Ngọc, sôi nổi trách cứ điều nô. Cuối cùng cũng khiến cho sắc mặt đầy mây của Cố Tạ Thiên chuyển biến. Hắn liếc mắt nhìn Lãnh Hương Ngọc một cái: "Được rồi, tuy rằng chuyện này không thể hoàn toàn trách người, nhưng cũng có lỗi trong việc trị gia không nghiêm. Sau này hãy chọn mấy nha đầu đưa đến bên người Tích Cừ, đường đường là thiên kim tiểu thư lại sinh hoạt lê loi một mình cũng quá vô lý!"

"Vâng, lão gia, đợi lát nữa tiện thiếp sẽ lập tức an bài, chắc chắn sẽ an bài Tích Cừ thỏa đáng." Lãnh Hương Ngọc khom người đáp ứng.

Cố Tích Cừ thờ ơ lạnh nhạt với trận tuồng của Cố Thiên Tinh và Lãnh Hương Ngọc. Khóe môi gợi lên một nụ cười trào phúng, lý do sứt sẹo như vậy mà Cố tướng quân cũng tin! Là đôi mắt hắn bị mù hay là tâm hắn bị mù?! Nhiều năm sống kiếp quan trường đã khiến hắn lẫn lộn mình với chó hay sao? (他混到狗身上去了吗?: khiến hắn lẫn lộn mình với chó hay sao)

Chỉ sợ, hắn rất rõ ràng tình huống này, nhưng đang làm trò trước mặt nhiều người như vậy nên muốn tìm cái bậc thang để xuống mà thôi. Đối với nữ nhi Cố Tích Cừ này, hắn thật sự là không đau lòng, lúc này mới mặc kệ để cho người khi dễ!

Tuy nhiên, Cố Tích Cừ cũng minh bạch, nàng không thể chiến đấu với hai mẹ con này trong thời gian ngắn, nếu tiếp tục tổ giác, cũng không có ý nghĩa gì, chỉ lãng phí miệng lưỡi mà thôi.

Hơn nữa hiện tại nàng không có linh lực, không có nội lực, trong lúc nhất thời không thể rời khỏi Cố phủ và tự lập môn hộ riêng. Nàng còn cần phải nghỉ ngơi ở chỗ này thêm mấy năm để tìm một ít dược liệu, vì thế nàng cũng nên thấy tốt mà thu liễm lại.....

Khóe môi nàng nhọt nhạt nói: "Thì ra là Tích Cừ đã hiểu lầm phu nhân, sau này phu nhân sẽ phái nha hoàn và vú già cho ta?"

"Đó là tất nhiên! Yên tâm, Tích Cừ, nương sẽ phái một lúc bốn nha hoàn và bốn vú già làm việc nặng qua đây cho ngươi." Lãnh Hương Ngọc lặng lẽ thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

Ánh mắt Cố Tích Cừ đảo qua trong sân, có chút khó xử: "Nhưng, viện này của Tích Cừ nhỏ như thế, bỗng nhiên nhiều người tới như vậy chỉ sợ sẽ không có đất để ở....."

Lãnh Hương Ngọc ngẫm cần răng, nha đầu này xem ra là đang muốn đổi viện lớn hơn.....

Nhưng lúc này bà ta cũng không thể không hào phóng: "Tích Cừ, yên tâm, vì lúc trước nương đã an bài ngươi ở nơi này, chính là vì nơi này có chút thanh tịnh, có lợi cho ngươi điều dưỡng, không nghĩ tới đã khiến ngươi bị bất nạt, là do nương không phái, đợi lát nữa sẽ tự mình sai người thu thập một viện lớn hơn để ngươi ở....."

Cố Tích Cừ cong mày suy ngẫm: "Vậy Tích Cừ đã tạ phu nhân. Tuy nhiên, Tích Cừ vẫn có chút khó xử....."

"Còn có gì khó xử? Hãy cùng nói hết để nương có thể sắp xếp." Lãnh Hương Ngọc mang mặt nạ ôn nhu hiền thực gần như không nhận được nữa.

Cố Tích Cừ than nhẹ: "Phu nhân cho ta nhiều nha hoàn và vú già như vậy tự nhiên rất tốt, nhưng thật không may, bạc mà Tích Cừ chỉ nhận được có nửa xâu tiền hàng tháng, chỉ sợ không nuôi nổi các nàng....."

Lãnh Hương Ngọc: "....."

Trên mặt bà ta lại nóng rất lên.

Trong số những quý tộc ở Phi Tinh Quốc, các thiên kim tiểu thư của họ hàng tháng đều nhận được một khoản tiền nhất định. Thậm chí là tiểu thư của quan gia một châu nhỏ nhỏ, tiền tiêu hàng tháng cũng có năm lượng. Mà Cố Tạ Thiên thân là Đại tướng quân, kiêm nhiệm Binh Bộ thượng thư, quyền cao chức trọng. Tiền tiêu hàng tháng của tất cả nữ nhi trong phủ đệ của hắn đều là 20 lượng, vì Cố Thiên Tinh là thiên tài võ học, lại được phụ thân sủng ái, tiền tiêu hàng tháng của nàng ta là 30 lượng.....

Ở thời đại này, một xâu tiền là nửa lượng bạc, một vị thiên kim tiểu thư con vợ cả mà tiền tiêu hàng tháng cư nhiên chỉ có nửa xâu tiền..... Điều này nếu như được truyền ra ngoài, quả thực chính là sự chê cười!

Cố Tạ Thiên cảm thấy mặt già này của hắn quả thực là đã mất hết!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Nữ tử mạnh mẽ, quyết liệt

Edit & Dịch: Emily Ton.

Hắn khụ một tiếng, quyết định chặn ngang cuộc đối thoại: "Đây nhất định cũng là do điều nô cất xén! Phu nhân, về sau tiền tiêu hàng tháng của Tích Cừ không cần phải trao qua tay người khác, mỗi tháng ngươi hãy tự mình đưa qua tay nàng là được. Nàng ấy dù sao cũng là đích nữ bốn phủ, lại cần phải bồi bổ thân mình, tiền tiêu hàng tháng sẽ giống như Thiên Tinh, cũng 30 lượng."

Lãnh Hương Ngọc tuy rằng trong lòng hận Cố Tích Cừ đến nỗi chảy máu, nhưng cũng chỉ có thể liên thanh đáp ứng, lại thuận miệng mắng điều nô vài câu.

Trong mắt Cố Tích Cừ hiện lên một nụ cười chế giễu, khóe môi lại hàm chứa một nụ cười, chậm rãi mở miệng lần nữa: "Điều này Tích Cừ thật sự phải cảm ơn cha và di nương. Vậy di nương còn cần Tích Cừ bỏ củi và đốt thành than mỗi ngày cho ngài nữa hay không?"

Dưới ánh mặt trời tươi sáng, nàng mở ra hai bàn tay nhỏ trần đầy kén cứng.....

Lãnh Hương Ngọc từ trước tới nay, chưa từng nghĩ rằng sẽ có một ngày, Cố Tích Cừ yếu đuối giống như quả hồng mềm sẽ trở nên sắc bén như thế. Trong thời khắc như vậy tuôn hết thảy ra, quả thực giống như là đang đánh nhiều lần lên mặt bà ta, khiến bà ta hận không thể bóp chết nha đầu này, nhưng đồng thời cũng muốn tìm một cái lỗ để chui vào.....

Nhưng giờ phút này không có chỗ để bà ta có thể ẩn nấp, làm trò trước mặt nhiều người như vậy, mặt mũi bà ta vẫn là phải làm bộ tươi tỉnh. Trên mặt miễn cưỡng nở một nụ cười: "Tích Cừ, nương để ngươi làm những điều đó, cũng là vì muốn rèn luyện thân thể ngươi..... Tuy nhiên, vì hiện tại nương đã suy nghĩ cẩn thận, để một vị thiên kim tiểu thư bỏ củi chung quy có chút không ổn, về sau không cần phải làm việc nặng nề nữa....."

Khóe môi Cố Tích Cừ cong lên, không nóng không lạnh nói: "Vậy Tích Cừ đã tạ di nương."

Nàng lười biếng đứng ở nơi đó, trên người lại có một loại hơi thở không thể tả được, tựa như một thanh kiếm tuyệt thế. Mặc dù thanh kiếm vẫn đang giấu mình trong bao kiếm đơn giản, nhưng loại khí thể này lại hết sức sắc nét, khiến người cảm thấy lạnh tóc gáy, không dám khinh thường.

Ban đầu Cổ Tích Cửu rất tự ti yếu đuối, nàng lớn lên vừa thấp vừa gầy, mỗi khi ở trước mặt người khác đều giống như một cái túi để mọi người trút giận. Khiến cho Cổ Tạ Thiên mỗi lần nhìn nàng đều thấy chán ghét.....

Tuy nhiên, lần này dung mạo vẫn là dung mạo kia, nhưng khí chất lại hoàn toàn thay đổi! Khiến người cơ hồ nghĩ rằng, đó là một người hoàn toàn khác.

Ánh mắt Cổ Tạ Thiên nhìn nàng ẩn chứa sự phức tạp, ngừng lại một chút, mới nói ra lời trách cứ: "Tích Cửu, ngươi nên gọi nàng là mẫu thân, không phải di nương....."

Cổ Tích Cửu nhướn mày: "Đáng tiếc, Tích Cửu nhớ rõ khi còn nhỏ vẫn gọi nàng là di nương. Mẫu thân Tích Cửu không phải là một người khác sao?" Nàng chậm rãi lại thêm một câu: "Ta nghe nói, Cổ tướng quân đã từng hứa hẹn cả đời sẽ chỉ cưới một mình mẫu thân thân sinh làm thê tử. Nói cách khác, chỉ thừa nhận nàng là tướng quân phu nhân duy nhất, xem ra Cổ tướng quân đã nuốt lời....."

Một câu này đã khiến cho gân xanh trên trán Cổ Tạ Thiên nhảy dựng lên! Nhìn nữ nhi này, hoảng hốt giống như nhìn thấy một nữ tử khác.

Người ấy đã vứt bỏ hán bằng cách nhảy xuống vực sâu tự sát, cho đến hôm nay cũng chưa tìm được thi thể của thê tử kết tóc—— La Tinh Lam, một nữ tử có tính cách mạnh mẽ, quyết liệt——

Mấy năm nay, tuy rằng số lần hán nhìn thấy Cổ Tích Cửu không nhiều, nhưng mỗi lần hán nhìn thấy nàng, bất luận hán có sắc mặt thế nào, nàng đều cung kính gọi hán là cha.

Mà lần này, từ đầu đến cuối nàng vẫn luôn gọi hán là Cổ tướng quân.....

Giờ phút này, nữ nhi này của hán đang đứng ở nơi đó, trên khóe môi nàng hiện lên một nụ cười trào phúng, khiến trong lòng Cổ Tạ Thiên nhảy dựng lên!

Tươi cười này cư nhiên có vài phần tương tự với La Tinh Lam! Lúc trước, khi La Tinh Lam quyết liệt với hán, cũng có một nụ cười như thế. *Nụ cười mang theo ba phần chê cười, bảy phần khinh thường (带着三分讥嘲, 七分不屑: 30% of ridicule and 70% of disdain)*. Rõ ràng cái đầu nhỏ nhỏ, lại khiến người ta có một loại hương vị từ trên cao nhìn xuống.....

Cả đời chỉ cưới một người, đó bất quá chỉ là sự phù phiếm và thuận miệng nói lời ngon tiếng ngọt của thời niên thiếu. Quý tộc nào ở Phi Tinh Quốc mà không có thê thiếp thành đàn?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 19: Lời của nữ nhi không đáng tin bằng lời người ngoài?

Cả đời chỉ cưới một người, đó bất quá chỉ là sự phù phiếm và thuận miệng nói lời ngon tiếng ngọt của thời niên thiếu. Quý tộc nào ở Phi Tinh Quốc mà không có thê thiếp thành đàn?

Ngay cả bá tánh bình thường có chút của cải, còn có thể cưới một thê một thiếp! Huống chi hán đường đường là Đại tướng quân?

Cổ Tạ Thiên căn bản không cảm thấy mình cưới thêm mấy cơ thiếp thì có gì sai!

Tuy nhiên, hôm nay giáp mặt lại bị nữ nhi hỏi đến, khiến mặt mũi hán có chút không nhịn được, lạnh lùng thốt: "Ngươi là tiểu hài tử thì biết cái gì! Việc của người lớn không phải tiểu hài tử như ngươi có thể xen vào....."

Cổ Tích Cửu không nói nữa, nhưng khoe miệng gọi lên một nụ cười, nàng luôn lười tốn nhiều miệng lưỡi đối với *tra nam (nam nhân không ra gì)*.

Cổ Tạ Thiên nhìn thấy tươi cười này của nàng thì trong lòng bốc lên lửa lớn, trầm mặt xuống: "Tích Cửu, mấy năm nay vì phụ xác thật đã xem nhẹ ngươi, sau này sẽ không. Tuy nhiên trước đó, ngươi cần phải thành thật trả lời vì phụ một vấn đề, có người nhìn thấy có nam nhân lạ ra vào trong viện của ngươi, còn nhìn thấy đêm qua ngươi trộm chạy ra ngoài, có phải ngươi đã làm sự gì không có đạo đức hay không?" Khi nói đến câu cuối cùng, giọng nói đã trở nên lạnh lẽo vô cùng.

Một câu này của hán hỏi ra khỏi miệng, tất cả mọi người tiến vào đều chấn động tinh thần, rốt cuộc đã hỏi đến điểm chính!

Ánh mắt mọi người đều dừng ở trên người Cổ Tích Cửu, muốn nhìn xem nàng sẽ trả lời như thế nào——

Cổ Tích Cửu dùng tay sửa mái tóc trên trán, hơi nheo đôi mắt, nói: "Lời này của Cổ tướng quân hỏi thật sự không chuẩn! Có người nói ngươi lập tức tin? Nếu ta nói trong viện di nương cũng từng có nam nhân lạ ra vào thì sao?! Vậy Cổ tướng quân có lập tức cảm thấy mình đã bị lừa dối hay không?"

Những lời nàng hỏi quá sắc bén.

"Xuy ——" có người cười thành tiếng.

Cố Tạ Thiên phần nộ quay đầu nhìn lại, lại phát hiện người phát ra tiếng cười chính là vị Bát hoàng tử Dung Triệt cùng tiến đến xem náo nhiệt.

Dung Triệt (容彻) năm nay 18 tuổi, mặt mày phong lưu, tuấn mỹ tiêu sái, một đôi mắt cười giống như gọi lên một đóa hoa đào, trong tay phe phẩy một thanh quạt xếp, đứng ở trong đám người, giống như *chi lan ngọc thụ**.

*Chi lan ngọc thụ (芝兰玉树): chỉ những người con có tương lai đầy triển vọng. (orchids and jade trees; a child with splendid future prospects) {Dịch & Edit: Emily Ton}

Phải nói rằng, gen di truyền của đệ tử hoàng tộc Dung thị rất tốt, đa số bọn họ đều rất thanh cao, hần đứng ở nơi đó cùng với vị Thập nhị hoàng tử Dung Ngôn. Một vị đẹp dễ nho nhã như trúc, một vị phiêu dật như gió. Nhìn qua cực kỳ đẹp mắt.

Mẫu phi Dung Triệt là quý phi, linh lực của bản thân hần cũng không tồi, lại được phụ hoàng sủng ái, được phong làm Lạc Vương.

Trên mặt Cố Tạ Thiên trở nên ngưng ngưng, hần đương nhiên không dám trách cứ vị hoàng tử này, đành phải đem ánh mắt chuyển qua trùng về phía Cố Tích Cửu: "Hồ nháo! Người quả thực là đang nói hươu nói vượn, đại nghịch bất đạo!"

Khuôn mặt Cố Tích Cửu lạnh lùng: "Cố tướng quân, ta nói như vậy thì chính là nói hươu nói vượn, người không tin chút nào, vậy người khác tung bát nước bẩn trên người nữ nhi, người liền tin? Lời của nữ nhi nói còn không đáng tin bằng lời của người ngoài nói?"

Cố Tạ Thiên ghen lời: "Điều này ——"

Hôm nay, có *phủ thừa* (người đứng đầu) của Tông Nhân Phủ cùng với hai vị hoàng tử tới Tướng quân phủ *hung sư vấn tội**. Nghe nói có người nhìn thấy trong viện Cố Tích Cửu thường xuyên có nam tử xa lạ ra vào, bại hoại nề nếp gia phong của Tướng quân phủ, còn mang đến hai gã nhân chứng.

*Hung sư vấn tội (兴师问罪): Hỏi tội đối phương. (to send punitive forces against; to criticize violently)

Việc này không phải là việc nhỏ, không những quan hệ đến nề nếp gia phong của Tướng quân phủ, cũng quan hệ đến uy nghiêm của hoàng gia. Rốt cuộc, nữ nhi không biết cố gắng này của hần vẫn là vị hôn thê của Thập nhị hoàng tử Dung Ngôn, cho nên hần nổi giận đùng đùng và mang theo người tới đây để *hung sư vấn tội*.....

Từ trước tới nay, hần chưa từng nghĩ tới nữ nhi luôn luôn vâng vâng dạ dạ lại biến thành sắc bén như thế, nhất thời bị nàng truy vấn, ánh mắt không nhịn được nhìn về phía vị phủ thừa của Tông Nhân Phủ.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Hiện tại còn giả vờ vô tội?!

Tông Nhân Phủ là nơi chuyên quản lý sự vụ hoàng gia, diện mạo vị phủ thừa giống như một khối mặt chược vững vàng yên ổn, ngay ngắn nghiêm túc. Mặt hần trầm xuống, một đôi mắt giống như dao nhỏ dừng ở trên người Cố Tích Cửu: "Cố tiểu thư, bốn phủ đêm qua nhận được tin có người tới báo, nói rằng có nam tử lạ đã qua đêm trong viện ngài, còn có người gặp người ra ngoài buổi tối hôm qua, lên gặp nam tử bên ngoài, suốt đêm cũng chưa thấy trở về....."

*Tứ bình bát ổn (四平八稳): vững vàng yên ổn. (everything steady and stable; overcautious and unimaginary) {Edit & Dịch: Emily Ton}

Cố Tích Cửu lại cười: "Lời này của đại nhân còn tệ hơn. Người tới báo không chừng là người đồ kỵ với Tích Cửu có một cửa hôn nhân tốt, hoặc đồ kỵ với Tướng quân phủ, cho nên mới văng nước bẩn trên người Tích Cửu. Không đủ bằng chứng để đánh giá. Hơn nữa, tiểu viện này của Tích Cửu ở sâu bên trong Tướng quân phủ, người tới báo hần là người ở bên ngoài đi? Cho dù có nam tử lạ tự ý lạng lẽ ra vào Tướng quân phủ, hần làm sao biết rằng nam tử kia sẽ dừng chân nghỉ trong sân Tích Cửu? Nói không chừng là ở trong viện của ai đó....."

Một câu nói khiến mọi người đều biến sắc, ngay cả Dung Ngôn cũng ngẩn ra, chỉ có trong đôi mắt hoa đào của Bát hoàng tử Dung Triệt hiện lên một tia thú vị, cười tủm tỉm nói: "Cố tiểu thư nói rất có lý, Hồ đại nhân, người nói như thế nào?"

Vị phủ thừa Hồ đại nhân nói: "Người mật báo là người trong Tướng quân phủ."

Cố Tích Cửu nhướn mày: "Vậy càng không bình thường, nếu như là người trong Tướng quân phủ phát hiện ra. Vì sao hần lại không bẩm báo gì với tướng quân hoặc là phu nhân tướng quân, ngược lại, trực tiếp đi mật báo với Tông Nhân Phủ?"

Hồ đại nhân hừ một tiếng: "Việc này liên quan đến thể diện hoàng gia, người nọ hẳn là sợ tướng quân và phu nhân sẽ dấu điểm việc này vì danh dự gia môn."

Cố Tích Cửu gạt đầu: "Ân, lời này nghe có vẻ có chút đạo lý. Bất quá cũng không thể loại trừ có người cố ý muốn bôi đen Tướng quân phủ, ôm hận muốn vu cáo để trả thù. Rốt cuộc chỉ là nói miệng mà không có bằng chứng——"

Dung Triệt phe phẩy quạt xếp mỉm cười: "Bổn vương cảm thấy lời của Cố cô nương nói có chút đạo lý, chỉ có nhân chứng không đủ tin cậy."

Dung Ngôn bên người hẳn không cảm lòng được nhìn hẳn một cái. Dung Triệt dùng quạt xếp vỗ vỗ bờ vai hẳn ta: "Thập Nhị đệ, việc này xác thật có điểm rất đáng ngờ, người cũng sẽ không hy vọng vị hôn thê của người thật sự có hành động vô đạo đức, đúng không?"

Dung Ngôn mạnh miệng cười một cái: "Sao có thể chứ? Tiểu đệ cũng trông mong—— trông mong Tích Cửu là trong sạch."

Cố Tích Cửu liếc mắt nhìn Dung Ngôn một cái, hết thảy này đều là do hẳn ta thiết hạ độc kế vì muốn từ hôn! Hiện tại còn giả vờ vô tội?!

Người *mặt thú tâm hồn trướng** này đã dùng mật tin lừa nàng ra khỏi phủ, sáng nay lại cố ý tới tiểu viện của nàng trong Tướng quân phủ để kiểm tra, đại khái là vì nghi nàng đã chết ở Nhạc Hoa Hầu. Trong viện không có người, sau đó nếu người của hẳn điều tra ra vật chứng nào đó. Một chậu nước bẩn về việc Cố Tích Cửu thông đồng với tình lang bên ngoài mà chết, sẽ thuận lợi mà hất ở trên người nàng. Vì vậy cũng sẽ không có người nào sẽ truy tra nguyên nhân cái chết của Cố Tích Cửu. Cố Tích Cửu cứ thế oan uổng mà chết!

*Người mặt thú, tâm hồn trướng (人面兽心混账): kẻ hai mặt đáng hổ thẹn; mặt người, tâm thú (human face, beast's heart (idiom); two-faced, absolutely disgraceful!)

Tuy nhiên, may mắn cho Cố Tích Cửu, nàng là sát thủ và đã đến được trên thân thể này, nàng sẽ lấy lại công đạo cho nguyên chủ! Một đám thiếu nợ nguyên chủ đều sẽ phải trả lại gấp trăm lần!

Nàng nhìn về phía Hồ đại nhân: "Đại nhân còn có chứng cứ khác?"

Hồ đại nhân nhàn nhạt nói: "Theo luật của Phi Tinh Quốc, chỉ cần có nhân chứng thì bổn phủ lập tức có thể điều tra nơi ở của nghi phạm!"

"Đại nhân đây là đang muốn điều tra sân Tích Cửu?"

"Không tồi! Cố tiểu thư, vẫn nên để bổn phủ lục soát qua một lượt mới có thể chứng minh người trong sạch hay không."

Cố Tích Cửu nhẹ nhàng thở dài: "Xem ra cũng chỉ có thể như thế. Tuy nhiên, Tích Cửu cũng có một yêu cầu."

"Nói!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Hẳn dường như có chút thích tiểu nha đầu này

"Sân Tích Cửu có thể tùy ý thuộc hạ của đại nhân điều tra. Nhưng trước đó, cũng muốn có người lục soát một loạt những thuộc hạ của ngài. Vạn nhất trong bọn họ có người câu kết với kẻ đang muốn bôi nhọ Tích Cửu, cố ý mang theo vật mờ ám không liên quan gì ở trên người. Lợi dụng thời điểm đang lục soát và đặt vào chỗ nào đó ở trong viện này, sau đó lại bị những người khác lục soát ra. Như vậy, Tích Cửu cho dù có dùng cả người cả miệng cũng không nói rõ được!"

Hồ đại nhân: "....."

Hắn cả giận nói: "Thuộc hạ của bổn phủ há có người như vậy!"

Dung Triệt phe phẩy quạt xếp: "Hồ đại nhân, bản khoản của Cố tiểu thư mặc dù có chút dư thừa, nhưng cũng có chút đạo lý. Để nàng tâm phục khẩu phục, Hồ đại nhân sao không làm theo ý của nàng?"

Hồ đại nhân hừ một tiếng: "Được! Bổn phủ sẽ theo ý nàng một lần!" Hẳn vẫy tay với thuộc hạ phía sau một cái: "Các người điều tra trên người lẫn nhau một chút, nhìn xem có vật khả nghi nào được bí mật mang theo!"

Tổng cộng có 10 tên tùy tùng theo sau, những người khác cũng không có gì, có một tên tùy tùng mặt béo, mày bất tự hơi đỏ sẫm mặt, thân mình không cảm lòng nổi bỗng co rụt lại.

Bản thân Cố Tích Cửu là một kim bài sát thủ, nhãn lực tự nhiên không giống nham hiểm bình thường, một lông tay nhỏ của nàng lập tức chỉ về phía tùy tùng kia: "Lục soát hẳn trước!"

Cơ thể người nọ co rút lại về phía sau, mặt đỏ bừng: "Tiểu nhân —— trên người tiểu nhân có cái gì để lục soát?"

Khỏe môi Cố Tích Cửu câu lên: "Trong lòng ngươi không có quỷ, sao phải sợ người lục soát?"

Dung Triệt gấp quạt của mình lại: "Không tồi, sợ lục soát đều là có quỷ."

Hoàng tử quyền rũ phong lưu này thật ra luôn bảo vệ nàng, Cố Tích Cửu liếc mắt nhìn hắn. Dung Triệt nhanh chóng xếp quạt, thông dong nhìn nàng cười, một đôi mắt cong giống như trăng non, phong lưu như hoa đào nở.

Cố Tích Cửu không có biểu tình dòi khời ánh mắt, dường như không bị ảnh hưởng bởi nụ cười phong lưu điên đảo chứng sinh của hắn.

Dung Triệt giơ tay sờ sờ chóp mũi, từ sau khi hắn tiến vào, nữ quyền Cố phủ có mười người thì chín người đều dừng ánh mắt ở trên người hắn. Trên ống tay áo phong lưu của hắn không biết đã dính bao nhiêu tầm mắt si mê của mỹ nữ. Hắn cơ hồ đều có lợi thế trong đồng nữ nhân, nhưng không nghĩ rằng một tiểu nha đầu dung mạo không hề xuất sắc, thậm chí có hơi xấu xí lại bỏ qua hắn! Thú vị! Thật quá thú vị!

Không nghĩ tới hắn chỉ vì nhàm chán nên tới xem náo nhiệt, cư nhiên có thể nhìn đến một diệu nhân như thế ——

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Người ngoài đồn đãi lục tiểu thư Cố phủ tương mạo xấu xí vụng về, không nói lời tốt, hoặc là một cực phẩm phế vật, xem ra lời đồn đãi quả thật là hơi thái quá!

Tiểu nha đầu trước mắt này tuy rằng có hơi xấu xí bởi vì cái bốt trên trán. Tuy nhiên, nếu dùng mái tóc đen như mực của nàng che đi phủ bốt kia như có như không. Điều này càng làm nổi bật thêm những tính năng khác của nàng - đôi mắt to tròn, miệng nhỏ, làn da trên mặt trắng như tuyết. Quả thật giống như một tiểu mỹ nhân tuyệt thế.

Hơn nữa nàng nhảy bén thông minh như thế, tư duy rõ ràng và rất hợp lý. Cách nói năng đều sắc bén như đao, căn bản không phù hợp với hai từ vụng về, được không?! Đối với cực phẩm phế vật không có linh căn —— điều này hẳn là không phải giả. Nhưng có câu tục ngữ từng nói rất đúng: Người thượng vị hơn nhau chính là đầu óc, chỉ có mĂNG phu (kẻ hèn mọn) mới tỏ vẻ dũng mãnh của thất phu (kẻ vô học). Đứa nhỏ này cho dù không có linh lực, bằng vào đầu óc thông tuệ của nàng, đại khái cũng có thể nổi lên thành người ở phía trên.....

Nữ nhân mỹ lệ đã trở nên phổ biến, nữ tử thông tuệ như thế lại thực sự rất hiếm.

Đúng vậy, hẳn dường như có chút thích tiểu nha đầu này.

Trong mắt hoa đào của Dung Triệt càng thêm hứng thú dạt dào.

Hồ đại nhân vì muốn thoát khỏi hiểm nghi về mình, tất nhiên ra lệnh cho tùy tùng khác lục soát tên mặt béo kia trước. Tuy nhiên, một lát sau, bọn họ tìm thấy một chiếc quần lót nam tử ở bên trong túi áo của hắn. Chối tội hiện ra trước mắt Hồ đại nhân.

Hồ đại nhân cau mày, nói: "Ngươi đang làm gì với một vật như vậy?!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Tiểu nhân thích mặc bó sát người

Edit & Dịch: Emily Ton.

Trên trán tên mặt béo thấm đầy một tầng mồ hôi: "Hồi đại nhân, tiểu nhân —— là sáng nay lúc tiểu nhân thay đồ, đã vô tình để vào trong túi. Tiểu nhân tuyệt đối không có ý khác..... mong đại nhân minh giám!"

Hồ đại nhân chau mày: "Điều đó cũng có khả năng....."

Cố Tích Cửu lại đánh giá trên dưới tên mặt béo kia một chút, sau đó ánh mắt dừng lại ở trên chiếc quần kia, nhẹ nhàng câu môi: "Ngươi nói quần kia là của người?"

"Vâng..... vâng ——"

"Ngươi có thể mặc nó vào?" Giọng điệu của Cố Tích Cửu chậm lại:

Dựa theo hình thể của người này, hẳn là khoảng chừng 80kg, mà quần này rõ ràng là dùng cho người mảnh mai mặc vào. Tên tùy tùng mập mạp này căn

bản không thể mặc được, cho dù miễn cưỡng mặc vào cũng lập tức sẽ bị xé nát!

Khuôn mặt tên mặt béo trở nên tái nhợt, nhưng *vịt chết cái mỏ vẫn còn cứng**: "Tiểu nhân..... tiểu nhân thích mặc bó sát người....."

*Khước từ áp tử chuỵ ngạnh (却死鴨子嘴硬): Vịt chết mà mỏ vẫn cứng. Chỉ người đã làm sai nhưng vẫn khẳng khái cho mình là đúng.

Cố Tích Cửu cười: "Ân, điều này cũng có khả năng. Xem ra hôm nay người cũng mặc quần chật như vậy? Hồ đại nhân, ngài xem?"

Hồ đại nhân mặt trầm như nước, vung tay lên: "Kéo hần xuống, kiểm tra một chút!"

Một lát sau, người kiểm tra quay trở về bẩm báo: "Hồi đại nhân, hôm nay hần mặc đồ lót rất phù hợp với hần. Không hề chật, mà còn hơi dài và rộng."

Sự tình đã phát triển đến đây, tất cả mọi người gần như đều hiểu. Dung Triệt than nhẹ một tiếng: "Chuyện này thực sự có chút kỳ quặc. Xem ra là có người đã mua chuộc hần. Muốn nhân cơ hội này đổ bát nước bẩn lên Cố tiểu thư. Hồ đại nhân luôn luôn công chính nghiêm minh, chắc chắn sẽ có một lời giải thích rõ ràng cho người Cố phủ."

Cố Tạ Thiên cũng tức giận hừ một tiếng. Tuy rằng hần không thích nữ nhi này, nhưng cũng không muốn bị người hất bát nước bẩn, vô duyên vô cớ vấy bẩn danh tiếng của Tướng quân phủ: "Hồ đại nhân, tùy tùng này của ngài rất có vấn đề, sau này cần phải cẩn thận kiểm tra mới được!"

Hồ đại nhân như thế nào cũng không nghĩ tới, tùy tùng của mình cứ nhiên lại bị người thu mua, điều này quả thực giống như đang đánh vào trên khuôn mặt của hần, khiến mặt hần đỏ lên, khom người nói: "Thỉnh Bát vương gia, Cố tướng quân yên tâm, bọn phủ làm việc tuyệt đối không có thiên vị, sẽ điều tra rõ người sau lưng hần!"

Cố Tích Cửu nhẹ nhàng cười: "Ta nghe nói Hồ đại nhân công chính liêm minh, ngay cả bá tánh trong thành đều biết, Hồ đại nhân là một viên quan tốt. Hồ đại nhân có nhiều thù hằn, khó tránh khỏi sẽ lẫn lộn người tốt kẻ xấu, bị người thu mua một nửa, Hồ đại nhân cũng thể quản hết. Việc này không nên đổ lỗi cho Hồ đại nhân."

Một câu này khiến Hồ đại nhân hết sức hường thụ, lập tức có một ấn tượng tốt hơn về Cố Tích Cửu.

Hần cũng không đợi Cố Tích Cửu nói thêm gì khác, liền hạ lệnh cho tùy tùng của mình soát người lẫn nhau.

Sau một thời gian, soát người xong, trên người bọn họ cũng không mang theo vật gì khả nghi.

Hồ đại nhân mang vẻ mặt ôn hoà: "Cố tiểu thư, suy nghĩ vì danh dự của ngài, vẫn nên để chúng ta lục soát một phen, như vậy cũng có thể đảm bảo danh tiếng trong sạch của ngài."

Cố Tích Cửu cũng dứt khoát: "Hồ đại nhân cứ việc lục soát là được."

Mười tên tùy tùng phân ra thành nhiều nhóm, bắt đầu tìm kiếm ở trong sân.....

Cố Tích Cửu đứng dựa vào một cây cột trụ, biểu tình trên mặt vẫn đạm phong khinh, nhìn như không thèm để ý đến gì cả, nhưng lại thu hết biểu tình của mọi người trong viện vào trong mắt.

Tam tiểu thư, Tứ tiểu thư, Ngũ tiểu thư đều mang vẻ mặt vui sướng khi người gặp họa, biểu tình xem náo nhiệt.

Cố Thiên Tinh vẫn giữ thái độ dịu dàng, chẳng qua ánh mắt ngẫu nhiên đôi lúc giao nhau với ánh mắt của Dung Ngôn.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Có gì phải lo lắng?

Edit & Dịch: Emily Ton.

Cố Thiên Tinh hơi gật gật đầu.

Mặc dù sắc mặt Dung Ngôn vốn không được tốt, ánh mắt cũng hơi phù phiếm, giờ phút này khi nhìn thấy Cố Thiên Tinh gật đầu, ánh mắt hần sáng lên, có vẻ tự tin lên không ít.

Sự tình lần này là do hần hợp mưu cùng với Cố Thiên Tinh. Đêm qua, Cố Thiên Tinh đã lặng lẽ cất giấu một vật dưới giường của Cố Tích Cửu. Cố Thiên Tinh gật đầu chính là muốn tỏ vẻ vật kia đã được nâng đặt ở nơi đó, ý nói Dung Ngôn không cần phải lo lắng ——

Cố Tích Cửu tất nhiên đều đem biểu tình và động tác của bọn họ thu vào trong mắt, cười lạnh trong lòng.

Đề cho bọn họ đặc ý thêm một lát, nàng muốn đợi xem lát nữa bọn họ còn cười nổi không!

"Cố Lục tiểu thư, ngươi có lo lắng hay không?" Cố Tích Cửu đang có chút thất thần, bên tai không đề phòng bỗng nhiên vang lên một giọng nói giống như gió xuân. Giọng nói này cách nàng không đầy một thước!

Nàng quay đầu lại theo bản năng, chỉ thấy vị Vương gia Dung Triệt phong lưu như hoa đang đứng bên cạnh người mình, mỉm cười nhìn nàng.

..... Hắn khi nào thì dựa gần nàng như vậy?! Nàng cư nhiên không phát hiện ra! Xem ra vị Vương gia đẹp như hoa này còn có một thân công phu xuất quỷ nhập thần!

Cố Tích Cửu bất động thanh sắc bước về phía bên cạnh hai bước, kéo ra chút khoảng cách với hắn, giọng nói vẫn lạnh lùng như cũ: "Có gì phải lo lắng? Không làm chuyện trái với lương tâm, không sợ quý gối cửa!"

"Không làm chuyện trái với lương tâm, không sợ quý gối cửa, những lời này quả thực không tồi, có ấn tượng!" Dung Triệt nhẹ nhàng xếp quạt, thay đổi chủ đề: "Đôi khi ngươi không làm chuyện trái với lương tâm, nhưng lại không có nghĩa là người khác không làm chuyện trái với lương tâm. Thí dụ như có người đặt một vật gì đó ở trong viện ngươi trước mà không thông báo với ngươi. Ngươi dù sao cũng sống ở nơi này một mình, nơi nào có thể nhìn thấy qua? Thật sự nếu có cái gì đó nhảy ra, cho dù ngươi có một trăm cái mắt cũng không nói rõ được."

Hắn nói những lời này rõ ràng là có ý gì đó. Trong viện này trừ bỏ vài vị nữ tử trẻ tuổi, cơ hồ đều là những cây gậy già trà trộn chốn quan trường, người nào sẽ không thể nghe ra ẩn ý trong lời nói đó?

Dung Ngôn, Cố Thiên Tinh, Cố phu nhân đều hơi đổi sắc mặt.

Dung Ngôn miễn cưỡng cười nói: "Bát hoàng huynh nói lời này, tuy rằng viện của Tích Cửu rất u tĩnh, nhưng Tướng quân phủ phòng thủ nghiêm ngặt, làm sao có thể để cho bất luận kẻ nào ra vào? Làm sao có người có thể thần không biết quỷ không hay tiến vào trong viện Tích Cửu muội muội cố ý đặt vật gì đó để vu oan? Lời này dường như không hợp lý."

Dung Triệt chậm nhẹ cây quạt trên bả vai Dung Ngôn một cái: "Tiểu Thập Nhị, ngươi không hiểu, đôi khi kẻ trộm bên ngoài khó tiến vào, nhưng cướp trong nhà khó phòng a."

Dung Ngôn: "....." Hắn khụ một tiếng: "Những lời này của Bát hoàng huynh càng thêm không ôn, việc này quan hệ đến danh dự của Tướng quân phủ. Người trong Tướng quân phủ không thể tự mình hắt bát nước bẩn lên Tướng quân phủ như vậy? Đối với hắn có chỗ nào tốt? Căn bản là không có động cơ."

Dung Triệt mỉm cười: "Điều này thế nhưng khó nói, hai gã mặt báo còn không phải là tôi tớ trong Tướng quân phủ hay sao? Có người vì đạt được mục đích nào đó, khó đảm bảo sẽ không làm ra sự tình như vậy."

Dung Ngôn rốt cuộc mới chỉ 16 tuổi, không có nhiều kinh nghiệm giang hồ, trong lòng hắn có quý, vừa bị Dung Triệt nói như vậy, khuôn mặt tuấn tú có chút biến xanh, nhưng vẫn miễn cưỡng cười nói: "Điều này thật kỳ lạ, hãm hại Tích Cửu muội muội thì có gì tốt? Tiểu đệ thật sự không nên nghĩ như thế."

Đôi mắt hoa đào của Dung Triệt không ngừng lưu chuyển ở trên người Dung Ngôn. Dung Ngôn nhìn thấy thì trong lòng không thoải mái, hắn đang muốn mở miệng, Dung Triệt đã chậm rãi nói: "Thập Nhị đệ, ngươi gần đây rất tuyệt, nghe nói nhiều tiểu thư khuê các đang thực sự ái mộ ngươi. Tuy nhiên, ngươi lại sớm có hôn ước cùng với Cố Lục tiểu thư, điều này khó tránh khỏi khiến cho các nàng bị bóp cổ tay, hận không thể thay thế....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Tinh thần trọng nghĩa không dính dáng tới hắn

Những lời này quả thực là câu nói mờ. Bàn tay trong tay áo của Cố Thiên Tinh thấm ra mồ hôi lạnh, nhưng ngoài mặt lại vẫn vẫn đạm phong khinh như cũ, bất động thanh sắc.

Dung Ngôn chợt dạ: "Bát hoàng huynh nói đùa. Tiểu đệ sao so được với hoàng huynh? Hoàng huynh chính là một trong bốn công tử ở kinh thành, nổi danh khắp thiên hạ....."

Thập Nhị đệ không cần phải khiêm tốn, từ năm trước sau khi ngươi kiểm nghiệm ra Kim linh căn hiếm thấy, đã khác với ngày xưa, tên tuổi nở hoa cũng là chuyện bình thường. Thập Nhị đệ rốt cuộc cũng đã *nổi danh**." Dung Triệt cười khê.

*Dương mi thố khí (Nguyên văn: 扬眉吐气): cảm thấy tự hào và vui sướng; nổi danh (feel proud and elated)

Cố Tích Cửu nghe Dung Ngôn tự giải thích, âm thầm cười lạnh.

Vị hôn phu tiện nghi của nàng là nhi tử của một vị Thiên phi của đương kim hoàng đế, nhưng vị Thiên phi này lại không được sủng ái. Hơn nữa, lúc Dung Ngôn được ba tuổi bị trắc nghiệm ra linh căn yếu nhược, chú định sẽ không có tiền đồ lớn. Vì thế, khiến cho Tuyên Đế không vui, những ngày trôi qua của hai mẹ con ở trong hoàng cung cũng không tốt.

Sau đó Tuyên Đế đích xuống con dâu của Cố gia là Cố Tích Cửu, nhưng lại không chỉ định về sau sẽ gả cho nhi tử nào. Chờ đến lúc Cố Tích Cửu ba tuổi, sau khi bị trắc nghiệm ra là phế vật không có linh căn, nhóm hoàng phi của Tuyên Đế có nhi tử cùng độ tuổi đều không muốn nhi tử mình dính vào cửa hôn sự này, tìm đủ mọi cách thoái thác với Tuyên Đế. Tuyên Đế không muốn nuốt lời với Cố gia, có chút tức giận, mẫu thân Dung Ngôn có thiện ý muốn chia sẻ gánh nặng, phân ưu với hoàng đế, cống hiến nhi tử của mình ra, thay Dung Ngôn dính cửa hôn nhân này.

Bởi vì thay hoàng đế phân ưu, Tuyên Đế có cảm giác mẫu tử bọn họ thua thiệt, rốt cuộc đổi mẫu tử bọn họ tốt hơn một chút. Những ngày trôi qua của mẫu tử bọn họ tốt lên rất nhiều.

Mẫu tử Dung Ngôn tự mình bàn tính, dù sao khi đó Dung Ngôn cũng chỉ mạnh hơn một chút so với phế vật, ngày sau muốn kết thân sợ cũng không kết được người tốt. Tuy nhiên, Cố Tích Cửu mặc dù là phế vật tương mạo xấu xí, nhưng tốt xấu vẫn là đích nữ của Đại tướng quân, bọn họ ở trên cùng một cây đại thụ với tướng quân phủ xem như cũng không tồi. Hơn nữa, nam tử Phi Tinh quốc có thể thế thiếp thành đàn, sau này thành thân với Cố Tích Cửu xong, nhi tử vẫn có thể cưới mỹ kiều nương khác làm thiếp.

Mẫu phi Dung Ngôn không nghĩ tới chính là, trên người Dung Ngôn cư nhiên còn có một linh căn ẩn, mãi đến năm hơn 15 tuổi mới hiện ra, hơn nữa linh căn này lại là thượng phẩm Kim linh căn hiếm thấy! Bởi vậy Dung Ngôn chẳng những không phải là phế vật, quả thực còn có thể xưng là thiên tài, ở trong đông đảo hoàng tử cũng là người xuất sắc!

Dung Ngôn từ gà mái biến thành phượng hoàng, là đối tượng để các thiếu nữ khuê các trong kinh thành ái mộ, trong đó bao gồm có Cố Thiên Tinh.....

Mà mẫu tử Dung Ngôn tự nhiên cũng bắt đầu có một loạt các loại bất mãn đối với Cố Tích Cửu, trăm phương nghìn kế muốn thôi lui cửa hôn nhân này.

Bất đắc dĩ, lão hoàng đế luôn luôn miệng vàng lời ngọc, sẽ không cho phép bọn họ đổi ý, lúc này bọn họ mới nghĩ ra chủ ý hãm hại Cố Tích Cửu như vậy.....

Thời điểm ban đầu Dung Ngôn tương đối tốt với Cố Tích Cửu, một năm có thể tới Tướng quân phủ vài lần để vấn an Cố Tích Cửu, còn mang nàng đi dạo. Lúc này mới khiến nguyên chủ Cố Tích Cửu toàn tâm toàn ý đều đặt ở trên người hắn, xem hắn trở thành ánh sáng duy nhất trong cuộc đời này, làm sao có thể nghĩ đến hắn sẽ tính kế nàng như vậy? Lúc này mới dễ dàng mắc mưu mà mất một mạng --

Cố Tích Cửu đứng cây dựa cột, ánh mắt vừa chuyển đến trên người Dung Triệt, vị Bát hoàng tử này hôm nay nhìn như phong lưu ôn hoà, thật ra mắt luôn cao hơn người, vì sao vẫn luôn trong tối ngoài sáng nói chuyện giúp nàng, rốt cuộc có ý đồ gì?

Tinh thần trọng nghĩa?

Hắn là không phải, trong đồn đãi, tính cách vị Bát hoàng tử này rất tà mị, máu lạnh, đối với bất luận nữ tử nào đều nhìn như rất ôn hòa có lễ, thật ra lại rất lạnh nhạt vô tình. Đáng chú ý chính là, chơi hoa nhưng không để lá dính thân.

Tinh thần trọng nghĩa không hề dính dáng gì tới hắn.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Thoát thai hoán cốt

Hay là Dung Triệt cũng đồ kỵ với Thập Nhị đệ của hắn bỗng nhiên từ chim sẻ biến thành phượng hoàng?

Cũng không đúng! Danh khí và thực lực của hắn đều tốt hơn Dung Ngôn nhiều!

Thượng phẩm Mộc linh căn lại thêm trung phẩm Hỏa linh căn, thiên tài trong thiên tài.

Ở trong toàn bộ đệ tử hoàng tộc, Thái tử Dung Già La (容伽罗) được xưng là quý tài đệ nhất Phi Tinh quốc. Cho dù có ném Dung Ngôn qua tám con phố cũng không bằng được, không có người nào sẽ đồ kỵ kẻ yếu, vị Bát hoàng tử này chắc hẳn cũng sẽ không đi?

Đối thoại của Dung Ngôn cùng với Dung Triệt tự nhiên cũng truyền vào trong tai của vị Hồ đại nhân, hắn mở miệng: "Bát vương gia yên tâm, ngay cả khi lục ra vật gì ở trong viện của Cố lục tiểu thư, bốn phủ cũng sẽ không lập tức định tội Cố tiểu thư, mà sẽ điều tra rõ ràng cụ thể. Sẽ không đưa ra một kiện án oan. Nhị vị Vương gia tạm thời đừng nóng nảy."

Hắn thật ra không tin rằng Cố Tích Cửu sẽ lừa dối Dung Ngôn. Rốt cuộc, Cố Tích Cửu có tương mạo xấu xí lại còn là một phế vật, ai sẽ mạo hiểm không màng đến nguy cơ bị phát hiện, chạy đến Tướng quân phủ thủ vệ nghiêm ngặt để trộm hương?

Đối với lời nói Cố Tích Cửu đêm qua lén chuồn ra bên ngoài trắng đêm chưa về lại càng không thể tin! Thủ vệ Tướng quân phủ nghiêm ngặt như vậy, có thể chuồn êm ra ngoài sao?

Hai người mật báo nói rằng nàng trắng đêm chưa về lại càng không đáng tin cậy. Nếu trắng đêm chưa về, vậy hiện tại Cố Tích Cửu vì sao lại xuất hiện ở trong khuê phòng?

Nàng là một phế vật, người như thế có thể thần không biết quỷ không hay lén quay về Tướng quân phủ?

Nếu như một phế vật cũng có thể lặng yên ra vào trong Tướng quân phủ, vậy phòng vệ trong Tướng quân phủ cũng khiến người giận sôi!

Cho nên, chuyện vu cáo sai có khả năng khá lớn, chỉ sợ vị Cố tiểu thư thật sự là vô tội.....

Gần nửa canh giờ (1h) trôi qua, vài tên tùy tùng lục soát tất cả các góc ngách khắp viện, rốt cuộc sôi nổi trở về bẩm báo, bọn họ không lục soát ra bất luận vật gì khả nghi.

Nói cách khác, Cố Tích Cửu là trong sạch!

Những tỷ muội Cố thị khác chờ xem náo nhiệt không thành, trên mặt đều có chút thất vọng.

Sắc mặt Cố Thiên Tình hơi trắng bệch, rõ ràng nàng ta đã để một bộ đồ lót của nam tử cùng với một khối ngọc bội đặt ở dưới giường Cố Tích Cửu, vì sao lại lục soát không ra?! Chẳng lẽ là nha đầu này đã phát hiện ra trước và lặng lẽ xử lý?

Còn có -- mẫu thân nàng ta tối hôm qua rõ ràng có ý tập hợp những thủ vệ hộ viện đó để dạy bảo, tạo cơ hội cho Cố Tích Cửu chuồn êm ra ngoài. Nàng ta cũng sau khi tận mắt nhìn thấy Cố Tích Cửu chuồn êm mới rời khỏi đây, lúc này mới phát ám hiệu cho mẫu thân nàng ta, để những thủ vệ hộ viện tiếp tục tuần tra, thậm chí còn nghiêm mật hơn so với ngày thường. Ngay cả một con ruồi phi vào Tướng quân phủ, những hộ vệ đó cũng có thể nhận ra con đực con cái.

Dưới sự bảo hộ nghiêm mật như vậy, thậm chí là Cố Thiên Tình nàng cũng không thể nào chuồn êm trở về, nha đầu phế vật này rốt cuộc như thế nào mà làm được?!

Nàng ta nghĩ trăm ngàn lần cũng nghĩ không ra, nhưng những bí mật đó nàng ta cũng không dám nói ra, chỉ có thể cắn răng ở trong bóng tối, trong lòng bắt đầu tính toán kế hoạch tiếp theo để giết chết Cố Tích Cửu.....

Trong lòng Dung Ngôn lại không biết là có tư vị gì, kế hoạch của hắn vốn dĩ rất liên mạch kín kẽ, nhưng không biết bại lộ nơi nào mà thất bại trong gang tấc!

Ánh mắt hắn dừng ở trên người Cố Tích Cửu, bỗng nhiên phát hiện tiểu nha đầu này hôm nay tựa hồ xinh đẹp hơn so với ban đầu! Rõ ràng một tảng lớn đốm hồng vẫn ở trên trán.

Chẳng lẽ là bởi vì hôm nay nàng để tóc mái?

Che như vậy thật sự rất xinh đẹp. Đặc biệt là khí chất quanh thân, cư nhiên cho hắn một loại cảm giác rất là kỳ quái, mặc danh hấp dẫn trông mắt hắn.

Tiểu nha đầu này hôm nay quả thực giống như đã *thoát thai hoá cốt (tái sinh)*!

Tuy nhiên, nàng vẫn không xứng với hắn!

Hiện tại hắn đã được phụ hoàng sủng ái, muốn cưới thê tử cũng phải là nữ nhân trong nhân tài kiệt xuất, ví dụ như Cố Thiên Tình. Mà không phải là phế vật xấu xí chết người như Cố Tích Cửu --

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Bốn vương nhìn xem! Khẳng định là giả!

Edit & Dịch: Emily Ton.

Tuy nhiên, tiểu nha đầu này cũng không phải không đúng tí nào, nếu nói nàng thức thời, thật ra hắn có thể suy xét tiếp nhận nàng về làm tiểu thiếp.....

Hắn còn đang âm thầm tính toán, chợt nghe Cố Tạ Thiên mở miệng: "Hỗ đại nhân, cần phải nghiêm trị hai gã đã có ác ý vu cáo Tích Cửu! Chắc chắn là có người sai bảo sau lưng bọn họ, Hỗ đại nhân hãy tra ra người sau màn, cho Tích Cửu một công đạo, còn trả lại sự trong sạch cho Tướng quân phủ!"

Hỗ đại nhân tự nhiên đầy miệng đáp ứng, Cố Tạ Thiên lại nói với Dung Ngôn: "Thập Nhị vương gia, may mắn là Tích Cửu chúng ta trong sạch, Thập Nhị

vuông gia có thể yên tâm."

Dung Ngôn miễn cưỡng cười: "Ân, tiểu vương sớm đã biết Tích Cửu muội muội trong sạch, tiểu vương thật cao hứng....."

Hết thấy đều tan thành mây khói, không còn náo nhiệt gì để xem, mọi người đang muốn tan đi.

Đột nhiên, Cố Tích Cửu vẫn luôn đứng nơi đó bỗng nhiên nhàn nhạt mở miệng: "Thập Nhị vương gia, dân nữ có một chuyện không minh bạch lắm, vốn nghĩ sau này nhìn thấy Vương gia sẽ hỏi lại. Nếu hôm nay Vương gia đã tới, những mớ hỗn độn đó, cũng không tồn tại trong viện Cố Tích Cửu. Có lẽ hôm nay Thập Nhị vương gia có thể giải quyết được nghi ngờ cho Tích Cửu?"

Dung Ngôn cố gắng hết tinh thần: "Tích Cửu muội muội, mời nói."

Cố Tích Cửu chậm rãi rút ra một tờ giấy viết thư được gấp thành con hạc giấy từ trong ống tay áo: "Tích Cửu bỗng nhiên phát hiện ra bức thư này trong phòng vào lúc chạng vạng tối, mặt trên là bút tích của Thập Nhị vương gia ngài, mời Tích Cửu buổi tối đi đến bí trạch ở ngoại ô Ninh Võ Sơn gặp gỡ....."

Một câu của nàng còn chưa nói xong, sắc mặt Dung Ngôn lập tức thay đổi, hẳn xác thật đã để lại trong tiểu viện của Cố Tích Cửu một phong mật tin như vậy, nhưng rõ ràng hẳn đã viết ở mặt trên là sau khi nàng xem xong thì tiêu hủy ngay lập tức! Chẳng lẽ nha đầu luôn luôn nghe lời hẳn nói đã không làm theo?!

Lúc này hẳn tự nhiên tuyệt đối không thể thừa nhận, trầm mặt xuống, ngắt lời nàng: "Tích Cửu, lời người nói là từ đâu mà tới? Bọn vương khi nào thì viết loại tin này cho người? Hơn nữa, bọn vương cũng không có nơi ở riêng tư nào ở Ninh Võ Sơn, đưa thư cho bọn vương, bọn vương muốn nhìn xem! Khẳng định là giả!" Duỗi tay ra và cố lấy bức thư trong tay Cố Tích Cửu.

Hắn muốn nhân lúc mọi người chưa phản ứng lại, hủy thi diệt tích bức thư này!

Hắn đang nóng vội, cảm lòng không đậu mà dùng tới khinh công, thân pháp nhanh như tia chớp.

Động tác của hắn đột nhiên như vậy, đừng nói là phế vật trong truyền thuyết Cố Tích Cửu, ngay cả Cố tướng quân cũng chưa chắc có thể tránh thoát.

Hắn rất tự tin chính mình sẽ nắm chắc chụp được bức thư, nhưng không nghĩ rằng ngay trong nháy mắt khi bàn tay hắn sắp sửa chạm tới bức thư kia, Cố Tích Cửu bỗng nhiên không nhanh không chậm bước sang phía bên cạnh một bước.

Một bước này cực kỳ tinh diệu, vừa lúc tránh khỏi một cái chụp của Dung Ngôn.

Dung Ngôn sùng sốt, Cố Tích Cửu mang về mặt vô tội liếc mắt nhìn hắn một cái: "Vương gia nói tin này là giả? Không có khả năng đi? Tích Cửu có thể nhận ra nét chữ của Vương gia....."

Bỗng nhiên quay đầu lại, liếc mắt nhìn Bát vương gia Dung Triệt đang phe phẩy cây quạt nhìn xem náo nhiệt một cái: "Đúng rồi, nghe nói Bát vương gia rất am hiểu đối thư pháp, vậy thỉnh Bát vương gia nghiệm xem một chút." Tùy tay nhét kia tờ thư kia vào trong tay Dung Triệt.

Sắc mặt Dung Ngôn tái nhợt, Bát vương gia Dung Triệt thi họa song tuyệt, cực kỳ am hiểu về nét chữ thư pháp.

Cho dù bắt chước nét chữ giống thế nào, cũng đừng mơ tưởng tránh thoát khỏi đôi mắt sắc bén của vị Bát vương gia này.

Trương tự như thế, nếu không phải là nét chữ giả mạo, hẳn cũng có thể chỉ liếc mắt một cái là nhìn ra.....

Điều này chỉ sợ còn tồi tệ hơn!

Tay Dung Triệt rung lên và mở bức thư ra, sau khi nhìn lướt qua bức thư, lại liếc mắt nhìn Cố Tích Cửu một cái.

Cố Tích Cửu vẫn ôm cánh tay đứng ở nơi đó, về mặt vô tội.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 27: Chỉ có thể ủy khuất Cố tiểu thư.....

Dung Triệt dời ánh mắt, lại liếc mắt nhìn Dung Ngôn một cái, vẫy vẫy lá thư về phía hắn, thở dài: "Đây chính là một củ khoai phỏng tay, Thập Nhị đệ, người tin tưởng phán đoán của vị huynh hay không?"

Dung Ngôn cố gắng cười: "Ánh mắt của Bát vương huynh, tiểu đệ đương nhiên là tin. Tuy nhiên, chỉ sợ tặc tử đã bắt chước chữ viết rất giống, Bát vương huynh vạn nhất xem xong bỏ lỡ gì đó sẽ khiến tiểu đệ oan uổng, vô luận như thế nào, tiểu đệ chưa từng viết tin như vậy....."

Dung Triệt lay động cây quạt, nhàn nhạt nói: "Nguyên lai Thập Nhị đệ vốn không tin tưởng vì huynh. Tốt thôi, để tìm ra chân tướng, phong thư này vẫn nên giao cho tả tướng nhìn xem. Tả tướng chắc là người sẽ tin đi?"

Làm bộ muốn cắt bức thư vào trong ống tay áo ——

Sắc mặt Dung Ngôn đại biến.

Tả tướng Phi Tinh quốc là người nổi danh thiết diện vô tư, hơn nữa rất có nghiên cứu về bút tích, là tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả*, phong thư này nếu như dừng ở trong tay hắn, thật giả đã phân biệt! Đến lúc đó chỉ sợ sự tình hắn thiết kế hãm hại Cố Tích Cửu liền sẽ được tiết lộ với khắp thiên hạ. Nếu lại bị Đại Lý Tự tìm hiểu nguồn gốc, chỉ sợ tư tình của hắn và Cố Thiên Tinh cũng sẽ lập tức được đưa ra ngoài ánh sáng. Cho dù được đưa ra ngoài ánh sáng cũng không quan trọng, nhưng hắn dùng biện pháp vụng về như vậy để tính kế vị hôn thê sẽ bị người trong thiên hạ nhạo báng.....

(*) "*Tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả*" (前无古人后无来者): ý nói người trước, kẻ sau không ai bằng.

Ở đây, ngoại trừ những nữ quyến theo tới để xem náo nhiệt, người nào không phải là ***** Nhân Tinh*? Không cần tả tướng nghiệm xem, chỉ liên hệ những sự tình phát sinh hôm nay cùng với phản ứng của Dung Ngôn, tất cả mọi người cũng có thể suy đoán được tám chín mười phần toàn bộ sự tình.

*Nguyên văn: 哪个不是久 *****的人精. (久...人精: *cửu... nhân tinh*: ý nói là người lâu năm, có nhiều kinh nghiệm.)

Trong lòng Hồ đại nhân dường như cũng giống như tấm gương sáng, liếc mắt nhìn Dung Ngôn một cái, trong lòng có chút khinh thường. Vị Thập Nhị hoàng tử này chỉ vì muốn từ hôn mà thật sự biện pháp thiếu đạo đức gì cũng đều có thể mang ra dùng được ——

Tuy nhiên, mặc dù chân tướng chuyện này đã được minh bạch, nhưng rốt cuộc sự tình liên quan đến thể thống hoàng gia, thật sự muốn thọc hết ra, vậy mặt mũi hoàng gia thật sự sẽ mất hết!

Mặt mũi Tướng quân phủ có thể ném, mặt mũi hoàng gia lại nhất quyết không thể ném.....

Phong thư này tuyệt đối không thể dừng ở trong tay vị tả tướng kia!

Chỉ có thể ủy khuất vị Cố tiểu thư này.....

Hắn cười ha ha: "Chuyện này vừa nhìn đã thấy không có khả năng, Thập Nhị vương gia thường xuyên ra vào Tướng quân phủ, nếu muốn nhìn thấy Cố tiểu thư khi nào mà không thể? Cần gì phải một hai đi tới Ninh Võ Sơn, địa phương kia cực kỳ hung hiểm, cũng không phải là nơi mà một vị tiểu cô nương có thể đi đến. Nhất định là có tiểu nhân gian ác giả mạo bên trong..... tin này khẳng định là giả. Đúng rồi, Tích Cửu tiểu thư, người có đi tới Ninh Võ Sơn như đã hẹn?"

Một đôi mắt của Cố Tích Cửu trong suốt vô cùng: "Tích Cửu cảm thấy việc này có chút kỳ quái. Hơn nữa, Tích Cửu há là nữ tử tùy tiện chạy theo hẹn ước với nam tử? Tự nhiên sẽ không đi. Cho nên mới lưu lại tin này muốn hỏi Thập Nhị vương gia một chút, rốt cuộc là chuyện như thế nào?." Thời điểm nói câu cuối cùng, một đôi mắt dừng lại ở trên người Dung Ngôn, đáy mắt hiện lên một tia trào phúng.

Dung Ngôn chỉ có thể là đánh chết cũng không nhận nợ: "Lá thư kia không phải do bản vương viết, không thể nào trả lời cho người....."

Hắn đang muốn nghĩ cách tìm lý do lấy lại lá thư và hủy diệt nó. Cố Tạ Thiên bỗng nhiên tiến lên một bước, duỗi tay ra, dùng tốc độ sét đánh không kịp bưng tai đoạt lấy lá thư trong tay Dung Triệt: "Lão phu nhìn xem ——"

Sau khi mở bức thư ra và nhanh chóng nhìn lướt qua, lập tức mở miệng: "Tin này không cần nghiệm. Giả! Có người muốn vu hãm Thập Nhị vương gia....." Bàn tay nhúm lại, lá thư kia ở trong tay hắn trực tiếp hóa thành tro tàn.....

"Được rồi, may mắn là Tích Cửu chưa rơi vào bẫy rập này, xem như trong bất hạnh có vạn hạnh, việc này dừng lại ở đây đi."

Vị Hồ đại nhân và Dung Ngôn đều âm thầm thờ dài nhẹ nhõm một hơi, vô luận như thế nào, thể thống hoàng gia xem như đã được bảo vệ ——

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Hắn còn có cơ hội tính kế lần nữa

Cố Tích Cửu liếc mắt nhìn Cố Tạ Thiên một cái, nàng không nghĩ tới, người ra tay hủy tin kia cư nhiên là cha của thân thể này!

Xem ra Cố Tạ Thiên thà rằng nữ nhi bị oan khuất, cũng không dám yêu cầu công đạo cho nữ nhi từ phía hoàng gia ——

Cha như vậy, thật đúng là khiến nhân tâm lạnh người!

Ánh mắt nàng lạnh lẽo, nhìn đến nỗi trong lòng Cố Tạ Thiên phát lạnh. Hắn cũng biết làm vậy sẽ ủy khuất nữ nhi, có chút áy náy, đành phải nghĩ cách bồi thường: "Đúng rồi, Thập Nhị vương gia, việc này đã chứng minh Tích Cửu vô tội, vậy hôn sự này?"

Lúc này Dung Ngôn nơi nào còn dám nói gì khác, chỉ đành phải nói: "Hôn ước tự nhiên là vẫn tính. Sau khi tiểu vương hồi cung về sẽ báo cáo với phụ hoàng, thương nghị hôn kỳ, nghênh thú Tích Cửu muội muội."

Hắn tự nhiên minh bạch, thật ra nếu chuyện này đã được đưa ra ánh sáng, hắn cần phải có một thái độ tốt mới có thể áp xuống chuyện này.....

Đối với Cố Tích Cửu, rốt cuộc nàng vẫn còn nhỏ, thật sự muốn nghênh thú cũng phải chờ đến năm 15 tuổi, còn có thời gian hai năm, hắn còn có cơ hội tính kế lần nữa.

Lui một vạn bước mà nói, ngay cả khi hắn thật sự nghênh thú sửu bát quái này về, sau này cũng có thể tìm được cơ hội để phế bỏ nàng.....

Cố Thiên Tinh lại có chút nóng nảy, thân mình nàng ta đã trao cho Dung Ngôn, nếu như Dung Ngôn thật sự cưới Cố Tích Cửu, vậy vị trí của nàng ta ở đâu? Làm thế nào?! Điều đó có thể sao?!

Đôi mắt nàng ta nhìn không được nhìn qua phía Dung Ngôn, Dung Ngôn lại cho nàng ta một ánh mắt tạm thời dùng nóng nảy. Hắn sẽ nghĩ cách lần nữa.....

Ánh mắt hai người giao nhau, hết thấy đều không nói gì.

Cố Tích Cửu âm thầm cười lạnh, kết quả này thật ra đã nằm ở trong dự kiến của nàng, mà tính toán nho nhỏ của Dung Ngôn nàng cũng có thể đoán ra tám chín phần mười.

Nàng tự nhiên nhìn không muốn dây với tra nam Dung Ngôn này, khẳng định là muốn lui hôn sự.

Tuy nhiên, cũng không thể để đôi câu nam nữ này được như ý! Nàng đã có nàng biện pháp.....

Những người này muốn thần không biết quỷ không hay mà áp chuyện này xuống, chỉ sợ không phải sẽ dễ dàng như vậy. Ha ha.

Một hồi phong ba cứ như vậy qua đi trong lòng mọi người, hiểu rõ mà không dám nói ra. Cố Tạ Thiên đang muốn mời mọi người đi dạo hoa viên, bỗng nhiên có thị vệ đang chờ ở ngoài phủ vội vã chạy vào, báo cáo với Hồ đại nhân một đại án kinh thiên —— Nhạc Hoa Hầu nổi danh đã bị người ám sát ở trong biệt viện Ninh Võ Sơn!

Phụ thân của Nhạc Hoa Hầu, thái ấp Dung Phong, vì kinh giận bị phần đã vào cung khóc lóc kể lể ở trước mặt hoàng đế, khiến cho mặt rồng giận dữ, hoàng đế đã ra lệnh *Tam Tư (Hình bộ, Đại Lý Tự, Tông Nhân Phủ)* điều tra rõ án này.....

Mọi người trong viện vừa nghe thấy tin tức này thì đều biến sắc. Hồ đại nhân càng không nhìn được, liếc mắt nhìn Dung Ngôn một cái, sắc mày nặng như sắt.

Tính kế nữ nhi Tướng quân hắn còn có thể che lấp. Tuy nhiên, vụ án Nhạc Hoa Hầu này vừa ra, chỉ sợ sẽ xảy ra biến lớn!

Hắn không nói hai lời, xoay người rời đi.

Dung Ngôn tự nhiên minh bạch vị Hồ đại nhân hiện tại đang hoài nghi gì, hắn có nỗi khổ nói không nên lời, không khỏi ngăn người thất thần.

Dung Triệt dùng cây quạt gõ gõ lên đầu vai hắn, thở dài, tặng hắn một câu: "Thập Nhị đệ, lần này, ngươi chơi lớn."

"Không phải ta!" Dung Ngôn không nhìn được cố gắng giải thích, nhưng Dung Triệt đã xoay người rời đi, chỉ còn lại giọng nói vang vọng của hắn ở trong sân viện trống rỗng.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Vụ án của Nhạc Hoa Hầu vừa ra, chấn động toàn triều.

Hình bộ, Đại Lý Tự, Tông Nhân Phủ hỗn loạn vội vàng tra án, không có chút an bình, mà bá tánh thì ngậm vỡ tay tỏ ý vui mừng.

Hai ngày sau.

Phủ đệ Hoàng đại thúc.

Màn đêm buông xuống, đêm mới vừa giao canh một (19h-21h).

Thái ấp Lư Vương Dung Phong tràn ngập bị phần, đang ở trong thư phòng cân nhắc hung thủ giết hại nữ tử rốt cuộc là ai. Đột nhiên, một luồng gió mạnh thổi qua, phát ra một tiếng vang trên cây cột trụ ở trong thư phòng. Hắn hoảng sợ, ngẩng đầu nhìn lên, trên cây cột cắm một thanh chủy thủ, dưới chủy thủ là một lá thư.

Chương 29: Không có cửa!

Trong lòng hần vừa động, rút chủy thủ ra, cầm lá thư trong tay và để sát vào ánh nến, khuôn mặt lập tức biến thành màu đen ——

Sau khi xem xong bức thư, bỗng nhiên hần đập một chương lên bàn: "Người tới! Mời Hồ đại nhân Tông Nhân Phủ, Bát Vương gia Dung Triệt tới phủ ngay lập tức!"

Nhóm tôi tớ lĩnh mệnh đi mời người.

Cố Tích Cửu đang ẩn nấp ở trong bóng tối, trong mắt loé lên ánh sáng, khóe môi nhẹ nhàng móm lên.

Dung Ngôn, người dám tính kế bốn cô nương, vậy thì phải gánh vác hậu quả đi!

Muốn đem chuyện lớn biến thành chuyện nhỏ, chuyện nhỏ coi như không có? Không có cửa!

Nàng đã lần tất cả mọi thứ có thể. Kế tiếp, nàng chỉ cần chờ đợi một kết quả là xong.

Cố Tích Cửu ngửa đầu nhìn thoáng qua mặt trăng lưỡi liềm ở trên đỉnh đầu. Thời gian không còn sớm nữa, nàng cũng nên quay về. Thân hình vừa chuyển, tiêu sái biến mất.

Tuy rằng Hoàng Thúc phủ thủ vệ nghiêm ngặt, nhưng Cố Tích Cửu có được một thân công phu Thuần Di, hơn nữa nàng cực kỳ am hiểu hành đạo ban đêm. Vì thế, nàng có thể tự nhiên quay lại Hoàng Thúc phủ, không có bất luận kẻ nào có thể phát hiện ra nàng.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Bởi vì một hồi phong ba điều tra, Cố Tạ Thiên rốt cuộc hồ thẹn với Cố Tích Cửu, dựa vào tâm lý bồi thường, hần đã đáp ứng tất cả mọi yêu cầu mà Cố Tích Cửu đưa ra.

Ví dụ như, cho nàng một toà hoa trạch tĩnh lặng không bị người quấy rầy, cho nàng bốn người thị nữ, bốn vú già làm việc nặng. Sinh hoạt của Cố Tích Cửu rốt cuộc đã giống như một thiên kim tiểu thư.

Lãnh Hương Ngọc nắm giữ sự vụ trong Tướng quân trong phủ đã lâu, trong tám người phái tới tự nhiên có cơ sở ngầm (gián điệp) của Lãnh Hương Ngọc, có trách nhiệm theo dõi nhất cử nhất động của Cố Tích Cửu.

Cố Tích Cửu đương nhiên minh bạch điểm này, hơn nữa nàng cũng biết rõ rằng cơ sở ngầm này nằm ở bên trong bốn thị nữ hầu hạ bên người nàng, hơn nữa khẳng định không chỉ là một người.

Nàng là sát thủ, am hiểu nhất chính là xem mặt đoán ý. Tra tìm nội gian đối nàng mà nói quả thực chính là một bữa ăn sáng. Bất quá, nàng chỉ cần dùng một kẻ nhỏ liền khiến cho một thị nữ trong đó lộ ra dấu vết là cơ sở ngầm. Ngay khi thị nữ kia truyền tin tức ra bên ngoài liền bị bắt tại trận.

Cố Tích Cửu cũng không khách khí, sai người đánh thị nữ kia trước mặt mọi khiến nàng ta chết khiếp, không màng đến thị nữ khóc cầu, tìm người môi giới tới và bán thị nữ kia đi.

Bởi vì Cố Tích Cửu có chứng cứ vô cùng xác thực, sau đó lại bầm báo việc này với Cố Tạ Thiên, ngay cả Lãnh Hương Ngọc cũng không thể ngăn trở nàng, chỉ có thể tro mắt nhìn thị nữ kia bị người mang đi.

Cố Tích Cửu đã dùng kế giết gà dọa khỉ, hiệu quả thực sự không tồi, thành công chấn trụ những thị nữ và vú già khác.

Các nàng vốn không phục Cố Tích Cửu, nhưng sau khi trải qua sự việc này, rốt cuộc biết vị Cố Lục tiểu thư ngày thường yếu đuối nguyên lai cũng không hề dễ chọc ——

Mà khi tới thời điểm mấu chốt, Lãnh Hương Ngọc cũng không bảo vệ được các nàng.....

Nếu muốn hoàn toàn thu phục những người này để mình có thể sử dụng, không thể chỉ dựa vào việc giết người.

Cho nên Cố Tích Cửu đặc biệt triệu tập bảy người còn lại, định ra quy tắc thưởng phạt phân minh.

Cũng ngầm ám chỉ thị nữ kia làm gián điệp và bị phát hiện là bởi vì có người âm thầm báo cáo cho nàng, nàng sẽ trọng thưởng vị kia đã tỏ lòng trung thành.....

Sau đó, nàng lại gọi từng người vào trong nhà và thăm vấn riêng bọn họ, có khi là dò hỏi một chút sự tình, có khi chỉ là quan sát các nàng một lát rồi để bọn họ rời đi ——

Bằng cách này, bọn họ cũng không biết ai là người đã được trọng thưởng, mỗi người đều không tránh khỏi cảm thấy bất an, nhất cử nhất động đều để tâm, thập phần cẩn thận.

Cố Tích Cửu thật sự thưởng phạt rất rõ ràng, nếu ai thật sự làm việc cho nàng, nàng lập tức làm trò trọng thưởng trước mặt mọi người.

Trên thực tế, có nhiều gián điệp của Lãnh Hương Ngọc trong đó, nhưng sau khi trải qua một loạt sự tình, những gián điệp khác cũng rất cuộc nhận rõ ai mới là chủ tử các nàng nên nguyện trung thành. Các nàng có đủ dũng khí nói về sứ mệnh mà Lãnh Hương Ngọc giao cho các nàng với Cố Tích Cửu, cũng biểu hiện sự trung thành của mình đối với Cố Tích Cửu.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Tự do

Hai ngày, bất quá chỉ có hai ngày, Cố Tích Cửu đã thu phục hết thấy thị nữ vú già, khiến các nàng trở thành hạ nhân của mình.

Đương nhiên, thời gian ngắn như vậy, Cố Tích Cửu sẽ không coi trọng và tin tưởng các nàng. Tuy nhiên, nàng cũng có thể cam đoan những người này sẽ không bán đứng nàng lần nữa. Hơn nữa, bất luận nàng phân phó các nàng làm gì, các nàng đều sẽ nhất nhất làm theo.

Thí dụ như, trong phòng ngủ chính của nàng, chưa được nàng cho phép, bất luận kẻ nào cũng không được vào.

Những người này thật sự không dám vượt qua giới hạn, chỉ ở trong sân viện hoặc trong phòng khách chờ đợi nàng phân phó.

Ban đêm, Cố Tích Cửu lại dùng thuật Thuần Di đi ra bên ngoài, những người này căn bản cũng không biết. Đương nhiên, hành tung của nàng trong hai ngày này, những người đó càng là không rõ.

Sau khi nàng rời khỏi phủ Đại Hoàng Thúc, Cố Tích Cửu đã lang thang trên phố một vòng, mua những đồ vật nàng cần, lúc này mới chậm rãi trở về.

Khi nàng ra ngoài đã thay đổi nam trang, còn dùng dịch dung, tự nhiên sẽ không có người nhận ra nàng. Nàng cũng rất thích cuộc sống tự do của mình.

Duy nhất không lý tưởng chính là đồ vật nàng cần quá nhiều, mà tiền bạc thì quá ít, khiến nàng lúc tiêu dùng không khỏi có chút bó tay bó chân. Có lẽ nàng nên ngẫm nghĩ đến biện pháp kiếm tiền.....

Bởi vì thân thể bị suy dinh dưỡng mất tính, muối muối họ Lâm dường như rất nhu nhược. Sau lần trở về từ Ninh Võ Sơn gặp mưa, suýt nữa là ngã bệnh nặng. May mắn kiếp trước của nàng rất thành thạo y thuật, thoáng có cảm giác không thích hợp liền lập tức tập thể dục và hồi phục lại mình, còn thuận tay lấy được về từ tiệm thuốc, lúc này cảm lạnh mới không tìm tới cửa.

Hiện tại tuy rằng đã không việc gì, nhưng rốt cuộc nàng cũng không cảm thấy mạnh mẽ, không thể thuận buồm xuôi gió thi triển kinh công.

Nếu muốn hoàn toàn phục hồi thân mình, cần phải có một số dược liệu quý hiếm. Những dược liệu này đều là vật *khả ngộ bất khả cầu**. Đôi khi ngẫu nhiên được tìm thấy ở hội bán đấu giá, hơn nữa mỗi thứ đều có giá trị xa xỉ. Nàng từng âm thầm hỏi thăm qua, tất cả các vật mà nàng cần rẻ nhất cũng mất vạn lượng, nếu muốn thu thập tất cả sáu thứ, ít nhất cũng cần phải có 15 vạn lượng. Chỉ dựa vào tiền tiêu hàng tháng hiện tại của nàng, 30 lượng bạc kia còn lâu mới đủ.....

*Khả ngộ bất khả cầu (可遇不可求): Có thể tìm thấy nhưng không dễ dàng có được (can be discovered but not sought (idiom); one can only come across such things serendipitously) {Dịch: Emily Ton}

Mười lăm vạn lượng, tương đương với thu nhập 5 năm của Tướng quân phủ. Người cha tiện nghi của nàng cho dù hào phóng cũng sẽ không lấy ra nhiều tiền như vậy để điều dưỡng phế tài như nàng. Vì thế, nếu nàng muốn có tiền thì đành phải dựa vào chính bản thân mình.

Nàng đến nơi đây với hai bàn tay trắng, cho tới bây giờ còn chưa có bất luận bằng hữu nào, hiểu biết đối với thế giới này cũng gần giống như da lông, rất nhiều đồ vật cũng không rõ ràng lắm, nhất thời không thể tìm thấy con đường kiếm tiền.

Nơi này dù sao cũng là kinh thành, tuy rằng đã là đêm tối, nhưng dòng người trên đường cái vẫn qua lại như nước, gọi mua, rao hàng, thập phần náo nhiệt.

Cố Tích Cửu đi theo dòng người, bất tri bất giác đã đến trước một nhà bán đấu giá.

Đây là nhà bán đấu giá lớn nhất kinh thành, ba cửa vào và ba cửa ra, lầu các nguy nga, phía trên cửa của lầu ba được khảm ba chữ bằng vàng rồng rất to: *****, đèn lồng trước cửa chiếu xuống rạng rỡ.

*Những dấu ***** là từ bản gốc:...三层门楼上有三个纯金镶嵌的大字:*****. Tuy nhiên, theo Editor hiểu thì đó là ba chữ Nhất Phẩm Lôu (tên của nhà đấu giá)

Giờ phút này, ngọn đèn dầu trong Nhất Phẩm Lôu đều sáng rõ ràng, hiển nhiên là có hội đấu giá đang được tiến hành.

Cố Tích Cửu vốn dĩ muốn đi vào nhìn một cái, nhìn xem có thể tìm được cơ hội để kiếm tiền hay không. Tuy nhiên, nàng không nghĩ rằng nàng vừa mới bước đi về phía cửa đã bị đứa bé giữ cửa ăn mặc cẩm y hoa phục ngăn lại.

Hôm nay Cố Tích Cửu ra cửa chỉ mặc một chiếc áo choàng tầm thường, thuật dịch dung của nàng không tồi. Vì để che lấp khối bớt trên trán, nàng đã biến khuôn mặt thành màu đen. Hơn nữa, cái đầu thấp bé, nhìn qua giống như một tiểu thôn nữ mới 11-12 tuổi.

Bốn đồng tử trông trước cửa Nhất Phẩm Lôu, bất kỳ người nào, dù là ăn mặc hay là dung mạo đều có thể ném Cố Tích Cửu qua tám con phố!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Tiểu gia ta nháo sự nơi nào

Cho nên, khi Cố Tích Cửu vừa mới đi lên phía trước, đã bị một đứa bé giữ cửa đuổi tay ra ngăn lại. Đứa bé giữ cửa có một bộ mặt tuần tú, nhưng lỗ mũi lại bị đảo lộn, phát tay xua đuổi Cố Tích Cửu giống như xua đuổi ruồi bọ: "Đi, đi, nơi này không phải là nơi mà tiểu tử sống nơi thôn dã như ngươi có thể tới, tránh một bên đi! Đừng làm bẩn nơi này!"

Có thể làm việc ở một nơi như Nhất Phẩm Lôu, cho dù là đồng tử trông cửa cũng có công phu không thể coi thường. Mỗi một người đều có thân thủ rất cao, mười mấy tráng hán cũng đều không thể tiếp cận.

Đồng tử gác cửa cho rằng có thể đẩy Cố Tích Cửu bay ra. Nhưng không nghĩ rằng đối phương chỉ là nghiêng nhẹ một bước, cú đẩy này của hán cư nhiên rơi vào khoảng không. Cánh tay hán xẹt qua ống tay áo của đối phương. Ngón tay hán không biết chạm vào cái gì, đau đớn xuyên tim.

Hán vội vàng cúi đầu xem xét ngón tay, ngón tay vẫn trắng mềm, không hề có một điểm màu đỏ. Cũng không nhìn ra được có gì không ổn.

Nhưng xương cốt trong ngón tay lại giống như đã bị một cây ngân châm đâm vào, chẳng những đau ở đầu ngón tay, toàn bộ xung quanh cánh tay đều đau, đau nhức đến nỗi muốn chết.

Hán nhin không được ngẩng đầu gầm lên: "Ngươi, tên tiểu tử hoang dã, đã dùng yêu thuật gì ám toán tiểu thiếu gia?!"

Cố Tích Cửu phảng phất giống như vẫn đứng tại chỗ, nhướn mày nói: "Yêu thuật gì? Rõ ràng là ngươi đã đẩy ta, ta thậm chí cũng không đánh trả, làm thế nào có thể thi triển yêu thuật gì?"

Đồng tử này quá đáng giận, nàng bắt quá chỉ là người vô tội qua đường, hán ra tay liền nặng như vậy!

Hôm nay may mắn là nàng, nếu như đây là một hài tử bình thường, chỉ sợ một đẩy này có thể đã bị đẩy bay xa ba trượng, ngã đau chết khiếp!

Cho nên vừa rồi, sau khi nàng nhẹ nhàng né tránh liền thuận thế hạ Đông Thống Tán (疼痛散) cho tên đồng tử. Tuy rằng sẽ không lấy mạng hán, nhưng sẽ khiến hán đau đớn nửa canh giờ (1h), xem như giáo huấn cho một tên mất chó xem người như hán.

Đồng tử kia đau đến nỗi hận không thể bầm vằm cánh tay. Những đồng tử khác vừa nhìn thấy cũng xúm lại đây. Nhìn thấy mồ hôi của hán cuộn cuộn rơi đầy đầu, trên ngón tay lại không thể nhìn ra cái gì.

Một đồng tử trong đó muốn cầm tay hán lên để cẩn thận nhìn xem một cái, không ngờ vừa mới chạm vào cổ tay hán, hán ngay lập tức cả kinh phui tay: "Đau, đau! Có châm, có châm....."

Mọi người mở to hai mắt, cũng không thể nhìn ra châm kia rốt cuộc ở nơi nào.

"Các hạ là ai? Vì sao tới đây nháo sự?" Một đồng tử trong đó trưởng thành hơn, mở miệng hỏi Cố Tích Cửu, những đồng tử khác không tiếng động tản ra, tạo thành một hình tam giác vây quanh Cố Tích Cửu ở giữa.

Cố Tích Cửu vẫn đứng tại chỗ như cũ, búng búng ống tay áo, nhàn nhạt mở miệng: "Tiểu gia ta nháo sự nơi nào? Nếu đã là nhà đấu giá, nên chấp nhận khách tám phương, vì sao lại xua đuổi ta?"

Đồng tử kia không nói hai lời, vươn tay: "Thì ra ngươi là khách nhân tới tham gia hội bán đấu giá, vậy thì tốt, mời đưa thẻ hội viên ra đây!"

Nhà đấu giá nho nhỏ mà cũng yêu cầu thẻ hội viên? Không nghĩ tới, thẻ hội viên VIP ở thời hiện đại cũng được thịnh hành tại nơi này.....

Cố Tích Cửu tự nhiên là không có thể hội viên, nàng thăm thờ dài tức giận. Xem ra nếu muốn đi vào nhìn náo nhiệt một cái, cần phải nghĩ đến biện pháp khác.

Nàng đang muốn trả lời không có, bỗng nhiên bên cạnh có một bàn tay như ngọc duỗi qua. Trong lòng bàn tay nằm yên một cái thẻ ngọc phi thúy, theo đó là giọng nói trong trẻo vang lên: "Thẻ hội viên của hắc ở chỗ này."

Cố Tích Cửu nhìn theo ống tay áo nguyệt bạch, nhìn thấy chính là gương mặt tuyệt sắc khuynh thành của Dung Triệt. Ngay cả khi hắc đứng ở bên cạnh người nàng, một thân áo gấm nguyệt bạch giống như đang phản chiếu ánh trắng. Trong đôi mắt hoa đào của hắc hình như cũng lưu chuyển những ánh sáng mờ nhạt. Hắc đứng ở nơi đó cười như không cười, khiến đèn lồng lồng lầy phía sau cũng mất đi màu sắc.

Hiển nhiên hắc là khách quen nơi này, bốn gã đồng tử một khắc kia khi nhìn đến hắc, tất cả đều quý xuống: "Tham kiến Bát Vương gia."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Đây là tình huống gì?!

Dung Triệt vẫy vẫy tay, ra hiệu cho bọn họ đứng dậy, lại quơ quơ tấm thẻ phi thúy trong tay, cười ôn tồn lễ độ: "Bốn vị, tấm thẻ hội viên này của bốn vương có thể cho phép hai người chúng ta đi vào hay không?"

Bốn gã đồng tử nào dám nói gì khác. Liên thanh nói: "Tất nhiên có thể, tất nhiên có thể! Mời hai vị."

Cố Tích Cửu gần như sờ sờ mặt mình, vị Bát Vương gia này vì sao lại giúp nàng? Chẳng lẽ đã nhận ra nàng?

Không thể chứ?! Nàng rất tin tưởng với thuật dịch dung của mình, sau khi dịch dung ngay cả mẹ ruột hay là lão cha cũng chưa chắc có thể nhận ra. Bát Vương gia bất quá cũng chỉ gặp qua mặt nàng một lần, cũng không tính là quen thuộc, không có khả năng nhận ra nàng!

Nàng hơi ngây người, cổ tay bỗng nhiên căng thẳng, đã bị người nắm lấy: "Tiểu huynh đệ, đi thôi, chúng ta đi vào."

Bởi vì kiếp trước nàng vốn là sát thủ, tâm phòng bị của nàng không phải nặng bình thường, theo bản năng luôn duy trì khoảng cách an toàn với người khác ba thước trở lên. Giờ phút này cổ tay chợt bị người nắm lấy, nàng theo bản năng xoay bàn tay một bên, xoắn lại một vòng, cổ tay linh hoạt như cá, đã tự tron tuột ra khỏi bàn tay Dung Triệt.

Ngay sau khi gây ra hành động này, nàng mới cảm thấy thần kinh mình có chút hơi quá nhạy cảm. Đối phương thật sự chỉ nắm cổ tay nàng mà thôi, cũng không phải muốn chế trụ gân mạch nàng. Nàng ho nhẹ một tiếng, vẫy tay áo lại và nói: "Vây thảo dân vào trước." Bước nhanh đi vào.

Dung Triệt nhìn nhìn bàn tay trống trơn, trong mắt hiện lên một tia hứng thú, ngay sau đó cũng tiêu dao đi vào.

Bốn gã đồng tử nhìn xem lại há to miệng!

Bát Vương gia luôn có thói ở sạch, cao quý như mây trên bầu trời, cư nhiên chủ động nắm một tiểu hắc tử!

Mà tiểu hắc tử này cư nhiên không biết điều đã hất tay của Bát Vương gia ra! Vị Bát Vương gia cư nhiên cũng không có ý bực tức, đây là tình huống gì?! Hoá tình đâm vào địa cầu sao?! (*sao hóa đâm vào trái đất*)

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Dưới hào quang của vị Bát Vương gia, Cố Tích Cửu không những đã đi thẳng một đường vào nhà đấu giá, còn được tiếp đãi rất long trọng.

Cả hai người đều được hai gã sai vặt thanh tú dẫn đường tiến vào trong một gian phòng dành cho khách quý thanh lịch và sang trọng. Nội thất bài trí trong nhà đều rất tinh xảo, bất luận là án ki hay là bàn ghế bình phong, đều được bày biện rất trang nhã.

Sau khi ngồi ở án ki, xuyên thấu qua màn ngọc trai nơi cửa sổ, vừa lúc có thể nhìn đến toàn cảnh trên đài bán đấu giá cách đó không xa.

Trên án ki bày một số trái cây phổ biến và điểm tâm, trong phòng tràn ngập hương quả nhẹ nhàng, sâu kín nhàn nhạt, giống như đang đặt mình bên trong một khu vườn trái cây với không khí trong lành.

Cố Tích Cửu đánh giá bố trí trong phòng một chút, lập tức có thể đoán ra gian phòng này hẳn là chuyên dùng để tiếp khách quý. Nàng lại đi đến cửa sổ nhìn về bốn phía.

Nơi nàng đang ngồi là lầu hai, đài bán đấu giá nằm ở lầu một, xung quanh có một số chỗ ngồi bao quanh. Hàng chục người đang ngồi trên ghế, tuy rằng nét mặt đều khác nhau, nhưng nhìn qua trang phục đều là xuất thân hào quý.

Trên lầu hai, có 16 gian phòng xung quanh đài đầu giá.

Từ góc độ của Cổ Tích Cừu, vừa lúc có thể nhìn thấy cửa sổ hình tròn của các phòng. Mỗi một gian phòng, phía trên cửa sổ đều có treo rèm ngọc trai, ngọc trai lấp lánh dưới ánh nến chiếu rọi, khiến người không thể nhìn rõ bên trong là nhân vật nào.

Bất quá, phía sau bức rèm che của 16 gian phòng đều lộ ra ánh nến nhu hòa, còn có bóng người hơi đông đưa, hẳn là đều có mặt khác khách quý ở đó.

Ánh mắt nàng lại nâng về phía trước, dừng ở trên lầu ba.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Chỉ là tới đi dạo nhìn xem

Trên lầu ba chỉ có bốn phòng, phòng đều to rộng gấp đôi lầu hai, cửa sổ là loại cửa lớn đến sát mặt đất, phía trên ngọc trai được dùng cho màn cửa đều lớn như trứng bò câu, một khi lung lay, lưu chuyển giống như thiên hà.

Bốn gian phòng phía sau cửa sổ đều tối, hiển nhiên đều không có người ở đó.

Bát Vương gia có thân phận hiển quý như vậy cũng chỉ được an bài ở lầu hai, vậy thì bốn gian phòng ở trên lầu ba lại là chuẩn bị cho thần thánh phương nào?

Cổ Tích Cừu đang suy đoán trong lòng, phía sau đã vang lên giọng nói của Dung Triệt, hẳn tựa hồ đã đoán được nghi hoặc của nàng: "Những phòng ở lầu hai là chuẩn bị cho vương tôn công tử hoàng tộc, lầu ba còn lại là chuẩn bị cho bệ hạ và trưởng lão trở lên của ba đại giáo phái."

Trong lòng Cổ Tích Cừu vừa động. Cuối cùng, nàng đã từng nghe nói qua về ba đại giáo phái.

Trên đại lục này, dùng võ vi tôn, cũng không chỉ có hoàng đế tối cao là người thống trị duy nhất, ít nhất thân phận tông chủ của ba đại giáo phái có thể so sánh cùng với thân phận của hoàng đế.

Ba đại giáo phái đó là: Thiên Vấn Tông (天问宗), Cửu Tinh Tông (九星宗) và Âm Dương Tông (阴阳宗).

Ba đại giáo phái phân tán ở trong ba quốc gia, đệ tử môn hạ đều có hàng vạn, tuy rằng phương pháp tu luyện khác nhau, nhưng công phu của mỗi một tông phái đều là không thể tưởng tượng được, quý thần đều khiếp sợ.

Tất cả những công phu cao thâm trên đại lục này đều chỉ có thể tu luyện trong ba tông phái. Trong cả ba nước, bất luận là vương công quý tộc hay là bá tánh bình dân, đều tự hào nếu có thể bái nhập làm môn hạ của ba đại tông phái.

Tuy rằng tam ba đại tông phái mỗi năm đều tuyển nhận đệ tử mới, nhưng lựa chọn môn đồ luôn luôn cực kỳ nghiêm khắc, chỉ chấp nhận những thiên tài có linh căn thượng phẩm. Còn phải trải qua vô số khảo thí.

Mỗi năm, sau khi đã trải qua tầng tầng đào thải và sàng chọn, cũng chỉ có hơn chục người có thể gia nhập vào ba đại tông phái mà thôi.

Bất cứ một đệ tử nào của ba đại tông phái, đều sẽ được đón tiếp long trọng, hướng chỉ là một thể hệ tông chủ?

Bọn họ bất luận đến một quốc gia nào cũng đều sẽ nhận được đãi ngộ giống như quốc quân.

Tông chủ của ba đại tông phái đã tu luyện giống như thần tiên, sẽ không dễ dàng xuất hiện.

Mỗi khi xảy ra sự kiện quan trọng, tất cả bọn họ đều sẽ phái thủ tịch đệ tử đích truyền tiến đến. Những đệ tử này ở trong tông môn đều có thân phận trưởng lão trở lên, hơn nữa đều sẽ nắm giữ lệnh bài của tông chủ, giống như tông chủ đích thân tới. Vì vậy, các quốc gia khi tiếp đãi những người này tự nhiên đều là rất long trọng.

Mỗi quốc gia đều sẽ bố trí dịch quán riêng cho bọn họ, từ lầu riêng, ngay cả trong nhà đầu giá cũng có một vị trí đặc biệt dành riêng cho bọn họ.

Cổ Tích Cừu ngẩng đầu nhìn xem vị trí trên lầu ba, thăm thò dài một hơi, với thân phận hiện tại của nàng, cũng chỉ có tư cách ngồi dưới lầu một mà thôi, khoảng cách với lầu ba bất quá chỉ có hai tầng lầu, lại khác nhau như trời và đất.....

Xem ra tông chủ giáo phái ở nơi này tương đương với Giáo Hoàng nước ngoài trong thời đại trước của nàng. Bọn họ dường như bình đẳng giống như hoàng đế, nhưng quyền lực và uy tín còn lớn hơn so với hoàng đế.

"Tiểu huynh đệ, ngươi đến nơi này là muốn mua vật gì?" Dung Triệt đang tự mình pha trà nơi đó, động tác của hắn thanh thản như nước chảy mây trôi,

nhất cử nhất động lại có một loại phong lưu ưu nhã của cao môn Ngụy Tấn.

Cố Tích Cửu liếc mắt nhìn hấn, nàng đã từng đọc nhiều biết rộng, có thể nhìn ra Dung Triệt cũng là một vị cao thủ trà đạo, tài nghệ này chỉ sợ còn cao hơn so với bạn trai cũ Long Tích của nàng.....

Ánh mắt nàng tối sầm lại, *người kia không đáng để nàng nhớ tới!*

Áp xuống bức bội mặc danh dáng lên trong lòng, nàng ngáp một cái: "Tiểu tử chỉ là tới đây đi dạo nhìn xem, học hỏi thêm kiến thức."

Lúc này, hội đấu giá dưới lầu đã bắt đầu, Cố Tích Cửu dựa vào cửa sổ nhìn một hồi, trong lòng thầm thở dài một hơi. Những vật có thể đem đến bán đấu giá ở chỗ này quả nhiên đều là tinh phẩm, tất cả đều được bán đấu giá từ mức thấp tới cao. Mà nàng bị quan phát hiện ra rằng, tiền bạc trên người nàng ngay cả vật rẻ nhất cũng mua không nổi!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Thăm dò

Cũng may mục đích của nàng tới nơi này chỉ là để có được một số kiến thức.

Rất cuộc, mặc dù nàng có ký ức của nguyên chủ, nhưng vì ngày thường nguyên chủ không thường xuyên ra khỏi đại môn, chỉ muốn ở trong nhà. Do đó, kiến thức thật sự rất hạn chế, có thể nói là thiếu thốn đáng sợ.

Mà thời đại này, thư tịch (sách) vẫn chưa được phổ cập, thật vất vả lắm mới tìm thấy được mấy quyển, cổ tình ký tự phía trên đều là chữ phồn thể, hàng dọc không nói, còn không có dấu chấm câu, khiến nàng vừa mới đọc được vài trang thì đã thấy đau cả đầu --

Đọc sách không bằng thực hành, tốt nhất nàng vẫn nên tự nhìn thấy bằng chính mắt mình.

"Tiểu huynh đệ quả nhiên rất hiếu học, tới, uống chén trà để xoa dịu cổ họng." Dung Triệt bắn ra nơi đầu ngón tay, một ly trà lập tức bay đến trong tầm tay Cố Tích Cửu --

Cố Tích Cửu giờ tay, ly trà vừa chuyển liền xoay tròn ở trong lòng bàn tay nàng: "Tạ Vương gia ban trà." Uống một hơi cạn sạch.

Ánh mắt Dung Triệt bắt chợt hơi lóe, vừa rồi hấn đã kín đáo sử dụng ba thành linh lực trong một ly trà kia, nếu như người không có linh lực ngang bằng với hấn căn bản sẽ không thể tiếp được. Tiểu hắc tử trước mắt này cư nhiên nhẹ nhàng băng qua tiếp nhận như vậy --

Càng kỳ dị hơn chính là, hấn cư nhiên không thể nhìn thấy, rốt cuộc hấn ta đã dùng linh lực tiếp được như thế nào.

Hấn không phải là người thích xen vào việc của người khác, cũng không phải là người lo lắng và thích ôm những chuyện bất công của người trong thiên hạ.

Hấn sờ đi bỏ qua tôn quý mang theo Cố Tích Cửu tiến vào, là bởi vì vừa rồi hấn phát hiện ra, chiêu thức mà tiểu tử kia dùng để chống lại đồng tử trông cửa, phẳng phát mờ hồ giống như chiêu thức mà Cố Tích Cửu đã từng sử dụng qua --

Hấn sinh lòng nghi ngờ, lúc này mới mang hấn ta tiến vào.

Vừa rồi hấn mượn cơ hội nắm tay muốn dò xét niệm lực của tiểu tử kia, nhưng không ngờ rằng hấn ta lại tùy tay hất tay hấn ra, khiến hấn không thể kiểm tra sâu cạn của hấn ta.....

Thuật dịch dung của Cố Tích Cửu thật sự quá cao thâm, đừng nói vết bớt kia đã hoàn toàn bị che dấu, ngay cả thân hình cũng hoàn toàn thay đổi.

Khuôn mặt hoàn toàn khác hấn với Cố Tích Cửu sau khi dịch dung, cho dù Dung Triệt cẩn thận quan sát đánh giá cũng không thể nào nhận ra --

Hấn ta rốt cuộc có phải là nàng hay không?

Dung Triệt lại rót một ly trà, một lần nữa lại bắn nó về phía nàng: "Đối với trà ngon trước mặt, phải từ từ thưởng thức. Ngươi một ngụm liền cạn như vậy, không thể nào thưởng thức nó được."

Màu xanh nhạt trong chén trà chậm rãi chuyển động ở trong không trung, nhưng bên trong không hề có chút gợn sóng, trên chén trà dường như được bao quanh bởi một luồng ánh sáng ngũ sắc nhàn nhạt. Lần này hấn đã dùng tới năm thành linh lực --

Ở Phi Tinh Quốc, có rất ít người có thể tiếp nhận những vật mà hấn bắn ra khi dùng đến năm thành linh lực, thậm chí là vị nhân tài mới xuất hiện Dung Ngôn cũng không thể tiếp được.

Cố Tích Cửu cau mày, tuy rằng nàng chưa hiểu lắm về các loại linh lực phát ra ánh sáng, nhưng nhìn xem tốc độ và tư thế của chén trà liền biết không hề dễ tiếp --

Nếu nàng đón đỡ, chắc chắn sẽ không thể tiếp được.

Đột nhiên nàng có một ý tưởng, dưới chân bước sai một nhịp, triển khai Lăng Ba Vi Bộ (凌波微步), nhẹ nhàng đón lấy chén trà bên cạnh, miệng nhỏ nhấp ở mặt trên chén trà, uống một ngụm: "Quả nhiên là trà ngon!"

Bước chân sai một bước, lại đuổi kịp tốc độ của chén trà, uống lên một ngụm thứ hai: "Hương vị ngọt ngào."

Thân hình lại chuyển một cái, uống lên một ngụm cuối cùng, giờ phút này thế tiến của cái chén lao về phía trước đã hết, Cố Tích Cửu thừa cơ lại bắn ra một lông tay, rút cuộc bắn cái chén kia bay trở về: "Đa tạ Vương gia."

Đôi mắt Dung Triệt sáng lên, tiếp được cái chén, khen ngợi: "Bộ Bộ pháp của tiểu huynh đệ thực sự là quý thần khó lường, tiểu Vương bội phục!"

Cố Tích Cửu nói: "Đa tạ vương gia khen ngợi." Bộ Bộ pháp này của nàng chính là đến từ một thế gia cổ võ, ngay cả khi không có nội lực cũng có thể thi triển, thật sự là một pháp môn chạy trốn rất tốt.

"Tiểu huynh đệ, công phu rất tốt! Không biết tiểu huynh đệ đến từ sư môn nào?" Một đôi mắt như ngập trong ánh trắng của Dung Triệt cô đọng lại ở trên người nàng.

Hắn rất tinh thông đối với võ học, rất hiểu biết về các môn công phu của các phái.

Người bình thường chỉ cần ra mấy chiêu là hắn có thể nhận ra đôi phương thuộc sư môn nào, nhưng thân pháp của Cố Tích Cửu như vậy, từ trước tới nay hắn lại chưa từng thấy qua!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Hắn thực sự bị cự tuyệt!

Cố Tích Cửu đứng ở phía trước cửa sổ mỉm cười mơ hồ. Sau đó, tự mình cầm lên một trái cây màu đỏ trước bàn: "Loại quả này hương vị không tồi, ta có thể ăn nó là được, hà tất cần phải truy vấn về nguồn gốc xuất xứ của nó? Người nói có đúng hay không, Bất điện hạ?"

Trong một khoảnh khắc Dung Triệt cứng lại, lời này của Cố Tích Cửu rõ ràng là có ý không muốn người truy vấn về lai lịch thân phận mình. Trên Giang hồ, cũng có rất nhiều người hành tẩu đều không muốn người khác biết về thân phận mình.....

Hắn lại liếc mắt nhìn Cố Tích Cửu một cái, nàng đứng ở nơi đó, tuy rằng cái đầu lùn lùn, giống như một đứa trẻ, dung mạo cũng không có gì đáng chú ý, nhưng rất bình tĩnh, có một loại khí khái giống như một vực sâu có thể nhiếp người. Cả người giống như một thanh kiếm tuyệt thế nổi danh được giấu ở trong vỏ kiếm, nhìn như bình thường nhưng lại mang theo sắc nhọn khiến người khiếp sợ, khiến người không dám khinh thường.

Dung Triệt mỉm cười: "Tiểu huynh đệ nói rất đúng! Là Dung mỗ đường đột. Bất quá Dung mỗ rất muốn kết giao bằng hữu với người, không biết có được vinh hạnh này hay không?"

Cố Tích Cửu bùng lên một chén trà, thực sự dứt khoát cự tuyệt: "Không thể!"

"A?" Dung Triệt choáng váng.

Bị cự tuyệt! Hắn thực sự đã bị cự tuyệt!

Hắn nhìn qua có vẻ tươi cười dễ chịu, nhưng không thân cận với mọi người, cũng không dễ dàng kết giao cùng người. Hôm nay, hắn khó có được một hồi tâm huyết dâng trào, muốn chủ động, nhưng thực sự đã bị cự tuyệt!

Dung Triệt tức giận một lúc, không nhịn được gờ tay sờ sờ cái mũi, đang rất buồn bực nhưng rồi lại có chút buồn cười, còn có chút mới lạ: "Vì sao? Tiểu huynh đệ cảm thấy bổn Vương không xứng trở thành bằng hữu với người?"

Giọng nói của Cố Tích Cửu nhàn nhạt: "Bằng hữu là bằng hành động, không phải chỉ bằng lời nói. Bằng hữu nhấn mạnh ở sự đối xử chân thành, cùng sống cùng chết! Ta và Vương gia bất quá chỉ vừa mới quen biết nhau, ta cũng không hiểu biết về Vương gia, làm sao Vương gia hiểu biết về ta? Hai người không hề quen thuộc nói một câu chúng ta hãy là bằng hữu thì chính là bằng hữu hay sao? Thậm chí nếu ta đáp ứng với Vương gia, vậy đó bất quá cũng chỉ là xã giao hời hợt mà thôi. Không thật sự được coi là bằng hữu."

Dung Triệt: "....." Luận điệu này cũng thật là mới lạ, nhưng không sai một từ! Thật sự rất sắc bén!

Hắn vốn chỉ có chút tò mò đối với nàng, muốn hiểu nhiều hơn một chút, cho nên mới nói ra như vậy, thời điểm khi đang nói ra lời nói kia, hắn thậm chí có hạ thấp tôn quý của mình.

Nhưng hiện tại nghe thấy Cổ Tích Cửu vừa nói như thế, lại có một sự kính trọng đối với nàng.

Hắn nổi lên ý niệm kết giao chân chính, trong đôi mắt có một sự quyết tâm nhất định: "Tiểu huynh đệ nói rất đúng, bất quá bổn Vương tin rằng sau này chúng ta sẽ trở thành bằng hữu!"

Cổ Tích Cửu nhẹ nhàng cười cười, không nói gì.

Trong thế giới sát thủ hắc ám không có bằng hữu. Nếu có cũng chỉ là khách hàng, người bị giết và người quen biết xã giao.....

Nàng đã từng xem một người trở thành bằng hữu chân chính, có thể vượt qua nước sôi lửa bỏng vì hắn, thậm chí còn muốn gả cho hắn, kết quả là bị người nọ hung hăng đâm một đao! Mong tính hồn tiêu.....

Thân ảnh Long Tích chợt loé qua ở trong đầu, khóe môi nàng nhợt nhạt nhếch lên, bung chén trà trên bàn uống một hơi cạn sạch.

Sát thủ Cổ Tích Cửu đã chết, một đời này nàng muốn hoàn toàn sống vì chính bản thân mình, sẽ không để bất luận kẻ nào trở thành gánh nặng trong lòng nàng --

Nàng trầm ngâm dựa vào tay vịn, phía dưới lại có chút động tĩnh, dường như lại có quý nhân tới. Nàng nhìn xuống phía dưới, đôi mắt nhú lại!

Ba người mới tiến vào chính là một nam hai nữ.

Ba vị này Cổ Tích Cửu đều biết, đúng là vị hôn phu tiện nghi Dung Ngôn của nàng cùng với hai tỷ muội Cổ Thiên Tinh và Cổ Thiên Y.

Sự kết hợp của tuần nam mỹ nữ luôn luôn sáng mắt, ba người này vừa tiến đến lập tức hấp dẫn hơn phân nửa ánh mắt của mọi người.

Dung Ngôn thuộc loại gà cồ bỗng nhiên biến thành phượng hoàng, mấy ngày nay đều rất nổi bật, an vị ở lầu một có hơn phân nửa là đại quan và quý nhân đều quen biết hắn, tất cả đều đứng dậy sôi nổi hàn huyên cùng hắn.

Trên khuôn mặt tuần tú của Dung Ngôn hình như vốn có chút âm trầm lo lắng, giờ phút này được mọi người nịnh bợ hàn huyên, mặt mày hắn cũng giãn mở ra, có vài phần đặc ý như gió mùa xuân. Tỷ muội Cổ thị một trái một phải đi theo bên người hắn, cũng cảm thấy rất vinh dự.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Vương gia có phải đã nhớ lầm người hay không?

"Thật sự là một sự trùng hợp, bọn họ cũng tới đây. Mấy ngày hôm trước chúng ta vừa mới gặp bọn họ, hiện giờ lại gặp." Dung Triệt đi đến bên cạnh người nàng, sóng vai đứng cùng với Cổ Tích Cửu, một bàn tay tựa như có ý lại tựa như vô tình đáp ở trên vai nàng.

Hắn rất gần bên người Cổ Tích Cửu, đến nỗi nàng có thể ngửi thấy một mùi hương lan nhàn nhạt.

Cổ Tích Cửu hơi nghiêng người một bên, tay Dung Triệt vịn vào không khí.

"Vương gia có phải đã nhớ lầm người hay không? Khi nào thì ta và Vương gia cùng gặp qua bọn họ?" Cổ Tích Cửu nhướn mày, vẻ mặt không thể hiểu được.

Dung Triệt vốn có chút hoài nghi đối với Cổ Tích Cửu, cho nên mới có ý định bắt ngờ kiểm tra.

Giờ phút này thấy Cổ Tích Cửu nói như vậy, trong lòng âm thầm cân nhắc, *xem ra vị tiểu huynh đệ trước mắt này xác thật không phải là tiểu thư Cổ phi Cổ Tích Cửu.....*

Hắn thu hồi tay, phong lưu cười: "Nga, là bổn vương đã nhớ lầm người, tiểu huynh đệ chớ trách. Tiểu huynh đệ có thể nhận ra ba người này?"

Cổ Tích Cửu nửa dựa người, lười biếng nói: "Nhận ra được, Thập Nhị vương gia sao, hắn thường hay xuất đầu lộ diện, ta đã từng gặp qua hắn vài lần trước đó."

Những gì nàng nói chính là tình hình thực tế, Dung Triệt cũng không thể tìm thấy bất cứ sơ hở gì từ nàng, nghi ngờ trong lòng bỗng nhiên biến mất.

"Tiểu huynh đệ, tên người là gì? Điều này có thể nói cho ta biết không?"

"Nhậm Mạc Sanh (任莫笙)." Cố Tích Cửu nói ra biệt danh khi làm sát thủ của nàng.

Mạc Sanh*, xa lạ —— đôi bất luận kẻ nào cũng đều xa lạ, phảng phất là người tự do và không thuộc về thế giới này.

*Mạc sanh (莫笙) là từ có phát âm giống như Mạc sanh = xa lạ (陌生) theo tiếng quan thoại.

"Một cái tên rất mới mẻ nhưng cũng rất lịch sự tao nhã, hơn nữa cũng rất phù hợp với tiểu huynh đệ."

Sau khi hai người nói chuyện một lát, phía dưới Dung Ngôn đã mang theo hai nữ tử đi lên lầu hai, bởi vì lầu hai đều là những căn phòng độc lập, cho nên ba người kia cũng không nhìn thấy Dung Triệt và Cố Tích Cửu, bọn họ được tiểu nhị an bài ở trong một căn phòng khác.

Hai nữ tử kia tựa hồ không hài lòng với căn phòng, lăm bắm phản nản không đủ lớn và không đủ tinh xảo, không phù hợp với thân phận hoàng tử đang được sủng ái hiện tại của Dung Ngôn.

Khi Cố Tích Cửu vừa đi lên, nàng đã gần như quan sát hết bố cục nơi này, giờ phút này trong lòng đã hiểu rõ.

Nàng biết kích thước của các phòng trên lầu hai cũng không giống nhau, có lớn có bé. Căn phòng hiện tại nàng đang ở đây thuộc về tầng lớp trung đẳng vì thế không lớn cũng không nhỏ. Tuy nhiên, căn phòng lầu hai mà Dung Ngôn vừa mới tiến vào đúng là thuộc hàng hạ đẳng, tuy rằng không phải là nhỏ nhất, nhưng cũng không sai biệt lắm.

Nghe những lời phản nản bất mãn của hai nữ tử Cố thị, Cố Tích Cửu biết Dung Ngôn từng tới nơi này và đều ở trong căn phòng nhỏ nhất, nhưng hôm nay là lần đầu tiên kể từ sau khi hắn nhận được sủng ái mới đến nơi đây, vì thế được tiểu nhị an bài cho hắn một phòng lớn hơn một chút.

Tuy rằng thân phận đã được nâng lên, nhưng rõ ràng vẫn chưa đạt được mong muốn của hai nữ tử, giọng nói thâm càng lúc càng lớn.

Cố Thiên Tinh còn tốt hơn một chút, tâm kế thâm sâu hơn, giọng nói vẫn luôn nhỏ nhẹ, chỉ ngẫu nhiên không lạnh không nhạt mà thêm mắm thêm muối một câu, đều gài đúng chỗ ngứa và khơi mào bức tức của người khác.

Nhưng Ngũ tỷ Cố Thiên Y của nàng ta lại tương đối kiêu ngạo chua ngoa, giọng điệu nói ra nghe như thô bạo và khá khắc nghiệt.

Cố Tích Cửu vốn không muốn nghe những lời vô nghĩa của các nàng, nhưng trong lúc vô ý vẫn nghe được toàn bộ quá trình. Khóe môi nhợt nhạt của nàng nhếch lên, nhà đấu giá này vừa nhìn thì chính là nơi ngoạ hổ tàng long, nhưng bên trong cũng ẩn dấu không biết bao nhiêu nhân vật lớn. Dung Ngôn này vừa mới đắc thế đã cao điệu nơi đây như vậy, cũng không sợ một phen làm ra vẻ này sẽ khiến người khác nắm bắt được nhược điểm——

Một ý niệm còn chưa hoàn thành, bỗng nhiên nghe thấy một giọng nói vang lên: "Lão Thập Nhị, người có ngại phòng nhỏ hay không? Đổi phòng với bốn cung thì như thế nào?" Giọng nói nhẹ nhàng như mang theo se lạnh đầu đông, giống như đá lạnh chảy qua trong tim mọi người.

Trong lòng Cố Tích Cửu hơi sốc!

Bốn cung? Chẳng lẽ là Thái Tử điện hạ?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 37: Nàng không muốn cống cái nôi này!

Cố Tích Cửu nhìn lên theo hướng phát ra giọng nói, mơ hồ nhìn thấy một nam tử trẻ tuổi đang ngồi phía sau bức rèm che ở trong phòng lớn nhất phía trên lầu hai, theo giọng nói rơi xuống, rèm ngọc trước mặt hắn được cuốn lên, lộ ra chân dung của hắn.

Không thể không nói ghen của Dung gia rất cường đại, hoàng tử Dung gia từng người từng người một đều rất tuân mỹ.

Vị trước mắt này nhìn qua khoảng hai mươi tuổi, dung mạo có vài phần giống Dung Triệt, nhưng sự quyến rũ dịu dàng lại khác với Dung Triệt. Hắn có một loại tuấn mỹ sắc nét và rất trầm tĩnh. Mặc một thân áo bào màu đen có thêu giao long phía trên, tuy rằng hắn không làm gì cả, nhưng trên người mơ hồ có một loại khí tràng, khí tràng của thượng vị giả.

Bên kia, Dung Ngôn sau khi sững sốt một lúc, lập tức nhanh chóng bước tới bên ngoài gian phòng người kia, quỳ lạy hành lễ: "Tham kiến Thái tử ca ca! Ngu đệ không biết điện hạ tới đây, không thể tham kiến đúng lúc, có tội có tội....."

Vị Thái tử kia không có ý để hắn đứng dậy, giọng nói cũng lạnh nhạt: "Tây Vương gia không cần vội, bốn cung đang chuẩn bị chỗ ngồi cho người đằng kia....."

Dung Ngôn đã bị sốc, liền tiếp nói "không dám, không dám", sau đó vẫn tiếp tục nói vài câu cáo tội, nhận lỗi với Thái tử.

Trong khi nói chuyện, hai nữ tử Cố thị rốt cuộc cũng vội vàng đi tới, hành lễ tham kiến Thái tử.

Thái tử Dung Già La nhất thời không lên tiếng, Dung Ngôn sau khi nói vài câu bồi tội vẫn không thấy đối phương đáp lại, trên khuôn mặt tuấn tú thoáng có chút thiếu kiên nhẫn. Một lát sau, rốt cuộc truyền tới giọng nói của Dung Già La: "Hai nữ tử này là người phương nào?"

Dung Ngôn cứng lại, hai nữ tử Cố thị bỗng nhiên văng đầu hoa mắt, nghe được câu này của Thái tử, Cố Thiên Y mở mồm nhanh chóng trả lời: "Bầm điện hạ, hai người nô gia là....."

Ngay khi nàng ta vừa bắt đầu nói, lập tức đã bị Dung Ngôn mở miệng cắt đứt: "Bầm điện hạ, hai nữ tử này là nữ nhi của Võ Uy Cố tướng quân, đi theo ngu đệ tới nơi này nhìn xem mới mẻ. Không đề phòng khiến các nàng không hiểu chuyện mà hồ ngôn loạn ngữ, va chạm Thái Tử điện hạ....." Sau một hồi bồi tội, thân phận chân chính của hai nữ tử Cố thị mới lộ ra.

"Tiểu thư Cố gia?" Giọng của Dung Già La không rõ có tức giận hay không: "Trong đó có vị hôn thê Cố Lục tiểu thư của ngươi?"

Dung Ngôn lại cứng lại, không nghĩ tới Thái tử sẽ hỏi tỉ mỉ kỹ càng như thế, nhất thời có chút quần bách, không biết nên đáp lại như thế nào.

Cố Tích Cửu ôm cánh tay bàng quan nơi đó, nàng tất nhiên minh bạch cố kỵ của Dung Ngôn.

Dung Ngôn dù sao cũng là vị hôn phu chính thức của nàng, vị hôn phu không mang hôn thê chính thức của mình ra cửa, ngược lại mang theo hai người chị vợ ra ngoài chơi, nói thật ra thì đúng là không hề dễ nghe!

Dung Già La còn đang chờ hấn đáp lại, trong lòng Dung Ngôn quýnh lên, nghĩ rằng Dung Già La chưa từng gặp qua Cố Tích Cửu, hàm hồ liêu một phen lên tiếng: "Vâng..... đúng vậy."

Đôi mắt Cố Tích Cửu hơi nhíu lại, chưa từng nghĩ tới Dung Ngôn này cư nhiên dám lừa gạt Thái tử!

Ngón tay nàng hơi nắm chặt lại, cái nòi này nàng thật sự không muốn công!

Trong khi nàng đang cân nhắc làm sao để ném cái nòi này trở về, Dung Triệt ở bên cạnh nàng đã gấp cây quạt lại, xoay người đi ra ngoài.

"Nha, đòi người thật đúng là không nơi nào mà không gặp lại, Tam ca, Thập Nhị đệ, không nghĩ tới có thể gặp nhau ở chỗ này..... Di, hai vị này không phải là Đại tiểu thư và Ngũ tiểu thư Cố phủ sao? Thì ra là các người đi du ngoạn cùng nhau....."

Giọng nói của Dung Triệt vang lên, nhẹ nhàng và vui vẻ, lại khiến sắc mặt Dung Ngôn đột ngột biến đổi, hấn không nghĩ tới lời nói dối nhanh như vậy đã bị vạch trần, nhất thời choáng váng đứng ở nơi đó.

Cố Tích Cửu cũng không nghĩ tới Dung Triệt sẽ dứt khoát xuất đầu giúp nàng như vậy, trong lòng hơi động, âm thầm cười cười, tiếp tục "nghe diễn".

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Cuối cùng người cũng bỏ ra đây

Dung Già La vẫn thực sự cho Dung Triệt một chút mặt mũi. Dung Ngôn ở bên ngoài bái lạy nhiều lần như vậy hấn cũng không ra ngoài, Dung Triệt vừa đến, hấn cư nhiên đi ra. Thuận tay nâng Dung Triệt đang bái kiến dậy: "Bát đệ, người rốt cuộc cũng bỏ ra đây."

Dung Già La tới sớm hơn Dung Triệt, tất nhiên nhìn thấy hấn đến cùng với Cố Tích Cửu, chỉ là không sai người đi đến chào hỏi mà thôi.

Dung Già La rõ ràng có quan hệ tương đối thân cận với Dung Triệt, nói chuyện cũng tương đối tùy ý, hai người bắt đầu hàn huyên vài câu, bỏ mặc Dung Ngôn cùng với hai tỷ muội Cố thị nơi đó.

Cố Thiên Y rốt cuộc tuổi còn nhỏ, đầu óc cũng đơn giản hơn, nàng ta cùng với tỷ tỷ mình vẫn luôn quý phục nơi đó, làm thần tử quân chúng bình thường các nàng không thể ngẩng đầu nhìn lên nên Thái tử không cho phép.

Nhưng vì vẫn luôn quý nên đầu gối nàng ta bắt đầu đau, trong lòng khó chịu, không nhịn được *khu* một tiếng, có ý muốn nhắc nhở với hấn về sự hiện diện của bọn họ.

Dung Già La tựa hồ mới nhớ tới bọn họ, hấn lập tức nhìn thoáng qua một đôi tỷ muội đang quỳ trên đất, khóe môi cười như không cười: "Nguyên lai là Cố đại tiểu thư cùng với Cố ngũ tiểu thư." Lại liếc mắt nhìn Dung Ngôn một cái: "Tây Vương điện hạ thế này mà cũng muốn lừa gạt bốn cung?"

Khuôn mặt tuấn tú của Dung Ngôn xanh trắng đan xen, liên tục nói không dám không dám, hấn xưa nay đều không nhanh trí, giờ phút này đầu óc càng trống rỗng và không thể đưa ra được lý do để biện bạch.

Vẫn là cố Thiên Tinh tâm kế thâm một chút, dịu dàng nói: "Mong Thái Tử điện hạ tha tội, tỷ muội chúng ta vốn là ước hẹn ra ngoài du ngoạn, tình cờ gặp Thập Nhị điện hạ ở trên đường. Thập Nhị điện hạ sợ tỷ muội chúng ta không người giám hộ có thể sẽ gặp nguy hiểm, vì thế một đường đưa tiễn. Sau khi đi đến đường này, Ngũ muội muội muốn tiến vào xem náo nhiệt, nô gia cùng với Thập Nhị điện hạ không lay chuyển được nàng, lúc này mới cùng nhau tiến vào....."

Dung Ngôn giống như vừa được đánh thức, vội vàng gật đầu: "Đúng vậy..... đó đúng là những gì đã xảy ra."

Lý do này thực sự đầy đủ cũng thực sự rất hợp lý, nếu như ngay từ đầu Dung Ngôn giải thích như thế, nói không chừng sẽ có người tin, nhưng hiện tại

Dung Triệt gõ cây quạt trong lòng bàn tay một cái, mỉm cười nói: "Thì ra là như thế, vốn cũng không có gì đáng nói. Tuy nhiên, Thập Nhị đệ vừa rồi khăn trương như vậy làm gì? Thật giống như là có tật gặt mình."

Dung Ngôn: "....." Hắn có một loại xúc động muốn đá bay vị Bát điện hạ này đi.

Hắn đành phải giải thích vì nhìn thấy Thái Tử điện hạ nên quá khăn trương và quá hưng phấn, đầu óc choáng váng, không nghe rõ câu hỏi của Thái Tử điện hạ đến nỗi đáp sai, thực sự là không hiểu ý nghĩa của nó.

Nhưng mọi người ở đây, vị nào không phải là người từng trải? Những lời Dung Ngôn vừa nói tự nhiên là không người tin tưởng.

Thái tử Dung Già La càng không tin, nhưng hắn cũng không nói ra, chỉ nhàn nhạt liếc mắt nhìn Dung Ngôn một cái, xoay người đi vào trong phòng: "Tây Vương điện hạ hãy tự giúp mình đi, lão Bát người theo bốn cung tới đây."

Một hồi phong ba dường như cứ như vậy qua đi. Dung Ngôn tuy rằng ngượng ngùng, nhưng hắn cũng không có mặt mũi, chuẩn bị mang theo hai nữ tử Cố thị rời đi, phía dưới vốn đang ồn ào đột nhiên trở nên yên tĩnh lại!

Trong lòng Cố Tích Cửu vừa động, vịn tay ở lan can bậc thang nhìn xuống phía dưới, một đội tiểu đồng mặc quần áo màu xanh đi đến.

Những đồng tử đó nhìn qua đều khoảng tầm 11-12 tuổi, tóc đen búi thành trái đào, trâm kẹp trên đầu được làm bằng trúc. Tất cả đều mi thanh mục tú, càng ngạc nhiên hơn chính là, bọn họ đều có cùng chiều cao, hành động lại cực kỳ đều nhịp. Khi bọn họ di chuyển, quần áo phát phơ rung lên, giống như đang cười trên một con sóng. Đó chính là cảnh đẹp ý vui. Trong không khí dường như được lấp đầy hương được, thấm nhập vào tim phổi mọi người.

"Đó là thánh nữ của Thiên Vấn Tông (天问宗)....."

"Thánh nữ Thiên Vấn Tông đã tới!" Phía dưới có người kích động nói nhỏ.

Cố Tích Cửu nhíu mày, nhờ vào ký ức nguyên chủ ban tặng, nàng vẫn biết về thánh nữ Thiên Vấn Tông.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: Cánh tay đắc lực

Note: song ngữ.

天问宗是这个大陆三大门派之一，全宗的弟子主修的是丹药医术，他们的武功或许并不是最高的，但医术却是个顶个的精湛，所炼出来的丹药更是练武之人梦寐以求的珍品。

Thiên Vấn Tông là một trong ba đại môn phái trên đại lục này. Đệ tử toàn tông chủ yếu là tập trung vào đan dược và y thuật. Võ công của bọn họ có lẽ không phải là tối cao, nhưng y thuật lại là tốt nhất. Những đan dược bọn họ luyện ra càng là trân phẩm mà người luyện võ đều tha thiết mơ ước.

尤其是天问宗的宗主，更有医仙之名，传言无论多重的病患只要他接手就没有治不了的，甚至传言他有为病患剖腹换心凿头揭天灵盖而病患不死的神奇本事。

Đặc biệt là tông chủ Thiên Vấn Tông, càng có danh hiệu "Y Tiên". Nghe đồn rằng bất luận bệnh nặng bao nhiêu, chỉ cần hắn tiếp nhận thì không có gì mà không trị được. Thậm chí lời đồn còn nói, hắn có bản lĩnh thần kỳ, có thể thực hiện một số phép lạ như mổ bụng đổi tim, dùng một số dụng cụ để mở hộp sọ của người, trong khi người bệnh vẫn còn tỉnh táo.

而这天问宗圣女则是他最小的弟子，也是唯一的女弟子，很得师父宠爱，一身医术虽然不如她的师父，但也很了不得，也治好过很多个疑难杂症，在这个大陆闯出很大的名头，又因为她人长的美，故而被称为天问宗圣女。

Trong đó, thánh nữ Thiên Vấn Tông lại là đệ tử nhỏ nhất của hắn, cũng là nữ đệ tử duy nhất, rất được sư phụ sủng ái. Mặc dù một thân y thuật của nàng

không bằng sự phụ, nhưng thực lực cũng rất khó lường, có thể chữa khỏi rất nhiều chứng bệnh nan y, tạo nên tên tuổi rất lớn trên đại lục này. Hơn nữa, bởi vì năng lớn lên rất xinh đẹp, vì thế được xưng là thánh nữ Thiên Văn Tông.

顾惜玖手指无聊地轻敲栏杆，向下看着，她也很想瞧瞧这位传说中的圣女是什么模样。

Ngón tay Cổ Tích Cửu nhàn chán gõ nhẹ vào lan can, nhìn xuống phía dưới. Nàng cũng muốn nhìn một cái, xem vị thánh nữ trong truyền thuyết có bộ dáng như thế nào.

天问宗圣女果然不负众望，是个美人，还是个清冷型的美人，穿着一身飘飘如轻纱的浅蓝衫子，走动起来如同兰花仙子，一举一动都透着一抹目无下尘高洁清雅味儿。

Thánh nữ Thiên Văn Tông quả nhiên không phụ sự mong đợi của mọi người. Đó là một mỹ nhân, một mỹ nhân với vẻ đẹp lạnh lùng. Nàng mặc một chiếc váy lụa mỏng màu xanh nhạt, phát phơ như một tấm màn che. Bước đi giống như tiên tử hoa lan, nhất cử nhất động đều hiện lên một sự duyên dáng cao quý.

顾惜玖看清这位圣女容貌后心中一动！

Cổ Tích Cửu kinh ngạc khi nhìn thấy rõ gương mặt thánh nữ!

这女子的容貌居然有七成像她顾惜玖前世的模样！

Khuôn mặt của nữ tử này có khoảng 70% giống như khuôn mặt của Cổ Tích Cửu ở trong kiếp trước!

她的身边还陪着一名极有气势的年轻男子，也是二十岁上下，身形高大挺拔，容貌是一种邪肆霸道的美，穿着一身绣着蟒纹的紫袍，站在天问宗圣女身边如同一团护花的紫云。

Nàng được hộ tống bởi một nam tử trẻ tuổi rất có khí thế, cũng khoảng tầm 20 tuổi. Hắn có thân hình cao lớn đỉnh bật, gương mặt rất đẹp, tà tử và bá đạo. Trên người mặc một chiếc áo choàng màu tím thêu hình con trăn, đứng ở bên người thánh nữ Thiên Văn Tông giống như được bao quanh bởi một đám mây hoa màu tím.

顾惜玖目光在那男子身上蟒袍一转，莫非这也是一位皇子？

Ánh mắt Cổ Tích Cửu dừng ở trên áo choàng trên người nam tử và tự hỏi liệu hắn có phải cũng là một vị hoàng tử hay không?

很快容言的反应证实了她的猜测，容言眼睛一亮，身形一晃，飞奔下楼："四哥！"

Dung Ngôn nhanh chóng phản ứng lại và chứng thực suy đoán của nàng. Ánh mắt Dung Ngôn sáng lên, thân hình nhoáng lên, chạy như bay xuống lầu: "Tứ ca!"

顾惜玖终于明白对方是谁了，四皇子容楚。

Cổ Tích Cửu rốt cuộc mình bạch đối phương là ai, Tứ hoàng tử Dung Sở (容楚).

天星国国主皇子众多，而最有希望和太子一较长短的就是这位四皇子容楚。

Quốc chủ Thiên Tinh quốc có rất nhiều hoàng tử, nhưng Tứ hoàng tử Dung Sở là người có hy vọng cạnh tranh cao thấp với Thái tử nhất.

他的母妃是当前最受宠的周贵妃，身后家族势力也极强大，他的外祖父曾经是飞星国兵马大元帅，现在虽然已经年老退隐，但其家族的力量依旧不可小觑，忠心部属极多，而且这些部属都在朝内担任军政要职。

Mẫu phi của hắn là Chu quý phi hiện tại đang được sủng ái nhất, thế lực gia tộc phía sau cũng rất cường đại. Ông ngoại hắn đã từng là đại nguyên soái thống lĩnh binh mã của Phi Tinh quốc. Tuy rằng hiện tại đã thoái ẩn tuổi già, nhưng quyền lực và danh tiếng của gia tộc này vẫn không thể coi khinh. Có rất nhiều thuộc hạ trung thành, hơn nữa những thuộc hạ này đều đang đảm nhiệm những vị trí quân chính quan trọng trong triều.

可以说飞星国一半的势力都掌握在周家手里，连宣帝也对周家格外看重，视为左膀右臂。

Có thể nói rằng, một nửa thế lực của Phi Tinh quốc đều được nắm giữ ở trong tay Chu gia, ngay cả Tuyên Đế cũng rất coi trọng Chu gia và xem đó là một cánh tay đắc lực của mình.

朝野之中的大臣一多半的人看周家脸色行事。

Hơn một nửa đại thần trong triều khi hành sự đều phải nhìn xem sắc mặt người Chu gia.

因为这些关系，周贵妃所生的四皇子容楚便有了夺嫡的力量。

Vì những mối quan hệ này, Tứ hoàng tử Dung Sở được sinh ra bởi Chu quý phi, có đủ lực lượng để giành chiến thắng.

更何况容楚这人本身条件也很不错，他仅比太子容伽罗小一岁，也是灵力天才，因为曾经随同外祖父出征，对行军打仗也很有一套，

据说边关的那些头头脑脑也很服他，顾惜玖的父亲顾谢天也是四皇子党，对四皇子极为看重。

Hơn nữa, bản thân Dung Sở cũng có điều kiện khá tốt. Hắn chỉ nhỏ hơn Thái tử Dung Già La một tuổi, linh lực cũng thuộc hàng thiên tài, bởi vì đã từng xuất chinh cùng với ông ngoại, vì thế đối hành quân đánh giặc cũng có một bộ kỹ năng. Nghe nói những vị đầu não nơi biên quan cũng thực sự phục hắn. Phụ thân Cố Tích Cửu là Cố Tạ Thiên cũng theo phe phái của Tứ hoàng tử, cực kỳ coi trọng Tứ hoàng tử.

而太子容伽罗则是已经早逝的皇后之子，母族并没有多少势力，如不是他早慧又是有名的灵力鬼才，只怕他这太子之位早就被这位四皇子夺了去。

Trong khi đó, Thái tử Dung Già La lại là nhi tử của hoàng hậu đã qua đời trước đó, thế lực mẫu tộc cũng không có nhiều ảnh hưởng, nếu như không phải hắn sớm nổi danh thông minh lại có linh lực quý tài, chỉ sợ vị trí Thái tử này của hắn sớm đã bị vị Tứ hoàng tử này đoạt mất.

就算这样，容伽罗这太子之位也是岌岌可危的，并不被朝臣看好。

Mặc dù là như vậy, vị trí Thái tử của Dung Già La cũng tràn ngập nguy cơ, cũng không được triều thần xem trọng.

朝中大臣太子党并不算多。诸位皇子中的大部分人对四皇子巴结有加，而对太子却是敬而远之。

Trong triều, đại thần về phe Thái tử cũng không tính là nhiều. Đa số các vị hoàng tử khác đều đi theo nịnh bợ Tứ hoàng tử và giữ khoảng cách đối với Thái tử.

所以就算是原先并不受宠的容言对容伽罗也不是真正的敬重，也就面上尊重罢了。

Vì vậy, ngay cả Dung Ngôn ban đầu không được sủng ái cũng không thực sự kính trọng đối với Dung Già La, sự tôn trọng của hắn cũng chỉ là thể hiện trên mặt mà thôi.

他得宠后四皇子略向他伸了一下橄榄枝，他便飞扑到四皇子阵营里去了。

Sau khi hắn được sủng ái, Tứ hoàng tử đã hạ xuống cho hắn một cành ôliu, hắn lập tức phi đến trận doanh của Tứ hoàng tử.

他刚才被容伽罗弄了个没脸，此刻见容楚到来，立即就神采飞扬起来，片刻的功夫后，便领了容楚和天问宗圣女上来。

Vừa rồi hắn bị Dung Già La đùa giỡn mất hết mặt mũi, giờ phút này nhìn thấy Dung Sở đã đến, thần thái lập tức bay lên. Một lát sau, hắn đã mang cả Dung Sở cùng với thánh nữ Thiên Vấn Tông đi lên lầu.

容楚显然听容言说起太子在这里，所以他还没进容伽罗的雅间就扬声一笑："太子哥哥在这里？小弟特来见礼……"大步入内。

Dung Sở hiển nhiên đã nghe Dung Ngôn nói rằng Thái tử cũng đang ở đây, cho nên hắn còn chưa tiến vào phòng của Dung Già La thì đã lên giọng cười: "Thái tử ca ca đang ở chỗ này sao? Tiểu đệ đặc biệt tới gặp……" Đơn giản bước vào.

张扬的笑声戛然而止，片刻后他倒退着出来，神色之间居然还有尚没收起来的恭敬之色。

Tiếng cười đường hoàng đột nhiên im bật, một lát sau hắn lại lùi ra ngoài, vẫn còn chưa kịp thu hồi thần sắc cung kính.

容言诧异："四哥？里面还有……"

Dung Ngôn kinh ngạc: "Tứ ca? Bên trong còn có……"

容楚不待他说完就摆了摆手，示意他闭嘴，那位天问宗圣女微微一挑眉："四殿下？里面是……"

Dung Sở không đợi hắn nói xong liền vẫy vẫy tay, ý bảo hắn cầm miệng lại. Vị thánh nữ Thiên Vấn Tông hơi nhướn mày: "Tứ điện hạ? Bên trong là……"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 40: Cảm giác sâu sắc mình là người nghèo

Dung Sở vẫn rất khách khí đối với nàng ta, nói giọng nhẹ nhàng: "Hội đấu giá sắp bắt đầu rồi, chúng ta hãy đi vào phòng chờ trước." Nhẹ nhàng tách đề tài ra, cùng đi với thánh nữ lên lầu hai, vào gian phòng thứ hai, Dung Ngôn và hai nữ tử Cố thị cũng đi theo.

Chẳng lẽ trong căn phòng của Thái tử còn có mặt đại nhân vật khác?

Có thể khiến cho một người như Dung Sở luôn luôn kiêu ngạo cũng kiêng kị như vậy, xem ra người này thực sự là không đơn giản, sẽ là ai

đây?

Cố Tích Cửu suy tư, vô thức xoay ly trà trong tay.

Một lát sau Dung Triệt đã quay lại để chào từ biệt Cố Tích Cửu.

Nói có chuyện gấp cần phải về phủ một chuyến, lúc gần đi cũng không phân trần mà đưa cho Cố Tích Cửu một tấm ngân phiếu năm vạn lượng bạc, để nàng mua một vật phẩm đầu giá thích hợp, đã tiến vào một chuyến thì không nên về tay không. Không đợi Cố Tích Cửu chối từ, hắn đã vội vàng phi xuống lầu hai.

Cố Tích Cửu nhấp nhấp môi mỏng, nhận lấy tờ ngân phiếu năm vạn lượng.

Hiện tại nàng xác thật là rất thiếu bạc, hơn nữa nàng nghe nói vật phẩm của lần bán đầu giá này có Huyền Hành Thảo (幻行草) mà nàng muốn. Đây là cỏ quý hiếm, ước chừng cũng phải mất năm vạn lượng bạc, nếu nàng tận lực thì vẫn có thể mua nó. Đối với số tiền này, sau này nàng sẽ nghĩ cách trả lại. Dựa vào bản lĩnh của nàng hắn là cũng không khó lắm——

Phía dưới vang lên những âm thanh giòn tan của cây búa, báo hiệu cho hội đấu giá chính thức bắt đầu.

Các thủ tục bán đấu giá nơi này cũng không khác lắm so với đấu giá thời hiện đại, đều bắt đầu đấu giá từ những vật rẻ nhất.

Đây là nhà đấu giá nổi tiếng xa hoa nhất, lớn nhất và tối cao nhất trong Phi Tinh quốc. Người tới nơi này không phải quý tộc, tất cả các vật phẩm bán đấu giá tự nhiên cũng là vật phẩm thực sự rất quý hiếm, ở trên thị trường không dễ dàng thấy được. Giá rẻ nhất cũng phải trên vạn lượng bạc trắng.....

Cố Tích Cửu sờ sờ mấy chục lượng bạc vụn trong tay áo, thật sự cảm giác rất sâu sắc, mình chính là người nghèo.

Sờ sờ tấm ngân phiếu năm vạn lượng bạc mà Dung Triệt lưu lại, chỉ hy vọng giá thị trường của huyền hành thảo hôm nay sẽ thấp, đừng vượt qua năm vạn lượng bạc.....

Trên thực tế, hội đấu giá hôm nay vừa mới trôi qua một phần ba, Cố Tích Cửu đã mất hy vọng đối huyền hành thảo trong truyền thuyết kia!

Vị thánh nữ Thiên Văn Tông đã mua hết tất cả thảo dược đêm nay!

Từ Vương gia Dung Sở bên người nàng ta chân chính là vị thô hào, bất luận dược thảo đưa ra bị nâng tới giá trên trời nào, hắn đều sẽ vung bàn tay lên nhiều hơn hai vạn so với nhân gia, trực tiếp dọa cho người cạnh tranh giá phải từ bỏ.

Cố Tích Cửu tận mắt nhìn thấy một cây thảo dược giá trị nhiều nhất chỉ ba vạn, đã bị Dung Sở mua với giá sáu vạn lượng bạc. Hắn giàu có đến nỗi khiến Cố Tích Cửu bắt đầu cân nhắc làm thế nào để đánh cướp hắn.....

Trên thực tế, sau ba bốn lần Dung Sở đều dùng ưu thế tiền tài để chèn ép và đoạt mua tất cả các loại thảo dược, mọi người đã ngừng đấu giá mỗi khi có thảo dược được đưa ra.

Rốt cuộc, không ai muốn đắc tội với vị Từ Vương gia chạm tay là bỏng.

Bất quá, nhà đấu giá vẫn có rất nhiều người, vẫn còn tồn tại những người khác, ví dụ như một vị đang an vị ở dưới lầu dưới.

Nhìn từ trang phục của hắn, giống như một vị công tử thích đọc đủ thứ thi thư, môi hồng răng trắng, mi thanh mục tú. Một khuôn mặt trắng nõn, đôi mắt sáng lung linh, diện mạo xinh đẹp nho nhã khác người phàm tục.

Người này ngồi ở dưới lầu vốn cũng không có gì lạ. Tuy nhiên, hắn lại có một thói quen bất thường, mỗi khi Dung Sở bên kia ra giá, hắn luôn vươn ra một ngón tay dài trắng nõn và lắc lư nó trước mặt người bán đấu giá.

Người bán đấu giá nhìn thấy khí chất của hắn không tầm thường, còn tưởng rằng hắn cũng sẽ giàu có giống như Dung Sở sẽ nâng thêm một vạn, nhưng không nghĩ rằng hắn chỉ thông thả mà phun ra mấy chữ: "Thêm một lượng."

Mấy lời này khiến cho một vài người nghe té xỉu.

.....*Lời của tác giả:.....*

Ở chỗ này nói một chút ha, nam chính trong truyện này, hắn có rất nhiều thân phận. Thánh tôn chỉ là thân phận chung của hắn, những thân phận khác các bạn đọc hãy chú ý đón xem nha. Công tử một lượng này chính là hắn. Vốn không định click mở, nhưng một số người đọc thường hay nóng nảy, cho nên ta dứt khoát thuyết minh luôn.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Đây quả thực là trực tiếp chống đối Tứ hoàng tử

Dung Sở ra giá vài lần, hẳn đều sẽ thêm một lượng ở phía sau, không nhiều không ít, nhưng lại có thể ngăn cản mũi người.

Bởi vì hẳn quá rối, vài loại thảo dược vốn chỉ ba bốn vạn lượng bạc là có thể mua được, Dung Sở cần phải bỏ ra mười mấy vạn lượng mới có thể bắt lấy, khiến trong lòng Dung Sở hận đến nổi ngứa răng.

Đương nhiên, hành động của công tử thiếu niên này cũng khiến hắn trở thành tiêu điểm truy đuổi ánh mắt của mọi người.

Khi Cố Tích Cửu nhìn thấy giá của những thảo dược đó đã tăng vọt thì không còn ôm hy vọng để mua nữa, lúc này chỉ dứt khoát dựa cửa sổ và nhìn xem náo nhiệt.

Nàng cũng đang đánh giá vị công tử thiếu niên kia.

Công tử thiếu niên tựa hồ là người nhút nhát, bởi vì trên khuôn mặt trắng nõn của hắn có hơi đỏ ửng khi nhận thấy ánh mắt của mọi người đang chăm chăm nhìn về phía hắn. Đôi mắt rũ xuống, lông mi thật dài, nhìn qua còn tinh tế hơn cả một đại cô nương chưa từng bước chân ra khỏi cửa.

Cố Tích Cửu không biết người này là ai, hơn nữa dựa trên sắc mặt của những người xung quanh, dường như bọn họ cũng không quen biết hắn.

Dung Sở vẫn là lần đầu tiên đụng tới người không biết điều như thế, nhưng ở đây là nhà đấu giá, không thể dùng thân phận trực tiếp áp người, cũng không thể buộc nhân gia không được ra giá, hắn chỉ có thể cắn răng tiếp tục tăng giá.

Sau đó hắn cũng học khôn ngoan, công tử thiếu niên thêm một lượng sau khi hắn ra giá, hắn cũng theo đó thêm vào một lượng, không muốn bỏ thêm vào một vạn lượng nữa.

Không nghĩ tới, thời điểm khi hắn tăng giá một lượng, công tử thiếu niên kia lại hào sảng mà thêm một vạn lượng, tạo ra ấn tượng Tứ hoàng tử có chút keo kiệt.....

Đây quả thực chính là trực tiếp chống đối Tứ hoàng tử!

Công tử thiếu niên này rốt cuộc là ai?

Ấn gan hùm uống mật gấu hay sao? Trong lòng vô số người hiện lên nghi vấn này.

Cố Tích Cửu mừng rỡ xem náo nhiệt, bất động thanh sắc đánh giá công tử thiếu niên, cũng đang suy đoán thân phận thiếu niên này.

Dám công nhiên ở nơi này gọi nhíp cùng với Tứ điện hạ tất nhiên không phải là nhân vật bình thường, chỉ có ba loại khả năng:

Một, công tử thiếu niên này là người của Thái Tử điện hạ, cố ý khiến cho Tứ điện hạ ngọt ngat.

Hai, công tử thiếu niên này là một thế hệ thứ hai ngây thơ và giàu có, có chút ngu ngốc.

Ba, công tử thiếu niên này là thế ngoại cao nhân, không e ngại bất luận cường quyền nào.

Cố Tích Cửu nhìn trên khuôn mặt tuần tú của công tử thiếu niên mang tính trẻ con, non nớt như vậy, khả năng thế ngoại cao nhân là quá nhỏ! Lập tức xoá tan loại khả năng thứ ba.

Đối với loại khả năng thứ hai tựa hồ càng không thể có, trong nhà quý tộc phú hào ở Phi Tinh quốc, có mấy nhà không biết uy danh Tứ điện hạ? Hai từ nhà nào dám trực tiếp thách thức với tứ điện hạ như vậy? Đây không phải là khuyết tật thì có thể xưng là ngu ngốc!

Hai loại này đều bị loại bỏ, vậy chỉ còn một loại khả năng, người này là người của Thái Tử điện hạ Dung Già La, cố ý quá rối buồn nôn vị Tứ điện hạ này!

Cố Tích Cửu phỏng đoán như vậy, thực hiển nhiên là trong lòng vị Tứ điện hạ Dung Sở cũng có ý tưởng này. Hắn dùng ánh mắt lạnh băng liếc vài cái về phía Dung Già La!

Trong lòng Cố Tích Cửu bỗng nhiên vừa động!

Không đúng, còn có một khả năng thứ tư!

Có lẽ phía sau hậu trường, có bàn tay ai đó đang đẩy, muốn cho Dung Già La bất hoà với Dung Sở, tốt nhất là như nước với lửa, trai cò đánh nhau như vậy, hẳn làm ngư ông hưởng lợi. Ai là người đẩy tay phía sau hậu trường?

Nàng đang trầm ngâm suy nghĩ, công tử thiếu niên kia bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn qua về phía nàng, ánh mắt hai người gặp nhau, công tử thiếu niên hơi mỉm cười.

Trong lòng Cố Tích Cửu nhảy dựng!

Vị công tử thiếu niên này tuy rằng tuấn mỹ khác người phàm tục, nhưng cũng không phải là vẻ đẹp nghiêng nước nghiêng thành. Có vài vị ở đây thậm chí còn tuấn mỹ hơn hẳn, ví dụ như Dung Sở, ví dụ như Dung Ngôn, tất nhiên cũng kém xa Dung Triệt. Tuy nhiên, tươi cười của hắn phảng phất như có hoa đào nở ra đầy trời, khiến nhân tâm không tự chủ được cũng rung động theo, không phải là yêu nghiệt bình thường!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Đây quả thực chính là tới phá đám!

Cũng may công tử thiếu niên cũng không đơn thuần chỉ nhìn một mình Cố Tích Cửu, hắn đảo ánh mắt từ từ nhìn qua, giống như quét một vòng toàn bộ khách nhân trên lầu hai, sau đó lại chậm rãi ngồi xuống, chờ thảo dược tiếp theo được đưa ra để bán đấu giá.

Cố Tích Cửu thương tiếc huyền hành thảo rốt cuộc cũng bị dựng lên, giống như những thảo dược khác, nó được đựng bên trong một cái hộp thủy tinh. Thủy tinh trong sáng, có thể mơ hồ nhìn thấy bên trong có một gốc cây cỏ màu đỏ thẫm.

Loại cỏ này cực kỳ hiếm thấy, giá khởi điểm ban đầu chính là năm vạn lượng. Đây là một loại cỏ mà Dung Sở nhất định phải mua bằng được, hắn dứt khoát tăng giá lên gấp đôi là mười vạn lượng.

Thiếu niên công tử thường không tăng sau khi giá thầu đã vượt quá mười vạn lượng đối với những thảo dược khác, lần này lại đổi ý, giọng của Dung Sở vừa ra, hắn liền chậm rãi nói một câu: "Thêm một lượng!"

Dung Sở cắn răng: "Mười lăm vạn lượng!"

Công tử thiếu niên: "Mười lăm vạn linh một lượng."

"Hai mươi vạn lượng ~!" Dung Sở dứt khoát bỏ thêm năm vạn lượng.

"Hai mươi vạn linh một lượng." Công tử thiếu niên vẫn mang giọng điệu bình tĩnh như cũ.

"Hai mươi lăm vạn lượng!"

"Hai mươi lăm vạn linh một lượng."

.....

Đây quả thực chính là tới phá đám!

Ngón tay Dung Sở nắm chặt, lạnh lùng nhìn công tử thiếu niên, nếu như ánh mắt có thể giết người, phỏng chừng công tử thiếu niên đã chết tám trăm lần.

Thánh nữ Thiên Vân Tông bên người hắn hơi nhẹ nhàng nhấp máy môi, tựa hồ nói vài câu gì đó với Dung Sở, ánh mắt Dung Sở chột lóe, tiếp tục bắt động thanh sắc tăng thêm giá.

Công tử thiếu niên tựa hồ biết Dung Sở nhất định phải có được thảo dược này, cho nên hắn vẫn luôn tăng giá mà không hề chớp mắt. Trong khi hai người cạnh tranh giá, giá của cây thảo dược đã lên đến tám mươi vạn, giá trên trời!

Tuy rằng mọi người ở đây đều là đại thổ hào có kiến thức rộng rãi, nhưng loại cạnh tranh ra giá như thế này vẫn là lần đầu tiên đụng tới. Trong đại sảnh yên tĩnh đến nỗi, một cây châm roi xuống đất cũng có thể nghe được.

"Tám mươi vạn linh một lượng." Công tử thiếu niên phe phẩy quạt xếp trong tay, mỉm cười liếc mắt nhìn Dung Sở trên lầu một cái, tựa hồ đang chờ hắn ra giá tiếp.

Không nghĩ tới Dung Sở chỉ nhẹ nhàng nhếch môi, liếc mắt nhìn hắn, ngồi xuống, nhàn nhạt nói: "Nếu huynh đài coi trọng vật ấy như thế, vậy bốn vương sẽ không cạnh tranh với ngươi nữa. Huyền hành thảo này sẽ thuộc về ngươi!"

Công tử thiếu niên: "....."

Mọi người: "....."

Rất nhiều người ở đây đều có quan hệ khá tốt đối với Dung Sở, một số người thậm chí biết hắn hôm nay đến đây là vì huyền hành thảo, không nghĩ tới hắn cư nhiên dễ dàng từ bỏ như vậy!

Mọi người đều quan sát đã lâu, luôn cảm thấy công tử thiếu niên này hẳn là đang cố ý quấy rối Dung Sở, khẳng định không thật sự muốn mua huyền hành

thảo. Hiện tại Dung Sở bỗng nhiên rút ra không đầu giá nữa, chỉ sợ công tử thiếu niên này sẽ phải khóc!

Tám mươi vạn lượng bạc, chính là tổng thu nhập mà giới thượng lưu kiếm được trong suốt cuộc đời mình!

Công tử thiếu niên tựa hồ hơi sững sốt một chút, sau đó hần chớp chớp mắt nhìn Dung Sở trên lầu, tựa hồ rất muốn tung lại củ khoai lang phỏng tay: "Từ điện hạ, người chắc chắn là không muốn đầu giá nữa? Thảo dược này thật ra rất đặc biệt, thực sự đáng giá như thế, người sẽ hối hận nếu không tiếp tục. Không bằng người lại thêm giá lên một chút, ngay cả khi chỉ là một lượng, ta cũng sẽ không theo....."

Hần càng nói như vậy Dung Sở càng cảm thấy sáng khoái, vừa rồi hần bị tiểu tử hỗn đản này hớ hơn mấy chục vạn lượng bạc, hiện tại hần rốt cuộc cũng hớ lại tiểu tử này một hồi!

"Quân tử không đoạt thứ người khác yêu thích, nếu như người đã thích nó, bản vương tự nhiên sẽ không tiếp tục tranh đoạt cùng người." Dung Sở đường hoàng nói một phen.

"Người nghiêm túc chứ?"

.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Hôm nay bất luận thế nào cũng sẽ không cần?

"Tất nhiên!"

Công tử thiếu niên thờ dài một cách u ám: "Được thôi, nó sẽ thuộc về ta."

Sau khi tiếng chày gỗ vang lên báo hiệu thành giao, công tử thiếu niên từ trong lòng ngực móc ra một tập ngân phiếu đưa lên, còn trịnh trọng thả một lượng bạc vụn ở trên tập ngân phiếu.

Mọi người nhìn giống như chế giễu hần, nhìn hần ăn trộm gà không thành còn mất nắm gạo, bỏ ra tám mươi vạn lượng bạc để mua một cây cỏ trị giá năm vạn lượng.....

Thiếu niên công tử thờ phào nhẹ nhõm một hơi, cảm hộp thủy tinh có cây huyền hành thảo ở trong lòng bàn tay, lại liếc mắt nhìn một cái và thờ dài một hơi lần nữa.

Dung Sở nhìn thấy biểu tình của hần giống như đau răng thì hết sức sáng khoái, cố ý mở miệng: "Vị nhân huynh này, nếu đã có được vật yêu thích trong lòng, vì sao còn thờ dài?"

Công tử thiếu niên ngẩng đầu nhìn lên Dung Sở ở trên lầu hai, tựa hồ còn chưa từ bỏ ý định: "Từ điện hạ, người thật sự không cần cỏ này?"

Dung Sở quả thực thần thanh khí爽: "Không cần!"

"Hôm nay bất luận thế nào cũng sẽ không cần?"

"Đúng vậy, hôm nay vô luận thế nào ta cũng không cần." Dung Sở dứt khoát trả lời.

"Vậy —— được thôi." Công tử thiếu niên rốt cuộc hết hy vọng, chậm rãi mở hộp ra, cẩn thận nhìn nhìn, bỗng nhiên cười cười: "Một gốc cây cực phẩm huyền hành thảo ba ngàn năm, không nghĩ tới chỉ cần trả tám mươi vạn lượng bạc đã mua được nó, quá lời!"

Một lời vừa ra, mọi người đều sững sờ!

Chén trà trong tay Dung Sở rơi xuống đất: "Cái gì?!"

Huyền hành thảo rất khó có, một gốc cây sinh trưởng mười năm tuổi đã có giá trị tám năm vạn lượng. Những loại thường được mang bán đầu giá và trên thị trường cũng là một loại này.

Đối với loài đã sinh trưởng ba ngàn năm, đó chỉ là tồn tại trong truyền thuyết! Có thể nói có giá trị liên thành, đừng nói tám mươi vạn, thậm chí là tám trăm vạn cũng chưa chắc có thể mua nó!

Toàn bộ đại sảnh đều sôi trào!

Dung Sở ngây người một lát, bỗng nhiên cười lạnh một tiếng: "Nói dối! Bản vương không tin! Trên đời này làm gì có cực phẩm huyền hành thảo ba ngàn

năm?! Đó rõ ràng chính là mười năm tuổi!"

Công tử thiếu niên thân nhiên nói: "Ta cũng không cần điện hạ phải tin." Hắn chậm rãi muốn để hộp đựng thảo dược vào trong tay áo.....

"Tiểu huynh đệ, chậm đã! Có thể để bốn Thánh Nữ đánh giá hay không?" Thánh nữ Thiên Vấn Tông lướt xuống từ lầu hai, đứng ở trước mặt công tử thiếu niên.

Thánh nữ Thiên Vấn Tông nổi danh với sự kiêu ngạo, gần như không để ở trong mắt bất luận kẻ nào. Thậm chí là Tử điện hạ Dung Sở cũng phải kính nể ba phần, mơ hồ có chút nể sợ. Đối với tuyệt đại đa số người có thể cùng nàng nói chuyện vài câu, đó đã là thiên đại vinh hạnh.

Vị thánh nữ trong bộ váy trắng phát phơ đứng ở nơi đó, mặt đẹp mỉm cười. Tuy rằng mang giọng điệu thương lượng, nhưng lại cảm giác không chấp nhận được người cự tuyệt. Nàng cũng không cho rằng thiếu niên này sẽ cự tuyệt nàng.

Công tử thiếu niên quả nhiên không cự tuyệt nàng, hắn trực tiếp ra giá: "Có thể, mười vạn lượng!"

Bạch y Thánh nữ có chút ngốc: "Cái gì?"

"Mười vạn lượng để ngươi nhìn xem một cái." Công tử thiếu niên lại nói rõ ràng hơn.

Bạch y Thánh nữ: "....."

"Công tử không nhận biết ta? Ta là thánh nữ Thiên Vấn Tông, Cổ Tích Tích (古惜惜)....." Bạch y Thánh nữ dứt khoát tự giới thiệu mình.

"Hai mươi vạn lượng....." Công tử thiếu niên không thèm quan tâm, ngược lại bắt đầu tăng giá.

Mặt đẹp của bạch y Thánh nữ ứng đo: "Ngươi....."

"Ba mươi vạn lượng."

"Ngươi..... sao ngươi có thể yêu cầu một mức giá trên trời như vậy?!"

"Bốn mươi vạn lượng." Công tử thiếu niên nói giọng thân nhiên: "Thánh nữ, yêu cầu mức giá trên trời hay không, ta cũng không cho phép ngươi cò kè mặc cả. Nếu ngươi luyến tiếc, có thể không cần xem, quyết không bắt buộc. Ngươi, ngươi lại khiến bốn thiếu tôn thêm một phen miệt thị, hiện tại là tám mươi vạn lượng. Ngươi nói thêm một câu nữa, đó chính là chín mươi vạn lượng. Ngươi thật sự vẫn không muốn liếc mắt nhìn một cái?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Nói giá đi

Edit & Dịch: Emily Ton.

Đây quả thực chính là cướp ngày! Không may, giá đã được niêm yết rõ ràng, ai cũng không thể nói có điều gì không đúng.

Trong đại sảnh yên tĩnh đến nỗi, một cây châm rơi xuống đất cũng có thể nghe thấy. Mọi người đều như ngừng thở, muốn nhìn xem phản ứng của vị Thánh nữ.

Mặt đẹp của Cổ Tích Tích rất hiếm khi giận dữ, nàng dừng lại một lúc, bỗng nhiên nở nụ cười ngọt ngào: "Được, bốn thánh nữ sẽ trả tám mươi vạn lượng để xem nó một lần!"

Nàng là một mỹ nhân lạnh lùng, mỹ mạo nhưng thường không cười. Hiện tại cười này lại giống như dị hoa mới nở, khiến toàn bộ đại sảnh phảng phất cũng sáng ngời lên. Không biết bao nhiêu người ở đây đều nhìn xem đến nỗi ngây người.

Ngay cả Thập Nhị hoàng tử Dung Ngôn cũng choáng váng bởi nụ cười ấy, mặc dù bên người đã có hai vị mỹ nhân làm bạn. Hắn cảm giác như có thể sẵn sàng làm bất cứ điều gì chỉ để vị mỹ nhân này cười lần nữa.....

Tuy nhiên, công tử thiếu niên phảng phất giống như là mảnh gỗ, đối với sắc đẹp như vậy cũng không chịu nhượng bộ chút nào, một lượng bạc cũng không cho.

Hắn chậm rãi tiếp nhận ngân phiếu mà Cổ Tích Tích đưa qua, cẩn thận quan sát một chút và xác nhận tính xác thật, lúc này mới mở hộp ra để Cổ Tích Tích nhìn thoáng qua ——

Thật sự chỉ để nàng nhìn thoáng qua, sau đó liền "bang" một tiếng, khép nắp hộp lại: "Được rồi, đã liếc mắt xem qua một cái."

Cổ Tích Tích: "....." Mặt đẹp của nàng hơi tái nhợt, nhẹ nhàng hít vào một hơi: "Công tử, cô này muốn bán bao nhiêu bạc? Nói giá đi!"

Những lời này của nàng vừa ra, đã chứng tỏ cô này quả nhiên là huyền hành thảo ba ngàn năm. Tất cả mọi người đều kinh ngạc! Vô số ánh mắt cực kỳ hâm mộ dừng ở trên người công tử thiếu niên.....

Một cái bóng tím chột lóe, người Dung Sở nhẹ nhàng đáp xuống: "Tích Tích, ngươi nhìn thấy rõ ràng không?"

Cổ Tích Tích gật gù đầu: "Đúng vậy! Huyền hành thảo sinh trưởng 10 năm, có 8 phiến lá đối nhau, cặp cặp đối diện nhau. Mỗi chiếc lá đều có hình tròn và có màu đỏ. Huyền hành thảo ba ngàn năm, có 10 phiến lá đối nhau, cặp cặp đối diện nhau. Mỗi chiếc lá đều có màu đỏ như màu của trái tim, nhưng cuống lá có hình dạng lưỡi liềm và có màu trắng....."

Nàng chuyên về dược học, có một lượng kiến thức về tất cả các loại thảo dược. Nàng chỉ cần liếc mắt nhìn một cái là có thể lập tức phân biệt ra, chưa bao giờ mắc lỗi.

Tuy rằng nàng chưa từng gặp qua huyền hành thảo ba ngàn năm, nhưng đã được nghe sư phụ giảng giải tỉ mỉ kỹ càng, biết sự khác nhau giữa hai loại huyền hành thảo này.

Vừa rồi chỉ liếc mắt nhìn một cái, nàng đã nhận ra hầu hết những đặc điểm chính của thảo dược, giống hệt với những gì sư phụ đã nói!

Nghe nói dược này có thể tẩy tinh phạt tủy, có công hiệu giúp người thoát thai hoá cốt, giúp tăng cường công lực trăm năm, có thể biến một người bình thường trở thành thiên tài.

Ngoài ra, có tin đồn rằng, nếu dùng nó để luyện chế Dẫn Hồn Hoàn (引魂丸) có thể triệu hồi hồn phách người chết, để người nọ trong sinh trên một thế xác khác.....

Tóm lại, công hiệu của cô này đã được truyền đi vô cùng kì diệu, dược này là vật *khả ngộ bất khả cầu (hiếm gặp)*, giá trị liên thành.

Cổ Tích Tích thực sự rất muốn có cô này, nàng thật ra là một vị có tiền chân chính, có thể trực tiếp trả giá tới một ngàn vạn lượng! Cơ hồ khiến người kinh sợ suýt rơi cả cằm.

Không ngờ công tử thiếu niên cất hộp dược vào trong ống tay áo, chỉ trả lời với nàng hai chữ: "Không bán!"

Cổ Tích Tích vẫn cố gắng hết sức để thuyết phục hắn, lại liên tiếp bỏ thêm ba lần ra giá, giá đã cao tới 1500 vạn lượng bạc trắng. Bất đắc dĩ, công tử thiếu niên này lại giống như đã ăn quả quyết tâm, cắn chết cũng không bán.

Dung Sở rốt cuộc ngắt lời: "Đến tột cùng, ngươi muốn như thế nào mới bằng lòng bán nó?"

Công tử thiếu niên liếc mắt nhìn hắn một cái: "Điều này có quan hệ gì với điện hạ? Điện hạ vừa rồi đã chắc chắn tỏ vẻ sẽ không mua nó, chẳng lẽ điện hạ muốn đổi ý?"

Một câu khiến Dung Sở ghen ở nơi đó. Hiện tại hắn vô cùng hối hận vì vừa rồi không thêm một lượng bạc để mua nó, hiện tại muốn trả giá cao hơn gấp 20 lần mà đối phương vẫn không chịu bán.....

Con người chính là như vậy, vật càng không mua được thì càng cảm thấy trân quý, càng không thể không mua. (人就是这样，越买不到的东西越感觉珍贵，越非买不可.)

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Thứ này ngươi cần phải bán đi

Edit & Dịch: Emily Ton.

Dung Sở ra hiệu ánh mắt với Dung Ngôn bên người. Dung Ngôn hiểu ý, lập tức mở miệng: "Vị công tử này, vật ấy tuy rằng là ngươi đã mua được, nhưng dù sao nó cũng là thần vật, ngươi cho rằng có thể lưu vật ấy bên người mà không có điều gì bất ngờ xảy ra?"

Người không có bản lĩnh cao cường tuyệt đối, một khi bảo vật trong người bị hiển lộ trước mặt người khác, chẳng những sẽ không mang đến lợi ích cho người đang giữ nó, ngược lại sẽ khiến người khác mơ ước, mang đến thảm họa.

Những lời vừa rồi của Dung Ngôn, đúng là có ý này, rõ ràng là đang uy hiếp.

Công tử thiếu niên mở to hai mắt: "Ý của hai vị điện hạ là nếu như bản thiếu không bán nó, một khi ra khỏi cửa sẽ lập tức bị các ngươi đoạt lấy?"

Dung Sở đen mặt, giọng nói lạnh lùng: "Sao bốn cung cần phải làm như vậy? Tuy nhiên, bảo vật sẽ khiến người động tâm, khó bảo toàn những người khác sẽ không mang ý niệm này....."

Công tử thiếu niên tựa hồ đã bị hấn thuyết phục, thở dài một hơi: "Người nói rất đúng, xem ra ta chỉ có thể truyền tay vật ấy ở chỗ này."

Dung Sở cười, lần này là cười thỏa thuê đắc ý: "Chỉ e là đúng vậy. Tiểu công tử, kẻ thức thời là trang tuấn kiệt, thứ này người cần phải bán đi."

Công tử thiếu niên chậm rãi đứng dậy: "Người nói lý lẽ đúng thật là như vậy, nhưng rõ ràng là người đang dựa vào uy quyền mà uy hiếp bốn thiếu. Từ nhỏ bốn thiếu đã có tính tình kỳ lạ, không thích bị người uy hiếp nhất. Một khi bị người uy hiếp, bốn thiếu không biết sẽ làm ra chuyện gì." Từ trong ống tay áo, hấn xách chiếc hộp kia ra ——

Sắc mặt Dung Sở hơi đổi: "Người muốn như thế nào?"

Công tử thiếu niên nhẹ nhàng cười: "Vì nó là thần vật, cho nên người có duyên sẽ có được nó....."

Ánh mắt hấn chuyển về bốn thiếu, bỗng nhiên dừng ở trên người Cố Tích Cửu, vẫy tay về phía nàng một cái và cất cao giọng nói: "Tiểu huynh đệ, người có cảm thấy hứng thú đối với cô này không?"

Trong lòng Cố Tích Cửu vừa động, bất động thanh sắc nhìn hấn: "Có cảm thấy hứng thú thì thế nào? Không có hứng thú thì thế nào?"

"Nếu người cảm thấy hứng thú, bốn thiếu sẽ bán cho người cây cô thần này!"

Cố Tích Cửu trầm mặc một lát, trả về mấy chữ: "Không có tiền!"

Công tử thiếu niên bất ngờ cười với giọng nhẹ nhàng: "Vậy người có năm vạn lượng bạc hay không?"

"..... Có." Trên thực tế, trên người nàng cũng chỉ mang theo năm vạn lượng.

"Tốt, bốn thiếu hiếm khi hợp ý với vị tiểu huynh đệ này, cô này bán cho người với giá năm vạn lượng bạc!" Một câu của công tử thiếu niên rất có hiệu ứng long trời lở đất.

Một gốc cây thần vật vốn là ngàn vạn lượng bạc, chỉ được bán ra với giá năm vạn lượng bạc. Công tử thiếu niên này quả thực chính là một kẻ ngốc biến thái!

Vô số ánh mắt nhìn qua lâu hai nơi Cố Tích Cửu đang ở đó. Muốn nhìn xem một chút, người may mắn nhất được tiện nghi lớn này là ai.

Tuy nhiên, Cố Tích Cửu đã ẩn thân mình ở phía sau bức rèm che, mọi người chỉ lơ mơ nhìn thấy thân ảnh nàng, nhưng không thể nhìn thấy khuôn mặt nàng.

Cố Tích Cửu không cảm thấy mình là người may mắn. Nàng nhìn công tử thiếu niên trước mắt vừa mới phi thân nhảy vào: "Công tử thật sự muốn bán thảo dược này năm vạn lượng cho ta?"

"Cam đoan không giả." Đôi mắt công tử thiếu niên long lanh như nước mùa thu, cười như không cười nhìn nàng: "Người trong đại sảnh này, bốn thiếu thấy người thuận mắt nhất, cho nên muốn bán rẻ nó cho người. Bất quá, bốn thiếu cũng có một điều kiện."

Mất thấy một cái bánh vàng có nhân lớn như vậy sẽ rơi ở trên đầu, Cố Tích Cửu vẫn rất bình tĩnh hỏi: "Điều kiện gì?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Họa thủy Đông dẫn*

"Cây thảo dược này người không thể bán lại cho bất luận kẻ nào, đương nhiên, cũng không được cho. Chỉ cần người đáp ứng điều kiện này, cây thảo dược này chính là của người. Loại ưu đãi như vậy không phải lúc nào cũng có, bốn thiếu đây chỉ vì hợp ý người nên mới....."

Cố Tích Cửu cười nhẹ: "Hợp ý?" Nàng bỗng nhiên bước về phía trước một bước, tới gần trước người công tử thiếu niên: "Ta thấy công tử đây là đang muốn họa thủy đông dẫn*, đúng không?"

* 祸水东引: *Thảm họa phía Đông. Ý đại khái là muốn khuấy động lên một số rắc rối.*

Hiện tại cây cô này đã bị Tử điện hạ và vị thánh nữ theo dõi, bất luận nó dừng ở trong tay ai, chắc chắn sẽ phải chịu sự bức bách của hai người kia. Nếu không thể bán cho bọn họ, quả thực là phiền toái vô cùng!

Đây xác thật là một giao dịch rất tuyệt, nhưng cũng là một củ khoai lang nóng cực kỳ phỏng tay, là một thảm họa lớn. Nếu xử lý không tốt, không những sẽ mất giao dịch mà còn nguy hiểm đến mạng nhỏ của nàng!

Trong kiếp trước của Cố Tích Cửu, nàng cao ước chừng khoảng một mét bảy. Hơn nữa, nàng là sát thủ, một khi tiếp cận người khác, khí thế cực kỳ bức người. Đôi khi nàng còn chưa động thủ, đối phương đã sợ tới mức vắt chân lên cổ mà chạy.

Giờ phút này khi nàng tới gần công tử thiếu niên, khí tràng trên người vẫn không hề nhỏ.

Nhưng hiện tại, thân mình nàng rốt cuộc chỉ là một vị hài tử mười ba tuổi, còn chưa phát dục, đầu nàng thấp bé, mặc dù đi một đôi giày cao gót tự đặc chế, nhưng chỉ cao hơn bình thường khoảng 10cm, vì thế vẫn chỉ cao có 150cm.

Mà công tử thiếu niên trước mắt này tuy rằng nhìn ngoài mặt có vẻ non nớt, nhưng lại cao 1m8, tuấn mỹ cao ráo.

Cố Tích Cửu lại tới gần trước người hắn, khí thế vô hình yếu đi một chút, cổ tình thiếu niên này còn tiến lên một bước, làm hại Cố Tích Cửu thiếu chút nữa thì dán ở trong lòng ngực hắn.

May mắn nàng đúng lúc phát hiện ra tình hình bất lợi, bất động thanh sắc lui về phía sau một bước, thoáng kéo ra khoảng cách với hắn một chút.

Công tử thiếu niên rũ mắt nhìn tiểu nhân nhi trước mắt, tuy rằng người hơi lùn, nhưng khí tràng thật sự không nhỏ, khiến nhân tâm cảm thấy lạnh lẽo. Tướng mạo rõ ràng thực sự bình thường, một đôi con ngươi lại giống như hồ sâu không nhìn thấy đáy, thời điểm nhìn người lộ ra một luồng khí lạnh thấm người.

Tiểu nhân nhi cực kỳ thông minh! Cũng không bị chiếc bánh có nhân đột nhiên rơi xuống mà choáng váng đầu óc.....

Công tử thiếu niên mỉm cười, tươi cười như gió mùa xuân, hân ước lượng hộp thủy tinh trong tay: "Ngươi thực thông minh. Vậy —— ngươi còn dám muốn nó hay không? Có lẽ nó sẽ khiến ngươi vướng vào một đồng phiền toái trên người....."

Cố Tích Cửu nhướn mày cười, giờ tay lấy chiếc hộp thủy tinh từ lòng bàn tay hắn: "Ta muốn!" Nàng, Cố Tích Cửu từ trước tới nay chưa bao giờ sợ gặp phiền toái!

Thuận tay đặt năm vạn lượng ngân phiếu vào trong lòng bàn tay hắn, điều này cho biết giao dịch hai bên đã hoàn tất.

Tay nhỏ của nàng không thể tránh né đụng chạm với bàn tay to của hắn một chút. Mặc dù chỉ chạm vào rất nhanh, nhưng ánh mắt công tử thiếu niên lại thoáng dừng lại ở trên tay nàng. Ánh mắt thâm thâm sâu, sau đó chuyển đến trên mặt nàng, môi mỏng nhẹ cong: "Quả nhiên rất sáng khoái!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Khoe khoang quá sẽ bị sét đánh

Hắn đặt tay trên vai Cố Tích Cửu, cúi người về phía nàng: "Ta tặng một ân tình lớn như vậy cho ngươi, không mời ta uống một chén sao?"

Trên người nam tử có một mùi hương nhẹ nhẹ. Hương thơm rất nhẹ, quanh quẩn ở chóp mũi nàng. Có lẽ là ưu thế người cao, thời điểm hắn cúi người xuống, nàng mơ hồ cảm thấy hơi bị áp lực.

Mỗi một gian phòng trên lầu hai đều có tiểu đồng chuyên môn hầu hạ, trong phòng Cố Tích Cửu cũng có hai vị, tay chân lạnh lẽ lại có một thân công phu khá tốt, cũng từng quen nhìn các đại nhân vật. Nhưng trên người công tử thiếu niên này phát ra uy áp vô hình khiến trong lòng bọn họ phát lạnh, cảm lồng không đậu lùi lại vài bước, nhất thời có chút kinh sợ không thể hiểu được.

Cố Tích Cửu lại dường như không cảm nhận được uy áp kia, nàng không lùi một bước, nhướn mày cười: "Tuy rằng tâm chân tình của các hạ có mục đích không hề đơn giản, nhưng rượu nhạt thì vẫn có thể mời các hạ uống một chén." Nàng quay người lại và phân phó người tới đổi một bộ rượu cụ mới.

Công tử thiếu niên cười, uy áp vô hình trên người đã biến mất vô tung, hắn lấy ra một chén rượu nhỏ từ trên thân mình và nói: "Không cần dùng đồ của bọn họ, quá thô ráp, bốn thiếu dùng cái này."

Thô ráp?

Hai tiểu đồng không còn lời nào để nói. Tất cả dụng cụ nơi này đều là tuyệt phẩm đứng đầu, rượu cụ đều rất tuyệt hảo, là sứ mỏng như vỏ trứng (胎骨瓷: eggshell bone). Một cái chén uống rượu đã có giá trị ngàn lượng bạc trắng. Thậm chí, tất cả rượu cụ mà hoàng đế sử dụng trong hoàng cung đại nội cũng chưa chắc đã tốt bằng nơi này! Cư nhiên bị chê là thô ráp.....

Hừ, không cần phải khoe khoang. Khoe khoang quá sẽ bị sét đánh!

Hai tiểu đồng đã mơ hồ bấu môi.

Nhưng chờ khi bọn họ nhìn thấy rõ chén rượu trong tay công tử thiếu niên, sắc mặt bọn họ lập tức hơi đổi, trong lòng lại mất bình tĩnh.

Chén rượu có hình dạng giống như một nụ hoa bồ đề, trong màu trắng mơ hồ lộ ra một dấu vết màu tím. Bọn họ không biết nó đã được làm từ chất liệu gì. Dưới ánh nến trong phòng, chiếc chén cứ nhiên tản ra một vàng sáng bảy màu quanh quần xung quanh. Nó cũng phản chiếu ngón tay như ngọc của thiếu niên kia, tinh xảo khác thường.

Cố Tích Cửu cũng liếc mắt nhìn chén rượu một cái, nàng cũng được coi như có kiến thức rộng rãi, nhưng cũng không thể nhìn ra được chất liệu của chiếc chén, tuy nhiên, chắc chắn có chất lượng cực cao.

Khi nàng rót rượu cho hắn, thật sự thấy rất kỳ quái, rõ ràng là rượu màu ngọc bích, khi chạm vào chén rượu của hắn cứ nhiên hiện ra một màu hồng đào nhàn nhạt, bên trong giống như có cánh hoa di động, cực kỳ đẹp.

Cố Tích Cửu cơ hồ cho rằng rượu đã bị người thay đổi, nhưng khi nàng rót rượu vào chén của mình, màu sắc vẫn hiện ra là màu ngọc bích bình thường.

Công tử thiếu niên bưng chén rượu lên và chạm chén với nàng, cũng không biết cố ý hay vô tình, đầu ngón tay hắn lại đụng chạm tới vết chai mỏng trong lòng bàn tay nàng, nhưng cũng là một chút chạm nhẹ, thậm chí Cố Tích Cửu cũng không thể cảm giác được.

Công tử thiếu niên cũng là người dứt khoát, sau khi uống xong chén rượu với Cố Tích Cửu, hắn lập tức ngửa đầu cười, giọng tay vỗ vỗ vai nàng, cất giọng nói lời thăm thía: "Tiểu huynh đệ, bảo trọng." Quay người và nhảy xuống từ trên lầu hai.

Hắn tiêu dao rồi đi, thời điểm trước khi bước ra khỏi cửa, thậm chí còn cất lên tiếng hát: "*Ta cất cao giọng hát trong cõi hồng trần đầy mưa gió, mặc kệ những lời bình phẩm ưu nhược thị phi, chìm sẽ nào biết ý đại bàng, bị toàn bộ thế nhân nhạo báng thì sao.....*" ("*红尘风雨我放歌,是非功过任评说,燕雀焉知鲲鹏意,世人皆谤又如何.....*")

Không thể nghi ngờ, người này có một giọng hát khá hay. Giọng như mỹ ngọc đánh vào lẫn nhau, như dòng suối mát lạnh chảy trên mặt đá, phảng phất chảy róc rách qua trái tim người. Tiếng ca dần dần trôi đi, người đã đi xa.

Khuôn mặt tuấn tú của Dung Sở xanh mét, hắn lớn như thế nhưng đây vẫn là lần đầu tiên chạm vào cái đỉnh lớn như vậy. Hơn nữa, còn bị làm trò trước mặt người nữ tử mà hắn ái mộ, khiến hắn có cảm giác không chỉ đơn giản là mất mặt bình thường!

Ánh mắt hắn trở nên tàn nhẫn lạnh lùng, thủ thế ra hiệu cho một thị vệ bên người, người nọ hơi gật gù đầu, không tiếng động lui ra, hiển nhiên là đi điều tra rõ hơn về công tử thiếu niên, sau đó sẽ cố gắng gây ra một số phiền toái cho hắn ta.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Hôm nay đúng là một ngày kỳ quái

Edit & Dịch: Emily Ton.

Chủ nhân đứng sau lưng nhà đấu giá này có thân phận rất đặc biệt, toàn bộ đại lục không người nào dám chọc. Trong nhà đấu giá, bất luận kẻ nào cũng đều án theo quy củ, không dám nháo sự. Thậm chí là hoàng đế Phi Tinh quốc cũng không có ngoại lệ.

Tuy nhiên, chỉ cần ra khỏi nhà đấu giá này, nếu có người nháo sự hoặc là khi dễ người khác, đều không có bất kỳ quan hệ gì với nhà đấu giá.

Công tử thiếu niên nếu như vẫn luôn ở tại nhà đấu giá, Dung Sở thật sự không dám làm gì hắn. Nhưng, nếu như hắn đã đi ra ngoài, hậu quả sẽ không thể tưởng!

Trong lòng mọi người đều đang châm nển cầu nguyện cho công tử thiếu niên một cách thâm lặng.

Dung Sở có tiếng là tàn nhẫn độc ác, hắn lại quyền thế ngập trời, đắc tội hắn quả thực chính là không thể vượt qua được mạng nhỏ của mình!

Trên người thiếu niên kia có lẽ thật sự có chút bản lĩnh, nhưng rốt cuộc cũng chỉ mới hơn mười tuổi, dù có bản lĩnh lớn thì có thể lớn tới mức nào?

Sao có thể thoát được sự săn lùng như sói như hổ của Tứ hoàng tử?

Thiếu niên tuấn mỹ như vậy, chỉ sợ sau này sẽ không có khả năng xuất hiện lần nữa. Đáng tiếc! Đáng tiếc!

Ánh mắt Dung Sở lại quét về phía gian phòng của Cố Tích Cửu, rèm châu lưu động, hắn mơ hồ chỉ nhìn thấy một bóng người nhỏ gầy đang đứng ở phía trước cửa sổ.

Hắn khao khát có được huyền hành thảo ba ngàn năm, hiện tại lực chú ý tự nhiên dừng ở trên người Cố Tích Cửu: "Công tử, thỉnh."

Phía sau bức rèm che trên lầu truyền đến một tiếng trả lời thờ ơ: "Tứ điện hạ, thỉnh." Giọng nói mang vẻ lạnh lùng tươi sáng, hơi trung tính, nhưng cũng rất êm tai. Không đợi Dung Sở trả lời, giọng nói kia lại khẽ cười một tiếng: "Tứ điện hạ đang muốn mua huyền hành thảo này từ trong tay ta? Chỉ sợ sẽ khiến Tứ điện hạ thất vọng rồi. Vừa rồi tại hạ đã đáp ứng thiếu niên kia sẽ không bán cỏ này cho bất kỳ ai. Một lời hứa của quân tử đáng giá ngàn vàng, Tứ điện hạ nhân nghĩa vô song, tự nhiên sẽ không bức bách người khác làm điều thất tín bội nghĩa, đúng không?"

Chỉ mấy câu đơn giản đã khiến Dung Sở nói không nên lời!

Dung Sở choáng váng một chút, hơi mỉm cười: "Công tử lo lắng quá nhiều, bốn Vương tất nhiên sẽ không làm khó người khác." Lời nói rất thân thiện, trong mắt lại hiện lên một tia sát khí sắc bén.

Hôm nay thật đúng là một ngày kỳ quái, một lúc hai tiểu tử vô danh dám làm hắn mất cả mặt mũi! Xem ra gần đây hắn đã quá nhân từ.....

Hắn dẫn theo người trở về căn phòng của mình.

Mọi người đều biết rõ tính tình Dung Sở thô bạo, vì thế ở trong lòng lại châm nén cầu nguyện thêm cho một vị.

Một hồi phong ba nhỏ tựa hồ cứ qua đi như vậy, những màn bán đấu giá phía sau vẫn tiếp tục được tiến hành, một số món đồ quý hiếm đều bị người chụp đi.

Mục đích của Cố Tích Cửu là tới để xem náo nhiệt và mở rộng kiến thức, không tính sẽ mua bất cứ vật gì. Nàng đang nhìn xem náo nhiệt, tiểu đồng của nhà đấu giá lại bung lên một cái hộp. Lần này, bán đấu giá sư không để mọi người ra giá giống như vừa rồi, mà là trực tiếp mở nắp hộp ra, lộ ra một vật nằm ở bên trong.

Sau khi Cố Tích Cửu nhìn thấy rõ vật kia, không tránh khỏi ngậy người ngẩn ngơ!

Bảo Thạch hoa? (宝石花)

Oản Biểu? (腕表)

Hình dáng của vật kia khá giống với chiếc đồng hồ và được xếp thành hình dạng của một bông hoa hướng dương. Nó được xâu thành chuỗi cùng với đá quý tỏa sáng lấp lánh với nhiều màu sắc khác nhau, màu cầu vồng.

Thời điểm bán đấu giá sư cầm nó trong tay, màu cầu vồng phản chiếu quanh thân bán đấu giá sư, giống như được khảm một vòng Phật quang, cực kỳ phong cách!

Cố Tích Cửu đã từng thấy rất nhiều đá quý, nhưng vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy một thứ tuyệt vời như vậy, thậm chí là kim cương cũng không tỏa sáng như vậy.

Nàng tò mò nhìn nhìn nó nhiều lần.

Trong lòng bỗng nhiên vừa động, đá quý này không giống như đá thiên nhiên, dường như đó là đá quý nhân tạo.

Nhưng, trong thời đại này có đá quý nhân tạo sao?

Hơn nữa, tạo hình này cũng không giống của thời đại này.....

Phía dưới, bán đấu giá sư giơ cao vật kia lên: "Mấy ngày hôm trước, trong kho hàng của nhà đấu giá chúng ta, đột nhiên xuất hiện thêm vật này. Tuy nhiên, không có người nào nhận ra được, nó rốt cuộc được làm từ chất liệu gì. Chư vị có ai nhận ra được hay không?"

Vô số ánh mắt dừng ở trên vật kia, đều là một mảnh mờ mịt, hiển nhiên không ai nhận biết, sôi nổi lắng đầu.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Công tử nhận biết vật này?

Cố Tích Cửu đứng dậy và nhanh nhẹn nhảy xuống, cao giọng mở miệng: "Để ta nhìn xem vật ấy, có lẽ ta sẽ nhận ra được nó."

Vô số ánh mắt đều chú ý tới trên người Cố Tích Cửu, vị bán đấu giá sư liếc mắt đánh giá nàng trên dưới một cái: "Công tử nhận biết vật này? Nó là cái gì?"

Cố Tích Cửu bình thần nói: "Đề ta nhìn xem trước mới có thể biết được."

Ở nơi này, vị bán đầu giá sư cũng không sợ nàng sẽ phá rối, lập tức đưa vật kia tới trong tay Cố Tích Cửu.

Cố Tích Cửu thưởng thức nó trong tay một lát, sau đó hơi nhăn mày lại!

Chất liệu của thứ này có chút cổ quái. Nói nó là ngọc cũng không phải là ngọc, nói nó là kim loại cũng không phải là kim loại. Đương nhiên, cũng không phải là đá quý nhân tạo. Những thứ kia Cố Tích Cửu chỉ cần sờ vào một cái là có thể nhận ra.

Thời điểm cầm nó trong tay, có một loại lạnh thấm người, phảng phất như đang nắm một vốc suối nước lạnh.

Loại chất liệu này cũng là lần đầu tiên Cố Tích Cửu nhìn thấy.

Thứ này có tạo hình thập phần cổ xưa, liếc mắt nhìn một cái thì giống một chiếc đồng hồ cổ, nhưng nếu nhìn kỹ thì lại không phải. Chăng qua là viên đá quý lớn nhất ở giữa có bộ dáng khá giống với đồng hồ mà thôi. Một mảnh màu xanh. Trong khi nàng thưởng thức, bên trong phảng phất có gợn nước đang lưu động, giống như biển cả thâm sâu, giống như một đôi mắt thần bí.

Cố Tích Cửu nắm ở trong lòng bàn tay và cảm ứng một chút, cũng không cảm giác được bên trong có bất luận rung động nào.

Có lẽ đây là một chiếc vòng tay giống như một chiếc đồng, đúng không?

Chất liệu rất mát mẻ, dường như không có gì khác biệt.

Nàng lần qua lộn lại nhìn thêm vài lần, sau đó dùng ngón chuyển chuyển vài ba lần, cời trói những viên đá quý rối lại với nhau, khiến nó trông giống như một cái lắc tay xinh đẹp.

Cố Tích Cửu có chút thất vọng. Khi lần đầu tiên nàng nhìn thấy nó, còn tưởng rằng có người thứ hai đã xuyên tới thế giới này, thứ này chính là đến từ thế giới của nàng.

Nhưng hiện tại xem ra rõ ràng không phải.

Có lẽ, nó chỉ là một trang sức rất đặc biệt có bộ dáng cổ quái, đúng không?

Cố Tích Cửu vẫn luôn không quan tâm tới đồ trang sức, vì thế, nàng đưa nó lại cho bán đầu giá sư, sau đó xoay người đi lên lầu.

Bán đầu giá sư mở vật kia ra, ánh mắt sáng lên: "Nguyên lai nó là lắc tay đá quý! Tạo hình thật là độc đáo!"

Dưới ánh nến chiếu xuống, vật ở trong tay hân tỏa ra ánh sáng lấp lánh, thuy khí nghìn mảnh, vô cùng quyến rũ!

Vật chói mắt như vậy tự nhiên hấp dẫn ánh mắt người, đặc biệt là ánh mắt của một số nữ tử, một khi đầu giá bắt đầu, mức giá khởi điểm đã không hề thấp.

Giá khởi điểm là năm vạn lượng bạc, chỉ qua một lát đã lên tới mười lăm vạn lượng!

Cố Tích Cửu cười thầm. Món đồ này sáng bóng như vậy, một khi mang ở trên người quả thực chính là tự mang bìa đi ngấm mực tiêu, ngoài tám dặm đều có thể phát hiện ra!

Một vật như vậy, đừng nói là nàng muốn mua nó, ngay cả được tặng nàng cũng không cần!

Nàng ôm cánh tay nhìn xem náo nhiệt, trong đầu bỗng nhiên truyền đến một giọng nói quái dị: "Tiểu cô nương, xin hãy mua ta!".

Cố Tích Cửu sững sốt, *ai đang nói chuyện?*

"Là ta, chính là món đồ vừa rồi ngươi đã giám định qua, mau mua ta đi!" Giọng nói kia tiếp tục vang lên.

Cố Tích Cửu: "....." *Cái lắc tay này thành tinh?!*

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Quá đắt!

Edit & Dịch: Emily Ton.

"Ta là Thương Khung Ngọc (苍穹玉), cũng không phải là lác tay thành tinh! Ta ở đây cụ thể là để tìm người, mau mua ta, sau đó ta sẽ giải thích với người, mau, mau!" Giọng nói kia liên tục thúc giục.

Thương Khung Ngọc?

Tên này nghe rất cao thượng, thạch tinh Thương Khung Ngọc?

Thật sự cũng không phải không có khả năng có cục đá thành tinh, chỉ là giọng nói này vì sao lại nghe quái lạ như vậy? Giống như robot không có cảm xúc.

Hơn nữa, vì sao lại đặc biệt tìm kiếm nàng?

Trong lòng Cố Tích Cửu khẽ nhúc nhích, nàng lười biếng nhìn xuống phía dưới, cái lác tay sáng bóng kia đã được ra giá đến hai mươi vạn lượng bạc.

"Quá đắt!" Cố Tích Cửu nửa dựa lan can, không chút để ý phun ra ba chữ.

"Nữ nhân bần xìn! Ta đường đường là Thương Khung Ngọc chẳng lẽ còn không đáng giá mấy chục vạn lượng bạc?"

A, lác tay ngọc thạch này tự cho mình đủ cao!

Khóe môi Cố Tích Cửu gọi lên lạnh lẽo, không khách khí nói: "Không đáng giá!"

"Người..... người cư nhiên coi thường ta, người....."

"Ta đếm tới ba, người cho ta một lý do để mua người, bằng không..... ha ha!" Cố Tích Cửu cười lạnh: "Một!"

Giọng nói kia: "..... người....."

"Hai!"

"Được thôi, xem như người lợi hại!" Giọng nói kia rút cuộc khuất phục, nó hơi dừng lại một chút: "Ta là thần vật được thiên địa sinh thành, nhưng ta hiểu về âm dương ngũ hành, không có việc gì không biết, không có gì không thông....."

Nguyên lai là Google biến tướng, thật ra có chút dùng được. Nhưng làm sao biết có phải do thứ này đang tự biến tự diễn hay không?

Cố Tích Cửu gõ nhẹ ngón tay lên lan can suy tư.

"Nữ nhân, sao người có thể hoài nghi lời nói chân thật của ta?!" Giọng nói chế nhạo vang lên, bỗng nhiên chậm rãi phun ra ba chữ: "Người nhân bản....."

Khóe mắt Cố Tích Cửu bỗng nhiên dương lên, *lác tay hồng này cư nhiên biết bí mật của nàng! Xem ra thực sự là có chút bản lĩnh.*

"Uy, nha đầu, ta cũng không phải là lác tay hồng! Ta là Thiên Đạo Thương Khung Ngọc, thần vật! Thần vật! "

Cố Tích Cửu cũng không bị thuyết phục: "Người quá sặc sỡ, mang người lên quả thực chính là bìa ngấm sống! Sao ta có thể tự do đi lại? "

"Nữ nhân, cái gì gọi là sặc sỡ? Ta đây gọi là bất đồng thể tục!" Thương Khung Ngọc sửa đúng nàng: "Yên tâm, một khi người mua được ta, ta sẽ có biện pháp che dấu một thân ánh sáng này....."

"Được rồi, nhanh chóng nghĩ cách kiếm bạc và mua ta đi. Mấy chục lượng bạc trên người của người tuyệt đối là không đủ."

Bỗng nhiên giọng nói kia nghĩ đến một chủ ý: "Hiện tại có vẻ như người rõ ràng sẽ không có đủ thời gian kiếm tiền. Đúng rồi, không bằng dùng huyền hành thảo mà người vừa mua tới tay để đổi? Tứ điện hạ khẳng định sẽ mua được nó để đổi với người!"

"Không cần, huyền hành thảo quý giá hơn nhiều so với người." Cố Tích Cửu trực tiếp cự tuyệt.

"..... Uy, nha đầu, người nói gì vậy? Có kia quý giá hơn so với ta? Sao có thể....." Giọng nói kia giống như mèo bị dẫm lên đuôi, kêu gào lên ở trong đầu Cố Tích Cửu.

"Hừ, đừng ồn! Ta sẽ có biện pháp mua được người."

"Thật sự? Nhưng hiện tại giá đã tăng tới ba mươi ba vạn lượng! Người đi nơi nào kiếm được nhiều bạc như vậy? Định đi đoạt lấy? Nơi này không được, hiện tại cũng không kịp....."

"Câm miệng, tiếp tục ồn ào thì ta sẽ không mua người nữa, ta sẽ có biện pháp của ta."

Khi Cố Tích Cửu và lác tay Thương Khung Ngọc nói chuyện đều dùng ý niệm, người khác căn bản không thể nhìn hay nghe thấy.

Biện pháp kiểm bực của Cố Tích Cửu rất đơn giản, nâng hời giấy và bút từ tiểu đồng bên cạnh, viết vài dòng chữ, gấp ba lần và gấp thành thành một con hạc giấy tinh xảo. Sau đó sai đồng tử đưa nó qua phòng Thái tử bên cạnh, lại dặn dò hần: "Tin nhắn này chỉ để Thái tử gia nhìn thấy, không được để những người khác nhìn thấy, nó rất quan trọng! Quan trọng!"

Nghĩ nghĩ, lại thêm thêm một câu: "Nếu như Thái tử gia không chịu tự mình mở ra, người hãy nói hai chữ bệnh kín."

Đồng tử cũng không phải người nói nhiều, tuy rằng không hiểu vì sao nhưng vẫn cầm con hạc giấy kia rồi đi.

Thái tử Dung Già La đang ở trong phòng mình phẩm trà, nhìn thấy đồng tử đưa hạc giấy tinh xảo tới thì hơi sững sốt.

Thị vệ bên cạnh hần sợ phía trên có gì đó kỳ lạ nên muốn mở thay hần, đồng tử kia lập tức ở bên cạnh nói một câu: "Vị công tử kia nói cần đích thân Thái tử gia mở nó, nga, hần còn nói hai chữ bệnh kín."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Gặp người tại thư phòng quý phủ

Edit & Dịch: Emily Ton.

Dung Già La tay cầm chén trà khựng lại, giờ tay tiếp nhận hạc giấy. Hạc giấy tựa hồ được gấp lại theo một phương pháp đặc biệt, một khi mở ra sẽ lưu lại dấu vết, đây là tránh cho người truyền tin nhìn lên.

Dung Già La cũng rất khéo tay, rất nhanh đã mở hạc giấy ra, đợi đến khi nhìn thấy rõ chữ ở mặt trên, ngón tay hần đột nhiên nắm chặt!

P phía trên chỉ có hai câu, lại giống như sấm sét bổ vào trong lòng Dung Già La: "Bệnh kín của điện hạ là do kỳ độc gây ra. Thịnh tìm người đầu giá lắ tay kia giúp ta, tự ta sẽ ra tay giải độc giúp điện hạ."

Một vài năm trước, trên người Dung Già La bỗng nhiên được chuẩn đoán là mắc bệnh kín. Bất cứ lúc nào hần luyện công, toàn thân sẽ đau đớn vô cùng, kỳ kinh bất mạch giống như muốn nổ tung, chỉ cần hần ngừng luyện công thì lại không có việc gì.

Hần đang trong giai đoạn luyện công lên cấp, cần phải tu luyện thường xuyên, nếu không thì công lực không những không tăng, ngược lại còn bị giảm xuống.

Hiện tại hần sở dĩ còn có thể ngồi yên ổn vị trí Thái Tử này, chỉ bởi vì hần là thiên tài đệ nhất của Thiên Tinh quốc.

Nếu như để người biết rằng linh lực của hần đang liên tục giảm xuống, sợ rằng hần sẽ lập tức bị phế bỏ. Lúc đó chỉ sợ mệnh cũng giữ không được.

Mấy năm nay hần vẫn luôn âm thầm tìm thầy trị bệnh, cũng từng tìm vô số thần y, nhưng không có một người có thể nhìn ra rốt cuộc chuyện gì đang xảy ra với hần.

Bọn họ thậm chí không nhìn ra trong người hần có bệnh.

Không nghĩ tới nơi này, Cố Tích Cửu ở khoảng cách xa như vậy cũng có thể nhìn ra bệnh kín của hần.....

Ngón tay hần hơi run, nhưng vẫn có thể giữ vững bình tĩnh. Đầu ngón tay bắn ra, hạc giấy kia lập tức hoá thành tro bụi ở trong lòng bàn tay hần, sau đó nhẹ giọng phân phó hộ vệ bên người: "Bắt kẻ giá nào, tìm người mua lắ tay phía dưới cho ta, sau đó đưa tới đây cho bọn cung."

Hộ vệ "Vâng" một tiếng, bước nhanh đi ra ngoài.

Dung Già La suy nghĩ một chút, mở miệng nói với tiểu đồng đang chờ ở nơi đó: "Thỉnh vị công tử kia tới nơi này."

Tiểu đồng kia là người chân cứng nhanh nhẹn, một lát sau đã bước nhanh trở về, quỳ gối trước mặt hần hồi báo: "Điện hạ, vị công tử kia đã rời đi, nhưng đã để lại cho ngài một con hạc giấy ở trên bàn." Hần dùng hai tay dâng lên hạc giấy trong lòng bàn tay.

Trong lòng Dung Già La trầm xuống, tiếp nhận hạc giấy kia, mở ra nhìn lên, chỉ có mấy chữ: "Buổi tối ngày mai, gặp người ở thư phòng quý phủ." Nét chữ mạnh mẽ, tựa như muốn rách cả giấy, đúng là cùng một nét chữ với hạc giấy lúc trước.

Sắc mặt Dung Già La khẽ biến, lập tức đứng lên và phân phó những hộ vệ khác bên người, để bọn họ lập tức đi tìm Cố Tích Cửu vừa mới rời đi, âm thầm bảo vệ "hần". Nhân tiện điều tra một chút, "hần" rốt cuộc là đến từ nơi nào.

Hần biết rõ tính tình của Tứ hoàng đệ, chỉ sợ đã động sát khí đối Cố Tích Cửu. Chỉ cần Cố Tích Cửu vừa ra khỏi đại môn nhà đầu giá, lập tức sẽ bị thủ

hạ Dung Sở phục kích.....

Người này là hy vọng chữa khỏi bệnh kín của hắn, tuyệt đối không thể có sơ xuất!

Hắn vừa rồi để đồng tử đi mời Cố Tích Cửu qua đây, thật ra cũng là có ý này, muốn bảo hộ "hắn" ở bên người mình, nhưng không nghĩ rằng đối phương đã rời đi.....

Thời gian chậm rãi trôi qua. Vòng đeo tay cũng được đấu giá thành công và gửi đến tay hắn. Hắn thưởng thức trong tay một lúc lâu, cũng không nhìn ra vòng tay này có gì đặc biệt.

Sau thời gian một nén nhang, một tên thị vệ hắn phái ra ngoài cuối cùng trở về, đầy mặt xấu hổ bẩm báo:" Điện hạ, thuộc hạ vô năng, không tìm được vị công tử kia."

Sắc mặt Dung Già La biến đổi, bỗng nhiên đứng lên: "Sao lại như thế?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Biến mất trong không khí?

Vài tên thị vệ bên người này đều là tâm phúc của hắn, chẳng những công phu cao thâm, hơn nữa can đảm can trọng, làm việc ỷ nại, thuật truy tung càng là hạng nhất.

Bọn họ muốn truy tung người nào đó cơ hồ không thể không truy được, hiện tại bọn họ lại không tìm được người, chẳng lẽ người kia đã gặp nạn? Hay là đã bị người Dung Sở bắt đi?

"Bên Tứ hoàng tử có động tĩnh gì không?" Dung Già La trầm giọng dò hỏi.

"Bẩm điện hạ, người của Tứ hoàng tử cũng đang tìm vị công tử kia....."

Dung Già La: "....."

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Đồng thời, trong một căn phòng khác.

Khuôn mặt tuấn tú của Dung Sở đã âm trầm đến nỗi giống như trời mùa đông khắc nghiệt, hắn đập một chuông ở trên bàn, chấn động đến nỗi toàn bộ đồ trên bàn đều rơi xuống, vỡ nát đầy đất.

"Một đám phế vật! Sao có thể mất dấu người như thế? Không phải bọn Vương đã phân phó các người phong kín tất cả lối ra nơi này rồi sao?!"

Hắn một lòng muốn đoạt được huyền hành thảo, cho nên ngay một khắc khi Cố Tích Cửu cự tuyệt đã âm thầm phân phó người mai phục hết toàn bộ lối ra của nhà đấu giá. Chỉ cần người vừa ra khỏi nhà đấu giá, người của hắn lập tức sẽ theo dõi và bắt đối phương đi, hoặc là giết chết.

Hắn cho rằng kế hoạch của hắn rất hoàn hảo, nhưng lại không nghĩ rằng người nọ đột nhiên biến mất!

Thị vệ phụ trách việc này mồ hôi lạnh đầy đầu: "Thuộc hạ vô năng. Tuy nhiên, thuộc hạ xác thật đều đã phong kín tất cả các lối ra, thậm chí một con ruồi bay ra cũng có thể phân biệt được cái, trong thời gian đó căn bản không nhìn thấy một người nào ra ngoài. Càng kỳ quái hơn chính là, người chúng ta sắp xếp làm mật thám tại lầu hai nơi đây, chỉ cần người kia vừa ra khỏi căn phòng là lập tức có thể phát hiện. Nhưng những tên mật thám đều nói bọn họ căn bản không nhìn thấy người kia ra khỏi căn phòng. Người kia quả thực giống như đã biến mất trong không khí mỏng trong căn phòng kia....."

Dung Sở: "....."

Biến mất trong không khí?

Ngay cả khi trên đời xác thật có người có loại công phu này, nhưng để học được công phu đó cần phải có linh lực cấp 9 trở lên. Nhân tài như vậy trên đại lục này chính là sự tồn tại của long phượng từng lân, có thể đến được trên mười ngón tay.

Ngay cả Dung Già La được xưng là đệ nhất thiên tài, linh lực cũng còn xa mới đạt được cấp bậc kia. Tiểu gia hỏa kia tướng mạo bình thường, cái đầu thấp bé, nhìn qua cũng chỉ hơn mười tuổi cư nhiên có được năng lực như vậy?

Con vịt đã nấu chín vẫn bay như vậy, Dung Sở quả thực giống như bị người đánh vài cái tát vào mặt! Tâm tình rất tệ.

Đúng vào lúc này, thị vệ khác hẳn phải đi theo công tử thiếu niên cũng quay trở về, báo cáo một tin tức khiến hần cơ hồ học máu. Rõ ràng, tên thị vệ của hần cũng đã mất dấu công tử thiếu niên kia.....

Dung Sở quả thực giật tím mặt!

Đầu tiên hần xử trí mấy tên thuộc hạ hành sự bất lực, sau đó lập tức phân phó xuống cho tất cả thuộc hạ lòng bắt toàn thành, phải bắt bằng được hai tên gia hỏa dám can đảm khiến Tứ hoàng tử hần mất hết mặt mũi.....

Dung Sở quyền thế thông thiên, trong tay chẳng những nắm giữ một đội Ngự lâm quân, còn chương quản một tổ chức quyền lực nhất Phi Tinh quốc —— Âm Binh Doanh (暗兵营).

Bản chất của tổ chức này tương đương với tổ chức khét tiếng thời Minh triều, Đông xướng Tây Hán. Người bên trong đều là những bộ khoái biến thái tinh anh, thủ đoạn tra tấn người thuộc hàng hạng nhất, thuật truy tung cũng thuộc hạng nhất. Phàm là nhân vật bị bọn họ theo dõi, không có đường chạy thoát.

Nhân tài thị vệ bên người Dung Sở không ít, trong đó có người am hiểu về vẽ người họa vật, vẽ ra chân dung Cổ Tích Cửu và công tử thiếu niên kia, truyền tới Âm Binh Doanh, cơ hồ như phát một tay.

Dung Sở truyền xuống một lệnh dụ, vô số ám binh thị vệ xuất động, bắt đầu tìm kiếm trong toàn bộ hoàng thành.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53: Ha ha, kiếp sau đi!

Edit & Edit: Emily Ton.

Ám binh thị vệ vốn rất ngang ngược ở kinh thành. Thời điểm không có việc gì còn khuấy động lên một hồi rắc rối. Hiện tại có được lệnh của Tứ hoàng tử, càng là không kiêng nể gì. Bọn họ phá cửa phá nhà. Trong một khoảng thời gian ngắn, Tinh Diệu thành đều thần hồn nát thần tính, một mảnh gà bay chó sủa.

Dung Sở cho rằng, dưới sự tìm kiếm dày đặc từng người một nhà như vậy, ngay cả ruồi bọ cũng chạy không thoát, không mất mấy canh giờ, người của hần khẳng định sẽ mang đến tin tức tốt cho hần. Trối gô hai người kia và áp tải về đây mặc hần xử trí. Nhưng không nghĩ rằng, hần đợi một đêm ở phủ đệ, cũng không chờ thấy thứ hần muốn.....

Mà giờ phút này, một trong những "đầu sỏ gây tội", Cổ Tích Cửu, đang lười biếng dựa mình trên đầu giường ở trong khuê phòng.

Sau khi nàng sai tiểu đồng đưa hạc giấy đi liền biết Dung Già La tất nhiên sẽ mua được chiếc vòng đeo tay, nàng cũng không cần thiết ngốc thêm ở chỗ đó. Cho nên dứt khoát dùng thuật thuận di trực tiếp biến mất trong căn phòng kia, rời khỏi nhà đấu giá.

Thuật thuận di của nàng đã cao hơn so với lúc trước, một lần thuận di liền có thể di chuyển tới hai con phố cách xa chỗ ban đầu, tự nhiên không cần phải đi qua bất luận lối ra nào của nhà đấu giá, càng không kinh động bất luận kẻ nào.

Sau khi rời khỏi nhà đấu giá, nàng quay đầu lại liếc mắt nhìn từ xa một cái, mỉm cười vui vẻ.

Nàng biết người của Dung Sở khẳng định sẽ mai phục tại các lối ra ở nhà đấu giá, muốn gây bất lợi cho nàng, muốn bắt nàng? Ha ha, kiếp sau đi!

Những gì nàng muốn làm cơ bản đã hoàn thành, dứt khoát thuận di liền tiếp vài lần, trực tiếp trở về Tướng quân phủ. Khi xuất hiện lần nữa, nàng đã ở trong khuê phòng của mình.

Nhóm thị nữ vù già đều bận rộn ở bên ngoài phòng, không có nàng phân phó, không người nào dám tiến vào trong khuê phòng nàng, tự nhiên cũng không ai phát hiện ra nàng đã từng rời khỏi phòng.

Nàng đã coi bỏ một bộ trang phục nguy trang và khôi phục lại dung mạo vốn có, còn sai người nấu nước, thống khoái tận hưởng một bồn tắm cánh hoa. Sau khi hong khô tóc nàng lập tức lên giường.

Nàng lấy chiếc hộp thủy tinh ra từ trong ống tay áo, chậm rãi thưởng thức.

Huyền hành thảo ba ngàn năm lẳng lẳng nằm ở trong hộp, hơi phát ra ánh sáng màu hồng.

Nàng đã cẩn thận quan sát và xác nhận rằng, những đặc thù của nó mà thánh nữ Cổ Tích Tích nói không sai chút nào, xác thật là chính phẩm.

Thật ra, khi thứ này vừa mới đến tay, trong lòng nàng còn có chút hoài nghi công tử thiếu niên kia cố ý phá rối, cho rằng cây cỏ này chỉ là mười năm tuổi

hoặc trăm năm tuổi, chẳng qua đã bị công tử thiếu niên kia sử dụng thủ thuật che mắt.

Hiện tại nàng đã xem qua cây cỏ này từ trên xuống dưới, không hề có dấu vết thủ thuật che mắt.

Không nghĩ tới công tử thiếu niên kia cư nhiên thật sự bán thảo dược quý hiếm như vậy cho nàng, quả thực chẳng khác nào tặng không cho nàng. Công tử thiếu niên kia rốt cuộc có ý đồ gì? Mục đích ở đâu?

Cố Tích Cửu cũng không nghĩ tới, mình đi dạo một vòng trong nhà đấu giá cư nhiên nhặt được tiện nghi lớn như thế, mà thứ này còn đúng là thứ nàng cực kỳ muốn.

Nàng dùng đầu ngón tay đụng chạm vào cây cỏ một chút. Cỏ này có đặc tính của cây mắc cỡ, hơi đụng chạm một chút, hai lá cây trên đỉnh lập tức khép lại, quấn quanh ngón tay nàng, trong khi những lá cây khác lắc lư, phảng phất như đang khiêu vũ, xem ra đã có một chút linh tính.

Bảo vật như vậy tất nhiên là sớm dùng vào trong bụng mới được an toàn. Tuy nhiên, muốn trị liệu thể chất phế vật của nàng, chỉ một mặt dược này là không đủ, còn cần phải phối hợp với vài loại dược vật mới có thể phát huy công hiệu chân chính. Vì vậy, hiện tại nàng vẫn không thể dùng tới cỏ này.

Có lẽ nàng nên ưu tiên việc tìm kiếm nhiều thảo dược hơn trong nhật trình hằng ngày của mình...

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Chúng ta có lòng tốt đến thăm người...

Edit & Dịch: Emily Ton.

Hầu hết các loại thảo dược nàng cần đều là vật cực quý hiếm, sinh trưởng ở nơi cực hiểm ác. Những nơi đó mãnh thú quái vật hoành hành, không có linh lực cấp 4 trở lên đừng mơ tưởng đặt nửa bước chân. Đây là lý do tại sao các loại thảo dược được bán với giá trên trời. Một loại thảo dược có thể được bán tới vài vạn lượng bạc.

Cho nên, nhiệm vụ hiện tại của nàng: một là tìm bạc, hai chính là tự mình đi tìm một số thảo dược, có thể tự lực cánh sinh tìm hái được vài loại.

Tuy rằng linh lực của nàng không đạt được cấp 4, nhưng nàng có thuật thuần di, thời điểm máu chốt bản lĩnh chạy trốn vẫn là rất mạnh.

Trong khi nàng đang nghĩ về kế hoạch, chợt tựa như nghe thấy động tĩnh gì đó, bàn tay vừa lật, chiếc hộp thủy tinh nhỏ đã được nàng thu hồi thỏa đáng. Nàng lại thuận tay sờ qua một quyển sách bên cạnh rồi dựa mình đọc sách.

Một lát sau, bên ngoài đã có chút động tĩnh, một giọng nói ôn nhu như nước vang lên: "Lục muội có ở trong phòng?" Nghe giọng nói đúng là Cố Thiên Tinh.

Bên ngoài, thị nữ sớm đã được Cố Tích Cửu phân phó qua, có người tới thăm chỉ cần chưa nghe thấy tiếng của Cố Tích Cửu, đều không được để đối phương đi vào.

Cho nên những thị nữ này tự nhiên cũng ngăn Cố Thiên Tinh và Cố Thiên Y lại, chỉ nói chủ nhân mình đã nghỉ ngơi, không thể gặp khách.....

Hai chị em Cố thị vốn đang ôm một số nghi ngờ mà đến, nhìn thấy phản ứng của đám thị nữ thì nghi ngờ trong lòng càng lớn hơn.

Hai người liên tiếp xả ra một vài lý do để đi vào, đều bị bọn thị nữ ngăn lại. Điều này khiến cho lòng nghi ngờ của các nàng càng lúc càng lớn. Mặt đẹp của Cố Thiên Y trầm xuống: "Có phải tiểu thư các người căn bản không ở trong phòng hay không?" Đơn giản xông vào.

Hai người kia võ công đều không yếu, hơn nữa những thị nữ này rốt cuộc cũng là nô tỳ Cố phủ, cũng không dám thật sự động thủ cùng với chị em Cố thị, một lát sau đã bị các nàng vọt vào!

Khi cánh cửa khuê bị mở ra, Cố Thiên Tinh và hai thị nữ giống như một trận gió tiến vào. Khi nhìn thấy hết thảy trong phòng thì ngay người ngẩn ngơ!

Cố Tích Cửu một thân váy ngủ nửa nằm nghiêng ở trên giường, tóc dài nửa rối tung, trong tay nắm một quyển sách, thần thái nhàn nhã đạm nhiên. Nàng vừa nhìn thấy hai người xông tới, đỉnh mày hơi nhíu, giọng nói nhẹ nhàng, nhưng lời nói ra lại sắc như đao: "Đêm đã khuya, nhị vị xông vào nhà người khác là có mục đích gì? Muốn cướp bóc hay là muốn giết người?"

Cố Thiên Tinh không nghĩ tới nàng quả nhiên đang ở phòng trong, nhất thời có chút ngượng ngùng. Cố Thiên Tinh miễn cưỡng cười hoà giải: "Lục muội, hai người chúng ta đều lo lắng cho người, sợ người bị đám cậu nô tài ám toán cho nên mới xông vào nhìn xem. Lục muội người cũng thật là, nếu đang ở trong phòng vì sao vẫn luôn không trả lời?"

Cố Tích Cửu buông sách trong tay: "Mấy năm nay ta đã quen với cuộc sống thanh tịnh, không muốn bị người quấy rầy. Chẳng lẽ có điều gì sai?"

Cố Thiên Tinh lại bị ghen ở nơi đó, Cố Thiên Y cá giận nói: "Chúng ta chỉ có lòng tốt đến thăm người....."

"Cảm tạ, bất quá không cần." Cố Tích Cửu nói giọng nhẹ hơn: "Người tới!"

Một thị nữ bên ngoài vội vàng tiến vào hành lễ và nghe phân phó.

"Vừa rồi là ai đã bảo hộ ở bên ngoài? Gọi các nàng tiến vào!"

Thị nữ kia vội đi ra ngoài và gọi hai thị nữ trông cửa tiến vào. Cố Tích Cửu ngồi dậy, rũ mắt nhìn các nàng quỳ gối nơi đó: "Các người là thị nữ của ai? Chủ tử của các người là ai?"

Hai thị nữ cúi đầu trả lời: "Chúng ta là thị nữ của Lục tiểu thư, Lục tiểu thư là chủ tử của chúng ta."

Cố Tích Cửu lạnh lùng nói: "Nếu đã biết ta là chủ tử của các người, vì sao không ngăn cản người ngoài xông vào?"

Hai gã thị nữ nằm ở trên mặt đất, liên tục thỉnh tội: "Nô tỳ biết sai rồi."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Phàm là người xông loạn, đánh ra ngoài cho ta

Edit & Dịch: Emily Ton.

Cố Tích Cửu nhàn nhạt nói: "Ta là người thích yên tĩnh, không vui khi có người quấy rầy. Việc này ta đã sớm dẫn dò qua, không có sự đồng ý của ta, kẻ xông vào nơi này đều được coi là tặc. Lần này các người không tận tâm ngăn trở xem như đã thất trách, niệm tình các người vi phạm lần đầu, ta sẽ xử lý khoan dung. Mỗi người các người lãnh mười trượng, lại khấu trừ tiền tiêu hàng tháng nửa năm. Các người phục chứ?"

Bởi vì Cố Tích Cửu đúng thật đã từng phân phó qua, chỉ là không nghĩ tới vị Lục tiểu thư lại nghiêm túc như thế mà thôi. Lúc ấy nếu các nàng đều tận lực ngăn cản, cũng có thể ngăn trở một trận.

Hiện tại Cố Tích Cửu ra lệnh trừng phạt, các nàng cũng không thể phản nản, cúi đầu lãnh phạt.

Cố Tích Cửu lại ra lệnh cho quản gia gọi thị nữ vừa rồi đã tận lực ngăn trở tiến vào, khen nàng làm rất tốt, khen thưởng nàng trước mặt mọi người. Thăng cấp cho nàng từ một thị nữ vẩy nước quét nhà lên làm thị nữ bên người.

Nàng thưởng phạt một phen, quả thực đơn giản chính là đánh thẳng vào mặt hai chị em Cố Thiên Tinh!

Không đợi nàng xử lý xong toàn bộ, chị em Cố Thiên Tinh đã không thể ngồi yên.

Cố Thiên Y rên rỉ giận dữ kêu "Người..... người quả thực chính là không thể nói lý! Chúng ta là tỷ tỷ người, có gì sai khi tiến vào sân của người?! Chúng ta cũng không thể tiến vào viện này sao?! Phải biết rằng đây là Cố phủ, người một nhà nói xông vào cái gì....."

"Thư phòng phụ thân người dám trực tiếp đá cửa xông vào? Phòng ngủ mẫu thân người cũng dám đá cửa xông vào?" Cố Tích Cửu lạnh giọng mở miệng.

Cố Thiên Y ghen giọng: "Điều này..... bọn họ là trưởng bối, phòng của trưởng bối tự nhiên không thể tùy ý xông loạn....."

"Vậy thì —— khuê phòng của Tam tỷ tỷ người thì sao? Khi chưa được sự đồng ý của nàng, người cũng có thể trực tiếp đá cửa xông vào?" Ánh mắt Cố Tích Cửu nhìn chằm chằm nàng: "Hay là nói khuê phòng của người những tỷ muội khác cũng có thể tùy ý xông vào? Muốn vào thì vào?"

Cố Thiên Y bị hỏi, khẽ nhếch miệng nhưng lại nói không nên lời.

Khuê phòng các nàng cũng không thể tùy ý xông vào, chẳng qua các nàng luôn luôn không để Cố Tích Cửu vào trong mắt. Các nàng cũng thành thói quen tùy ý xâm nhập nơi này của nàng, chẳng những tùy ý xuất nhập còn từng động thủ qua.....

"Lục muội, chúng ta cũng không muốn xông vào khuê phòng của người, chỉ là bởi vì không yên tâm..... Được rồi, nếu người đã êm đẹp, chúng ta cũng yên tâm. Thiên y, chúng ta đi. Cũng nên trở về nghỉ ngơi." Cố Thiên Tinh đưa ra lời giảng hòa, lời kéo Cố Thiên Y vẫn không chịu phục rồi đi.

"Các người nghe đây, nơi này là địa bàn của Cố Tích Cửu ta, phàm là người ngoài xông loạn đều đánh ra ngoài cho ta! Xảy ra chuyện gì ta sẽ chịu trách nhiệm." Giọng nói lạnh lùng của Cố Tích Cửu vang lên phía sau. Âm lượng không quá lớn, lại khí phách mười phần!

"Vâng, Lục tiểu thư!" Những thị nữ đáp lời với giọng vang dội dị thường! Trải qua một việc lần này, lại có những lời của tiểu thư, các nàng tự nhiên dám

buông tay buông chân để làm

Chị em Cố Thiên Tinh tự nhiên cũng đã nghe thấy, thân ảnh choáng váng một lúc, rốt cuộc vẫn là rời đi.

Ban đầu, người đã từng bị đập xuống dưới chân bùn lầy, hiện tại bỗng nhiên mạnh mẽ như thế, còn thường xuyên khiến các nàng lúng túng. Điều này khiến Cố Thiên Y cực kỳ không quen, cũng cực kỳ tức giận, ở trên đường trở về không nhịn được oán giận: "Tiểu tiện nhân kia quá kiêu ngạo! Cứ nhiên dám đối xử với chúng ta như vậy! Tam tỷ, chẳng lẽ chúng ta cứ để mặc nàng như thế?"

Cố Thiên Tinh hơi nhấp miệng nhỏ nhưng không nói chuyện.

"Tam tỷ, người nói có phải nàng bị quý bám vào người hay không? Quả thực giống như đã thay đổi thành một người khác....."

Cố Thiên Tinh hít nhẹ một hơi, nhàn nhạt nói: "Nếu như bị quý bám vào người, hành động sẽ rất chậm chạp, ánh mắt cũng sẽ ngây ngốc. Nàng không giống....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Chẳng lẽ người muốn làm thiếp?

"Vậy, lý do là gì?"

"Có lẽ là bị ép buộc đạt đến giới hạn nên bắt đầu phản kích đi? Có một số người che dấu tính tình rất sâu, khi bị ép buộc đạt đến giới hạn mới có thể bùng nổ."

"Hừ, thật ra tiểu tiện nhân chính là thiếu giáo huấn! Vừa rồi ta thật sự muốn tiến lên tát nàng mấy bàn tay, để nàng đừng vẫy đuôi cao như vậy! Tam tỷ, vừa rồi vì sao người lại giữ chặt ta?" Cố Thiên Y vừa rồi xác thật là muốn động thủ với Cố Tích Cửu, nhưng đã bị Cố Thiên Tinh âm thầm giữ chặt.

Cố Thiên Tinh lắc lắc đầu, bình tĩnh nói: "Thiên Y, Tích Cửu dù sao cũng là muội muội chúng ta, lại là đích nữ Tướng quân phủ, không cần phải luôn đánh đánh hay chửi mắng với nàng, nếu để người ngoài nhìn thấy cũng không ra gì."

"Muội muội cái gì, ta mới không có muội muội đi lãng như vậy! Đích nữ? Phi, nương nàng chính là tiện nữ nhân bỏ trốn cùng người, hài tử nàng sinh căn bản không tư cách làm muội muội chúng ta." Cố Thiên Y nắm tay, trong giọng nói tràn đầy khinh thường.

"Thiên Y, không được nói như thế, nương nàng tuy rằng không giữ được đạo làm vợ, nhưng nàng rốt cuộc cũng là cốt nhục của cha....."

"Hừ, ai biết liệu nàng ấy có thật sự là cốt nhục của cha hay không?! Nhìn nàng xấu xí dạng kia, chẳng có gì giống với gen của cha....." Cố Thiên Y lại nắn vai câu, chợt tựa như nhớ tới điều gì: "Tam tỷ, người từ nhà đầu giá trở về lập tức vội vàng tới nơi này của nàng, rốt cuộc là có chuyện gì? Không phải thật sự muốn tới thăm nàng, đúng không?"

Cố Thiên Tinh dịu dàng cười: "Tất nhiên là muốn thăm nàng, ta đã nói nàng là muội muội chúng ta..... ngay cả khi thân thể nàng không tốt, nàng vẫn là muội tử chúng ta như cũ. Ta sợ nàng ở chỗ này không quen, cho nên đến xem."

Miệng nàng nói tình thâm ý trọng, chỉ có chính lòng nàng minh bạch, khi nhìn đến Cố Tích Cửu dịch dung ở nhà đầu giá, nàng luôn có cảm giác đối phương rất kỳ quái, khiến nàng có một loại ảo giác giống như đã từng quen biết.....

Đương nhiên, người kia ở nhà đầu giá thân mình khá cao, dáng người, dung mạo, căn bản không giống với Cố Tích Cửu, trong lòng nàng cũng chỉ có một chút hoài nghi như vậy mà thôi.

Cho nên còn chưa chờ hội đầu giá kết thúc, nàng liền vội vàng trở về, không biết xuất phát từ tâm lý gì lập tức nghĩ tới đến trong viện Cố Tích Cửu, nhìn xem một cái nàng ấy rốt cuộc có ở đây hay không.

Nhưng không nghĩ rằng trong viện Cố Tích Cửu lại bị mất mặt như thế, bất quá nhìn xem bộ dáng của Cố Tích Cửu, nàng ấy căn bản không hề đi ra ngoài, xem ra vẫn là tự mình đa nghi.

Nàng đường hoàng nói, Cố Thiên Y lại càng thêm khó chịu: "Tam tỷ, trái tim người vẫn quá nhân từ, người xem nàng ấy là muội tử, nhưng nàng ấy chưa chắc đã xem chúng ta là tỷ tỷ. Hiện tại cha lại giống như bị mờ heo che mắt, dường như đối xử tốt hơn với nàng ấy. Chỉ sợ ngày sau nàng ấy có thể sẽ được gả cho Dung Ngôn ca ca, nàng ấy sao xứng?! Tam tỷ tỷ và Dung Ngôn ca ca mới xứng đôi nhất..... "

"Hơn nữa Dung Ngôn ca ca cũng yêu thương sâu sắc Tam tỷ tỷ. Hội đầu giá lần này hẳn còn mua cho tỷ tỷ một chuỗi vòng cổ Nam Châu, chính là hai vạn lượng bạc. Quan trọng nhất là tiểu muội tận mắt nhìn thấy Dung Ngôn ca ca tự khắc chữ "Tinh" ở tên chuỗi hạt kia. Điều này có thể thấy được Dung Ngôn ca ca thật sự thích người..... Tam tỷ tỷ, người hãy ngầm nghĩ biện pháp, để Dung Ngôn ca ca lui hôn với tiện loại kia đi, chẳng lẽ người muốn sau này gả qua làm thiếp?"

"Được rồi, Thiên Y, không cần nhắc tới điều này. Ta và Dung Ngôn hoàng tử thật ra cũng không có gì..... Sắc trời không còn sớm nữa, ngươi cũng nên trở về nghỉ ngơi." Cố Thiên Tinh rõ ràng không muốn nói chuyện nhiều, vỗ vỗ tay Cố Thiên Y, xoay người rời đi.

.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Cho ta thêm lần nữa

Đêm đã khuya, ở phía Đông thành có một mảnh rừng cây nhỏ, cây cối âm u, xanh um tươi tốt, giờ phút này dưới ánh trăng bao phủ, yên lặng mà sâu thẳm.

Cố Thiên Tinh một đường chạy như bay, chớp mắt đã đầu nhập vào trong rừng cây nhỏ, nàng rõ ràng rất quen thuộc đối với nơi này. Rẽ đông rẽ tây, không lâu sau liền thâm nhập vào trong rừng rậm.

Dưới một cây đại thụ có một vị nam tử mặc áo choàng màu xanh đang đứng, dáng người đĩnh đạc, dung mạo tuấn tú, đang nhìn Đông nhìn Tây nơi đó.

"Dung Ngôn ca ca." Cố Thiên Tinh kêu nhỏ một tiếng, cả người giống như nhũ yến lao đầu về phía nam tử khoác áo choàng xanh.

Nam tử mặc áo choàng xanh đúng là Thập Nhị hoàng tử Dung Ngôn, hẩn mở tay ra ôm ấp Cố Thiên Tinh, cúi đầu lập tức hôn tới môi nàng.

Đây là một nụ hôn dài, thời điểm Dung Ngôn ôm hôn nàng bàn tay cũng không thành thật, duỗi nhập vào phía trong vạt áo của nàng, vuốt ve một hồi.....

Một lát sau, quần áo trên người hai người đã đều có chút không chỉnh tề. Dung Ngôn rốt cuộc là một thiếu niên trẻ khỏe, không nhịn được đẩy ngã Cố Thiên Tinh ở trên mặt đất, giờ tay lập tức xé quần nàng.....

Cố Thiên Tinh rõ ràng cũng đã động tình, mặt đẹp ửng hồng, nhưng vẫn duỗi tay cầm tay Dung Ngôn chống đỡ: "Dung Ngôn ca ca, không thể!"

Dung Ngôn thở hổn hển nhìn nàng, giọng nói trở nên dờ dẫm: "Thiên Tinh, cho ta thêm lần nữa! Ta vẫn luôn nhớ tới ngươi....."

Cố Thiên Tinh ôm eo hẩn: "Thiên Tinh..... Thiên Tinh cũng muốn, nhưng..... nhưng trong bụng Thiên Tinh đã có hài nhi của chúng ta. Dung Ngôn ca ca, ngươi hãy nhịn một chút, chúng ta..... tương lai chúng ta còn dài."

Dung Ngôn còn chưa từ bỏ ý định, đè nặng nàng không chịu đứng lên: "Chỉ một lần nữa thôi..... bồng Vương đã hỏi qua bà đỡ, cho dù có thai, ngẫu nhiên một lần vẫn là có thể, chúng ta đã thật lâu không có....."

Cố Thiên Tinh cầm tay hẩn còn muốn xé váy ngoài của nàng: "Một lần..... một lần tất nhiên không quan trọng, nhưng nơi này..... không được, dễ dàng thương tổn đến hài nhi....."

Nàng e sợ Dung Ngôn tiếp tục dây dưa, dứt khoát ngồi dậy.

Dung Ngôn cắn răng: "Ngươi là một yêu tinh....."

Cố Thiên Tinh ôm cánh tay hẩn: "Dung Ngôn ca ca, nếu ngươi háo hức như thế..... chỉ bằng sớm chút cưới ta về nhà, đến lúc đó ngươi muốn như thế nào liền như thế ấy....."

Giọng nói của nàng dịu dàng như giọt nước nhỏ tới, Dung Ngôn lại đột nhiên trở nên im lặng. Hẩn vốn còn đang nửa ôm Cố Thiên Tinh, giờ phút này đã buông tay ra.

Cố Thiên Tinh lại ôm eo sau người hẩn: "Dung Ngôn ca ca, hài nhi trong bụng ta đã gần hai tháng, thật sự..... thật sự không thể trì hoãn thêm. Ngươi còn phải nghĩ biện pháp, dọn đi khỏi chướng ngại vật kia, chúng ta mới có thể....."

Dung Ngôn thở dài, không nói gì.

Cố Thiên Tinh đợi một lát, cũng không chờ tới hẩn đôi câu vài lời, trong lòng có chút không xác định: "Dung Ngôn ca ca, ngươi sẽ không..... sẽ không thật sự muốn cưới nha đầu kia đi?"

Dung Ngôn lại thở dài: "Hôn ước của ta và nàng ấy là phụ hoàng ban cho, chỉ sợ không hủy bỏ được....."

Cố Thiên Tinh cứng đờ, giọng nói có chút bén nặng: "Dung Ngôn ca ca có ý gì? Hôn ước không thể lùi? Ngươi thật sự muốn cưới sừu bát quái kia làm chính Vương phi?! Ta thì sao? Ta phải làm sao bây giờ? Ngươi không cần ta?"

Giọng nói của nàng trở nên không tốt, Dung Ngôn vội ôm lấy nàng: "Sao ta sẽ không cần ngươi? Ngươi..... ngươi dù sao cũng phải cho ta thời gian nghỉ ngơi biện pháp. Mấy ngày hôm trước chúng ta thiết lập bấy kia, vốn dĩ có thể viên mãn bỏ rơi nàng, nhưng không nghĩ rằng sẽ xuất hiện sự ngoài ý muốn. Nàng ấy chẳng những sống rất êm đẹp, Dung Nghi ngược lại đã chết..... khiến kế hoạch của chúng ta thất bại trong gang tấc."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58: Người không phải người giết

Edit & Dịch: Emily Ton.

Cố Thiên Tinh hít nhẹ một hơi, chôn khuôn mặt nhỏ ở phía sau lưng hắn: "Lần đó xem như sừu bát quái kia mạng lớn, kỳ quái, Dung Nghi đã chết như thế nào? Công lực của hắn không phải sắp sửa đạt tới linh lực cấp 4 hay sao? Ngay cả ngươi và ta cũng không tới gần người hắn được, bằng không lần đó ta bị hắn đùa giỡn cũng không đến mức trốn không thoát, không nghĩ tới hiện tại tự nhiên....."

Dung Ngôn siết chặt nắm đấm tay mình: "Ta cũng thực buồn bực, kế hoạch của chúng ta vốn rất hoàn hảo, một hòn đá ném trúng hai con chim, giúp ngươi báo thù bị đùa giỡn lần đó, cũng diệt trừ được nha đầu sừu bát quái kia. Không nghĩ tới lại bị bại lộ như vậy, càng muốn mệnh chính là, Hồ đại nhân tựa hồ hoài nghi chuyện này là do ta làm....."

Trên mặt đẹp của Cố Thiên Tinh cũng hiện lên nét buồn bực, nhưng vẫn mở miệng an ủi hắn: "Người không phải người giết, trong lòng chúng ta không có quỷ, không cần sợ."

Dung Ngôn lắc đầu: "Chủ yếu là chuyện này quá trùng hợp. Hồ đại nhân bọn họ chỉ sợ nghĩ rằng ta muốn vu oan cho Lục muội ngươi, cố ý nghĩ cách giết Dung Nghi trước..... Hơn nữa, ta vẫn luôn bất hoà với Dung Nghi. Năm kia hắn còn từng nhục nhã ta trước mặt mọi người, khiến ta..... khiến ta chịu nhục dưới háng của hắn, căn bản không để vào mắt hoàng tử như ta. Hiện tại hắn xảy ra chuyện, chỉ sợ người có hiềm nghi lớn nhất chính là ta!"

Cố Thiên Tinh ngậy người ngăn ngại: "Không thể, đúng không?"

Dung Ngôn cười lạnh: "Sao lại không thể? Nếu ta không biết nội tình, sự tình phát triển đến bước này, chỉ sợ ta cũng sẽ nghĩ như vậy!"

Cố Thiên Tinh cắn răng: "Cho dù..... cho dù bọn họ sẽ nghĩ như vậy, nhưng bọn họ rốt cuộc không có chứng cứ, ngay cả khi bọn họ hoài nghi ngươi thì thế nào? Hơn nữa, ngươi là hoàng tử tôn quý, bệ hạ lại rất sùng ái ngươi, đừng nói ngươi không giết Dung Nghi, cho dù là người giết hắn, bệ hạ cũng không thật sự sẽ xử trí ngươi."

Dung Ngôn lắc đầu: "Khó nói! Dung Nghi dù sao cũng là độc đinh của hoàng thúc Lư Vương, hắn vẫn luôn được hoàng thúc cưng chiều, sủng hắn giống như viên ngọc. Hiện tại hắn xảy ra sự ngoài ý muốn như vậy, hoàng thúc Lư vương mỗi ngày thượng triều đều khóc lóc ở trên đại điện, cầu phụ hoàng làm chủ, tìm kiếm hung phạm, muốn đem đối phương băm thây vạn đoạn, báo thù cho con của hắn. Trong tay hắn đang nắm binh quyền, phụ hoàng ta bị hắn ồn ào như muốn đầu đầu, không thể từ chối lời cầu xin của hắn, đã giao trách nhiệm cho Tam Tư điều tra phá án, chuyện này chỉ sợ không thể dễ dàng xem nhẹ....."

Hai người thảo luận một hồi nơi này, Cố Thiên Tinh vẻ mặt tức giận: "Đều do sừu bát quái kia, nếu không phải nàng, cũng sẽ không có nhiều chuyện như vậy! Đừng rồi, chúng ta có thể thiết kế bày và đẩy nàng ra thì như thế nào? Cứ nói Dung Nghi là do nàng giết....."

Dung Ngôn cười khổ lắc đầu: "Linh lực của nàng ấy là phé phạt, cũng không biết võ công, nói nàng ấy giết Nhạc Hoa Hầu với linh lực cấp 4, cũng không có người tin tưởng!"

Mặt đẹp của Cố Thiên Tinh suy sụp xuống dưới, *thì ra là như thế!*

Dung Ngôn nghĩ nghĩ: "Thiên Tinh, thời điểm Lục muội ngươi đi ra ngoài ngày đó, ngươi thật sự nhìn thấy? Có người khác cũng nhìn thấy hay không?"

Cố Thiên Tinh lắc lắc đầu: "Ta sợ thời điểm nàng ấy đi ra ngoài có người ngăn trở, cố ý phân tán hộ vệ trong phủ, người mục kích chính là người đã làm chứng ngày đó....."

Dung Ngôn nhíu mày: "Hai người đó đã bị giam cầm trong nhà lao Hình bộ vì tội vu hãm nữ nhi Tướng quân. Nghe nói đã bị đánh đập rất nặng nề, bất quá hai người kia cũng rất giữ miệng, không thú nhận ngươi là người âm thầm sai sử bọn họ....."

Trong lòng Cố Thiên Tinh nhảy dựng: "Lưu hai người kia lại chung quy vẫn là mầm tai họa. Dung Ngôn ca ca, ngươi phải nhanh chóng nghĩ cách trừ bỏ bọn họ mới có thể miễn trừ hậu họa."

"Bỏn Vương minh bạch, bỏn Vương sẽ nghĩ cách khiến hai người kia vĩnh viễn câm miệng!" Trong giọng nói của Dung Ngôn mơ hồ có chút sát khí.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 59: Người sẽ không luyện tiếu nàng, đúng không?

Hai người thương lượng ở chỗ này một lát, nội dung đơn giản là làm thế nào để diệt trừ hai "nhân chứng" mà thần không biết quỷ không hay, cùng với làm thế nào để đưa Cổ Tích Cửu vào bẫy.

Cả hai đều nhất trí với quan điểm diệt trừ "nhân chứng", rất nhanh liền nghĩ ra biện pháp.

Tuy nhiên, trong việc tính kế Cổ Tích Cửu, quan điểm của hai người lại khác nhau.

Cổ Thiên Tinh nhìn qua điệu dáng thiện lương, nhưng có rất nhiều suy nghĩ ác độc! Một lúc đã nghĩ ra vài chủ ý xấu xa.

Nhưng, những chủ ý của nàng đều bị Dung Ngôn phủ quyết bắn rơi từng cái một. Cổ Thiên Tinh không nhịn được nôn nóng: "Thế này cũng không được, thế kia cũng không được, người căn bản sẽ không phải đang luyện tiếu nàng, đúng không? Thật sự động tâm với nàng?"

Cơ thể Dung Ngôn cứng đờ, phủ nhận: "Sao có thể như thế?! Ta thực sự vẫn luôn chán ghét sừu bát quái này, nếu như không phải đã có hôn ước, ta liếc nhìn nàng một cái đều cảm giác ghê tởm! Thiên Tinh, người yên tâm, ngay cả sau này ta bắt đắc dĩ phải cưới nàng, cũng sẽ nghĩ cách phế bỏ nàng, biến thành thiếp thất, sau đó biến người thành chính thất."

Mặt Cổ Thiên Tinh đỏ lên: "Ta mới không cần cùng chung một chồng với tiện nhân kia! Ngay cả trở thành thiếp nàng cũng không xứng! Người tuyệt đối không thể cưới nàng!"

"Được, được, ta sẽ không cưới nàng ấy, dù sao nàng ấy còn nhỏ, chúng ta có thể bàn bạc kỹ hơn." Dung Ngôn bắt đầu một sự nhin chín sự lạnh.

"Dung Ngôn, người có thể chờ, ta có thể chờ, nàng cũng có thể chờ, nhưng hài tử trong bụng ta không thể chờ được! Hai ba tháng nữa bụng ta sẽ tự lộ ra....." Cổ Thiên Tinh khẩn trương.

Dung Ngôn bắt đầu đau đầu: "Được, người để ta ngẫm lại, để ta ngẫm lại, nhất định sẽ nghĩ được biện pháp."

Hắn ngừng đầu nhìn xem sắc trời, lại nhìn nhìn Cổ Thiên Tinh bên người, nhẹ giọng nói: "Sắc trời không còn sớm, Thiên Tinh người cũng nên trở về. Chúng ta đang trong thời kỳ quan trọng, vẫn nên đừng cho mọi người biết hai người chúng ta có tư tình....."

Hai người lại nói vài câu chuyện riêng tư, lúc này mới lưu luyến chia tay không rời, từng người rời đi.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Trong rừng cây khôi phục lại yên tĩnh vốn có. Nhưng khi có gió thổi qua, cách đó không xa, cành lá trên một cây đại thụ bỗng nhiên lung lay nhaoáng lên, một hắc y nhân hiện ra thân hình.

Cái đầu nhỏ xinh, đôi mắt lóe sáng như sao, đúng là sừu bát quái trong miệng hai người kia, Cổ Tích Cửu!

Nàng chẳng những thông thạo thuật thuần di, thuật nguy trang cũng là nhất đẳng nhất!

Vừa rồi ẩn thân trên cây, cơ hồ hòa hợp nhất thể cùng với bóng đêm, hai người kia nói chuyện với nhau ở chỗ này lâu như vậy, cư nhiên không hề phát hiện nàng gần trong gang tấc!

Giờ phút này nàng nghiêng người ngồi ở trên một cành cây, chân nhỏ đung đưa lay động ở nơi đó, dáng vẻ nhàn nhã. Nàng nhẹ nhàng búng ngón tay một cái, miệng nhỏ gọi lên một nụ cười trào phúng nhạt nhẽo.

Nàng lúc này đây, hy sinh giấc ngủ đẹp của mình để giấc thời gian theo dõi đóa bạch liên hoa, quả nhiên thu hoạch không nhỏ!

Nhìn xem, trong lúc vô ý nàng đã nghe được bao nhiêu cái bẫy bên trong!

Khắc lại tên trên ngọc Nam Châu, mang thai gần hai tháng, ần, còn có mưu kế ác độc nhắm vào hai tên "nhân chứng".....

Tắc tặc, sao nàng không tương kế tựu kế một chút, sao có thể không làm thất vọng hai kẻ ác độc không ra gì kia?

Nàng rũ mắt suy tư một lát, đứng lên duỗi cái eo lười, xem ra giấc ngủ đẹp đêm nay là không ngủ được, nàng còn phải đi làm một chút sự tình, khiến đôi tra nam tra nữ này phải mất hồn một phen!

Nàng đang muốn đứng dậy, đột nhiên như cảm ứng được điều gì, bỗng nhiên quay đầu lại!

Phía sau bóng cây lắc lư, cái gì cũng không có.

Nàng như một mây, kỳ quái, vừa rồi nàng cứ nhiên cảm giác có người thổi khí ở phía sau cổ nàng.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Bọ ngựa bắt ve, chim sẻ núp ở phía sau

Nhưng phía sau căn bản cũng không có người nào, chỉ có mấy cành cây nhỏ lay động trong gió. Cành cây nhỏ như vậy ngay cả chim cũng không đứng được, tự nhiên sẽ không có người đứng ở mặt trên.....

Nàng mím môi, từ bên hông rút ra một thanh kiếm, thưởng thức một lát, bỗng nhiên như là lỡ tay, đột nhiên vung lên về phía sau!

Kiếm phong như tuyết quét hình vòng cung, cắt ngang ở phía sau nàng một cái.

Nếu như thật sự có thứ gì ở phía sau nàng, một kiếm như tia chớp của nàng có đủ khả năng khiến đối phương phải hiện ra thân hình.

Nhưng sau khi một kiếm của nàng xẹt qua, ngoài trừ không khí ra, không đụng tới bất cứ thứ gì.

Chẳng lẽ là quỷ?

Cổ Tích Cửu hồi rũ mắt xuống, ngón tay bắn ra, một đạo phù chú màu xanh nhạt phát ra ở đầu ngón tay nàng, xoay vòng ở trong không trung, dạo quanh một vòng quanh thân nàng trong vòng một trượng, sau đó lại bay trở về trong lòng bàn tay nàng.

Nàng để sát bàn tay vào mũi và ngửi, cũng không ngửi được cái gì.

Phù chú này là bùa đuổi quỷ. Trong thời hiện đại, nàng có biết một vài người sử dụng năng lượng siêu nhiên, nàng có quan hệ tốt với một trong những vị pháp sư trừ tà, vị pháp sư ấy đã dạy cho nàng mấy chiêu về bùa bắt quỷ đuổi ma. Tuy rằng nàng chỉ học được một chút da lông, nhưng đối phó với tiểu quỷ bình thường thì không thành vấn đề.

Phù chú này vừa ra, bắt luận quỷ quái gì ẩn thân cũng đều sẽ hiện hình. Hiện tại phù chú này đã xoay một vòng như vậy, cũng không bức ra cái gì, xem ra là nàng quá đa nghi.

Có lẽ là gió, đúng không?

Thân hình nàng chợt lóe, nháy mắt biến mất tại chỗ.....

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Thân ảnh của nàng vừa mới biến mất không lâu, ở trên cùng một cây đại thụ, lại hiện ra thân hình một người.

Một thân quần áo giống như sương mù, tóc tùy ý rối tung, trên trán buộc một cái dây quanh trán, ở giữa dây buộc là một viên đá quý đỏ như màu máu, hình dạng giống như mắt một con hồ ly quyến rũ, chiếu sáng lung linh rực rỡ ở dưới ánh trăng.

Trên mặt người này được che phủ bằng một mặt nạ hình con cáo, nhưng phía sau mặt nạ là một đôi mắt đẹp như hồ nước lưu chuyển dưới ánh trăng, thần bí khó lường, vừa lạnh lại vừa ấm.

Hắn cũng ngồi ở chỗ kia, dáng ngồi càng nhàn nhã hơn so với Cổ Tích Cửu vừa rồi. Quần áo uốn lượn tới dưới tàng cây, lưu động theo gió.

Nhánh cây ở dưới thân hắn cực kỳ mỏng, mỏng hơn so với cành liễu mùa xuân vừa mới nảy mầm, thậm chí một đứa trẻ tùy ý gấp lại là có thể bẻ gãy nó.

Nhánh cây mỏng như thế nhưng hắn ngồi ở mặt trên lại vô cùng bền chắc, một chút rung động cũng đều không có.

Nếu như nhìn kỹ, sẽ phát hiện nhánh cây hắn ngồi cách cành cây mà Cổ Tích Cửu đã từng ngồi cực gần. Nếu Cổ Tích Cửu vẫn còn ngồi ở nơi đó, tựa như đang ngồi ở trong lòng ngực người này.....

Người nọ khoanh một chân, một cánh tay lười nhác chống cằm, tóc dài đỏ xuống một thân, rõ ràng đang ở trong một không gian đen nhánh, hắn ngồi xuống ở chỗ này lại giống như một cảnh xuân. Hết thấy chung quanh nháy mắt tươi đẹp.

Hắn nhìn phương hướng nơi Cổ Tích Cửu biến mất, đôi môi nhợt nhạt gọi lên.

Bọ ngựa bắt ve, chim sẻ núp ở phía sau. Tiểu hồn đàn kia đại khái không nghĩ tới, hắn vẫn luôn ở phía sau nàng.....

Tuy nhiên, tính cảnh giác của tiểu hồn đàn này thật đúng là rất cao. Vừa rồi hấn bắt quá chỉ nhẹ nhàng hô hấp một chút, cách cổ nàng hơi gần một chút, lập tức đổi lấy đao kiếm đối diện của nàng!

Rõ ràng không có linh lực, động tác lại muốn mau hơn cả tia chớp! Suýt nữa đã chạm vào một góc áo choàng của hấn.....

Phù chú nàng họa cũng không tòi, kiến thức của hấn cũng rất rộng rãi, nhưng hoa văn trên phù chú của nàng hấn lại chưa từng thấy qua.

Còn có thân pháp nháy mắt biến mất cũng thực cổ quái.....

Đứa nhỏ này —— giống như đã thay đổi thành một người khác.

Hấn rũ mắt suy tư một lát, bỗng nhiên nhẹ nhàng cười. Thân mình đứng dậy, hoà mình vào màn sương, biến mất trong không khí.

.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61: Muốn tìm ra hung phạm giết nhi tử ngươi?

Edit & Dịch: Emily Ton.

Đêm càng sâu.

Bên trong phủ Lur Vương.

Bởi vì nhi tử chết thảm, chỉ qua mấy ngày ngắn ngủn, đầu tóc Lur Vương đã chuyển sang màu trắng cả mấy trăm cây. Tồi nay hấn không tài nào ngủ say.

Hấn đã triệu kiến Hồ đại nhân cùng với Bát Vương gia Dung Triệt, sau khi dò hỏi một phen, đã biết những xung đột phát sinh ngày đó ở trong viện tiểu thư Tướng quân phủ Cổ Tích Cửu. Trong lòng hấn hoài nghi quý sau lưng chính là Dung Ngôn, cũng là thủ phạm hại chết nhi tử mình. Tuy nhiên, bất hạnh là không có chứng cứ, cũng không nắm chắc mười phần.

Hơn nữa, Dung Ngôn hiện tại đang có được thánh sủng, nếu hấn ta thật sự là hung thủ, chỉ sợ chính mình cũng không làm gì được.

Mặc dù Lur Vương có quân công quân quyền trong tay, nhưng vẫn là thân huynh đệ của đương kim hoàng đế. Năm đó vì giúp ca ca bước lên ngôi vị hoàng đế đã lập hạ công lao to lớn, được phong vị là Bình Kiên Vương, có thể nói là quyền khuynh chốn triều đình, không người dám chọc.

Người khác luôn luôn bị ăn một lớn cũng không làm gì được Lur Vương phủ, hiện tại hấn lại không làm gì được người khác.....

Sự chênh lệch này khiến Lur Vương không chỉ bức tức bình thường, nhưng nhất thời cũng không có biện pháp nào.

Trong phủ hấn thế thiếp không ít, tuy nhiên con nôi dôi lại rất gian nan. Nhiều năm như vậy cũng chỉ có một cây độc đinh Nhạc Hoa Hầu, hiện giờ một cây độc đinh này đã bị người bóp cổ đến chết, Lur Vương quả thực có tâm huy trời diệt đất!

Đêm nay hấn ở trong phòng trần trọc một mình, cũng không kêu thị thiếp tới thị tẩm, trong lòng lẫn qua lộn lại đều là làm thế nào để báo thù cho nhi tử.

Đột nhiên, một cái bóng loé lên nơi cửa sổ tối tăm, một giọng nói nhàn nhạt lạnh lùng vang lên: "Muốn tìm ra hung phạm giết nhi tử ngươi?"

Lur Vương rốt cuộc là một người học võ, cả kinh nhảy lên, chỉ thấy một người đang dưới cửa sổ nơi đó. Bộ dáng của người nọ có chút kỳ quái, một thân hắc y, hai chân dài bất thường, trên mặt mang một mặt nạ quỷ dọa người, đứng ở nơi đó giống như sứ giả âm dạ.

"Người là người phương nào?" Lur Vương giờ tay với thanh bảo kiếm trong tay, mũi kiếm chỉ xéo trước ngực người mặt quỷ.

Người mặt quỷ thậm chí không nhìn vào mũi kiếm loé sáng, trực tiếp mở miệng: "Có muốn biết hung phạm giết chết nhi tử ngươi hay không? Có muốn báo thù?"

Chỉ một câu này, khiến tay cầm kiếm của Lur Vương run rẩy: "Muốn! "

"Được, vậy ngươi nghe ta nói..... "

Giọng nói của người mặt quỷ rất đơn điệu, không có bất kỳ thăng trầm nào, nhưng vẫn nói một phen lời nói.

Lư Vương càng nghe càng kinh hãi, càng nghe càng tức giận! Cuối cùng, sắc mặt đã trở nên xanh mét!

Hắn vốn đã có bảy phần hoài nghi đối Dung Ngôn, giờ phút này đã hoàn toàn tin tưởng!

Lư Vương nắm chặt nắm đấm ở trong tay áo đến nỗi vang lên tiếng kêu rộp rộp, máu nóng từng đợt xông lên đỉnh đầu. Tuy nhiên, hắn cũng không phải là kẻ mẫn phu, vẫn có rất nhiều tâm kế.

Hắn kiềm nén lửa giận, đánh giá trên dưới người mặt quý. Tuy rằng người mặt quý không tính là cao, nhưng quanh thân lại có một loại khí tràng, một loại khí tràng khiến người không dám khinh thường.

"Các hạ là người phương nào? Vì sao lại biết tí mĩ kỹ càng như thế?" Lư Vương sinh ra một chút hoài nghi đối người mặt quý.

Người mặt quý nhẹ nhàng cười, nói giọng mỉa mai: "Nếu như trong lòng nghi ngờ ta, ngươi có thể lựa chọn không tin. Cần nhớ rõ một câu, nếu muốn báo thù cho nhi tử, việc này cần phải nháo lớn, như vậy bệ hạ mới không thiên vị."

Lư Vương im lặng một lát: "Bổn vương sẽ điều tra rõ ràng những lời ngươi nói....." Trong khi miệng hắn nói chuyện, dưới chân bước sai một nhịp, đột nhiên lao xuống phía người mặt quý!

Lư Vương nếu có thể chấp chương binh quyền, võ công tự nhiên không thấp, lần này tấn công giống như điều hâu bất thổ, nhanh như tia chớp!

Hơn nữa, là hắn đột nhiên ra tay, hắn cho rằng có thể dùng một chương lập tức bắt giữ được đối phương, nhưng không nghĩ rằng đối phương tựa hồ sớm đã có phòng bị, thân hình nhoáng lên, cư nhiên biến mất trong không khí.....

Lư Vương:"..... "

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Người vừa rồi rốt cuộc là ai?

Gặp quý a?!

Hắn lập tức mở cửa lao ra ngoài: "Người tới!"

Phản phật, ám vệ ẩn giấu khắp nơi trong viện cùng nhau ngoi đầu ra, xúm lại ở bên người hắn: "Vương gia."

"Trong số các người, có ai nhìn thấy người vừa chạy ra khỏi phòng bổn Vương hay không?" Lư Vương thấp giọng quát hỏi.

Những người đó hai mắt nhìn nhau vài lần, người cầm đầu tiến lên một bước bẩm báo: "Vương gia, thuộc hạ vẫn luôn hộ vệ ở bốn phía, cẩn trọng không dám có chút sơ sẩy, chưa từng nhìn thấy có người ra vào."

Hộ vệ trong Lư Vương phủ luôn nổi danh nghiêm ngặt, phòng vệ chỗ ở của Lư Vương càng thêm nghiêm mật, giống như một cái thùng sắt, đừng nói là người, ngay cả là một con muỗi bay qua, bọn họ cũng có thể nhìn thấy.

Lư Vương vẫn rất tin tưởng những thuộc hạ của hắn, nhưng khi nghe bẩm báo một phen như thế, trong lòng hắn càng thêm kinh nghi bất định.

Người vừa rồi rốt cuộc là ai?

Thần tiên? Yêu quái?

Hắn âm thầm hít vào một hơi, người này tuy rằng thần bí khó lường, nhưng cuối cùng cũng không làm gì nguy hại tới hắn. Tuy nhiên, những lời đối phương đã nói, hắn cũng sẽ âm thầm điều tra, trước tiên phải nghiệm chứng xem lời nói thật giả sau đó hẵng tính!

Hắn nghĩ nghĩ, lập tức phân phó một số việc cho thị vệ của mình.

Những tên thị vệ đó đáp ứng một tiếng rồi đi.

Dung Ngôn, Dung Ngôn, không phải người đã hại nhi tử ta thì tốt, nếu thật sự là người, bổn Vương tuyệt đối sẽ khiến người phải trả giá đại giới bằng máu của mình!

Một đêm này chủ định là một đêm không yên tĩnh.

Không biết có bao nhiêu người không ngủ, trong đó cũng có Thập Nhị hoàng tử Dung Ngôn.

Hắn vừa mới nghỉ ngơi, không biết vì sao bỗng nhiên rùng mình một cái, lông tơ toàn thân dựng đứng, cũng không tự chủ được hắt xì một cái!

Hắn xoa xoa mũi, trong lòng hồ nghi.

Là ai đang mắng sau lưng hắn?

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Đúng là đêm đen tối nhất trước bình minh, có một vài ngôi sao lấp lánh ở trên bầu trời.

Con sông đào bảo vệ ven thành, cỏ hoang mọc lên um tùm, nước sông róc rách chảy về đường chân trời.

Cổ Tích Cửu đã thuận di đến bên bờ sông, tối nay nàng không phải vội bình thường, không khỏi có chút mệt mỏi. Thời điểm vừa rồi thuận di có chút sai sót, khi xuất hiện ở bờ sông, một chân đã dẫm vào trong nước. May mắn nàng phản ứng mau, đúng lúc chuyển qua trên bờ sông, mới không ngã xuống.

Nàng làm việc luôn luôn nhanh nhẹn, sau khi đã chuyển tới trên bờ sông, lập tức cởi một đôi cà kheo trên đùi mình xuống. Nàng lại cởi chiếc quần dài và áo choàng đen bên ngoài, cột tất cả cùng với cà kheo vào trên một tảng đá lớn, sau đó ném chúng xuống sông.

Thời điểm ném xuống nàng đã rất khéo léo, những thứ kia khi chạm vào nước chỉ phát ra một tiếng động cực nhỏ, căn bản không khiến cho quan binh đang thủ trên tường thành chú ý.

Mất thấy gợn sóng trong nước sông dần dần biến mất, nàng thở ra một hơi nhẹ nhõm, vỗ vỗ tay nhỏ.

Quá mệt mỏi! Nhưng là —— đáng giá!

Nàng tin tưởng, sau khi trải qua một phen an bài chu đáo chặt chẽ như vậy, chẳng những nàng có thể quang minh chính đại rút lui được một cửa hôn sự, còn có thể bảo thủ rửa hận thay cho nguyên chủ khuất tất mà chết, khiến đôi tra nam tra nữ nhận lấy báo ứng cho những gì bọn họ đã làm.

Nàng nâng tay nhỏ lên ngáp một cái, đang muốn tiếp tục dùng thuật thuận di trở về ngủ một giấc, bên tai bỗng nhiên có một ngọn gió thổi qua, một tiếng thờ dài lướt qua trong gió.

Tiếng thờ dài cực nhẹ cực nhạt, như hoa rơi nhẹ nhàng bay múa, như gió xuân phát qua ngọn cây, như một giai điệu tuyệt vời của thiên nhiên.

Cả người Cổ Tích Cửu hơi cứng đờ, chợt quay đầu lại, nhìn về hướng phát ra âm thanh vọng qua.

Sau đó ——

Không phát hiện được bất cứ thứ gì.

Trên bờ sông yên tĩnh, chỉ có một mình nàng mà thôi.

Gặp quý?

Cổ Tích Cửu mím môi, nàng cũng không lãng phí thêm phù chú, rũ mắt xuống một lát, bỗng nhiên giơ tay viết một hàng chữ ở trên không trung: "Là người hay quý? Ra đây!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 63: Gia hỏa này rốt cuộc là ai?

Edit & Dịch: Emily Ton.

Thời điểm nàng viết những dòng chữ này, vốn không hy vọng sẽ nhận được hồi âm, chẳng qua là muốn cảnh cáo, hoặc là bức đối phương hiện thân mà thôi.

Nhưng không ngờ rằng, một nét chữ cuối cùng của nàng vừa mới viết xong, trong không trung bỗng nhiên chậm rãi hình thành nên một hàng chữ được kết hợp bởi những hạt băng tuyết: Không người không quý, không ra!

Những chữ kia xuất hiện trong không khí mỏng, giống như ma trôi sắp hàng ở trước mặt Cổ Tích Cửu, khiến nàng hoảng sợ.

Nàng lui về phía sau một bước, nhìn vào dòng chữ. Phong chữ cực kỳ đẹp, cũng cực kỳ có khí thế, như những chiếc móc bạc đang nở rộ ở trong không

trung, sau đó chậm rãi vây quanh Cổ Tích Cừu, dạo qua một vòng, cuối cùng nhanh chóng tiêu tán ở trong không khí.

Khi tiêu tán còn mang theo băng tuyết lạnh lẽo, khiến độ ẩm quanh thân Cổ Tích Cừu nháy mắt cũng giảm xuống vài độ.

Đây là công phu gì?!

Thật là quý dị! Thật là cường đại!

Nếu như những người khác ở một nơi hoang vắng và đứng tới trạng huống quý dị như vậy, phỏng chừng không chỉ sợ tới mức quay đầu liền chạy, mà sẽ còn run rẩy co lại như một quả bóng.

Nếu người có gan lớn hơn một chút, có lẽ đã rút binh khí ra và bảo vệ quanh thân, hoặc là đảo qua một kiếm, chém ra một chiêu như gió thu cuốn hết lá vàng, bức cho đối phương phải hiện hình.

Tuy nhiên, Cổ Tích Cừu lại gần và nhếch khóe môi nhợt nhạt lên, giờ tay tiếp tục viết xuống một hàng chữ ở trong không trung: "Vậy các hạ muốn như thế nào? Ta và các hạ không thù không oán, nên các hạ đừng gây khó khăn với ta."

"Khó nói." Những hạt băng trong suốt giống như u lan lại tự xông ra, tựa hồ hàn ý càng nặng.

Cổ Tích Cừu: "....."

Hai chữ "khó nói" này của hắn là muốn phản bác nàng theo như lời "không thù không oán?" Hay là phản bác nàng theo lời "đừng gây khó khăn với nàng?"

"Các hạ lưu hai chữ này có ý là gì? Thử lỗi cho ta ngu dốt, không hiểu!" Cổ Tích Cừu tiếp tục viết.

"Còn chưa nghĩ xong"

Cổ Tích Cừu: "....."

"Ta và ngươi có thù oán?" Nàng thử thăm dò hỏi.

Một lát sau, đối phương đáp lại bằng hai từ ảm đạm: "Ha ha!"

Không phải chứ? Hiện tại nàng đang dịch dung, tướng mạo này căn bản cũng không phải là tướng mạo vốn có của nàng, chẳng lẽ không hiểu sao nàng xui xẻo đụng trúng vào dung mạo của người nào đó? Vì thế nên khiến kẻ thù đã nhận sai người?

Nàng không rõ ràng lắm đối phương rốt cuộc là thần thánh phương nào, tự nhiên cũng không muốn để đối phương biết mình là ai. Nàng tạm ngưng lại một chút, sau đó bắt đầu viết: "Thiên hạ luôn có người có tướng mạo giống nhau, các hạ nhận sai người!"

Nàng đi vào thế giới này mới được mấy ngày, nhưng không nhớ rõ đã kết hạ kẻ thù nào có tính tình biến thái như vậy!

Trong lúc này nàng cũng đã rất nhiều lần bí mật tra xét hơi thở chung quanh, nhưng vẫn không cảm giác được bất cứ ai.

Như vậy, người ở chỗ này viết chữ nói chuyện phiếm cùng nàng, phỏng chừng là một cao thủ trong cao thủ!

Những dòng chữ người này tạo ra có thể biến mất bất cứ lúc nào, Cổ Tích Cừu suy nghĩ trong lòng nửa ngày, cũng không nhớ tới trên đời này có ai có thể sử dụng công phu này.

Công phu này thật đúng là không phải giống như sức tưởng tượng bình thường!

"Ta cũng không phải là kẻ thù của ngươi, ta cùng các hạ khẳng định chỉ là bèo nước gặp nhau, lần đầu tiên gặp mặt." Cổ Tích Cừu lại giải thích một câu.

"Đúng không?" Vẫn là dòng chữ băng lam lạnh băng, mang theo hàn ý thấm cốt tủy người. Phảng phất giống như một bức tượng nam tử yêu nghiệt băng tuyết lười nhác đang đứng ở đối diện nhìn nàng.

Cổ Tích Cừu lục soát tư liệu của tất cả mọi người trong đầu, cũng không phát hiện có vị người quen nào có được công phu biến thái như vậy, càng miễn bàn tới kẻ thù.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 64: Công phu không thể tưởng!

Edit & Dịch: Emily Ton.

Mắt thấy chân trời hiện ra ánh sáng bình minh, Cổ Tích Cửu bồng nhiên nhướn mày cười, ngón tay nhanh chóng viết ở không trung: "Các hạ không tin, ta đây cũng không có biện pháp. Nếu như các hạ cảm thấy có thù oán với ta, vậy cứ việc tới báo thù, ta tiếp là được! Nếu như nhận sai người, vậy xin đừng tiếp tục dây dưa với ta, ta không có hứng thú chơi trò giải đố cùng người! Gặp lại! Không, chỉ mong không bao giờ gặp lại!"

Viết xong một phen lời nói, nàng không trì hoãn thêm, quay người lại, biến mất ở bên bờ sông, trực tiếp thuận di rời đi.

Trên bờ sông lại khôi phục yên tĩnh từng có, một lát sau, thân hình một vị nam tử hiện ra.

Mặt nạ mặt quỷ, đai mắt cáo buộc trán, tóc đen tung bay, quần áo trắng như tuyết phát phơ, cả người giống như núi tuyết phủ đầy chi lan ngọc thụ*, chỉ một bóng hình đã tuấn mỹ đỉnh bật lạ kỳ.

*Chi lan ngọc thụ (芝兰玉树): được thắp sáng bởi hoa lan và ngọc bích; chỉ người ưu tú, có tương lai sáng lạn (orchids and jade trees (idiom); a child with splendid future prospects)

Hắn đứng ở nơi đó, nhìn nhìn nước sông, môi nhợt nhạt dưới mặt nạ gọi lên.

Tay vừa nhấc, nước sông vốn bằng phẳng bỗng nhiên lưu động giống như đã bị một bàn tay to khuấy xuống, bắt đầu quay cuồng, nước sông thẳng đứng, tách ra theo hướng bốn phía.....

Một lát sau, hắn quơ quơ tay trong không khí, một tiếng động của nước chảy vang lên, thứ gì đó trôi lên từ trong nước, trực tiếp bay trở về trên bờ sông.

Thứ kia đúng là quần áo mặt nạ đã bị Cổ Tích Cửu vứt bỏ xuống nước.

Nam tử cúi đầu nhìn nhìn, có ý nhìn nhìn thủ pháp trôi buồm mấy thứ này ở trên tảng đá.

Cổ Tích Cửu có một cách rất đặc biệt khi loại bỏ dấu vết của mình. Loại hình thắt nút thành bọ của nàng rất phức tạp, cột vào trên tảng đá cực kỳ rắn chắc, tuyệt đối sẽ gỡ không ra.

Nam tử hơi lắc lắc đầu, thực rõ ràng, hắn không thương thức loại phương thức đóng gói này của nàng. Hắn hơi dừng lại một chút, bắn ngón tay ra, một luồng ánh sáng trắng hiện lên, quần áo mặt nạ đã bị trôi buồm, thậm chí cả cà kheo đều được tháo dỡ xuống từ trên tảng đá.

Nam tử tập trung nhìn nhìn cặp cà kheo, thật ra cũng không tính là cao, ước chừng 30cm. Nếu người có vóc dáng thấp dầm lên cũng có thể biến thành người có vóc dáng cao bình thường, chẳng qua chân có vẻ hơi dài mà thôi. Nếu như mặc trường bào che lại, thật đúng là nhìn không ra cái gì.

Thì ra tiểu gia hòa này đã dùng loại phương thức dịch dung này để đạt được mục tiêu của nàng, quả là rất thú vị!

Hắn lại cầm mặt nạ lên nhìn nhìn, mặt nạ này chính là loại thường thấy ở trên đường cái, kém xa so với mặt nạ hiện tại đang ở trên mặt hắn.....

Không có tính nghệ thuật!

Ngón tay hắn vuốt ve cầm, có ánh sáng lấp lánh bắn ra trong đôi mắt hắn.

Xem ra tiểu gia hòa còn không biết chính nàng đã kết hạ sông núi gì với hắn ——

Dường như nàng còn cảm thấy bản thân nàng thực sự vô tội.

Hắn xác thật là sẽ báo thù, cũng không biết nàng có thể tiếp được hay không.....

Hắn vẫy bàn tay một chút, mấy thứ này lập tức sắp xếp ở trong không trung, sắp hàng từ cao đến thấp, động tác nhất trí thực sự rất đẹp.

Bàn tay người này quả thực giống như ảo thuật, hắn bắt quả chỉ vung lên như vậy, những vật vốn đang ướt đầm lập tức đều khô mát, ngay cả khối đá lớn nhìn qua cũng giống như chưa từng dính một giọt nước nào.

"Phía dưới là người nào?" Có lẽ người này đã làm ra động tĩnh hơi lớn, cũng có lẽ đã tới thời gian nên rời giường, binh lính ôm binh khí ngủ say trên tường thành đang mộng lung mờ đôi mắt nên ngẫu nhiên xuống phía dưới, dọa sợ run rẩy một cái!

Trong tia nắng ban mai nhập nhèm, có một bộ xiêm y màu đen đang trôi nổi trong không khí nơi đó, giống như quỷ nháo đang theo gió bay bay.

Bắp chân binh sĩ kia cơ hồ như bị chuột rút, mà theo một tiếng quát hỏi này của hắn, bộ xiêm y giống như bị chấn kinh rơi xuống.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Xếp gọn gàng như vậy -- Người làm?

Những binh sĩ khác khi nghe thấy hấn quát hỏi một tiếng, cũng đều nhìn qua phương hướng kia, tự nhiên cũng nhìn thấy một màn như vậy, mọi người đều cùng giật mình.

Bởi vì sắc trời không rõ, mọi người không thể thấy rõ những gì xảy ra sau khi xiêm y rơi xuống.

Một binh lính có võ công cao và lá gan lớn dứt khoát nhảy xuống từ trên tường thành, mắt mọi người đều nhìn thấy hấn hoàn toàn đi vào trong bóng tối, mỗi người đều đổ mồ hôi lo lắng.

Một lát sau binh lính kia lại ló đầu ra từ nơi đó, lên xuống mấy cái, trực tiếp bay lên tường thành, lần này trong lòng ngực hấn có thêm một chồng đồ vật.

Đó đúng là một bộ quần áo màu đen, giờ phút này được xếp rất gọn gàng ngăn nắp, không hề có một chút nếp gấp.

Trong đồng quần áo đã xếp gọn gàng còn có một đôi cà kheo và một cái mặt nạ mặt quỷ.....

"Đây là?" Giờ phút này trưởng quan thủ thành đã tới trên tường thành.

Tên binh sĩ quỷ xuống đất bẩm báo với hấn: "Trưởng quan, đây là những thứ được tìm thấy bên cạnh con sông bảo vệ thành, không nhìn thấy bất luận kẻ nào khác."

Tướng lĩnh kia dò hỏi: "Sắp xếp gọn gàng như vậy —— Người làm?"

"Khi thuộc hạ phát hiện chúng, nó đã được sắp xếp gọn gàng như vậy và đặt ở trên một tảng đá lớn."

Tướng lĩnh vừa rồi đã nghe những binh lính khác bẩm báo quá trình, hấn nhìn đồng quần áo đã được sắp xếp gọn gàng có chút ngạc nhiên.

Từ khi phát hiện bộ quần áo giống như quỷ ảnh, dường như treo lơ lửng nơi đó, cho đến khi binh lính nhảy xuống xem xét, trong quá trình này chỉ mất chưa đến nửa phút.

Mà quần áo này lại có thể được sắp xếp gọn gàng chỉ trong giây lát ngắn ngủi như thế, ngay cả khi người chuyên quần và ủi quần áo mất nửa canh giờ hoàn thành, cũng không cách nào khiến chúng sạch sẽ ngăn nắp như vậy.....

Phát sinh loại tình huống này, không phải do có quỷ nháo bên sông thủ thành, mà chính là vừa rồi nơi đó có tuyệt thế cao thủ lui tới!

Vô luận là loại nào cũng hiện ra sự cổ quái, cần phải bẩm báo lên trên.....

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Cố Tích Cửu ở trong khuê phòng của mình ngủ ngon một ngày.

Không có nàng phân phó, bất luận kẻ nào cũng không dám quấy rầy nàng, thời điểm tới gần chạng vạng nàng mới bị tiếng ồn ào bên ngoài đánh thức.

Nàng đã từng là sát thủ lẩn lộn ở trong thế giới hắc ám, ngày thường cho dù đang ngủ cũng cơ hồ mở to một mắt, chỉ cần thoáng có chút động tĩnh lập tức có thể bừng tỉnh, hơn nữa cũng sẽ không ngủ lâu một hơi như vậy.

Nàng giờ tay xoa xoa huyệt Thái Dương, chẳng lẽ vì khối thân mình này vẫn còn là một tiểu hài tử?

Tiểu hài tử luôn luôn buồn ngủ nhiều, hơi bận rộn một chút đã có cảm giác mỏi mệt.

Đầu gối nàng ở thời hiện đại, ba ngày ba đêm không ngủ, người vẫn có thể sinh long hoạt hổ.

Nàng nghiêng tai nghe động tĩnh từ phía bên ngoài, nghe xong một lát cũng biết được đại khái.

Bên ngoài là Cố Tạ Thiên, người tra cha rẻ mặt của nàng, đi cùng hấn tới đây còn có Ngũ tỷ rẻ mặt của nàng, Cố Thiên Y.

Bởi vì không có phân phó của Cố Tích Cửu, bọn thị nữ của nàng đương nhiên không cho Cố Tạ Thiên tiến vào.

Cố Tạ Thiên đại khái đây là lần đầu tiên nhận được sự đãi ngộ như vậy của nữ nhi, thật sự rất phẫn nộ, hơn nữa ở bên cạnh có Cố Thiên Y thêm mắm thêm muối, càng khiến cho Cố Tạ Thiên tức khí đâm về phía trước.

Cố Tích Cửu đã nghe ra thị nữ của mình lần này thập phần mạnh mẽ, không sợ cường quyền của Cố tướng quân, bất luận Cố Tạ Thiên ép bức hù dọa như thế nào, các nàng đều không chịu rút lui nửa bước. Chọc đến nỗi Cố Tạ Thiên giận dữ, sau khi dây dưa một lát, lập tức ra lệnh cho binh tướng hộ vệ bên người bắt lấy đám "điều nô" phớt lờ sự uy nghiêm của hấn mang đi trị tội.

Cố Thiên Y đắc ý dào dạt đứng ở bên cạnh, nàng ta sớm đã không vừa mắt những người bên người Tích Cửu, hiện tại những người này dám can đảm ngăn trở nhân vật thủ lĩnh Tướng quân phủ, đó chính là tự mình tìm chết!

Cố Tạ Thiên tính tình táo bạo, thời điểm ở quân doanh một lời không hợp liền quát sĩ tốt. Sau khi nhập kinh trở thành Phiêu Kị Đại tướng quân, bởi vì thường xuyên hun đúc ở dưới chân thiên tử, tính tình đã thu liễm không ít, nhưng bản tính rất cuộc khó sửa, oai vũ vẫn còn.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Thật đúng là phản thiên!

Edit & Dịch: Emily Ton.

Tôi tớ họ viện trong phủ chỉ cần hơi có chút sai lầm, lập tức sẽ nhận được sự trừng phạt khốc liệt của hấn, rất nhiều lần bị hạ lệnh đánh cho đến chết. Cho nên người trong toàn bộ Tướng quân phủ đều rất sợ hấn, nhìn thấy hấn giống như chuột thấy mèo.

Hiện tại hấn thật sự đang tức giận, những thị nữ đó một khi bị bắt, chờ đợi các nàng tất nhiên là một hồi quát roi khốc liệt, nói không chừng mạng nhỏ cũng trực tiếp kết thúc ở trên hình ghế!

Những tên hộ vệ như lang tựa hồ lên tiếng, đang muốn tiến lên bắt người. Một giọng nói lạnh lùng giòn tan bỗng nhiên truyền ra từ trong phòng: "Chậm đã!"

Cố Tích Cửu đi ra từ trong phòng.

Trên người nàng có một loại khí tràng, lạnh lùng thoáng nhìn qua, trong lòng những tên hộ vệ muốn tiến đến bắt người đều phát lạnh, dừng bước chân.

Thị nữ thấy nàng đã ra ngoài thì giống như có người tâm phúc, sôi nổi vọt tới bên người nàng, khom mình hành lễ: "Tiểu thư!"

Cố Tạ Thiên chau mày: "Tích Cửu, thì ra người đang ở trong phòng, vậy vì sao không ra ngoài sớm chút?"

Hấn lại đảo qua những thị nữ kia, tức giận chưa tiêu: "Những điều nô người dường thật quá đáng giận! Cư nhiên dám ngăn cản bản tướng quân, thật đúng là phản thiên! Thật sự là thiếu giáo huấn, người tới....."

Hấn đang muốn quát lớn để hộ vệ bắt người, Cố Tích Cửu đã mở miệng: "Cố tướng quân, những thị nữ này chính là đã cho ta để ta sai khiến?"

"Đương nhiên!" Cố Tạ Thiên không cần nghĩ ngợi.

"Vậy bốn phận thị nữ là gì?"

"Đương nhiên là hầu hạ chủ tử, nghe chủ tử nói."

"Một khi đã như vậy, các nàng đã là thị nữ của ta, nghe ta nói mà hành sự thì có gì không đúng? Cố tướng quân vì sao muốn tróc nã?" Cố Tích Cửu nói giọng lạnh lùng.

Nàng đảo qua thị nữ bên người: "Các nàng không sợ Tướng quân cường quyền, rốt cuộc quán triệt tốt những lời nữ nhi đã nói, trung thành như thế, có thể nói nghĩa khí như thế. Cố tướng quân cũng là người đã từng mang binh, chẳng lẽ sẽ trừng phạt những binh lính trung thành bên người mình sao?"

Những lời nói ra đã khiến Cố Tạ Thiên nghẹn ở nơi đó: "Điều này....." Hấn nhấn chặt mày rậm: "Các nàng trung thành với người tất nhiên là đúng, nhưng không nên ngay cả bản Tướng quân cũng ngăn cản....."

Cố Tích Cửu ngắt lời hấn nói: "Đó là do Tích Cửu không phải, là do Tích Cửu phân phó các nàng bất luận kẻ nào cũng không được quấy rầy ta, cũng không loại trừ Cố tướng quân ngài ra. Cố tướng quân nếu nhất định phải trừng phạt các nàng, vậy hãy phạt ta! Đối với các nàng, ta không cho phép bất luận kẻ nào động tới một đầu ngón tay!"

Mặt trời lặn, nàng đứng ở dưới ánh hoàng hôn, những lời nói leng keng hữu lực, tuy rằng đầu vẫn hơi thấp, nhưng khí độ tản ra từ trên người lại khiến người vô có cảm thấy nàng cực cường đại!

Những thị nữ kia chỉ cảm thấy trong ngực nóng lên, nhiệt huyết dâng lên, sôi nổi quỳ xuống: "Tiểu thư, bọn nô tỳ thề sống chết nguyện trung thành với tiểu thư!"

Sau đó quay đầu về phía Cố Tạ Thiên ngang nhiên nói: "Tướng quân muốn phạt, vẫn nên phạt bọn nô tỳ, không cần phạt tiểu thư!"

Cố Tạ Thiên: "....."

Hấn đánh giá trên dưới nữ nhi của mình một chút, tựa hồ hôm nay mới chân chính hiểu biết nàng.

Đầu tiên là nhìn xem kỹ, hoài nghi, sau đó là thờ ơ. Hắn bỗng nhiên cười ha ha: "Tốt! Tốt! Quả nhiên cha hồ không sinh con là chó, không hồ là nữ nhi Cố mẫu ta! Có khí phách, có thể đảm đương!"

Hắn vỗ tay cười to, cư nhiên chuyển giận thành vui, đáy mắt chính vui mừng.

Hắn có rất nhiều nữ nhi, nhưng lại không có một người nào có phong độ khí phách như Cố Tích Cửu, ngay cả nhi tử mà hắn đặc ý nhất kia cũng không có loại khí khái này!

Càng là quân nhân càng thích người thiết huyết có thể đảm đương. Cố Tạ Thiên cũng không ngoại lệ, nhìn thấy nữ nhi như thế, sớm đã vứt hết sự mạo muội vừa rồi ra sau đầu.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 67: Không cần phạt tiểu thư chúng ta

Edit & Dịch: Emily Ton.

"Tích Cửu, cha sẽ không trách phạt ngươi, cũng sẽ không trách phạt thị nữ của ngươi. Ngươi nói rất đúng, các nàng chẳng những không sai, ngược lại có công. Ngươi tới! Hãy thưởng cho những thị nữ kia ba mươi lượng bạc rỗng xem như khen thưởng và khuyến khích."

Lập tức có một hộ vệ bên người hắn đáp ứng một tiếng sau đó đi tới nhà kho lãnh bạc.

Cố Thiên Y trợn mắt há hốc mồm, nàng ta vốn khuyến khích Cố Tạ Thiên tới đây là muốn gây phiền toái cho Cố Tích Cửu, nhìn xem nàng bị chê cười, nhưng không nghĩ rằng diễn biến sự tình cư nhiên sẽ thành như vậy.

"Cha, các nàng đã mạo phạm ngài, rõ ràng là không thể ở trong mắt....." Nàng ta còn cố gắng xoay chuyển càn khôn.

Cố Tạ Thiên vung tay lên, gián đoạn lời nàng ta nói: "Các nàng trung thành với chủ, theo lý nên khen ngợi. Ngươi không cần nói nữa!"

Cố Thiên Y đành phải cảm miệng.

Cố Tạ Thiên nhìn nhìn Cố Tích Cửu: "Tích Cửu, vì sao ngươi phải hạ một mệnh lệnh như vậy?"

Cố Tích Cửu rũ mắt xuống, nhàn nhạt nói: "Tích Cửu trời sinh thích sự yên tĩnh, không muốn thường xuyên bị người quấy rầy. Càng không muốn nhìn thấy một số người không thành tựu, ý vào mình là người Cố gia, cố ý thị uy xông loạn vào địa phương của ta."

Những lời nàng nói có ý rất rõ ràng. Mặt đẹp Cố Thiên Y đỏ lên, nhin không được cả giận nói: "Ngươi đang nói ai vậy?!"

Cố Tích Cửu lại không có hứng nhìn nàng ta, chỉ nhìn Cố Tạ Thiên: "Cố tướng quân, ta ra lệnh như vậy có vi phạm quốc pháp hay gia pháp?"

Cố Tạ Thiên lắc đầu: "Không vi phạm!" Cố gia không có gia quy như vậy, đương nhiên trên pháp lệnh của quốc pháp càng không có.

Mặc dù Cố Tạ Thiên không can thiệp vào sự vụ gia đình, nhưng không có nghĩa hắn không biết gì. Đối với những gì nữ nhi đã từng trải qua vẫn mơ hồ biết một chút. Hắn biết nàng từng chịu đựng sự bất nạt của nhóm tỷ muội, biết những người nàng không thích..... Nhưng hắn cũng chỉ biết một chút da lông mà thôi.

Cho đến một ngày kia ở trong tiểu viện nhìn thấy người mang thức ăn qua cho Cố Tích Cửu, viện nát nơi nàng đang sống, hắn mới biết được nữ nhi này đã từng lọt vào loại đãi ngộ phi nhân đạo thể nào.

Đối nữ nhi này hắn thật sự áy náy từ tận đáy lòng, hắn tiến lên một bước, cầm tay Cố Tích Cửu: "Tích Cửu, vì phụ lần này tìm ngươi là muốn dẫn dò ngươi một số việc."

Cố Tích Cửu lui về phía sau một bước, rút tay mình ra: "Cố tướng quân có việc gì phân phó thì xin cứ nói."

Cố Tạ Thiên nhìn thấy rõ ràng nữ nhi muốn kéo xa khoảng cách với mình, trong lòng tê rần! Bỗng nhiên vô cùng hối hận.

Hắn cũng chỉ ngẫu nhiên gặp qua nữ nhi này vài lần. Nàng đã từng co rúm tránh ở sau người, nhưng ánh mắt nhìn về phía hắn lại tràn ngập khát vọng không che dấu được. Khát vọng được hắn yêu thương, khát vọng hắn có thể đối đãi với nàng giống như những nữ nhi khác, sờ sờ đầu nàng, khen ngợi nàng vài câu.

Tuy nhiên, điều đó không bao giờ xảy ra! Hắn chưa bao giờ dịu dàng với nàng, mỗi lần nhìn thấy nàng hoặc sẽ làm như không thấy, hoặc sẽ quát lớn vài

câu, khiến nàng càng co rúm. Hắn đã từng tận mắt nhìn thấy ánh sáng mỏng manh trong đôi mắt nàng hoàn toàn biến mất.....

Khi đó hắn thậm chí có chút khoái ý, phảng phất giống như đã trả thù được mẫu thân của nàng, nữ nhân dám can đảm vứt bỏ hắn, thà rằng nhảy xuống vực sâu cũng không chịu liếc nhìn hắn.

Nữ nhân kia có bị trả thù hay không, hắn không rõ ràng lắm. Nhưng hắn biết một sự thật, chính là bởi vì đủ loại hành vi này của hắn, đã đẩy nữ nhi của mình càng ngày càng xa.

Chờ đến khi hắn ý thức được điểm này, muốn bồi thường phần tình thương khiếm khuyết của cha, nhưng đối phương lại không muốn nữa. Luôn mồm xưng hô hắn là Cố tướng quân, ánh mắt nhìn hắn giống nhìn người xa lạ. Hắn nóng lòng muốn kéo gần khoảng cách nhưng vẫn không thành công.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 68: Mượn đao giết người

Edit & Dịch: Emily Ton.

Lần này hắn tới xác thật là muốn dẫn dò nữ nhi, nói cho nữ nhi biết, gần đây bên ngoài không được yên bình lắm. Bốn phía trong thành đang lùng bắt một quái nhân mặc áo choàng đen và mang mặt nạ. Nghe nói quái nhân này đã trộm đồ của Tứ hoàng tử, chọc đến nổi Tứ hoàng tử giận dữ, thế phải bắt được hắn và đưa hắn ra trước công lý.

Cố Tạ Thiên dẫn dò các nàng, mấy ngày nay hãy ngoan ngoãn ở nhà, không cần phải đi ra ngoài. Tránh đụng tới quái nhân thần bí kia mà gặp rắc rối.

Cố Tạ Thiên còn mang đến bức họa quái nhân thần bí kia, khi Cố Tích Cửu mở ra và nhìn thấy nó, trái tim nàng nhảy lên!

Chân dung nhân vật trên bức họa rất thật, đặc biệt là cách ăn mặc cùng với mặt nạ càng giống như đúc, quả thực giống như hình phản chiếu từ trong nước mà ra, đặc biệt là hoa văn trên mặt nạ cũng không thiếu nét nào!

Đó đúng là bọc đồ mà nàng đã ném vào trong con sông dùng để bảo vệ thành.....

Bọc đồ kia sao có thể bị người vớt lên? Còn giao vào trong tay quan binh.....

Nàng lại hỏi vòng vèo Cố Tạ Thiên vài câu, từ trong miệng hắn biết được rằng, những quần áo đó đã được binh sĩ phát hiện ra ở trên bờ con sông dùng để bảo vệ thành.

Nghe nói thời điểm phát hiện ra chúng, bộ quần áo này giống như bị quỷ nhào, lơ lửng ở trong không trung..... binh tướng thủ thành là người của Tứ hoàng tử. Rất nhanh sau đó Tứ hoàng tử liền biết về nó, lập tức đã ban lệnh lùng bắt toàn thành. Hiện tại trong thành đều đã thần hồn nát thần tính, trông gà hoá cuốc.....

Cố Tích Cửu nắm chặt nắm tay ở trong tay áo!

Nhất định là người kia đã phá rối! Người đã nói rằng có thù oán với nàng ở bên bờ sông bảo vệ thành.

Hồn dân kia ẩn thân thần bí, lời đồ vật mà nàng đã ném xuống con sông bảo vệ thành ra để phá rối, cố ý khiến cho những binh sĩ thủ thành nhìn thấy. Binh sĩ cảm thấy quỷ dị khẳng định sẽ báo cáo với cấp trên. Mà thủ thành, cấp trên của binh sĩ kia đúng là Tứ hoàng tử!

Lúc trước bản thân mình thuận di rời khỏi nhà đấu giá, Tứ hoàng tử đại khái nghĩ nàng đã dùng thuật ẩn thân nào đó, tự nhiên sẽ chú ý tới tất cả những vụ án có quan hệ với thuật ẩn thân. Khi hắn nghe được báo cáo của binh sĩ thủ thành, không chùng đã trực tiếp khẳng định, người ném áo choàng trên bờ sông chính là người hắn muốn tìm. Lúc này mới đưa ra một tội danh rất quang minh chính đại để đi bắt người ——

Mượn đao giết người, hồn dân kia rõ ràng đang mượn đao giết người!

Càng bức mình hơn chính là, nàng ở ngoài sáng, mà đối phương lại ở trong bóng tối. Thậm chí đối phương là nam hay nữ, nàng cũng hoàn toàn không biết.....

Nàng cười lạnh trong lòng một tiếng.

Nếu người kia đã nhận định nàng là kẻ thù của hắn, khẳng định sẽ còn ra chiêu khác hại nàng, sớm muộn gì cũng sẽ hiện thân, nàng tạm thời lấy tĩnh chế động, chờ đến khi rấn ra khỏi hang.....

Nàng hơi rũ mắt xuống, trong lòng bắt đầu tính toán bước tiếp theo mình nên làm gì.

Cố Tạ Thiên tất nhiên không biết tâm tư lúc này của nàng, dận dò nàng thêm vài câu, sau đó rời đi.

Thời điểm trước khi đi còn khen ngợi và khuyến khích những thị nữ kia một phen. Còn tuyên bố tại chỗ một gia quy mới: Sân này của Cố Tích Cừ, bất luận kẻ nào cũng không được xâm phạm, kẻ xâm phạm sẽ phải chịu nghiêm trị theo gia pháp.

Thời điểm hân tuyên bố gia quy mới này, còn cố ý liếc mắt nhìn Cố Thiên Y một cái, ánh mắt cực kỳ lạnh lùng.

Hắn cũng là lão bánh quẩy lăn lộn lâu năm ở chốn quan trường, tranh đấu gay gắt trong nhà hắn chỉ lười để ý đến, không có nghĩa là hắn không hiểu chút nào. Một chút tính toán trong lòng Cố Thiên Y, hắn chỉ liếc mắt một cái cũng có thể nhìn ra.

Gia quy này chính là một lời cảnh cáo. Trong lòng Cố Thiên Y phát lạnh, cúi đầu. Nàng ta biết nếu ở chỗ này lâu hơn cũng không làm được gì, mặt mày xám xịt theo phía sau Cố Tạ Thiên rời đi.

"Thật tốt quá!" Không biết là ai trong đám thị nữ phát ra một tiếng hoan hô, ánh mắt lấp lánh nhìn chủ tử các nàng, đầy mặt kích động và sùng bái!

Những thị nữ này tạm thời được triệu tập lại đây, ngày thường địa vị ở Cố phủ cũng không cao, chẳng những thường xuyên hứng chịu sự bức tức của chủ tử các phòng, ngay cả những đại nha hoàn trong phòng các tiểu thư thiếu gia được sủng ái cũng thường xuyên quát lớn đánh chửi các nàng, quát mắng là chuyện bình thường.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Các người làm rất tốt!

Edit & Dịch: Emily Ton.

Thời điểm các nàng mới bị Cố Tích Cừ sai khiến, trong lòng có chút tuyệt vọng, cho rằng địa vị sẽ càng thấp hơn, sẽ càng bị Cố phủ khinh bỉ. Không nghĩ tới, tiểu chủ nhân nơi này đã tạo ra một bước đột phá lớn như vậy!

Từ nay về sau, các nàng ở bên trong Cố phủ cũng có thể ngẩng đầu ưỡn ngực làm người!

Được ban thưởng là chuyện nhỏ, về sau có thể chân chính sống tự do là sự thật. Bọn thị nữ vây quanh Cố Tích Cừ, một đám đều kích động đến nổi khuôn mặt đỏ bừng, hai tròng mắt sáng chói.

Lúc này đừng nói tiểu chủ nhân bảo các nàng trông cửa, cho dù bảo các nàng vượt lửa qua sông, các nàng cũng cùng nhau xông qua!

Cố Tích Cừ xoay chuyển ánh mắt, nhẹ nhàng cười: "Các người làm rất tốt! Bồn tiểu thư có thưởng, khen thưởng mỗi người mười lượng bạc ròng, về sau viện này của bồn tiểu thư liền dựa vào các người thủ vệ."

Mười lượng bạc ròng có thể nói đó là hai năm tiền tiêu hàng tháng của thị nữ, thật là hào phóng!

Hai mắt bọn thị nữ càng thêm sáng!

"Tiểu thư yên tâm, nhất định sẽ không phụ sự giao phó của tiểu thư, không có lệnh của tiểu thư, bọn nô tỳ dù mất mạng này, cũng tuyệt đối không để một người đi vào! Bất luận kẻ nào cũng không được!"

Cố Tích Cừ vỗ tay cười: "Tốt! Rất có khí phách! Thị nữ của Cố Tích Cừ ta cần phải có loại khí phách này mới được! Các người nhớ rõ, nơi này của ta không cần kẻ yếu! Hãy cho ta thấy đôi cánh đại bàng, cho ta thấy móng vuốt của lão hổ! Người bên người Cố Tích Cừ ta không thu nhận những kẻ hèn nhát vâng vâng dạ dạ. Từ nay về sau, ai dám khi dễ các người, các người hãy ăn miếng trả miếng khi dễ lại cho ta! Không thể hạ thấp tên tuổi Cố lục tiểu thư ta. Nếu xảy ra chuyện gì, ta sẽ chịu trách nhiệm cho người, đều nghe hay không?"

"Vâng! Xin tuân theo lệnh dụ của tiểu thư!" Tiếng nói của những thị nữ thường không ồn ào vang dội.

Cố Tích Cừ câu môi cười: "Lúc này mới giống người của Cố Tích Cừ ta!" Lại vẫy vẫy tay: "Tốt, các người nếu muốn chúc mừng thì có thể đi. Đứng rồi, chớ quên chuẩn bị bữa tối cho ta, một ngày không ăn, đói chết!"

Bọn thị nữ hoan hô chấn động toàn bộ sân, những sân khác trong Cố phủ cũng mơ hồ nghe thấy.

Tai mắt trong phủ của Lãnh Hương Ngọc rất đông, tự nhiên cũng nghe nói tới sự tình phát sinh ở trong viện Cố Tích Cừ. Khi bà ta nghe được tiếng hoan hô trong viện lúc đang giúp Cố Tạ Thiên thay quần áo, lập tức thử mở miệng thăm dò nói: "Lão gia, Lục tiểu thư nhà chúng ta giống như đã thay đổi thành người khác vậy."

Cố Tạ Thiên không để bụng: "Đúng là đã thay đổi, trở nên tốt hơn!"

"Nhưng..... nhưng biến đổi này cũng quá lợi hại, căn bản không giống nàng....."

Cố Tạ Thiên rót cuộc liếc mắt nhìn bà ta một cái, ánh mắt lạnh lẽo, nhàn nhạt nói: "Ngay cả con thỏ cũng sẽ cắn người khi bị khi dễ quá mức, huống chi là một người sống? Nàng ấy dù sao cũng là nữ nhi của Cố Tạ Thiên ta. Cha hồ không sinh con là chó, trong xương cốt nàng ấy vẫn rất có tâm huyết, chỉ do bị người nào đó mạnh mẽ ngăn chặn. Hiện tại, nàng ấy đã bị buộc đến giới hạn, không thể nhịn được nữa nên rốt cuộc bộc lộ ra bản tính, cũng không có gì không tốt."

"Đúng vậy..... thật sự rất tốt. Nhưng tiện thiếp cho rằng, nữ hài nhi vẫn nên điềm đạm nho nhã một chút mới tốt....."

"Ta Cố Tạ Thiên không thiếu nữ nhi điềm đạm nho nhã! Ta thiếu chính là hài tử có tâm huyết, có trách nhiệm! Có lẽ nàng ấy cũng từng muốn làm tiểu thư khuê các, nhưng có người không cho nàng ấy làm điều đó, khiến nàng chết tâm. Chúng ta có thể mong đợi điều gì khi nàng ấy làm một tiểu thư Tướng quân phủ, sống không bằng một kẻ hạ nhân?!"

Những lời thoát ra từ miệng hắn, câu câu chữ chữ đều giống như đang chỉ trích, Lãnh Hương Ngọc rót cuộc nhìn không được: "Lão gia, lúc trước tiện thiếp xác thật có chút sợ hãi đối với nàng ấy, nhưng vì bị bọn hạ nhân lừa gạt nên mới..... Về sau tiện thiếp sẽ đối xử tốt hơn với nàng ấy....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70: Nữ nhân tình trường

Edit & Dịch: Emily Ton.

"Lãnh Hương Ngọc ——" Cố Tạ Thiên bỗng nhiên gọi cả họ lẫn tên bà ta một tiếng, trong giọng nói giống như mang theo ớn lạnh mùa đông thấm vào tận xương: "Người nghĩ lão phu là gốc tử?! Người cho rằng những gì người làm thật sự có thể giấu diếm ta cả đời được sao?! Ta chờ người bất quá chỉ vì thể diện tướng quân phủ! Người đừng không biết thức thì!"

Cố Tạ Thiên lùi vô nghĩa thêm với bà ta, với lấy áo choàng của mình, đi nhanh ra phía bên ngoài.

Lãnh Hương Ngọc ngẩn ngơ, không nhịn được đuổi theo vài bước: "Lão gia, người đi đâu vậy?"

Hắn đã rất nhiều ngày không bước vào cửa phòng bà ta nửa bước, hiện tại thật vất vả mới tới một lần, không nghĩ tới chỉ đứng một lát như vậy đã muốn rời đi.

Cố Tạ Thiên dừng lại bước chân, lạnh lùng lưu lại một câu, nhưng không phải là lời giải thích, mà là một câu cảnh cáo: "Không cần có thêm chủ ý tà ma ở trên người Tích Cửu, bằng không ta tuyệt đối không tha cho người!" Sải bước rời đi.

Lãnh Hương Ngọc suy sụp ngồi vào trên ghế, sau một lúc lâu cũng không nói chuyện.

Một lát sau, người thị nữ bên kia của bà ta tiến vào bẩm báo: "Phu nhân, lão gia đi tới Phong Hương viện."

Phong Hương viện là nơi ở của Chu di nương, người được nạp vào cửa một năm trước, năm nay bất quá cũng chỉ tầm hai mươi tuổi, đang thời niên thiếu thanh xuân, đương nhiên cũng được sủng ái. Cố Tạ Thiên mười đêm có tám đêm là nghỉ ở chỗ nàng nơi đó.

Lãnh Hương Ngọc là phu nhân chính quy của Cố Tạ Thiên, trong một năm cũng không có mấy ngày được hắn ân sủng, ngẫu nhiên có một lần, cũng chỉ là cho có lệ.

Hoặc chỉ qua loa xong việc, hoặc dứt khoát kêu một nên trực tiếp ngủ say..... làm hại bà ta một đêm không ngủ đến tận bình minh.

Mà theo hồi báo của thị nữ thân tín bà ta phái tới Phong Hương viện, Cố Tạ Thiên cùng với Chu di nương ở nơi đó cực kỳ dừng mãi, có thể lẫn lộn tới tận nửa đêm.....

Điều đó khiến Lãnh Hương Ngọc hận đến nổi ngứa răng, nhưng lại không thể làm gì.

Lãnh Hương Ngọc nhìn nhìn chính mình trong gương, bà ta đã 40 tuổi, nhưng được bảo dưỡng rất tốt, làn da vẫn trắng nõn như cũ, mặt mày vẫn rất xinh đẹp, nhìn qua như chỉ mới bước vào tuổi 30.

Thật không may, hồng nhan đã chết trước khi già, hiện tại cho dù bà ta rất có phong tình, nhưng sao có thể cạnh tranh được với tiểu cô nương thậm chí còn chưa qua tuổi 20?

Bà ta giờ tay sờ sờ khuôn mặt mình, trong đầu lại hiện lên một gương mặt người khác.....

Bà ta chậm rãi thở dài một hơi: "La Tinh Lam, nếu như người còn sống, vẫn còn ngồi ở vị trí này, hẳn đối với người cũng sẽ giống như đối với ta hay không, sớm chắt đứt ân ái phu thê?"

Hắn là cũng sẽ, đúng không?

Nam nhân, đều có mối nói cũ, sao có thể chung tình đối một nữ nhân?

Tuy rằng sau khi La Tinh Lam nhảy vực, Cố Tạ Thiên đã suy sút vài tháng, tựa hồ đã chịu đả kích không nhỏ.

Nhưng nửa năm sau hắn vẫn tỉnh táo lại, thậm chí càng thêm trầm trọng, giống như giải hận, cứ cách một hoặc hai năm, sẽ nạp một phòng tiểu thiếp vào cửa. Hiện tại di nương trong tướng quân phủ đã có hơn mười vị, mỗi ngày hoa hòe lộng lẫy, hết sức phiền nhiễu ánh mắt Lãnh Hương Ngọc.

Lãnh Hương Ngọc năm đó đã dùng thân phận tiểu thiếp vào cửa, lúc ấy bên người Cố Tạ Thiên chỉ có một vị phu nhân La Tinh Lam. Khi đó Cố Tạ Thiên còn tuân thủ nghiêm ngặt lời thề lúc trước đối La Tinh Lam, tuy rằng quyền cao chức trọng, nhưng bên người chỉ có một thê.....

Là Lãnh Hương Ngọc đã dùng thủ đoạn bò lên giường Cố Tạ Thiên, lại dùng hài tử để ép buộc Cố Tạ Thiên nạp thiếp thất để vào đại môn Cố phủ, cũng bởi vậy mới khiến Cố Tạ Thiên và La Tinh Lam phu thê phân bội.....

Lúc này mới có phát sinh hết thảy phía sau, đến cuối cùng La Tinh Lam nhảy vực, Lãnh Hương Ngọc cũng rốt cuộc yên ổn ngồi lên vị trí phu nhân tướng quân phủ.

Bà ta cho rằng mình rốt cuộc có được hết thảy, có thể được Cố Tạ Thiên chuyên sủng, nhưng không nghĩ rằng sủng ái này cũng chỉ giằng co gần hai năm mà thôi, hơn nữa mấy năm ấy vẫn là thời điểm khi La Tinh Lam còn sống.

Sau khi La Tinh Lam nhảy vực, Cố Tạ Thiên đối Lãnh Hương Ngọc cũng không bằng như trước.

Nữ nhân bên người như măng mọc sau mưa, càng ngày càng nhiều, đặt bà ta thành bông hoa cúc của ngày hôm qua.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: May mắn nàng còn có nhi tử!

Ngoại trừ thân phận phu nhân chính quy của tướng quân ra, thật ra nàng cũng không có gì thêm.

La Tinh Lam là tên cấm kỵ ở tướng quân phủ, từ trước tới nay không người dám đề cập đến, không nghĩ tới hôm nay Lãnh Hương Ngọc lại lảm bảm về nó.

Thị nữ bên người nàng là Lan Hồng nhin không được mở miệng: "Phu nhân, sao phải tự cúi người so sánh với nữ nhân kia? La Tinh Lam ở trong cảm nhận của lão gia, thậm chí ngay cả đầu ngón tay út cũng còn kém xa!"

Lãnh Hương Ngọc cười lạnh một tiếng: "Người thì biết gì? Địa vị nữ nhân kia ở trong cảm nhận của hắn không hề bình thường! Nhìn thấy những di nương mấy năm nay hắn nạp đó sao? Mỗi người đều có bóng dáng nàng ấy! Có người giống mặt, có người giống miệng. Còn có người nụ cười không giống lắm, nhưng lại có tên gần giống cũng bị hắn đưa về giống như bảo bối! Chu di nương bắt quá chi vì một đôi mắt và một đôi má lúm đồng tiền giống như nàng ấy, đã được hắn chuyên sủng hai năm!"

La Tinh Lam qua đời đã gần mười năm, tất cả thị nữ gia đình hộ viện trong tướng quân phủ cũng đã thay đổi hoàn toàn. Vì thế, không người nào biết về một đoạn sự tình năm đó, thậm chí hầu như tất cả mọi người đều căn bản không biết tới dung mạo La Tinh Lam.

Mặc dù Lan Hồng là tâm phúc của Lãnh Hương Ngọc, nhưng nàng vào tướng quân phủ cũng chỉ mới 5-6 năm mà thôi, căn bản cũng không biết được lai lịch của các di nương trong tướng quân phủ, vì thế nhất thời sững sờ.

Lãnh Hương Ngọc tựa hồ cũng phát hiện ra mình lỡ lời, thở dài, không nói gì nữa, dứt khoát đổi đề tài: "Có tin tức gì của nhị thiếu gia hay không?"

Lan Hồng vội nói: "Phu nhân yên tâm, tin tức vừa mới nhận được, nói rằng nhị thiếu gia có thể sẽ về nhà trong vài ngày nữa."

Lãnh Hương Ngọc thở phào nhẹ nhõm, phân phó: "Vậy các người hãy nhanh chóng thu thập chỗ ở cho nhị thiếu gia, quét dọn sạch sẽ. Hắn trời sinh có tính sạch sẽ, trong phòng có một hạt bụi hắn cũng ngủ không quen....."

"Phu nhân yên tâm, bọn nô tỳ sớm đã chuẩn bị xong, nơi ở của nhị thiếu gia mỗi ngày đều có người chuyên quét tước, tuyệt đối sẽ không có sai lầm nào."

Lãnh Hương Ngọc lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, may mắn nàng còn có một nhi tử!

Nhi tử chính là người tâm phúc của nàng, cũng là độc đinh của Cố phủ. Chỉ cần có nhi tử ở đây, địa vị của nàng tại tướng quân phủ sẽ càng vững vàng hơn. Đối với những hồ ly khác, cũng chỉ mới 2-3 năm mà thôi, không đủ gây nên mối lo nào!

Nghĩ đến đây, nàng tạm thời buông xuống hết thảy bất mãn trong lòng, liên tục phân phó người chuẩn bị cho sự trở lại của nhi tử mình.

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Tối nay Cố Tạ Thiên cũng không qua đêm ở viện của Chu di nương, hắn chỉ ghé qua chỗ nàng ăn một bữa cơm, trong bữa ăn hắn đều luôn thất thần, hầu như không hề nghe rõ những lời Chu di nương dịu dàng nói chuyện với hắn.

Sau bữa tối, hắn lập tức rời đi, cũng không cho người đi theo, bất tri bất giác đã đi bộ tới trong một tiểu viện.

Tiểu viện không lớn, vị trí cũng khá heo lánh, trên cổng viện treo một chiếc khoá đồng rất to, đầu khoá đã có chút rỉ sắt. Trên cánh cửa phủ một tầng bụi thật dày. Thực hiển nhiên, nơi này đã rất lâu không có người tới.

Cố Tạ Thiên đứng lặng ở trước cửa một lát, cuối cùng cắn răng một cái, giơ tay phá khoá, đẩy cổng đi vào.

Tiểu viện khá yên tĩnh, cỏ dại mọc um tùm cao gần bằng đầu người, cửa ra vào và cửa sổ nhỏ nhỏ trong viện cũng đều bị vỡ, thê lương đến nỗi không thể thê lương hơn.

Cố Tạ Thiên lại đứng ở trong viện một lúc lâu, giơ tay đẩy cánh cửa đã bị vỡ, chậm rãi bước vào nhà.

Đồ đạc bên trong được bày biện rất đơn giản, nhưng nhiều năm như vậy không có người dọn dẹp, tất cả đồ dùng cũng đều phủ một lớp bụi thật dày.

Trong buồng có một cái giường gỗ, trên giường gỗ có đặt một tấm chăn mỏng không còn nhận ra màu sắc.

Cố Tạ Thiên không quan tâm tới bụi bẩn, chậm rãi ngồi xuống ở mép giường, giơ tay vuốt tấm chăn mỏng, khi ngón tay lướt qua tấm chăn, bụi bám đều theo động tác của hắn bay lên. Không khí trở nên có chút sắc người, hắn dường như bất tri bất giác, cuối cùng vẫn dứt khoát ôm tấm chăn trên giường vào trong ngực, vùi một mặt vào trong tấm chăn, phảng phất như đang ngửi hương vị còn sót lại của người nào đó bên trong.

Nhưng đã gần 10 năm trôi qua, cho dù người kia đã từng đắp tấm chăn này cũng sẽ không còn tàn lưu gì nữa. Hắn nghĩ được, bất quá chỉ là một loại mùi vị âm mốc nồng nặc mà thôi.

"A Tĩnh....." Hắn nắm chặt tấm chăn, các đốt ngón tay đều trở nên trắng bệch: "Ta tới thăm ngươi. Nhiều năm trôi qua như vậy, ngươi..... ngươi có hối hận hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Người rút cuộc không thể nhìn thấy...

Tiểu viện này chính là nơi đã cầm tù La Tĩnh Lam năm đó, sau khi La Tĩnh Lam nhảy vực, tiểu viện này lập tức bị đóng cửa, không còn có bất luận kẻ nào tiến vào.

Đương nhiên, Cố Tạ Thiên cũng không còn tới nữa.

Hắn thậm chí luôn trốn tránh nơi này, sợ bản thân sẽ thấy cảnh sinh tình.

Ba chữ La Tĩnh Lam đã trở thành vết thương trong lòng hắn, không cho phép bất luận kẻ nào đề cập đến nó.

Tối nay thật sự rất kỳ lạ, hắn đột nhiên rất muốn đến nơi đây nhìn một cái.

Ban đầu, hắn nghĩ chỉ đứng một lúc sẽ rời đi, nhưng dường như bị ma xui quỷ khiến bước vào. Khi nhìn đến những đồ vật nàng đã từng sử dụng, trong lòng cảm thấy khó chịu giống như bị kim đâm, nhất thời không đành lòng rời đi.

"A Tĩnh, mấy năm nay ta vẫn luôn tìm kiếm Thiên Nặc (天诺), nhưng ta vẫn không thể tìm thấy hắn..... Đứa bé kia chỉ sợ là không thể tìm lại được. Hắn thông minh như vậy....." Cố hống hắn giống như bị mắc kẹt, không thể nói tiếp.

Tạm dừng một lát, sau đó mới nói tiếp: "A Tĩnh, cũng may chúng ta còn có một nữ nhi..... Những năm gần đây ta thực sự đã khiến nó phải chịu thua thiệt, cũng may vẫn chưa muộn, sau này ta sẽ đối tốt với nó, cố gắng đền bù cho nó..... Tình tình của nó, thật ra rất giống ngươi. Đáng tiếc..... ngươi rút cuộc không thể nhìn thấy....."

.....

Bữa tối hôm nay được chuẩn bị cho Cố Tích Cửu không giống như bữa tối bình thường!

Những thị nữ của nàng gần như đã dùng toàn bộ bản lĩnh cùng nhau chuẩn bị một bàn ăn lớn. Hầu hết những món ăn đều rất tinh tế, mỗi một món đều là Cố Tích Cửu thích ăn, tất cả đều bày trên một bàn đầy hấp dẫn.

Cố Tích Cửu hơi sững sờ đối với một bàn rượu và thức ăn, nàng lập tức quyết định để tất cả thị nữ cùng nhau ngồi xuống, cùng nhau ăn.

Bọn thị nữ ban đầu đều không dám, đưa ra các loại lý do tôn ti để thoái thác, nhưng không chịu nổi khi Cố Tích Cửu ban mặt, trực tiếp ra lệnh. Lúc này bọn thị nữ mới mang cội lòng đầy cảm kích ngồi xuống.....

Chủ tớ vui vẻ, trong bữa tiệc Cố Tích Cửu chỉ nói hai câu: "Là người của ta, ta sẽ luôn che chở. Nếu ta có một miếng thịt để ăn, các người cũng sẽ có một ngụm canh để uống!"

Những lời nói này khiến cho bọn thị nữ đều rơi nước mắt. Các nàng vốn là tầng lớp thấp nhất trong xã hội, chỉ có các nàng cống hiến cho chủ tử, khi nào được các chủ tử đối đãi chân tình như vậy?

Tiểu chủ tử các nàng đã đối đãi với các nàng giống như người bình thường, mà không phải giống như thân phận nô tài đê tiện.....

Các nàng cực kỳ may mắn, đã gặp được một chủ nhân như vậy.

Dưới sự kích động, các nàng thậm chí cùng nhau uống máu ăn thề, tỏ rõ quyết tâm thề sống chết bảo vệ tiểu chủ nhân.

Cố Tích Cửu cười, bung rượu trước mặt lên, chạm chén cùng các nàng, uống một hơi cạn sạch. Chủ tớ cổ vũ cùng nhau uống hết.

.....Edit & Dịch: Emily Ton....

Đồng Cung, phủ Thái tử.

Dung Già La đang đợi ở bên trong thư phòng, tính tình hắn luôn luôn trầm tĩnh có chút đứng ngồi không yên, trong tay thường thức cái "vòng tay". Hắn thỉnh thoảng nhìn xem sắc trời bên ngoài, không thể không mong trời mau tối.

"Thái tử, người kia nếu như đã để lại lời nhắn cho ngài, nói đêm nay sẽ đến, chắc là sẽ không thất hứa. Hơn nữa, vật hắn muốn còn ở trong tay chúng ta, vì vậy không cần phải sầu lo. Hiện tại sắc trời vẫn còn sớm, Thái tử tạm thời đừng nóng nảy." Nói chuyện chính là thị vệ thân cận nhất bên người hắn, cũng là tâm phúc trung thành nhất của hắn, tên gọi Hắc Hồ.

Hắn cũng biết về "bệnh kín" của Dung Già La, ngay cả những thư từ hạc giấy trao đổi giữa Dung Già La và Cố Tích Cửu, hắn cũng đều biết tới.

Dung Già La cười khổ một tiếng: "Bổn cung không phải sợ hắn có ý thất hứa, mà là bởi vì lão Tứ....."

Tứ hoàng tử Dung Sở còn đang lúng túng thiếu niên kia khắp thành, gần như đã bày thiên la địa võng khắp nơi. Thiếu niên thấp bé kia thật sự có thể vượt qua hết những trạm kiểm soát với cấp độ mạnh như thế, để tới nơi này của hắn?

Đêm nay nếu như người này không tới, hắn sẽ đi nơi nào để tìm "hắn" đây?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 73: Ở ngay nơi đó...

Người này hiện tại chính là hy vọng duy nhất của hắn ——

"Thái tử, Tứ hoàng tử cũng không bắt được hắn, người của chúng ta cũng đang âm thầm theo dõi người bọn họ. Nếu vị công tử kia xác thật rơi vào trong tay bọn họ, người của chúng ta sẽ ra tay đoạt người bằng mọi giá....."

Dung Già La hơi gật đầu, ám vệ bên ngoài vẫn chưa truyền đến tin tức gì xấu, khiến hắn còn có thể cảm thấy nhẹ nhõm.

Những việc này tuy rằng có thể hiểu rõ, nhưng rốt cuộc vẫn chưa nhìn thấy người, sự tình rất quan trọng. Dung Già La chung quy vẫn không yên lòng. Thời gian trôi qua, hắn càng ngày càng ngồi không yên, tay ném chiếc vòng tay trong tay, đứng lên khỏi ghế, dựa vào cửa sổ nhìn ánh trăng lớn bên ngoài, không nhịn được thở dài một hơi: "Đêm đã sang canh hai, Hắc Hồ, người nói hắn có thể không tới hay không?"

.....Edit & Dịch: Emily Ton....

Phía sau, hình như chợt có tiếng động lạ, Hắc Hồ nhẹ nhàng thở ra một tiếng: "Thái tử! Hắc..... hắc tới!" Âm điệu giống như kinh ngạc lại giống như vui mừng.

Dung Già La ngẩn ra, chợt quay đầu lại.

Ở phía sau cách hắc không xa, có một người đang đứng, một bộ đồ đen gần như hợp nhất với màu của bóng đêm. Dáng người bình thường, không thể nhìn thấy được dung mạo. Cái đầu thấp bé, đúng là người đã để lại hắc giấy cho hắc ở nhà đấu giá.

Người này giống như thoát ra từ dưới nền đất, một đôi con ngươi nhìn hắc, nói chuyện dứt khoát lưu loát: "Điện hạ, vật ta muốn đã mua được chứ?"

"Mua..... đã mua được, ở ngay nơi đó....." Phụng thức xuất hiện của người này quá quý dị, Dung Già La vẫn luôn trấn định khi nói chuyện có hơi chút nói lắp, một lòng tay chỉ về phía trên bàn: "Ồ nơi đó!"

Người này tất nhiên là Cố Tích Cửu hoá trang, nàng vẫn dịch dung thành bộ dáng khi ở nhà đấu giá, vì thế Dung Già La liếc mắt một cái là có thể nhận ra.

Cố Tích Cửu sờ vào vòng tay nhìn nhìn, quả nhiên là chuỗi vòng tay Thương Khung Ngọc. Chẳng qua hiện tại màu sắc của nó có chút ảm đạm, ánh sáng cầu vòng khiến người loá mắt cũng đã biến mất, nhìn qua giống như một chuỗi vòng tay đá quý bình thường.

Đây không phải là đồ giả chứ?

Cố Tích Cửu liếc mắt nhìn Dung Già La một cái, Dung Già La vội nói: "Vật ấy rất kỳ quái, bốn cung khi mới có được nó tới tay, ánh sáng trên đó vẫn sáng giống như lúc ban đầu, nhưng đặt ở bên người một đêm, sang ngày hôm sau chính là bộ dáng này."

Cố Tích Cửu lại nhìn kỹ xem vòng tay, xác thật vẫn là chiếc vòng kia, không hề bị đánh tráo.

Như vậy, hiện tại nó mang bộ dáng muốn chết? Chẳng lẽ cần phải nạp điện cho nó? Hiện tại không có điện?

Nàng dùng đầu ngón tay gõ gõ ở giữa chiếc vòng tay, nơi vỏ ngoài có đầy màu xanh: "Uy, ngươi còn sống hay không?"

Vòng tay vẫn đen như cũ, thậm chí ngay cả chút ánh sáng loé lên cũng không hề có.

Cố Tích Cửu lập tức ném vòng tay về phía trên bàn: "Nếu đã hỏng rồi, ta đây giữ ngươi cũng vô dụng....."

Một câu của nàng vừa rơi xuống, vòng tay đột nhiên sáng lên một chút, một giọng nói nổi giận đùng đùng truyền đến trong óc Cố Tích Cửu: "Nữ nhân, ngươi dám vứt bỏ ta lần nữa thử xem!"

"Ngươi còn sống sao? Ta còn tưởng rằng ngươi đã trở về thiên đường." Cố Tích Cửu giao lưu với nó trong đầu.

"Bản thân ngọc chỉ không muốn quấy rầy ngươi, tối hôm qua ngươi rõ ràng có thể đưa ta đi cùng, nhưng ngươi không quan tâm mà rời đi trước!"

"Ngươi không phải Thương Khung Ngọc rất mạnh hay sao? Vì sao không tự mình đi theo?"

"Chân thân ta vẫn còn ở nơi đó..... Huống chi, nếu ta tự mình tùy tiện cứ thế đi theo ngươi, như vậy sẽ rất mất mặt?"

Thì ra cái vòng tay hồng này vẫn là một vật ngạo kiều! (Ngạo trong ngạo mạn; kiều: đáng yêu)

Cố Tích Cửu buồn bực: "Nếu ta không mua được ngươi, ngươi có phải sẽ tiếp tục một mình ngốc ở nhà đấu giá ngạo kiều cả đời hay không?"

Vòng tay Thương Khung Ngọc: "....." Nó thật sự cả, thấy rất chán nản.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Nó cảm thấy chán nản

Edit & Dịch: Emily Ton.

Cố Tích Cửu mỉm cười, thuận theo chuyển nó ở đầu ngón tay: "Đúng rồi, ngươi vì sao không phát sáng? Bị hỏng rồi? Hay là bị rơi xuống nước nên đã phai màu?"

Vòng tay Thương Khung Ngọc: "....."

Nó gần như muốn nghiêng rằng: "Nữ nhân, không phải ngươi nói bản thân ngọc nên thấp điệu một chút hay sao? Cái gì hồng rồi? Cái gì bị rơi xuống nước nên đã phai màu? Cho rằng ta là loại ngọc thấp kém trong niên đại của ngươi hay sao?!"

Cổ Tích Cửu đảo nó một vòng ở trong tay: "Thì ra đây là bộ dáng khi ngươi thấp điệu, ta còn tưởng rằng ngươi thông thạo thuật biến hóa, biến thành vật phẩm khác thấp điệu một chút mà không mất đi phẩm vị."

Vòng tay Thương Khung Ngọc vẽ ra một chuỗi dấu hiệu "....." ở trong đầu nàng.

Cổ Tích Cửu cũng không phiền nó nữa, tùy tay bỏ nó vào trong tay áo.

"Thiếu hiệp, vật ngươi muốn đã được dâng lên nguyên vẹn, bệnh kín của điện hạ chúng ta....." Hắc Hồ không nhịn được mở miệng.

Ánh mắt Cổ Tích Cửu rớt cuộc chuyển tới trên mặt Dung Già La, dứt khoát lưu loát trả về một chữ: "Khó!"

Hắc Hồ: "....." Ngón tay hắn bỗng nhiên nắm chặt, khuôn mặt tuấn tú cũng trở nên trầm xuống: "Thì ra ngươi không biện pháp? Ngươi đang trên cột Thái Tử điện hạ hay sao?"

Cổ Tích Cửu ngắt lời hắn, giọng nói vẫn thờ ơ như cũ: "Ta chỉ nói khó, nhưng chưa nói ta không có biện pháp, chỉ là thời gian điện hạ mắc "bệnh kín" này đã khá lâu, ta đoán khoảng tầm hai năm rồi, do đó trị liệu có chút khó khăn hơn."

Những lời này của nàng vừa ra, đôi mắt Hắc Hồ lập tức sáng lên: "Nói như vậy thiếu hiệp có thể trị liệu?!"

Cổ Tích Cửu không để ý đến hắn, chỉ cười như không cười liếc mắt nhìn Dung Già La một cái: "Điện hạ vẫn muốn để hắn hỏi chuyện thay ngài hay sao?"

Dung Già La hít nhẹ một hơi, cố gắng áp chế cảm xúc mênh mông: "Hắc Hồ, ngươi ra ngoài đi!"

"Điện hạ ——" Hắc Hồ vẫn có chút không yên tâm, rốt cuộc Cổ Tích Cửu là người xa lạ, lại xuất quỷ nhập thần như vậy, nếu như gây ra bất lợi gì đó cho Thái Tử điện hạ.....

"Không có việc gì, ra ngoài đi!" Dung Già La chỉ nói mấy chữ, không dung cự tuyệt.

Hắc Hồ rút cuộc vâng dạ một tiếng lập tức đi ra ngoài, hắn thậm chí còn cẩn thận đóng cửa phòng lại.

Cuối cùng, Dung Già La có hy vọng có thể chữa khỏi bệnh kín khiến hắn gần như lâm vào tuyệt vọng. Mặc dù tính tình vẫn luôn trầm tĩnh, không hiện ra sắc thái vui mừng, giờ phút này ngón tay của hắn cũng hơi có chút run rẩy: "Tiên sinh, ngươi muốn trị liệu như thế nào? Cần bốn cung chuẩn bị những gì? Ngươi nói một tiếng, bốn cung sẽ sai người chuẩn bị mọi thứ....."

Xung hô của hắn đã thay đổi, trực tiếp xưng là "tiên sinh".

Hai mắt Cổ Tích Cửu nhìn Dung Già La từ trên xuống dưới, thân hình chợt loé đã tới ngay trước người hắn.

Nàng vừa rồi còn cách xa hắn một trượng (10 thước=3,3m), một khi tới gần, khoảng cách xa nhau không đủ nửa thước!

Dung Già La rất có tâm phòng bị người khác, ngoại trừ những người đặc biệt thân tín của hắn, chưa từng có người nào gần hắn quá như vậy!

Hắn theo bản năng muốn lui về phía sau, Cổ Tích Cửu đã chế trụ cổ tay hắn: "Đừng nhúc nhích!"

Dung Già La là Thái tử, tính tình lại lạnh nhạt tự phụ, trên người luôn mang một loại uy áp cường đại, người thường chớ tới gần, cho dù từ xa nhìn tới cũng khiến trong lòng phát lạnh, sớm đã quý xuống đạp đầu.

Thân hình hắn cao lớn đỉnh bạt, Cổ Tích Cửu đứng bên người hắn, trông nàng có vẻ nhỏ nhắn xinh xắn.

Nhưng cho dù như vậy, khi nàng đứng ở trước người hắn, thật sự không có cảm giác uy áp tản ra trên người hắn, nắm cổ tay hắn cực kỳ tự nhiên.

Thậm chí trên người nàng còn mang theo một loại khí thể nhiếp người, thời điểm nàng nhìn hắn như vậy, trong lòng Dung Già La bỗng cảm thấy bắt đầu run rẩy.

Chỉ cảm thấy đôi mắt nàng dường như đen hơn, sáng chói giống như ánh mặt trời loá mắt, biển rộng

thâm sâu, thời điểm nàng chăm chăm nhìn xem người, phảng phất như muốn hút người vào.

Trái tim Dung Già La bắt đầu đập mạnh hơn: "Ngươi....." Bị một người xa lạ nắm lấy nơi trọng yếu, đây vẫn là lần đầu tiên xảy ra với hắn.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Không phải nàng định nấu cho hắn ăn đấy chứ?!

Nếu như người khác giữ hắn như vậy, hắn sớm đã đánh bay người đó rồi. Nhưng khi đối mặt với "nam nhân" có vóc dáng nho nhỏ là Cố Tích Cửu, hắn lại có vẻ tin tưởng một cách khó hiểu.....

Hắn cảm thấy mặc dù bàn tay có chút thô ráp, nhưng lại mang tới cho hắn một cảm giác mềm mại dịu dàng.

Cố Tích Cửu tất nhiên không biết trong khoảnh khắc này, Dung Già La có rất nhiều cảm xúc, nàng chỉ đơn thuần chạm vào tĩnh mạch của hắn mà thôi.

Một lát sau, nàng buông tay lui về phía sau một bước: "Điện hạ, chỉ khi vận công độc mới phát tác, mỗi lần phát tác sẽ cảm thấy cả người giống như kim đâm....." Nàng nhanh chóng nói ra bệnh tình.

Dung Già La rũ mắt nhìn nàng, một đôi con ngươi hơi hơi lóe sáng: "Chính xác!"

Hắn cố gắng hết sức trấn tĩnh: "Độc này phải giải như thế nào?"

"Thật ra đây cũng không phải là độc, mà là cỏ, có tên gọi là Thiên Mệnh Cỏ." Cố Tích Cửu giải thích.

"Thiên Mệnh Cỏ?" Dung Già La rõ ràng chưa từng nghe nói qua. Hắn lặp lại một câu, giọng điệu có chút choáng váng.

"Đúng vậy, ngay cả khi có được linh lực tuyệt cao, chỉ cần trúng cỏ này sẽ giống như một người đã đi tới năm cuối đời, chỉ có thể phó mặc cho số phận, không thể làm gì. May mắn là thời gian điện hạ trúng cỏ này chưa lâu, một khi đủ ba năm, cho dù Kim Tiên Đại La cũng bó tay không có biện pháp!"

Cố Tích Cửu vừa nói, vừa tự mình lấy ra một loạt ngân châm, một con dao ngắn sáng bóng như tuyết, bày ra trên bàn và nói: "Ngài hãy bảo người chuẩn bị một lọ tương ớt, một cây hành trắng....." Nàng liệt kê ra một đồng đồ vật.

Dung Già La lại có chút ngây người.

Mấy thứ này gần như là danh sách gia vị ở trong phòng bếp, không phải nàng đang định nấu cho hắn ăn đấy chứ?!

Cố Tích Cửu liếc mắt nhìn hắn một cái, cau mày: "Điện hạ, không phải trong phủ không thể tìm được mấy thứ này đúng không?"

"Có, có! Có!" Dung Già La rớt cuộc hoàn hồn, trí nhớ của hắn rất tốt, lập tức lặp lại một lần những thứ Cố Tích Cửu đã liệt kê ra, hỏi tiếp một câu: "Chỉ thế này thôi sao?" Không cần bất kỳ thảo dược đặc biệt gì sao?

"Tạm thời chỉ cần những thứ này." Cố Tích Cửu gật đầu: "Điện hạ nên nói bọn họ chuẩn bị đầy đủ những thứ này trong vòng một khắc, thời gian của tại hạ eo hẹp, không thể ở lại quá lâu."

Trong phủ Thái tử chuẩn bị mấy thứ này vô cùng nhanh chóng, sau một tiếng phân phó, thời gian chưa đầy một chén trà đã chuẩn bị xong hết, tất cả đều được chuyển vào phòng.

Hắc Hồ tự mình đốc thúc hạ nhân chuẩn bị, hơn nữa mọi thứ đều có chất lượng tốt nhất, ngay cả tỏi cũng trắng sáng như ngọc.

Hắc Hồ thật sự buồn bực, hắn rất muốn ở lại nhìn xem một chút, nhưng mặc dù dáng người của vị "tiên sinh" này không lớn, nhưng tính khí thì lại rất lớn. Nàng không cho phép bất luận kẻ nào nhìn xem khi nàng ra tay cứu người.

Hắc Hồ nhiều lần ra hiệu bằng ánh mắt cho Dung Già La, muốn Thái tử nhà mình mở miệng giữ hắn làm thị vệ bên người.

Nhưng hắn liếc mắt gần như muốn co giật, chủ tử nhà hắn giống không nhìn thấy được, đuổi hắn ra ngoài giống như đuổi gà.

Hắc Hồ kêu khổ trong lòng, chủ tử luôn luôn khôn khéo, sao lần này lại lỗ mãng như thế?

Hắn không yên tâm, dứt khoát chờ ở bên ngoài cửa sổ, dựng hai lỗ tai thật cao, cố gắng lắng nghe tất cả mọi động tĩnh bên trong, chỉ cần phát hiện ra một chút không đúng, hắn sẽ lập tức vọt vào cứu người.

Trong phòng truyền ra tiếng nói chuyện nhẹ nhàng giữa hai người.

"Phương pháp này có chút hơi đau, chờ lát nữa nếu điện hạ không thể chịu nổi, hãy cắn vào viên ngọc này."

"Không cần, bản cung có thể chịu được."

Hắc Hồ lắc lắc đầu, Thái tử nhà bọn họ từng lăn qua máu lửa, ngay cả khi bị trọng thương ngài ấy cũng có thể bình chân như vại. Khi chữa thương cho dù ngài ấy đau đớn bao nhiêu cũng chưa từng hé răng, thậm chí lông mày cũng không hề nhăn một chút. Ngài ấy là anh hùng chân chính!

"Cời áo." Trong phòng lại truyền đến tiếng nói cộc lốc dứt khoát của Cố Tích Cửu.

Chương 76: Thái tử bị đùa giỡn! (1)

Hắc Hồ nhú mày, Thái tử nhà mình không phải bị ngoại thương, vì sao phải cởi áo?

Trong phòng, Dung Già La dường như hơi do dự, giọng nói của Cố Tích Cửu thể hiện sự thiếu kiên nhẫn: "Nam tử hán đại trượng phu còn sợ cởi áo hay sao? Chỉ cần cởi áo bên trên là được."

Hắc Hồ xoa mũi, không phải Thái tử nhà hán bảo thủ trong phương diện này, ngay cả người hầu hạ bên cạnh cũng không biết cánh tay hán trông như thế nào.

Chỉ có lần đó hán lộ cánh tay khi loại bỏ chất độc ra khỏi xương cốt, nhưng phần thân trên không hoàn toàn **** trần truồng.....

Lần này —— nửa thân thể của Thái tử sẽ bị tên tiểu tử vô danh này nhìn thấy hay sao?

Dung Già La rút cuộc mở miệng: "Nhất định phải cởi ra sao? Bồn cung đã từng thề, thân thể của bồn cung chỉ có thể từ tương lai mới có thể nhìn thấy....."

"May mắn ta là nam nhân." Trong phòng, Cố Tích Cửu nói giọng thờ ơ: "Vì vậy người không cần phải lo lắng về vấn đề trinh tiết của mình, ta cũng không cần phải chịu trách nhiệm với người. Đề trị cổ độc này cần phải cởi áo ra, người muốn trị hay là không muốn trị? Nếu không muốn trị ta sẽ lập tức rời đi."

Dung Già La: "....." Hắn cắn răng một lát, rút cuộc khuất phục: "Được, bồn cung cởi."

Hắc Hồ lắng nghe từ bên ngoài, cảm thấy cuộc trò chuyện có chút quỷ dị ——

Vì sao lại có cảm giác Thái tử nhà hán luôn luôn cao lớn nghiêm nghị lại giống như một nữ tử sợ bị xâm phạm ——

Trong phòng truyền tới tiếng cởi đồ.

Một lát sau.

Dung Già La rõ ràng đã cởi bỏ trang phục trên người, giọng nói của hắn một lần nữa được truyền ra: "Tiếp theo là gì?"

"Dùng tay đập nát tỏi, hành lá, gừng....., nhớ kỹ, chỉ có thể dùng ngón tay giữa của người, những ngón tay khác không được dính vào." Cố Tích Cửu hướng dẫn một cách có trật tự.

Hắc Hồ gần như muốn giơ tay lên sờ mũi, thật đúng là phương pháp trị liệu kỳ lạ cực điểm.....

Thái tử nhà bọn họ luôn luôn sạch sẽ, hơn nữa không thích người bất kỳ thực phẩm nào có mùi nồng khó chịu, thậm chí người một chút cũng không được. Nhưng bây giờ ——

Thái tử nhà mình thật đáng thương!

Một lúc sau.

Giọng nói có chút ghét bỏ của Dung Già La truyền đến: "Ta đã làm xong rồi, sau đó?"

"Bôi chúng trên ba huyết của người: Thiên Trì huyết, Du Phủ huyết và thần phong huyết, phải dùng ngón tay giữa của người để bôi, phải dùng lực, đủ mạnh để thấm qua da, Cố Tích Cửu tiếp tục chỉ điểm.

Hắc Hồ: "....."

Những huyết vị này đều nằm trên những khu vực nhạy cảm gần ngực, Thái tử nhà mình bây giờ phải bôi những thứ hán ghét nhất trên đó..... Đây, đây loại phương thức trị liệu gì vậy?! Người này rút cuộc tới đây để chữa bệnh cho Thái tử ư? Hay là tới đùa giỡn Thái tử?

Rõ ràng điều này cũng là thử thách khả năng chịu đựng tối đa của Dung Già La: "Điều này —— bồn cung..... bồn cung phải tự mình bôi....."

Điều này..... điều này rất giống như tự mình sờ người mình! Tệ hơn nữa là phải tự sờ người mình ở trước mặt người khác.....

Dung Già La có một loại ảo giác cả ba giác quan đều muốn nổ tung.

"Chẳng lẽ ngươi muốn ta bồi giúp ngươi?" Cổ Tích Cửu hỏi lại.

Dung Già La: "....."

Cổ Tích Cửu nhặt một cây ngân châm và thờ ơ nói: "Lát nữa ta còn phải thi châm giúp ngươi, không thể dính mấy thứ này được. Hoặc là ngươi tự mình bồi, hoặc là đệ thị vệ Hắc Hồ kia của ngươi bồi giúp ngươi. Ta thấy công lực của hắc không tệ, nếu hắc động thủ có lẽ cũng có thể đạt được hiệu quả mà ta mong muốn....."

Hắc Hồ ở bên ngoài cửa sổ âm thầm lập cập run rẩy, cẩn thận lui về phía sau hai bước.

Trong phòng, Dung Già La quyết đoán mở miệng: "Không cần, bốn cung tự mình bồi là được!"

Hắc Hồ lặng lẽ lau mồ hôi trên trán, may mắn thay Thái tử đã không gọi hắc, nếu không với tính sạch sẽ biến thái của Thái tử, đôi tay này của hắc sau khi chạm qua thân thể Thái tử chỉ sợ là không giữ nổi!

Hắn đang muốn tiếp tục lắng nghe một chút, cửa sổ vẫn luôn đóng chặt bỗng nhiên mở ra, lộ ra khuôn mặt tuấn mỹ lãnh khốc của Dung Già La.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Thái tử bị đùa giỡn! (2)

Hắn đang muốn tiếp tục lắng nghe một chút, cửa sổ vẫn luôn đóng chặt bỗng nhiên mở ra, lộ ra khuôn mặt tuấn mỹ lãnh khốc của Dung Già La nhìn hắc: "Ồ chỗ này nghe thật thoải mái? Có muốn tiến vào nhìn một cái hay không?" Giọng nói hấp dẫn, giống như mang theo đao, lạnh lẽo như mùa đông.

Hắc Hồ ngay lập tức toát ra một trán đầy mồ hôi lạnh, khom người: "Thuộc hạ lui xuống." Hắc Hồ vội vàng xoay người rời đi, giống như sau lưng có quỷ truy đuổi.

Đương nhiên, hắc không dám rời xa, chỉ chờ ở bên ngoài viện.

Dung Già La lúc này mới đóng cửa sổ lại. Khi hắc quay lại, hắc nhìn thấy Cổ Tích Cửu đang cầm ngân châm trong tay nhìn chăm chăm vào hắc.

Hắc dừng lại và nói: "Ngươi có thể xoay người được không?"

"Không thể!" Cổ Tích Cửu dứt khoát cự tuyệt: "Ta phải nhìn thấy hiệu quả khi ngươi bồi nó."

Dung Già La gần như đóng băng ngay tại chỗ, hắc phải làm trò vuốt ve những khu vực mẫn cảm trên người mình trước mặt người khác --

Cổ Tích Cửu thấy hắc bất động tại chỗ, cau mày có chút buồn bực: "Như thế nào? Thẹn thùng? Tất cả mọi người đều là nam nhân, ta lại là đại phu, chi chừa bệnh cho ngươi mà thôi, ngươi trình liệt như vậy làm gì? Không cần lo lắng, ta không phải đoạn tụ."

Dung Già La: "....." Sắc mặt hắc tái nhợt, ngón tay cũng nắm thật chặt!

Sau một lúc do dự, hắc nói: "Được, vậy ngươi nhìn đi."

Dưới tình huống có một đôi mắt đối diện nhìn hắc chăm chăm, hắc tròn tròn mắt và cảm thấy áp lực khi làm điều đó với đôi mắt mở to, vì vậy hắc dứt khoát đóng chúng lại.

Hắc là cao thủ võ học, cho dù nhắm mắt vẫn có thể xoa nắn chính xác những huyệt đạo kia, lực đạo cũng hoàn toàn dựa theo yêu cầu của Cổ Tích Cửu.

Cổ Tích Cửu âm thầm gật đầu, vị Thái tử này quả nhiên là thiên tài cao thủ, nàng chỉ là nói các yếu tố cần thiết một lần, hắc lập tức có thể thực hiện một cách khéo léo như thế, chẳng trách hắc có được biệt danh quỷ tài.

Nàng nhìn chăm chăm vào biểu hiện của Dung Già La, không bỏ qua bất kỳ một biến hoá nhỏ nào ở trên thân thể hắc.

Dung Già La có một dáng người rất đẹp, tỉ lệ thân thể có thể nói hoàn mỹ, tăng một phân thì béo, giảm một phân thì gầy, làn da săn chắc mềm mại, trắng nõn như ngọc, thậm chí còn tuyệt vời hơn cả bức tượng David.

Hơn nữa khuôn mặt hắc cực kỳ tuấn mỹ, có một loại ma lực kinh người, khiến người không thể rời mắt.

Tuy nhiên, một dáng người và dung mạo lý tưởng như vậy, dừng ở trong mắt Cổ Tích Cửu lại giống như đang nhìn xem một khúc gỗ, nàng chỉ xem hắc giống như người bệnh, chú ý quan sát thân thể hắc và tìm kiếm thời cơ tốt nhất để hạ châm.....

Dung Già La có giác quan thứ sáu rất mạnh, hẳn biết ánh mắt Cố Tích Cửu vẫn luôn nhìn chăm chăm vào hắn.

Thái tử lãnh ngạo, khi vạn chúng chú mục hạ cũng có thể thong dong bình tĩnh giống như dạo chơi ngoài thành ngày xuân, lần đầu tiên bị một người nhìn chăm chăm khiến da đầu tê dại.

Một ý niệm rất hoang đường không chịu khổng chế lướt qua trong óc, không phải người này si mê đáng người của hắn nên choáng váng đấy chứ?!

"Không cần thất thần!" Cố Tích Cửu nói giọng lạnh băng: "Nếu không ngươi sẽ phải làm lại lần nữa."

Dung Già La: "....." Hắn chỉ thất thần một giây lát đã bị đối phương nhìn ra!

Hắn vội vàng tập trung tinh thần, chuyên tâm làm việc, không dám phân tâm chút nào.

Thật kỳ lạ, hắn dựa theo lời dẫn dò của nàng, sau khi bôi xoa ấn những "độc liệu" đặc biệt kia ở trên người. Hắn cảm thấy chỗ quả tim có một đường lửa nóng chậm rãi di chuyển theo những nơi hắn xoa ấn, giống như có một con rắn nhỏ vô hình đang hoạt động --

Hắn tập trung với "con rắn nhỏ" trong cơ thể, dần dần quên đi sự lúng túng. Khi hắn đang hồn nhiên quên mình, đột nhiên có một làn gió nhẹ nổi lên, giống như bị một cây trâm nóng rực trát vào trên ngực, vô cùng đau đớn!

Bởi vì điều đó rất bất ngờ, hắn hét lên một tiếng đau đớn và đánh ra, đó là bản năng tự bảo vệ mình xuất phát từ người luyện võ, một chương của hắn phóng ra!

Sau khi đánh ra một chương hắn mới nhận ra không đúng, vì vậy vội vàng nhanh chóng rút chương lại, nhưng sao có thể thu hết hoàn toàn?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 78: Thái tử còn khoá thân nửa người!

"Bùm!" Một tiếng ầm lớn vang lên, tiếp theo đó là tiếng ầm vang, kệ sách bằng gỗ đàn hương cực kỳ rắn chắc trong thư phòng hắn theo tiếng vỗ thành bột mịn!

Trong này gây ra tiếng ầm quá lớn, Hắc Hồ bên ngoài vẫn luôn dựng lỗ tai lắng nghe động tĩnh bên trong lập tức xông vào: "Điện hạ!"

Trong phòng đầy bụi, một người đang đứng ở giữa những trang giấy rách nát tung bay tán loạn.....

"Điện hạ?" Hắc Hồ đang muốn phóng qua nhìn xem, một luồng chương lực đã chụp về phía hắn: "Cút đi!" Giọng nói này đúng là của Dung Già La, hơn nữa còn tràn đầy năng lượng.

Thái tử không sao, Thái tử nổi giận! Càng quan trọng hơn là, Thái tử còn khoá thân nửa người!

Hắc Hồ không nói câu nào lập tức quay đầu chạy, nhanh như chớp đã không nhìn thấy bóng dáng.

"Nhậm công tử, ngươi có sao không?" Ánh mắt Dung Già La dò tìm xung quanh, trong lòng vẫn rất lo lắng, sợ rằng một chương kia của mình đã nghiền nát đối phương thành từng mảnh nhỏ.

"Không sao. Chương lực của Thái tử điện thật hùng hậu, không phải ta trốn nhanh, giờ phút này đã bị điện hạ đánh chết." Cố Tích Cửu xoay ra từ một bên cây cột.

Dung Già La thờ dài nhẹ nhõm một hơi: "Xin lỗi, ngươi đột nhiên đâm châm khiến bản cung phản ứng theo bản năng....."

"Đã biết!" Cố Tích Cửu nói giọng thờ ơ: "Ta có đề phòng, ngươi không khiến ta bị thương. Ngươi có thể tiếp tục."

Dung Già La có chút ngốc, còn muốn tiếp tục?

Hắn không nhìn được liếc mắt đánh giá đối phương một cái, nhìn thấy khuôn mặt Cố Tích Cửu vẫn đỏ ửng giống như đang làm việc ở trên đồng ruộng, không có chút biến hoá nào so với lúc trước. Trong lòng bỗng nhiên nhớ tới điều gì đó!

Cảm giác của hắn rất nhạy bén, hắn có thể cảm ứng được một chương vừa rồi đánh ra vẫn quét qua một góc của đối phương.....

Một chương này của hắn ngay cả mãnh thú cũng sẽ mất mạng ngay lập tức, nhưng người trước mắt lại vẫn bình chân như vại.

"Hắn" xuất hiện cũng quý dị như thế, thân pháp dường như có chút giống thuật ẩn thân, nhưng lại dường như không giống.....

Thật ẩn thân chỉ khiến người nhảy mắt nhìn không thấy mà thôi, nhưng khứu giác cực kỳ nhanh nhạy giống như mũi chó vẫn có thể ngửi được hơi thở của người ẩn thân.

Nhưng người này dường như có thể che dấu được cả mũi chó, trực tiếp xuất hiện từ hư không --

Đây là một loại công phu quý dị gì vậy?

Dung Già La cũng coi như có kiến thức rộng rãi đối với đạo võ học, nhưng từ trước tới nay chưa từng nghe nói tới loại công phu này.

Thiếu niên này rốt cuộc là ai? Công phu lại sâu không lường được như thế!

Chẳng lẽ là đệ tử môn hạ của thánh chủ trong truyền thuyết?!

Trên đại lục này, thánh chủ là thần bí nhất, cũng là thần được toàn bộ đại lục quý bái, gần như được xem là nhân vật trong truyền thuyết.

Cho dù đã từng vào Nam ra Bắc nhìn quen việc đời, Dung Già La cũng chỉ nghe nói qua về đối phương, căn bản chưa từng nhìn thấy.

Và trên thế giới này, môn nhân đệ tử thánh chủ có công phu khó lường và thần bí nhất, khiến người đoán không ra, bởi vì căn bản chưa từng có người nào nhìn thấy bọn họ ra tay! Người từng nhìn thấy đều đã bị diệt khẩu.....

Dung Già La tiếp tục liếc mắt đánh giá Cố Tích Cửu, vị thiếu niên này là môn nhân của thánh chủ hay sao?

Chắc là không phải!

Nghe nói vị thánh chủ kia lựa chọn môn nhân cực kỳ nghiêm khắc, chẳng những yêu cầu thiên tài linh lực tuyệt cao, đối với dung mạo, dáng người cũng có yêu cầu cực kỳ hà khắc, còn nghiêm khắc hơn cả hoàng đế tuyển phi.

Nhưng dung mạo của vị thiếu niên trước mắt này không hề xuất chúng chút nào, thậm chí đầu còn thấp bé, không phù hợp với môn nhân của thánh chủ trong truyền thuyết.

Trừ phi..... trừ phi đối phương đã dùng dịch dung!

Dung Già La bỗng nhiên có một loại xúc động muốn véo vào khuôn mặt đối phương!

Muốn nhìn xem một chút có phải đối phương đang đeo mặt nạ da người hay không.....

Tuy nhiên, hắn còn chưa kịp có bất kỳ động tác nào, thiếu niên đối diện đã thờ ơ mở miệng: "Điện hạ đang muốn biết thân phận ta sao?"

Không ngờ suy nghĩ của hắn đã bị đối phương liếc mắt nhìn một cái là ra!

.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 79: Ta không tiếp nhận bất kỳ hình thức tạ lễ nào

Dung Già La khiếp sợ với ánh mắt sáng như đuốc của đối phương. Hắn dừng lại một lúc trước khi nói thẳng: "Điều này..... bản cung thật sự rất tò mò về công tử ——"

"Không cần tò mò!" Cố Tích Cửu ngắt lời hắn: "Giữa ta và điện hạ chỉ là một vụ giao dịch. Điện hạ giúp ta lấy được lắc tay này, ta giúp điện hạ trị khỏi bệnh mãn tính. Chờ sau khi điện hạ khỏi hẳn, tính toán tiền bạc xong thì xem như thỏa thuận giữa hai chúng ta kết thúc. Điện hạ không cần phải biết thân phận của ta."

Dung Già La khụ một tiếng: "Các hạ có thể trị khỏi bệnh của bản cung, đó là ân nhân cứu mạng của bản cung. Chiếc lắc tay kia không đáng giá mấy lượng bạc, không đủ để hoàn lại ân tình này. Bản cung muốn....."

"Một trăm vạn!" Bỗng nhiên Cố Tích Cửu phun ra ba chữ.

Dung Già La: "A?"

"Nếu như điện hạ vẫn cảm thấy bồn khoăn, đợi sau khi ta chữa khỏi căn bệnh mãn tính cho điện hạ, hãy giao cho ta thêm một trăm vạn lượng bạc." Ngón tay Cổ Tích Cửu nhẹ nhàng di chuyển ngân châm, thờ ơ nói: "Ngoài ra, ta không tiếp nhận bất kỳ hình thức tạ lễ nào."

Dung Già La ghen hờn: "Điều này ——"

"Nếu điện hạ không muốn, vậy hãy xem như ta chưa nói." Cổ Tích Cửu không muốn ép buộc hắn, rốt cuộc đây là điều kiện do nàng thêm vào, cho dù đối phương không muốn cũng không thất hứa.

Dung Già La không nói nên lời.

Hắn đường đường là Thái tử điện hạ, một trăm vạn lượng bạc vẫn có thể trả nổi. Hắn rất thông khoái đồng ý với nàng.

Cổ Tích Cửu kiểm thêm được một khoản này, trong lòng cũng rất sung sướng: "Điện hạ, còn cần ba châm nữa. Điện hạ hãy tiếp tục." Hiếm khi nàng giải thích thêm vài câu: "Vừa rồi ta ra châm chỉ là đang theo đuôi nó, cần phải có ba châm nữa, mới có thể lấy nó ra hoàn toàn."

Dung Già La: "....." Để chữa bệnh, hắn rốt cuộc cắn răng tiếp tục tự xoa bóp mình, nhưng cũng nói ra yêu cầu của mình: "Trước khi công tử ra tay, có thể nói trước một câu hay không?"

"Không thể! Cơ hội rất dễ lướt qua, không có thời gian để nói." Cổ Tích Cửu lạnh lùng nói.

Được thôi! Trong lòng hắn hiểu rõ là được.

Thời gian chậm rãi trôi qua, sau khoảng thời gian một nén nhang, Cổ Tích Cửu rút cuộc hạ xong một châm cuối cùng.

Mỗi một châm đều giống như đột nhiên tập kích, đau đến nỗi không thể chịu được.

Dung Già La thực sự là hán tử, sau mấy châm dù đau hắn cũng không hừ một tiếng.

Cổ Tích Cửu cũng thở phào nhẹ nhõm sau khi đâm xuống một châm cuối cùng, sau đó người nàng bắt chợt di chuyển ra phía sau lưng Dung Già La, hai ngón tay nhỏ điểm trên mấy huyệt đạo ở phía sau tấm lưng trần trụi của hắn.

Một vài tia sáng ló lên, mấy cái ngân châm kia đồng loạt bật ra khỏi ngực hắn ——

Cổ Tích Cửu có bàn tay nhỏ bé, mấy cái ngân châm kia rơi vào trong lòng bàn tay nàng, còn có một con sâu đang vật lộn dưới đầu ngân châm.

Con sâu chỉ dài nửa tấc, phần cuối dày, phần miệng giống như châm, mắt đỏ như máu, toàn bộ cơ thể được bao bọc bởi ánh sáng màu xanh bí ẩn, nhìn qua cực kỳ tà ác.

"Đây là thiên mệnh cổ?" Dung Già La không thể tin vào mắt mình. Chính là con vật nhỏ này đã ngăn cản hắn tu luyện trong hai năm qua?

Cổ Tích Cửu hơi lắc con sâu ở trên đầu châm, con sâu kêu lên một tiếng chi, nhếch đầu lên, muốn cắn người.

"Đốt!" Cổ Tích Cửu ném con sâu cùng với ngân châm lên trên một tờ giấy trắng.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 80: Hắn thậm chí không biết tên đối phương!

Dung Già La búng đầu ngón tay, một tia lửa phát ra, giấy trắng bắt đầu bốc cháy, trong phút chốc cả ngân châm lẫn con sâu đều hóa thành tro tàn.

"Đây..... đây là tất cả?" Dung Già La không nhịn được dò hỏi.

"Tốt. Điện hạ hãy thử vận công xem."

Dung Già La không quan tâm tới thư phòng đầy bụi, lập tức ngồi xuống và bắt đầu vận công. Thời gian một chén trà nhỏ trôi qua, hắn mờ to mắt và nhảy dựng lên, cúi thấp đầu thi lễ với Cổ Tích Cửu: "Đa tạ Nhậm công tử diệu thủ hồi xuân, bổn cung đã khỏi hẳn!"

Hắn khỏi hẳn! Hắn rốt cuộc khỏi hẳn! Căn bệnh mãn tính dây dưa hai năm qua, khiến hắn gần như tuyệt vọng cứ như vậy khỏi hẳn!

Mặc dù Dung Già La luôn luôn trầm tĩnh, giờ phút này cũng kích động đến nỗi ngực gần như muốn nứt tạc.

"Nhậm công tử trị hết bệnh cho bổn cung, bổn cung sẽ ban thưởng nhiều hơn cho ngươi. Ngươi....." Dung Già La mang theo ánh mắt lấp lánh nhìn về

phía Cổ Tích Cừu đứng lúc này, lời vừa mới nói được một nửa bỗng nhiên dừng lại.

Hắn nơi nào nhìn thấy thân ảnh Cổ Tích Cừu?

"Nhậm công tử? Nhậm công tử?" Dung Già La chưa từ bỏ ý định tìm quanh một vòng, toàn bộ thư phòng đồ nát chỉ còn lại mình hắn.

Tiểu công tử thấp bé kia cũng giống như khi hắn ta tới, bỗng nhiên xuất hiện cũng bỗng nhiên biến mất, không ai biết hắn ta tới và đi như thế nào.....

Dung Già La nắm chặt tay thành nắm đấm, đột nhiên hồi hận vừa rồi không sai người trông chừng người kia.....

Ngoài việc muốn cảm ơn Cổ Tích Cừu, hắn còn có rất nhiều chuyện muốn thỉnh giáo nàng. Ví dụ như lai lịch của cô này, ví dụ như sự thừa của nàng. Hắn thậm chí muốn thu nhận nàng bất chấp tất cả. Thật đáng tiếc khi để một nhân tài như vậy ra đi!

Hắn thậm chí đã phác thảo một kế hoạch trong đầu, làm thế nào khuyên nàng gia nhập về phía phe hắn.

Kết quả hắn còn chưa kịp làm điều gì, đối phương đã biến mất khỏi hư không!

Sau khi trị hết bệnh kín của hắn, đối phương đã cầm theo chiếc lắc tay kỳ lạ và tờ ngân phiếu một trăm vạn lượng bạc, xem như thanh toán xong với hắn

Hắn thậm chí không biết tên đối phương! Hắn chỉ biết đối phương mang họ Nhậm từ con hạc giấy hắn nhận được từ tiểu đồng ở nhà đấu giá.....

.....

Mặt trăng trên bầu trời to tròn như cái đĩa, nhưng không có một ngôi sao nào trong trời đêm mênh mông, chỉ có ánh trăng tỏa sáng trời đất một màu trắng bạc.

Đêm đã khuya, trong thành lại vắng đi lại ban đêm, trên đường cái hầu như không có người đi đường, chỉ có binh sĩ tuần tra thỉnh thoảng đi qua.

Cổ Tích Cừu hiện mình ở đầu một con hẻm sâu thẳm trong thành.

Mặc dù hiện tại nàng có thể sử dụng thuật thuần di thuần thực, nhưng nội lực trên người cực ít, vì thế mỗi khi nàng vận dụng đều không thuận buồm xuôi gió giống như kiếp trước. Mỗi lần thuần di chỉ đạt được khoảng cách tầm hai ba dặm mà thôi.

Khoảng cách giữa phủ Cổ tướng quân và phủ Thái tử rất xa, một bên là ở thành Nam, một bên thì ở thành Bắc, vì vậy Cổ Tích Cừu không thể trực tiếp thuần di từ phủ Thái tử phủ về ngay phòng mình. Con hẻm này là nơi nàng chọn để nghỉ chân.

Cũng may Cổ Tích Cừu rất thận trọng, nàng sớm đã nhớ hết bố cục cơ bản trong thành, biết nơi nào tương đối bí ẩn ít người. Ngõ nhỏ này chính là một lựa chọn làm nơi đặt chân của nàng.

"Không ngờ người còn nhận ra được loại cổ này! Phải biết rằng nó cũng cực kỳ hiếm thấy trong thời đại chúng ta." Trong đầu Cổ Tích Cừu truyền tới giọng nói của lắc tay Thương Khung Ngọc.

Cổ Tích Cừu không quan tâm tới nó. Sau khi nàng ổn định bước chân, hơi thở hỗn hển, dùng tay xoa xoa ngực, nhú mào.

"Người bị thương!" Lắc tay Thương Khung Ngọc rất miễn cưỡng cảm nhận ra nàng có chút không thích hợp: "Đó là vì khi người thi châm, Thái tử kia đánh ra một chưởng trúng người?"

"Chút thương thể nhỏ mà thôi."

Nàng đã xem thường công lực của vị Thái tử kia, mặc dù nàng đã có chuẩn bị từ trước, cũng né tránh đúng lúc, nhưng vẫn bị chưởng phong của hắn quét qua một chút, lúc này cảm thấy hơi khó chịu trên ngực.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Hai người nhìn nhau qua màn hơi nước

"Thái tử này có mắt không trông, không ngờ hắn cảm thấy bản thân ngọc không đáng giá mấy lượng bạc, còn tặng thêm cho người một trăm vạn lượng!" Thương Khung Ngọc thở hỗn hển.

"Mạng của Thái tử đương nhiên đáng giá hơn." Cổ Tích Cừu trả lời không chút để ý.

"Nhưng hán không đáng giá bằng ta!" Thương Khung Ngọc tức giận bắt binh.

"Nhưng ở trong cảm nhận của hán, đưa ra một trăm vạn lượng bạc này tương đối quý trọng hơn một chút, có thể xem là khám phí cho ta. Đối với người..... xem như vật kèm theo, tặng không."

Lắc tay Thương Khung Ngọc: "....." Nó đã bị tổn thương chỉ vì một vạn lượng bạc! Nó không làm gì được ngoài việc phát ra ánh sáng sáng ngời ——

Ánh sáng cực kỳ rực rỡ, giống như một bóng đèn nhỏ nhấp nháy đầy màu sắc.

"Ai đó?!"

"Lén lút, ra đây!" Một đội binh sĩ tuần tra bị hấp dẫn bởi ánh sáng, nhanh chóng chạy về phía nàng.

Đáng chết!

Cố Tích Cửu hít mạnh một hơi, thân hình nhoáng lên, biến mất tại chỗ!

Đội binh lính đang chạy vội tới: "....."

Gặp quý!

Những binh lính đó hai mặt nhìn nhau một lúc, sau đó phân tán và lục soát xung quanh con ngõ nhỏ, nhưng không lục soát ra được gì.....

"Có chuyện gì đó xảy ra!"

"Tình huống không thích hợp!"

"Người này có thể chính là người mà Tứ hoàng tử muốn tìm hay không?"

"Có lẽ vậy! Người này lén lút, nhanh báo gấp cho người của Tứ hoàng tử biết....." Đội binh lính cãi cọt ầm ĩ, rất nhanh phát ra tín hiệu cho người của đội tuần tra khác, vì thế bọn họ lại bắt đầu lùng bắt toàn thành một lần nữa.....

.....

Lần này khi Cố Tích Cửu thuận di thì phát hiện ra trên người mình có gì đó không đúng, nàng thuận di chưa đến một nửa đường đã cảm thấy ngực mình đau đớn, cả người trở nên mềm nhũn, chóng mặt, khiến nàng hiện ra thân ảnh.

"Bùm!" Một tiếng, bên tai vang lên tiếng nước chảy, trước mắt nàng là một dòng nước màu xanh lam, ầm ập nhộn nhạo.....

Nàng đang ở trong nước! Hơn nữa, còn đang ở dưới đáy nước!

Nàng không đề phòng một cái, suýt nữa đã sặc một ngụm nước! Nàng theo bản năng dầm dưới chân, vụt về phía trước, rồi cuống thoát lên mặt nước.

Nàng hít một hơi, lau nước trên mặt, mở to mắt nhìn lên, cả người đóng băng!

Nàng biết điểm dừng chân lần này không nằm trong kế hoạch, nhưng không ngờ lại tới một nơi quý dị như vậy ——

Hơi nước trắng xóa bốc lên, phía trên mặt nước có những cánh hoa đỏ rực nổi lên xung quanh, hương thơm nhẹ nhàng bay thẳng vào trong mũi.....

Đây là đang tắm suối nước nóng, hơn nữa là tắm cánh hoa!

Đây không phải là điểm mấu chốt, tệ hơn chính là trong suối nước nóng có một vị mỹ nhân nửa nổi, cách nàng chưa đầy một mét!

Hơi nước bốc lên trắng xóa, Cố Tích Cửu không thể nhìn rõ khuôn mặt đối phương, chỉ nhìn thấy mái tóc đen dài của đối phương rối tung ở trong nước, với sự phản chiếu của những cánh hoa đỏ tươi, làn da của mỹ nhân mịn màng tinh tế như ngọc.....

Mỹ nhân kia vừa rồi dường như đang ngâm mình trong nước nóng nghỉ ngơi, khi nghe thấy động tĩnh phát ra từ Cố Tích Cửu nên mở to đôi mắt.

Hai người nhìn nhau qua màn hơi nước ——

Mặc dù Cố Tích Cửu không biết đây là đâu, cũng không biết mỹ nhân này là ai, nhưng nàng có thể chắc chắn rằng đây là nơi ở của người giàu có. Bởi vì bên cạnh suối nước nóng có một bình phong bằng phi thủy cực kỳ lịch sự tao nhã ——

Nàng bỗng nhiên xuất hiện ở trong "bồn tắm" của người ta như vậy, khẳng định sẽ khiến đối phương giật mình. Nếu người đó giật mình sẽ lập tức kêu lên sợ hãi, và tiếng kêu sợ hãi đó không chừng sẽ dẫn tới những người hầu bên ngoài vào đây ——

Những suy nghĩ này bất chợt loé lên ở trong đầu nàng, vì vậy khi Cố Tích Cửu vừa mới ngoi đầu lên và nhìn thấy vị mỹ nhân kia, phản ứng đầu tiên chính là lao thẳng tới đó!

Khi nàng lo lắng, tốc độ của nàng nhanh như tia chớp, mỹ nhân vừa nhắm mắt thì Cổ Tích Cửu đã nhào tới bên người. Nàng nâng tay trái lên bưng kín miệng nhỏ của đối phương, trong khi tay phải cầm một thanh chủy thủ ép vào cổ đối phương, khẽ quát một tiếng: "Đừng kêu! "

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 82: Chỉ đi ngang qua mà thôi.....

Mỹ nhân kia cũng rất thức thời, quả nhiên không kêu, thậm chí cũng không hừ một tiếng, chỉ neho mắt nhìn nàng.

Lúc này khoảng cách rất gần, Cổ Tích Cửu có thể nhìn rõ khuôn mặt đối phương, trái tim nàng mạnh mẽ nhảy lên!

Mỹ nhân! Tuyệt sắc mỹ nhân! Đại mỹ nhân khuynh quốc khuynh thành!

Mi cao như núi, len lỏi với những lọn tóc mai.

Mắt tựa như sóng mùa thu, lúc nhìn quanh cực kỳ lấp lánh quyến rũ.

Đối với đôi môi, nó đang bị một bàn tay nhỏ của Cổ Tích Cửu che lại, không thể nhìn được hình dạng, nhưng Cổ Tích Cửu có thể cảm giác được cánh môi mềm mại dịu dàng, thậm chí có thể cảm ứng được đôi môi có hình dạng rất đẹp.

Giữa trán của mỹ nhân có treo một viên hồng ngọc, dài hẹp giống như mắt hồ ly, lấp lánh dưới làn hơi nước.

Mỹ nhân này giống như tuyệt phẩm chạm ngọc do bàn tay thượng đế điêu khắc nên, đẹp và quyến rũ kinh người! Đặc biệt là một đôi mắt kia, bất cứ ai nhìn vào cũng sẽ bỏ qua một nhịp.

Hơn nửa người của mỹ nhân đều ở trong nước, chỉ nhìn thấy cổ và xương quai xanh của nàng ấy tuyệt đẹp giống như thiên nga, xuống chút nữa.....

Xuống chút nữa đã bị chìm ngấm ở dưới những cánh hoa đỏ ửng, không thể nhìn thấy.

Những điều này đều không khiến Cổ Tích Cửu cảm thấy ngạc nhiên nhất, điều khiến nàng ngạc nhiên nhất chính là, khuôn mặt của mỹ nhân khiến nàng mơ hồ có cảm giác quen thuộc, dường như từng gặp qua đâu đó.

Nàng còn chưa nhìn kỹ thêm một lúc, bên ngoài bỗng nhiên truyền đến một giọng nói: "Công chúa, quần áo của người đã được đưa tới, nô tỳ có nên đưa vào hay không?"

Công chúa? Chẳng lẽ nàng đã xông vào hoàng cung?

Nhìn cách trang trí tinh xảo đẹp đẽ hào quý như thế, giống như là nơi tắm rửa của công chúa.....

Cổ Tích Cửu ghé sát vào bên tai nàng: "Ngài là công chúa điện hạ? Không cần sợ, ta không có ý hại ngài. Ta chỉ đi ngang qua mà thôi....."

Đoán chừng lời này của nàng có chút không thể tưởng tượng được, vị mỹ nhân kia chớp chớp mắt, tất nhiên là không tin. Đôi môi bên dưới bàn tay của Cổ Tích Cửu thậm chí hơi cử động một chút. Khiến Cổ Tích Cửu lại vội vàng che lại!

Bởi vì Cổ Tích Cửu lo sợ nàng ấy gãy gãy, vừa rồi đã chuyển ra phía sau lưng nàng ấy, một bàn tay nắm chủy thủ chống vào ngực nàng ấy, một bàn tay khác vẫn che lại cái miệng nhỏ, nói ở bên tai nàng ấy: "Ta nói thật, chỉ cần ngươi không lên tiếng, ta sẽ không tổn thương ngươi..... Hiện tại ngươi đồng ý một tiếng để các nàng đưa quần áo vào, đừng mưu toan kêu cứu. Ta có thể đảm bảo trước khi ngươi được cứu, ta sẽ đâm thủng trái tim ngươi! Nếu ngươi đồng ý thì gật gật đầu."

Mỹ nhân trong lòng ngực ngừng lại một lúc, sau đó nhẹ nhàng gật gật đầu.

Thật là một người thức thời hiểu chuyện!

Cổ Tích Cửu kín đáo thờ dãi nhẹ nhõm một hơi, thoáng buông lỏng tay ra, để lộ cái miệng nhỏ xinh của mỹ nhân.

Mỹ nhân rất ngoan, miệng nhỏ không hề kêu cứu ngay lập tức khi được tự do, ngược lại rất bình tĩnh lên tiếng: "Đưa vào là được."

Giọng nói của mỹ nhân rất đẹp, duyên dáng và đầy từ tính. Giọng nói trung tính, khiến người không thể phân biệt được nam hay nữ, nhưng lại kích thích trái tim người.

Khi mỹ nhân mở miệng thì Cổ Tích Cửu đã chìm xuống dưới nước, đương nhiên, chủy thủ trong tay vẫn hướng về phía ngực đối phương đầy uy hiếp, đề

phòng đối phương đột nhiên kêu to.

Mặc dù nàng xuất thân là sát thủ, nhưng cũng không thích giết người. Nàng thích giải quyết các vấn đề có thể giải quyết, trong hòa bình.

Vì vậy nàng cũng không muốn gây khó xử cho vị công chúa này, rốt cuộc chính nàng là kẻ xâm nhập.....

Nếu trước đây, nàng thuận di sai địa điểm, nàng có thể lập tức thuận di lại lần nữa, thậm chí trước khi đối phương phát hiện ra, nàng đã rời đi rồi.

Nhưng lần này không được, khí huyết chỗ ngực nàng vẫn đang rất quay cuồng, khiến nàng nhất thời không thể sử dụng công pháp kia. Chỉ có thể không chế cục diện nơi này trước, sau đó sẽ tính toán xem nên làm gì tiếp theo.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Người nhìn thấy hết ta.....

Bởi vì là ban đêm, dưới nước rất tối, Cổ Tích Cửu dưới nước phát hiện ra mỹ nhân thật ra vẫn mặc quần áo, không phải lộ hoàn toàn.

Quần áo của nàng ấy có màu đỏ tươi, rất dễ nhìn thấy khi ở trong nước.

Chẳng qua quần áo lỏng lẻo, nửa thân trên hở ra một nửa, treo trên cánh tay, lộ ra nửa phần lưng phía sau, nhìn ở trên mặt nước còn tưởng rằng nàng ấy trần trụi cả người.

Cổ Tích Cửu ngày thường biết bơi khá tốt, nín thở vài phút ở trong nước không thành vấn đề, nhưng lần này lại không thể. Nàng mới vừa mới lặn xuống nước chưa đầy một phút đã có cảm giác ngột ngạt. Không nhịn được muốn ngoi đầu lên để thở.

Nhưng lúc này rõ ràng không được, tỷ nữ đưa quần áo vừa mới đi vào, tiếng bước chân nhẹ nhàng uyển chuyển truyền vào trong tai Cổ Tích Cửu được xem là quá chậm đối với nàng ——

"Công chúa, đây là chiếc áo choàng tơ tằm màu bạc ngài muốn, đây là áo choàng thêu bên trong....." Giọng nói của tỷ nữ kia thanh thúy giống như chuông bạc, hiển nhiên còn khá nhỏ tuổi, là vị thiếu nữ tinh tế.

"Đặt xuống, đi ra ngoài!" Mỹ nhân trong suối nước nóng rất có tôn nghiêm của thượng vị giả, lời nói như vàng, vượt trội.

"Công chúa, ngài có muốn nô tỳ bóp vai hay không? Nô tỳ làm cái này tuyệt nhất." Tỷ nữ kia rõ ràng muốn nịnh bợ vị công chúa này, ân cần khác thường.

"Tên của ngươi?" Mỹ nhân công chúa đột nhiên hỏi một câu.

"Nô tỳ tên là Tư Họa." Tỷ nữ kia kích động, giọng nói hơi có chút run rẩy.

"Đi ra ngoài tìm quân sự Diệp Vũ Phong, sau khi lãnh ba mươi bản, bán đi." Giọng nói của mỹ nhân rất bình đạm, nhưng lời nói ra lại khiến tỷ nữ kia giống như bị sấm đánh ngang tai!

Tỷ nữ kia quỳ thịch một tiếng: "Công chúa, xin hãy tha cho nô tỳ....."

"Sáu mươi bản." Mỹ nhân công chúa lại phun ra ba chữ.

Sắc mặt tỷ nữ trắng bệch, nghẹn ngào nơi đó một lúc, không dám tiếp tục nói nữa, cúi đầu về phía hồ: "Nô tỳ lập tức đi!" Tỷ nữ đứng lên vội vàng rời đi.

Tỷ nữ này vừa mới đi ra ngoài, Cổ Tích Cửu lập tức ngoi đầu lên từ trong nước, hít một hơi thật dài, gần như muốn ho vì sặc. Sau khi hít thở vài hơi, nàng mới cảm thấy ngực như sắp nổ mạnh thoải mái hơn một chút.

Bất chợt, nàng cảm thấy cơ thể mềm mại dưới chủ thủ khẽ nhúc nhích, nàng nhướng lông mày, ngón tay vừa động, nhưng lại phát hiện ra mỹ nhân công chúa chỉ xoay người một chút, không có âm mưu gì. Đôi mắt nàng ấy đang nhìn chăm chăm trên mặt Cổ Tích Cửu, rất lung linh.

Cổ Tích Cửu bị nàng ấy nhìn chăm chăm như vậy, trái tim bỏ lỡ một nhịp!

Chẳng lẽ dịch dung trên mặt mình rõ rồi?

Sẽ không! Thứ dịch dung trên mặt nàng không thấm nước! Khuôn mặt hiện tại của nàng chắc chắn vẫn là bộ dáng sau khi dịch dung.

"Ta xử lý như vậy, ngươi vừa lòng rồi chứ?" Mỹ nhân công chúa bỗng nhiên mở miệng.

Hoá ra mỹ nhân tinh tế rất có khí thế! Quả nhiên rất có phong phạm của công chúa ở trong truyền thuyết.

Thị nữ bên người chỉ muốn nàng ấy hài lòng, không ngờ lại phải chịu sự trừng phạt tàn khốc như thế.....

Đây là sự tôn nghiêm của hoàng gia sao?

Cố Tích Cửu vô tình can thiệp vào vấn đề riêng tư của vị công chúa này, chỉ gật gật đầu: "Chuyện riêng của người, không cần hỏi ta có vừa lòng hay không. Ta không có ý can thiệp."

Cố Tích Cửu không muốn tiếp tục ở đây lâu hơn nữa, nàng nhắm mắt lại muốn sử dụng thuật thuận di, nhưng chỗ ngực đau nhói! Thuật pháp kia vẫn không thể sử dụng được.

Nàng đành phải mở to mắt và nhìn thấy đôi mắt lung linh của vị công chúa kia đang nhìn mình chăm chăm, đáy mắt có chút vi diệu.

Trong lòng Cố Tích Cửu lại nhảy lên lần nữa, nhướn mày: "Người nhìn gì vậy?"

"Người đã nhìn thấy hết ta....." Mỹ nhân công chúa chậm rãi mở miệng.

Cố Tích Cửu: "....."

Nàng cũng là nữ nhân, cho dù nhìn thấy hết nàng ấy cũng không phải là vấn đề gì lớn, đúng không?

Hơn nữa, công chúa cũng không hoàn toàn khỏa thân, vì nàng ấy vẫn mặc áo choàng đỏ! Nàng nhiều nhất chỉ có thể nhìn thấy một nửa bộ ngực và phía sau lưng của đối phương.....

Cũng không thể xem là một nửa bộ ngực, phía trước nàng chỉ nhìn thấy bên dưới xương quai xanh vài tóc, thậm chí không nhìn thấy ngực phập phồng.

Vừa rồi trong lúc vô ý nàng có nhìn qua gọn nước tắm tối, mặc dù có quần áo to rộng khép hờ, nhưng nàng vẫn cảm thấy ngực của mỹ nhân khá phẳng.....

Bất luận là thời hiện đại hay là thời cổ đại, vẫn có rất nhiều nữ nhân ngực phẳng.

Thời đại này không có kỹ thuật nâng ngực, vì thế không có gì lạ khi nhìn thấy khuyết điểm này trên người mỹ nhân công chúa, Cố Tích Cửu cũng không thắc mắc.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 84: Bốn cung là người trinh liệt

"Người còn sờ soạng ta....." Mỹ nhân công chúa tiếp tục lên án.

Cố Tích Cửu: "....." Nàng nhiều nhất chỉ che miệng nàng ấy lại một chút, chui thủi trong tay chỉ đụng chạm phía sau lưng nàng ấy mà thôi.

Mỹ nhân công chúa cách nàng rất gần, gần đến nỗi Cố Tích Cửu có thể nhìn thấy rõ hàng lông mi dày đậm giữa làn hơi nước.

Mỹ nhân kia dường như không nhìn chúi thủ đang kẻ bên cổ, tới gần trước mặt Cố Tích Cửu một bước, môi mỏng nhợt nhạt cong lên: "Ta đường đường là công chúa, để một nam nhân nhìn và sờ soạng như vậy, trinh tiết đã mất, bốn cung là người trinh liệt....." Nàng ấy rõ ràng nên cảm thấy buồn lòng, nhưng Cố Tích Cửu mơ hồ cảm thấy đối phương nói năng rất trôi chảy yêu nghiệt, khiến nàng cảm động, trái tim luôn lạnh lùng trở nên mềm yếu hơn.

Nữ tử niên đại này vẫn rất bảo thủ. Những liệt nữ được ghi lại trong "Liệt Nữ Truyền", trong lúc vô ý bị nam nhân sờ tay một chút, lập tức quyết tuyệt chặt bỏ cánh tay!

Mới một cách tương đối, vị công chúa này bị nàng sờ và nhìn thấy hết, nàng ấy sẽ không tự sát để bảo vệ sự trong sạch của mình đấy chứ?!

Mỹ nhân phong hoa tuyệt đại như vậy, nếu chỉ vì một hiểu lầm nhỏ và chết đi thì thật đáng tiếc!

Lần này Cố Tích Cửu hiếm khi cảm thấy mình đã gây ra một điều gì đó xấu xa, vì thế nàng nên chủ động khắc phục nó.

Nàng quyết tâm, mở miệng: "Ta là nữ tử!"

Mỹ nhân công chúa di chuyển ánh mắt, nhìn chăm chăm vào chỗ ngực của nàng: "Không nhìn ra."

Đôi mắt mọng nước của nàng ấy kết hợp với viên ngọc hồ ly giữa trán, càng thêm có vẻ mê ly.

Cố Tích Cửu cảm thấy buồn lòng. Mặc dù thân thể nhỏ này của nàng mới mười ba tuổi, nhưng bởi vì giai đoạn trước ăn không đủ no mặc không đủ ấm, phát dục rất kém, vì thế hiện tại thân thể nàng vẫn không triển. Nếu chỉ nhìn vào ngực nàng..... thật sự chẳng khác gì nam hài.

"Ta phát dục không tốt....." Cố Tích Cửu giải thích: "Ta thật sự là nữ tử, nếu ngươi không tin....." Nàng dừng lại một chút.

"Như thế nào?" Ánh mắt của mỹ nhân công chúa dừng ở trên mặt nàng, trên lông mi còn đọng mấy giọt nước, gần như sắp nhỏ xuống: "Ngươi muốn ta chứng minh thế nào?"

Nếu nàng không chứng minh được bản thân mình là nữ tử, nói không chừng mỹ nhân công chúa này thật sự sẽ tự sát. Xinh đẹp tuyệt sắc như vậy cứ chết đi như thế thì thật phí phạm của trời.....

Và Cố Tích Cửu cũng không muốn coi quần cho nàng ấy nhìn ——

Cố Tích Cửu quyết tâm, cầm lấy tay đối phương và nhanh như tia chớp vượt qua giữa hai chân mình một cái, sau đó nhanh chóng nhấc lên: "Hiện tại có thể tin?"

Cố Tích Cửu mặc rất đơn giản gọn gàng để dễ di chuyển ban đêm, lúc này bởi vì đang ở trong nước, quần áo ướt đầm, dán ở trên người. Nếu như nàng là nam tử, nơi đó sẽ nhô ra một khối cho dù cách quần, căn bản khác với nữ tử.....

Nàng nắm tay đối phương và vượt qua nơi đó một lần, đối phương chắc hẳn có thể cảm giác được nơi đó của nàng thật ra không có.....

Đương nhiên cũng chứng minh bản thân mình chính là nữ tử.

Mỹ nhân công chúa dường như không dự đoán được nàng sẽ có động tác trực tiếp như vậy, cứng người lại, ánh mắt nhìn nàng có chút khó lường.

Đôi mắt nàng ấy thâm thúy như biển rộng, dưới ánh sáng phản chiếu từ viên ngọc, phảng phất như có vô số sao trời lấp lánh nhấp nháy bên trong, xinh đẹp gần như yêu dị.

"Không đủ tin." Mỹ nhân công chúa phun ra ba chữ, khẽ dừng lại, sau đó tiếp tục bổ sung một câu: "Nói không chừng ngươi là thái giám." Ánh mắt nàng ấy lại dừng ở trên mặt Cố Tích Cửu: "Khuôn mặt của ngươi..... cũng không giống nữ tử."

Cố Tích Cửu: "....."

Trên mặt nàng có dịch dung, lúc này gương mặt nàng trông rất khỏe mạnh với làn da đỏ tía, lông mày dài tới tận thái dương, ngũ quan nhìn qua là nam tử từng trải, không phải là nữ tử thanh tú, chỉ không có vật kia của nam tử.....

Chẳng trách đối phương suy đoán nàng là thái giám!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 85: Người thật hung dữ!

Quên đi, thái giám thì thái giám. Mỹ nhân công chúa này từ nhỏ đã lớn lên giữa đám cung nữ thái giám, bị một thái giám vừa nhìn vừa sờ như thế, có lẽ cũng không quan trọng lắm.

Cố Tích Cửu lười sửa lỗi cho nàng ấy, nàng chìa chủy thủ vào mỹ nhân, nói giọng hơi nghiêm khắc: "Lên bờ!"

Ngực nàng đang bị đè nén, không thể sử dụng thuật thuận di. Cố Tích Cửu nghĩ nguyên nhân có thể do nước ôn tuyền, vì vậy muốn lên bờ điều tức một chút.

Nàng tất nhiên không thể để công chúa này đợi ở trong nước, lỡ may nàng ấy kêu lên, điều đó sẽ gây nên phiền toái lớn!

Vì vậy Cố Tích Cửu dứt khoát ép buộc nàng ấy cùng lên bờ.

"Người thật hung dữ!" Mỹ nhân công chúa co người lại trong nước: "Còn nói ngươi là nữ tử..... nào có nữ tử hung dữ như vậy?"

Cố Tích Cửu cười lạnh: "Đó là ngươi thiếu kiến thức, chẳng lẽ ngươi chưa từng nghe nói tới cạp mẹ?" Khi nữ tử trở nên hung dữ thì sẽ không thua nam tử chút nào!

"Cọp mẹ?" Mỹ nhân công chúa dường như thật sự không hiểu từ này: "Ngươi là cọp mẹ? Lão hồ tinh?"

Cố Tích Cửu dứt khoát ngậm miệng, chỉ dùng cảm ý chỉ về phía bờ, vung chủy thủ về phía mặt đẹp đối phương.

Ý của nàng rất rõ ràng, nếu nàng ấy còn tiếp tục lãng phí thời gian không chịu lên bờ, nàng sẽ động thủ trên khuôn mặt xinh đẹp khiến trời đất đều biến sắc này.

Mỹ nhân công chúa rất biết điều, thở dài một hơi và xoay người bơi về phía bờ.

Cố Tích Cửu theo sát ở bên người nàng ấy, đề phòng nàng ấy phá rối.

Trong khi mỹ nhân này bơi lội, Cố Tích Cửu phát hiện ra rằng, chiếc áo bào bên trong mỹ nhân công chúa rất to và rộng, khi ở trong nước trải ra giống như một lá cờ. Bên cạnh đó, mái tóc đen dài nhẹ nhàng lướt trên mặt nước, chỉ nhìn bóng dáng cũng đã đẹp đến nỗi khiến người hít thở không thông.

Mỗi người đều thích nhìn thấy những điều đẹp đẽ, Cố Tích Cửu cũng không ngoại lệ, nàng không thể không nhìn vào đó.

Không ngờ trên đời này còn có người đẹp đến nỗi kinh tâm động phách như vậy!

Khiến một nữ tử như nàng cũng không nhịn được có chút thất thố.

Dung mạo của nữ tử này không phải đẹp nữ tính, nó mang theo một sự quyến rũ yêu dị, chuyển động cũng rất tự do táo bạo, mang theo khí thế và uy áp khó có thể giải thích.....

Sự khi lên bờ, Cố Tích Cửu phát hiện ra mỹ nhân này rất cao, khoảng tầm 1 mét 8! Nếu nàng ấy sống ở thời hiện đại, nàng ấy có thể là người mẫu!

Cố Tích Cửu cao chưa đầy 1 mét 5 đứng ở phía sau nàng ấy, quả thực giống như là hải tử!

Vì sự khác biệt về chiều cao, mũi dao Cố Tích Cửu chống trên ngực nàng ấy có hơi chút cố hết sức.

Quần áo trên người mỹ nhân không biết được làm bằng nguyên liệu gì, lúc vừa lên khỏi mặt nước thì khô ngay lập tức, phiêu đảng ở trên người nàng ấy, vô cùng thanh lịch.

"Bước tiếp theo muốn như thế nào?" Mỹ nhân dò hỏi.

"Ngồi ở trên ghế bên kia!" Cố Tích Cửu sớm nhìn thấy có một chiếc ghế dựa hình nụ hoa bằng ngọc chạm khắc trên bờ.

"Ồ!" Mỹ nhân công chúa dường như đã đoán ra được, phối hợp đi qua ngồi xuống ở ghế trên, một đôi mắt ngập nước ngược nhìn Cố Tích Cửu: "Vậy kế tiếp thì sao?"

Cố Tích Cửu giờ tay với một chiếc áo choàng trên bàn, sau đó dùng chủy thủ quơ quơ trên đó, một lúc sau chiếc áo choàng với thủ công tinh xảo đã trở thành một đồng mảnh vải.....

Mỹ nhân công chúa thở dài: "Đây là tấm áo dệt bằng tơ tằm, giá trị mười vạn lượng bạc, ngươi cứ phá hủy nó như vậy chẳng phải quá phí phạm của trời hay sao?"

Cố Tích Cửu liếc mắt nhìn nàng ấy một cái, chỉ hỏi một câu: "So với mạng của ngươi, ngươi quý hay là nó quý?"

Mỹ nhân công chúa lập tức nói: "Đương nhiên bốn cung quý hơn, áo choàng tơ tằm ngàn vạn bạc cũng không đáng giá bằng một cọng tóc của bốn cung."

"Nếu đã như vậy thì im lặng đi!" Cố Tích Cửu không hổ là xuất thân sát thủ, những mảnh vải đều được cắt rất đều, dài ngắn rộng hẹp giống như được máy cắt ra. Nàng lập tức dùng những mảnh vải đó trói buộc mỹ nhân lại.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 86: Ngươi không sợ ta giết?

Có lẽ mỹ nhân sợ nàng thật sự sẽ trở nên hung dữ và lấy mất tính mạng của mình, vì vậy rất phối hợp, mặc kệ để nàng trói lại.

Cố Tích Cửu trói người kia cũng cực kỳ chuyên nghiệp, buộc chặt mỹ nhân vào trên ghế dựa, khiến nàng ấy không thể động đậy chút nào.

Trói xong, Cố Tích Cửu lui về phía sau một bước, liếc mắt nhìn mỹ nhân công chúa một cái.

Người đẹp đã bị trói thành như vậy, không ngờ lại có một vẻ đẹp tàn nhẫn khác, nhìn qua còn cực kỳ quyến rũ. Một đôi con ngươi ngập nước nhìn Cố Tích Cửu, đáy mắt khá sâu lắng, khiến người không thể nhìn ra được cảm xúc của nàng ấy.....

Mỹ nhân công chúa thoáng cúi đầu nhìn nhìn những sợi dây được buộc ở trên người mình.

Cố Tích Cửu vẫn rất thương hương tiếc ngọc, hơn nữa còn rất lịch sự, cố ý bỏ qua phần ngực nàng ấy. Nhưng thủ pháp trói buộc giống như quần quanh cục đá, không có tính thẩm mỹ.

Đáy mắt mỹ nhân công chúa hiện lên một chút ảm đạm, ngón tay giấu ở trong ống tay áo to rộng giống như muốn làm cử động nào đó, nhưng cuối cùng vẫn nhịn xuống.

Nàng ấy thở dài thật sâu: "Ai dạy cho người cách trói người như thế? Thật khó coi....."

Cố Tích Cửu: "....." Mỹ nhân công chúa này không ngờ còn để ý tới điều này sao?!

"Người không sợ ta giết người sao?" Cố Tích Cửu cảm thấy công chúa này hoặc là được bảo vệ quá mức hoặc là đồ ngốc, lúc này chẳng phải nàng ấy nên kinh sợ hay sao?

"Không sợ. Nếu người muốn giết ta, vừa rồi người đã động thủ ở trong nước. Sẽ không chờ cho tới bây giờ." Mỹ nhân công chúa trả lời.

Xem ra công chúa này cũng khá thông minh! Không phải là cái gỏi thêu hoa.

Cố Tích Cửu hơi gật gù đầu: "Người rất thông minh." Giao tiếp với người thông minh sẽ đỡ tốn sức hơn.

"Bọn họ cũng khen ta như vậy, thậm chí bọn họ còn khen ta là người thông minh nhất trên toàn bộ đại lục." Mỹ nhân công chúa nói với giọng điệu nghiêm túc.

Một vị công chúa bị những người bên cạnh khen là người thông minh nhất thiên hạ cũng không có gì lạ, dù sao luôn có rất nhiều người muốn nịnh bợ các thành viên trong hoàng tộc.

Khóe môi Cố Tích Cửu nhẹ nhàng câu lên, không muốn chọc phá cảm giác tốt đẹp như bọt xà phòng của đối phương. Nàng bắt đầu xử lý một chiếc áo choàng trắng như tuyết khác.

Lần này nàng không cắt nó thành từng dải, ngược lại trực tiếp xé ống tay áo ra, sau đó đi tới trước mặt mỹ nhân công chúa --

"Người muốn làm gì?" Mỹ nhân công chúa nhìn ống tay áo bị xé ra kia, lại nhìn nhìn Cố Tích Cửu.

"Dùng nó để bịt miệng người." Cố Tích Cửu thẳng thừng nói, sau đó giơ tay lên sắp sửa nhét ống tay áo vào miệng nhỏ quyến rũ của đối phương.

"Chờ đã!" Mỹ nhân vội vàng mở miệng.

Cố Tích Cửu dừng động tác lại, nhìn nàng.

Mỹ nhân thở dài: "Thật ra bốn cung luôn rất tò mò một chuyện, nếu người sợ ta kêu la quấy rối, vì sao không điểm huyết đạo của ta? Chẳng phải là dễ hơn nhiều hay sao?"

Cố Tích Cửu không trả lời, giơ tay nhét ống tay áo vào trong miệng nàng ấy, ngăn chặn nàng ấy lái nhái.

Điểm huyết sẽ dễ hơn, nhưng cần phải có nội lực cao thâm.

Thân thể nhỏ này của nàng hiện tại gần như không có nội lực, hơn nữa hiện tại ngực nàng còn đau đớn vô cùng, không thể dùng được dù một chút nội lực, tất nhiên sẽ không thể điểm được huyết đạo của mỹ nhân.

Xử trí xong mỹ nhân công chúa, Cố Tích Cửu cũng toát ra một thân mồ hôi lạnh.

Một chương kia của Dung Già La lúc đầu thì không cảm thấy cái gì, nhưng thời gian càng lâu, tác dụng càng trở nên tệ hơn. Lúc này ngực của nàng đã đau đến nổi như muốn tách ra.

Nàng lấy một viên thuốc và nhét vào trong miệng, nuốt xuống.

Viên thuốc này là linh dược trị thương, nàng đã lấy trộm được từ trong dược phòng của phủ tướng quân, nghe nói là thứ cực kỳ trân quý, được cố Đại tướng quân cất giấu rất kỹ, nhưng lại không thể thoát khỏi đôi mắt của Cố Tích Cửu.....

Mặc dù Cố Tích Cửu có hiểu biết về kiến thức y khoa, cũng biết cách phối dược, nhưng thời gian nàng đi tới thời đại này quá ngắn nên chưa kịp luyện chế linh dược. Vì vậy dược mang theo trên người đều là những thứ có sẵn ở thế giới này.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 87: Tỉnh mộng ta đều quên hết

Hon nữa, nàng vẫn chưa học được cách sử dụng lò luyện đan của thời đại này!

Ánh mắt của mỹ nhân công chúa tập trung ở trên bình ngọc trong tay nàng. Đôi mắt lấp lánh giống như muốn nói điều gì, nhưng miệng bị lấp kín nên nàng ấy nói không nên lời.

Linh được này cần tĩnh tọa để vận hóa, vì vậy sau khi Cố Tích Cửu nuốt được vào thì bắt đầu ngồi thiền.

Dược này tương đối hiệu nghiệm, Cố Tích Cửu ngồi thiền khoảng chừng hơn một khắc (15ph), sự đau đớn nơi ngực rốt cuộc giảm bớt rất nhiều, gần như có thể thi triển thuật thuận đi.

Nàng mở mắt ra, vừa lúc nhìn thẳng vào đôi mắt cực kỳ xinh đẹp của mỹ nhân công chúa.

Cố Tích Cửu dừng lại một chút, đang định làm gì đó, bỗng nhiên bên ngoài truyền tới một giọng nói rất cung kính: "Công chúa, mọi thứ vẫn ổn chứ?"

Giọng nói kia là của một nam tử trẻ tuổi, có lẽ là thị vệ của vị công chúa này, vì thấy công chúa khá lâu mà vẫn chưa đi ra nên lên tiếng dò hỏi.

Ánh mắt của mỹ nhân công chúa dừng ở trên khuôn mặt Cố Tích Cửu, đáy mắt mơ hồ có chút ý cười. Nàng ấy đang đợi Cố Tích Cửu tháo ống tay áo trong miệng nàng ấy ra, để nàng ấy có thể lên tiếng.

Nhưng không ngờ giọng nói của nam tử vừa mới rơi xuống, Cố Tích Cửu đã lập tức mở miệng đáp lại: "Ta vẫn ổn." Thật đáng ngạc nhiên, giọng nói kia lại giống như đúc giọng nói của mỹ nhân công chúa, ngay cả giọng điệu cũng không thua kém chút nào.

Mỹ nhân công chúa nhìn nàng, đáy mắt ngập nước rốt cuộc hiện lên một sự kinh ngạc.

Nàng ấy dường như không ngờ rằng, Cố Tích Cửu cũng thành thạo thuật dịch thanh (易声: biến đổi giọng nói), có thể học được giọng nói của người khác giống đúc như vậy!

Cố Tích Cửu đứng dậy kéo ống tay áo trên miệng nàng ấy xuống: "Ngươi đã biết quá nhiều bí mật của ta, ta thật sự nên giết chết ngươi!"

Mỹ nhân công chúa lập tức nói: "Ta hứa sẽ không nói gì cả, tất cả hôm nay đều là một giấc mộng, tỉnh mộng ta sẽ quên hết tất cả!"

Cố Tích Cửu: "....." Công chúa này thật đúng là kẻ biết điều kỳ lạ! Khiến nàng gần như không thể nói tiếp những lời muốn nói.

Nàng dừng lại một chút, tiếp đó lấy ra một cái bình nhỏ từ trong ống tay áo, đổ ra một viên thuốc màu đỏ từ trong bình nhỏ và nhét vào cái miệng nhỏ của mỹ nhân công chúa. Nàng còn vuốt cổ họng nàng ấy một cái, giúp nàng ấy nuốt xuống viên thuốc. Sau đó nàng thờ ơ nói: "Đây là tử ngọc đoạn trường độc (子午断肠毒), ăn xong sẽ không có bất cứ cảm giác gì, nhưng nếu không có giải dược, trong vòng một tháng sẽ bị độc phát, sẽ bị thủng bụng mà chết."

Đôi mắt của mỹ nhân công chúa lấp lánh: "Nếu như ta không nói gì với người ngoài, ngươi sẽ kịp thời cho ta giải dược đúng không?"

"Thông minh! Chỉ cần ngươi ngoan ngoãn, buổi tối ngày thứ hai mươi tám, ta sẽ tự sai người đưa giải dược tới cho ngươi."

"Ta sẽ ngoan." Mỹ nhân công chúa hứa.

Cố Tích Cửu hơi gật gù đầu, dùng chủy thủ cắt một vài mảnh dây trói buộc trên người mỹ nhân công chúa.

"Ngươi vẫn không buông ta ra?" Mỹ nhân công chúa buồn bực.

"Ngươi hãy dùng tất cả sức lực giãy giụa, sau một nén nhang sẽ tự thoát ra được."

"Ách." Mỹ nhân công chúa bắt đầu vật lộn ở ghế trên.

Cố Tích Cửu không để ý tới nàng ấy, cả người di chuyển ở chung quanh. Nàng dùng một loại hương thơm có tính chất đặc biệt để loại bỏ mùi cơ thể và hơi thở của mình ở đây. Sau khi chắc chắn rằng không còn lưu lại bất cứ chứng cứ nào nữa, lúc này nàng mới xinh đẹp xoay người một cái. Khi nàng đang muốn thuận đi thì bỗng nhiên dừng bước chân lại, liếc mắt nhìn mỹ nhân công chúa kia một cái.

Mỹ nhân công chúa lập tức nhìn lại nàng, ánh mắt hai người chạm nhau, Cố Tích Cửu thăm mắng một tiếng "mẹ nó" trong lòng!

Mỹ nhân công chúa này rốt cuộc đã đầu thai thế nào, một đôi mắt lại giống như vực sâu hút người như thế, khiến người khi nhìn thẳng vào nàng ấy thì trái tim sẽ đập nhanh không thể giải thích! Không đành lòng thương tổn nàng ấy, hận không thể đào tìm đào phổi mà đối xử thật tốt với nàng ấy.

Có lẽ đây chính là cặp mắt đẹp huyền thoại?

Cố Tích Cửu ngừng lại một chút, mở miệng: "Canh đu đủ, chân lợn, sữa đậu nành, đậu phộng..... ăn nhiều hơn một chút. "

Nhìn thấy đôi mắt long lanh của mỹ nhân công chúa tỏ vẻ khó hiểu, nàng bổ sung thêm một câu: "Những thứ đó sẽ giúp ngực to ra! "Một câu roi xuống, nàng đã thuận di biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Thật ra càng ngày càng thú vị...

Suối nước nóng rộng lớn như vậy cuối cùng khôi phục lại sự yên tĩnh vốn có, vị mỹ nhân công chúa kia ngồi ở trên ghế một lúc, khoe môi bỗng nhiên cong lên một chút. Với một chút chuyển động, tất cả dây trói buộc trên người nàng nháy mắt hóa thành bột mịn, thậm chí không lưu lại một sợi dây nào.

Nàng chậm rãi đứng lên, chiếc áo choàng đỏ thắm trên người kéo dài trên mặt đất, giống như một luồng lửa.

Nàng hơi rũ mắt xuống, ngay trong nháy mắt cơ thể đột nhiên cao lớn hơn, nàng đã từng cao 1m78, hiện tại đã cao khoảng chừng 1m82!

Cũng may áo choàng nàng mặc trên người đủ to rộng, ngay cả khi nàng cao lớn hơn, áo choàng vẫn rộng thùng thình như cũ. Vạt áo giống như vừa rồi, nửa che nửa hở, để lộ một làn da trắng mịn.

Áo choàng vẫn lỏng lẻo, không thể nhìn ra được trước ngực nàng có phập phồng hay không.

Dung mạo của nàng cũng mơ hồ có chút biến đổi, vừa rồi đẹp như thiên tiên, hiện tại lại có một loại tiêu sái tà mị không thể giải thích.

Không đúng, nàng căn bản không phải là nàng! Mà là hắn!

Mặc dù hắn đẹp vô cùng, nhưng hắn thực sự là một người nam nhân!

Hắn hơi nhướn mày, nâng bàn tay lên nhìn nhìn, ngón tay trắng nõn như ngọc, thon dài như trúc.

Hắn giơ tay lên chạm vào khoe môi mình, bỗng nhiên cười to thành tiếng ——

Thật ra hắn cảm thấy, càng ngày càng thú vị hơn.....

.....

Điểm dừng chân tiếp theo của Cố Tích Cửu là nơi mà không ai có thể tưởng được —— Khôn Vương phủ.

Nhắc tới nơi này, không người nào trong kinh thành không biết, không người nào không hiểu.

Bởi vì người sống ở đây là nhân vật chạm vào bóng tay nhất Phi Tinh Quốc —— đương kim Tứ hoàng tử Khôn Vương Dung Sở!

Khôn Vương phủ có diện tích rộng lớn với vô số toà tháp nguy nga và cung điện tráng lệ được kết nối với nhau, không biết sâu mấy phần.

Dung Sở có một lối sống xa hoa, vì thế phủ đệ của hắn cũng hoa lệ nhất trong số các hoàng tử. Hào quý hơn cả phủ thái tử của Dung Già La.

Dung Sở tương đối hào sảng, thâm thiếp bên người đông đảo, hơn nữa mỗi người đều là quốc sắc thiên hương, thậm chí có lời đồn đãi, ngay cả nha hoàn bồi bổ bên người hắn cũng rất đẹp.

Mặc dù Dung Sở vẫn chưa cưới chính thê, nhưng cơ thiếp lại nạp tới mấy chục phòng.

Cũng may phòng ở trong phủ đệ hắn đủ nhiều, mỗi một vị cơ thiếp đều có một chỗ ở giàu có.

Cơ thiếp nhiều tất nhiên sẽ có tranh đấu nội trạch, các loại kịch trạch đấu mỗi ngày đều được trình diễn rất chân thật ở đây.

Người đấu thắng có thể được Dung Sở sủng ái mấy ngày, người đấu thua hoặc là chết, hoặc là bị biếm vào lãnh cung.

Lãnh cung trong phủ của Dung Sở rất độc đáo và khác biệt so với lãnh cung truyền thống.

Lãnh cung này nhìn từ bên ngoài không khác gì những ngôi nhà khác trong phủ Khôn Vương. Nhưng bên trong lại có một thế giới riêng.

Bên trong, tất cả đồ nội thất đều được chế tác từ hàn ngọc, thậm chí giường ngủ bên trong cũng là giường hàn ngọc. Bất luận mùa đông hay mùa hè, bên trong đều lạnh lẽo giống như một hầm băng! Ngoài ra, trong lãnh cung này còn là nơi sinh sống của một số độc trùng.

Ví dụ như băng hỏa bò cạp (冰火蝎) có động tác nhanh như tia chớp, bị nó cắn một phát là có thể trực tiếp biến thành tác phẩm điêu khắc băng sống ngay lập tức; Ví dụ như băng linh chuột (冰灵鼠), mặc dù động tác không nhanh lắm, nhưng chỉ cần nó cắn vào thịt là tuyệt đối không nhả. Ngoài ra, băng hành kiến (冰行蚁) còn thích chạy khắp nơi chích người bằng đôi chân đầy lông, có thể khiến người phòng rộp khắp cơ thể.....

Ba sinh vật bày đều là độc ác vật cực ác, không ai có thể sống sót sau khi tiến vào đây.

Nếu không bị đông lạnh thành tượng điêu khắc băng, sau đó lại bị băng linh chuột ăn sống, chính là bị băng hành kiến đốt cho cả người phòng rộp, thối rữa mà chết.....

Những nữ tử bị nhốt vào nơi này không thể sống sót quá ba ngày.

Đây là thiên đường cho nhóm độc trùng, cũng là nơi cơ thiếp trong Khôn Vương phủ sợ hãi nhất. Rất nhiều đại mỹ nhân thiên kiều bá mị tiến vào nơi này, ngay cả tư cách nằm xuống ra ngoài cũng đều không có, trực tiếp hoá thành đồng xương trắng tại đây.

Nơi này ngày thường tuyệt đối không ai dám tiến vào, ngay cả thị vệ và bọn thị nữ cũng cố gắng đi vòng tránh khỏi nơi này.

Và đây chính là điểm dừng chân của Cố Tích Cửu.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 89: Nữ nhân, ngươi lại muốn bỏ rơi ta!

Nơi nguy hiểm nhất cũng là nơi an toàn nhất. Dung Sở sẽ không bao giờ có thể ngờ tới, người mà hân háo hức muốn bắt, đã biến một trong những căn nhà của hân làm nơi hoạt động và ẩn náu.

Quần áo, mặt nạ, cà keo có thể thay đổi chiều cao của Cố Tích Cửu, cùng với những thứ dùng để dịch dung đều được nàng cất giấu ở nơi này, rất an toàn.

Độc trùng nơi này đối với người khác phải nói là cực kỳ nguy hiểm, nhưng đối với Cố Tích Cửu am hiểu chơi độc mà nói, những độc trùng này đều là "được liệu" được đưa tới cửa. Mỗi lần nàng tới, nàng đều thuận tay bắt mấy con đưa về, tinh luyện thành độc được để chuẩn bị cho bất cứ tình huống nào.

Những độc trùng này cũng rất sợ nàng, mỗi lần nhìn thấy nàng đều đi vòng qua, đừng nói tới đi lên cắn nàng một ngụm. Chúng không có lá gan kia!

Lúc này đây cũng vậy, khi Cố Tích Cửu hiện thân ra tại bên trong chính điện của lãnh cung này, những đám bò cạp độc, chuột độc, kiến độc đang bỏ loạn đây sân thoáng chốc đã chạy sạch sẽ, không dám lưu lại ngay cả một cái lông chân.

Lần này Cố Tích Cửu không có ý niệm bắt độc vật đưa về để chơi, nàng thay bộ quần áo đi đêm ướt đầm, lau khô tóc, sau đó mặc vào quần áo ở nhà, lúc này mới ngồi xuống chiếc giường băng ngọc.

Giường băng ngọc này cực kỳ lạnh, người thường ngồi trên đó một lát là có thể đông lạnh thành một khối băng.

Nhưng nếu dùng một loại phương thức vận công đặc biệt để thiền trên đó, nó sẽ là bảo vật giúp người nhanh chóng đề cao công lực.

Kiếp trước Cố Tích Cửu vừa lúc là nhân tài kiệt xuất tu luyện loại công pháp này, nàng ngồi thiền trên giường băng ngọc khoảng chừng một nén nhang, tất cả nội thương trên người đều giảm đi rất nhiều, chỉ còn lại một chút đau đớn mơ hồ, nằm trong phạm vi nàng có thể chịu đựng được.

Bởi vì thể lực trong khối thân thể nhỏ này của nàng quá thấp, cho dù nàng dùng đúng biện pháp cũng không thể ngồi lâu ở trên giường này, vì thế sau khi thương thể giảm bớt, nàng liền đứng dậy và nhảy xuống giường.

Ngón tay nàng véo quyết đang muốn làm gì đó, trong đầu bỗng vang lên một giọng nói giận dữ: "Nữ nhân, ngươi lại muốn bỏ rơi ta lần nữa hay sao?!"

Ánh sáng màu xanh mờ nhạt chọt loé lên ở một góc, chiếc lắc tay Thương Khung Ngọc bay thẳng tới, dừng lại trên bàn nhỏ trước mặt Cố Tích Cửu, nhưng nó vừa mới đáp ở phía trên mặt bàn thì lại nhảy lên: "Bắn! Bắn! Bắn! Lạnh! Lạnh! Lạnh! Đông chết ta!"

Cố Tích Cửu: "....."

Chiếc lắc tay bay tới, tự động tự dừng lại ở trong lòng bàn tay của Cố Tích Cửu: "Nắm chặt lấy ta!"

Ánh mắt Cổ Tích Cửu hơi chớp động nhìn nó: "Thì ra ngươi không sợ nước."

Từ sau khi nàng ngâm mình trong nước, thứ này vẫn luôn giống như cục đá ở trong ống tay áo của nàng, khi nàng cởi đồ và mặc quần áo nó cũng hoàn toàn không có động tĩnh, và nó đã bị ném xuống đầu đó.

Nàng còn tưởng rằng nó giống như đồ điện tử sợ nước trong thời hiện đại, trực tiếp bị chết máy khi ngâm trong nước, không ngờ.....

Nàng cảm thấy cần phải hiểu biết thêm một chút về đặc tính cụ thể của nó, vì thế nên nàng tiếp tục hàn huyên với nó một hồi.

Biết nó không sợ lửa không sợ sấm sét không sợ bất cứ binh khí nào chém tới, duy nhất sợ lạnh, sợ chiếc bàn hàn ngọc này.....

Chẳng trách vừa rồi nàng ngồi thiền ở trên giường bằng ngọc, nó thả ở trong góc cũng không chịu ra ngoài, thì ra là có chuyện như vậy.

Cổ Tích Cửu yên lặng tiếp tục nói chuyện với nó.

Lắc tay Thương Khung Ngọc rất ngạo kiều, khi nói chuyện với Cổ Tích Cửu đều luôn gọi nàng là "nữ nhân".

Cổ Tích Cửu rốt cuộc cảm thấy khó chịu, xách theo nó dạo quanh một vòng: "Tiếp tục gọi ta là nữ nhân nữa thử xem!" Hiện tại nàng chỉ là một cô bé đáng yêu mười ba tuổi!

Lắc tay Thương Khung Ngọc bối rối: "Nữ hài? Nữ oa oa?"

Cổ Tích Cửu nổi gân xanh trên trán, dứt khoát nói: "Ngươi là do ta mua về, ngươi nên gọi ta là chủ nhân!"

"Không được! Ta chính là thần vật Thương Khung Ngọc, sao có thể nhận ngươi là chủ?"

"Không nhận chủ sao?" Cổ Tích Cửu xoay tròn nó trên ngón tay trở vài vòng: "Ta đây cũng không muốn có ngươi....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 90: Chúng ta hãy nói chuyện nhân sinh!

"Không nhận chủ sao?" Cổ Tích Cửu xoay tròn nó trên ngón tay trở vài vòng: "Ta đây cũng không muốn có ngươi....." Nàng giơ tay lên và ném nó lên trên chiếc giường hàn ngọc!

"Đừng!" Lắc tay Thương Khung Ngọc vừa mới rơi xuống giường đã rung mình run rẩy nơi đó, nó dường như rất muốn nhảy lên ngay lập tức, nhưng toàn bộ cơ thể đều bị đông cứng. Sương giá trên những viên đá quý đủ màu sắc nhanh chóng tràn ra, gần như trở thành một phần của chiếc giường hàn ngọc.....

Cổ Tích Cửu không ngờ sẽ có hiệu quả mạnh như vậy, nàng cau mày, đang muốn giơ tay nhặt nó lên.

Có một ánh sáng màu xanh mờ nhạt hiện lên, lắc tay Thương Khung Ngọc bỗng nhiên thay đổi bộ dáng, trực tiếp biến thành một chiếc vòng tay xanh biếc lẫn xuống, lạch cạch một tiếng rơi trên mặt sàn.

Cổ Tích Cửu hí hóp đôi mắt lại, giơ tay nhặt nó lên: "Thương Khung Ngọc đúng không? Thì ra ngươi cũng biết tới thuật biến hóa! Tới, chúng ta hãy cùng nói chuyện nhân sinh*!" (Cuộc sống)

Thương Khung Ngọc: "....." Nó bỗng nhiên rung mình một cái! Nó cảm thấy có một loại dự cảm không ổn.

.....

Một khắc sau (15ph).

Thông qua một khắc giao lưu sâu sắc, dưới tình huống Thương Khung Ngọc bị người uy hiếp, không còn lựa chọn nào khác ngoài việc chấp nhận vài điều kiện nhục nhĩ của Cổ Tích Cửu.

Ví dụ như gọi nàng là chủ nhân, ví dụ như những ngày sau này phải xuất hiện dưới hình dạng một chiếc vòng tay, hơn nữa còn là chiếc vòng tay ngọc bích không đáng kể.

Lúc này Thương Khung Ngọc đã biến thành chiếc vòng ngọc bích nằm ở trong lòng bàn tay Cổ Tích Cửu, nó vẫn còn có chút bất bình: "Ta cảm thấy hình dáng này không đẹp lắm, rất không thích hợp với ta....."

Cố Tích Cửu vỗ về nó: "Hình dáng này là diệu thấp xa hoa, đi theo ta không cần giống như con công khoe mẽ, như thế thực sự không đúng phong cách của ta."

Thương Khung Ngọc: "....."

Nữ nhân không có ánh mắt!

Thương Khung Ngọc chửi thầm, nhưng không thể đi ngược lại mong muốn của Cố Tích Cửu, rốt cuộc nó vẫn muốn đi theo nàng.

Cố Tích Cửu tương đối hài lòng với hình dáng hiện tại của nó.

Thứ này vốn quá chói mắt, tự bản thân mang theo một vòng phát quang. Nếu nàng mang nó đi tới bất cứ nơi nào đều sẽ trở thành tiêu điểm cho mọi người nhìn vào, quả thực chính là bia ngắm sống! Những gì nàng cần bây giờ chính là diệu thấp.

"Nữ nhân, hiện tại ngươi có thể đeo ta ở trên cổ tay." Thương Khung Ngọc nói chuyện với khẩu khí ban ân.

"Ngươi gọi ta là gì?" Cố Tích Cửu nói giọng lạnh băng.

"Chủ nhân....." Thương Khung Ngọc miễn cưỡng sửa miệng.

Xem như chấp nhận được!

Lúc này Cố Tích Cửu mới đeo nó trên cổ tay trắng trẻo của mình.

Cổ tay của nàng rất mảnh khảnh, chiếc vòng tay này đeo vào có chút quá cỡ, Cố Tích Cửu vừa vung tay suýt nữa đã làm rơi nó.

Nó vội vàng thu nhỏ một vòng, rốt cuộc biến thành kích cỡ thích hợp với nàng, ổn định nằm trên cổ tay nàng.

"Tiểu Thương, ngoại trừ việc ngươi có thể dùng tâm linh giao lưu với ta, tùy ý biến ra các loại vật phẩm trang sức, ngươi còn có công dụng gì?" Cố Tích Cửu muốn biết nhiều hơn về nó một chút, rốt cuộc thứ này tự xưng mình là thần vật.

Tiểu Thương là một cái tên mà Cố Tích Cửu vừa đặt cho nó, mặc dù Thương Khung Ngọc nghiêm túc chống lại ý tưởng này, nhưng Cố Tích Cửu chỉ cho nó hai lựa chọn.

Tiểu Thương, tiểu Khung.

Tiểu Khung (小穹) có nghĩa khá tốt, nhưng gọi ra thì lại không hay, gần giống như "tiểu Cù" (小穷: nghĩa là tiểu nghèo), quá không may mắn, vì thế cuối cùng nó vẫn lựa chọn tên là tiểu Thương.

"Ta có thể cố vấn miễn phí cho ngươi."

Cố Tích Cửu nhìn nó không nói lời nào, rõ ràng nàng không có hứng thú.

Lắc tay Thương Khung Ngọc tạm dừng lại trước khi nói tiếp: "Ta còn có thể cung cấp một số phối phương luyện dược cho ngươi....."

Cố Tích Cửu nhìn móng tay của mình, thờ ơ nói: "Ta biết về phối phương không kém so với ngươi, có khi còn nhiều hơn ngươi!"

Thương Khung Ngọc nói thêm vài chỗ tốt của mình, nhưng thật không may, Cố Tích Cửu đều không có hứng thú, nàng thậm chí còn có chút ghét bỏ. Thương Khung Ngọc bất lực, đành phải đưa ra con át chủ bài: "Ta có thể cung cấp không gian cho ngươi....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 91: Thì ra đó là một loại trưởng thành

Không gian?

Cố Tích Cửu sáng ngời hai mắt!

Kiếp trước nàng từng đọc rất nhiều tiểu thuyết huyền huyền, nhân vật chính trong đó thường mang theo không gian bên người. Trong không gian có thể trồng các loại thảo dược, nuôi dưỡng linh sủng, còn có đầy đủ linh khí cho người tu luyện. Thậm chí còn có thể tùy tiện luyện thể trong đó, công phu có thể tăng tiến trong vòng vài ngày, trở thành cao thủ tuyệt thế.....

Có không gian sẽ có bàn tay vàng, bàn tay vàng này có thể dày hơn cả đùi. Có thể nói, có không gian sẽ có tất cả!

Hiện tại nàng rút cuộc cũng được ông trời chiếu cố, có thể có được không gian?

Ánh mắt nàng lập tức sáng ngời, nhìn chăm chăm vào nó: "Tới, tới. Nói cho ta biết, không gian của ngươi ở đâu? Mở ra như thế nào? Đi vào như thế nào?"

Thương Khung Ngọc rung mình khi bị nàng nhìn chăm chăm: "Ngươi..... ngươi..... không vào được, chỉ có thể đặt đồ vật vào trong."

Không gian lưu trữ?

Vậy cũng tốt!

Dưới sự thúc dục của Cố Tích Cửu, Thương Khung Ngọc rút cuộc rụt rè mở không gian của nó ra —— một không gian nhỏ có kích thước bằng một cái ngăn kéo.

Nhỏ như vậy?! Nhìn thì thấy rất nhỏ, chẳng lẽ có không gian vô hạn dùng để lưu trữ đồ vật?

Cố Tích Cửu không nói gì, bắt một con băng linh chuột ở trong góc, thả vào trong ngăn kéo.

Thương Khung Ngọc cuồng quát kêu lên: "Không thể là vật còn sống!"

Thì ra còn nhiều quy tắc như vậy!

Cố Tích Cửu có chút thất vọng, nhưng vẫn có chút hưng phấn. Có thể đựng vật không sống cũng được. Sau này nàng có thể lưu trữ đan dược, lò luyện đan, cùng với một số vật phẩm muôn hình muôn vẻ vào trong đó. Nếu như có thể bỏ hết tất cả mọi thứ vào trong đó, từ nay về sau khi nàng ra khỏi cửa, chỉ cần mang theo cáo lặc tay là được.....

Trên thực tế nàng đã suy nghĩ quá nhiều, Cố Tích Cửu chỉ để một đôi giày bên trong là đã tràn đầy!

Thương Khung Ngọc còn rất không vui: "Quá lớn! Quá lớn! Ta không thể đóng cửa không gian..... Nữ nhân, đừng để những thứ rác rưởi đó vào, muốn đi thì hãy để những thứ quý trọng nhất, nhỏ xinh. Ví dụ như bình dược gì đó."

Cố Tích Cửu nghiêm khắc nhìn nó: "Không gian này của ngươi chỉ nhỏ như vậy thôi sao?!"

Thương Khung Ngọc chột dạ: "Đối với một chiếc lặc tay mà nói, không gian này không nhỏ."

"Vậy ngươi còn không có ích bằng một chiếc tay nải." Cố Tích Cửu khinh thường.

"Không gian của ta có thể phát triển! Chờ ta hấp thu đủ năng lượng sẽ càng lúc càng lớn....."

Thì ra đó là một loại trường thành.

Cố Tích Cửu xoa xoa ấn đường, cảm thấy Thương Khung Ngọc này đang cố lừa nàng. Nàng thật vất vả mới có cơ hội mở bàn tay vàng, kết quả bàn tay vàng này còn mỏng hơn sợi cà sợi tóc!

Nàng dường như nhớ tới gì đó: "Ngươi nói ngươi là bách khoa toàn thư?"

"Không sai!" Thương Khung Ngọc ngao nghể.

"Người kia ở trong suối nước nóng là ai?"

"Nàng ta..... không phải là công chúa hay sao?"

Đôi mắt Cố Tích Cửu chợt lóe: "Nàng ta không giống như một vị công chúa."

Nàng luôn có cảm giác người nọ tuyệt đối không đơn giản. Khí thế trên người không giống như là một vị công chúa có thể có được.

Mặc dù sau khi đối phương bị quản chế luôn tuyệt đối nghe lời, ngoan ngoãn giống tiểu miêu, nhưng Cố Tích Cửu luôn có cảm giác nàng ta là một con sư tử.....

Càng quan trọng hơn là, nàng còn có cảm giác khuôn mặt của nữ nhân này có chút quen mắt.

"Người kia..... thật ra có chút kỳ lạ....." Lặc tay Thương Khung Ngọc cẩn thận trả lời: "Ta không thể nhìn thấu sâu cạn."

"Ý ngươi là gì?"

"Ta chỉ cần tới gần một người là có thể biết được linh lực sâu cạn của hắn, ví dụ như Dung Già La hiện tại là linh lực cấp 6, Dung Triệt là cấp 5, Dung Sở là gần cấp 5, Dung Ngôn là gần cấp 4....."

Nó nói một hơi giá trị linh lực của tất cả những người nó từng tiếp xúc, thật sự không sai chút nào.

Cuối cùng nó nói tiếp: "Nhưng vì này..... ta nhìn không ra, có vẻ như không có linh lực, nhưng lại có vẻ như sâu không thể lường được....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Nàng tới đây là..... Để luyện công?

Nếu vị công chúa kia có linh lực sâu không lường được, vậy vì sao lại ngoan ngoãn giống như tiểu bạch thỏ, mặc kệ nàng trôi như thế?

"Có lẽ nàng ta cũng là phé vật linh lực." Cổ Tích Cửu đẩy ra kết luận này.

"Chủ nhân, thế giới này đại đa số là người bình thường, dù nhiều hay ít vẫn có một phần linh lực. Thiên tài và phé vật đều rất khan hiếm, đặc biệt phé vật giống như chủ nhân không có một chút linh lực nào, chỉ sợ là người độc nhất....."

Cổ Tích Cửu không lời nào để nói, thì ra phé vật như nàng cũng quý hiếm như vậy!

Đêm đã khuya, Cổ Tích Cửu không muốn tiếp tục ở chỗ này lâu hơn, sau khi thu dọn một chút thì định về nhà.

Nàng chỉ cần thuận di lần nữa là có thể trực tiếp quay về khuê phòng tướng quân phủ của nàng.

"Tích Tích, nàng tới đây là..... để luyện công hay sao?" Một giọng nói bỗng nhiên truyền vào.

Giọng nói không cao, nhưng ở trong đêm yên tĩnh như vậy vẫn rất rõ ràng. Giọng nói này là của Dung Sở, có lẽ cách bên ngoài lãnh cung này khoảng mấy chục bước.

"Hiếm khi có được đêm trăng tròn như tối hôm nay, bốn Thánh nữ tới đây hấp thu một chút tinh hoa từ ánh trăng mà thôi." Thánh nữ Thiên Văn Tông Cổ Tích Tích vẫn lạnh lùng như thường lệ, nhưng trả lời vẫn rất thoả đáng.

Hai người nói chuyện một lúc, sau đó Cổ Tích Tích hỏi một câu: "Có tin tức gì về công tử họ Nhậm kia không?"

"Vẫn chưa, ngày mai ta sẽ tăng số người tìm kiếm, nhất định phải tìm cho ra được hắn! Giúp nàng lấy lại huyền hành thảo."

"Có lẽ hắn đã ra khỏi thành." Cổ Tích Tích thờ dãi.

"Chắc là không có khả năng, khi bốn vương phát hiện ra tiểu tử kia mất tích đã lập tức sai người phong tỏa cửa thành. Người gác cửa thành đều là người của bốn vương, đôi mắt bọn họ rất sắc sảo, cho dù hắn hoá trang thành nữ nhân cũng có thể nhận ra!"

"Có lẽ hắn có biện pháp khác để ra khỏi thành, chẳng phải thiếu niên công tử kia quấy rối người cũng không tìm được sao? Nói không chừng bọn họ là một nhóm."

Giọng nói của Dung Sở có chút bức bối âm ngoan: "Bọn họ không thể trốn thoát khỏi lòng bàn tay bốn vương! Ngày mai bốn vương sẽ hạ lệnh truy nã toàn quốc! Phải bắt bằng được bọn họ! Lấy lại công đạo cho nàng."

"Tứ điện hạ nói quá lời, ta không có hứng thú đối với thiếu niên công tử kia, chỉ muốn tìm được vị Nhậm công tử, muốn thương thảo với hắn về huyền hành thảo. Đó là vật mà gia sư đã tìm kiếm nhiều năm, tất nhiên không thể cứ buông tha như vậy. Ta đã truyền tin về sự môn, tin rằng sau khi sự phụ nghe thấy tin tức sẽ lập tức xuống núi....."

Dung Sở vỗ tay, tràn đầy vui sướng nói: "Nói như vậy, tiểu vương có thể may mắn gặp được Long tông chủ?"

"Sự phụ ta không thích phạm trần náo nhiệt, ông ấy xuống núi cũng chỉ vì huyền hành thảo. Ông ấy có khả năng sẽ trực tiếp tìm kiếm Nhậm công tử, chưa chắc đã chịu vào thành."

Tối nay hai người kia dường như nói rất nhiều, vẫn luôn thăm thì nói nhỏ, dường như vừa đi về phía bên này vừa nói.

Khi Cổ Tích Cửu vừa nghe thấy động tĩnh của hai người đã bắt đầu nhanh chóng thu dọn mọi thứ, lau sạch toàn bộ dấu vết của nàng ở đây.....

Thương Khung Ngọc buồn bực: "Người đang muốn chạy trốn? Bọn họ chắc sẽ không vào đây đâu? Hơn nữa chúng ta vẫn luôn dùng thuật truyền âm nói chuyện tâm linh với nhau, bọn họ không thể nghe được, sẽ không nghi ngờ tới lục soát nơi này....."

Cố Tích Cửu căn bản không để ý tới nó, tất nhiên nàng thường xuyên làm chuyện này, chỉ một lát đã khôi phục lại tất cả đồ đạc ở đây giống như lúc ban đầu, thậm chí ngay cả chiếc giường hàn ngọc cũng bị nàng phủ bụi lên lần nữa.....

"Đây là đâu? Bầu không khí ở đây dường như hơi lạ!" Giọng nói của Cố Tích Tích truyền đến, chỉ ngay bên ngoài lãnh cung!

"Nơi này —— được dùng để trừng phạt những hạ nhân không nghe lời, rất dơ bẩn....."

"Không đúng, ở đây hình như có hung vật!"

Rầm, một âm thanh vang lên, cánh cửa lãnh cung bỗng nhiên bị đẩy ra.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Chủ nhân của nó quá trâu bò!

Trong khi Dung Sở và Cố Tích Tích vội vàng bận rộn bắt độc trùng ở trong lãnh cung, Cố Tích Cửu đã thuận di trở lại bên trong khuê phòng của mình.

Lúc này đã là nửa đêm. Giống như thường lệ, căn bản không có người nào biết nàng từng đi ra ngoài. Giọng nói chuyện của thị nữ gác đêm bên ngoài đều ép xuống cực thấp, e sợ đánh thức nàng đang ngon giấc.

Thương Khung Ngọc rất ngưỡng mộ Cố Tích Cửu: "Chủ nhân, sao người biết Thánh nữ sẽ cảm thấy hứng thú xông vào lãnh cung?"

Chủ nhân của nó quá trâu bò!

Chẳng những kịp thời thuận di trở về, hơn nữa trước lúc trở về còn xoá sạch dấu vết về sự hiện diện của mình ở thiên điện kia, thời gian đơn giản là quá chuẩn xác!

Cố Tích Cửu nhắm mắt thiền định, không trả lời nó.

Là một cự sát thủ, nếu không có trực giác này, nàng sớm đã chết không biết bao nhiêu lần!

Hiện tại nàng để ý chính là việc khác: "Tông chủ Thiên Ván Tông mang họ Long?"

Lắc tay Thương Khung Ngọc cẩn thận lên tiếng: "Là họ Long."

"Long gì?"

"Long Tư Dạ."

"Long Tư Dạ....." Cố Tích Cửu dường như vô thức lặp lại một câu, hỏi tiếp một câu: "Thế giới này y già có tinh thông về kỹ năng giải phẫu hay không?"

"Chỉ có đệ tử Thiên Ván Tông mới hiểu cái này. Ta biết có hai người rất xuất sắc trong lĩnh vực này, tạo nên tên tuổi lớn ở đại lục Tinh Nguyệt. Nhưng, nghe nói kỹ năng của bọn họ đều không bằng sư phụ bọn họ, Long Tư Dạ mới là người quyền uy trong lĩnh vực này. Chẳng qua ngày thường ông ta gần như không xuống núi, người bình thường không thể mời ông ta. Lần này Dung Già La bị bệnh kín muốn mời ông ta, nhưng đã không thành công. Chỉ có Thánh nữ tới, Thánh nữ này còn có quan hệ mật thiết với Tứ hoàng tử....."

Cố Tích Cửu dường như cảm thấy tương đối hứng thú với Long Tư Dạ: "Long tông chủ bao nhiêu tuổi?"

"Một trăm lẻ tám tuổi." Thương Khung Ngọc trả lời rất chính xác.

Thì ra đã già như vậy.

"Những đồ đệ thành danh của ông ta tìm hiểu về y thuật giải phẫu đã bao lâu rồi?" Cố Tích Cửu hỏi tiếp một câu.

"Vị nhiều tuổi nhất có lẽ là 50 năm, nghe nói vị đệ tử kia 50 năm trước từng giúp một vị quốc quân cắt bỏ khối u ác tính ở trong cơ thể, sau đó trở nên rất nổi tiếng."

Cố Tích Cửu nhẹ nhàng thở ra một hơi, thì ra kỹ năng giải phẫu đã được lưu truyền ở đây lâu như vậy.

Vậy thì tông chủ hôm nay nàng hỏi tới, chắc hẳn không phải là Long Tích, đúng không?

Nếu như anh ta cũng đồng thời xuyên qua như mình, đó cũng nên là chuyện của mấy ngày nay, trong khi đó kỹ năng giải phẫu ở nơi này đã được truyền lưu nhiều năm như vậy...

Xem ra thật sự không phải là anh ta!

Nàng giờ tay xoa xoa ấn đường của mình, cười thầm vì sự đa nghi của mình.

Nghe thấy họ Long và kỹ thuật giải phẫu thì lập tức nghi ngờ đó là anh ta.....

Trên đời này không có quá nhiều họ Long, hơn nữa thời cô đại đúng là có kỹ thuật giải phẫu. Ví dụ như thời kỳ tam quốc có Hoa Đà, biết cách sử dụng ma phi tán*, có thể cạo độc trong xương, có thể bỏ não người chữa bệnh..... (*麻沸散: ma phiá tán được dùng để gây mê)

Vì thế nên ở thời đại này có vài vị nhân tài thông hiểu kỹ thuật giải phẫu cũng không có gì lạ.

Chẳng qua chỉ là một sự trùng hợp nho nhỏ mà thôi.

Cổ Tích Cứu tạm thời buông vấn đề này xuống, hiện tại sự tình quan trọng nhất của nàng là điều trị cơ thể này của mình.

Cơ thể nhỏ của nàng quá suy nhược, vừa gầy lại nhỏ, da khô, hoá trang thành người trưởng thành cũng giống như Chu nho, các đặc điểm vẫn rất rõ ràng.

"Thế chất phế vật này của ta không thể thay đổi hay sao?" Cổ Tích Cứu vẫn chưa từ bỏ ý định.

"Không phải..... Không phải là không thể thay đổi, nhưng..... nhưng có chút gian nan....." Thương Khung Ngọc trả lời.

Ánh mắt Cổ Tích Cứu sáng lên!

Nàng không sợ gian nan, chỉ sợ không có hy vọng.

"Ta cần phải làm gì?"

"Đầu tiên phải cần một số kỳ trân dị thảo để luyện chế Tẩy Tỳ Đan....." Thương Khung Ngọc bắt đầu lần lượt giảng giải từng bước một cho nàng.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Một đôi đoạn tụ

Cổ Tích Cứu càng nghe sắc mặt càng đen ——

Nếu như nàng muốn thay đổi thể chất của tiểu thân thể phế vật này, thật sự không phải chỉ có gian nan!

Quả thực chính là khó như đi lên trời!

Đầu tiên, nàng cần một số kỳ trân dị thảo hiếm thấy, ví dụ như huyền hành thảo (幻行草) hai ngàn năm trở lên, giao long giác (蛟龙角: sừng rồng) một ngàn năm trở lên, khải linh quả (启灵果) ba ngàn năm, linh quy xác (灵龟壳) một vạn năm.....

Mấy thứ này đều là trân bảo, dù ra giá cũng không có người bán. Chỉ cần xuất hiện lập tức có thể khiến cho đại lục này oanh động, gây ra một trận tranh đoạt huyết chiến!

Đừng nói nàng không có tiền, cho dù hiện tại nàng có mấy ngàn vạn trong người, nàng cũng mua không nổi mấy thứ này!

Hơn nữa, những dược liệu liệt kê ở trên chỉ mới là thành phần chính, nàng còn cần hơn mười vị dược liệu khác để làm thuốc dẫn.

Hơn mười vị dược liệu này cũng đều là vật rất khan hiếm, mặc dù có thể mua được ở nhà đấu giá, nhưng muốn mua đầy đủ hết cũng cần ngàn vạn lượng bạc.....

Tiền! Nhiệm vụ hàng đầu ở trước mặt nàng chính là kiếm tiền!

Nàng cần phải nghĩ ra một cách tốt nhất để kiếm nhiều tiền hơn.

.....

Mấy ngày tiếp theo rất bình yên với Cổ Tích Cứu.

Có lẽ sau khi bị trục xuất vài lần nên sợ, mấy tỷ muội kia không còn tới tìm nàng gây phiền toái nữa.

Hai ngày nay Cố Tích Cửu cũng dịch dung đi ra ngoài vài lần, mỗi lần nàng dịch dung đều sẽ thay đổi một bộ dáng, vì vậy dù ở trên đường cái cũng không người nào chú ý tới nàng.

Hai ngày nay không phải nàng chỉ đi dạo không, nàng đã tìm ra được mấy cách kiếm tiền.

Ví dụ như nghề cũ mà nàng từng làm —— sát thủ!

Trong thành luôn có một số bồ cào, treo giải thưởng tước nã một số đạo tặc gì đó, mỗi một tên đều có giá trị xa xỉ. Phần thưởng xấp xỉ từ năm ngàn đến năm vạn lượng bạc.

Cố Tích Cửu thậm chí phát hiện ra hình ảnh của mình và thiếu niên thư sinh kia ở trong đồng bồ cào.

Ở trên bồ cào kia, nàng và thiếu niên thư sinh là một cặp câu kết với nhau làm việc xấu, chuyên môn ăn trộm bảo bối của nhà cao cửa rộng. Ngoài ra còn hãm hiếp giết chết tiểu thư trong phủ quan lớn. Hành vi phạm tội lớn vô kể. Phần thưởng cao nhất —— một trăm vạn lượng!

Khi Cố Tích Cửu nhìn thấy bồ cào này thì không nhận được lác lác đầu.

Không cần phải hỏi, chậu phân này là do vị Tứ hoàng tử đổ trên đầu nàng, mục đích chính là để trả thù chuyện xảy ra ở nhà đấu giá, nàng và thiếu niên thư sinh kia đồng thời xỏ mũi hấn ta. Đương nhiên, hấn ta muốn bắt nàng vẫn là vì huyễn hành thảo.....

Vì muốn đoạt lại huyễn hành thảo, hấn ta thật sự có thể sử dụng bất cứ thủ đoạn nào!

Theo thông báo trên lệnh truy nã, nàng và thiếu niên công tử kia thật sự giống như một đôi đoạn tụ, cùng nhau làm mọi thứ, không thể rời xa nhau.

Nhưng trời mới biết, nàng không hề biết tên của thiếu niên công tử kia, càng không biết hiện tại hấn đang ở phương nào.

Thiếu niên công tử kia lúc ấy bán huyễn hành thảo cho nàng, không những thành công chuyển mũi tên về phía nàng, còn thành công kéo nàng xuống nước, cùng lâm vào cảnh ngộ bị truy nã với hấn.

Cố Tích Cửu đứng trước bức họa kẻ tiếp một lát, cũng nghe những người xung quanh chỉ chỉ trỏ trỏ trên bức họa theo lệnh truy nã.

Bởi vì bức chân dung rất to chiếu vào trên mặt, Cố Tích Cửu cũng cảm thấy nghi ngờ về những đạo tặc trong những tờ bồ cào khác, nghi ngờ những người này thật ra cũng bị oan uổng.....

Nàng cảm thấy mất hứng thú với giải thưởng bắt người, chỉ có thể tiếp tục đi tìm con đường khác để kiếm tiền.

Sau đó nàng nhanh chóng phát hiện ra một con đường khác để kiếm tiền, đó chính là trở thành người đi hái thuốc, đi tới núi sâu rừng già sưu tầm các loại thảo dược quý hiếm.

Thế giới này, dã thú trên núi sâu rừng già cực kỳ hung mãnh, hơn nữa chương khí rất nặng, người đi hái thuốc cần phải có Mộc linh căn, linh lực đạt cấp 3, mới có thể trang bị đầy đủ tiến vào trong đó.

Cho dù là như vậy, vẫn thường xuyên có những người hái thuốc bỏ mạng.

Một gốc cây thảo dược quý hiếm, không biết đã nhuộm máu tươi của bao nhiêu người hái thuốc mới có thể đi tới thị trường, được đưa lên sàn bán đấu giá. Cái giá này quá đắt. Chỉ cần một cây, chính là mấy vạn lượng bạc.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 95: Cách nhanh nhất để kiếm tiền

Hái thuốc thật sự là con đường nhanh nhất để kiếm tiền!

Cố Tích Cửu quyết định trở thành người hái thuốc để làm giàu.

Sau khi đã đưa ra quyết định, Cố Tích Cửu lập tức bắt đầu lên kế hoạch. Nàng âm thầm chuẩn bị những dụng cụ cần thiết để đi hái thuốc, ví dụ như dao bạc, ví dụ như búa vàng, ví dụ như găng tay ngăn cách độc tính, ví dụ như thuốc viên phòng chống chương khí.....

Buổi tối hôm đó, khi mặt trời vừa lặn.

Cố Tích Cửu đang nằm trên giường, nghiền cứu một cuốn sách về dược do lác tay Thương Khung Ngọc đưa cho. Bên ngoài đột nhiên truyền tới tiếng pháo nổ và tiếng vui cười, cực kỳ âm ỉ.

Cố Tích Cửu gọi thị nữ tới để hỏi, lúc đó nàng mới biết được Nhị thiếu gia của Cố phủ đã trở lại. Tiếng pháo và tiếng vui cười bên ngoài chính là chuẩn bị để nghênh đón hắn. Thị nữ kia còn hỏi Cố Tích Cửu có muốn đi và tham gia nào nhiệt hay không.

Cố Tích Cửu lười biếng cười: "Náo nhiệt này thì có gì hay?" Nàng xoay người lại và bước vào phòng.

Nhóm thị nữ hai mặt nhìn nhau, trong lòng một lần nữa cảm thấy vị Lục tiểu thư này thật sự khác rất nhiều so với trước đây.

Trước đây, bất cứ khi nào Nhị thiếu gia trở về, Lục tiểu thư đều sẽ chạy như bay ra ngoài nghênh đón.....

Nhờ vào ký ức mà nguyên chủ ban tặng, Cố Tích Cửu vẫn nhớ rõ về vị Cố nhị công tử này.

Cố nhị công tử tên là Cố Thiên Triều, được sinh ra bởi Lãnh Hương Ngọc. Cố Thiên Tinh là thân ca ca, cũng là nam tử duy nhất hiện nay của Cố tướng quân phủ, độc đinh.

Đối với Cố đại công tử, tên là Cố Thiên Nặc, được sinh ra bởi La Tinh Lam, là thân ca ca của Cố Tích Cửu.

Đáng tiếc, sau khi La Tinh Lam nhảy vực, hài tử kia không chịu nổi đả kích nên đã rời nhà trốn đi, vào trong khu rừng hắc ám hung dữ nhất, sau đó không bao giờ trở về, có lẽ đã bị dã thú ăn thịt. Đó là lý do vì sao tướng quân phủ không thể nào tìm được xác của hắn.

Vì vậy cho tới bây giờ, Cố Thiên Triều được sinh ra bởi Lãnh Hương Ngọc đã trở thành độc đinh.

Cố Thiên Triều là thiên tài linh lực, còn có thân phận như vậy, tất nhiên rất được coi trọng ở tướng quân phủ, luôn được mọi người vây quanh.

Cố tướng quân chẳng những truyền thụ toàn bộ tài nghệ của mình cho hắn, còn đưa hắn vào học nghệ ở Cửu Tinh Tông khi hắn mới mười hai tuổi, trở thành đệ tử nội môn của Cửu Tinh Tông.

Cửu Tinh Tông không dễ tiến vào. Một người phải đạt linh căn cấp 4 trở lên mới có thể vào. Ngoài ra cần phải khảo sát tâm tính, ngộ tính, thể năng, cùng với các chỉ tiêu khác. Chỉ những tinh hoa mới có thể tham gia. Tiến vào Cửu Tinh Tông còn khó hơn cả học sinh thi vào đại học Thanh Hoa ở thời hiện đại. Vì vậy, khi Cố Thiên Triều trúng tuyển vào Cửu Tinh Tông, tướng quân phủ đã mở tiệc ăn mừng ba ngày.

Đệ tử Cửu Tinh Tông một năm có thể về nhà thăm người thân một lần. Mỗi lần Cố Thiên Triều trở về tướng quân phủ, mọi người bốn phía đều sẽ ăn mừng.

Kết từ sau khi thân ca ca của Cố Tích Cửu là Cố Thiên Nặc mất tích, Cố Thiên Triều tất nhiên trở thành nam đinh duy nhất của tướng quân phủ, cũng là người lớn nhất. Hắn thừa kế tính cách của Lãnh Hương Ngọc, tâm cơ thâm trầm, là người có kỹ năng xử thế rất tốt, đối với đám muội muội phía dưới đều tương đối sủng ái.

Đương nhiên, trong đám muội muội hắn sủng ái không bao gồm Cố Tích Cửu.

Trước khi hắn chưa vào Cửu Tinh Tông, hắn thường xuyên cùng với đám muội muội khác hòa nhau trên cột "xấu nha đầu" này, luôn cảm thấy xấu hổ vì có một "xấu phé muội muội" như vậy. Thậm chí còn bí mật đẩy Cố Tích Cửu vào trong hồ nước lạnh, suýt nữa đã khiến tiểu nha đầu bị chết đuối, đông chết.....

Sau đó, hắn tới Cửu Tinh Tông. Khi lần đầu tiên quay về nhà thăm người thân, hắn mang về một túi quà lớn, tất cả người nhà đều có phần. Thậm chí mã phu lúc trước giúp hắn chài bôm cho ngựa cũng có một món quà nhỏ, có tình một mình Cố Tích Cửu không có.....

Khi đó Cố Tích Cửu chỉ là một tiểu hài tử sáu bảy tuổi, đã bị khi dễ còn cực kỳ tự ti. Nàng luôn trốn ở một góc và nhìn những tỷ muội đó vây quanh Cố Thiên Triều, riu riu vô cùng náo nhiệt, không có người nào để ý tới nàng, giống như nàng đã bị cô lập khỏi gia đình này.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 96: Giống như nghênh đón người thân nhất.....

Nàng cực kỳ hâm mộ nhìn "ca ca" khí phách hăng hái phát quà cho mọi người, duy nhất không phát cho nàng. Mặc dù lúc đó nàng chỉ là một đứa trẻ nhỏ, nàng cũng đã biết đau lòng.....

Cố Thiên Triều trong lúc vô ý quay đầu lại, phát hiện ra trong nắm nàng chứa đầy nước mắt, có lẽ nhìn thấy nàng nhỏ bé đáng thương nên hắn rút cuộc cũng động lòng trắc ẩn. Hắn tiện tay lấy ở trên người ra một viên kẹo đường, ném tới trước mặt đứa trẻ: "Này, đây là quà cho muội."

Mặc dù đó chỉ là một viên kẹo đường bé nhỏ không đáng kể, nhưng đó lại là món quà đầu tiên mà Cố Tích Cửu nhận được kể từ khi nàng lớn lên, đôi mắt nàng lập tức sáng rực!

Nàng cảm động nhìn về phía ca ca tràn đầy cảm kích, có lẽ chính biểu hiện này đã khiến Cố Thiên Triều hài lòng.

Từ đó về sau, mỗi lần Cố Thiên Triều trở về, trong số quà tặng, đều có một phần cho Cố Tích Cửu.

Mặc dù những món quà mà nàng nhận được đều là những thứ không đáng tiền nhất, kém cỏi nhất, nhưng cũng đủ làm Cố Tích Cửu vui vẻ.

Vì thế nên mỗi lần Cố Thiên Triều trở về, nàng đều sẽ chạy ra nghênh đón, giống như nghênh đón người thân nhất của mình.....

Nguyên chủ Cố Tích Cửu có quá ít kỷ niệm đẹp trong cuộc đời ngắn ngủi của mình, vì vậy khi có người khác dành cho nàng một chút ấm áp, nàng sẽ nhớ rất kỹ, và nàng sẽ báo đáp lại bằng thiện ý với sự nỗ lực cao nhất, luôn nghĩ về người này.

Nàng không bao giờ biết rằng, ánh mắt người kia nhìn nàng thật ra giống như đang nhìn một con chó lưu lạc vẫy đuôi lấy lòng.....

Cuộc sống của nguyên chủ Cố Tích Cửu kết thúc ở tuổi mười ba, nàng ấy có lẽ không hiểu "thiện ý" của Cố Thiên Triều đối với nàng ấy. Hiện tại trong lòng Cố Tích Cửu lại giống như gương sáng! Muốn nàng giống như nguyên chủ chạy như bay đi nghênh đón hân? Nằm mơ!

.....

Cố Thiên Triều được chào đón vào nhà giống như một người nổi tiếng, toàn bộ đám muội muội vòn quanh hân, nói chuyện ríu rít ở bên người hân. Mẫu thân hân là Lãnh Hương Ngọc cũng bận rộn trong ngoài vì hân, liên tục phân phó người làm xung quanh, xếp ghế lót đệm rót trà cho hân.

Toàn bộ di nương cũng tới, mặc dù tâm tư mỗi người khác nhau, nhưng đều bụng một gương mặt tươi cười ân cần hỏi han đối với hân, không ngừng nịnh bợ.

Đối với Cố Tạ Thiên, công vụ luôn quán thân ông, nhưng vì nhi tử trở về nên cũng cố ý nghỉ một ngày. Hiện giờ ông đang ngồi ở trên chủ tọa, uống trà do nhi tử kính, nhìn nhi nữ vây quanh đầu gối, ông cảm thấy cực kỳ thỏa mãn.

Trong đại sảnh đột nhiên sống động lạ thường.

Cố Thiên Triều tất nhiên mang quà về, lần này hân mang về rất nhiều quà, từ xưa hân vẫn để gã sai vặt đi theo bên người phân phát, lúc này hân lại tự mình phân phát.

Quà tặng cho Cố Tạ Thiên là một thanh bảo kiếm linh lực Bình Gia Trì, nghe nói đã có một chút linh tính, có thể cảnh báo chủ nhân khi gặp phải nguy hiểm.

Lãnh Hương Ngọc nhận được một cặp búp bê làm bằng ngọc trắng, một nam một nữ, chạm trổ tinh xảo, đường cong lưu loát, bộ dáng mơ hồ có chút giống Lãnh Hương Ngọc và Cố Tạ Thiên.

Rõ ràng, món quà này hiển nhiên đã đặc biệt nhờ người chế tác, ngụ ý tốt đẹp, tượng trưng cho Cố Tạ Thiên và Lãnh Hương Ngọc phu thê ân ái, vĩnh viễn không ruộng bỏ nhau.

Món quà cho Cố Thiên Tinh là trầm cài đầu bát bảo phượng. Cây trầm được làm thủ công cực kỳ tinh xảo, nguyên liệu cũng là kim loại khan hiếm trên thế giới này được mài giữa nên. Trên cây trầm còn được khảm linh thạch, thường xuyên đeo nó sẽ có tác dụng tăng cường thể chất. Cố Thiên Tinh tất nhiên rất thích, lập tức mang ở trên đầu.

Trên cây trầm còn có một viên đá quý, khi nàng ta bước đi thì lắc lư qua lại, viên đá phía trên hợp với đôi mắt nàng ta càng thêm lung linh.

Đối với những tỷ muội khác, các món quà đều rất đa dạng, hoặc là túi hương tinh xảo, hoặc là ngọc bội trơn bóng.....

Cố Thiên Triều vẫn rất có ánh mắt, những món quà hân chọn đều mang đến niềm vui cho nữ hài tử, khiến chúng muội muội đều rất hạnh phúc.

Ngay cả những di nương cũng đều có quà, quà của các nàng cũng đều rất đẹp và tinh xảo, chủng loại giống nhau, không hề thiên vị, khiến các nàng chỉ có vui vẻ.....

Cố Tạ Thiên thường thức thanh bảo kiếm một lát, bỗng nhiên dường như nhớ tới điều gì, ánh mắt đảo qua ở trong đại sảnh: "Cửu nhi đâu? Cửu nhi không tới?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 97: Người xấu còn thích diễn trò

Những ni nhĩ khác đều ở trong đại sảnh, duy nhất không nhìn thấy Cố Tích Cửu.

Cố Tạ Thiên nhú mày lại, nhìn về phía Lãnh Hương Ngọc: "Nàng không sai người thông báo với Cửu nhi?"

Lãnh Hương Ngọc thâm hận trong lòng, từ xưa tới nay khi ni nhĩ từ trở về, xấu nha đầu kia đều tự mình tới đây, lần này không biết vì sao lại làm bộ làm tịch

Bà ta vội cười cười, vừa sai khiến người đi mời Cố Tích Cửu, vừa mỉm cười giải thích: "Cửu nhi nhà ta và Thiên Triều luôn luôn hợp ý. Mỗi lần Thiên Triều trở về, Cửu nhi đều sẽ chạy ra nghênh đón, đảo quanh ca ca. Lần này không biết vì sao không tới..... Thiếp thân bận rộn nên đã quên mất nàng....."

Lúc này Cố Tạ Thiên mới gật gật đầu, nhìn về phía ni nhĩ từ: "Thiên Triều, con có chuẩn bị quà cho Cửu nhi hay không?"

Cố Thiên Triều không ngờ lần này phụ thân sẽ hỏi tới việc này. Hắn hơi sững sốt một chút, ngay sau đó cười nói: "Tất nhiên có chuẩn bị, chờ Cửu nhi muối muối tới, ni nhĩ từ sẽ tự đưa cho nàng."

Cố Tạ Thiên lúc này mới vừa lòng.

Cố Thiên Triều trông rất bình tĩnh, nhưng trong lòng vẫn có chút cảm giác kỳ lạ.

Phụ thân luôn luôn không để ý tới xấu nha đầu kia, lần này có chuyện gì vậy? Bắt đầu coi trọng sừu bát quái kia?

Nha hoàn đi mời Cố Tích Cửu rất nhanh đã trở lại, trực tiếp bẩm báo: "Phu nhân, tướng quân, Lục tiểu thư nói cảm thấy không thoải mái lắm, vì vậy nên không tới."

Cố Tạ Thiên nhú mày: "Không thoải mái? Không thoải mái ở đâu?" Sau đó, Cố Tạ Thiên lập tức đứng lên và đi ra phía ngoài, vừa đi vừa phân phó người đi mời đại phu.....

Ông sai bước đi nhanh như bay, nháy mắt đã đi tới cửa, khiến cho tất cả mọi người ở trong đại sảnh sững sờ.

Cố Thiên Y không chịu đựng được, cười lạnh một tiếng: "Thật đúng là người xấu còn thích diễn trò, lần này không biết lại gây ra chuyện xấu gì? Nàng thật sự tự cho mình là đại tiểu thư dòng chính?"

Cố Thiên Triều trong lòng vừa động: "Thiên Y, chuyện gì đã xảy ra? Một năm ta không ở đây, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

Cố Thiên Y là người lạnh lùng lạnh miệng, lập tức thêm mắm thêm muối nói một hồi đủ loại "tội ác" mấy ngày nay của Cố Tích Cửu. Theo quán tính, mấy muội muội khác cũng hòa nhau nói vài câu.

Cố Thiên Triều im lặng lắng nghe, ánh mắt chuyển qua trên mặt thân muội muội Cố Thiên Tinh nhà mình. Cố Thiên Tinh hơi rũ mắt xuống, nhìn qua có chút ủy khuất.

Hắn lại nhìn nhìn mẫu thân nhà mình, khuôn mặt Lãnh Hương Ngọc được chăm sóc rất tốt có chút tái nhợt, trong ánh mắt có chút phẫn nộ và thất vọng không kịp che dấu ——

Trong lòng hắn trầm xuống, đứng dậy: "Ta cũng lâu rồi không gặp Cửu nhi muội muội. Nếu nàng cảm thấy không thoải mái, ta đây cũng đi thăm nàng một chút."

Hắn thật sự muốn nhìn xem chuyện gì đã xảy ra với xấu nha đầu kia, vì sao bỗng nhiên lại nhận được nhiều sự chú ý của mọi người như thế?

Đại tiểu thư dòng chính?

Hừ! Hiện tại chỉ có hắn mới là dòng chính duy nhất! Hắn là con vợ cả, muội muội của hắn Cố Thiên Tinh chính là đích nữ. Cố Tích Cửu là sừu bát quái, không xứng!

Hắn vừa rời đi, những người khác tất nhiên cũng muốn đi xem náo nhiệt một chút, vì vậy bọn họ cũng đi theo ra ngoài.

.....

Khi đám người Cố Thiên Triều đuổi tới sân Cố Tích Cửu, bọn họ lập tức nhìn thấy Cố Tích Cửu - trên người cảm thấy không thoải mái, đang chơi đánh đu trong sân. Và Cố Tạ Thiên vội vàng chạy tới đây trước tiên, đang đứng bên cạnh xích đu, ngẫu nhiên giúp nàng đẩy một cái. Khi xích đu lên quá cao, ông còn lo lắng dặn dò một câu: "Chậm một chút, đừng đu quá cao, con sẽ bị đau đầu, cẩn thận kéo ngã."

Một bức tranh cha con rất đẹp!

Sắc mặt Cố Thiên Tinh khê biến, ngón tay nắm chặt ở trong ống tay áo. Nàng ta được phụ thân sủng ái như vậy, nhưng khi chơi đánh đu vẫn chưa từng

được phụ thân đẩy như thế!

Bởi vì đường đường là Cố tướng quân, ông không có hứng thú đối với đồ chơi của tiểu hài tử, giúp nữ nhi đẩy đu dây sẽ tự hạ thấp mình, hiện tại vì sao ông lại không sợ hạ thấp bản thân?

Trong lòng nàng ta bấp bênh, trong lòng những muội muội khác càng bấp bênh hơn, sắc mặt cả đám đều không tốt lắm.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Con phải cẩn thận một chút

Cố Thiên Triều cau mày nhìn về phía xích đu, ánh mắt trở nên nghiêm trang hơn.

Tiểu sừ bát quái luôn bị hấn xem thường, giờ phút này đang mặc một thân váy đỏ và đứng ở trên xích đu. Xích đu đung đưa, váy đỏ như lửa xẹt qua lưu lại độ cong duyên dáng, mái tóc đen của nàng cùng nhau phát phối, tạo nên một khung cảnh tuyệt đẹp.

Trước đây, mỗi lần Cố Thiên Triều nhìn thấy nàng, mặt nàng đều luôn xám như tro tàn. Nàng luôn mặc những chiếc váy không vừa người, tóc tai lộn xộn che mất một nửa khuôn mặt, bất luận nhìn thấy ai đều co đầu rụt cổ, tiêu chuẩn rất thấp.

Hiện tại nàng giống như đã thay đổi thành người khác, một thân váy đỏ khiến làn da luôn luôn tái nhợt của nàng trở nên sáng sủa hơn.

Mái tóc trên trán gài đúng chỗ ngửa, che đầy hơn nửa cái bốt trên trán, chiếc mũi xinh xắn, hai tròng mắt sáng ngời. Bởi vì nàng vừa mới vận động, hai má nàng vẫn còn ửng hồng. Thậm chí đôi môi đã từng khô nứt tái nhợt, lúc này cũng no đủ sáng lên màu hồng mượt.

Rõ ràng vẫn là dung mạo kia, nhưng lại giống như đã thay đổi thành người khác, nếu tiếp tục nhìn như thế thật sự không thể cảm giác được nàng xấu xí, thậm chí mơ hồ còn có một vẻ đẹp rung động lòng người ——

Cố Thiên Triều có chút ngây người, Cố Thiên Y lại nhìn không được: "Không phải Lục muội nói trên người không thoải mái sao? Vì sao lại chạy ra đây chơi đánh đu?"

Cố Tích Cửu phớt lờ nàng ta, mỉm cười với Cố Tạ Thiên: "Phụ thân, phiên người đẩy mạnh hơn một chút, con muốn đu cao hơn."

Ánh mắt Cố Tạ Thiên sáng lên!

Mấy ngày gần đây, đây là lần đầu tiên Cố Tích Cửu gọi ông một tiếng phụ thân! Ông đã chờ đợi nó trong một thời gian dài!

Ông vội vàng đẩy tiếp một lượt, còn không quên dặn dò: "Con phải cẩn thận một chút."

Mọi người: "....."

Mặt đẹp của Cố Thiên Y biến xanh!

Những người khác cũng đều hai mắt nhìn nhau. Mặc dù Cố Thiên Tình luôn luôn giòi về che dấu cảm xúc, giờ phút này mặt đẹp cũng có chút tái nhợt, mím chặt miệng nhỏ.

Ánh mắt Cố Thiên Triều chột lóe, đáy mắt trở nên tối tăm lại. Hấn tiến lên vài bước, cười nói: "Cửu Nhi, ca ca về mà muội không ra nghênh đón, còn có lòng chơi đánh đu ở đây. Xuống đây, để ca ca nhìn xem muội có cao hơn hay không."

Hấn vuron tay ra đã nắm được dây xích đu, dùng sức buộc chiếc xích đu dừng lại.

Hấn ra tay cực nhanh, nhanh đến nỗi Cố Tạ Thiên không kịp ngăn cản.

Chiếc xích đu đang đu ở điểm cao nhất, đột nhiên bị ép dừng lại, quán tính quá lớn khiến cho cả người Cố Tích Cửu bỗng nhiên nhoáng lên, trực tiếp quay cuồng và bay thẳng lên không ——

"Cẩn thận!" Sắc mặt Cố Tạ Thiên biến đổi, không kịp giữ lấy nàng, chỉ có thể nhìn thân hình nhỏ xinh của nàng giống viên pháo, cứ như vậy trực tiếp bay ra ngoài!

Đây đúng là hiệu quả mà Cố Thiên Triều muốn thấy!

Hấn muốn nàng ngã ra ngoài xấu mặt, tốt nhất là ngã gãy chân hoặc gãy gì đó.....

Hắn còn ra vẻ kinh hoàng, bước về phía trước một bước: "Cửu nhi ——"

Hắn vốn chỉ cố làm ra vẻ hét lên, nhưng khi nhìn thấy rõ phương hướng Cổ Tích Cửu bay ra, giọng nói của hắn đã thay đổi: "Cẩn thận!"

"Bịch!"

"Ai nha!"

Sự cố phát sinh ở trong nháy mắt, cả người Cổ Tích Cửu bay ra, vừa lúc đâm sầm vào Lãnh Hương Ngọc đang đứng xem náo nhiệt cách đó không xa!

Lãnh Hương Ngọc võ công thấp kém, lại sống trong nhung lụa đã lâu, công phu trên người đã sớm mai một. Bà ta vừa bị Cổ Tích Cửu đánh đầu vào ngực, hét một tiếng chói tai "ai nha", cả người không tự chủ được lui về phía sau vài bước. Bà ta ngã xuống trong tư thế khó xử, đầu đập mạnh xuống mặt sân đá xanh, tạo nên một âm thanh lớn! Bà ta trực tiếp choáng váng, những ngôi sao nhảy múa như mưa trước mắt.....

Không biết vì sao Cổ Tích Cửu lại xui xẻo biến bà ta trở thành thịt lót, trực tiếp đâm tới trên người bà ta. Dưới áp lực của cú va chạm, Lãnh Hương Ngọc hít mạnh một hơi, hôn mê bất tỉnh!

Mọi người: "....."

"Mẫu thân!" Cổ Thiên Triều rút cuộc tỉnh táo và lao thẳng tới, giờ tay muốn kéo Cổ Tích Cửu ra trước.

Không ngờ bàn tay hắn còn chưa kịp tới, Cổ Tích Cửu đã theo đà lăn một cái, lăn xuống từ trên người Lãnh Hương Ngọc. Cú chộp này của Cổ Thiên Triều vừa lúc chộp vào vạt áo trước ngực của Lãnh Hương Ngọc ——

"Roẹt roẹt!" Hắn dùng sức quá mạnh, một chộp này đã xé rách một vạt áo của Lãnh Hương Ngọc, lộ ra một bộ ngực trắng như tuyết.....

Mọi người: "....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 99: Nhi tử không phải cố ý.....

Cổ Thiên Triều: "....."

"Hỗn trướng!" Cổ Tạ Thiên rút cuộc có phản ứng lại, ông quả thực tức muốn hộc máu!

Cổ Tạ Thiên đánh một chưởng tới Cổ Thiên Triều, khiến hắn phải liên tục lui về phía sau vài bước, sau đó Cổ Tạ Thiên cởi chiếc áo choàng trên người mình ra, khoác lên trên người Lãnh Hương Ngọc, tránh cho bà ta bại lộ cảnh xuân ở mặt mọi người. Sau đó ông còn kiểm tra tình mạch của bà ta, phát hiện bà ta chỉ bị bể khí do cú va chạm vừa rồi, ngoài ra không có trở ngại khác.

Cổ Tạ Thiên là cao thủ võ lâm, việc trị liệu này vẫn là sở trường của ông, ngón tay nhẹ nhàng bóp huyết đạo tương ứng ở trên người Lãnh Hương Ngọc mấy cái. Lãnh Hương Ngọc "ai nha" một tiếng, rút cuộc cũng tỉnh lại. Bà ta vừa tỉnh đã theo bản năng khóc mắng một câu: "Đâm chết ta, tiểu tiện....." Câu sau chưa kịp nói ra, bà ta đã nhìn thấy gương mặt xanh mét của Cổ Tạ Thiên, rút cuộc không mắng tiếp nữa, nhưng vẫn không cảm được nước mắt.

Trong lòng Cổ Tạ Thiên bực bội, đứng dậy lạnh giọng nói: "Khóc cái gì? Chẳng phải là chuyện tốt nhi tử bảo bối của nàng làm ra hay sao?! Nàng là phu nhân tướng quân, trước mặt người khác hãy chú ý tới phong độ của mình! Khóc sụt mướt thành bộ dáng gì?!"

Sau những lời sắc bén của ông, nước mắt của Lãnh Hương Ngọc cũng phải lui trở về.

Cổ Thiên Triều đứng ở bên cạnh cứng miệng, không biết nói gì.

Cổ Tạ Thiên trừng mắt liếc nhìn hắn một cái: "Ngươi vừa rồi hấp tấp bộp chộp nắm dây xích đu làm gì? Làm hại muội muội ngươi ngã xuống từ trên cao!"

Cổ Thiên Triều có khổ mà nói không nên lời, một khuôn mặt tuấn tú ngẹn đến mức đỏ bừng: "Ta..... ta..... nhi tử không phải cố ý....."

Cổ Tạ Thiên không hề để ý đến hắn, ánh mắt chuyển tới trên người Cổ Tích Cửu lúc này đã đứng lên khỏi mặt đất.

Bởi vì có Lãnh Hương Ngọc trở thành lớp đệm thịt giảm xóc, Cổ Tích Cửu ngoại trừ quần áo đầu tóc có chút lộn xộn, thật ra không bị thương tổn gì. Lúc này nàng đang dựa trên một thân cây trong viện, nhấp miệng nhỏ nhìn một màn này. Một đôi mắt ngăm đen của nàng, nhìn không ra cảm xúc.

"Cửu nhi, con có sao không?" Cổ Tạ Thiên đi qua, vươn tay nắm lấy tay nhỏ của nàng, muốn bắt mạch cho nàng một chút.

Cổ Tích Cửu vừa lúc nhấc tay lên, tránh khỏi bàn tay của Cổ Tạ Thiên, thờ ơ nói: "Tích Cửu may mắn mạng lớn."

Cổ Tạ Thiên ngượng ngùng: "Cửu nhi của ta là người lương thiện, tất nhiên có phúc khí lớn, sẽ không sao....."

Ông lại trừng mắt nhìn Cổ Thiên Triều một cái: "Tiểu tử hỗn trướng, còn không mau qua đây xin lỗi muội muội người đi?!"

Khuôn mặt tuấn tú của Cổ Thiên Triều xanh trắng đan xen. Hắn đành phải đi tới nhận lỗi, kêu vài tiếng muội muội tốt, nói vài câu rằng mình không phải cố ý, đừng nên trách tội hắn.

Cổ Tích Cửu đứng ở nơi đó, yên lặng chờ hắn kết thúc những lời xin lỗi. Sau đó nàng mới cười như không cười mở miệng: "Thì ra Cổ nhị thiếu gia thật sự không hề cố ý. May mắn, may mắn Lãnh di nương đã thay Tích Cửu chần một chút, nếu không chỉ sợ ta đã không thể đứng ở đây nói chuyện với Nhị thiếu gia thế này, cũng không nghe được Nhị thiếu gia nhận lỗi."

Cổ Thiên Triều: "....." Từ khi nào thì nha đầu này có được miệng lưỡi sắc bén như vậy? Khiến hắn không thể phản bác một câu, khuôn mặt tuấn tú của hắn lại đỏ lên.

Cổ Tích Cửu xoay chuyển ánh mắt, dừng ở trên khuôn mặt của Lãnh Hương Ngọc vẫn đang ngồi dưới đất, hiếm khi quan tâm mở miệng: "Lãnh di nương có sao không?"

Từ trước tới nay, Lãnh Hương Ngọc chưa từng ăn một đòn như vậy. Nhưng lúc này đây lại do nhitừ gây họa, bà ta không thể trách cứ hay đổ lỗi cho ai, chỉ có thể ngậm bồ hòn chịu đựng.

Lần này bà ta bị đâm không nhẹ, chẳng những đau gáy, nơi ngực cũng đau đến nỗi ruột gan cồn cào. Bất ta nhìn sắc mặt nhitừ xanh trắng đan xen đang đứng bên cạnh, sợ nhitừ cảm thấy áy náy nên bà ta không dám biểu hiện ra ngoài.

Dưới sự nâng đỡ của nha hoàn, bà ta miễn cưỡng đứng lên. Khi nghe thấy Cổ Tích Cửu hỏi mình như thế, bà ta lại miễn cưỡng cười một cái, còn rộng lượng nói: "Không..... không sao, chỉ cần Cửu nhi không sao là tốt."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 100: Đây là lễ đưa cho Cửu nhi?

Cổ Tích Cửu hất nhẹ tóc đẹp trên trán một chút, cười nói: "Cửu nhi tất nhiên không sao, Cửu nhi may mắn mạng lớn. Hơn nữa ông trời có mắt, luôn ban phước cho Cửu nhi được an toàn ngay trong thời điểm quan trọng. Di nương, có đúng hay không?"

Lãnh Hương Ngọc: "....." Trong lòng bà ta tức giận gần như hộc máu, nhưng không thể nói gì? Bà ta chỉ có thể đồng ý một tiếng: "Rất đúng, rất đúng..... Cửu nhi thật có phúc khí....."

Trong lòng Cổ Thiên Triều lại có một chút nghi ngờ, vừa rồi Cổ Tích Cửu ngã một cú cũng quá trùng hợp!

Hắn vừa rồi dưới tình thế cấp bách đã túm nàng một cái, dùng tới tám phần công lực, tốc độ cực kỳ mau. Nhưng Cổ Tích Cửu trời xui đất khiến vẫn trốn đi được, ngay một sợi tóc của nàng hắn cũng chưa đụng tới. Đây cũng là ngẫu nhiên?

Trong lòng hắn vừa động, vươn tay một cái đã bắt được cổ tay của Cổ Tích Cửu: "Cửu nhi, vừa rồi ca ca thật sự xin lỗi. Tới, để ca ca nhìn xem muội có bị thương hay không?"

Nhìn thì giống như hắn đang xem xét thương thế của nàng, nhưng hắn lại đang âm thầm tra xét linh lực ở trên người nàng.....

Một lát sau hắn buông cổ tay nàng ra. Hắn đã suy nghĩ quá nhiều, nha đầu này vẫn là phế tài linh lực, trên người không hề có một chút linh lực.

Cổ Tích Cửu nghiêng đầu nhìn hắn, muốn cười mà không cười được: "Nhị thiếu gia có tìm ra điều gì hay không?"

"Không có gì, Cửu nhi hiền lành tất có phúc khí, không hề bị thương." Cổ Thiên Triều chỉ có thể nói như vậy.

Một hồi phong ba nhỏ nhơ cứ trôi qua như vậy, Lãnh Hương Ngọc chịu đựng đau đớn quay về thay quần áo trước.

Cổ Tạ Thiên muốn hóa giải mâu thuẫn nhỏ này, cố tình nhẹ nhàng nói: "Tất cả đều không sao, xem như may mắn. Hiếm khi Thiên Triều trở về, người một nhà chúng ta hãy cùng nhau đoàn tụ. Cửu nhi, con cũng tới đây đi. Trước đây không phải con rất thích ca ca trở về hay sao? Đúng rồi, Thiên Triều còn chuẩn bị quà cho con, nó vẫn luôn quan tâm tới con. Thiên Triều, con đã chuẩn bị quà gì cho muội muội con? Nhanh lấy ra đây."

Cố Thiên Triều dừng lại một chút: "Điều này....."

"Điều này cái gì? Mau lấy ra đây." Ánh mắt Cố Tạ Thiên chăm chú nhìn vào trên ống tay áo của Cố Thiên Triều.

Trong ống tay áo của Cố Thiên Triều có một cái túi trữ vật. Túi trữ vật không lớn, nhưng có thể để vào rất nhiều đồ trong đó. Tất cả những món quà Cố Thiên Triều đưa ra hôm nay, đều được lấy ra từ trong túi trữ vật kia.....

Bị phụ thân nhìn chằm chằm như vậy, Cố Thiên Triều chỉ có thể căng da đầu lấy một món đồ từ trong túi trữ vật ra và đưa cho Cố Tích Cửu.

Một chiếc trâm bạc.

Một chiếc trâm bạc bình thường, thủ công thô ráp, thậm chí mặt trên không có hoa văn gì, trên thị trường rất dễ dàng mua được loại này, hai lượng bạc một chiếc, mỗi một nữ tử ở Phi Tinh Quốc gần như đều có chiếc trâm cài này.

Sắc mặt Cố Tạ Thiên trầm xuống!

"Đây là quà con muốn tặng Cửu nhi?" Những nha đầu trong tướng quân trong phủ của ông còn mang những chiếc trâm cài đầu xa hoa hơn nhiều!

Cố Tạ Thiên vẫn luôn cho rằng nhi tử đối xử rất tốt với Cửu nhi, không ngờ ——

Cố Thiên Triều âm thầm kêu khổ trong lòng, trong cảm nhận của hắn, xấu nha đầu kia vẫn luôn giống như cỏ dại, sẽ không có người để ý.

Hắn thoáng đưa cho nàng một món quà đều giống như một sự ban ân lớn, tiểu nha đầu mang ơn đội nghĩa hắn cũng là điều bình thường.

Thật ra trong lòng hắn căn bản chưa bao giờ quan tâm tới muội muội này, thậm chí còn chán ghét nàng.

Vì vậy ngay cả mỗi lần mang quà về cho nàng đều là tùy cơ ứng biến, tùy tiện mua một cái gì đó ở trên phố là được.

Trâm bạc làm quà cho nàng lần này đã là món đồ cao cấp nhất hắn từng mua cho nàng.....

Hắn cho rằng trâm bạc này cũng đủ khiến cõi lòng của tiểu nha đầu tràn đầy cảm kích mà vây quanh hắn mấy vòng, nhưng không ngờ lần này trở về mọi thứ đã thay đổi như thế ——

Rõ ràng cây trâm khá lạnh nhưng lại giống như than lửa nằm ở trong tay hắn, đưa ra không được mà cất đi cũng không xong.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 101: Đối xử với nàng giống như khát cái

May mắn Cố Thiên Tinh vẫn rất nhanh trí, nhanh chóng ngắt lời: "Ca ca, ca lấy nhầm quà rồi sao? Cây trâm này chẳng phải muội nhờ ca mua cho bà Trương hay sao? Sáng nay bà Trương còn nhắc vì sợ ca ca đã quên."

Nàng ta tiếp nhận cây trâm kia và nhét vào trong ống tay áo, sau đó từ trong ống tay áo móc ra một cây trâm vàng khác: "Ca ca, đây mới là quà ca muốn đưa cho Cửu nhi muội muội. Trước đó ca đã đưa cho muội, nói muội đưa cho muội ấy. Ca ca quá nhiều chuyện nên đã quên rồi, may mà tiểu muội vẫn còn nhớ rõ."

Nàng ta vừa nói vừa đi đến bên cạnh Cố Tích Cửu, đưa cây trâm vàng trong tay tới trước mặt Cố Tích Cửu: "Cửu nhi, đây là quà nhị ca tặng muội. Hãy thử xem có hợp hay không?"

Nàng ta chỉ nói một vài lời đã hoá giải được sự xấu hổ này.

Cố Thiên Triều cảm kích nhìn nhìn muội muội mình, sau đó lại nhìn nhìn Cố Tích Cửu đứng ở nơi đó khoanh tay không nói lời nào.

Cố Tích Cửu rút cuộc liếc mắt nhìn hắn, trong ánh mắt mang theo lạnh nhạt, khiến cho Cố Thiên Triều luôn luôn mắt cao hơn đầu cảm thấy lo lắng một cách khó hiểu!

Rõ ràng đối phương vẫn còn là một hài tử, nhưng ánh mắt lại cực kỳ sắc bén, giống như chỉ liếc mắt một cái là có thể nhìn thấu hắn hoàn toàn, khiến hắn không thể nào che dấu được cái "tiểu" trong vẻ hoa lệ bề ngoài.

Trong một khoảnh khắc như vậy, hắn cho rằng Cố Tích Cửu sẽ rất có cốt khí không tiếp nhận cây trâm vàng này, muốn hắn xấu hổ hơn.

Nhưng không ngờ Cố Tích Cửu cười cười, tiếp nhận cây trâm vàng kia: "Vây đa tạ, hiếm khi được nhị thiếu gia suy nghĩ cho ta."

Trong lòng Cố Thiên Triều âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi. Khi hắn đang muốn mở miệng nói nàng mang cây trầm lên để mọi người nhìn một cái, không ngờ Cố Tích Cửu đã ung dung mở miệng: "Tất cả những món quà mà Nhị thiếu gia tặng, Tích Cửu vẫn luôn trân trọng và cất giữ chúng cẩn thận. Cây trầm này quý giá như vậy, Tích Cửu cảm thấy tiếc nếu mang nó lên, vẫn nên cất cùng với những món quà lúc trước thì hơn." Sau đó nàng phân phó thị nữ bên người: "Đi vào trong phòng ta, lấy cái tráp đồ trên tủ đầu giường ra đây."

Thị nữ vâng lời rời đi.

Sắc mặt Cố Thiên Triều hơi đỏ, gượng cười nói: "Cửu nhi, cây trầm mua về là để mang, không cần phải cất giữ....."

Hắn còn chưa nói xong, thị nữ đã nhanh nhẹn ôm cái tráp đồ đi tới.

Cố Tích Cửu mở tráp ra, lộ ra những thứ bên trong.

Có một cây trầm gỗ, một cái túi nhỏ một màu mà ngay cả người hầu trong phủ cũng không muốn dùng, một đóa hoa bằng vải, còn có một viên đá với hình dạng có chút đặc biệt.....

Tất cả mọi thứ đều được cất giữ rất gọn gàng, được phủ bằng vải bố mềm. Điều này có thể thấy được nguyên chủ xem mấy thứ này giống như bảo bối bao nhiêu.

Cố Thiên Triều tặng quà cho Cố Tích Cửu đều là những thứ thuận tay mua ở trên phố, thậm chí đôi khi còn nhặt ở ven đường, căn bản không hề để tâm, vì vậy hắn tất nhiên không nhớ được những năm trước đó đã tặng nàng cái gì.

Nhưng hiện tại nhìn thấy thì hắn mới mơ hồ có chút ấn tượng ——

Lúc này nhìn thấy mấy thứ này được cất giữ gọn gàng như vậy, trong lòng hắn đột nhiên run lên, trên mặt cũng trở nên nóng bừng!

Cố Tạ Thiên tất nhiên cũng nhìn thấy được mấy thứ này, trong lòng ông bỗng cảm thấy hụt hẫng!

Ông thật sự quá xem nhẹ hài tử này lâu lắm rồi! Hài tử này rốt cuộc đã thiếu bao nhiêu tình yêu mới xem những thứ rách nát kia là bảo bối?!

Ông vẫn luôn cho rằng nhi tử đối xử với Tích Cửu rất tốt, không ngờ hỗn đản này lại xem nàng giống như khát cái.....

Ông vừa thẹn vừa tức, lạnh lùng trừng mắt liếc nhìn Cố Thiên Triều một cái, sau đó ông thuận tay cầm cái tráp kia lên, bàn tay khẽ lắc, một ánh sáng màu vàng nhạt chọt loé, tráp gỗ cùng với tất cả mọi thứ bên trong đều vỡ thành bụi, vương vãi rơi xuống mặt đất.

"Cửu nhi, con là nữ nhi của Cố Tạ Thiên ta, xứng đáng với những thứ tốt nhất, cha còn có thứ tốt tặng con. Đi, đi tới thư phòng cùng cha!" Ông lập tức kéo Cố Tích Cửu rời đi.

Mọi người: "....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 102: Những người khác -- đều không phải!

Mọi người: "....."

Đây là lần đầu tiên Cố Thiên Triều bị cha mình phốt lò tại chỗ, ngón tay trong ống tay của hắn chạm rầy nắm chặt ——

Hôm nay thật sự đã thay đổi rồi!

Không được, hắn sẽ không cho phép điều đó xảy ra!

Nha đầu kia chính là cô đại, cô đại nên sống dưới đất và bị người giẫm đạp, sao có thể nhận được sủng ái?!

Hắn nhìn về phía thân muội Cố Thiên Tinh của mình, miệng nhỏ của Cố Thiên Tinh cũng đang mím chặt.

Ánh mắt hắn chọt loé: "Thiên Tinh, đi theo ca, ca có chuyện muốn hỏi muội." Hắn bước đi ra ngoài trước.

Ánh mắt Cố Thiên Tinh sáng lên, lập tức đi theo hắn.

Hiện tại, huynh muội bọn họ mới là dòng chính, mới là chủ nhân tương lai của tướng quân phủ, những người khác —— đều không phải!

.....

Cố Tích Cửu đã kiểm được một khoản ở trong thư phòng Cố Tạ Thiên. Cố Tạ Thiên nóng lòng muốn bồi thường cho nàng, vì thế đưa nàng tới Trân Bảo Các, hào phóng cho nàng chọn bất cứ bảo vật nào trong đó.

Tướng quân phủ đã tồn tại nhiều năm như vậy, trong Trân Bảo Các tất nhiên có rất nhiều thứ tốt. Rất nhiều thứ quý giá được bày trên mấy cái giá gỗ đàn hương.

Cố Tích Cửu tất nhiên sẽ không khách khí với ông, quả nhiên chọn lấy vài món. Nàng còn cực kỳ tinh mắt, chọn ra được mấy bảo vật đều rất có ích.

Ví dụ như một thanh đoản kiếm hai lưỡi, ví dụ như một chiếc áo lụa bằng vàng bất khả xâm phạm, ví dụ như một cái túi trữ vật màu xanh ngọc.

"Cửu nhi, vì sao con lại chọn cái này?" Ánh mắt Cố Tạ Thiên dừng trên túi trữ vật ở trong tay nàng.

Ở thế giới này, mặc dù túi trữ vật là thứ rất khan hiếm quý giá, nhưng trong Trân Bảo Các của tướng quân phủ vẫn có hai cái.

Túi trữ vật cũng được phân chia phẩm cấp, thượng phẩm - là loại túi có phẩm cấp tốt nhất, tiếp đó chính là trung phẩm và hạ phẩm.

Trong này có hai túi trữ vật trân quý, có phẩm cấp là trung phẩm và hạ phẩm.

Cố Tích Cửu đã lựa chọn cái túi hạ phẩm, được đặt ở một góc rất tối.

Trong khi một cái khác được đặt ở một nơi tương đối dễ nhìn thấy, thậm chí chiếc hộp chứa nó cũng xa hoa hơn cái túi mà Cố Tích Cửu đã lấy.

Cố Tích Cửu nhìn nhìn túi trữ vật trong tay, thật ra nàng cũng biết cái này không tốt bằng cái kia, nhưng Thương Khung Ngọc trên cổ tay nàng liên tiếp truyền âm trong đầu nàng, nói nàng chọn cái này.

Cố Tạ Thiên đưa một cái khác tới trước mặt nàng: "Cửu nhi, cái này là túi trữ vật trung phẩm, cái kia của con chỉ là hạ phẩm. Hay là con lấy cái này đi?"

Túi trữ vật trong tay Cố Tạ Thiên có màu hồng nhạt, màu sắc trông hấp dẫn hơn, vừa nhìn thấy chính là bảo vật, so với cái túi trong tay Cố Tích Cửu muốn cao cấp hơn nhiều, hơn nữa cũng thích hợp cho nữ hài tử sử dụng.

"Phải là cái này, chủ nhân, phải lấy cái này. Đừng lấy cái loè loẹt kia! Đẹp chứ không xài được!" Lắc tay Thương Khung Ngọc lo sợ Cố Tích Cửu sẽ đổi ý, tiếp tục truyền âm.

Vì thế Cố Tích Cửu vẫn không thay đổi, để cái túi trữ vật kia vào trong ống tay áo, giọng điệu kiên định: "Cửu nhi cảm thấy tương đối hợp ý với nó, vì thế vẫn muốn lấy nó. Hơn nữa, nữ nhi cũng không có nhiều thứ lắm, cái này là đủ rồi."

Rõ ràng là mấy câu nói rất bình thường, nhưng lại khiến Cố Tạ Thiên thất thần một lát.

Sau khi Cố Tích Cửu đi ra ngoài, ông ngửa đầu nhìn trời, thở dài một hơi: "A Tĩnh, nó thực sự đã chọn hai vật mà nàng từng dùng. Là..... là nàng đang chỉ điểm cho nó hay sao?"

Ông lại cúi đầu nhìn nhìn túi trữ vật trung phẩm trong tay, sau đó thở dài một hơi: "A Tĩnh, cái túi trữ vật này năm đó ta dự định sẽ đưa cho nàng, muốn nàng hồi tâm chuyển ý. Nhưng không ngờ rằng ta còn chưa kịp đưa cho nàng, nàng..... nàng đã ôm hải tử chạy mất. Nàng thà rằng nhảy vực cũng không chịu trở về với ta..... A Tĩnh, nếu nàng còn sống, nàng có bao giờ hối hận hay không....."

.....

Tướng quân phủ vốn tưởng rằng chỉ là một hồi gia yến, không ngờ mọi người còn chưa kịp ngồi xuống đã có hai vị khách quý tới chơi!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 103: Muốn cưới một người làm Thái Tử Phi?

Thái tử Dung Già La, thập nhị hoàng tử Dung Ngôn.

Hai vị hoàng tử giá lâm, tất nhiên được cung kính hoan nghênh đón vào.

Trong lòng Cố Tạ Thiên vẫn rất buồn bực, Dung Ngôn thì không sao. Hắn ta là con rể tương lai của tướng quân phủ, cũng là khách quen ở đây. Hắn ta chạy tới đây tham gia náo nhiệt cũng không có gì lạ.

Nhưng vì sao Thái tử lại tới?

Cố Tả Thiên cảm thấy mờ mịt cùng với thấp thòm bất an.

Người trong triều đình đều biết, tướng quân phủ cùng phe với Tứ hoàng tử, ngày thường vị Thái tử này căn bản sẽ không tới cửa, lúc này vì sao mặt trời lại mọc ra từ phía Nam?

Dù thế nào chăng nữa, ngoài mặt ông vẫn là phải đón tiếp chu đáo, lập tức phân phó người chuẩn bị đón tiếp riêng hai vị điện hạ.....

Dung Già La nhấc tay, nhẹ nhàng cười: "Cố tướng quân không cần khách khí, bốn cung và Thập Nhị đệ nghe nói lệnh lang trở về nên đặc biệt đến thăm mà thôi, không cần câu nệ về hình thức, chúng ta hãy cùng ngồi với nhau." Hắn luôn có một loại uy thế của thượng vị giả, khiến người không dám cự tuyệt.

Cố Tả Thiên không thể nào từ chối đề nghị của hắn, sau khi nói vài câu khách khí, rốt cuộc ông cũng mời hai vị này ngồi trên ghế chủ vị.

Dù sao hai vị hoàng tử vẫn là người ngoài, theo lý thì không nên dùng chung bữa cùng với các nữ quyến của tướng quân phủ. Cố Tả Thiên vốn định lên kế hoạch chỉ bản thân mình và nhi tử cùng dùng bữa với hai vị điện hạ, các nữ quyến đều quay về nội trạch và an bài trong sân của bọn họ.

Nhưng một câu của Dung Già La đã phá kế hoạch của ông: "Cố tướng quân, các người nên ngồi như thế nào thì cứ ngồi thế ấy, bốn cung thích cảm giác gia yên."

Hắn đảo mắt nhìn qua tất cả mọi người ở trong đại sảnh, giọng điệu nhạt nhẽo: "Ta sớm nghe nói Cố tướng quân sinh được mấy nữ nhi tốt, đáng tiếc bốn cung luôn vô duyên nên không gặp được. Thập Nhị đệ của bốn cung là con rể tương lai trong phủ, chúng ta cũng coi như người một nhà, ở đây cũng không có người ngoài, vì vậy tướng quân hãy mời các chư vị tiểu thư trong phủ ra đây cùng ngồi. Người một nhà cùng dùng chung bữa sẽ náo nhiệt hơn."

Cố Tả Thiên: "....."

Ông thật sự không biết trong hồ lô của vị Thái tử này chứa gì.

Chẳng lẽ hắn đã nhìn trúng nữ nhi nhà mình?

Muốn cưới một người làm Thái Tử Phi?

Nhân tiện kéo tướng quân phủ của ông về phe Thái tử?

Tất cả đều có khả năng.....

Quan trường giống như chiến trường, trong quan trường cũng kiêng kị nhất là thiếu quyết đoán.

Cố Tả Thiên ủng hộ Tứ hoàng tử, tất nhiên không muốn mấy nữ nhi của mình có liên quan gì tới vị Thái tử này. Ông vội vàng tìm mấy lý do thoái thác, nói rằng nhóm tiểu nữ xấu xí thô lỗ không xứng đáng để gặp Thái tử.

Dung Già La ngồi ở trước bàn, ngón tay nhẹ nhàng gõ ở trên mặt bàn, cười như không cười liếc mắt nhìn Cố Tả Thiên một cái: "Bốn cung chỉ tò mò muốn gặp các nàng một lần mà thôi, Cố tướng quân ra sức khước từ như vậy, chẳng lẽ cảm thấy bốn cung không có tư cách hay sao?"

Một câu trực tiếp chụp mũ như vậy khiến Cố Tả Thiên tái mặt, ông chỉ liên tiếp nói không dám không dám. Không còn lựa chọn khác, ông đành phải phái người gọi chúng nữ nhi ra ngoài chào hỏi.....

.....

Mặc dù Cố Tích Cửu đi vào thế giới này cách đây không lâu, nhưng nàng vẫn hiểu rất rõ thế cục của thế giới này. Nàng cũng biết sự cạnh tranh giữa các hoàng tử trong triều.

Nàng còn biết lão cha tiện nghi nhà mình về phe của Tứ hoàng tử, vì vậy nàng cũng cảm thấy rối rối về sự xuất hiện của Dung Già La, không hiểu ngọn gió nào đã thổi vị Thái tử này tới đây.....

"Chủ nhân, có phải hắn đã biết người chính là người đã cứu hắn hay không? Bởi vì người đã sò soạn hắn, vậy nên hắn muốn đến tìm người phụ trách?" Lắc tay Thương Khung Ngọc suy đoán.

Cố Tích Cửu không quan tâm nói nó, nàng rất tự tin với thuật dịch dung của mình. Khi nàng dịch dung, cho dù người cực kỳ quen thuộc với nàng cũng không thể nào phân biệt được, huống chi là vị Thái tử chỉ mới gặp qua một lần?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 104: Chuyện gì đang xảy ra?

Trừ phi vị Thái tử này có đôi mắt rất sắc, có thể nhìn xuyên thấu qua tầng tầng lớp lớp nguy trang và nhìn thấy diện mạo chân thực của nàng. Vị Thái tử này sẽ không có đôi mắt như vậy, đúng không?!

Đáng lý không thể nhận ra nàng mới đúng.

Nhưng, tối nay Dung Già La đúng thật là có chút tà tính, lần này có rất nhiều tỷ muội vây quanh như vậy, tràn đầy màu sắc hoa lá, bất kỳ một tỷ muội nào cũng xinh đẹp hơn nhiều so với Cố Tích Cửu, nhưng ánh mắt Dung Già La lúc nào cũng nằm ở trên người nàng, đầy mắt thậm chí còn có chút tìm tòi.

Dung mạo của Dung Già La cực kỳ xuất sắc, có thể nói vô cùng tuấn mỹ, mặt mày thanh nhã, gờ tay nhấc chân đều có một loại khí độ cao quý xa hoa giống như được phát ra từ trong xương cốt.

Dung Ngôn cũng giống như một vị đại soái ca, khí độ bất phàm. Nhưng, nếu hắn ta ngồi cùng một chỗ với Dung Già La, bọn họ lại giống như một con đom đóm so với ánh trăng, ngay lập tức liền trở nên âm đạm hơn rất nhiều!

Cố tướng quân có tất cả tám nữ nhi, bao gồm cả Cố Tích Cửu, lúc này tham gia yến tiệc có sáu vị ở đây.

Hai nữ nhi khác mới sáu bảy tuổi, vừa rồi đã được các di nương ôm tới hành lễ, sau đó đã bị ôm đi.

Tiểu thư trong Cố phủ ngoại trừ Cố Tích Cửu, Cố Thiên Tinh, Cố Thiên Y đã từng gặp Dung Già La, ba người còn lại chỉ mới nghe nhắc tới đại danh của Thái tử, chưa từng gặp hắn.

Các nàng chỉ nghe nói hắn là một trong tứ đại công tử ở trong kinh thành, lúc ấy các nàng còn nghĩ rằng mọi người đang cố gắng nịnh hót Thái tử. Nhưng lúc này vừa gặp mặt, trái tim của các nàng đều gần như đập nhanh hơn!

Các nàng vẫn luôn cho rằng Bát hoàng tử Dung Triệt là nam tử tuấn mỹ nhất trên đời, nhưng hiện tại nhìn thấy vị Thái tử này, bỗng nhiên cảm giác sự tuấn mỹ của Dung Già La đủ khả năng khiến Dung Triệt rơi khỏi võ đài!

Dung Triệt tuấn mỹ phong lưu, lịch sự tao nhã, giống như đệ tử thời kỳ Ngụy Tấn, mang theo một chút siêu thoát trần tục. Mỗi một cử động đều toát lên vẻ tiêu sái khác người.

Trong khi đó, Dung Già La lại đẹp thanh quý lạnh lùng, giống như hoa mọc trên đỉnh núi, cao quý thiên thành. Hắn rõ ràng không làm gì cả, nhưng lại khiến người cảm thấy có một loại áp lực vô hình. Hắn giống như vương giả trời sinh, khiến người gặp hắn không dám ngẩng đầu, chỉ muốn phủ phục ở dưới chân hắn cúng bái ——

Hiện tại vị Thái tử này ngồi ở chỗ kia, biểu tình lười biếng, ngay cả một động tác cầm lấy chén rượu cũng đẹp đến nỗi khiến người muốn thét chói tai!

Nhóm tỷ muội Cố thị đều rất rụt rè, không thét lên chói tai, nhưng con ngươi của các nàng lại thường xuyên xẹt qua trên người Thái tử, một khi tình cờ bắt gặp ánh mắt của Dung Già La, các nàng đều vội vàng cúi đầu, khuôn mặt ửng đỏ, vô cùng thẹn thùng.

Cố Tạ Thiên vốn dĩ đã âm thầm dặn dò quần gia nói với đám nữ nhi nhà mình lúc ra đây thì trang điểm nhẹ nhàng thấp điệu một chút, tránh cho bị Thái tử nhìn trúng khiến ông lâm vào thế khó xử.

Nhưng khi đám nữ nhi nhà ra đây, tất cả đều mang mặt phấn, tô môi đỏ đậm, mặc những chiếc váy lụa đẹp nhất, biểu hiện ra mặt tốt nhất của bản thân mình, đi vào đại sảnh chào hỏi và ngồi xuống.

Cố Tạ Thiên cực kỳ tức giận! Nhưng ông không có cách nào phát tác ra ngoài.

Cố Tạ Thiên hiểu biết đám khuê nữ nhà mình, đặc biệt sau khi tì mĩ trang điểm sẽ rất xinh đẹp, vì vậy khi còn đang trong tiệc rượu ông luôn có chút lo sợ trong lòng, lo sợ Thái tử diện hạ sẽ phải lòng một nữ nhi nào đó nhà mình, gây ra chuyện gì đó.

Nhưng khác xa với sự đề phòng âm thầm quan sát cả buổi của ông, vị Thái tử này vẫn luôn tỏ ra thờ ơ, căn bản không hề quan tâm tới năm nữ nhi dung mạo như hoa như ngọc của mình, dường như đôi mắt không hề nhìn tới. Tuy nhiên, ông thật ra nhìn thấy Thái tử lại liếc mắt vài lần về phía Cố Tích Cửu dung mạo xấu xí ——

Thậm chí khi vừa mới ngồi vào vị trí, vị Thái tử này còn cố ý chỉ định Cố Tích Cửu ngồi ở bên cạnh hắn.

Lúc ấy Cố Tạ Thiên cho rằng vị Thái tử này có thể hiện sự tốt bụng và không háo sắc, nhưng hiện tại ông lại cảm thấy không chắc chắn lắm về biểu hiện của vị Thái tử này.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 105: Hắn đang nhìn người, vẫn đang nhìn người.....

Hôm nay Cổ Tích Cửu ăn mặc cực kỳ hợp với tâm ý của Cổ Tạ Thiên, có thể dùng hai chữ để hình dung đầy đủ —— điệu thấp!

Những nữ nhi khác đều cảm y hoa phục, màu thêu rực rỡ, trên người đeo đầy ngọc bội, nhìn thoáng qua giống như thần tiên phi tử.

Cổ Tích Cửu chỉ mặc một cái áo tím nhạt, mái tóc đen dài được buộc lại bằng một dải lụa cùng màu, một nửa mái tóc nằm ở trên vai, nhìn qua rất thoải mái tươi trẻ. Bên hông nàng có một khối ngọc bội, ngoài ra không có phụ kiện nào khác. Khuôn mặt nàng nhỏ nhỏ gầy gầy rõ nét, tóc mây bao phủ trên trán. Đôi môi nàng hồng nhuận hơn so với trước kia, nhưng không bôi son phấn gì. Đó là vẻ đẹp tự nhiên. Nàng thật sự không hề nổi bật trong đám tỷ muội ăn mặc tinh xảo, điều duy nhất khiến nàng trở nên chói mắt chính là vết bớt đỏ ở trên mặt nàng.....

Cổ Tạ Thiên cảm thấy, nếu đứng ở góc độ một nam nhân bình thường, nữ nhi này của mình chắc chắn là người không được chú ý nhất, đặc biệt là sự chú ý của nam nhân.

Nhưng không ngờ từ sau khi nữ nhi này ngồi xuống, lực chú ý của vị Thái tử dường như luôn tập trung ở trên người nữ nhi xấu xí này.

Thái tử tôn quý thiên thành, vui mừng đều không bộc lộ ra ngoài, ngày thường căn bản khiến người không thể nhìn ra được hắn để ý cái gì hay chán ghét cái gì, tâm tư của hắn nổi danh khó đoán.

Nhưng hiện tại, ngay cả một người bất cẩn như Cổ Tạ Thiên cũng có thể phát giác ra được lực chú ý của hắn đang ở chỗ nào, vị Thái tử này căn bản không hề che dấu hứng thú đối với Cổ Tích Cửu!

Hắn hầu như không dễ nói chuyện, nhưng khi ngẫu nhiên nói một câu, hắn sẽ liếc mắt xem chừng Tích Cửu một cái. Hắn dường như rất để ý tới phản ứng của nàng!

Rốt cuộc hôm nay đã xảy ra chuyện gì với vị Thái tử này vậy?! Hắn đang cố gắng làm gì?

Hắn chú ý tới Cửu nhi như vậy, chẳng lẽ vì cảm thấy vết bớt đỏ trên mặt nàng tương đối đặc biệt?

Cổ Tạ Thiên cảm thấy buồn bực trong lòng, ông cũng không biết nó có tư vị gì.

"Đang nhìn người, vẫn đang nhìn người, lại đang nhìn người....." Thương Khung Ngọc vẫn luôn lái nhai ở trong đầu Cổ Tích Cửu.

"Câm miệng!" Cổ Tích Cửu bị nó ồn ào đau hết cả đầu, nàng chuyển chiếc đĩa trong tay, có một loại xúc động muốn gõ vào trên chiếc vòng ngọc trên cổ tay một cái.

"Chủ nhân, người nói xem có phải hắn đã nhận ra người rồi hay không?" Thương Khung Ngọc nghiêm túc hỏi trong sự hoài nghi.

Cổ Tích Cửu không nói chuyện, trong lòng cũng rất buồn bực.

Hành động của Dung Già La thật sự giống như đã nhận ra nàng, cho dù hắn không nhận ra nàng thì cũng đang hoài nghi nàng một cách nghiêm túc.

Hơn nữa, hôm nay Dung Già La bỗng nhiên tới cửa cũng lộ ra một loại không khí rất không bình thường, hắn tới đây là vì nàng sao?

"Cố lục tiểu thư, cố lục tiểu thư?"

Cổ Tích Cửu hoàn hồn từ trong trầm tư. Nàng vừa nghiêng đầu đã nhìn thấy Dung Già La đang bưng một chén rượu nhìn nàng: "Cố lục tiểu thư tinh thông y thuật? "

"Biết một chút. "Cổ Tích Cửu trả lời một cách bảo thủ.

"Biết một chút? Biết một chút là có ý gì?"

"Ta có đọc qua mấy quyển y thư." Cổ Tích Cửu cẩn thận trả lời.

Dung Già La gật gù đầu: "Bổn cung tôn kính y giả nhất, kính người một ly." Hắn đột nhiên đứng lên.

Sao có thể để Thái tử đứng nàng ngồi?

Cổ Tích Cửu cũng đành phải đứng lên, bưng một chén rượu lên: "Dân nữ không dám để Thái tử điện hạ kính rượu, vẫn nên để dân nữ kính điện hạ một chén. Dân nữ uống trước, mời ngài." Nàng uống một hơi cạn sạch rượu ở trong chén, xoay đáy cốc về phía Dung Già La, sau đó ngồi xuống.

Sau khi vừa ngồi xuống, nàng bỗng nhiên nhận ra mình đã sai. Nàng dường như đã dùng cách uống rượu ở thời hiện đại ở trong sân này!

Nữ hài tử trên thế giới này thường rất tinh tế khi uống rượu, cơ bản chỉ dùng miệng nhỏ nhấp một chút, đặc biệt là tiểu thư khuê các, uống rượu càng có quy củ nghiêm khắc hơn, khi uống rượu thậm chí phải dùng tay áo vừa che vừa nhấp.

Hiện tại nàng lại dứt khoát uống hết chỉ trong một ngụm, so với nam nhân còn muốn tiêu sái hơn! Chỉ sợ có chút kinh thế hãi tục.....

Cố Tích Cửu đảo mắt liếc nhìn mọi người, quả nhiên nhìn thấy những tỷ muội khác đều tròn mắt vì sốc! Cố Tạ Thiên cũng tái cả mặt!

Thái tử đang ngồi bên cạnh, trong đôi mắt đen nhánh loé lên một sự hứng thú.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 106: Thái tử sẵn sàng

Trong lòng Cố Tích Cửu vang lên một tiếng chuông cảnh báo. Nàng ôm đầu, có chút lắc lư: "Ta cảm thấy hơi chóng mặt ——"

Cố Tạ Thiên vội nói: "Tiểu Cửu, có lẽ con đã uống quá nhiều, hãy nhanh chóng đi nghỉ ngơi đi."

Cố Tạ Thiên nói những lời này rất hợp ý nàng. Khi Cố Tích Cửu đang muốn cáo từ thối lui, Dung Già La lại đứng lúc mở miệng: "Không sao đâu, một chén rượu không làm người say được. Bồn cung có một viên giải tửu đan, Cố tiểu thư ăn vào là được."

Hắn vừa nói vừa móc ra một viên đan dược, đưa tới trước mắt Cố Tích Cửu.

Hắn thật sự rất ân cần, còn sai người mang cho nàng một chén nước lọc. Chén nước vốn rất nóng, nhưng đi qua những ngón tay của hắn, chén nước đã trở nên vừa ấm để uống.

Cố Tích Cửu không thể rời đi, đành phải nói một tiếng tạ ơn và nuốt viên đan dược kia vào cùng với nước.

"Như thế nào?" Dung Già La quan tâm dò hỏi.

"Khá hơn nhiều." Cố Tích Cửu chỉ có thể nói như thế, trên thực tế nàng căn bản không có men say!

Một chén rượu chẳng là gì đối với nàng, nhưng nàng cũng nhận ra giải tửu đan mà Dung Già La cho nàng chính là cực phẩm. Đừng nói nàng chỉ uống một chén rượu, cho dù uống cả một vò rượu đến nỗi say mềm, nàng vẫn có thể tỉnh lại sau khi nuốt viên đan dược này vào!

Quả nhiên trên người Thái tử có rất nhiều bảo vật, một giải tửu đan cũng là cực phẩm hiếm thấy!

Cố Tích Cửu thờ dãi trong lòng, chỉ có thể tiếp tục ngồi ở chỗ kia.

Một chút nhạc đệm nho nhỏ như vậy tự nhiên cũng dừng lại ở trong mắt mọi người tham gia yến tiệc.

Không ngờ vị Thái tử cao cao tại thượng lại ân cần như thế! Và đối tượng nhận được sự ân cần còn là vị xấu nữ khó coi kia.....

Toàn bộ nữ nhân vừa hâm mộ nhưng lại vừa đổ kỵ, còn cảm thấy có chút quý dị. Rốt cuộc, Dung Ngôn là vị hôn phu trên danh nghĩa của Cố Tích Cửu còn đang ở đây, Thái tử ân cần với hôn thê của huynh đệ như vậy thật sự không sao đây chứ?

Dung Ngôn cũng cảm thấy trên mặt nóng bừng, thậm chí trong lòng còn có cảm giác kỳ lạ, nhưng lạ ở chỗ nào hắn nhất thời không nói nên được.

Hắn xem cảm giác kỳ lạ đó của mình chẳng qua là do bản chất của nam nhân.....

Hắn ho nhẹ một tiếng, đang chuẩn bị nói gì đó, nhưng Dung Già La đã mở miệng trước: "Cố lục tiểu thư, lệnh đường và mẫu phi bốn cung từng là bạn rất thân. Mẫu phi ta nghe nói vài ngày trước tiểu thư bị sốc và suýt nữa bị người bôi nhọ, trong lòng cực kỳ tức giận. Mẫu phi có ý ra lệnh bốn cung đưa cho tiểu thư một thứ....." Nói tới đây, hắn lấy ra một vật từ trong ống tay áo, đặt vào trong lòng bàn tay, đưa tới trước mặt Cố Tích Cửu.

Khi nhìn thấy rõ vật kia, trước mắt mọi người sáng ngời, nhưng trong lòng Cố Tích Cửu lại nhảy dựng lên!

Đó là một cái lắc tay đá quý bảy màu, ngoại trừ không có một vòng phật quang tán ra bên ngoài, màu sắc đá quý và tạo hình của lắc tay này quả thực giống hệt như Thương Khung Ngọc!

Cố Tích Cửu còn chưa kịp có phản ứng gì, Thương Khung Ngọc trên cổ tay nàng đã nổi điên lên!

"Già mạp! Bần lậu! Bất chúc! Không đúng, không phải là bản bất chúc xịn! Là bản bất chúc tồi, nguyên bản của ta đẹp hơn một trăm triệu lần so với cái này! Không tin ta biến trở về cho mà xem....." Thương Khung Ngọc rít lên từng tiếng ở trong đầu Cố Tích Cửu, tức tới gần như muốn nổ tung!

"Tiểu Thương, bình tĩnh!" Cổ Tích Cửu khẽ vuốt vòng tay trên cổ tay, động tác tay rất nhẹ nhàng, nhưng truyền âm với Thương Khung Ngọc lại cực kỳ khí phách: "Hắn chắc chắn là đang thử ta, nếu như lúc này ngươi dám biến về nguyên thân, ta sẽ trực tiếp ném ngươi tới trên giường hân ngọc, đông lạnh một vạn năm!"

Thương Khung Ngọc: "....." Nó không dám tiếp tục ồn ào, ghen khuất ngậm miệng lại.

Cổ Tích Cửu không quan tâm tới nó nữa, chỉ lắc đầu với Dung Già La, thong thả cười: "Thái tử điện hạ khách khí, không có công không thể nhận lộc, dân nữ sao có thể nhận vật quý trọng như thế từ Thái tử điện hạ? Hơn nữa Tích Cửu đã có vòng đeo tay, không cần lắc tay này nữa."

Ánh mắt Dung Già La dừng ở trên chiếc vòng ngọc trên cổ tay nàng: "Cô nương, vòng tay này..... hơi tầm thường một chút. Nó không phù hợp với cô nương....."

Thương Khung Ngọc: "....." Nó lại muốn bùng nổ lần nữa!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 107: Tranh đấu gay gắt

Ngón tay Cổ Tích Cửu nhẹ nhàng vuốt ở trên chiếc vòng tay, động tác nhìn như vô ý thức, thật ra là nàng đang cố an ủi động viên nó. Nàng bình tĩnh cười nói: "Mặc dù vòng tay này rất bình thường, nhưng Tích Cửu rất thích, nó chính là món quà trời xanh ban tặng cho Tích Cửu, đeo nó vào thì không muốn tháo ra."

Nhìn thấy Dung Già La vẫn không có ý thu hồi, nàng lại bồi thêm một câu: "Tích Cửu thích mặc một chút, không thích quá hoa hòe loè loẹt. Lắc tay này của Thái tử điện hạ quả thực rất tốt, nhưng không hợp mắt với Tích Cửu."

Nàng đã nói tới mức như thế, Dung Già La không cố ép buộc nữa, thu lắc tay trở về.

Dung Ngôn bên cạnh nhẹ nhàng thở ra một hơi, hẳn rốt cuộc lớn lên ở trong hoàng tộc nên cực kỳ tinh mắt. Hắn nhận ra được đá quý trên lắc tay này đều là cực kỳ quý hiếm, chỉ cần một viên cũng có giá trị vạn bạc, đặc biệt là viên ngọc bích lớn ở giữa, càng là giá trị liên thành, đáng giá mấy chục vạn lượng bạc!

Lắc tay quý giá như vậy nếu như Cổ Tích Cửu thật sự nhận lấy, thể diện của vị hôn thê là hắn nên gác ở nơi nào?

Xem ra trái tim của tiểu nha đầu kia vẫn nằm ở chỗ mình, cho dù Thái tử điện hạ cũng không thể khiến nàng tâm động.....

Dung Ngôn cảm thấy có chút vui mừng, từ sau khi vào đây cùng với Thái tử ca ca, hắn giống như một tấm lá xanh làm nền cho đóa hoa hồng, toàn bộ mọi người đều hoàn toàn bỏ qua hắn. Ngay từ lúc bắt đầu, ánh mắt của tỷ muội Cổ thị đều thích đảo quanh ca ca!

Hắn vẫn luôn cảm thấy thất vọng từ sau khi bước vào, hiện tại cuối cùng cũng tìm về được một chút tự tin. Hắn liếc mắt nhìn Dung Già La một cái, trong lòng bỗng nhiên vừa động, lặng yên lùi bước. Hắn liếc một phen, lấy ra từ trong túi một ngọc bội phi thúy, phong lưu phóng khoáng tươi cười: "Cửu nhi, bản vương biết nàng thích màu sáng, nhưng dù sao nàng vẫn chỉ là một tiểu cô nương, trên người không có bất kỳ đồ trang sức nào cũng không hay. Đừng lúc hôm trước ta có được cái này, thật ra rất thích hợp với nàng. Tới, đeo nó vào để bản vương nhìn một cái."

Ngọc bội phi thúy kia nằm ở trong lòng bàn tay mảnh khảnh của hắn, cực kỳ rõ ràng trong suốt.

Sắc mặt Cổ Thiên Tinh bên cạnh hơi đổi!

Nàng ta đã nhìn trúng ngọc bội phi thúy này trước đó, sau đó uyển chuyển nói với Dung Ngôn. Lúc ấy Dung Ngôn cười cười, nói rằng sẽ dành cho nàng ta một sự bất ngờ.

Hiện tại Dung Ngôn quả nhiên đã có được nó, không ngờ hiện tại hắn lại đưa cho xấu nha đầu Cổ Tích Cửu!

Cổ Thiên Tinh cực kỳ phẫn nộ nhưng lại không thể phát tác, một gương mặt đẹp ghen khuất biến xanh.

Cổ Tích Cửu nhìn nhìn ngọc bội kia, nước ngọc rất đầy đủ, giống như hổ băng cũ, ở thế giới này đáng giá hai ba vạn lượng bạc. Xem ra vị thập nhị hoàng tử này rốt cuộc cũng sẵn sàng chi nhiều hơn cho "vị hôn thê" của mình để đoạt lại mặt mũi.....

Nàng cười: "Thập nhị điện hạ thật sự muốn đưa cái này cho ta?"

Dung Ngôn gật đầu: "Đương nhiên."

Cố Tích Cửu thở dài: "Đây là lần đầu tiên Thập nhị điện hạ đưa cho Tích Cửu một vật quý trọng như vậy. Nếu ta không nhận sẽ có chút bất khoản....." Đúng vậy, vị hôn phu này từ trước tới giờ đều đưa cho nàng những thứ không có giá trị gì.

Phải chăng nàng đã chấp nhận nó?!

Dung Ngôn vui vẻ trong lòng, nhẹ nhàng nói: "Đương nhiên, ta là phu quân tương lai của nàng, nàng không nên từ chối món quà ta tặng."

Cố Tích Cửu cũng dứt khoát, tiếp nhận ngọc bội kia: "Vây đa tạ Thập nhị điện hạ."

Dung Ngôn vui mừng, hẳn không nhận được đắc ý nhìn nhìn Dung Già La. Dung Già La vẫn ngồi ở chỗ kia không có biểu tình gì trên mặt, không thể nhìn ra cảm xúc.

Dung Ngôn cảm thấy rốt cuộc đã hòa nhau một ván. Hắn cười một cái: "Tích Cửu, nàng vẫn luôn gọi ta là Dung Ngôn ca ca, sau này nàng có thể tiếp tục gọi như thế. Đừng gọi là điện hạ, nghe có vẻ xa lạ....." Hắn đang muốn nói tiếp vài câu lời hay, nhưng khi nhìn thấy động tác tiếp theo của Cố Tích Cửu thì bị nghẹn lại! Khuôn mặt tuần tú trực tiếp biến xanh!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 108: Điện hạ thật sự đưa ngọc bội này cho ta?

"Tiểu Vũ, hôm nay người mặc cái áo đỏ bạc trông rất đáng yêu, ngọc bội này rất hợp với bộ quần áo. Tới, cho người." Cố Tích Cửu chuyển bàn tay nhỏ, trực tiếp đặt ngọc bội vào trong tay thị nữ phía sau.

Thị nữ kia là nha đầu bên người nàng, rất trung thành với Cố Tích Cửu, ngày thường nếu Cố Tích Cửu cho nàng ấy thứ này nàng ấy sẽ không dám nhận, rốt cuộc nó quá quý giá!

Nhưng hiện tại ——

Hiện tại nàng ấy phải tiếp nhận nó để chộc giặt thập nhị hoàng tử!

Vì thế Tiểu Vũ lập tức vui mừng nói một tiếng cảm tạ, sau đó tiếp nhận và đeo ở trên người.

Thị nữ nhẹ nhàng dạo qua một vòng: "Tiểu thư, ngọc bội này quả nhiên rất hợp với Tiểu Vũ. Đa tạ tiểu thư."

Cố Tích Cửu mỉm cười: "Người thích là tốt. Thật ra thập nhị điện hạ rất có ánh mắt. Tiểu Vũ, hãy cảm tạ thập nhị điện hạ đi. "

Tiểu Vũ lập tức thi lễ với Dung Ngôn: "Đa tạ thập nhị điện hạ."

Lần này khuôn mặt tuần tú của Dung Ngôn gần như tái mét, hẳn không nhận được đen mặt lại: "Tích Cửu, ngọc bội này là bốn vương tặng nàng! Vì sao nàng lại đưa nó cho một nha đầu?!"

Cố Tích Cửu nhướn mày: "Điện hạ thật sự muốn đưa ngọc bội này cho ta?"

"Đương nhiên!" Dung Ngôn tức giận.

"Nếu đã đưa cho ta, ta đây liền có quyền quyết định xử lý nó. Bất luận ta đưa nó cho ai, điện hạ đều không có quyền can thiệp, đúng không? "

Dung Ngôn:"..... " Hắn nghẹn họng một lát, sau đó tức giận nói: "Những thứ bốn vương tặng, nàng nên cẩn thận trân quý. Nàng tùy ý đưa cho hạ nhân như thế, bốn vương tất nhiên là muốn can thiệp!"

Cố Tích Cửu cười cười: "Thì ra là thế! Tiểu Vũ, trả lại ngọc bội cho thập nhị điện hạ."

"Vâng!" Tiểu Vũ rất sáng khoái lấy ngọc bội xuống, trực tiếp đặt ở trước mặt Dung Ngôn: "Thì ra Thập nhị điện hạ không phải thật tình muốn tặng quà cho tiểu thư nhà ta, vậy nô tỳ xin trả lại cho điện hạ."

Dung Ngôn: "....." Trên khuôn mặt tuần tú của hắn xanh trắng đan xen, không biết nên phản ứng thế nào.

Hắn cho rằng hắn có thể thắng một ván, nhưng không ngờ hắn lại tự đào mồ cho mình!

Trong cơn giận dữ, hắn bỗng nhiên đứng lên: "..... Người....." Ông tay áo của hắn trong lúc vô ý đã quét trên mặt bàn, ngọc bội rơi xuống mặt đất vang lên một tiếng choang, vỡ tan thành tám mảnh!

Dung Ngôn: "....." Mặc dù hấn là hoàng tử, nhưng hấn chỉ mới có được sự sủng ái gần đây mà thôi. Hấn có thêm một số đồ vật, cuộc sống cũng tốt hơn một chút. Nhưng của cải vẫn không nhiều lắm, ngọc bội này có thể trị giá bằng một phần ba của cải của hấn. Lúc này cứ như vậy bị rơi xuống vỡ nát, hấn vừa đau lòng lại vừa tức giận, khuôn mặt tuấn tú trở nên xanh mét!

Hấn muốn nổi con thịnh nộ, muốn phát tay áo bỏ đi, nhưng hấn còn chưa kịp làm điều gì, Cố Tạ Thiên đã tiến lên hoà giải: "Thập nhị điện hạ bớt giận, Tiểu Cửu còn nhỏ tuổi, thập nhị điện hạ đừng để ở trong lòng."

Sau đó ông quay qua phê bình nữ nhi của mình: "Tiểu cửu, thập nhị điện hạ tặng quà cho con, con thật sự không nên tặng cho người khác....."

Cố Tích Cửu thờ dãi: "Thì ra còn có đạo lý này, vậy đúng là Tích Cửu sai rồi. Nhưng Tích Cửu không thích những thứ thập nhị điện hạ đưa cho, vừa rồi không muốn khiến điện hạ mất mặt nên đã nhận lấy. Nếu điện hạ cảm thấy ta không có quyền xử lý những thứ kia, vậy ta dứt khoát trả lại hết cho điện hạ." Nàng ra hiệu cho Tiểu Vũ bên người: "Đi lấy tất cả những thứ thập nhị điện hạ đã tặng trong mấy năm qua tới đây cho bốn tiểu thư."

Tiểu Vũ lập tức vâng lời rời đi.

Sắc mặt Dung Ngôn càng trở nên khó coi: "Ta không có ý này ——"

Tiểu Vũ hành động cực kỳ nhanh chóng, một lát sau, nàng ấy đã ôm theo một cái hộp màu tím quay lại: "Tiểu thư, tất cả những thứ thập nhị điện hạ tặng đều ở trong này."

Cố Tích Cửu mở rương ra, đẩy về phía Dung Ngôn: "Thập nhị điện hạ hãy kiểm kê một chút trước khi thu hồi lại."

Cố Tạ Thiên tất nhiên cũng nhìn thấy được những thứ bên trong, khuôn mặt ông lập tức đen lại!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 109: Sao lại như thế?! Nàng suy nghĩ quá nhiều!

Những thứ trong hộp đều rất tồi tàn, viên bi của tiểu hài tử hay chơi, mấy cái dây buộc tóc, vài đồng tiền xu, thậm chí còn có một lục lạc bằng sắt.....

Có khá nhiều thứ vụn vặt linh tinh bên trong, đều cực kỳ không đáng giá tiền, chỉ cần vài văn tiền là có thể mua được.

Trong đó, thứ đáng giá nhất có lẽ là cái đồng trâm, nhưng cũng không đáng giá một lượng bạc.....

Đường đường là Vương gia, tặng quà cho vị hôn thê không ngờ lại keo kiệt như thế, thậm chí còn không bằng đồ vật của những gia đình bình dân!

Sắc mặt của Cố Tạ Thiên càng cực kỳ khó coi.

Cố Tạ Thiên vốn cảm thấy hôm nay nữ nhi có chút không ổn, hiện tại nhìn thấy mấy thứ này bỗng nhiên cảm thấy bất luận thế nào nữ nhi mình cũng bị người xúc phạm!

Nhưng, đôi phương dù sao vẫn là hoàng tử, còn là vị hôn phu chỉ định của Tích Cửu, nếu làm quá chỉ sợ sau này Tích Cửu gả đi sẽ khó khăn hơn.....

Cố Tạ Thiên gờ tay khép cái rương lại, tránh cho nhiều người nhìn thấy sẽ thêm mất mặt. Ông khụ một tiếng nói: "Cửu nhi, đây dù sao cũng là quà của thập nhị điện hạ. Lễ khinh tình trọng. Mấy thứ này vi phụ sẽ giúp con cất giữ trước, sau này con gả đi sẽ trả lại cho con..... "

Ông lại liếc mắt nhìn Dung Ngôn một cái: "Thập nhị điện hạ, Cửu nhi dù sao cũng là vị hôn thê của điện hạ, toàn tâm toàn ý với ngài, nếu không sẽ không trân trọng những thứ.... không đáng tiền này như vậy. Sau này ngài phải đối xử tốt với nàng, đừng cô phụ nàng. "

Dung Ngôn vừa xấu hổ vừa thấy có lỗi, ấp úng đáp: "Bỏn vương..... Bỏn vương sau này tất nhiên sẽ đối xử tốt với nàng."

Cố Tích Cửu nghiêng đầu nhìn hấn một cái: "Sẽ tốt bao nhiêu?" Nàng đột nhiên thêm thêm một câu: "Có tốt như Thiên Tinh tỷ tỷ hay không?"

Dung Ngôn cứng lại, sắc mặt khê biến, cười trách mắng: "Ta và Thiên Tinh tỷ tỷ của nàng chỉ là quan hệ bằng hữu, đối xử với nàng ấy cũng giống như đối xử với bằng hữu. Nhưng nàng thì khác, sau này nàng sẽ là thê tử của ta, không thể nói như vậy."

Mặc dù hấn đang trách cứ nàng, nhưng trong lòng lại rất xúc động.

Có phải tiểu nha đầu này đang ghen hay không?

Ừ, nàng ghen chứng tỏ tâm tư của nàng vẫn ở trên người hấn.

Cố Tích Cửu thở dài: "Thì ra điện hạ và Thiên Tinh tỷ tỷ chỉ là quan hệ bằng hữu. Đúng rồi, ta nhớ rõ có người từng nói, vì giúp bằng hữu có thể không tiếc cả mạng sống. Bằng hữu giống như cánh tay, thế tử giống như quần áo. Điện hạ sẽ không vì cánh tay mà hy sinh quần áo của mình, đúng không?"

Dung Ngôn: "....." Hắn cười khô khốc: "Sao có thể như thế?! Nàng suy nghĩ nhiều! Sau này ta nhất định sẽ đối xử tốt với nàng, sẽ không để bất luận kẻ nào khi dễ nàng."

Cố Tích Cửu bưng chén trà trong tay lên, thành tâm thành ý quay qua hỏi Cố Thiên Tinh: "Thật sự ta đã suy nghĩ nhiều hay sao? "

Cố Thiên Tinh tái mặt, tức giận đến nỗi ngón tay không ngừng run rẩy nắm ở mép ống tay áo, nhưng lại không thể phát tác, chỉ có thể gượng cười: "Đúng là tiêu muội đã suy nghĩ nhiều, ta và thập nhị điện hạ..... thật sự chỉ là bằng hữu. "

.....

Một hồi phong ba nhỏ nhỏ cứ như vậy trôi qua, Thái tử Dung Già La vẫn luôn yên lặng nhìn xem vở diễn, lúc này hắn đứng lên, nâng chén rượu về phía Cố Tạ Thiên: "Cố tướng quân, ngài là trụ cột của triều đại chúng ta, bổn cung kính ngài một chén. "

Theo quy củ của Phi Tinh Quốc, nếu quân kính rượu thần, thần phải quỳ xuống tạ ơn đáp lễ.

Cố Tạ Thiên biết rõ quy củ này, vội vàng đứng lên quỳ xuống: "Vi thần tạ điện hạ, không dám để điện hạ kính rượu, vẫn là vi thần kính rượu điện hạ... "

Dung Già La bước đi hai bước, có ý muốn tới nâng Cố Tạ Thiên đứng dậy.

Nhưng dưới chân hắn không biết vì sao bỗng nhiên vấp vào chiếc ghế Cố Tích Cửu đang ngồi, dường như không thể đứng yên, trực tiếp ngã lên người Cố Tích Cửu!

Cố Tích Cửu trở mắt nhìn khuôn mặt tuấn tú của hắn nhanh chóng phóng to ở trước mắt, nàng nắm chặt ngón tay, theo bản năng muốn dùng thuật thuật đi, nhưng ánh mắt chợt lóe, cật lực áp chế bản thân.

Dung Già La vừa vặn lao tới!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Da mặt dày hơn lần trước!

"Rầm! "Một tiếng, hai người ôm nhau ngã xuống.

Cố Tích Cửu không may trở thành đệm thịt cho đối phương, may là Thái tử phản ứng nhanh, khi ôm Cố Tích Cửu ngã xuống đã dùng một bàn tay lót ở sau đầu nàng, tránh cho ót nàng trực tiếp đập xuống mặt đất.

Hai người được xếp chồng lên nhau, Thái tử thân mình cao lớn, đè ở trên người nhỏ xinh của Cố Tích Cửu, ép nàng gần như nghẹt thở!

Mọi người tất nhiên không ngờ được sẽ phát sinh tình huống thế này, toàn bộ đều hoá thạch trong ba giây!

Dung Già La dường như ngây người một lát, cứ như vậy vẫn duy trì tư thế một trên một dưới với nàng, nhất thời cũng không đứng dậy.

Cố Tích Cửu âm thầm cắn răng, vội vàng vươn tay đẩy hắn: "Điện hạ!"

Dung Già La lúc này mới có phản ứng lại, lông mi khẽ cong, nhìn chằm chằm vào đôi mắt đen như mực của nàng một lát, sau đó mới nói một tiếng "Xin lỗi". Hắn nhảy lên, thuận tay kéo Cố Tích Cửu đứng dậy: "Ngươi không sao chứ?"

Động tác của hắn sái nhanh nhẹn, Cố Tích Cửu mơ hồ cảm thấy vị Thái tử này có chút yêu nghiệt. Vừa rồi khi hắn nhìn nàng chằm chằm, trái tim nàng không chịu nổi chế độ bỏ lỡ một nhịp!

Cũng may nàng kịp thời hồi phục lại tinh thần, rút tay về, nhẹ nhàng vuốt tóc mai trên trán, thở dài: "'Tích Cửu suýt nữa đã bị điện hạ ép chết! Cũng may Tích Cửu mạng lớn....."

Nàng còn nói chưa dứt lời, mắt đã hoa lên, ngón tay Dung Già La lại đặt ở trên tĩnh mạch của nàng!

Người luyện võ người kỳ nhất là bị người khống chế nơi này, Cố Tích Cửu suýt nữa đã dùng kỹ năng thoát thân đặc biệt để vùng thoát khỏi bàn tay hắn, nhưng rốt cuộc nàng vẫn nhận xuống: "Điện hạ đang làm gì vậy?"

Lặp đi lặp lại nhiều lần, hắn không muốn để nàng yên đứng không?!

Nàng trong lúc nhất thời nàng không thể bại lộ công phu, vì thế lúc này mới cực khổ giống như chim cút, hồn đàn này còn nhân cơ hội thường xuyên lợi dụng nàng!

Dung Già La thông thả buông cổ tay nàng ra, sau đó nói: "May mắn cô nương không bị thương, bồn cung cuối cùng cũng yên tâm."

Không yên tâm! Hẳn chẳng qua muốn mượn cách té ngã để thử nàng có thể dùng thuật thuật di hay không!

Bắt mạch cho nàng cũng vì muốn thử xem nàng có linh lực hay không ——

Tuy nhiên, hẳn đã xả ra một lý do quang minh chính đại như vậy!

Thái tử này thật sự không phải là người đơn giản!

Kỳ lạ, lần trước khi nàng chữa thương cho hắn, tính tình của hắn có chút cao ngạo thẹn thùng, lần này vì sao lại giống như đã biến thành người khác?!

Da mặt cũng dày hơn so với lần trước!

Mùi hương trên người hắn dường như cũng khác với lần trước.

Lần trước hình như là mùi Long Tiên Hương mà người trong hoàng thất thường dùng, lần này mùi hương lại cực kỳ nhẹ, giống như nàng đã từng ngửi thấy ở nơi nào đó.....

Nàng nhũn mày suy nghĩ, bỗng nhiên nhớ tới, mùi hương này dường như nàng đã ngửi thấy ở trên người mỹ nhân công chúa!

Chẳng lẽ đây là mùi hương đặc biệt của người hoàng gia?

Mọi người trở về chỗ ngồi, khuôn mặt tuấn tú của Dung Ngôn đen lại. Hắn ta có cảm giác giống như đã bị người đội nón xanh, nhưng lại không thể phát tác.

Cố Tạ Thiên cũng cảm thấy rối rắm, dựa theo truyền thống của Phi Tinh Quốc, nữ tử sau khi có tiếp xúc thân thể sâu sắc với nam tử thì xem như thất trinh, tốt nhất nên gả cho nam tử kia mới có thể ngăn chặn lại tin đồn.

Nhưng nữ nhi này của ông đã dính thân với thập nhị điện hạ, tất nhiên không thể lại dính hôn với người khác.

Hơn nữa, ông nào dám bắt Thái tử điện hạ chịu trách nhiệm?!

Chính phi của Thái tử điện hạ chính là quốc mẫu tương lai, cần phải thận trọng và cẩn thận, thậm chí quá trình tuyển phi còn phải trải qua một quy trình cực kỳ nghiêm khắc.

Nữ nhi không phải xuất thân từ thế gia, không thể. Người không có ngũ quan đoan chính tú lệ, không thể. Người không có linh lực cấp 4 trở lên, không thể.....

Tất cả những loại không thể, nữ nhi này của ông không thoát cái nào!

Mọi người đều có suy nghĩ của riêng mình, nhưng Cố Tích Cừ lại không nghĩ nhiều như vậy, nàng đang cân nhắc xem bản thân mình rốt cuộc đã để lại dấu vết ở đâu?

Nàng rõ ràng đã nguy trang rất hoàn hảo! Thái tử điện hạ rốt cuộc đã nhận ra nàng từ đâu?!

Bỗng nhiên nàng dường như nhớ tới điều gì, sắc mặt hơi đổi!

Bộ "trang bị" mà nàng đã ném vào con sông bảo vệ thành!

Nếu người có tâm vẫn có thể dựa vào kích thích của bộ quần áo và cả kheo để suy đoán ra chiều cao của nàng!

Rốt cuộc bộ quần áo kia lúc ấy rất vừa vặn với thân thể nàng, chỉ cần loại bỏ chiều cao của cả kheo, sau đó dựa vào chiều dài quần áo là có thể suy đoán ra chiều cao tương ứng của nàng.....

Vị Thái tử này là nhân vật có mảnh khoé thông thiên, vì vậy hẳn chắc chắn biết rất chi tiết về bộ "trang bị" kia.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 111: Oan gia tới cửa!

Có lẽ hần đã dựa vào manh mối, phán đoán ra nàng!

Rốt cuộc thế giới này người biết thuật thuật di không nhiều!

Có lẽ đây chính là bước đột phá của hần!

Cửa ngõ vừa rồi của hần, chẳng phải là muốn thăm dò xem nàng có thể dùng thuật thuật di hay không hay sao?

Nha, Thái tử này có thể căn cứ vào bộ trang phục kia mà nghi ngờ nàng, nói không chừng Tứ hoàng tử Dung Sở cũng có thể đang nghi ngờ nàng.....

Thật đúng là nhắc Tào Tháo thì Tào Tháo tới, Cố Tích Cửu vừa mới chuyển suy nghĩ, bên ngoài đã truyền đến một tiếng bẩm báo: "Tứ hoàng tử giá lâm! Thánh nữ Thiên Vấn Tông giá lâm!"

Cố Tích Cửu: "....."

Thương Khung Ngọc kêu rên một tiếng ở trong đầu Cố Tích Cửu: "Xong rồi, oan gia đôi đầu đã tới cửa!"

Sau một hồi bận rộn, Tứ hoàng tử Dung Sở và Cố Tích Tích được mọi người cung nghênh vào tướng quân phủ.....

.....

Trong cùng một ngày, ba vị hoàng tử và thánh nữ Thiên Vấn Tông giá lâm tướng quân phủ, chẳng những Cố Tạ Thiên có cảm giác tự hào, ngay cả một góc xí phòng khí trời cũng muốn bay cao!

Tiệc rượu tất nhiên một lần nữa được dọn ra một bàn lớn, toàn bộ đều là sơn hào hải vị, các loại rượu ngon món ngon đều đầy đủ hết.

Hôm nay rất kỳ lạ, Tứ hoàng tử luôn luôn mắt cao hơn đình cũng nói ra lý do tới đây không khác gì so với Thái tử Dung Già La.

Hần tới tướng quân phủ cũng vì muốn tham gia gia yến, các tiểu thư trong phủ không cần giữ lễ tiết, cùng nhau dùng bữa là được.

Thậm chí hần còn đưa thêm một lý do khác, đó là thánh nữ Thiên Vấn Tông có y thuật kinh người, nghe nói trên mặt lục tiểu thư tướng quân phủ có vết bớt đỏ, cô ý tới đây xem, có lẽ có thể điều thủ hồi xuân cho nàng, để nàng khôi phục dung nhan kiều mỹ.

Lý do này tất nhiên khiến Cố Tạ Thiên cực kỳ cảm động! Cõi lòng ông ngay lập tức tràn đầy hy vọng nhìn nhìn Cố Tích Tích.

Cố Tích Tích một thân bạch y như tuyết, trên mặt đẹp thanh lãnh tuyệt trần không có biểu tình gì. Nàng ta đánh giá trên dưới Cố Tích Cửu vài lần, sau đó vươn tay: "Đưa tay cho ta." Giọng điệu của nàng ta cực kỳ kiêu ngạo.

Trong lòng Cố Tích Cửu cười lạnh. Nàng biết vị thánh nữ này chắc chắn đang vờ xem bệnh cho nàng để thí nghiệm sâu cạn của nàng.

Vì thế, một đôi con ngươi của nàng gãi đúng chỗ ngứa, giả vờ biểu hiện sự chờ mong, bình tĩnh đưa tay ra.

Cố Tích Tích quá sạch sẽ, khi chạm vào mạch tượng của Cố Tích Cửu còn lót một lớp khăn trắng như tuyết.

Một lát sau, đây mắt nàng ta xẹt qua một tia thất vọng, buông tay Cố Tích Cửu và thờ ơ nói: "Vết bớt màu đỏ trên mặt Cố tiểu thư đã có độc từ khi mới sinh ra. Nếu như có thể tu luyện được linh lực cấp 8, hoặc dùng phương pháp tẩy cốt đổi tủy thì có thể bức độc ra ngoài. Nhưng trên người Cố tiểu thư không có chút linh lực nào, vì thế không thể trị liệu, xin lỗi!"

Nàng ta vừa đưa ra suy luận phán đoán như vậy, mỗi người đều có phản ứng khác nhau.

Cố Thiên Tinh khề thờ dài, dường như đang tiếc hận cho Cố Tích Cửu, nhưng trong lòng lại thờ dài một hơi nhẹ nhõm.

Đối với những tỷ muội khác, có kẻ vui sướng khi người gặp họa, nhưng cũng có kẻ cảm thấy thương hại nàng.....

Cố Tạ Thiên thực sự rất thất vọng, nhưng ông vẫn chưa từ bỏ ý định, không nhịn được hỏi một câu: "Thật sự không có biện pháp nào sao? Nếu lệnh sư ra tay....."

Cố Tích Tích nói giọng lạnh lùng: "Chúng bệnh này của lệnh ái, cho dù đại la thần tiên tới đây cũng không thể làm gì! Hơn nữa gia sư có thân phận thế nào, không phải bất cứ ai cũng được người trị liệu....."

Trong giọng nói của nàng ta tràn đầy khinh thường đối với người cấp thấp, giống như Cố Tích Cửu chỉ là một con chó con mèo ở trên đường cái.

Cố Tạ Thiên hơi đổi sắc mặt, vị thánh nữ này nói chuyện thật không lưu tình chút nào! Khiến Đại tướng quân như ông cũng có chút không hạ được đài.....

Cổ Tích Cửu chỉ bất động thanh sắc, lẳng lẳng liếc mắt nhìn Cổ Tích Tích một cái, đột nhiên hỏi một câu: "Ngươi thật sự là thánh nữ Thiên Văn Tông?"

Một câu hỏi vừa nói ra, quả thực giống như long trời lở đất!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112: Để ngươi nhớ lâu một chút!

Cổ Tích Tích sững sờ, một đôi con ngươi băng hàn sắc bén: "Cổ tiểu thư nói lời này là có ý gì? Chẳng lẽ thánh nữ Thiên Văn Tông cũng có thể giả mạo?!"

"Điều này thật ra khó nói." Cổ Tích Cửu vẫn nói với giọng điệu vô cảm như cũ, nhưng mơ hồ có chút sắc bén: "Rốt cuộc, chúng ta chỉ nghe nói tới danh thánh nữ Thiên Văn Tông, chưa từng nhìn thấy chân nhân. Và y thuật của ngươi....." Nàng câu đôi môi nhợt nhạt, chậm rãi phun ra ba chữ: "Có hơi kém!"

Ba chữ này quả là có hiệu quả long trời lở đất, không ngờ có người dám nói thánh nữ Thiên Văn Tông nổi tiếng xa gần có y thuật kém cỏi!

Hầu hết mọi người đều mang vẻ mặt giống như bị sét đánh, có người còn nhìn Tích Cửu giống như đang nhìn một kẻ điên thất thường nói lời nhảm nhí.

Mặc dù Cổ Tạ Thiên không hài lòng với giọng điệu nói chuyện của Cổ Tích Tích, nhưng ông cũng sợ nữ nhi mình đắc tội với người ta, vì thế ông vội vàng mở miệng: "Tiểu Cửu, đừng nói chuyện lung tung!"

Sau đó Cổ Tạ Thiên lại chấp tay về phía Cổ Tích Tích: "Thánh nữ đừng trách, nàng vẫn là tiểu hài tử, không hiểu chuyện....."

Khuôn mặt xinh đẹp của Cổ Tích Tích mơ hồ xanh mét, nàng ta xuất đạo nhiều năm như vậy nhưng đây vẫn là lần đầu tiên có người nghi ngờ y thuật của nàng ta! Thậm chí còn nghi ngờ thân phận của nàng ta!

Nếu như đối phương không phải là một hài tử, nàng ta sớm đã đánh qua một chưởng!

Hiện tại nghe thấy Cổ Tạ Thiên nhận lỗi, nàng ta cố gắng hết sức kiềm chế tức giận, bình tĩnh nói: "Bỏn thánh nữ tất nhiên sẽ không chấp nhận một hài tử không hiểu chuyện."

Nàng ta vừa dứt lời, Cổ Tích Cửu lại mở miệng lần nữa: "Ngươi thật sự là thánh nữ Thiên Văn Tông?"

Cổ Tích Tích cắn răng: "Cam đoan không giả!"

Dung Sở ở bên cạnh cũng chứng minh cho nàng ta: "Bỏn vương và thánh nữ đã gặp nhau nhiều lần, có thể làm chứng cho nàng." Hắn ta lại liếc mắt đánh giá Cổ Tích Cửu một cái.

Hắn ta bị ám ảnh bởi vẻ vẻ ngoài của Cổ Tích Cửu, luôn cảm thấy bức mình vì vết bớt trên mặt nàng, vì thế luôn thờ ơ đối với nữ tử xấu xí. Khuôn mặt tuấn tú của hắn ta trầm xuống: "Chẳng lẽ bởi vì thánh nữ nói bớt đổ trên mặt Cổ lục tiểu thư không thể trị liệu nên trong lòng sinh hận? Vì vậy nên mới nói chuyện khắc nghiệt như thế? Tương mạo tiểu thư xấu xí cũng không sao, nhưng tính tình khắc nghiệt như vậy thì thật không tốt, sau này sao có thể trở thành một phần trong hoàng gia chúng ta?"

Những gì hắn ta vừa nói thật sự khiến người đau lòng!

Dung Già La đang cầm chén trà nhấp một ngụm, Dung Sở vừa mới nói xong, hắn đã đặt chén trà lên bàn, giọng nói không lớn không nhỏ, nhưng lại đập vào trong lòng mọi người.

"Lão tử, ngươi là hoàng tử, nói chuyện nên chú ý thân phận!"

Dung Sở cau mày, nhìn về phía Dung Già La: "Thái tử ca ca thật hiếm khi thương hương tiếc ngọc, nhưng tiểu đệ đã nói sai ở đâu? Nàng vừa xấu vừa phế, trở thành dâu hoàng gia chúng ta vốn dĩ đã thiệt thòi cho lão Thập Nhị, hiện giờ tính tình của nàng còn khắc nghiệt như vậy. Tiểu đệ chỉ muốn giáo huấn nàng một chút, để nàng biết tiến biết lui một chút, như vậy có chỗ nào không đúng?"

Tính tình Dung Sở rất kiêu ngạo, từ nhỏ hắn ta đã luôn được sủng ái, ngoài ra còn rất hiếu thắng, luôn không để thái tử Dung Già La ở trong mắt. Tuy nhiên, ngoài mặt hắn ta chỉ giả bộ một chút, khi nói chuyện vẫn không hề khách khí.

Dung Già La liếc mắt nhìn hắn ta, một cái liếc mắt tựa băng như tuyết, Dung Sở bỗng nhiên phát lạnh trong lòng, mơ hồ cảm thấy khí thế trên người Thái tử ca ca hôm nay dường như khác với ngày xưa, khiến hắn ta không dám nói tiếp.

Dung Già La chuyển chén trà trong tay, thờ ơ mở miệng: "Cổ tiểu thư nói như thế chắc là có lý do của nàng, ngươi chưa nghe nàng giải thích đã đưa ra

kết luận như vậy, chẳng phải là quá sớm hay sao?"

"Nàng bắt quá chi vì không được chữa trị bớt đồ nên sinh hận mà thôi, còn có thể có lý do gì?" Dung Sở dùng ánh mắt khinh thường nhìn Cố Tích Cửu: "Được, vậy bỗn vương hỏi ngươi một chút, ngươi dựa vào đâu mà nghi ngờ thánh nữ? Nếu không thể nói ra được một vài lý do, bỗn vương sẽ trừng phạt ngươi! Để ngươi nhớ lâu một chút!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Thách thức hấn?!

"Xi....." Cố Tích Cửu bỗng nhiên khẽ cười một tiếng: "Nếu dân nữ nói ra vài điều khiến người tin phục, Tứ điện hạ sẽ như thế nào?"

Tiểu nữ này quả là không biết trời cao đất rộng! Nàng đang muốn thách thức hấn?!

Dung Sở quả thực muốn cười, hấn ta cũng thật sự cười lạnh thành tiếng: "Ngươi đang muốn thách thức bỗn vương?"

"Không dám, dân nữ chỉ muốn công bằng mà thôi." Cố Tích Cửu nói giọng bình tĩnh, ánh mắt nàng có chút sắc bén: "Tứ điện hạ có thể từ chối?"

Ngay cả một tiểu nữ hài thách thức mà hấn cũng không dám nhận, mặt mũi của hấn để đâu?!

Dung Sở hơi trầm mặt xuống: "Được, bỗn vương sẽ đánh cuộc với ngươi! Nếu ngươi có thể đưa ra ba lý do khiến người tin phục, bỗn vương sẽ khiến lão Thập Nhị cam tâm tình nguyện cưới ngươi! Hơn nữa sau khi cưới ngươi sẽ đối xử tốt với ngươi, sẽ không phế bỏ vị trí chính thê của ngươi, trong vòng ba năm không cho phép nạp thiếp....."

Sắc mặt Cố Thiên Tình khẽ biến, không cảm lòng được nhìn về phía Dung Ngôn.

Dung Ngôn vô tình giống như người bị trúng đạn, cười khò: "Tứ ca ——"

Cố Tích Cửu mỉm cười, đáy mắt mơ hồ có chút châm chọc: "Tứ điện hạ quả thật là phúc của ta."

Nàng liếc mắt nhìn Dung Ngôn một cái, Dung Ngôn bị nàng liếc mắt nhìn một cái thì trong lòng bất chợt kinh hoàng!

Cố Tích Cửu cười như không cười tiếp tục nói: "Ta và thập nhị điện hạ vốn do bệ hạ chỉ hôn, bề ngoài nhìn như vô tình, nhưng hôn sự này dĩ nhiên giống như ván đã đóng thuyền. Thập nhị điện hạ đối với Tích Cửu..... xem như không tệ, nếu qua cửa thật tất nhiên sẽ hết lòng với ta, sao sẽ phế bỏ vị trí chính thê của ta? Đối với chuyện ba năm không nạp thiếp, chẳng phải triều đại đã có quy định, sau khi hoàng tử cưới chính phi, ba năm không được nạp thiếp, thể hiện sự tôn trọng đối với Vương phi chính thất hay sao? Tứ điện hạ dùng nó để trao đổi có phải hơi vô lý hay không?"

Những lời nói này của nàng khiến Dung Sở ghen hống, cũng khiến Cố Thiên Tình cực kỳ khó chịu!

Nhưng sau khi Cố Tích Cửu nói xong những lời này, nàng mỉm cười nhìn về phía Dung Ngôn, giọng điệu hiềm khi dịu dàng nói: "Thập nhị điện hạ, Tích Cửu nói có đúng hay không? Luật pháp triều ta thật sự có quy định này, đúng không?"

Dung Ngôn: "....." Hấn cứng họng một lát, vừa không dám nói đúng, cũng không thể nói sai, nhất thời ghen ở nơi đó.

Dung Già La ở bên cạnh thân nhiên tiếp lời: "Triều đại chúng ta thật sự có luật này, Tích Cửu cô nương nói không sai chút nào."

Dung Sở không nhịn được quay đầu liếc mắt nhìn Dung Già La một cái, Dung Già La ngồi ở chỗ kia, vạt áo bay bay, trên người không hề có một chút nếp gấp, nhìn qua rất phong khinh vân đạm.

Hấn luôn có cảm giác tính khí của Thái tử ca ca hôm nay khác với ngày xưa, nhưng khác ở đâu thì hấn không thể nói nên lời.

"Nhìn bốn cung làm gì?" Dung Già La gõ nhẹ ngón tay xuống mặt bàn: "Lão tử, không phải ngươi sẽ không nhớ rõ luật này đúng không?"

Khuôn mặt tuấn tú của Dung Sở xanh trắng đan xen một lát, rớt cuộc mở miệng: "Tốt lắm! Xem như nàng có lý! Tiểu nha đầu miệng lưỡi rất sắc bén, bỗn vương có chút coi thường ngươi! Vậy ngươi nói xem, ngươi muốn ta cược gì?"

Cố Tích Cửu nói: "Thân phận Tứ điện hạ tôn quý, tiền cược tất nhiên cũng phải có khí phái một chút. Trong phủ điện hạ không biết có lò luyện đan hay không? Nếu có, hãy lấy nó làm tiền cược thì như thế nào?"

Nàng nói nhẹ nhàng băng quơ, nhưng sắc mặt Dung Sở lại hơi biến đổi!

Bảo tàng của hấn là số một ở Phi Tinh Quốc, có người đồn đãi rằng phủ Tứ hoàng tử của hấn còn muốn giàu có hơn cả so với đại nội hoàng cung.

Tứ hoàng tử có một sở thích, nếu không phải là thứ cực tốt hẳn sẽ không cần, vì thế tất cả những thứ hắn sưu tập được không có cái nào mà không phải là tuyệt phẩm. Trong phủ của hắn đúng thật đang lưu giữ một lò luyện đan —— lò luyện đan Từ Ngọc.

Truyền thuyết nói rằng, phẩm cấp của nó tương đương với lò luyện đan mà tông chủ Thiên Ván Tông sử dụng.

Có thể nói, đó là một vật mà bất kỳ luyện đan sư nào cũng tha thiết mơ ước, nếu không phải nó được cất giấu ở phủ Tứ hoàng tử cao thủ nhiều như mây, chỉ sợ sớm đã bị người trộm mất!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 114: Muốn rút lui?

Tứ hoàng tử có tính giống như một con công kiêu hãnh, thích khoe khoang những gì mình sưu tập được, vì thế chuyện hắn có lò luyện đan này không phải là bí mật gì, thậm chí ở đây có vài người cũng biết.

Hiện tại Cố Tích Cửu lại lấy nó ra làm tiền cược, hắn thậm chí không thể chối bỏ!

Hắn liếc mắt đánh giá trên dưới Cố Tích Cửu một cái: "Trong bốn phủ đúng thật có lò luyện đan. Nhưng vấn đề là ngươi muốn nó làm gì? Ngươi có thể luyện được?"

Cố Tích Tích ở bên cạnh lạnh lùng mở miệng: "Tứ điện hạ nói đùa, có thể dùng lò luyện đan luyện được cần phải có linh lực song hệ mộc hỏa, đồng thời linh lực đạt tới cấp 4 mới được. Vị Cố tiểu thư ngay một chút linh lực cũng không có, chỉ có một cái miệng lạnh lợi mà thôi."

Cố Tích Cửu nhếch môi, muốn cười nhưng không cười nói: "Chỉ là tiền cược mà thôi, có lẽ ta muốn lò luyện đan kia để chơi mấy ngày? Tứ điện hạ luyện tiếc hay sao?"

Dung Sở lạnh lùng: "Tiểu nha đầu, ngươi muốn tiền cược này không hề nhỏ! Nếu ngươi thua thì như thế nào?"

Hắn ác ý liếc mắt nhìn Cố Tích Cửu một cái: "Đừng nói gì mà lấy thân báo đáp, hoặc cược mạng của ngươi, mười cái mạng nhỏ của ngươi cũng không đáng giá bằng lò luyện đan của bốn vương!"

Cố Tích Cửu thờ ơ nói: "Thật không may, hiện tại dân nữ chẳng có gì ngoài mạng này mà thôi. Nếu như Tứ điện hạ vẫn khẳng khái dân nữ phải lấy vật gì đó có cùng đẳng cấp để đánh cược, vậy dân nữ không còn cách nào. Vụ đánh cược này xem như chưa có."

Dung Sở: "....."

Tiểu nha đầu này đang muốn rút lui? Cố ý muốn một thứ trần bảo để bức lui hắn?

Khuôn mặt Cố Tích Tích lạnh lùng, tiểu nha đầu này vừa vũ nhục mình, mình sẽ không dễ dàng tha cho nàng ấy!

"Bốn Thánh Nữ đánh cược với ngươi!" Cố Tích Tích trực tiếp mở miệng, ánh mắt lạnh lùng sắc bén: "Ngươi muốn lò luyện đan đúng không? Lò luyện đan của bốn thánh nữ có thể làm tiền cược lần này. Nhưng nếu ngươi thua thì sẽ phải trả giá đại giới tương ứng! Bốn thánh nữ có trái tim nhân từ, không cần mạng này của ngươi, chỉ cần ngươi đồng ý hai điều là được."

"Hai điều gì?" Cố Tích Cửu thuận miệng dò hỏi.

"Một, nếu ngươi không thể nói ra ba điều khiến người tin phục, hôn sự của ngươi và thập nhị điện hạ sẽ chính thức hủy bỏ, ngươi cũng không thể gả cho người khác, chỉ có thể gả cho hắn làm hầu thiếp, hơn nữa vĩnh viễn không bao giờ được làm chính phi! Hai, cái miệng nhỏ của ngươi cực kỳ đáng ghét, nếu ngươi thua thì hãy cắt cái lưỡi thích nói hươu nói vượn đi!"

Hai điều kiện này thật đúng là không phải độc ác bình thường.

"Cố Tà Thiên nhú mày lại: "Thánh nữ, nàng vẫn là một hài tử, cần gì phải chấp nhận với nàng?"

Cố Tích Tích nói giọng lạnh lẽo: "Thánh nữ có thể bị si nhục hay sao?" Nàng ta hỏi Cố Tích Cửu: "Ngươi có dám cược hay không?"

Cố Tích Cửu khẽ cười: "Có gì không dám? Ta đồng ý! Không biết ngươi dùng lò luyện đan nào để làm tiền cược?"

Cố Tích Tích móc từ trong túi trữ vật bên người ra một lò luyện đan: "Hãy lấy nó làm tiền cược!"

Cố Tích Tích là đệ tử Thiên Ván Tông, dùng lò luyện đan tất nhiên không giống bình thường. Khi nó vừa được lấy ra lập tức có khí vờn quanh, một mùi

hương được kỳ dị bay vào trong mũi.

Cổ Tích Cửu không thực sự hài lòng với nó, nàng liếc mắt nhìn Dung Sở một cái: "Thì ra Tứ điện hạ luyện tiếu lò luyện đan trong phủ, vì thế nên dùng đồ của vị cô nương này để làm tiền cược."

Khuôn mặt tuấn tú của Dung Sở tối sầm lại: "Hãy dùng lò luyện đan trong phủ bốn vương! Thánh nữ không cần tham dự vào tiền đặt cược lần này." Hắn giờ tay gọi một tên hộ vệ bên người, lệnh cho hộ vệ đi lấy lò luyện đan trong phủ của mình.

Cổ Tích Tích cứng người lại. Thật ra nàng ta có tâm tư, lỡ như nàng ta thua, cho dù mất lò luyện đan của mình, nàng ta vẫn có thể thừa cơ lấy lò luyện đan của Dung Sở.....

Hiện tại rõ ràng Cổ Tích Cửu đã phá hỏng kế hoạch của nàng ta, nhưng nàng ta lại không thể nào phản bác.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 115: Người muốn mời ai?

Một vụ đánh cuộc quá lớn, mặc dù mỗi người ở đây đều mang tâm tư khác nhau, nhưng sự thật là tất cả đều căng thẳng đến nỗi toát cả mồ hôi.

Cổ Tạ Thiên nắm chặt đầu ngón tay, mặc dù ông bội phục dũng khí của nữ nhi, nhưng càng lo lắng hơn cho sự an nguy của nàng.

Hiện tại ở đây có nhiều nhân chứng như vậy, nếu nữ nhi mình thật sự thua, một khi tiếp nhận trừng phạt chẳng phải sẽ rất thảm hay sao?!

Ngay cả khi những gì nữ nhi mình nói đều có lý, nhưng nếu bọn họ đều không thừa nhận thì sẽ như thế nào?

Dù ông xem xét thế nào cũng cảm thấy tỷ lệ nữ nhi mình thắng lần này rất nhỏ bé, không đáng kể!

Ông hiếm khi lo lắng đến nỗi thấm ra mồ hôi.

"Được, nếu đánh cuộc đã được thành lập, Cổ lục tiểu thư có thể nói ra lý do của ngươi?!" Dung Sở thúc giục.

Cổ Tích Cửu ngược lại không hề nóng nảy, trực tiếp ngồi xuống ghế: "Gấp làm gì? Nếu đã đánh cuộc lớn như vậy, dù sao cũng phải có người ngoài làm chứng."

Dung Sở quả thực nổi cơn thịnh nộ: "Nhiều người ở đây như vậy không thể làm chứng hay sao?!"

Ngón tay Cổ Tích Cửu nhẹ nhàng gõ gõ trên bàn: "Nhân chứng là những người không liên quan gì tới hai bên." Ánh mắt nàng đảo qua mọi người: "Trong khi đó, những người ở đây không phải là người nhà của ta thì chính là người nhà của ngươi, chỉ có vị Cổ cô nương là người ngoài, nhưng nàng ấy là người khai mào chuyện này, tất nhiên không thể làm chứng."

Dung Sở gần như vui vẻ, xấu nha đầu trước mắt thật là trơ trẽn!

"Vậy ngươi muốn mời ai?"

Cổ Tích Cửu nhìn về phía Dung Già La: "Thái tử điện hạ, trong triều đại này có người nào đứng ngoài cuộc, không sợ bất luận cường quyền hay môn phái nào?"

Dung Già La liếc mắt nhìn nàng một cái, gần như không cần nghĩ ngợi: "Triều đại này có hai vị thiên sư Tả Hữu có thể làm được điều đó."

Dung Sở cười lạnh: "Hai vị thiên sư Tả Hữu có thể dễ mời vậy sao? Bọn họ ngay cả hoàng quyền cũng không để trong mắt, phụ hoàng muốn gặp bọn họ cũng phải thành tâm thành ý tới mời. Nhân vật như vậy sao có thể tới đây chứng kiến chuyện nhỏ thế này?"

Dung Già La thờ ơ nói: "Bổn cung có thể thử mời Hữu thiên sư một chút," Hắn nói mấy câu với thị vệ bên người, tiện tay đưa cho thị vệ một tín vật, thị vệ kia lập tức nhanh chóng rời đi.

Tất cả mọi người ở đây đều mở to hai mắt!

Hai nhân vật thần bí cường đại nhất Phi Tinh Quốc chính là hai vị thiên sư Tả Hữu. Hai người kia không dễ dàng lộ mặt, một khi lộ diện tất nhiên sẽ là một hồi oanh động.

Chẳng qua hai người kia không bao giờ hỏi tới chính sự, chức trách của Tả thiên sư là giám sát hành động đế vương, truyền đạt thông điệp của trời cao. Trên đời này không có bất luận kẻ nào hay bất luận sự tình nào có thể giấu diếm được tai mắt hắn.

Hữu thiên sư là người xem tinh tượng, dự đoán những sự tình lành dữ, biết họa hay phúc, cầu mưa diệt quỷ, có thân phận giống như quốc sư.

Tả thiên sư thần long thấy đầu không thấy đuôi, xuất quỷ nhập thần, không có người nào biết nơi hắn tới, cũng không có người nào biết nơi hắn đi.

Hữu thiên sư thường canh giữ ở Thiên Sư phủ trong cung Tĩnh Diệu, không dễ dàng bước ra khỏi cung, thể nhân muốn gặp hắn thật sự rất khó.

Cố Tạ Thiên làm quan ở triều đình lâu như vậy, chỉ từng nhìn thấy Tả thiên sư một lần, nhưng nhìn từ xa xa, ngay cả dung mạo đối phương cũng không nhìn thấy rõ, bởi vì trên mặt đối phương có mặt nạ.....

Đối với Hữu thiên sư, thật ra ông từng may mắn gặp qua hai lần, khoảng cách dù có chút xa, đối phương đứng ở trên đài cầu mưa, và ông thì mang bình hộ vệ đứng ở dưới đài.

Hai vị thiên sư này không kết giao với bất cứ người nào trong triều đình, thậm chí nếu hoàng đế muốn gặp bọn họ cũng phải dùng một chữ "mời". Đối với chuyện bọn họ có tới hay không, cần phải xem tâm tình của bọn họ thế nào.....

Hiện tại Thái tử điện hạ đã có chút thất thế thật sự có thể mời được một vị trong hai vị đó đến đây?

Mọi người không tin! Nhưng bọn họ không tin chỉ giằng co được một khắc.

Thị vệ của Dung Già La rất nhanh đã quay trở lại: "Bẩm điện hạ, Hữu thiên sư đồng ý làm chứng, nhưng muốn mời chư vị ở đây đến Vạn Tĩnh Lâu."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 116: Nữ hài tử yếu đuối chỗ nào?!

Long trời lở đất!

Hữu thiên sư thật sự đồng ý rồi!

Mọi người ở đây đều kinh ngạc đến nỗi có thể nhét được một quả trứng vịt vào trong miệng, ngay cả đôi mắt của vị thánh nữ Cổ Tích Tích cũng trở nên sáng ngời!

Dung Sở nín thở một lát, cười lạnh: "Gần đây Thái tử ca ca dường như rất thân với đại nhân Hữu thiên sư, mấy ngày trước còn cùng nhau uống trà ở trong nhà đấu giá....."

Dung Già La không mẫn mà đáp lại hắn ta một câu: "Nói rất hay."

Trong lòng Cổ Tích Cửu bị khuấy động, thì ra người cùng ngồi uống trà với Dung Già La ở nhà đấu giá ngày ấy chính là vị Hữu thiên sư.

Người nọ quả nhiên thần bí, từ đầu đến cuối không hề lộ diện. Người này bỗng nhiên uống trà cùng với Dung Già La, có phải có ý tán thành Dung Già La là quân hoàng đời sau hay không?

Cổ Tích Cửu nghĩ như thế, đương nhiên, Cố Tạ Thiên là lão quan trường cũng nghĩ như thế, trong lòng bọn họ bắt đầu cảm thấy thấp thòm.....

.....

Vạn Tĩnh Lâu là một tòa trà lâu thanh nhã, bố cục vừa thanh nhã vừa kỳ lạ. Lầu một thường được dùng cho những trà khách bình thường, lầu hai dùng cho những hiền tài có uy tín và danh dự, lầu ba thật ra là một nền tảng mở gọi là Bình Đài.

Trên Bình Đài có bàn trà, nghe nói khi Hữu quốc sư nhân rồi sẽ ngẫu nhiên tới đây uống trà, ngắm sao.

Có thể nói đây là vùng độc quyền của hắn, không có sự cho phép của hắn, không ai được phép tiến vào nơi này.

Nơi này quanh năm quanh quế, tới nay lại có chút náo nhiệt, rất nhiều người tới đây.

Thật sự từ xưa tới nay chưa từng đông đúc như thế!

Dung Sở, Dung Ngôn, Cổ Tích Tích, cùng với cả nhà Cố phủ đều cùng nhau tới đây.

Dung Già La nhanh chóng chạy về thay đổi một thân quần áo, sau đó mới tới. Cùng tới với hắn còn có Bát hoàng tử Dung Triệt, thậm chí ngay cả Tuyên Đế cũng giá lâm đi theo.....

Tuyên Đế còn mang tới hai vị ngự y nổi danh nhất Thiên Tinh Quốc cùng với một vị Xu Mật Sử chuyên sưu tập các thông tin tình báo khắp thiên hạ. Ngự y và xu mật sử đều là những nhân vật mà Cố Tích Cửu yêu cầu hiện diện.

Không thể không nói, Dung Già La làm việc có hiệu suất cực cao, trong một khoảng thời gian ngắn như vậy đã an bài thỏa đáng tất cả những nhân vật đó.

Đương nhiên, Tuyên Đế tới là ngoài ý muốn. Nghe nói, Tuyên Đế đang ở chỗ của xu mật sử để cải trang vi hành, khi nghe được tin này lập tức cũng theo tới đây.

Bàn trà kín người hết chỗ, trà đồng liên tiếp đem thêm mấy chục ghế dựa, mới dần xếp thỏa đáng được hết tất cả mọi người.

Tuyên Đế tai mắt nhiều, tin tức rất linh thông, vì thế ông đã biết rõ về chuyện đánh cuộc giữa Cố Tích Cửu và thánh nữ Cố Tích Tích của Thiên Văn Tông. Lúc này, ánh mắt ông dừng ở trên người Cố Tích Cửu, đáy mắt có một chút tìm tòi nghiên cứu.

Mặc dù Tuyên Đế đã chỉ định nàng là con dâu của mình, nhưng trước đó ông chưa từng gặp qua nàng. Ông chỉ nghe nói tới đại danh phế tài và xấu nữ của nàng, còn nghe nói tính tình nàng yếu đuối và rất sợ gặp người lạ, khi gặp người lạ sẽ nói chuyện lắp bắp. Quả thực là không có giá trị gì.

Khi ông nghe thấy những lời như thế thì trong lòng có chút tiếc nuối, tiếc nuối cho mỹ nhân như La Tinh Lam bốc lửa mạnh mẽ bá đạo như vậy lại sinh ra một nữ nhi không biết cố gắng như thế. Ông cũng cảm thấy có một chút áy náy đối với Thập nhị hoàng tử của mình.

Ở trong lòng ông đã xem Cố Tích Cửu là kẻ xấu xí, yếu đuối, phế tài.

Khi nghe thấy nàng dám đánh cuộc với thánh nữ Thiên Văn Tông, ông đã hoàn toàn sốc và vô cùng kinh ngạc, cảm thấy có chút không thể tưởng tượng được.

Hiện tại rốt cuộc ông có thể nhìn thấy được bản thân Cố Tích Cửu. Sau khi nhìn nàng một lát, ông lập tức hung hăng trừng mắt liếc xu mật sử một cái, cảm thấy ông ta đã cung cấp tin tình báo cho mình quá sai!

Nữ hài tử trước mắt yếu đuối chỗ nào?!

Cố Tích Cửu an tĩnh ngồi ở chỗ kia, trên khuôn mặt nhỏ không thể nhìn ra bất luận lo lắng nào, giống như nàng đang tới đây để uống trà.

Nàng còn thưởng thức một cái muống bạc trong tay, quay tròn cái muống ở trên đầu ngón tay của mình. Dường như nàng còn có chút nhàm chán?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 117: Hắn đang lo lắng cho vị hôn thê?

Tuyên Đế lại nhìn nhóm tỷ muội bên người nàng. Trong một dịp trọng thể như vậy, một đám đều ngồi rất nghiêm chỉnh.

Mặc dù các nàng cũng cố gắng giữ vững bình tĩnh, nhưng trên gương mặt đẹp vẫn toát lên vẻ lo lắng bồn chồn, ngoại trừ Cố Thiên Tinh có một chút khí chất của tiểu thư khuê các, những tỷ muội khác đều có tư sắc xuất chúng, nhưng thần thái cử chỉ không hề phóng khoáng chút nào.

Tuyên Đế đã quen nhìn các mỹ nhân màu mè, tất nhiên tôi luyện được một đôi mắt rất sắc, cho dù mỹ nhân tuyệt sắc cỡ nào, ông đều có thể quen dần với nó, sẽ không khiến ông động tâm.

Nhưng giờ phút này khi ông nhìn thấy Cố Tích Cửu, trong lòng lại có chút động tâm. Nữ hài tử này có một khí chất rất đặc biệt!

Trên người nàng thậm chí mơ hồ có một loại khí thế, một loại khí thế sắc bén tiềm ẩn bên trong!

Nàng chỉ vô cùng đơn giản ngồi ở chỗ kia, nhưng vẫn rất hấp dẫn ánh mắt người. Điểm này thật ra rất giống mẫu thân La Tinh Lam của nàng.....

Tuyên Đế có quen biết với La Tinh Lam. Năm đó Tuyên Đế cải trang vi hành gặp phải thích khách, may mà có nữ hiệp La Tinh Lam vừa kịp cứu giúp. Ông đã yêu La Tinh Lam ngay từ cái nhìn đầu tiên, nhưng đối phương sau khi cứu ông liền xoay người rời đi, ngay cả tên đối phương ông cũng không biết.

Sau đó ông thật vất vả mới hỏi thăm ra được tin tức của nàng. Khi ông đang định phái người tới cửa cầu hôn thì nghe được tin vị nữ hiệp này đã yêu một tiểu tử nghèo trong giang hồ. Nàng bất chấp sự phản đối của gia đình đi theo tiểu tử nghèo kia!

Ông cảm thấy chán nản, nhưng không thể làm gì.

Ông là quân chủ hùng tài đại lược, vì lợi ích của La Tinh Lam, ông sẵn lòng buông bỏ hiềm khích trước đây, đề bạt tiểu tử nghèo kia làm tướng, thúc đẩy cho tiểu tử kia một đường bình yên đến khi trở thành Đại tướng quân hôm nay.....

Ở trong sâu thẳm trái tim của Tuyên Đế, La Tinh Lam vẫn luôn mang một loại tình tổ khác. Ông cực kỳ thích tính cách của nàng.

Ông thậm chí còn hết sức xem trọng nữ nhi của nàng, vì thế nên Cố Tích Cửu vừa mới sinh ra không lâu, Tuyên Đế đã vội vàng chỉ hôn tiểu nữ hài này với nhi tử của mình.....

Sau đó lại phát sinh ra những chuyện nằm ngoài dự đoán. Khi Cố Tích Cửu vừa tròn một tuổi, La Tinh Lam nhảy vực tự sát, và khi Cố Tích Cửu vừa tròn ba tuổi bị trắc nghiệm ra thể chất phế vật, thậm chí còn sinh ra đốm đỏ một cách khó hiểu. Nàng trở thành trò cười trong toàn bộ Phi Tinh Quốc, cũng khiến cho hôn sự này trở thành một điều xấu hổ.....

Ông lại liếc liếc mắt nhìn nhi tử Dung Ngôn của mình một cái. Dung Ngôn đang ngồi ở chỗ kia, nắm chén trà trong tay, đầu ngón tay có chút nhợt nhạt, không biết đang lo lắng điều gì. Hắn thậm chí đang nhìn trộm Tích Cửu, thường xuyên liếc mắt nhìn nàng một cái.....

Tuyên Đế hừ một tiếng trong lòng, từ sau khi dính xuống việc hôn nhân này, tiểu tử này vẫn thích biểu hiện một khuôn mặt ai oán như nhặt được rác ở trước mặt ông, khiến ông luôn cảm thấy áy náy.

Hiện tại xem ra hắn không hoàn toàn vô tình đối với Cố lục tiểu thư.

Hắn đang lo lắng cho vị hôn thê của mình?

Cũng đúng, nếu như Cố Tích Cửu thua lần này, chẳng những nàng không thể gả cho Dung Ngôn làm chính thê, mà còn phải bị cắt lưỡi.....

Đặt cược như vậy quả thật là quá tàn nhẫn đối với một tiểu cô nương!

Tuyên Đế bắt mắt liếc mắt nhìn Cố Tích Tích một cái, vị thánh nữ thật sự rất xinh đẹp, mặc một thân bạch y giống như tiên tử trên chín tầng mây, thanh lãnh thoát tục.

Khi Tuyên Đế vừa mới nhìn gặp Cố Tích Tích, ánh mắt cũng từng sáng ngời. Nhưng vị cô nương này lúc nào cũng mang một gương mặt đẹp vô cảm, giống như một tác phẩm điêu khắc bằng băng không có sự sống, thiếu màu sắc tươi sống. Nhìn lâu sẽ có cảm giác mệt mỏi.....

Chẳng phải người ta thường nói, y giả có trái tim phụ phụ hay sao?

Tâm địa của vị thánh nữ này có chút ác độc, thật sự đối phó với một tiểu hài tử như thế, lòng dạ thật đúng là quá hẹp hòi.....

Vụ cá cược này dù nhìn như thế nào cũng có thể thấy được, tỷ lệ để Cố Tích Cửu chiến thắng không hề lớn. Tuyên Đế có chút lo lắng cho tiểu cô nương kia. Có lẽ đợi lát nữa sau khi nàng thua, ông sẽ dùng mặt mũi hoàng đế tới cầu tình cho nàng?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 118: Đẹp đến nỗi dường như không thật...

Ông chỉ sợ mình cầu tình không được, vị Hữu thiên sư nổi danh thiết diện vô tư, những vụ án do hắn phán xét thường không có chỗ cho đàm phán.....

Tuyên Đế đang chìm sâu vào trong suy nghĩ, bên ngoài bỗng truyền đến một tiếng bẩm báo thanh thúy của đồng tử: "Hữu thiên sư giá lâm"

Trong lâu vốn có chút ồn ào, giờ phút này thoáng chốc yên tĩnh lại, mọi người đều không hẹn mà cùng đứng lên ——

Những tiếng bước chân vang lên từ phía cầu thang lên lầu, hai đồng đạo cầm cây phát trần trên tay tiến lên, có hai đồng đạo tiếp theo lần lượt đứng ở hai bên cửa, bọn họ đều đứng trang nghiêm. Tất cả mọi người chỉ cảm thấy trước mắt sáng ngời, sau đó có hình bóng của một vị nam tử hiện ra.

Một thân pháp bào to rộng và đen như mực. Trên đầu được trang trí bằng một trâm ngọc đơn giản, sắc mặt hơi có chút tái nhợt, mi dài, mắt hẹp, con ngươi tối đen giống như màn đêm. Đôi môi hắn nhợt nhạt, giống như ánh trăng lưỡi liềm. Giữa lông mày có một nốt chu sa, đỏ tươi giống như ráng trời. Dáng người đỉnh bạt như một thân cây, dung mạo tuấn mỹ không nói nên lời.

Hắn chậm rãi đi tới, trong lâu vốn không có gió nhưng quần áo trên người hắn lại tung bay giống như sóng nước.

Đẹp!

Trong đầu mọi người chỉ có thể nhảy ra một chữ này. Hắn đứng ở nơi đó, trên người phát ra một loại hào quang khiến mọi người có cảm giác giống như bị nước lạnh thấm qua, gần như khiến bọn họ ngạt thở.

Trong lòng Cổ Tích Cừu khẽ nhúc nhích, Phi Tinh Quốc dường như là nơi sản xuất soái ca, càng ngày càng có nhiều mỹ nam tuấn mỹ hơn xuất hiện!

Trong tất cả những mỹ nam mà nàng từng gặp, nam nhân xuất hiện trước mắt này tuyệt đối là nhân tài kiệt xuất nhất, có thể xem như đẹp nhất.

Không biết vì sao, trong đầu nàng hiện lên bức tượng ngọc bên trong sơn động kia, bức tượng chạm ngọc đẹp đến nỗi kinh tâm động phách. Nếu như bức tượng chạm ngọc là người thật, chắc chắn sẽ là đẹp nhất thiên hạ, đúng không? Đẹp đến mức dường như không có thật.....

Nàng hơi lắc đầu, dung mạo của bức tượng chạm ngọc gần như là sự tồn tại nghịch thiên, có lẽ sẽ không có một người thật sự trông giống như vậy, nếu không nữ nhân trên thế giới này chẳng phải sẽ cùng nhau điên cuồng vì hắn?

"Tiểu Thương, Hữu quốc sư tên gọi là gì?" Cổ Tích Cừu sử dụng thuật cảm ứng tâm linh nói chuyện với Thương Khung Ngọc ở trên cổ tay.

"Thiên Tế Nguyệt."

Tên này không hề tầm thường! Hơn nữa còn mang theo cảm xúc lạnh lùng, nhưng thật ra rất phù hợp với khí chất của vị thiên sư trước mắt, Cổ Tích Cừu thầm khen ngợi trong lòng.

"Bốn tọa có việc phải tham gia, vì vậy nên đã tới chậm." Thiên Tế Nguyệt chấp tay về phía Tuyên Đế và nhẹ nhàng mở miệng, giọng nói hơi trầm thấp nhưng cực kỳ trong trẻo, giống như băng ngọc đánh nhau.

Hắn hành lễ chỉ là chào hỏi giữa những người có thân phận ngang nhau, không có ba quỳ chín lạy giống như những thần tử khác khi gặp hoàng đế.

Tuyên Đế hiển nhiên đã quen thói, chỉ cười ha hả: "Không muộn, không muộn, mời thiên sư ngồi."

"Tạ ơn bệ hạ." Thiên Tế Nguyệt khẽ gật đầu, lúc này mới ngồi xuống ở trên ghế thủ vị.

Hắn rất dứt khoát, không hàn huyên với mọi người, vừa nhấc tay áo một cái, trên bàn nhỏ trước mặt đã có thêm một bộ giấy và bút mực.

Tiểu đồng giơ trang giấy ra cho hắn, nghiền mực, lúc này hắn mới nhấc bút, ánh mắt dừng ở trên người Dung Già La: "Thái tử điện hạ đã chứng kiến toàn bộ sự việc? Ngươi hãy nói rõ nguyên nhân những chuyện đã xảy ra, đặt cuộc là cái gì?"

Hắn lại đảo mắt nhìn mọi người: "Nếu như những gì hắn nói không đúng, các ngươi đều có thể chỉ ra."

Đám người Dung Sở vốn có chút không phục, nhưng nghe tới nửa câu sau thì ngậm miệng lại. Lúc ấy có nhiều đôi mắt nhìn nghe như vậy, Dung Già La chắc chắn sẽ không nói dối trước mặt mọi người.

Dung Già La quả nhiên không hề nói dối, nói hết toàn bộ từ đầu chí cuối sự tình đã phát sinh.

Hắn có trí nhớ kinh người, thậm chí thuật lại không sót một chữ những gì mấy người đã nói lúc ấy, không thêm hay bỏ sót từ nào.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 119: Có thể không đánh cuộc.....

Hắn tự thuật không mang theo tình cảm cá nhân, không có thiên vị. Khi hắn nói xong, mọi người đều tin phục.

Ngay cả Dung Sở cầu kỳ cũng không nói nên lời, Thiên Tế Nguyệt đảo mắt nhìn qua mọi người: "Những gì Thái tử điện hạ đã nói, hoàn toàn là sự thật? Các ngươi có gì muốn bổ sung hay không?"

Mọi người đều lắc đầu.

Một số người ở đây không biết sự tình trong đó, hiện tại sau khi nghe Dung Già La nói qua một lần, trong lòng không thể không âm thầm lắc đầu.

Bất quá chỉ là một lời nói đùa của hài tử mà thôi, vị thánh nữ này đã nghiêm trọng hoá vấn đề, thậm chí còn gây ra một trận chiến lớn như vậy, thật đúng là hiếm thấy.

Nhưng bọn họ cũng không đồng ý với Cổ Tích Cừu, bởi vì nàng đã công kích thánh nữ Thiên Vấn Tông, nói rằng y thuật của nàng ta có chút kém cỏi, thậm chí hoài nghi thân phận nàng ta là giả mạo.....

Xử sự của Cổ Tích Tích cũng không hề điệu thấp. Có một số người ở đây từng quen biết nàng ta, biết nàng ta là thánh nữ thật sự của Thiên Vấn Tông.

Đối với y thuật của nàng ta có thành thạo hay không, mọi người cảm thấy quả thực không cần hoài nghi. Rốt cuộc, y thuật của nàng ta là chân truyền từ tông chủ Thiên Vãn Tông, trên đại lục này thực sự rất hiếm có.

Cho dù thân y từ các quốc gia khi gặp nàng ta, cũng muốn gọi nàng ta một tiếng "Thánh Nữ", thậm chí có người còn trực tiếp gọi nàng ta là vi sư (thầy).

Trừ phi Cổ Tích Cửu có thể chứng minh y thuật Cổ Tích Tích thật sự yếu kém, nếu không, vụ đánh cuộc này nàng không thể thắng được!

Làm thế nào một hài tử nho nhỏ như nàng lại có thể kiếm ra được mấy lý do khiến mọi người tin phục?

Xem ra đứa nhỏ này chắc chắn sẽ bị cắt mất đầu lưỡi!

Mọi người nhìn về phía Cổ Tích Cửu với ánh mắt mơ hồ có chút thương hại.

Đứa nhỏ này vốn đã đủ thảm, không ngờ sẽ càng thêm thảm như vậy.

Cũng có những ánh mắt không tán đồng nhìn về phía Cổ Tích Tích, cảm thấy nàng ta lần này thật sự đã khiến chuyện bé xé ra to.

Một đôi mắt mát lạnh của Thiên Tế Nguyệt rốt cuộc dừng ở trên người Cổ Tích Cửu: "Ngươi chắc chắn muốn đánh cuộc sao? Nếu bốn toạ đã đứng ra làm chứng, tất nhiên sẽ thân thủ hình phạt." Mấy chữ cuối cùng dường như mang theo băng hàn.

Cổ Tạ Thiên bỗng nhiên hoảng hốt, ông thực sự lo lắng thay cho nữ nhi nhà mình. Khi ông vừa nghe ra được ý trong lời nói của Thiên Tế Nguyệt, dường như trong lòng có chút dao động, vì thế cả gan mở miệng: "Thiên sư, đây vốn chỉ là lời nói của một hài tử, thật ra có thể không cần đánh cuộc....."

"Đánh cuộc!" Cổ Tích Cửu bình tĩnh phun ra một câu, ngắt lời Cổ Tạ Thiên đang nói.

"Tiểu cửu!" Cổ Tạ Thiên lo lắng, toát ra mồ hôi trên trán.

Ánh mắt Thiên Tế Nguyệt dừng ở trên mặt Cổ Tích Cửu một lúc, sau đó vô cảm dời đi. Hắn lại nhìn về phía Cổ Tích Tích: "Ngươi thì sao?"

Cổ Tích Tích vẫn lạnh mặt như cũ, nàng ta lạnh giọng mở miệng: "Bốn thánh nữ vốn không muốn so đo với nàng, nhưng nàng vũ nhục thanh danh của bốn thánh nữ. Nhục nhã tên của ta chính là nhục nhã sư môn ta, việc này quả quyết không chấp nhận được!"

"Không cần phải nói nhiều như vậy, Cổ thánh nữ rốt cuộc có muốn đánh cuộc với hài tử này hay không?" Thiên Tế Nguyệt ngắt lời nàng ta, giọng nói cực kỳ trong trẻo điềm tĩnh, nhưng Cổ Tích Tích mơ hồ có cảm giác vị thiên sư này dường như có một chút châm chọc?

Đối mặt với sự tồn tại của một thiên nhân như vậy, Cổ Tích Tích hiếm khi cảm thấy lo lắng. Nàng ta nhấp nhấp môi mỏng, đôi mắt đảo qua Cổ Tích Cửu, giọng điệu có chút bất mãn, cuối cùng cũng hơi lùi một bước: "Thấy rằng nàng vẫn là một hài tử, nếu nàng cung kính vái bốn thánh nữ mười tám cái, sau đó tỵ và miệng trăm lần, nói một trăm câu "ta sai rồi", lúc này có lẽ bốn thánh nữ có thể bỏ qua cho nàng."

Mặc dù nàng ta đưa ra những điều kiện này cũng rất ác độc, nhưng tốt xấu gì vẫn còn nhẹ hơn nhiều so với vụ đánh cuộc kia. Mọi người không nhịn được nhìn về phía Cổ Tích Cửu.

Cổ Tạ Thiên biến sắc, không nhịn được lại tiến lên một bước, đang định muốn thay thế nữ nhi đồng ý với những điều kiện trên.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 120: Lão phu có thể bồi tội...

Cổ Thiên Triều bên cạnh vội vàng kéo ông lại: "Phụ thân, sự tình đã phát triển tới mức này, nếu Cửu nhi muội muội lùi bước cũng không tốt. Cho dù thua cũng nên thua một cách quang minh chính đại, như thế mới có thể đứng vững trước ngưỡng cửa tướng quân phủ chúng ta."

Nhi tử này thật xấu xa, lúc này còn không quên bỏ đá xuống giếng!

Cổ Tạ Thiên quả thực muốn nổ tung, ông hận không thể một chân đá bay hắn ta: "Hỗn trướng, ngươi cầm miệng lại cho ta! Không ai xem ngươi là người cầm nếu ngươi không nói lời nào!"

Đây là lần đầu tiên Cổ Thiên Triều bị phụ thân răn dạy một cách lạnh lùng sắc bén như vậy, hơn nữa còn ở trước mặt công chúng. Khuôn mặt tuần tú của hắn đỏ bừng, há miệng thở hổn hển: "Hài nhi cũng vì thanh danh của tướng quân phủ....."

Hắn còn chưa dứt lời đã bị Cổ Tạ Thiên ngắt lời: "Vì thanh danh tướng quân phủ mà phải hủy diệt hoàn toàn muội muội của ngươi?!"

Cổ Thiên Triều cứng họng, miễn cưỡng nói một tiếng: "Hài nhi không có ý này....." Hắn ta không dám nói tiếp, mặt xám mảy tro lui trở về.

Cố Tạ Thiên cảm thấy bị thương trong lòng. Ông vẫn luôn cho rằng nhi tử mình là người ưu tú nhất, tâm tính tốt thiên phú cao, hiện tại xem ra không phải như vậy.....

Hải tử này vẫn xem ông là cha, nhưng đồng thời vẫn có ý nghĩ muốn bầy muội muội của mình.

Trong những ngày khi ông không có ở đây, nữ nhi này sẽ gặp những khuất nhục thế nào, quả thực không cần nghĩ cũng biết!

Trong lòng ông bắt đầu cảm thấy hồ thẹn, máu xông lên tới đỉnh đầu, hít sâu một hơi, tiến lên một bước: "Thánh nữ, lão phu có thể bồi tội thay nữ nhi....."

Chỉ cần có thể cứu được đứa nhỏ này, ông sẵn sàng vứt bỏ mặt già của mình!

Ánh mắt Cố Tích Tích chợt lóe: "Cố tướng quân muốn tiếp nhận những sự trừng phạt kia của bốn thánh nữ?"

"Không sai!"

Cuối cùng có thể nhìn thấy được kheo miệng Cố Tích Tích đang mỉm cười, chẳng qua nụ cười này nhìn như thế nào cũng cảm thấy rất châm chọc. Nàng ta ung dung nói: "Theo đạo lý, Cố tướng quân nguyện ý chịu phạt giúp nữ nhi, bốn thánh nữ nên dễ dàng chấp thuận. Nhưng nữ nhi này của Cố tướng quân thật sự là thiếu giáo huấn, nếu như không trừng phạt nàng, chỉ sợ nàng vĩnh viễn không biết trời cao đất rộng là gì..... Tuy nhiên....."

Nàng ta đang muốn chuyển chuyện, giọng nói nhẹ nhẹ của Cố Tích Cửu đã truyền đến: "Ta không sai, không cần bắt luận người nào bồi tội thay ta, y thuật của vị được gọi là thánh nữ này có chút kém cỏi!"

Mọi người: "....."

Mặt đẹp của Cố Tích Tích trở nên xanh mét: "Cố tướng quân không cần nhiều lời, vụ đánh cuộc này không thể không thực hiện!"

Cố Tạ Thiên buồn rầu: "Tiểu Cửu!"

Cố Tích Cửu rút cuộc nhìn ông một cái: "Phụ thân, lòng ta hiểu rõ, không cần lo lắng."

Đứa nhỏ này cuối cùng đã nhận ông là phụ thân! Mặc dù nàng không gọi một tiếng "cha" thân thiết, nhưng cuối cùng nàng đã không còn gọi ông là "tướng quân này tướng quân nọ" khiến ông khó chịu trong lòng nữa.....

Máu nóng dâng lên trong lòng Cố Tạ Thiên, ông lại nhìn nhìn nữ nhi nhà mình đứng ở nơi đó, mặc dù cái đầu vẫn nhỏ như cũ, nhưng khí thế lại không hề nhỏ.

Một đôi mắt trầm tĩnh mát lạnh, miệng nhỏ hơi cười, bộ dáng dường như đã dự liệu hết thảy mọi chuyện.

Trái tim ông run lên, nhớ tới những gì mấy ngày nay nữ nhi mình đã làm. Nữ nhi này thật sự sẽ không đánh nếu không có sự chuẩn bị, có lẽ nàng thật sự rất tin tưởng điều này!

Trái tim nhảy loạn của ông rút cuộc cũng bắt đầu dịu lại, ông hít một hơi: "Được, Cửu nhi, vì phụ tin con!"

Thiên Tế Nguyệt lại liếc mắt nhìn chằm chằm Cố Tích Cửu một cái, không nói gì nữa, trực tiếp bút tẩu long xà viết một phần công văn, sau đó đưa cho ba người đánh cuộc xem qua.

Vị thiên sư đã viết một công văn, mạnh mẽ hữu lực, trôi chảy như nước, nội dung rất ngắn gọn sáng tỏ, trật tự rõ ràng.

Ba người không có ý kiến gì, đều ký tên mình lên đó.

Ngón tay Thiên Tế Nguyệt nhẹ nhàng gõ nhẹ ở trên tờ giấy kia: "Hiện tại có thể bắt đầu rồi."

.....

Thiên Tế Nguyệt ngồi một mình ở trước án kê, trên án kê có một lò luyện đan màu vàng tím, bên cạnh là một chồng lụa trắng, trên lụa trắng là một thanh băng đao lấp lánh ánh sáng lạnh băng.

Lò luyện đan là tiền đặt cược, và băng đao chính là để cắt đầu lưỡi!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 121: Vô vọng mãi mãi!

"Như Ý Thiên Bảo Tử Ngọc là lò luyện đan có phẩm cấp 8, có thể luyện chế đan dược phẩm cấp 8 quý hiếm, cũng là lò luyện đan cực phẩm. Cổ Tích Cửu, nếu như ngươi thắng, lò luyện đan này chính là của ngươi, bốn tọa sẽ tự mình khắc tên của ngươi ở phía mặt trên, bất luận kẻ nào cũng không cướp đoạt được. Khi ngươi chết, lò luyện đan sẽ chôn cùng ngươi. Chỉ cần một ngày ngươi còn sống trên đời, bất luận kẻ nào cũng đừng mong trộm được lò luyện đan này từ trong tay ngươi, Thiên Sư phủ của ta sẽ tự ra mặt giúp ngươi truy đòi và trừng phạt kẻ trộm đạo."

Nếu như ngươi thua, bốn tọa cũng sẽ tự mình cắt lấy miệng lưỡi của ngươi, cũng thúc giục ngươi gả cho thập nhị hoàng tử làm thiếp, cả đời không được nâng lên làm chính phi....." Giọng nói của Thiên Tê Nguyệt giống như một cơn gió xuân se lạnh vang lên ở bên trong đại sảnh. Hắn quét ánh mắt qua mọi người: "Đều nghe hiểu chứ?"

Sắc mặt Cổ Tích Tích hơi tái. Nàng ta cũng là lần đầu tiên nhìn thấy lò luyện đan Như Ý Thiên Bảo Tử Ngọc, lần này nàng ta xuống núi để thân cận với Dung Sở, mục đích chủ yếu là muốn có lò luyện đan này.

Nàng ta còn chưa kịp tìm cơ hội khiến Dung Sở đưa lò luyện đan này ra cho mình, không ngờ rằng hôm nay nó đã bị xem như một loại tiền đặt cược ở đây!

Nếu nàng ta thắng thì không sao, nhưng nếu nàng ta thua, nàng ta sẽ vô vọng mãi mãi!

Nàng ta vốn có một chủ ý trong lòng, cho dù Cổ Tích Cửu may mắn thắng được lò luyện đan lần này, nhưng với bản lĩnh phế vật, nàng cũng không giữ được thứ này. Nàng ta có rất nhiều biện pháp lại lấy lò luyện đan trở về, nhưng hiện tại.....

Trong lòng nàng ta mơ hồ có chút hối hận, đặc biệt là khi nhìn thấy bộ dáng tự tin kia của Cổ Tích Cửu, nàng ta càng thêm hối hận.

Nhưng hiện tại nàng ta đã không có cơ hội xoay chuyển nữa. Hơn nữa nó cũng thật sự tuyệt đối công bằng, khiến nàng ta không thể nào nói khác, chỉ có thể cắn răng nói một tiếng "đã hiểu".

Những người khác tất nhiên cũng không có dị nghị gì.

Ngón tay Thiên Tê Nguyệt gõ một gõ ở trên bàn, không nhẹ không nặng, giống như đang đập ở trong lòng người: "Cổ Tích Cửu, ngươi có thể bắt đầu nói ra lý do của mình."

Bình Đài to lớn như vậy đều chật kín người, nhưng lại yên tĩnh đến nỗi ngay cả một cây châm roi xuống mặt sàn cũng có thể nghe được.

Ánh mắt mọi người đều tập trung ở trên người Cổ Tích Cửu, muốn nghe rốt cuộc nàng có thể đưa ra được lời giải thích thế nào.

Trước nhiều ánh mắt bao vây như vậy, Cổ Tích Cửu vẫn bình tĩnh giống như đang dạo chơi ngày xuân ở bên ngoài thành. Nàng rót cuộc mở miệng: "Xin hỏi xu mật sử đại nhân, tông chủ Thiên Văn Tông xác thật có một người đệ tử gọi là thánh nữ Cổ Tích Tích?"

Vị xu mật sử không ngờ vấn đề thứ nhất của Cổ Tích Cửu sẽ hỏi tới trên đầu mình. Hắn là người chương quản tình báo trong thiên hạ, đối với chuyện này tất nhiên biết rất rõ, vì thế hắn lập tức gật đầu: "Không sai! Thánh nữ Cổ Tích Tích là đệ tử nhỏ nhất của tông chủ Thiên Văn Tông."

Cổ Tích Cửu gật gù đầu, tiếp tục nói: "Nếu đã là đệ tử của tông chủ, chắc hẳn cực kỳ hiểu biết về hành vi và thái độ của sư phụ? Trước mặt người khác sẽ bảo vệ hình tượng sư phụ đúng không?"

Lời này không sai, mọi người đều lần lượt gật đầu.

Cổ Tích Tích không nhịn được tức giận nói: "Bỏn Thánh Nữ tất nhiên hiểu biết về hành vi và thái độ của sư phụ, đương nhiên cũng trung thành đối với sư phụ. Có ta ở đây, tuyệt đối không cho phép người nào nói điều không hay về người! Người nói lời này là có ý gì?"

Cổ Tích Cửu cười lạnh một tiếng: "Ngươi hiểu biết về hành vi của sư phụ ngươi? Vậy được, ta đây hỏi ngươi, mấy năm nay tông chủ Thiên Văn Tông đã trị khò cho bao nhiêu người? Bọn họ có thân phận gì?"

Cổ Tích Tích sùng sốt, nàng ta nhập môn hơi muộn, về vấn đề này nàng ta thật sự đúng là chưa từng thống kê qua ——

Nhưng nàng ta lại không muốn thừa nhận điều đó, âm thầm hít một hơi thật sâu và nói: "Ta tất nhiên biết, sư phụ ta không dễ dàng xem bệnh cho người khác. Lúc trước ngay cả hoàng tử Hạo Nguyệt Quốc bị bệnh cấp tính cũng không thể mời được sư phụ ta xuống núi....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 122: Đối chọi gay gắt

"Nói trọng điểm!" Cổ Tích Cửu ngắt lời nàng ta: "Không cần nói đông nói tây, ngươi chỉ cần trả lời hai vấn đề phía sau của ta là được."

Mặt đẹp của Cổ Tích Tích hơi đỏ: "Mấy năm nay sư phụ ta đã trị khỏi tổng cộng khoảng 130 người, thân phận của bọn họ tất nhiên không thấp, đều là những người có tài....."

"Rốt cuộc là 130 mấy?"

"138!" Cổ Tích Tích âm thầm cắn răng, nói ra một con số.

"Ngươi chắc chắn không?"

Cổ Tích Tích cảm thấy có chút tội lỗi, nhưng không hiện ra trên mặt, ngạo nghễ nói: "Chắc chắn!"

"Sai! Tông chủ Thiên Văn Tông đã hành nghề y được 88 năm, chữa lành cho tổng cộng 248 người, bọn họ có nhiều thân phận khác nhau. Có bá chủ một phương nhưng cũng có bá tánh bình thường. Mặc dù tông chủ Thiên Văn Tông không dễ dàng tới gặp người bệnh, nhưng khi hành nghề y lại không quan tâm tới thân phận đối phương. Một khi hắn cảm thấy hứng thú, cho dù đối phương là khát cái, hắn đều sẽ trị. Mấy năm nay hắn đã chữa lành cho tổng cộng 6 người bán hoa, 18 người chèo thuyền, 2 gã khát cái, 64 người buôn bán nhỏ....."

Nói tới đây Cổ Tích Cửu dừng lại một chút, sau đó nói tiếp: "121 tên sát thủ, 10 vị trưởng lão và tông chủ các môn phái, 27 người là quan to, hoàng tử và thân thích triều đình....." Cổ Tích Cửu báo ra một đồng con số với giọng thanh thúy, rõ ràng.

Mọi người nghe thấy đều ngậy ngậy cả người, bọn họ cũng không biết nàng nói có đúng hay không.

Cổ Tích Tích cười lạnh một tiếng: "Nói hươu nói vượn! Ngươi là một tiểu thư khê các không ra khỏi cửa nửa bước, sao có thể biết được sự tình Thiên Văn Tông chúng ta? Tất cả đều là lời nói bậy!"

Cổ Tích Cửu không để ý tới nàng ta, thờ ơ nói: "Ta nói có đúng sự thật hay không, ta nghĩ xu mật sử Bùi đại nhân có thể chứng minh."

Vì thế, ánh mắt của tất cả mọi người đều nhìn về phía xu mật sử - người chương quản thu thập tình báo thiên hạ.

Tuyên Đế dứt khoát mở miệng hỏi: "Bùi ái khanh, Cổ lục tiểu thư nói đúng hay không?"

Xu mật sử cũng bị sốc, hắn là người của Tứ hoàng tử Dung Sở, hắn cũng không muốn Tứ hoàng tử bị thua.....

Khi hắn đang muốn mở miệng, Thiên Tế Nguyệt trên chủ vị nhẹ nhàng mở miệng: "Mọi người cần phải nói thật, một khi bốn tọa tra ra được bất kỳ người nào nói dối hay giúp nhau dấu diếm sự thật, bốn tọa sẽ tự mình đuổi giết!"

Xu mật sử Bùi đại nhân toát ra mồ hôi lạnh trên trán, đánh liều một cái, đành phải nói: "Theo tình báo hạ quan có được, những gì Cổ cô nương nói là sự thật....."

Mọi người rít lên một tiếng giống như rót một chén nước vào trong chảo dầu đang sôi, lần lượt chuyển ánh mắt nhìn về phía Cổ Tích Tích.

Cổ Tích Tích đỏ mặt, không tin nhìn Cổ Tích Cửu: "Ngươi..... sao ngươi có thể biết rõ ràng như thế?!"

Cổ Tích Cửu dùng ngón tay gõ ở trên bàn một cái: "Ta rất ngưỡng mộ tông chủ Thiên Văn Tông, hắn là..... là người mà ta sùng bái. Tất nhiên ta sẽ hỏi thăm rõ ràng mọi chuyện của hắn. Nhưng vị Cổ cô nương này, nếu như ngươi là đệ tử được tông chủ Thiên Văn Tông sùng ái nhất, vì sao lại không biết những việc này của phụ mình? Ta nghi ngờ nàng không phải là thánh nữ Thiên Văn Tông thì có gì sai?!"

Thương Khung Ngọc không nhịn được truyền âm ở trong đầu nàng: "Này, những điều đó đều là tư liệu ta đã nói cho ngươi được không? Trước đó ngươi còn không biết hắn họ gì."

Cổ Tích Cửu phớt lờ nó, chỉ dùng ngón tay xoa xoa chiếc vòng tay ở trên cổ tay, cố gắng xoa dịu và trấn an nó.

Cổ Tích Tích âm thầm hít sâu một hơi: "Gia sư hành sự thần bí diệu thấp, khi làm việc sẽ không nói với các đệ tử. Ta..... cho dù ta không biết rõ những điều này cũng không có gì kỳ lạ, đúng không?"

Cổ Tích Cửu cười chế nhạo: "Nếu ngươi không tìm không phải, không thích hỏi thăm chuyện của sư phụ, không biết sư phụ mình rốt cuộc đã chữa khỏi cho bao nhiêu người cũng đúng thật không có gì lạ, nhưng ngươi không biết thói quen chữa bệnh của sư phụ mình thì có kỳ lạ hay không?!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 123: Nghi ngờ ngươi là hàng giả

Cổ Tích Tích sững sờ: "Cái gì?"

Cổ Tích Cứu tiếp tục: "Lúc ở tướng quân phủ người đã từng nói, không phải người nào cũng đều có tư cách được sư phụ người trị liệu, ngụ ý chính là địa vị của ta thấp, không xứng để tông chủ Thiên Văn Tông ra tay. Nghe có vẻ giống như tông chủ Thiên Văn Tông là người trực lợi, chỉ biết nịnh bợ quyền quý. Điều này quả thực là đang hủy hoại thanh danh của tông chủ Thiên Văn Tông. Thử hỏi, đây liệu có phải là những gì đệ tử nên làm hay không? Ta nghi ngờ người là hàng giả thì có gì không đúng?!"

Mọi người: "....." Tất cả mọi người đều cảm thấy, dường như bọn họ cũng nghi ngờ về thân phận của thánh nữ trước mắt này sau khi nghe những lời mà Cổ Tích Cứu vừa nói.....

Ngay cả Dung Sở, trong thâm tâm vẫn luôn xem trọng Cổ Tích Tích cũng âm thầm nghi ngờ, chuyển ánh mắt nhìn về phía Cổ Tích Tích.

Hắn không nghi ngờ gì về thân phận của thánh nữ Cổ Tích Tích. Hắn từng âm thầm điều tra nàng ta, đó đúng thật chính là vị thánh nữ Thiên Văn Tông, cơ quan tình báo của hắn không phải là đồ vô dụng, tất nhiên đã điều tra kỹ lưỡng về Cổ Tích Tích, vì thế hắn tất nhiên biết nàng ta là hàng thật.

Nhưng hắn có chút nghi ngờ Cổ Tích Tích không phải được sư phụ sủng ái nhất giống như nàng ta từng nói với mình, nếu không nàng ta không có khả năng không biết rõ về phòng cách hành nghề y của sư phụ mình như thế.

Trên khuôn mặt lạnh băng của Cổ Tích Tích gần như không nhìn được nữa, cổ gồng chỗi cãi nói: "Bỏn thánh nữ say mê với y thuật, không thích thích nghe những lời nhảm nhí, sư phụ hành sự luôn thần bí diệu thấp, không thích nói chuyện với mọi người, ta..... ta không biết cũng không có gì kỳ lạ....."

"Không kỳ lạ sao?" Cổ Tích Cứu lặp lại một câu, mang theo một chút trào phúng: "Có lẽ người cảm thấy không có gì kỳ lạ, nhưng người ngoài cảm thấy kỳ lạ cũng không sai, đúng không?"

Cổ Tích Tích: "....."

Cổ Tích Cứu đưa mắt đảo qua mọi người: "Mọi người cảm thấy ta nghi ngờ như vậy là sai?"

Nói tới đây, tất nhiên không có người nào phủ nhận, ngay cả Cổ Thiên Tinh và các tỷ muội một lòng muốn bỏ đá xuống giếng cũng không dám không đồng ý với nàng.

Ánh mắt Cổ Tạ Thiên lóe sáng, liên tục gật đầu: "Nghi ngờ là đúng! Không sai chút nào!"

Tuyên Đế khụ một tiếng: "Cổ lục tiểu thư nói có lý."

Ngay cả hoàng đế cũng nói như vậy, những người khác tất nhiên đều sôi nổi phụ họa.

Trên khuôn mặt tuần tú của Hữu thiên sư thật ra không có biểu tình gì, nhưng giải quyết dứt khoát: "Lần này Cổ Tích Cứu đã thắng."

Khuôn mặt Cổ Tích Tích trở nên âm trầm. Nàng ta không thể phản bác lại lập luận này của Cổ Tích Cứu, nhẹ nhàng hít một hơi và nói: "Ta là đệ tử của tông chủ Thiên Văn Tông, nếu chư vị không tin, có thể đi tới Thiên Văn Tông chứng thực!"

Xu mặt sử Bùi đại nhân nói: "Không cần chứng thực, người đúng là thật."

Cổ Tích Tích lại nhìn về phía Thiên Tế Nguyệt, nhưng Thiên Tế Nguyệt lại nói: "Hiện tại không phải thảo luận người là thật hay giả, mà là Cổ lục tiểu thư nghi ngờ có hợp lý hay không. Hiện tại chứng minh rằng, nàng hợp lý."

Được thôi! Cổ Tích Tích không muốn tiếp tục tranh luận về vấn đề này nữa, nàng ta nhìn chăm chăm vào Cổ Tích Cứu: "Cho dù Cổ lục tiểu thư có lý khi nghi ngờ thân phận của ta, nhưng nàng bôi nhọ y thuật của bốn thánh nữ là đạo lý gì?! Y thuật của ta như thế nào, ta nghĩ chư vị ở đây có lẽ đều đã biết, đúng không? Sao có thể nói được với một từ kém?"

Lần này ở đây có hai ngự y rất có danh tiếng, bọn họ lần lượt gật đầu: "Y thuật của Cổ thánh nữ vẫn là cực cao, có thể xưng là thần y."

Cổ Tích Cứu câu môi cười, nhẹ nhàng nói: "Trên đời này, có rất nhiều người nghe danh không bằng gặp mặt. Ta không quan tâm thanh danh của người cao bao nhiêu, ta chỉ nói tới những gì ta tự mình nhìn thấy. Vừa rồi Cổ thánh nữ từng sờ mạch bất bệnh cho ta, nói đốm đỏ trên mặt của ta là do bẩm sinh. Ta nói có đúng hay không?"

Cổ Tích Tích sững sờ. Lúc ở tướng quân phủ, nàng ta bắt mạch cho Cổ Tích Cứu chủ yếu là bởi vì nghi ngờ thân phận đối phương.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 124: Có lẽ sinh ra đã có

Cổ Tích Tích sùng sờ. Lúc ở tướng quân phủ, nàng ta bắt mạch cho Cổ Tích Cửu chủ yếu là bởi vì nghi ngờ thân phận đối phương, muốn tra xét xem trên người nàng có linh lực hay không, vì vậy mới kiểm có đưa ra một lý do để xem bệnh. Thật ra nàng ta căn bản không nghiêm túc kiểm tra, chỉ vì nhìn thấy đốm đỏ của đối phương giống như một cái bớt, vì thế nên mới vội vàng đưa ra kết luận này.

Hiện tại nghe Cổ Tích Cửu nhắc tới chuyện này, trong lòng nàng ta nhảy dựng, không nhịn được lại nhìn nhìn trên mặt Cổ Tích Cửu, nó vẫn giống như một cái bớt!

Nàng ta ngẩng đầu lên: "Tất nhiên là bẩm sinh, đốm đỏ của người vốn dĩ đã có từ khi mang thai ở trong bụng mẹ!"

Cổ Tích Cửu khẽ cười: "Vậy người cũng biết đốm đỏ này của ta có từ khi nào?"

Cổ Tích Tích sùng sốt. Nàng ta hiểu biết về Cổ Tích Cửu cực ít, thân phận nàng ta như vậy, tất nhiên không thêm để tâm tìm hiểu một nữ nhi trong tướng quân phủ, đừng nói tới đối phương còn là một phé vật?

Tất cả những gì nàng ta biết về Cổ Tích Cửu chính là phé vật có tướng mạo xấu xí, những mặt khác nàng ta đều không biết.

Nàng ta chỉ có thể suy đoán theo quy luật thường có: "Có lẽ từ khi sinh ra đã có."

Nàng ta vừa trả lời câu này, lập tức nhìn thấy có người lắc đầu, hơn nữa có khá nhiều người trong số bọn họ.....

Trong lòng nàng ta nhảy dựng, tiếp tục bổ sung: "Có những vết bớt thường có do bẩm sinh, nhưng cũng có những vết bớt được hình thành sau khi sinh, chẳng qua lúc đầu rất nhẹ, gần như không nhìn ra được, sau đó mới chậm rãi rõ hơn mà thôi." Lời giải thích này của nàng ta cực kỳ xảo quyệt, giữ lại một đường lui cho mình.

"Ta đây thuộc về loại nào?" Cổ Tích Cửu hỏi.

"Có lẽ là..... có lẽ là loại thứ hai." Cổ Tích Tích trả lời.

Cổ Tích Cửu cười: "Loại thứ hai? Ý của Cổ thánh nữ chính là, vết bớt này của ta có từ trong bụng mẹ, chẳng qua vẫn luôn cực nhẹ, sau đó theo thời gian mới tăng thêm và chậm rãi hiện ra?"

"Không sai!"

"Vậy Cổ thánh nữ có biết vết bớt này từ khi nào người khác có thể liếc mắt một cái là nhìn ra được?"

Cổ Tích Tích siết chặt nắm tay ở trong ống tay áo, nàng ta nào biết câu trả lời?!

Nàng ta không nhịn được nhìn về phía Dung Sở, muốn hán gọi ý cho mình.

Dung Sở hiện tại đang cùng trên một con thuyền với nàng ta, quả nhiên nhắc nhở cho nàng ta. Hắn lặng lẽ đưa ra ba ngón tay.

Hắn vốn dĩ muốn dùng biện pháp truyền âm nhập mật nhắc nhở cho Cổ Tích Tích, kết quả không biết vị Hữu quốc sư Thiên Tế Nguyệt đã bố trí pháp trận gì đó ngăn cản, bất luận pháp thuật hay có liên quan tới linh lực đều không thể sử dụng được.

"Là ba tháng!" Cổ Tích Tích trả lời. Theo nàng ta hiểu biết, bớt ẩn tính thường sẽ bắt đầu xuất hiện trong vòng mấy tháng sau sinh.

Dung Sở: "....."

Những người trong cuộc: "....."

Dung Sở không nhịn được nữa, khụ một tiếng nói: "Khi nào vết bớt hiện ra thì có liên quan gì tới bệnh tình? Dù sao đốm đỏ của người vẫn còn ở đó. Nó hiện ra lúc ba tuổi hay ba tháng thì có gì khác nhau?"

Những lời hắn nói rõ ràng là người ngoài nghề, sắc mặt Cổ Tích Tích khẽ biến, biết bản thân mình lại mắc sai lầm. Nếu đốm đỏ bỗng nhiên mọc ra sau ba tuổi sẽ không phải là bớt.....

Cổ Tích Cửu khẽ cười một tiếng, không để ý tới hai người này, ngược lại hỏi một vị ngự y: "Hình đại nhân, đốm đỏ trên mặt hiện ra lúc ba tuổi và ba tháng có khác nhau hay không?"

Hình đại nhân ngay thẳng đáp: "Tất nhiên khác nhau, nếu hiện ra sau ba tuổi hơn phân nửa là do nhân tố bên ngoài tạo thành, trước ba tháng hiện ra hơn phân nửa là bớt, không thể quơ đùa cả nắm. Nhưng Cổ cô nương hiện nay đã mười ba tuổi, bất luận một y giả nào chỉ nhìn xem qua đều không thể nhìn ra được thời kỳ sinh trưởng, cần phải thăm hỏi người bệnh mới có thể đưa ra phán đoán cụ thể."

"Đúng vậy, Cổ thánh nữ không thể nhìn ra được thời gian cụ thể cũng không có gì ngạc nhiên, đúng không? Làm sao có thể chỉ vì điều này mà nói y thuật của nàng kém cỏi?" Dung Sở vội vàng ngắt lời.

Cổ Tích Cửu cười, không quên nói lời châm chọc: "Một y giả khi xem bệnh thường nhìn, nghe, hỏi, đó đều là những kiến thức cơ bản thường có. Vị Cổ thánh nữ này ngay cả hỏi cũng không hỏi một câu! Cứ thế trực tiếp đưa ra phán đoán, không phải kém cỏi thì là gì? "

Mọi người:"..... "

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 125: Xấu nữ phé vật biết y thuật?

"Ta cho rằng nàng có khả năng *thông thiên triệt địa** (*có kiến thức học vấn sâu rộng người đời không ai sánh kịp). Nàng chỉ cần bắt mạch, nhìn mặt là có thể chuẩn đoán ra bệnh. Không ngờ kết quả lại là phán đoán sai lầm nghiêm trọng! Nếu như hiệu quả trị liệu cho bẩm sinh giống như sau sinh, nàng không hỏi những chi tiết này cũng không quan trọng, nhưng hai phương pháp điều trị này căn bản hoàn toàn khác nhau! Thậm chí có đôi khi là trống đánh xuôi, kèn thổi ngược. Và vị Cổ thánh nữ này không chẩn bệnh cẩn thận đã cầu thả đưa ra kết luận, nói đốm đỏ này không có khả năng tiêu trừ. Đây không phải là cầu thả buồn cười hay sao?"

Cổ Tích Tích: "....."

Khuôn mặt nàng ta vốn trắng như tuyết lúc này đỏ ửng, nàng ta không ngờ một chút sai lầm nho nhỏ của mình sẽ bị đối phương chộp được.

"Người..... người thì biết gì?! Bồn thánh nữ đâu phải là đại phu bình thường? Với y thuật của ta, chỉ cần bắt mạch và nhìn khí sắc trên mặt là có thể phán đoán chuẩn xác, không cần phải dò hỏi! Hơn nữa, đốm đỏ trên mặt người đã thâm nhập vào da thịt, bất luận là bẩm sinh hay sau sinh đều không thể nào trị liệu, kết luận của ta không sai! Ta xem bệnh chỉ quan tâm tới kết quả, không quan tâm tới quá trình....." Nàng ta cố gắng cãi lại.

Những lời của Cổ Tích Tích nói ra cũng có chút đạo lý.

Rốt cuộc năm đó, sau khi trên mặt Cổ Tích Cửu sinh ra đốm đỏ, Cổ Tạ Thiên không những đưa nàng đi tìm gặp rất nhiều đại phu, thậm chí hoàng thất cũng từng phái ngự y tới cửa thăm khám, tất cả bọn họ đều nói không thể nào trị được.....

Hiện tại Cổ Tích Tích đưa ra chuẩn đoán không chính xác như vậy, thật ra cũng giống như phán đoán cuối cùng của các vị đại phu khác, do đó không ai cho rằng nàng ta đã sai.

Ánh mắt mọi người lại nhìn về phía Cổ Tích Cửu, muốn xem nàng sẽ nói gì.

Cổ Tích Cửu vẫn giữ bình tĩnh: "Người kết luận đốm đỏ của ta vĩnh không có khả năng khôi phục?"

"Không sai!"

"Nếu ta nói —— có thể trị được thì sao?"

Cổ Tích Tích: "..... Sao có thể?! Ai nói với người có thể trị được?"

Tay nhỏ của Cổ Tích Cửu chỉ vào chính mình: "Ta tự mình trị!"

Cổ Tích Tích cười khúc khích: "Đúng là nói lời vô nghĩa! Người căn bản không hiểu y lý, thậm chí chẳng phải là y giả bình thường, sao có thể trị được?"

"Ta không hiểu y lý?" Cổ Tích Cửu nói giọng nhẹ nhàng: "Vậy ta và Cổ thánh nữ hãy tỷ thí một trận! Nếu như ta thua, lần đánh cuộc này hãy xem như ta thua. Nếu như ta thắng, y thuật của Cổ thánh nữ thậm chí còn kém hơn cả hải tặc, đó chẳng phải là vô dụng hay sao?"

Cổ Tích Tích: "....."

Mọi người:"..... "

Xấu nữ phé vật biết y thuật? Còn muốn khiêu chiến với Cổ thánh nữ?!

Toàn trường gần như sôi trào!

Nếu ngay từ đầu Cổ Tích Cửu nói như thế, mỗi người ở đây tất nhiên đều sẽ không tin, cho rằng nàng đang ba hoa chích choè, khoe khoang không có mục đích.

Nhưng trải qua một vòng đánh giá giữa nàng và Cổ Tích Tích, mọi người bỗng nhiên cảm thấy cho dù tiểu nha đầu này biết y thuật cũng không có gì lạ.....

Tất cả mọi người đều mở to hai mắt, ngay cả Tuyên Đế cũng chấn động tinh thần, đứng thẳng người lên! Một đôi con người chăm chú nhìn vào trên mặt Cổ Tích Cửu.

Thông qua biểu hiện vừa rồi của Cổ Tích Cửu, ông có thể nhìn ra nàng biết y thuật, nhưng y thuật của nàng có thể so sánh với Cổ thánh nữ?

Đừng nói vượt qua Cổ Tích Tích, cho dù có thể bằng được một nửa đối phương cũng đã ghê gớm rồi! Có thể xưng được với thần y!

Trên đời này không có nhiều đại phu giỏi, người có thể xưng được với thần y càng là *lông phượng sừng lân (cực hiếm)*, không chỉ là khan hiếm bình thường.

Nếu như Cổ Tích Cửu có y thuật cao minh, đó quả thực chính là phúc của Phi Tinh Quốc! Nàng chẳng những không phải là phế vật, còn là kỳ bảo!

Không những hai mắt Tuyên Đế sáng rực, đôi mắt của một đám các đại thần trong triều cũng đều tỏa sáng. Tất cả đều nhìn chăm chăm vào Cổ Tích Cửu, muốn nhìn xem biểu hiện của nàng.

Dung Già La hiếm khi mở miệng, nói: "Hữu thiên sư đại nhân, phụ hoàng, có cho phép các nàng tỷ thí trận này hay không?"

Tuyên Đế nào có lý không muốn, lập tức cất cao giọng nói: "Thật sự cần phải tỷ thí mới có thể khảo nghiệm ra được thực học, trăm chuẩn!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126: Cá mặn xoay người!

Thiên Tế Nguyệt cũng nhẹ nhàng gật đầu: "Chuẩn!"

Sự tình đã đi tới mức thế này, Cổ Tích Tích không thể không đồng ý. Hơn nữa, nàng ta cũng không cho rằng mình sẽ thua kém tiểu nha đầu Cổ Tích Cửu!

Một hồi tỷ thí chính thức bắt đầu.

Trận đấu là so tài về khiến thức y thuật, do các đại nho y học lâm thời ở đây ra đề mục. Lúc đầu là những câu hỏi chung và bọn họ lần lượt giải đáp. Các câu hỏi cũng nằm trong phạm vi thông thường, hai người đều có thể đối đáp trôi chảy, chẳng phân biệt trên dưới.

Vì thế đại nho y học bắt đầu tìm kiếm những câu hỏi lạ và khó hơn, sau đó khiến hai người phải chạy đua để trở thành người đầu tiên giải đáp.....

Hơn mười phút sau, khuôn mặt xinh đẹp của Cổ Tích Tích trở nên tái nhợt! Nàng ta không thể đánh bại được nha đầu thú vị kia!

Cổ Tích Tích không giỏi ngâm nga y thư, đặc biệt là mấy năm nay nàng ta thường xuyên xuống núi để có cảm giác tồn tại. Những kiến thức ban đầu nàng ta ngâm nga vẫn còn có thể nhớ rõ, nhưng những câu hỏi lạ và khó hơn nàng ta đã không còn nhớ rõ, vì thế nên trả lời hơi chậm.

Phía đối diện, xấu nha đầu kia chỉ há mồm là ra, giọng nói lạnh lùng giòn vang, giống như những hạt cườm rơi trên đĩa ngọc, mỗi một chữ đều vô cùng rõ ràng.

Vị đại nho kia đang hỏi với một cuốn y thư trong tay, tất nhiên cũng đối chiếu đáp án. Cổ Tích Tích nhiều nhất chỉ trả lời được đại thể, thường thiếu một số điểm. Trong khi Cổ Tích Cửu lại trả lời không thiếu một chữ!

Kết quả so tài cao thấp có thể được nhìn thấy rõ ràng như vậy. Hơn nửa canh giờ sau, Cổ Tích Cửu đã tuyệt đối đánh bại Cổ Tích Tích. Thiên Tế Nguyệt tuyên bố, trận này Cổ Tích Cửu đã thắng!

Đám người lại một lần nữa sôi trào!

Vô số ánh mắt dừng ở trên người Cổ Tích Cửu, ngay cả vị thập nhị hoàng tử Dung Ngôn giờ phút này ánh mắt nhìn Cổ Tích Cửu cũng có chút phức tạp, dường như lấp lánh hơn.

Có Tạ Thiên kích động đến nổi đỏ mặt!

Quá đẹp mặt! Nữ nhi này của ông thật sự đã khiến cho ông đẹp mặt!

Giống như một viên ngọc đã bị phủ bụi từ lâu, giờ phút này cuối cùng đã phát ra ánh sáng rực rỡ!

Cổ Tích Tích vừa thẹn vừa giận. Nàng ta cười lạnh một tiếng: "Được rồi, trận này xem như nàng thắng. Tuy nhiên, trị bệnh cứu người không phải chỉ dựa trên một chút y thư là có thể làm được, cần phải có bản lĩnh thực tế, bằng cách chữa cho bệnh nhân thực sự....."

"Vậy trận thứ hai hãy chữa bệnh cho người." Cổ Tích Cửu ngắt lời nàng ta.

Cổ Tích Tích cứng người: "Lúc này làm gì có người bệnh nào cho chúng ta thi đấu trị liệu?"

Tuyên Đế lập tức nhìn về phía ngự y, ngự y lập tức tiến lên: "Điều này rất dễ, trong tay lão phu vừa lúc có một đôi huynh đệ song sinh bị bệnh. Bệnh tình của bọn họ có chút kỳ lạ, chứng bệnh đều giống nhau như đúc, nhị vị hãy nhìn xem thể nào?"

Cổ Tích Tích: "....."

Cổ thánh nữ sẽ không dễ dàng chữa bệnh cho người khác, hiện tại hiếm khi có cơ hội khiến nàng ta ra tay, vì vậy hai người bệnh khi nhận được tin tức này, lập tức nhanh chóng chạy tới cùng với người nhà! Không dám chậm trễ dù chỉ một khắc!

Thương Khung Ngọc có chút mất tự tin trong lòng: "Chủ nhân, những kiến thức y học đó ta có thể trực tiếp nhắc nhở cho người, nhưng trị bệnh cứu người thì không được. Người phải dựa vào chính bản thân người."

Rốt cuộc, xem bệnh cần phải có kiến thức toàn diện, cùng với phán đoán chuẩn xác, không thể thực hiện bằng cách ghi nhớ đơn thuần.

"Yên tâm" Cổ Tích Cửu trả lời nó chỉ bằng hai chữ.

Cổ thánh nữ và xấu nữ phế vật nổi danh đang đấu y thuật ở Vạn Tinh Lâu, tin tức này tất nhiên đã được truyền ra ngoài. Một truyền mười, mười truyền trăm, không đến thời gian nửa canh giờ, dưới lầu Vạn Tinh Lâu đã tụ đầy bá tánh đến xem náo nhiệt. Có một số người thậm chí còn bắt đầu đánh cược, đánh cược xem cuối cùng ai sẽ là người chiến thắng.....

Trong khi chờ đợi bệnh nhân, Cổ Tích Cửu đi đến lan can bên cạnh nhìn xuống phía dưới. Nàng thấy dòng người phía dưới chen chúc xô đẩy, đoán chừng khoảng mấy nghìn người tụ tập, xúm lại vây quanh Vạn Tinh Lâu, vô số người ngẩng đầu nhìn về phía trước. Khi thân ảnh nho nhỏ của Cổ Tích Cửu vừa mới hiện ra, phía dưới lập tức có người bắt đầu lớn tiếng đánh trống reo hò.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 127: Đơn giản cao diệu tới cùng

"Cô nương này có phải là Cổ lục tiểu thư hay không?"

"Ai nha, trời tối quá, ta nhìn không rõ mặt, nhưng có vẻ như rất giống! Ngoại trừ nàng ra có lẽ không có hài tử thứ hai, đúng không?"

"Đó chính là nàng!"

"Cổ lục tiểu thư cố lên! Chúng ta xem trọng người!"

"Lão Hồng, dừng lại đi. Người xem trọng nàng mà lại đặt tiền cược ở trên người Cổ thánh nữ? Xem trọng nàng thì người nên đổi đổi tiền cược đi thôi!"

"Ta không hối hận khi đặt cược. Mặc dù ca ca ta đặt tiền cược vào Cổ thánh nữ, nhưng trái tim ta vẫn hướng về Cổ lục tiểu thư....."

"..... Các người đều không phúc hậu, ta đã đặt tiền cược ở trên người Cổ lục tiểu thư, đây mới là chân chính ủng hộ! Cổ lục tiểu thư, người nhất định phải thắng, ta đã đặt mười lượng bạc, một năm của cái của nhà ta!"

"....."

Phía dưới cái cọ âm ỉ, hăng hái khác thường. Bọn họ thích nhất là tiết mục cá mập xoay người! Hơn nữa, vị Cổ lục tiểu thư này còn không phải là cá mập bình thường.....

.....

Tiếng la hét ầm ĩ phía dưới tất nhiên cũng truyền tới trên lầu, đôi môi nhợt nhạt của Cổ Tích Cửu hơi cong. Nàng không nói chuyện, chỉ vờn một bàn tay đưa ra thủ thế "yên tâm", lập tức lại khiến cho phía dưới vang lên một trận hoan hô!

Bạn đầu Cổ Tích Cửu muốn điệu thấp một chút, nhưng hiện tại nếu đã cao diệu, vậy đơn giản hãy cao diệu tới cùng!

Cổ Tích Tích tức giận đến nổi cắn răng, lạnh lùng cười: "Tiểu hài tử chỉ thích làm dáng ngông cuồng, đợi lát nữa người thua sẽ bị cắt cả đầu lưỡi!"

Cổ Tích Cửu ngoái đầu nhìn lại, nói về ba chữ với nàng ta: "Ồ, đúng không?" Giọng điệu của nàng không chút để ý, thờ ơ lạnh lùng, tất nhiên là có ý khinh thường.

Cổ Tích Tích: "....." Nàng ta có một loại cảm giác đánh một quyền vào trên bóng

Mình sẽ không thua! Mình đường đường là thánh nữ, sẽ không thua một xấu nha đầu tóc còn chưa khô máu!

.....Edit: Emily Ton.....

Một đôi huynh đệ song sinh, khoảng mười bốn đến mười lăm tuổi, môi hồng răng trắng, rất đẹp.

Nhưng lúc này sắc mặt hai người đều trông tái nhợt, mới đi bộ vài bước đã bắt đầu thở hổn hển, bộ dáng suy yếu như muốn ngã xuống bất kỳ lúc nào. Phụ thân bọn họ theo sau, một vị quan to tam phẩm triều đình.

Vị quan to triều đình này trông rất hốc hác, mang theo hai đứa nhỏ muốn quý xuống dập đầu, nhưng hai đứa nhỏ vừa mới rời khỏi sự nâng đỡ của tôi tớ thì bắt đầu ngã trái ngã phải. Sau khi bọn họ quý xuống thì rốt cuộc không đứng dậy được, căn bản không thể hành lễ ba quý chín lạy.

Tuyên Đế xua tay: "Vu Các lão, lệnh lang bệnh nặng, không cần thực hiện đại lễ, đứng lên đi."

Nhóm tôi tớ lúc này mới tiến lên nâng hai vị tiểu công tử ngồi xuống ghế trên.

"Vu Các lão, trầm nhớ rõ hai tiểu tử này của nhà ngươi xưa nay đều tung tăng nhảy nhót, công phu cũng không tồi, một tháng trước còn được Cửu Tinh Tông tuyển chọn là đệ tử nội môn, vì sao bỗng nhiên biến thành bộ dáng này?"

"Bệ hạ, việc này một lời khó nói hết....." Vu Các lão có lẽ đã quá lo lắng cho hai đứa nhỏ, giọng nói run rẩy, ông mô tả ngắn gọn những gì đã xảy ra với hai đứa nhỏ của mình.

Thì ra sau khi hai đứa nhỏ được Cửu Tinh Tông lựa chọn, trong lòng vui mừng, cả hai lén trốn người nhà cùng nhau tiến vào rừng rậm hắc ám thám hiểm. Bọn họ đã mất tích ba ngày ba đêm mới thoát ra được. Nhưng sau khi thoát ra khỏi đó liền biến thành người câm, quay trở lại phủ cũng càng ngày càng trở nên suy nhược. Họ đã mời rất nhiều đại phu, nhưng không có một đại phu nào có thể tra ra nguyên nhân bị bệnh.

Tuyên Đế nhìn về phía Chu ngự y bên cạnh: "Ái khanh đã từng xem qua, người nói như thế nào?"

Chu ngự y khom người nói: "Bệ hạ, mấy ngày nay thần đã hội chẩn qua cho hai vị công tử này. Thần xin lỗi vì mình bất lực, thật sự không thể xác định được nguyên nhân gây bệnh. Hai vị công tử ngoại trừ mạch tượng suy yếu, không thể tìm thấy điều gì bất thường, nhưng lại càng ngày càng suy yếu, ngay cả khi đã tiêu thụ hết tất cả các loại dược phẩm bổ cần thiết."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 128: Chỉ có thể cứu một người

Quả nhiên là một căn bệnh kỳ lạ! Nhưng hai đứa nhỏ còn là người câm, không nên lời dù chỉ một câu.

Càng quý dị hơn chính là, hai đứa nhỏ rõ ràng đều biết chữ, nhưng hai tay run rẩy không thể viết ra được một từ, vì vậy không thể hỏi ra được bọn nó rốt cuộc đã trải qua những gì ở trong khu rừng hắc ám.

Rừng rậm hắc ám là cấm địa nổi danh trong lãnh thổ Phi Tinh Quốc. Nghe đồn rằng bên trong có vô số ma thú ăn thịt người, còn có một cái đầm bùn ảo giác, nếu bị sa lầy sẽ không thể trốn ra ngoài được. Người bình thường không dám dễ dàng đi vào nơi đó, không ngờ hai đứa nhỏ này sẽ xông vào nơi đó!

Tuyên Đế đưa ánh mắt hy vọng nhìn về phía Cổ Tích Cửu và Cổ Tích Tích: "Nhị vị có khả năng nhìn ra chứng bệnh của chúng?"

Cổ Tích Tích nhìn về phía hai đứa nhỏ: "Ai trong số các người nguyện ý để bản thánh nữ trị liệu?"

Ánh mắt của hai đứa nhỏ sáng lên, chúng không nói nên lời nhưng đều cùng nhau gật đầu!

Trong mắt Cổ Tích Tích hiện lên một tia đắc ý. Nàng ta nhẹ nhàng thở dài một hơi: "Nhưng bản thánh nữ chỉ có thể trị liệu cho một trong hai người các người, một người khác phải giao cho vị Cổ lục tiểu thư trị liệu." Nàng ta chỉ ngón tay về phía Cổ Tích Cửu.

Trong mắt hai đứa nhỏ hiện lên một sự kinh hoàng.

Cổ Tích Tích lại cười: "Ai trong số các người nguyện ý để vị Cổ lục tiểu thư trị liệu? Nói không chừng nàng cũng có thể mèo mù gặp chuột chết, chữa khỏi bệnh cho các người."

Hai đứa nhỏ lắc đầu thật nhanh.

Mọi người: "....."

Cổ Tích Tích cuối cùng cũng tìm về được một chút mặt mũi ở đây. Nàng ta liếc mắt nhìn Cổ Tích Cửu một cái: "Xem ra bọn họ thực sự không xem trọng Cổ lục tiểu thư. Nhưng bọn họ như vậy lại khiến bốn thánh nữ có chút khó xử. Ta chỉ có thể trị liệu cho một người."

Vu Các lão thiếu kiên nhẫn, không nhịn được nói một câu: "Nếu như thánh nữ chỉ có thể trị được cho một hài tử, vậy chờ sau khi thắng cuộc, xin thánh nữ đại từ đại bi một chút, cũng cứu một hài tử khác."

Cổ Tích Tích nhấp nhấp miệng nhỏ: "Không thể nào, bốn thánh nữ chỉ có thể cứu một người! Nếu Các lão là phụ thân của chúng, có thể đưa ra lựa chọn giúp chúng."

Vu Các lão nhìn đứa này rồi lại nhìn đứa kia, trên mặt rối bời. Cuối cùng ông làm liều, chỉ một ngón tay ra: "Xin thánh nữ hãy trị liệu cho Mạc Bạch." Ông đang chỉ về phía tiểu nhi tử của mình, linh lực của Vu Mạc Bạch cao hơn một chút so với ca ca Vu Mộ Thanh.

Ánh mắt Vu Mạc Bạch sáng lên, trong khi đôi mắt của Vu Mộ Thanh lại hiện lên sự tuyệt vọng.

Cổ Tích Tích lại liếc mắt nhìn Cổ Tích Cửu một cái, hy vọng tìm ra được một chút cảm xúc xấu hổ từ trên mặt nha đầu này, nhưng nàng ta đã hoàn toàn thất vọng!

Cổ Tích Cửu đứng ở nơi đó, khuôn mặt nhỏ vẫn rất bình tĩnh, trên miệng nhỏ thậm chí còn có một nụ cười nhạt, dường như làm ngơ đối với biểu tình của hai hài tử kia.

Cổ Tích Tích có chút thất vọng, nhưng hiện tại trong lòng nàng ta vẫn rất vui sướng!

Mặc dù hai hài tử này có chứng bệnh kỳ lạ, nhưng trùng hợp là nàng ta đã từng gặp qua, còn từng nhìn thấy sư phụ Long Tư Dạ ra tay trị liệu. Đáng mừng hơn nữa chính là, trong túi trữ vật của nàng ta có được vật đúng bệnh!

Nàng ta nhẹ nhàng thở phào nhẹ nhõm, lần này nàng ta nhất định thắng rồi! Nàng ta không tin Cổ Tích Cửu cũng từng gặp qua chứng bệnh tương tự, cũng trùng hợp có được vật đúng bệnh!

Trước tiên, nàng ta bắt mạch cho Vu Mộ Bạch một lát, trong lòng nàng ta càng thêm khẳng định phán đoán của mình, trong đôi mắt đẹp hiện lên vui sướng.

Đôi mắt Vu Các lão nhìn chăm chăm vào nàng ta, chờ sau khi nàng ta bắt mạch xong, ông mới run giọng hỏi một câu: "Như thế nào? Nó rốt cuộc đã bị bệnh gì, có cứu được không?"

Cổ Tích Tích nhẹ nhàng nói: "Nó đã trúng một loại kỳ độc. Độc này vô sắc vô vị, không thể phát hiện ra được độc tính trong người. Nếu như không trị liệu đúng bệnh, nó sẽ phải bỏ mạng trong vòng nửa tháng!" Hiện tại hai đứa nhỏ này đã bị trúng độc mười bốn ngày!

Nói cách khác, hai hài tử này chỉ còn một ngày để sống!

Sắc mặt mọi người biến đổi, giọng nói của Vu Các lão càng thêm run rẩy: "Thánh nữ có thể giải độc, đúng không? "

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129: Cứ việc ôm nó

Cổ Tích Tích lại liếc mắt nhìn Cổ Tích Cửu một cái, khóe môi câu lên: "Vị Cổ lục tiểu thư cũng đã bắt mạch cho chúng, có cao kiến gì không? Người có biết chúng đã trúng độc gì hay không?" Nàng ta sẽ không nói ra tên độc được trước, tránh cho Cổ Tích Cửu học theo, đoạt mất sự nổi bật của mình!

Độc này cực hiếm và rất kỳ lạ, nàng ta không tin tiểu hài tử như Cổ Tích Cửu cũng biết loại độc này!

Ánh mắt mọi người tự nhiên lại cùng nhau nhìn về phía Cổ Tích Cửu. Cổ Tích Cửu ôm hai cánh tay, lười biếng cười: "Thánh nữ có thể bắt đầu trị bệnh trước."

Cổ Tích Tích cười lạnh một tiếng: "Người muốn học ta sao?"

Khóe môi Cổ Tích Cửu câu lên: "Yên tâm, biện pháp trị liệu của ta tuyệt đối không giống với người."

Cổ Tích Tích hừ một tiếng: "Tùy người, cho dù người muốn học theo cũng học không được! Bốn thánh nữ đảm bảo, lần này ra tay nhất định có thể thuốc đến bệnh trừ!"

Nàng ta vừa nói, vừa lấy ra một cái bình nhỏ, đổ ra một viên đan được màu tím, đưa cho Vu Mộ Bạch ăn vào. Sau đó nàng ta bắt đầu xuất chương, lòng bàn tay ẩn ở phía trên ngực thiếu niên, giúp hắn vận hóa được lực ——

Thời gian một nén nhang trôi qua, gương mặt tái nhợt của Vu Mộ Bạch rốt cuộc có chút ửng đỏ, đó là dấu hiệu chuyển biến tốt đẹp.

Cổ Tích Tích thu chương, ngao ngễ nói: "Được rồi! Sau khi quay về hãy để nó nghỉ ngơi khoảng ba ngày, ăn chút được bỏ, chế độ ăn thanh đạm, như thế có thể hoàn toàn khôi phục....."

Xem ra vị thánh nữ này quả nhiên rất giỏi y thuật! Gần như là thuốc đến bệnh trừ.

Trong mắt mọi người hiện lên sự kính nể. Vu Các lão cũng thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhưng ông vẫn còn nhớ thương một nhi tử khác, không nhìn được nhìn nhìn về phía Cổ Tích Cửu bên kia. Ông phát hiện ra nàng đang nói chuyện phiếm cùng với Vu Mộ Thanh, chưa có ý định động thủ trị liệu.

Đương nhiên, bởi vì Vu Mộ Thanh là người câm, vì thế người nói chuyện chính là Cổ Tích Cửu. Những gì Vu Mộ Thanh có thể làm chỉ là gặt đầu và lắc đầu mà thôi.

Vu Các lão buồn bực trong lòng, không nhìn được thúc giục nói: "Cổ tiểu thư có nên bắt đầu ra tay trị liệu hay không? Thánh nữ bên này đã trị liệu xong, Mộ Bạch cũng đang chuyển biến tốt đẹp....."

Ông vừa mới nói được tới đây, bất chợt nghe phía sau vang lên một tiếng "oa ——".

Ông chợt quay đầu nhìn lại, sắc mặt biến đổi.

Sắc mặt nhi tử Vu Mộ Bạch của ông rõ ràng đã chuyển biến tốt đẹp, lúc này trở nên đỏ ngầu, mồm to đang phun ra máu, trong khi ở dưới chân nó còn có một cái bình màu xanh, và máu của Vu Mộ Bạch đều được phun vào cái bình kia.....

Nếu không phải hai tên đầy tớ bên cạnh kịp thời đỡ lấy nó, chỉ sợ nó đã trượt xuống từ trên ghế.

"Sao lại thế này? Sao lại thế này?" Vu Các lão luống cuống, mọi người choáng váng.

Cổ Tích Tích cũng bị sốc, bước nhanh tiến lên, dò tìm mạch đập của Vu Mộ Bạch, mặt đẹp trở nên tái nhợt.

Nàng ta không có thời gian nói gì, ngón tay lập tức điểm một vài huyệt đạo ở trên người Mộ Bạch. Tuy nhiên, tất cả đều vô dụng. Nàng ta không ngăn được Vu Mộ Bạch tiếp tục nôn ra máu.....

Một lát sau, khuôn mặt tuần tú của Vu Mộ Bạch đã trở nên tái nhợt giống như người chết, uể oải ngồi ở trên ghế, cả người dường như run rẩy, trông giống như gần hết hơi.

Cổ Tích Tích rốt cuộc dừng tay.

"Thánh nữ, như thế nào?" Vu Các lão giống như lá rụng trong gió, nói với giọng run rẩy.

Sắc mặt Cổ Tích Tích hơi tái nhợt: "Các ngươi đưa hắn tới đây vẫn chậm một bước, mặc dù bản thánh nữ đã dùng đúng biện pháp, nhưng độc đã vào tim. Ta đã cố hết sức."

Nói cách khác, Vu Mộ Bạch không thể cứu được!

Vu Các lão không đứng vững được nữa, nước mắt trào ra, lão đảo lao về phía Vu Mộ Bạch: "Mộ Bạch....."

"Nếu thật sự muốn nó chết, ông cứ việc ôm nó đi!" Giọng nói của Cổ Tích Cửu bỗng nhiên lạnh lùng truyền đến.

Vu Các lão ngẩn ra, bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn Cổ Tích Cửu đứng ở nơi đó, giọng nói trở nên run rẩy: "Vây..... vậy..... Cổ tiểu thư có biện pháp nào có thể cứu chữa trị cho nó hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 130: Hắn thậm chí không hỏi một câu!

"Ông muốn để ta cứu nó? Ông tin ta không?" Cổ Tích Cửu hỏi lại.

Vu Các lão quả thực giống như người sắp chết đuối trước cọng rom cuối cùng, trực tiếp quỳ xuống: "Tin! Lão phu tin! Cầu xin cô nương cứu nó!" Còn

nước còn sót* còn hơn hoàn toàn tuyệt vọng! (*死马当活马医: to give medicine to a dead horse; to keep trying everything in a desperate situation = còn nước còn tát)

Sắc mặt Cổ Tích Tích không phải khó coi giống như bình thường: "Nó trúng độc đã sâu, rõ ràng chắc chắn sẽ chết!"

Cổ Tích Cửu căn bản không để ý tới nàng ta, đi vài bước tới trước người Vu Mộ Bạch, để đầy tởm nhỏ mở miệng nó ra, ném một viên thuốc vào trong đó, sau đó nàng vuốt cổ họng để nó nuốt viên thuốc xuống.

Cổ Tích Cửu lại ngẩng đầu nhìn về phía Thái tử Dung Già La: "Điện hạ có thể giúp một tay hay không?"

Dung Già La rất dứt khoát: "Chuyện gì?"

"Nếu muốn cứu vị tiểu công tử này cần phải xoa bóp dựa theo một số huyệt vị, Tích Cửu không có linh lực nên không thể làm được việc này..... "

Dung Già La bước tới: "Được, ngươi nói, bần cung làm!"

Cổ Tích Cửu lập tức nói những huyệt vị cần phải xoa bóp lần này và mức độ nặng nhẹ khi dùng sức.

Dung Già La không nói lời vô nghĩa, lập tức làm theo. Hắn không những nhận ra huyệt vị, sự khống chế về lực đạo cũng cực kỳ tinh chuẩn, không sai chút nào!

Một đám người ở đây người, toàn bộ đều mở to hai mắt, nhìn một màn trước mắt này, không dám thở lớn.

Vị Cổ Tích Tích kì không nhận được còn muốn mở miệng: "Người đã không cứu được nữa, các ngươi còn bận rộn như vậy....."

Nàng ta còn nói chưa dứt lời, đã bị những ánh mắt bắn ra từ bốn phương tám hướng trừng trừng nhìn lại!

Ý nghĩa rất rõ ràng, bọn họ muốn nàng ta câm miệng lại! Đừng quấy rầy người khác cứu người.....

Vở diễn hôm nay thường xuyên xoay ngược, cao trào thay phiên nhau nổi lên, khiến quần chúng xem không ngừng choáng ngợp. Nhưng, khiến cho bọn họ ngạc nhiên nhất vẫn là thái độ của Thái tử Dung Già La.

Thế nhân đều biết tính tình của vị Thái tử này lạnh nhạt tự phụ, khí chất thiên thành, ngày thường căn bản không quan tâm tới người nào, cũng không có người nào dám sai bảo hắn. Nhưng hiện tại hắn lại nghe lời Cổ Tích Cửu nói như thế!

Cổ Tích Cửu bảo hắn làm cái gì hắn lập tức làm cái đó, thậm chí hắn còn không thêm hỏi một câu!

Chẳng lẽ bởi vì Thái tử nóng lòng muốn cứu trị cho nhi tử Vu Các lão?

Vì vậy nên hắn mới nghe lời đại phu nói như thế?

Nhưng, Vu Các lão ngày thường chính là đứng ở bên phe của Tứ hoàng tử, luôn tìm cơ hội gây rắc rối cho Thái tử điện hạ, thường xuyên tham tấu hắn. Có thể nói ông ta là kẻ thù của Thái tử điện hạ. Vì sao hắn lại nguyện ý cứu hài tử oan gia đối đầu?

Vị Thái tử điện hạ này cũng không phải là loại người thích lấy oán báo oán ——

Mọi người nghĩ trăm lần cũng nghĩ không ra. Nhưng bọn họ chú ý tới kết quả cuối cùng hơn là những sự nghi ngờ đó.

Thời gian một chén trà nhỏ trôi qua, Dung Già La rút cuộc dựa theo biện pháp mà Cổ Tích Cửu đã nói, xoa bóp xong cho Vu Mộ Bạch.

Vị Vu Mộ Bạch khụ ra một ngụm máu đen, mặc dù mặt vẫn còn trắng bệch, nhưng hô hấp đã dần dần ổn định lại. Nó hơi mở to mắt, miễn cưỡng ngẩng nhìn Cổ Tích Cửu: "Đa tạ....." Giọng nói nhỏ như tiếng ruồi muỗi kêu, nhưng rất rõ ràng.

Đã cứu được rồi?! Lại còn có thể nói!

Chu ngự y không đợi người phân phó, tự mình bước lên phía trước, bắt mạch cho Vu Mộ Bạch. Một lát sau ông ta vui mừng nhìn về phía Vu Các lão chúc mừng: "Chúc mừng, chúc mừng, mạch tượng của lệnh lang đã ổn định, cái mạng này thật sự đã bị Cổ tiểu thư cướp về!"

Kỳ tích! Quả thực là kỳ tích!

Vu Các lão quay về phía Cổ Tích Cửu, quỳ dập đầu: "Đa tạ Cổ tiểu thư!" Một lần trước ông dập đầu chỉ vì bất đắc dĩ, lúc này đây lại rất thành thực, thực lòng cảm phục khấu phục.

Cổ Tích Cửu cúi người, khẽ cười một tiếng: "Các lão không cần cảm tạ ta, Thái tử điện hạ mới là người xuất lực."

Vu Các lão dừng lại một chút, sau đó hành lễ và nói lời cảm tạ với Dung Già La.

Dung Già La vẫn không nói nhiều, chỉ hơi gật đầu: "Không cần khách khí." Biểu tình trước sau vẫn lạnh lùng thờ ơ giống như thường lệ.

Chương 131: Tạo ra một thần tích

Những gì Cố Tích Cửu vừa làm đã khiến mọi người ở đây bị sốc, phía trên ban công có một tiếng vỗ tay vang lên, bắt đầu là một tiếng hai tiếng, tiếp theo đó là một tràng pháo tay giống như tiếng sấm, gần như mỗi người đều đang vỗ tay.

Đặc biệt là Cố Tạ Thiên, lòng bàn tay của ông đều chuyển sang màu đỏ! Ông cảm thấy rất tự hào!

Tuy nhiên, ông vẫn có chút bối rối, nữ nhi này của ông dường như gần gũi hơn với Thái tử, trong khi bản thân ông lại là người của Tứ hoàng tử.....

Tới giờ phút này rồi, mọi người đều đánh giá rất cao y thuật của Cố Tích Cửu. Vu Các lão lập tức lại thỉnh cầu Cố Tích Cửu cứu tiếp một nhi tử khác.

Vu Mộ Thanh vừa rồi nhìn thấy ca ca của mình nôn ra máu cũng rất sợ hãi. Nó cảm thấy ngay cả khi thánh nữ ra tay cũng không trị được bệnh, vì thế khẳng định bệnh của mình chắc cũng không trị được, khuôn mặt nhỏ sợ tới mức tái mét.

Sau đó nó nhìn thấy Cố Tích Cửu kéo được đệ đệ trở về từ cái chết, đôi mắt cũng sáng lên hy vọng!

Cố Tích Cửu đi tới trước mặt nó và hỏi: "Đại công tử, ngươi có tin ta hay không?"

Vu Mộ Thanh không thể nói chuyện, điên cuồng gật đầu.

Cố Tích Cửu nhìn nó: "Ta không muốn nhìn biểu cảm của ngươi, nếu ngươi tin ta thì hãy nói ra! Nếu không ta sẽ không ra tay."

Sắc mặt Vu Mộ Thanh biến đổi, nó đã người câm, làm sao nói chuyện được?

Vu Các lão vội nói: "Cô cô nương, từ sau khi nó trở về từ rừng rậm hắc ám, vẫn luôn không thể mở miệng....."

"Không, nó có thể nói." Giọng nói của Cố Tích Cửu rõ ràng bình tĩnh: "Nó chỉ là cho rằng bản thân mình không thể nói mà thôi!"

Vu Các lão: "....."

Mọi người: "....." Tất cả bọn họ đều không hiểu.

Cố Tích Cửu khẽ nhếch miệng nhìn Vu Mộ Thanh, giọng nói càng thêm thờ ơ: "Ta sẽ đếm từ một đến ba, nếu đếm xong ngươi vẫn không nói ra, ta đây thật sự sẽ buông tay mặc kệ! Một!"

Khuôn mặt tuần tú của Vu Mộ Thanh đỏ lên, trên trán toát ra mồ hôi.

"Hail!" Giọng nói của Cố Tích Cửu giống như đòi mạng.

Vu Mộ Thanh liều mạng khép mở miệng vài cái, rốt cuộc cũng nhảy ra được một chữ: "Tin!" Giọng nói bén nhọn rõ ràng, ngay cả bản thân nó cũng thấy hoảng sợ!

Vì lo sợ Cố Tích Cửu sẽ thật sự mặc kệ nó, nó lại liên tiếp nhảy ra mấy chữ: "Ta tin! Ta tin! Cầu ngươi cứu ta....."

Cố Tích Cửu cười, giờ tay xoa xoa đầu nó: "Lúc này mới ngoan."

Vu Mộ Thanh sững sờ một lúc, tiểu cô nương trước mắt này đầu còn thấp hơn cả nó, tuổi còn nhỏ hơn nó, nhưng nàng lại đang xoa đầu nó giống như một đứa trẻ!

Tuy nhiên, hiện tại nó không dám tức giận, chỉ nhìn nàng nói: "Hiện tại ngươi chịu trị liệu cho ta?"

Cố Tích Cửu tiện tay cho hắn một viên thuốc viên: "Ăn cái này trước đã, sau đó ta sẽ dạy cho hai ngươi một bộ môn luyện công pháp, sau nửa canh giờ các ngươi sẽ khỏi hẳn."

Mọi người: "....." Thần kỳ như vậy sao?!

Hai mắt Vu Mộ Thanh và Vu Mộ Bạch sáng rực, hiện tại bọn họ đã cực kỳ tín nhiệm Cố Tích Cửu. Sau khi nuốt xuống viên thuốc, lập tức dựa theo bộ môn luyện công pháp mà Cố Tích Cửu đã nói, bắt đầu ngồi thiền.

Phương pháp ngồi thiền mà Cố Tích Cửu truyền lại cho bọn họ khác với những phương pháp luyện công trên thế giới này. Đó là những gì nàng đã học được từ một vị cổ võ gia truyền ở thời hiện đại, công hiệu giống như Ngũ Cầm Hỉ, cực kỳ có hiệu quả đối với việc khôi phục lại nguyên khí.

Sau nửa canh giờ, hai vị công tử nhảy lên khỏi tấm đệm, nhìn nhau vui mừng.

Bọn họ thật sự khỏi hẳn!

Vừa rồi hai người không thể đứng vững, ngã trái ngã phải ngay cả khi có người nâng đỡ, lúc này lại có thể nhanh nhẹn đứng ở chỗ này. Mặc dù sắc mặt hai người vẫn còn tái nhợt, nhưng tinh thần lại tốt hơn so với lúc trước rất nhiều.

Hai người cùng nhau hành lễ đối với Cố Tích Cửu: "Đa tạ Cố tiểu thư!" Động tác của cả hai đều đồng nhất và rất đẹp!

Lúc đầu, trên ban công yên tĩnh một lát, sau đó liền vang lên tiếng sấm vỗ tay.

Thần tích, Cố Tích Cửu quả thực vừa mới tạo ra một thần tích!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 132: Cố lục tiểu thư thắng tuyệt đối!

Tuyên Đế trực tiếp đứng lên: "Tốt! Rất tốt! Rất tốt! Tiểu Tích Cửu, ngươi quả nhiên không cô phụ kỳ vọng của trẫm!"

Ông quay đầu hỏi Hữu thiên sư Thiên Tế Nguyệt: "Thiên sư, như thế nào? Lần này là tiểu Tích Cửu thắng, đúng không?"

Ánh mắt Thiên Tế Nguyệt dừng ở trên người Cố Tích Cửu một lát, hơi gật gật đầu: "Cố lục tiểu thư thắng tuyệt đối!"

Người trên ban công còn đỡ hơn một chút. Rốt cuộc, trên đó đa số là quan viên trong triều, vì thế nội tâm tương đối ổn định. Khi Cố Tích Cửu hoàn toàn thắng lợi, bọn họ chỉ chúc mừng và vỗ tay.

Nhưng dưới lầu thì ngược lại. Phía dưới lầu đa số là dân thường áo vải, khi tin tức về chiến thắng của Cố Tích Cửu được truyền xuống, ngay lập tức hoan hô bùng nổ, một số người thậm chí còn đốt pháo bên đường. Đó không chỉ là sự náo nhiệt thường thấy.

Sắc mặt Cố Tích Cửu tái nhợt, đã tới lúc này rồi nàng ta không có lời nào để nói, chỉ có thể trở mặt nhìn Cố Tích Cửu bỏ lò luyện đan cực phẩm vào trong túi trữ vật.

Nàng ta rốt cuộc không còn mặt mũi ở lại đây lâu hơn, gơ tay huyết sáo, triệu tập tọa kỵ của mình là tiên hạc, thất vọng bay đi.

Cố Tạ Thiên hừ lạnh một tiếng: "Quá dễ dàng cho nàng!"

Cố Tích Cửu gơ tay uống một ly trà, không nói gì.

Dễ dàng sao?

Bề ngoài, lần đánh cuộc này Cố Tích Cửu xem như không mất đi cái gì, bởi vì tiền cược là của Tứ hoàng tử Dung Sở.

Nhưng nàng ta sẽ mất đi thanh danh, thanh danh thần y. Sau này nàng ta không thể hành tẩu như một thần y trên đại lục này nữa.....

Với suy nghĩ như thế, nàng ta đã tổn thất rất lớn!

Lúc này thủ pháp cứu người của Cố Tích Cửu quá thần kỳ, Chu ngự y không nhịn được tiến lên lãnh giáo: "Cố tiểu thư, vậy hai vị công tử rốt cuộc đã trúng phải độc gì?"

Cố Tích Cửu lắc đầu: "Bọn họ không bị trúng độc, thậm chí cũng không bị bệnh. Tuy nhiên, bọn họ thật ra đã trúng phải một loại chú thuật."

Mọi người kinh ngạc, Tuyên Đế hỏi một câu: "Chú thuật gì?"

Cố Tích Cửu cười cười: "Thật ra, đó là một loại chú thuật tâm lý. Hai vị công tử ở trong khu rừng hắc ám chắc hẳn đã gặp phải người hoặc vật gì đó cổ quái, bị người ta hạ từ chú....."

Nhìn thấy mọi người không hiểu, Cố Tích Cửu dứt khoát nói ra toàn bộ nguyên nhân: "Từ chú thật ra là một loại chú thuật tâm lý. Người trúng chú lúc đầu sẽ bị buộc phải ăn vào một loại độc được trí huyễn, khiến họ nhìn thấy được bộ dáng suy nhược đến chết của mình ở trong ảo giác. Chờ khi bọn họ tỉnh lại từ trong ảo cảnh, chú thuật sư sẽ thì chú một lần nữa đối với bọn họ....."

Mặc dù loại độc được trí huyệt này không độc chết người, nhưng có thể khiến người bị cầm ba ngày, không thể cảm nhận được bàn tay của mình, cảm giác giống như bị tàn phế. Loại được trí huyệt này vốn có tác dụng trong khoảng ba ngày, ba ngày sau sẽ tự động tiêu mất. Nhưng bởi vì lúc trước đã bị ám ảnh bởi tâm lý rất lớn, người trúng chú sẽ cực kỳ tin tưởng rằng chú thuật này thật sự sẽ giết chết bọn họ, thậm chí đến chết cũng không thể nói ra bí mật này. Dưới sự ảnh hưởng của bản thân, họ sẽ dần dần đánh mất chức năng của cơ thể..... Cho đến ngày quy định tử vong của chú thuật."

(Lưu ý của tác giả: Loại chú thuật này không phải hoàn toàn là lời nói bừa của tác giả, nó thật sự tồn tại ở trong xã hội thật ngày nay. Nó có ảnh hưởng tâm lý rất phức tạp.....)

Bởi vì người bị thi chú sẽ bị ảnh hưởng tâm lý, cảm thấy bản thân mình chắc chắn phải chết, vì vậy loại chú thuật này vô cùng khó giải.

Trừ phi người phá chú là người thạo nghề, hơn nữa am hiểu dùng độc, ngoài ra còn am hiểu tâm lý chiến đấu.

Phải khiến người trúng chú tuyệt đối tin tưởng nàng, trải qua một loạt hướng dẫn của nàng, lúc đó mới có thể đạt được hiệu quả tương ứng.

Những triệu chứng gây ra bởi loại được trí huyệt này rất giống với một loại độc cực phẩm, bề ngoài không thể phân biệt được.

Vì vậy Cổ Tích Tích mới cho rằng, hai huynh đệ này đã trúng loại độc cực phẩm kia. Giải được nàng dùng thật ra cũng là một loại độc được. Nếu như huynh đệ kia thật sự đã trúng loại độc cực phẩm này, lấy độc trị độc vừa lúc có thể giải quyết hoàn toàn.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 133: Cũng may, nàng thắng!

Nhưng hai huynh đệ này đã trúng được trí huyệt lâu như vậy, được tính đã mất, trên người bọn họ đã không còn độc tố gì nữa. Do đó giải được của Cổ Tích Tích lập tức trở thành độc được, suýt nữa cướp mất mạng nhỏ của Vu Mộ Bạch!

Mà Cổ Tích Cửu luôn luôn am hiểu chiến thuật tâm lý, hơn nữa độc thuật của nàng cũng rất kinh người. Ngay từ lúc ban đầu nàng đã đoán ra được hai huynh đệ này có khả năng trúng phải chú thuật, sau đó nàng lại từng bước kiên nhẫn hỏi Vu Mộ Thanh mấy câu.

Kỹ xảo hỏi ra vấn đề của nàng rất khéo, cho dù Vu Mộ Thanh không nói lời nào, chỉ thông qua gật đầu và lắc đầu, nàng cũng có thể có được tin tức mà nàng muốn biết.

Chờ đến khi Cổ Tích Tích bắt đầu chữa bệnh cho Vu Mộ Bạch, trong lòng nàng đã có kết luận. Biết Cổ Tích Tích phải thua!

Không phải lúc ấy nàng thấy chết không cứu, mà là những người này đều không tin nàng, hai người bệnh cũng không tin nàng.

Để phá loại chú thuật này, bọn họ cần phải tín nhiệm nàng, vì thế nên Cổ Tích Cửu phải thờ ơ lạnh nhạt trước.

Chờ đến khi Cổ Tích Tích thất bại, gần như giết chết Vu Mộ Bạch. Khi tất cả mọi người đều đã tuyệt vọng, nàng mới kịp thời ra tay. Hành động của nàng không những gây sốc cho tất cả mọi người, còn giành được sự tín nhiệm chân chính của người bệnh, lúc này nàng mới có thể thành công.

Nói điều này nghe thì có vẻ đơn giản, nhưng để làm được lại rất khó. Chỉ cần tính toán sai một bước, nàng sẽ hoàn toàn thua!

Cũng may, nàng thắng!

Đương nhiên, nàng không giải thích chi tiết tất cả cho mọi người biết, chỉ nói thần bí một chút, khiến cho bọn họ vừa tin vào những lời nàng nói, nhưng lại vừa hoang mang.

Quả nhiên mọi người vừa nghe thấy vậy thì đều ngây người! Choáng váng! Hoang mang! Đương nhiên, bọn họ càng thêm hội phục Cổ Tích Cửu.

Thế giới này thật sự có chú thuật sư, nhưng cực kỳ hiếm, cũng cực kỳ thần bí, không nhiều người biết họ là ai.

Bọn họ không dễ dàng ra tay, nhưng một khi ra tay chính là một kích sấm sét, giáo huấn cho người một bài học đau đớn, khiến cho không người nào dám đối kháng với bọn họ.....

Bởi vì bọn họ quá thần bí, quá cường đại, chú thuật của bọn họ cũng gần như không có người nào có thể phá giải. Vì vậy, người trên đại lục này vừa kính trọng nhưng lại vừa sợ hãi chú thuật sư.

Không ngờ lần này Cổ Tích Cửu lại có thể nhẹ nhàng phá giải nó! Hơn nữa, còn là phá giải từ chú!

Nàng là phé tài ở đâu? Quả thực chính là kỳ tài muốn cầu cũng cầu không được!

Kỳ tài như vậy, bất luận đến từ quốc gia nào đều sẽ được xem là khách quý, có cuộc sống giàu sang, không ngờ ở Phi Tinh Quốc lại bị xem giống như phế vật, nuôi dưỡng nhiều năm như vậy ——

Thật là tội lỗi!

Tuyên Đế không nhịn được nhìn nhìn thập nhị hoàng tử Dung Ngôn đang đứng bên cạnh. Ông vốn cảm thấy tiểu tử này có chút ỳ khuất, hiện tại ông lại cảm thấy tiểu tử này không xứng với người ta!

Tuy nhiên, nếu hôn sự này đã chỉ định nhiều năm như vậy, nàng cũng không thể đổi ý ——

Ông chỉ có thể suy nghĩ làm thế nào nhanh chóng để hai hài tử này thành thân, tránh những điều đáng tiếc sẽ xảy ra!

Năm đó, bởi vì ông đã hành động chậm một bước nên đã mất La Tinh Lam, vì thế lần này Tuyên Đế muốn nhanh chóng đưa ra quyết định, quay đầu hỏi Cố Tạ Thiên: "Cố ái khanh, Tích Cửu năm nay đã mười ba tuổi đúng không?"

Cố Tạ Thiên thi lễ bẩm báo: "Đúng vậy, nàng hiện tại đã mười ba tuổi bốn tháng."

Tuyên Đế gật gật đầu: "Chỉ hơn một năm nữa nàng sẽ đủ tuổi cập kê, có thể gả vào hoàng gia. Trẫm cân nhắc, trước tiên hãy mở tiệc đính hôn cho hai đứa nhỏ trước, người xem thế nào?"

Cố Tạ Thiên có thể nói gì?

Ông ta lập tức khom người: "Thần sẽ nghe theo sự phân phó của bệ hạ."

Tuyên Đế lại nhìn về phía Dung Ngôn: "Lão thập nhị, con nghĩ thế nào?"

Dung Ngôn lập tức nói: "Nhi thần sẽ nghe theo phụ hoàng an bài."

Lúc này hẳn hoàn toàn vừa ý với hôn sự này! Đối với Cố Thiên Tinh, hẳn chỉ có thể tạm thời phụ nàng ta trước.

Hắn sẽ nghĩ cách khuyên nhủ Cố Thiên Tinh bỏ hài tử trong bụng trước, sau đó chờ đợi thời cơ nạp nàng ta làm thiếp. Dù sao nàng ta đã trao thân mình cho hắn, không thể tái giá với người khác được nữa.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 134: Cưới làm vợ, trốn làm thiếp

Cưới làm vợ, trốn làm thiếp. Những hành vi của nàng ta cũng đúng là hành vi của thiếp thị, hẳn không hề làm sai.

Nhiều nhất, sau khi cưới đôi hoa tỳ muội này vào cửa, hắn sẽ nghĩ cách giúp Cố Thiên Tinh, khiến hai tỳ muội này có cùng địa vị.....

Trong lòng hắn đã tính toán rõ ràng, vì vậy căn bản không nhìn thấy được Cố Thiên Tinh đang lắng nghe cuộc nói chuyện bên này từ cách đó không xa.

Nữ nhân này vẫn rất biết điều, cho dù trong lòng nàng ta đang cảm thấy khó chịu, lúc này cũng không dám gây sự.....

Hắn không nhịn được nhìn về phía Cố Tích Cửu, muốn nhìn xem nàng sẽ có phản ứng gì khi nghe được tin tức này.

Cố Tích Cửu không hề có phản ứng. Nàng ôm cánh tay đứng ở nơi đó, đôi mắt lạnh lùng lấp lánh, phản chiếu ánh trăng trên bầu trời.

Trên người nàng có cảm giác ớn lạnh, khiến Dung Ngôn cảm thấy sợ hãi không thể giải thích!

Cố Tích Cửu có chút không kiên nhẫn, Lư Vương gia vì sao vẫn chưa tới? Nếu ông ta không tới, những người ở đây có thể sẽ rời đi!

Trong đêm hôm đó nàng gặp ông ta, rõ ràng đã nói với ông ta hãy chọn thời điểm nào nhiệt và có nhiều người nhất, nói ra chuyện kia! Nếu không, hoàng đế sẽ bao che cho nhi tử, chuyện này sẽ không giải quyết được gì, cũng không thể báo thù được cho con mình.....

Nàng vừa mới nghĩ tới điều này, từ dưới lầu đã vang lên tiếng chân vội vàng, trong chớp mắt một giọng nói cao vút đã vọt tới gần Vạn Tinh Lâu: "Bệ hạ, thần có việc khẩn tâu! "

Giọng nói rất to và rất rõ ràng, trực tiếp truyền tới trên lầu.....

Trên trán Tuyên Đế nổi lên gân xanh. Ông còn chưa kịp nói câu nào, một số người đã rẽ đám đông dưới lầu, vọt lên trên lầu giống như một con gió xoáy

Cố Tích Cửu xoay chén trà trong tay một vòng, mỉm cười.

Trò hay chân chính rồi cuộc sắp bắt đầu!

Một người trong số đó đang vọt tới từ dưới lầu đúng là Lư Vương, thân ca ca của Tuyên Đế, phụ thân của Nhạc Hoa Hầu Dung Nghi đã bị Cố Tích Cửu dùng một cây trâm đâm chết!

Ông ta khí thế ngất trời gầm gừ từ dưới lầu: "Bệ hạ, thần đã tra ra được thủ phạm giết hại con ta, cầu xin bệ hạ hãy làm chủ cho vì thần!"

Bá tánh dưới lầu vốn dĩ chuẩn bị giải tán, vừa nghe thấy Lư Vương nói như vậy, bọn họ lại lần lượt tập trung lại.

Lư Vương rất nhanh đã lên tới trên lầu, đi cùng với ông ta còn có Hình Bộ thị lang, Đại Lý Tự tự thừa, Hồ đại nhân của Tông Nhân Phủ, cùng với một số dân thường khác.

Cố Thiên Tinh vốn đang xem xét mình nên làm gì bây giờ, ngẫu nhiên ngẩng đầu lên và nhìn thấy mấy tên thường dân kia, mặt đẹp bất chợt biến đổi!

Trong mấy người này có hai người mà nàng ta rất quen thuộc, đã từng là tâm phúc của nàng ta. Bọn họ chính là những người nàng ta đã sai bảo làm chứng cho sự tình Cố Tích Cửu vụng trộm.....

Nàng ta bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Dung Ngôn!

Hắn từng nói đã diệt khẩu hai người kia! Vì sao lại xuất hiện ở chỗ này?!

Sắc mặt Dung Ngôn cũng trở nên tái nhợt, ngón tay nắm chặt thành nắm đấm ở trong ống tay áo!

Hắn rõ ràng đã mua được lao đầu trong thiên lao mà thần không biết quỷ không hay, chấm dứt hai người kia! Vì sao bọn họ vẫn còn sống?

Trong lòng hắn mơ hồ dâng lên cảm giác không ổn, giống như đại nạn đang ở ngay trước mắt!

Dự cảm của hắn không sai, bởi vì Lư Vương vừa đi lên đã dùng ánh mắt giống như chim ưng nhìn hắn chằm chằm!

Ông ta buột miệng nói: "Bệ hạ, giết chết Nghi nhi nhà ta không phải người nào khác, đó đúng là thập nhị hoàng tử Dung Ngôn!"

Mọi người ở đây người đều giống như một con gà gổ ——

Dung Ngôn ngẩn ngơ tất nhiên hô to oan uổng, nhưng lần này Lư Vương tới đây chắc chắn đã có sự chuẩn bị, các loại nhân chứng vật chứng đều đầy đủ hết, mỗi một chứng cứ đều cực kỳ bất lợi đối với hắn!

Những gì Dung Ngôn cố tình dấu diếm lần lượt được nói ra.

Ví dụ như những cuộc ân oán cá nhân của hắn: Nhạc Hoa Hầu đã từng nhục mạ hắn ở trước mặt mọi người, bắt hắn chui qua đống quần. Hắn say rượu nói thề, sớm muộn gì cũng sẽ giết chết Dung Nghi, để đối phương biết được lợi hại. Ngay cả nhân chứng cũng có mặt bên cạnh để làm chứng cho những gì hắn đã nói.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 135: Tư tình bại lộ

Bên cạnh đó, trên ban công cũng có một số đại thần trong triều chứng kiến chuyện đó, vì thế Dung Ngôn muốn phản bác cũng không phản bác được. Đây là động cơ phạm tội thứ nhất.

Thứ hai, tư tình của hắn và Cố Thiên Tinh!

Cố Thiên Tinh dan díu với hắn, nhưng có một ngày nàng ta ra cửa bị Dung Nghi đùa giỡn, suýt nữa đã bị chiếm đại tiện nghi!

Mặc dù Dung Ngôn đuối lý, nhưng Dung Nghi không hề sợ hắn, thậm chí còn sò soạng Cố Thiên Tinh vài cái ở trước mặt mọi người, khiến Dung Ngôn vô cùng tức giận.

Đây là động cơ phạm tội thứ hai, khiến Dung Ngôn hận Nhạc Hoa Hầu Dung Nghi và muốn giết hắn ta.

Lúc ấy có gã sai vặt bên người Nhạc Hoa Hầu có thể làm chứng.

Thứ ba, bởi vì Dung Ngôn có tư tình với Cố Thiên Tinh, âm thầm thiết kế Cố Tích Cửu, muốn bí mật đưa nàng tới biệt viện của Dung Nghi, còn cố ý an bài người đứng ra làm chứng, nói nàng đi ra ngoài gặp tình lang..... Không ngờ Cố Tích Cửu căn bản không đi, khiến cho kế hoạch vu oan cho nàng của Dung Ngôn không thể thành công.

Những việc này có Bát hoàng tử, Hồ đại nhân, cùng với Cố Tích Cửu có thể làm chứng.

Mặc dù bức thư lúc ấy Dung Ngôn để lại cho Cố Tích Cửu đã bị xé mất, nhưng lúc ấy Bát hoàng tử Dung Triệt đã nhìn thấy được, hơn nữa cũng nhận ra bút tích phía trên đúng thật là của Dung Ngôn.....

Lư Vương rất có tài ẩn nói, đưa hết nhân chứng vật chứng tới trước mặt Tuyên Đế, cuối cùng khóc lóc nói: "Bệ hạ, thần biết nhi tử mình là một hỗn trướng, đã từng vũ nhục thập nhị hoàng tử, nhưng không đáng chết, đúng không? Không ngờ rằng thập nhị hoàng tử lại ghi hận trong lòng, âm thầm trừ tính. Đầu tiên hần đã phái ám vệ tới biệt viện ám sát con ta, sau đó mưu đồ vu oan ở trên người Cố lục tiểu thư, muốn trừ bỏ Cố lục tiểu thư. May mắn Cố lục tiểu thư là người có đủ lý trí, căn bản không đi, lúc này mới khiến cho kế hoạch một hòn đá ném chết hai con chim của hần thất bại.

Sáng sớm ngày hôm sau, hần liền phái người vu hãm Cố lục tiểu thư vụng trộm với người, còn gọi cả Hồ đại nhân tới, rõ ràng đó là một cái bẫy. Kế hoạch của hần là khiến cho con ta và Cố lục tiểu thư cùng nhau đồng quy vu tận (cùng chết). Như vậy, hần vừa có thể loại bỏ được cái đinh trong mắt là Cố lục tiểu thư, vừa có thể báo thù! Nếu không thì thật sự quá trùng hợp! Ngày mà hần lừa Cố lục tiểu thư đi tới biệt viện cũng là ngày mà nhi tử ta bị giết hại! Bệ hạ, con ta chết thật đáng thương! Thực sự đã bị người tính kế đến chết như vậy..... Bệ hạ nhất định phải làm chủ cho lão thần!"

Một trận nước mắt nước mũi tuôn ra, khiến cho Tuyên Đế đau đầu một trận!

Tuyên Đế đành phải hỏi Dung Triệt và Cố Tích Cửu: "Tích Cửu, Dung Ngôn thật sự có viết cho người một phong thư như vậy? Triệt nhi, con cũng nhìn thấy lá thư kia?"

Cố Tích Cửu trông giống như bị sốc bởi chân tướng tàn khốc kia, khuôn mặt nhỏ hơi tái: "Thập nhị điện hạ đúng thật đã viết cho dân nữ một phong thư như vậy, lúc ấy dân nữ còn tưởng rằng thập nhị điện hạ nói đùa với dân nữ, không ngờ —— không ngờ sau lưng lại cất giấu âm mưu như vậy."

Dung Triệt cũng thở dài: "Nhi thần đúng thật có nhìn thấy được, đó là..... là bút tích của Thập Nhị đệ."

Tuyên Đế lại nhìn về phía Hồ đại nhân, Hồ đại nhân lập tức nói từ đầu chí cuối về việc điều tra những gì đã xảy ra sáng sớm hôm ấy ở tiểu viện của Cố Tích Cửu. Đó là một vụ án mạng, vì vậy Hồ đại nhân không dám dấu diếm chút nào.

Sắc mặt Tuyên Đế cực kỳ khó coi, nhìn nhìn sắc mặt Dung Ngôn đã trắng bệch cùng với Cố Thiên Tinh sợ hãi nên đã quỳ xuống: "Hai người các người có gì để nói?"

Dung Ngôn còn muốn tranh đấu, liền nói: "Phụ hoàng, chắc chắn là có người..... có người muốn hãm hại nhi thần. Nhi thần và tiểu thư Cố Thiên Tinh không có tư tình gì, chẳng qua nhi thần thường tới tướng quân phủ nên gặp mặt nàng vài lần mà thôi."

Cố Thiên Tinh cũng can rằng không chịu thừa nhận. Một khi thừa nhận, thanh danh cả đời này của nàng ta cũng bị hủy hoại!

Lư Vương dường như sớm đã dự đoán được điều này, buột miệng nói: "Bệ hạ, tiểu thư Cố Thiên Tinh đã có thai gần hai tháng. Nếu như bệ hạ không tin, xin hãy phái ngự y thăm mạch xem xét."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 136: Điều này... Thực sự có khả năng...

Tuyên Đế vẫy tay về phía ngự y, ngự y quả nhiên đi qua.

Cố Thiên Tinh sợ tới mức mặt mũi trắng bệch, theo bản năng muốn lui về phía sau, nhưng lại bị Cố Tạ Thiên chặn đứng.

Sắc mặt Cố Tạ Thiên xanh mét, trên người đã tràn ngập sát khí, cầm lấy cánh tay Cố Thiên Tinh, nói giọng lạnh lùng: "Nếu trong lòng không có quỷ thì sợ cái gì?!"

Khi ngón tay ngự y sắp chạm vào tĩnh mạch trên cổ tay Cố Thiên Tinh, sắc mặt Cố Thiên Tinh tái nhợt giống như người chết, quỳ thịch một tiếng xuống mặt sàn: "Không cần kiểm tra..... Dân nữ đúng thật..... đúng thật đã mang thai trong người....."

Cố Tạ Thiên tức giận đến nổi cả người đều run rẩy, giờ tay tát cho nàng ta một cái: "Tiện nhân! Là hài tử của ai?! Thật sự là của thập nhị điện hạ?!"

Cố Thiên Tinh run rẩy không dám trả lời.

Lư Vương ở bên cạnh cười lạnh một tiếng: "Đúng là thập nhị điện hạ! Nếu như Cố đại nhân không tin, ngài có thể kiểm tra vòng cổ ở trên cổ lệnh ái. Chiếc vòng đó đã được thập nhị điện hạ mua với giá rất đắt, phía trên có khắc tên của hai người, Cố đại nhân nhìn một cái là biết!"

Cố Tạ Thiên thô bạo giật vòng cổ trên cổ Cố Thiên Tinh xuống, nhìn nhìn dưới ánh đèn, quả nhiên nhìn thấy trên hai hạt ngọc gần nhau lần lượt được khắc tên hai người.....

Điều này khiến ông không Hoài nghi gì nữa, đôi mắt đỏ hoe, nhắc chân đá một cái: "Tiện nhân, hần là muội phụ tương lai của ngươi! Ngươi dám không biết xấu hổ như thế! Thông gian với hần không nói, còn có ý đồ hãm hại muội tử ngươi! Thế diện Tướng quân phủ đều bị ngươi làm mất hết!"

Ông đá Cố Thiên Tinh một cái đã khiến nàng ta lăn vài vòng trên mặt sàn, suýt nữa phun ra máu.....

May mắn thay, khi Cố Tạ Thiên đá nàng ta một cái, Cố Thiên Triều ở bên cạnh đã ngăn cản lại, nếu không chỉ sợ có thể trực tiếp đá nàng ta lăn xuống dưới lầu!

Tới thời điểm này rồi, Cố Thiên Tinh không có khả năng che giấu tư tình của mình với Dung Ngôn được nữa.

Dung Ngôn quyết định thí xe giữ tướng, quý dập đầu nói: "Phụ hoàng, nhi thần thật sự nhất thời hồ đồ, đã làm chuyện cầu thả với Cố Thiên Tinh, cũng bởi vì nhi thần thấy Tích Cửu không vừa mắt, muốn từ hôn với nàng ấy, cố ý lừa nàng ấy đi tới biệt viện Nhạc Hoa Hầu..... Nhưng nhi thần chỉ làm những chuyện đó mà thôi, Nhạc Hoa Hầu chết thật sự không liên quan gì tới nhi thần—— Nhi thần không phải người giết hần. Nhi thần bị oan!"

Lư Vương nổi giận đùng đùng: "Nói hươu nói vượn! Nếu không phải ngươi giết, vậy thì do ai giết?! Con ta chết đúng vào ngày ngươi lừa Cố cô nương lên núi! Trên đời này nào có sự trùng hợp như vậy?! Chẳng lẽ ngày đó Cố cô nương thật sự đi tới biệt viện? Con ta thật sự do Cố cô nương giết chết?!"

Dung Ngôn: "....." Vì phải tự bảo vệ mình nên hần bắt chấp tất cả: "Điều này..... Thực sự rất có khả năng....."

Tuyên Đế đập bàn một cái: "Vô nghĩa! Cố lục tiểu thư căn bản không có linh lực! Nàng có thể giết chết Dung Nghi? Cho dù nàng muốn giết cũng không có bản lĩnh kia!"

Dung Ngôn liều mạng nói: "Nhưng..... nhưng nàng biết y thuật, còn biết phá giải chú thuật. Có lẽ..... có lẽ nàng đã dùng y thuật hoặc là chú thuật giết chết Dung hầu gia Dung Nghi....."

Tuyên Đế nhìn về phía Thiên Tế Nguyệt: "Hữu thiên sư, ngươi thấy thế nào?"

Thiên Tế Nguyệt thờ ơ nói: "Dung Nghi chết như thế nào?"

Đại Lý Tự tự thừa bầm báo: "Bệ hạ, căn cứ vào những gì ngõ tác nghiệm thi, Nhạc Hoa Hầu đã bị người dùng trăm ngọc màu xanh cấm thẳng vào yết hầu mà chết. Một kích trí mạng. Trên người không có vết thương nào khác. Trước khi chết cũng không bị trúng độc, trong biệt viện còn chết hai hộ vệ, hai vú già, tất cả đều chết với cách tương tự. Thủ pháp giết người của hung thủ cực kỳ dứt khoát lưu loát, hung bạo độc ác. Đó chắc chắn là một sát thủ rất có kinh nghiệm, hoàn toàn không giống một kẻ lần đầu gây án."

Ánh mắt Thiên Tế Nguyệt dừng ở trên người Cố Tích Cửu, hỏi Tuyên Đế một câu: "Cố cô nương nhìn qua có giống một sát thủ hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 137: Lạy ông tôi ở bụi này?

Tuyên Đế xấu hổ, vội vàng lắc đầu: "Tất nhiên không giống, việc này không liên quan tới Tích Cửu. Có lẽ Dung Nghi thật đúng là do sát thủ giết chết....."

Tuy nhiên, giá cả để thuê sát thủ ra tay ở Phi Tinh Quốc đều cực cao, người có thể thuê được sát thủ cũng không nhiều, đặc biệt là có thể thuê sát thủ xử lý Dung Nghi dứt khoát lưu loát như vậy lại càng hiếm. Có lẽ cũng chỉ có người hoàng gia mới có thể làm được.

Các vị hoàng tử hoàng gia, bên người đều có ám vệ võ nghệ cao cường, nếu bọn họ muốn ra tay xử lý người, có lẽ sẽ phải ám vệ bên người đi làm, sẽ không thuê sát thủ.....

Nghĩ tới nghĩ lui, có thù oán với Dung Nghi, còn có thể mượn sát thủ giết người cũng chỉ có Dung Ngôn.....

Hỗn trưởng này!

Ánh mắt Tuyên Đế lạnh băng nhìn về phía Dung Ngôn: "Hỗn trưởng, ngươi đã làm chuyện tốt!"

Dung Ngôn lo lắng: "Phụ hoàng, Dung Nghi chết thật sự không liên quan tới nhi thần! Đúng rồi, ngày ấy thật sự có người nhìn thấy Cổ lục tiểu thư đã ra khỏi phủ....."

"Ai đã nhìn thấy?" Tuyên Đế lạnh lùng hỏi.

"Thiên Tinh, còn có hai thuộc hạ của nàng đều nhìn thấy....."

Tuyên Đế đập bàn một cái: "Hỗn trướng! Ngươi cấu kết với nàng ta, nàng ta làm chứng sẽ có người tin sao?!"

"Còn có..... còn có hai thuộc hạ....." Ánh mắt Dung Ngôn giống như sói nhìn về phía hai người kia: "Các ngươi nói đi, lúc đó có phải các ngươi cũng nhìn thấy hay không?!"

Hai người kia đứng là hai người lúc trước Dung Ngôn muốn diệt khẩu, giờ phút này hai người đều quỳ xuống mặt sàn, cùng lúc đầu nói: "Không có! Vì tiểu thư Cổ Thiên Tinh yêu cầu chúng ta nói nhìn thấy, sau đó báo cáo với Tông Nhân Phủ..... Thật ra chúng ta thật sự không nhìn thấy gì."

Dung Ngôn: "....."

Cổ Thiên Tinh: "....."

Hai nam tử kia lại quỳ xuống dập đầu nói: "Bệ hạ, nhóm tiểu nhân hoàn toàn chỉ dựa theo phân phó của Cổ đại tiểu thư để nói. Nàng ấy hứa hẹn rằng, chỉ cần chúng ta hoàn thành việc này, lập tức sẽ cho mỗi người chúng ta ngàn lượng bạc ròng. Còn nói nếu sự tình bại lộ cũng sẽ không để chúng ta ngồi tù..... Nhưng không ngờ nàng ấy lợi dụng chúng ta xong rồi căn bản không quan tâm, khiến chúng ta ở trong trọng lao tự sinh tự diệt không nói, còn phải người tới diệt khẩu chúng ta! Nếu như không phải chúng tiểu nhân mạng lớn, chỉ sợ đã bị độc chết ở trong lao! May mắn thay, ngày ấy Lư Vương gia kịp thời chạy tới, cứu chúng ta ra, lúc đó chúng ta mới nói rõ ngọn nguồn sự tình....."

Bây giờ mọi thứ đã rõ ràng, Tuyên Đế tức giận nói: "Tiểu súc sinh, hiện tại ngươi còn có gì để nói?! Nếu trong lòng hai ngươi không có quỷ, vì sao phải diệt khẩu hai người kia?!"

Đó không phải là lạ ông tôi ở bụi này hay sao? Tuyên Đế thật sự thất vọng với chỉ số thông minh của nhi tử này!

Ông biết nhi tử này của mình không được thông minh lắm, nhưng không ngờ hắn sẽ ngu thành như vậy!

Với một loạt chứng cứ như vậy, cho dù Dung Ngôn có một trăm cái mồm cũng không thể nói rõ ra được!

Hắn chỉ đành dập đầu kêu oan, trong lòng mơ hồ cảm thấy bản thân mình đã ngã vào một cái bẫy rất lớn, nhưng trong lúc nhất thời hắn không đoán ra được, ai là người thiết kế bẫy cho hắn!

Trong lòng hắn vừa giống như một tảng băng lại vừa giống như bị lửa đốt, không nhìn được ngẩng đầu nhìn về phía Cổ Tích Cừu. Cổ Tích Cừu đứng ở nơi đó, miệng nhỏ mím lại, một đôi con ngươi loé sáng như một hồ nước lạnh ở dưới ánh trăng.

Chẳng lẽ là nàng thiết lập để gài bẫy hắn?!

Không có khả năng! Nàng rốt cuộc chỉ là một tiểu cô nương mười ba tuổi, sao có thể thiết kế một cái bẫy phức tạp như vậy?!

Hơn nữa, mặc dù tư tình của hắn và Cổ Thiên Tinh có nhiều người biết, nhưng sự tình hắn mua vòng cổ cho Cổ Thiên Tinh thực sự rất bí ẩn, trên đời này chỉ có hắn và Cổ Thiên Y biết. Ngoài ra, chuyện Cổ Thiên Tinh mang thai lại càng là bí mật, ngoại trừ bản thân bọn họ ra, căn bản không có người thứ ba biết tới!

Rốt cuộc, Lư Vương làm sao biết được? Ai đã báo cáo với ông ta về những bí mật này?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 138: Thỏ cũng có thể cắn chết người

Dung Ngôn nghĩ tới đó lại đau cả đầu, nhưng nhất thời vẫn không nghĩ ra được mấu chốt trong đó.

Ở trước công chúng, Tuyên Đế tất nhiên không thể làm việc quá thiên vị, vì vậy ông hạ lệnh áp giải Dung Ngôn và Cổ Thiên Tinh vào đại lao, chờ tam tư thẩm vấn rõ ràng mới định đoạt sau.

Dung Ngôn rốt cuộc chỉ là một vị hoàng tử hơn mười tuổi, mặc dù lớn lên ở trong hoàng cung, nhưng bởi vì hắn không có lực uy hiếp, cho dù trong cung có người xem thường hắn cũng không có mấy người sẽ tính kế hắn, bởi vì không đáng.

Vì vậy tâm cơ của hắn không thâm, lúc này mắt thấy một tội ác lớn như vậy đổ xuống đầu mình, hắn lại không có cách nào tự chứng trong sạch, trong lòng bắt đầu trở nên luống cuống!

Lá gan hắn rất nhỏ, thị vệ còn chưa tới bắt mình, hắn đã choáng váng gần như không đứng dậy nổi, sau đó bị bọn thị vệ kéo đi.

Nhưng Cố Thiên Tinh thật ra vẫn có chút cứng cỏi hơn, mặc dù nàng ta cũng sợ muốn chết, nhưng vẫn đứng lên, nói liên thanh một hồi: "Bệ hạ, dân nữ thật sự không phải người giết hại Nhạc Hoa Hầu, dân nữ thật sự không biết, xin bệ hạ hãy điều tra rõ, nhất định trả lại trong sạch cho Thiên Tinh....."

Giọng nói của nàng ta sắc nhọn, hoàn toàn không có hình tượng của tiểu thư khuê các, cực kỳ chặt vật.

Nhưng không ai lắng nghe nàng ta, cũng không ai tin nàng ta, ngay cả người cha thương yêu nàng ta nhất cũng trực tiếp xoay mặt đi, căn bản không nhìn nàng ta.

Trong lòng nàng ta tràn đầy tuyệt vọng, khi bị kéo đến cầu thang, ánh mắt nàng ta dừng ở trên người Cố Tích Cửu, bỗng nhiên bắt đầu điên cuồng, kêu to: "Là nàng! Nhất định là nàng làm! Nàng không phải là Cố Tích Cửu! Tất cả đều không thích hợp! Nàng nhất định đã bị lệ quỷ bám vào người! Tôi hãm hại ta! Ngày thường nàng yếu đuối như vậy, bị bắt nạt cũng không dám nói, hiện tại lại giống như đã thay đổi thành người khác..... Nàng nhất định không phải là nàng! Nàng là ma quỷ....."

Câu nói kế tiếp nàng ta không thể gào tiếp, bởi vì nàng ta đã bị những người áp giải trực tiếp điểm huyết đạo, sau đó dứt khoát lưu loát kéo đi.

Lúc đầu, Cố Tích Cửu thắng thánh nữ Thiên Văn Tông là một chuyện vui, Tuyên Đế còn muốn nhân cơ hội bốn phía náo nhiệt ăn mừng một phen, nhưng xảy ra một chuyện như vậy, ông không còn tâm tình nữa.

Những gì Cố Thiên Tinh gào lên trước khi đi dường như không gây phiền hà gì cho ông, ông cũng không hỏi Cố Tích Cửu câu nào, còn an ủi nàng vài câu, sau đó nói mấy lời với quần thần rồi bãi giá hồi cung.

.....

Cố Tích Cửu cùng ngồi chung một xe ngựa với Cố Tạ Thiên trở về. Trên đường Cố Tạ Thiên tràn đầy cảm xúc, cố gắng nói chuyện với nàng, kể lại một số ký ức thời thơ ấu của nàng.

Tuy nhiên, ông tiếp xúc với nữ nhi này cực ít, những khoảnh khắc có thể nhớ lại nghèo nàn đến đáng thương.

Nhưng dù sao vẫn có vài ba khoảnh khắc chỉ có hai cha con mới biết được, Cố Tạ Thiên hình như có ý giống như vô tình hướng cuộc trò chuyện tới những khoảnh khắc đó.....

Cố Tích Cửu cười lạnh trong lòng, xem ra Cố Tạ Thiên rốt cuộc vẫn nghi ngờ nàng, vì thế nên mới thử nàng như thế!

May mắn là Cố Tích Cửu có được ký ức của nguyên chủ, và mặc dù tính tình nguyên chủ yếu đuối, nhưng trí nhớ lại thật sự không tệ, vì thế Cố Tích Cửu cũng đối đáp rất lưu loát những nghi ngờ của Cố Tạ Thiên.

Chưa xong, nàng ôm lấy cánh tay mình, nhìn thẳng vào Cố Tạ Thiên: "Tướng quân đang nghi ngờ Tích Cửu?"

Cố Tạ Thiên bị nàng vạch trần một câu như vậy, có chút chặt vật, thở dài: "Tích Cửu, con thật sự thay đổi quá nhiều....."

Cố Tích Cửu thờ ơ nói: "Chẳng lẽ Tướng quân chưa từng nghe nói khi con thô bị đoạn tuyệt đường lui cũng có thể cắn chết người hay sao?!" Lúc này đã tới trước cửa phủ, sau khi Cố Tích Cửu nói xong những lời này, nàng dứt khoát nhảy xuống xe ngựa trực tiếp chạy đi.

Cố Tạ Thiên ảo não vỗ vỗ trán. Có chuyện gì xảy ra với mình vậy? Sao ông có thể nghi ngờ nữ nhi của mình?

Tiểu nha đầu bất quá đã bị buộc phải lộ ra bản tính thật sự của mình mà thôi.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 139: Cố Tích Cửu có vấn đề!

Rốt cuộc năm đó mẫu thân của nàng cũng cực kỳ sắc sảo thông minh, không phải là người dễ dàng bị bắt nạt.....

Sao ông có thể nghi ngờ nàng thật sự đã bị quỷ bám vào người? Thật đúng là ——

Xem ra bản thân ông thật sự bị ảnh hưởng bởi Cố Thiên Tinh.

Nhớ tới Cố Thiên Tinh, ông lại trở nên tức giận. Cố Thiên Triều ở bên cạnh còn cố gắng nhờ ông nghĩ cách cứu người. Ông lập tức nổi trận lôi đình: "Tiểu hồn trưởng kia gây ra chuyện bi ôi như vậy, còn trông cậy vào bản tướng quân đi cứu vớt nàng?! Đồ mất mặt ấy nên chết trong nhà lao đi thì hơn!" Ông phát tay áo bỏ đi!

Trong Tướng quân phủ cũng nhận được tin dữ này. Lãnh Hương Ngọc giống như nghe thấy tiếng sấm, cực kỳ hoảng sợ.

Khi Cố Tạ Thiên quay trở về, ông lập tức được nghênh đón bằng một loạt tiếng khóc than. Lãnh Hương Ngọc trực tiếp quỳ gối trước mặt Cố Tạ Thiên, cầu xin ông cứu nữ nhi của mình.

Cố Tạ Thiên tức giận, một chân đá bà ta ra: "Bà đã dạy ra được một nữ nhi tốt! Sao mẫu thân như bà có thể để nó gây ra chuyện mất mặt như vậy?!" Ông không quan tâm tới Lãnh Hương Ngọc kêu khóc, xoay người rời đi.

Cố Thiên Triều nâng mẫu thân đang khóc lóc đứng dậy: "Mẫu thân đừng khóc, hiện tại khóc lóc cũng vô dụng. Chúng ta nên nghĩ biện pháp cứu muội muội quan trọng hơn."

Lãnh Hương Ngọc đã hoang mang lo sợ, khóc ròng nói: "Ta chỉ là một nữ nhân ở nhà, có thể có biện pháp gì? Cha người vừa nhẫn tâm vừa mặc kệ..... Hải tử kia lại được nuông chiều từ bé, hiện tại bị giam ở một nơi dơ bẩn như vậy, không biết có chịu nổi không! Có lạnh hay không? Có ăn nổi hay không?....."

Rốt cuộc, đó vẫn là nữ nhi thân sinh của mình, bà ta thật sự rất nhớ thương nàng ta.

Cố Thiên Triều thờ dãi, không đành lòng nói với mẫu thân mình, việc này liên quan tới đại án mạng nhà Lư Vương gia, lần này Cố Thiên Tinh vào đó chịu tội chỉ là chuyện nhỏ, chỉ sợ sẽ phải mất cái mạng nhỏ nơi đó!

Hắn an ủi mẫu thân vài câu, nói phụ thân vì quá tức giận nên nói như vậy mà thôi, cũng không sẽ thật sự mặc kệ không quan tâm. Có lẽ lúc này phụ thân cũng đang nghĩ cách cứu người, chỉ không muốn nói ra mà thôi.

Có nhi tử an ủi như vậy, tâm trí Lãnh Hương Ngọc cũng dần dần ổn định lại.

Cố Thiên Triều ra hiệu cho mọi người rút lui, sau đó bất chợt hỏi một câu: "Mẫu thân, sự tình Thiên Tinh và thập nhị hoàng tử có phải người sớm đã biết hay không?"

Sắc mặt Lãnh Hương Ngọc hơi đổi: "Điều này ——"

Cố Thiên Triều thờ dãi: "Mẫu thân, chẳng lẽ người còn không tin nhi tử mình sao? Ta phải biết được toàn bộ chân tướng, lúc đó mới dễ dàng phán đoán một số chuyện. Như vậy mới có thể nghĩ cách cứu Thiên Tinh....."

Lãnh Hương Ngọc nhìn nhi tử cao lớn tuấn lãng, vui mừng vì phát hiện ra nhi tử mình rốt cuộc trưởng thành, có thể che mưa chắn gió cho mình.

Bà ta tất nhiên không dấu diếm gì với nhi tử, lấy lại bình tĩnh, sau đó nói hết sự tình từ đầu chí cuối.

Bà ta nói rất chi tiết, Cố Thiên Triều chỉ lắng nghe không nói một lời, nhưng càng nghe hắn càng cảm thấy không thích hợp, dần dần con người trầm xuống.

Cố Tích Cửu có vấn đề!

Hắn lại hỏi một số vấn đề nhắm tới mục tiêu, những vấn đề này chủ yếu nhằm vào Cố Tích Cửu, Lãnh Hương Ngọc cũng nói toàn bộ những gì mình biết.

Ở trong cái nhà này, có lẽ người khác luôn bỏ qua hải tử kia, nhưng Lãnh Hương Ngọc luôn lấy việc hành hạ hải tử kia làm niềm vui, vì thế tương đối hiểu biết tính nết thường ngày của hải tử kia. Hiện tại, bà ta cũng rất bối rối với sự biến hoá của Cố Tích Cửu.

Một người bị khinh bỉ tới cực điểm có khả năng sẽ bùng nổ, tính tình sẽ có biến đổi lớn, nhưng tính tình Cố Tích Cửu biến đổi thật sự hơi quá lớn, quả thực chính là hoàn toàn thay đổi thành một con người khác! Thậm chí khí độ quanh thân cũng khác.....

Cố Thiên Triều lạnh lùng nói một câu: "Có lẽ hiện tại nàng đã không phải là nàng! "

Lãnh Hương Ngọc mở to hai mắt: "Cái gì?"

Giọng nói của Cố Thiên Triều trầm trầm: "Mẫu thân, có lẽ Cố Tích Cửu thật sự đã chết, người hiện tại là mượn xác hoàn hồn!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 140: Hấn muốn thăm dò xấu nha đầu!

Lãnh Hương Ngọc ngây người: "Không có khả năng, đúng không?! Chẳng phải nghe nói mượn xác hoàn hồn rất khó hay sao? Linh hồn ngoại lai phải cực kỳ ăn khớp với thân thể mới có khả năng. Ta còn nghe nói, cho dù có linh hồn cường đại thành công đoạt thể, nó cũng không chỉ huy được thân thể, đi lại đều phải nhảy bấn, giống như cương thi. Rất dễ dàng phân biệt. Nhưng con xem xấu nha đầu kia, mỗi một cử động đều rất tự nhiên, biểu tình trên mặt cũng rất phong phú. Mượn xác hoàn hồn chỉ sợ là không đạt được hiệu quả này."

Cố Thiên Triều xoa xoa ấn đường: "Theo đạo lý thì đúng thật là như thế, đây cũng là điều khiến nhi tử buồn bực. Có lẽ nàng đã dùng thuật biến thể để giả mạo người khác? Giả mạo xấu nha đầu kia?"

Lãnh Hương Ngọc càng thêm ngạc nhiên: "Thuật biến thể? Đó chẳng phải là pháp thuật trong truyền thuyết sao? Chỉ có người nào tu luyện linh lực đến cấp bậc chí cao vô thượng mới có thể tùy ý biến hóa thân hình, ngay cả ba đại tông chủ cũng chưa chắc có thể. Nếu hiện tại Cố Tích Cửu hiểu biết về nó, vậy nàng chính là tuyệt đại cao thủ. Cao thủ như vậy ẩn thân ở tướng quân phủ chúng ta, biến thành một xấu nha đầu để làm cái gì?"

Cố Thiên Triều thờ dãi: "Hài nhi cũng chỉ suy đoán thôi, có lẽ đó là một đại ma đầu nào đó không muốn bại lộ thân phận trên đời, vì vậy cố ý điều thấp biến thân thành xấu nha đầu kia....."

Lãnh Hương Ngọc lắc đầu: "Nương luôn cảm thấy suy đoán này của con không đáng tin cậy."

Cố Thiên Triều cũng cảm thấy có chút không đáng tin lắm, ánh mắt hần hơi hơi chớp động, sau đó an ủi mẫu thân vài câu trước khi rời đi.

Hấn đứng tại chỗ nghĩ nghĩ, sau đó thay một thân y phục dạ hành bó sát người, giống như một con mèo nhanh chóng di chuyển về phía sân Cố Tích Cửu.....

Hấn muốn đi thăm dò thật hư về xấu nha đầu kia!

Linh lực của hấn không tệ, kinh công lại càng không tồi, thân pháp giống một làn khói mờ nhạt, lướt qua trên nóc nhà. Ngày thường hấn ra vào tướng quân phủ đều rất tự nhiên, căn bản sẽ không có người nào phát hiện.

Nhưng lần này ——

Lần này có chút kỳ lạ! Tối nay hộ vệ tuần tra trong phủ đặc biệt rất nhiều! Hơn nữa, mỗi người đều là cao thủ!

Cố Thiên Triều còn chưa phi tới sân của Cố Tích Cửu đã bị bọn họ phát hiện, hét lớn một tiếng: "Người nào?!" Bọn họ ngay lập tức cấp tốc đuổi về phía hấn!

Cố Thiên Triều tất nhiên quay đầu liền chạy!

Hấn đã dùng tất cả hết sức lực, nhảy cao cúi thấp, các loại pháp môn chạy trốn đều dùng ra hết, đoán chừng phi khoảng ba vòng tướng quân phủ, hấn rốt cuộc mới thoát khỏi truy binh, trở lại sân của mình.....

Hấn nhanh chóng thay quần áo ngủ, vừa mới thu dọn xong, phụ thân hấn là Cố Tạ Thiên đã hấp tấp tới cửa.

Sau khi Cố Tạ Thiên vào cửa thì hai mắt bắt đầu đánh giá hấn, hỏi hấn có nhìn thấy thích khách xâm nhập hay không? Còn nói hộ vệ truy đuổi thích khách tới nơi này của hấn thì không thấy tăm hơi.

Mặc dù Cố Thiên Triều kinh hãi, nhưng không dám tiết lộ, liên tục lắc đầu nói mình không thấy.

Cố Tạ Thiên cũng không tiếp tục ép hỏi hấn, chỉ giống như cố ý vô tình mà nói vài câu: "Lần này Tiểu Cửu đã rất nỗ lực, đoán chừng sẽ có nhiều người muốn tính kế nàng, vì vậy lão phu đã phái trọng binh tuần tra ở những vùng phụ cận sân của nàng, không để nàng xảy ra bất luận chuyện gì ngoài ý muốn! Lão phu đã ra lệnh cho những binh tướng tuần tra đó, chỉ cần nhìn thấy người nào có bộ dạng khả nghi ở xung quanh sân Tiểu Cửu, tất cả đều giết chết không cần luận tội. Thiên Triều, vì phụ an bài như thế, con có muốn bỏ sung gì không?"

Cố Thiên Triều biết phụ thân hấn đang dùng lời nói để cảnh cáo hấn, do đó hấn không dám nói gì thêm, gượng cười và nói phụ thân suy nghĩ rất chu đáo, Cửu Nhi đúng thật là cần phải được bảo vệ.....

Cố Tạ Thiên vỗ vỗ vai hấn, thờ dãi nói: "Thiên Triều, các con đều là con cái của ta. Vì phụ hy vọng các con có thể tương thân tương ái, giúp đỡ lẫn nhau, đừng tính kế sau lưng, điều đó sẽ khiến trái tim lão phu tan nát....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 141: Đời này ta còn chưa biết sợ gọi là gì

Cổ Thiên Triều ngẩng người ngẩn ngơ, còn chưa kịp nói câu nào, Cổ Tạ Thiên đã xoay người rời đi.

Cổ Thiên Triều ở trong phòng mình bắn khoãn một lát, biết bản thân mình không có cách nào có thể tra xét được Cổ Tích Cửu nơi đó.

Hắn suy nghĩ một lúc rồi viết gì đó, triệu tập thanh điều (chim màu xanh) chuyên dùng để liên lạc với sư môn. Thanh điều kia nuốt lá thư vào trong bụng, vỗ vỗ cánh, bay đi giống như tia chớp.

Tốc độ của loài chim này cực nhanh, một ngày có thể bay qua ngàn dặm, hẳn tin tưởng phong thư hắn viết chỉ trong một ngày sẽ rơi vào trong tay sư phụ.....

Đến lúc đó sư môn sẽ phái cao thủ tới đây hàng yêu trừ ma!

Nếu Cổ Tích Cửu không phải mượn xác hoàn thì tốt, nếu phải, khẳng định sẽ bị cao thủ trong sư môn của hắn vạch trần!

.....

Đêm đã khuya, Cổ Tích Cửu mãi vẫn không buồn ngủ.

Nàng lần qua lộn lại ở trên giường, Thương Khung Ngọc rốt cuộc không nhịn được: "Người là cái bánh nướng rán hay sao? Hôm nay rốt cuộc đã thắng, hưng phấn quá nên không ngủ được?"

Cổ Tích Cửu dứt khoát ngồi dậy: "Hưng phấn cái gì, ta đang suy nghĩ bước tiếp theo nên làm gì bây giờ."

"Còn có thể làm gì bây giờ? Hiện tại người chính là người nổi bật nhất, lão hoàng đế kia cũng rất coi trọng người, lão cha tiện nghi kia của người cũng bắt đầu đối xử tốt với người. Ngày lành của người chỉ vừa mới bắt đầu, có gì mà phải buồn phiền?" Thương Khung Ngọc đã khôi phục hình dáng ban đầu ở trên cổ tay của Cổ Tích Cửu. Đương nhiên, nó vẫn ỳ ỳ khuất khuất thu liễm ánh sáng lại.

Cổ Tích Cửu hơi lắc đầu: "Sự tình không đơn giản giống như người nghĩ như vậy. Cổ Tạ Thiên sinh lòng nghi ngờ, vị hoàng đế kia chỉ sợ cũng sẽ động lòng nghi ngờ. Hiện tại, có lẽ đang điều tra ở sau lưng ta!"

"Như thế nào? Người sợ?"

"Sợ?" Cổ Tích Cửu cười khúc khích: "Đời này của ta còn không biết sợ gọi là gì!"

"Tốt, có khí phách!" Thương Khung Ngọc khích lệ nàng: "Đúng rồi, hiện tại người xem như đã báo thù xong cho nguyên chủ, có muốn dâng hương cầu nguyện, an ủi linh hồn nàng ấy trên trời có linh thiêng một chút hay không?"

Cổ Tích Cửu nhướng mày: "Nếu như nàng ấy có linh thiêng, tự nhiên sẽ nhìn thấy tất cả, còn cần ta cúng bái nói với nàng ấy nữa sao?"

"Cần!" Thương Khung Ngọc nói: "Chủ nhân, người tốt nhất nên cúng bái nàng ấy một chút, như vậy nàng ấy mới có thể nhắm mắt, người cũng có thể....." Nói tới đây, nó bỗng nhiên dừng lại không nói thêm nữa.

Cổ Tích Cửu nhảy cảm nhận thấy được trong lời nó nói có ẩn ý: "Ta mới có thể cái gì?"

"Người mới có thể..... mới có thể an tâm dùng thể xác này. Đây dù sao cũng là thân xác của nàng ấy. Nàng ấy chết ỳ ỳ khuất khuất như vậy, hiện tại người đã báo thù giúp nàng ấy, an ủi nàng ấy một chút cũng không sai."

Đúng là như thế!

Cổ Tích Cửu cũng rất dứt khoát, đơn giản nhảy xuống giường, lệnh cho thị nữ bên ngoài chuẩn bị đồ thấp hương.

Thị nữ hiện tại làm việc rất có hiệu suất, rất nhanh đã chuẩn bị thỏa đáng. Trong thời gian một chén trà nhỏ, các nàng đã chuẩn bị một bàn trái cây và những thứ cần thiết.

Lúc này, ánh trăng đang tỏa sáng rực rỡ, gió lạnh phơ phất.

Cổ Tích Cửu đốt ba nén hương, cắm vào trong lư hương, sau đó sai người đốt tiền giấy, đứng ở nơi đó mặc niệm vài câu.

Tiền giấy đang cháy ở trong chậu than, bỗng nhiên có một trận gió thổi tới, cuốn những khói bụi của tiền giấy lên không trung, sau đó bay mất không thấy.....

Thị nữ đang giúp nàng dâng hương hô nhỏ: "Phu nhân hiển linh!"

Cổ Tích Cửu không nói mình đang cúng bái ai, vì vậy bọn thị nữ vẫn luôn cho rằng nàng đang cúng bái La Tinh Lam là phu nhân lúc trước của tướng quân.

Cố Tích Cửu tất nhiên sẽ không giải thích gì, nàng nhìn đồng tro tàn bay lên không trung giống như một đám mây, trong lòng có chút cảm giác quái dị.

Giống như nàng thật sự nhìn thấy nguyên chủ Cố Tích Cửu an tâm nhắm con ngươi lại, xoay người bay đi.....

Nàng quay trở lại phòng trong, Thương Khung Ngọc một lần nữa quay lại trên cổ tay của nàng, hào hứng hỏi nàng: "Chủ nhân, hiện tại ngươi có cảm giác gì? Có phải có cảm giác trên người thoải mái hơn một chút hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 142: Tại sao lại như vậy?!

Trong lòng Cố Tích Cửu vừa động, nhắm mắt cảm ứng trên người một chút, phát hiện huyết mạch có chút trì trệ của mình dường như linh hoạt hơn rất nhiều.

Chuyện gì đã xảy ra?

Cố Tích Cửu nhìn về phía Thương Khung Ngọc, Thương Khung Ngọc khụ một tiếng: "Trước đây, một chút oán khí của nguyên chủ vẫn luôn quanh quẩn ở trên người ngươi, thân thể ngươi hơi cứng đờ là chuyện bình thường. Hiện tại oán khí đã tiêu tan, sự phù hợp giữa linh hồn ngươi và thân thể này sẽ cao một chút."

Thì ra là như thế.

Cố Tích Cửu thờ phào nhẹ nhõm, nàng dường như chợt nhớ tới điều gì: "Ta phải đi tới lãnh cung của Tứ hoàng tử để bắt độc trùng lần nữa!" Nàng làm một cái thủ thế, lập tức muốn thuận đi.

Một lát sau nàng mở to mắt, nghi ngờ nhìn xung quanh mình: "Sao ta vẫn ở nơi này?!"

Nàng thực sự không thể thuận đi thành công, vẫn ở trong khuê phòng của mình!

Tình huống thế này chưa từng xảy ra trước đây, Cố Tích Cửu không tin lại liên tiếp thí pháp vài lần, kết quả ——

Tại sao lại như vậy?!

Cố Tích Cửu hiếm khi hoảng hốt!

Nàng hỏi Thương Khung Ngọc: "Vì sao thuật thuận đi của ta lại thất bại? Chẳng lẽ trong cơ thể này cần phải có oán khí mới có thể thi triển?"

Thương Khung Ngọc cũng không hiểu ra sao: "Không thể! Không có oán khí kia ngươi sẽ càng linh hoạt hơn mới đúng..... Có phải ngươi đã quá mệt mỏi hay không? Hôm nay rốt cuộc ngươi quá bận rộn....."

Điều này có đúng không?

Cố Tích Cửu chính là đại phu của chính mình, nhưng nàng không thể tìm ra nguyên nhân trong tình huống này, nàng liên tiếp thí nghiệm và đưa ra liệu pháp vài lần ở trên người mình nhưng đều tốn công vô ích, chỉ khiến nàng thêm mệt mỏi vì quá sức.

Nàng nhất thời không tìm thấy biện pháp khác, vì vậy dứt khoát nhảy lên trên giường nằm xuống, phủ chăn lên người, ngủ!

Đêm càng ngày càng sâu.

Ánh trăng bên ngoài cửa sổ đột nhiên tối sầm lại, cửa sổ đóng chặt lặng lẽ mở ra, có gió thổi vào, thổi trúng màn giường tạo nên âm thanh rào rạc.

Một vị nam tử áo xanh bỗng nhiên xuất hiện ở trước giường Cố Tích Cửu.

Người này vung tay áo lên một cái, cửa sổ mở rộng một lần nữa lại bị đóng lại, vẫn không có động tĩnh gì.

Nam tử này đứng ở trước giường Cố Tích Cửu một lúc lâu, sau đó chậm rãi vươn tay ra nhẹ nhàng vạch tấm màn, hiện ra một nữ tử đang chìm trong mộng đẹp.

Trên giường, tiểu nhân nhỉ nhỏ nhỏ gầy gầy. Trên khuôn mặt nhỏ bằng bàn tay, ngũ quan cực kỳ thanh tú. Nếu không phải đốm đỏ trên trán nàng có chút dọa người, khi lớn lên chắc hẳn sẽ là một mỹ nhân.

Tiểu nhân nhi ngủ cũng không yên ổn, mảy mảy nhủ lại, bỗng nhiên lật người, đá văng một góc chăn ra ngoài.

Nam tử kia sừng sốt, nhìn nàng một lát, sau đó giờ tay ra, cái chăn lại tự động bay lên, đắp lên người nàng.

"Nóng!" Miệng nhỏ của tiểu nhân nhi lẩm bẩm một tiếng, tiếp đó lại đá văng chăn một lần nữa.

Thời điểm này đã là mùa thu gió lạnh, ban ngày nếu mặc áo mỏng có lẽ sẽ không cảm thấy gì, nhưng ban đêm cần phải mặc áo khoác.

Trong khuê phòng này không có bếp lò hay những thứ tương tự, nếu không phủ chăn lên người sẽ rất dễ dàng bị cảm lạnh.

Nhưng trên người nàng chỉ mặc một bộ váy ngủ hơi mỏng, phơi người bên ngoài như vậy, dường như nàng lại nóng thay vì cảm thấy lạnh, mồ hôi tinh mịn đã hình thành trên trán.

Đôi mắt nam tử sâu thẳm, dường như có chút thất vọng. Đứa nhỏ này có lẽ có thể chất nhiệt!

Hắn vươn tay ra, ngón tay ngọc nhẹ nhàng đáp ở trên cổ tay tiểu nhân nhi. Một lát sau hắn dời ngón tay, thất thần nhìn khuôn mặt nhỏ của Cố Tích Cửu, ngón tay lại giống như con bướm tự động rà soát trên mặt nàng, giống như đang kiểm tra gì đó.

Sau đó hắn lại rút tay về. Con người hơi rữ xuống, ánh mắt chăm chú nhìn khuôn mặt nhỏ của nàng, không biết đang suy nghĩ điều gì.

Người nọ dường như đang suy tư gì đó, một lát sau hắn âm thầm thở dài một tiếng, bàn tay vừa nhấc, cửa sổ một lần nữa mở ra, thân ảnh hắn trực tiếp biến mất ở phía trước cửa sổ.

Bên ngoài, thị vệ vẫn đang tuần tra, nhưng không ai phát hiện ra nam tử này đã từng xông vào đây.

Trong phòng lại khôi phục sự yên tĩnh như trước.

Cố Tích Cửu nằm ở trên giường chậm rãi mở to mắt.

"Chủ nhân, cuối cùng người cũng tỉnh! Vừa rồi có người vào đây, người có biết hay không?! Vừa rồi nếu như người kia gây ra bất lợi đối với người, hiện tại người đã là người chết!" Thương Khung Ngọc phát tiết bất mãn ở trong đầu nàng.

Đôi mắt Cố Tích Cửu đen nhánh như mực, không nói một lời.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 143: Thế giới của nàng hoàn toàn sụp đổ!

"Này, người nói chuyện đi chứ, hay vẫn chưa tỉnh ngủ?" Ban đầu Thương Khung Ngọc có thể đọc tâm tư của nàng, nhưng sau đó nàng lại tìm được một pháp môn ngăn cách nó đọc tâm. Nếu thời điểm nàng không muốn nói chuyện với nó, nó căn bản không biết nàng đang suy nghĩ gì.

"Tiểu Thương, người vạn năng như vậy, có biết trước khi xuyên qua ta là người nào hay không?" Cố Tích Cửu bỗng nhiên dò hỏi.

Thương Khung Ngọc sững sờ, nhưng thật ra nó rất sáng khoái trả lời: "Người là sát thủ, cũng là bản sao của Diệp Hồng Phong, con gái của người giàu nhất tập đoàn Liệt Diễm ở thời đại đó. Người đứng đầu tập đoàn Liệt Diễm chỉ có một vị ái nữ này, sợ sẽ mất cô ấy vì căn bệnh nào đó không lường trước được, vì vậy đã vi phạm các quy tắc y học để tạo ra một người nhân bản, làm ngân hàng nội tạng cho con gái của mình.

Đương nhiên, bọn họ cũng sợ người nhân bản sẽ có gen giống như con gái mình. Nếu con gái mình bị bệnh thì người nhân bản cũng sẽ bị bệnh, đến lúc đó sẽ không thể sử dụng chúng cùng một lúc. Vì vậy, bọn họ đã yêu cầu nhà khoa học họ Long kia sửa đổi gen trên người nhân bản, để người nhân bản không thể dễ dàng bị bệnh, thậm chí còn có một số khả năng đặc biệt....."

"Nhà khoa học họ Long?" Cố Tích Cửu lặp lại một câu.

"Một nhà khoa học điên, đam mê nghiên cứu người nhân bản. Hắn vẫn luôn tận sức với việc chế tạo người nhân bản, nhưng vì thế giới không cho phép, nên hắn đã gia nhập tập đoàn Liệt Diễm. Ở nơi đó hắn giống như cá gặp nước, chẳng những có được cơ hội nghiên cứu về người nhân bản, còn trở nên phát tài và thành lập công ty Long Đằng. Trên danh nghĩa, hắn là chủ tịch công ty Long Đằng, nhưng trên thực tế hắn vẫn phục vụ cho tập đoàn Liệt Diễm. Trước khi xuyên qua, người chính là thành phẩm tốt nhất của hắn....."

Nói tới đây nó dừng lại một chút, cẩn thận quan sát biểu tình của Cố Tích Cửu.

Cố Tích Cửu không có biểu tình gì, chỉ nói một câu: "Nói tiếp!"

"Tập đoàn Liệt Diễm chỉ vì muốn biết người nhân bản này rốt cuộc có thể cường đại mức nào, vì vậy đã biến người thành sát thủ thông qua một số cơ hội nhìn gồng như ngẫu nhiên. Người quả nhiên không khiến bọn họ thất vọng. Người rất xuất sắc! Sau đó Diệp Hồng Phong ngã bệnh, trái tim không ổn, cần phải đổi một trái tim khỏe mạnh, vì thế bọn họ đã hy sinh người. Đó là lý do khiến người xuyên qua bên này....."

Có vẻ như Thương Khung Ngọc hiểu biết nhiều hơn nàng!

Nàng chỉ biết được sự thật mình là người nhân bản ngay khoảnh khắc sắp bị mê choáng kia.

Nàng nắm chặt ngón tay, hàng lông mi khẽ run rẩy buông xuống.

Nàng vẫn luôn là người kiêu ngạo, luôn tiêu sái ở thế giới kia. Nàng biết khóc biết cười, biết bi thương và vui sướng. Nàng có tất cả những cảm xúc nhân loại, thậm chí còn biết yêu..... Ngay khoảnh khắc nàng biết được chân tướng, thế giới của nàng hoàn toàn sụp đổ!

"Tiểu Thương, vậy người có biết người đã phẫu thuật trái tim của ta là ai hay không?"

Thương Khung Ngọc nói: "Những điều đó đều là thông tin không đáng kể, trong tư liệu của ta không có điều này."

"Long Tích....." Cố Tích Cửu chậm rãi thốt ra hai chữ, giọng nói không có chút thăng trầm: "Hắn cũng là huấn luyện viên cho ta trong trại tập trung sát thủ, luôn chăm sóc ta. Ta đã xem hắn là âm áp duy nhất của ta trong những năm tháng đen tối đó. Thậm chí ta còn đề nghị kết hôn với hắn trước khi bị mê choáng....."

Thương Khung Ngọc: "..... Long Tích? Là con trai của nhà khoa học điên họ Long kia?"

Cố Tích Cửu nói với giọng thờ ơ: "Có lẽ vậy. Hắn chưa từng nói với ta về gia đình hắn, ta chỉ biết hắn là thiếu gia của tập đoàn Long Đăng."

"Vậy thì đúng rồi, nhà khoa học điên kia chỉ có một đứa con trai."

Cố Tích Cửu nhắm mắt không nói chuyện tiếp. Hiện tại tất cả mọi thứ đều đã rõ ràng.

Thì ra Long Tích và tập đoàn Liệt Diễm lại có quan hệ sâu xa như thế.

Cho tới tận bây giờ, cuối cùng nàng mới hiểu được.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 144: Kết thúc quá bi thảm!

Thương Khung Ngọc đơn giản rời khỏi cổ tay nàng, bay lơ lửng ở phía trên nàng, giống như đang quan sát biểu tình của nàng: "Người yêu hắn?"

Cố Tích Cửu nằm ở nơi đó, nhìn lên phía trên đỉnh màn hình giường, thờ ơ nói: "Có lẽ vậy. Ta không tin bất luận kẻ nào, nhưng lại tin nhiệm vụ, cực kỳ tin nhiệm vụ. Ta đã nói với hắn tất cả những bí mật của ta. Chỉ khi ở quanh hắn, ta mới không đề phòng ——"

Thương Khung Ngọc: "..... Đó chính là bi kịch!"

"Đúng vậy, là bi kịch." Cố Tích Cửu hỏi câu khác, không biết là cười hay là chế nhạo: "Ta vẫn luôn cho rằng hắn cũng thích ta, nếu không sẽ không có khả năng luôn chăm sóc ta như vậy. Mỗi lần ta gặp bất kỳ nguy hiểm gì, hắn đều giống như một kỵ sĩ từ trên trời giáng xuống. Hắn ôm ta vào trong ngực, nói ta đừng sợ, đã có hắn ở đây——"

Giọng nói của nàng hơi dừng lại một chút, tiếp tục nói: "Mặc dù lúc nào ta cũng không cần hắn tới cứu, thậm chí bởi vì hắn đột nhiên đến nên đã kinh động tới đối phương, khiến nhiệm vụ mà ta mai phục mấy ngày bị thất bại trong gang tấc, nhưng ta vẫn rất thích cảm giác được hắn che chở. Ta cho rằng, hắn sẽ là tình yêu của đời ta, nhưng không ngờ rằng ——"

"Ngày đó ta đi tìm hắn uống trà, thật ra muốn cầu hôn hắn. Hắn là người có tính cách lạnh lùng, ta cảm thấy chờ hắn cầu hôn ta có lẽ sẽ không biết phải chờ đến ngày tháng năm nào. Nếu như đã yêu nhau tha thiết, bất luận ai là người cầu hôn trước cũng đều giống nhau. Ha ha, khi đó ta thật là khờ! Ta căn bản không biết hắn đã có vợ chưa cưới, càng không biết hắn đã bắt đầu tính kế ta..... Ta đã định đặc uống trà mà hắn đã hạ thuốc mê..... Khi ta sắp ngã thuốc mê, hắn mới gọi vợ chưa cưới của mình từ buồng đi ra, sau đó nói chân tướng với ta. Hắn nói với ta rằng, ta là người nhân bản, hắn cần trái tim của ta để cứu mạng vợ sắp cưới....."

Tối nay Cố Tích Cửu dường như rất cởi mở, nói ra tất cả những bí mật chôn sâu ở trong lòng mình.

Nhưng giọng nói của nàng vẫn luôn bình tĩnh. Đó rõ ràng là một câu chuyện bi thảm, nhưng nàng lại nói ra thật nhẹ nhàng, giống như đang nói đến chuyện của người khác.

"Sau đó thì sao?" Thương Khung Ngọc không nhịn được hỏi một câu.

"Chuyện sau đó rất đơn giản. Ta có kháng thể đối với thuốc gây mê. Mặc dù Long Tích đã tiêm rất nhiều thuốc mê với ta, nhưng ta chỉ mê choáng khoảng tầm một giờ. Khi ta tỉnh lại thì ca phẫu thuật đang được tiến hành, người mổ chính là Long Tích. Có lẽ hắn không ngờ ta sẽ tỉnh lại giữa chừng, vì thế hắn rất hoảng loạn, nói rằng sẽ không để ta chết. Hắn còn chuẩn bị một trái tim tương xứng cho ta. Đúng vậy, hắn còn nói sẽ đồng ý cầu hôn ta, sẽ cưới ta....."

Thương Khung Ngọc tức giận: "Hắn đúng là mặt dày! Sau đó thì sao?"

"Sau đó không có gì nhiều, khi hắn không chú ý ta đã ám sát hắn! Ta còn phá nát trái tim dự phòng kia, đương nhiên, khi đó lồng ngực của ta đã bị mở ra, trái tim sắp sửa bị lấy ra. Ta không muốn cho người khác sử dụng trái tim của mình, vì thế cũng phá hủy trái tim của mình....."

Thật là một kết thúc bi thảm!

Thương Khung Ngọc không có lời nào để nói.

Sau một lúc lâu, nó hỏi một câu: "Ngay cả trong tình huống như vậy ngươi cũng có thể ám sát hắn! Thật sự rất có bản lĩnh! Ngươi chắc chắn hắn đã chết thật?"

Cố Tích Cửu nói: "Ta nghĩ như vậy. Ta đã đâm thủng trái tim hắn, hắn nhất thời sẽ không thể tìm thấy trái tim khỏe mạnh để thay thế, tất nhiên là chết chắc rồi!"

"Vậy ngươi hận hắn sao?"

Cố Tích Cửu gồng tay ra sau đầu, hơi nhắm đôi mắt lại, nhẹ giọng nói: "Không hận. Khoảnh khắc ta ám sát hắn, ta đã thanh toán hết tất cả mọi hận thù với hắn. Ta không nợ hắn, hắn cũng không nợ ta."

Đúng vậy, nàng đã không hận hắn, nhưng nàng sẽ không bao giờ còn tin tưởng vào tình yêu ——

"Chủ nhân, vì sao bỗng nhiên ngươi lại nhớ tới hắn?" Thương Khung Ngọc dò hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 145: Long Tư Dạ thật sự tới!

Cố Tích Cửu ngừng lại một chút: "Vừa rồi người kia —— giống hắn."

Mặc dù vừa rồi nàng vẫn luôn nhắm mắt, nhưng nàng vẫn tỉnh táo khi người kia tiến vào!

Nàng cực kỳ cảnh giác, biết bản thân mình đã mất đi khả năng thuận di nên năng lực tự bảo vệ mình sẽ kém đi, trong khi người này có thể tránh thoát được rất nhiều thị vệ bên ngoài, không coi ai ra gì mà tiến vào như vậy, võ công tất nhiên là cao kinh người!

Nếu hắn thật sự gây ra điều bất lợi đối với nàng, ngay cả cơ hội kêu người nàng cũng đều không có!

Vì vậy nàng chỉ có thể dùng bất biến ứng phó vạn biến, giả vờ ngủ say, nhìn xem người nọ rốt cuộc muốn làm gì.

Kỹ năng giả vờ ngủ của nàng rất cao, căn bản không khác gì đang ngủ thật, vì thế nên người nọ không thể nhìn ra được.

Khi người nọ xốc màn幔 lên, nàng đã ngủ được mùi hương được cực nhẹ ở trên người hắn ——

Mùi được này nàng rất quen thuộc, đó là mùi hương trên cơ thể người kia, mùi của Long Tích ~!

Trước đây, khi nàng ngủ thấy mùi hương của hắn sẽ có cảm giác rất an tâm. Hiện tại, khi người thấy mùi của hắn lại khiến toàn thân nàng căng thẳng!

May mắn thay, cho dù toàn thân nàng căng thẳng cũng chỉ là trong ý niệm, thân thể của nàng vẫn không hề có chút đáng vẻ khấn trương, nếu không nàng sẽ không thể giả bộ ngủ ngon như thế.

Thật ra nàng rất muốn trợn mắt ra nhìn xem, rốt cuộc đó có phải là Long Tích hay không. Những khí trảng trên người người nọ quá cường đại, nàng sợ đối phương sẽ hạ sát thủ nếu nàng hơi có chút động tác bất thường!

Mùi hương trên người người nọ cũng không hoàn toàn giống với Long Tích, có một chút hơi thở xa lạ khác. Nó mang theo một chút lạnh lẽo, trực tiếp

thấm nhập vào xương cốt người.

Từ đầu đến cuối, nàng vẫn không thể nhìn được gương mặt thật sự của đối phương.

Thương Khung Ngọc giống như không tin: "Người nói người này là Long Tích? Người căn bản không hề mở mắt, làm sao biết đó là hắn?"

"Ta không nói đó là hắn, ta chỉ nói giống hắn, hơi thở rất giống." Nàng chưa từng ngửi thấy mùi hương đặc biệt này ở trên người nào khác ngoại trừ Long Tích.

Thương Khung Ngọc dường như thở dài nhẹ nhõm một hơi: "Người nói mùi hương ở trên người hắn? Bọn họ là đệ tử của trưởng lão Thiên Văn Tông, trên người đều có mùi hương được, có lẽ liên quan tới việc luyện được quanh năm."

"Hắn là người của Thiên Văn Tông? Là ai?"

"Tông chủ Thiên Văn Tông - Long Tư Dạ. Ta còn tưởng hắn tới đây để báo thù giúp đệ tử của hắn! Vì vậy ta mới muốn đánh thức người dậy và nhanh chóng chạy trốn, không ngờ người lại vững vàng như thế, giả bộ ngủ say ngay cả ta cũng không thể nhìn ra!"

Người tới thật sự là Long Tư Dạ!

Cố Tích Cửu hơi kinh ngạc. Chẳng phải nghe nói vị tông chủ này không dễ dàng ra ngoài hay sao? Chẳng phải nghe nói dăm ba năm hắn cũng sẽ không xuống núi một chuyến sao? Vì sao hắn lại đột nhiên tới đây? Còn trực tiếp xông vào khuê phòng của nàng! Thật sự hắn muốn báo thù cho đồ nhi Cố Tích Tích của mình?

Hay là, hắn chính là Long Tích chuyển thế, sau khi nghe nói về chuyện xưa của nàng, hắn muốn đến đây kiểm chứng một chút?

Nhưng tuổi tác không khớp ——

"Tiểu Thương, người nói có khả năng linh hồn Long Tích cũng xuyên đến đây hay không? Hắn đã bám vào trên người Long Tư Dạ ở thế giới này?"

Thương Khung Ngọc rất kiên quyết phủ định: "Không có khả năng! Mượn thể hoàn hồn mà nói, cần phải có được hồn thể của người rất yếu, hơn nữa nguyên chủ thật sự không còn luyện tiếu gì đối với thể gian này. Ví dụ như nguyên thân Cố lục tiểu thư của người, linh hồn người cường đại hơn nàng ấy nhiều, hơn nữa nàng ấy cũng thật sự không muốn sống nữa, vì thế người mới có thể bám vào người thành công. Cho dù là như vậy, người cũng phải giúp nàng ấy báo thù, làm dịu oán khí của nàng ấy, lúc đó người mới có thể chân chính khống chế được thân thể mình."

Trong khi đó, Long Tư Dạ là tông chủ Thiên Văn Tông, người này là nhân vật cực kỳ thần bí. Hắn chẳng những y thuật cao thâm, công phu cũng rất khó lường. Có người nói công phu của hắn đã tiếp cận với thần, nói không chừng có thể sánh vai với thánh tôn - người mạnh nhất đại lục này. Một người cường đại như vậy sao có thể bị linh hồn của một nhân loại bình thường bám vào người? Không có khả năng! Tuyệt đối không có khả năng! Thậm chí nếu người suy đoán heo có thể leo cây cũng còn đáng tin hơn cả điều này."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 146: Đoán không ra

Cố Tích Cửu: "....."

Nếu nói như vậy, người nọ vừa rồi không phải là Long Tích, chỉ có chút hơi thở tương tự giống như Long Tích mà thôi.

Ý đồ tới đây của vị tông chủ này thật sự khiến người đoán không ra.

Nếu đoán không ra, Cố Tích Cửu dứt khoát không đoán nữa, cuộn tròn trong chăn tiếp tục ngủ.

Cố Tích Cửu đã có ba ngày yên tĩnh trôi qua, năng lực thuần di đặc thù của nàng đã mất, tạm thời cũng không thể đi nơi nào. Cơ bản nàng đều ở trong viện của mình.

May mắn là từ sau đêm cứng bãi đó, trên người nàng nhẹ nhàng hơn rất nhiều, có thể chân chính tu luyện nội công!

Kiếp trước, nàng chính là cao thủ nội công, biết pháp môn luyện công, quen thuộc lưu trình, hiện tại tu luyện tự nhiên rất nhẹ nhàng.

Trong thời gian ba ngày, nàng đã có thể cảm ứng được dòng khí lưu chuyển trong đan điền, tu luyện được một chút nội lực, cho dù không có thuật thuần di, tốc độ của nàng cũng đã cao hơn lúc đầu rất nhiều.

Máy ngày nay tiền viện có chút ồn ào vì tiếng cãi nhau, Cố Tích Cửu không cần dò hỏi cũng biết đó là Lãnh Hương Ngọc đang bận rộn để cứu nữ nhi

của mình.

Ba ngày nay Cổ Tạ Thiên gần như không có ở nhà. Cổ Thiên Tinh dù sao cũng là nữ nhi của ông, còn là nữ nhi ông yêu quý nhất nhiều năm như vậy. Mặc dù ông hận nàng không biết cố gắng, nhưng cũng không muốn nhìn nàng ngồi ở trong đại lao. Ông đã nghĩ đủ mọi cách, tìm tới đủ loại quan hệ.....

Nhưng lần này vụ án của Cổ Thiên Tinh và Dung Ngôn lại liên quan tới nhi tử mà Lư Vương gia yêu quý, Lư Vương gia quyền cao chức trọng, tam tư chương quản hình ngục không ai dám làm việc giúp Cổ Tạ Thiên.

Cổ Tạ Thiên tích cực hoạt động ba ngày qua, đừng nói tới việc cứu nữ nhi ra, ngay cả đại lao ông cũng chưa vào được!

Để tránh khỏi sự nghi ngờ, quan viên chủ quản tam tư căn bản không ai muốn gặp ông, vì thế trong lúc nhất thời ông cũng không có biện pháp gì.

Ông vốn dĩ đã sứt đầu mẻ trán, sau khi về tới nhà, Lãnh Hương Ngọc tất nhiên sẽ tới trước mặt ông khóc lóc một hồi, khiến ông càng thêm bức bối, vì thế ông dứt khoát không trở về nhà, buổi tối tình nguyện ngủ ở khách điểm.

Điều này càng khiến cho Lãnh Hương Ngọc phát điên. Mặc dù bà ta cực kỳ hận Cổ Tích Cửu, nhưng ở trong thời điểm quan trọng như vậy, bà ta cũng không dám đi tìm nàng để gây rắc rối.

Đối với những nữ nhi Cổ gia khác, ngoại trừ Cổ Thiên Y ra, những tỷ muội khác thật ra gần gũi với Cổ Tích Cửu hơn rất nhiều.

Biết y thuật của nàng tốt, nếu các nàng bị đau đầu nhức óc, kinh nguyệt không đều, tất cả đều tới tìm nàng để tìm giải pháp.

Sau đó các nàng phát hiện ra, mặc dù ngoài mặt Cổ Tích Cửu luôn lãnh đạm, nhưng chỉ cần không chọc tới nàng, nàng vẫn tương đối dễ nói chuyện.

Chỉ vài ba phương thuốc, nàng đã trị khỏi bệnh cho các nàng.

Những di nương khác thật ra cũng không có thâm cừ đại hận gì với Cổ Tích Cửu. Lúc đầu bọn họ lạnh nhạt với nàng đa số là bởi vì Lãnh Hương Ngọc, hiện tại tự nhiên cũng tới gần gũi với nàng hơn.

Trước đây, Lãnh Hương Ngọc hoàn toàn cô lập Cổ Tích Cửu, dù nàng đi tới đâu cũng không có ai quan tâm tới nàng, khiến cuộc sống của một vị đích nữ không bằng hạ nhân.

Nhưng hiện tại, có một ngày Lãnh Hương Ngọc uể oải phát hiện ra, mấy thứ nữ và di nương thường gần gũi với bà ta không còn tới chỗ bà ta la cà. Ngay cả khi gặp mặt bà ta, trên mặt bọn họ cũng rất lạnh lùng, ngoài trừ thỉnh an như thường lệ, không ai nói nhiều thêm một câu đã lập tức rời đi. Điều này khiến Lãnh Hương Ngọc cực kỳ tức giận, nhưng bà ta không có biện pháp nào. Bà ta cuối cùng cũng ném được tư vị bị người vắng vẻ.

Đối với Cổ Thiên Triều, mấy ngày nay hắn cũng đi sớm về khuya, có lẽ vì liên quan tới chuyện tìm cách cứu muội muội của hắn.

Ngày này, thời tiết rất đẹp.

Cổ Tích Cửu ở trong phòng nghiên cứu lò luyện đan, muốn tìm biện pháp không cần linh lực cũng có thể sử dụng nó.

Nhưng điều này hiển nhiên rất khó, nàng đã thí nghiệm vài biện pháp cũng chưa thành công, còn lãng phí một đồng dược thảo tốt.

Nàng xoa xoa ấn đường, biết đây không phải là điều có thể giải quyết trong một thời gian ngắn, vì vậy nàng tiện tay đặt nó ở trong túi trữ vật, đi ra hoa viên và thưởng thức không khí trong lành.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 147: Một khối ngọc như người cũng có lòng to

Trong hoa viên hoa lá sum suê, gió thu thoang thoang thổi qua, nàng ngồi dựa vào trên cây cột ở trong một tòa đình hóng gió, vừa ngắm hoa vừa tự hỏi sự tình.

Trong nháy mắt phát sinh đột biến!

Một luồng ánh sáng lạnh xuất hiện từ trong hư không, giống như một tia sét lao tới, đâm thẳng vào ấn đường của nàng!

Ánh sáng lạnh cực kỳ mãnh liệt, nó còn chưa đâm tới mặt đã mang tới cuồng phong muốn cắt cả làn da của người!

Nếu Cổ Tích Cửu không thể kịp thời trốn tránh, chắc chắn sẽ bị nó đâm thủng đầu, trực tiếp bỏ mạng!

Cố Tích Cửu quả nhiên chuyển động! Cho dù nàng đã không còn công phu thuần di, nhưng tốc độ phản ứng vẫn là cực nhanh. Nàng vừa cảm thấy không ổn, lập tức lùi về phía sau một cái, ánh sáng lạnh gào thét quét qua mặt nàng.

Nàng lảo đảo qua lảo đảo vài lần, ngay sau đó lộn mình nhảy lên.

Ánh sáng lạnh lại gào thét lao tới ——

Cố Tích Cửu né trái né phải.

Nàng đang sử dụng chính là một bộ môn kinh công mà Thương Khung Ngọc mới truyền thụ cho nàng gần đây, phối hợp với việc sử dụng nội lực nàng vừa mới tu luyện ra được, thật ra có thể miễn cưỡng tránh thoát. Tuy nhiên, nàng cũng cực kỳ chật vật, chỉ cần hơi buông lỏng chú ý một chút, nàng có khả năng sẽ bị ánh sáng lạnh kia đâm xuyên người!

May mắn thay, có khá nhiều thị vệ tuần tra trong viện, sau khi bọn họ nghe thấy động tĩnh rất nhanh đã phản phát chạy tới.

Bọn thị vệ vừa ngơ đầu ra, ánh sáng lạnh cũng bất chợt biến mất, giống như chưa từng xuất hiện.

Cố Tích Cửu tránh né một hồi, đầu tóc rối loạn, quần áo lộn xộn, bộ dáng cực kỳ chật vật, hiển nhiên nàng tránh né như vậy thật sự đã tiêu tốn rất nhiều sức lực.

Bọn thị vệ cũng nhìn thấy được cái đuôi của ánh sáng lạnh, nhưng bọn họ trước sau vẫn không nhìn thấy người tập kích Cố Tích Cửu, cả đám vừa kinh ngạc vừa khó hiểu.

Thế giới này, người biết thuật ẩn thân rất hiếm. Người có thể không hiện thân lại có thể tập kích người khác càng là long phượng từng lân, đều là cao thủ trong cao thủ.

Người như vậy chủ yếu đều là chủng môn một phái, sao sẽ đột nhiên đột kích đánh một tiểu nha đầu như Cố Tích Cửu? Còn dùng tuyệt chiêu sát thủ như vậy ——

Nguy hiểm thật! Nguy hiểm thật! Nếu bọn họ tới chậm một bước, chỉ sợ tiểu thư đã chết oan chết uổng!

Đám thị vệ không dám tiếp tục lơ là, một số người lưu lại bảo vệ Cố Tích Cửu quay trở về phòng, một số người nhanh chóng điều tra toàn phủ để tìm thích khách khả nghi. Một số người ra roi thúc ngựa chạy ra bên ngoài thông báo với Cố Tạ Thiên. Trong lúc nhất thời, Cố phủ bỗng trở nên nhộn nhịp rối ren.

Cố Tích Cửu trở lại phòng mình, nàng dường như kinh hồn chưa định, đứng tại chỗ thất thần một lát, sau đó mới bắt đầu rửa mặt thay quần áo, sửa sang lại một thân chật vật.

Thương Khung Ngọc buồn bực: "Mặc dù ngươi không sử dụng được thuần di, nhưng tốt xấu gì ngươi cũng sử dụng được một bộ pháp đặc biệt để né tránh, đúng không? Vì sao lại sử dụng khinh công mới học? Mặc dù bộ pháp mới học cũng rất cao minh, nhưng ngươi rốt cuộc vẫn chưa sử dụng thuần thực..... Nếu ngươi dùng tới bộ pháp kia sẽ không đến mức chật vật như vậy. Có rất nhiều lần ta nhìn thấy ánh sáng lạnh kia xẹt qua gương mặt ngươi, ta đã sợ tới mức lông tơ đều dựng thẳng đứng!"

"Một khối ngọc như ngươi cũng có lòng to?" Cố Tích Cửu chế nhạo nó.

Thương Khung Ngọc: "..... Đây, ngươi rõ ràng biết đó không phải là trọng tâm ta muốn nói!"

"Suyt, đừng ồn, có người rình coi chúng ta!"

"Thương Khung Ngọc: "....." Nó dù sao cũng là một khối thần ngọc, cảm ứng một chút, quả nhiên nó mơ hồ cảm giác ở trong chỗ tối có một đôi mắt đang nhìn chằm chằm nơi này!"

Nhưng khi nó muốn tìm ra cặp mắt kia lại tìm không thấy.....

Rất hiển nhiên, công phu ẩn thân của đôi phương cực cao, có thể giấu diếm được linh thức của Thương Khung Ngọc!

May mắn thay, nó luôn dùng thần giao để nói chuyện với Cố Tích Cửu, người ngoài căn bản không thể nhìn ra, thậm chí cũng không thể nhìn thấy chuyển động đôi môi của Cố Tích Cửu.

Thương Khung Ngọc không phải ngu ngốc, lập tức nghĩ thông suốt mối liên quan bên trong: "Vừa rồi ngươi tránh né chật vật như vậy là cố ý để người đánh lên kia xem?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 148: Ai sẽ nhảm chán như vậy

"Thông minh!" Cổ Tích Cửu vừa thông thả chải mái tóc dài, vừa khích lệ nó.

"Người quá mạo hiểm! Vạn nhất ánh sáng lạnh kia thật sự muốn lấy mạng người thì phải làm sao?"

"Không, nó không muốn lấy mạng ta. Nhìn nó cực kỳ hung mãnh, nhưng thật ra không có sát khí. Nếu như ta đoán không nhầm, ánh sáng lạnh kia là muốn thử ta." Cổ Tích Cửu lạnh lùng trào phúng.

"Ai sẽ nhảm chán như vậy?"

Cổ Tích Cửu không nói gì, nàng cũng đang tự hỏi về vấn đề này.

Bất cứ ai có thể phái ra cao thủ thế này, khẳng định thân phận không thấp, nói không chừng là sự tồn tại cao cao tại thượng.

Tuyên Đế? Ông ấy chắc chắn sẽ có một chút nghi ngờ trong lòng, cũng có khả năng đột nhiên phái người tới thử nàng một chút, mục đích là muốn nhìn xem nàng rốt cuộc biết công phu hay không. Rốt cuộc, khi gặp phải thời điểm cực kỳ nguy hiểm, người ta sẽ sử dụng tới pháp môn lợi hại nhất để tránh né.

Dung Ngôn đang ở trong nhà giam, đoán chừng đã bắt đầu cắn nạng.....

Cổ Thiên Triều? Không quá khả năng! Công phu của hắn không cao tới như vậy!

Hơn nữa, nếu hắn ra tay tuyệt đối sẽ mang theo sát khí. Hiện tại, hắn thậm chí có lẽ đang có tâm muốn giết chết nàng!

Long Tư Dạ? Thật ra hắn có thực lực và bản lĩnh như vậy, nhưng hắn muốn thử nàng để làm gì?

Cổ Tích Cửu bỗng nhiên nghĩ tới một khả năng khác, kẻ thần bí kia!

Kẻ kia rất khó nắm bắt thù oán với nàng! Có lẽ đây lại là một nỗ lực trả thù khác của hắn?

Cặp mắt âm thầm nhìn nàng rốt cuộc biến mất. Người nọ có lẽ đã thật sự rời đi. Lúc này Cổ Tích Cửu mới thở dài một hơi nhẹ nhõm.

Mẹ nó, cảm giác địch ở trong tôi ta ở ngoài sang như vậy thật quá khó chịu! Nàng phải nghĩ cách bắt được người nọ trong chỗ tối mới được!

.....

Trong chỗ tối đúng thật có người đã từng nhìn chằm chằm Cổ Tích Cửu. Người nọ một thân quần áo giản dị, dung mạo tuấn tú thanh nhã lạnh lùng. Hắn đúng là Long Tư Dạ đã từng xuất hiện ở trước giường Cổ Tích Cửu. Hắn ẩn nấp ở trên một cây đại thụ bên ngoài, mặt không có biểu tình gì nhìn chằm chằm nhất cử nhất động của nàng, giống như đang muốn tìm kiếm thứ gì quen thuộc từ trong hành vi của nàng.

Cuối cùng, hắn vẫn thất vọng quay người, yên lặng rời đi.

Gió thổi qua ngọn cây, tạo nên âm thanh xào xạc từ những chiếc lá.

Cách phía sau những nhánh cây sau lưng Long Tư Dạ mới đứng vừa rồi một chút, có một vị nam tử mặc quần áo trắng đón gió mà đứng. Hắn đứng ở trên một cành cây không dày hơn nửa ngón tay cái. Cành cây hơi đong đưa trong gió, hắn lại lười biếng bất động như núi, quần áo của hắn lộng gió, khiến hắn nhìn qua giống như tiên nhân đang đứng trên không.

Hắn hiển nhiên cũng dùng thuật ẩn thân. Nhóm hộ vệ đã tuần tra dưới cây đại thụ này ba bốn lần, nhưng không có người nào phát hiện ra được hắn, đương nhiên Long Tư Dạ cũng không phát hiện ra hắn.

Trên mặt hắn rõ ràng mang một cái mặt nạ quý giá người, nhưng lại mang cho người ta một loại cảm giác cực kỳ thanh quý, giống như một vật phát sáng. Một khi hắn hiện thân tất nhiên là sự tồn tại cực kỳ sáng mắt, tất cả mọi người đều trở thành bối cảnh cho hắn.

Sau khi Long Tư Dạ rời đi, trong mắt phía sau mặt nạ của hắn hiện lên một luồng ánh sáng nhẹ nhàng, trên đôi môi cong đẹp hoàn hảo khẽ nhếch, như cười như không, còn mang theo một chút thờ ơ.

Hắn cũng liếc mắt nhìn về phía trong phòng một cái, trong mắt hiện lên một sự hứng thú.

Dường như càng ngày càng thêm thú vị ——

"Ai đó?" Cổ Tích Cửu bỗng nhiên hét lớn một tiếng, một vật thể đen tuyền lao về phía nam tử áo trắng!

Đôi mắt nam tử áo trắng chợt lóe, tất nhiên sẽ không bị nàng đánh trúng, vung tay áo lên, trực tiếp khiến cho vật thể đen tuyền dừng lại, lơ lửng ở trong không trung, nhưng thứ bên trong vật thể lại bay ngược tới.....

Mực!

Nam tử áo trắng lại gơ tay áo lên, mực nước bay tới giống như đùng phải rào chắn, trực tiếp chảy xuống.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 149: Người kia vẫn ở nơi đó

Nam tử áo trắng lại gơ tay áo lên, mực nước bay tới giống như đùng phải rào chắn, trực tiếp chảy xuống.

Phía dưới, một hộ vệ nghe thấy động tĩnh, chạy nhanh như bay tới đó, cuối cùng cả khuôn mặt hộ vệ đều đen.....

Hộ vệ kia nhận một đầu mực phần nộ nhìn lên phía trên, muốn nhìn xem một chút người nào không có đạo đức như thế, ném loạn đồ vật.

Nhưng hắn không nhìn thấy gì, trên cây đại thụ nhìn qua không có người nào cả, chỉ nhìn thấy một cái nghiền mực quý dị lơ lửng trên không ——

Thì hộ vệ khiếp sợ, đang muốn rút đao bỏ về phía nghiền mực kia, nghiền mực kia đã giống như sao băng rơi xuống, bốp một tiếng nện ở trên ót hộ vệ kia

Hộ vệ kia suýt nữa đã bị đánh ngã, luống cuống tay chân chộp cái nghiền mực vào trong tay. Hộ vệ lo sợ có độc, trực tiếp vứt nghiền mực xuống mặt đất, khiến nó vỡ tan thành từng mảnh.....

"A....." Trong không khí truyền đến một tiếng cười khê.

Hộ vệ kia sửng sốt! Chột ngắc đầu lên, nhưng vẫn không nhìn thấy gì.....

Gặp quý!

Hộ vệ đã sợ tới mức có chút cứng đờ, muốn phi thân lên cây xem xét, nhưng trong lòng bắt chợt hốt hoảng từng đợt, nhất thời không thể nhảy nổi.

"Quay về rửa mặt đi, chỉ là mực mà thôi, không có độc." Cố Tích Cửu đi ra khỏi phòng.

Hộ vệ kia đầu tiên là đánh giá nàng một chút, sau khi xác nhận nàng không sao, lúc này mới cáo tội một tiếng, vội vàng lui đi.

Trên đường chạy về, trái tim hắn vẫn còn đập thình thịch.

Tiếng cười khê kia dường như vẫn còn quanh quẩn ở bên tai hắn, thanh tao, lạnh lẽo, giống như dòng nước trên núi chảy róc rách qua đá, lạnh tận xương tủy. Nó khiến hắn vừa cảm thấy dễ nghe nhưng lại vừa theo bản năng rung mình một cái! Suýt nữa đã trực tiếp quý xuống!

Phảng phất giống như chủ nhân âm thanh kia căn bản không phải là người, mà là thần thánh nhìn xuống chúng sinh.....

Cố Tích Cửu ngẩng đầu nhìn lên trên cây đại thụ, mặc dù nàng cũng không nhìn thấy gì, nhưng nàng có thể cảm ứng được người kia vẫn ở nơi đó!

Lần này nàng không làm chuyện vô ích như ra tay giống như trước, chỉ nhìn chằm chằm một chỗ nào đó trên cây đại thụ một lát, sau đó câu môi cười, cũng không nói lời nào, xoay người đi vào nhà.

Nam tử áo trắng thật sự vẫn còn đứng ở nơi đó, đôi mắt chớp động nhìn bóng dáng Cố Tích Cửu, có chút khó đoán.

Mặc dù nữ hài này công phu rất tệ, nhưng giác quan thứ sáu thật sự rất nhạy bén ~!

Long Tư Dạ cũng không thể phát hiện ra hắn, nữ hài này lại có thể phát hiện ra! Nàng còn ném một cái nghiền mực lại đây.....

Hắn liếc mắt nhìn nghiền mực ở dưới mặt đất một cái, mặt cô bên dưới tàng cây đều bị nhuộm đen, nhìn qua thực sự không đẹp lắm.

Ngón tay ở trong ống tay áo của hắn cử động một chút, giống như định làm một pháp quyết gì đó, nhưng sau đó lại nhịn xuống.

Hắn quay người lại và biến mất.

.....

Cố Tích Cửu đứng ở dưới tàng cây một lát, lần này nàng xác định chắc chắn trên cây đại thụ đã không có người.

Trong tay thị nữ Tiểu Vũ bên người nàng xách theo một cái lồng chim, một con chim màu sắc sặc sỡ đang vui vẻ nhảy nhót.

Chim này gọi là Tầm Tung Điều, nghe nói bản lĩnh tìm tung tích người của nó còn tốt hơn cả chó săn. Chim này là do Cố Tạ Thiên nuôi dưỡng, khi hành quân đánh giặc Cố Tạ Thiên đều dựa vào con chim này để truy tìm tung tích của địch, đánh thắng rất nhiều trận. Ngày thường ông xem nó giống như bảo bối, phải người chuyên chăm nuôi nó.

Nếu đó là Cố Tích Cửu trong quá khứ, đừng nói nàng muốn mượn một chút, chỉ sợ ngay cả khi nàng muốn liếc mắt nhìn một cái cũng không thể được.

Nhưng lần này nàng vừa gọi quản gia tới và hỏi, quản gia không nói câu nào đã lập tức đưa chim này tới.

Quản gia nói rằng tướng quân từng phân phó, những đồ vật trong phủ Cố lục tiểu thư đều có thể tùy ý sử dụng.

Cố Tích Cửu hỏi rõ cách dùng chim này, sau đó cầm lấy lồng sắt và bay lên cây.

Nàng nhớ rõ vị trí gần nơi người nọ vừa rồi đã đứng, vì thế sau khi nàng mở lồng chim ra, chỉ vào mấy nhánh cây phân phó: "Người mùi hương này xem, hãy xem do người nào lưu lại."

Con chim bay ra, bay tới bay lui ở trên mấy nhánh cây

một lát rồi bay trở về, riu rít kêu một hồi về phía Cố Tích Cửu.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 150: Là hơi thở của Long Tư Dạ!

Cố Tích Cửu không hiểu ngôn ngữ của chim, quay đầu hỏi người thuần chim đứng ở dưới tàng cây: "Ý của nó là gì?"

Người thuần chim khom người: "Bẩm tiểu thư, nó nói trên này chỉ mùi hương của cây, không có mùi người."

Cố Tích Cửu nhướn mày, nhìn xem chim kia: "Mùi của chim này không nhạy phải không?"

"Huýt huýt....." Chim kia dựng đứng toàn bộ lông trên người, dường như cực kỳ phẫn nộ.

"Có vẻ như không nhạy lắm." Cố Tích Cửu đưa ra phán đoán: "Vừa rồi người nọ rõ ràng ở trên mấy nhánh cây này, khẳng định có thể lưu lại một chút mùi hương. Người không thể ngửi được, con chim ngốc nghếch này cũng không thể ngửi được, nhưng chó săn có lẽ có thể ngửi được. Tiểu quản gia, ta cảm thấy người vẫn nên tìm cho ta một con chó săn tới đây còn đáng tin hơn."

"Huýt huýt!" Đôi mắt của con chim đã chuyển sang màu đỏ, bay lên giống như một con sóc xoáy, đôi cánh gần như đập lên mặt Cố Tích Cửu.

Nó không tiếp tục ngửi mấy nhánh cây vừa rồi mà trực tiếp bay về phía một nhánh cây khác dày hơn, dạo quanh một vòng ở nơi đó, sau đó lại bay đến trên đỉnh đầu Cố Tích Cửu, giữa đầu ưỡn ngực riu rít hót một trận.

Cố Tích Cửu đành nhìn người thuần chim, người thuần chim dừng lại một chút rồi nói: "Có lẽ nó phát hiện ra mùi người ở nơi đó, tiểu thư có thể tập trung xem xét nơi đó."

Ánh mắt Cố Tích Cửu nhìn chăm chăm vào những giọt mồ hôi trên trán người thuần chim: "Nguyên lời nó muốn nói gì?"

Mồ hôi trên trán người thuần chim ứa ra càng nhiều: "Vâng..... Nguyên lời nó nói là vậy."

Cố Tích Cửu nhìn con chim kia.

Mặc dù con chim kia không nói tiếng người, nhưng rõ ràng có thể hiểu tiếng người. Lúc này nó đang bắt mắt người thuần chim với một loạt tiếng hót ào ạt nhanh chóng.

Cố Tích Cửu cười: "Con chim này đang mắng ta sao?"

Người thuần chim khó xử nhìn con chim kia, sau đó lại nhìn nhìn Cố Tích Cửu, khéo léo lựa chọn im lặng.

Nếu hắn nói dối sẽ đắc tội với con chim nhà mình, nếu hắn không nói dối thì tiểu thư sẽ nổi bão.

Cố Tích Cửu tất nhiên sẽ không chấp nhặt với một con chim, ngược lại chỉ bắn lên mào con chim một chút: "Có cá tính! Chỉ mong bản lĩnh của người cũng xứng đáng với cá tính của người."

Nàng không hề để ý tới con chim, trực tiếp nhảy trên nhánh cây kia, ở nơi đó nàng rút cuộc ngủ được một chút hơi thở nhàn nhạt. Nàng hơi sững sờ một chút.

Long Tur Dạ!

Là hơi thở của Long Tur Dạ!

Chẳng lẽ người vừa rồi đứng ở chỗ này là Long Tur Dạ?

Cố Tích Cửu nheo mắt lại, chẳng lẽ nàng có thù oán với Long Tur Dạ?

Nàng đứng ở nơi đó suy tư một lát, luôn cảm giác tính cách của Long Tur Dạ không giống như kẻ thần bí kia. Kẻ thần bí kia càng yêu nghiệt và khó lường hơn một chút.

Hơn nữa, vừa rồi nàng rõ ràng có cảm giác người kia đã đứng ở trên một nhánh cây khác gần đó, không phải chỗ này.....

Chẳng lẽ cảm giác vừa rồi của nàng sai sao?

Nàng không từ bỏ ý định, tiếp tục điều tra những nhánh cây quanh đó. Quả nhiên không phụ lòng người, ở chỗ này nàng quả nhiên có phát hiện mới, một sợi tóc.

Đầu ngón tay Cố Tích Cửu vờn về sợi tóc và đưa lên mũi ngửi ngửi, trên đó có một mùi hương nhè nhẹ, như có như không.

Chân mày Cố Tích Cửu nhăn lại, mùi hương này có chút giống như mùi hương nàng đã ngửi được khi bị Dung Già La đánh bại ngày đó!

Chẳng lẽ Dung Già La cũng tới?

Vừa rồi không phải chỉ có một người đứng ở chỗ này, mà là hai người?

Hơn nữa khoảng cách giữa hai nhánh cây chỉ xa hai mét, và Long Tur Dạ đã đứng trên một nhánh cây phía trước.

Nói cách khác, vừa rồi cả hai người đều đồng thời ở đây. Long Tur Dạ ở phía trước, người kia ở phía sau ——

Long Tur Dạ là tông chủ Thiên Vấn Tông, nghe nói một thân công lực đã có thể sánh vai với vị thánh tôn kia. Nếu như Dung Già La đứng ở phía sau hắn, không có lý hăn không phát hiện ra!

Mặc dù công phu của Dung Già La cũng rất cao, nhưng chắc chắn vẫn kém hơn Long Tur Dạ, đúng không?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 151: Trực tiếp đuổi theo chim

Mặc dù công phu của Dung Già La cũng rất cao, nhưng chắc chắn vẫn kém hơn Long Tur Dạ, đúng không? Hơn nữa, mặc dù vừa rồi người kia đứng ở chỗ này đã ẩn thân hình, nhưng hăn lại không hề che dấu khí thế trên người, uy áp vô hình kia khiến người đối diện với hăn có một loại cảm giác ghê sợ. Rất hiển nhiên thân phận người này không thấp, công phu cũng cực kỳ khó lường. Thậm chí công phu của hăn còn cao hơn Long Tur Dạ một chút.....

"Tiểu Thương, người nào sẽ có công phu cao hơn Long Tur Dạ?"

"Thánh tôn!" Thương Khung Ngọc trả lời không chút do dự.

Cố Tích Cửu: "....."

Không phải chứ?! Vị thần tối cao trong truyền thuyết của đại lục này sẽ thật sự tới đây để theo dõi nàng? Không có khả năng!

Nàng mới tới thế giới này bao lâu, sao có thể kinh động tới nhân vật như vậy? Càng không có khả năng đắc tội với hăn.

Người mà nàng đắc tội, nàng đều nhớ rõ ràng rành mạch, không ai có thể so sánh được với danh hào của vị thánh tôn này.

Hơn nữa, nếu bản thân nàng thật sự đắc tội với nhân vật cường đại như vậy, ngay cả khi hăn muốn trả thù nàng cũng nên quang minh chính đại.

Dù sao hấn cũng là thánh tôn, danh hiệu cao lớn như vậy tất nhiên cũng nên có một trái tim cao thượng.....

"Ngoại trừ thánh tôn ra còn có người nào khác? Công phu giống hấn hoặc là kém hấn một chút cũng được."

"Tông chủ Cửu Tinh Tông - Thiên Nguyệt Nhiễm, Cố cốc chủ Âm Dương Tông, tả thiên sư Đế Phát Y, Hữu thiên sư Thiên Tế Nguyệt." Thương Khung Ngọc một hơi liệt kê ra bốn người.

Ngoại trừ vị Thiên Tế Nguyệt nàng đã gặp qua một lần, ba vị khác Cố Tích Cửu cũng chỉ nghe qua tên tuổi, có lẽ không đến mức đắc tội.

Nàng dừng lại một chút: "Trong hoàng thất có người nào cũng lợi hại như vậy hay không?"

"Điều này chưa từng nghe nói tới. Nhưng cũng không thể loại trừ. Rốt cuộc vẫn tồn tại ẩn sĩ chưa từng xuất thế. Nghe nói mấy năm trước trong hoàng cung đã từng xuất hiện một vị tuyệt thế thiên tài, sau đó đột nhiên mất tích."

Cố Tích Cửu dựa vào trên thân cây suy nghĩ về những manh mối mà nàng đã biết, không hề phòng con chim bỗng nhiên lao tới, dùng miệng ngậm lấy sợi tóc kia, sau đó sải cánh ra, bay đi giống như một ngôi sao băng.

Xem ra con chim này vừa rồi không phát hiện ra sợi tóc này nên cảm thấy có chút mất mặt, hiện tại căn cứ vào sợi tóc này chủ động muốn đuổi theo người!

Cố Tích Cửu vừa động trong lòng, phân phó người thuần chim: "Đuổi theo, xem nó đi đâu?"

"Vâng!" Người thuần chim có một thân kinh công rất tốt, thân mình nhanh nhẹn vừa chuyển, trực tiếp đuổi theo chim.

Đôi mắt Cố Tích Cửu chột lóe, cũng đuổi theo sau.

Thương Khung Ngọc bắt mắt kêu lên: "Chủ nhân, người không cần tự mình đuổi theo, chim kia nếu có tin tức sẽ quay trở về báo cáo với người. Hiện tại người không thể thuần đi, kinh công lại còn suy giảm....."

Cố Tích Cửu đáp trả lại nó hai chữ: "Câm miệng!"

.....

Cố Tích Cửu thi triển kinh công đuổi theo con chim, thân ảnh của nàng vừa mới biến mất ở tường quân phủ, trong góc lập tức có hai người xuất hiện.

Hai người biết thuật ngự trang, quần áo trên người cùng màu với bức tường, bọn họ nhìn về phía phương hướng mà Cố Tích Cửu biến mất, nhìn nhau, sau đó cùng nhau đuổi theo.

Truy Tung Điều bay đến bên cạnh con sông đào bảo vệ thành thì dừng lại, không ngừng riu rít về phía người thuần chim.

"Nó đang nói gì vậy?" Cố Tích Cửu rút cuộc cũng chạy tới nơi.

"Nó nói, hơi thở kia đã biến mất ở chỗ này."

Khóe mắt Cố Tích Cửu lóe lên, xem ra người nọ rất giỏi trong việc trốn tránh truy tung thuật, biết dùng nước để xóa tan tất cả dấu vết.

Trên bờ sông có rất nhiều đá vụn, Cố Tích Cửu tìm một vòng ở trên bờ sông cũng không tìm ra manh mối gì. Trong lúc vô ý nàng đảo qua bốn phía, trong lòng hơi kinh hãi!

Nơi này giống như chính là nơi mà lần trước nàng đã ném "trang phục và thiết bị"!

Chính là ở chỗ này nàng đụng phải kẻ thần bí muốn trả thù kia. Mặc dù người nọ vẫn luôn không lộ diện, còn cố ý vớt trang phục và thiết bị của nàng để quan binh phát hiện.....

Hiện tại người kia dẫn nàng tới nơi này, chẳng lẽ đang muốn nói với nàng, hấn chính là kẻ thần bí có thù oán với nàng kia?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 152: Có người theo dõi người

Hiện tại lại đi tới nơi này, hay là kẻ thần bí kia đang ở trong con sông bảo vệ thành?

Cố Tích Cửu gần như cho rằng kẻ thần bí kia là quỷ nước!

"Chủ nhân, bước tiếp theo nên làm gì bây giờ?" Thương Khung Ngọc hỏi nàng.

"Còn làm gì nữa, về nhà ngủ." Cố Tích Cửu dứt khoát trả lời, thân hình vừa chuyển, quả nhiên thân nhiên đi về nhà.

"Cứ rời đi như vậy hay sao? Không tiếp tục điều tra?" Thương Khung Ngọc vẫn còn tiếc nuối.

Cố Tích Cửu không trả lời, trong lòng nàng dường như đã có kế hoạch.

Hiện tại, mặc dù nàng không biết thân phận của kẻ thần bí kia, nhưng may mắn nàng cũng nắm giữ được một số tin tức.

Ví dụ như kẻ thần bí kia quả nhiên chính là người rình coi nàng ở trên cây đại thụ hôm nay. Ví dụ như người này công phu có thể ngang bằng hoặc cao hơn Long Tử Dạ. Ví dụ như trên người người này có huân hương của người trong hoàng cung, còn là huân hương rất đặc biệt, nàng chỉ ngửi thấy ở trên người Thái tử Dung Già La và vị công chúa kia.....

Có mấy manh mối này, phạm vi tìm người của nàng sẽ thu nhỏ lại không ít. Sau này nàng lại tìm Dung Già La hoặc Dung Triệt hỏi vòng vèo một chút là được, nói không chừng có thể đào ra thân phận của kẻ thần bí kia.

Chỉ cần biết thân phận người kia, nàng sẽ có thể chân chính đưa ra kế hoạch tương ứng, sẽ không tiếp tục bị động như vậy.

Trên đường trở về thành, Thương Khung Ngọc nhắc nhở nàng: "Chủ nhân, có người theo dõi người!"

"Ta biết!" Cố Tích Cửu không chút để ý: "Lần này ta ra ngoài chính là để cho bọn hán xem."

"A? Vì sao?"

"Bọn họ có lẽ là cao thủ của Đại Lý Tự. Có lẽ Dung Ngôn đã cắn ta gì đó, vì thế nên những người này đang âm thầm điều tra ta, chủ yếu là muốn điều tra công phu của ta, xem ta có điểm nghi ngờ nào có thể gây án hay không."

"Thì ra là thế!" Thương Khung Ngọc hiểu rõ, cũng rất bội phục.

Chủ nhân này của nó có chỉ số thông minh siêu cao, không phải là loại thông minh bình thường! Tìm được một người thông minh làm chủ nhân, con đường sau này của nó sẽ nhẹ nhàng hơn rất nhiều.

Cố Tích Cửu suy đoán không sai, hai người kia đang theo dõi nàng quả nhiên là cao thủ tra án của Đại Lý Tự. Bọn họ vẫn luôn kiên nhẫn đi theo phía sau Cố Tích Cửu, đến khi nàng quay trở về tướng quân phủ, bọn họ mới dừng bước chân lại.

Hai người nhìn nhau, trong đó một người bắt đầu nhanh chóng viết tài liệu: "Cố Tích Cửu, khinh công cấp ba, linh lực linh cấp."

Một người khác dò hỏi: "Đầu lĩnh, có cần phải đi vào xem xét nữa không?"

Người đang viết tài liệu lắc đầu: "Không cần, những thứ này là đủ rồi."

Với công phu hiện tại của nàng, không thể yên lặng ra vào tướng quân phủ, cũng không có khả năng giết chết Nhạc Hoa Hầu, vì vậy bọn họ không cần phải tiếp tục lãng phí thời gian ở trên người nàng nữa.

.....

Gần tới buổi trưa, mặt trời rực sáng.

Cố Tích Cửu ngồi trong cổ kiện kín không hề hở, nàng có cảm giác hơi nóng.

Hôm nay nàng mới vừa trở lại tướng quân phủ đã nhận được thánh chỉ của Tuyên Đế. Nàng phải nhanh chóng tiến cung kiến giá, nghe nói Tuyên Đế có chuyện quan trọng muốn thương lượng với nàng.

Hoạn quan đưa thánh chỉ tới thúc giục nàng rất gấp. Cố Tích Cửu thậm chí không kịp uống nước miếng, trong cung đã phải kiệu tới, nàng nàng vào hoàng cung.

Mặc dù nàng từng đối phó với mấy vị hoàng tử, nhưng đây vẫn là lần đầu tiên nàng tới hoàng cung.

Những bức tường màu đỏ, đại điện nguy nga, hành lang rất dài, cửa điện nối tiếp nhau.....

Bố cục nơi này có chút tương tự giống như Cố cung (Tử Cấm Thành). Điểm khác biệt là mái ngói của Cố cung được lợp bằng gạch tráng men, nơi này lại là ngói đồi mồi màu xanh, tỏa sáng dưới ánh mặt trời giống như những con sóng biển.

"Chủ nhân, cẩn thận, có sát khí!" Thương Khung Ngọc trên cổ tay nàng bỗng nhiên nhắc nhở.

Âm thanh nhắc nhở còn chưa kịp rơi xuống, một trận cuồng phong đã cuộn lại đây. Trong cuồng phong hỗn loạn còn mang theo ánh sáng lạnh, bắn thẳng vào bên trong kiệu!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 153: Nàng không phải là hung thủ!

Cố Tích Cửu bỗng nhiên trượt người về phía sau một cái, ánh sáng lạnh trực tiếp bắn từ trước mặt lên trên vách kiệu ở sau lưng nàng! Một âm thanh vang lên, toàn bộ đỉnh kiệu đều bị xóc lên ——

Đột biến xảy ra quá nhanh, kiệu phu bên ngoài lúc này mới có phản ứng lại.

"Có thích khách!"

"Bảo vệ Cố tiểu thư!"

Đám phu khiêng kiệu hoàng gia đều là những người có công phu, tuy hoảng nhưng không loạn, vừa kêu lên một tiếng lập tức nâng cỗ kiệu chạy như bay.

Bên ngoài tiếng rít không dứt, rất hiển nhiên thích khách kia không muốn buông tha nàng, đang đuổi sát phía sau, thường xuyên phóng ra ám khí.....

May mắn thay, công phu của đám phu khiêng kiệu không tệ. Bọn họ nâng cỗ kiệu tránh trái tránh phải, thật ra lại khiến ám khí không thể bắn được vào trong kiệu.

Nhưng dưới sự tập kích như vậy, đám phu khiêng kiệu không thể đi theo con đường đã định từ trước.

Đám phu khiêng kiệu vốn đang nâng cỗ kiệu chạy về phía ngự thư phòng, hiện tại vì tránh né thích khách nên bọn họ dường như có chút hoảng hốt, trực tiếp chui vào một cái ngõ nhỏ, nhanh như chớp chạy về phía trước.

"Hoàng cung đại nội cũng có thích khách!" Thương Khung Ngọc vô cùng kinh ngạc.

Cố Tích Cửu nắm chặt thành kiệu, nhìn qua hơi có chút kinh hoảng, nhưng khi trả lời Thương Khung Ngọc lại cực kỳ bình tĩnh: "Đó là một lần thử khác!"

Thương Khung Ngọc: "....."

"Vậy phải làm sao bây giờ?"

"Hành sự tùy theo hoàn cảnh."

Có thích khách phi tới, trực tiếp nhảy xuống bức tường hoàng cung, một luồng ánh sáng lạnh đâm thẳng vào Cố Tích Cửu trong kiệu!

Đó là một thanh bảo kiếm lấp lánh ánh sáng lạnh, kiếm phong hiện ra màu xanh quý dị, hiển nhiên là có kịch độc. Một khi Cố Tích Cửu bị nó đâm trúng, chỉ sợ sẽ mất mạng ngay lập tức.

Cố Tích Cửu dường như rất luống cuống, liều mạng lăn ra khỏi cỗ kiệu, ánh sáng lạnh đâm lướt qua cánh tay của nàng. Kiếm phong cắt rách ống tay áo, cũng cắt một chút da thịt nàng, có máu chảy ra. Máu có màu xanh, hiển nhiên nàng đã bị trúng độc.....

Thanh bảo kiếm của thích khách bị mắc kẹt vào dưới ghế kiệu, nhất thời không thể rút ra.

Cố Tích Cửu nhanh chóng rút chủy thủ từ trong ống tay áo, cắn răng đâm về thích khách!

Thích khách không kịp rút kiếm, ngã ngửa một cái, tránh khỏi chủy thủ của Cố Tích Cửu. Hắn lại lật người, cuối cùng cũng rút ra được thanh bảo kiếm, một lần nữa đối mặt với Cố Tích Cửu.

Trong kiệu quá hẹp, không thể linh hoạt tránh né, Cố Tích Cửu đơn giản phi ra bên ngoài cỗ kiệu.

Thích khách giống như từ dưới nền đất lao ra, có khoảng mười mấy tên đang công vây cỗ kiệu.

Trong khi kiệu phu chỉ có bốn người, hiện tại hai người đã ngã xuống, hai người còn lại đang cố gắng vật lộn, không ai có thể bận tâm tới Cố Tích Cửu.

Khi nhìn thấy Cố Tích Cửu nhảy ra, một người kiệu phu vội vàng hô to: "Cố tiểu thư, chạy về phía bên trái! Nơi đó có Ngự lâm quân tiếp ứng....."

Cố Tích Cửu không nói câu nào quay đầu liền chạy như bay, những thích khách khác cũng muốn đuổi theo, nhưng lại bị hai gã kiệu phu liều chết ngăn

lại. Chỉ có một người thích khách đột phá được hàng phòng vệ, truy đuổi theo Cổ Tích Cừ.....

Đó là một cảnh hỗn loạn, tiếng hò hét và âm thanh binh khí va chạm vào nhau không dứt.

Có mấy người đang đứng trên cao từ một tòa đại điện, nhìn xuống dưới và xem cảnh chiến đấu diễn ra.

Một vài đôi mắt nhìn chăm chăm vào thân ảnh Cổ Tích Cừ đang chạy như bay, không bỏ qua bất kỳ động tác nào của nàng.

Một người trong đó sau khi nhìn một lát, lắc đầu: "Trong thời khắc quan trọng liên quan tới tính mạng như vậy, nàng khẳng định đã thi triển ra toàn bộ công phu, bất quá cũng chỉ như thế."

"Nhìn xem thân pháp và động tác của nàng, nhiều nhất nàng chỉ có thể đạt tới võ giả tu vi linh lực cấp 2, còn kém xa Hoa Hài!" Một người khác mở miệng.

"Không sai, dựa vào thân thủ này của nàng không có khả năng giết chết Nhạc Hoa Hài. Hung thủ không phải là nàng! Bệ hạ, vi thần cảm thấy có thể đập tắt hiểm nghi về nàng." Người thứ ba đưa ra phán đoán.

Một người mặc hoàng bào được ba người vây quanh, người mặc hoàng bào này đứng là Tuyên Đế.

Ông hơi gật đầu: "Trẫm cũng cảm thấy nàng không phải là hung thủ."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 154: Âm thầm lừa gạt người

Ông hơi gật đầu: "Trẫm cũng cảm thấy nàng không phải là hung thủ."

Ông quay đầu dặn dò thống lĩnh Ngự lâm quân bên cạnh: "Người phái người đáng tin rồi sao? Quyết không thể thật sự đã thương tới Cổ tiểu thư!"

Thống lĩnh Ngự lâm quân khom người nói: "Bẩm bệ hạ, bọn họ đều là những người rất đáng tin, ra tay đều có chừng mực, nhìn thì có vẻ hung hiểm, nhưng sẽ không thật sự đã thương đến người. Chỉ có Lý hộ vệ vừa rồi đâm trúng da thịt nàng một chút, khiến nàng trúng độc trừ tà."

Tuyên Đế quay đầu hỏi nam tử mặc áo choàng xanh vẫn luôn trầm mặc đứng ở bên cạnh: "Hoắc hộ pháp, độc này của người thật sự chỉ có hại đối với quỷ xâm chiếm thân người?"

Hoắc hộ pháp hơi khom người: "Bệ hạ yên tâm, nếu nàng là một nữ tử bình thường, độc này không hề có hại."

Vị Hoắc hộ pháp này là hộ pháp của Cửu Tinh Tông, cũng là sư thúc của Cổ Thiên Triều. Người này linh lực cực cao, am hiểu nhất chính là trừ tà trừ ma, rất có danh tiếng ở Tinh Nguyệt đại lục.

Sau khi sư phụ Cổ Thiên Triều nhận được tin tức của đồ nhi, cảm thấy sự tình rất quan trọng, lập tức báo tin lại với sư huynh Hoắc hộ pháp, nói rằng bọn họ nghi ngờ Cổ Tích Cừ bị yêu ma cường đại nào đó bám vào người.....

Hoắc hộ pháp là người ghét cái ác như kẻ thù nhất, chưa bao giờ nương tay đối với tà ma ngoại đạo, vì thế hắn lập tức tự mình chạy tới.

Độc trừ tà là một kiện pháp bảo của hắn, một khi người bị quỷ bám vào người trúng phải độc này, toàn thân sẽ đông cứng giống như cương thi, đi đường sẽ nhảy lên, có thể khiến người liếc mắt một cái là nhìn ra được.

Tuyên Đế nhìn Cổ Tích Cừ đang chạy rất nhanh để trốn. Mặc dù tiểu nha đầu không có linh lực, nhưng lại rất linh hoạt, không thể nhìn ra một chút bộ dạng cứng đờ. Ông thở dài nhẹ nhõm một hơi: "Hiện tại có thể chứng minh, nàng là nàng chứ không phải bị yêu ma gì đó bám vào người, đúng không?"

Hoắc hộ pháp cũng đang nhìn chăm chăm vào Cổ Tích Cừ, một lát sau mới nói: "Đây là chuyện sự đại, bệ hạ hãy chờ một chút. Hãy xem phản ứng của nàng ở trong Cửu Tinh Trận rồi nói tiếp."

.....

Cuối con hẻm nhỏ là một đại điện. Cửa đại điện rộng mở, Cổ Tích Cừ giống như hoảng hốt không còn lựa chọn nào khác, trực tiếp xâm nhập vào bên trong đại điện.

Bố cục bên trong đại điện hơi lạ, có rất nhiều lớp màn vải màu vàng bao quanh, hoa văn trên màn cũng có chút cổ quái, giống như Phạn văn.

Ở giữa màn còn có một cái lư hương được đặt trên một miếng ngọc lớn màu xanh, có một làn khói nhẹ vườn quanh trong đó.

Bên ngoài đột nhiên hơi ồn, dường như Ngự lâm quân cuối cùng cũng đuổi tới đây, âm thanh la hét không ngừng, còn có tiếng binh khí va chạm vào nhau, rất hiển nhiên bọn họ đang đánh nhau với đám sát thủ.

Sau khi Cổ Tích Cửu xâm nhập vào đại điện này, thật ra không có người nào truy đuổi tới đây.

Nàng trực tiếp phi vào bên trong màn, đáp xuống ở trên mặt sàn ngọc bích.

Nàng còn chưa kịp có động tác gì, mặt đất dưới chân bỗng nhiên chấn động. Mặt đất vốn đang yên bình bỗng nhiên dâng lên chín cây cột, những cây cột này giống như ngôi sao, bày ra quanh người Cổ Tích Cửu.

Cổ Tích Cửu giống như rất hoảng sợ, tò mò ngo trái ngo phải. Sau khi nhìn thấy những cây cột đó trời lên khỏi mặt đất, nàng thật ra không có phản ứng nào khác, chỉ quan sát một lát rồi vươn tay nhỏ sờ soạng một lúc.

Trên mặt nàng tràn ngập tò mò, trong lòng lại đang cười lạnh.

Trước đây nàng đã từng gặp pháp trận này, nó là pháp trận chuyên dùng để loại bỏ tà ma.

Xem ra Tuyên Đế bọn họ rốt cuộc đang nghi ngờ nàng không phải là nàng, vì vậy mới tạo ra pháp trận này để thử nàng.

Loại pháp trận này nếu dùng để đối phó tà ma bám vào người thì rất có hiệu quả, nhưng nàng lại không phải là tà ma, chỉ là người dị năng. Hơn nữa tàn lưu oán khí của nguyên chủ trong thân thể nàng cũng đã tiêu tán, thân thể này chân chính đã thành của nàng, nàng tự nhiên không ngại đi vào trong pháp trận.

"Chủ nhân, may mắn là ngươi đã báo thù giúp nguyên chủ, khiến oán khí của nguyên chủ tan đi. Nếu oán khí kia vẫn còn ở đây, khi ngươi tiến vào trong cửu tinh pháp trận tất nhiên sẽ bị ảo giác làm cho mê hoặc, một cái mạng nhỏ sẽ bị giữ ở chỗ này! Những nhân loại này a, mặt ngoài luôn ân sủng với ngươi, nhưng sau lưng lại âm thầm cố lừa gạt ngươi." Thương Khung Ngọc cảm khái.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 155: Thật ra -- Ta có thể

"Đúng vậy, thật sự khiến người khó chịu!" Cổ Tích Cửu cười khê. Nàng lại nhìn nhìn những cây cột kia: "Ta thấy những cây cột này rất quý, nếu hỏng rồi bọn họ nhất định sẽ rất đau lòng."

"Haha đâu chỉ là đau lòng, quả thực là đau cả người! Sản lượng hắc ngọc này cực kỳ khan hiếm. Một khối nhỏ bằng nắm tay đã giá trị mấy trăm vạn lượng bạc, đừng nói là cây cột lớn như vậy! Còn là chín cây! Một bộ cột như vậy sẽ có giá trị liên thành, chỉ sợ đó là bảo vật trấn phái của Cửu Tinh Tông!"

Cổ Tích Cửu thờ dãi: "Thật sự muốn phá hủy nó quá. Đáng tiếc hiện tại sức lực của ta không đủ."

Hắc ngọc này khá rắn chắc, nếu là thời kỳ hoàng kim của nàng mà nói, muốn đánh vỡ vụn cái này sẽ không thành vấn đề, nhưng hiện tại thân thể nàng vừa nhỏ lại còn không mạnh như vậy.....

"Thật ra —— ta có thể." Thương Khung Ngọc ngạo kiều trả lời.

Ánh mắt Cổ Tích Cửu sáng lên, cười: "Vậy sao ngươi không mau động thủ?!" Nàng cười nham hiểm.

Thương Khung Ngọc lay nhiễm cảm xúc của nàng, lập tức cũng trở nên phấn khích: "Ta chỉ sợ nếu cái này bị vỡ vụn sẽ khiến ngươi bất lợi, mang đến phiền toái lớn cho ngươi. Như vậy đi, ta cho chúng nó thêm chút thời gian, để chúng nó tạm thời sẽ không bị vỡ nát. Chờ đến khi bọn họ thiết lập pháp trận tiếp theo, thứ này sẽ tự động vỡ nát thành bột mịn, đau chết bọn họ!"

Ngón tay Cổ Tích Cửu gõ trên thân mình nó một cái: "Không ngờ ngươi cũng phúc hắc như vậy. Được, cứ làm như vậy đi!"

Có lẽ đây là lần đầu tiên Thương Khung Ngọc làm chuyện xấu, nó có chút kích động, liên tục thúc giục Cổ Tích Cửu làm theo những gì nó nói.

Cổ Tích Cửu nhanh chóng đi một vòng quanh các cây cột ở trước mặt, để Thương Khung Ngọc thân mật tiếp xúc với những cây cột đó một lần.....

"Xong rồi!" Thương Khung Ngọc đắc ý tự hào.

"Bảo bối, ngươi giỏi quá!" Cổ Tích Cửu cũng cong cong mi mắt.

"Uy, ta đường đường là Thương Khung Ngọc, không phải là bảo bối gì, đừng gọi ghê tởm như vậy." Thương Khung Ngọc bất mãn.

"Được thôi, Tiểu Thương lão sư." Tâm tình Cố Tích Cửu rất tốt, vỗ vỗ lên Thương Khung Ngọc.

Thương Khung Ngọc: "....."

Nó nghiêng răng nghiêng lợi nói một câu: "Người thật hư hỏng!"

Cố Tích Cửu nhướn mày: "Người tuyệt như thế, ta gọi người một tiếng lão sư thì có gì sai? Liên quan gì tới hư hỏng? Chẳng lẽ Tiểu Thương lão sư còn có ý nghĩa gì khác? Người có kiến thức rộng rãi, hay là giải thích cho ta đi?"

Thương Khung Ngọc: "....." Nó thật sự cảm thấy khó chịu!

Một lát sau nó ghen ra một câu: "Gọi ta là Tiểu Thương được rồi, đừng thêm lão sư!"

Cố Tích Cửu không nhịn được muốn cười, Thương Khung Ngọc ngay cả câu tiểu thương lão sư cũng biết, xem ra nó không hề đơn giản.

Thương Khung Ngọc này rốt cuộc có địa vị thế nào? Đường như thứ này rất hiểu về thế giới này, nhưng cũng biết rất rõ ràng về thế giới mà nàng từng biết.

Một mình nàng lang bạt ở thế giới này, không thể không nói có chút cô độc. Hiện tại có Thương Khung Ngọc bên người như vậy thật ra không tệ lắm, ít nhất lúc nào cũng có thể trò chuyện với nàng.

Cố Tích Cửu vẫn luôn không quý trọng đồ vật bên ngoài, hiện tại dường như thật sự có ý thân cận và gần gũi hơn với Thương Khung Ngọc.

Mặc dù Thương Khung Ngọc không biết trong lòng nàng đang suy nghĩ gì, nhưng nó vẫn có thể cảm giác được cảm xúc của nàng, lập tức nói một câu: "Đừng mê luyến ta, ta chỉ là một truyền thuyết."

Cố Tích Cửu không nhịn được cười.

Khi lúm đồng tiền của nàng vừa mới hiện lên, bên ngoài rốt cuộc truyền đến một loạt tiếng bước chân hỗn loạn, có tiếng hô sắc bén của hoạn quan vang lên: "Vạn tuế giá lâm!"

Cửa đại điện bị người mở ra, Tuyên Đế cùng với một đám người sai bước đi vào. Tuyên Đế liếc mắt nhìn Cố Tích Cửu vẫn bình yên vô sự đến đứng ở nơi đó một cái. Ánh mắt Tuyên Đế sáng lên, nhanh chóng tiến lên: "Tích Cửu, người không sao chứ?"

"Tạ ơn hồng phúc của bệ hạ, Tích Cửu không sao." Cố Tích Cửu xoay người, giọng điệu lạnh lùng: "Không ngờ trong hoàng cung này cũng có thích khách, thật đúng là vượt quá mong đợi của Tích Cửu."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 156: Nàng là một con sói đuôi to!

Tuyên Đế sững sờ, nhìn tiểu cô nương trước mặt. Nàng khá thấp bé nhưng khí thế lại không hề nhỏ. Ánh mắt sắc bén sáng ngời, giống như hiểu rõ hết thảy, quanh thân giống như có giá lạnh tỏa ra.

Nhìn nàng như vậy, Tuyên Đế cảm thấy rét lạnh sau lưng không thể hiểu được. Ông thẹn trong lòng, hắng giọng một tiếng: "Trẫm cũng ngạc nhiên, trẫm sẽ điều tra rõ việc này. Dám to gan lớn mật tiến vào hoàng cung hành thích, quả là vô pháp vô thiên!"

Cố Tích Cửu mỉm cười, đôi mắt nàng đảo qua nhóm người đang chậm rãi tiến vào một vòng, lúc này mới mở miệng nói: "Bệ hạ, xin hãy thứ lỗi cho dân nữ nói một câu thật lòng mà khó nghe, hộ vệ hoàng cung đại nội thật sự bất tài! Lần này may mà bọn họ chỉ tập kích dân nữ, nếu lỡ may đó là bệ hạ, chẳng phải sẽ rất tệ hay sao?! Thống lĩnh Ngự lâm quân phụ trách hộ vệ cung đình thất trách quá nghiêm trọng, nên nhận hình phạt! Bệ hạ, ngài nói có phải hay không?"

Nàng nói rất đường hoàng, đầy đủ lý do, Tuyên Đế tự nhiên không thể phản bác, thuận miệng lên tiếng: "Không sai! Không sai! Nên phạt! Nên phạt!"

"Vậy bệ hạ muốn phạt như thế nào?"

"Điều này....."

"Dân nữ đã từng nghiên cứu quốc pháp triều đại, nếu thích khách tiến vào trong cung, trách nhiệm nặng nề nhất thuộc về thống lĩnh Ngự lâm quân, cần phải xem tình tiết nặng nhẹ mà dùng trừng hình. Nếu chúng tạo thành hậu quả không thể挽回, cần phải bị xử tử, cảnh cáo răn đe. Bệ hạ, không

biết Tích Cửu nói có đúng hay không?" Cổ Tích Cửu mồm miệng lạnh lợi, giọng nói thanh thúy như châu rơi trên mâm ngọc, quanh quẩn ở trong đại điện.

Tuyên Đế: "..... Điều này....."

Thống lĩnh Ngự lâm quân lúc này đang ở ngay bên người Tuyên Đế. Hắn không thể đứng yên được nữa, tiến lên hai bước và quỳ xuống, tạ tội với Tuyên Đế: "Bệ hạ, thần đúng thật là thất trách. Thần cam nguyện bị phạt!"

Mặc dù tất cả mọi chuyện đều do chủ tử âm thầm ra chỉ thị, nhưng hậu quả vẫn cần một thần tử như hắn đứng ra, không thể khiến bệ hạ lâm vào thế khó xử, đúng không?

Hắn chỉ có thể cắn răng thể hiện lòng trung thành, nhận hết tất cả trách nhiệm về mình.

Tuyên Đế đành phải thuận thế làm theo, vì thế vị thống lĩnh Ngự lâm quân bị phạt một trăm roi, còn thêm một năm bổng lộc.

Một năm bổng lộc còn dễ, hoàng đế có thể đền bù cho hắn bằng bất kỳ hình thức nào đó, nhưng một trăm roi này lại là đánh thật. Hắn bị đánh đến nổi da tróc thịt bong.

Đến cuối cùng hắn còn phải khập khiễng quay lại đại điện để tạ ơn. Cổ Tích Cửu nhìn hắn mình đầy thương tích thì có chút không đành lòng, hào phóng ban cho hắn một lọ thuốc trị thương. Nàng còn nói với hắn một lời thăm thía: "Tiểu thống lĩnh, hộ vệ cung đình không giống như hộ vệ tầm thường, cần phải rất cẩn thận! Lần sau nếu lại để thích khách công khai tiến vào giết người như vậy, chỉ sợ bệ hạ sẽ muốn lấy cái đầu của ngươi!"

Tiểu thống lĩnh có khổ mà nói không nên lời, quả thực buồn bực muốn học máu, còn phải kính sợ nói một tiếng: "Cô nương giáo huấn rất đúng."

Trong lòng Tiểu thống lĩnh lại âm thầm nguyên rủa: Là hỗn đản nào nói tiểu cô nương này mềm yếu, dễ bắt nạt giống như con thỏ?

Nàng rõ ràng chính là một con sói đuôi to! Hơn nữa còn là loại ăn thịt người không thềm nhà xương!

Tiểu thống lĩnh bối rối mang theo trái tim bị thương, lui xuống chữa thương.

Quanh người Tuyên Đế còn có vài vị đại thần đi theo, ánh mắt Cổ Tích Cửu đảo qua ở trên người bọn họ. Một cái quét mắt này của nàng khiến vài vị cảm lòng không đậu dựng thẳng lông tơ, lo sợ nàng sẽ xả ra lý do chính đáng nào đó trừng phạt bọn họ. Vì vậy bọn họ gần như đều muốn tìm một lý do nào đó để trốn chạy.

May mắn thay, Cổ Tích Cửu chỉ liếc mắt nhìn bọn họ một cái, sau đó không hề chú ý tới bọn họ nữa. Lực chú ý của nàng đang nằm ở trong đại điện: "Bệ hạ, đại điện này quả là rất cổ quái, có rất nhiều màn vải và cây cột ngọc. Chúng được dùng để làm gì?"

Hiện tại, cuối cùng nàng cũng có chút giống như một hài tử mới hơn mười tuổi, có chút ngây thơ, có chút tò mò, cũng thu hồi mũi nhọn mờ hồ quanh thân.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 157: Một tiểu hài tử sao lại có khí thế lớn như vậy?

Tuyên Đế thở dài nhẹ nhõm một hơi, vừa rồi khí thế của Cổ Tích Cửu quá băng hàn! Không ngờ lại khiến ông có một loại cảm giác kinh hãi.

Ông cảm thấy rất kỳ lạ, một tiểu hài tử sao lại có khí thế lớn như vậy?!

Mặc dù đã bí mật thí nghiệm, nàng không phải bị tà ma bám vào người, nhưng điều này vẫn khiến Tuyên Đế có cảm giác rất quý dị, cũng nâng cao cảnh giác mà không thể hiểu nổi.

Hiện tại bỗng nhiên thấy Cổ Tích Cửu như thế, sự đề phòng khó hiểu kia thật ra đã tiêu tán một ít.

Trên thực tế, ông vẫn rất vui.

Nhân tài giống như Cổ Tích Cửu cực kỳ hiếm có, nàng không phải bị tà ma bám vào người thì thật tốt quá!

Ông ho nhẹ một tiếng, bỏ qua công dụng của đại điện này: "Tích Cửu, ngươi không bị chấn kinh là tốt rồi. Đi, theo trẫm tới Bảo Hòa Điện, trẫm có chuyện muốn nói với ngươi."

Để thể hiện sự thân thiết, Tuyên Đế tự mình nắm tay nàng bước đi.

Đó là một sự ân sủng rất lớn của đế vương, Cổ Tích Cửu tự nhiên không thể cự tuyệt.

Nàng cũng không cự tuyệt, dù sao nàng cũng chỉ là một hài tử. Khi nàng đang đi, không cẩn thận vấp ngã và đâm sầm vào một cây cột!

Cố Tích Cửu phản ứng rất nhanh, ôm chặt lấy cây cột kia!

Lực ngã này của nàng đương nhiên không nhỏ, hơn nữa còn bị nàng đâm một cái như vậy, cây cột kia lắc lư và gần như ngã xuống!

"Cẩn thận!" Hoắc hộ pháp vội vàng chạy tới, thuận tay đỡ lấy cây cột bảo bối của mình.

Mặc dù thứ này không dễ bị ngã, nhưng rốt cuộc nó quá quý trọng, vạn nhất không may xảy ra bất kỳ điều gì cũng sẽ trở thành thảm họa.

Hắn chỉ đỡ cây cột, nhưng lại quên mất người đã nhào vào cây cột. Cố Tích Cửu lao đảo một cái, trực tiếp nhào vào trong lòng ngực hắn ——

Hoắc hộ pháp hoảng sợ, cả đời hắn không gần nữ sắc, người lại lạnh nhạt vô cùng, những nữ đệ tử trong tông khi nhìn thấy hắn đều giữ khoảng cách rất xa, không dám gần hắn trong vòng ba trượng.

Hiện tại vẫn là lần đầu tiên có nữ hài tử nằm trong vòng tay của hắn. Tội tệ hơn nữa chính là, đầu của nữ hài còn đánh vào ngực hắn. Một cây trâm trên đỉnh đầu của nàng bị tuột ra và đâm thẳng vào ngực của Hoắc hộ pháp.

Hoắc hộ pháp tê rần trên ngực, theo bản năng dùng một chương muốn đẩy nàng bay ra, nhưng Tuyên Đế bên cạnh lại nhanh tay nhanh mắt cầm lấy cổ tay của hắn: "Hoắc hộ pháp, nàng vẫn là một hài tử."

Ông vừa nói vừa kéo Cố Tích Cửu qua, giúp nàng đứng vững: "Cẩn thận một chút."

Tuyên Đế sợ sẽ xảy ra sai lầm lần nữa, vì vậy mang theo Cố Tích Cửu rời đi.

Trong đại điện khôi phục lại sự yên tĩnh vốn có. Hoắc hộ pháp thở dài, đã đến lúc nên thu hồi bộ cửu tinh pháp trận này của hắn.....

Hắn vừa mới thu hai cây cột, bất chợt cảm thấy nơi ngực ngựa ngáy khó chịu, vì thế theo bản năng dùng một tay gãi nó.

Chờ đến khi hết ngứa, hắn lại tiếp tục thu những cây cột còn lại.

Hắn vừa mới thu một cây cột nữa, nơi ngực bỗng nhiên lại bị ngứa!

Lần này quả thực là ngứa xuyên tim! Hoắc hộ pháp đột nhiên không kịp đề phòng, bàn tay run lên, cây cột kia vô tình rơi xuống mặt đất!

Hoắc hộ pháp hoảng sợ, bất chấp ngứa ngáy trên người, cuống quýt đỡ cây cột kia lên nhìn, sắc mặt đại biến!

Mặc dù cây cột kia không bị gãy, nhưng trên đó vẫn xuất hiện vô số vết rạn rất nhỏ.....

.....

Tuyên Đế vẫn trực tiếp nắm lấy bàn tay Cố Tích Cửu khi vào trong long liễn. Cố Tích Cửu vốn dĩ thoái thác, nhưng Tuyên Đế lại từ ái vỗ vỗ tay nhỏ của nàng: "Tích Cửu, người giống như nữ nhi của trẫm, hãy trò chuyện với trẫm nhiều một chút."

Cố Tích Cửu luôn luôn có tâm phòng bị, cũng không thích có người kéo tay nàng.

Cho dù ở kiếp trước nàng ở chung với Long Tích, nhưng bọn họ cực kỳ hiếm khi tiếp xúc vật lý. Khi đó nàng thích nhất chính là ngồi một bên ngắm nhìn hắn pha trà, sau đó nàng sẽ thưởng thức một ly...

Hiện tại bàn tay nhỏ của nàng bị bao vây trong bàn tay to của Tuyên Đế, mặc dù ấm áp, nhưng lại khiến nàng phiền lòng. Nàng cố gắng nhẫn nhịn, mới áp xuống được việc không sử dụng công lực để rút tay ra.

Võ công của Tuyên Đế cũng không hề yếu, vì vậy cách duy nhất để tay nhỏ của nàng có được tự do, chính là đá bay vị hoàng đế này ra ngoài.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 158: Nhìn Hoắc hộ pháp một cái

Vì thế nàng đành phải đi theo Tuyên Đế bước lên long liễn. Long liễn vừa mới khởi động, sau lưng bỗng nhiên truyền đến một tiếng quát lớn: "Đứng lại!"

Hoắc hộ pháp lao vút tới giống như một con gió, trực tiếp ngăn ở trước long liễn!

Hoắc hộ pháp có thân phận rất cao ở Cửu Tinh Tông, nhưng cho dù là tông chủ Cửu Tinh Tông ở trước mặt Tuyên Đế cũng chỉ ngang hàng mà thôi, vì vậy hắn vẫn phải tôn trọng ông.

Thậm chí ngay cả tông chủ Cửu Tinh Tông cũng không thể trực tiếp ngăn cản long liễn, khiến hoàng đế dừng lại như thế!

Đừng nói đôi phương chỉ là một vị hộ pháp?

Tuyên Đế trầm mặt lại: "Hoắc hộ pháp đang muốn làm gì? Xa giá của trẫm mà người cũng muốn ngăn cản?!" Giọng nói lạnh như băng giá!

Hoắc hộ pháp cuối cùng cũng có phản ứng lại, vội vàng lui về phía sau một bước khom người: "Bệ hạ, là thảo dân thất lễ, thảo dân đã trúng độc của Cố tiểu thư! Thảo dân hoảng loạn quá nên mới..... Thảo dân không phải cố ý mạo phạm long uy."

Trúng độc?

Tuyên Đế nhìn nhìn trên mặt của Hoắc hộ pháp, nhìn thấy da mặt của hắn vẫn có màu khỏe mạnh như cũ, nơi nào giống bị trúng độc?

"Người nói người bị trúng độc? Trẫm nhìn không ra."

"Bệ hạ, thảo dân bị trúng độc bên ngoài không nhìn ra được, nhưng..... nhưng chỗ trúng độc lại vô cùng ngứa....."

"Người trúng độc chỗ nào?" Tuyên Đế đánh giá hắn từ đầu đến chân, lại đánh giá từ chân đến đầu, vẫn không nhìn ra hắn bị thương nơi nào.

Hoắc hộ pháp cắn răng: "Tim..... Ngực." Ngứa kia đã muốn xuyên tim!

Tuyên Đế liếc mắt nhìn ngự y đi theo bên người một cái: "Đi nhìn Hoắc hộ pháp một cái."

Hoắc hộ pháp rất ngoan ngoãn, cũng rất bảo thủ, ngày thường hiếm khi bị bệnh hay bị thương, ngẫu nhiên chỉ bị một chút thương thế nhỏ hắn có thể tự mình xử lý, vì vậy thân thể hắn gần như chưa từng bị người nhìn qua. Hiện tại sẽ bị một ngự y râu ria xòm xàm nhìn ngực.....

Hắn muốn cự tuyệt, nhưng nhìn biểu tình của Tuyên Đế rõ ràng không tin ——

Hắn đành phải xoay người, tránh đi vô số đôi mắt và đẩy vạt áo trước ngực ra, để cho ngự y nhìn vào.

Ngự y nhìn đi nhìn lại trên ngực hắn, sau đó còn sờ sờ mạch, nhưng vẫn không yên tâm nên lại tiếp tục vạch vạt mí mắt hắn.

Hoắc hộ pháp nổi điên: "Có thấy rõ ràng hay không?!"

"Thấy rõ ràng." Ngự y mặt không có biểu tình mở miệng, sau đó xoay người đứng sững thật bất ngờ với Tuyên Đế: "Bệ hạ, ngực Hoắc hộ pháp đúng thật là có vết xước nhỏ, vết xước đỏ lên, không có xuất huyết, không biến thành màu đen hay tím giống như bị trúng độc. Mạch tượng ổn định không khác người bình thường, trông mắt cũng bình thường....."

Nói cách khác, Hoắc hộ pháp căn bản không giống như bị trúng độc!

Tuyên Đế lạnh lùng liếc mắt nhìn Hoắc hộ pháp, càng nhìn càng cảm thấy hắn không vừa mắt!

Gia hỏa này gần đây từng nói, hắn nghi ngờ Cố Tích Cửu bị ác ma bám vào người. Hắn còn nói nếu như không thăm tra, chỉ sợ toàn bộ Phi Tinh Quốc sẽ có nguy hiểm, nói đó không phải là nghiêm trọng bình thường.

Tuyên Đế thấy hắn nói chuyện rất trịnh trọng, hơn nữa ông cũng ngại với thân phận hộ pháp của Cửu Tinh Tông, lúc này mới miễn cưỡng đồng ý cho hắn bày bố pháp trận ở trong hoàng cung.

Kết quả chứng minh Cố Tích Cửu là nữ hài tử bình thường, căn bản không phải bị tà ma bám vào người!

Điều đó khiến ông đường đường là quốc quân phải trở thành người xấu ở trước mặt một hài tử.....

Mặc dù Cố Tích Cửu không nói gì cả, nhưng Tuyên Đế rõ ràng cảm thấy tiểu cô nương có cảm giác bất mãn rất sâu với mình!

Tất cả đều do Hoắc hộ pháp gây ra!

Tuyên Đế nói giọng lạnh lùng: "Hoắc hộ pháp, người có gì để nói?"

Hoắc hộ pháp lo lắng: "Bệ hạ, thảo dân thật sự đã bị trúng độc, nơi này ngứa xuyên tim! Mới vừa rồi bởi vì quá ngứa, thảo dân đã lỡ tay làm rơi một cây cột cửu tinh ngọc!" Đây mới là sự tình khiến hắn đau người nhất.

Hắn đơn giản nói rõ hơn một chút: "Bệ hạ, vừa rồi vị Cố tiểu thư suýt nữa bị ngã, ảnh hưởng tới cửu tinh ngọc, thảo dân đã vội vàng đỡ nó, nhưng lại bị nàng nhào vào trong lòng ngực. Cây trâm trên đầu nàng đâm trúng ngực thảo dân..... Chắc chắn cây trâm kia của nàng có độc! Nếu như bệ hạ không tin, xin hãy kiểm tra cây trâm của nàng một chút."

Chương 159: Hoắc hộ pháp nửa tháng không tắm

Biểu tình của hắn cực kỳ nghiêm túc, Tuyên Đế cũng có chút tin, lúc này mới hỏi Cố Tích Cừ bên cạnh: "Tích Cừ, trên cây trám kia của ngươi thực sự có độc?"

Cố Tích Cừ liếc mắt nhìn Hoắc hộ pháp một cái, giống như bỗng nhiên nhớ tới điều gì: "Bệ hạ, năng lực tự bảo vệ mình ngày thường của Tích Cừ rất kém, đúng là trên cây trám có bôi một chút dược vật khiến người bị ngứa. Nhưng đó không phải là độc, nó chỉ khiến người bị ngứa một chút mà thôi, một lát thì sẽ hết ngứa, khôi phục lại bình thường, không có gì."

Hoắc hộ pháp tức giận: "Cái gì mà nói ngứa một lát mà thôi? Bồn hộ pháp đã ngứa vài lần một lát như thế! Hiện tại còn ngứa đến nổi xuyên tim! Ngươi rõ ràng nói dối!"

Cố Tích Cừ nhíu mày một tức, đánh giá hắn trên dưới vài lần, đột nhiên hỏi: "Ngươi mấy ngày rồi không tắm?"

Hoắc hộ pháp: "..... Ngươi hỏi điều này làm gì? "

Chẳng lẽ điều này liên quan tới chuyện mấy ngày rồi hắn không tắm rửa hay sao?

Cố Tích Cừ nhíu mày, tiếp tục đánh giá trên dưới người hắn vài lần: "Hoắc hộ pháp nửa tháng rồi không tắm rửa đúng không?"

Hoắc hộ pháp bắt đầu đỏ mặt: "Cái..... Cái gì?"

Cố Tích Cừ vẫn nói giọng bình thản như cũ: "Dược trên cây trám này của ta không gây trở ngại gì đối với người bình thường, thật sự chỉ ngứa một lát sẽ hết. Nhưng nếu như người hơn nửa tháng không tắm rửa, khi lỡ dính phải dược này, dược này sẽ hòa lẫn với cấu trúc trên da, dược tính nháy mắt tăng mạnh, sẽ bị ngứa cả ngày."

Hoắc hộ pháp: "!!!"

Quan viên và thị vệ xung quanh đều nhìn Hoắc hộ pháp với ánh mắt rất là vi diệu ——

Người Phi Tinh Quốc rất thích sạch sẽ, cho dù là dân chúng bình thường cũng gần như hai ngày tắm rửa một lần.

Đối với vương công quý tộc, mỗi một ngày đều tắm rửa một lần. Có những người, một ngày còn chăm tắm rửa hơn nữa, mỗi một lần đi ra ngoài về nhà đều tắm rửa một lần.

Loại người nửa tháng không tắm rửa quả thực rất hiếm thấy!

Không ngờ rằng, vị này đường đường là hộ pháp Cửu Tinh Tông lại lười thôi như thế!

Những người đó vốn xem vị hộ pháp này vô cùng cao cao tại thượng, là sự tồn tại của kim quang lấp lánh, hiện tại..... hiện tại thần tượng đã bị sụp đổ!

Hoắc hộ pháp đúng thật là có tật xấu không thích tắm rửa, nhưng ngày thường hắn mặc quần áo vào vẫn rất chú ý, nhìn qua rất chỉnh tề, tất nhiên không người nào phát hiện ra hắn lười thôi. Hiện tại hắn lại bị Cố Tích Cừ trong lúc vô ý vạch trần. Điều này quả thực khiến hắn có một loại ảo giác dễ lộ vết thương ở trước mặt người khác!

Mặt hắn đỏ lên giống như trái cà chua, muốn tức giận nhưng lại không tìm thấy có. Rốt cuộc, không phải tiểu cô nương người ta có tâm chọc hắn.

Ở dưới rất nhiều ánh mắt, Hoắc hộ pháp chỉ có thể nhanh chóng nói một câu: "Một khi đã như vậy, cáo từ!" Hắn đi giống như chạy, chớp mắt đã không thấy bóng dáng.

Hắn thật sự không còn mặt mũi ở lại chỗ này lâu hơn, chỉ có thể chịu khổ một ngày. Nếu một ngày sau vẫn còn ngứa, lúc đó hắn sẽ đi tìm tiểu nha đầu này phiền toái cũng không muộn.

Tuyên Đế nhìn thân ảnh Hoắc hộ pháp biến mất, không nhịn được cười ha ha: "Tích Cừ, không ngờ ngươi còn có kỳ dược như vậy! Thú vị! Thú vị!"

Cố Tích Cừ cong khóe môi lên: "Tích Cừ cũng chỉ vì hộ thân mà thôi."

"Dược này có tên không?"

"Phòng lang dược."

"Ha ha ha, phòng lang được! Không tệ, không tệ! Tiểu Tích Cửu, người đứng là nhân tài!" Tuyên Đế mặt mày hớn hở: "Đi, theo trẫm tới Bảo Hòa Điện, trẫm phải mờ yểm cho người."

.....

Bảo Hòa Điện là nơi hoàng đế dùng để triệu tập các cử tử tham dự thi cử thi đình. Đây cũng là nơi ban yến đối với các đại thần trong triều ở Phi Tinh Quốc.

Trong đại điện đã có hơn mười vị đại thần đang chờ. Khi bọn họ nhìn thấy Tuyên Đế dắt Cố Tích Cửu tiến vào, mỗi người đều ngáy người ngẩn ngơ.

Hoàng đế là chí cao vô thượng, khi nào thì tự mình dắt theo người bên cạnh?

Thậm chí ngay cả những nữ nhi của mình, ông cũng chưa từng nắm tay!

Tuyên Đế nắm tay Cố Tích Cửu trực tiếp đi lên bảo tọa trên đại điện. Trên đài cao này vốn chỉ có một bảo tọa, đại diện cho hoàng quyền chí cao vô thượng.

Hiện tại Tuyên Đế lại sai người để thêm một cái bàn ở ngay bên cạnh bảo tọa của mình: "Tích Cửu, người ngồi ở nơi đó."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 160: Sớm muộn gì cũng là người hoàng gia?!

Ân sủng như vậy khiến nhân tâm kinh sợ, trong lòng Cố Tích Cửu mơ hồ có cảm giác không ổn, khom người nói: "Bệ hạ ân sủng Tích Cửu như vậy, Tích Cửu vô cùng cảm kích, nhưng Tích Cửu chỉ là một nữ tử bình thường, ngồi ở đây không thích hợp. Tích Cửu vẫn nên ngồi phía dưới." Nàng quay người muốn lui xuống.

Tuyên Đế giữ chặt nàng lại: "Tích Cửu, người sớm muộn gì cũng là người hoàng gia ta, không phải là người bình thường, ngồi xuống trước đi."

Nàng sớm muộn gì cũng là người hoàng gia?!

Cố Tích Cửu cau mày, lão hoàng đế này vẫn còn muốn nàng gả cho tên cận vệ Dung Ngôn?

Dựa theo luật của Thiên Tinh Quốc, nếu như Dung Ngôn phạm tội giết hại Nhạc Hoa Hầu được chứng thực, cho dù hắn ta không bị xử trảm cũng sẽ bị biếm thành thứ dân và bị lưu đày.....

Chẳng lẽ lão hoàng đế có tính toán khác? Muốn dùng nàng lưu lại đường lui cho Dung Ngôn?

Nàng câu môi cười, tưởng bở!

Lần này Tuyên Đế đã mời rất nhiều người tới. Cố Tạ Thiên, Dung Già La, Dung Triệt, Dung Sở, cùng với vài vị hoàng tử khác cũng đều đã tới.

Các loại sơn hào hải vị được cung nữ thái giám đưa lên, được đặt trên một cái bàn nhỏ gỗ đỏ trước mặt mọi người.

Tuyên Đế nói một số lời, đầu tiên là tán dương y thuật của Cố Tích Cửu một lượt, trong giọng nói tràn đầy vui sướng. Sau đó ông chuyển chuyện, dò hỏi Cố Tích Cửu: "Tích Cửu, y thuật của người đã học từ ai?"

Cố Tích Cửu vốn đã có tư tưởng chuẩn bị cho câu hỏi này, vì thế trả lời: "Khi Tích Cửu nhân hạ thì đọc một số y thư, tự học."

Tuyên Đế nhưng mày, lặp lại một câu: "Tự học?"

Cố Tích Cửu gật đầu: "Vâng."

"Tích Cửu, người nói dối!" Tuyên Đế gõ nhẹ ngón tay trên ngự án, giọng nói hơi lạnh.

Cố Tích Cửu thật ra không hề có chút hoang mang, chỉ nhú mày, hỏi một câu: "Vì sao bệ hạ lại nói như thế?"

Tuyên Đế nói: "Người lấy y thư từ đâu ra? Người có biết y thư của các môn phái đều không lưu truyền ra ngoài hay không? Những y thư lưu thông trên thị trường đều là những thứ cực kỳ bình thường, nhưng những nội dung trong y thư mà người đầu với Cố thánh nữ đều là tinh hoa, trên thị trường căn bản không có! Theo傳統, tàng thư trong nhà Cố tướng quân cũng không có nhiều, y thư càng là thiếu đáng thương. Tích Cửu, người đã lấy những cuốn y thư đó từ đâu?"

Sự nghi ngờ của Tuyên Đế là có cơ sở, Cố Tích Cửu không nhìn được truyền âm với Thương Khung Ngọc: "Những quy tắc này sao ngươi không nói trước với ta?" Làm hại nàng đưa ra một lời nói dối và bị người ta chọc thủng cả mặt.

Thương Khung Ngọc ủy khuất: "Ta cảm thấy những điều đó đều không quan trọng....."

Cố Tích Cửu không nói nên lời, tạm thời không để ý tới nó.

"Tiểu Cửu, không thể khi quân. Con hãy ăn ngay nói thật đi" Cố Tạ Thiên lo sợ nữ nhi mình lại tiếp tục nói dối, vội vàng mở miệng nhắc nhở.

Những người ở đây cơ bản đều là những lão quan trường lâu năm, đều giống như hầu tể, không phải dễ dàng có thể lừa gạt. Lúc này ánh mắt bọn họ đều dừng ở trên người Cố Tích Cửu, chờ nàng trả lời.

Chuyện này thật sự không dễ giải thích, nàng không thể nói nàng là người xuyên qua, đúng không?!

Có thể thấy những người này miễn cảm đối với sự tình trọng sinh, quý bám vào người như thế, một khi bọn họ biết thân phận chân chính của nàng, đoán chừng không phải sẽ vui sướng tò mò, mà sẽ trực tiếp thiêu chết nàng giống như yêu ma!

Nàng liếc nhìn, đưa ra một lý do mà người xuyên qua đều thích nói. Nàng thở dài thật sâu một hơi: "Không phải là Tích Cửu muốn nói dối, quả thật là có nỗi khổ, sợ nói ra sẽ bị trời phạt....."

Tuyên Đế như rồng mảy: "Sẽ bị trời phạt? Chẳng lẽ một thân tài nghệ này của ngươi là do thiên bẩm?!"

Thông minh! Thật sự đoán ra được lý do mà nàng muốn nói! Xem ra thể giới này thật sự có thiên bẩm giống như nàng vừa nói. Vậy lời nói dối này của nàng quả là đúng lý hợp tình. Cố Tích Cửu gật gật đầu: "Không dối gạt bệ hạ, tài nghệ của Tích Cửu đúng là đến từ thiên bẩm."

Một câu vừa nói ra, tất cả mọi người đều nói không nên lời!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 161: Ngươi đã thổi phồng quá lớn

Tuyên Đế dừng lại một chút, ánh mắt nhìn nàng có chút khó lường: "Tiểu Tích Cửu, làm thế nào mà ngươi có được thiên bẩm này? Tới, nói cụ thể cho trẫm biết."

Lão hoàng đế có chút kỳ lạ! Thái độ của những người ở đây cũng rất kỳ lạ! Chẳng lẽ hôm nay sẽ phải nói về vấn đề này hay sao?

Cố Tích Cửu nhảy bèn nhận ra điểm này, lập tức hỏi Thương Khung Ngọc.

Thương Khung Ngọc nói giọng rầu rĩ: "Trong thế giới này cũng có một số người có thiên bẩm. Ví dụ như Tà Hữu thiên sư, ví dụ như tam đại tông chủ. Nghe đồn bọn họ đều là thiên bẩm, mỗi người đều luyện tập một thân tuyệt kỹ, khai tông lập phái, trở thành một thế hệ tông sư. Nếu như ngươi cũng chứng thực đến từ thiên bẩm, chứng minh được ngươi là do trời cao phái xuống, tương lai ngươi cũng sẽ sống vai với tam đại tông chủ và hai đại thiên sư! Ngươi đã thổi phồng quá lớn!"

Cố Tích Cửu đầu đầu: "Vậy Tà Hữu thiên sư, tam đại tông chủ làm thế nào có được thiên bẩm?" Hiện tại nàng chỉ có thể nhìn quả bầu mà vẽ ra chiếc gáo.

Giọng nói của Thương Khung Ngọc càng thêm chán nản: "Những điều đó đều là tuyệt mật, bản thân ngọc không biết."

Sự tình ngay cả Thương Khung Ngọc cũng không biết, vậy mọi người ở đây lại càng không biết, nàng còn sợ nọ hay sao?!

Nàng trầm ngâm ở nơi đó, Tuyên Đế lại cho rằng nàng đang muốn cân nhắc có nên nói ra hay không, vì vậy không thúc giục nàng nữa, chỉ nói một câu: "Tích Cửu, đến từ thiên bẩm là chuyện tốt, cho dù ngươi định nói ra cũng sẽ không bị trời phạt."

Cố Tích Cửu nghiêng đầu nhìn ông: "Bệ hạ, thiên bẩm là sự tình tuyệt mật, Tích Cửu chỉ có thể nói rằng thiên bẩm có được là từ trong mộng, ta cũng hứa với người nọ ở trong mộng sẽ không nói ra ngoài."

Tuyên Đế: "....."

Mọi người: "....."

Tuyên Đế nhìn đôi mắt lấp lánh của Cố Tích Cửu, không nói gì.

Dung Sở ngồi ở phía dưới bỗng nhiên mở miệng: "Phụ hoàng, đây là chuyện đại sự, xem ra chỉ có thể mời Tả thiên sư tới nghiệm chứng việc này."

Tuyên Đế nhủ mảy: "Tả thiên sư giống như thần long thấy đầu không thấy đuôi, hắn chưa chắc đã ở trong phủ."

"Phụ hoàng, theo nhi thần biết được, đêm qua Tả thiên sư đã trở về Phủ Thương Cung. Có lẽ giờ phút này vẫn đang ở đó, hay là sai người đi mời hắn đến."

Nói về sự tình này, Tuyên Đế không thể tiếp tục bác bỏ, gật gật đầu. Ông nhìn về phía Cố Tích Cừ: "Tích Cừ, việc này liên quan rất lớn, ngươi đã nói bản lĩnh của ngươi đến từ thiên bẩm, chúng ta chỉ có thể mời Tả thiên sư tới nghiệm chứng một chút."

Ông quay đầu lại dặn dò thị vệ bên người phía sau: "Đi mời Tả thiên sư tới nghiệm chứng việc này."

Cố Tích Cừ: "....."

"Sao lại thế này? Sao lại cần nghiệm chứng?" Cố Tích Cừ nghiêng răng hỏi Thương Khung Ngọc.

Thương Khung Ngọc giống như bị đau răng: "Đương nhiên cần phải nghiệm chứng! Thiên bẩm không phải là người nào muốn nói thì nói. Nếu như mỗi người đều nói bản thân mình có thiên bẩm, vậy thế giới này chẳng phải là một mớ hỗn độn hay sao? Vì vậy, những người tự xưng có được thiên bẩm cần phải thông qua người nghiệm chứng....."

"Người này chính là thần mã Tả thiên sư?"

"Đúng vậy, hắn là người nghiệm chứng duy nhất."

"Hắn thật sự có thể nghiệm chứng ra được thật giả?"

"Có thể! Nhiều năm trước cũng có người tự xưng thiên phú cực cao có được thiên bẩm, bị Tả thiên sư nhanh chóng nghiệm chứng ra được, chứng minh hắn là hàng giả, sau đó....."

"Sau đó thế nào?" Trong lòng Cố Tích Cừ dâng lên một cảm giác không tốt.

"Không có gì nhiều, người nọ bị Tả thiên sư trực tiếp phế bỏ hết công phu, ném vào rừng rậm hắc ám tự sinh tự diệt."

Cố Tích Cừ: "....."

"Thân thể này của ta vốn dĩ đã là phế vật, không có linh lực, nếu bị phát hiện ra là giả cũng không có công phu gì để phế, không sợ!"

"Nếu hắn phế bỏ công phu của ngươi đồng thời lại biến ngươi thành người bị liệt thì sao? Những người đó, gân mạch toàn thân đều bị đánh gãy." Thương Khung Ngọc không khách khí gọi nước lạnh cho nàng.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 162: Nàng cảm thấy thế nào

Cố Tích Cừ: "....."

Tả thiên sư này không ngờ lại biến thái như thế!

Hắn làm như vậy còn không bằng giết chết người đi!

"Tả thiên sư có từng nghiệm chứng sai hay chưa? Vạn nhất hắn thấy người ta không vừa mắt, cố ý nói như vậy thì sao?"

"Thật đáng tiếc, điều đó chưa từng xảy ra! Hắn chưa bao giờ sai sót. Hắn và Hữu thiên sư vẫn luôn đối đầu, nhưng lúc hắn nghiệm chứng Hữu thiên sư cũng chứng minh người ta là đúng sự thật."

Cố Tích Cừ cảm thấy gân xanh nổi đầy trên thái dương, không ngờ phương pháp "thiên bẩm" bách thí bách linh lại không thể thực hiện được ở chỗ này, còn gây ra phiền toái lớn cho nàng.

"Chủ nhân, hay là ngươi sửa miệng đi? Hãy nói trong mộng có người chỉ điểm cho ngươi, và đó không phải là do thiên bẩm....." Thương Khung Ngọc đưa ra chủ ý cho nàng.

"Hiện tại không kịp sửa miệng nữa rồi." Cố Tích Cửu đáp lại, ngón tay gõ nhẹ trên mặt bàn. Nàng bắt đầu tìm kiếm giải pháp để ứng đối cho bước tiếp theo.

"Ta sợ....." Thương Khung Ngọc không yên tâm.

"Ta còn chưa sợ, ngươi sợ cái gì?" Cố Tích Cửu nhấp một miệng trà: "Nhiều nhất thì lại chết lần nữa, nói không chừng còn có thể xuyên qua trở về thời hiện đại."

Thương Khung Ngọc nói không nên lời. Nó không thể nhẫn tâm nói với nàng rằng, nàng chỉ có một cơ hội tái sinh lần này mà thôi. Nếu nàng chết ở chỗ này sẽ bị hồn tiêu phách tán giữa trời và đất, không thể luân hồi.....

Cố Tích Cửu giờ tay nhấp một ngụm rượu, phía bên ngoài bỗng nhiên vang lên tiếng bầm báo: "Thiên Vấn Tông chủ tới chơi!"

"Cạch!" Chén rượu trong tay Tuyên Đế rơi xuống bàn: "Cái gì?"

Ngón tay đang cầm chén rượu của Cố Tích Cửu cũng trở nên căng chặt!

Thiên Vấn Tông chủ?

Long Tư Dạ?

Hắn tới đây làm gì?

Tuyên Đế nhanh chóng đứng lên và nói một câu "mau mời", trong khi chỗ cánh cửa hơi tối, một người mang theo vạt áo bay bay đi đến.

Mọi người chỉ cảm thấy trước mắt sáng ngời!

Đại điện vốn huy hoàng tráng lệ và vô cùng náo nhiệt, dường như bởi vì người này đến mà trở nên thanh nhã thoát tục hơn.

Người nọ một thân áo bào màu xanh, bên hông đeo một khối ngọc bội đỏ rực như lửa. Khi hắn đi lại, viên ngọc lung linh rực rỡ, giống như một cây phong đỏ nằm giữa núi rừng, cực kỳ lôi cuốn.

Người này không phải là loại tuyệt mỹ cực hạn, mà là một loại quyến rũ cực hạn.

Kiểu tuấn tú thanh nhã tận trong xương cốt khiến người cảm thấy cực kỳ thoải mái, cho dù là người nóng nảy khi nhìn thấy hắn cũng sẽ an tĩnh trở lại.

Đây là Long Tư Dạ, tông chủ Thiên Vấn Tông, cũng là người có y thuật tối cao trên đại lục này.

Cuối cùng Cố Tích Cửu cũng nhìn thấy rõ dung mạo của hắn, ngón tay nàng hơi nắm chặt ở trong ống tay áo.

Người này, dung mạo còn tuấn tú hơn cả Long Tích!

Nhưng hắn cũng có chút giống Long Tích! Đặc biệt là khí chất thanh nhã lại càng giống Long Tích!

Địa vị của vị tông chủ Thiên Vấn Tông cực cao, bề ngoài hắn và Tuyên Đế có quan hệ bình đẳng, không ai cần phải bái ai. Nhưng bất luận là người nào khác ở trên toàn bộ đại lục Tinh Nguyệt, vị tông chủ Thiên Vấn Tông này vẫn có địa vị cao hơn cả Tuyên Đế rất nhiều.

Cao nhân như vậy đã đến, tự nhiên toàn bộ người trong đại điện đều đứng lên, ngoại trừ Tuyên Đế, tất cả đều hành lễ với hắn.

Cố Tích Cửu thấp bé lại đứng ở phía sau mọi người, cho dù nàng không hành cũng không bị lộ.

Địa vị của vị tông chủ này cao, nếu hắn đã tới, đương nhiên hắn sẽ được an vị ngồi ngang hàng với Tuyên Đế.

Tuyên Đế phân phó người lập tức đặt một bàn khác ở bên cạnh mình, mời vị tông chủ Thiên Vấn Tông ngồi.

Long Tư Dạ chỉ vẫy vẫy tay, giọng điệu thờ ơ: "Không cần bận tâm."

Hắn đảo mắt, dừng lại ở vị trí Cố Tích Cửu đang ngồi. Sau đó hắn quay người, trực tiếp đi đến chỗ của nàng: "Bản tông chủ sẽ ngồi ở đây."

Một đôi con ngươi đen như mực nhìn Cố Tích Cửu: "Vị cô nương này, có thể nhường một chút hay không?" Giọng của hắn trong trẻo như cơn mưa mùa Xuân, phảng phất như mang theo mùi hương của suối nước núi rừng.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 163: Sự xuất hiện của long tư dạ

Ngón tay Cổ Tích Cửu lại càng siết chặt, thì ra chẳng những dung mạo và khí chất giống nhau, ngay cả giọng nói cũng giống nhau như vậy!

Nàng trực tiếp đứng lên: "Các hạ cứ thoải mái ngồi đây, dân nữ tìm chỗ khác là được." Nàng xoay người chuẩn bị đi chuyển.

Một bàn tay đột nhiên ấn xuống vai nàng, lực đạo rất nhẹ, nhưng lại khiến Cổ Tích Cửu không thể động đậy: "Người không cần rời đi." Hắn vừa ấn nàng xong thì thừa cơ ngồi xuống. Hắn ngồi bên trái, nàng ngồi bên phải.

Động tác của hắn quá nhanh, một câu của Tuyên Đế "sao có thể như thế" còn chưa kịp nói ra, vị tông chủ này đã ngồi yên vị ở bên cạnh Cổ Tích Cửu. Hắn còn khách khí nói một câu: "Chỉ cần thêm một bộ chén đĩa là được."

Tuyên Đế không biết hắn đang có ý định gì, nhưng điều đầu tiên của vị tông chủ này có lẽ là tới đây để báo thù cho đồ đệ Cổ Tích Tích của hắn! Vì thế có thể đó là lý do hắn quyết định ngồi cạnh Cổ Tích Cửu.....

Ông cảm thấy bất an trong lòng, nhưng trên mặt không biểu hiện ra ngoài, chỉ cười cười: "Sẽ không chậm trễ tông chủ." Sau đó ông lập tức phân phó người đưa lên một bộ đồ ăn tinh xảo sạch sẽ.

Thị nữ bên cạnh tiến lên muốn pha trà cho hắn trước, hắn giơ ống tay áo lên ngăn lại, ý bảo đối phương lui ra phía sau: "Bồn tọa tự mình làm."

Hắn cư nhiên mang theo trà cứ bên người, một bộ ấm trà kiểu dáng cổ xưa được bày ra trước mặt.

Cổ Tích Cửu vừa nhìn thấy bộ trà cụ này thì ánh mắt hơi co rụt lại!

Kiểu dáng của bộ trà cụ này không ngờ cũng giống như bộ trà cụ mà Long Tích thường dùng năm đó!

Thậm chí khi hắn mời nàng uống trà mê được, cũng từng dùng loại trà cụ này để pha!

Động tác pha trà của hắn giống như nước chảy mây trôi, làm ấm chén trà, cho lá trà vào, tráng trà, phát trà, hãm trà..... Đúng là từng bước mà Long Tích thường xuyên dùng để pha trà.

Đôi mắt của Cổ Tích Cửu đen như mực, yên lặng nhìn hắn làm từng bước một, trong lòng giống như đang có gì đó quay cuồng, nhưng trên mặt lại vẫn giữ êm sóng lặng.

Long Tư Dạ ngâm trà xong, rót ra hai chén, đẩy một chén cho Cổ Tích Cửu: "Tới, nếm thử trà này đi, đây là xuân trà chính tông, nhìn xem màu sắc đậm nhạt có phù hợp với khẩu vị của người không."

Thậm chí ngay cả lời kịch cũng giống như những lời Long Tích khuyên nàng uống trà, khiến nàng ngất xỉu và lấy trái tim nàng trước khi xuyên qua!

Ha ha, xem ra đúng là hắn! Hắn tới để thử nàng lần nữa!

Đôi mắt Cổ Tích Cửu chợt lóe, mím môi, không tiếp nhận chén trà: "Đa tạ tông chủ, Tích Cửu không thích uống trà."

Nàng giơ tay rót cho mình một chén nước, sau đó mỉm cười: "Tích Cửu chỉ thích uống nước."

Thật ra đòi trước nàng cũng không thích uống trà, nhưng bởi vì hắn thích, vì thế nên nàng cũng thích, thậm chí nàng còn nghiên cứu qua trà đạo, chỉ vì để có thêm đề tài ăn ý với hắn.....

Long Tư Dạ rũ mắt nhìn khuôn mặt nhỏ của nàng: "Người thật sự không thích uống? Hay là người đang đề phòng ta? Sợ ta lại hạ độc với người?"

Hắn dùng một từ "lại".

Cổ Tích Cửu nghiêng đầu nhìn hắn, dường như không hiểu: "Tích Cửu và Long tông chủ lần đầu tiên gặp mặt, vì sao phải dùng từ lại? Hơn nữa, tông chủ cũng không lý do hạ độc ta, đúng không? Điều này không hợp với thân phận của người."

Long Tư Dạ nhìn nàng, không trực tiếp trả lời nghi vấn của nàng, chỉ chậm rãi nói: "Thật ra, bồn tọa còn có một cái tên, một nữ danh không muốn người khác biết tới. Trên đời này có lẽ chỉ có hai người biết, người đoán xem nữ danh đó của ta là gì?"

Cổ Tích Cửu lắc đầu, trả lời rất dứt khoát: "Đoán không ra!"

"Long Tích ——" Đôi mắt Long Tư Dạ nhìn nàng chằm chằm, phun ra hai chữ.

"Không tệ, nữ danh này cũng rất êm tai." Cổ Tích Cửu ngay cả ánh mắt cũng không nhúc nhích một chút.

Long Tư Dạ nhìn nàng một lát, nàng cũng bình tĩnh nhìn lại hắn. Một đôi mắt trong veo không hận cũng không oán, chỉ có hoàn toàn xa lạ. Ánh mắt nàng thực sự đang nhìn người xa lạ!

Đáy mắt Long Tư Dạ dường như có chút đau đớn bất chợt lóe qua, nhưng hắn cười cười, sau đó đẩy đẩy chén trà kia tới trước mặt nàng: "Ném thử đi, nó thật sự rất ngon, có lẽ sẽ hợp khẩu vị của ngươi"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 164: Bồn tọạ không phải đến vì nàng ta

Cố Tích Cửu thờ dài: "Tông chủ hà tất làm khó người khác? Ta đã nói rồi, bất luận trà gì ta cũng đều không thích uống." Cho dù hắn bỏ gì vào trong trà, nàng cũng sẽ không bao giờ uống bất cứ thứ gì từ hắn.

Có rất nhiều thứ không phải miễn cưỡng là có thể thích, ví dụ như trà này.

Đời trước nàng đã miễn cưỡng cả đời mình, nhưng lại chưa từng chân chính thích nó. Điều đó có thể thấy được bản thân mình và nó thật sự vô duyên.

Tuyên Đế có chút lo lắng, sợ Long Tư Dạ sẽ thật sự thêm nguyên liệu vào trong trà..... Nếu như tông chủ Ván Tông hạ độc, trên đời này có ai có thể giải được?

Ông háng giọng một tiếng, không nhịn được mở miệng nói: "Tông chủ tới đây là bởi vì chuyện của Cố thánh nữ? Thật ra..... thật ra y thuật của Cố thánh nữ cũng rất cao, lần này nàng ấy bại trận có lẽ chỉ là ngẫu nhiên. Thắng bại là chuyện bình thường của binh gia....." Thật ra ông muốn dùng ngôn ngữ để tạo bậc thang cho Long Tư Dạ bước xuống, để hắn đừng tiếp tục gây rắc rối với Cố Tích Cửu.

Không ngờ những lời giữ thể diện này ông còn chưa nói xong, Long Tư Dạ đã ngắt lời: "Thắng thì đã thắng, thua thì đã thua, không cần phải che dấu giúp nàng ta, bồn tọạ tới đây không phải vì nàng ta."

"Vậy tông chủ đột nhiên giá lâm làm gì?"

"Bồn tọạ tới là vì nàng!" Long Tư Dạ giơ tay và cầm lấy cổ tay của Cố Tích Cửu.

Cố Tích Cửu sửng sờ!

Đôi mắt nàng hơi tối sầm lại, xoắn cổ tay và dùng một loại phương pháp đặc biệt cố gắng thoát khỏi bàn tay hắn. Long Tư Dạ không hề phòng, suất nữa đã bị nàng tránh thoát!

Hắn nhanh chóng siết chặt ngón tay, một lần nữa khoá tay nàng lại, đôi mắt nhìn nàng thật sâu: "Ai dạy công phu này cho ngươi?"

Kiếp trước, một thân võ công của nàng cơ bản đều do hắn dạy, vì thế hắn hiểu biết võ công của nàng rõ như lòng bàn tay.

Nhưng lần này nàng lại dùng biện pháp thoát thân mà hắn chưa từng thấy qua! Ai đã dạy cho nàng?

Cố Tích Cửu nhướng mày nhìn hắn, dường như có chút kinh ngạc: "Tông chủ có ý gì? Ai dạy công phu cho ta hình như không liên quan gì tới tông chủ, đúng không?" Ánh mắt nàng dừng ở trên tay hai người: "Tông chủ, nam nữ thụ thụ bất thân, xin ngài buông tay!"

Hiện tại nếu nàng có thể đánh hắn, nàng sớm đã dùng một chưởng đánh bay hắn ra ngoài tám trăm dặm! Sao có thể ở đây nói những lời vô nghĩa với hắn!

Tuyên Đế nhìn hai người lờ lờ qua tiếng lại hết lần này tới lần khác, cảm giác bất an trong lòng càng thêm trầm trọng, ông trầm mặt xuống: "Long tông chủ, mặc dù Tích Cửu còn nhỏ, nhưng dù sao cũng là nữ hài tử, ngài nắm tay nàng như vậy....."

"Bồn tọạ đang bắt mạch cho nàng." Long Tư Dạ nói một câu ngắt lời Tuyên Đế.

Mọi người mở to hai mắt, vị Long tông chủ đặc biệt tới đây vì muốn bắt mạch xem bệnh cho Cố Tích Cửu?!

Điều này..... điều này là quá sức tưởng tượng, đúng không?!

Ánh mắt của những nữ hài tử ngồi ở phía dưới quả thực tràn ngập đổ kỵ.

Một xấu nữ vốn bị mọi người đều có thể dẫm lên, không ngờ trở thành cá mồi xoay người, chẳng những được mấy vị hoàng tử nói chuyện, ngay cả Tuyên Đế cũng hát đệm cho nàng. Hiện tại vị Long tông chủ này cũng không để ý tới bất luận kẻ nào, đặc biệt tới đây xem bệnh cho nàng!

Nàng quả là rất may mắn, đúng không?!

Cố Tích Cửu nhìn ngón tay trắng như ngọc của hắn đặt ở trên mạch môn của mình, chỉ mím môi im lặng.

Một lát sau hần buông mạch môn nàng ra, giờ tay chạm lên khuôn mặt nàng.

Cố Tích Cửu thật ra không tránh không né, mặc hần vuốt ve.

Ngón tay của hần chạm vào đốm đỏ ở trên mặt nàng, từng chút từng chút một, giống như đang cố cảm ứng điều gì.

Sau đó hần chậm rãi rút tay về, đôi mắt nhìn nàng: "Đốm đỏ này bắt đầu xuất hiện từ lúc ba tuổi?"

"Đúng vậy." Cố Tích Cửu còn chưa kịp trả lời, Cố Tạ Thiên đã vội vàng trả lời, hỏi lại một câu: "Tông chủ, đốm đỏ này của tiểu nữ có thể cứu chữa được không?"

"Có thể cứu chữa."

Ánh mắt Cố Tạ Thiên sáng rực: "Vậy mong rằng Long tông chủ sẽ thi triển kỹ năng, để nàng khôi phục lại bình thường."

"Bồn tọa sẽ cứu nàng." Long Tư Dạ chậm rãi mở miệng: "Nhưng có một điều kiện."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 165: Bồn tọa bắt mạch giúp nàng

"Điều kiện gì?" Tuyên Đế, Cố Tạ Thiên cùng nhau mở miệng.

"Nàng phải bái bồn tọa làm thầy, cùng bồn tọa quay về núi Thiên Vân."

Tuyên Đế: "....." Thì ra vị Long tông chủ xuống núi không phải để trả thù, mà là muốn đoạt đồ đệ!

Sắc mặt của Tuyên Đế không được tốt lắm.

Tất cả con dân của Phi Tinh Quốc muốn bái nhập môn hạ Thiên Vân Tông, một khi xuất sư, sự tinh thích làm nhất chính là đi khắp đại lục, không phân biệt quốc gia tìm người trị bệnh. Hiếm khi quay về quê hương cống hiến.

Hiện tại, Phi Tinh Quốc thật vất vả mới sinh ra được một vị thần y, chỉ cần bồi dưỡng một chút là có thể trở thành y sư chuyên dụng của hoàng thất, lúc này chẳng lẽ lại bị Long tông chủ mang đi?!

Một khi hần mang người đi, trong vòng 3-5 năm hần sẽ không thả người ra.....

Tuyên Đế rịn mồ hôi trên trán, không nhịn được ngẩng đầu nhìn về phía cửa điện.

Vì sao Tà Hữu quốc sư vẫn còn chưa tới.....

"Tích Cửu, ngươi muốn bái ta làm thầy hay không?" Long Tư Dạ không để ý tới thái độ của Tuyên Đế, ánh mắt hần đang tập trung ở trên người Cố Tích Cửu.

Cố Tích Cửu rút cuộc ngược mắt, cười: "Long tông chủ, nếu ta không bái ngươi làm thầy, ngươi sẽ không giúp ta trị đốm đỏ trên mặt?"

Long Tư Dạ: "....."

Hần cúi đầu nhìn nàng, không trả lời câu hỏi của nàng: "Ngươi muốn bái ta làm thầy hay không?"

Đôi mắt Cố Tích Cửu sâu và đen như đêm tối, gương mặt nở nụ cười thật sâu: "Có thể bái Long tông chủ làm thầy là phúc phận mà người khác cầu cũng cầu không được, sao Tích Cửu lại không muốn?" Nhìn qua, nàng có vẻ thoải mái hào phóng, bộ dáng thực sự nguyện ý.

Long Tư Dạ nhìn nàng một lát, đáy mắt lộ lên: "Ta cho rằng ngươi sẽ không muốn."

Cố Tích Cửu có vẻ hơi ngạc nhiên: "Vì sao không muốn?"

Long Tư Dạ im lặng nhìn nàng, giống như muốn tìm kiếm thứ gì đó từ trên nét mặt của nàng.

Nhưng hần lại thất vọng, biểu tình trên mặt Cố Tích Cửu vẫn luôn thản nhiên, phảng phất giống như có thể đi với hần ngay lập tức.

Giả làm thật thì khi thật cũng thành giả, hần nhìn không thấu cảm xúc của nữ hài tử trước mắt này, gần như không dám xác định nàng có phải là "nàng"

hay không....

Mắt thấy hai người kia rất ăn nhịp với nhau, Tuyên Đế cảm thấy thiếu kiên nhẫn, ông rút cuộc cũng nghĩ ra được một lý do ngăn cản: "Long tông chủ, chờ một chút, ngài không thể thu nàng làm đồ đệ!"

"Vì sao?" Long Tư Dạ nhướn mày.

"Bởi vì công phu của nàng đến từ thiên bẩm!" Tuyên Đế trả lời từng câu từng chữ: "Thân phận của nàng như vậy không thể bái bất luận kẻ nào làm thầy, bao gồm Long tông chủ ngài."

Long Tư Dạ thay đổi sắc mặt, nhìn Cố Tích Cửu: "Người nói công phu của người đến từ thiên bẩm?!"

"Đúng vậy, có vấn đề gì sao?" Cố Tích Cửu vẫn mang bộ dáng không hề để ý.

"Người..... Hồ nháo!" Long Tư Dạ cầm lấy cổ tay nàng: "Đi theo ta!"

Hắn thậm chí không muốn ngồi lâu hơn nữa, lôi kéo Cố Tích Cửu rời đi.

Tuyên Đế sao chịu thả người?

Ông đưa ra một thủ thế, Cẩm Y Vệ ở bên ngoài điện trực tiếp xông vào, chặn đường đi của Long Tư Dạ.

"Long tông chủ, ngài làm khó người khác như vậy là không đúng, đúng không?" Tuyên Đế bước xuống: "Theo quy củ của đại lục Tinh Nguyệt, nếu như người có được thiên bẩm, không được bái bất luận kẻ nào làm thầy, bởi vì bọn họ là đệ tử của trời cao....."

Long Tư Dạ một tay ôm Cố Tích Cửu vào trong ngực, một tay hơi bấm pháp quyết, thờ ơ nói: "Nếu như nàng là thiên bẩm, bản tọa sẽ không thu nàng làm đệ tử, nhưng có thể mời nàng tới núi Thiên Vãn làm khách. Trong vòng một năm bản tọa sẽ chữa khỏi đốm đỏ trên mặt nàng."

Hắn đưa ra lý do này miễn cưỡng có thể xem như hợp lý, nhưng Tuyên Đế căn bản không tin hắn!

Vị tông chủ này ngày thường cực kỳ khó cầu, người khác hận không thể ba quỳ chín lạy cầu hắn chữa bệnh, hắn đều sẽ không ra tay. Nhưng hiện tại hắn lại muốn liều mạng cố ép một tiểu cô nương, muốn chữa bệnh cho người ta, còn muốn bắt cóc người ta lên núi ——

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 166: Người không muốn bái ta làm thầy?

Tuyên Đế gần như cho rằng Long tông chủ là thám tử do quốc gia khác phái tới đây săn lùng nhân tài!

"Long tông chủ, ngài muốn mời nàng lên núi Thiên Vãn làm khách là vinh hạnh của nàng, cũng là vinh hạnh của Phi Tinh Quốc. Nhưng nếu nàng đã tự xưng là có thiên bẩm, cần phải đợi Tà thiên sư tới đây nghiệm chứng. Sau khi nghiệm chứng xong, ngài muốn mời nàng đi cũng không muộn." Tuyên Đế bắt đầu cố gắng kéo dài thời gian.

Long Tư Dạ nhìn nữ hài tử trong lòng ngực, nàng thực sự rất bình tĩnh, không hề giãy giụa, có vẻ như cam tâm tình nguyện đi theo hắn.....

Đôi mắt hắn tối sầm lại, nàng đang diễn kịch? Hay là mình đã nhận sai người?

Môi mỏng của hắn hơi mở: "Tích Cửu, chúng ta đi ra ngoài rồi nói chuyện sau. "

Sắc mặt Tuyên Đế đại biến, nghe khẩu khí của Long tông chủ, chính là khẳng khái muốn mang Cố Tích Cửu rời đi!

Nghe nói Long tông chủ không dễ dàng ra tay, một khi ra tay quả thực là hủy thiên diệt địa!

Từng có tin đồn rằng, lão đại của một tổ chức sát thủ nổi danh bị trọng thương sắp chết, bắt cóc một đệ tử Thiên Vãn Tông chữa bệnh cho hắn, bởi vì không thể chữa khỏi, đệ tử kia đã bị tổ chức sát thủ này giết chết, treo ở trên đỉnh lâu thị chúng.....

Kết quả, chuyện này đã kinh động tới Long tông chủ, hắn trực tiếp đơn thương độc mã xâm nhập vào trong đại bản doanh của tổ chức sát thủ kia. Dưới sự bao vây của vô số sát thủ, hắn rất bình tĩnh coi trời cho thì thể đồ tôn của mình xuống, sau đó giết từng người trong đám tổ chức sát thủ kia, thì thể nằm rải rác khắp nơi.....

Một tổ chức sát thủ trăm năm huy hoàng như vậy đã bị diệt môn, từ đó về sau biến mất ở Tinh Nguyệt đại lục.

Cũng bắt đầu từ một ngày kia, muôn nghìn chúng sinh Tinh Nguyệt đại lục mới biết được, vị Long tông chủ này chẳng những y thuật lợi hại, ngay cả công phu cũng cao thâm khó đoán, không phải là người có thể dễ dàng trêu chọc!

Một tổ chức như vậy hẳn đều có thể diệt sạch, hiện tại hẳn muốn mang Cổ Tích Cửu đi, làm sao thị vệ trong hoàng cung này có thể ngăn được?

Những tên lính Ngự lâm quân hiển nhiên cũng nghe nói về sự tích này của Long Tư Dạ, mặc dù lúc này bọn họ đang ngăn cản ở trước mặt hắn, nhưng sắc mặt mỗi người đều trắng bệch, thần kinh căng thẳng lo lắng.

Ánh mắt Long Tư Dạ giống như nước đá, đảo qua mọi người trước mặt, cuối cùng dừng ở trên người Tuyên Đế, thờ ơ mở miệng: "Bệ hạ, người cảm thấy người của người có thể ngăn ta lại? Bồn tọa không muốn đại khai sát giới, chỉ muốn mang nàng đi, một năm sau ta sẽ quay lại và để nàng tự do."

Tay trái của hắn vẫn ôm lấy Cổ Tích Cửu, tay phải vươn ra, một tấm ngọc bài màu xanh nhạt xuất hiện ở trong lòng bàn tay hắn: "Nếu người để chúng ta rời đi, ngọc bài này chính là của người."

Đôi mắt Tuyên Đế có chút sáng ngời!

Ông nhận ra ngọc bài này đúng là Thiên Văn lệnh, người cầm lệnh này một khi có chuyện khẩn cấp, có thể yêu cầu Thiên Văn Tông chủ cứu một lần một cách vô điều kiện!

Thứ này có thể nói là chí bảo, trái tim Tuyên Đế đã bị lung lay!

"Người thật sự chỉ giữ nàng một năm?"

"Không sai!"

"Sẽ trị liệu đốm đỏ trên mặt nàng?"

"Sẽ."

"Được, trăm tin tưởng người lần này." Tuyên Đế đưa ra thủ thế với nhóm Ngự lâm quân.

Nhóm Ngự lâm quân đang căng da đầu ngăn cản ở nơi đó, khi nhìn thấy thủ thế của Tuyên Đế thì mỗi người đều thở nhẹ một hơi, lập tức lần lượt tránh ra hai bên.

Cổ Tích Cửu không ngờ hắn lại có uy thế lớn như vậy, không cần động thủ cũng có thể mang nàng ra ngoài. Xem ra hắn đang làm rất tốt ở thế giới này!

Tại sao hắn lại khẳng khái muốn mang nàng ra ngoài?

Chẳng lẽ kiếp trước mình và hắn đồng quy vu tận khiến hắn khó chịu, vì thế nên muốn giết nàng một lần nữa?

Hay là bản thân mình là linh hồn của người nhân bản, không giống với người thường, hiện tại lại thành công bám vào ở trên người người khác, không có phản ứng của người mượn xác hoàn hồn, vì thế hắn cảm thấy kỳ lạ, muốn mang nàng trở về nghiên cứu y học?

Đôi mắt Cổ Tích Cửu tối sầm lại, đôi mắt trước bởi vì nàng thích hắn nên mới không đề phòng hắn, vì vậy mới bị hắn dễ dàng mê choáng lấy mất trái tim. Một đôi mắt này của nàng sao có thể tiếp tục như thế?!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 167: Tả thiên sư rốt cuộc đã tới!

Long Tư Dạ mang theo nàng bước đi cực nhanh, vừa mới ra tới cửa điện, bước chân hắn bỗng nhiên dừng lại! Hắn ngẩng đầu nhìn về phía không trung.

Trong lòng Cổ Tích Cửu dao động, cũng ngẩng đầu nhìn xem, sau đó ngây người ngẩn ngơ!

Giữa không trung, có những dải lụa màu xanh rực rỡ, và trên những dải lụa rực rỡ đó là một con thuyền màu xanh da trời!

Không thể nhìn ra được vật liệu của thân thuyền, nhưng nó có màu xanh giống như bầu trời, trong suốt giống như thủy tinh. Thân thuyền có hình vẽ trên đó, màu xanh là đáy, có những đám mây trắng lơ lửng, bên trong mây trắng còn có mặt trăng. Mặt trăng có màu vàng, trông rất thật, thậm chí cảm giác giống như ánh trăng đang tỏa sáng. Dưới ánh trăng có trăm chim đang bay lượn nhảy múa xung quanh.

Một cơn gió nhẹ thổi qua, hình ảnh trên thân thuyền hoạt động giống như sóng nước, liếc mắt nhìn lên một cái, trăng, mây và chim đều giống như thật.

Con thuyền này rõ ràng đang lướt đi ở trên không trung, nhưng lại khiến người ta có cảm giác giống như nó đang lướt đi trên biển. Những dải lụa màu xanh rực rỡ dưới thuyền dập dềnh giống như sóng biển, cánh buồm chính là những đám mây trắng vờn quanh.....

Không giống như vật phàm trần, nó giống như thần tiên đang du hành ở trên bầu trời.

Xung quanh con thuyền có tám người.

Bốn nam bốn nữ, đều là mười sáu mười bảy tuổi, mặc áo choàng cùng màu, đều là nhân vật cực kỳ phong thần tuấn tú.

Bốn thiếu niên chèo thuyền, bốn thiếu nữ lần lượt đứng ở đầu thuyền với đuôi thuyền, thả những dải lụa màu xanh rực rỡ xuống.....

Con thuyền không bị khép kín, có một người đang ở trên thuyền.

Người này mặc một thân áo tím, giống như đang ở bên trong đám mây màu tím, như mộng như ảo.

Thật kỳ lạ, Cố Tích Cửu có thể nhìn thấy rõ ràng khuôn mặt của những thiếu niên và thiếu nữ kia. Tuy nhiên, người kia trên thuyền rõ ràng không bị che chắn, thậm chí cũng không mang mặt nạ hay thứ tương tự, nhưng Cố Tích Cửu mở to hai mắt vẫn không nhìn rõ được khuôn mặt của hắn.

Nàng chỉ nhìn thấy mái tóc dài đen như mực cùng với áo tím bị gió thổi bay của hắn. Dường như hắn đang vẽ tranh ở trên thuyền, trước mặt là một cái bình phong. Hắn khẽ nâng một bàn tay, ống tay áo to rộng màu tím bay lên, lộ ra bàn tay trắng như ngọc. Trên ngón tay hắn có đeo một chiếc nhẫn mắt mèo, trong tay cầm một cây bút vẽ, đang vẽ tranh ở trên bức bình phong. Nhìn hắn bút tấu long xà, giống như rất thích vẽ tranh.

"Tà thiên sư!"

"Tà thiên sư rốt cuộc tới rồi!"

Phía sau có người hô nhỏ, Cố Tích Cửu quay đầu lại, chính thấy Tuyên Đế đang dẫn theo văn võ bá quan chạy ra bên ngoài, mọi người đều đang nhìn lên không trung, nhìn lên con thuyền quý dị kia.....

Theo tiếng thăm thì của mọi người, ngoại trừ Tuyên Đế, Cố Tích Cửu, Long Tư Dạ, toàn bộ những người khác đều lần lượt quỳ xuống: "Cung nghênh Tà thiên sư!"

Ngay cả Tuyên Đế cũng mặt mày hớn hờ chấp tay về phía trên: "Tà thiên sư, ngài rốt cuộc đã tới."

Thì ra đây là Tà thiên sư!

Quả là quá phô trương, rất biết tỏ gió!

Loá mắt, chói mắt, nhưng lại khiến người ta có một loại cảm giác phong kinh vân đạm.

"Tích Cửu, nhanh chóng dùng thuật thuận di. Đi!" Long Tư Dạ vội vàng nói một câu ở bên tai Cố Tích Cửu, sau đó buông lỏng cánh tay, thả nàng ra.

Hắn tin với tính cách của nàng, phản ứng đầu tiên khi nàng có được tự do chính là đào tẩu!

Không ngờ Cố Tích Cửu chỉ bước qua bên cạnh hai bước, căn bản không có ý định rời đi!

Long Tư Dạ thất vọng, chẳng lẽ hắn thật sự đã nhận sai người?

Hắn hạ mắt xuống, vươn tay ra và kéo Cố Tích Cửu trở lại bên mình.

Cố Tích Cửu: "....."

Động tác của Long tông chủ quá nhanh!

Tốc độ của tia chớp cũng không so sánh được với tốc độ của hắn, nàng rõ ràng nhìn thấy hắn đưa tay ra, nhưng không thể né tránh, vừa vặn bị hắn kéo đi ——

Nàng cố gắng vùng vẫy thoát ra nhưng không thể nào thoát khỏi sự kim kẹp của hắn.

"Vì sao lại cố chấp như thế?" Giọng nói của Long Tư Dạ truyền vào trong tai nàng, hắn đang dùng truyền âm nhập mật, chỉ có nàng mới có thể nghe thấy.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 168: Ít nhất là song bào thai!

Cổ Tích Cửu thật ra rất muốn chửi tục, không phải nàng không muốn rời đi, mà là không thể đi được ——

Thuật thuật đi của nàng không biết xui xẻo thế nào lại bị biến mất! Cho tới bây giờ vẫn chưa khôi phục.....

Nhìn thì thuyền có vẻ chạy rất chậm, nhưng trên thực tế lại chạy cực nhanh. Khi Cổ Tích Cửu vừa mới nhìn thấy nó, nó còn ở cách xa hai dặm, nhưng ngay khi nàng quay đầu một cái, thuyền kia đã dừng lại phía trên không của đại điện.

Có một dải lụa màu đỏ được thả xuống từ trên thuyền, bay thẳng tới, vừa lúc trải xuống lối vào nơi cửa đại điện.....

Nam tử áo tím nhân nhả bước ra khỏi thuyền, chậm rãi đi dọc theo dải lụa đỏ đi xuống.....

Lụa đỏ nhẹ đến nỗi một con chim cũng không đứng được ở trên đó!

Nhưng Tả thiên sư lại đang đi trên đó!

Giống như đang chậm rãi đi bộ quanh sân!

Giống như hán đang dẫm dưới chân không phải là lụa đỏ phát phối, mà là một con đường nhỏ trải đầy lá phong đỏ, nhân nhả tự nhiên như đang đi dạo ở vùng ngoại ô.

Thân pháp như vậy đã tiếp cận với thần đang bay trên trời, mọi người ở đây đều không thể đạt được. Vì thế, ánh mắt mọi người nhìn hán đều giống như đang nhìn một vị thần, cam tâm tình nguyện tôn thờ hán.

Long Tư Dạ đứng ở nơi đó không nhúc nhích, những ngón tay đang nắm tay Cổ Tích Cửu có chút lạnh, cũng nắm chặt hơn.

Gần, gần hơn.

Người nọ rút cuộc đáp xuống mặt đất, dừng lại ở ngay cuối con đường lụa đỏ.

Áo tím phát phối ở quanh thân khi hán bay xuống, Cổ Tích Cửu cuối cùng nhìn rõ bộ mặt hán. Trong nháy mắt, nàng giống như bị ăn một gậy!

Mỹ nhân công chúa!

Diện mạo người này không ngờ lại giống tám chín phần với mỹ nhân công chúa mà nàng đụng phải ngày ấy ở trong suối nước nóng!

Điều khác biệt chính là, mỹ nhân công chúa thuần khiết như nước, ngoan ngoan như mèo khi nghe lời Cổ Tích Cửu, mặt mày cũng mềm mại ôn nhu hơn so với vị thiên sư trước mắt này.

Mặc dù vị thiên sư này trông giống như yêu, tuyệt mỹ như hoa, nhưng thần thái lại giống như một dải ánh sáng, cúi đầu ngẩng đầu đều rất phong lưu.

Đây rốt cuộc có phải mỹ nhân công chúa hay không?!

Không..... Không phải sao?

Chẳng lẽ là ca ca của mỹ nhân công chúa? Song bào thai?

Trong lòng Cổ Tích Cửu nháy mắt gian hiện lên vô số suy đoán. Dường như cảm ứng được ánh mắt của Cổ Tích Cửu, người nọ bỗng nhiên ngước mắt nhìn về phía nàng.

Cổ Tích Cửu chỉ cảm thấy phía sau lưng bỗng nhiên chợt lạnh. Nàng cảm thấy ánh mắt người này giống như hữu hình, lướt qua Long Tư Dạ đang che chắn phía trước, bắn thẳng tới trên người nàng.

Khóe môi người nọ mỉm cười, nhưng ánh mắt lại giống như không có độ ẩm, khiến trong lòng Cổ Tích Cửu trở nên căng thẳng không thể hiểu nổi!

Tuy nhiên, nàng chưa từng bị người nào nhìn đến nỗi lúng túng, vì thế nàng cũng rất bình tĩnh nhìn lại.

Ánh mắt hai người giao nhau ở giữa không trung, Cổ Tích Cửu hơi ngửa đầu, ánh mắt như nước, rõ ràng trong suốt.

Người nọ hơi cúi người, ánh mắt như rượu, thâm sâu và đen như mực.

Ánh mắt nàng bỗng nhiên dừng ở trên trán người nọ, trên cái đai buộc trán có một viên đá quý. Đá quý đỏ tươi như lửa, hình dạng như mắt hồ ly, lấp lánh dưới ánh nắng mặt trời.

Trái tim Cổ Tích Cửu trong khoảnh khắc đập nhanh một nhịp!

Đai buộc trán này nàng từng nhìn thấy ở trên trán mỹ nhân công chúa!

Kiểu dáng giống nhau như đúc, thậm chí kích thước và màu sắc cũng hoàn toàn giống nhau!

Nàng nhìn nhìn mái tóc dài giống như màn che của người nọ, chỉ cảm thấy gân xanh nơi thái dương càng nổi nhiều hơn.

Mái tóc cũng dài giống như nhau! Điểm khác nhau duy nhất có lẽ chính là chiều cao.

Mỹ nhân công chúa cao khoảng 1m78, vị Tả thiên sư này lại cao khoảng 1m85!

Mẹ nó, người này rốt cuộc có phải là mỹ nhân công chúa hay không?

Cho dù không phải, chắc là cũng có quan hệ mật thiết với công chúa kia, đúng không? Ít nhất là song bào thai!

Ánh mắt của Tả thiên sư giống như nước chảy, không ngừng quét qua khuôn mặt của Cố Tích Cửu.

Ánh mắt hắn dừng lại ở trên người Long Tư Dạ: "Thì ra Long tông chủ cũng ở đây."

Long Tư Dạ chấp tay với hắn: "Đế cung chủ thế nào rồi? Từ biệt mấy năm rồi, đế cung chủ vẫn phong thái như xưa."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 169: Tiểu cô nương thật là xấu!

"Tốt. Long tông chủ cũng không thay đổi." Tả thiên sư cười.

Vừa rồi hắn hơi banh mặt, còn có tư thế người sống chó tới gần, nụ cười này lại giống như trên trời có những đóa hoa nở rộ, quyến rũ nhân tâm.

Mọi người ở đây giống như bị nụ cười này của hắn mê hoặc, một đám cảm lòng không đậu cũng nở nụ cười theo hắn.

Đồng thời khi những nữ hài tử kia nở nụ cười, trái tim cũng đập nhanh hơn, gương mặt ửng đỏ.

Bọn họ cảm thấy nụ cười này rất có ma lực, thậm chí có thể khiến người điên cuồng, có thể chết vì hắn.....

Trái tim Cố Tích Cửu cũng đập rất nhanh! Nhưng lại không phải bởi vì mỹ mạo ma tính của hắn, mà vì một tiếng xưng hô—— Đế cung chủ?!

Cung chủ, công chúa.....

Gia gia, nếu ta không nhầm, hắn chính là mỹ nhân công chúa trong nước ôn tuyền, từng bị nàng đùa giỡn, trói lại!

Thì ra hắn là cung chủ, mà không phải là công chúa. Nàng đã hiểu lầm.....

Nhớ tới những động tác mà bản thân mình ở suối nước nóng muốn chứng minh mình cũng là nữ tử, Cố Tích Cửu xanh mặt!

"Tiểu Thương hồn dân! Hắn rõ ràng là quý cung chủ, người có kiến thức rộng rãi như vậy, chắc là phải nhận ra hắn, đúng không? Lúc ấy ở suối nước nóng vì sao không nhắc nhở ta?!"

Thương Khung Ngọc cảm thấy ủy khuất: "Chủ nhân, bộ mặt chân thật của Tả thiên sư, ta đây cũng là lần đầu tiên nhìn thấy. Trước đây, hắn thường mang theo mặt nạ ở bất kỳ nơi nào hắn xuất hiện! Khuôn mặt trần trụi giống như hôm nay có lẽ đây là lần đầu tiên. Người nhìn những người khác ở đây xem, một đám đều giống như đất sét, tất cả đều choáng váng....."

Cố Tích Cửu nổi gân xanh trên trán: "Hắn là một thiên sư, sao còn xưng là cung chủ? Hắn trông nữ tính như vậy, không sợ có người xem hắn là nữ nhân hay sao?"

"Có lẽ nơi hắn sống là Phù Thương Cung, hắn là chủ nhân nơi đó, vì vậy nên gọi là cung chủ? Nhưng người bên ngoài đều gọi hắn là thiên sư, gọi hắn là cung chủ có lẽ chỉ có những người thân cận hoặc rất quen thuộc với hắn." Vì thế, ngay cả Thương Khung Ngọc cũng không biết Tả thiên sư thỉnh thoảng cũng được gọi là "cung chủ".

"Chủ nhân, có lẽ mỹ nhân ngày ấy ở suối nước nóng không phải là hắn. Có lẽ nàng ấy là muội muội song bào thai gì đó của hắn. Người xem, chiều cao của bọn họ khác nhau, thần thái khí độ cũng không giống nhau. Vị mỹ nhân kia ở suối nước nóng ngoan ngoãn nghe lời hơn nhiều. Nói nàng ấy lên bờ thì lập tức lên bờ, muốn trói nàng ấy đều có thể trói. Người này khí tràng rất mạnh, hoàn toàn nghiền áp mọi người, vừa nhìn đã biết không hề dễ chọc....." Thương Khung Ngọc phân tích với nàng: "Người nhìn vị thiên sư này xem, người sẽ xem hắn là nữ nhân ư?"

Sẽ không! Cổ Tích Cửu âm thâm lắng đầu.

Mặc dù dung mạo người trước mắt này tương tự như vị kia trong suối nước nóng, nhưng vừa nhìn là biết nam tử, cho dù tuyệt đẹp cũng sẽ không được coi là nữ tử.....

Chẳng lẽ thật sự có huynh muội song bào thai?

Nhưng cung chủ, công chúa..... Điều này cũng quá trùng hợp!

"Vị thiên sư này gọi là gì?" Cổ Tích Cửu dò hỏi.

"Đế Phát Y."

Tên này thật là tiêu sái! Rũ bỏ quần áo, không lưu công danh, thật ra rất xứng đôi với chức nghiệp của hần.

Tà thiên sư tới rất kịp thời, ngăn cản đường đi của Long Tư Dạ, khiến hần muốn chạy cũng chạy không được.

Hơn nữa Tà thiên sư cũng rất dứt khoát, căn bản không hàn huyên với Tuyên Đế, trực tiếp dò hỏi: "Người có thiên bẩm ở đâu?"

"Nàng!" Tuyên Đế còn chưa nói chuyện, Dung Sở đã mở miệng, ngón tay chỉ thẳng vào Cổ Tích Cửu.

Ánh mắt Đế Phát Y từ từ chuyển tới bàn tay Cổ Tích Cửu giao nhau với Long Tư Dạ, sau đó lại chuyển tới trên mặt Cổ Tích Cửu. Hần nhìn kỹ một lát, phun ra mấy chữ: "Tiểu cô nương thật là xấu!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 170: Hà tất phải đuổi tận giết tuyệt

Giọng nói của hần rất dễ chịu, nhưng lời nói lại sắc bén như dao.

Nếu như một tiểu cô nương bị hần nói một câu như vậy, đoán chừng sẽ đỏ mặt tía tai thật lâu, lòng tự trọng cũng chịu đủ đả kích, sẽ cúi đầu bởi vì xấu hổ.

Nhưng Cổ Tích Cửu căn bản không thêm để ý, nàng vẫn bình tĩnh đứng ở nơi đó, bình tĩnh nhìn hần.

Đế Phát Y lại liếc mắt nhìn nàng một cái, trên khuôn mặt tuấn tú cười giống như không cười, giọng nói thật ra tương đối dịu dàng: "Người tự xưng có được thiên bẩm?"

"Đúng vậy, một số kỹ năng của ta là do người trong mộng truyền thụ, có lẽ đó là thiên bẩm." Cổ Tích Cửu trả lời rất xạo quyết.

Ánh mắt Long Tư Dạ rất phức tạp nhìn thoáng qua Cổ Tích Cửu, quay đầu chấp tay nói với Đế Phát Y: "Nàng có lẽ không phải là thiên bẩm, mà là..... mà là..... Có lẽ là có cao nhân đắc đạo nào đó thấy nàng là một hạt giống tốt, vì vậy nên ở trong mộng đã truyền thụ một số y thuật và công phu cho nàng. Rốt cuộc nàng vẫn còn nhỏ tuổi, không hiểu được thiên bẩm và điều này khác nhau, vì vậy luôn bị nhầm lẫn."

Đế Phát Y cười, hần dường như rất thích cười: Lần này tiếng cười lại rất lười biếng: "Long tông chủ thật ra rất hiếm khi nói chuyện giúp người, hay là Long tông chủ có gì đó sâu xa với nàng?"

Long Tư Dạ bất động thanh sắc, nói với giọng rất nhẹ: "Không có gì sâu xa, chẳng qua ta thấy hài tử này là hạt giống tốt, muốn nhận nàng làm đồ đệ mà thôi."

"Hài tử thiên bẩm mà người cũng dám thu nhận?" Đế Phát Y cười như không cười.

"Ta đã nói rồi, nàng chưa chắc đã là thiên bẩm." Long Tư Dạ không cam lòng yếu thế.

"Nàng có thiên bẩm hay không là trách nhiệm bốn toạ xác minh, không phải do người định đoạt." Đế Phát Y cười ưu nhã, giọng nói thì khá dịu dàng, nhưng lời nói lại không: "Nếu nàng đã tự xưng là thiên bẩm, bốn toạ tất nhiên muốn kiểm tra nàng một chút. Nếu như nàng là đệ tử thiên bẩm, người không thể thu nhận nàng làm đồ đệ. Nếu nàng không phải, ta sẽ trị nàng tội vọng ngôn thiên bẩm, phế công lực toàn thân, ném vào rừng rậm ám hắc, sống chết phụ thuộc vào may mắn của nàng. Người vẫn không thể thu nhận nàng làm đồ đệ."

Long Tư Dạ nhũn mảy: "Tà thiên sư, nàng vẫn còn là hài tử! Lời của hài tử không cần để ý, hà tất phải đuổi tận giết tuyệt?"

Đế Phát Y thờ ơ nói: "Ồ Tinh Nguyệt đại lục, cho dù là hải tử cũng biết hai chữ "thiên bẩm" không thể nói bậy, nếu đã nói ra thì sẽ phải gánh vác hậu quả tương ứng."

"Đúng vậy, đúng vậy." Dung Sở vẫn luôn ở bên cạnh rút cuộc có thể mở miệng: "Năm đó một tiểu oa nhi mới tám tuổi cũng từng vọng ngôn thiên bẩm, bị Tả thiên sư trắc nghiệm ra là giả. Nó cũng bị phế bỏ toàn thân linh lực ngay tại hiện trường, sau đó bị ném vào rừng rậm ám hắc làm phân bón hoa. Hiện tại tất nhiên không thể làm việc thiên vị. Long tông chủ vẫn nên tránh ra, hãy để Tả thiên sư trắc nghiệm trước rồi lại nói tiếp. Có lẽ nàng là thật thì sao?"

Trong giọng nói của Dung Sở có chút vui sướng khi người gặp họa, chẳng qua lời hắn nói còn chưa xong đã bị thân lão tử Tuyên Đế trực tiếp ngắt lời: "Dung Sở, câm miệng! Trước mặt Tả thiên sư và Long tông chủ mà ngươi cũng có gan nói chen vào?"

Dung Sở: "....." Hắn giống như nghĩ tới điều gì, trên trán toát ra mồ hôi lạnh!

Tính tình của Tả thiên sư hi vọng bất thường nhất, cũng bức nhất khi có người nói lung tung chen vào.

Nghe nói Triều Dương Quốc có một vị thế tử hầu gia đã từng hơi lớn tiếng khi nói chuyện với người khác trong khi Tả thiên sư đang nói chuyện, Tả thiên sư đã ra lệnh cắt mất nửa cái lưỡi, cho tới bây giờ vị thế tử hầu gia kia vẫn không thể nói rõ.....

Nghĩ đến đây, mồ hôi trên trán Dung Sở lại ứa ra càng nhiều, không nhịn được ngẩng đầu liếc mắt nhìn Đế Phát Y một cái, nhưng hắn ta lại đối diện với một cặp mắt đang cười!

Dung Sở lo lắng trong lòng, theo bản năng lùi về phía sau một bước.

Đế Phát Y chỉ mỉm cười như con mưa xuân: "Tứ hoàng tử gần đây thật là xuân phong đắc ý, có phải cảm thấy bản thân mình có tư cách bước lên cửu ngũ chí tôn hay không? Cảm thấy có thể ngồi cùng bàn ăn với bốn tọa, vì vậy khi nói chuyện mới không cố kỵ như vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 171: Nếu không nàng sớm đã chạy!

Trán Dung Sở chẳng những toát ra mồ hôi, trên mặt cũng bắt đầu toát mồ hôi, vội vàng khom người nói: "Không dám, không dám! Dung Sở tuyệt đối không có ý này!"

Đế Phát Y nhướng mày, giọng nói không mặn không nhạt: "Ngươi không có ý gì? Cảm thấy mình không có tư cách bước lên cửu ngũ chí tôn?"

Dung Sở: "....." Một câu chặn họng khiến hắn ta không biết nói gì!

Mặc dù hiện tại các đại thần trong triều đều biết hắn ta có tâm đoạt vị, hắn ta có thể làm như vậy, nhưng rút cuộc vẫn chưa phát động, vì thế tất nhiên không thể thừa nhận.

Nhưng nếu như trực tiếp phủ nhận, trước mặt Tả thiên sư hắn sẽ vĩnh viễn mất đi tư cách đăng cơ, sau này sẽ rất khó đoạt vị!

Vì vậy lúc này bất luận hắn trả lời thế nào cũng đều là sai. Tả thiên sư chỉ nói một câu đã dồn hắn vào hoàn cảnh tiến thoái lưỡng nan, mồ hôi trên trán Dung Sở đã lớn bằng hạt đậu.

Sau khi dừng lại một lát, Dung Sở bỗng nhiên quỳ rạp xuống đất, ngẩng đầu lên nhìn Tả thiên sư: "Thiên sư, tiểu vương biết sai rồi! Thiên sư thứ lỗi....."

Tả thiên sư mỉm cười nhìn hắn không nói gì, Dung Sở chỉ có thể tiếp tục quỳ lạy.....

Cho đến khi Dung Sở lạy được khoảng hơn một trăm cái, trán đã bị rướm máu, Đế Phát Y mới khẽ cười một tiếng mở miệng: "Tứ hoàng tử ngừng thôi, bốn tọa chưa nói gì ngươi, ngươi khiến mình máu me đầm đìa như vậy là vì cố ý ghê tởm bốn tọa?"

Dung Sở: "....." Hắn chỉ có thể đứng lên thì lễ: "Dung Sở thất lễ, cáo lui."

Tả thiên sư không nói gì nữa, Dung Sở vội vàng rút lui, phía sau giống như có lệ quỷ đuổi theo, không dám tiếp tục ở chỗ này thêm một khắc!

Cố Tích Cửu cho tới lúc này mới thấy được uy thế của Tả thiên sư.

Ở Phi Tinh Quốc, dường như địa vị của hắn còn cao hơn Hữu thiên sư một chút, Dung Sở khi nhìn thấy Hữu thiên sư không hề sợ hãi như vậy!

"Hiện tại nếu ngươi thuận di rồi đi vẫn kịp....." Giọng nói của Long Tử Dạ bỗng nhiên chui vào trong tai nàng: "Ta sẽ ngăn cản hắn một lúc, sau khi ngươi rời đi thì lập tức ra khỏi thành, chờ ta ở khu rừng phía Tây thành. Ta biết ngươi hận ta, nhưng hiện tại không phải là lúc giận dữ....."

Cố Tích Cửu mím miệng không có phản ứng, xem như không hề nghe thấy.

Trong lòng nàng lại đang cười khò, nàng đang đánh bạc hay sao?! Hiện tại nàng căn bản không thể thuận di, được không? Nếu không nàng sớm đã chạy!

Hiện tại nàng không có linh lực, chỉ có một chút nội lực, hơn nữa không thể dùng truyền âm nhập mật nói chuyện, vì vậy dứt khoát im lặng.

"Cố Tích Cửu....." Tả thiên sư đối diện bỗng nhiên gọi Cố Tích Cửu một tiếng, giọng nói rõ ràng trong trẻo giống như gió xuân.

Cố Tích Cửu theo bản năng ngẩng đầu, nhìn thấy Tả thiên sư cười tươi giống như hoa nở, từng câu từng lời của hắn giống như gió xuân mơ màng: "Hiện tại, đến phiên ngươi."

Hắn vươn một bàn tay về phía nàng: "Lại đây."

Bàn tay của hắn trắng nõn, giống như được chạm ngọc, móng tay mượt mà hiện lên một màu hồng nhẹ.

Bàn tay này cực kỳ tinh tế!

Nhưng bàn tay tinh tế như vậy đang muốn đưa nàng lên thiên đường? Hay là muốn đẩy nàng xuống địa ngục?

Dường như khả năng hắn sẽ đẩy nàng xuống địa ngục lớn hơn một chút!

Lúc này mũi tên đã ở trên dây, nàng không thể lùi bước. Ánh mắt nàng chột lóe, tiến lên phía trước một bước, nhưng không đến gần bên người Đế Phát Y, mà là cách hắn một trượng, nhìn hắn: "Cung chủ, Tích Cửu cảm thấy thiên sư có chút quen mắt....."

Đế Phát Y nhướng mày, mím cười nhìn nàng: "Hả?"

"Hình như không lâu trước đây, Tích Cửu đã đắc tội với thiên sư....." Cố Tích Cửu than nhẹ.

Một câu này của nàng vừa ra, gần như tất cả mọi người đều mở to hai mắt!

Đế Phát Y vẫn mím cười: "Đắc tội như thế nào?"

Cố Tích Cửu nghiêng đầu nhìn hắn: "Cung chủ không nhớ rõ sao?" Nàng cố ý nhấn mạnh hai chữ "cung chủ".

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 172: Cố Tích Cửu gần đây nổi bật không nhỏ

Đế Phát Y nhìn nàng một lát, bỗng nhiên cười: "Ngươi có thể nói xem."

Cố Tích Cửu cũng nhìn hắn một lát, giống như có chút muốn nói lại thôi. Sau một lúc lâu, nàng bỗng nhiên thở dài: "Thôi, không đề cập tới chuyện này nữa."

Mọi người đều bối rối, người nhìn ta, ta nhìn người, không ai biết được chuyện gì đã xảy ra giữa hai người kia.

Bọn họ chỉ mơ hồ cảm thấy những lời này của nàng có thâm ý sâu sắc, giống như nàng đúng thật từng đắc tội với Tả thiên sư, nhưng hiện tại bởi vì uy nghiêm của Tả thiên sư, nàng không thể nói ra chuyện này, chỉ có thể thuận theo.

Ban đầu, sự tình thí nghiệm đệ tử thiên bẩm chỉ có một mình Tả thiên sư thực hiện, nhưng nếu hắn và Cố Tích Cửu có ân oán riêng, vậy thì rất khó đạt được công bằng tuyệt đối.

Mặc dù cho tới hiện tại, chưa từng nghe nói Tả thiên sư phạm phải sai lầm nào, nhưng không nghe nói không có nghĩa là không có. Rốt cuộc hắn quá cường đại, hắn đưa ra kết luận không có người nào dám nghi ngờ, thậm chí không có người nào dám nói nửa chữ không.

Hắn thí nghiệm người có khi công khai, có khi riêng tư, có khi trực tiếp đưa người tới Thiên đài bên ngoài Phủ Thương Cung.

Đa số thời gian, hắn đều hoàn thành trách nhiệm một mình, mọi người chỉ chờ đợi kết quả ở bên ngoài cung.

Hiện tại nếu trong lòng mọi người đang tồn tại một nghi vấn như vậy, tâm trí bọn họ tất nhiên không chắc chắn lắm.

Đặc biệt là Cố Tả Thiên, từ khi Cố Tích Cửu nói ra hai chữ "thiên bẩm", trong lòng ông luôn cảm thấy bất ổn, vô cùng lo lắng.

Hiện tại nghe thấy Cổ Tích Cửu nói một câu như vậy, ông lập tức nói: "Bệ hạ, thí nghiệm đệ tử thiên bẩm không phải là chuyện nhỏ, vì thần cảm thấy có lẽ nên thí nghiệm công khai, tìm thêm hai người nữa làm phó thủ, như vậy kết quả mới có thể khiến nhân tâm khâm phục khẩu phục."

Tuyên Đế cũng thấy sự tình trọng đại, cần phải thận trọng, vì thế nhìn về phía Đế Phát Y: "Tà thiên sư, ngài thấy thế nào?"

Long Tư Dạ cũng nói: "Bổn tọa nguyện làm phó thủ cho Tà thiên sư."

"Bổn tọa cũng có thể làm phó thủ." Ngoài điện truyền tới giọng nói lạnh lùng đậm mạc, một người nam tử hắc y đi đến.

Hữu thiên sư Thiên Tế Nguyệt!

Không ngờ hắn cũng thật sự tới.

Sự hiện diện đầy đủ của Tà Hữu thiên sư giống như khai thiên lập địa, hơn nữa còn có một vị Long tông chủ rất hiếm khi xuất hiện.

Bá quan văn võ ở đây đều cảm thấy, ba đại đầu sỏ này đứng ở bên trong đại điện, khiến cho đại điện vốn có chút cổ kính nháy mắt trở nên sáng bóng như vàng, rạng rỡ!

Trong đôi mắt họ có thể nhìn thấy cả ba người này lên sân khấu, cảm thấy cho dù lập tức chết đi cũng không oan uổng!

Hơn nữa, lần này ba đại đầu sỏ còn cùng nhau liên thủ làm một việc, trắc nghiệm thiên bẩm cho một tiểu cô nương.

Cổ Tích Cửu gần đây nổi bật không nhỏ, lúc này đây là đặc biệt lớn!

Vô số đôi mắt nóng bỏng tập trung ở trên người nàng.

Cổ Tích Cửu vẫn bình tĩnh đứng ở nơi đó, bộ dáng giống như đã lường trước sự việc, nhưng trong lòng lại có một chút đắng cay.

Vừa rồi nàng nói như vậy bất quá là muốn tìm đường lui cho mình, vạn nhất bị Tà thiên sư quyền rũ kiểm tra ra nàng là người giả thiên bẩm, nàng có thể mang lý do hắn lấy oán trả thù mình. Nàng sao có thể nghĩ tới sẽ có một chuyện thí nghiệm công khai thế này?!

Còn có ba đại đầu sỏ ra tay!

Long Tư Dạ còn dễ nói, bất luận hắn xuất phát từ mục đích gì, lần này thật sự muốn cứu nàng ra. Nhưng hai vị thiên sư này thì rất khó nói!

Tà thiên sư tà mị khó dò, Hữu thiên sư thiết diện vô tư.

Nếu nàng bị phát hiện nói dối dưới sự kiểm tra của ba người này, chỉ sợ sẽ trực tiếp nhận sự trừng phạt, không có một chút nhân nhượng ——

Biến khéo thành vụng.

Nàng đau đầu xoa xoa ấn đường, bước tiếp theo nàng nên làm thế nào?

Lúc này nếu thuật thuận di của nàng vẫn còn thì thật là tốt!

Nàng có thể lập tức biến mất.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 173: Bắt đầu đối mặt với thảm đạm nhân sinh

Nàng có thể lập tức biến mất, đến lúc đó dịch dung một chút rồi thay đổi thân phận, nàng vẫn có thể hô mưa gọi gió trên đại lục này.

Nhưng, điều gì đã xảy ra với thuật thuận di của nàng?!

Nàng hơi nhắm mắt lại, âm thầm sử dụng năng lực thuận di một chút, kết quả vẫn không sử dụng được.

Đúng là bị kịch.

Nàng âm thầm hít một hơi thật sâu, bắt đầu đối mặt với thảm đạm nhân sinh (cuộc sống ảm đạm). Nàng mở to mắt, vừa lúc nhìn thẳng vào một đôi mắt long lanh!

Cặp con người kia đen như mực, hẹp dài, thâm thúy, xứng với con mắt đá quý hồ ly giữa trán, khi chăm chú nhìn người khiến trái tim người vô cớ đập nhanh!

Cố Tích Cửu luôn có cảm giác đôi mắt này dường như có thể nhìn xuyên qua nhiều thứ của nàng, khiến trong lòng nàng dấy lên hồi chuông cảnh báo.....

"Một khi đã như vậy, đi thôi." Đế Phát Y thản nhiên xoay người.

Hắn bước về phía trước hai bước, sau đó đột nhiên dừng lại, nghiêng đầu nhìn nhìn Cố Tích Cửu, ánh mắt từ từ chuyển qua bàn tay Long Tư Dạ đang nắm tay nàng, lạnh nhạt nói: "Long Tư Dạ, ngươi muốn đưa nàng đi hay sao?"

Long Tư Dạ ngẩn ra, lần này hắn trở thành phó thủ kiểm tra, hắn phải duy trì công chính, vì vậy không thể liên qua quá nhiều với Cố Tích Cửu.

Hắn hơi rũ mắt, rút cuộc buông tay Cố Tích Cửu, thờ ơ nói: "Ai đưa nàng đi cũng đều giống nhau."

Đế Phát Y cười như không cười liếc mắt nhìn hắn một cái, ánh mắt lại chuyển tới trên người Cố Tích Cửu: "Cố lục tiểu thư muốn để ai mang đi?"

Cố Tích Cửu nhún mày: "Ta tự mình đi!" Vì sao nàng nhất định phải để người khác mang theo?

Đế Phát Y cười lắc đầu: "Điều ấy không được! Chẳng may nửa đường người chợt dạ chạy mất thì sao?"

Cố Tích Cửu: "....." Nàng đúng thật là có quyết định này! Nhưng tất nhiên nàng không thể thừa nhận, nhướn mày nhìn hắn: "Vậy cung chủ muốn như thế nào?"

Đế Phát Y phát ông tay áo một cái, một ánh sáng màu trắng nhàn nhạt hiện lên, dưới chân Cố Tích Cửu bỗng nhiên bị vướng một cái, cả người bắt gặp ngã về phía trước. Trước mắt nàng màu áo tím loá mắt, vừa định ổn định cơ thể, cổ tay đã bị người nắm lấy, một giọng nói giống như tiếng trời vang lên ở bên tai nàng: "Bỏ tột vãn nên tự mình mang người đi."

Cố Tích Cửu vừa rồi gần như đâm vào trong lòng ngực hắn, chờ khi nàng kịp có phản ứng lại, người đã đứng ở bên người hắn, bị hắn dắt đi.

Mùi hương quen thuộc quanh quẩn nơi chớp mũi, Cố Tích Cửu có chút sững sờ, nàng rút cuộc lại ngửi thấy được mùi hương này!

Mùi hương trên người mỹ nhân công chúa!

Ngay cả khi bọn họ là huynh muội song bào thai, không thể có khả năng cả hai đều cùng thích huân hương giống nhau, đúng không?

Dù sao vẫn có sự khác biệt giữa nam và nữ.....

Điều này càng khiến nàng thêm chắc chắn, người trước mắt này chính là người kia ở suối nước nóng!

Người này có sở thích mặc đồ khác giới? Không ngờ lại giả thành nữ nhân lừa nàng.

Ánh mắt nàng dừng ở trên tay hắn đang nắm lấy tay nàng, giống như lúc ấy nàng còn kéo bàn tay này lướt qua phía dưới của mình, chạm vào nó.....

Cố Tích Cửu cảm thấy cả người đều có chút không khỏe!

Lần đó ở suối nước nóng, nhìn thì có vẻ như nàng đã chiếm tiện nghi, trên thực tế thì nàng đã ăn lỗ nặng, đúng không?!

Cố Tích Cửu có một loại xúc động muốn dùng một chân đá bay đối phương!

Nhưng hiện tại công phu và địa vị của nàng không cao, chỉ có thể tạm thời nhịn xuống cơn giận của mình.

May mắn thay, may mắn thay, lúc đó nàng đã dịch dung, không phải là đáng về hiện tại. Nếu không, nàng chỉ sợ muốn đâm đầu vào tường!

Lúc này bộ dáng và khí độ của Tà thiên sư hoàn toàn khác với lúc ở trong suối nước nóng, trông có vẻ như trời quang trăng sáng. Mặc dù đang nắm cổ tay nàng, nhưng bộ dáng của hắn lại giống như đang nắm một khúc gỗ. Thậm chí giữa lòng bàn tay của hắn còn ló một khối lụa trắng nơi tiếp xúc với cổ tay của nàng.....

Hắn đang lo ngại nàng dơ bẩn hay là lo ngại chuyện nam nữ thụ thụ bất thân?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 174: Người này là kẻ biến thái

Cố Tích Cửu nghi ngờ một cách nghiêm trọng, hẳn cảm thấy nàng bản!

Lúc ấy khoảnh cách khá xa nên nàng không cảm thấy gì, hiện tại đến gần nàng mới phát hiện ra trên người Tả thiên sư cực kỳ chỉnh tề.

Mái tóc giống như được vẩy mực, được buộc lại bằng đá ngọc bích, ngọn tóc gần như muốn trải dài đến mắt cá chân. Mái tóc dài như vậy nhưng không hề rối, mượt mà giống như sa tanh.

Trên người áo tím tung bay phát phối, phía trên thậm chí không có nếp gấp, áo bào trắng như tuyết có hơi chút lòng leo, nhưng lại rất có nghệ thuật, che khuất nửa cổ, khiến người có cảm giác cấm dục không thể giải thích.

Có thể nhìn ra được, người này có thói ở sạch, ừm, có lẽ còn có chút rối loạn ám ảnh cưỡng chế (强迫症).

Cố Tích Cửu từng là sát thủ, vì vậy có thói quen phân tích người.

Ngay cả khi vào thời điểm quan trọng như vậy, đầu óc nàng cũng tự động phân tích một số tin tức.

"Chủ nhân, ta cảm thấy lúc này ngươi nên nghĩ kế chạy trốn, không phải hoa si phân tích soái ca Tả thiên sư." Giọng nói của Thương Khung Ngọc vang lên ở trong đầu.

"Ngươi thì biết gì?" Cố Tích Cửu hơi nhíu mày: "Biết người biết ta mới có thể trăm trận trăm thắng, hiểu biết tính cách hắn mới có thể tìm ra sơ hở trong hành vi của hắn, tìm ra một con đường sống."

"Vậy ngươi phân tích xong rồi, đã tìm ra được con đường sống hay chưa?"

"Hắn là đồ biến thái, cơ hội không dễ tìm thấy, hãy để ta suy nghĩ."

"Ừ, người này đúng thật là đủ biến thái, giống như người hai mặt, ta đang nghi ngờ hắn là âm dương nhân! Loại người này không dễ chọc nhắt. Được thôi, chủ nhân, ta đánh giá cao về ngươi. Ta tin tưởng, với trí tuệ của ngươi nhất định có thể hóa giải hiểm nguy!"

"Âm dương nhân?" Cố Tích Cửu bị sốc bởi suy đoán của Thương Khung Ngọc.

"Tiểu Thương, ngươi đã nhắc nhở ta, có lẽ thực sự có khả năng này!" Cố Tích Cửu khích lệ Thương Khung Ngọc, dù sao nàng và Thương Khung Ngọc đều đang dùng thuật tâm linh nói chuyện, người ngoài căn bản không thể nghe được.

Cổ tay nàng bỗng nhiên căng thẳng, Cố Tích Cửu đang nói chuyện với Thương Khung Ngọc, căn bản không hề đề phòng, bị lực lượng kia kéo đi, nàng đứng không vững, đụng một cái vào phía sau lưng Đế Phát Y, sống mũi đau tê tái!

"Này, ngươi....." Cố Tích Cửu xoa mũi và ngẩng đầu, phát hiện mình đã ra tới bên ngoài đại điện, Đế Phát Y đang ngẩng đầu nhìn về phía không trung chỗ con thuyền của hắn.

Thật kỳ lạ, con thuyền rõ ràng không có cánh, cũng không có thứ gì khác để nâng, nhưng nó lại có thể treo lơ lửng ở giữa không trung. Cố Tích Cửu cảm thấy nó đã trái với lý luận vật lý học.....

"Theo bốn tọa đi lên!" Đế Phát Y phân phó một tiếng, không thèm nhìn nàng, nhún chân một cái, phóng lên không trung, vạt áo phát phối trực tiếp bay lên con thuyền.

Cố Tích Cửu đứng dưới mặt đất, ngẩng đầu nhìn về phía trước.

Đây chẳng lẽ là khảo nghiệm đầu tiên? Muốn nàng tự mình nhảy lên?

Vị trí con thuyền lơ lửng không thấp, cao khoảng chừng bảy tám tầng lầu! Với trình độ kinh công hiện tại của nàng, đánh chết cũng nhảy không tới!

Nếu nàng vẫn còn thuật thuận di trong người thì tất nhiên không nói, nhưng hiện tại công năng đặc dị kia bỗng nhiên biến mất.....

Nàng đang tự hỏi nên tìm từ ngữ nào đó để nói với những người cùng đi khác, nhưng thật bất ngờ, trên bầu trời bất chợt loé lên ánh sáng màu trắng mờ nhạt, bay nhanh về phía vòng eo của nàng và quần quanh nó!

Cố Tích Cửu theo bản năng trốn tránh, trên đùi bỗng nhiên tê rần, giống như bị đâm bởi những mũi châm sắc nhọn. Khi động tác có chút chậm lại, vòng eo của nàng đã bị thắt chặt, một luồng năng lượng mạnh mẽ kéo nàng bay thẳng lên trên ——

Cố Tích Cửu giống như con điều bị người kéo lên, trong khi bận rộn không kịp suy nghĩ nhiều, lòng bàn tay nàng loé lên ánh sáng lạnh. Nàng uốn cong cơ thể, chém về phía ánh sáng trắng đang lôi kéo mình!

"Xoẹt!" Một tiếng vang nhỏ vang lên, ánh sáng kia bị chui thủ trong lòng bàn tay nàng chém thành hai đoạn, một đoạn bay xuống, một đoạn lơ lửng ở trên không.....

Chương 175: Thiên sư không có văn hóa?

Cố Tích Cửu đang ở giữa không trung mất đi chỗ dựa, mắt thấy sẽ ngã xuống, nàng lại giống như đã có chuẩn bị, lẳng không xoay người một cái, giờ tay lên, kéo lấy "ánh sáng trắng" đang lơ lửng phía trên.

Trên thực tế, ánh sáng trắng kia là một tấm lụa mỏng gần như trong suốt, Cố Tích Cửu bắt lấy tấm lụa mỏng giống như dây đu, bay thẳng về phía con thuyền.....

Tất cả đều phát sinh cực nhanh, từ khi Cố Tích Cửu bị đẩy ra giống như câu cá, đến khi nàng kéo tấm lụa trắng nhảy lên trên thuyền cũng chỉ mất vài cái chớp mắt, chờ tới khi mọi người phía dưới có phản ứng lại, nàng đã vững vàng đứng ở trên con thuyền.

Thần pháp rất tuyệt!

Mọi người không nhận được âm thầm khen một tiếng trong lòng!

Thật ra lần này Cố Tích Cửu chỉ cần có một chút khinh công là có thể làm được, nhưng không phải người nào cũng đều có năng lực phản ứng nhanh chóng dứt khoát giống như nàng!

Nếu đứa nhỏ này không phải là linh lực phệ tài, chỉ sợ trong võ học sẽ không thua kém bất luận kẻ nào ở đây!

Cao thủ đều hiểu biết trong lòng.

Trong lòng Tuyên Đế bỗng nhiên có chút hối hận, lẽ ra ông không nên tò mò dò hỏi sư thừa của nàng, nếu không cũng sẽ không gặp phải sự nhiễu loạn về "thiên bẩm".

Nếu nàng thật sự là thiên bẩm thì tốt, nếu như không phải, chẳng lẽ bản thân ông cứ thế trở mặt nhìn nàng bị phê bỏ toàn bộ công phu, sau đó bị ném vào trong rừng rậm hắc ám?

Dưới chân là tấm thảm trắng như tuyết, mềm mại hơn cả đám mây. Cố Tích Cửu đứng ở trên thuyền nhìn Tà thiên sư đang dựa nghiêng người: "Thiên sư đại nhân đang câu cá hay sao?!"

Đế Phát Y thu hồi tấm lụa trắng vào trong lòng bàn tay, ngay cả việc hất thu nó cũng rất đặc sắc. Tấm lụa trắng được xếp rất chỉnh tề ở trong lòng bàn hất, chớp mắt rơi vào trong ống tay áo của hất.

Hất lười biếng mỉm cười: "Tính tình bồn tọa âm dương không định."

Có lẽ là âm tình bất định, đúng không? (Tâm tình không ổn định)

Ngay cả thành ngữ cũng dùng sai, thiên sư không có văn hóa?

Di, không đúng! Âm dương.....

Vừa rồi nàng và Thương Khung Ngọc dường như nghi ngờ hất là âm dương nhân!

Chẳng lẽ hất có thể nghe thấy nàng nói chuyện với Thương Khung Ngọc?!

Cố Tích Cửu nghi ngờ trong lòng, cẩn thận nhìn nhìn Tà thiên sư đại nhân.

Tà thiên sư duỗi chân dựa nghiêng người nơi đó, trong tay lại cầm bút lên vẽ, vẽ vài nét ở trên bức bình phong trước mặt.

Từ chỗ Cố Tích Cửu nhìn qua, chỉ nhìn thấy dưới mái tóc đen dài của hất là gương mặt tuấn mỹ vô song, mi xéo dài như lá. Đôi mắt của hất chăm chú với bản vẽ trước mặt, câu nói vừa rồi giống như được nói ra một cách tình cờ.

"Ngồi đi." Hất lại thốt ra hai chữ, ánh mắt vẫn không rời đi bản vẽ, một ngón tay chỉ về phía tấm đệm.

Cố Tích Cửu tất nhiên sẽ không khách khí, nói một tiếng tạ ơn, lập tức ngồi xuống tấm đệm.

Nơi này chỉ cách Đế Phát Y ba bước chân, khoảng cách này khá thoải mái, khiến người có cảm giác rất an toàn. Từ góc độ Cố Tích Cửu đang ngồi nhìn qua, vừa lúc có thể nhìn thấy được bức vẽ Tà thiên sư đang vẽ trước mặt.

Sau khi Cố Tích Cừ nhìn rõ bức tranh kia, trong lòng giống như bị người đập một gậy, trái tim cũng đập nhanh hơn vài nhịp!

Trên bức vẽ kia chính là một vị bạch y nam tử phong hoa tuyệt đại, ngồi ngay ngắn ở trong một cái đình nhỏ, dưới thân là một cái bệ giống như đài hoa sen, đôi mắt hơi nhắm lại không biết là đang ngủ hay đang giả tọa (ngồi thiền).

Điều khiến trái tim Cố Tích Cừ đập nhanh hơn không phải là nam tử trong bức vẽ này đẹp bao nhiêu, mà nàng có cảm giác bức vẽ này rất quen mắt!

Tượng ngọc!

Đó là bức tượng chạm ngọc mà nàng nhìn thấy trong Sơn động khi vừa mới xuyên qua đây! Bức tượng chạm ngọc mà nàng đã lột hết quần áo!

Trong bức tranh, thần thái và khí độ của nam tử, cùng với tư thế giả tọa, thậm chí cả cái đình nhỏ được vẽ làm bối cảnh đều giống hệt nơi nàng nhìn thấy bức tượng chạm ngọc!

Thậm chí ngay cả hoa văn trên bộ quần áo màu trắng mà nam tử đang mặc ở trong bức vẽ cũng giống hệt với bộ quần áo mà Cố Tích Cừ đã từng lột xuống.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 176: Không giống nhau!

Thật kỳ lạ, từ sau khi Cố Tích Cừ rời khỏi sơn động kia, mặc dù có ấn tượng rất sâu sắc đối với bức tượng chạm ngọc, nhưng khuôn mặt của bức tượng chạm ngọc đã càng ngày càng trở nên mơ hồ, sau đó cuối cùng không tài nào nghĩ ra được. Giống như trong đầu nổi lên một tầng sương mù, che khuất toàn bộ khuôn mặt của bức tượng chạm ngọc, khiến nàng muốn nhìn cũng không thể nhìn thấy rõ.

Nàng chỉ mơ hồ nhớ rằng bức tượng chạm ngọc cực kỳ đẹp, quá đẹp đến nỗi không giống như người trần thế, khiến nàng muốn gọi một tiếng thần tiên ca ca.

Sau đó nàng cũng quên mất chuyện này, vì vậy không để tâm tới dung mạo của bức tượng ngọc trong đầu.

Hiện tại nhìn thấy bức tranh mà Tà thiên sư vừa mới vẽ ra, dung mạo bức tượng chạm ngọc đã cực kỳ mơ hồ đột nhiên trở nên rõ ràng hơn!

khiến nàng vừa liếc mắt một cái đã nhận ra nó!

Tà thiên sư có một bút pháp vẽ tranh rất thần kỳ, vẽ giống như đúc, giống như chỉ cần hấn vẽ ở phía trên đó thêm vài nét bút, người trong bức tranh sẽ bước ra ngoài.

Cố Tích Cừ nhìn xem bức tranh kia, lại nhìn nhìn người vẽ tranh là Tà thiên sư. Mặc dù nàng luôn luôn bình tĩnh, vui buồn đều không bộc lộ ra ngoài, giờ phút này trái tim cũng đang nhảy loạn!

Khuôn mặt của Tà thiên sư không ngờ lại rất giống với khuôn mặt của bức tượng chạm ngọc..... giống nhau đến kinh ngạc!

Chẳng qua một người áo tím một người áo trắng, khí chất cũng khác nhau rất lớn.

Tà thiên sư tuyệt mỹ quyến rũ, mơ hồ mang theo hơi thở ám hắc.

Trong khi bức tượng áo trắng lại giống như mây bay trên trời, tinh tế thuần khiết, quý phái như ngọc, giống như thần tiên cao cao tại thượng không nhiễm khói bụi trần gian, khiến người nhìn thấy cũng không dám khinh nhờn.

Bởi vì khí độ của hai người khác nhau quá lớn, vì vậy Cố Tích Cừ chưa từng so sánh hai người với nhau.

Hiện tại đột nhiên thấy nó bên cạnh thiên sư, nàng mới bỗng nhiên phát hiện ra, thì ra hai người này lại giống nhau như thế!

Tà thiên sư có quan hệ gì với bức tượng chạm ngọc?

Chẳng lẽ hấn dựa theo khuôn mặt của mình điêu khắc ra bức tượng chạm ngọc?

Nhưng khí chất này khác nhau quá lớn, phải không?!

Căn bản không giống nhau!

Hay là bức tượng chạm ngọc là huynh đệ song bào thai của hần?

Hần là Tà thiên sư, vậy huynh đệ song bào thai của hần là ai?

Dung mạo và khí độ như vậy, bất luận sống ở đâu cũng đều là một sự tồn tại lóa mắt, đúng không? Không có khả năng là kẻ vô danh.....

Cố Tích Cửu nhanh chóng nhớ lại bố cục của sơn động kia một chút, nó không giống như được hình thành một cách tự nhiên, mà giống như được người bố trí.

Những sự tình vị thiên sư này phụ trách rất là thần bí, cho dù hần giả vờ mê hoặc, hay là sự thật cũng thế. Với thân phận như vậy, hần muốn bố trí sơn động một cách thần bí khó lường cũng không có gì ngạc nhiên.

Có lẽ bức tượng chạm ngọc giống hần là một pháp trận gì đó được hần bố trí, bức tượng chạm ngọc giống như là mắt trận tọa trấn.....

Điều này giống như trong thời hiện đại, nàng từng nghe nói về pháp trận cổ xưa gì đó, giống như có một số nơi thường chôn tượng đá hoặc kim loại để phòng tránh thảm họa.

Chẳng qua vị Tà thiên sư này rất giàu, thay vào đó đã chôn xuống một bức tượng chạm ngọc.....

Nếu như hần có ý định dùng tượng ngọc để làm vật tọa trấn cho một loại trận pháp nào đó mà nói, đoán chừng sẽ không dùng pho tượng của chính hần, nếu không sẽ mang tội đen đủi!

Vậy thì bức tượng chạm ngọc giống hần, chính là huynh đệ song bào thai? Và đó là ai?

Cố Tích Cửu ngồi ở chỗ kia, bề ngoài thì bất động thanh sắc, nhưng trong lòng thì lại hiện lên vô số suy đoán.

"Người nhận ra hần?" Đế Phát Y mở miệng, đầu ngón tay chỉ nhẹ trên bức bình phong.

Giọng điệu của hần có chút thờ ơ, Cố Tích Cửu trả lời một cách cẩn thận: "Không biết."

Đế Phát Y một tay chống cằm, mỉm cười quyến rũ: "Thật sự không biết? Chưa từng nhìn thấy?"

Thật sự nàng không biết, nhưng khẳng định đã từng nhìn thấy.

Chẳng những đã nhìn thấy, nàng còn sờ, còn lột cả quần áo của nó——

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 177: Tiểu cô nương rất xảo quyết!

Hần rốt cuộc đang thử nàng ư?!

Cố Tích Cửu vừa động trong lòng, tiếp tục đánh giá bức vẽ kia một chút, sau đó lại nhìn nhìn Tà thiên sư, khuôn mặt đẹp hiện lên biểu tình kinh ngạc: "Người này trông rất giống thiên sư đại nhân! Đây là bức tự họa thiên sư đại nhân hay sao?"

Đế Phát Y nhướng mày, cười như không cười nhìn nàng: "Người cảm thấy hần là bức tự họa của ta? Chúng ta rất giống nhau sao?"

Cố Tích Cửu thờ dãi nói: "Nói thật, khí độ hoàn toàn không giống. Ồ, chẳng lẽ hần là huynh đệ song bào thai của thiên sư đại nhân?"

Đế Phát Y cười, không trực tiếp trả lời câu hỏi của nàng: "Rốt cuộc, người chưa từng nhìn thấy hần?"

Đôi mắt Cố Tích Cửu chột lóe, dứt khoát thừa nhận: "Từng thấy!"

"Thấy ở đâu?"

Cố Tích Cửu khoanh tay: "Điều này có liên quan tới thiên bẩm? "

"Người chỉ cần trả lời vấn đề của bản tọa là được."

Cố Tích Cửu mỉm cười, cười rất quyến rũ: "Tà thiên sư chỉ có quyền lực thí nghiệm ta có thiên bẩm hay không. Nếu như không nói rõ, thứ lỗi ta không thể nói."

Tiểu cô nương thật sự rất xảo quyệt!

Đế Phát Y bầu nhẹ đầu ngón ở trên bình phong, trong mắt dường như có ánh sáng loé lên: "Nó thật sự có liên quan tới thiên bẩm."

"Thấy ở trong mộng."

Đế Phát Y liếc mắt nhìn nàng một cái, cười như không cười: "Trong mộng? Trong mộng của hần hay là trong mộng của ngươi?"

Cố Tích Cửu bình tĩnh trả lời: "Tất nhiên là trong mộng của ta."

"Ồ, thì ra ngươi đã nằm mơ." Đế Phát Y nói giọng ý vị thâm trường. Hần vươn chân ra, nửa dựa vào mạn thuyền, tìm một tư thế thoải mái nhất: "Vậy ở trong mộng ngươi đã làm gì hần?"

Giọng điệu này của hần sao lại giống như đang đi tìm công lý cho bức tượng chạm ngọc kia?

Xem ra Tả thiên sư dường như là chủ nhân của bức tượng ngọc!

Hần điều tra ra được, nàng đã lột quần áo của tượng ngọc, vì thế nên tìm nàng tính sổ?

Chẳng lẽ kẻ thần bí phá rồi ở sau lưng nàng là hần?

Bây giờ hần vẽ bức tranh này là vì muốn thử nàng?

Chỉ lột một bộ quần áo mà thôi, không được xem là tội lớn, đúng không? Có đáng để hần báo thù hay không?

Trừ phi trên quần áo của bức tượng chạm ngọc có gì đó kỳ lạ, có lẽ nếu lột bỏ quần áo của tượng ngọc thì không thể khởi động được trận pháp?

Nhưng ở trên bộ quần áo kia nàng không phát hiện ra phù chú hay hoa văn nào, ngoại trừ nguyên liệu có chút đặc biệt, mặc vào rất thoải mái, nó không giống như một pháp bào.....

Cố Tích Cửu ngồi ở chỗ kia, trong đầu giống như chong chóng suy đoán một loạt nghi vấn.

"Vì sao không nói lời nào? Chột dạ?" Đế Phát Y gõ gõ lên bức tranh.

"Ha ha, ta có thể làm gì với nó? Đó chỉ là giấc mơ, vốn dĩ không thể làm được..... Ta có chút ấn tượng mơ hồ....." Cố Tích Cửu hàm hồ trả lời.

"Thiên bẩm không chấp nhận được sự bất cần qua loa." Đế Phát Y nói giọng lạnh lùng.

Cố Tích Cửu thờ dãi: "Vậy để ta cẩn thận ngắm lại."

Đế Phát Y cười cười, không nói nữa, bàn tay phất ở trên bức vẽ kia một cái, bức vẽ trực tiếp hóa thành tro bụi biến mất, sau đó hần dựa nghiêng trên nơi đó, nhắm mắt dưỡng thần.

Cố Tích Cửu: "....."

Tiểu Thương, bức vẽ tượng chạm ngọc rốt cuộc là ai? Là huynh đệ của Tả thiên sư này sao? Hay là chính hần?" Cố Tích Cửu hỏi Thương Khung Ngọc ở trong lòng.

Thương Khung Ngọc giống như đã chết, không có một chút hồi âm.

"Này, ngươi sẽ không chết máy vì thiếu năng lượng đấy chứ?" Ngón tay Cố Tích Cửu gõ gõ vòng tay ở trên cổ tay.

Thương Khung Ngọc vẫn không có phản ứng.

Hồn đản, sao lại chọn thời khắc quan trọng như vậy mà chết máy!

"Tả thiên sư, thí nghiệm thiên bẩm tổng cộng có mấy trình tự?" Cố Tích Cửu dứt khoát hỏi thẳng người phụ trách chính.

"Sợ sao?" Đế Phát Y mở to mắt nhìn nàng, ánh mắt dường như có ý lại tựa như vô tình nhìn lướt qua chiếc vòng ngọc trên cổ tay nàng.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 178: Các người ăn chưa no hay sao?

Rốt cuộc sắp sửa phải đối diện với sống chết trước mắt, cho dù Cố Tích Cửu có tố chất tâm lý cường đại, giờ phút này trong lòng cũng có chút lo lắng.

Nàng vốn dĩ muốn hỏi Thương Khung Ngọc một chút về trình tự thí nghiệm, nhưng hỗn đản này vẫn luôn giả chết, trong khi Tả thiên sư đại nhân cũng không trực tiếp trả lời nàng.

Trên thuyền Đê Phát Y có rất nhiều thứ, có thể nói đầy đủ mọi thứ.

Lúc này hần nhấn một cái ở trên bàn nhỏ bên cạnh, mặt bàn đột nhiên không tiếng động vỡ ra, từ bên trong hiện ra một bát canh trắng, mùi thơm ngọt ngào xộc vào trong mũi.

Hương vị này ——

Trái tim Cố Tích Cửu lại lỡ một nhịp, Đê Phát Y phát ồ tay áo một cái, bát canh kia bay về phía Cố Tích Cửu, cùng với bát canh kia bay tới còn có giọng nói dịu dàng giống như gió xuân của hần: "Canh đu đủ rất bổ, có thể giúp người bình tâm tĩnh khí, giảm bớt lo lắng....."

Nói tới đây hần hơi dừng lại một chút, một đôi con ngươi của hần đảo qua ở trước ngực nàng: "Nghe nói còn có công dụng nào đó có thể khiến nữ tử vui mừng, thật ra rất thích hợp với người. Uống một bát đi."

Cố Tích Cửu cầm bát canh giống như cầm củ khoai lang nóng phồng tay, rất muốn tát một cái bên trái trên khuôn mặt khiến thiên địa biến sắc của thiên sư kia!

Lúc này nàng không còn nghi ngờ gì nữa, Tả thiên sư trước mắt này chính là mỹ nhân công chúa ngày ấy trong suối nước nóng!

Xem ra ngày đó hần ngoan ngoãn giống như nai con, tất cả đều là giả vờ!

Đúng là giỏi diễn!

Biến thái!

Hơn nữa, ngày ấy rõ ràng nàng đã dịch dung, Tả thiên sư rốt cuộc làm thế nào mà nhận ra nàng?

Chẳng lẽ hần thật sự giống như trong lời đồn đãi, không có gì không biết, không chỗ nào không hiểu?

Có rất nhiều điểm đáng ngờ trên người Tả thiên sư, Cố Tích Cửu cảm thấy đại não luôn thông minh của mình vẫn không đủ dùng.

Lúc này thuyền đã bắt đầu di chuyển, cực kỳ ổn định.

Bất luận là bốn thiếu niên chèo thuyền hay là bốn thiếu nữ đang thả những tấm lụa phía trước đều là cao thủ trong cao thủ, hơn nữa thần thái vẫn luôn cực kỳ bình tĩnh.

Sau khi Cố Tích Cửu lên thuyền, bọn họ càng giống như không nhìn thấy nàng, vẫn theo lẽ thường hành sự. Rất hiển nhiên, đây là một loại huấn luyện rất tốt.

Bên cạnh bỗng nhiên có tiếng gió vang lên, Cố Tích Cửu nghiêng đầu nhìn lên, chỉ thấy Hữu thiên sư Thiên Tế Nguyệt đang đứng trên lưng một con đại điều mắt vàng, lướt qua một bên cạnh thuyền. Áo choàng đen của hần gần như quét qua mái chèo của thiếu niên phía đuôi thuyền.....

Cố Tích Cửu trong lúc vô ý lại về nhìn về phía sau, thấy Long Tư Dạ đang đứng ở trên lưng một con tiên hạc, vạt áo bay bay, cũng gần như đuổi kịp.

"Hôm nay các người ăn chưa no hay sao?" Tả thiên sư bỗng nhiên gõ nhẹ trên mép thuyền, lạnh lùng mở miệng.

Bốn thiếu niên và bốn thiếu nữ chấn động cả người, cùng nhau chấn hưng tinh thần ——

Một lát sau, con thuyền vốn không nhanh không chậm đột nhiên tăng tốc, gào thét trực tiếp bay qua bên cạnh Hữu thiên sư!

Con thuyền mang theo cuồng phong suýt nữa đã xé rách quần áo Hữu thiên sư.....

Tốc độ nhanh như vậy, trên thuyền lại không che không chắn, gió trời cực kỳ mãnh liệt khiến con thuyền cũng trở nên gấp ghe. Cố Tích Cửu ngồi ở chỗ kia, cảm giác giống như đang ngồi trong thuyền nhỏ giữa con gió lớn, bốn phía sóng biển quay cuồng, đột nhiên ném chiếc thuyền nhỏ lên trời rồi lại đột nhiên rơi thẳng xuống biển. Hơn nữa gió lớn, quạt đến nỗi khiến nàng khó mở mắt ra, cảm giác giống như mất hồn!

Con thuyền đột nhiên dừng lại!

Quán tính quá lớn khiến cả người Cố Tích Cửu đột nhiên bị lật, suýt nữa đã bị ném ra khỏi con thuyền!

Con thuyền này hiện tại đang di chuyển ở độ cao hàng ngàn mét, nếu nàng bị ném ra ngoài, tuyệt đối có thể trở thành miếng bánh nhân thịt!

Trong trường hợp khẩn cấp, ngón tay nàng bỗng nhiên vươn ra, chạm vào một thứ gì đó mềm mại, nàng lập tức liều mạng nắm lấy.....

Thứ mềm mại kia cũng rung lắc mạnh mẽ, giống như có thể đứt gãy bất cứ lúc nào. Nàng phản ứng nhanh chóng, quán thứ mềm mại trên cổ tay một cái, sau đó thuận thể thả ra, mượn lực vọt người về phía trước và đụng phải một thứ khác, nàng lập tức ôm chặt lấy nó.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 179: Ôm ngài giống như ôm cây cột

Tất cả đều phát sinh ở trong nháy mắt, toàn bộ động tác của Cố Tích Cửu đều là phản ứng theo bản năng dưới tình huống khẩn cấp, ngay cả chính nàng cũng không biết mình đang ôm cái gì.

Thứ bị nàng ôm dường như cứng đờ một chút!

Đúng lúc này, con thuyền rớt cuộc ổn định lại.

Trên đỉnh đầu nàng vang lên một giọng nói lạnh lùng: "Buông tay!"

Cố Tích Cửu trợn mắt, lúc này mới phát hiện ra mình đang chui vào trong lòng ngực Tà thiên sư, hai tay ôm chặt eo thon của đối phương!

Giống như bạch tuộc quấn chặt trong lòng ngực đối phương.

Nàng lập tức buông tay, nhảy dậy, ngẩng đầu nhìn lên và thấy tám thiếu nam thiếu nữ đang kinh ngạc nhìn nàng.

Nàng quay đầu lại, lại phát hiện ra Hữu thiên sư Thiên Tế Nguyệt, tông chủ Thiên Ván Tông Long Tur Dạ cũng đang lần lượt dừng tọa kỵ của bọn họ ở hai bên con thuyền.

Khuôn mặt Thiên Tế Nguyệt vẫn lạnh như núi băng vạn năm, không nhìn ra được biểu tình gì.

Long Tur Dạ hơi mím môi, một đôi con ngươi chăm chú ở trên người nàng, sắc mặt thật sự không tốt!

Trong khi Đê Phát Y bị nàng đối xử như một cây cột để ôm cũng đã đứng lên, cười như không cười nhìn nàng: "Lá gan không nhỏ!"

Tám thiếu nam thiếu nữ đều âm thầm gật đầu, nữ hài này lá gan quá lớn!

Tà thiên sư đại nhân thật sự rất khắt khe, ngày thường căn bản không cho phép người khác tới gần hắn trong vòng một trượng, một khi phạm quy lập tức sẽ bị hất bắn bay ra ngoài, sau đó sẽ còn phải chịu trừng phạt cực kỳ khốc liệt.

Tám người bọn họ hầu hạ ở bên người hắn lâu như vậy, nhưng chưa từng dám tới gần người hắn.

Hiện tại nữ hài này chẳng những đến gần người hắn, còn ôm eo hắn!

Đây là lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy trong lòng ngực Tà thiên sư đại nhân anh minh thần võ có một tiểu nữ hài.

Càng khó tin chính là, Tà thiên sư đại nhân lại không ném tiểu nữ hài lên tận chín tầng mây!

Hiếm lạ!

Cố Tích Cửu không cảm thấy có gì bất thường, vừa rồi trong lúc nguy hiểm, cho dù nàng bắt được một con lợn cũng sẽ liều chết ôm lấy không bỏ.....

Chóp mũi mơ hồ vẫn còn hơi thở trên người hắn, Cố Tích Cửu hắng giọng một tiếng, chỉ nói một câu: "Xin lỗi, ta đã ôm ngài giống như ôm một cây cột."

Đê Phát Y: "....." Có cây cột đẹp đến nỗi người và thần đều ghen tỵ như vậy hay sao?

Hắn liếc mắt nhìn Cố Tích Cửu một cái, tiểu nha đầu mặt không đỏ tâm không nhảy, cực kỳ bình tĩnh, không có một chút vui mừng khi có thể ôm được Tà thiên sư đại nhân, biểu tình của nàng thật sự giống như vừa mới ôm một khúc gỗ.

Khải Thiên đài là thánh địa của Thiên Tinh Quốc.

Tác dụng giống như Thiên đàn ở Bắc Kinh, nhưng to lớn và cao hơn Thiên đàn một chút.

Thiên đàn là nơi dùng để hiến tế trời cao, cầu cho mưa thuận gió hoà, năm sau được mùa. Trong khi Khai Thiên đài lại là nơi Tả thiên sư lắng nghe thiên tử, kiểm tra xác minh người thiên bẩm. Nó cũng là nơi dùng để xử phạt đế vương thất đức.

Khai Thiên đài ngày thường sẽ không hiện ra trước mặt người khác, chỉ có Tả thiên sư tự mình mở ra, nó mới có thể xuất hiện bên trái Phù Thương Cung của Thiên sư phủ giống như một ảo ảnh.

Đài này không dễ dàng được mở ra, vì thế hầu hết mọi người sẽ không bao giờ nhìn thấy nó có bộ dáng thế nào.

Vì vậy, sau khi tin tức Tả thiên sư muốn mở Khai Thiên đài để kiểm tra xác minh Cố Tích Cửu có phải là đệ tử thiên bẩm hay không, ngay lập tức giống như gió thu cuốn hết lá vàng, truyền khắp phố lớn ngõ nhỏ.

Vô số bá tánh từ bốn phương tám hướng tràn về nơi này, tụ tập ở quảng trường lớn bên trái của Phù Thương Cung, chờ đài cao thần thánh kia xuất hiện.

Khi con thuyền đầy phong cách xuất hiện ở trên không trung, dân chúng phía dưới reo hò phấn khích một trận.

Bọn họ nhìn thấy bên cạnh thuyền là Thiên Tế Nguyệt và Long Tư Dạ, tiếng reo hò quả thực trở nên đình tai nhức óc!

Trong tiếng reo hò của mọi người, con thuyền dừng lại. Khoảng cách nơi con thuyền dừng lại cũng không cao lắm, dân chúng phía dưới có thể nhìn thấy rõ ràng cánh tượng trên thuyền, tất nhiên cũng nhìn thấy được Cố Tích Cửu nhảy ra từ trong lòng ngực của Tả thiên sư.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 180: Tiểu Tích Cửu, nên tự mình cầu phúc

Vì thế, tiếng reo hò của dân chúng đột nhiên dừng lại, toàn bộ quảng trường đều trở nên yên tĩnh!

Cố Tích Cửu liếc mắt nhìn xuống phía dưới một cái, nhìn thấy một đồng ánh mắt sáng ngời như tuyết, trong ánh mắt tràn đầy kinh ngạc, bất ngờ và khó tin.

Nàng không nhận được giờ tay xoa xoa ấn đường, giống như nàng lại vừa gây ra một hồi kinh thế hãi tục, thật ra lần này nàng thật sự muốn điệu thấp

Nàng không nhận được quay đầu nhìn về phía Đế Phát Y, sau đó kinh ngạc phát hiện ra, trên mặt hắn có thêm một cái mặt nạ quỷ, nhìn qua cực kỳ uy nghiêm.

Xem ra Tả thiên sư vẫn không muốn quá nhiều người biết tướng mạo vốn có của hắn.

Nàng lại nhìn Hữu thiên sư và Long Tư Dạ, trên mặt hai người này cũng có thêm đồ vật.

Trên mặt Hữu thiên sư là mặt nạ màu đen, phù hợp với áo choàng màu đen giống như Tu La của hắn.

Long Tư Dạ đội một cái mũ màu xanh lá cây có rèm, lụa mỏng màu xanh nhạt rủ xuống, che khuất toàn bộ khuôn mặt tuấn tú của hắn.

Xem ra hai người này cũng cực kỳ thần bí ở trước mặt dân chúng.

Dường như các đại nhân vật đều thích ăn mặc thần bí.....

Cố Tích Cửu giờ tay gõ gõ mạn thuyền, như thể chỉ có một mình nàng là để mặt mộc.....

Khai Thiên đài rốt cuộc được Đế Phát Y mở ra, khi đài cao thủy tinh nguy nga thần bí xuất hiện từ trong không khí, tất cả mọi người cuối cùng lại một reo hò lần nữa.

.....Edit: Emily Ton.....

Cố Tích Cửu đã từng nhìn thấy rất nhiều kiến trúc kỳ lạ, nhưng đây vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy Khai Thiên đài như vậy.

Nó có hình dạng giống như kim tự tháp đảo ngược, phía dưới hẹp, phía trên rộng. Nếu nhìn từ dưới lên, người ta sẽ có một loại cảm giác Khai Thiên đài đang lung lay sắp đổ.

Nhưng nó lại rất vững chắc, phía trên quảng trường rõ ràng có tiếng gió gào thét, quét cho một số cửa sổ từ những kiến trúc cách đây không xa vang lên

rầm rập. Khải Thiên đài vẫn hiện ngang đứng thẳng ở nơi đó, không hề có chút rung chuyển.

Trên Khải Thiên đài có ba cây cột thủy tinh rực lửa, tỏa sáng rực rỡ dưới ánh nắng mặt trời, rung động lòng người.

Trên cây cột dường như có hoa văn phức tạp, trông giống như chữ và hoa. Khi ánh mặt trời chiếu xuống, giọt nước giống như lưu chuyển..... Nhìn qua vừa uy nghiêm lại vừa thần bí.

Bề mặt Khải Thiên đài cũng được lát bằng gạch thủy tinh, đen trắng đan xen, đồ án ở giữa có chút giống như biểu tượng âm dương trong Đạo giáo, và xung quanh biểu tượng âm dương là bát quái trận. Trong bát quái trận thường xuyên có ánh sáng kỳ lạ phát ra, phản chiếu ở trên đài cao. Nhìn từ xa xa, nó rất giống với cực quang của Bắc cực.....

Khải Thiên đài nhìn qua thật sự có chút môn đạo, không giống như là nơi chuyên lừa dối người. Nàng bị đưa tới nơi này, sẽ tiếp nhận hình thức kiểm tra như thế nào?

"Không có người nào có thể giấu trời vượt biển ở Khải Thiên đài ——" Đế Phát Y ở bên cạnh nàng từ từ mở miệng, giọng nói của hắn rất êm tai, nhưng lời nói lại khiến nhân tâm kinh ngạc: "Tiểu Tích Cửu, người hãy tự cầu phúc cho mình. Tại đây, bốn tọa sẽ không làm việc thiên vị."

Sau khi hắn nói một câu ý vị thâm sâu như vậy, di chuyển thân mình, trực tiếp biến mất trên thuyền. Trong nháy mắt, hắn đã xuất hiện ở trên đài cao.

Con thuyền này vẫn lơ lửng cao hơn Khải Thiên đài mười mét, độ cao khoảng sáu tầng lầu, nếu nàng trực tiếp nhảy xuống, mặc dù nàng có khinh công sẽ không bị ngã chết, nhưng ngã gãy tay gãy chân là vẫn có khả năng.

Tà thiên sư đã tự mình phi đi xuống, thậm chí tám thiếu nam thiếu nữ chèo thuyền cũng phi xuống mở đường cho hắn, gây ra một loạt tiếng trầm trồ khen ngợi.

Hiện tại, trên thuyền to lớn như vậy chỉ còn một mình nàng!

Nàng sẽ đi xuống như thế nào?

Dân chúng dưới mặt đất đều biết Cố Tích Cửu là phế vật linh lực, không có linh lực hay khinh công tất nhiên sẽ không thể xuống được.

Từ độ cao như vậy, nữ hài tử này muốn tự mình nhảy xuống hiển nhiên là rất khó khăn ——

Gần như tất cả mọi người đều cảm thấy lo lắng thay cho nàng.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 181: Hắn cứ thế bỏ chạy?!

Nếu chưa có sự cho phép của Tà thiên sư, bất luận kẻ nào cũng đều không thể lên thuyền của hắn.

Khi con thuyền đứng yên, thậm chí không ai có thể tới gần trong vòng năm trượng. Người vi phạm, giết không tha!

Cho dù có cao thủ linh lực muốn giúp đỡ nàng một chút, cũng không dám bước lên con thuyền kia.....

Long Tư Dạ cười bạch hạc tới gần con thuyền hơn, vươn tay về phía Cố Tích Cửu: "Nhảy qua đây!"

Cố Tích Cửu đứng ở trên mép thuyền nhìn hắn vài lần, nàng dường như có chút sợ hãi, nhấp nhấp miệng nhỏ, rốt cuộc mở miệng: "Long tông chủ, ngài có thể tiếp được ta không?"

Long Tư Dạ khẽ gật đầu: "Có thể!"

Hắn cách con thuyền khoảng năm trượng, với bản lĩnh của Cố Tích Cửu vẫn đủ khả năng nhảy qua, cho dù nàng nhất thời thất thủ không thể phóng tới, chỉ cần nàng rời khỏi con thuyền kia, hắn sẽ có biện pháp cứu nàng.....

Mọi người phía dưới đều trố mắt nhìn, nhìn vị Long tông chủ tự mình giúp đỡ một nữ hài tử, quả thực các loại hâm mộ đồ kị ghen ghét đều có.....

Mọi người lại nhìn về phía Tà thiên sư áo tím, hắn đứng ở nơi đó, môi mỏng dưới mặt nạ nhẹ nhàng cong lên thành một nụ cười, không có ý ngăn cản hay giúp đỡ.

Tám thuộc hạ của hắn cũng đứng ở trên đài cao, vây quanh hắn theo hình cánh quạt. Một đám đều mang khuôn mặt không có biểu tình gì, cũng không có phản ứng gì.

Cố Tích Cửu đứng ở trên mép thuyền, giống như đã hạ một chút quyết tâm, rút cuộc nhảy về phía Long Tư Dạ!

"A!" Tà váy của nữ hài tử mở ra giống như đóa hoa, vạt áo tung bay cuối cùng cũng nhảy lên tọa kỵ của Long Tư Dạ, người nàng nhoáng lên, Long Tư Dạ vươn tay ra kéo nàng, nhưng nàng lại bỗng nhiên biến mất ——

Long Tư Dạ kéo vào khoảng trống, nhìn lòng bàn tay rỗng tuếch: "....."

Quần chúng đang nhìn xem náo nhiệt: "....."

Tuyên Đế cùng với bá quan văn võ vừa mới đuổi tới: "....."

Hắc y Hữu thiên sư: "!!!"

Tà thiên sư áo tím "....."

Đây giống như khu chiêng gõ trống chuẩn bị diễn một hồi tuồng, tất cả đều đã được chuẩn bị thỏa đáng, người xem cũng bùng bùng hứng thú ngồi vào vị trí, kết quả con hát chạy mất, bỏ lại một khán đài đầy người tới xem!

Mọi người phần nộ chuyển ánh mắt nhìn về phía Long Tư Dạ, người đã biến mất ở trên tọa kỵ của hắn, tất nhiên tất cả đều nghi ngờ hắn đã giờ trò quỷ!

Tuyên Đế đen mặt lại, khi ở đại điện Long tông chủ vẫn luôn muốn mang theo Cố Tích Cửu, hiện tại không ngờ ở trước công chúng hắn cũng dám dấu người đi!

Với sự có mặt của Tà Hữu thiên sư, ông mặt dày hơn nhiều, nói với giọng lạnh lùng: "Long tông chủ, Tích Cửu đâu rồi?"

Long Tư Dạ đội mũ có rèm, không người nào có thể nhìn thấy biểu tình của hắn như thế nào. Hắn không nói gì, trực tiếp vỗ ở dưới nách tiên hạc một cái, tiên hạc hét dài một tiếng, chớp mắt biến mất giữa trời cao.

Hắn cứ thế bỏ chạy?!

Tuyên Đế lập tức nhìn về phía Hữu thiên sư ở trên không trung, chờ đợi Hữu thiên sư có thể đuổi theo hắn.

Không ngờ Thiên Tế Nguyệt căn bản bất động.

Một lát sau Thiên Tế Nguyệt mới cười kim điêu bay quanh con thuyền một vòng, sau đó phất ống tay áo một cái bay đi.

Tuyên Đế: "....." Ông đành phải đem ánh mắt hy vọng nhìn về phía Tà thiên sư ở trên đài cao, sau đó ngậy người ngẩn ngơ.

Trên đài cao nơi nào còn thân ảnh Tà thiên sư?

Người xem đều bị sốc: "....."

Người bị nghiệm chứng biến mất trong hư không, ba tôn đại thần đều đã rời đi, náo nhiệt này còn có thể tiếp tục tiến hành hay không?

.....

Phía Tây thành có một rừng cây nhỏ, cao lớn rậm rạp.

Long Tư Dạ đứng ở trên đỉnh một cây đại thụ, nhìn khắp trong rừng. Công lực của hắn rất cao, thị lực có thể nhìn xa, có thể thấy rõ tất cả mọi thứ trong rừng.

Nhưng hắn đã tinh tế tìm tòi ba lần, cũng không phát hiện hành tung người kia.

Ngón tay hắn nắm chặt ở trong ống tay áo, đốt ngón tay gần như trắng bệch!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 182: Lão hoàng đế không phúc hậu!

Vào thời điểm quan trọng đó, nàng vẫn lựa chọn thuận di, nhưng nàng không tới địa điểm mà hắn đã nói, vì thế hắn không biết nàng đi nơi nào.

Rất hiển nhiên, nàng cũng không muốn đi cùng với hắn, có lẽ nàng vẫn còn hận hắn.....

Hắn hơi nhắm đôi mắt lại, dường như đang cố gắng làm dịu những cảm xúc mãnh liệt.

Một lát sau hắn mở to mắt, mặc dù sắc mặt còn có chút tái nhợt, nhưng đôi mắt lại cực sáng. Hắn giơ tay búng lên trên trời, có tám luồng ánh sáng màu xanh mỏng manh xuất hiện, giống như trang giấy.

Đầu ngón tay hắn viết ở phía trên không khí, sau khi viết xong lại vung tay lên, tám luồng ánh sáng hóa thành sao băng bay về tám phương hướng.

Một canh giờ sau, mặt thám của Thiên Văn Tông đang phân tán trên toàn bộ đại lục đều nhận được chiếu thư của tông chủ, bằng bất cứ giá nào cũng phải tìm kiếm bằng được một nữ hải tử.....

Thiên Văn Tông có một phương thức tìm người rất đặc biệt, trên tay mỗi người bọn họ đều đường một con truy tung điều.

Truy tung điều của Thiên Văn Tông không giống như loài chim truy lùng bình thường, chúng đều được trải qua những đợt huấn luyện đặc biệt, khứu giác nhạy hơn gấp mười lần truy tung điều bình thường!

Có thể dựa trên hơi thở một người để tìm kiếm người đó.

Trong tám luồng ánh sáng kia Long Tư Dạ cũng quán quanh trên đó hơi thở của Cố Tích Cửu, chỉ cần nàng vẫn sống trên đại lục này, bất luận dịch dung thành người nào, đều có thể bị truy tung điều tìm ra!

.....Edit: Emily Ton.....

Cố Tích Cửu bỗng nhiên mất tích, Tuyên Đế tất nhiên cũng không chịu bỏ qua như vậy, lập tức cũng hạ thánh chỉ, mệnh lệnh tìm kiếm toàn thành, không được bỏ sót bất kỳ nơi nào.

Hoàng gia lớn như trời, thánh chỉ vừa hạ xuống, hiệu quả tất nhiên không giống như lần trước Dung Sở hạ lệnh lục soát người. Trong khoảng thời gian ngắn, quan binh toàn thành đều được xuất động, toàn bộ thành thị đều thần hồn rất thần tính, một mảnh gà bay chó sủa.....

.....

Trong hoàng thành.

Đình đài lầu các đều nối liền với nhau, từng tòa đại điện cũng hợp lại với nhau.

Nơi riêng tư nhất, uy nghiêm nhất trong thành, không dung bất luận kẻ nào xâm phạm là nơi nào?

Câu trả lời chính là: tẩm điện Hoàng đế.

Mặc dù bên ngoài hoàng thành, sự tình lục soát đã khiến nhân tâm hoảng sợ, gà chó không yên, nhưng bên trong hoàng thành vẫn cực kỳ yên bình. Cung nữ, thái giám, bọn thị vệ đều đang làm nhiệm vụ của mình.

Tẩm điện hoàng đế ngoại trừ thời gian quét dọn, ngày thường đều nghiêm cấm bất luận kẻ nào tiến vào.

Vì thế lúc này bên trong rất yên tĩnh, thanh bình giống như thường lệ.

Tẩm điện hoàng đế cực kỳ tráng lệ, bất luận là đồ dùng trong điện hay giường ngủ đều là hàng đầu, tất cả đều vô cùng sạch sẽ.

Trên bàn có nước trà, cũng có bánh dự phòng, mỗi một thứ đều tinh xảo khác thường.

Cố Tích Cửu giờ phút này đang ngồi ở trước bàn, chỉ ngồi một lát như vậy nàng đã uống hết một bình trà ngon, nuốt hết một đĩa điểm tâm, cuối cùng có thể an ủi cái bụng đã chịu đủ tàn phá một chút.

Lão hoàng đế không phúc hậu!

Triệu nàng tiến cung ngay giữa trưa, đầu tiên là bày mưu ám sát một trận để thử nàng, khiến nàng lao tâm lao lực, thật vất vả mới có được một hồi yến tiệc, rượu ngon và đồ ăn không ít, đáng tiếc không đợi nàng động đến, Long Tư Dạ đã tới.....

Sau đó biến cố phát sinh liên tiếp, khiến nàng chỉ có thể ôm bụng đói đi theo.

Từ đầu đến cuối, nàng chỉ uống một chén canh đu đủ mà Tả thiên sư biến thái kia đưa cho nàng!

Thuộc hạ của Tả thiên sư còn lái con thuyền giống như phi thuyền đụng vào vũ trụ, xóc nảy khiến nàng gần như nôn ra bát canh kia!

Khoảnh khắc con thuyền kia ổn định lại, nàng kinh ngạc phát hiện ra thuật thuật di của nàng đã quay trở lại!

Đây quả thực chính là cơ hội ông trời đã đưa cho nàng, nàng sao có thể không nắm bắt lấy?!

Vì vậy, nàng lợi dụng khi nhảy về phía Long Tư Dạ thì sử dụng thuật thuận di, chớp mắt rời khỏi nơi quý quái kia. Sau đó nàng liên tiếp thuận di hai ba lần vào trong hoàng cung, vào trong tẩm điện này.

Nàng biết một khi nàng mất tích, Tuyên Đế tất nhiên sẽ lùng bắt toàn thành. Nhưng, ông tuyệt đối sẽ không thể nào tưởng tượng được, nàng sẽ trốn vào trong hang ổ của ông để nghỉ ngơi lấy lại sức.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 183: Chủ nhân, tiếp theo đi đâu?

Ăn uống no đủ, nàng lại lấy một bộ thiết bị dịch dung ra từ trong túi trữ vật.

Kích thước nhỏ nhắn là điều bất lợi với nàng, hơn nữa trên trán có một đốm đỏ lớn, khi dịch dung cần phải dùng màu đậm che lấp. Vì vậy nàng nghĩ tới nghĩ lui, cuối cùng hoá trang thành một tiểu thôn cô rậm rắng.

Nàng nhìn vào trong gương, hình ảnh tiểu cô nương đáng vẻ quê mùa, một đôi mắt nhút nhát sợ sệt, không còn vẻ long lanh duyên dáng như trước.

Cố Tích Cửu vừa lòng cười cười, cảm thấy bản thân mình quả nhiên có tầm nhìn xa, vẫn luôn mang theo tất cả dụng cụ dịch dung ở trong túi trữ vật dự phòng. Nếu không, hôm nay thật đúng là phiền toái.

"Chủ nhân, chúng ta đi đâu bây giờ?" Giọng nói của Thương Khung Ngọc bỗng nhiên truyền đến.

"Di, người sống lại rồi sao?" Cố Tích Cửu liếc nó, tiểu hồn đản này già chết lâu như vậy, lúc này dường như đã hồi sinh.

"Chủ nhân, không phải ta không trung thành, đó là vì linh khí của ta bỗng nhiên bị phong bế, không biết vì sao lại mất đi tri giác....." Thương Khung Ngọc nói với giọng có chút ủy khuất.

Trong lòng Cố Tích Cửu vừa động! Trong đầu hiện lên bóng dáng Tả thiên sư Đế Phát Y.

Nhất định là Tả thiên sư biến thái kia giờ trò quỷ!

Người kia quả thực không phải là người!

Cố Tích Cửu cũng là người giỏi đọc tâm người, đôi mắt cũng rất độc. Người bình thường nàng chỉ cần nói chuyện với nhau vài câu, nàng có thể biết được chiều sâu và tính cách của đối phương, nhưng người này nàng lại nhìn không thấu.

Bản năng của nàng cảm giác được đối phương cực kỳ nguy hiểm! Với bản lĩnh hiện tại của nàng, có thể không trêu chọc hắn vẫn hơn.

"Chủ nhân, tiếp theo chúng đi đâu?" Thương Khung Ngọc lại hỏi một câu.

"Rời khỏi quốc gia này, đi tới quốc gia khác."

Với tình hình hiện tại, nàng chỉ có thể tạm thời rời khỏi Phi Tinh Quốc, tránh xa rắc rối một chút.

"Ta luôn có cảm giác Tả thiên sư kia sẽ không để yên như thế." Thương Khung Ngọc lo lắng sốt ruột.

Cố Tích Cửu vỗ vỗ vòng tay trên cổ tay, mỉm cười quyến rũ: "Hắn không cam lòng thì như thế nào? Ta có công phu thuận di, hắn có bản lĩnh thì cứ tới bắt ta!"

"Ha ha....." Cố Tích Cửu vừa nói xong một câu, bên tai bỗng nhiên truyền đến một tiếng cười khê.

Tiếng cười khúc khích giống như gió Xuân, mang theo một chút từ tính, tựa như tiếng trời.

Cố Tích Cửu biến sắc, vung tay lên cầm lấy một cái đĩa ném về phía tiếng cười vừa mới phát ra!

"Bộp!" Đĩa rơi xuống đất, phát ra tiếng vang!

May mắn thay mặt sàn được trải thảm rất dày, đĩa rơi xuống sàn không bị vỡ nát.

Ngay nháy mắt đĩa rơi xuống sàn, Cố Tích Cửu cũng thừa cơ thuận di rời đi, chớp mắt biến mất ở trong đại điện.

"Ai?!" Cung nhân bên ngoài điện nghe thấy động tĩnh, vội vàng đẩy cửa tiến vào.

Cung nhân nhanh chóng dạo quanh một vòng ở trong điện, không phát hiện một bóng người nào, nhưng lại phát hiện trà và hai đĩa điểm tâm đã biến mất một cách kỳ lạ.....

Cung nhân biến sắc, tiếp tục tinh tế kiểm tra lần nữa. Tuy nhiên, trong điện không hề bị mất trộm thứ gì.

Tầm cung hoàng đế bị người xông vào, đây là tội thất trách lớn có thể rơi đầu.

Cung nhân tất nhiên không dám bẩm báo lên trên, vội vàng pha trà và chuẩn bị điểm tâm lần nữa, khiến cho cả đại điện khôi phục lại trạng thái ban đầu. Lo sợ trong đại điện có thêm mùi người lạ, cung nhân lại đốt một chút Long Tiên Hương.....

Cung nhân này tay chân cực kỳ nhanh nhẹn, trước khi có một đợt người tới kiểm tra, nàng đã khôi phục toàn bộ nơi này trở lại bình thường, không thể nhìn ra có bóng dáng người lạ tiến vào.

Cố Tích Cửu thuận di liên tiếp vài lần, cuối cùng xuất hiện ở một ngôi nhà bị bỏ hoang.

Trong vườn cỏ dại đã mọc cao khắp nơi, Cố Tích Cửu đứng ở giữa đám cỏ, thân thể nho nhỏ gần như đều bị bao phủ.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 184: Hẳn tìm thấy nàng?

Cố Tích Cửu đứng ở giữa đám cỏ, thân thể nho nhỏ gần như đều bị bao phủ.

Nàng ngẩng đầu nhìn nhìn đồng đồ nát của ngôi nhà hoang, ánh mắt nhanh chóng quét qua bốn phía một vòng.

Đây là quỷ trạch (nhà ma) nổi danh, thường sẽ không có người nào dám tiến vào, nhà cửa to như vậy chỉ có một mình nàng mà thôi.

Nàng thở dài nhẹ nhõm một hơi, tiếng cười vừa rồi dễ nghe kia là của Tả thiên sư!

Hẳn thật sự tìm thấy nàng?!

May mắn nàng phản ứng mau! Kịp thời thuận di!

Khi nàng thuận di, người khác không thể biết được phương hướng của nàng, hơn nữa mùi hương cũng biến mất ngay lập tức, sẽ không lưu lại mùi vị gì đó, vì vậy nếu muốn đuổi theo nàng không thể nghi ngờ chính là giỏ tre mức nước, công dã tràng.....

Nhớ năm đó nàng đi ám sát một nhân vật lớn, bị bao vây bởi hơn mười người, hơn mười người đều chìa họng súng vào nàng. Ngay khoảnh khắc bọn họ nổ súng, nàng đã thuận di biến mất.

Sau đó hơn mười người sa lưới, cảnh sát cũng rất choáng váng về hành vi phạm tội, cho rằng bọn họ đã gặp ma.....

Mặc dù Tả thiên sư bản lĩnh rất lớn, thuật theo dõi lợi hại thế nào, nàng không tin sau khi nàng thuận di liên tiếp mấy lần hẳn vẫn có thể tìm thấy!

Liên tiếp thuận di khiến nàng có chút mệt nên thở hổn hển. Nàng lấy lại bình tĩnh, ngồi xuống ở một cái bậc thang: "Tiểu Thương, người cảm ứng một chút, âm dương nhân biến thái kia chắc là không đuổi kịp nữa đúng không?"

Tiểu Thương không có động tĩnh gì, nhưng trên vai nàng lại đột nhiên có thêm một bàn tay, một giọng nói nhẹ như gió thổi qua, quét tới bên tai nàng: "Bảo bối, nàng đang nói gì vậy?"

Toàn bộ lông tóc trên người Cố Tích Cửu đều dựng thẳng đứng!

Nàng bỗng nhiên nghiêng người về phía trước một cái, bàn tay kia trượt khỏi bờ vai nàng, nàng thừa cơ lại thuận di lần nữa, biến mất tại chỗ.

.....Edit: Emily Ton....

Trên một cánh đồng.

Bởi vì đang là cuối mùa thu, một loại cây trồng như bắp ngô chưa tới vụ thu hoạch, chúng vẫn đang phát triển rất cao ở giữa cánh đồng hoa màu.

Lần này Cố Tích Cửu xuất hiện ở ngay giữa ruộng ngô, bốn phía đều là hoa màu, gió thu thổi trên lá cây vang lên xào xạc.

Bởi vì lâu lắm trời không mưa, trên lá cây hoa màu nơi này có rất nhiều bụi đất, Cố Tích Cửu đứng ở bên trong một lúc lâu liền dính một người đầy đất.

Nếu như sử dụng thuật thuận di quá thường xuyên, nàng sẽ bị đầu vàng mắt hoa.

Cố Tích Cửu thờ hồn hên, đơn giản ngồi xuống bên bờ ruộng nghỉ ngơi một lát.

Mặc dù Tà thiên sư bản lĩnh không nhỏ, nhưng người này có thói sạch sẽ một cách biến thái, nơi như thế này hẳn sẽ không theo đến, đúng không?

Nếu hẳn lại xuất hiện, nàng sẽ ném đất vào người hẳn!

Khi nàng vừa nghỉ xong ý tưởng này, phía sau cách đó không xa đã có người than nhẹ một tiếng: "Càng ngày càng thêm nghịch ngợm, từ hoàng cung đến hoang viện rồi lại đến đất hoang..... tắc tắc, chọn nơi nào thoải mái một chút để nghỉ ngơi không được hay sao?"

Lần này Cố Tích Cửu không trực tiếp thuận di, nàng chậm rãi xoay người, neho mắt nhìn về hướng giọng nói phát ra.

Trên đỉnh những cây ngô hỗn loạn, một người đang tiêu dao đứng đó. Mái tóc dài quá eo, một thân áo tím, hồng ngọc như mắt hồ ly trên trán. Hoàng hôn lơ lửng ở phía sau lưng hẳn, khiến khuôn mặt hẳn hơi có chút mơ hồ.

Đế Phát Y!

Cố Tích Cửu chậm rãi đứng lên: "Rốt cuộc các hạ muốn như thế nào?"

Nàng biết, lúc này mình chạy thế nào cũng chạy không thoát, không biết hỗn đản này đã đặt thiết bị theo dõi gì ở trên người nàng, có thể tìm thấy nàng rất chuẩn!

Nàng rõ ràng đã thay đổi tất cả quần áo, thậm chí còn gội sạch đầu.....

Tìm được nàng một lần có thể nói là mèo mù đụng phải chuột chết, tìm được nàng hai lần miễn cưỡng có thể nói vừa khéo, nhưng liên tiếp tìm được nàng ba lần thì sao?

Đế Phát Y đứng trên ngọn lá, mỉm cười nhìn nàng: "Sao lại không chạy nữa?"

Cố Tích Cửu mỉm cười nhìn hẳn, có loại xúc động muốn đâm cho hẳn một cái.

Nếu chạy trốn là việc vô ích, vậy nàng còn trốn tránh làm gì?! Để hẳn chơi trò mèo vờn chuột hay sao? Nàng không phải là đồ ngốc!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 185: Nàng là một tiểu hồ Ly!

Nếu chạy trốn là việc vô ích, vậy nàng còn trốn tránh làm gì?! Để hẳn chơi trò mèo vờn chuột hay sao? Nàng không phải là đồ ngốc!

"Nếu không chạy, vậy hãy theo bản tọa trở về ——" Đế Phát Y lấy tay che và nhìn ánh hoàng hôn nơi chân trời, nói thêm một câu: "Trước khi hoàng hôn chưa tắt, có lẽ vẫn kịp làm thí nghiệm. Ngươi cũng biết, bản tọa mở Khai Thiên đài một lần không dễ dàng gì, không thể bị lãng phí."

Hắn vươn tay về phía nàng: "Bản tọa mang ngươi trở về."

Bàn tay hẳn trắng nõn, dưới ánh mặt trời giống như được chạm ngọc, rất đẹp.

Cố Tích Cửu liếm liếm miệng nhỏ, bất đắc dĩ vươn tay ra, trên bàn tay nhỏ của nàng tràn đầy bùn đất, bản thủ giống như vừa mới đào bùn lên ——

Đôi mắt Đế Phát Y chột lóe, lập tức rút tay về: "Bản tọa cảm thấy, ngươi hãy tắm rửa trước đi....."

Hắn còn chưa nói xong, một lượng lớn đất giống như thiên nữ tán hoa bay về phía hẳn!

Hắn theo bản năng giơ ống tay áo lên, đất kia còn chưa kịp dính vào trên người hẳn đã buộc dừng lại, lơ lửng ở giữa không trung!

"Bùm!" Khoảnh khắc khi đất kia bị buộc dừng lại, đột nhiên nổ mạnh! Bên trong có vô số ngân châm mỏng và nhỏ giống như lông trâu chui ra từ trong đất, bắn thẳng tới trước mặt hẳn.....

Biến hoá này xảy ra quá nhanh, Đế Phát Y gần như bị châm kia bắn trúng. Đồng thời khi hẳn nhảy lùi về phía sau, một lần nữa lại phát ống tay áo một

cái, những ngân châm mỏng nhỏ như lông trâu bay ngược trở về ——

Hắn định dạy cho tiểu nha đầu này một bài học nên vô tình dùng sức hơi lớn một chút.

Hắn vừa nghe tiếng ngân châm bay trở về lập tức phát hiện ra có điều không đúng, lực đạo này nếu bay qua chỗ tiểu nha đầu thì sẽ bị trát thành sàng!

Hắn lại vẩy ống tay áo lần nữa, muốn hút những ngân châm kia trở về, nhưng khi nhìn thấy rõ khung cảnh phía trước, hắn lại rũ ống tay áo xuống.

Ngân châm giống như xuân, giống như tằm ăn trên lá, rơi là tả rơi xuống từng luồng hoa màu.....

Đế Phát Y đứng ở trên một cây ngô, cúi đầu nhìn kiệt tác của mình.

Giữa cánh đồng hoa màu có một vòng tròn lớn, tiểu nha đầu vốn nên đứng ở nơi đó, hiện tại đã không nhìn thấy bóng dáng.

Hắn nhú mày, nàng biết rõ không chạy thoát khỏi hắn nhưng vẫn chạy tiếp. Đây là nàng đang ngoan cố chống cự? Hay là nàng ngu ngốc?

Hắn nhẹ nhàng bấm tay niệm thần chú, dường như đang cảm ứng gì đó, một lát sau hắn mở to hai mắt, trong mắt hiện lên một sự kinh ngạc. Hắn thật sự không ngờ, hắn không thể cảm ứng được tiểu nha đầu kia!

Hắn đã đặt định vị phù ở trên người nàng, rốt cuộc bị nàng phát hiện? (定位符: bùa định vị)

Không có khả năng! Mặc dù định vị phù được gọi là phù, nhưng không phải là loại có tính chất hữu hình, hắn đã dùng linh lực vẽ ở trên người nàng, nếu không trải qua quá trình đặc biệt, nó sẽ không hiển hiện ra.

Nàng quả thực chính là một tiểu hồ ly!

Đế Phát Y cười, hứng thú trong mắt càng đậm.....

.....

Một dòng sông rộng lớn, những con sóng lớn đập mạnh vào hai bên bờ sông.

Đây là Mãn Hương Hồ nổi danh ở bên ngoài thành.

Mặt hồ cực lớn, nước hồ sâu thẳm.

Có một loại thảo đặc biệt sinh trưởng ở trong hồ nước này, màu đỏ như lửa, nổi trên mặt nước thành từng cụm, giống như những cánh hoa màu đỏ trôi nổi lơ lửng ở trên mặt hồ.

Loài thảo này có mùi hương rất đặc biệt, cực nhẹ cực nhạt nhưng lại cực kỳ thơm. Chỉ cần dính mùi ở trên người một chút, nó sẽ bám trên người vài ngày.

Nhưng nó còn có một chỗ không tốt, sau khi mùi hương dính trên người ba ngày, nếu không kịp thời rửa sạch, nó sẽ tản ra mùi hương rất khó ngửi, có thể bay xa tới tám dặm!

Bởi vì thứ này không dễ dàng rửa sạch, vì vậy mặc dù cư dân xung quanh biết hồ nước này có thể khiến người thơm mấy ngày, cũng không ai dám xuống hồ tắm rửa.

Lần này Cố Tích Cửu trực tiếp thuận di vào trong hồ nước. Nàng mở to mắt, hồ nước trong suốt giống như thủy tinh. Những cánh hoa thon dài trôi nổi lơ lửng ở trong hồ nước, hình dạng có chút giống hoa mạn đà la. Khi nàng di chuyển cánh tay, những cánh hoa xoay tròn trước mặt, vô cùng đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 186: Chiếu xuống cho người xem

"Chủ nhân, đây là hương mạn đà la, sau khi chà nó ở trên lưng, có thể rửa sạch định vị phù." Giọng nói của Thương Khung Ngọc vang lên ở trong đầu Cố Tích Cửu.

Vừa rồi ở trong ruộng ngô, Thương Khung Ngọc kịp thời thức dậy, nói rằng nó đã phát hiện ra định vị phù và phương pháp loại bỏ nó ở trong đầu nàng, thúc giục nàng nhanh chóng thuận di tới nơi này, vì vậy nàng đã liều một phen.

Người kia quá biến thái! Nếu nàng nằm ở trong tay hắn, không biết sẽ có kết cục thế nào, vì vậy miễn là nàng có một chút hy vọng, nàng sẽ nỗ lực thử

nó.

"Vị trí nào sau lưng?" Cổ Tích Cửu dò hỏi.

"Trung tâm của tâm huyết."

Cổ Tích Cửu: "....." Vị trí kia nàng không thể với tới! Cánh tay uốn cong thành bánh quai chèo.....

Kiếp trước, nàng từng trải qua quá trình rèn luyện thân thể, tính mềm dẻo của cánh tay khá cao, bàn tay có thể quét hết toàn bộ phía sau lưng. Nhưng hiện tại ——

Nàng suy nghĩ một lúc: "Tiểu Thương, tới, biến thành cái khăn tắm cho ta."

Thương Khung Ngọc uy vũ không chịu khuất phục: "Chủ nhân, ta chỉ có thể biến thành đồ cứng, quá mềm không biến ra được." Cho dù có thể biến ra thì nó cũng không thay đổi, không thể dùng thân mình nó cọ xát tiếp xúc phía sau lưng chủ nhân.....

Nó cảm thấy có chút tan nát! Nó là công* —— (*giống đực ^_^)

Hơn nữa nó là thần ngọc rất có khí tiết, mặc dù vẫn luôn nằm ở trên cổ tay chủ nhân, nhưng thời điểm chủ nhân ngủ hoặc là tắm rửa, nó đều phong bế năm thức, không nhìn không nghe.

Cổ Tích Cửu dứt khoát xé một góc váy, sau đó bôi "cánh hoa" kia trên mảnh vải tự chế này, tiếp đó lại cởi áo phía trên ra, lộ ra phía sau lưng trần trụi, đôi tay lúi kẻo mảnh vải đã bôi cánh hoa tương ứng lên huyết đạo, bắt đầu chà xát ——

Lúc này mặt trời đã lặn, chỉ còn lại những đám mây đầy màu sắc ở đường chân trời.

Nơi này thật sự hoang vắng, không có dấu hiệu của người sống quanh đây. Cổ Tích Cửu đang ngâm nửa người ở trong nước, những "cánh hoa" trôi nổi xung quanh mặt nước. Nàng vui vẻ chà lưng, không sợ người khác nhìn thấy thân thể của mình.

"Hết chưa?" Sau khi chà xát hơn mười lần, Cổ Tích Cửu hỏi Thương Khung Ngọc.

"Đã mất một nửa, theo lý sẽ bị mất hiệu dụng." Thương Khung Ngọc trả lời.

Cổ Tích Cửu thờ dãi nhẹ nhõm một hơi, không có định vị phù này, tên biến thái kia muốn tìm nàng càng thêm khó khăn!

Ngay cả khi hần suy đoán nàng sẽ tới tắm rửa ở trong hồ này, hần cũng tìm không ra. Rốt cuộc, hồ này quá lớn, diện tích gần bằng hồ Bà Dương. Từ vị trí của nàng nhìn ra, căn bản không thể nhìn thấy bờ.....

"Vậy định vị phù trông như thế nào?" Cổ Tích Cửu cảnh báo, nàng muốn học kỹ năng này, sau này có thể nghĩ cách vẽ ở trên người tên biến thái kia!

"Nó trông giống như một cây thảo mộc." Thương Khung Ngọc cân nhắc trả lời, còn nói thêm một câu: "Cỏ đuôi chó."

Cổ Tích Cửu: "....."

"Người có thể vẽ nó cho ta nhìn hay không?"

Thương Khung Ngọc ngao kiêu: "Không cần vẽ, ta sẽ chiếu nó xuống cho người nhìn xem." Vòng tay rơi khỏi cổ tay Cổ Tích Cửu, bay ra phía sau lưng nàng. Có một tia sáng bất chợt loé lên, sau đó nó liên bay đến trước mặt Cổ Tích Cửu, hóa thành lác tay vốn có, ở giữa có một viên ngọc bích, phía trên đó hiện ra một hình ảnh rất rõ ràng.....

Thì ra Thương Khung Ngọc còn có chức năng chụp ảnh!

Cổ Tích Cửu nhìn về phía bức ảnh kia, cuối cùng nàng cũng nhìn thấy được định vị phù. Ngoại hình của nó thật sự rất giống với cỏ đuôi chó, phía trên có tự phù* màu đỏ nhạt đang lưu chuyển. Tự phù này trước đây nàng chưa từng nhìn thấy, nó giống như Phạn văn nhưng lại không phải Phạn văn. Nàng không thể nhận biết dù là một chữ. (Tự phù: chữ được viết trên bùa)

Bởi vì nàng đã chà mất một nửa, vì thế rất nhiều chữ đã bị biến mất.

Nàng cố gắng phóng đại nhưng vẫn không thể nhìn ra nét bút, không thể không thờ dãi. Nếu nàng sớm biết như thế, nàng nên chụp ảnh trước khi rửa sạch.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 187: Bảo bối, nàng rất chăm học

Nàng cố gắng phóng đại nhưng vẫn không thể nhìn ra nét bút, không thể không thờ dài. Nếu nàng sớm biết như thế, nàng nên chụp ảnh trước khi rửa sạch.

"Tiểu Thương, ngươi còn nhớ hình dáng chính thể ban đầu hay không?"

"..... Không nhớ rõ. Chủ nhân, ngươi thật sự muốn học cái này? Về cái này cần phải có linh lực rất mạnh."

"Sớm muốn gì ta cũng sẽ có linh lực, hiện tại có thể học càng nhiều càng tốt."

"Bảo bối, nàng thật chăm học hời! Là một hài tử tốt....." Một giọng nói lại vang lên từ phía sau người nàng.

Rõ ràng là giọng nói cực kỳ êm tai, nhưng nghe vào trong tai Cổ Tích Cửu lại giống như ác ma!

Khoảng cách của giọng nói kia cực kỳ gần nàng, gần đến nỗi nàng dường như có thể cảm ứng được hô hấp cực nhẹ của đối phương ——

Cả người nàng cứng đờ một lát. May mắn thay, nàng chỉ cởi một nửa quần áo, một nửa kia vẫn còn ở trên người.

Nàng không vội vàng quay đầu lại, nhanh chóng khoác nửa áo trên người, cài vạt áo, lúc này mới xoay người lại, nhìn về phía sau.

Áo tím, tóc đen, đai buộc trán mắt hồ ly, đúng là Tả thiên sư âm hồn bất tán!

Lúc này hắn đang đứng ở trên mặt nước, dưới chân những gợn nước đông đưa, ngay cả đế giày của hắn cũng không hề ướt.

Bốn phía đều là những cánh hoa mạn la lơ lửng cách hắn không xa, mơ hồ hình thành một cái vòng tròn, sắp xếp cực kỳ đẹp mắt.

Loại công phu này ——

Là do người tạo ra sao?!

Hắn là con chó của Nhị Lang Thần đầu thai hay sao?

Rõ ràng nàng đã rửa phũ chú kia, không ngờ hắn vẫn có thể tìm tới!

Cổ Tích Cửu âm thầm nắm chặt nắm tay.

Hắn chỉ mỉm cười nhìn nàng, trong mắt dài hẹp dường như có ánh sao lấp lánh: "Bảo bối, nàng thật sự muốn học? Bốn tọa có sáu phương pháp để vẽ loại phũ chú này, có muốn bốn tọa dạy cho nàng hay không?"

Cổ Tích Cửu nhấp môi nhìn hắn, bỗng nhiên mỉm cười, chỉ trả lời hắn một chữ: "Muốn!"

Đế Phát Y lại nhìn nhìn nàng: "Không chạy nữa sao?"

Cổ Tích Cửu gật gù đầu: "Học xong rồi chạy cũng không muộn."

Đế Phát Y: "....." Hắn hiếm khi bị ghen hòng như vậy. Một lát sau hắn thờ dài: "Bốn tọa không dễ dàng truyền thụ công phu của mình cho người khác. Dựa vào đâu bốn tọa nên dạy cho nàng?"

"Dựa vào những gì các hạ vừa rồi đã nói. Chính các hạ đã hỏi ta có muốn học hay không, và quyền lựa chọn trong câu này nằm ở trong tay ta, không phải nằm ở trong tay các hạ. Hiện tại ta đồng ý học, các hạ lại muốn đổi ý hay sao? Đường đường là Tả thiên sư cũng có thể lật lọng vậy sao?"

Đế Phát Y lại thờ dài: "Nàng dường như thật sự hỏi ta....."

Hắn không biết từ đâu lấy ra một chiếc ghế dựa, trực tiếp đặt ở trên mặt nước. Sau đó hắn ngồi xuống, một tay chống cằm, nghiêm túc nhìn nàng: "Đường đường là Tả thiên sư, nói lời phải giữ lấy lời hay sao? Nếu như bốn tọa bội ước thì như thế nào?"

Cổ Tích Cửu nghĩ thế nào cũng không nghĩ ra được, vị Tả thiên sư này nhìn như trời quang trăng sáng sẽ nói ra những lời vô sỉ như vậy!

Nàng ngẩn ra một lát: "Ngươi thật sự là Tả thiên sư?"

"Cam đoan không giả."

Cổ Tích Cửu không nói gì, quay người bơi vào bờ.....

Nhưng nàng bơi được một lát thì đành từ bỏ. Khi bờ biển kia nhìn thì chỉ cách nàng khoảng một trượng (khoảng 3m), ngày thường nàng chỉ cần bơi vài giây là có thể tới bờ. Tuy nhiên, nàng đã bơi một phút đồng hồ nhưng không thể kéo gần khoảng cách, giống như đã đụng phải quỹ đả tường!

Không cần hỏi cũng biết, vị Tà thiên sư biến thái này đã giờ trò quý!

Đế Phát Y ngồi ở chỗ kia, gió hồ thổi quần áo hần tung bay phàn phật. Hần thú vị nhìn nàng, cực kỳ kiên nhẫn.

Rõ ràng là một nhân vật vô cùng tiên phong đạo cốt, không ngờ làm việc lại trẻ con như thế! Cố Tích Cửu cảm thấy bản thân mình lại hiểu thêm được một điều!

Nàng chạy không thoát, đánh không thắng, da mặt cũng không dày như ai.....

Hon nữa người này dường như rất nhân, thích tìm cớ trêu chọc người cho vui ——

Nàng mím môi, dứt khoát nhắm hai mắt lại, ngồi thiền ở trong nước, không thèm nhìn hần.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 188: Bảo bối, nàng khiến cá của ta sợ chạy

Đế Phát Y nhìn nàng một lát, ánh mắt hơi chớp động. Người có thể khiến hần nổi lên hứng thú muốn trêu chọc không nhiều, mỗi một người đều là nhân tài kiệt xuất trên thế giới này.

Những người này sau khi bị hần trêu chọc, phản ứng đều rất khác nhau.

Nếu như những người đó đụng tới tình huống giống như Cố Tích Cửu, bọn họ hoặc là không màng tất cả liều mạng với hần, hoặc là trực tiếp nhận thua với hần, hoặc là thuận di một lần nữa, hoặc là khóc như hoa lê dính hạt mưa.....

Thậm chí ở trong lòng, hần đã suy xét rất nhiều khả năng về phản ứng của nàng, nhưng điều duy nhất hần không nghĩ tới chính là điều này.

Nàng không tức giận đến nổi mặt đỏ lên, cũng không khóc lóc, mà là trực tiếp bình tĩnh không thèm để ý tới hần!

Nàng không phải đang giả vờ bình tĩnh, nếu không trái tim nàng sẽ đập nhanh hơn, tốc độ máu lưu thông sẽ trở nên nhanh hơn.....

Nhưng bất luận là nhịp tim hay mức độ lưu thông máu của nàng đều bình thường, không có sự khác biệt.

Thời gian trôi qua, phía chân trời bắt đầu xuất hiện những ngôi sao sáng, ánh trăng mờ ảo dâng lên, dán ở trên đó. Bầu trời tràn ngập ánh sao lộng lẫy.

Hồ nước phản chiếu ánh sao, lung linh lấp lánh giống như kim cương.

Cố Tích Cửu đã ngồi thiền ở trong nước được một canh giờ, nàng trước sau không hề mở mắt, thậm chí nhập hồn vào cảnh giới hoà mình với thiên nhiên.....

Môi đỏ của Đế Phát Y hơi nhếch, nếu nói về sự kiên nhẫn thì không ai có thể bằng hần ——

Hần không biết từ chỗ nào rút ra một cái cần câu, dứt khoát ngồi ở chỗ kia câu cá.

Cá trong hồ này rất có cốt khí, Đế Phát Y ngồi nơi đó câu nửa ngày cũng không câu được một con.

Thật vất vả mới có một cá cần câu, hần vừa nhấc tay, đang muốn nhấc con cá kia lên, không ngờ Cố Tích Cửu đang nhập định bỗng nhiên tỉnh lại. Người nàng vừa động, tiếng nước bắn lên. Mặc dù động tĩnh không lớn, nhưng lại đủ khiến cá sợ hãi trốn thoát——

Đế Phát Y vừa thấy không tốt lập tức nhấc cần câu lên, nhưng cá kia đã nhanh như chớp vùng chạy, chỉ để lại cho hần một lớp bọt nước nho nhỏ và bóng dáng đuôi cá.

Đế Phát Y: "....."

"Bảo bối, nàng khiến cá của ta sợ chạy mất rồi!" Hần nói giọng âm trầm.

Cố Tích Cửu vươn tay nhỏ về phía hần: "Ta có thể câu trả lại cho ngươi."

"Cá nơi này không dễ câu, nàng có thể câu được hay không?"

Cố Tích Cửu nói: "Chưa thử thì sao biết được?" Kiếp trước nàng chính là quán quân câu cá!

Đế Phát Y cười, thuận tay đưa cần câu cho nàng: "Bảo bối, trông cậy vào nàng."

Cần câu xanh biếc, sáng màu, Cổ Tích Cửu giờ hai ngón tay về phía hấn: "Ta có hai điều kiện."

Đế Phát Y thở dài: "Điều kiện của nàng không phải muốn bốn tọa thả nàng đấy chứ?"

"Không phải." Cổ Tích Cửu lắc đầu.

"Ồ, vậy nàng có thể nói xem."

"Một, ta muốn lên bờ để câu. Hai, cần câu này cần phải đổi màu."

.....

Cổ Tích Cửu cuối cùng cũng lên bờ, cả người nàng đều đang nhỏ nước. Ngâm mình ở trong hồ lâu như vậy, làn da của nàng cũng bị nhăn nheo!

Trời đã vào đêm, trên bờ hồ rất lạnh, cả người nàng ướt đầm, vì thế nên vừa mới lên bờ nàng liền hấn xì mảy cái!

Nàng vuốt mái tóc ướt đầm một chút, sau đó ngồi ở bên bờ hồ thương lượng với Đế Phát Y: "Ta cần thay một bộ quần áo, người ta quá ướt khiến ta cảm thấy khó chịu, ảnh hưởng tới khả năng phát huy."

"Nàng định thay ở đâu?" Đế Phát Y nhướn mày.

"Nơi đó." Cổ Tích Cửu chỉ một ngón tay về phía cách đó không xa, nơi đó có một đồng đá khổng lồ, xung quanh đều bị bao phủ, vừa có thể tránh gió vừa có thể ẩn nấp.

"Không được, chỗ đó quá thuận tiện cho nàng chạy trốn, bốn tọa không có kiên nhẫn đuổi theo." Đế Phát Y phủ quyết.

Cổ Tích Cửu âm thầm nghiêng răng, nàng cầu xin hấn đuổi theo hay sao? Chính là hấn âm hồn không tan, được không?!

Nàng nhẹ nhàng hít một hơi: "Ta không thể thay ở chỗ này, đúng không? Nam nữ thụ thụ bất thân, ta dù nhỏ cũng là nữ hài tử....."

Đế Phát Y cười như không cười nhìn nàng một lát, giọng nói cực kỳ ôn nhu: "Ừ, bốn tọa biết nàng là nữ hài tử....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 189: Kỹ thuật diễn của cung chủ rất tốt

Ánh mắt hấn chậm rãi đánh giá nàng một vòng từ đầu đến chân: "Mặc dù không nhìn ra bộ dáng, nhưng rốt cuộc nàng đã tự mình kéo tay ta kiểm tra qua. Nàng là nữ hài tử, cam đoan không giả."

Sắc mặt Cổ Tích Cửu hiển khi phát sốt. Nàng có một loại xúc động muốn đá cho hấn một cái vào trong hồ nước!

Nàng khẽ cười một tiếng: "Thì ra cung chủ có yêu thích giả dạng nữ nhân, kỹ thuật diễn của cung chủ cũng rất tốt. Là Tích Cửu nhìn lầm."

"Nàng thật sự đã nhìn lầm, nhưng bốn tọa không hề giả dạng nữ tử. Bốn tọa chẳng qua bị nhìn nàng nhìn lầm, sợ nàng quá thẹn thùng nên bốn tọa thuận thế mà thôi." Đế Phát Y lại giống như trời quang trăng sáng lần nữa.

Cổ Tích Cửu: "....."

Hấn sẽ có khí tiết vậy sao?

Có quý mới tin hấn!

Người này chẳng qua vì quá nhàn rồi nhàm chán, vì vậy thuận thế trêu cợt người mà thôi.

Cổ Tích Cửu cố gắng nghĩ lại lần gặp mặt trong suối nước nóng, nhớ lại tướng mạo vị thiên sư này lúc đó một chút. Nàng không thể không thừa nhận, bản thân mình đúng thật đã xem hấn chính là nữ nhân.

Lúc ấy hấn mặc một áo bào đỏ thẫm, áo bào kia cực kỳ to rộng, thật sự giống đồ của nữ tử thường mặc. Hơn nữa khuôn mặt hấn hấn quá xinh đẹp, dưới ánh trăng lại giống như một đóa phù dung, vì vậy nên nàng lầm tưởng hấn là nữ nhân. Sau đó hấn lại lợi dụng tình thế.....

Trên bờ hồ rất lạnh lẽo, đặc biệt là dưới tình huống cả người nàng đều ướt đẫm, khi có gió hồ thổi qua, nàng lại rung mình một cái.

Nàng rất dễ bị cảm lạnh, vì vậy rất sợ bị lạnh.

Không được, nàng cần phải thay quần áo!

"Cung chủ, ta có thể thay quần áo ở đây" Nàng bắt đầu nhượng bộ: "Nhưng phiền người xoay người đi."

Đế Phát Y lại liếc mắt đánh giá nàng một cái, mỉm cười: "Nàng có chắc mình vẫn cần phải thay quần áo?"

Tất nhiên rồi, ướt như vậy đương nhiên cần phải thay ——

Đi, không đứng!

Cố Tích Cửu theo bản năng cúi đầu nhìn nhìn chính mình, váy áo đều đã khô ráo. Nàng lại chạm lên đầu tóc mình, chúng cũng đều đã khô!

Chẳng qua bởi vì ngâm ở trong nước, tóc nàng có chút lộn xộn, từng sợi tóc rũ xuống bờ vai, nhìn có chút hỗn loạn.

Không cần phải hỏi, nàng cũng biết đó là thủ đoạn của vị Tà thiên sư này. Không ngờ trong yên lặng, hắn có thể làm khô váy áo của nàng, còn khiến nàng là người vẫn luôn luôn nhay bén cũng không thể nào phát hiện.....

Nàng không nhịn được ngẩng đầu: "Cung chủ, công phu rất tốt!"

"Ồ, chỉ là chuyện nhỏ mà thôi." Đế Phát Y lại liếc mắt đánh giá nàng một cái, ánh mắt dừng lại ở trên đầu tóc rối loạn lung tung của nàng.

"Bồn tọ cảm thấy nàng nên chải tóc một chút." Trong mắt hắn, kiểu tóc của nha đầu này không khác gì tổ chim, khiến hắn nhìn thấy thì hết sức khó chịu.

Cố Tích Cửu dường như không thèm để ý, nàng chỉ vén tóc ra phía sau tai, không để nó che khuất tầm mắt của mình: "Không cần, ta cảm thấy như vậy khá tốt."

Nàng vừa nói xong, cả người bỗng nhiên bay về phía sau, ngồi mạnh xuống ghế. Cơ thể nàng cứng đờ, khi đang muốn nhảy lên khỏi ghế, một bàn tay đã đập trên bờ vai nàng: "Dừng nhúc nhích!"

Đầu ngón tay hắn giống như có một mùi hương nhân nhật quán quanh, cực kỳ dễ chịu, khiến trái tim người đập nhanh không thể giải thích.

Giống như mùi của hắn, thơm như hoa lan ở trên núi cao, nếu tinh tế ngửi một chút sẽ cảm nhận được có chút yêu mị quán quanh, phảng phất như hỗn hợp của hoa sen và hoa anh túc.

Cố Tích Cửu hơi hoảng hốt một chút, có một chiếc lược được đưa tới trước mắt nàng, đồng thời còn có một cái gương. Đế Phát Y chỉ nói một chữ: "Chải!"

Cố Tích Cửu: "....." Vị Tà thiên sư này thật đúng là không phải con rùa bình thường!

Nàng không muốn tranh luận một việc nhỏ như vậy với hắn, vì thế tiếp nhận lược và nhanh chóng chải tóc.

Nàng chải rất nhanh, trực tiếp buộc cao lên thành một cái đuôi ngựa, sau đó nàng chỉ dùng một miếng vải buộc lại, thậm chí không cài trâm lên.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 190: Hắn cố ý gây rối, đúng không?

Đây hiển nhiên là lần đầu tiên Đế Phát Y nhìn thấy kiểu tóc này, hắn liếc mắt đánh giá một chút, ngập ngừng muốn nói lại thôi.

Hắn dời tầm mắt: "Câu đi." Sau đó hắn đưa cần câu và mồi câu cho nàng.

Cố Tích Cửu chỉ tiếp nhận cần câu bị biến thành màu đen, không nhìn mồi câu mà hắn đưa qua, chỉ nói một câu: "Ta sẽ tự đi tìm mồi câu."

Đế Phát Y nhìn mồi câu thịt đỏ trong bình thủy tinh trong tay, đôi mắt chợt lóe, không nói gì.

Mồi câu này hắn đã dùng thịt của một loại linh xà, chứa đầy linh khí. Đó chính là đồ ăn ngon mà đám linh thú trong phủ của hắn đều rất thích ăn.

Đồ tốt như vậy, cá nơi này lại ngao kiêu không thích, thậm chí không thèm cắn câu. Nha đầu này có thể tìm được mồi câu đặc biệt gì?

Cổ Tích Cửu lang thang trên bờ một lát, sau đó lấy ra một thanh chùy thủ và bắt đầu đào xuống mặt đất. Một lát sau nàng rút ra một con giun đất thon dài màu phấn hồng từ dưới nền đất.....

Trên người con giun vẫn còn có đất, nó không cam lòng đang cố gắng giãy giụa ở trên tay Cổ Tích Cửu.

"Đây là mồi câu của nàng?" Đế Phát Y nhướn mày.

Một con tiểu trùng vừa dơ lại không có dinh dưỡng, cũng không có linh lực như vậy, cá sẽ thích ăn sao?

Cổ Tích Cửu ừ một tiếng, rửa con giun ở trong nước một chút, sau đó cắt thành vô số đoạn.....

Đế Phát Y nhìn vào những miếng thịt lớn nhỏ không đồng nhất kia, lông mày hơi nhíu lại. Hắn phát ống tay áo một cái, một luồng ánh sáng liền bao phủ những miếng thịt kia.

Cổ Tích Cửu bị dọa nhảy lên: "Ngươi làm gì vậy?" Không phải hắn muốn hủy diệt mồi câu của nàng đấy chứ?!

Đế Phát Y không nói gì, chỉ ý bảo nàng hãy nhìn lại mồi câu kia một chút.

Cổ Tích Cửu quay đầu lại nhìn xem mồi câu của mình, lập tức ngây người ngẩn ngơ.

Những miếng thịt lớn nhỏ không đồng nhất đã biến thành những miếng thịt giống nhau, có cùng kích thước! Chính tề hơn cả máy cắt!

Cổ Tích Cửu kéo kéo khoé môi: "Đây là....."

Vị Tà thiên sư đại nhân này bị chứng rối loạn ám ảnh cưỡng chế?!

Nàng cắt từng miếng lớn nhỏ khác nhau là vì muốn câu những loại cá lớn nhỏ khác nhau, được không?!

Nàng nhăn nhó, không muốn so đo với hắn, dứt khoát chuẩn bị đi câu cá.

Tay chân Cổ Tích Cửu không phải nhanh nhẹn bình thường, nàng ngẩng đầu nhìn nhìn bầu trời đầy sao, sau đó bước đi vài bước trên bờ, tìm một sườn dốc cao cao, buộc một viên dạ minh châu ở trên đầu cần câu, móc mồi lên đó, ném cần câu, sau đó ngồi ngay ngắn.....

Viên dạ minh châu không quá sáng, ánh sáng rất dịu. Nó chỉ chiếu sáng lên một khu vực nhỏ trong nước.

Một lát sau, nước hồ nơi nàng hạ câu vốn yên tĩnh bỗng nổi lên gợn sóng.....

Đế Phát Y nhướn mày, đáy mắt loé lên ánh sáng.

Không ngờ thật sự có cá tụ tập lại đây!

Thị lực của hắn rất mạnh, mặc dù lưỡi câu ở dưới nước, khá tối, nhưng hắn vẫn có thể thấy rõ mấy con cá đang vờn xung quanh lưỡi câu! Hắn thậm chí có thể thấy rõ các chủng loại cá.....

Một lát sau, có một con cá lớn cắn câu, cần câu đột nhiên trầm xuống!

Cổ Tích Cửu vẫn không nhúc nhích, không có ý nhắc cần câu lên.

Chẳng lẽ bởi vì cần câu vung ra quá xa, tiểu nha đầu không cảm giác được cá cắn câu?

Hắn còn chưa kịp nghĩ xong, con cá lớn kia lại kéo cần câu một lần nữa, Cổ Tích Cửu nhấc cánh tay lên, quay cổ tay, mượn lực và kéo cần câu lên khỏi mặt nước ——

Cá lớn không cam lòng nhảy nhót ở trên cỏ, Cổ Tích Cửu đề nó lại, mỉm cười đưa tới trước mặt Đế Phát Y: "Bồi thường cá cho ngươi."

Từ khi nàng hạ câu đến khi câu được cá, tổng cộng chưa đến nửa khắc thời gian (7-8ph)!

Đế Phát Y không tiếp nhận, nhìn nhìn ở trên tay nàng: "Vừa rồi con cá cắn câu của bổn tọa chính là ngân phi ngư (银妃鱼), con cá này lại là thu hoàng ngư (秋黄鱼), quá xấu, không cần!"

Cổ Tích Cửu: "....."

Hắn có ý gây rối, đúng không?

Tên cá là ngân phi ngư thật là dễ nghe, nhưng ăn không ngon bằng thu hoàng ngư!

Câu cá là để ăn, ai quản nó xấu hay không xấu!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 191: Nàng cảm thấy nó ngốc vậy sao?

Cố Tích Cửu chữi thăm, nhưng trên mặt vẫn bình tĩnh như trước: "Thiên sư đại nhân muốn một con ngân phi ngư? Lớn mức nào?" Nàng vẫn nên hỏi rõ ràng, tránh cho hắn lại đưa ra điều kiện khác.

Đế Phát Y liếc mắt nhìn nàng một cái, mỉm cười: "Ba cân trở lên."

Ngân phi ngư thường rất nhỏ, rất ít khi nhìn thấy con nào vượt quá ba cân. Vừa rồi Đế Phát Y liếc mắt nhìn quanh một cái, trong những con cá xúm lại lúc trước, chỉ có hai con ngân phi ngư, nhưng chỉ tầm khoảng nửa cân.....

Cố Tích Cửu im lặng không lên tiếng, bắt đầu điều chỉnh lưỡi câu và mồi câu, tiếp đó lấy viên dạ minh châu ở trên đầu cần câu xuống, thay vào đó là một viên ngọc bích màu xanh lấp lánh.

Nàng lại thay đổi vị trí, một lần nữa thả câu.

Lần này tốn thời gian hơi một chút, ánh sáng màu xanh mờ nhạt, chỉ chiếu sáng một khu vực nước có kích thước bằng một chén trà.

Mấy lần có cá cắn câu, nhưng Cố Tích Cửu đều không có ý thu câu, chỉ thường xuyên thay đổi mồi câu.....

Khoảng một khắc sau (15ph), đôi mắt nàng có chút sáng ngời, nhanh nhẹn thu câu. Một con cá có ngoại hình tuyệt đẹp, lóe sáng như ánh trăng đã bị câu lên.

Con cá này giống như một cây cung, cổ gồng vọt lộn ở trong tay Cố Tích Cửu. Cố Tích Cửu dùng một chưởng đập trên đầu cá, sau đó ném qua cho Đế Phát Y: "Các hạ xem thế nào? Khoảng chừng ba cân!"

Đế Phát Y: "....."

Hắn không cần ước lượng cũng biết con cá này đủ ba cân!

Tiểu nha đầu này là thần câu đầu thai hay sao? Kỹ thuật câu cá cũng quá nghịch thiên!

.....*Edit: EmilyTon*.....

Một đồng lửa đã được đốt lên.

Ánh lửa đỏ rực, chiếu vào khuôn mặt hai người.

Cố Tích Cửu vội vàng nướng cá, tay nghề của nàng không tệ, rất nhanh đã nướng xong cá, sau đó đưa cho Đế Phát Y đang ngồi bên cạnh: "Cung chủ, mời."

Đế Phát Y tất nhiên tiếp nhận, nếm thử một miếng, hương vị đúng thật không tệ, khác với những gì hắn thường ăn hằng ngày. Xem ra tiểu nha đầu này rất có dụng tâm nướng cá cho hắn. Hắn cực kỳ vừa lòng.

Cố Tích Cửu lại bắt đầu bận rộn chuẩn bị làm sạch con cá thu hoàng ngư, rất nhanh cá cũng được đưa lên nướng.....

Cá còn chưa chín nhưng mùi thơm đã lan tỏa khắp nơi, trực tiếp át cả mùi thơm của ngân phi ngư! Mạnh hơn vài lần!

Nếu nói ngân phi ngư là món ngon, vậy thu hoàng ngư chính là cực phẩm. Sau khi ngửi thấy mùi thơm của thu hoàng ngư, ngân phi ngư quả thực giống như là nước sôi để nguội.

Đế Phát Y ngẩng đầu liếc mắt nhìn nàng một cái, trọng điểm chính là liếc mắt nhìn con cá ở trong tay nàng.

Cố Tích Cửu không thèm nhìn hắn, nàng đã đói là vì liên tiếp thuần di tiêu hao năng lượng. Mặc dù thu hoàng ngư nhìn thì khó coi, nhưng nó đầy dinh dưỡng, hơn nữa cũng rất mỹ vị, là loại cá nàng thích ăn nhất trên thế giới này.....

Thu hoàng ngư không lớn lắm, nó chỉ nặng khoảng tầm một cân, chỉ trong chốc lát nàng đã gặm con cá chỉ còn lại khung xương, lúc này nàng mới chưa đã thèm ném xương cá xuống.

"Tạch tạch....." Một âm thanh vang lên ở ngay dưới chân Cổ Tích Cừ. Nàng cúi đầu nhìn xuống, một con cá đang không cam lòng nhảy nhót ở dưới chân nàng.

Là thu hoàng ngư, con này to gấp đôi con vừa rồi Cổ Tích Cừ mới gặm xong kia!

Nàng kinh ngạc ngẩng đầu nhìn lên, vẫn nhìn thấy Đế Phát Y đang ngồi ở đối diện mình, giống như hắc căn bản chưa từng di chuyển, và trên mặt nước ở phía sau hắc còn có gợn sóng khuếch tán.....

Cổ Tích Cừ nhìn cá dưới chân, lại nhìn nhìn Tà thiên sư: "Cá này —— tự nhảy lên đây?"

Tà thiên sư thân nhiên: "Nàng cảm thấy nó ngốc vậy sao?"

Cổ Tích Cừ nhìn thấy cần câu vẫn luôn đặt ở bên người mình, không giống như đã bị động qua, vì thế nàng lại nhìn hắc: "Chẳng lẽ là cung chủ bắt được?"

Đế Phát Y búng búng móng tay: "Nướng cá này đi, nướng xong bôn tọa sẽ nói cho nàng."

Cổ Tích Cừ nhấp nhấp miệng nhỏ, cúi đầu xử lý cá.

Thủ pháp xử lý cá của nàng cực kỳ thành thạo, một con cá còn tung tăng nhảy nhót rất nhanh đã bị rút hết nội tạng, xuyên qua một cái nhánh cây, bắt đầu được nướng ở trên đồng lửa.

Đế Phát Y nhìn động tác thành thạo của nàng, ánh mắt có chút thâm sâu, ngồi ở chỗ kia trò chuyện với nàng: "Nàng thường nướng cá ăn?"

Hắc lại nhìn nhìn những lọ gia vị đủ màu đặt ở bên cạnh nàng, có tiêu, muối, nước sốt..... đầy đủ hết!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 192: Lúc ấy nàng thật là ngốc!

Ngón tay của Cổ Tích Cừ hơi dừng lại. Nàng là sát thủ, đã từng được huấn luyện các kỹ năng sống sót ở nơi hoang dã trong trại tập trung sát thủ, nướng thịt chính là một trong số đó.

Lúc đầu nàng vốn không thích chế biến thức ăn, vì vậy kỹ năng ẩm thực của nàng chỉ ở mức trung bình.

Bởi vì có một lần nàng làm nhiệm vụ cùng với Long Tích, hắc bắt cá, nàng nướng cá. Nàng nướng thậm chí đến nỗi không nở nhìn, Long Tích ăn vào thiếu chút nữa đã bị ngộ độc.....

Từ đó về sau nàng liền khổ luyện kỹ năng này. Nàng thông minh khéo tay, chỉ cần có dụng cụ học tập thì không có gì nàng không học được.

Nàng chăm chỉ luyện tập, rốt cuộc đã luyện được tay nghề đạt tiêu chuẩn đại sư, vì thế có ý mời Long Tích ăn một bữa nữa.....

Sau khi Long Tích ăn xong thì rất vui vẻ, khen nàng thông minh.

Từ đó về sau, nếu hai người có thời gian rảnh rỗi lại đi ra ngoài dã ngoại.

Hắc phụ trách câu cá, nàng phụ trách nướng cá hầm cá.....

Hai người đều rất vui vẻ, để hạnh phúc hơn chút nữa, Cổ Tích Cừ thậm chí còn chuyên tâm học tập các đại sư câu cá, nắm giữ các loại tập tính và cách làm các loại cá.....

Thật khờ! Lúc ấy nàng thật là ngốc!

Nàng khẽ cười, khúc môi gợi lên một độ cong mờ nhạt.

Nàng nhân tiện trả lời Đế Phát Y: "Thường xuyên nướng. Ta thích ăn cá, người ăn cá thường xuyên sẽ rất thông minh."

"Thì ra nàng còn có ham mê này. Đó là một thói quen tốt, nên cố gắng duy trì." Đế Phát Y nói giọng nhỏ nhẹ, sau đó liếc mắt nhìn những chai lọ bên cạnh nàng một cái, đôi mắt hơi thâm.

Hắc từng nhìn thấy thủ pháp nướng cá như vậy từ một người khác.....

Cố Tích Cửu thực sự có dụng tâm nướng cá, Đế Phát Y rất ấn tượng cầm ở trong tay ăn một miếng.

"Thế nào?" Cố Tích Cửu nhìn hấn, đôi mắt nàng tỏa sáng lấp lánh ở trong đêm tối.

"Tạm được," Đế Phát Y lười nhác ngồi ở chỗ kia, một cánh tay chống đầu: "Nàng có bao nhiêu cách làm cá?"

"Chiên xào hầm hấp đều được."

"Ồ, chỉ có bốn cách?" Đế Phát Y có vẻ thích ăn cá. Hấn thậm chí không quay đầu lại, vung tay lên về phía sau lưng một cái, một luồng ánh sáng đầy màu sắc lao xuống dưới nước.....

Một lát sau, có bốn con cá liên tiếp bay tới, lạch bạch dừng ở dưới chân Cố Tích Cửu.

"Tới, mỗi con một món, để bốn tọa nhìn xem thủ nghệ của nàng."

Cố Tích Cửu nhìn cá dưới chân, tất cả bốn con đều là thu hoàng ngư khỏe khoắn, hơn nữa kích thước không khác nhau lắm, xếp hàng dàn trận ở dưới chân nàng.....

Cố Tích Cửu dùng ánh mắt như xà tinh nhìn thoáng qua Đế Phát Y. Người này chỉ giơ tay nhấc chân cũng có thể bắt được cá, nhưng hấn vẫn cố tình muốn học cao nhân ẩn sĩ, ngồi nơi đó câu cá!

Chẳng trách hấn không câu được con nào, thì ra hấn câu cá chỉ vì muốn trông mình ngầu một chút.....

Bởi vì thiếu đồ nấu bếp, cuối cùng Cố Tích Cửu chỉ làm hai loại cá, một hầm, một hấp.....

Ngọn lửa vẫn cháy hừng hực.

Hai người ngồi đối diện nhau, ăn cá uống rượu.

Cố Tích Cửu là sát thủ, thủ đoạn giết người không phải chỉ chơi đao long thương, đó đều là hạ sách. Đôi khi có những trường hợp cần tham dự các loại yến hội, nàng phải tìm kiếm cơ hội giết người vô hình.

Yến tiệc tự nhiên như vậy, nàng tất nhiên rất quen thuộc. Nếu nắm bắt tốt được bữa tiệc, hai kẻ thù cũng có thể bắt tay giảng hòa, cùng nhau nói về rượu. Từ kẻ thù biến thành bạn tốt.....

Ví dụ như hiện tại, vị Tả thiên sư này vốn tới đây bắt nàng, hiện tại lại cùng nàng ăn cá uống rượu ở chỗ này, trò chuyện với nhau rất vui vẻ.

Đêm dần dần trở nên thâm sâu, hai hồ rượu đã hết, mấy con cá cũng chỉ thừa một chút khung xương.

Đế Phát Y lấy rượu ra, những thứ được lấy ra từ trong tay hấn tất nhiên đều là tinh phẩm, rượu cũng không ngoại lệ.

Thậm chí bộ rượu cụ của hấn cũng khiến người trước mắt sáng ngời, giống như chiếc bình phát sáng ở trong truyền thuyết, chiếc cốc cũng phát sáng.

Rượu này của hấn quá tốt để uống, Cố Tích Cửu bất tri bất giác liền uống quá nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 193: Tiểu nha đầu không biết tốt xấu

Rượu này của hấn quá tốt để uống, Cố Tích Cửu bất tri bất giác liền uống quá nhiều. Khuôn mặt nhỏ của nàng trở nên đỏ ửng, đôi mắt cũng ngập nước: "Cung chủ, có muốn ta hát một khúc hay không?"

Đế Phát Y chống cằm nhìn nàng: "Bồn tọa không phải tiếng trời không nghe, nếu tiếng hát không hợp với tâm ý bồn tọa, bồn tọa sẽ khó chịu, muốn cắt lưỡi người ấy. Nàng thật sự muốn hát?"

Cố Tích Cửu mím miệng nhỏ, ngao ngễ nói: "Tiếng hát của ta luôn luôn được ví như tiếng trời, không phải tri âm không hát."

Đế Phát Y mỉm cười: "Ồ, vậy thì không thể không nghe. Nàng muốn hát thế nào?"

Hấn không biết từ chỗ nào lấy ra một cây sáo bạch ngọc: "Bồn tọa có thể phối âm cho nàng."

Cố Tích Cửu lắc đầu: "Cảm ơn cung chủ, ta thích đơn ca."

Đế Phát Y thờ dài, thu hồi cây sáo: "Tiểu nha đầu không biết tốt xấu, nàng biết trên đời này có bao nhiêu người muốn bỏ tọa nhạc đệm một khúc mà không thể được?"

Đầy trời ánh sao lộng lẫy, bên hồ hoa cỏ là lướt.

Cố Tích Cửu hát một bài, thật ra nó không được xem là một bài hát mà là một khúc, làn điệu cổ quái đáng yêu, giống như có thể hoà cùng bóng đêm.

Một khúc hát xong, dư âm vẫn còn lượn lờ ở trong bóng đêm, thật sự giống như tiếng trời.

Đế Phát Y thông thả ung dung thu hồi chén rượu và bầu rượu của mình, cười khúc khích nhìn nàng: "Tối nay nàng ân cần như thế, có phải muốn cho bỏ tọa thả nàng hay không?"

Cố Tích Cửu nhìn hắn: "Ngươi sẽ thả ta sao?"

Đế Phát Y nghiêm khắc: "Sẽ không, đây là vấn đề chức trách, bỏ tọa luôn nghiêm túc với nó."

Cố Tích Cửu thờ dài: "Tích Cửu đã biết sẽ là như vậy, vì thế không định cầu thiên sư đại nhân buông tha ta."

"Ừ, nàng là hài tử tốt, rất hiểu chuyện." Đế Phát Y có vẻ rất hài lòng, quyết định dễ dàng hơn với nàng một chút: "Vì nàng đã ân cần như thế, bỏ tọa sẽ cho nàng hai lựa chọn mà không vi phạm tới chức trách của mình. Một, ngoan ngoãn trở về cùng bỏ tọa, bỏ tọa có thể cho nàng thời gian ba ngày để chuẩn bị. Ba ngày sau mở lại Khai Thiên đài, thí nghiệm chuyện thiên bảm thật giả của nàng. Nếu đó là thật, bỏ tọa sẽ đưa cho nàng một phần đại lễ. Nếu đó là giả....." Nói tới đây hắn ngừng lại một chút.

"Già thì như thế nào?"

"Đế Phát Y liếc mắt đánh giá nàng một cái: "Bản thân nàng không có linh lực nên không cần phế công phu của nàng, chỉ cần ném vào chỗ sâu trong rừng rậm hắc ám là được. Sau đó cần phải xem vận khí của nàng. Nếu nàng có thể may mắn thoát ra ngoài, vậy chứng minh mặc dù nàng không phải thiên bảm, nhưng cũng là nhân tài hiếm có, bỏ tọa sẽ tự mình truyền thụ công phu cho nàng."

Cố Tích Cửu: "Nghe có vẻ không tệ, đến lúc đó thiên sư đại nhân sẽ nhận ta làm đồ đệ?"

Đế Phát Y lắc lắc ngón tay, giọng điệu dịu dàng, vứt ra một quả bom: "Không, bảo bối. Đến lúc đó nàng sẽ là vị hôn thê của bỏ tọa, không cần báai sư."

Cố Tích Cửu: "....." Cái nôi nàng đang cầm trong tay rớt xuống mặt đất, gần như đập phải chân nàng: "Cái gì?!"

Vị hôn phu vốn có của nguyên chủ không phải là Dung Ngôn sao?

Nàng thật vất vả mới tổng được tên kia vào trong ngực, muốn lui một cửa hôn sự kia, từ khi nào lại có thêm một vị hôn thê là tôn đại thần như vậy?! Điều này không có khoa học!

Đế Phát Y nhìn cái nôi lăn mấy vòng ở trên mặt đất: "Tin tức này có phải khiến nàng rất vui hay không? Khiến nàng giật mình?"

Vui thì không có, giật mình là thật sự!

Biểu tình của Cố Tích Cửu giống như bị trúng một viên gạch rơi xuống từ trên trời, xoa xoa ấn đường: "Thiên sư đại nhân đang nói giỡn Tích Cửu, đúng không? Chuyện này không có khả năng!"

"Sao có thể nói giỡn về những điều như vậy?" Đế Phát Y nhấc tay, giúp nàng nhấc nôi lên, để nó lại vào trong tay nàng: "Việc hôn nhân này bắt đầu từ mười ba năm trước....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 194: Nàng thật thông minh

Cố Tích Cửu cắn răng chăm chú lắng nghe hắn nói: "Mười ba năm trước bỏ tọa ngẫu nhiên gặp được mẫu thân nàng. Khi đó nàng nhỏ nhỏ gầy gầy giống như con khi nhỏ, mẫu thân nàng cầu xin bỏ tọa xem tướng cho nàng. Lúc ấy tâm tình bỏ tọa rất tốt, vì thế đã nhìn nàng một chút. Bỏ tọa thấy nàng không thể sống quá mười lăm tuổi, có lẽ sẽ có một đại nạn xảy ra, chỉ có thể định ra một hôn sự tốt cho nàng, địa vị nhà trai càng tôn kính càng có thể phá giải. Nhưng khi đó nàng đã đính hôn ước cùng với Dung Ngôn, bản lĩnh và địa vị của Dung Ngôn chỉ ở mức bình thường, không thể phá giải được đại nạn của nàng. Nương nàng đau khổ cầu xin bỏ tọa đưa ra một thượng sách, bỏ tọa đã từng nợ nương nàng một ân tình nhỏ, vì thế đơn giản giúp nương nàng, đó là để nàng đính hôn cùng bỏ tọa..... Nhưng bỏ tọa cũng có điều kiện, nếu muốn hôn nhân này được thành lập, một, nàng đã lui thân với Dung Ngôn, hai, trước khi mười lăm tuổi, nàng phải một mình xông ra khỏi rừng rậm hắc ám mà không bị tổn thương....."

Nói nữa đi! Hắn đang nói lời nhảm nhí!

Cố Tích Cửu nhìn hắn giống như nhìn người ngoài hành tinh. Hắn là người sẽ dễ dàng đặt cuộc sống của mình vào trong đó như vậy hay sao? Lừa quỷ!

Nàng dừng lại một lát: "Việc này từ trước tới nay ta chưa từng nghe người nào nói....."

"Việc này là nương nàng đính với bốn tọa, không có người thứ ba biết tới." Đế Phát Y có lòng tốt giải thích với nàng, sau đó mỉm cười nhìn nàng: "Sắp có một vị hôn phu giống như bốn tọa, có phải nàng rất vui hay không?"

Vui con khi! Nàng không muốn có một vị hôn phu biến thái như vậy!

"Thiên sư đại nhân thật biết nói giỡn, trò đùa này không vui chút nào."

"Nàng không tin? Nàng cho rằng bốn tọa đang lừa dối nàng?" Đế Phát Y nói với giọng khó lường.

Người đứng là đang lừa dối! Mặc dù ta không biết mục đích của người, nhưng người rõ ràng là đang lừa dối!

Mặc dù trong lòng nàng nghĩ như thế, nhưng trong miệng lại không thể nói như thế.

Cố Tích Cửu cười cười: "Dù sao cũng là nói suông không tính..... Hơn nữa, ta không tin mẫu thân ta sẽ hứa gả nữ nhi cho hai nhà."

Đế Phát Y lấy ra một vật trong lòng bàn tay, đó là một chiếc nhẫn màu đen, đen nhánh sáng bóng, trông giống như sợi tóc, nhưng lại được chạm khắc từ ngọc.

"Đây là tín vật đính hôn nương nàng đưa cho bốn tọa, phía trên có tên và bát tự sinh thần của nàng. Nàng có muốn nhìn một cái hay không? Bên cạnh đó, nương nàng không phải hứa gả nữ nhi cho hai nhà. Bốn tọa đã nói, nàng cần phải thỏa mãn hai điều kiện kia, việc hôn nhân này mới được định ra."

Chiếc nhẫn nhìn qua thật sự rất quý trọng, Cố Tích Cửu nhìn nhìn mặt trên đúng thật có tên và bát tự sinh thần của nàng.

Nàng luôn cảm giác chiếc nhẫn này có chút kỳ lạ, nhưng lại nhất thời không thể nhìn ra kỳ lạ ở đâu. Khi nàng đang muốn nhìn kỹ lại lần nữa, đôi phương đã thu nó trở về.

"Hiện tại nàng tin hay chưa?" Đế Phát Y nhìn nàng.

"Nhưng loại tín vật này không phải là hai bên đều nên có hay sao? Nhưng ta không có....."

"Xác thật hai bên đều có, nhẫn này vốn là một đôi, nàng nơi đó cũng nên có một chiếc, mẫu thân nàng có lẽ sẽ giữ nó giúp nàng. Đáng tiếc, mẫu thân nàng rời đi quá sớm, nhẫn kia có lẽ đã biến mất cùng với bà ấy....." Đế Phát Y nói giọng nhẹ nhàng: "Việc này vốn dĩ không có người thứ ba biết tới, mẫu thân nàng lại mất tích, nếu bốn tọa không nói ra sẽ không có người nào biết. Bốn tọa là người luôn luôn thủ tín, không đánh lòng khi dễ thiếu nữ yếu đuối."

Hắn thủ tín? Hắn không khi dễ thiếu nữ yếu đuối? Vậy hiện tại hắn đang làm cái gì?

Cố Tích Cửu khịt mũi coi thường ở trong lòng, nhưng trên mặt không hề lộ ra.

Nàng giống như đã nghĩ thông suốt gì đó, ngược mắt nhìn hắn: "Đây là nguyên nhân vì sao người nhất định bắt ta phải làm thí nghiệm thiên bẩm? Nếu ta không phải đệ tử thiên bẩm, người có thể quang minh chính đại ném ta vào rừng rậm hắc ám tự sinh tự diệt?"

Đế Phát Y mỉm cười hiền lành: "Nàng thật thông minh!"

Cố Tích Cửu: "....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 195: Bảo bối, lá gan của nàng không nhỏ

Cố Tích Cửu: "....."

Nàng nháy mắt hiểu ra, tôn đại thần trước mắt này thật ra đang nghĩ mọi biện pháp giết chết nàng, đúng không?!

Vốn dĩ tỷ lệ thành công của hôn ước này rất nhỏ, nhỏ đến mức có thể bỏ qua.

Rốt cuộc nàng từ nhỏ đã bị đính hôn cùng với Dung Ngôn, từ hôn không phải là chuyện dễ dàng. Nếu như không phải nàng xuyên qua đây, Cố lục tiểu thư sớm đã chết, cho dù không chết cũng sẽ bị huỷ, đến lúc đó có lẽ có thể thành công từ hôn, nhưng mất mặt quá lớn đúng không? Nói không chừng sẽ bị Cố tướng quân trực tiếp nhốt ở trong chuồng heo! Vì vậy, ngay cả khi Tả thiên sư hứa một ân huệ như vậy với tướng quân phu nhân, không ai sẽ để ở trong lòng.

Bởi vì nó căn bản không có khả năng thành công!

Sai lầm chính là nàng đã lui cửa hôn sự này mà không gây ra bất kỳ tổn hại hay phần nợ nào, lúc này mới khiến Tả thiên sư cảm thấy có nguy cơ.

Vì thế hắn mới liên tục theo dõi nàng không buông tha, muốn mang nàng trở về thực hiện thí nghiệm.....

Bởi vì cơ hội để nàng có thể sống sót xông ra khỏi rừng rậm hắc ám là cực kỳ nhỏ. Nàng chết rồi, hôn ước này tự nhiên hoàn toàn biến mất!

"Cung chủ, nếu ta là đệ tử thiên bẩm thì sao? Vậy việc hôn nhân này?" Cố Tích Cửu quyết định hỏi rõ ràng rồi lại tính tiếp.

"Nếu nàng là đệ tử thiên bẩm thì không cần phải vào rừng rậm hắc ám. Ồ, phải nói là tùy xem nàng có muốn vào đó hay không. Nếu nàng muốn gả cho bốn tọa, nàng có thể xông vào đó một lần. Nếu nàng xông qua được, hôn ước này xem như thành lập."

Cố Tích Cửu hiểu rõ trong lòng.

Nếu nàng thật sự là đệ tử thiên bẩm, đầu bị lừa đã nàng mới đi vào nơi đó. Nàng chỉ cần yên ổn vượt qua tuổi mười lăm là được.

Nếu không phải.....

Nếu nàng thật sự bị ném vào rừng rậm hắc ám mà nói, cho dù có thể xông ra ngoài, cũng sẽ không dùng thân phận "Cố Tích Cửu" xông ra ——

Bất luận như thế nào, hôn ước chết tiệt này nàng quyết không thể để nó được thành lập!

Không đúng, đợi đã, vì sao nàng phải đi theo con đường của hắn?!

"Thiên sư đại nhân, vừa rồi người nói cho ta hai con đường, vậy con đường thứ hai là gì?"

"Con đường thứ hai rất đơn giản. Nếu nàng không ngoan ngoãn trở về cùng bốn tọa, nàng có thể tận lực phản kháng một phen. Bốn tọa quyết mang nàng trở về, ngày hôm sau sẽ bắt đầu thí nghiệm."

Biến thái! Đây là cho nàng một con đường hay sao?!

May mắn thay, nàng còn có một con đường thứ ba do mình lập nên.....

Nàng thở dài, đứng lên: "Thì ra ba con cá của ta chỉ đổi được ba ngày làm đêm. Xem ra ta chỉ có thể chọn con đường thứ nhất....."

"Thông minh! Vậy cùng bốn tọa trở về, trời cũng không còn sớm....." Đế Phát Y đứng lên, hắn đang định làm gì đó, bỗng nhiên lão đảo một cái! Cơ thể cao lớn lắc lư một chút ——

"Nha, có chuyện gì với người vậy? Uống nhiều rượu quá?" Cố Tích Cửu giống như quan tâm dò hỏi.

Đế Phát Y chột ngắc đầu nhìn nàng chằm chằm, đáy mắt mơ hồ sắc bén, uy áp vô hình khiến người gần như ngạt thở.

Cố Tích Cửu đứng ở cách đó không xa, thản nhiên nhìn hắn, trong tay còn xách theo cái nôi sắt vừa rồi dùng để hầm cá.

Đế Phát Y mỉm cười: "Bảo bối, lá gan của nàng không nhỏ. Không ngờ nàng dám hạ độc bốn tọa!"

Giọng nói mềm mại như gió mùa Xuân, nhưng lại vô cớ khiến người ta có cảm giác một trận bão táp sắp sửa quét qua, khiến nhân tâm lo sợ.

Ánh mắt Cố Tích Cửu sáng ngời sắc bén, không hề phủ nhận: "Xin lỗi."

Cả người Đế Phát Y lại lắc lư chút nữa, khuôn mặt tuần tú có chút tái xanh, hiển nhiên độc tính đã phát tác.

Hắn cảm thấy có chút kỳ lạ: "Rượu là của bốn tọa, cá thì không có độc, nàng đã hạ độc cho bốn tọa khi nào?"

Cố Tích Cửu mỉm cười, giọng nói cũng dịu dàng hơn: "Cá không độc, rượu cũng không độc, người có thể đoán cái gì có độc. Người thông minh như vậy nhất định có thể đoán ra được."

Đế Phát Y: "....." Hắn chấn động, dường như muốn làm gì đó, nhưng hai chân đột nhiên nhũn ra, vì thế hắn ngồi trở lại ghế trên, nhìn nàng cười như không cười: "Bảo bối, nàng đã hạ độc ta hai lần!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 196: Tả thiên sư thật sự trúng độc!

Cổ Tích Cửu cười, tiêu sái xoay người: "Vây chỉ có thể xem như ngài xui xẻo! Đúng rồi, đừng trách ta không nhắc nhở ngài, độc lần trước là độc tâm thường, ngài chỉ cần vận công là có thể bức ra, nhưng độc lần này thì khác. Ngài cần phải bình tâm tĩnh khí đã tọa ba ngày, trong khoảng thời gian đó không thể sử dụng linh lực hay nội lực. Nếu không..... Ha ha!"

"Nếu không thì như thế nào? Chẳng lẽ độc này của nàng sẽ lấy mạng bốn tọa?" Đế Phát Y nhướn mày.

"Ồ, nó sẽ không lấy mạng. Ta là người nhân từ, không dễ sát sinh. Độc này nhiều nhất sẽ khiến ngài bất lực trong tương lai, cũng không có vấn đề gì. Được rồi, nếu ngài không sợ bị biến thái giám thì cứ việc vận công, cứ việc truy đuổi theo ta!" Cổ Tích Cửu phát phát tay, thân hình vừa chuyển, tiêu sái biến mất ——

Trên bờ hồ khôi phục lại sự yên tĩnh. Một trận gió thổi qua, thổi trúng quần áo Đế Phát Y rung rinh bay múa.

Trong không khí vẫn tràn ngập mùi rượu, mùi cá, cùng với mùi hương nhàn nhạt ở trên người nàng.....

Đế Phát Y ngồi ở chỗ kia, ông tay áo rũ xuống. Hắn nhìn hồ nước một lát, bỗng nhiên cười cười.

Lúc đầu chỉ là hơi khóe môi lên, sau đó là cười thành tiếng.

Tiếng cười từ tĩnh, như tiếng gió xào xạc ở trong rừng trúc, như ánh trăng sáng chói qua ô cửa sổ. Tiếng cười càng lúc càng lớn, hồ nước cách đó không xa dường như cũng bị nhiễm tiếng cười của hắn, nổi lên từng gợn sóng.

Cười đủ rồi, hắn lười nhác ngồi xuống ghế, ánh mắt nhìn thoáng qua ở nơi nào đó: "Bốn người các ngươi, lần ra đây!"

Bốn phía có một loạt tiếng gió vang lên, có bốn vị thiếu niên xuất hiện từ hư không. Bọn họ ăn mặc thanh quý, khuôn mặt tuấn tú, đúng là những thiếu niên chèo thuyền. Bọn họ hiển nhiên khinh công cực tốt, khi rơi xuống không hề có một hạt bụi nào, những cánh hoa trên mặt đất cũng chỉ hơi cong một chút dưới chân bọn họ.

Sau khi bốn vị này rơi xuống, cùng nhau hàng lễ với Đế Phát Y: "Chủ thượng!"

Đế Phát Y nhướn mày nhìn bọn họ: "Các ngươi xem diễn rất vui? Bốn tọa trúng độc cũng không ra nhìn một cái? "

Bốn thiếu niên ngẩn ra, cùng nhau kiên quyết lắc đầu: "Trên đời này không ai có thể khiến chủ thượng trúng độc. Chủ thượng làm như thế, chẳng lẽ có thâm ý gì....."

"Không, bốn tọa trúng độc." Đế Phát Y phun ra mấy chữ, còn nâng ông tay áo lên để lộ ra một đầu ngón tay, giống như đang giờ một lá cờ.

Lúc bốn người kia nhìn thấy rõ màu sắc trên ngón tay của hắn, sắc mặt bỗng nhiên biến đổi. Ngón tay vốn trắng như ngọc giờ phút này đã chuyển thành màu tím, đặc biệt là đầu ngón tay, quả thực có màu tím giống như quả nho!

Tả thiên sư thật sự trúng độc!

Bốn người ngây người một lát, bốn đôi mắt lấp lánh tỏa sáng: "Chủ thượng, đây là độc gì?"

"Chủ thượng, trúng độc này cảm giác thế nào?"

"Chủ thượng, ngài thật sự trúng độc!"

"Chủ thượng....."

Đế Phát Y nghiêng đầu liếc mắt nhìn bọn họ một cái, bốn tên nhãi ranh này đang có hiểu tình gì vậy?!

Không lo lắng cho chủ nhân, ngược lại tất cả đều rất tò mò, giống như vừa phát hiện ra một đại lục mới.....

Hắn cười, nhướn mày: "Các ngươi dường như rất tò mò? Có phải có chút vui sướng khi người gặp họa hay không?" Hắn cười âm áp, không khí bỗng phía lại dường như mang theo gió lạnh.

Bốn thiếu niên: "....." Bọn họ cuối cùng cũng nhận ra biểu tình của mình không đúng, vội vàng nhanh chóng điều chỉnh lại, thể hiện lòng son dạ sắt đối với Tả thiên sư đại nhân.

Bốn thiếu niên thật sự không hề lo lắng, người trong thiên hạ có thể khiến Tả thiên sư chân chính trúng độc vẫn còn chưa được sinh ra! Tả thiên sư đại nhân của bọn họ là vô địch.

Đế Phát Y lại liếc mắt nhìn bọn họ một cái, than nhẹ một tiếng, nhưng không răn dạy bọn họ. Hắn giờ ngón tay tòi trước mắt nhìn nhìn, dường như cũng cảm thấy rất hiếm lạ.

Một lát sau, hắn nhẹ nhàng búng ngón tay màu tím lên không trung, một dòng máu màu tím bay ra từ ngón tay hắn, khi còn chưa rơi xuống mặt đất đã hóa thành mây tím tiêu tán. Và đầu ngón tay của hắn cũng khôi phục màu trắng nõn như ngọc, thậm chí không có vết cắt nào trên da.

Rất hiển nhiên, hắn chỉ giờ tay nhắc chân đã giải được độc.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 197: Tiểu cô nương đang hù người, đúng không?

Hắn lười biếng vẩy vẩy tay về phía bốn thiếu niên, ý bảo bọn họ đến gần hơn một chút, lúc này mới mở miệng: "Bốn người các ngươi, ngày thường mắt sáng như đuốc, có thể nhìn ra nàng đã hạ độc khi nào? Hạ độc ở đâu?"

Bốn thiếu niên đứng thật đã nhìn thấy toàn bộ quá trình, bọn họ thử thăm dò phân tích: "Nàng đã hạ độc ở trên cá? Trong canh? Trên nhánh cây nướng cá? Cũng có thể là những bình gia vị đó....."

Đế Phát Y lắc lắc ngón tay, chỉ trả lời bọn họ một chữ: "Không!"

Nếu nha đầu này độc hạ ở những nơi đó, sớm đã bị hắn bắt được!

Có một vị thiếu niên đột nhiên nhanh trí: "Nàng đã hạ độc ở trong không khí!"

"Cũng không phải."

Bốn thiếu niên lại liên tiếp suy đoán rất nhiều chỗ, nói ra hết tất cả mọi khả năng, nhưng cuối cùng đều bị chủ tử bọn họ phủ quyết.

Cuối cùng bọn họ thật sự đoán không ra, đành phải hai mặt nhìn nhau.

Đế Phát Y thấy một đám bọn họ nghẹn đến mức đỏ mặt tía tai, lúc này mới khoan thai đứng dậy, nhân tiện giải thích nghi ngờ của bọn họ: "Nàng hạ độc ở trong tiếng ca."

Bốn thiếu niên: "....." Ca hát cũng có thể hạ độc? Thật là mới mẻ!

Đế Phát Y lắc đầu, một lần nữa lại nhẹ nhàng giảng giải: "Thật ra đó cũng không hẳn là độc, mà là một loại cỏ, tiêu dao ngư thủy cỏ."

Bốn thiếu niên vẫn mang vẻ mặt mơ hồ, rất hiển nhiên bọn họ chưa từng nghe nói tới.

Đế Phát Y thở dài: "Đơn giản mà nói, thật ra rượu và cá đều không độc, nhưng cá này sau khi trải qua quá trình nấu nướng đặc biệt của nàng, một khi trộn lẫn với rượu, nó sẽ sinh ra một loại cỏ độc. Nhưng nếu loại cỏ này không trải qua tiếng ca thúc giục của nàng, nó sẽ không độc và vô hại. Ca khúc của nàng mới là thủ phạm thúc giục cỏ này biến dị! Bỏ tóa nói như thế, các ngươi đã hiểu chưa?"

Bốn thiếu niên tâm phục khẩu phục: "Hiểu!"

Không hổ là Tả thiên sư, kiến thức rộng rãi như vậy, cỏ độc lạ như vậy cũng biết!

"Thuộc hạ vẫn là lần đầu tiên nghe nói tới cỏ này, cỏ này có tên thật kỳ lạ." Một vị thiếu niên thở dài.

"Kỳ lạ? Ngươi không cảm thấy rất tượng hình?" Đế Phát Y nhướn mày.

"Ồ, nó thật sự mang tính tượng hình." Thiếu niên kia nói theo hắn một câu.

Đế Phát Y mỉm cười: "Đó là tên bốn tóa vừa mới nghĩ ra, tất nhiên là thích hợp."

Thì ra tên cỏ này là do Tả thiên sư vừa mới nghĩ ra! Bốn thiếu niên nói không nên lời.

Nhưng bọn họ thật ra còn có chút tò mò: "Chủ thượng, ngài nói cỏ độc này có thực sự lợi hại giống như nàng đã nói hay không? Tiểu cô nương đang hù người đúng không?"

Đế Phát Y thờ dài: "Điều này —— chỉ khi các ngươi thử nó thì sau này mới biết."

Bốn thiếu niên: "???"

Trong lòng bọn họ bỗng nhiên dâng lên một cảm giác không hay, mạnh bạo hỏi một câu: "Chủ thượng có ý gì?"

"Thật ra bốn tọa cũng rất tò mò đối với cổ độc này, cho nên mới vừa rồi khi bốn tọa bức độc này ra ngoài đã cải biến chúng một chút. Không cần tiếng ca thúc giục, chỉ cần hoá chúng thành khí thể, nếu bị người ngoài phải thì sẽ trúng độc. Hiện tại bốn người các ngươi có cảm giác gì không?"

Bốn thiếu niên: "!!!"

Bọn họ vốn đang đứng, giờ phút này hai chân lần lượt nhũn ra, giữa ngực và bụng có một dòng khí cổ xưa đang chậm rãi kích động. Lúc đầu dòng khí cực yếu, khiến người cần bản không thể nào phát hiện. Nhưng sau vài khoảnh khắc, dòng khí kia bỗng nhiên tăng cường, giống như quái thú ngủ đông thức tỉnh ở trong cơ thể. Cảm giác như có vô số tiểu trùng vui sướng chui tới chui lui ở bên trong, vừa ngứa vừa đau, còn có cảm giác tê dại nói không nên lời, theo xương cùng nhau hướng về phía trước —— Cảm giác kia không phải giống như mất hồn bình thường!

Bốn thiếu niên xanh mặt!

Đế Phát Y đứng dậy: "Ồ, hiện tại cảm giác của các ngươi chính là cảm giác vừa rồi của bốn tọa, chẳng qua bốn tọa mạnh hơn các ngươi bốn lần. Các ngươi thân thể yếu nhược, bốn tọa không đành lòng để một người nhận hết, vì thế chia làm bốn phần, cho bốn người các ngươi có nạn cùng chịu một chút."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 198: Bọn họ cũng muốn yên lặng xem diễn

Bốn thiếu niên: "....." Bọn họ gần như muốn khóc, trực tiếp quý xuống: "Chủ thượng! Thuộc hạ đã biết sai rồi!"

Đế Phát Y vừa nhắc ống tay áo, có bốn cái ghế gấp nhỏ tinh xảo xếp hàng ở trên bờ hồ, giọng nói của hắn càng thêm ngọt ngào: "Tới, bốn người các ngươi, mỗi người một cái. Ngồi xuống dùng thuật bài độc bốn tọa đã dạy cho các ngươi. Ba ngày sau, mỗi người viết một bản cảm thụ trúng độc giao cho bốn tọa." Sau đó hắn quay người biến mất tại chỗ.

Bốn thiếu niên: "....." Bọn họ quả thực là lệ rơi đầy mặt, nhìn vào ghế gấp, lại nhìn nhìn bốn phía.

Gió hồ thổi qua, nước hồ xôn xao. Nơi này phong cảnh không tệ, có rất nhiều muối. Bốn người bọn họ đường đường là đại hộ pháp bên người Tả thiên sư lại phải xếp hàng ngồi ở đây cho muối ăn ba ngày.....

Nếu như để người nhìn thấy..... Bọn họ quả thực không còn chỗ để chui!

"Bốn vị, không cần lo lắng, tỷ muội chúng ta đã thanh lọc quanh đây, sẽ không có người nào tiến đến. Các ngươi có thể an tâm bài độc." Bốn vị mỹ thiếu nữ từ nơi không xa bay tới, đứng là những nữ tử ném dải lụa sắc sỡ lúc ấy ở trên thuyền.

Bốn vị thiếu nữ cười khúc khích, trong mắt lại không thể che dấu vui sướng khi người gặp họa, cũng không đến gần.

Nữ tử cầm đầu thân nhiên nói: "Bốn vị sư huynh Mộc Phong Mộc Vân Mộc Lôi Mộc Điện, có thể đứng lên được không? Có muốn tỷ muội chúng ta đỡ các ngươi ngồi xuống ghế gấp vận công hay không? Chủ thượng đã phân phó, ba ngày này các ngươi không thể vọng động, nếu không các ngươi có thể biến thành thái giám!"

Bốn thiếu niên: "....." Bọn họ nghiêng răng nghiêng lợi, nhưng lại không thể nói lời phản bác, cũng không dám trì hoãn, từng người vội vàng ngồi xuống ở trên ghế gấp nhỏ.

Mộc Phong còn không yên tâm: "Tám người chúng ta đều ở chỗ này, vậy chủ thượng làm sao bây giờ? Các ngươi một người ở đây hộ vệ, ba người khác nên chạy tới bên người chủ thượng đi, lỡ may chủ thượng kêu gọi....."

Thiếu nữ cầm đầu cười: "Không nhọc ngươi lo lắng, tỷ muội chúng ta đều có an bài. Các ngươi cứ an tâm bài độc." Ánh mắt nàng lấp lánh thờ dài: "Nhiều năm như vậy, đây vẫn là lần đầu tiên có người khiến chủ thượng ăn mặt như vậy..... Thật sự muốn nghiêm túc nhìn xem nữ hài tử kia."

Bốn thiếu niên: "....." Thật ra bọn họ cũng muốn tiếp tục yên lặng xem diễn, ô ô ô!

Chủ thượng bọn họ hiếm khi cảm thấy hứng thú với một người như vậy——

Nhưng nữ hài tử này không sợ chết khiến chủ thượng ăn một lớn như vậy, không biết chủ thượng sẽ trừng phạt nàng thế nào?

.....Edit: Emily Ton.....

Cố Tích Cửu đã có tính toán trong lòng trước khi thuận di rồi đi.

Một câu thiên bẩm của nàng giống như mở hộp ra, trực tiếp chọc vào tổ ong vò vẽ!

Tuyên Đế đang tìm nàng, Tả thiên sư cũng đang tìm nàng, Long Tư Dạ cũng sẽ không từ bỏ.....

Phi Tinh quốc nàng không ở nổi nữa, không bằng nàng đi tới hai nước khác dạo chơi, nhìn xem phong tục của hai nước kia, cũng nhân tiện tránh khỏi đầu sóng ngọn gió.

Trong những người đang đuổi theo nàng không bỏ, Cố Tích Cửu kiên kị nhất vẫn là Tả thiên sư.

Người này quá biến thái, tạm thời nàng vẫn không thể chọc vào hắn. Trong 36 kế chỉ có chuồn đi là tốt nhất, tìm một chỗ ẩn nấp vài năm, nhân tiện cố gắng tu luyện công phu rồi nói.

Với tốc độ tu luyện hiện tại của nàng, thời gian hai năm đủ khả năng khiến nàng trở thành cao thủ. Cho dù không có linh lực, nhưng nàng sẽ có nội lực rất cao thâm. Chỉ cần nàng có thể đuổi kịp trình độ kiếp trước, hơn nữa nàng còn có thuận di, như vậy cũng đủ khả năng tiểu ngạo giang hồ, sống một đời phong lưu.

Hơn nữa hai năm sau, hôn ước của nàng và Tả thiên sư cũng sẽ tự động biến mất, đến lúc đó nàng chân chính là một người tự do.

Hôn sự của nàng sẽ do chính nàng làm chủ, không cần mặc người xâu xé!

Hơn nữa, nàng cũng không nghĩ tới chuyện tái giá, làm quý tộc độc thân càng tiêu dao hơn.

Đương nhiên, nàng cũng sẽ tìm một ít dược thảo trị khỏi đốm đỏ trên mặt. Thân thể nhỏ này, thật ra ngũ quan cực kỳ thanh tú, chỉ cần điều dưỡng tốt, đáng người làn da đều sẽ rất đẹp. Một khi đốm đỏ bị xóa đi, nàng tất nhiên là đại mỹ nhân tuyệt sắc khuynh thành

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 199: Nàng hiếm khi đánh đàn cầm!

Quan trọng nhất chính là, sau khi nàng xóa đốm đỏ thì việc dịch dung sẽ càng thuận buồm xuôi gió, ít nhất mỗi lần dịch dung không cần phải làm khuôn mặt râm nàng.....

Vì mục đích an toàn, nàng liên tiếp thuận di một đêm, đoán chừng đã chạy ra bên ngoài khoản ba trăm dặm, đi tới Thanh Mộc Thành.

.....Edit: EmilyTon....

Thanh Mộc Thành là thành lớn thứ hai của Phi Tinh Quốc, mặc dù trình độ phồn hoa nơi này thua kém đế đô Phi Tinh Quốc, nhưng cũng là một nơi cực kỳ nổi danh.

Đường phố rộng lớn, những toà nhà nối tiếp nhau san sát.

Phong cảnh tuyệt đẹp, kiến trúc cổ điển.

Thanh Mộc Thành có một nơi cực kỳ nổi danh —— Tiêu Hồn Điện!

Tiêu Hồn Điện không phải là nơi ở của vương công quý tộc, mà là một thanh lâu cực kỳ nổi danh. Sở dĩ gọi là điện, chính bởi vì đời trước của nó là nhà riêng của một vị hoàng tộc tiền triều.

Sau khi thay đổi triều đại, hoàng tộc tiền triều đã mất tung tích, nhà riêng này cũng bị bán đấu giá, hiện tại trở thành thanh lâu.....

Vì thế Tiêu Hồn Điện khác với những thanh lâu khác. Đó là thanh lâu cao cấp nhất, những cô nương ở chỗ này cũng đều đứng đầu, cảm kỳ thư họa không chỗ nào không thông, thơ từ ca múa không chỗ nào không hiểu.

Ở chỗ này một vị cô nương bình thường nhất, phí xuất hiện cũng muốn trăm lượng bạc, đó chỉ bao gồm bồi rượu mà thôi. Nếu muốn qua đêm, cần phải trả giá ngàn lượng.....

Đối với đầu bảng nơi này, ngay cả có tiền cũng chưa chắc có thể mời được, chẳng những sẽ phải vung tiền, còn phải được cô nương đó cho phép.....

Đầu bảng đương nhiệm của Tiêu Hồn Điện tên là Liễu Thiên Đại, dung mạo cũng đẹp giống như tên của nàng, đứng đầu trong số ngàn người.

Liễu Thiên Đại là một lãnh mỹ nhân, nghe nói nàng không dễ dàng cười, nhưng chỉ cần cười liền có thể khuynh quốc, có thể khiến người đào tìm đào tiền dâng hết cho nàng.....

Nghe nói trên người lãnh mỹ nhân có một loại kỳ hương, sâu kín nhàn nhạt, khiến người vừa ngửi thì nhịp tim lập tức tăng tốc.

Liễu Thiên Đại tính tình cao ngạo, không dễ dàng tiếp khách, ngay cả các hoàng tử tới chơi, nàng sẽ không gặp nếu thấy không thích. Đó không phải là một cá tính bình thường.

Ở Tiêu Hồn Điện, những cô nương có thân phận và địa vị đều có sân của riêng mình, khi có khách nhân đến giải trí, một chiếc đèn lồng sẽ được thắp sáng ở bên ngoài sân.

Liễu Thiên Đại là đầu bảng, sân của nàng tất nhiên là lớn nhất tốt nhất.

Sân của nàng tên là Âm Hương Cư, giờ phút này nàng đang ở cửa sân thấp lên một ngọn đèn lồng bảy màu. Điều này cho thấy, hôm nay nàng cũng đang tiếp đãi khách nhân, hơn nữa còn là long trọng tiếp đãi.....

Những khách nhân ở đây đi ngang qua nhìn thấy chiếc đèn lồng này đều rất tò mò. Bọn họ tò mò thần thánh phương nào có thể khiến vị Liễu đầu bảng tiếp đãi như thế.

Âm Hương Cư là đình viện rất sâu, khách nhân đi ngang qua muốn dùng hết khả năng của thị lực cũng không nhìn thấy rõ cảnh trí bên trong, chỉ nghe thấy ở bên trong có tiếng đàn cầm lượn lờ, giống như tiếng trời.

Thiên Đại cô nương đang đánh đàn cầm! Nàng rất hiếm khi chơi đàn cầm!

Ngày đó Tứ điện hạ Dung Sở muốn mời Thiên Đại cô nương này đàn một khúc, nhưng đã bị nàng cự tuyệt!

Khách nhân trong phòng nàng lúc này rốt cuộc là người nào?! Không ngờ lại có mặt mũi lớn như vậy!

Chúng khách nhân càng thêm hiếu kỳ!

Có thể khiến Thiên Đại cô nương tự mình đánh đàn, khách nhân trong phòng nàng chắc hẳn là đang ngây ngất?

.....

Hiện tại, trong khuê phòng của Liễu Thiên Đại tản ra một mùi hương tinh tế. Từ giường lớn cho tới những vật nhỏ trang trí ở trên bàn, tất cả đều là những vật cực kỳ tinh xảo, lịch sự tao nhã.

Nệm giường có màu trắng ánh trắng, phối hợp với màu đen trắng của nội thất, tất cả đều là một sự kết hợp hoàn hảo.

Sự không hoàn hảo duy nhất trong căn phòng trong này chính là bồn tắm cực lớn đặt ở giữa phòng.

Trong bồn tắm có một lớp sương trắng bốc hơi, mùi thơm nồng đậm.

Cố Tích Cửu đang ngồi ở trong thau tắm, cánh hoa nhện nhào quanh thân, độ ấm của nước vừa đủ, không nóng không lạnh, cực kỳ dễ chịu.

Nàng nhắm mắt ngâm mình ở bên trong, cảm thấy lỗ chân lông toàn thân mở ra cực kỳ thoải mái, sự mệt mỏi một đêm cũng đều tan biến.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 200: Đại nhân vật sau lưng

Đầu bảng Liễu Thiên Đại ngay cả khi ném vạn lượng vàng cũng chưa chắc có thể mời được, hiện tại đang đánh đàn cầm ở cách đó không xa. Cầm kỹ của nàng tất nhiên cực tốt, âm thanh cao thấp giống như nước chảy.

Cố Tích Cửu nhắm mắt lại lắng nghe, thật sự có cảm giác giống như đang đặt mình ở trong hồ nước bao quanh bởi những ngọn núi, cực kỳ thích ý.

"Chủ nhân, thật ra người ngâm người ở trong này một khắc (15ph) là có thể loại bỏ được mùi hương mạn lả, sẽ không lưu lại một chút nào nữa. Nhưng người đã ngâm mình ở đây khoảng nửa canh giờ (1h)!" Thương Khung Ngọc rút cuộc bắt đầu mở miệng nhắc nhở.

"Ngâm người trong này có thể tiêu trừ một mùi, ta sẽ ngâm lâu hơn một chút." Cố Tích Cửu thuận tay hất tóc một cái.

Đêm qua, vì muốn xóa định vị phù Tà thiên sư vẽ ở trên người nàng, nàng đã chạy tới Mãn Hương hồ, dùng hương mạn la nơi đó để chà.

Mặc dù thành công trừ bỏ định vị phù, nhưng trên người nàng lại không thể tránh né việc lây dính mùi hương mạn la.

Hương mạn la sau ba ngày sẽ biến vị, mùi thơm biến thành mùi hôi. Cố Tích Cửu không muốn bị hôi sau ba ngày, vì thế phải nghĩ cách tẩy sạch hoàn toàn mùi hương mạn la.

Thương Khung Ngọc nói với Cố Tích Cửu, thứ duy nhất có thể loại trừ hương mạn la chính là lãnh hương do Liễu Thiên Đại cô nương điều chế.

Vì thế, Cố Tích Cửu đã tới tìm Liễu Thiên Đại cô nương ——

Thực tế, Liễu Thiên Đại cô nương đặc biệt khó gặp, người bình thường căn bản không thể đến khuê phòng của nàng.

Nhưng đối với Cố Tích Cửu mà nói, muốn gặp nàng cũng chỉ là một lần thuận đi.

Đương nhiên, vị đầu bảng Liễu Thiên Đại đã giật mình khi nhìn thấy Cố Tích Cửu xuất hiện ở trong phòng mình, nhưng khi nàng ấy sắp sửa lạnh giọng kêu người, Cố Tích Cửu đã kịp thời mở miệng, nói một câu khiến cho vị cô nương đầu bảng này sáng cả hai mắt!

Cố Tích Cửu nói chính là: "Người có muốn trị khỏi bệnh kín của người không? Ta có thể trị tận gốc cho người."

Vì thế Liễu Thiên Đại đã không kêu người.

Trải qua một cuộc nói chuyện với Cố Tích Cửu, Liễu Thiên Đại tin tưởng tiểu cô nương sắc mặt rậm rắng và đôi mắt sáng ngời này có thể trị được bệnh kín cho mình.....

Liễu Thiên Đại lớn lên thiên kiều bá mị, dáng người thon thả, dung mạo xinh đẹp, tiếng nói hay, có thể nói là hoàn mỹ.

Nhưng nàng lại có bệnh kín không người nào biết tới —— hôi nách.

Đương nhiên, vì nó không nghiêm trọng lắm, chỉ thoáng có một chút mà thôi, chỉ cần tắm rửa căn bản sẽ không có người đoán được.

Nhưng đối với một cô nương yếu bản thân hoàn mỹ như nàng, bệnh kín này đã trở thành tâm bệnh của nàng. Nàng đã âm thầm tìm thầy trị bệnh, không biết đã dùng bao nhiêu dược đáng nhưng đều không làm nên chuyện gì. Vì thế nàng đã học cách điều hương, còn trở thành điều hương sư trứ danh.....

Trên người nàng quanh năm đều có mùi hương nhàn nhạt, vì thế không có người nào biết được - nàng bị hôi nách.....

Sự xuất hiện của Cố Tích Cửu đối với nàng mà nói, quả thực chính là trời mưa đúng lúc! Vì thế nàng tất nhiên đối đãi với Cố Tích Cửu giống như người trên.

Hai người đều là những người dứt khoát, rất nhanh đã đàm phán xong điều kiện.

Liễu Thiên Đại điều chế một loại hương đặc biệt để Cố Tích Cửu ngâm tắm, sau khi Cố Tích Cửu ngâm tắm xong sẽ trị bệnh kín giúp nàng.....

Vì thế hiện tại mới có một cảnh thế này.

"Chủ nhân, người thật hạnh phúc, không ngờ có thể khiến Thiên Đại cô nương đánh đàn cầm. Ngày đó Dung Sở cũng không làm được, chỉ có thể khịt mũi bỏ đi! Cũng không dám làm gì Thiên Đại cô nương." Thương Khung Ngọc làm bầm ở trong đầu nàng.

Cố Tích Cửu mở to mắt, trầm mình xuống: "Xem ra lão bản của Tiêu Hồn Điện không hề đơn giản, có thể lần át được Dung Sở ngao mạn kia. Người biết đó là ai hay không?"

"Tích ma ma." Thương Khung Ngọc đáp lại ba chữ.

Cố Tích Cửu nhướng mày, một ma ma sao có thể có thủ đoạn lớn như vậy?

"Vậy người có biết người chồng sau lưng bà ta là ai?"

Thương Khung Ngọc đắc ý: "Cuối cùng người cũng hỏi đúng chỗ! Nghe nói lão bản chân chính sau lưng Tiêu Hồn Điện cùng với lão bản sau lưng nhà đầu giá ở đây là cùng một vị, là nhân vật rất có thân phận nhưng lại cực kỳ điệu thấp."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 201: Tìm lão bản phía sau màn

"Vậy người có thân phận thấp diệu ấy tên là gì?"

"Điều này ta không biết." Thương Khung Ngọc tức nuối trả lời: "Lão bản phía sau màn chưa từng lộ diện, nhưng có thể âm thầm ra tay giải quyết tất cả. Chưa từng có người nào nhìn thấy gương mặt thật của hắn. Có lẽ chỉ có tầng cao nhất của hai nơi này mới biết được hắn."

Cố Tích Cửu âm thầm gật đầu, những người trong nhà đấu giá không dễ thỏa hiệp, lão bản phía sau màn chắc chắn là rất lớn.

Đó sẽ là ai?

Thôi! Bất luận là ai cũng không liên quan tới nàng, nàng không cần phải phí đầu óc tìm ra ai là lão bản đứng phía sau màn.....

Cố Tích Cửu tắm rửa rất thống khoái, một thân một mồi đều biến mất vô tung.

Mặc một thân váy áo mới, nàng cố gắng buộc tóc đuôi ngựa, Liễu Thiên Đại đang đánh đàn vội vàng mở miệng: "Cô nương, kiểu tóc này không hợp với người, hay là để ta giúp người?"

Cố Tích Cửu vui vẻ đồng ý.

Liễu Thiên Đại cô nương cực kỳ khéo tay, chỉ một lát sau đã tạo xong kiểu tóc cho Cố Tích Cửu, đưa cho nàng một chiếc gương: "Nhìn xem thế nào?"

Tiểu cô nương trong gương được búi tóc thành một nụ hoa rất đáng yêu, rìa tóc được chải gọn gàng, một đôi mắt nhấp nháy, mặc dù làn da hơi đen một chút, nhưng nhìn qua vẫn rất đẹp, còn rất chỉnh tề, trông giống như một miếng đậu phụ vừa mới được cắt xong.

Cố Tích Cửu vừa lòng.

Tình bạn giữa nữ nhân với nhau thật sự rất dễ dàng thành lập. Một canh giờ sau (2h), Cố Tích Cửu và Liễu Thiên Đại cô nương đã trở thành bằng hữu.

Cố Tích Cửu chẳng những ra tay trị hết bệnh kín cho Liễu Thiên Đại, còn tặng kèm nàng ấy bí phương dưỡng nhan và thuật trang điểm thần kỳ.

Liễu Thiên Đại cô nương nghe nói Cố Tích Cửu vội vã muốn lên đường, lập tức hào phóng đưa một tọa giá (cỗ xe) của mình cho nàng.....

Liễu Thiên Đại tự mình đưa Cố Tích Cửu lên xe, lúc này mới trở về sân của mình. Nàng vừa mới vào cửa thì giật mình một cái, trong phòng nàng có một người đang chờ.

Dáng người yếu diệu, váy áo vàng nhạt, tóc mây như sương mù, trên mặt được trùm một tấm lụa mỏng, che khuất khuôn mặt tuyệt mỹ, chỉ lộ ra một đôi mắt phượng hẹp dài dường như cất giấu mị hoặc. Một cái chớp mắt nhẹ nhàng dường như cũng có thể câu mất linh hồn nhỏ bé của người.

Người này cực kỳ đẹp, đẹp đến nỗi khiến người không nhìn ra được tuổi.

Người này đang ngồi ở trước bàn với một tách trà trong tay. Tách trà đang xoay tròn ở trong lòng bàn tay. Rất hiển nhiên, người này có chút nhàm chán.

"Tích ma ma!" Liễu Thiên Đại nhanh chóng quỳ xuống.

Người này đúng là chủ nhân bên ngoài của Tiêu Hồn Điện —— Tích ma ma.

Tích ma ma không thường lộ diện, ngày thường xử lý mọi chuyện ở Tiêu Hồn Điện đều có ma ma chuyên môn phụ trách. Thỉnh thoảng bà mới ghé qua phòng các cô nương một lần, dặn dò một chút sự tình.

Bất cứ người nào cũng không thể ngờ tới, Tích ma ma của Tiêu Hồn Điện sẽ là một vị mỹ nhân thiên kiều bá mị như thế.

Tích ma ma đa tài đa nghệ, tài nghệ của các hoa khôi trong Tiêu Hồn Điện cơ bản đều do bà truyền thụ.

Vị Tích ma ma này cũng rất kỳ lạ, khi Liễu Thiên Đại mới tám tuổi tiến vào Tiêu Hồn Điện, lúc ấy được Tích ma ma tự thân dạy dỗ. Lúc đó dáng vẻ của Tích ma ma cũng giống như thế này, hiện tại đã mười năm trôi qua, Tích ma ma vẫn giống như cũ. Dường như năm tháng đã bị đóng băng, bà vĩnh viễn sẽ không bao giờ già.

Liễu Thiên Đại rất ngạo mạn, nhưng duy nhất tôn kính Tích ma ma.

Các cô nương trong Tiêu Hồn Điện đều rất tôn kính Tích ma ma, vừa kính vừa sợ lại vừa yêu thích.....

Tích ma ma gần một năm qua không hề lộ diện, hiện tại bỗng nhiên xuất hiện ở trong phòng nàng, Liễu Thiên Đại rất kinh ngạc.

"Thiên Đại, khách nhân vừa rồi người tiếp có phải là một vị tiểu cô nương hay không? Khuôn mặt rậm rắng, y thuật rất cao?" Tích ma ma nói thẳng.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 202: Phía trên đang tìm nàng

Liễu Thiên Đại càng thêm kinh ngạc, nhưng không hề phủ nhận: "Vâng, Tích ma ma, nàng..... có vấn đề gì sao?"

Đôi mắt Tích ma ma hơi chớp động, nhẹ nhàng thở dài: "Nàng có lẽ chính là người phía trên đang tìm, Cố tiểu thư Cố Tích Cừ!"

Liễu Thiên Đại: "....." Nàng đương nhiên từng nghe nói về Cố Tích Cừ.

Rốt cuộc, gần nhất vị Cố lục tiểu thư gây ra rất nhiều chuyện như vậy, sự tích của nàng đã truyền ra khỏi đế đô, truyền tới thành phố này.....

"Nàng..... nàng không phải mất tích ở trên đường tới Khải Thiên Đài hay sao? Có người thậm chí đồn rằng, nàng đã bị Long tông chủ Thiên Ván Tông mang đi, sao nàng có thể đơn thương độc mã tới đây?" Liễu Thiên Đại tự hỏi.

Tích ma ma lắc đầu đứng lên, không trả lời câu hỏi của nàng, thay vào đó trực tiếp hỏi một vấn đề khác: "Người đưa cho nàng chiếc chu huân tọa giá?"

"Vâng, cô nương kia vội vã lên đường, tốc độ muốn nhanh một chút, vì vậy ta đã....."

Tích ma ma gật đầu, không nói gì liền đi ra ngoài.

"Tích ma ma, ngài là muốn thông báo với phía trên?" Liễu Thiên Đại đuổi theo vài bước.

Tích ma ma thờ ơ nói: "Pheo trên đang tìm nàng, chúng ta phát hiện ra hành tung của nàng tất nhiên phải bẩm báo."

"Vâng..... phía trên có thể gây bất lợi với nàng hay không?"

Tích ma ma thở dài: "Thiên Đại, người lo lắng quá nhiều. Những điều đó không phải là sự tình chúng ta nên nhọc lòng." Tích ma ma bước đi ra ngoài.

.....Edit: Emily Ton.....

Chu huân tọa giá thật ra là một chiếc xe ngựa. Xe ngựa này rất tinh xảo, phía trên vẽ có một con chu huân ngẩng đầu đứng thẳng, nhìn qua vừa lịch sự tao nhã vừa có khí thế.

Ngựa kéo xe cũng rất nổi tiếng —— Hoà Văn Câu.

Da lông như lửa, đi nhanh như gió, nghe nói có thể đuổi kịp tốc độ ánh sáng, nhanh kinh người, có thể chạy ngàn dặm trong một ngày.

Đó chính xác là buổi chiều, xe ngựa chu huân tăng tốc đi nhanh như bay ở trên quan đạo, người đánh xe cũng là phu xe quen tay đưa đón Liễu Thiên Đại, đánh xe vừa nhanh vừa ổn định.

Khi xe đang lao nhanh, một chiếc tọa giá bỗng nhiên xuất hiện từ hướng ngược lại. Tọa giá kia nhìn qua rất điệu thấp, thùng xe làm bằng gỗ thô rất bình thường. Trên thùng xe có vẽ rồng trúc cực kỳ sinh động, giống như một trận gió thổi qua, rồng trúc kia sẽ lay động ở trên thùng xe.

Chiếc xe được kéo bởi một con ngựa cao, lông trắng như tuyết, rất đẹp.

Chiếc xe này giống như xuất phát từ dưới nền đất, trực tiếp xuất hiện cách xe ngựa chu huân không xa.

Nếu không phải kỹ thuật phu xe chu huân cực kỳ thuần熟, kịp thời giữ chặt tọa kỵ, chỉ sợ hai xe đã trực tiếp đụng nhau!

Chiếc xe dừng lại, phu xe chu huân kinh hồn chưa định, đang định ngẩng đầu trách cứ, bóng người trên xe ngựa đối diện nhoáng lên, trực tiếp nhảy lên trên chiếc xe này của hắn.

Phu xe còn chưa kịp có phản ứng, người nọ đã đẩy cửa thùng xe ra, cúi người đi vào.

Phu xe: "..... Gì vậy..... Người nào?!"

Người nọ hành động quá nhanh, giống như tia chớp, phu xe căn bản không nhìn thấy rõ đối phương thế nào, thậm chí cũng không biết đó là nam hay nữ.....

Ai to gan như vậy? Ngay cả tọa giả của Liễu cô nương cũng dám tấn công?!

Phu xe cũng là người biết võ công, hơn nữa võ công không thấp. Sau khi hấn phát giác không ổn, lập tức nhảy lên, đang muốn vọt vào thùng xe bắt người xâm nhập kia, không ngờ bóng người trước mắt chợt lóe, người xâm nhập tự mình lao ra, vừa lúc đối mặt với hấn: "Cô nương bên trong đâu rồi?!"

Lúc này phu xe mới nhìn thấy rõ ràng người trước mắt, trái tim đột nhiên nhảy dựng, không dám nói ra lời nói trách cứ.

Người nọ một thân áo choàng màu xanh thẫm, dáng người đĩnh bạt, anh tuấn phiêu dật. Trên đầu hấn mang mũ có rèm, che khuất khuôn mặt. Mặc dù không nhìn thấy bộ mặt người kia như thế nào, nhưng khí tức trên người lại khiến người ta có một loại cảm giác giống như núi rừng sau cơn mưa.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 203: Tích Cữu! Nàng đang trốn tránh ta sao?

Người này rõ ràng đã thu liễm khí thế trên người, nhưng loại uy thế từ trong xương cốt vẫn khiến người không dám coi khinh, càng không dám trêu chọc.

Phu xe cũng là người thức thời, vừa thấy khí thế người này liền biết, người này tuyệt đối không phải hấn có thể chọc đến!

Đôi mắt dưới mũ có rèm của đối phương nhìn chằm chằm khiến hấn sồn tóc gáy, trái tim đập mạnh giống như tiếng trống!

Phu xe sợ hãi nói: "Cô nương kia..... cô nương kia không phải đang nghỉ ngơi ở bên trong hay sao? Khi nàng lên xe đã nói rất buồn ngủ, muốn được nghỉ ngơi, nói tiểu nhân đừng quấy rầy nàng..... Sao vậy? Nàng không ở bên trong?"

Người nọ: "....."

Trong tay người nọ đang cầm một chiếc áo choàng, một chiếc áo khoác ngoài của nữ hài tử.

Giờ phút này người nọ đang nắm chặt áo choàng kia, đầu ngón tay đều có chút trắng bệch.

Bên trong chăn đệm lạnh lẽo, chính tề, rất hiển nhiên nữ hài tử trong thùng xe đã rời đi từ lâu.

Người nọ chỉ tìm thấy áo choàng này ở bên trong. Đây là chiếc áo khoác của nàng, trên đó còn còn sót lại mùi hương trên người nàng, rất dễ ngửi nhưng lại khiến trái tim hấn đau đớn!

Tích Cữu! Nàng đang trốn tránh ta sao?

Ta chung quy sẽ không hại nàng, ta chỉ muốn mang nàng về núi Thiên Ván, để nàng nhìn xem nơi đó, để nàng có thể nhìn thấy những gì ta đã làm cho nàng.

Tích Cữu, đời trước chúng ta đã bỏ qua nhau, một đời này ta tất nhiên sẽ không buông tay. Nàng tới đây đã cho ta thêm một lần cơ hội.....

Hắn giơ tay thả một con trùy tung điểu bảy màu sắc sỡ: "Tiếp tục tìm!"

Hắn đang muốn xoay người quay lại xe của mình, trong không trung lại có một tiếng chim hót, một con chim xanh biếc bay tới, xoay xung quanh hấn, kêu riu rít một hồi, sau đó phun ra một quả phù chú trong suốt, đáp xuống ở trong lòng bàn tay của hấn.

Hắn mở phù chú ra, một giọng nói yêu kiều giòn giã truyền ra từ phù chú: "Sur phụ, Tích Tích có việc bẩm báo với sư phụ. Cổ Tích Cữu mấy ngày trước đã dùng quỷ kế nên may mắn thắng đồ nhi. Mấy ngày nay đồ nhi vẫn luôn điều tra nàng, chỉ sợ nàng đã bị tà ma ngoại đạo bám vào người....." Giọng nói kia đúng là của Cổ Tích Tích.

Phía sau dường như còn có rất nhiều lời nói nữa, nhưng hấn lại không có tâm tư nghe hết, vẫy tay một cái, giọng nói trong phù chú kia bị gián đoạn, trực tiếp hóa thành tro bụi biến mất.

Người đội mũ có rèm kia chính là Long Tư Dạ, hấn lấy ra một quả phù chú khác, lạnh lùng nói một câu: "Chuyện của nàng ngươi không cần tiếp tục hỏi đến! Không được có ý đồ với nàng! Ngươi học nghệ không tinh còn trách người khác, quay về núi suy nghĩ ba năm." Phù chú kia là lưu thanh chú, có thể truyền thanh âm tới đối phương.

Hắn đưa phù chú kia cho con chim xanh, chim xanh ngậm miệng một cái, vỗ vỗ cánh bay đi.

Hắn nghiêng người và lên xe ngựa, con ngựa trắng như tuyết hí lên một tiếng thật dài, kéo theo xe ngựa chạy như bay rồi đi, chớp mắt đã không thấy bóng dáng.

Phu xe chu huân: "....."

Phu xe giống như đang nằm mơ trở lại trên xe của mình, không nhận được làm bầm lều bầu: "Trời ơi, ta vừa nhìn thấy tông chủ Thiên Văn Tông, hân còn nói chuyện với ta..... Vị cô nương kia rốt cuộc là người nào vậy? Không ngờ lao động vị tông chủ này tự thân xuất mã tìm kiếm....."

Phu xe không nhận được lại chạy đến nhìn nhìn trong xe, lục soát hết mọi xó xỉnh góc ngách của thùng xe, nhưng không tìm được chút manh mối.

Xem ra vị tiểu cô nương không lưu lại gì ngoài chiếc áo choàng, và chiếc áo kia cũng không giống như nàng đã để quên trên xe, mà giống như cố ý ném ở trên xe để hấp dẫn người chú ý.....

Vậy tiểu cô nương kia rốt cuộc đã rời đi như thế nào?

Đây là điều khiến phu xe khó hiểu nhất.

Sau khi nàng lên xe, xe ngựa này vẫn luôn bay nhanh, hơn nữa thùng xe chỉ có một cửa phía trước. Nếu tiểu cô nương rời đi, không có khả năng giấu điếm được đôi mắt của hân. Nhưng người đã mất tích, quả thực giống như biến mất từ không khí mỏng!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 204: Người này tự mình tìm chết....

"Tiểu cô nương này không phải là quý, đúng không?!" Phu xe lắc lắc đầu, lăm lăm đi ra từ trong thùng xe, vừa mới ra ngoài lập tức sùng sốt!

Trên đỉnh một cây đại thụ cách đó không xa, một người đang lơ lửng đứng đó. Một thân áo tím bay múa, một chiếc mặt nạ quý che khuất khuôn mặt của hân.

Không biết người này đã đứng trên cây bao lâu, nhìn qua nhẹ nhàng như tiên.

Người này đang cúi đầu nhìn hân.

Người này rõ ràng không làm gì cả, nhưng lại khiến phu xe rung mình một cái!

"Quy tắc thứ tám trong nội quy của Tiêu Hồn Điện là gì?" Người áo tím kia bỗng nhiên lười biếng mở miệng, giọng nói êm tai giống như nước chảy.

Sắc mặt phu xe hơi đỏ, giật mình nhìn người kia: "Ngài..... Ngài hỏi điều này làm gì?"

Người áo tím kia không đáp, chỉ nhìn chăm chăm vào hân.

Dưới ánh mắt như lễ rửa tội như thế, phu xe có cảm giác cả người giống như đắm mình ở trong nước đá, trái tim đập mạnh như muốn nhảy ra ngoài, nhưng hân vẫn không muốn trả lời, cứng cổ không nói lời nào.

Người áo tím dường như mỉm cười, sau đó thông thả ung dung nói ra quy tắc thứ tám trong nội quy của Tiêu Hồn Điện: "Chưa được khách nhân cho phép, bất luận thời điểm nào cũng không được tiết lộ bí mật khách nhân, không được phê bình khách nhân. Người vi phạm sẽ bị cắt lưỡi và phạt ba năm tù lao....."

Sắc mặt phu xe thay đổi!

Hân dường như không ngờ người trước mắt này lại biết quy củ của Tiêu Hồn Điện. Hân sợ tới mức lui về phía sau hai bước, gần như ngã xuống xe.: "Ngươi..... sao ngươi biết....."

Người áo tím kia ngắt lời hân: "Ngươi tự mình chấp hành? Hay do người từ đại lao?"

Phu xe run rẩy một chút, bỗng nhiên quát một roi ở trên mông ngựa!

Con ngựa hí dài một tiếng, kéo theo xe ngựa chạy nhanh như bay.

Người áo tím không đuổi theo, dưới chân cũng không nhúc nhích.

Một lát sau, phía trước truyền đến một tiếng vang lớn, cùng với một tiếng kêu thê lương thảm thiết, giống như chiếc xe đâm thẳng vào vách núi đá.....

Tiếng kêu thảm thiết kia dừng lại, rõ ràng đã chân chính xe hủy người vong.

Người áo tím đứng ở nơi đó cười cười.

Hắn vốn dĩ muốn lưu lại cho người ta một con đường sống, không ngờ người này tự mình tìm chết.....

Hắn búng ngón tay một cái, một tia sáng loé lên từ trên đầu ngón của hắn, bay thẳng lên không trung.

Một lát sau, một vị thiếu nữ nhanh chóng xuất hiện, cung kính hành lễ: "Chủ thượng."

Người áo tím kia nhẹ nhàng mở miệng: "Đưa xe và xa phu về Tiêu Hồn Điện, nhân tiện nói cho A Tích, Tiêu Hồn Điện nên sửa sang lại một lần nữa. Nếu như bị bại lộ, bảo nàng trực tiếp mang đầu tới gặp bốn tọa!"

Thiếu nữ gật đầu đáp lại một tiếng, rồi đi.

Người áo tím đứng ở nơi đó một lúc thật lâu. Hắn giờ tay nhìn nhìn chiếc nhẫn đen như mực ở trên ngón tay, không chút để ý thổi một cái.

Bảo bối, thuật thuận di của nàng hiện tại không thích hợp bị quá nhiều người biết tới, nếu không nàng sẽ gặp phải đại phiền toái. Bốn tọa vì nàng, tự mình ra tay xử trí tiểu nhân vật, dường như có chút hạ giá.....

.....Edit: Emily Ton....

Một thân áo bào hoa lụa, trên đỉnh đầu là chiếc mũ viên ngoại, thân thể béo như một quả cầu, trên mặt có ria mép hai bên, trông rất sống động.

Đây là ngự trang hiện tại của Cố Tích Cửu.

Lúc này nàng đang ở bên trong một chiếc xe ngựa có vẽ hình con điều hầu, thoải mái dễ chịu nằm ngủ bên trong.

Xe này là xe tốt nhất, nhanh nhất tại trạm dịch. Mặc dù không hoa lệ khí phách giống như vương công quý tộc, nhưng tốc độ lại không thua kém chút nào, một ngày chạy trên hai ngàn dặm vẫn không thành vấn đề.

Đương nhiên, bằng giá xe này cũng rất đắt, thuê một ngày muốn ngàn lượng bạc, còn phải bao phu xe ăn uống.

Trong thùng xe truyền đến tiếng ngáy nhỏ, xa phu đánh xe bên ngoài không nhìn được lác lác đầu.

Hôm nay bọn họ đều nhận được dụ lệnh phía trên truyền xuống, nói rằng phải chú ý tới một người thấp bé.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 205: Tả..... Tả thiên sư đại nhân!

Hôm nay bọn họ đều nhận được dụ lệnh phía trên truyền xuống, nói rằng phải chú ý tới một người thấp bé.

Người này rất giỏi dịch dung, hiểu hoá trang, thích vẽ làn da rám nắng, vốn là nữ hài tử. Một khi nhìn thấy loại người này, không được rút dây động rừng, phải lập tức âm thầm bẩm báo lên trên.

Nếu như có thể bắt được người phía trên muốn bắt, người báo tin sẽ nhận được vạn lượng vàng.....

Treo số tiền thưởng lớn như vậy đã khiến cho đôi mắt của mỗi xa phu trong cả trạm dịch đều trừng lẫn nhau, lần lượt âm thầm nhìn kỹ khách nhân trên xe của mình.

Chỉ cần có cảm giác khả nghi thì ngay lập tức dùng mật tin bẩm báo lên trên.

Mặc dù vị xa phu này cũng rất muốn kiếm vạn lượng vàng, nhưng căn bản không có chút nghĩ ngợi gì về tên viên ngoại béo ú trên xe của mình.

Thông thường, những người bị truy nã khi hành tẩu bên ngoài sẽ cực kỳ điệu thấp, không gây chuyện không sinh sự, hận không thể khiến người bỏ qua sự tồn tại của hắn.

Nhưng vị tiểu viên ngoại béo ú này lại cực kỳ kiêu ngạo, chẳng những ăn mặc lấp lánh ánh vàng nổi bật, hành vi lại càng giống như nhà giàu mới nổi. Bất cứ người nào liếc mắt nhìn hắn lâu hơn một chút, hắn cũng có thể nổi trận lôi đình ngang ngược chỉ trích.

Nhưng hắn quả thực cũng là người có tiền, đưa tiền cũng rất thống khoái.

Thường thì khi mướn xe, khách nhân sẽ đặt cọc một nửa tiền trước, sau khi đến đích sẽ trả khoản còn lại.

Nhưng vị tiểu viên ngoại béo ú này trực tiếp trả hết toàn bộ, còn cho thêm xa phu một trăm lượng tiền bo.

Hắn phân phó xa phu đánh xe cẩn thận, chỉ cần hầu hạ hắn vui, sau khi đến nơi hắn sẽ thưởng thêm hai trăm lượng.

Nhà giàu mới nổi hào phóng như vậy, tự nhiên mỗi người đều thích. Vì thế, mặc dù xa phu này xem thường hắn ở trong lòng, nhưng đánh xe vẫn rất tận tâm.

Giờ phút này nghe thấy tiếng ngựa truyền ra từ bên trong thùng xe, phu xe không ngừng lắc đầu.

Nếu như người này là người phía trên muốn bắt, hắn sẽ viết chữ ngược!

Tên đường có rất nhiều xe qua lại, xe của quan gia đệ tử thường xuyên đi ngang qua. Hầu hết quan gia đệ tử đều rất giàu có, vì thế khi trước mặt xuất hiện vài chiếc xe đẹp để quý giá, xa phu vẫn không để ở trong lòng.

Những chiếc xe phía trước bỗng nhiên dừng lại, ngăn cản đường đi của chiếc xe này.

Xa phu: "....."

Xa phu giữ chặt ngựa, kinh ngạc nhìn mấy chiếc xe giá chặn đường phía trước. Đợi khi thấy rõ dấu hiệu trên những xe giá của đối phương, xa phu liền trở nên kinh hoàng!

Xe giá của đối phương đều có màu xanh lam, nhìn giống như sóng biển. Ở trên mỗi nóc xe đều có một con rồng bằng đá ngọc bích, sinh động như thật, giống như nếu có gió thổi qua, chúng có thể sống lại và phi xuống từ trên đỉnh xe.

Ngựa kéo xe cũng không phải là ngựa thường thấy, mà là sư tử trắng như tuyết!

Những thiếu niên đánh xe còn rất tuấn mỹ, có cùng chiều cao, quần áo cùng màu, mỗi người đều khôn khéo giỏi giang, đẹp như một bức tranh.

Một đoàn xe như vậy, trên toàn bộ đại lục chỉ có một người sử dụng —— Tả thiên sư!

Xa phu bị dọa sợ gần như tè ra quần!

Hắn nhanh chóng lăn xuống ngựa, quỳ gối trên mặt đất: "Tả..... Tả thiên sư đại nhân!"

Không có người nào để ý đến hắn, những thiếu niên đó vẫn thẳng thắn ngồi trên xe, trầm mặc nhìn xe ngựa của hắn, giống như đang chờ đợi cái gì.

.....

Cố Tích Cửu đã mệt muốn chết, nàng liên tiếp sử dụng thuật thuận di, sau đó liên tiếp dùng kế sách đổi xe. Chỉ sau khi lên chiếc xe này, nàng mới có thời gian ngủ một giấc.

Đương nhiên, xuất phát từ bản năng làm sát thủ lâu năm, cho dù khi ngủ nàng cũng rất cảnh giác, ngáy ngủ cũng chỉ để đánh lạc hướng xa phu mà thôi.

Khi nàng đang mơ màng, chiếc xe ngựa dừng lại, nàng lập tức mở to mắt, lăn một cái ngồi dậy. Khi nàng nhìn ra phía bên ngoài, lập tức nhìn thấy đoàn xe của Tả thiên sư.....

Mặc dù nàng không biết đoàn xe kia là của Tả thiên sư, nhưng nàng cũng nhìn ra được, chủ nhân của đoàn xe này nhất định cực kỳ bất phàm. Bọn họ đột nhiên chặn đường của nàng, tuyệt đối không phải là chuyện tốt!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tả Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 206: Bắt được nàng!

Cố Tích Cửu gần như không hề suy nghĩ, lập tức muốn thuận di, không ngờ nàng vừa mới thực hiện được nửa động tác, một bàn tay đã đập ở trên vai nàng, một giọng nói vang lên từ phía sau nàng: "Bắt được nàng!"

Giọng nói từ tính êm tai quen thuộc, cả người Cố Tích Cửu cứng đờ!

Nàng chậm rãi xoay người, thấy phía sau mình đang đứng một người. Một thân áo tím phát phới, mái tóc dài rũ xuống, mắt hồ ly trên đai buộc trán hơi hơi lóe sáng.

Tay hắn vẫn đáp ở trên vai nàng, lực đạo không lớn, nhưng lại khiến nàng không thể dùng thuật thuận di.

Tà thiên sư!

Hay là hắn cũng biết thuật thuận di?

Không ngờ hắn lại xuất hiện đột ngột như thế!

Ngón tay Cố Tích Cửu nắm chặt ở trong ống tay áo!

Hơi thở của nàng đã thay đổi, định vị phù đã bị tẩy rửa, nàng lại hoá trang thành bộ dáng này, Tà thiên sư rốt cuộc đã căn cứ vào đâu để tìm được nàng?!

"Thật xấu xí! Nàng thật sự càng ngày càng không ra gì." Đế Phát Y nhìn vào thân hình mập ú của nàng, mở miệng. Hắn không nỡ nhìn thẳng vào hai hàng ria mép của nàng. Đầu ngón tay loé lên ánh sáng, trực tiếp bao phủ khuôn mặt Cố Tích Cửu.....

Một lát sau, ánh sáng tan biến, Cố Tích Cửu vẫn mang thân hình tiểu viên ngoại mập mạp, chỉ có hai hàng ria mép đã biến mất.

Đế Phát Y: "....." Hắn quả thực rất buồn bực, ngón tay chỉ về phía mặt nàng: "Nàng đã dùng thứ gì để dịch dung vậy?"

Hắn vừa rồi dùng ánh sáng có thể rửa sạch các loại dịch dung, chưa từng thất bại, không ngờ lần lại không có hiệu quả ở trên mặt nàng!

Cố Tích Cửu quay mặt qua một bên, thô lỗ nói: "Ta đây là trời sinh như thế! Người là ai? Vì sao lại chạy vào trong xe của ta? Lăn....."

Mấy lời phía sau còn chưa nói hết, môi nàng đã bị một ngón tay của hắn đè lại.....

Cố Tích Cửu sững sờ!

Nàng giơ tay muốn gỡ ngón tay đối phương ra, không ngờ tay nàng vừa mới vừa động, nàng đã bị đối phương điểm huyệt đạo. Nàng thẳng tắp đứng ở nơi đó, giống như một khúc gỗ.

Ngón tay hắn vẫn còn ở trên môi nàng, mang theo mùi hương thoang thoang. Mùi hương kia có lực mê hoặc nhân tâm, dường như có thể theo hô hấp tiến vào trái tim, khiến trái tim nàng khẽ run rẩy.

May mắn thay, khi hắn điểm huyệt đạo, ngón tay cũng rời khỏi môi nàng. Nếu không, Cố Tích Cửu không thể không chế nổi, chắc chắn sẽ há mồm cắn hắn!

Ngón tay hắn bắt đầu vuốt ve ở trên mặt nàng.

Thứ dùng để dịch dung trên mặt Cố Tích Cửu mỏng như làn da, cũng có cảm giác, cũng sẽ mặt đỏ, gần giống như đúc làn da chân thật.

Lòng bàn tay hắn vuốt ve ở trên mặt nàng, dường như mang theo một chút kiêu diễm ái muội nói không nên lời.

Cố Tích Cửu lần đầu tiên bị người sờ như vậy, chỉ cảm thấy lông tơ toàn thân đều dựng thẳng lên!

"Bỏ tay người ra!" Nàng cắn răng quát khế, dùng giọng nói vốn có của mình mà không phải là giọng nói nam nhân thô ráp.

Đế Phát Y rũ mắt nhìn nàng: "Ồ, dùng giọng nói thật?"

Cố Tích Cửu biết hắn đã nhận ra mình, vì thế không cần che dấu nữa. Nàng nhìn hắn lạnh giọng nói: "Chưa đầy một ngày, các hạ đã dùng linh lực truy tìm ta. Không sợ độc phát biến thành hoạ quan?"

Hắn thật sự cho rằng nàng đã lừa hắn?

Cổ mà nàng đã hạ thực sự có hiệu quả này!

Đế Phát Y mỉm cười, giơ tay xoa xoa đầu nàng: "Không sợ! Bảo bối, nếu bốn tọa biến thành hoạ quan, người xui xẻo chính là nàng. Đương nhiên, với điều kiện là nàng phải toàn mạng xông ra khỏi khu rừng hắc ám."

Hắn bế ngang nàng lên: "Bây giờ trở về cùng bốn tọa trước."

Hắn ôm nàng đi nhanh ra khỏi xe ngựa.

Vì thế, xa phu kia lại nhìn thấy một cảnh cả đời khó quên.

Vị Tà thiên sư khuyhuyệt thiên hạ ôm một tiểu viên ngoại tròn vo ở trong lòng ngực ra khỏi xe ngựa ——

Chẳng những mã phu trọn mắt há hốc mồm, ngay cả những thủ hạ của Tà thiên sư đối diện cũng há hốc mồm.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 207: Cả người hơi căng thẳng!

Tuy nhiên những người này rốt cuộc đều đã được huấn luyện rất tốt, bọn họ nỗ lực khống chế để không hiện ra biểu tình kinh ngạc trên mặt, thủy triều chợt loé hai bên, lộ ra chiếc xe ngựa ở giữa.....

Động tác của Đế Phát Y rất nhanh, Cố Tích Cửu còn chưa kịp nhìn xem xe ngựa kia có bộ dáng thế nào, người đã bị hất ôm vào trong thùng xe.

Sau đó nàng bị ném ở trên một khối đệm mềm, còn lăn một vòng, thiếu chút nữa lăn đến dưới chân hấn.

"Đi đi." Đế Phát Y phân phó một tiếng.

Bên ngoài có thuộc hạ dò hỏi: "Chủ thượng, có cần thanh tràng hay không?"

Cố Tích Cửu nhảy dựng trong lòng, nàng hiểu ý thanh tràng là gì. Đó chính là xử lý sạch sẽ toàn bộ những người vây xem, tránh bị rò rỉ tin tức ra ngoài.

"Không cần, bỏ tẩy tràng." Đế Phát Y nói ra năm từ.

Mã xa phu trợ mắt nhìn những chiếc xe ngựa của Tà thiên sư đối diện, từng chiếc một bay lên trời, theo sau là chiếc xe ngựa lớn màu bạc ở giữa.

Mã xa phu vẫn còn ngây ngốc, quỳ gối nơi đó nhất thời quên cả đứng dậy.

Trước mắt Mã xa phu có một chiếc trường bào màu xanh nước biển chớp động. Mã xa phu theo bản năng ngẩng đầu, hấn nhìn thấy một vị thiếu niên đang đứng ở trước mặt mình. Đó đúng là một trong những thù hạ của Tà thiên sư.

Sắc mặt Mã xa phu thay đổi, lo sợ mình sẽ bị diệt khẩu, vội vàng dập đầu: "Tiểu nhân sẽ không nói gì....."

Hấn còn nói chưa xong, cả người đã cứng đờ, miệng cũng tự động mở ra, một viên dược đã chạy thẳng xuống yết hầu của hấn.....

Một lát sau, thiếu niên mặc trường bào màu xanh nước biển đánh xe đuổi theo đội ngũ kia.

Mã xa phu ngơ ngác quỳ gối nơi đó, ngơ ngác nhìn nơi này, nơi kia.

Thật kỳ lạ, vì sao hấn lại quỳ ở đây? Đã xảy ra chuyện gì?

"Lão Mã, người quỳ nơi đó làm gì?" Có một chiếc xe ngựa phía sau đi tới, xa phu đánh xe đứng là bằng hữu của lão Mã.

Mã xa phu gãi đầu đứng lên, chỉ cảm thấy đầu óc mơ hồ, không nhớ gì cả.....

.....

Các bức vách trên thùng xe đều rất lộng lẫy xa hoa, trên vách được khảm dạ minh châu, ánh sáng trong thùng xe rất dịu, thậm chí có gió nhẹ nhàng thổi qua.

Cố Tích Cửu nằm ở trên đệm mềm, đề phòng nhìn Tà thiên sư đang ngồi trước mặt, cả người hơi căng thẳng!

Tà thiên sư đang chống cằm nhìn nàng, đáy mắt có tìm tòi nghiên cứu. Hấn đánh giá nàng từ đầu đến chân, lại đánh giá từ chân lên đầu. Một lát sau, hấn mở một cái rương bên cạnh ra, lấy một đồng dụng cụ từ bên trong ra ngoài.....

Dao, kéo, nhíp, đĩa, thậm chí còn có búa nhỏ. Mỗi một thứ đều rất tinh xảo sắc bén, hơi giống với thiết bị phẫu thuật ở thời hiện đại.

"Người đang cố làm gì?" Cố Tích Cửu cuộn tròn thân thể và di chuyển về phía sau.

Đế Phát Y xoay cái kéo trong lòng bàn tay, đầu chiếc kéo nhắm thẳng về phía nàng, biểu tình trên mặt giống như đang cân nhắc xem nên hạ kéo xuống từ đâu: "Làn này nàng dịch dung đặc biệt tuyệt diệu, bản tọa muốn cắt ra nhìn một cái." Hấn nói xong định cúi người xuống.

"Đừng! Để ta tự làm!" Cố Tích Cửu không dám để hấn tự mình động kéo. Nếu không, đoán chừng hấn có thể cắt luôn cả da mặt nàng!

"Yên tâm, bản tọa sẽ rất nhẹ tay, nhiều nhất chỉ cắt qua da nàng một chút. Bản tọa có linh dược, chỉ cần bôi lên là sẽ khỏi hấn....." Đế Phát Y vươn tay trái ra, giống như muốn véo mặt nàng.

Nếu không phải Cổ Tích Cửu đang bị điểm huyết đạo nên không thể động võ, nàng sớm đã dùng một chân đá hấn.

Lúc này nàng chỉ có thể cắn răng dán mắt lên trên vách thùng xe: "Thứ ta dùng để dịch dung không thể cắt được!"

"Hả?" Đế Phát Y nhướng mày, kiên nhẫn nhìn nàng: "Vậy rửa đi thì sao? Chắc là không được đúng không? Ở Mãn Hương hồ nàng ngâm người lâu như vậy, nhưng nó không hề biến mất."

Cổ Tích Cửu hơi nhắm mắt lại, để giữ được lại khuôn mặt nhỏ của mình, nàng chỉ có thể tiết lộ bí mật dịch dung của mình: "Nói cấp dưới của người chuẩn bị một chút dấm, rượu trắng..... nước ấm. Chờ có đầy đủ mọi thứ, ta sẽ tự mình rửa!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 208: Ta không nóng! Không cần cởi ra

Nàng liên tiếp nói vài điều nữa, Đế Phát Y lắng nghe một lúc, sau đó lại đánh giá nàng vài lần: "Nàng đang muốn tự uớp hay là tự hãm mình?"

Cổ Tích Cửu nhắm mắt lại: "Nếu muốn loại bỏ những thứ trên mặt ta chỉ có thể dùng những thứ này, người có thể không tin!"

"Bỏ tóa tin." Đế Phát Y khẽ cười: "Nhưng, những thứ trên người nàng thì sao?"

Hắn liếc mắt nhìn thân mình tròn vo của nàng một cái: "Nàng đã mặc mấy lớp áo bông nên trong? Mặc kín như vậy không sợ nổi rôm hay sao? Có muốn bỏ tóa cởi ra giúp nàng hay không? Đừng bị sốc vì nóng....."

Cổ Tích Cửu: "..... Ta không nóng! Không cần cởi ra."

Để khiến mình trông béo như thật, thứ nàng dùng để dịch dung trên thân thể cũng giống như làn da thật, sờ lên bụng nàng thật sự sẽ có cảm giác thịt mỡ.

Việc loại bỏ những "thịt mỡ" trên người sẽ càng khó hơn, nàng cần dùng một số nguyên liệu đặc biệt để ngấm tẩm

Hiện tại nàng ở bên trong thùng xe của Đế Phát Y, mặc dù thùng xe này đủ lớn, có thể để vừa bốn tám, nhưng nàng không muốn khóa thân tẩm ở trước mặt Tà thiên sư!

Đế Phát Y vừa phân phó người đi mua những thứ theo lời của Cổ Tích Cửu, vừa khẳng định hỏi nàng: "Thật sự không nóng?"

"Thật sự, ta rất mát mẻ. Người xem, trên mặt ta không có một chút mồ hôi." Cổ Tích Cửu chỉ có thể nói như thế.

Đế Phát Y thật ra rất dễ nói chuyện: "Được thôi, tùy nàng."

Cổ Tích Cửu âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, xem ra Tà thiên sư vẫn chưa hoàn toàn biến thái.

"Người muốn đưa ta tới nơi nào?" Mặc dù thùng xe có cửa sổ, nhưng nàng nằm ở nơi đó, chỉ có thể nhìn thấy bên ngoài cửa sổ thỉnh thoảng hiện lên từng đám mây trắng, rất hiển nhiên xe này đang chạy ở trên trời.....

"Khải Thiên Đài." Đế Phát Y nói ba từ.

Cổ Tích Cửu cứng đờ: "Người đã nói cho ta ba ngày đêm!"

"Ồ, đó là dưới tình huống nàng không chạy. Trên thực tế, nàng chẳng những chạy, còn hạ độc bốn tóa." Đế Phát Y nói giọng lạnh băng.

"Ta..... chẳng phải ta hạ độc không thành công hay sao. Người cũng không bị gì. Người là thiên sư, hà tất phải so đo với một hài tử như vậy?"

"Không, nàng thành công." Đế Phát Y chậm rãi nói: "Bốn tóa thật sự trúng độc của nàng, đối với việc có bị gì hay không, còn phải chờ sau khi nàng thành thân với ta mới có thể biết được."

Cổ Tích Cửu: "....."

Nàng âm thầm hít vào một hơi: "Cung chủ, ta cảm thấy chúng ta cần phải nói chuyện."

Đế Phát Y nhìn nàng: "Cung chủ không phải ai cũng có thể tùy tiện gọi. Một, đó phải là thuộc hạ của bốn tóa, hai là bằng hữu bốn tóa, ba là người bên gối bốn tóa. Nàng thuộc vào loại nào?"

Cố Tích Cửu: "....." Nàng vừa không phải là thuộc hạ của hắn, cũng không phải là bằng hữu của hắn, tất nhiên càng không phải là người bên gối hắn.....

"Vậy..... Thiên sư đại nhân ——"

"Trong triều có hai vị thiên sư, nàng xưng hô như vậy, bốn tọa sao biết được nàng đang gọi ai?"

Cố Tích Cửu không muốn tranh luận tới cùng: "Được thôi, Tà thiên sư đại nhân, ta....."

"Thế nhân toàn gọi bốn tọa như thế, nàng giống bọn họ hay sao?"

Cố Tích Cửu: "....." Thế này còn có thể tiếp tục nói chuyện tử tế hay không?!

"Vậy Tích Cửu nên xưng hô các hạ thế nào?"

Đế Phát Y đuổi chân ra: "Bảo bối, vấn đề này nàng nên tự mình suy nghĩ đi."

Cố Tích Cửu trầm tư một lát: "Đúng rồi, vì sao các hạ gọi ta là 'bảo bối'?"

Hắn gọi nàng như thế rất nhiều lần. Lúc ấy nàng vội vàng trốn chạy, vội vàng ứng phó với hắn, vì thế nên căn bản không để ý tới. Hiện tại nàng không nhận được nên hỏi thành lời.

Đế Phát Y lại đánh giá nàng từ đầu đến chân một lát, sau đó mới nói: "Năm đó bốn tọa có chuyến du hành bên ngoài, lần đầu tiên khi nhìn thấy nàng, nàng chỉ nhỏ như vậy." Hắn giơ tay ước lượng lớn nhỏ một chút: "Lúc đó bốn tọa đã gọi nàng một tiếng bảo bối."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 209: Mặt mũi giá bao nhiêu? Mạng quan trọng nhất!

Hắn thở dài cảm thán: "Năm tháng như trôi đưa, chỉ chớp mắt tiểu oa lúc trước đã lớn như vậy."

Cố Tích Cửu: "....."

Nàng rút cuộc nhớ tới mình nên xưng hô với hắn thế nào: "Thì ra thiên sư đại nhân đã nhìn Tích Cửu lớn lên, vậy Tích Cửu sẽ xưng hô với ngài là Đế thúc thúc."

Đế Phát Y cứng đờ, cười như không cười nhìn nàng: "Cái gì?"

Ồ, vẫn chưa đủ tôn trọng hay sao?

Cố Tích Cửu thử thăm dò nói: "Đế gia gia?"

Đế Phát Y: "....."

Chỉ vì một tiếng xưng hô cực kỳ tôn kính này của Cố Tích Cửu, nàng đã phải trả giá đại giới rất đắt. Đế Phát Y lúc ấy chỉ cười cười, vỗ vỗ vai nàng: "Xưng hô rất hay!"

Hắn cười lạnh băng, trực giác của Cố Tích Cửu cho biết có điều gì đó không ổn.

Sự thật chứng minh, trực giác của nàng rất chuẩn, bởi vì Đế Phát Y phân phó với bên ngoài một câu: "Đi Khải Thiên Đài! Tốc độ mau một chút!"

"Vâng, chủ thượng!" Đệ tử làm xa phu bên ngoài lên tiếng, trực tiếp quay đầu xe. Xa giá một lần nữa bay nhanh như chớp.

Xa giá vừa tăng tốc, tự nhiên không ổn định nữa. Cố Tích Cửu bị điểm huyết đạo, thân thể không thể tự chủ, hiện tại đáng người nàng lại giống như quả cầu, bị lăn lộn âm ỉm ở trong thùng xe.....

Cũng may bên trong xe này đủ mềm, bất luận nàng lăn đến đâu cũng không đến mức bị thương, chỉ lăn đến nỗi có chút chóng mặt mà thôi.

Hơn nữa không biết vì lăn lộn hay là vì bản thân thùng xe, nàng càng lăn càng nóng. Đầu tiên là trán thấm ra mồ hôi, tiếp theo cả người đều bắt đầu đổ mồ hôi.

Cả người nàng giống như đang mặc áo bông trong ngày nắng nóng bảy tháng, sự ngột ngạt khiến người muốn nhảy dựng lên!

Nàng có một loại cảm giác sắp sửa bị say nắng, nhưng từng tảng "áo bông" trên người nàng không thể cời xuống, trái tim bốc lửa.

Máu trong người nàng sôi sục, khuôn mặt nóng như muốn nổ tung, nàng có cảm giác bản thân mình sắp bị thiêu cháy!

Trong khi Tà thiên sư vẫn bình tĩnh ngồi ở chỗ kia, nhàn nhã tự đắc đọc sách.

Cổ Tích Cửu mấy lần lăn đến dưới chân hắn, hắn đều bỏ mặc, không hề có ý giúp một tay.

Khi người quá nóng sẽ có một loại bản năng cảm ứng đối với những nơi mát mẻ. Thời điểm Cổ Tích Cửu lăn đến bên cạnh chân hắn, nàng có thể cảm giác được khu vực xung quanh hai chân hắn cực kỳ mát lạnh. Nếu nói nơi khác là ngày hè nóng nực, vậy thì quanh thân hắn trong vòng một thước chính là cuối mùa thu mát mẻ.

Nếu nàng muốn giảm bớt cảm giác oi bức này, biện pháp tốt nhất chính là ôm chân hắn. Một là cố định thân mình, hai là hạ nhiệt.

Có lẽ vì sự lưu thông máu tăng vọt do quá nóng, một huyết đạo bị điểm của nàng đã được giải khai trong quá trình lăn lộn. Mặc dù nàng không hoàn toàn khôi phục tự do, nhưng hai tay nàng vẫn có thể hoạt động một chút. Nếu nàng muốn ôm chân đối phương, nàng vẫn có thể làm được.

Mặc dù biết rằng, nếu mình ôm chân đối phương sẽ có chút hạ giá, nhưng lúc này nàng cũng đành phải vậy!

Mặt mũi giá trị bao nhiêu? Mạng quan trọng nhất!

Đừng nói ôm chân hắn, cho dù hiện tại hắn dắt tới một con heo đưa cho nàng ôm, chỉ cần có thể giải nhiệt nàng cũng ôm!

Vì thế, chờ đến khi lại lăn đến dưới chân hắn, nàng bỗng nhiên vươn tay cánh ra, ôm lấy một chân của hắn!

Đế Phát Y hơi sững sờ, cúi đầu nhìn nàng. Cổ Tích Cửu cũng ngẩng đầu lên nhìn hắn chằm chằm.

Trên gương mặt béo ú của nàng đầm đìa mồ hôi. Lần này nàng dịch dung cực kỳ cẩn thận, trên khuôn mặt thiết kế rất nhiều đốm mụn lỗ và mụn trứng cá, khiến người nhìn lần đầu sẽ không muốn nhìn lần thứ hai. Lúc này mồ hôi chảy ra, gương mặt kia càng trở nên khó coi hơn!

Đế Phát Y dời mắt, di chuyển ống tay áo giống như định làm gì đó, nhưng rốt cuộc hắn vẫn nhin xuống, chỉ thờ ơ nói: "Cổ Tích Cửu, bồn tọa là trường bối của nàng, hơn nữa nam nữ khác biệt. Nàng ôm bồn tọa như vậy không sợ sẽ bị trừng phạt vì hành vi sai trái hay sao?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 210: Ta chỉ đang ôm khối băng

"Không sợ ——" Cổ Tích Cửu quá nóng nên đầu óc có chút choáng váng, theo bản năng đáp lại một câu: "Ta chỉ đang ôm khối băng."

Đế Phát Y: "....."

Hắn trực tiếp vung ống tay áo lên, Cổ Tích Cửu bị hất ra xa.....

Và lần này sau khi bị hất ném đi, Cổ Tích Cửu không có cách nào tới gần được người của hắn.

Quanh thân hắn dường như được bao phủ bởi một cái lồng trong suốt, khiến nàng còn chưa tiếp cận được hắn trong vòng ba thước đã bị văng ra.

Hơn nữa trong thùng xe này dường như càng nóng, quả thực có thể so sánh với cái lồng hấp, và nàng chính là con heo sữa bị bỏ vào trong lồng hấp.....

Cuối cùng, Cổ Tích Cửu hôn mê bất tỉnh.

Nhiệt độ trong thùng xe giảm xuống, một chiếc khăn tay tuyết trắng đang di chuyển ở trên mặt nàng, lau toàn bộ mồ hôi trên đó.

Mũ viền ngoại của nàng rơi xuống, lộ ra mái tóc đen nhánh.

Toàn thân trên dưới của nàng chỉ có mái tóc là vẫn nguyên dạng, nhưng giờ phút này cũng bị ướt đẫm mồ hôi. Cả người nàng giống như vừa được vớt ra từ trong hồ nước.

Đế Phát Y cúi đầu nhìn nàng một lát, phát ống tay áo trên người nàng một cái. Quần áo ướt đẫm mồ hôi của nàng trở nên khô ráo chỉnh tề, thứ duy nhất không chỉnh tề chính là vạt áo của nàng. Có lẽ vừa rồi nàng quá nóng, mơ mơ màng màng kéo vạt áo ra. Lúc này vạt áo rộng mở, nửa ẩn nửa hở, lộ ra một mảnh trắng hoa hoa——

Đế Phát Y vốn dĩ đã dời ánh mắt, nhưng dường như lại ý thức được điều gì đó, vì thế hắn lại chuyển ánh mắt trở về, nhìn chăm chăm vào khoảng trắng trên ngực nàng một lát, sau đó vươn tay ra.

Hắn chẳng những không giúp nàng khép vạt áo lại, ngược lại hắn mở rộng vạt áo của nàng lớn hơn chút nữa. Rốt cuộc, hắn cũng nhìn thấy rõ cảnh trí bên trong, lông mày nhảy dựng!

Tiểu nha đầu rất có bản lĩnh!

Phương diện này cũng giống như làn da chân thật, hơn nữa còn là làn da nhột nhật của nam tử béo mập bình thường, khiến hắn rất muốn bóc nó ra! Miễn cho đôi mắt của hắn trở nên cay như vậy!

Hắn suy nghĩ một lát, một lần nữa vươn tay ra, dường như muốn thò tay vào trong vạt áo của nàng sờ sờ xem sao. Nhưng cuối cùng hắn vẫn cố nhịn xuống.

Hắn dứt khoát bế nàng lên, để nàng nửa nằm dựa trên một cái đệm mềm, sau đó vén ống tay áo của nàng lên, nhìn nhìn cánh tay của nàng. Cánh tay nàng cũng mập mập trắng trắng trẻo, phía trên còn có lông tơ bình thường!

Đáy mắt hắn hiện lên sự tò mò, vừa nhéo từng cái trên cánh tay nàng, sau đó lại xoa xoa, giống như đang cảm nhận cảm giác của cánh tay ——

Thuật dịch dung thật là cao minh!

Ngay cả hắn cũng chưa chắc có thể làm được chân thật như thế!

Nếu không phải hắn có được phương thức đặc thù tra xét, chỉ sợ thật sự đã bị nàng qua mặt!

Bản lĩnh này, đến tột cùng nàng đã học được từ ai?

Thậm chí, nàng còn chuyên nghiệp như thế!

Không ngờ nàng có thể dịch dung toàn thân. Hắn thậm chí nghi ngờ bộ vị tư mật của nàng cũng bị dịch dung, nói không chừng thực sự có đồ vật nam tính.....

Ánh mắt hắn cảm lòng không đậu, liếc nhìn phía dưới thân nàng. Nơi đó áo choàng trùng trùng điệp điệp che khuất, hắn không thể nhìn ra cái gì.

Hắn ngừng lại một chút, bàn tay nhanh chóng lướt qua nơi đó một cái.

Sau đó hắn thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Còn tốt, không có!

Xem ra nàng vẫn còn có chút khí tiết.

Ngón tay hắn lại chạm chạm trên khuôn mặt nàng, nhẹ nhàng thở dài: "Bảo bối, nàng đúng thật là khác người! Nàng đến tột cùng là ai?"

Ánh sáng của Thương Khung Ngọc trên cổ tay nàng chột lóe, ngón tay Đế Phát Y trực tiếp gõ một cái ở trên chiếc vòng!

Ánh sáng trên vòng tay Thương Khung Ngọc lập tức biến mất!

Nó giống như một chiếc vòng ngọc đã chết quấn quanh cổ tay Cố Tích Cửu.

Đế Phát Y lúc này mới vừa lòng, tiếp tục nghiên cứu làn da giả ở trên người nàng.....

Bởi vì xe chạy rất nhanh, trong thùng xe có chút xóc nảy. Hắn gio tay gõ gõ lên vách thùng xe: "Phản kích vậy sao? Chạy nhanh như vậy?!"

Thiếu niên đánh xe bên ngoài: "....." Chẳng phải chủ thượng đã nói chạy nhanh một chút hay sao?

Chủ thượng nói chính là thánh chỉ, không, còn linh hơn cả thánh chỉ.

Vì thế thiếu niên đánh xe lại giảm tốc độ, khôi phục lại tốc độ đều đều như trước.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 211: Phí phạm của trời!

Lần này Tả thiên sư khởi động một đoàn xe, xe của hắn vừa chạy chậm lại, những xe tùy tùng khác tất nhiên cũng chạy chậm theo.

Vừa rồi chạy gấp như vậy, mọi người đều có chút thở dốc, hiện tại cuối cùng có thể thở dài nhẹ nhõm một hơi. Mọi người nhanh chóng sửa sang lại quần áo đầu tóc bị gió thổi loạn, tránh cho chủ thượng yêu thích sạch sẽ nhìn thấy sẽ mắng.....

"Chủ thượng, lại bắt được một con truy tung điều!" Có người bẩm báo với Đế Phát Y đang ở bên trong.

"Theo quy tắc cũ, nướng đi." Đế Phát Y lười nhác phân phó.

Thiếu niên tùy tùng bên ngoài: "..... Vâng!"

Hắn cảm thấy trái tim đau nhói khi nhìn con chim đang cố hết sức giãy giụa trong tay.

Truy tung điều cực kỳ hiếm thấy, một con giá trị vạn kim. Hơn nữa, con chim này là do Thiên Văn Tông dùng bí pháp đào tạo ra, giá trị càng là không thể đo lường. Tuy nhiên, hiện tại trong vòng nửa ngày nhấn ngón, chúng đã bị Tả thiên sư phân phó nướng ba con!

Mặc dù hương vị của chim này cực kỳ không tệ, nhưng..... nhưng vẫn là phí phạm của trời!

"Chủ thượng, có giữ nguyên kế hoạch hành tẩu hay không? Phía sau có người theo dõi!" Có người nào đó lại tới bẩm báo.

"Bao xa?"

"Có lẽ khoảng một dặm đường (500m), người nọ đang ăn thân."

"Để người tới gần một dặm mới phát hiện ra, đôi mắt chim ưng của các ngươi không nhạy?" Đế Phát Y nói giọng lạnh lùng.

Thiếu niên bên ngoài bẩm báo không dám nói lời nào, một con chim ưng lông vàng mắt tròn trên đầu vai hắn đang rụt rụt cổ, dựng thẳng lông lên để phòng, lo sợ mình cũng sẽ bị mang đi nướng.

"Soạt!" Một cái đai lưng rộng được ném ra từ trong thùng xe: "Cắt đai lưng này thành từng đoạn, đặt chúng lên trên mười hai chiếc xe, chạy về phía mười hai phương hướng."

Thiếu niên kia tiếp được đai lưng, nhận ra đây đúng là cái đai lưng trên người viên ngoại mập ú mà chủ thượng vừa rồi ôm trong lòng ngực, thần sắc trong lúc nhất thời có chút vi diệu, nhưng không dám hỏi nhiều, lập tức làm theo.

Tả thiên sư làm việc không bao giờ giải thích với thuộc hạ, lần này bọn họ cũng nhận lệnh chạy tới. Trước đó, bọn họ cũng không biết Tả thiên sư đang muốn tróc nã người nào.

Sau đó bọn họ nhìn thấy Tả thiên sư đại nhân ôm tên viên ngoại béo như quả cầu từ trong xe nhân gia ra ngoài, mỗi người đều giống như bị sét đánh, bọn họ chỉ không dám hỏi mà thôi.

Tả thiên sư không thích người khác tới gần mình, ngày thường cho dù là nữ nhân thiên tiên cũng khó có thể tới gần hắn trong vòng ba thước.

Thuộc hạ của hắn cảm thấy chủ thượng của bọn họ là thần tiên, sẽ không nói chuyện với người phàm trần, tất nhiên sẽ không thân cận với bất luận kẻ nào, cũng không liên quan tới chuyện tình cảm. Chủ thượng nên cô độc một mình, cao cao tại thượng.

Sau đó bọn họ nghe nói chủ thượng mang Cố Tích Cửu ra khỏi hoàng cung, còn dắt tay nàng. Mặc dù ở giữa còn lót một lớp vải, nhưng các thuộc hạ của hắn cũng đủ giật mình. Bọn họ cảm thấy, thì ra chủ thượng cũng gần gũi với người như vậy.

Sao đó Cố Tích Cửu vô cớ mất tích, bọn họ còn cảm thấy tiếc nuối trong lòng một hồi, cảm thấy chủ thượng bọn họ thật vất vả mới thân cận người một chút, nhưng người kia cứ biến mất như vậy, không thể không khiến người bóp cổ tay.

Tuy nhiên, mọi người cũng không để ở trong lòng.

Bọn họ tất nhiên từng nghe nói tới thanh danh của Cố Tích Cửu, biết được gần đây nàng rất nổi bật, nhưng dung nhan xấu xí, hơn nữa còn là vị hôn thê của thập nhị hoàng tử. Người như vậy, ngay cả một ngón chân của chủ thượng cũng còn kém xa.

Ngay cả khi chủ thượng không động tâm đối với nữ nhân, cũng sẽ không động tâm với một tiểu nha đầu miệng còn hôi sữa.

Tả thiên sư nắm tay nha đầu kia, bọn họ còn chưa tiêu hóa hết, lúc này lại nhìn thấy Tả thiên sư ôm một tiểu viên ngoại xấu xí, tròn như quả bóng ——

Khoảnh khắc người kia nằm ở trong lòng hắn, quả thực chính là thiên lôi cuốn cuộn! Âm âm qua não.

Mọi người duy trì bình tĩnh trên mặt, nhưng trong lòng đã xuất hiện đủ loại suy đoán.

Chúng tùy tùng vốn đang nói thầm, Tà thiên sư đại nhân có phải đoạn tụ hay không, vì thế mới ôm nhân gia, mới để nhân gia cùng ngồi chung một xe với mình.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 212: Thiên sư đại nhân thật sự đoạn tụ!

Hiện tại nhìn thấy thất lung bị ném ra ngoài, mỗi người bọn họ càng cảm thấy căng thẳng!

Thật sự hỏng rồi?!

Thiên sư đại nhân thật sự đoạn tụ!

Tuy nhiên, cho dù là đoạn tụ, thâm mỹ thể này quả là có chút quý dị.

Chẳng lẽ bản thân thiên sư đại nhân quá đẹp, vì thế thâm mỹ phát sinh biến dị?

Lần này Tà thiên sư xuất động tổng cộng mười sáu chiếc xe tùy tùng, hiệu suất làm việc của bọn họ không phải chỉ cao bình thường. Một lát sau, mười hai chiếc xe tản ra ở trong không trung, phân công nhau chạy về phía mười hai phương hướng.....

Trong đó, có một chiếc xe tùy tùng đang chạy trên đường, bất chợt trên xe hơi trầm xuống, trong thùng xe dường như có thêm một người.

Hắn lấp bắp kinh hãi, còn chưa tới kịp đưa ra phản ứng, giọng nói của Tà thiên sư đã truyền vào trong tai hắn: "Không cần quay đầu lại, tiếp tục đi theo tuyến đường đã định! Bảo vệ người trong thùng xe, lái xe phải ổn định, đừng khiến hắn bị thương."

Tùy tùng giật mình trong lòng, xem ra Tà thiên sư đại nhân đã di chuyển người vào trong xe của hắn.....

Thiên sư đại nhân phân phó, hắn tất nhiên hoàn toàn chấp hành. Hắn đã được huấn luyện rất tốt, vung roi lên, xe tiếp tục tiến về phía trước. Phương hướng hắn chạy, chính là phương hướng Phù Thương Cung.

Hắn vừa mới chạy được bảy tám dặm đường, trước mắt chợt loé lên ánh sáng, một người cười bạch hạc ngăn cản đường đi của hắn.

Tùy tùng kia giật mình trong lòng!

Tông chủ Thiên Vấn Tông - Long Tử Dạ!

Nhân vật nổi danh gần với thiên sư bọn họ, nghe nói công phu cũng rất tốt. Mục đích chặn đường của vị đại thần này là gì?

"Bên trong xe là ai?" Long Tử Dạ mở miệng, nói thẳng.

Trong lòng tùy tùng kia trầm xuống!

Không ngờ Long tông chủ đến vì người ở bên trong xe!

Tà thiên sư đại nhân dặn dò hắn phải bảo vệ người bên trong xe.....

Kỳ lạ, chủ thượng rõ ràng đã phân ra nhiều chiếc xe chạy về nhiều hướng khác nhau như vậy, vì sao Long tông chủ lại nhắm vào chiếc xe này?

Hắn nắm chặt roi da trong tay: "Long tông chủ, đây là xa giá tùy tùng của Tà thiên sư đại nhân, bên trong xe không có người khác....."

"Có người trong xe của ngươi." Long Tử Dạ thờ ơ nói, nhưng lời nói lại rất sắc bén: "Người trong xe ngươi không cao, khoảng tầm năm thước, nặng 72....." Long Tử Dạ nói ra một loạt con số.

Tùy tùng kia: "....." Những con số mà Long tông chủ nói ra rất phù hợp với vị viên ngoại béo ú kia!

Ngoại trừ mập mạp ra, những gì Long tông chủ đã nói đều đúng!

Rốt cuộc Long tông chủ đã đoán ra được, hay là chính mắt nhìn thấy?

"Đừng nghĩ ta nói dối, mặc dù mười hai chiếc xe của các ngươi lao đi về những hướng khác nhau, nhưng bốn tạo vẫn có thể nhìn ra được trọng tải của một người hay là trọng tải của hai người." Long Tử Dạ lạnh lùng mở miệng.

Sự khác biệt rất nhỏ như vậy, không ngờ Long tông chủ cũng có thể nhìn ra!

Quả nhiên không hổ là nhân vật cấp bậc đại sư!

Tùy tùng kia chỉ cảm thấy da đầu tê dại, biết rằng phủ nhận cũng phủ nhận không được, âm thầm hít một hơi và nói: "Cho dù bên trong xe tại hạ có người thì như thế nào? Hẳn là khách nhân của thiên sư đại nhân chúng ta. Thiên sư đại nhân đã phân phó, tại hạ phải mang hấn về Phủ Thương Cung làm khách..... Tại hạ có nhiệm vụ trong người, cáo từ!"

Hắn vung roi ngựa lên, Phi Thiên sư từ thét dài một tiếng, bay nhanh về phía trước ——

Tốc độ của Phi Thiên sư từ rất nhanh, động tác của Long Tư Dạ thậm chí càng nhanh hơn!

Không thể nhìn thấy Long Tư Dạ di chuyển như thế nào, thân hình chợt lóe, tùy tùng chỉ thấy hoa mắt, phía trước thùng xe đã có thêm một người.

"Xin lỗi! Hôm nay bốn tọa cần phải mang năng rời đi!" Giọng nói của Long Tư Dạ lạnh lùng đầy quyết tâm. Hấn giống như quỷ ảnh vòng qua tùy tùng đang chặn đường, một chưởng chụp bay cửa thùng xe! Sau đó vọt vào ——

"Uy, ngài không thể ——" Tùy tùng kia hoảng sợ, theo bản năng cũng vọt vào trong.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 213: Giống như đang chế nhạo

Nhìn thấy Long Tư Dạ đang cúi người ôm một đồng chắn nằm ở nơi đó, hấn lấp bắp kinh hãi, đánh một chưởng về phía đối phương: "Không được di chuyển!"

Thật ra hấn không trông cậy vào việc có thể đánh trúng Long Tư Dạ. Rốt cuộc, thân phận và bản lĩnh của đối phương đều không biết cao hơn hấn bao nhiêu!

Một chưởng này hấn đánh ra, chắc chắn đối phương có thể rất dễ dàng né tránh.

Nhưng không ngờ Long tông chủ giống như bị choáng váng đứng ở nơi đó, một chưởng này của hấn đẩy cho Long tông chủ lão đảo.

Tùy tùng kia: "....."

Vị Long tông chủ này không phải là giả, đúng không?!

Sau đó hấn nhìn về phía đồng chắn kia, cũng ngơ ngẩn!

Đồng chắn kia đã bị kéo ra, có thể nhìn thấy một người gổ bên trong.....

Nói là người gổ, thật ra chính là một cái cọc gổ được vể mặt người lên đó, kích thước không khác gì đáng người của Cố Tích Cửu. Nó đang cười ngây ngô nằm ở nơi đó, cái miệng được vẽ rộng mở, khoe miệng nhếch lên như muốn chọc tới tận bầu trời, giống như đang chế nhạo cái gì đó.

Thì ra Tà thiên sư đại nhân đã ném một cọc gổ giả người lên trên xe của hấn, lừa Long tông chủ truy đuổi theo chiếc xe này.....

"Đề Phất Y!" Long Tư Dạ nắm chặt ngón tay!

Dưới sự tức giận của Long Tư Dạ, sát khí tràn ngập quanh thân, uy áp cường đại tán ra khiến da đầu tùy tùng tê dại từng trận, hai chân nhũn ra, gần như phải quỳ xuống.

Nhưng hấn dù sao cũng là tùy tùng của Tà thiên sư, có một thân xương cứng, mặc dù bị uy áp kia áp chế gần như muốn quỳ xuống, nhưng hấn vẫn cố chống đỡ thân mình đứng thẳng!

May mắn thay, Long Tư Dạ không có ý giận chó đánh mèo lên trên người khác. Long tông chủ phất ống tay áo một cái, trực tiếp biến mất khỏi xe, xuất hiện trở lại ở trên lưng tiên hạc, chớp mắt đã đi xa.

Tùy tùng kia kinh hồn chưa định, lấy tay lau mồ hôi lạnh trên trán một phen. Long tông chủ dường như cũng rất nổi giận ——

Nghe nói tính tình Long tông chủ rất nhẹ nhàng ưu nhã, sẽ không dễ dàng tức giận, hiện tại chỉ vì truy đuổi sai xe đã tức giận thành như vậy, điều này có chút không đúng!

Tùy tùng kia vừa tiếp tục đánh xe, vừa suy nghĩ ở trong lòng, cuối cùng bỗng nhiên nghĩ ra được một suy luận gây sốc cho bản thân mình!

Không phải là ——

Không phải là giữa Long tông chủ và chủ thượng bọn họ có..... có chuyện gì đấy chứ?!

Chủ thượng bọn họ đã chuyển tình yêu của mình với vị viên ngoại béo tròn như quả bóng, khiến Long tông chủ ghen tức giận dữ, vì thế nên tới đây đuổi giết ——

Sự liên tưởng của tùy tùng kia cực kỳ phong phú, nháy mắt trong não đã bỏ ra một loạt tưởng tượng đam mỹ yêu đương chém giết.

.....

Thời điểm Cố Tích Cửu tỉnh lại, nàng phát hiện bản thân mình đang nằm ở trên một cái giường lớn.

Giường lớn và màn giường hoa lệ, nàng chuyển ánh mắt nhìn lên, phát hiện mình đang ở trong một gian phòng cực kỳ xa xỉ. Bày biện ở trong phòng cũng rất tinh xảo, ánh sáng lấp lánh khắp nơi, sáng mờ cả mắt.

Đây là đâu?

Cảnh tượng trên xe bắt chợt loé lên ở trong đầu nàng!

Nàng bật dậy từ trên giường, theo bản năng cúi đầu nhìn nhìn người mình, phát hiện bản thân mình vẫn là bộ dáng viên ngoại tròn vo như cũ, quần áo trên người cũng không đổi, vẫn là quần áo lấp lánh sáng chói.....

Trên bàn có chiếc gương đồng, nàng nhắc gương lên và nhìn vào gương, trong gương là một gương mặt béo ú gồ ghề lồi lõm——

Nàng thở dài nhẹ nhõm một hơi ngồi xuống, xem ra thiên sư biến thái kia không nhân khi nàng ngất đi liền cố gắng giải thuật dịch dung của nàng.

Nàng lại âm thầm kiểm tra nội lực trên người một chút. Không tệ, nội lực vẫn còn.

Nàng hơi nhắm mắt lại, một lần nữa thuận di ——

"Bang!" Cả người nàng đập mạnh vào cửa!

May mắn thay, công phu dưới chân của nàng rất tốt, vì vậy nàng lập tức đứng vững sau khi lùi lại hai bước.

Rõ ràng thuật thuận di của nàng không chịu sự hạn chế của không gian, không thể bị chặn bởi bất kỳ vách tường nào, vì sao lần này ——

Cố Tích Cửu đang muốn xem xét cánh cửa kia có gì kỳ lạ hay không một chút, bỗng nhiên cửa bị đẩy ra, một tiểu cô nương búi tóc như trái đào đi vào. Tiểu cô nương tươi cười nhìn nàng: "Gia, ngài tỉnh? Muốn uống trà hay không? Muốn rửa mặt chải đầu?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 214: Hang ổ của Tả thiên sư biến thái?!

Gia? Xem ra tiểu cô nương không biết thân phận của nàng.

Cố Tích Cửu khẽ gạt đầu, dùng giọng nam dò hỏi: "Đây là đâu?"

"Gia, đây là Phù Thương Cung, nơi này là phòng thiên sư đại nhân đặc biệt chuẩn bị cho ngài." Giọng điệu của tiểu cô nương thanh thúy vang lên.

Phù Thương Cung?!

Hang ổ của Tả thiên sư biến thái?!

Cố Tích Cửu lặp lại một câu: "Đặc biệt chuẩn bị cho ta?"

"Vâng, thưa ngài. Thiên sư đại nhân tự mình ôm ngài xuống xe, sau đó tự mình phân phó người trang trí lại nơi này dựa theo phong cách ưa thích của ngài trước khi đưa ngài tới đây. Gia, ngài nhìn xem nơi này, có vừa lòng hay không?"

Cố Tích Cửu hơi co giật khoé môi!

Phong cách nàng thích? Từ khi nào nàng bắt đầu thích loại phong cách này?

Trong lúc nàng vô ý cúi đầu, nhìn thấy áo choàng của mình, và nàng đã hiểu!

Phong cách trang hoàng của căn phòng này không khác lắm so với chiếc áo choàng của nàng, lấp lánh có thể khiến người mù mắt, còn mang theo phong cách của nhà giàu mới nổi.....

Nàng thật sự không biết trong hồ lô của Tả thiên sư có gì, thậm chí cũng không thể đoán được mục đích của hắn.

Manh mối quá ít, nếu nàng đoán mò lung tung, nói không chừng càng đoán càng xa.

Cố Tích Cửu đơn giản bỏ qua.

Nàng tiếp tục nói chuyện với tiểu cô nương kia vài câu, biết tiểu cô nương này tên Mạt Vũ Yên, là thị nữ của Phù Thương Cung, bị Tả thiên sư điều tới đây hầu hạ nàng.

Và nàng đã ngủ ở chỗ này suốt một đêm, theo như những gì Mạt Vũ Yên nói, nàng đã ngủ một đêm cực kỳ ngon giấc, thậm chí không hề lật người.

Đối với Tả thiên sư, hắn đưa nàng vào căn phòng này, phân phó người chăm sóc nàng thật tốt, sau đó không hề quay lại.

Mạt Vũ Yên nhanh chân lẹ tay, cũng rất hay nói, vừa chuẩn bị đồ rửa mặt cho Cố Tích Cửu, vừa nói chuyện với nàng.

Cố Tích Cửu đã biết được rất nhiều chuyện từ miệng nàng ấy. Ví dụ như, mặc dù Phù Thương Cung là phủ của Tả thiên sư, nhưng chủ nhân lại cực kỳ hiếm khi sống ở đây. Mỗi năm hắn chỉ sống ở đây khoảng ba đến năm đêm.

Trong Phù Thương Cung có rất nhiều thị nữ thị đồng, hơn nữa mỗi người đều là cao thủ, đều là thiếu niên thiên tài của Phi Tinh Quốc, có một số người thậm chí là hậu duệ đệ tử quý tộc.

Bởi vì Tả thiên sư không thường xuyên ở đây, vì thế nên bọn họ ở đây làm việc rất thanh nhàn. Ở đây chỉ cần không vi phạm quy tắc, cuộc sống của bọn họ vẫn rất tiêu dao.

Hơn nữa, Tả thiên sư không khát khe với tới tở, thậm chí còn rất hậu đãi, chẳng những để bọn họ vô tư sinh hoạt ở đây, còn mời danh sư tới dạy dỗ bọn họ, để bọn họ có thể học hỏi được rất nhiều thứ từ chỗ này.

Càng quan trọng hơn là, nếu Tả thiên sư ngẫu nhiên cao hứng, sẽ tự mình chỉ điểm cho bọn họ vài câu, khiến bọn họ hưởng lợi không ít.....

Cố Tích Cửu vẫn luôn lắng nghe, cảm thấy tiểu cô nương này đang thổi phồng Tả thiên sư giống như Bò Tát sống.

Nàng chỉ cười cười đối với những đánh giá đó.

Người kia biến thái bao nhiêu, nàng đã tự mình đã lĩnh giáo, hắn sẽ là Bò Tát sống? Thôi đi!

Ngày đó nàng tận mắt nhìn thấy Tả thiên sư trừng phạt người ở trong suối nước nóng!

Mạt Vũ Yên có vẻ ngại thẹn hoạt bát, nhưng làm thế nào nàng ấy có thể có những đặc điểm này khi làm việc cho thiên sư biến thái như vậy?

Đương nhiên, Cố Tích Cửu cũng không phản bác tiểu cô nương, nàng chỉ hấp thu tin tức nàng muốn.

Mạt Vũ Yên nói những quy tắc trọng điểm cho nàng, chỉ cần tuân theo quy tắc, nàng có thể có một cuộc sống thoải mái ở đây. Nhưng một khi vi phạm quy tắc, chắc chắn sẽ nhận sự trừng phạt cực kỳ nghiêm khắc!

Cố Tích Cửu cảm thấy những lời tiểu cô nương này nói chính là đang giảng giải cho nàng nghe, mục đích là muốn nàng nghe lời, đừng gây chuyện ở đây.

Cố Tích Cửu trầm mặc một lát, dò hỏi: "Tả thiên sư đã lưu lại lời nhắn gì cho ta?"

"Ngoan ngoãn, đừng có ý định đào tẩu, trốn không thoát đâu." Tiểu nha đầu mở miệng nói.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 215: Nàng chỉ có thể chờ chết!

Cố Tích Cửu nhưng mảy.

Sắc mặt Mạt Vũ Yên hơi có chút vi diệu, ho một tiếng và nói: "Đây là lời thiên sư đại nhân muốn nô tỳ chuyển đạt."

"Thiên sư đại nhân các người đâu?" Cố Tích Cửu thử thăm dò hỏi một câu.

"Thiên sư đại nhân đang bận về việc thí nghiệm đệ tử thiên bẩm. Trên thực tế, Khai Thiên Đài chỉ có thể một tháng mở ra một lần. Nhưng, bởi vì trước đó vị Cố cô nương bỗng nhiên mất tích, không thể thí nghiệm được. Thiên sư đại nhân dự định ngày mai mở ra lần nữa, vì vậy cần phải chuẩn bị một số thứ."

Cố Tích Cửu: "....." Thì ra hẳn vẫn muốn thí nghiệm nàg!

Vậy mà nàg còn tưởng rằng hẳn sẽ lay động lương tâm, không gây khó xử nàg nữa!

Thì ra hẳn giam lỏng nàg ở chỗ này, chẳng qua là vì ngày mai chuẩn bị làm thí nghiệm.....

Cố Tích Cửu biết rất rõ ràng, công phu của mình là học ở thời hiện đại, không liên quan gì tới thiên bẩm.

Nếu như Khai Thiên Đài thật sự linh nghiệm, tuyệt đối có thể trải nghiệm ra nàg là hàng giả!

Đến lúc đó trừng phạt sẽ nói gót tới, nàg chỉ có thể chờ chết!

Trong Phù Thương Cung không biết có bố trí gì, ở đây thuật thuật đi của Cố Tích Cửu chỉ có thể sử dụng một phần.

Một phần có ý là, nàg có thể thuật đi mấy chục mét, điều kiện là phía trước không có bất luận cái gì ngăn cản, nếu không nàg sẽ đâm vào vách tường hoặc dán trên cây.

Một phần như vậy thật ra không khác gì người có khinh công cao, nhưng như vậy cũng không sánh được với cao thủ nhiều như mây ở Phù Thương Cung.

Tả thiên sư đại nhân không hề giải thích lai lịch của Cố Tích Cửu cho người trong cung. Hẳn chỉ nói nàg họ Cố và cực kỳ giao hoạt, dặn dò bọn họ phải trông chừng nàg, nếu người chạy mất sẽ là lỗi của bọn họ!

Hiện tại Phù Thương Cung có 36 thị nữ và 36 người hầu. Mặc dù công phu của bọn họ không so được với tám vị bên người Tả thiên sư, nhưng cũng là cao thủ trong hàng cao thủ. Hơn nữa phòng vệ của Phù Thương Cung đặc biệt rất tốt, cho dù là tam đại tông phái cấp bậc trưởng lão bị nhốt ở nơi này, cũng đừng mơ tưởng có thể chạy đi!

Người là do Tả thiên sư đại nhân tự mình mang về, còn tự mình bố trí nhà đẹp cho nàg, ân sủng như vậy trước nay chưa từng có.

Người trong cung vừa thở dài trong lòng, ánh mắt thẩm mỹ của cung chủ nhà mình quá quý dị, vừa tận tâm tận lực mà hầu hạ nàg, đương nhiên cũng theo dõi nàg sát sao.....

Cố Tích Cửu có thể di chuyển tự do ở trong Phù Thương Cung, nhưng tuyệt đối không thể ra khỏi cung. Bất luận nàg đi nơi nào đều có người đi theo, ngồi xổm đi vệ sinh cũng có người trông chừng.

Mạt Vũ Yên cảm thấy tiểu viên ngoại mập mập này rất dư thừa tinh lực, từ sau khi tỉnh lại luôn đi lang thang ở Phù Thương Cung, ngoại trừ ngày ăn hai bữa cơm, hẳn không hề nghỉ chân.

"Đó là đâu?" Cánh tay mập mạp của nàg chỉ về một tiểu bạch lâu hình lục giác trông có vẻ cổ xưa.

"Nơi đó là thư phòng của thiên sư đại nhân." Mạt Vũ Yên trở thành tùy tùng của nàg giải thích.

Cố Tích Cửu vừa chuyển thân hình, người đã tới trước tiểu bạch lâu hình lục giác kia. Mạt Vũ Yên còn chưa kịp nói ra lời ngăn cản, nàg đã đẩy cánh cửa đi vào.

Trong lâu cực sạch sẽ, bài trí sạch sẽ, kệ sách sạch sẽ, án thư sạch sẽ.....

"Đó đều là những cuốn sách của thiên sư đại nhân, có rất nhiều sách đều rất hiếm và quý. Nếu chúng bị đưa ra bên ngoài, tuyệt đối có thể khiến người tranh đoạt." Mạt Vũ Yên đang giải thích phía sau Cố Tích Cửu.

Cố Tích Cửu gật gù đầu, nói một câu: "Các người thật có phúc, có thể xem những cuốn kia sách của hẳn."

Mạt Vũ Yên lắc đầu: "Chúng ta không thể xem cuốn sách đó, trừ phi chúng ta lập được công lớn, cung chủ mới cho phép chúng ta chọn một quyển và xem nửa canh giờ (1h)."

Khắc nghiệt như vậy?! Quả nhiên giống như tính tình biến thái của hẳn!

Cố Tích Cửu nhìn thấy cửa lâu chỉ được khép hờ, nơi này không có người trông coi, những người hầu kia ngoan ngoãn nghe lời như vậy?

Chương 216: Huyền hành thảo không là gì cả

Dường như cảm nhận được nghi vấn trong lòng của Cố Tích Cửu, Mạt Vũ Yên cười nói: "Cung chủ đã đánh dấu trên những cuốn sách đó, bất luận người nào đọc chúng đều sẽ lưu lại dấu vết, không thể gạt được mắt cung chủ."

Hắn có thể tạo ra dấu hiệu gì? Chẳng lẽ hắn có thể không cần kính lúp cũng xác định được dấu vân tay người đọc?

Cố Tích Cửu xem qua các kệ sách một lát, sau đó lấy xuống một cuốn sách trên đó, mở ra nhìn nhìn.

Mạt Vũ Yên dừng lại một chút, dường như muốn ngăn cản nàng nhưng lại không nói ra.

Cung chủ chỉ phân phó trông chừng người này, còn nói người này có thể tự do di chuyển trong Phù Thương Cung, vậy thì tiểu Cố viên ngoại này đọc sách chắc cũng không sao, đúng không?

Cuốn sách mà Cố Tích Cửu lấy xuống vốn nói về thuật luyện đan, nàng chỉ đọc lướt qua vài trang liền buông nó xuống.

Thuật luyện đan này tương đối đơn giản, mấy quyển Thương Khung Ngọc đưa cho nàng đọc còn cao cấp hơn cuốn này rất nhiều.

Nàng đơn giản đặt sách trở lại, sau đó liền tiếp lấy vài quyển sách khác thú vị hơn, nhưng nàng đều chỉ lật xem vài tờ liền buông chúng xuống, rõ ràng không hợp khẩu vị.

Mạt Vũ Yên bóp cổ tay ở bên cạnh nhìn nàng!

Tiểu viên ngoại béo mập thật là phí phạm của trời! Những cuốn sách trân quý như vậy, hắn chỉ giống như cười ngửa xem hoa, lật xem vài lần.....

"Những cuốn sách của hắn ở đây chẳng có gì đặc biệt!" Cố Tích Cửu truyền âm với Thương Khung Ngọc, giọng điệu khá tiếc nuối.

"Sách của hắn không tệ, đầy đủ hơn so với hoàng cung. Nhưng, dù sao đây cũng là sách hắn chuẩn bị cho bọn hạ nhân, tất nhiên sẽ không thật sự cao minh, kém xa những cuốn sách của ta." Thương Khung Ngọc cực kỳ đắc ý.

"Đúng vậy, hắn khẳng định sẽ không để những cuốn sách quý và hiếm ở đây." Cố Tích Cửu hơi thiếu hứng thú.

"Nhưng sách này của hắn cũng rất cao cấp, lấy một quyển bất kỳ nào đó mang ra ngoài đều có thể bán được mấy vạn lượng bạc."

"Tiểu Thương, may mắn thay ta biết được bổng lộc hàng tháng của Cố tướng quân là năm trăm lượng bạc. Nếu không, nhìn thấy mấy thứ này đã mấy vạn hay mấy chục vạn, ta sẽ cho rằng bạc trên đại lục này phong phú đến nỗi được bán theo cân." Cố Tích Cửu thở dài.

"Hừ, bây giờ đã biết giá trị của ta? Bất cứ thứ gì lấy ra từ trên người của ta cũng đủ ngời tiêu mấy chục vạn lượng bạc, lúc trước để ngươi có được ta như vậy thật là miễn cưỡng." Thương Khung Ngọc ngạo kiêu.

Cố Tích Cửu vỗ vỗ nó an ủi: "Là ta nhìn lầm, quả nhiên ngươi vẫn đáng giá nhất! Thậm chí đáng giá hơn cả huyền hành thảo."

"Hừ, so với ta, huyền hành thảo chẳng là gì cả!"

"Chính xác, ngươi giỏi nhất! Ngươi không có gì không biết, không chỗ nào không hiểu." Cố Tích Cửu ca ngợi nó.

"Đó là đương nhiên, trên đời này không có chuyện gì ta không biết!"

"Lúc ta hôn mê đã xảy ra chuyện gì? Ngươi nhất định biết!" Cố Tích Cửu đột nhiên hỏi nó một câu.

"Đương nhiên biết ——" Thương Khung Ngọc nghẹn họng.

Từ sau khi chủ nhân từ tỉnh lại vẫn luôn không hỏi gì nó cả, nó còn tưởng rằng nàng căn bản không để ở trong lòng. Không ngờ nàng lại đột nhiên đặt câu hỏi, khiến nó gần như rớt miệng ——

"Ừ, vậy ngươi hãy nói xem, đã xảy ra chuyện gì?"

"Điều này....."

"Tiểu Thương, người chính là thần ngọc, vì vậy phải có thần cách. Nói dối không phù hợp với thần cách của người."

Thương Khung Ngọc rói bời một lát, rồi cuộc quyết định nói thật: "Hắn sờ soạng người ——"

Cố Tích Cửu: "..... Sờ soạng nơi nào?"

"Cánh tay, ngực, còn có..... chỗ mà lần đó người kéo tay hắn sờ qua."

Cố Tích Cửu: "....." Nàng đầu tiên là mặt đỏ, ngay sau đó biến xanh!

Tên biến thái kia!

"Cô gia, ngài có sao không?" Mặt Vũ Yên kinh ngạc dò hỏi, tiểu viên ngoại này phát ngốc đứng ở nơi đó, một gương mặt béo trước hồng sau xanh.....

"Không sao." Cố Tích Cửu đáp lại. Nàng có một loại xúc động muốn phóng lửa đốt cháy nơi này!

Cũng may nàng nhìn xuống, hiện tại điều quan trọng nhất là nàng phải chạy trốn, những thứ khác đều là thứ yếu.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 217: Tạo hình khác nhau của tượng ngọc!

Vấn đề là cho dù nàng có thể dễ dàng chạy đi, nhưng làm thế nào để thoát khỏi sự đuổi theo của Tả thiên sư mới là điểm mấu chốt.

Người kia quả thực giống như Hạo Thiên Khuyển* đầu thai, bất luận nàng chạy đến đâu, hắn đều có thể dễ dàng bắt được..... (*哮天犬: Con chó của Nhị lang thần Dương Tiễn trong thần thoại TQ)

"Tiểu Thương, rốt cuộc hắn đã dựa vào đâu để bắt được ta? Chẳng lẽ trên người ta còn có định vị phù của hắn?"

"Chủ nhân, ta quan sát thấy trên tay hắn có một chiếc nhẫn đen như mực, trông giống như được bện bằng sợi tóc, và sợi tóc kia chính là của người....."

Cố Tích Cửu: "....." Nàng thật ra rất thông minh: "Chẳng lẽ hắn đã hạ hắc phát cổ* ở trên người ta?" (*黑发蛊: Hắc phát cổ; hạ cổ tóc đen)

"Chỉ sợ là như thế."

Cố Tích Cửu khẽ nhíu mày.

Hắc phát cổ là một loại cổ thuật rất phức tạp, dùng tóc của người bị truy tung luyện chế thành một chiếc nhẫn. Chỉ cần có được tóc của người bị truy tung là có thể cảm nhận được vị trí của người đó.

Cố Tích Cửu nắm tay, Tả thiên sư rốt cuộc nhận rồi thế nào?

Không ngờ mắt công trên một tiểu nhân vật như nàng!

Hắn còn nói chiếc nhẫn kia là tín vật đính hôn với nàng, hoá ra là hắn bịa chuyện!

Nàng giờ tay sờ sờ đầu tóc của mình, Thương Khung Ngọc rung mình một cái: "Chủ nhân, không phải người đang muốn cạo hết tóc đấy chứ?! Cho dù cạo hết thì gốc rễ vẫn còn ở đó, cũng không trốn thoát khỏi hắn truy tung."

Cố Tích Cửu cười cười, nhẹ nhàng gõ ngón tay nhìn Thương Khung Ngọc: "Không cần cạo tóc, ta đã có biện pháp đối phó với hắc phát cổ!" Nàng tốt xấu cũng là người thành thạo cổ thuật, giải hắc phát cổ không làm khó được nàng.

Lúc ấy nàng không nhận ra chiếc nhẫn kia được làm từ tóc vì nhìn qua trông nó rất giống ngọc đen.....

Không ngờ người này có thể biến tóc thành ngọc, quả là rất có bản lĩnh!

Nàng đã có kế hoạch, nhưng chỉ ấp ủ nó ở trong lòng.

Nàng đột nhiên ngừng đầu, nhìn thấy phía trước có một chiếc cầu thang xoắn ốc, toàn bộ cầu thang giống như được làm bằng ngọc trắng, lấp lánh phát ra ánh sáng mờ nhạt.

Cầu thang dẫn lên lầu hai. Nàng tự hỏi sẽ có cái gì ở trên lầu cao như vậy?

Trong lòng nàng dâng lên một sự tò mò, đi về phía trước nhìn nhìn, cửa trên lầu hai khép hờ, chắc là cho phép người đi lên?

Cố Tích Cửu đi lên bậc thang, đi thẳng lên lầu hai.

Khi Mạt Vũ Yên nhìn thấy cầu thang kia thì khẽ biến sắc. Cầu thang này ngày thường căn bản sẽ không hiện ra! Hôm nay có chuyện gì vậy?

Mạt Vũ Yên cũng cố gắng nhìn lên lầu hai từ phía xa, nhìn thấy cánh cửa hờ khép, trong lòng lại rung động!

Lầu hai là cấm địa, không cho phép bất luận kẻ nào tiến vào, hơn nữa nó vẫn luôn không có cửa!

Hiện tại cửa bỗng nhiên xuất hiện, có phải có nghĩa là cho phép Cố gia tiến vào hay không?

Lầu hai sẽ có cái gì? Có thể có nguy hiểm gì hay không?

Mạt Vũ Yên lo lắng, muốn mở miệng nhắc nhở Cố Tích Cửu một câu, nhưng dường như nhớ tới điều gì đó nên cố gắng chịu đựng.

Tả thiên sư làm việc quỷ thần khó lường, có lẽ hẳn mở ra nơi này chính là chờ Cố gia đi vào.....

Cố Tích Cửu bước vào bên trong cánh cửa, khi nhìn thấy rõ cách bài trí bên trong thì trái tim nhảy dựng!

Lầu hai không lớn, bên trong không có những thứ khác, chỉ có những bức tranh trên tường, tất cả đều về một người.

Tượng ngọc!

Trong những bức tranh này đều là những tạo hình khác nhau của bức tượng chạm ngọc!

Đang ngồi thiền, đang đứng, đang ngồi nghiêng, đang luyện công, đang uống trà, đang nằm..... Các tư thế khác nhau được vẽ rất hoàn hảo.

Cùng một người, cùng một bộ quần áo, nhưng chỉ có một người là có gương mặt, những người khác đều mang mặt nạ khác nhau, hoặc là mặt mũi hung tợn, hoặc là mặt gỗ cứng như chết, hoặc là đang tươi cười rạng rỡ.....

Và người lộ ra gương mặt sắc sảo có đang đá toạ vận công, giống như đúc với tượng ngọc mà Cố Tích Cửu đã thấy ở trong sơn động, thậm chí thủ thế và kiểu tóc đều giống nhau.

Cố Tích Cửu: "....."

Đây là?

"Tiểu Thương, ngươi nhận ra được người này?" Cố Tích Cửu chỉ vào những bức tranh kia, cảm thấy trái tim mình đang nhảy loạn.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 218: Chính là người sống

"Thánh Tôn Hoàng Đồ!" Thương Khung Ngọc không chút do dự trả lời.

Trong lòng Cố Tích Cửu có chút chấn động!

Nàng từng nghe nói tới Thánh Tôn Hoàng Đồ, đó là vị thần chí cao vô thượng của đại lục này! Người tối cao mà chúng sinh cúng bái, nhân vật đã thuộc về trong truyền thuyết thần thoại.

Sự tồn tại của hán đối với đại lục này mà nói, có thể nói giống như chúa Jesus trong lòng tín đồ của đạo Cơ Đốc, hoặc Ngọc Hoàng đại đế trong lòng giáo đồ của Đạo giáo.

Truyền thuyết nói rằng, vị thần tôn này mấy trăm năm cũng chưa chắc đã xuất hiện một lần, ngẫu nhiên biểu hiện ra một chút thần tích đều có thể khiến chúng sinh cúng bái trong một thời gian dài.

Nghe nói vị thần tôn này không thích bị thờ cúng, vì vậy bá tánh Tinh Nguyệt đại lục không dám thờ cúng hán. Nếu không, Cố Tích Cửu đã nhìn thấy được bức họa của hán ở trong tường quân phủ.

Cố Tích Cửu đánh giá bức họa kia một lượt, không nhận được hỏi Thương Khung Ngọc vạn năng: "Ngươi nói xem, Tả thiên sư có thể chính là thánh tôn

kia hay không?"

"Sẽ không!" Thương Khung Ngọc trực tiếp phủ nhận: "Thánh tôn là nhân vật thuần khiết như băng tuyết, không nhiễm một chút bụi hồng trần. Mỗi lần hần xuất hiện đều là lúc đại nạn, ngăn con sông dữ, cứu dân khỏi nước với lửa. Hơn nữa, cho dù hần hiện thân ở trước mặt người khác cũng chỉ là một cái nhìn thoáng qua, căn bản không giao tiếp với người."

Truyện thuyết về thánh tôn mà Cố Tích Cửu nghe được cũng giống như thế, hiện tại ngay cả Thương Khung Ngọc cũng nói như vậy, chứng minh đó là thật sự, đúng không?

Nàng chỉ chỉ bức họa có hiện ra tướng mạo sẵn có: "Thánh tôn thật sự nghiêm túc như vậy?"

"Có lẽ vậy, nhưng trước đó ta chưa thấy qua, ta chỉ nhìn thấy hần mang rất nhiều mặt nạ."

"Nhưng trông hần rất giống với Tà thiên sư! Khuôn mặt giống như của một người." Cố Tích Cửu trầm ngâm: "Bọn họ có thể là huynh đệ song bào thai hay không?"

"Có lẽ là không phải. Nghe nói thánh tôn bằng tuổi của thế giới này, mà theo ta được biết, Tà thiên sư năm nay mới hơn một trăm tuổi mà thôi." Thương Khung Ngọc nói ra những gì nó biết.

"Vậy vì sao khuôn mặt bọn họ lại giống nhau như thế? Chẳng lẽ Tà thiên sư chính là hóa thân của thánh tôn?" Cố Tích Cửu lại tung ra một suy đoán khác.

"Không giống! Tính tình bọn họ căn bản giống như trống đánh xuôi, kèn thổi ngược, không giống như cùng một người. Đối với việc vì sao khuôn mặt giống nhau —— Chủ nhân, người nói xem, có thể Tà thiên sư hâm mộ thánh tôn hay không? Hoặc mục tiêu cả đời của hần là đuổi kịp và vượt qua thánh tôn, vì thế nên hần mới tưởng tượng mình là thánh tôn và vẽ ra như thế." Tư duy của Thương Khung Ngọc cực kỳ cường đại, nghĩ ra được một loại khả năng khác.

Cố Tích Cửu: "....." Điều này thực sự cũng có khả năng! Tương truyền Vô Tắc Thiên đã sai người điêu khắc một bức tượng Quan Âm, mơ hồ dùng chính gương mặt của bà ta.....

"Tiểu Thương, vậy người có từng nhìn thấy thánh tôn chân thật hay không? Chính là người sống."

Thương Khung Ngọc nói: "Chưa từng....." Thật ra nó tới thế giới này không đủ lâu để biết.

Bàn tay Cố Tích Cửu gõ lên vòng ngọc suy tư.

Tà thiên sư không những lưu giữ một đồng bức họa thánh tôn ở đây, còn điêu khắc một bức tượng ngọc giấu ở một xó xỉnh nào đó ở trong sơn động. Tượng điêu khắc giống như đúc còn chưa tính, ngay cả biểu tượng của nam nhân cũng điêu khắc cực giống.....

Nàng bỗng nhiên nhớ tới giờ Ngọ hôm nay, trong lúc đi dạo ở bên ngoài nàng vô tình nghe được vài tin đồn, dường như nói rằng Tà thiên sư là người đoạn tụ, khiến cho đám tôi tớ rất lo lắng cho hần.....

Một suy đoán lớn mật nảy ra trong đầu nàng: Chẳng lẽ Tà thiên sư yêu thích thánh tôn?!

Bức vẽ chính là thánh tôn, điêu khắc chính là thánh tôn, bất chúc cũng chính là thánh tôn.....

Ồ, dường như trong lúc vô tình, nàng đã tìm ra được bí mật rất lớn của Tà thiên sư!

Biết được bí mật của đại nhân vật thì chết càng nhanh, lẽ thường này Cố Tích Cửu vẫn hiểu.

Vì vậy nàng nhanh chóng chạy xuống lầu, nhìn thấy Mạt Vũ Yên vẫn đang chờ nàng.

Cố Tích Cửu giống như vô tình hỏi một câu: "Sao người không đi lên cùng ta?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 219: Nơi này có người ra vào hay không?

Mạt Vũ Yên nở nụ cười cười ngọt ngào, nói: "Nô tỳ sợ quấy rầy Cố gia, không cần đi theo bên người."

Tiểu nha đầu đang nói dối! Nếu nàng ấy sợ quấy rầy đến nàng, sẽ không luôn bám sát nàng như thế. Thậm chí khi Cố Tích Cửu đi giải tòa, tiểu nha đầu đều luôn chờ đợi ở bên ngoài.

Xem ra lầu hai này là cấm địa, không cho phép thị nữ người hầu tiến vào.....

Hai người ra khỏi lầu, Cố Tích Cửu lại chuyển động một vòng những nơi khác trong cung, sau đó mới trở về phòng khách hoa lệ kia, yêu cầu Mạt Vũ Yên tìm một số thứ dùng để ngâm tắm.

Tả thiên sư đã nói rõ, bất kỳ thứ gì Cố gia muốn, chỉ cần không quá khác người đều đưa cho hắn. Vì vậy Mạt Vũ Yên rất nhanh nhẹn chuẩn bị cho nàng.

Vị Cố gia này muốn tắm rửa, Mạt Vũ Yên tất nhiên không thể ở bên cạnh, vì thế nên đi ra ngoài, chu đáo đóng cửa lại giúp nàng, sau đó mới đứng bên ngoài canh chừng.

Bên trong thỉnh thoảng vẫn truyền ra tiếng xối nước ào ào, chứng tỏ Cố gia đang thoải mái tắm rửa.

Chẳng qua những thứ mà Cố gia muốn dùng để tắm rửa rất là hiếm lạ, có dược vật có hoa còn có gia vị cùng với những thứ linh tinh khác nữa.

Xem ra vị Cố gia này cũng là người cổ quái ——

Mạt Vũ Yên âm thầm lắc đầu, nàng vẫn luôn ngồi trông chừng ở cửa.

Mạt Vũ Yên không sợ Cố Tích Cửu sẽ một mình chạy trốn ở bên trong. Rốt cuộc, tất cả những toà nhà trong Phù Thương Cung đều đã bị Tả thiên sư sử dụng thuật pháp bao phủ, chỉ cần ở bên trong toà nhà thì không thể sử dụng bất luận thuật pháp gì.

Nếu muốn đi ra từ buồng trong, chỉ có thể đi qua cửa này. Những vách tường khác đều kiên cố giống như sắt thép, không ai có thể đục đẽo.

Vì vậy Mạt Vũ Yên chỉ cần trông cửa là đủ.

Thời gian tiểu Cố viên ngoại tắm rửa có hơi lâu, Mạt Vũ Yên trở nên thiếu kiên nhẫn. Đột nhiên nàng nghe thấy bên trong vang lên âm thanh thỉnh thoảng, tiếp theo là một tiếng "ai da".....

Mạt Vũ Yên bị sốc, vội vàng dò hỏi một câu, nhưng lại không nghe thấy bên trong trả lời.

Mạt Vũ Yên cảm thấy không yên tâm, lại liên tiếp hỏi vài câu, nhưng bên trong cũng không có phản ứng gì.

Nàng lo sợ người bên trong xảy ra chuyện ngoài ý muốn, vội vàng nói một tiếng: "Ta sẽ vào ngay....."

Nàng cũng sợ mình sẽ nhìn thấy thân thể trần truồng của vị viên ngoại béo, vì thế nheo mắt lại, chỉ thấy sương trắng bốc hơi trong phòng, trong bồn tắm truyền đến từng tiếng lách tách lách tách.

Hay là hắn bị chết đuối?

Mạt Vũ Yên bước nhanh về phía trước, đánh bạo nhìn vào trong bồn tắm.

Di, người đâu?!

Mạt Vũ Yên cho rằng người đã chìm xuống đáy, vội vàng dùng tay vớt xuống. Khi tay nàng vừa mới vừa tiếp xúc với mặt nước, lập tức có một loại cảm giác tê dại chạy dọc theo đầu ngón tay lan lên, đầu óc choáng váng, cả người rung động, trực tiếp ngã xuống.....

Một người đột nhiên xuất hiện từ trong sương trắng, đỡ ngang người nàng, sau đó bế lên và đặt ở trên giường: "Xin lỗi! Chỉ có thể tạm thời ủy khuất người một chút. "

Sau đó người kia quay đầu nhìn về phía bồn tắm: "Tiểu Thương, ra đi! Mau, đưa dụng cụ dịch dung tới đây cho ta."

Thương Khung Ngọc nhảy ra từ trong bồn tắm, trực tiếp bay đến bên người Cố Tích Cửu, mở không gian ta, lấy những dụng cụ dịch dung ra.....

.....

Đêm đã khuya, những thủ vệ canh giữ ở cửa cung vẫn luôn giống như đang đánh địch, rốt cuộc ngênh đón cung chủ bọn họ trở về.

"Bồn tọa đi rồi, nơi này có người ra vào hay không?" Đế Phát Y thuận miệng hỏi thủ vệ đứng đầu.

"Bẩm cung chủ, không một người ra vào, ngay cả muối nước cũng không hề bay ra."

"Vậy người kia bồn tọa mang về có xông qua đây hay không?"

"Cũng không. Vị Cố gia kia vẫn luôn du ngoạn khắp nơi trong cung." Tổng quản đứng đầu phụ trách an toàn trong cung bẩm báo.

Đôi mắt Đế Phát Y hơi chớp động: "Vậy hiện tại người đang ở đâu?"

"Cố gia tắm lúc 7h45ph tối, 9h15ph tắm xong. Sau khi tắm xong thì lên giường ngủ. Mạt Vũ Yên vẫn luôn canh giữ ở bên người hấn, chưa từng rời đi." Tổng quản đứng đầu khom người dâng lên một quyển sổ nhỏ: "Cung chủ, tất cả hành tung của vị Cố gia hôm nay đều được ghi lại trong này, thỉnh ngài xem qua."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 220: Phải chạy ra ngoài nửa đêm?

Đế Phát Y nhìn lướt qua, phía trên ký lục không những liệt kê chi tiết đầy đủ bình thường, thậm chí ngay cả thời gian nha đầu này ngồi xỏm giải tỏa bao lâu cũng được ghi lại tỉ mỉ kỹ càng.

Hắn cười cười, gật gật đầu, xoay người rời đi.

Nhóm người hầu phía sau nhìn nhau, bọn họ đều nhìn thấy được suy đoán từ trong mắt đối phương, "cung chủ quan tâm tới tên mập mập kia như vậy, quả nhiên đoạn tụ".....

Lần này cung chủ trở về, thần kinh căng chặt của bọn họ rốt cuộc cũng buông lỏng xuống. Bọn họ chân chính thở hắt hắt một hơi, bắt đầu trêu đùa nhau vài câu. Khi bọn họ đang cực kỳ vui vẻ, một người hấp tấp chạy ra từ bên trong, chớp mắt chạy đến trước cửa cung: "Mau, mở cửa, cung chủ có chuyện quan trọng phải ta đi ra ngoài!"

Thủ vệ đứng đầu nhìn lên, người này đúng là Mạt Vũ Yên. Nàng rõ ràng đang rất vội, khuôn mặt nàng đều đỏ ửng ở dưới màn đêm.

Nếu đó là việc của cung chủ, thủ vệ đứng đầu tất nhiên không dám trì hoãn, vội vàng mở cửa cho nàng: "Chuyện gì khẩn cấp như vậy? Phải chạy ra ngoài nửa đêm?"

"Sự tình của cung chủ ngài cũng dám hỏi?" Mạt Vũ Yên lạnh lùng nói, thân ảnh giống như bay trực tiếp lao ra khỏi cửa cung, chớp mắt đã không còn thấy bóng dáng.

Đám thủ vệ không nhìn được lác lác đầu. Cung chủ làm việc đúng thật là rất thần bí, thỉnh thoảng cũng sẽ phái người ra ngoài làm việc, người chạy đi làm việc thật sự sẽ không giải thích gì với thủ vệ cứ thế rời đi. Lần này xem ra cũng không ngoại lệ.

Không biết lần này Mạt Vũ Yên có phải đi ra ngoài vì vị viên ngoại béo kia hay không.....

.....

Đế Phát Y đi thẳng tới gian phòng khách. Ánh sáng trong phòng khá mờ, chỉ có một ngọn đèn lưu li chiếu sáng khi hắn mở cửa.

Mạt Vũ Yên đang cúi đầu ngủ gật canh giữ ở cửa, nhìn thấy hắn đến lập tức quỳ xuống dập đầu: "Cung chủ!"

Đế Phát Y không thèm nhìn nàng, chỉ hỏi một câu: "Hắn đâu?"

"Đang nghỉ ở trong phòng, đã ngủ say." Mạt Vũ Yên cúi đầu trả lời.

Xem ra nha đầu này đã chấp nhận số phận, không chạy nữa.

Đế Phát Y gật đầu, đẩy cửa ra và bước vào buồng trong.....

Ánh sáng trong phòng càng mờ hơn nữa, màn đã được buông xuống trên giường, tiếng hô hấp rất nhỏ, nếu không cẩn thận lắng nghe căn bản sẽ không thể nghe thấy, nhưng lại không thể gạt được lỗ tai Đế Phát Y.

Khoe môi của hắn khẽ cong lên, nhàn nhả bước qua, giơ tay vén màn giường lên, lộ ra một người bên trong.

Người trên giường được phủ một cái chăn mỏng, đang ngủ rất ngon lành. Đặc điểm nổi bật nhất trên gương mặt béo chính là hàng lông mi rất dài của nàng, giống như cây quạt nhỏ đang che đôi mắt lại.

Hắn nhìn một chút thì dời mắt đi, nhẹ nhàng thở dài: "Bảo bối, nàng thực sự yêu thích đầu heo này sao? Mang nó lâu như vậy vẫn không bỏ xuống."

Người đang ngủ ngon trên giường, tất nhiên sẽ không lên tiếng.

"Ngày mai nàng sẽ phải vượt qua bài kiểm tra, nếu không....." Nói tới đây hắn bỗng nhiên dừng lại.

"Ngủ như chết như vậy? Kỹ năng giả vờ ngủ tốt vậy hay sao?" Đế Phát Y khẽ cười, nhìn nàng một lát, sau đó tới gần nàng, thả ra uy áp trên người.

Người trên giường run lên nhè nhẹ, mí mắt run rẩy, tròng mắt chuyển động mạnh mẽ ở dưới mí mắt, nhưng vẫn không mở mắt ra.

Đế Phát Y dường như nhận ra điều gì đó, khuôn mặt tuấn tú bỗng nhiên trầm xuống, nâng bàn tay lên đập ở trên cổ tay của người trên giường ——

Hắn đột nhiên đứng dậy!

Người trên giường không phải là nàng!

Với linh lực thâm hậu, người này rõ ràng chính là thị nữ trong cung của hắn!

Mạt Vũ Yên?

Hắn bất chợt nhớ ra điều gì đó, xoay người lao ra bên ngoài, không còn nhìn thấy bóng dáng "Mạt Vũ Yên" vừa rời ở cửa ——

Hắn nắm chặt ngón tay! Thân hình vừa chuyển, biến mất tại chỗ, xuất hiện trở lại ở chỗ cửa cung.

Tại cửa cung, đám thị vệ đang suy đoán Mạt Vũ Yên ra ngoài làm nhiệm vụ gì, đột nhiên hoảng sợ khi vừa ngẩng đầu đã nhìn thấy Tà thiên sư giống như thiên thần đột nhiên rơi xuống. Tất cả đều lần lượt hành lễ.

"Có người nào đó vừa mới đi ra ngoài hay không?" Đế Phát Y đột ngột hỏi một câu.

.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 221: Nha đầu giáo hoạt kia!

"Vừa rồi Mạt Vũ Yên cô nương phụng lệnh ra ngoài."

Đế Phát Y: "....." Nha đầu giáo hoạt kia!

Hắn không nói lời nào lao thẳng ra khỏi cửa cung. Đêm đã khuya, bên ngoài trên đường cái không có dù chỉ một người đi đường, có thể nhìn thấy phong cảnh từ đầu này đến đầu kia con đường, yên tĩnh vắng tanh, căn bản không có hình bóng người nọ.

Chạy nhanh thật!

Hắn xoa xoa chiếc nhẫn màu đen, một lát sau hắn như rồng mây, không ngờ rằng hắc phát cổ không nhảy!

Nha đầu này còn trơn trượt hơn cả cá chạch! Mặc dù hắn bắt được nàng vài lần nhưng đều giống như mò trăng đáy nước, nháy mắt trở nên vô ích.....

Hắn nắm chặt ngón tay, đôi mắt lại hơi lóe sáng.

Tuyệt vời, nàng hoàn toàn kích thích hứng thú của hắn!

Tiểu nha đầu biết cách dịch dung, biết thay đổi hơi thở trên người, biết học cách nói chuyện giống người khác như đúc. Người như vậy nếu như chạy thoát ở thế giới bình thường, thật đúng là không cách nào tìm kiếm, giống như mò kim đáy biển.

Nhưng ở thế giới này, lại không dễ dàng như vậy.....

Lúc này nàng sẽ thuận đi đi đâu?

.....

Trong một cửa hàng quan tài.

Đêm đã rất khuya, chuông quầy cửa hàng sớm đã đóng cửa đi nghỉ.

Trong cửa hàng chỉ có một ngọn nến được thấp sáng, ánh nến giống như ma trôi.

Ngoài ra còn có mấy chiếc quan tài tối đen như mực, trông rất âm đạm.

Lúc này, trên một nắp quan tài đột nhiên xuất hiện một vị thiếu nữ, một thân quần áo màu xanh lá cây nhạt, tóc búi hình trái đào, nhìn qua cực kỳ tú lệ, chẳng qua khuôn mặt có chút đỏ ửng, giống như đang vội vã.

Thiếu nữ này đang thở hổn hển, ngồi ở trên nắp quan tài nghỉ tạm một lúc, sau đó phun ra một hơi.

Hồn đản kia sẽ không tiếp tục đuổi tới, đúng không?!

Phòng vệ của Phù Thương Cung thật sự không phải chặt chẽ kín mít bình thường, thêm vào đó ở trong cung nàng không thể hoàn toàn sử dụng được thuật thuật di. Hơn nữa, hôm nay trong cung chỉ cho phép vào không cho phép ra, vì vậy sau khi đã thăm hỏi rõ ràng mọi thứ trong cung, nàng liền kiên nhẫn chờ đợi.

Đầu tiên, nàng hoá trang tiểu nha đầu Mạt Vũ Yên thành mình nằm ở trong chăn, sau đó lại dịch dung thành bộ dáng Mạt Vũ Yên trông chừng ngoài cửa, nếu có người tới hỏi nàng đều ứng phó một cách dễ dàng.

Cuối cùng, nàng cũng chờ được đến khi Đế Phát Y trở về, giống như nàng suy đoán, vị cung chủ này căn bản sẽ không nhìn vào người hầu của mình. Khi nàng giả mạo Mạt Vũ Yên hành lễ với hấn vẫn luôn cúi đầu, vì vậy cường đại như Đế Phát Y cũng không nhận ra được.

Hấn vừa vào buồng trong, nàng liền lợi dụng thời cơ đi ra ngoài, sử dụng một phần thuật thuật di trực tiếp tới cổng lớn.

Bởi vì Tả thiên sư trở về, cổng lớn đã được nói lỏng hơn nhiều. Ngoại trừ lệnh cấm chỉ cho phép vào không cho phép ra, quả nhiên nàng đã nhẹ nhàng lura gạt được, ra khỏi cổng của Phù Thương Cung. Một khi ra khỏi cổng, nàng lập tức thi triển thuật thuật di.....

Nàng không đi tới bất cứ nơi nào nàng đã từng đi qua, mà là đi vào cửa hàng quan tài này.

Nơi này là nơi đen tối trong truyền thuyết, ban đêm chắc chắn sẽ không có người nào tới, và Tả thiên sư biến thái kia chắc hẳn cũng không đoán ra được nơi này.....

Sự thật chứng minh, suy đoán của nàng thật sự rất chuẩn, nàng chờ trong cửa hàng quan tài khoảng chừng nửa canh giờ (1h), không hề gặp lại người kia như quý bồng nhiên xuất hiện từ chỗ nào đó.

Nàng dùng một loại tẩy trang đặc biệt rửa sạch dịch dung trên mặt, khi đang muốn trang điểm lại lần nữa, Thương Khung Ngọc bỗng nhiên mở miệng: "Chủ nhân, người có phát hiện ra điều gì hay không?"

"Phát hiện ra điều gì?"

"Đốm đỏ trên trán người dường như đã phai nhạt rất nhiều!"

"A? Đúng không?" Cố Tích Cửu lấy gương ra nhìn, quả nhiên phát hiện đốm đỏ trên trán đã phai nhạt không ít.

Ban đầu nó đỏ giống như lá phong mùa thu, hiện tại đã đổi từ màu đỏ tươi sang đỏ nhạt.....

Cố Tích Cửu xúc động trong lòng!

Chuyện gì đang xảy ra vậy? Nàng vẫn chưa làm gì nó cả?

Chẳng lẽ vì nàng thường xuyên bôi một ít dược vật khi dịch dung, dược vật trong đó có thể trị liệu đốm đỏ?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 222: Không ngờ hấn lại tìm thấy nàng!

Nàng lại tiếp tục soi gương, sau khi đốm đỏ phai nhạt, nữ hài tử trong gương đã đẹp hơn rất nhiều.

Tại thời điểm này, nàng tất nhiên không có thời gian để nghiên cứu nguyên nhân khiến đốm đỏ mờ đi. Tuy nhiên, đốm đỏ nhạt đi khiến nàng dịch dung dễ dàng hơn, ít nhất không cần phải biến khuôn mặt thành màu đỏ đen.

Lần này nàng hoá trang thành một vị thiếu niên với sắc mặt nhợt nhạt ốm yếu, liền tiếp thuật di mấy lần thì ra khỏi thành, sau đó nghỉ ngơi chốc lát ở trên một tảng đá lớn. Khi nàng đang muốn cố gắng tiếp tục thuật di về trấn nhỏ phía trước, bỗng nhiên có một bàn tay đáp ở trên vai nàng, trực tiếp đè xuống khiến nàng không thể thuật di!

Nàng chấn động! Phản ứng đầu tiên chính là Tả thiên sư biến thái kia đã đuổi kịp nàng!

"Đế Phát Y, người là quý trong đất....." Nàng chợt quay đầu lại, quát khẽ một nửa bỗng nhiên nghẹn lại!

Một người đang đứng ở sau lưng nàng, dáng người mảnh khảnh tinh tế, khuôn mặt tuyệt mỹ thoát tục, khí chất phảng phất như không dính khói lửa phàm tục.

—— Long Tư Dạ!

Không ngờ hẳn lại tìm thấy nàng!

Hắn cầm chặt cánh tay của nàng, sắc mặt không được tốt lắm, đôi mắt nhìn thẳng vào đôi mắt nàng: "Tích Cửu, là ta!"

Trong ánh mắt hắn dường như có sóng ngầm kích động, ánh mắt nhìn nàng phảng phất như muốn nuốt nàng vào trong.

Cố Tích Cửu cũng nhìn thẳng vào đôi mắt hắn, sau một lát thì cười cười: "Long tông chủ, người nắm ta đau. Buông tay!"

Nàng tránh một cái, đôi mắt Long Tư Dạ thâm sâu, chẳng những không buông tay nàng, ngược lại kéo nàng vào trong lòng ngực: "Không bỏ! Tích Cửu, lần này ta chắc chắn sẽ không buông tay!"

Công phu kiếp trước của Cố Tích Cửu cơ bản đều do hắn dạy, tính cách của nàng, thói quen của nàng, thậm chí phương thức xử sự của nàng hắn đều hiểu rất rõ. Hơn nữa hắn có truy tung điều trợ giúp, vì vậy hắn mới có thể tìm được nàng nhanh như vậy.

Hiện tại công phu của nàng quá kém, không bằng đời trước. Trong khi đó, công phu đời này của hắn đã tu luyện trăm năm, không biết thâm hậu hơn kiếp trước bao nhiêu, người cũng bá đạo không ít. Vì vậy khi nàng bị hắn nắm tay như vậy, nàng căn bản không có ý định chạy trốn.

Cố Tích Cửu không hề vùng vẫy, cứ như vậy dán ở trong lòng ngực hắn, hơi thở quen thuộc phả vào trong chóp mũi. Cố Tích Cửu khẽ cười thành tiếng: "Long tông chủ, người muốn thế nào?"

Tươi cười của nàng mang theo châm chọc, trong lòng Long Tư Dạ giống như bị đâm bởi một cây châm sắc nhọn, nhưng hắn vẫn ôm chặt nàng không bỏ: "Trở về cùng ta! Hãy tin tưởng ta, ta sẽ cho nàng một cuộc sống tốt đẹp nhất."

Hắn giơ tay triệu tọa kỵ tiên hạc của mình, mang theo Cố Tích Cửu nhảy lên.

Những đám mây xẹt qua bên cạnh. Tiên hạc này của hắn không giống như tiên hạc thường thấy. Nó có mào vàng, cổ dài trắng như tuyết, thân mình hình giọt nước, đuôi hình cánh quạt màu xanh sẫm, lớn gấp bốn gấp năm lần so với tiên hạc bình thường. Khi nó mở hai cánh ra, trông nó giống như một con tàu lượn nhỏ, tốc độ có thể so với máy bay chiến đấu, bay vút qua những tầng mây.

Cố Tích Cửu ngồi ở trên lưng tiên hạc, Long Tư Dạ ngồi ở sau lưng nàng. Một cánh tay của hắn khoanh vòng qua eo của nàng, giống như sợ nàng chạy mất, ôm thân mình nhỏ xinh của nàng vào trong lòng ngực.

Mặt trăng chiếu sáng ở trên bầu trời, những ngôi sao mờ nhạt, những đám mây trắng bay bay.

Tình huống như vậy mơ hồ rất quen thuộc.

"Tích Cửu, tới, hãy chạm vào những đám mây này." Long Tư Dạ để tiên hạc xẹt qua tầng mây, sau đó vung tay áo ra, cuốn một đám mây vào trong đó, đưa tới trước mặt Cố Tích Cửu.

Mây trắng giống như có chất, nhảy múa ở trong ống tay áo của hắn mà không hề tiêu tan.

Cố Tích Cửu không vươn tay ra, ngay cả khi Long Tư Dạ đưa mây để sát vào tay của nàng, nàng vẫn không nhúc nhích chút nào.

Trong mắt Long Tư Dạ xẹt qua một chút thất vọng, nhưng vẫn hơi mỉm cười, nói: "Tích Cửu, nàng còn nhớ hay không? Năm ấy nàng mười bảy tuổi, ta dạy cho nàng cách lái máy bay, đó là loại máy bay nhỏ nhất. Chúng ta cũng giống như thế này, bay trong không trung. Nàng từng nói, nếu đó là chim thì thật là tốt, cười chim thì có thể chạm vào những đám mây trắng đó....."

Cố Tích Cửu không nói chuyện.

Sao nàng sẽ không nhớ được chứ?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 223: Nàng thậm chí không hề có phản ứng

Đó là lần đầu tiên nàng lái máy bay, hẳn ngồi ở bên cạnh cầm tay dạy cho nàng. Nàng cực kỳ thông minh, vì thế nên học rất nhanh. Mặc dù lần đầu nàng lái máy bay xiêu xiêu vẹo vẹo, nhưng nó vẫn cất cánh bình thường.

Khi đó hẳn khích lệ nàng thông minh, còn nói nàng khác với người bình thường.....

Lúc đó chỉ vì câu nói đó của hẳn, nàng cho rằng hẳn thật lòng khen nàng. Nàng đã vui mừng đến nỗi đôi mắt đều sáng.

Long Tích thân là huấn luyện viên của trại tập trung sát thủ, xưa nay vẫn luôn lạnh nhạt với mọi người. Có nhiều học viên sát thủ như vậy, hẳn hầu như không hề khích lệ ai một câu, thay vào đó thường xuyên mắng bọn họ. Toàn bộ sát thủ trong trại vừa sợ vừa kính đối với hẳn. Nếu hẳn ngẫu nhiên khích lệ ai đó, điều đó có thể sẽ khiến mọi người ghen tị trong nhiều ngày liền, cũng có thể khiến người được khen hưng phấn trong vài ngày.....

Hầu như toàn bộ các cô gái ở trong trại tập trung đều thầm yêu trộm nhớ huấn luyện viên họ Long này, hy vọng có thể nhận được sự ưu ái của hẳn.

Cố Tích Cửu trời sinh có tính lạnh lùng, lúc đó nàng cũng không động tâm, chỉ có một chút quan tâm đối với huấn luyện viên mà thôi.

Nàng bắt đầu thích hẳn có lẽ chính là năm ấy mười bảy tuổi, hẳn khen ngợi nàng ở trên máy bay. Hơi thở nhẹ nhàng của hẳn khiến trái tim nàng lần đầu tiên rung động.....

Lúc đó nàng hiếm khi có được sự hưng phấn, chờ hẳn với đủ các loại kiểu dáng máy bay. Khi nhìn thấy những đám mây trắng lướt qua cánh máy bay, nàng nói muốn cười lên một con chim bay.....

Khi đó chẳng qua chỉ là lời nói vui đùa mà thôi, từ xưa tới nay nàng chưa từng nghĩ tới sẽ thật sự được cười chim bay trên trời.

Tốc độ bay của tiên hạc cực nhanh, nhưng gió trên lưng hạc không mạnh, cũng không xóc nảy lắm, ngồi ở phía trên thật ra rất thoải mái.

Không cần phải hỏi cũng biết, trên lưng hạc này nhất định đã bị Long Tư Dạ làm thuật ngăn cách gió.

Long Tư Dạ bình thường không nói nhiều, nhưng giờ phút này lại rất nhiều lời. Hẳn nói rất nhiều, chủ yếu vẫn là hỏi ước ở trong dĩ vãng.

Cố Tích Cửu lại không nói câu nào, ngay cả một chút phản ứng cũng đều không có.

Cho dù quá khứ ngọt ngào như thế nào, nhưng đến cuối cùng vẫn là một âm mưu lớn, đó bất quá cũng chỉ là trò đùa. Kì nhớ lại nó, chỉ cảm thấy đau đớn thay vì ngọt ngào!

Trên trời gió thổi phàn phật, thổi tan bụi bặm trong lòng.

Mặc dù Cố Tích Cửu vẫn không nói chuyện, nhưng nàng lại kín đáo tra xét tình huống chung quanh. Long Tư Dạ rõ ràng đã thiết kế kết giới gì đó, bởi vì đôi khi bọn họ ngẫu nhiên gặp phải những người cưỡi các loài chim khác bay qua, những người đó chỉ bay lướt qua bên cạnh bọn họ, nhưng lại không hề nhìn bọn họ.

Xem ra bản lĩnh của Long Tư Dạ thật sự không nhỏ, không hổ là tông chủ của một trong ba đại tông phái.

Một đường này không hề thấy vị Tà thiên sư biến thái kia xuất hiện, rõ ràng lần này bọn họ đã hoàn toàn ném hẳn ra.

"Tích Cửu, nàng có mệt không? Nếu mệt hãy dựa vào ta ngủ một lát, khi tới nơi ta sẽ gọi nàng dậy." Long Tư Dạ nhẹ nhàng nói.

Cố Tích Cửu vẫn không nói chuyện, tất nhiên cũng không có ý định ngủ.

Khóe môi nàng khẽ nhấc lên.

Nàng không thể ngủ, nàng sợ sau khi tỉnh lại sẽ phát hiện mình đang nằm ở trên bàn phẫu thuật một lần nữa, chờ bị lấy nội tạng.....

Long Tư Dạ dường như cũng nghĩ đến điều gì đó, đôi mắt hơi tối sầm lại, môi mỏng hơi nhấp, hẳn há miệng thở hổn hển giống như muốn giải thích điều gì đó. Nhưng rốt cuộc hẳn vẫn không mở miệng, chỉ biến thành một tiếng thở dài.

Thiên Văn Sơn cách đế đô Thiên Tinh Quốc khá xa, khoảng hai ngàn dặm.

Ngay cả thiên lý mã cũng phải chạy cả ngày, nhưng tốc độ của tiên hạc này nhanh hơn thiên lý mã rất nhiều. Tiên hạc chỉ bay nửa đêm, bóng dáng Thiên Văn Sơn đã mờ hồ hiện ra trước khi bình minh ló dạng.

Hình dạng của Thiên Văn Sơn giống như núi Thục Sơn ở trong trò chơi.

Ngon núi cao đẹp, nhưng lại cực kỳ nguy hiểm.

Chỗ sườn núi có mây trắng lơ lửng giống như vàng đai ngọc bích, cả ngọn núi được bao phủ một phần ở trong mây mù, giống như cảnh đẹp trong tranh.

Thiên Văn Sơn có ba đỉnh núi, đỉnh núi ở giữa chính là ngọn núi cao nhất và cũng dốc nhất.

Ngay khoảnh khắc khi Long Tư Dạ nhìn thấy Thiên Văn Sơn, hần liền thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Người kia trước sau không hề đuổi theo, xem ra kế mê tung mà mình sử dụng đã có tác dụng.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 224: Tự mình ôm một thiếu niên trở về!

Để mang Cổ Tích Cửu trở về, lần này Long Tư Dạ đã nỗ lực rất nhiều, chẳng những xuất động toàn bộ thám tử, ngay cả toàn bộ truy tung điều cũng được phái đi.

Sau khi hần tìm được Cổ Tích Cửu, sợ Đế Phát Y sẽ theo dấu đuổi theo, vì vậy hần đã âm thầm hạ lệnh cho đệ tử môn hạ vẫn giả vờ đi khắp nơi tìm người ở Phi Tinh Quốc, ngay cả bản thân hần cũng tìm một thể thân ngồi ở trên tọa giá, giả bộ vẫn đang tìm kiếm.

Đương nhiên, một đường này hần cũng giấu đi hơi thở của mình, chỉ cần không trực tiếp gặp phải Đế Phát Y, Đế Phát Y sẽ không thể phát hiện ra hần!

Rốt cuộc, Đế Phát Y quá cao thâm khó đoán, cũng khiến người không thể đoán ra được tính tình, cho dù là Long Tư Dạ khi đối diện với Đế Phát Y cũng có chút đau đầu, vẫn phải hết sức cẩn thận.

Hiện tại cuối cùng đã an toàn trở lại địa bàn của mình, hần tất nhiên thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Khi chuẩn bị tới gần Thiên Văn Sơn, hần rốt cuộc hiện ra thân hình.

Phía trước có bốn đệ tử đang đi tuần tra quanh núi và phát hiện ra hành tung của hần, vì thế bọn họ cười tọa kỵ tới đón, hành lễ với hần ở trên lưng hạc: "Cung nghênh tông chủ trở về núi."

Sau đó bọn họ liền phát hiện tông chủ đang ôm một nam hài tử gầy yếu ——

Một đám đều mở to hai mắt!

Không ngờ tông chủ bọn họ đang —— đang ôm người!

Chẳng phải tông chủ bọn họ luôn luôn không thích tiếp xúc với người hay sao?

Thậm chí khi hần truyền thụ cho đồ đệ cũng không hề tiếp xúc với bọn họ. Ngày thường trị bệnh cứu người, trừ phi đó là phẫu thuật quan trọng, nếu không hần sẽ không muốn chạm vào bất cứ người nào.

Lần này —— lần này không ngờ hần lại tự mình ôm một thiếu niên trở về!

Hần thậm chí cũng không buông thiếu niên kia ra khi ở trước mặt đệ tử môn nhân của mình ——

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

"Tông chủ, vị này chính là?" Một vị đệ tử trong đó can đảm hỏi.

"Hôn thê của hôn tọa." Sau khi Long Tư Dạ ném xuống một quả bom như vậy, lập tức mang theo người bay trở về Tiên Trúc Phong của mình.

"Gi?!"

Bốn gã đệ tử môn nhân gần như hỗn độn ở trong gió.....

Lúc gần đi, Long Tư Dạ còn lưu lại một câu: "Việc này tạm thời bảo mật, không được truyền ra ngoài!"

Vì thế, sau khi bốn gã đệ tử có cảm giác giống như bị thiên lôi đánh xuống, lúc này lại thực sự nghẹn ngào đến mức hoảng loạn.....

.....Edit: EmilyTon....

Một toà tiểu lâu màu xanh đứng sừng sững ở trên một sườn núi.

Bên trái triền núi là một hồ nước, bên phải là một dược phố, vô số thảo dược quý hiếm đang trong kỳ khoe sắc, hương dược nhẹ nhàng lan tỏa khắp toàn bộ ngọn núi, khiến người say mê.

Tiểu lâu cao năm tầng, mái ngói đầu cùng, trên tám góc có treo chuông gió màu bạc. Khi có gió thổi qua, chuông bạc tạo nên những tiếng leng keng leng keng.

Hồ nước trong vắt, diện tích khá rộng lớn. Trên hồ có đình, trên đình được treo những tấm lụa trắng mỏng, theo gió nhẹ nhàng phiêu đảng như mây.

Có thể nhìn thấy những con tiên hạc nhẹ nhàng nhảy múa trong hồ và trên mặt cỏ.

Thế ngoại đào nguyên!

Nơi này quả thực giống như thế ngoại đào nguyên ở trong truyền thuyết hoặc là trong mộng ảo!

"Tích Cửu, nàng thấy nơi này thế nào?" Trong một cái đình nhỏ, Long Tư Dạ nửa ôm lấy Cổ Tích Cửu ngồi ở chỗ kia, nhìn ra khung cảnh xa xa của hồ.

"Nó rất đẹp." Cổ Tích Cửu rót cuộc nói ra ba từ.

"Thích không? Năm đó nàng đã từng nói, nếu một ngày kia không làm sát thủ nữa, nàng muốn ẩn cư, mua một ngọn núi, xây một tiểu lâu, nuôi gà nuôi vịt, trồng một số thảo dược và trà hoa, tận hưởng cuộc sống giống như thần tiên..... Từ sau khi ta thành lập Thiên Vãn Tông, ta vẫn luôn trang trí chỗ này, chỉ hy vọng sau khi nàng trở về có thể nhìn thấy tất cả....."

"Trở về?" Cổ Tích Cửu nhướn mày lặp lại.

"Tích Cửu, nàng đã từng nói, nơi ta ở chính là nơi trái tim nàng trở về, chính là nơi yên vui của nàng. Ta đã đến đây, may mà nàng cũng tới đây. Cuối cùng ông trời đối đãi với chúng ta cũng không tệ lắm....."

Cổ Tích Cửu rũ mắt nhìn xuống, không nói chuyện, trong lòng cười khổ.

Mặc dù nàng vốn là người lạnh lùng, nhưng không phải thật sự yêu thích nơi thế ngoại đào nguyên. Chẳng qua năm đó Long Tích thường xuyên khao khát điều đó, vì thế nàng cũng nương theo.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 225: Trái cây bị ép chín sẽ không ngọt...

Khi đó, tất cả những gì nàng làm đều là dựa trên sở thích của Long Tích, cố tình kìm nén tâm ý của bản thân mình.

Thật ra nàng rất thích sống ở trong thành phố lớn, dù có rất nhiều hoạt động giải trí, nhưng ít nhất nơi đó có náo nhiệt và rất sống động.

Tận trong xương cốt, nàng vẫn rất sợ cô đơn. Nàng thích nhảy nhót, ca hát, lên mạng chơi trò chơi..... Những thứ mà người trẻ tuổi yêu thích, nàng cũng thích. Nàng không thích uống trà, chỉ thích uống rượu. Ngày thường, khi giải khát nàng thường uống nước khoáng hoặc là các loại đồ uống trái cây.....

Sở thích của nàng thật ra không nhiều như hấn, chẳng qua khi đó nàng một lòng muốn đi theo bước chân của hấn, vì vậy mới ép buộc bản thân mình thích rất nhiều thứ.

Chính vì thế nên Long Tích vẫn luôn cho rằng, nàng và hấn có rất nhiều sở thích chung.....

Thật ra sở thích của nàng và hấn thật sự không hề giống nhau, trái cây bị ép chín đương nhiên không ngọt.....

Nàng đã từng cho rằng, chỉ cần có hấn ở bên người, như vậy là đủ, ở bất cứ nơi đâu nàng đều cam tâm tình nguyện, vì vậy nàng mới nói đùa với hấn rằng "Chỗ anh ở, chính là nơi trái tim em quay về".

Lúc ấy nàng nói xong câu đó thì trái tim đập rất nhanh, và hấn đáp lại nàng bằng cách xoa xoa đầu nàng, mỉm cười mà không nói gì.

Khi đó nàng cho rằng hấn trời sinh vốn tính lạnh lùng, không tốt với việc biểu hiện cảm xúc. Nhưng lúc này nghĩ lại, hấn chắc hẳn rất khinh thường câu nói kia của nàng, đó chỉ là cách hấn ứng phó với việc không từ chối thẳng thừng với nàng mà thôi.

Hắn chỉ xem nàng là nơi chứa nội tạng của hôn thê hắn, sao có thể thực sự yêu nàng?!

Nếu không, sao hắn có thể nhẫn tâm lấy trái tim nàng để cứu nữ nhân khác?

Nếu hắn thật lòng yêu nàng, cho dù chỉ có một chút thật tình, hắn sẽ không làm ra loại chuyện như vậy!

Có lẽ hắn có lý do khó nói, nhưng điều đó không phải là lý do để hắn phản bội nàng. Nàng chỉ có một trái tim, ngay khoảnh khắc bị hắn mổ lấy nó, mỗi

quan hệ giữa hần và nàng cũng bị cắt đứt!

Hần cũng không nên yêu nàng, nhiều nhất cũng chỉ là hơi thích một chút, nhưng một chút yêu thích này ở trong lòng hần cũng không đáng giá một đồng.....

Hiện tại hần làm ra vẻ thâm tình như thế, không biết lại đang tính toán làm gì với nàng?

Ban đầu khi ở bên hần, nàng luôn cảm thấy ấm áp bình yên, hiện tại hần ôm eo nàng, nàng lại không có chút cảm giác gì, có chỉ là phòng bị.....

Kiếp trước, nàng vốn lấy mạng hần vì muốn một mạng đổi lấy một mạng. Nàng đã không còn hận hần nữa, nhưng hiện tại dường như nàng lại bắt đầu cảm thấy ghét hần.

Dựa vào đâu mà hần vẫn dám ép nàng sau khi đã làm ra những chuyện như vậy?

Trong mắt nàng hiện lên một sự lạnh lẽo, bỗng nhiên cười cười, rót cuộc mở miệng: "Long tông chủ, có lẽ ngươi đã nhận sai người."

Long Tư Dạ sững sờ, nhìn nàng: "Nhận sai người?"

"Long tông chủ đối tốt với Tích Cửu như thế, khiến Cửu thật là sợ hãi. Nhưng những gì mà Long tông chủ đã nói, ta lại không hề hay biết. Ta nghĩ Long tông chủ có lẽ đang nói về một nữ tử khác."

"Tích Cửu, đến giờ nàng vẫn không muốn thừa nhận?"

"Không phải là ta không muốn thừa nhận, mà là Tích Cửu hiện tại không phải là Tích Cửu mà các hạ đang nghĩ. Ta không phải là Cố Tích Cửu các hạ đang tìm kiếm. Cố Tích Cửu kia sớm đã chết."

"Cái gì?" Sắc mặt Long Tư Dạ khê biến.

Cố Tích Cửu cười khúc khích: "Hay là ngươi cũng cho rằng ta đang mượn xác hoàn hồn?"

Nàng vươn cổ tay trắng muốt của mình, đưa tới trước mặt hần: "Nếu tông chủ không ngại thì hãy thí nghiệm một chút, ta là nguyên thân hay là mượn xác hoàn hồn!"

Ở thế giới này, mượn xác hoàn hồn cực kỳ khó, trừ phi những yêu ma chân chính muốn tu luyện thành ác quỷ, chúng mới có khả năng này.

Trong khi ngày đó Cố Tích Cửu bị hàm oan mà chết, liệu nàng có thể sẽ biến thành ác quỷ trước, sau đó mới mượn xác hoàn hồn hay không?

Và đó cũng là vấn đề mà Long Tư Dạ cũng đang lo lắng trong mấy ngày gần đây, hần cũng âm thầm thăm dò nàng mấy lần.

Nhưng tất cả các kết quả thăm dò đều khiến hần thất vọng, Cố Tích Cửu trước mắt chính là nguyên thân!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 226: Vì sao không đâm lao thì phải theo lao?

Linh hồn và thể xác hoàn toàn có độ thống nhất hài hoà rất cao, chỉ có nguyên hồn của nguyên thân mới có thể đạt tới trình độ hài hoà thể này!

Sau đó hần lại nghĩ đến một khả năng khác: Cố Tích Cửu này chính là Cố Tích Cửu kia, hiện tại người này là người kia đầu thai và được sinh ra một lần nữa ——

Tuy nhiên, hần đã từng âm thầm hỏi thăm Cố Tích Cửu nguyên chủ, tính cách yếu đuối khiến người giận sôi.

Mặc dù nguyên nhân là do hoàn cảnh, nhưng dựa vào hiểu biết về nhận thức tính cách người kia của hần, bất luận nàng ở trong hoàn cảnh nào cũng có thể sống tốt, tuyệt đối sẽ không bị khinh bỉ như thế!

Nếu như nàng thật sự đầu thai một lần nữa, làm thế nào nàng lại bị khinh bỉ nhiều năm như vậy?

Bởi vì hần biết về quá khứ của nguyên thân Cố Tích Cửu, vì vậy hần vẫn luôn không dám nhận nàng, không ngừng âm thầm kiểm tra nàng.

Cho đến khi hần nhìn thấy nàng thuần di, nhìn thấy thuật dịch dung của nàng trông giống như thật, hần mới xác định đó là nàng!

"Tích Cửu, ta không quan tâm nàng làm thế nào đi vào trong thân thể này, nhưng ta biết, nàng chính là nàng! Nếu không sao nàng có thể biết thuật thuần

đi, thuật dịch dung và y thuật? Làm thế nào biết được ta đã từng có nàng?"

"Đó là bởi vì một năm trước ta từng mơ thấy nàng ấy!" Cổ Tích Cừ ngắt lời hắn.

"Hả? Nghĩa là như thế nào?"

"Một năm trước, có một khoảng thời gian ta thường xuyên mơ thấy một nữ tử, nàng ấy ăn mặc rất kỳ lạ. Nàng ấy nói, ta và nàng ấy cùng tên nên rất hợp ý, vì vậy nàng ấy muốn truyền thụ toàn bộ một thân bản lĩnh của nàng ấy cho ta....." Cổ Tích Cừ bắt đầu bịa đặt chuyện xưa.

Long Tư Dạ không tin: "Y thuật và thuật dịch dung của nàng ấy đúng là có thể truyền thụ cho người khác, nhưng thuật thuật di thì sao có thể? Đó là dị năng của nàng ấy! Không thể truyền thụ cho người khác."

Cổ Tích Cừ nhấp nhấp miệng nhỏ: "Thật ra thuật thuật di của ta vốn có từ khi còn nhỏ, nhưng vì sợ người nhà xem ta là quái vật, vì thế ta vẫn luôn không dám sử dụng mà thôi."

Long Tư Dạ: "..... Nhưng hiện tại tính cách của nàng đã hoàn toàn khác! Gần như rất giống nàng ấy!"

"Tính cách của một người sẽ thay đổi. Ban đầu ta bị người đè nén tính cách đó xuống, nhưng bản tính của ta vốn không phải như thế. Sau đó trong mộng cô nương Cổ Tích Cừ vẫn luôn nói ta không thể tiếp tục như thế, nếu không chỉ có bị người khi dễ đến chết. Lúc đầu ta không tin, không làm theo những gì nàng ấy nói, sau đó ta liên tiếp bị ăn mệ rất nhiều lần, ta mới biết được những gì nàng ấy nói đều đúng. Ta rút ra được kinh nghiệm xương máu, chỉ có thay đổi....." Cổ Tích Cừ rải ra một lời nói dối hoàn hảo, không có chút sơ hở.

Sau khi Long Tư Dạ nhìn nàng một lúc lâu: "Những lời thế này vì sao nàng không nói sớm hơn?"

Cổ Tích Cừ thở dài: "Thật ra Tích Cừ vẫn luôn mâu thuẫn về việc này. Tích Cừ nói nhằm mình là thiên bẩm, kết quả bị Tà thiên sư đuổi giết không tha. Tích Cừ cũng muốn tìm một chỗ dung thân, vì vậy muốn sai thì sai....."

"Vậy vì sao nàng không tiếp tục đâm lao thì phải theo lao? Ngược lại lựa chọn nói ra lúc này?"

"Đó là vì Tích Cừ không ngờ Long tông chủ lại thâm tình với cô nương Cổ Tích Cừ kia như thế. Nếu ta tiếp tục giả mạo nàng ấy, tiếp nhận thâm tình và giúp đỡ của tông chủ, ta có chút không đành lòng, vì vậy nên mới nói thẳng ra." Cổ Tích Cừ đối đáp trôi chảy.

Long Tư Dạ nhìn thẳng vào đôi mắt nàng, ánh mắt mơ hồ sắc bén.

Cổ Tích Cừ thản nhiên nhìn lại hắn.

Giờ phút này thứ dịch dung trên mặt nàng đều đã bị loại bỏ, tướng mạo là sẵn có của nàng. Đôi mắt của tiểu cô nương đều rất nghiêm túc, không thể nhìn ra được một chút khác thường.

Một lát sau Long Tư Dạ dời mắt đi, không đề cập tới vấn đề này nữa. Nhưng hắn lại nói một câu không liên quan: "Có muốn ăn cá hay không? Cá trong hồ này là thanh tao ngư (青梭鱼), rất giống với tür tai ló ngư (四腮鲈鱼) nàng thích ăn nhất. Nếu nàng muốn báo đáp ta, vậy có thể làm một bàn tiệc toàn cá cho ta được không?"

Cổ Tích Cừ: "....."

.....

Đó là một bữa tiệc toàn cá cực kỳ phong phú, có hầm, có xào, có hấp, có chiên, có kho.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 227: Đợi nàng khích lệ một câu

Tuy nhiên, một bàn toàn cá này không phải do Cổ Tích Cừ nấu nướng. Nàng chỉ xoa tay nướng một con cá vô vị, sau khi Long Tư Dạ ném thử đã không cho nàng làm tiếp, và hắn đã trực tiếp động thủ.

Ánh mắt Cổ Tích Cừ hơi ngưng đọng lại. Kiếp trước hắn chính là quân tử tránh xa nhà bếp, mặc dù là cao thủ câu cá, nhưng từ trước tới nay không hề làm cá. Nàng mới là người đầu bếp kia.

Nhưng hiện tại hắn thật sự làm cá, hơn nữa thủ pháp làm cá giống đúc như kiếp trước nàng đã từng làm, thậm chí ngay cả trình tự sử dụng gia vị cũng giống như đúc.

Xem ra mặc dù kiếp trước hần vẫn luôn không hề làm cá, nhưng khi nhìn xem nàng làm cũng đã học xong.....

Nàng có chút xuất thần, đến khi xuất hiện một đôi đũa trước mắt: "Tới, nếm thử tay nghề của ta, có hợp khẩu vị của nàng hay không."

Cổ Tích Cửu ăn một lát, hương vị—— thật sự không khác lắm so với nàng nấu!

Phải biết rằng thời điểm chế biến thức ăn, cho dù trình tự gia vị hoàn toàn giống nhau, nhưng người nấu nướng đồ ăn khác nhau thì phẩm vị cũng sẽ khác nhau rất nhiều.

Hai người đều nấu đồ ăn giống nhau như đúc, vậy chỉ có một loại khả năng, đó chính là một người trong đó đã nếm thử hàng trăm ngàn lần, sau đó thực hành cả trăm ngàn lần, lúc đó mới có thể chậm rãi nắm giữ được kỹ năng nấu nướng, có được hương vị giống như người kia đã nấu.....

Xem ra Long tông chủ ở thế giới này đã nỗ lực rất nhiều để rèn luyện kỹ năng nấu nướng của mình.....

Trong lòng Cổ Tích Cửu vốn giống như mặt hồ tĩnh lặng đột nhiên gọn sóng, dường như có chút nhói đau, giống như bị kim đâm xuyên qua trái tim.

"Nhu thế nào?" Long Tư Dạ nhìn nàng, đáy mắt mơ hồ có một chút háo hức, dường như đang đợi một câu khích lệ của nàng.

"Không tệ!" Cổ Tích Cửu cho hần hai từ.

Sau khi nói xong, nàng đã bị sốc! Nàng nhớ rằng khi lần đầu tiên sau khi nàng luyện nấu nướng xong, nàng đã nướng cá cho Long Tích nhắm nháp, và lúc ấy nàng hỏi hần hương vị thế nào, hần cũng nói ra hai từ này.

Hiện tại—— phong thủy đã đổi hướng?

Nàng đột nhiên cảm thấy khó chịu, cá ăn vào trong miệng cũng không ra hương vị gì.

Đôi mắt Long Tư Dạ lại hơi sáng ngời, nhìn nàng một cái: "Nàng thích ăn là tốt, vậy hãy ăn nhiều một chút."

Mọi thứ hôm qua dường như được tái hiện lần nữa, chẳng qua vài trò nhân vật đã bị đổi ngược.

Trong lòng Cổ Tích Cửu cảm thấy càng khó chịu hơn. Từ sau khi biết Long Tư Dạ chính là Long Tích, nàng căn bản không muốn có bất kỳ quan hệ nào với hần, nhưng hần lại chết cũng không từ bỏ.....

Lòng dạ phòng bị của Long Tư Dạ đối với nàng cực kỳ thâm sâu. Hần chẳng những điểm huyết đạo của nàng, khiến nàng không thể vận công, hần còn luôn nắm một bàn tay của nàng, thậm chí khi câu cá hay làm cá hần cũng không buông ra, chỉ dùng một bàn tay bận việc.

Nàng biết hần sợ nàng sử dụng thuật thuật đi chạy trốn, nhưng hần có thể giữ được nàng bao lâu?

Buổi tối đi ngủ, hần không thể ngủ cùng nàng, đúng không?!

Nàng cười lạnh trong lòng, chỉ cần nàng muốn chạy, ai có thể ngăn cản được nàng?!

Nhưng sau khi đi ra ngoài, làm thế nào để tránh khỏi Tà thiên sư biến thái kia mới là một vấn đề nan giải rất lớn.....

Nhìn bộ dáng này của Long Tư Dạ, bất luận hần đang có mục đích gì, trong thời gian qua hần sẽ không gây bất lợi với nàng, có lẽ nàng nên nhân cơ hội ở đây nghỉ ngơi lấy lại sức mấy tháng, tránh khỏi đầu sóng ngọn gió rồi lại đi ra ngoài?

Nàng vừa mới có suy nghĩ này, trong không trung đã truyền đến một tiếng cười khê: "Thơm quá!" Tiếng cười từ tính nhẹ nhàng giống như một cơn gió thổi qua.

Cổ Tích Cửu đột nhiên đóng băng!

Sắc mặt Long Tư Dạ biến đổi, thuận thế kéo Cổ Tích Cửu tới gần tới bên người mình, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía trước.

Khi những đám mây trên không trung tan đi, một người xuất hiện.

Người nọ đứng ở trên lưng một con thần thú trắng như tuyết, một thân áo tím theo gió bay bay.

Thần thú kia trông rất kỳ lạ, giống nai nhưng không phải là nai, giống ngựa nhưng lại không phải là ngựa. Sau lưng có hai cánh, trên đầu có một cái sừng xoắn ốc, sừng cong như đao, loé lên ánh sáng lạnh mờ nhạt.

Độc giác thú! (独角兽)

Không ngờ người nọ đang cưỡi một con độc giác thú ở trong truyền thuyết!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 228: Cái nôi này úp thật khéo!

"Tuyệt quá!" Thương Khung Ngọc im lặng nửa ngày bỗng nhiên tán thưởng một câu: "Không ngờ hần bắt một con độc giác thú làm tọa kỵ!"

Độc giác thú, là thần thú trong truyền thuyết, một ngày có thể du hành vạn dặm, có thể chống lại lôi điện, không chịu khuất phục bất luận kẻ nào quản giáo, không ngờ Tả thiên sư có thể cưới được nó.....

Hần nhìn qua cực kỳ tiêu sái, bộ dáng kia không giống như đang xông vào Thiên Ván sơn, mà giống như đang đi dạo quanh hậu hoa viên nhà mình, thông thả ung dung hạ xuống: "Bồn tọa ngủi mùi tới đây, có thể uống cùng hay không?"

Hần thậm chí rất có thành ý mang ra một hồ lô rượu: "Bồn tọa góp thêm rượu."

Long Tư Dạ nhìn hần không nói lời nào, Cố Tích Cửu cũng mím miệng không hề nói chuyện.

Đế Phát Y giống như rất quen thuộc, trực tiếp ngồi xuống ở phía bên tay phải Cố Tích Cửu.

Đôi mắt Long Tư Dạ hơi loé lên, nói: "Tích Cửu, nàng ngồi bên kia, ta nói chuyện với Tả thiên sư." Long Tư Dạ muốn đổi vị trí với Cố Tích Cửu.

Đế Phát Y phát ông tay áo một cái, giờ tay ấn lên bàn tay nhỏ bé còn lại của Cố Tích Cửu, khẽ cười nói: "Lỡ tại bồn tọa không điếc, không cần đổi chỗ cũng có thể nghe được, trừ phi Long tông chủ nói chuyện giống như muỗi kêu..... Ồ, cho dù là tiếng muỗi kêu bồn tọa cũng có thể nghe thấy. Long tông chủ cứ yên tâm đi."

Đế Phát Y liếc mắt nhìn một bàn đầy cá: "Ồ đây thật là phong phú. Long huynh, kỹ thuật nấu nướng của ngươi rất tuyệt. Ba năm trước, bồn tọa từng thưởng thức cá ngươi nướng, sau đó vẫn luôn nhớ mãi không quên. Đáng tiếc không có cơ hội nhấm nháp lần nữa. Lần này thật ra rất may mắn."

Hần phát ông tay áo ở trên bàn một cái, trước mặt đã xuất hiện một bộ bát đĩa tinh xảo hoàn toàn mới. Hần nhắc đĩa gấp một miếng cá nướng, đưa vào trong miệng nếm thử, thở dài một tiếng: "Chính là hương vị này!"

Cố Tích Cửu: "....."

Tay trái nàng vẫn luôn bị Long Tư Dạ nắm lấy, hiện tại tay phải lại bị Đế Phát Y ấn lên, bất luận rút nên nào cũng rút không được.

Bàn tay Long Tư Dạ lạnh lẽo, trong khi bàn tay Đế Phát Y lại rất ấm áp, một lạnh một nóng giống như đang âm thầm phân chia cao thấp.

Trên bàn đầy cá nhưng nàng chỉ mới gấp được hai đĩa, cũng vừa mới nếm được một miếng, bụng vẫn còn đang đói, hiện tại chỉ có thể nhìn dưới sự kìm kẹp của hai đại soái ca.

Hai tay đều không có tự do, nàng không thể dùng chân để gấp đồ ăn, đúng không?!

"Đế cung chủ giá lâm Thiên Ván Sơn, tất nhiên là có kế hoạch. Nhưng nếu Đế cung chủ tiến vào, trước hết nên đệ thiếp bái phỏng, để đệ tử môn nhân bồn tọa chào đón. Tại sao lại tự tiện xông vào như thế?" Long Tư Dạ bắt đầu gây khó dễ.

Đế Phát Y không hề để ý tới hần, tiếp tục tự gấp một miếng cá nướng đặt vào trong đĩa của mình, chiếc đĩa chọc một cái, toàn bộ xương cá bên trong đều tự động tách ra, lúc này hần mới bắt đầu ăn từ từ, lại tán thưởng một tiếng: "Cá ngon!"

Hần lại liếc mắt nhìn Cố Tích Cửu một cái, dường như có chút buồn bực: "Vì sao Cố cô nương không ăn? Sợ Long tông chủ hạ độc hay sao?"

Cố Tích Cửu: "....."

"Phiền tôn giá nhắc tay ra một chút." Cố Tích Cửu cử động ngón tay ở lòng bàn tay hần một chút.

"Ồ, xin lỗi." Đế Phát Y rút cuộc giờ tay buông nàng ra, lại liếc mắt nhìn Long Tư Dạ một cái: "Vì sao Long tông chủ vẫn luôn nắm chặt tay cô nương này? Chẳng lẽ là sợ nàng chạy trốn? Lần đó ở trên Khái Thiên Đài, Cố cô nương bỗng nhiên mất tích quả nhiên là vì Long tông chủ đưa người tới nơi này, làm hại bồn tọa phải ngăn chặn bọn họ tới đây tìm người....."

Long Tư Dạ: "....." Cái nôi này úp thật khéo! Khiến hần không thể nào phản bác!

Mặc dù lúc ấy Cố Tích Cửu thuận di ngay khoảnh khắc nhảy lên tọa kỵ của Long Tư Dạ, tạo ra mối hiềm nghi cho Long Tư Dạ. Nhưng sau khi trải qua một loạt sự kiện, bây giờ nghe Đế Phát Y nói như thế, nàng lại cảm thấy có chút buồn bực.

Tả thiên sư biết rõ chính nàng chạy trốn, còn liên tiếp bị hần bắt được, hiện tại công khai đổ hết lỗi lên đầu Long Tư Dạ, hần có mục đích gì?

Chương 229: Đánh ta trước rồi nói!

Nàng khẽ cau mày, đang muốn mở miệng nói điều gì đó, Long Tư Dạ đã nắm chặt cổ tay nàng và truyền âm nói: "Không thể thừa nhận tự mình đào tẩu, nếu không bắt luận là đệ tử thiên bẩm hay không, đều phải chịu trừng phạt khốc liệt, tám chín mươi phần sẽ bị đánh gãy toàn bộ gân mạch và trở thành phế nhân!"

Nghiêm trọng như vậy?!

Khi ấy yêu nghiệt kia bắt nàng trở về không hề nói điều này với nàng!

Chẳng lẽ chờ tới khi nàng lên Khai Thiên Đài, hấn mới tàn nhẫn với nàng?

Người bị trắc nghiệm đào tẩu sẽ chịu trừng phạt, vậy kẻ bắt cóc người bị trắc nghiệm thì sao?

Có bị trừng phạt hay không?

Một loạt câu hỏi loé lên ở trong đầu Cố Tích Cửu.

Rốt cuộc, Long Tư Dạ là cộng sự nhiều năm của nàng, vẫn cực kỳ hiểu biết tính cách của nàng. Lúc này hấn chỉ liếc mắt nhìn nàng một cái cũng có thể đoán ra được suy nghĩ của nàng, trong lòng hấn cảm thấy âm ảm! Hấn một lần nữa truyền âm nói: "Đừng lo, hấn không thể làm gì ta. Nhiều nhất ta bồi thường cho hấn một số thảo dược là được."

Đế Phát Y nhẹ nhàng gõ ngón tay ở trên bàn, cười như không cười nhìn Long Tư Dạ: "Long tông chủ, mặc dù địa vị của ngươi tôn quý, nhưng ngươi vẫn phải tuân thủ các quy tắc của đại lục này. Ngươi bắt cóc người bị trắc nghiệm thiên bẩm là đã phạm quy, nên nhận trừng phạt thế nào chắc hấn ngươi cũng biết?"

Sắc mặt Long Tư Dạ lạnh lùng: "Điều này không cần ngươi nhắc nhở, đợi chuyện này qua đi, ta sẽ tự mình đến chỗ thánh tôn nhận phạt! Nhưng các hạ tự tiện xông vào Thiên Vãn sơn ta, đó chính là phạm vào quy tắc của Thiên Vãn Tông!"

"Hả? Vậy phạm vào quy tắc thì sẽ thế nào?"

"Nặng thì xử tử, nhẹ thì phế bỏ công phu toàn thân!" Giọng của Long Tư Dạ càng thêm lạnh lùng.

Đế Phát Y nhắc ống tay áo lên: "Ồ, được. Đánh ta trước rồi lại nói!"

Long Tư Dạ ngáp ngừng một chút, cười lạnh: "Đế cung chủ thật sự muốn động thủ ngay trong lãnh thổ Thiên Vãn Tông? Vậy ta nhắc nhở trước một câu, bất kỳ người nào tự tiện xông vào Thiên Vãn Tông, Thiên Vãn Tông sẽ không cần dựa theo quy tắc của Tinh Nguyệt đại lục đơn độc chiến đấu, có thể lập trận chống đỡ và xử lý người xâm nhập. Đế cung chủ thật sự cho rằng, đơn thương độc mã có thể xông qua các trận pháp của đệ tử Thiên Vãn Tông?"

Đế Phát Y thờ dãi: "Ồ, có lẽ không qua. Bồn tọa không ngờ, đường đường là Long tông chủ lại muốn quần ấu....."

Long Tư Dạ: "....." Khuôn mặt tuấn tú của hấn mơ hồ biến xanh.

Từ trước tới nay hấn luôn xem thường sử dụng chiến thuật quần ấu. Nhưng, vì Cố Tích Cửu hấn chỉ có thể đánh cuộc!

Ngón tay hấn kết thành một pháp quyết màu xanh nhạt, nhẹ nhàng nói: "Ta chỉ cần bắn tín hiệu này ra, đại trận bảo vệ núi sẽ lập tức khởi động! Đế cung chủ có muốn thử một lần hay không?"

Đôi mắt Đế Phát Y hơi lóe sáng, chậm rãi đứng lên: "Thật ra —— bồn tọa rất muốn thử một lần....."

Long Tư Dạ: "....."

Hấn đang định liệu muốn bắn ra pháp quyết triệu hoán, nhưng không ngờ Đế Phát Y lại ngồi xuống: "Nhưng nếu muốn bồn tọa ra tay, chắc chắn sẽ máu chảy thành sông. Bồn tọa và Long tông chủ rốt cuộc có chút giao tình, vì thế có chút không đành lòng..... Trận này bồn tọa không muốn đánh, Long tông chủ có biện pháp gì giải quyết trong hoà bình hay không?"

Long Tư Dạ âm thầm thờ dãi nhẹ nhõm một hơi, trận này hấn cũng không muốn đánh.

Nói thật, mặc dù hấn và Tà thiên sư từng liên thủ đánh địch, nhưng cho tới bây giờ hấn vẫn không thể thăm dò được thực lực chân chính của Đế cung

chủ.

Vị cung chủ này khi đánh nhau với kẻ yếu thì dường như khá yếu, nhưng khi gặp kẻ mạnh thì lại trở nên rất mạnh.

Thời điểm Đế cung chủ đánh nhau với người khác, dường như luôn cao hơn đối phương chỉ một chút, không nhiều không ít, chỉ để duy trì một chừng mực có thể thống khoái đánh nhau, có thể đánh đến nổi trời sụp đất nứt, ngày này qua ngày khác, cuối cùng Đế cung chủ luôn có thể đánh đối phương trở thành đầu heo, khiến người không dám tiếp tục trêu chọc hắn ——

Người như vậy trở thành bằng hữu thì rất tốt, trở thành địch nhân sẽ quá bi thôi, bởi vì có khả năng sẽ bị hắn tính kế hành hạ đến chết.....

"Ta có thể không truy cứu các hạ về tội tự tiện xông vào, nhưng có một điều kiện." Long Tư Dạ cuối cùng cũng lên tiếng trước.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 230: Hắn ngang nhiên đòi hồi lộ!

"Điều kiện gì? Thà nàng? Hay là không truy cứu tội cướp người của ngươi?" Đế Phát Y cười khê, ánh mắt mơ hồ sắc bén, giờ tay tự mình rút ra một chén rượu, nhẹ nhàng nhấp một ngụm: "Cá ở đây không tệ, thủ nghệ của ngươi cũng tốt như trước, bồn tọa rất vui vẻ. Điều duy nhất bồn tọa không vui chính là không có rượu ngon. Nghe nói Long tông chủ đã từng nhường một loại rượu gọi là "say cần khôn". Có lẽ sau khi ta hoàn toàn vui vẻ, ta có thể đồng ý với nửa điều kiện của Long tông chủ."

Long Tư Dạ: "....."

Cố Tích Cửu dùng ánh mắt nhìn xà tinh bệnh nhìn thoáng qua Đế Phát Y, hắn đang ngang nhiên đòi hồi lộ!

Mặc dù hồi lộ chỉ là một rượu, nhưng cũng có chút hủy hoại nhân cách làm người!

Hơn nữa, sao nàng có cảm giác hành vi của Đế Phát Y có chút kỳ lạ?

Giống như..... giống như là có chút ghen tuông, cô ý gây rối ——

Cố Tích Cửu bỗng nhiên nhớ tới hai người kia là "đoạn tự", trong lòng xao động!

Chẳng lẽ Tả thiên sư và Long Tư Dạ có mối quan hệ nào đó?! Vì vậy khi hắn nhìn thấy Long Tư Dạ đối xử tốt với nàng, hắn liền ăn dấm?

Xem ra sự chiếm hữu của Tả thiên sư không chỉ cường đại bình thường, chẳng những yêu thầm vị thánh tôn kia, còn có tình ý đối với Long Tư Dạ.....

Nói chung, thời cổ đại chơi tình yêu đam mê đa dạng hơn, chưa chắc sẽ chung tình với một người.

Có lẽ đối với Tả thiên sư mà nói, thánh tôn là nhân vật mà hắn yêu thầm nhưng không dám khinh nhờn, trong khi Long Tư Dạ lại có cùng đẳng cấp với hắn, có thể hắn muốn đổi mục tiêu.....

Cố Tích Cửu tinh tế phân tích cuộc trò chuyện và thái độ của hai người kia ở trong lòng, càng cảm thấy những suy đoán của mình rất đáng tin cậy!

Bọn họ đã quen biết nhau từ lâu, Tả thiên sư từng thí nghiệm Long Tư Dạ, hai người con từng cùng nhau ăn cá uống rượu.....

Cố Tích Cửu vốn có chút bực mình vì Đế Phát Y luôn khẳng khái bắt nàng phải làm thí nghiệm, hiện tại bỗng nhiên hiểu ra lý do!

Hắn khẳng định đã từng ngoại tình với Long Tư Dạ, hiện tại nhìn thấy Long Tư Dạ luôn đuổi theo nàng, khiến hắn ghen tuông đầy mình, vì vậy mới kiếm một lý do quang minh chính đại, đuổi giết nàng không bỏ như vậy. Hắn nhất định muốn giết chết nàng! Đoạn tuyệt hậu hoạn!

Đúng rồi, hắn thậm chí còn lừa dối từng đính hôn bằng miệng với nàng, lúc ấy nàng giống như bị sét đánh. Hiện tại ngẫm lại, nàng rút cuộc cũng hiểu ra được mục đích của hắn!

Nếu như nàng trở thành vị hôn thê của hắn, nàng sẽ không thể có quan hệ gì với Long Tư Dạ nữa. Vậy thì, bất luận nàng chết hay không, Long Tư Dạ đều không có bất cứ hy vọng nào ——

Sau khi rút ra được kết luận như vậy, nàng cảm thấy mình thật xui xẻo vì trong lúc vô ý đã trở thành một tiểu tam giữa hai tôn đại thần?

Đậu má! Tất cả đều không phải là ý định của nàng!

Cố Tích Cửu mơ hồ phát hiện ra, ánh mắt Tả thiên sư rất nhiều lần nhìn lên bàn tay Long Tư Dạ đang nắm tay nàng. Mỗi một lần ánh mắt hắn càng thêm

tỉnh té một lần, khiến lòng tơ phía sau lưng nàng cũng dưng đứng lên.....

Nàng dứt khoát kéo tay mình lại, cũng sử dụng phương pháp thoát thân đặc biệt.

Tuy nhiên, Long Tư Dạ đã quá quen thuộc với chiến thuật của nàng, hơn nữa công lực của nàng kém hơn hẳn quá nhiều, nàng chỉ có cơ hội thoát khỏi hẳn nếu sử dụng phương pháp thoát thân đặc biệt trong tình huống bất ngờ.

Nhưng một khi Long Tư Dạ đề phòng với nàng, nàng muốn yên lặng rút tay về còn khó hơn lên trời!

Đế Phát Y đột nhiên nâng ống tay áo và hạ xuống dưới một cái, ống tay áo của hắn đáp ở trên vai phải của Cố Tích, một lực lượng giống như luồng điện nháy mắt truyền vào trên vai phải của Cố Tích Cửu, theo gân mạch của nàng truyền thẳng tới trên cổ tay vẫn luôn bị Long Tư Dạ nắm chặt ——

Long Tư Dạ chấn động, giống như bị điện giật, buông lỏng tay ra.

Cổ tay Cố Tích Cửu cuối cùng cũng được giải vây, nàng lập tức chạy lui về phía sau vài bước, chuẩn bị rời xa khỏi con lốc xoáy giữa hai đại thần.....

Nàng muốn thuận di rời đi, nhưng đáng chết, thuật thuận di của nàng lại không nhạy!

Không cần phải hỏi, nàng cũng biết Tả thiên sư đã giở trò quỷ!

Có lẽ lần trước thuật thuận di của mình không nhạy cũng là do hắn phá rối.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 231: Uống rượu cùng chúng ta

Nàng đang suy nghĩ làm thế nào để trốn thoát, cổ tay đã bị Đế Phát Y nắm lấy. Hắn kéo nàng ngồi xuống bên cạnh: "Đừng vội rời đi, hãy uống chén rượu với hai chúng ta."

Lần này Cố Tích Cửu ngồi ở bên tay phải Đế Phát Y, còn Đế Phát Y lại ngồi gần bên cạnh Long Tư Dạ.....

Sắc mặt Long Tư Dạ hơi đổi, định đứng lên để làm gì đó, nhưng Đế Phát Y đã dùng bàn tay nhấn ở trên vai hắn một cái, đẩy hắn ngồi lại chỗ cũ: "Yên tâm, bốn tọa sẽ không gây bất lợi với nàng, chỉ xử theo phép công mà thôi."

"Vậy người nói đồng ý với nửa điều kiện của ta là gì?" Long Tư Dạ không để bị lừa, hắn hỏi thẳng vấn đề mình quan tâm nhất.

"Rất đơn giản, mặc dù trách nhiệm của bốn tọa không thể làm việc thiên vị, nhưng sau khi mang nàng làm thí nghiệm xong, nếu nàng không phải là đệ tử thiên bẩm, bốn tọa sẽ không phế công lực của nàng, chỉ thả nàng xuống rừng rậm hắc ám là được. Hoặc là bốn tọa sẽ không báo cáo sai lầm của người, để người không cần tiếp nhận sự trừng phạt của thánh tôn. Người chọn cái nào?"

Long Tư Dạ cười lạnh: "Bản thân linh lực của nàng thấp kém, người phế hay không phế thì có gì khác nhau? Nếu thả nàng xuống rừng rậm hắc ám cũng sống không được! Nửa điều kiện này của người chẳng khác gì không đồng ý! Đối với chuyện ta bắt cóc người, ta không cần các hạ dấu điểm giúp ta, ta sẽ tự mình đi lãnh phạt. Không cần thảo luận chuyện này ở đây!"

Hắn đang nhường hết cơ hội cho nàng?

Không, nàng không cần ân tình này của hắn!

Hơn nữa, hắn càng bảo vệ nàng như vậy, Tả thiên sư biến thái này sẽ càng thêm ghen! Nàng không muốn làm bia đỡ đạn lần nữa!

Cố Tích Cửu cười nói: "Chuyện của ta không cần bắt luận kẻ nào chịu trách nhiệm giúp ta, cũng không cần bắt luận kẻ nào cầu tình giúp ta. Hơn nữa, Tả thiên sư đại nhân cũng từng đồng ý điều kiện tương tự với Tích Cửu, hiện tại lại đưa ra điều kiện một lần nữa dường như không hay lắm, đúng không?"

Đế Phát Y nghiêng đầu cười như không cười nhìn nàng: "Bốn tọa đồng ý với nàng điều gì?"

Người này sẽ không nhanh như vậy đã không thừa nhận đấy chứ?!

Cố Tích Cửu nghiêm túc: "Ngày hôm qua....."

Nàng còn nói chưa xong, Long Tư Dạ đã trực tiếp ngắt lời: "Ngày hôm qua chỉ là giấc mộng của nàng mà thôi. Được rồi, Đế cung chủ, nửa điều kiện kia của người quá khắc nghiệt, ta muốn thêm một điều kiện nữa!"

"Nói."

"Nếu như nàng không phải là đệ tử thiên bẩm, ngươi không phể công lực của nàng và thả nàng xuống rừng rậm hắc ám, ta muốn đi cùng nàng tới đó."

Đế Phát Y mỉm cười, lạnh lùng nói: "Mặc dù rừng rậm hắc ám quý bí khó lường, nhưng với công phu của ta và ngươi, muốn thoát ra khỏi đó lại không có gì khó khăn. Ngươi đi cùng nàng vào đó, vậy còn gì là trừng phạt nữa? Nếu chuyện này bị truyền ra ngoài, chỉ sợ khó có thể phục chúng. Ngươi làm như vậy, những đệ tử thiên bẩm giả mạo khác đã từng bị thả xuống rừng rậm hắc ám làm thế nào nhắm mắt?"

Hắn lại giơ tay rót một chén rượu, nhấp một ngụm, giọng càng nhẹ hơn: "Giả mạo đệ tử thiên bẩm vốn là tử tội. Lý do thả bọn họ xuống rừng rậm hắc ám bất quá chỉ muốn cho bọn họ một cơ hội sống mà thôi. Có hội có thể sống sót là một trong một vạn, như thế mới có vẻ công bằng, mới không bị người lên án. Nếu mỗi một người giả mạo đều có một vị cao thủ tuyệt đỉnh cùng đi vào đó, vậy trừng phạt này còn có ý nghĩa gì nữa?"

Long Tư Dạ: "....."

Cố Tích Cửu âm thầm nắm tay thành nắm đấm, tên biến thái này nói đường hoàng như vậy, thật ra là vẫn muốn giết chết nàng, đúng không?! Chấp niệm của hắn quả là quá lớn!

Sắc mặt Long Tư Dạ có chút tái nhợt: "Thật sự không thể châm chước?"

Đế Phát Y nhìn nhìn hai người, thờ dãi: "Như vậy đi, nể tình giữa chúng ta, bốn tọa sẽ không thả nàng xuống chỗ sâu nhất trong rừng rậm hắc ám. Ta sẽ thả nàng xuống đỉnh núi thứ ba, thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 232: Ta còn có một điều kiện

"Thả nàng xuống đỉnh núi thứ hai. Với bản lĩnh của nàng, nếu có thể xông ra từ đỉnh núi thứ hai đã là kỳ tích." Long Tư Dạ cố gắng mặc cả.

Đế Phát Y gõ ngón tay ở trên bàn một cái: "Vậy thì giao dịch này sẽ bị hủy bỏ, không cần nói nữa!"

Hắn giả bộ háo hức đứng lên, Long Tư Dạ âm thầm hít một hơi thật sâu: "Được, cứ theo như ý của ngươi, thả nàng xuống đỉnh núi thứ ba!"

Đế Phát Y cười, gió Xuân tràn ngập trên mặt: "Phải vậy chứ! Được, chúng ta ăn cá uống rượu, ngươi có thể lấy "say càn khôn" ra đây. Hôm nay chúng ta không say không về!"

"Chờ đã, ta còn có một điều kiện." Long Tư Dạ mở miệng.

"Còn có?" Đế Phát Y nhướng mày: "Long tông chủ, ngươi không cảm thấy điều kiện của ngươi hơi nhiều một chút?"

"Không cảm thấy!" Trên mặt Long Tư Dạ không có biểu tình gì: "Nếu ngươi có thể đồng ý với ta điều này, ta sẽ tự mình chuẩn bị một bữa tiệc toàn cá lần nữa!"

Đế Phát Y thờ dãi: "Ngươi có thể nói xem."

"Khi thí nghiệm nàng xin đừng công khai, hãy trải nghiệm riêng." Cố Tích Cửu chắc chắn sẽ không thông qua thí nghiệm kia, Long Tư Dạ không muốn khiến nàng xấu mặt ở trước mặt bao người.....

Dù sao nàng cũng là một nữ hài tử, vận mệnh vốn đã nhiều thăng trầm, hiện tại thật vất vả mới đạt được một chút danh tiếng dựa vào bản lĩnh của bản thân. Nếu bị nói là hàng giả ở trước mặt mọi người, chỉ sợ hình tượng sẽ xuống dốc không phanh, nàng cũng sẽ chịu một sự đả kích không nhỏ.

"Trải nghiệm riêng?" Đế Phát Y liếc mắt nhìn Cố Tích Cửu một cái, cười như không cười: "Bốn tọa sợ nàng phàn nàn, nói rằng bốn tọa có thù oán, sợ bốn tọa trải nghiệm không đủ công bằng."

Long Tư Dạ sững người, ho nhẹ một tiếng và nói: "Sẽ không, ta có thể đảm bảo, nàng sẽ không phàn nàn. Hơn nữa, ta rất tin tưởng vào thuật thí nghiệm của ngươi, sẽ không xảy ra sai lầm."

Đế Phát Y cười: "Vẫn là Long huynh hiểu biết ta." Sau đó lại nhìn về phía Cố Tích Cửu: "Nàng nghĩ thế nào?"

Đế Phát Y đang định hứa hay sao?

Long Tư Dạ vui vẻ trong lòng, ra hiệu bằng ánh mắt về phía Cố Tích Cửu.

Hắn và nàng luôn luôn phối hợp ăn ý, giống như trong quá khứ, Cố Tích Cửu sẽ hành động theo những gì hắn nói. Nhưng lần này Cố Tích Cửu lại giống như không nhìn thấy. Nàng bưng chén rượu lên nhấp một ngụm, sau đó nhẹ nhàng mở miệng: "Nếu muốn trắc nghiệm hà tất phải lên lút? Thắng thì hãy thắng quang minh chính đại, thua cũng thua cho rõ ràng. Ta không thêm để ý tới ánh mắt của bất luận kẻ nào!"

Nàng nói ra như vậy hiển nhiên nằm ngoài dự đoán của hai người kia, Long Tur Dạ nôn nóng: "..... Tích Cửu!"

Đế Phát Y dừng lại một lát, ánh mắt ngưng đọng ở trên người nàng: "..... Nàng vẫn không tin bản tọa?"

Cố Tích Cửu cười ngạo nghễ, lạnh lùng nói: "Tin hay không, không quan trọng. Ta chỉ là muốn rõ ràng mà thôi."

Đôi mắt Long Tur Dạ lại hơi sáng ngời, đây mới là Cố Tích Cửu mà hắn biết, có trách nhiệm, không sợ bất luận tin đồn nào, sống rất dứt khoát rõ ràng.....

Đế Phát Y nhìn nàng: "Nàng không hỏi hận chứ?"

Cố Tích Cửu khẽ nhếch cằm: "Đương nhiên! Ta chính là người luôn dám làm dám chịu. Vì vậy, bàn tiệc toàn cá này chỉ sợ các hạ ăn không được."

Đế Phát Y: "....."

Long Tur Dạ cảm thấy âm áp trong lòng. Nàng không muốn khiến hắn phải chịu ủy khuất hay sao?

"Tích Cửu, thật ra đó chỉ là một bàn tiệc toàn cá mà thôi....."

Cố Tích Cửu thờ dãi: "Ta không muốn khiến người hạ thấp mình vì ta..... Trong lòng người có lẽ vẫn luôn tự hào về ta....."

Đôi mắt Long Tur Dạ càng sáng!

Những nỗ lực hắn đã bỏ ra rốt cuộc cũng lay động được nàng?

Cuối cùng nàng không còn lạnh lùng phủ nhận?

Hắn biết nàng vẫn yêu hắn, giống như đời trước, không đành lòng thấy hắn bị ủy khuất. Lúc đó, hắn chỉ hơi bị ủy khuất một chút, nàng sẽ tức giận còn hơn cả hắn, trăm phương nghìn kế muốn giúp hắn lấy lại tất cả.....

"Đúng rồi, rượu "say càn khôn" mà Tả thiên sư đại nhân muốn uống là gì?" Cố Tích Cửu dò hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 233: Đây là dấm, đúng không?!

Long Tur Dạ nói: "Ta đây sẽ đi lấy nó." Hắn vừa đi được hai bước, đột nhiên dừng lại, xoay người nhìn Cố Tích Cửu, rõ ràng có chút không yên tâm.

Cố Tích Cửu cười: "Không yên tâm về ta? Ta đây sẽ đi cùng người." Nàng cũng đứng lên.

Nhưng nàng vừa mới vừa đứng lên, bàn tay đã bị người giữ lại.

Đế Phát Y cười nhạt: "Đi lấy rượu mà thôi, cần dùng tới hai người sao?" Khóe môi hắn tươi cười, nhưng trong ánh mắt hình như lại có chút lạnh lẽo.

Cố Tích Cửu cười lạnh trong lòng một tiếng. Đây có phải là dấm hay không?! Đúng thật là đoạn tụ!

Đế Phát Y nắm chặt cổ tay nàng, Cố Tích Cửu tự biết tránh cũng không thoát, vì thế xua xua tay: "Long tông chủ, người hãy tự mình đi lấy đi. Tả thiên sư đại nhân có lẽ sợ chúng ta cùng nhau bỏ trốn, vì vậy muốn giữ ta lại....."

Long Tur Dạ cứng người, liếc mắt nhìn Đế Phát Y một cái: "Nếu đã hứa sẽ làm thí nghiệm, các hạ chắc là sẽ không tiếp tục khiến nàng khó xử?"

Đế Phát Y nói giọng mơ hồ: "Bản tọa tạm thời không muốn làm khó với nàng, nhưng nếu người còn tiếp tục dong dài thì khó nói....."

Vì thế Long Tur Dạ quả nhiên không dong dài nữa, xoay người rời đi.

Cố Tích Cửu vẫn luôn nhìn bóng dáng Long Tur Dạ, ánh mắt có chút phức tạp.

Cổ tay đột nhiên căng chặt, khiến nàng có chút đau đớn. Cố Tích Cửu ngoái đầu nhìn lại, tránh qua một bên: "Các hạ nắm tay ta đau!"

Đế Phát Y nói lỏng bàn tay, nhưng vẫn không buông nàng ra: "Bảo bối, thật không hay khi tán tỉnh nam nhân khác ở trước mặt hôn phu, đúng không? Xem bốn tọa giống như người chết?"

Cố Tích Cửu nhếch miệng: "Cung chủ nghĩ Tích Cửu là đồ ngọc sao? Theo như lời cung chủ, hôn ước này căn bản là giả!"

"Sao nàng lại nói như vậy?"

Cố Tích Cửu nhìn lướt qua chiếc nhẫn đeo trên ngón út đang phát sáng của hắn.

"Chiếc nhẫn các hạ đang đeo căn bản không phải là tín vật đính ước, mà là hắc phát cổ!"

Đế Phát Y nhìn nhìn chiếc nhẫn trên tay, lại nhìn nàng một cái, cười: "Bảo bối, nàng rất hiểu biết! Nhưng, nàng đã từng nhìn thấy hắc phát cổ là ngọc đen hay chưa? Theo như lời nàng nói, chiếc nhẫn này chẳng phải là dùng tóc đen bện thành hay sao?"

"Ai biết được có phải các hạ dùng thủ thuật che mắt hay không?" Cố Tích Cửu lạnh lùng nói.

Đế Phát Y thở dài: "Xem ra nếu bốn tọa không tìm ra được chiếc nhẫn kia, nàng sẽ không chịu thừa nhận hôn sự này?"

Cố Tích Cửu tự rót cho mình một chén trà, giọng nói càng lạnh lùng hơn: "Nó vốn là giả, người muốn ta thừa nhận cái gì?"

"Có phải bởi vì Long Tư Dạ?" Giọng nói của Đế Phát Y hơi lạnh.

Cố Tích Cửu cười cười không nói gì.

Nàng không nói lời nào chẳng khác gì thừa nhận. Đế Phát Y cau mày, lạnh giọng: "Nàng và hắn không có khả năng!"

Chết tiệt, rốt cuộc cũng lộ ra đuôi cáo?!

Ta và hắn không có khả năng, người và hắn thì có khả năng sao?!

Cố Tích Cửu xoay chén rượu đang cầm trong tay, hỏi lại một câu: "Ồ, phải không?"

Nàng lại cười một cái: "Thật ra, ngay cả khi hôn ước theo lời các hạ nói là đúng, chúng ta cũng không có khả năng. Nếu ta là đệ tử thiên bẩm, trong vòng hai năm ta tuyệt đối sẽ không bước vào rừng rậm hắc ám một bước! Nếu ta không phải là đệ tử thiên bẩm, có lẽ ta cũng sẽ bỏ mạng ở trong đó, gần như không có khả năng ra ngoài. Hôn ước này xem như không được thành lập. Vì vậy hôn ước giữa ta và các hạ là không khả thi, căn bản không cần để ý."

Ánh mắt Đế Phát Y lung linh nhìn nàng: "Nàng thực sự phản đối hôn ước này?"

Cố Tích Cửu không hề phủ nhận: "Không sai!"

Đế Phát Y: "....."

Hắn cười: "Nàng cũng biết, trên đời này có bao nhiêu nữ tử muốn gả cho bốn tọa mà không thể được?"

Cố Tích Cửu tươi cười: "Vậy chúc mừng các hạ có giá ở trên thị trường như thế, các hạ có thể chọn nữ tử mình thích trong đó để cưới làm vợ."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 234: Hắn hoàn toàn bị phốt lờ

Cố Tích Cửu tươi cười: "Vậy chúc mừng các hạ có giá ở trên thị trường như thế, các hạ có thể chọn nữ tử mình thích trong đó để cưới làm vợ."

Đế Phát Y một lần nữa lại bị ghen hòng, ánh mắt nhìn nàng có chút khó lường.

Long Tư Dạ quay lại rất nhanh, thậm chí chỉ mất vài ba phút đã mang rượu tới.

Hắn đặt một bình rượu đỏ như máu lên bàn: "Đây là say càn khôn, mấy chục năm mới có thể酿 ra được một vò này. Đế cung chủ hãy từ từ thưởng thức."

Hắn lại đặt một bình đồ thủy khác ở trước mặt Cố Tích Cửu: "Đây là rượu hồng bồ đào* nàng thích." (*Rượu nho, rượu vang đỏ)

Cố Tích Cửu có chút xúc động trong lòng, rượu nho đúng là loại rượu mà nàng thích uống.

Kể từ khi đến thế giới này, đã lâu lắm rồi nàng không được nếm nó. Hiện tại nhìn thấy nó, nàng quả thật cảm thấy rất nhớ.

Đôi mắt nàng rạng rỡ, cười cười: "Màu sắc không tệ, ta sẽ nếm thử."

Nàng đang định mở bình rượu nho kia ra, bỗng nhiên một ống tay áo màu tím loé lên, rượu nho trong tay Cố Tích Cửu biến mất!

Có ý gì?!

Cố Tích Cửu ngẩng đầu nhìn về phía thủ phạm: "Các hạ đang làm gì vậy?"

Rượu nho của nàng đã bị ống tay áo của Đế Phát Y lấy mất!

Đáng giận, nàng thậm chí còn chưa ngửi được mùi vị của nó!

Đế Phát Y khẽ lật cổ tay, lòng bàn tay trống rỗng đã xuất hiện một bình ngọc bích, đặt ở trước mặt Cố Tích Cửu: "Nàng chỉ là tiểu hài tử, không được uống rượu! Uống cái này đi."

Trong bình ngọc này của hắn là một loại nước hoa quả ngọt, rất thơm. Tiểu hài tử nhất định thích uống.

Không ngờ trên người Tả thiên sư cao cao tại thượng lại mang theo thứ dùng để dỗ hài tử.....

Đế Phát Y vẫy vẫy tay về phía Long Tur Dạ: "Tới, Long tông chủ, chúng ta uống rượu." Hắn mở nắp bình rượu, mùi hương lập tức phân tán vào trong không khí.

"Đế cung chủ, khi nào thì tiến hành kiểm tra?" Cố Tích Cửu đột nhiên hỏi một câu.

"Ngày mai, hôm nay quá muộn rồi."

Cố Tích Cửu gật gù: "Vậy được, ngày mai ta sẽ trở về với người." Nàng lại nhìn về phía Long Tur Dạ: "Say càn khôn chỉ có một vò?"

Long Tur Dạ hơi trầm ngâm nói: "Này rượu rất khó ủ, cũng không dễ kiếm."

Cố Tích Cửu thở dài một tiếng: "Nếu đã như vậy, chúng ta nên để Đế cung chủ thưởng thức một mình. Hơn nữa, cá cũng không còn nhiều lắm, còn lại chừng đó cũng đủ để Đế cung chủ một mình thưởng thức. Đế cung chủ tới đây là khách quý, dù sao cũng phải để khách quý ăn uống no say, đúng không?"

Long Tur Dạ: "....." Hắn không biết Cố Tích Cửu đang muốn làm gì, nhất thời không lên tiếng.

Đế Phát Y nhẹ nhàng gõ ngón tay lên bàn nhìn nàng: "Ý của nàng là gì?"

"Vừa rồi điều kiện mà Đế cung chủ đưa ra chính là uống rượu say càn khôn và ăn tiệc cá. Hiện tại hai loại này đều có ở đây, Đế cung chủ có thể tự mình thưởng thức."

Cố Tích Cửu đứng dậy, đi tới bên cạnh Long Tur Dạ: "Long tông chủ, không biết ngày mai ta còn mạng trở về hay không. Chẳng phải người nói cảnh núi ở đây rất đẹp hay sao, hay là đưa ta đi dạo?"

Long Tur Dạ tất nhiên rất vui vẻ đồng ý với đề nghị này, đứng lên, dịu dàng nói: "Được, ta mang nàng đi dạo."

Long Tur Dạ quay sang nói với Đế Phát Y: "Đế cung chủ hãy từ từ thưởng thức. Ta đưa nàng đi dạo một lúc. Yên tâm, ta sẽ không mang nàng chạy trốn. Ngày mai chúng ta sẽ đến Khải Thiên Đài đúng hẹn." Sau đó Long Tur Dạ nắm tay Cố Tích Cửu và xoay người rời đi.

Đế Phát Y: "....." Hắn bị hoàn toàn bị phốt lờ ở đây.

Một trận gió thổi qua, mùi hương từ trên bàn lửa vào trong chớp mũi của hắn. Hắn đột nhiên cảm thấy mùi cá quá tanh, mùi rượu lại quá nhẹ.....

Hắn xoay chén rượu trong tay, nhìn nhìn một bàn đầy cá, đôi mắt thâm sâu.

.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 235: Sao có thể không phải là nàng?

"Đây là kim sang dược, màu đỏ dùng để thoa ngoài da, màu xanh dùng để uống. Cho dù bị thương nghiêm trọng thế nào, chỉ cần dùng nó, sau một canh giờ liền có thể di chuyển, nghỉ ngơi một ngày là có thể khỏi hẳn."

"Đây là....."

Long Tur Dạ đưa Cổ Tích Cửu tới Trần Bảo Các của mình, lấy ra vài thứ trân quý và giới thiệu chúng với nàng.

Có thuốc chữa thương, có thuốc bổ sung thể lực, có thuốc phòng thân..... Rất nhiều thứ.

Hắn cực kỳ ân cần, để tất cả mấy thứ này vào trong một cái túi trữ vật màu trắng bạc, sau đó đặt vào trong tay Cổ Tích Cửu.

Cổ Tích Cửu không nhận: "Long tông chủ, ta nói rồi, ta không phải là người mà ngươi muốn tìm." Nàng xoay người sai bước ra ngoài.

Long Tur Dạ: "....."

Hắn chậm rãi đi theo, nhìn thấy Cổ Tích Cửu đứng ở trên lan can, ngắm nhìn phong cảnh.

Trần Bảo Các được xây dựng ở trên đỉnh núi, được bao quanh bởi những hàng rào bảo vệ. Những hàng rào bảo vệ chính là những vách đá cao vạn trượng, những dãy núi uốn lượn giống như móc câu.

Phong cảnh hiểm trở nhưng lại rất đẹp, nữ hài đang đứng dựa người trên lan can nơi đó, gió thổi khiến quần áo và mái tóc dài của nàng bay múa phần phật, thật sự rất đẹp.

Đôi mắt Long Tur Dạ có chút thâm sâu.

Sao có thể không phải là nàng?

Nàng không biết rằng, hắn đã quen với khí chất của nàng giống như của chính mình.....

Hắn có thể nhận sai những người khác, nhưng tuyệt đối sẽ không nhận sai nàng!

Hắn thường xuyên cùng làm nhiệm vụ với nàng, ở trước mặt hắn, nàng luôn thể hiện con người chân thật nhất của mình.....

Ánh mắt hắn dừng ở trên trán nàng, đốm đỏ nơi đó dường như đã phai nhạt một chút.

Nàng vẫn còn nhỏ, đường nét khuôn mặt chưa nảy nở, nhưng sau khi trưởng thành chắc chắn sẽ là một mỹ nhân.

Hắn lại cẩn thận nhìn nhìn khuôn mặt của nàng, thật sự có bảy tám phần giống như kiếp trước của nàng, khá giống với Cổ Tích Tích.....

Đặc biệt là khí chất, càng giống nhau mười phần!

"Tích Cửu, phong cảnh nơi này thế nào? Có giống như thôn Quách Lượng năm ấy chúng ta cùng đi hay không?" Long Tur Dạ đi tới sóng vai cùng nàng.

Cổ Tích Cửu bình tĩnh trả lời: "Thôn Quách Lượng? Ồ, tên này có chút bình dị. Không ngờ Long tông chủ còn tới những nơi dân dã như vậy."

Long Tur Dạ: "....."

Hắn nhẹ nhàng thờ dãi: "Nơi đó cách ly với thế giới bên ngoài, người dân rất thật thà chất phác. Ta từng nói ta thích nơi đó, sau này rảnh có thể về sống ở đó. Nàng nói nàng sẽ đi cùng ta, vừa lúc có thể tập luyện tập kinh công ở trên vách núi. Đêm đó nàng thậm chí đã vẽ một bức tranh về sân vườn nàng thích....."

Cổ Tích Cửu im lặng, thần sắc cũng không có gì biến hóa.

Long Tur Dạ nhìn quanh bốn phía: "Lần đầu tiên khi ta đặt chân tới núi Thiên Vân, ta cảm thấy rất thích nơi này, vì vậy ta đã tự mình xây dựng những ngôi viện biệt lập. Tất cả mọi thứ ở đây có giống như bức vẽ của nàng lúc trước hay không?"

Giống thì như thế nào?

Vật có thể giống nhau, nhưng người lại khác. Tâm trí và trạng thái không phải là của năm đó.

Cổ Tích Cửu vịn tay trên lan can cổ xưa, ngắm nhìn những đám mây ở dưới chân núi, gió vén tóc nàng lên, bay tới trước mặt Long Tur Dạ.....

Mùi hương của tóc, người kia chỉ ở ngay bên người.

Long Tur Dạ không nhìn được, nắm lấy bàn tay đang đặt ở trên lan can của nàng: "Tích Cửu....."

Cố Tích Cửu phản ứng rất nhanh, rút tay và lùi lại, Long Tư Dạ nắm vào khoảng không, cảm thấy thất vọng trong lòng.

"Long tông chủ, ngươi có cảm thấy hổ thẹn với ta hay không?" Cố Tích Cửu cười như không cười nhìn hắn.

Nàng rõ ràng không cao, nhưng khi nàng cười nhìn mình như vậy, Long Tư Dạ lại cảm thấy có chút lạnh lùng không thể hiểu được.

Hắn rất quen thuộc với tính cách của nàng. Năm đó nàng thường xuyên có biểu tình thế này đối với người ngoài, lạnh lùng thờ ơ, phảng phất như cách xa người ngàn dặm.

Rõ ràng nàng đang đứng rất gần hắn, chỉ cần giơ tay là có thể với tới. Nhưng dường như nàng lại cách hắn rất xa, xa đến nỗi hắn liều mạng muốn tới gần cũng không tới gần được.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 236: Đó là giả thiết gì?!

Người đã từng giơ tay ra là có thể với tới, hiện tại xa cách không thể với tới --

Một khoảng trống như vậy khiến đôi mắt của Long Tư Dạ tối sầm, hắn nắm chặt ngón tay ở trong ống tay áo, dường như cố kìm nén điều gì, nhìn Cố Tích Cửu: "Tích Cửu, nàng biết rõ tâm tình của ta....."

"Ừ, ta biết ngươi hổ thẹn trong lòng, nếu ngươi cảm thấy thực sự có lỗi với ta, vậy hãy đền bù cho ta một chuyện, được không?" Cố Tích Cửu dứt khoát ngắt lời hắn nói.

"Chuyện gì?" Long Tư Dạ hơi động trong lòng.

Cố Tích Cửu vén tóc trên trán: "Ta nhớ rằng ngươi nói có thể trị được đốm đỏ trên trán của ta, vậy ngươi có thể thi triển y thuật tuyệt diệu của mình, giúp ta chữa trị nó hay không?"

Long Tư Dạ nhìn đốm đỏ trên trán của nàng, chớp mắt: "Đốm đỏ này của nàng thật sự có chút kỳ lạ. Nó vừa không phải là bết cũng không phải là đốm bình thường. Nó giống như một đốm phong ấn....."

"Đốm phong ấn?" Cố Tích Cửu nhướn mày: "Vì sao lại nói như thế?"

Long Tư Dạ thờ dãi nói: "Nàng đưa cổ tay cho ta, để ta xác định lại một chút."

Cố Tích Cửu theo lời đưa cổ tay ra cho hắn.

Long Tư Dạ bắt mạch cho nàng một lúc lâu sau, hắn rút cuộc buông ra. Sau đó hắn lại cẩn thận nhìn nhìn sắc mặt của nàng: "Hiện tại trên người nàng dường như có một chút linh lực, nàng có thể cảm ứng được nó hay không?"

Nàng có linh lực?!

Cố Tích Cửu yên lặng cảm ứng trên người một chút, đột nhiên dao động trong lòng!

Dường như có một dòng khí xa lạ đang chuyển động ở trong đan điền của nàng.

Dòng khí xa lạ này hơi khác với nội lực thông thường nàng đang tu luyện, hơn nữa nó cực kỳ nhẹ, khi nàng muốn cẩn thận cảm ứng lần nữa, nàng lại không thể cảm ứng được nó, giống như vừa rồi chỉ là ảo giác.

Nàng chưa từ bỏ ý định, rũ mắt tiếp tục cảm ứng.....

Long Tư Dạ thờ dãi: "Không cần tiếp tục cảm ứng, nó chỉ có một chút mà thôi, căn bản vô dụng. Thân thể nàng đã bị nguyên rủa, đốm trên mặt cũng là đốm phong ấn, chỉ sợ không thể trị hết."

Cố Tích Cửu: "....."

Thân thể bị nguyên rủa? Đốm phong ấn?

Đó là giả thiết gì?!

Mặc dù nàng không hiểu hai từ này, nhưng nàng vẫn hiểu được ý cuối cùng.

Không trị được! Không có phương pháp điều trị!

Điều này khiến nàng bị đả kích rất lớn. Nàng đột nhiên ngược mắt, nhìn Long Tư Dạ: "Nhưng rõ ràng người nói có thể trị khỏi cho ta trong vòng một năm!" Chẳng lẽ lúc trước ở trên Kim Loan Điện, Long Tư Dạ đã nói dối?

Long Tư Dạ ngừng lại một chút, đột nhiên giữ chặt tay nàng: "Nàng đi theo ta, ta cho nàng xem một thứ."

Hắn gọi tọa kỵ tiên hạc tới, kéo nàng nhảy lên lưng hạc, sau đó ra hiệu với tiên hạc. Tiên hạc hú dài một tiếng, bay thẳng lên không trung, phóng về một đỉnh núi tuyết trắng nơi xa.

.....

Tiên hạc sải cánh xuống trên một đỉnh băng.

Đỉnh băng này là đỉnh núi cao nhất Thiên Văn Tông. Nó cao 6000 mét, gió lạnh gào thét ở trên đỉnh núi, bốn phía đều bị bao bọc bởi những tháp băng.

Ở giữa những tháp băng này có một cung điện được xây dựng bằng băng.

Cung điện không lớn nhưng cực kỳ tinh xảo, nhìn qua trông giống như Thủy Tinh Cung.

Trên đỉnh băng không phải rét lạnh giống như bình thường, quần áo Cổ Tích Cửu mặc trên người quá mỏng, và nàng cũng không có bao nhiêu linh lực hay nội lực. Khi còn ở trong lòng ngực của Long Tư Dạ thì nàng không cảm thấy gì, nhưng khi hạ cánh xuống, nàng vừa tránh khỏi vòng tay của Long Tư Dạ, gió lạnh thổi qua, ngay lập tức nàng có thể cảm nhận được ác ý đến từ đỉnh băng!

Tay chân nàng nhanh chóng trở nên lạnh băng, cả người gần như run rẩy.

Long Tư Dạ vươn tay ra muốn nắm lấy tay nàng: "Lạnh sao? Tới, ta cho nàng một chút ấm áp."

Cổ Tích Cửu lùi về phía sau một bước, tránh khỏi bàn tay của hắn, nhìn nhìn về phía trước: "Người muốn cho ta xem thứ gì?"

Ánh mắt Long Tư Dạ trở nên âm trầm, không muốn ép buộc nàng, phát tay áo đi về phía trước: "Nàng đi theo ta."

Mặt băng dưới chân trơn trượt, cũng may khinh công của nàng không tệ, không đến nỗi vấp và khi đi trên đó. Thử thách duy nhất đối với nàng chính là lạnh!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 237: Chỉ vẽ chân dung của ta và nàng

Cổ Tích Cửu chưa từng nghĩ rằng, nhiệt độ trên đỉnh núi sẽ lạnh như thế, quả thực có thể sánh ngang với đỉnh núi Everest!

Mặc dù trong túi trữ vật của nàng còn có một bộ quần áo khác, nhưng đều dùng để mặc vào mùa thu, dày nhất chính là chiếc áo khoác. Nàng lấy nó ra và khoác vào trên người, nhưng vẫn còn run rẩy.

Ngược lại, Long Tư Dạ chỉ mặc một chiếc áo choàng mỏng, ông tay áo đung đưa theo gió, dáng người của hắn tiêu sái thoải mái nói không nên lời.

Rõ ràng, công lực của hắn thâm hậu, sự lạnh lẽo trên đỉnh băng này chẳng đáng là gì đối với hắn.

Cổ Tích Cửu biết, chỉ cần nàng cho phép hắn nắm tay nàng, nhiệt độ trên người hắn sẽ truyền qua mình, có thể xua tan rét lạnh trên người.

Nhưng nàng lại không muốn như thế!

Hiện tại sự tình nàng không muốn nhất chính là có liên quan gì tới người này, nhưng vận mệnh dường như luôn đẩy nàng về phía hắn.....

Chỉ là giá lạnh mà thôi, nàng nhịn một chút sẽ qua.

Long Tư Dạ đi ở phía trước, trên mặt không có gì thay đổi, nhưng thật ra hắn vẫn luôn chú ý tới động tĩnh của nàng phía sau.

Hiện tại hắn có thính lực kinh người, tất nhiên có thể nghe được tiếng hít thở nặng nề của nàng bởi vì quá lạnh.

Hắn thậm chí có thể suy đoán được cơ thể nàng đang run bần bật ở dưới lớp quần áo mỏng.

Nhưng, nàng vẫn luôn cố chấp không chịu đến gần bên người hắn!

Chỉ cần nàng đến gần bên người hắn, nàng sẽ phát hiện ra bên người hắn thật sự ấm áp giống như mùa xuân.....

"Tích Cữu, lại đây!" Hắn lại vươn tay về phía nàng.

Cổ Tích Cữu dứt khoát lướt qua hắn, đi thẳng vào trong băng cung: "Đừng lãng phí thời gian, thứ người muốn cho ta xem có phải ở trong băng cung hay không? Vào trong rồi nói!"

Nàng vừa mới chạy tới cửa cung đã bị Long Tư Dạ đuổi kịp, hắn nắm được tay nàng: "Tích Cữu, ta nắm tay nàng đi vào. Trong điện này còn lạnh hơn nữa, nàng không có linh lực chỉ sợ không thể chịu nổi khi ở bên trong."

Cổ Tích Cữu hơi chau mày, cuối cùng cũng không hất tay hắn ra, sóng vai đi vào với hắn.

Bên trong là một tòa đại điện, trong điện trống rỗng, nhưng giữa đại điện có một vòng bình phong bằng bạch ngọc.

Ánh mắt nàng bị thu hút bởi bình phong bạch ngọc kia.

Trên bình phong bạch ngọc có một số bức vẽ, nhân vật được vẽ trên đó đều là một người nữ tử mặc đồ trắng và một người nam tử mặc đồ xanh.

Dáng người của nam tử mặc đồ xanh cao lớn đỉnh bật, khuôn mặt tuấn mỹ, đúng là bộ dáng của Long Tư Dạ.

Nữ tử mặc đồ trắng có dung mạo thanh tú, tuyệt mỹ thoát tục, đúng là bộ dáng của Cổ Tích Cữu kiếp trước!

Không cần phải hỏi, những bức vẽ trên bình phong đều do Long Tư Dạ tự mình vẽ ra.

Người khác sao có thể biết được bộ dáng của Cổ Tích Cữu ở kiếp trước trông như thế nào?

Cổ Tích Cữu không nhịn được liếc mắt nhìn Long Tư Dạ một cái. Nàng không ngờ kiếp trước hắn lại vẽ tranh giỏi như thế.

"Ta thường luyện tập vẽ tranh, chỉ vẽ chân dung của ta và nàng....." Long Tư Dạ nắm tay nàng đi về phía trước.

Cổ Tích Cữu lại liếc mắt nhìn nữ tử trong tranh một cái, kẻ cắn đôi môi.

Nàng không cảm thấy nữ tử mà Long Tư Dạ vẽ ra là nàng, đoán chừng hắn đã vẽ hôn thê của mình là Diệp Hồng Phong --

Rốt cuộc nàng là người nhân bản của Diệp Hồng Phong, bộ dáng của hai người rất giống nhau, thậm chí giống như song bào thai!

Sau khi đi ngang qua bình phong bạch ngọc, Cổ Tích Cữu cuối cùng cũng nhìn thấy được thứ ở sau bình phong, cả người đột nhiên cương cứng đờ!

Ở phía sau bình phong là một cỗ quan tài bằng băng rất lớn. Quan tài trong suốt giống như thủy tinh, vì vậy rất dễ dàng nhìn thấy mọi thứ bên trong.

Bên trong quan tài là chất lỏng màu xanh nhạt, một người thiếu nữ đang được ngâm ở trong đó.

Trên người thiếu nữ chỉ bọc một tấm vải mỏng không biết được làm bằng chất gì, đang nhắm mắt nằm ở bên trong, giống như một vị mỹ nhân đang ngủ.

Điều khiến Cổ Tích Cữu cứng đờ không phải là thiếu nữ này đẹp bao nhiêu, mà là khuôn mặt của thiếu nữ này vô cùng quen thuộc với nàng.

Đó chính là bộ dáng kiếp trước của nàng!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 238: Hắn muốn mang đi không phải là nàng ?

Đương nhiên, mỹ nhân trong quan tài băng này cũng là bộ dáng của Diệp Hồng Phong.....

Cổ Tích Cữu bỗng nhiên nhớ tới một cuộc hội thoại nàng từng nghe thấy, nói rằng Long tông chủ vẫn luôn tìm kiếm Huyền hành thảo ba ngàn năm, hy vọng có thể dùng nó để thức tỉnh một người.....

Lúc ấy nàng không biết Long Tư Dạ chính là Long Tích, vì thế không quan tâm tới tin tức này.

Hiện tại nàng bỗng nhiên hiểu ra!

Ở thời hiện đại, nàng và Long Tích đồng quy vu tận, bởi vì nàng đã phá hỏng trái tim dự phòng, vì vậy khiến cho Diệp Hồng Phong - người đã được mổ lồng ngực và lấy trái tim bị bệnh ra mà không có trái tim mới để đổi, gián tiếp gây ra cái chết oan uổng của Diệp Hồng Phong.

Trong lúc vô tình, Diệp Hồng Phong cũng chết!

Người mà Long tông chủ Long Tư Dạ một lòng muốn tái sinh, thật sự chính là Diệp Hồng Phong, đúng không?!

Ánh mắt Cố Tích Cửu chuyển qua ngọc bội đồ hình lá phong được treo bên hông của Long Tư Dạ, trong lòng cười lạnh.

Kiếp trước, hắn khiến nàng ngất xỉu vì muốn cướp trái tim nàng cho vị hôn thê của hắn, lúc này vì sao hắn lại ân cần với nàng như thế?

Cố Tích Cửu nhanh chóng xoay chuyển trong đầu, đột nhiên tìm ra một điểm mấu chốt -- Huyền hành thảo!

Nàng đã rời khỏi nhà đấu giá bằng thuật thuận di, những người khác không biết đã xảy ra chuyện gì, nhưng nếu như Long Tư Dạ nghe kể lại toàn bộ quá trình, hắn có thể đoán ra được nàng!

Rốt cuộc, thấu hiểu thuật dịch dung và thuật huấn di ở trên đời này, trước mắt chỉ có một mình nàng mà thôi.

Có lẽ Cố Tích Tích đã báo cáo tất cả mọi chuyện ở trong nhà đấu giá cho Long Tư Dạ, vì vậy đã đẩy lên lòng nghi ngờ của hắn. Hắn biết Huyền hành thảo chắc chắn nằm ở trong tay nàng, vì thế nên vội vàng xuống núi đi tới Phi Tinh Quốc.....

Sau một số lần âm thầm thử nghiệm, hắn biết Cố Tích Cửu của tướng quân phủ chính là Cố Tích Cửu mà hắn muốn tìm, vì vậy hắn mới kịp thời xuất hiện ở trong hoàng cung của Phi Tinh Quốc, vừa gặp mặt đã muốn mang nàng đi.....

Thật ra hắn chân chính muốn mang đi không phải là nàng, đúng không?

Đó chính là Huyền hành thảo ở trên người nàng!

May mắn thay, nàng biết thứ này trân quý, vì thế đã đặt ở trong không gian của Thương Khung Ngọc. Nếu không, có lẽ nó đã bị hắn thuận tay đánh cắp!

Mấy ngày trước sau khi tỉnh lại ở trong khuê phòng của tướng quân phủ, Cố Tích Cửu từng phát hiện dường như túi trữ vật của mình có dấu vết bị người động qua. Bởi vì bên trong không mất thứ gì, lúc ấy nàng còn tưởng rằng mình đã nhầm lẫn.

Hiện tại có lẽ túi trữ vật của nàng thật sự đã bị Long Tư Dạ lặt lể lật qua. Bởi vì không tìm được thứ hắn muốn, vì thế hắn mới mang nàng đi, sử dụng con đường dụ dỗ ảm áp với nàng.....

Chẳng trách Long Tích luôn luôn lạnh lùng ít nói nhưng khi gặp lại nàng lại nhiều lời như vậy, hắn cũng không che dấu lòng tốt của hắn đối với nàng, trăm phương nghìn kế muốn loại bỏ trái tim dự phòng của nàng. Nàng còn tưởng rằng trong lòng hắn cảm thấy áy náy nên mới dụ dỗ ảm áp với nàng như thế. Thậm chí ở kiếp trước hắn cũng chưa từng dụ dỗ ảm áp như vậy!

Hoá ra lòng dạ của hắn thật sự khó lường.

Hắn muốn khiến nàng cảm động, sau đó mới đào tìm đào phổi nàng ra --

Đáng tiếc, ha ha! Nàng đã không phải là nàng của kiếp trước. Nàng đã hoàn toàn phòng bị quanh hắn!

Quan tài băng lạnh lẽo kinh người. Mặc dù Cố Tích Cửu cách nó khoảng chừng năm mét, nàng vẫn cảm giác được sự lạnh lẽo tận trong xương cốt, khiến máu trong người gần như đông lại.....

Long Tư Dạ lặn lội vận chuyển linh lực, khiến quanh thân nàng trở nên ảm áp hơn một chút. Hắn muốn nắm tay nàng tiến về phía trước: "Tích Cửu, đây là những gì ta muốn nàng nhìn thấy. Nàng có thích thân thể này hay không?"

Hai chân Cố Tích Cửu giống như bị đóng đinh ở trên mặt đất, không chịu di chuyển. Nàng thờ ơ nhìn hắn: "Thân thể này..... Ta thích hay không thì có ích lợi gì?"

Long Tư Dạ mỉm cười nhìn nàng, sau đó lại nhìn về phía người trong quan tài băng: "Tích Cửu, ta đã dùng linh lực kết hợp với một số bí thuật tạo ra thân thể này, giống như đúc với thân thể của nàng ở kiếp trước, thậm chí nó còn hoàn mỹ hơn. Đương nhiên, cấu tạo từ trường hoàn toàn giống nhau. Nếu nàng thích, ta sẽ nghĩ cách đưa linh hồn của nàng vào trong này, để nàng có thể thành công hồi sinh vào trong cơ thể này..... "

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 239: Hắn muốn hồi sinh Diệp Hồng Phong!

Hắn lại nhìn sắc mặt nàng, Cố Tích Cửu không có biểu hiện gì, giống như đang chú ý lắng nghe lời hắn nói. Hắn tiếp tục nói: "Thế xác này có thể tu luyện linh lực, cũng không có đốm đỏ, hơn nữa rất phù hợp với nàng. Ngoài ra, nàng còn có thể vứt bỏ thân phận nữ nhi Cố phủ, không còn bị ràng buộc bởi hôn ước của Thiên Tinh Quốc. Nàng sẽ hoàn toàn là một người mới....."

Cố Tích Cửu: "....." Nàng luôn biết Long Tư Dạ rất có dã tâm, nhưng không ngờ dã tâm của hắn lại lớn như vậy, thậm chí muốn làm thượng đế!

Tạo người!

Đây có phải là người nhân bản hay không?

Người mà hắn muốn hồi sinh chính là Diệp Hồng Phong!

Hắn nói muốn Cố Tích Cửu có thể tái sinh cái gì, tất cả chỉ đang lừa gạt người!

Máu ở trong ngực nàng sôi sục, nhưng trên mặt nàng vẫn bất động thanh sắc. Nàng chỉ cười cười nói: "Đưa linh hồn của ta vào trong đó? Đưa như thế nào? Không ngờ Long tông chủ còn có bản lĩnh này."

Long Tư Dạ nhìn nàng, dịu dàng giải thích: "Tích Cửu, thật ra ở kiếp trước ta đã nắm giữ được kỹ thuật này..... Nhưng ở bên này tài liệu và thiết bị không được thuận lợi giống như bên kia, vì vậy ta mới phí thời gian cho đến bây giờ..... Muốn để nàng thay đổi cơ thể thật ra không quá phức tạp, chỉ cần có đầy đủ tài liệu là có thể thực hiện. Đến lúc đó, ta sẽ dùng bí thuật lấy hồn phách của nàng ra và đưa nó vào khối thân thể này."

"Tài liệu? Tài liệu gì?" Cố Tích Cửu thuận thế hỏi.

"Rất nhiều loại -- mấy năm nay ta vẫn luôn thu thập chúng, cũng may trời cao không phụ lòng người, cuối cùng ta cơ bản đã tìm thấy tất cả, hiện tại chỉ thiếu một loại thảo dược, chỉ cần có thảo dược kia là được."

"Thảo dược gì?"

"Huyền hành thảo ba ngàn năm." Long Tư Dạ cuối cùng cũng nói ra tên thảo dược này, đôi mắt ngưng đọng ở trên người nàng: "Tích Cửu, ngày ấy nàng có được Huyền hành thảo ở nhà đấu giá, đúng không?"

Quả nhiên!

Tất cả những gì hắn làm quả nhiên là muốn cướp Huyền hành thảo của nàng --

Miệng nhỏ của Cố Tích Cửu nhẹ nhàng gọi lên một độ cong xinh đẹp. Nàng không trả lời vấn đề của hắn, ngược lại hỏi hắn một câu: "Ta tương đối tò mò ngươi làm thế nào để đổi cơ thể cho ta, có phải cần phải giết chết ta hiện tại hay không? Theo truyền thuyết, một người sau khi chết rồi, linh hồn mới có thể rời khỏi cơ thể."

Long Tư Dạ ghen ngào một chút: "Không thể xem như giết chết. Trước hết ta sẽ khiến nàng hôn mê, sau đó dùng Lãnh Đông Thuật để ép linh hồn nàng ra ngoài, cuối cùng dùng bí thuật nhập linh hồn của nàng vào trong thân thể này."

Thì ra lần này hắn chẳng những muốn thảo dược của nàng, còn muốn mạng của nàng!

Bằng cách đưa ra một lý do như vậy, muốn đông lạnh nàng đến chết, sau khi đạt được điều mình muốn, hắn sẽ diệt khẩu nàng!

Kế hoạch rất tốt!

Kế hoạch này còn muốn chu đáo chặt chẽ hơn so với kế hoạch hắn sử dụng với nàng ở trong kiếp trước!

Đáng tiếc, nàng sẽ không bị hắn lừa lần nữa.

Nàng lại nhìn nữ tử ở trong quan tài băng: "Long tông chủ, có phải nàng ấy cũng từng là đệ tử của ngươi hay không? Ngươi từng dạy nàng ấy công phu? Trông có vẻ như nàng ấy đã bị đóng băng lúc hai mươi tuổi, đúng không? Trước khi hai mươi tuổi, có phải nàng ấy luôn sống cạnh ngươi hay không? Nàng ấy có đáng yêu không?"

Long Tư Dạ ngắt người: "Điều này -- nàng ấy là do ta tạo ra, vẫn luôn được nuôi dưỡng ở trong đó, chưa từng thực sự sống lại. "

Cố Tích Cửu nhướng mày: "Chưa từng thực sự sống lại? Vậy sao ngươi biết trí thông minh của nàng ấy thế nào? Đầu óc có bị lỗi hay không? Có thể phối hợp các động tác với nhau hay không? Có phải là thiên tài linh lực hay không?"

Long Tư Dạ: "....."

Những điều này thật sự chỉ có thể kiểm tra ở trên người sống, nhưng dữ liệu của cơ thể này giống đúc như của Cố Tích Cửu ở trong kiếp trước, nó sẽ không có lỗi mới đúng.

Hắn khẽ thở dài một hơi: "Tích Cửu, ta không lừa gạt nàng. Nàng ấy thật sự không có linh hồn kể từ khi xuất hiện trong thế giới này. Chẳng qua trong lòng ta, chỉ có nàng mới xứng đáng có được thân thể này....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 240: Nàng hận nhất là bị lừa dối bằng tình cảm

Hắn khẽ thở dài một hơi: "Tích Cửu, ta không lừa gạt nàng. Nàng ấy thật sự không có linh hồn kể từ khi xuất hiện trong thế giới này, vì vậy ta đã dùng thuật ngăn cách, ngăn cản bất cứ hồn phách nào muốn bám vào trên người nàng ấy. Từ sau khi được tạo ra, nàng ấy vẫn trong trạng thái là người thực vật. Sau đó ta luôn nuôi dưỡng nàng ấy ở trong dung dịch, chưa từng tỉnh lại. Ta đã cẩn thận kiểm tra tất cả các số liệu ở trên cơ thể này, sẽ không có những vấn đề giống như nàng vừa nói. Nàng chỉ cần thành công bám vào trên người này là được."

"Nếu chẳng may không thành công thì sao? Chẳng may ta thất bại khi bám vào trên người nàng ấy thì sao?"

"Tích Cửu, ta có thể bảo đảm nghiên cứu này chắc chắn sẽ thành công....."

"Đúng vậy, nếu như thất bại, người chết cũng không phải là ngươi....." Cố Tích Cửu không nhịn được, cuối cùng buột miệng thốt ra những lời này.

Long Tư Dạ: "....."

Sắc mặt hắn hơi tái nhợt, cười khổ một tiếng: "Tích Cửu, trước đây tính tình của nàng không phải như thế này."

Là một sát thủ, sự tình thường làm nhất chính là mạo hiểm, hầu như tất cả các nhiệm vụ đều bị đe dọa về tính mạng.

Đôi khi cơ hội sống sót trở về rất ít ỏi, nhưng khi đó gần như tất cả những nhiệm vụ hắn bố trí cho nàng, cho dù nguy hiểm bao nhiêu, nàng đều thực hiện không chút do dự.

Hiện tại ngay cả khi hắn đảm bảo cho nàng hết lần này đến lần khác, nàng vẫn không tin hắn.....

"Tích Cửu, nếu nàng không đổi thân thể, với tình huống thân thể hiện tại, chẳng những không xóa bỏ được đốm đỏ, chỉ sợ linh lực cũng rất khó tu luyện. Đây là điều nàng muốn hay sao?"

Cố Tích Cửu: "....."

Hắn còn muốn lừa dối nàng?

Đốm đỏ trên mặt và thể chất phế vật của nàng có thể thay đổi được! Chẳng qua tài liệu cần có hơi khó kiếm một chút.

Ngay cả Thương Khung Ngọc cũng biết, người chuyên về y thuật như hắn sao lại không biết?

Lừa dối! Tất cả đều là lừa dối!

Nàng hận nhất là người dùng cảm tình để lừa dối nàng!

Máu ở trong lồng ngực của nàng lại sôi lên. Kể từ sau khi nàng gặp lại hắn, lần đầu tiên nàng có xúc động muốn đâm hắn một cái!

Nhưng nàng biết bản thân mình không thể xúc động, xúc động chính là điều kiêng kỵ nhất đối với sát thủ.

Hiện tại nàng căn bản không phải là đối thủ của hắn, xúc động sẽ chỉ khiến nàng càng thêm bị động, càng lâm vào tình cảnh nguy hiểm!

Nàng cười: "Long tông chủ, bất luận đốm đỏ này của ta có xóa được hay không, hay là linh lực có thể tu luyện hay không, ta đều cam tâm tình nguyện. Ít nhất thân thể này chân chính thuộc về ta. Hơn nữa, ta là một nữ hài tử. Nữ hài tử sớm muộn gì cũng sẽ gả chồng. Ta chắc chắn sẽ gả cho người cực kỳ yêu ta, yêu chính con người của ta mà không phải dung mạo của ta. Vì vậy, hắn sẽ không để bụng về chuyện trên mặt ta có đốm hay không. Hắn sẽ không lợi dụng ta để nắm lấy quyền lực, vì thế sẽ không để ý tới ta có phải là phế vật linh lực hay không. Lòng tốt của ngươi ta nhận, nhưng ta tuyệt đối không muốn thay đổi bản thân! Trừ phi ngươi muốn đạt mục đích nào đó không thể nói ra, trực tiếp giết chết ta!"

Nàng nói những lời này cực kỳ mỉa mai. Sắc mặt Long Tư Dạ thay đổi, hắn cúi đầu nhìn ngọc bội đỏ hình lá phong đeo bên hông, ánh mắt tối sầm lại. Tay trái của hắn vẫn nắm lấy Cố Tích Cửu, tay phải ngưng tụ một luồng ánh sáng xanh nhạt: "Tích Cửu, nàng sẽ hiểu những lợi ích ta làm vì nàng. Trước hết hãy đưa Huyền hành thảo cho ta....."

Hắn đang muốn trực tiếp chiếm đoạt?!

Cố Tích Cửu giờ tay lên đánh về phía hắn: "Không thể!"

"Tích Cửu, đừng cố chấp, ta biết nàng mang theo nó trên người." Long Tư Dạ giờ tay muốn điểm huyệt đạo của nàng.

Cố Tích Cửu sớm đã có chuẩn bị, tất nhiên không muốn bị hắn điểm trúng. Nàng không quan tâm tay phải của mình vẫn đang nằm ở trong lòng bàn tay của đối phương, bỗng nhiên xoay người, tránh chỉ phong của hắn điểm tới.

Tuy nhiên, động tác của nàng như vậy cũng khiến nàng không thể tránh được cổ tay bị xoắn, một tiếng rắc nhỏ vang lên, cổ tay nàng đã bị trật khớp!

Sắc mặt Long Tư Dạ hơi đổi, cuối cùng cũng buông nàng ra.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 241: Quỷ mới tin hắn muốn tốt cho nàng!

Cố Tích Cửu nhân cơ hội lùi về phía sau mấy bước, không quan tâm tới việc chữa trị trật khớp, trượt người một cái, lao về phía ngoài điện!

Nàng nhanh, nhưng Long Tư Dạ càng nhanh hơn. Trong nháy mắt, hắn đã ngăn cản đường đi của Cố Tích Cửu, vươn tay ra muốn tóm lấy nàng: "Tích Cửu, nàng phải tin rằng ta làm điều này chỉ vì muốn tốt cho nàng. Tới, ta giúp nàng chữa trị gãy xương....."

Quỷ mới tin hắn muốn tốt cho nàng!

Sắc mặt Cố Tích Cửu tái nhợt, một lần nữa lui về phía sau mấy bước.

Thuật thuận di của nàng đã bị phong bế, nơi này lại vô cùng lạnh, sau khi thoát khỏi nắm tay Long Tư Dạ, chầm tay nàng đều tê liệt vì lạnh cóng! Động tác vì thế cũng không linh hoạt giống như ngày thường. Thân hình Long Tư Dạ lại nhoáng lên, rút cuộc bắt được nàng: "..... Tích Cửu!"

Khi hắn đang muốn nói gì đó, nơi cửa bỗng nhiên truyền đến ba tiếng vỗ tay giòn giã, cùng với tiếng vỗ tay còn có giọng điệu lười biếng của người nào đó: "Ồ đây đang trình diễn võ nghệ gì vậy?"

Long Tư Dạ dừng động tác lại, nhìn về phía cửa.

Hắn nhìn thấy Đế Phát Y đang đứng dựa ở trên khung cửa, tóc đen rũ xuống, áo tím nhấp nhô gọn sóng. Ánh sáng mặt trời bao phủ ở trên người hắn một viền vàng hơi mỏng, nhìn qua vô cùng phong lưu tùy ý.

Đế Phát Y vươn tay về phía Cố Tích Cửu: "Lại đây, bảo bối."

Cố Tích Cửu nổi gân xanh trên trán, vẫn có chút bài xích đối với hai từ bảo bối này của hắn!

Trước đây, mỗi khi nhìn thấy bóng dáng của hắn, nàng lập tức cảm thấy đau đầu, hận không thể trốn tránh hắn thật xa. Hiện tại nhìn thấy hắn đột nhiên xuất hiện ở đây, nàng lại thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

Tà thiên sư xuất hiện, ít nhất trong khoảng thời gian ngắn Long Tư Dạ sẽ không thể ra tay với nàng....

Sắc mặt Long Tư Dạ lại rất không tốt, lạnh lùng nhìn Đế Phát Y: "Các hạ đừng nói chuyện tùy tiện với nàng như thế!"

Bảo bối cái gì?! Buồn nôn muốn chết!

Đế Phát Y đứng dậy, lười nhác cười: "Tùy tiện? Nàng có thể sẽ là hôn thê của bản tọa, gọi bảo bối thì sao?"

"Cái gì..... hôn thê cái gì?" Long Tư Dạ hiếm khi giật mình đến nỗi nói lắp.

Đế Phát Y nhướng mày cười khê: "Hôn thê thì có gì khiến ngươi khó hiểu?"

"Không phải! Ta muốn nói vì sao nàng có thể sẽ là hôn thê của ngươi..... Đây, ngươi đang làm gì vậy?!"

Thân pháp của Đế Phát Y nhanh như tia chớp!

Vừa rồi hắn còn uể oải đứng dựa vào khung cửa, bộ dáng phúc hậu vô hại, không ngờ hắn vừa nói vừa động thủ mà không có một chút dấu hiệu báo

trước!

Đế Phát Y không động thủ về phía Long Tư Dạ, mà là đánh một chưởng về phía quan tài bằng!

Một chưởng này của Đế Phát Y mơ hồ mang theo tiếng sấm nổ mạnh, lực lượng mạnh đến nỗi có thể di chuyển cả ngọn núi. Nếu như thật sự bị một chưởng này của hắn đánh trúng, quan tài bằng có thể sẽ trực tiếp vỡ tan thành từng mảnh nhỏ! Đương nhiên thiếu nữ bên trong cũng sẽ vỡ thành vô số khối!

Long Tư Dạ kinh hãi, gần như không hề nghĩ ngợi, buông tay Cổ Tích Cửu, đột nhiên ngăn ở trước quan tài bằng, hai bàn tay xuất chưởng, đón đỡ một chưởng kia của Đế Phát Y——

Chưởng của Đế Phát Y có màu vàng, hai chưởng của Long Tư Dạ phát ra có màu xanh lục.

Màu vàng như một chiếc búa, sáng như sao băng; màu xanh như một cái lưới, bao phủ tất cả.

Chiếc búa màu vàng đập vào trên mặt lưới màu xanh, phát ra một tiếng động lớn!

Âm thanh kia trầm đục rất khó chịu, giống như có người đang tuyệt vọng đang liều mạng cào xé trong phòng tối bằng sắt, khiến người cảm thấy chua chát.

Âm thanh này giống như một cây kim loại chui thẳng vào bên trong màng nhĩ. Cổ Tích Cửu cảm thấy ù tai, đầu óc trống rỗng, gần như muốn ngã quy.....

Đột nhiên có một lực lượng mạnh mẽ kéo người nàng lên, một cánh tay đỡ lấy vòng eo của nàng.

Cánh tay kia cực kỳ ấm áp, toàn thân Cổ Tích Cửu vốn lạnh như bị đóng băng sau khi mất đi sự khống chế của Long Tư Dạ, nhưng khi cánh tay này vừa chạm vào người, nàng lập tức có cảm giác giống như nhảy từ mùa đông khắc nghiệt tới mùa xuân hoa nở. Bốn phía đều là dòng nước ấm bao quanh thân mình, lỗ tai bị âm thanh kia chấn gần như muốn điếc cũng ấm áp theo, nhảy mất khỏi phục lại thính giác ——

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 242: Ừ, ta đổi ý rồi!

Nàng theo bản năng nghiêng đầu, lọt vào trong tầm mắt chính là một sáng màu tím lấp lánh.

Tà thiên sư! Không ngờ hắn nhân cơ hội kéo nàng tới bên người mình!

Đế Phát Y dùng một cánh tay ôm nàng vào trong ngực, một cánh tay khác cũng không nhàn rỗi, không đợi Long Tư Dạ kịp thở một hơi, hắn lại đánh ra một chưởng: "Lại tiếp chưởng này!"

Lần này ánh sáng màu vàng càng sáng hơn lần trước, quả thực giống như một mặt trời nhỏ. Mục tiêu vẫn là quan tài bằng!

Long Tư Dạ không màng tất cả, một lần nữa xuất chưởng ngăn lại.....

Lúc này, Long Tư Dạ đã dùng tất cả lực lượng, ánh sáng màu xanh rực rỡ chói mắt người, liều mạng muốn chống lại ánh sáng màu vàng như mặt trời nhỏ kia ——

"Bụp ——" một tiếng động nhỏ vang lên, "mặt trời nhỏ" nhìn qua cực kỳ uy phong đột nhiên tắt ngấm ngay khi tiếp xúc với chiếc lưới màu xanh, biến mất không còn dấu vết.

Long Tư Dạ giống như đánh thẳng một quyền mãnh liệt vào trong không khí, cả người lao đảo một cái, gần như bị đau thất lưng!

Hắn đứng vững ngẩng đầu, nhìn thấy Đế Phát Y đang ôm eo Cổ Tích Cửu giống như sao băng bay ra ngoài điện ——

Trong đại điện chỉ còn vang vọng giọng nói của Đế Phát Y: "Long tông chủ, rượu của ngươi không tệ, lần sau bồn toạ còn muốn tới uống. Bồn toạ có chính sự phải làm, cáo từ!"

Long Tư Dạ biến đổi sắc mặt, lao ra khỏi cửa điện, giữa tiếng gió thì thầm, hắn nhìn thấy Đế Phát Y ôm Cổ Tích Cửu bay thẳng lên trên thân thú một sừng. Thú một sừng sải hai cánh ra, lao thẳng lên như một con sóc xoáy ——

Long Tư Dạ gầm lên: "Đế Phát Y, ngươi đã hứa với ta ngày mai mới mang nàng đi!"

"Ừ, ta đổi ý rồi!" Đế Phát Y khẽ cười, âm thanh như ngọc vang vọng giữa những hành lang gấp khúc, quanh quẩn giữa trời và đất. Hắn và Cổ Tích Cửu

cùng với thú một sừng biến mất nơi chân trời.....

.....*Edit: Emily Ton*.....

Cố Tích Cửu cảm thấy, có lẽ bản thân mình đời trước đã từng quá hâm mộ những hiệp khách cười chim bay tự do trên trời trong các trò chơi hoặc trong điện ảnh, vì thế nên nàng mới xuyên qua tới một thời đại thế này.

Mọi người ở đây động một chút là cười chim hoặc thú ——

Và trong những chuyến bay này, phong cách nhất loá mắt nhất chính là tọa kỳ lúc này —— thú một sừng!

Thú một sừng có bộ dáng hơi giống như ngựa, nhưng lại đẹp hơn nhiều so với ngựa, bộ lông tuyết trắng như một vầng hào quang nhè nhẹ, giống như đang lưu động dưới ánh mặt trời.

Thân mình có hình giọt nước, căng giãn vừa phải, cơ bắp mạnh mẽ, bất luận nhìn từ góc độ nào đều cực kỳ hoàn mỹ.

Một đôi cánh trắng như tuyết bằng phẳng rộng rãi, khi sải cánh dài khoảng hai trượng, cuốn theo một trận cuồng phong.

Chiếc sừng trên đỉnh đầu uốn lượn hình xoắn ốc, bén nhọn như cột thu lôi, thấp thoáng ánh sáng màu xanh mờ nhạt.

Càng hiếm thấy chính là, mặc dù hai người ngồi trên thân thú một sừng, nhưng lại không khiến người có cảm giác chật chội, ngược lại có cảm giác khá rộng rãi.

Hai người ngồi một trước một sau, nhưng không phải ôm nhau, mà là ngồi đối diện nhau.

Cố Tích Cửu ngồi ở phía sau, mặt hướng về phía trước.

Đế Phát Y ngồi ở phía trước, mặt hướng về phía sau.

Đế Phát Y thậm chí còn đặt một chiếc bàn cổ nhỏ tinh xảo ở giữa hai người.

Bàn nhỏ có hình giống như yên ngựa, không biết được làm bằng vật liệu gì, phát ra ánh sáng năm màu nhè nhẹ, cực kỳ tương xứng với thú một sừng.

Rõ ràng, bàn nhỏ này đồng bộ với thú một sừng, không phải chuẩn bị chỉ vì muốn ngăn cách nàng.

Thú một sừng bay rất vững vàng, hần bày một chén rượu ở trên bàn nhỏ, bên trong đồ đầy rượu, nhưng chén rượu không hề rung lắc, không có một chút gợn sóng.

Điều hiếm thấy chính là, khi thú một sừng đang bay, trên cơ thể nó nổi lên một lớp ánh sáng bạc mờ ảo. Hai người bị bao phủ ở bên trong ánh sáng bạc. Rõ ràng ánh sáng bạc này có thể che chắn gió, Cố Tích Cửu chỉ có thể cảm nhận cơn gió nhẹ vuốt ve khuôn mặt của mình.

Cố Tích Cửu ngồi ở chỗ kia, hai mắt hơi rũ xuống, giống như đang nhìn xem chén rượu của hần, nhưng lại giống như đang lạc vào trong suy nghĩ ở cõi thần tiên.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 243: Bởi vì Long Tư Dạ hay sao?

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

"Chén rượu này của ta có phải rất đẹp hay không? Nàng nhìn chăm chăm như vậy có thể khiến nó nở hoa." Đế Phát Y mở miệng, lắc lắc chén rượu trong tay.

Cố Tích Cửu hoàn hồn, ánh mắt dạo quanh một vòng chén rượu ở trên tay hần, theo bản năng tán thưởng một câu: "Chén rượu này của ngươi không tệ."

"Chỉ không tệ thôi sao? Chén rượu này là độc nhất vô nhị, trên thế gian không có bộ thứ hai." Đế Phát Y không biết khiêm tốn là gì, hần đơn giản lấy ra bầu rượu nguyên bộ với chén rượu. Một bầu rượu, hai chén rượu, nhìn qua vô cùng ăn ý.

Cố Tích Cửu khiêm tốn ừ một tiếng, không nói gì.

Đế Phát Y nhìn thẳng vào đôi mắt nàng, đáy mắt xẹt qua một suy nghĩ sâu xa. Hần cũng không nói lời nào, gập một chân lùi nhấc ngồi ở chỗ kia.

Tiểu nha đầu cực kỳ khôn khéo, luôn thận trọng ở trước mặt hắn. Nàng luôn chuẩn bị sẵn sàng chạy trốn bất cứ lúc nào, hơn nữa nàng thật sự đã thành công trốn thoát khỏi hắn nhiều lần, phá vỡ kỷ lục truy tìm người của hắn.....

Lần này nàng dường như cam chịu với vận mệnh, đã thất thần đến mấy lần liền!

Bởi vì Long Tư Dạ hay sao?

Câu trả lời gần như chắc chắn!

Hắn giờ tay rót cho mình một chén rượu, chậm rãi nhắm nháp.

Cố Tích Cửu đối diện sững sờ một lát, cũng vươn tay nắm lấy bầu rượu của hắn, rót ra một chén rượu ở trong cái chén còn lại, sau đó bung lên uống.

Nàng vừa để chén sát vào môi, một ngón tay trắng như ngọc đã chạm vào mép chén: "Rượu này nàng không thể uống!"

Cố Tích Cửu hoàn hồn, rót cuộc ngừng đầu nhìn hắn: "Vì sao?" Nàng thực sự cảm thấy rất thoải mái khi ngửi mùi rượu này.

"Ừ, tiểu hài tử không thể uống rượu, uống nhiều quá sẽ ảnh hưởng tới đầu óc." Đế Phát Y giờ tay lấy chén rượu trong tay nàng, thờ ơ nói: "Bộ rượu cụ của bốn tọa chỉ một mình bốn tọa mới có thể dùng."

"Ồ." Cố Tích Cửu không nói gì nữa, đưa trả chén rượu kia cho hắn.

Đế Phát Y: "....."

Nếu hai người muốn nói chuyện thì cả hai người đều phải có hứng thú mới tiếp tục được, nếu một bên giống như đầu gỗ gần như không có gì phản ứng gì, một bên khác rất nhanh cũng sẽ cụt hứng.

"Chủ nhân, chủ nhân, đừng thất thần, ở trước mặt người này mà ngươi cũng dám thất thần! Không muốn sống nữa sao?" Thương Khung Ngọc kêu lên ở trong đầu Cố Tích Cửu.

Cố Tích Cửu rót cuộc hoàn hồn, ngừng đầu nhìn nhìn Đế Phát Y đối diện.

Trái tim nàng đập nhanh một nhịp!

Đế Phát Y ngồi ở chỗ kia, đang nhìn nàng, trong đôi mắt đen nhánh như có lốc xoáy, ánh mắt khó lường.

Ánh mắt hắn giống như hữu hình có chất, khi nhìn người sẽ sinh ra một loại uy áp không thể giải thích, khiến người có cảm giác choáng váng.

Cố Tích Cửu hơi nhắm mắt lại, khi mở mắt ra thì đã bừng sáng. Nàng nhìn nhìn bốn phía, mây vờn quanh thân, những đám mây trôi như thoi đưa, lướt nhanh về phía sau.

Nàng không thể không nghĩ tới một câu "rất thần tiên, rất quyến rũ"!

Thần tiên quyến rũ là những câu chuyện cổ tích, nếu như trong hiện thực có một đôi như thế, chỉ sợ sau lưng đoán chừng là âm mưu tính kế nào đó, đủ ghê tởm đến nỗi khiến người muốn cười.

"Hồi hồn?" Đế Phát Y vươn tay gõ gõ trên bàn, âm thanh như ngọc nhẹ nhàng vang lên, phảng phất như đang gõ vào trong trái tim người. Khiến trái tim Cố Tích Cửu vô cớ nhảy lên!

"Chỉ có một mình nàng mới dám liên tiếp thất thần ở trước mặt bốn tọa." Đế Phát Y chậm rãi mở miệng.

"Xin lỗi." Cố Tích Cửu nói ra hai chữ.

Đế Phát Y nói: "Vì Long Tư Dạ đã kích động nàng hay sao? Hay là bởi vì người trong quan tài băng đã khiến nàng kích động?"

Cố Tích Cửu nhướng mày: "Có sự khác nhau giữa hai người sao?"

"Có! Nếu như bởi vì Long Tư Dạ, nàng thất thần là bởi vì thương tâm, nếu như bởi vì người trong quan tài băng, nàng thất thần là vì đang suy nghĩ muốn phá hủy nó?"

Cố Tích Cửu không nói gì.

"Vì sao nàng vẫn không trả lời ta?" Đế Phát Y vẫn kiên trì muốn biết.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 244: Nhiều trải nghiệm lần đầu tiên

"Vấn đề này không liên quan tới thiên bẩm, đúng không?" Cố Tích Cửu hơi nhắm đôi mắt: "Ta có quyền từ chối trả lời những câu hỏi không liên quan tới vấn đề thiên bẩm."

Đế Phát Y: "....."

Đế Phát Y đã có khá nhiều trải nghiệm "lần đầu tiên" trong suốt quá trình tiếp xúc với Cố Tích Cửu.

Lần đầu tiên có người không sợ hắn, lần đầu tiên có nữ hài tử thô lỗ với hắn, lần đầu tiên có người thành công hạ độc hắn, lần đầu tiên có nữ hài tử không bị mê hoặc bởi phong thần khí độ của hắn, nhìn thấy hắn thì chạy còn nhanh hơn cả thỏ! Khi hắn bắt một tiểu hài tử như vậy, lần đầu tiên cảm thấy tâm tình mình có chút dao động.....

Nhiều lần đầu tiên như vậy chồng chất lên nhau, khiến hắn bỗng nhiên có cảm giác không thể buông tay, hiếm khi hứng thú dạt dào!

Hắn gõ nhẹ ngón tay ở trên bàn: "Được rồi, bồn tọa không hỏi nàng nữa, nhưng nàng có thể hát cho bồn tọa nghe được không? Mặc dù nàng có thể hạ cổ khi hát, nhưng đường dài như vậy sẽ rất nhàm chán, bồn tọa cảm thấy nàng hát để giải tỏa cũng tốt."

Cố Tích Cửu mở to mắt: "Không sợ ta hạ cổ hại người lần nữa?"

Đế Phát Y cười: "Nàng sẽ không ngốc như vậy." Nếu nàng sử dụng cùng một thủ đoạn ở trên người hắn, đó mới thật sự là ngu ngốc!

Hắn giơ tay uống một ngụm rượu, không biết từ đâu lấy ra một cái búa bằng ngọc, bắt đầu gõ ở trên chén rượu, vang lên từng tiếng leng keng, cực kỳ dễ nghe: "Bồn tọa sẽ đánh nhạc đệm cho nàng."

Cố Tích Cửu nhìn liếc mắt nhìn chén rượu của hắn một cái, nó được làm từ ngọc tốt, bộ dáng tinh xảo như một đóa hoa, bởi vì có khá nhiều chỗ rỗng, nếu khi đánh sử dụng lực đạo khác nhau sẽ tạo ra âm thanh khác nhau, thật sự có thể trở thành một loại nhạc cụ!

Tà thiên sư quả nhiên có một cuộc sống tình tế phi thường, một chén rượu cũng có thể mất nhiều tâm tư như vậy. Cuộc sống của hắn quả là kỳ diệu!

Cố Tích Cửu chăm chú nhìn trên bầu rượu nhỏ của hắn, rõ ràng bầu rượu không lớn, nhưng nàng nhìn thấy hắn đã uống hơn mười chén, bầu rượu kia vẫn đầy như cũ, mùi rượu cũng có chút quen thuộc mặc dù không giống với rượu hắn vừa mới uống trước đó.

Trong chớp mắt đã đổi rượu rồi? Rượu hắn vừa đổi là rượu gì?

"Say càn khôn?!"

Màu sắc và mùi hương trong bầu rượu lúc này của hắn tương tự với loại rượu say càn khôn mà Long Tư Dạ quý trọng kia, chỉ ừ được một vò!

"Mùi rượu này thật sự không tệ, rất hợp với khẩu vị bồn tọa, vì thế bồn tọa đã tìm được thêm được một vò." Đế Phát Y hiếm khi có lòng tốt giải thích.

"Rượu kia chẳng phải chỉ có một vò thôi sao?" Cố Tích Cửu nhướn mày.

"Hắn sẵn sàng chia sẻ một vò rượu kia với bồn tọa, một vò này có lẽ hắn muốn giấu riêng, thật sự không dễ tìm thấy. Bồn tọa đã lật hết hầm rượu của hắn một lượt, mới tìm ra được nó từ trong một góc khuất....."

Trên thực tế, nơi giấu vò rượu này khó tìm hơn nhiều so với những gì hắn mô tả. Nó được chôn ngầm rất sâu ở dưới hầm rượu, còn bố trí cơ quan bí mật.

Lúc đầu hắn không tìm được vò say càn khôn thứ hai này, nhưng hắn lại bị thu hút bởi cơ quan kia, vì thế ra tay phá giải.

Cơ quan bị phá, bắt ngờ tìm được rượu. Xem như một công đôi việc. Khi đó Đế Phát Y có cảm giác cực kỳ vừa lòng.

Hắn vốn định một mình uống rượu ở đó để nén tức giận, nhưng khi tìm được vò rượu này, lửa giận trong lòng hắn bỗng nhiên tiêu tan. Sau đó hắn quyết định đi lang thang một vòng quanh Thiên Văn Sơn.....

"Không ngờ ngay cả việc này hắn ta cũng muốn nói dối....." Cố Tích Cửu thở dài một câu.

Đế Phát Y nhìn nàng một cái, ánh mắt mơ hồ sắc bén.

Một lát sau hắn cười: "Nam nhân thích uống rượu như thế là bình thường, giấu rượu mà thôi, không xem là nói dối. Long tông chủ ngày thường vẫn tương đối là quân tử, không che giấu riêng tư....."

Đúng vậy, hắn ta luôn luôn có tác phong quân tử, ở trong mắt bất cứ người nào cũng đều giống như gió mát trên sông trăng sáng trên trời.

Có lẽ chỉ có một mình nàng nhìn thấy được hắn không quân tử, thậm chí còn trải nghiệm qua ——

Cố Tích Cửu không muốn tiếp tục thảo luận về vấn đề của Long Tư Dạ, mùi rượu rất thơm, kích thích giác quan của nàng.

Nàng lấy ra một chén rượu nhỏ tinh xảo từ trong túi trữ vật bên người: "Ta cũng muốn uống."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 245: Bảo bối, đều theo ý nàng

Đế Phát Y đuổi chân lười biếng nói một câu: "Nếu hát hay có thể để nàng uống một chén."

"Hát hay ta muốn uống hai chén!"

Đế Phất Y nhướng mày: "Không ai có thể mặc cả với bần tọa."

"Ba chén!" Cố Tích Cửu duỗi ba ngón tay.

Đế Phất Y: "....."

Tiểu nha đầu này học hần rất nhanh!

Hần cười: "Được thôi, bảo bồi, đều theo ý nàng. Nhưng nhất định phải hát hay, nếu hát không hay sẽ bị phạt!"

"Phạt cái gì?" Cố Tích Cửu theo bản năng hỏi một câu.

"Phạt..... Ồ, tiểu nha đầu nàng không thể lẫn lộn, bần tọa sẽ phạt nhẹ, không tới nỗi mất cái mạng nhỏ....." Đế Phất Y dường như có chút khó xử. Sau khi suy nghĩ một lát, hắn lấy ra một chiếc bình thủy tinh màu xanh nhạt, trong bình có chất lỏng nhẹ nhàng lay động: "Phạt bằng cái này đi. Hát không hay thì uống một chén Vong Xuyên Vô Thương."

Vong Xuyên Vô Thương?

Cố Tích Cửu nhìn chiếc bình kia, không cần phải hỏi, đó là một cái tên do Tả thiên sư đại nhân vừa ngẫu nhiên nghĩ ra.

"Vong Xuyên Vô Thương này có độc?"

"Không có. Bần tọa đường đường là Tả thiên sư, sao có thể hạ độc một vị cô nương mảnh mai như nàng được chứ? Như vậy quá vô vị!" Đế Phất Y nghiêm túc nói.

"Vậy đó là gì?"

"Chờ khi nhận phạt nàng sẽ biết, hát xong đã."

Người khác hát rong là để kiếm tiền, nàng hát rong là để kiếm rượu uống. Cố Tích Cửu cảm thấy bản thân mình cũng có chút kỳ lạ, nhưng nàng cảm thấy buồn bực trong lòng, mượn ca hát để vui bớt buồn bực trong lòng cũng không tệ lắm.

Vì thế, nàng bắt đầu hát.

Nàng biết Tả thiên sư biết rất nhiều chuyện, hơn nữa cũng bắt đầu nghi ngờ thân phận của nàng, nhưng hắn vẫn chưa nắm được nhược điểm của nàng, vì vậy vẫn luôn án binh bất động thử nàng khắp nơi.

Khi ca hát, nàng tất nhiên không thể dùng một bài hát của thời hiện đại, vì thế nàng đã chọn một bài hát tương đối cổ xưa.

Nàng có giọng hát rất hay, từ ngữ rõ ràng, không kém gì một ngôi sao ca nhạc.

Không thể không nói, Đế Phất Y thật sự rất biến thái.

Cây búa ngọc ở trong tay hắn đánh ở trên chén rượu, không ngờ có thể tạo nên giai điệu giống như dương cầm, rất hoàn hảo.

Giống như một câu nói —— kim thanh ngọc ứng.

Hát xong một bài, Cố Tích Cửu nhướng mày hỏi: "Thế nào?"

"Kém!" Đế Phất Y đánh giá cho nàng một từ, giờ tay rút ra một chén chất lỏng màu xanh nhạt vào trong chén nhỏ của nàng: "Uống!"

Cố Tích Cửu vẫn bất động: "Kém? Kém chỗ nào? Dù sao ngươi cũng phải đưa ra được một lý do chính đáng." Nàng có cảm giác mình hát không tệ, không ngờ hắn lại bình phẩm một lời như vậy cho nàng. Nàng tất nhiên không phục.

Đế Phất Y nhìn nàng: "Như thế nào? Không phục? Những người khác dù lấy ra vạn lượng vàng cũng chưa chắc đổi được một lời bình của bần tọa, nàng dùng cái gì để đổi?"

Cố Tích Cửu cười: "Ta không có gì trong người, chỉ đang đánh cuộc với ngươi mà thôi. Ta cho rằng ngươi có ý đặt bẫy và phê bình ta hát kém, muốn phạt ta uống thứ này. Ta thua như vậy có tâm phục khẩu phục hay không?"

"Được, bần tọa sẽ khiến nàng thua tâm phục khẩu phục! Nàng đã bỏ lỡ giai điệu giữa câu thứ ba, không nên run giọng. Ngoài ra, hai câu cuối nàng cũng thiếu nửa nhịp....." Hắn nói rất rõ ràng, không ngờ nói ra tất cả những lỗi mà Cố Tích Cửu vừa mới hát, sắc xảo và độc đáo hơn so với những chuyên gia phê bình âm nhạc nổi tiếng.

Cố Tích Cửu ngẩn người, nhìn hắn chằm chằm bằng đôi mắt tinh tế: "Các hạ từng nghe qua ca khúc này?"

Không phải Long Tư Dạ đã từng hát cho hần nghe đúng không?! Nếu không sao hần có thể nghe ra được nàng thoảng bỏ lơ dù chỉ một nốt nhạc?

"Không, lần đầu tiên nghe thấy. Giai điệu của ca khúc này không tệ, ca từ cũng khá hay. Nhưng vẫn có một số sai sót....." Hần thuận miệng chỉ ra mấy chỗ.

.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 246: Kích thích tính hiếu thắng của nàng!

Người này vẫn là bậc thầy về âm nhạc!

Người sống đủ lâu, có thể học được rất nhiều điều.....

Cố Tích Cửu hội phục!

Nàng quả nhiên sẽ phải uống chất lỏng màu xanh nhạt kia. Nàng nhấp một ngụm nhỏ trước, dùng đầu lưỡi liếm nó, hơi đắng, chua và cay. Cũng không xem như quá khó để uống!

Hơn nữa thứ này cũng không có độc, vì vậy Cố Tích Cửu yên tâm, uống một ngụm cạn hết chất lỏng trong chén.

Sau đó —— nàng bị kích!

Thứ kia không tệ lắm khi dùng đầu lưỡi liếm liếm, không cảm giác ra được điều gì đặc biệt, nhưng sau khi đi sâu vào trong miệng lại trở nên tồi tệ hơn, khiến nàng cuống quýt đổ một ít nước vào trong cổ họng, lúc này mới miễn cưỡng kìm nén được vị cay đắng kia. Nhưng lưỡi của nàng vẫn có chút tê rần, khi nói chuyện đầu lưỡi dường như phồng lớn: "Đắng quá!"

Đế Phát Y nhìn nàng, trong ánh mắt có một chút đồng tình, tiện tay đưa qua một miếng mứt: "Dùng cái này đi."

Miếng mứt kia nhìn giống như quả mơ khô, Cố Tích Cửu tiếp nhận và bỏ vào trong miệng nhai. Miếng lưỡi giống như được làm mới, hương vị không giống như quả mơ khô, nhưng nó thật sự rất ngon, mang theo một chút hương thơm nhẹ nhàng.

Điều quan trọng là, miếng mứt này có thể loại bỏ tất cả vị đắng cay ở trong miệng nàng, cuối cùng khôi phục lại bình thường.

"Đa tạ." Cố Tích Cửu nhẹ nhàng thở ra một hơi.

"Vong Xuyên Vô Thương có ngon không?" Đế Phát Y nhìn nàng.

Cố Tích Cửu: "Các hạ có thể tự mình nếm thử xem sao!"

"Ồ, không cần nếm, vậy nàng còn muốn uống thêm nữa không?"

"Đương nhiên không muốn!"

"Nếu không muốn thì phải hát cho hay!" Đế Phát Y khẽ cười, nụ cười không có ý tốt: "Bồn tọa có chút nuôi tiết rượu này, không muốn chia sẻ nó với người khác, vì thế nàng cứ việc thất thần mà hát cũng không thành vấn đề, bồn tọa vẫn còn rất nhiều Vong Xuyên Vô Thương."

Cố Tích Cửu đen mặt, người trước mắt này rõ ràng phúc hắc muốn mạng, nhưng hần lại không bao giờ che dấu điều đó, khiến người có một loại cảm giác tồi tệ, bực mình.

Tâm tình của nàng một đường đều bị đè nén, bị hần chinh như thế, nàng chỉ có thể tập trung toàn bộ tinh thần để đối phó với hần.

Nàng một lần nữa chọn bài khác để hát.

Lần này, nàng hát rất có dụng tâm, nhưng sau khi hát xong vẫn không đạt được sự hài lòng của Đế Phát Y, bị hần chỉ ra một số sai sót.

Hần chọn những lỗi sai đều rất đúng, khiến Cố Tích Cửu không thể cãi lại, nàng thật ra chấp nhận thua cuộc, vì thế lại uống thêm một chén Vong Xuyên Vô Thương.

Lần này bởi vì đã có sự chuẩn bị về tư tưởng, hơn nữa Đế Phát Y đưa mứt kịp thời, vì thế nàng thật ra không khổ sở nhiều vì đắng.

Nàng cứ như vậy hát liên tiếp ba bài, nàng cũng uống ba chén Vong Xuyên Vô Thương khó uống này.

Sau khi uống ba chén, nàng sinh ra một loại ác cảm đối với Vong Xuyên Vô Thương này!

Nó không phải được bắt nguồn từ nước Vong Xuyên ở trong truyền thuyết, đúng không?

Quả thực giống như tất cả tư vị cay đắng ở trên thế gian đều tụ tập với nhau.....

Nếu như mỗi lần đều không có miếng mứt lót cuối cùng, Cố Tích Cửu cảm thấy nàng sẽ khổ sở đến nổi ngất xỉu.

Ăn một nhiều như vậy, Cố Tích Cửu tất nhiên muốn hát thật tốt.

Không phải bởi vì tranh giành một ngụm rượu, mà là vì niềm tự hào!

Hắn đã kích thích tính hiếu thắng trong trái tim nàng!

Long Tư Dạ, Long Tích, mỹ nhân trong quan tài băng, người nhân bản cái gì..... tất cả những gì đang quấy nhiễu nàng đều từ từ biến mất!

Đế Phát Y nói giai điệu nàng hát đều đúng, nhưng tâm trạng không phù hợp, vì vậy đã tạo nên giọng hát vô cảm.....

Sau khi suy nghĩ một lát, nàng dứt khoát chọn một bài hát phù hợp với tâm tình hiện tại của mình, bắt đầu mở miệng hát:

"Xuy tuyết hữu mạn quá lưu sương

Ký ức tâm nhất phương thổ nhưỡng

Cầm thanh nhập tòng đường

Kiểm phách lý uy đồn đích vắng sự bi lương

Du ký đắc hắc phát bạch thường

Phiên vân phúc vũ giang hồ sấm

Tịch ảnh tụ gian tàng

Đào bát khai đích thị đào kiếm tương hướng

Chường tuyến khúc chiết khắc họa ma chường

Tâm nhược thương mạng bi hoan như lãng"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 247: Uống 300 chén thật sự sẽ chết

Nàng đã hát bài《Phong Hoa Nhiên Tẫn》của Thiệu Tư Mệnh. (风华燃尽-少司命)

Bài hát này rõ ràng đã chạm vào trái tim nàng trước đây, nàng cũng cố gắng hết sức để hát theo cảm xúc, vì thế giọng hát tràn đầy tình cảm.

Sau khi nàng hát xong, Đế Phát Y trực tiếp đẩy một chén rượu qua: "Lần này không tệ! Rượu của nàng đây."

Cố Tích Cửu cuối cùng cũng được uống rượu kia, nó quả nhiên rất tuyệt, khiến cho dạ dày của nàng bị Vong Xuyên Vô Thương kia độc hại cuối cùng cũng thoải mái một chút.

Sau khi uống hết một chén rượu, nàng một lần nữa đẩy chén qua: "Thêm một chén nữa!"

Đế Phát Y thật ra rất giữ lời hứa, nàng hát hay hẳn quả nhiên rót cho nàng ba chén rượu.

Uống ba chén rượu xong, nàng cảm thấy ấm bụng, máu khắp người dường như đang lưu thông rất là sảng khoái. Nàng cảm thấy rất vui vẻ, gõ nhịp tán thưởng: "Rượu ngon!"

Sau khi nếm thử đắng ngắt kia, nàng mới biết được hương rượu say lòng người như thế, khiến nàng muốn uống 300 chén cho thật thống khoái.

Nàng tiếp tục hát, cũng tiếp tục uống.

Bầu rượu nhỏ kia của Đế Phát Y giống cái như một cái bình không nhìn thấy đáy, rượu ở bên trong là vô tận, uống mãi không cạn.

"Đã là niềm vui, cần phải uống 300 chén!" Cố Tích Cửu uống đến chén hai mươi thì bắt đầu ngâm thơ, liên tục vung ba ngón tay ở trước mặt Đế Phát Y.

Đế Phát Y giờ tay giữ những ngón tay non nót trắng mịn của nàng: "Nàng sẽ chết nếu thật sự uống 300 chén!"

Cái bàn khá nhỏ, Cố Tích Cửu vốn ghé vào trên bàn nhỏ, lúc này ngón tay bị nắm khiến nàng có chút không thoải mái lắm, cố gắng kéo lại!

Nhưng đối phương sẽ để cho nàng kéo qua bên kia?

Nàng ngược lại ngào về phía trước một cái, gần như muốn chui vào trong lòng ngực của hắn!

Đế Phát Y dùng một bàn tay đỡ lấy thân mình nhỏ nhỏ của nàng: "Bảo bối, lần này nàng say thật hay là giả say?"

Hắn rõ ràng cũng có cảnh giác đối với nàng. Đồng thời khi đỡ lấy nàng, hắn cũng cầm lấy bàn tay nhỏ bé của nàng, phòng tránh nha đầu này nhân cơ hội cho hắn một đao!

May mắn thay, trong tay Cố Tích Cửu trống trơn, móng tay cũng rất sạch sẽ, không cắt đứt được, cũng không cầm đao.

Rõ ràng, lần này nàng căn bản không có ý định tấn công hắn.

Tiểu cô nương với khuôn mặt ửng hồng, hơi thở phả ra đều là mùi rượu, đôi mắt cũng có chút mê ly, nhưng nàng còn khó chịu vì bàn nhỏ vướng bận, dùng một chân đá văng nó ra, ngang nhiên đứng ở trước mặt Đế Phát Y: "Ta không say! Ta đã từng uống ngàn chén không say!"

Hắn ngồi, nàng đứng, chiều cao của hai người thật ra gần như ngang nhau. Cố Tích Cửu thậm chí còn cao hơn một chút so với Đế Phát Y.

Nàng nhìn xuống hắn, khí thế bức người!

Ngày thường tính tình của nàng đều luôn lạnh lùng thờ ơ, giống như bất luận kẻ nào hay bất luận sự tình nào cũng không thể chọc giận nàng.

Khi nàng uống say lại có một loại phong tình khác.

Ánh nắng mặt trời chiếu nghiêng tới trên người nàng, đuôi lông mày nơi đáy mắt của nàng cong lên. Trông nàng giống như một con phượng hoàng nhỏ kiêu ngạo sai cánh giữa không trung: "Không ai có thể chuốc ta say, mỗi lần ta say thật ra đều là giả vờ. Ta phải khiến cho mọi người tin tưởng ta, như thế ta mới hoàn thành được nhiệm vụ của mình....."

Đế Phát Y nhìn nàng: "Thì ra nàng đã nhiều lần giả say. Nàng muốn hoàn thành nhiệm vụ gì vậy?"

"Giết người!" Cố Tích Cửu lạnh lùng nói ra hai chữ, hơi chuyển người một cái, không biết từ chỗ nào lôi ra một thanh đao ngắn trực tiếp đặt ở trên cổ Đế Phát Y.

Đôi mắt Đế Phát Y hơi tối sầm lại, không quan tâm tới thanh đao ngắn ở trên cổ mình, chỉ nhìn nàng chăm chăm: "Nàng thường giết người?"

Nếu không phải nhìn thấy nàng uống nhiều rượu như vậy, hơn nữa tác dụng của loại rượu này rất mạnh, cho dù có năm người như nàng cũng chống không nổi. Chỉ cần nhìn thân thủ của nàng lưu loát một cách đơn thuần như thế, Đế Phát Y còn tưởng rằng nàng đang giả vờ say.

Cố Tích Cửu nghiêng đầu nhìn hắn, không trả lời câu hỏi của hắn, ngược lại hỏi hắn một câu: "Người là ai? Vì sao lại nằm ở dưới đao của ta?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 248: Ta đoán nàng không thường uống say.....

Đế Phát Y: "....."

Cố Tích Cửu nheo mắt lại, tay trái vẫn cầm đao đặt ở trên cổ hắn, tay phải nâng cằm của hắn: "Lớn lên đẹp như vậy —— ta sẽ hạ thủ lưu tình đối với mỹ nhân. Đao này của ta rất nhanh, chỉ cần thoáng cắt một cái như vậy, đầu người sẽ lăn xuống! Bộp, rơi xuống mặt sàn. Như vậy sẽ không còn đẹp nữa....."

Đế Phát Y: "....." Hắn nheo mắt nhìn nàng, chậm rãi nói: "Ta đoán nàng nhất định không thường uống say....."

Nếu không, nàng say rượu như vậy có thể hù chết người ——

Ngày thường nàng là một tiểu cô nương bình tĩnh như vậy, một khi uống say không ngờ sẽ hung hăng táo bạo như thế. Đế Phát Y cảm thấy rượu này của mình thật đáng để chia sẻ!

Vì thế hắn cho phép nàng nâng cốc cảm mình giống như đang đùa giỡn với phụ nữ nhà lành, còn chớp chớp mắt: "Nàng định làm gì?"

Tay nhỏ của Cố Tích Cửu nhẹ nhàng chạm vào mắt hắn, nghiêm túc đối diện với hắn, giống như đang nghiên cứu: "Đây là một đôi mắt hại nước hại dân, sẽ câu hồn người..... Người ta thường nói....."

Não của nàng dường như chấp chôn một lát: "Người ta thường nói đó là đôi mắt điện. Một ngôi sao điện ảnh đến từ thành phố X.....từng có một đôi mắt điện, khiến ngàn vạn người điên đảo thần hồn vì hắn....."

"Thành phố X? Ngôi sao điện ảnh, ngàn vạn người điên đảo thần hồn?" Đế Phát Y lặp lại mấy chữ, giọng điệu khó lường.

Rõ ràng mấy từ này rất mới mẻ đối với hắn, nhưng một câu sau cùng hắn vẫn hiểu được, vì thế hắn có thể đoán ra được kết luận: Một nam nhân khiến thần hồn của ngàn vạn người điên đảo.....

Vì thế hắn nắm bắt được mấy điểm mấu chốt, dò hỏi: "Ngôi sao điện ảnh thành phố X? Ai vậy? Thành phố X nghe giống như là địa danh, vậy ngôi sao điện ảnh kia có phải là nam tử hay không?"

"Người đúng là mũ đất." Trên khuôn mặt nhỏ của Cố Tích Cửu có chút khinh thường: "Người từ trên núi nào xuống vậy? Không ngờ..... không biết thành phố X..... Không biết ngôi sao điện ảnh....."

Đôi này của Đế Phát Y có lẽ đây là lần đầu tiên bị chê cười là "mũ đất". Nhìn nàng muốn cười, hắn cũng thật sự cười, nhưng nụ cười này có chút lạnh cả người, nhẹ giọng nói: "Ngao, nàng không phải là mũ đất, vậy hãy giải thích cho bản tọa nghe một chút."

"Giải thích? Giải thích cái gì?" Cố Tích Cửu rõ ràng có chút bối rối.

"Nam nhân là diễn viên điện ảnh có một đôi mắt điện, khiến ngàn vạn người thần hồn điên đảo của thành phố X là ai?"

"Lương Minh Thành" Cố Tích Cửu nói ra tên của một ngôi sao điện ảnh trong thời đại kia của nàng.

"Hắn đẹp hơn bản tọa không?"

Cố Tích Cửu nheo mắt nhìn hắn: "Người..... Người đẹp hơn so với hắn ——"

Đế Phát Y mỉm cười, lần này nụ cười của hắn rất đặc ý: "Đó là đương nhiên. Trên đời này không có người nào đẹp hơn bản tọa. Bản tọa đẹp hơn hẳn chỗ nào?"

Người ta thường nói uống say thì sẽ nói thật, ngày thường hắn muốn nghe được lời nói thật từ trong miệng nha đầu này thật ra còn khó hơn so với lên trời. Hiện tại nàng đã say, vừa lúc có thể lộ thêm một số thông tin.

Không biết cái bản nhỏ từ khi nào đã bị Đế Phát Y gỡ bỏ, Cố Tích Cửu lắc lư trước mặt hắn như thể sẽ ngã xuống bất cứ lúc nào.

Nhưng nàng cố gắng chống đỡ để không ngã xuống, tay nắm dao nhỏ còn luôn ổn định. Nàng nghiêng đầu nhìn hắn một lúc lâu. Ngay khi Đế Phát Y cảm thấy nàng có lẽ sẽ không trả lời, nàng lại mở miệng: "Người..... Người có ba cái đầu, nhiều hơn hẳn hai cái....."

Đế Phát Y: "....."

Tươi cười trên mặt hắn đột ngột biến mất!

Hắn giơ tay ra đỡ để nàng có thể đứng vững: "Bản tọa cũng chỉ có một cái đầu, nàng nhìn thành ba cái là vì nàng đã bị hoa mắt! Tới, ngắm lại một lần nữa xem!"

Cố Tích Cửu bị hắn cố định một chỗ. Nàng chớp chớp mắt, liếc ngang ngắm nhìn, rốt cuộc hiểu ra: "Người đúng là có một cái đầu....."

"Vậy bản tọa đẹp hơn hẳn sao?"

"Đúng vậy..... đẹp hơn. Người..... Người còn đẹp hơn cả nữ hài tử. Hắn..... Hắn là nam nhân, đẹp như một người nam nhân trưởng thành....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 249: Chỉ cây dâu mắng cây hòe

Khuôn mặt Đế Phát Y như muốn tái mét, cười nham hiểm: "Nàng cảm thấy ta giống nữ nhân?!"

Cố Tích Cửu dẫn đầu nhìn hắn, theo bản năng cảm thấy nguy hiểm: "Không, nguoi..... không giống nữ nhân."

Lúc này sắc mặt Đế Phát Y mới tốt hơn một chút, không có ý tốt hỏi: "Vậy nàng cảm thấy sự khác biệt giữa ta và nữ nhân là gì?"

Cố Tích Cửu gần như không cần nghĩ ngợi: "Nữ nhân không biến thái như nguoi!"

Đế Phát Y: "....."

Hắn giơ tay vuốt trên cổ non mịn của nàng: "Bảo bối, hiện tại ta có một loại xúc động muốn bóp chết nàng!" Hắn kéo nàng tới gần một chút: "Tới, nói cho ta biết, nàng nói hắn có khí chất nam tử, khen ngợi hắn tận trời, có phải vì nàng thích hắn hay không?"

Cố Tích Cửu phản bác: "Ta không khen hắn, những gì ta nói đều là sự thật!"

Ngón tay của Đế Phát Y ở trên cổ nàng có chút căng thẳng: "Ta càng muốn bóp chết nàng! Thôi, không nói về điều này nữa. Ta hỏi nàng, có phải nàng rất thích hắn hay không, bị hắn mê hoặc?"

Cố Tích Cửu lắc đầu: "Không..... sẽ không. Hắn quá già! Hắn thật ra..... là thân tượng của các bà mẹ. So với hắn, ta còn quá trẻ..... Ta..... Ta..... Ta không thích lão già..... Luận về tuổi tác, ta phải còn phải gọi hắn một tiếng thúc thúc..... Mặc dù..... mặc dù tất cả mọi người đều gọi hắn là Thành Thành, nhưng hắn thật ra không phải là một đứa trẻ..... Hắn đã 50-60 tuổi..... Bọn họ thật là kỳ lạ..... Rõ ràng hắn đã lớn tuổi, nhưng vẫn thích gọi hắn là "cậu bé"..... Giả mạo thiếu niên....."

Đế Phát Y: "....." Hắn có một loại ảo giác bị chỉ cây dâu mà mắng cây hòe!

Hắn nhấn nhó nhìn nàng: "Nàng bao nhiêu tuổi?"

Cố Tích Cửu chớp chớp mắt, có chút hụt hẫng: "Ta..... Ta..... ta hiện tại dường như mới mười ba tuổi..... Hay là mười hai?"

"Bồn tọ không hỏi nàng hiện tại..... nàng từng trải từ năm bao nhiêu tuổi?" Đế Phát Y cố gắng lừa nàng: "Nàng có nhớ hay không?"

"Ta đã từng....." Cố Tích Cửu mím môi, nghiêng đầu suy nghĩ, sau đó tâm trí không biết đã trôi dạt tới nơi nào: "Ta đã từng rất thích hắn ——"

Trong ánh mắt nàng chậm rãi ngưng tụ một lớp sương mù: "Vì hắn ta đã thay đổi rất nhiều..... Nhưng —— hắn là kẻ lừa đảo! Dối trá, tất cả đều là dối trá!"

"Keng!" Dao nhỏ trong tay nàng bị thả lỏng, rơi xuống. Nàng ngồi ở chỗ kia, mở to đôi mắt: "Thật ra tất cả đều là dối trá....."

Đế Phát Y nhanh tay nhanh mắt, tiếp được con dao nhỏ của nàng, rũ mắt nhìn nàng.

Hắn cho rằng nàng sẽ khóc, nhưng trong ánh mắt lại không hề có nước mắt. Cặp mắt kia cực kỳ tối, giống như một con lóc băng.....

Đế Phát Y cảm thấy trong lòng dường như có chút thất lại. Hắn thở dài, đang định nói gì đó, Cố Tích Cửu bỗng nhiên đứng lên, thân mình lắc lư lao đảo: "Ồ, sao lại rung lắc như vậy! Ta không muốn ở đây nữa....."

Nàng ngã xuống.....

Đế Phát Y: "!!!"

Giữa cổ tay hắn có một luồng ánh sáng trắng bắn ra, xoẹt một tiếng đuổi theo nàng đang ngã xuống, sau đó lại dùng chút lực, nâng thân mình nho nhỏ của Cố Tích Cửu đi lên!

"Nàng đang muốn chết hay sao?" Đế Phát Y giơ tay ấn nàng xuống.

Cố Tích Cửu không biết đã bị dọa hay là khó chịu, khuôn mặt nhỏ tái mét, miệng nhỏ cũng mím chặt.

"Khó chịu sao? Hay là sợ hãi?" Giọng điệu của Đế Phát Y có chút vui sướng khi người gặp họa, giơ tay xoa xoa đầu nàng: "Đang ở trên trời cao mấy trăm trượng, ngã xuống dưới nàng sẽ biến thành cái bánh nhân thịt ——"

"Oẹ——" Cố Tích Cửu rớt cuộc nôn ra!

Đế Phát Y quá gần gũi với nàng, hơn nữa lại không hề có sự đề phòng, suýt nữa bị nàng phun lên nguoi!

May mắn thay hắn phản ứng nhanh, kịp thời dùng ống tay áo chắn một cái, vì thế ống tay áo của hắn đã bị húng trọn ——

Đế Phát Y: "!!!"

Đối với loại người có thói ở sạch nghiêm trọng như hắn mà nói, điều này quả thực là không thể tha thứ, không thể chịu đựng!

Hắn liên tiếp dùng thuật thanh khiết mấy lần, cuối cùng cũng biến ống tay áo đầm đìa trở nên sạch sẽ.

Hắn bất chợt nhận thấy thú một sừng đang run rẩy mạnh mẽ, vì thế cúi đầu nhìn xuống, trên trán nổi đầy gân xanh!

Cố Tích Cửu đang ghé vào trên lưng thú một sừng, nôn thốc nôn tháo, bộ lông trắng như tuyết sáng sủa của thú một sừng đã bị ướt sũng ——

Thú một sừng cũng sạch sẽ biến thái giống như chủ nhân của nó. Lúc đầu nó chỉ run rẩy, trên người phát ra từng vòng ánh sáng để tự làm sạch, nhưng tốc độ tự làm sạch của nó rõ ràng không nhanh bằng tốc độ nôn của Cố Tích Cửu, bộ lông còn chưa kịp khô lại bị ướt sũng từng đợt ——

Nó rốt cuộc không nhịn được nữa, ngửa đầu hét lên một tiếng thật dài, gập hai cánh lại, lao thẳng xuống dưới!

Nó giống như viên đạn lao xuống phía dưới, Cố Tích Cửu vốn đang ghé ở trên lưng nó sao có thể ổn định được nữa?

Cả người nàng một lần nữa lại rơi ra khỏi lưng nó và lao thẳng xuống!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 250: Nàng đau, chẳng phải hắn càng đau hơn sao?

Có lẽ vì nôn rượu ra, đầu óc Cố Tích Cửu vẫn luôn mơ mơ màng màng cuối cùng có chút tỉnh táo. Cả người vừa mới rơi xuống lập tức phát hiện có điều không ổn, nàng lật cổ tay một cái, một sợi dây dài bật ra khỏi ống tay áo, chuẩn xác quấn quanh chiếc sừng của thú một sừng ——

Đế Phát Y vốn đang định bắn ra ánh sáng trắng để cứu nàng, vừa nhìn thấy vậy cũng sững sốt một chút, nheo đôi mắt lại nhìn nàng.

Xem ra tiểu cô nương này khi say cũng không quá mơ hồ?

Đúng ngay khoảnh khắc gặp phải nguy hiểm, không ngờ nàng cũng biết tự cứu mình ——

Đế Phát Y gõ trên thân thú một sừng vẫn đang lao xuống: "Bay ổn định một chút! Nếu không, ta sẽ cắt sừng của ngươi!"

Thú một sừng lại run lên, quả nhiên không dám tiếp tục lao nhanh xuống dưới, giảm tốc độ và ổn định một chút.

Tuy nhiên, một người treo ở trên sừng khiến nó có cảm giác khó chịu, không nhịn lắc đầu một cái.

Nó lắc đầu với biên độ hơi lớn, Cố Tích Cửu đang treo ở trên sừng của nó nên bị xoay một vòng thật lớn!

Nàng vốn là sát thủ, mặc dù đang ở trong trạng thái mơ hồ, nhưng khi gặp nạn, tự cứu mình đã trở thành bản năng của nàng.

Khi cả người nàng đang lơ lửng trên không trung, tay chân bỗng nhiên dùng một chút lực, khiến cho sợi dây đu cao hơn một chút, vừa lúc bay qua phía trên thú một sừng ——

Nàng bỗng nhiên xoay người ở trên không một cái, loại bỏ bớt sức mạnh đang bay!

Nhưng rốt cuộc nàng vẫn đang say rượu, vì thế căn chuẩn không được chính xác lắm. Nàng vốn có ý định đáp xuống ở một chỗ trống trên lưng thú một sừng, nhưng không ngờ lại thẳng tắp rơi xuống chỗ Đế Phát Y!

Đế Phát Y đang sửa sang lại ống tay áo của mình, hắn không có chút đề phòng, bị nàng đâm thẳng vào trong lòng ngực!

"Bịch" một tiếng, suýt nữa khiến hắn ngã xuống!

Mặc dù trên thân thú một sừng tương đối rộng, nhưng không đủ để hắn nhảy lui về phía sau, vì thế hắn chỉ có thể thuận thế nằm về phía sau một cái, muốn tránh thoát khỏi nàng.

Tất cả mọi chuyện phát sinh quá nhanh, khiến người không kịp phản ứng. Chờ sau khi tất cả lắng xuống, Cố Tích Cửu đã nằm ở trên người hắn, cái miệng nhỏ đang cắn ở trên trán hắn!

Đế Phát Y: "!!!" Hắn đã chạy vào trong vòng tay của nàng.

Đây vẫn là lần đầu tiên hắn đối mặt với tình huống thế này, trong lúc nhất thời có chút ngây ngời.

"Đau ——" Cổ Tích Cừu lăm bắm một câu, nhú mày.

Đau? Nàng rõ ràng đã dùng răng gỗ ở trên trán của hắn, nếu như nàng đau, vậy chẳng phải hắn càng đau hơn sao?

Hắn nghi ngờ trán mình đã có dấu răng in ở trên đó!

"Cái gì vậy? Thứ gì thế?" Cổ Tích Cừu di chuyển miệng nhỏ, vô tình đụng phải viên đá hình mắt hồ ly trên trán của hắn. Tiểu nha đầu say rượu mềm yếu, nhất thời không chống đỡ nổi miệng nhỏ, vừa lúc đai buộc trán bị cắm vào trong miệng nhỏ của mình.....

Đế Phát Y chấn động, neho đôi mắt lại, song chường xuất hiện, đẩy tiểu nha đầu đang nằm ở trên người mình ra.

Trên lưng thú một sừng hơi hẹp, hắn vừa đẩy một cái, Cổ Tích Cừu lại bị lăn xuống ——

May mắn thay, lúc này thú một sừng đã phi xuống mặt đất, phía dưới là một con sông lớn.....

"Bôm bôm!" Lần này Cổ Tích Cừu rớt thẳng xuống nước, bọt nước văng lên tung toé.

.....

Thú một sừng vui sướng ngụp lặn trong nước, để dòng nước quét qua thân thể của mình, gột rửa hết những dơ bẩn trên lưng.

Đế Phát Y cũng hiềm khi ngâm mình ở trong nước sông, nhưng hắn không phải đang làm sạch cho bản thân mình, mà là đang ôm Cổ Tích Cừu và giúp nàng làm sạch ——

Vừa rồi khi nàng nằm bò để nôn, chẳng những khiến cho thú một sừng dơ bẩn, quần áo trên người nàng cũng không thể tránh khỏi bị dính một ít.

Nếu như trước đây, bất luận nàng dơ bẩn thế nào, hắn chỉ cần thi triển thuật thanh khiết mấy lần là có thể khiến nàng sạch sẽ.

Nhưng hiện tại không được ——

Trong khoảng thời gian ngắn, hắn cần phải động tay làm sạch cho mình và nàng.

Vì thế sau khi Đế Phát Y khiến trên người hoàn toàn sạch sẽ, liền bắt chấp tất cả bắt lấy tiểu cô nương vừa mới ngoi đầu từ trong nước sông, bắt đầu giúp nàng rửa sạch.....

Có lẽ vì tâm tình của hắn không tốt, khi tẩy rửa thoáng có chút thô bạo.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 251: Ngực nàng còn không bằng bốn tạ

Đầu óc Cổ Tích Cừu choáng váng, nhú mày giãy giụa ở trong lòng ngực hắn: "Cái gì đang cắn ta..... Đau....."

"Đừng nhúc nhích!" Đế Phát Y dứt khoát điểm huyết đạo của nàng, lúc này nàng mới ngoan ngoãn thuận theo.

Vừa rồi nàng chẳng những nôn ở trên quần áo, ngay cả trên người cũng có, đặc biệt là khu vực dưới cổ và trên ngực đều dính rất nhiều vết bẩn, muốn rửa sạch hoàn toàn nhất định phải cởi quần áo vướng bận ở trên người nàng.

Nếu Cổ Tích Cừu tinh táo, có lẽ chỉ cần rửa vài lần là sạch.

Nhưng Đế Phát Y vốn có tính sạch sẽ, không thể chịu được dù là vết bẩn nhỏ.

Vì thế hắn nhìn nhìn Cổ Tích Cừu vẫn đang mơ hồ hồi lâu, tiểu cô nương ngày thường khôn khéo như vậy, giờ phút này đang ngốc ngếch ôm một cánh tay của hắn, rõ ràng còn đang run rẩy.

Hắn thở dài một hơi, vừa âm thầm hối hận vì đã cho nàng uống rượu, vừa vén áo trước ngực nàng ra.....

Bởi vì cuộc sống của nguyên chủ Cổ Tích Cừu vốn không tốt, vì vậy luôn gầy như da bọc xương, hiện tại sau khi Cổ Tích Cừu tiếp nhận, nàng đã điều

đường được một thời gian, trên người mới có thêm chút thịt, nhưng vẫn còn rất gầy.

Nàng còn nhỏ tuổi, dậy thì muộn, trước ngực vẫn còn bằng phẳng, thậm chí ngay cả dấu hiệu bánh bao nhỏ cũng chưa có. Ngực nàng không khác gì ngực nam hài.

Mặc dù lúc đầu Đê Phát Y kéo áo nàng ra, nhưng cũng không nhìn nàng. Hắn chỉ nhớ vị trí vết bản của nàng sau đó dùng nước rửa sạch.

Nhưng một lát sau hắn dường như nhận ra có điều không thích hợp, vì thế đưa ánh mắt nhìn lại. Khi hắn vừa chuyển mắt tới phong cảnh ở trước ngực nàng, lác lác đầu.

Rốt cuộc, vẫn còn là hải tử!

"Bảo bối, nàng nên cảm thấy vinh dự vì được bổn tọa đích thân giúp nàng rửa sạch mới đúng."

"Chẳng trách nàng lại nghiên cứu về cách nâng ngực, thì ra đáng người kém như vậy....."

Cố Tích Cửu hiện tại đang ở trong tình trạng nửa tỉnh nửa mê, linh hồn của nàng đã là hai mươi tuổi, vì thế vẫn cực kỳ miễn cảm đối với vị trí trước ngực.

Khi áo vừa mới bị kéo ra, nàng lập tức mở to đôi mắt: "Luru mạnh!" Nàng gào lên, quanh thân đột nhiên trở nên lạnh lẽo: "Dám khinh bạc bổn cô nương, ta giết..... Người!"

Mặc dù nàng đã bị điểm huyết đạo, nhưng Đê Phát Y chỉ phong bế nội lực của nàng, nàng vẫn có thể hành động bình thường. Nàng tức giận nhanh tay đánh một chưởng về phía Đê Phát Y!

Đê Phát Y trực tiếp nắm lấy tay nàng, nhưng động tác của Cố Tích Cửu rất nhanh, tay phải của nàng vừa bị khống chế, tay trái cũng lập tức đánh ra!

Đê Phát Y tất nhiên sẽ không bị nàng đánh trúng, dứt khoát cầm cả hai tay nàng, xoay ngược ra phía sau lưng, sau đó dùng một bàn tay khoá tay nàng lại.

Cố Tích Cửu quả thực tức giận tới cực điểm rồi, không hề có chút suy nghĩ, nhấc chân lên đá! Nàng thậm chí sử dụng cả phòng lang thuật!

Tiểu nha đầu này là một con nhím?

Đê Phát Y nhấc chân lên và khoá chân nàng giữa hai chân của mình, cuối cùng hoàn toàn chế trụ được nàng.

Điều này khiến Cố Tích Cửu hoàn toàn không thể động đậy, khuôn mặt nhỏ của nàng đỏ lên, sau mấy động tác tránh đi không được, nàng oà lên khóc: "Luru mạnh! Hỗn đản! Biến thái!"

Đê Phát Y: "....."

Đến lúc này hắn cũng phát hiện ra tư thế của hai người cực kỳ ái muội, đến nỗi hắn cũng không nỡ nhìn.....

Trên trán hắn nổi gân xanh, đơn giản điểm huyết đạo phong ấn lực hành động của nàng, lúc này mới buông nàng ra: "Trên người nàng quá bẩn, bổn tọa chỉ muốn giúp nàng rửa sạch....."

Thấy nàng vẫn thờ hồn hèn trừng mắt nhìn mình, hắn lại bồi thêm một câu: "Đáng người nàng như vậy thì có gì để ta lợi dụng? Ngực nàng còn không nhấp nhô bằng ngực bổn tọa ——"

Cố Tích Cửu: "!!!"

Mặc dù Cố Tích Cửu kiếp trước uống ngàn ly không say, nhưng dù sao cũng là sát thủ, ngày thường vẫn luôn hạn chế uống rượu, sẽ không khiến mình uống say. Vì vậy từ nhỏ đến lớn, nàng cực kỳ hiếm khi say rượu.

Lần duy nhất mà nàng say năm đó là ở trước mặt Long Tích.

~~~~Happy New Year 2020 các nàng!~~~~

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 252: Nàng chưa từng say như vậy!

Kể từ sau lần nàng say đó, Long Tích không cho phép nàng uống rượu nữa! Ít nhất hắn rất nghiêm khắc trong chuyện uống rượu của nàng ——

Thật đáng sợ khi nàng uống say, trái tim nhỏ bé của người bình thường có lẽ sẽ không chịu đựng nổi.

Bởi vì Cố Tích Cửu không có ấn tượng gì khi mình say rượu, vì vậy nàng rất tò mò. Nàng từng hỏi Long Tích hai lần, nhưng đều bị Long Tích phớt lờ không nói.

Vì hấn không chịu nói nên sau đó nàng cũng không hỏi nữa.

Vì vậy nàng vẫn luôn không biết chuyện gì xảy ra sau khi mình say rượu.

Lần này nàng sờ dĩ uống nhiều là bởi vì tâm tình của nàng thật sự không tốt, hơn nữa nàng cũng không có ý định chạy trốn. Nàng có ý định trực tiếp đối mặt.

Nàng biết, mặc dù Đế Phát Y một lòng muốn thí nghiệm nàng, muốn ném nàng vào trong rừng rậm hắc ám, nhưng hấn sẽ không gây bất lợi gì với nàng trước khi thí nghiệm, vì vậy nàng cũng muốn phóng túng một chút, yên tâm lớn mật bắt đầu uống rượu.

Nàng không muốn uống say, trong kiếp trước nàng có thể uống nửa cân rượu cũng không có vấn đề gì, cho dù chốc rượu từ đầu bàn đến cuối bàn, nàng vẫn có thể bình chân như vại.

Hương vị của "say càn khôn" không nồng, nếu so với rượu nàng uống ở trong kiếp trước, nó còn nhẹ hơn nhiều, còn mang theo mùi lá trúc.

Kiếp trước mặc dù Long Tích sẽ không ủ rượu, nhưng hấn lại thích uống loại rượu thấp độ.

Hơn nữa, "say càn khôn" là do Long Tư Dạ tự mình làm ra, khi Cố Tích Cửu ném một ngum đầu tiên cũng không có cảm giác mạnh.

Với kinh nghiệm uống rượu nhiều năm như vậy của nàng, rượu này hấn là loại rượu thấp độ. Vậy thì cho dù nàng uống hai cân rượu cũng không có vấn đề gì!

Cũng chính vì vậy nên nàng đã uống rất nhiều, nhưng cũng chỉ tầm khoảng một cân.

Nàng không ngờ rằng, tác dụng của rượu này đủ chậm, khiến người say mềm đáng sợ như thế, và lần này nàng đã hoàn toàn say! Từ trước tới nay nàng chưa từng say như vậy!

Nàng nôn ra rượu, cũng lẫn lộn qua lại, trong lòng hiểu ra được một chút, nhưng vì rượu quá mạnh, mặc dù nàng muốn khiến đầu óc thanh tỉnh cũng đều tổn công vô ích. Nàng cố gắng mở to hai mắt, tuy nhiên vẫn không thể ngăn được cơn buồn ngủ. Hơn nữa, nàng lại bị Đế Phát Y điểm huyết đạo, sự lưu thông máu không được thoải mái, nàng cảm thấy chóng mặt từng đợt.

Trong mơ mơ màng màng, nàng dường như nghe được một tiếng thờ dài: "Sao lại say đến nỗi như vậy? Bỏ tóa không muốn điểm huyết nàng, khi đang say rượu mà điểm huyết sẽ dễ dàng tổn thương đến mạch máu....."

Tiếp theo hấn giải huyết đạo cho nàng.

Nhưng Cố Tích Cửu vẫn có cảm giác say mềm, cả người mềm nhũn, không giãy giụa được.

Trong mơ màng, nàng có cảm giác mình bị người bế ngang.

Gió sông lạnh lẽo, cả người nàng lại ướt sũng, nàng không nhìn rừng mình một cái: "Lạnh ——"

Đế Phát Y ôm nàng chặt hơn, bế nàng lên bờ, đặt nàng xuống và rót một loại chất lỏng cay đặc biệt vào trong miệng nàng.

Nàng không thích hương vị này, theo bản năng muốn nôn, nhưng miệng bị người bịt lại, nàng chỉ có thể nhanh chóng nuốt xuống.....

Một vị cay và đắng lan toả trong dạ dày của nàng. Nàng nổi điên: "Hỗn trướng, ngươi muốn độc chết ta!" Nàng nâng tay muốn đánh ra một chưởng, nhưng bàn tay lại bị người chế trụ. Một giọng nói thì thầm vang lên ở bên tai nàng: "Tiểu hỗn trướng, nếu bỏ tóa muốn giết nàng thì cần gì phải hạ độc?! Trong chớp mắt có thể giết chết nàng! Đây là thứ dùng để tỉnh rượu..... Ngoan, uống nhiều một chút, màu tỉnh một chút." Hấn tiếp tục rót chất lỏng vừa cay vừa đắng kia vào trong miệng nàng.

.....

Mặt trăng treo lơ lửng ở trên bầu trời, gió thu nhẹ nhàng thổi qua.

Rừng cây âm u nơi xa, cây cối vừa cao vừa to tận trời, cỏ dại đã chuyển sang màu vàng ó, nhưng chúng mọc quá cao, gần như muốn bao phủ cả người. Khi có gió thổi qua, chúng tạo ra âm thanh xào xạc.

Chỗ sâu trong rừng cây thường xuyên có tiếng mãnh thú gầm gừ nhẹ nhàng truyền ra, khiến người hãi hùng khiếp vía.

Khi Cố Tích Cửu tỉnh lại, phát hiện mình đang ngồi dựa ở trên một tảng đá lớn.

Cách phía trước người nàng không xa là một đồng lửa lớn đang cháy, ngọn lửa bùng lên tạo nên tiếng lách tách, giữ cho cơ thể nàng ấm áp.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 253: Thần kinh căng thẳng!

Nàng nhìn ánh trăng ở trên đỉnh đầu rồi nhìn vào ánh lửa gần đó. Sau đó nàng lại nhìn xem độc giác thú đang vui đùa dưới sông phía trước, cũng nhìn về phía vị tiên sư đang ngồi đã tọa bên cạnh, có chút ngốc nghếch: "Đây là đâu?"

Đế Phát Y mở to đôi mắt, liếc mắt đánh giá trên dưới nàng một cái, giọng nói có chút khó lường: "Nàng tỉnh rượu rồi?"

Cố Tích Cửu ngừng lại một chút, một màn khi mình uống rượu nhanh chóng hiện lên ở trong đầu, dường như nàng đã uống đến nỗi choáng váng đầu óc, mơ hồ nhớ lại những gì phát sinh sau đó.....

Nàng nhớ rằng mình dường như bị rơi khỏi độc giác thú, sau đó rơi vào trong nước và bị ướt đầm. Nàng nhớ..... nhớ rằng hần đã cởi áo của nàng!

Cố Tích Cửu biến đổi sắc mặt, vội vàng xem xét trên người mình. Nàng phát hiện mình vẫn đang mặc bộ quần áo lúc trước, hơn nữa vẫn còn ướt đầm. Mặc dù mặc ở trên người rất là rét lạnh, nhưng cũng may vật áo vẫn được cài chặt, không hề lộ gì.

Nàng nhìn về phía Đế Phát Y, hần thật ra đã đổi một bộ quần áo khác. Bộ quần áo màu tím đã biến thành bộ quần áo màu trắng ánh trăng, nhìn qua thực sự rất phong lưu tiêu sái.

Cố Tích Cửu hơi động trong lòng, vị này mặc một thân quần áo như vậy trông rất giống bức tượng chạm ngọc! Nhìn qua băng giá, rất khó tiếp cận.

Nhưng khi hần vừa mới mở to mắt nói chuyện, lập tức lại khôi phục lại bản sắc phúc hắc yêu nghiệt của hần, khiến Cố Tích Cửu theo bản năng cảm thấy thần kinh căng thẳng!

Nàng nhìn chằm chằm hần, sau đó lại nhìn nhìn mình: "Quần áo của ta..... vì sao lại ướt?"

"Hỏi rất hay!" Đế Phát Y cười, nhưng nhìn thế nào cũng thấy không chân thành chút nào: "Nàng không nhớ gì nữa sao?"

Cố Tích Cửu xoa xoa trên trán sưng phồng, khẽ lắc đầu: "Ta chỉ nhớ ta rơi khỏi lưng của độc giác thú. Thật kỳ lạ, có người ở đó, sao có thể khiến ta rơi xuống?"

Nàng thật ra rất tin tưởng hần!

Đế Phát Y đồng thời cảm thấy có chút buồn cười, liếc mắt nhìn nàng một cái, tóm tắt quá trình cho nàng: "Nàng uống quá nhiều nên say, sống chết cố gắng muốn lợi dụng bồn tọa. Trong khi kích động nàng đã nôn trên người độc giác thú, độc giác thú khó chịu nên đã hất nàng xuống....."

Cố Tích Cửu: "....." Nàng uống say sẽ thô bạo như vậy sao?

Nàng xoa xoa ấn đường: "Nhưng ta nhớ rõ người đã cứu ta bằng một tia sáng trắng....."

"Đó là vì bồn tọa sợ nàng sẽ trở thành cái bánh nhân thịt, cho nên mới cứu nàng lên."

"Vậy sao ta lại ngã xuống?" Cố Tích Cửu luôn cảm thấy tình cảnh lần thứ hai mình ngã xuống có chút quỷ dị, nhưng nàng không thể nghĩ ra.

"Trong lòng nàng nghĩ quần nên tự mình nhảy xuống." Đế Phát Y nói dối không hề chớp mắt: "May mắn đã gần mặt nước, bồn tọa lại không vớt nàng lên."

Cố Tích Cửu: "....."

Nàng suy nghĩ lần nữa, thật sự không nhớ nổi tình huống lúc đó, vì thế dứt khoát không suy nghĩ nữa.

"Ta nhớ rõ..... Người....." Cố Tích Cửu đột nhiên dừng lại.

"Ồ, nàng nhớ cái gì?"

"Người..... Người quấy rối ta....." Nàng rất có ấn tượng với điều này, nàng còn nhớ rõ hần đã làm điều đó.

"Bồn tọa quấy rối nàng?" Đế Phát Y nhướn mày: "Nàng đừng tưởng bở! Ngay cả một cây tóc của bồn tọa còn đẹp hơn nàng, nàng cho rằng bồn tọa thèm ăn như vậy?"

Cố Tích Cửu: "....." Yêu nghiệt này thật sự không phải độc miệng bình thường!

Nàng cắn răng: "Vậy vì sao người cởi áo của ta?"

"Nàng chẳng những nôn trên người độc giác thú, trên người mình cũng dính rất nhiều vết bẩn, bồn tọa có lòng tốt giúp nàng rửa sạch."

"Nhưng..... Nhưng người rõ ràng chỉ cần vung ống tay áo là có thể làm được....." Nàng không quên lần trước khi nàng chạy trốn ở trong Mãn Hương Hồ, nàng cũng bị ướt đầm một thân, và hần chỉ vung ống tay áo lên đã khiến cho quần áo nàng khô mát như lúc ban đầu. Lần này vì sao hần lại cố sức dùng tay để rửa?

Đế Phát Y nhìn nàng: "Vừa rồi ngâm mình ở trong nước có cảm giác thế nào?"

"Rất tệ!" Cố Tích Cửu ăn ngay nói thật.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 254: Bồn tọa cũng muốn nhớ lâu

Cảm giác bị ngâm trong nước khi say rượu tất nhiên không tốt, đặc biệt là trong thời tiết lạnh lẽo như vậy!

"Ừ, bồn tọa chỉ muốn nàng nhớ lâu, lần sau không dám uống say." Đế Phát Y lạnh lùng nói.

Cố Tích Cửu: "....."

Nàng vẫn không phục: "Lúc ấy người có thể đánh thức ta để ta tự mình tắm rửa....."

"Đánh thức nàng? Lúc ấy nàng say như mèo, đá cũng không tỉnh. Nếu bồn tọa buông lỏng tay ra, nàng sẽ trực tiếp chìm xuống đáy, còn trông cậy vào nàng tự mình tắm rửa?"

"Vậy —— người nói muốn khiến ta nhớ lâu, nhưng người lao động lại chính là người, đúng không?" Dù sao hần vẫn tự tay rửa sạch cho nàng.

"Bồn tọa cũng muốn mình nhớ lâu!" Sau này hần sẽ không bao giờ rót rượu cho nàng uống nữa! Cô nương này say rượu quả thực là rất kinh khủng!

Cố Tích Cửu: "....."

Nàng âm thầm thở ra một hơi, lại nhìn ở trên người mình: "Sau khi lên bờ ta lại say bao lâu?"

"Khoảng nửa canh giờ (1h)."

Thì ra cũng không lâu lắm, Cố Tích Cửu thở phào nhẹ nhõm.

Nàng nhìn quần áo ướt đầm trên người lần nữa: "Quần áo của ta vẫn luôn ướt như vậy thật sự không dễ chịu chút nào, thiên sư đại nhân có thể thi triển pháp thuật khiến chúng khô ráo hay không?"

Uớt như vậy thật sự rất khó chịu! Lần này trên người nàng không mang theo quần áo dự phòng.....

"Không thể!" Đế Phát Y dứt khoát cự tuyệt.

Cố Tích Cửu ghen ngào một chút: "Vì sao?"

"Để nàng nhớ lâu một chút."

Cố Tích Cửu luôn cảm thấy hôm nay Tà thiên sư đại nhân cực kỳ tà tính, nói chuyện độc miệng hơn nhiều so với lúc trước, mơ hồ còn có chút oán khí.

Thôi, người này luôn xấu tính như vậy, đối với chuyện hần từng lột quần áo của nàng, nàng sẽ hào phóng không cần tính toán với hần.

Nàng dường như nhớ rằng hần chỉ cởi áo trên của nàng, khiến ngực nàng lộ ra một chút.....

Dù sao nàng vẫn chưa phát dục, giống như hải tử mà thôi, cho dù bị hần nhìn cũng không quan trọng.

Hiện tại nhiệm vụ quan trọng của nàng là hong khô quần áo trên người.

Cố Tích Cửu ngồi gần sát đồng lửa, cầm một vạt áo lên xoay xoay——

"Xoạch!" Một bộ quần áo xếp rất gọn gàng được ném tới trên đầu gối của nàng: "Thay đồ đi đã."

Cố Tích Cửu nhìn bộ quần áo giống như khối đậu hũ ở trên đầu gối một cái, có một chiếc áo mặc bên trong và một chiếc áo choàng, thậm chí còn có cả áo lót bên trong, đầy đủ hết.

Trên quần áo này mang theo mùi hương nhè nhẹ, là mùi hương thường có ở trên người hần, mỗi một cái đều vô cùng tinh xảo, không cần phải hỏi cũng biết là quần áo của hần.

Cố Tích Cửu đã tiếp xúc nhiều lần với hần, hơn nữa khi nàng ở trong Phù Thương Cung cũng từng nghe những thị nữ kia nói rằng hần rất cổ quái, biết hần có thói ở sạch, đồ vật hần từng sử dụng cho dù hủy diệt cũng sẽ không tặng người.....

Hiện tại hần đưa bộ quần áo này ra, hiển nhiên là vẫn không tệ với nàng.

Nàng nói một tiếng đa tạ, cầm chõng quần áo kia lên rời đi ——

"Đừng đi xa, nơi này có mảnh thú ăn thịt người, không phải nàng có thể trêu chọc." Đế Phát Y một lần nữa mở miệng.

Cố Tích Cửu ngừng lại một chút: "Đa tạ nhắc nhở." Lúc này nàng mới xoay người tránh ra.

Nơi này khiến cho người ta có cảm giác kinh hoàng, sát khí tứ phía! Đặc biệt là những tiếng gầm rú kêu rên từ trong rừng cây nơi xa, đều là những âm thanh từ trước tới nay nàng chưa từng nghe thấy, thậm chí còn ghê rợn hơn cả tiếng hồ gầm vượn hú.

Giác quan thứ sáu của Cố Tích Cửu rất mạnh, trực giác của nàng luôn luôn không sai. Vì vậy bản thân nàng cũng không có ý định đi xa.

Cách bờ sông bảy tám chục mét có mấy tảng đá to cao chót vót, đủ khả năng che chắn cho nàng khi thay quần áo bại lộ cảnh xuân.....

Nàng đi đến trước mặt Đế Phát Y và thương lượng với hần: "Người có thể coi bỏ thuật thuận di của ta trước hay không? Ta hứa sẽ không chạy trốn!"

Nàng từng tiếp xúc với hần vài lần, thuật thuận di đều không nhảy, không cần phải hỏi cũng biết là hần đã dùng trò quỷ.

"Không thể!" Đế Phát Y đáp trả nàng hai chữ.

Cố Tích Cửu: "....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 255: Hần vẫn không tin nàng?

Cố Tích Cửu: "....."

Người này thật ra vẫn không tin nàng, đúng không?

Có lẽ nàng chạy trốn vài lần đã tạo nên bóng ma tâm lý cho hần.

Chẳng phải nàng bị hần bắt vài lần cũng sinh ra bóng ma tâm lý đó sao?!

Bỏ đi, tạm thời không thể thuận di mà thôi, nàng cũng không có ý định chạy trốn, không có thuận di thì không cần nữa. Nàng xoay người chạy như bay về phía mấy tảng đá lớn.

Đế Phát Y nhìn bóng dáng nàng chạy xa, ánh mắt có chút phức tạp.

Hần dứt khoát không dả tọa nữa, quay mặt đối diện với mấy tảng đá lớn đằng kia.....

Khoảng cách mấy chục mét đối với Cố Tích Cửu mà nói chính là chuyện vài giây.

Nàng nhanh chóng chạy đến sau tảng đá lớn, đáng mừng chính là phía sau tảng đá lớn cực kỳ sạch sẽ, ngay cả cỏ dại cũng không cao lắm, có lẽ bởi vì đá bao quanh bốn phía nên có thể chắn gió, khiến Cố Tích Cửu có cảm giác ấm áp hơn nhiều.

Nàng thường rất thận trọng trong khi làm việc, sau khi cẩn thận xem xét bốn phía nơi đó một chút, không phát hiện ra điều gì bất thường, lúc này nàng

mới bắt đầu thay quần áo.

Cả người nàng ướt đầm, tất nhiên cần phải thay toàn bộ.

Quần áo của Đế Phát Y hơi lớn số với người nàng, nhưng may mắn nàng có mang theo kéo trên người. Sau một vài vết cắt, nàng miễn cưỡng có thể mặc quần áo vào.

Nàng rất nhanh tay, cắt ba kiện quần áo chỉ mất khoảng hai phút đồng hồ!

Sau khi hoàn tất mọi thứ, lúc này nàng mới cởi hết quần áo ẩm ướt trên người mình ra rồi lau người một chút, sau đó mặc đồ lót vào, cuối cùng khoác lên áo choàng bên trong.....

Khi vừa mới xỏ một tay vào trong ống tay áo của chiếc áo choàng, nàng bỗng nhiên dừng lại!

Sau lưng nàng có cái gì đó!

Mặc dù thứ kia không phát ra bất cứ tiếng động nào, cũng không hiện thân, nhưng Cố Tích Cửu vẫn cảm ứng được loại sát khí lạnh thấu xương này!

Thứ kia giống như sư tử đang vồ mồi, lặng lẽ tới gần, rõ ràng là muốn đánh lên một đòn trí mạng ở phía sau lưng của nàng!

Hơn nữa khoảng cách đã cực kỳ gần nàng! Sẵn sàng tấn công nàng ngay trong khoảnh khắc!

Cố Tích Cửu không xoay người, cầm ống tay áo còn lại che lên người mình ——

"Vù!" Một trận cuồng phong nổi lên, một thân ảnh nhanh như chớp đánh về phía lưng nàng!

Rõ ràng thứ này cũng rất biết tận dụng thời cơ, tấn công đúng khoảnh khắc khi Cố Tích Cửu đang mặc quần áo nửa chừng, như vậy cho dù nàng phát giác và muốn tránh né cũng sẽ bị vướng mắc quần áo trên người ——

Móng vuốt sắc nhọn, mắt đỏ như máu!

"Uych!" Cố Tích Cửu đang mặc quần áo bỗng nhiên ngã xuống một cái. Nàng ngã quá nhanh, thứ kia chưa kịp có phản ứng, chụp vào khoảng không, cả người nó xệt qua đỉnh đầu của Cố Tích Cửu ——

"Roet!" Cố Tích Cửu nhấc tay lên, một tia sáng lạnh loé lên ở trong tay nàng. Ánh sáng lạnh thấu xương nháy mắt xuyên qua phần bụng của thứ kia!

Nàng thuận thế giẫm ở dưới chân, cả người giống như cá trượt về phía sau, đương nhiên, nàng cũng thuận thế đâm vào ngực của nó ——

"Ngao ô....." Thứ kia gào thán một tiếng, những chùm máu ngay lập tức bắn ra.

Cố Tích Cửu nhanh chóng đứng dậy, cuối cùng nhìn thấy rõ ràng thứ kia, trong lòng hơi động!

Đó là một con chó?

Thứ kia vừa rất giống chó Tây Tạng nhưng lại không phải là chó Tây Tạng. Nó có bờm rất dài, màu sắc gần giống với cỏ khô xung quanh. Đầu của nó lớn gấp đôi chó Tây Tạng, trên đầu còn có một chiếc sừng bén nhọn như đao.

Một đôi mắt đỏ như máu được giấu ở dưới bộ lông, lộ ra hai chiếc răng nanh dài, tỏa sáng ở dưới ánh trăng.

Thứ này không phải hung hãn bình thường, một đao kia của Cố Tích Cửu rõ ràng đã cắt vỡ bụng của nó, máu tươi chảy xuống đầy đất, nhưng nó vẫn không hề ngã xuống, tròng một đôi mắt đỏ như máu nhìn về phía Cố Tích Cửu rít gào. Chân sau của nó căng cứng, sẵn sàng công kích về phía nàng lần nữa!

Đây là mãnh thú gì?! Không ngờ vẫn còn sống sót như vậy ——

"Đây là Lôi Huyết Ngao! Chủ nhân, người không thể chọc vào nó, đi mau!" Thương Khung Ngọc kêu lên ở trong đầu Cố Tích Cửu!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 256: Không phải nàng chết chính là nó chết!

Tích Cửu tay cầm đoản đao, bất động tại chỗ.

Lôi Huyết Ngao, nàng từng đọc qua phần giới thiệu ở trong một quyển sách về các loài thú kỳ lạ.

Nó có thể triệu hồi sấm sét, có thể dùng máu làm vật hiến tế, lông của nó có thể biến hoá giống như tắc kè hoa. Tính tình của nó rất hung mãnh, có thù tất báo. Một khi đắc tội với nó, nó sẽ liều chết dây dưa, không chết không ngừng. Tốc độ của nó thậm chí vượt qua cả một con báo, thân pháp như điện, tốc độ kinh người.....

Hiện tại nàng đã tạo ra một vết cắt rất lớn trên bụng của nó, rõ ràng đã chọc giận nó, vì vậy cho dù nàng chạy đi đâu, tất nhiên cuối cùng cũng bị thứ này dây dưa!

Trừ phi nàng sử dụng thuật thuận di, nhưng thuật thuận di của nàng đã bị vô hiệu hoá.....

Hiện tại chỉ còn một cách —— chiến đấu!

Không phải nàng chết thì chính là nó chết!

"Người chạy tới chỗ của Tả thiên sư, khẳng định hắn có thể đối phó với nó!" Thương Khung Ngọc đưa ra chủ ý cho nàng.

Cố Tích Cửu nhếch môi, chỉ nói hai chữ: "Câm miệng!"

Hiện tại nàng căn bản không kịp chạy nữa!

Hơn nữa, bên này của nàng xem như cũng tạo ra một chút động tĩnh, với khả năng nghe ngóng của Đế Phát Y, khẳng định là đã nghe thấy. Nếu muốn tới hẳn sớm đã tới đây, nhưng hắn vẫn không xuất hiện khẳng định là hắn cố ý.....

Thương Khung Ngọc: "....."

Lôi Huyết Ngao quả nhiên là loài thú cực kỳ biến thái, Cố Tích Cửu đã đâm một cái miệng lớn ở trên bụng của nó như vậy, nội tạng đều lộ ra một nửa, nó vẫn có thể nhanh chóng phục hồi như cũ, dùng mắt thường có thể thấy được tốc độ thu nhỏ của miệng vết thương ——

Xem ra sức sống của thứ này cực kỳ ngoan cường, không chọc trúng chỗ quan trọng nhất nó sẽ không chết.....

"Điểm yếu nhất của nó ở đâu?" Cố Tích Cửu hỏi Thương Khung Ngọc.

"Không..... Không biết." Thương Khung Ngọc hiếm khi nói lắp: "Lôi Huyết Ngao này cực kỳ hiếm thấy, thường thì từ ngọn núi thứ ba trở lên trong rừng rậm hắc ám mới nhìn thấy chúng....."

Cố Tích Cửu: "Mẹ nó! "

Nàng hiếm khi nói ra một câu thô tục!

Lần này nàng sẽ không rơi xuống rừng rậm hắc ám, đúng không?!

Xem ra chỉ có thể liều mạng chiến đấu!

Trong mắt nàng xẹt qua một sự hung ác, giọng oán giận lên, lao mình tấn công về phía Lôi Huyết Ngao!

Kể từ sau khi Cố Tích Cửu tới thế giới này, nàng chưa từng chính thức chiến đấu hết mình. Thương Khung Ngọc cho tới bây giờ mới nhìn thấy được thân thủ của nàng mạnh mẽ bao nhiêu!

Mau! Chuẩn! Tàn nhẫn! Nham hiểm!

Cơ thể nhỏ bé giống như bị tia chớp bổ ra giữa bầu trời đêm, dũng cảm chiến đấu với Lôi Huyết Ngao.

Lôi Huyết Ngao lúc đầu chỉ nghĩ muốn ăn thịt nàng, vì thế không triệu hồi sấm sét, chỉ dùng móng vuốt vồ nàng, nhe răng, quét đuôi, tấn công..... toàn là những mảnh khoé khi mãnh thú chụp mồi.

Nhưng sau khi giao thủ mười mấy hiệp, mãnh thú kia bị Cố Tích Cửu liên tiếp đâm ở trên người vài cái, rốt cuộc nổi giận! Lôi Huyết Ngao bắt đầu triệu hồi sấm sét.

Với động tác lắt đầu, sấm sét lập tức đánh xuống về phía Cố Tích Cửu, chỉ cần nàng trốn tránh hơi chậm một chút, lập tức có thể biến thành than cốc

Những tảng đá lớn bốn phía đều bị vỡ tan, trên mặt đất cũng xuất hiện một hố đen to, có thể thấy được uy lực sấm sét của thứ này bỏ ra.

Cố Tích Cửu đã phát huy hết khả năng thân pháp kiếp trước của mình, thân pháp của nàng rất quý dị, ngay cả khinh công cũng có hiệu quả không giống bình thường, thậm chí kinh nghiệm sa trường của nàng cũng được dùng tới.

Mặc dù Lôi Huyết Ngao rất lợi hại, nhưng đụng tới Cổ Tích Cừu, nó cũng có chút khó khăn. Rất nhiều lần nó bị đoàn đao của Cổ Tích Cừu đâm ở trên người, tạo nên từng miệng máu.

Lôi Huyết thú gần lên như sấm, chân đến nổi mặt đất đều rung chuyển theo.

Cổ Tích Cừu mím môi càng ngày càng chặt.

Sau một lát đánh nhau, nàng đã trải qua rất nhiều lần sống chết, chỉ cần không chú ý một chút sẽ lập tức bị chết dưới sấm sét ở đây.

Đương nhiên, nàng đã hạ độc nó rất nhiều lần, nhưng hầu như không có hiệu quả. Đừng nói hạ độc thứ này, thậm chí không thể khiến máu của nó chuyển sang màu tím, màu xanh!

Thứ này không sợ độc, không sợ đao chém, nàng nên làm thế nào để giết chết nó?!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 257: Bị hấn nhìn thấy hết!

"Sừng của nó có tác dụng giải vạ độc, cắt bỏ sừng của nó thì mới giết được nó!" Trong tai nàng bỗng nhiên truyền tới giọng nói của Đế Phát Y.

Thì ra là như thế!

Lúc này Cổ Tích Cừu cũng không để ý tìm xem Đế Phát Y đang ở chỗ nào.

Nàng lập tức lấy lại tinh thần, bắt đầu quay về phía sừng của Lôi Huyết Ngao để chém.....

Sau khi vật lộn một hồi với những trận sấm sét âm âm, một chiếc sừng của Lôi Huyết Ngao cuối cùng cũng bị Cổ Tích Cừu chém xuống sau hơn mười đao.....

Trên đao của Cổ Tích Cừu có kỳ độc, khi một sừng của Lôi Huyết Ngao bị chặt xuống, nó quả nhiên bị trúng kịch độc. Chỗ vết đao phun ra màu có màu tím sẫm, sau một lát nó âm âm ngã xuống, bốn vó chống lên, bất động.

"Chủ nhân, người thật tuyệt!" Thương Khung Ngọc không nhịn được tán thưởng! Nó không ngờ thân pháp chủ nhân lại tốt như vậy! Đao pháp thành thạo như thế!

Một khắc kia, chủ nhân của nó giống như sát thần! Sát khí đầy người, khiến người sợ hãi!

Cổ Tích Cừu khẽ nhếch môi, cười cười, sau đó loạng choạng.

Chân nàng mềm nhũn!

Mặc dù trận chiến này chỉ giằng co hơn nửa canh giờ (1h), nhưng lại buộc nàng phải sử dụng hết tất cả công phu, tất cả chiến thuật và sức lực của mình!

Hiện tại cuối cùng giết được mãnh thú kia, nàng có thể thở dài nhẹ nhõm một hơi, cả người mềm nhũn, hận không thể ngồi xuống dưới đất nghỉ ngơi một chút.....

Vừa rồi đánh nhau quá gấp, nàng căn bản không có thời gian chỉnh đốn lại quần áo, áo khoác bên trong mới mặc vào một nửa, giống như hán tử Mông Cổ lộ ra một nửa bộ ngực.

May mắn là nơi này chỉ có một mình nàng, nếu không thì xấu hổ muốn chết!

Không đúng! Vừa rồi nàng nghe thấy tiếng Đế Phát Y chỉ điểm, rất hiển nhiên, hắn đang ở gần đây! Nhìn thấy hết nàng!

Cổ Tích Cừu vốn mặt đến nỗi khuôn mặt nhỏ đỏ bừng, lúc này tái nhợt!

Mẹ nó, bị hấn nhìn thấy hết!

Nàng vội vàng mặc quần áo, nhưng khi vừa mới đặt hai tay lên áo, còn chưa kịp cài vạt áo lại, màu tím đã loé lên trước mắt, một người lao thẳng tới, dùng một tay ôm nàng vào trong ngực!

Cổ Tích Cừu khiếp sợ, ngửi thấy mùi hương quen thuộc.

Đế Phát Y!

Hắn bị điên rồi sao?!

"Người làm gì vậy?!" Cố Tích Cửu gầm lên, theo bản năng muốn đánh ra một chiêu!

Nhưng động tác của đối phương còn nhanh hơn cả nàng, trực tiếp nắm lấy tay nhỏ đang đánh ra của nàng, sau đó —— hôn nàng!

Động tác của hắn nhanh như tia chớp, Cố Tích Cửu không bao giờ nghĩ rằng hắn sẽ có hành động như vậy ở ngay lúc này, nhất thời tránh né không kịp, vừa vặn bị hắn hôn!

Không dễ gì cạy được răng nàng ra, nhưng hắn không mất quá nhiều nỗ lực. Một chút hương thơm lạnh lẽo, theo đầu lưỡi hắn chui vào trong miệng nàng.....

Cố Tích Cửu hiếm khi ngây ngốc!

Một lát sau nàng mới có phản ứng lại. Nàng thực sự tức giận, hàm răng liềm mạng cắn xuống!

Đế Phát Y kịp thời nhận ra được ý đồ của nàng, cấp tốc rút đầu lưỡi về!

Nhưng hắn vẫn xem nhẹ tốc độ của Cố Tích Cửu, mặc dù hắn rút lui kịp thời, nhưng vẫn bị nàng cắn phải cánh môi.....

Mùi máu nồng nặc tản ra giữa môi và răng hai người.....

Hắn vẫn ôm chặt lấy nàng, Cố Tích Cửu đang định thừa cơ đá hắn một chân, giọng nói của hắn đã nhanh chóng vang lên ở bên tai nàng: "Nàng vừa chọc vào tổ của Lôi Huyết Ngao! Mau thuận đi!"

Cố Tích Cửu sửng sốt, khỏe mắt quả nhiên nhìn thấy cỏ hoang xung quanh xào xạc, trong đám cỏ dại còn xuất hiện từng đôi mắt nhỏ đỏ như máu.....

Chết tiệt!

Một con Lôi Huyết Ngao gần như đã muốn lấy mạng nhỏ của nàng, lần này lại có khoảng hai ba mươi con đang ẩn nấp ở trong bụi rậm!

Cố Tích Cửu bất chấp tất cả, lập tức thuận đi ——

Bóng dáng của nàng biến mất như vận tốc ánh sáng, đồng thời, trong bụi cỏ có vô số thân ảnh màu vàng đất phóng lên, lao thẳng về nơi nàng vừa đứng.

Cố Tích Cửu cứ thế biến mất, những thân ảnh màu vàng đất kia đâm sầm vào nhau.

Sau khi chúng lấy lại bình tĩnh, chúng bắt đầu hùng hổ tìm người, nhưng tiểu cô nương giết đồng bạn chúng nó đã không còn tăm hơi.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 258: Người có thể, tiếp tục!

"Ngao ô ——" Trong đàn Lôi Huyết Ngao truyền ra một tiếng thú rống bi thương phần nộ, hiển nhiên là tới từ mãnh thú đầu đàn.

Những con khác lập tức gào rống theo, sau đó giống như nhận được mệnh lệnh gì đó nên tản ra bốn phía, cỏ hoang nhấp nhô giống như sóng cuộn, đám Lôi Huyết Ngao điên cuồng tìm kiếm xung quanh.....

.....Edit: Emily Ton....

Lần này Cố Tích Cửu huân di quá gấp, trước khi thuận đi căn bản chưa kịp tính toán khoảng cách và nơi sẽ tới, trên người nàng lại mang theo một người, vì vậy nàng không thể kiểm soát bản thân.

Lúc này nàng thuận đi được khoảng bốn năm dặm đường, dừng lại ở trong một rừng cây rậm rạp.

Đáng kinh ngạc hơn là, ngay khi nàng vừa mới xuất hiện, một con trăn lớn đang bò xuống ở trên một cây đại thụ, nàng suýt nữa đã đụng vào người con trăn kia!

Đầu trăn cực kỳ to lớn, ước chừng to bằng một cái thùng xô.

Sự xuất hiện bất ngờ của hai người Cổ Tích Cửu khiến nó giật mình, há to miệng, lao về phía hai người!

Mẹ nó!

Cổ Tích Cửu lại âm thầm nói ra một câu thô tục.

Ta khinh!

Ngay khoảnh khắc nguy hiểm, nàng một lần nữa thuận di——

"Di chuyển về phía trái sáu dặm!" Cũng may, ngay khoảnh khắc Cổ Tích Cửu thuận di lần thứ hai, Đế Phát Y kịp thời mở miệng.

Vì thế sau lần thuận di thứ hai, bọn họ xuất hiện ở trong một hoang trạch.

Trong hoang trạch cỏ mọc tràn lan, mệnh mông vô tận.

Cổ Tích Cửu còn chưa kịp thở một hơi, Đế Phát Y một lần nữa mở miệng: "Nơi này không được, Lôi Huyết Ngao sẽ tìm tới, tiếp tục thuận di, năm dặm phía sau bên phải, sau đó lại thuận di về phía trước sáu dặm....."

Cổ Tích Cửu: "....."

Nàng tức giận: "Thuận di rất mệt! Ta không thể thuận di liên tục nhiều lần như vậy!"

Thuận di vốn dĩ cực kỳ tiêu hao thể lực, hơn nữa nàng vừa mới đánh nhau một hồi trước đó, còn mang theo một người bên mình, người này giống như keo dán ở trên người nàng, ôm lấy nàng giống như liên thể.....

Hắn ấn lòng bàn tay ở giữa lưng nàng, giọng nói trầm thấp từ tính: "Nàng có thể, tiếp tục!"

Hắn vừa dứt lời, nơi xa liền truyền đến tiếng hú của Lôi Huyết Ngao.....

Nghe âm thanh chính là hướng về nơi này mà đến.

Quả nhiên nơi này cũng không an toàn!

Không còn lựa chọn nào khác, Cổ Tích Cửu chỉ có thể thuận di lần nữa.

Cứ như vậy, dưới sự chỉ điểm của Đế Phát Y, nàng liên tiếp thuận di hơn mười lần, địa điểm xuất hiện cuối cùng là một sườn núi đầy đá và sỏi.....

.....

Cổ Tích Cửu cảm thấy tiềm năng của mình thật sự vô cùng lớn!

Vừa mới chiến đấu xong với Lôi Huyết Ngao, cả người đã mệt muốn chết, không ngờ còn có thể kéo theo một người liên tiếp thuận di hơn mười lần! Đoán chừng đã thuận di được gần hai trăm dặm đường!

Quả nhiên, thời điểm liên quan tới mạng sống, tiềm năng của con người là vô tận!

Sườn núi không có gì ngoài đá, vô số tảng đá lớn trải rộng ở trên sườn núi, nhìn qua ở trong bóng đêm có chút âm trầm.

Mặc dù nơi này hoang vắng một chút, nhưng cũng may không nhìn thấy dã thú.

Hơn nữa tầm nhìn rộng rãi, nếu có dã thú tới cũng có thể kịp thời nhìn thấy.

Lúc này Đế Phát Y đang ngồi ở trên một tảng đá lớn, một chân cong lên, một chân buông xuống, cánh tay đặt ở trên đùi, bộ dáng nhìn qua rất là nhàn hạ: "Nàng có vẻ rất tức giận?"

Cổ Tích Cửu đứng ở trên một tảng đá cao lớn, từ trên cao nhìn xuống hắn, cười lạnh: "Ta không nên tức giận?!"

Nhiều năm như vậy nàng cứ thế mất đi nụ hôn đầu tiên, chẳng lẽ nàng không nên tức giận?

"Vì sao nàng lại tức giận?" Đế Phát Y dường như thật sự không hiểu.

Cổ Tích Cửu tiếp tục cười lạnh: "Người nói xem?!"

"Trái tim nữ nhân, giống như cây kim ở dưới đáy biển, bốn tọa không đoán ra được." Đế Phát Y với bộ dáng thực sự vô tội.

Cổ Tích Cửu: "....."

Miệng nàng dường như vẫn còn mùi hương thoang thoảng từ lưỡi của hắn, cùng mới một chút mùi máu trên môi của hắn.

Nàng liếc mắt nhìn môi hắn một cái. Đôi môi của hắn rất đẹp, khi hơi nhấp lên sẽ có một loại hương vị câu lấy nhân tâm.

Lúc này đôi môi nhợt nhạt kia khẽ nhếch lên, cười như không cười, hết sức yêu nghiệt.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 259: Đây chính là nộ hôn đầu tiên của nàng!

Thật kỳ lạ, nàng nhớ rằng mình đã cắn rách môi hắn, hiện tại vì sao không thấy được một chút miệng vết thương trên đó? Cũng không nhìn thấy bất kỳ vết máu nào.....

Nhớ tới đôi môi vừa rồi bị hắn chà xát không kiêng nể gì ——

Cố Tích Cửu lập tức đỏ tai!

Nàng thậm chí không thể nói rõ được cảm xúc trong lòng.

Đây chân chính là nộ hôn đầu tiên của nàng!

Mặc dù kiếp trước nàng thích Long Tích, nhưng hai người chỉ giống như tình thầy trò. Nàng và Long Tích không hề có sự thân mật giữa hai người yêu nhau, ngay cả nắm tay cũng cực kỳ hiếm thấy.....

Hiện tại nộ hôn đầu tiên của nàng cứ như vậy dễ dàng mất đi!

Càng tệ hơn chính là, người hôn nàng thậm chí còn không được xem là bằng hữu của nàng!

"Vì sao lại đột nhiên —— hôn ta?" Cố Tích Cửu không muốn vòng vo với hắn, dứt khoát hỏi thẳng.

Đế Phát Y có lẽ không ngờ nàng sẽ thoải mái hỏi thẳng như vậy. Hắn hơi sững sốt một chút, sau đó cười cười, vận lại: "Nàng thử đoán xem?"

Đoán cái gì?! Làm sao nàng biết được những điều điên rồ mà hắn đã làm?

Không đúng!

Thuật thuật di của nàng!

Thuật thuật di của nàng dường như được khôi phục sau khi bị hắn hôn, chẳng lẽ nộ hôn của hắn có công hiệu giải chú?

Đây là giả thiết kỳ lạ gì vậy?!

Nàng nhướng mày: "Vì để ta có thể sử dụng thuật thuật di?"

"Thông minh!" Đế Phát Y khen nàng, vô tình thừa nhận phán đoán suy luận của nàng.

Cố Tích Cửu nổi gân xanh trên trán, liếc mắt đánh giá trên dưới hắn một cái: "Chẳng lẽ khi các hạ muốn cởi bỏ phong ấn thuật thuật di của người khác, đều sẽ dùng biện pháp này?"

Nộ hôn kia của hắn quả không đáng giá tiền!

Đế Phát Y lắc lắc ngón tay: "Cũng không phải, trên thế giới này chỉ có một vị sẽ có loại pháp thuật cổ quái đó." Nói cách khác, nàng là người duy nhất hôn hắn vì lý do đó.

Cố Tích Cửu nghẹn ngào, nhất thời nói không nên lời.

Đế Phát Y nhìn nàng, chậm rãi mở miệng: "Bảo bối, mặc dù hôn môi nàng là bất đắc dĩ, nhưng dù sao nàng cũng là một nữ hài tử, nếu muốn bỏn tọạ phụ trách....."

"Ta sẽ không cần người phụ trách!" Cố Tích Cửu ngắt lời hắn, dứt khoát cự tuyệt.

Đế Phát Y: "....."

Hắn cười như không cười nhìn nàng: "Không cần bồn tọa phụ trách? Nàng sẽ không đề bụng?"

Mặc dù hắn đang cười, nhưng nụ cười kia lại chưa đạt tới ánh mắt, bốn phía dường như tràn ngập ảm áp.

Cố Tích Cửu cứ như vậy tiếc nuối vứt bỏ nụ hôn đầu tiên, nhưng nàng lại không nghĩ chỉ vì một nụ hôn sai lầm liền trói buộc cả cuộc đời mình! Hơn nữa, nàng và Tả thiên sư thậm chí không được xem là bằng hữu.....

Nàng không quên hắn là người vẫn luôn truy đuổi nàng, muốn ném nàng vào trong rừng rậm hắc ám tự sinh tự diệt!

Cho tới bây giờ nàng cũng không đoán ra được suy nghĩ của vị thiên sư này. Mặc dù thí nghiệm đệ tử thiên bẩm là chức trách của hắn, nhưng hắn cũng quá tận tâm! Quả thực tận tâm đáng sợ.

Nàng liên tiếp chạy trốn nhiều lần như vậy, đều bị hắn bám riết không tha truy bắt trở về!

Dường như hắn rất bị ám ảnh về chuyện ném nàng vào trong rừng rậm hắc ám. Nếu không ném được nàng vào đó, quả thực sẽ khiến hắn ăn không ngon ngủ không yên.....

Bởi vì hắn ghen tỵ?

Hắn ghen tỵ vì Long Tư Dạ đối xử rất tốt với nàng?

Dường như lý do này là lý do hợp lý duy nhất trong thời điểm hiện tại.

Chẳng lẽ nụ hôn vừa rồi của hắn, chẳng những phá vỡ phong ấn thuật thuận di của nàng, còn muốn trói buộc nàng? Khiến nàng không có khả năng ở bên Long Tư Dạ?

Thật ra, nếu hắn muốn hoàn toàn chặt đứt tường niệm của Long Tư Dạ, chỉ cần trực tiếp giết nàng là được. Vì sao phải vất vả như vậy? Hắn không mệt hay sao?

Trong đầu Cố Tích Cửu suy ngẫm tất cả những điều có thể xảy ra. Sau đó nàng lại nghĩ tới mỹ nhân trong quan tài băng kia. Đường như Long Tư Dạ có thể thực hiện được chiêu hồn thuật, một khi có đầy đủ điều kiện, hắn có thể hồi sinh mỹ nhân trong quan tài băng kia.....

Vì vậy, ở trong cảm nhận của Đế Phát Y, có lẽ giết nàng cũng trở nên vô dụng, bởi vì Long Tư Dạ vẫn có thể khiến nàng sống lại lần nữa....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 260: Dấm này có vị rất chua!

Đương nhiên, nàng không thể nói ra suy đoán này, thậm chí không thể để Tả thiên sư nhìn ra được, nàng đã biết xu hướng giới tính của hắn ——

"Vấn đề này rất khó trả lời?" Đế Phát Y một lần nữa mở miệng, giọng nói càng thêm thâm trầm.

Cố Tích Cửu ngẩng đầu nhìn hắn, dừng lại một chút, hỏi một câu không liên quan: "Có phải ngươi cảm thấy Long tông chủ chuẩn bị mỹ nhân trong quan tài băng cho ta hay không?"

Đế Phát Y hơi chớp mắt một chút, thật ra không lảng tránh vấn đề này của nàng, thờ ơ mở miệng: "Bồn tọa nghe được một chút về cuộc trò chuyện giữa nàng và hắn. Mọi quan hệ của các ngươi khá phức tạp....."

Quả nhiên! Hắn đang ghen vì Long Tư Dạ! Xem nàng là một tiêu tam!

Cố Tích Cửu nghiêm mặt nói: "Ta và hắn thật ra không có gì cả. Hắn đã nhận sai người!"

Đế Phát Y nhướng mày: "Nhận sai người?" Giọng nói của hắn có chút khó lường.

"Đúng vậy, hắn nghĩ ta là một người khác. Thật ra không phải....." Vì suy nghĩ cho mạng nhỏ của mình, nàng cần phải phải sạch quan hệ với Long Tư Dạ!

"Nhưng hắn vẫn nhận ra nàng!" Đế Phát Y khẽ cười: "Lần đầu tiên bồn tọa thấy hắn có chấp niệm đối với một người như thế, còn nhiều lần đoạt người với bồn tọa....."

Dấm này có vị rất chua!

"Ta đã nói hấn nhận sai người, sớm muộn gì hấn cũng sẽ hiểu ra. Hơn nữa lần này hấn đoạt ta đi tới Thiên Ván Sơn của hấn, không phải chỉ là vì ta, mà là vì Huyền hành thảo ba ngàn năm....." Nói tới đây, nàng bỗng nhiên dừng lại.

"Huyền hành thảo ba ngàn năm? Nó ở trên người của nàng?" Đế Phát Y cười như không cười.

"Hấn cho rằng nó ở trên người ta." Cố Tích Cửu kịp thời bù đắp lỗ hổng trong lời nói của mình.

Huyền hành thảo ba ngàn năm chính là vật mà tất cả mọi người trên toàn bộ Tinh Nguyệt đại lục đều muốn đoạt được, nếu Tà thiên sư biết trên người nàng có vậy này, nói không chừng sẽ nổi lên lòng thèm muốn.

Cho dù bản thân hấn không cần, nhưng đó là vật Long Tư Dạ muốn có, khó đảm bảo hấn sẽ không lên kế hoạch đoạt bảo bối của nàng để lấy lòng Long Tư Dạ ——

Đế Phát Y trầm ngâm một lát: "Vừa rồi bốn tọa hỏi nàng có muốn bốn tọa phụ trách vì đã hôn nàng hay không, liệu nàng có quan tâm tới nộ hôn đó hay không, nhưng nàng lại nói về chuyện của Long Tư Dạ. Nàng đang cố gắng thay đổi chủ đề hay sao?"

Cố Tích Cửu: "....." Nàng không ngờ chủ đề lại quay trở lại!

Nàng thờ dãi, hỏi lại: "Đế thiên sư đại nhân muốn phụ trách như thế nào? Muốn cưới ta?"

Đế Phát Y hơi chớp đôi mắt: "Chờ nàng thoát ra khỏi rừng rậm hắc ám, chúng ta có thể đính thân trước, chuyện cưới xin thì phải chờ nàng lớn lên mới nói."

"Vậy Tích Cửu mạo muội muốn hỏi một câu, Đế thiên sư đại nhân yêu ta sao?"

Đế Phát Y nhướn mày: "Yêu?"

Cố Tích Cửu cười: "Nói cách khác, người thích ta sao?" Nàng nhìn xuống hấn từ trên tầng đá: "Ta hy vọng thiên sư đại nhân nói thật, đừng lừa dối một tiểu cô nương như ta."

"Bốn tọa cảm thấy có hứng thú với nàng." Đế Phát Y thẳng thắn trả lời.

Cảm thấy hứng thú? Đây thật sự là một từ hay!

"Bình thường, thiên sư đại nhân còn cảm thấy hứng thú với những gì?"

Đế Phát Y lược trầm ngâm một chút: "Hiện tại những thứ bốn tọa cảm thấy hứng thú không nhiều lắm, nhưng đã từng không ít. Ví dụ như trà đạo, phẩm rượu, những chuyện mới lạ....."

"Vậy, ở trong mắt thiên sư đại nhân, Tích Cửu không khác gì với những thứ đó, đúng không?"

Đế Phát Y: "..... Dường như không khác nhau lắm."

Cố Tích Cửu thờ dãi: "Thật ra, thiên sư đại nhân chỉ có chút tò mò đối với Tích Cửu mà thôi. Không phải là thực sự thích, đương nhiên đừng nói tới yêu. Vậy vì sao lại muốn cưới ta?"

"Cưới nàng nhất định phải yêu nàng ư? Phụ thê trên đời đều giống như vậy? Theo bốn tọa được biết, hôn nhân nam nữ cơ bản vẫn phải nghe theo lệnh cha mẹ. Theo lời của người mai mối, hai bên nam nữ trước khi thành hôn thậm chí không biết dung mạo của đối phương, chẳng phải cũng cưới cũng gả hay sao? "

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 261: Nam nhân đẹp như vậy cũng là yêu quái!

"So với bọn họ, ít nhất nàng biết bốn tọa như thế nào. Hơn nữa, dung mạo của bốn tọa còn tuấn nhã gấp trăm lần nàng. Nàng nên biết rằng nàng may mắn thế nào khi có thể gả cho bốn tọa. Vì sao lại cố gắng từ chối như vậy?" Hấn không biết từ đâu lấy ra một chiếc gương đưa tới trong tay nàng: "Tới, hãy nhìn vào gương và hiểu rõ mình một chút."

Cố Tích Cửu co giật khòe môi!

Cảm giác về sự vượt trội của người này thật sự là không bình thường!

Đẹp thì có gì ghê gớm?!

Một người nam nhân đẹp như vậy cũng là yêu quái!

Hắn đẹp thì như thế nào? Nàng xấu thì như thế nào? Nàng chỉ không muốn gả cho hắn! Nàng không quan tâm hắn đẹp hay không! Đẹp gái chết tiệt!

Nếu không phải người này công phu tuyệt cao, Cổ Tích Cửu đã dùng một chân đá hắn vào tường, khiến hắn biến thành một bức tranh treo tường!

Nàng hỏi thẳng: "Sở dĩ các hạ muốn cưới ta là bởi vì vừa rồi hôn ta?"

"Không sai!"

"Vậy nếu các hạ trong lúc vô ý hôn những người khác thì sao? Có phải cũng muốn chịu trách nhiệm như vậy hay không?"

Đế Phát Y: "....." Điều này hắn thật sự chưa từng nghĩ tới!

Cổ Tích Cửu nói tiếp: "Thật ra, vừa rồi ngươi chỉ vì bất đắc dĩ, tình thế bắt buộc mà thôi. Không xem là vấn đề lớn, ta cũng không để ý. Các Hài không cần để ở trong lòng."

Đế Phát Y nheo đôi mắt lại: "Nàng không thêm để ý?"

Cổ Tích Cửu tiêu sái cười: "Một cái hôn môi mà thôi, cũng không có gì cả. Ta sẽ không bởi vì một nụ hôn mà gả cho người kia. Giống như nữ tử có chút bất hạnh bị người khinh bạc, chẳng lẽ sau khi bị khinh bạc thì phải gả cho đối phương? Không có lý lẽ này."

"Vậy là nàng không để bụng..... Nàng đã hôn bao nhiêu người?"

Cổ Tích Cửu muốn đánh mất ý niệm của hắn, cố ý nói: "Rất nhiều, ta đếm không hết....."

Khuôn mặt Đế Phát Y trở nên âm trầm, liếc mắt đánh giá trên dưới nàng một cái: "Vậy nếu bốn tọa nhìn thấy hết nàng rồi thì sao? Nàng cũng không để bụng?"

Cổ Tích Cửu âm thầm cắn răng: "Ta có thể đào đôi mắt ngươi ra hay không?"

Đế Phát Y cười: "Tất nhiên không thể!"

"Ta đây chỉ đành không thêm để ý." Cơ thể này dù sao cũng vẫn còn nhỏ, giống như hải tử, trước sau không khác nhau, cho dù nhìn thấy hết ——

Chết tiệt, thật ra nàng cũng rất để ý! Chỉ là không có biện pháp mà thôi.

Một câu của nàng vừa mới rơi xuống, một luồng sức mạnh bỗng nhiên lao thẳng về phía nàng!

Cổ Tích Cửu không kịp phòng bị, bị sức mạnh kia hút về phía trước, sau đó ngã vào trong lòng ngực hắn!

Nàng biến đổi sắc mặt, đang muốn đứng dậy, khuôn mặt tuần tú của hắn lại áp thẳng xuống, đôi môi xâm nhập vào trong miệng nhỏ của nàng ——

Đồng thời với lúc đó, vạt áo của Cổ Tích Cửu cũng bị hắn kéo ra ——

Cổ Tích Cửu như thế nào cũng không ngờ tới, chỉ nói một lời không hợp hắn liền cưỡng hôn nàng ——

Dâm loạn ấu nữ!

Lần này nàng phản ứng cực nhanh, môi hắn vừa mới đụng tới môi nàng, dao nhỏ trong tay nàng đã để ở trên ngực hắn: "Không muốn chết thì buông ta ra!"

Hắn dừng động tác lại, thoáng rời khỏi đôi môi nàng. Hắn nhìn xuống nàng, khoảng cách giữa hai người cực gần, gần đến nỗi Cổ Tích Cửu có thể đếm được số lông mi dày rậm của hắn. Hắn nhẹ nhàng chậm rãi hô hấp, thổi quét ở trên mặt nàng, mang theo mùi hương nhàn nhạt.

Cổ Tích Cửu nhướng mày nhìn hắn, mặc dù đôi mắt với đôi mắt của hắn như vậy, biểu tình trên mặt vẫn không thay đổi, thậm chí trong mắt còn rất bình tĩnh sắc bén: "Ta lặp lại lần nữa, buông ta ra!"

Đế Phát Y khẽ cười, nhưng ý cười lại không đạt tới trong mắt: "Chẳng phải nàng nói không thêm để ý hay sao?"

Cổ Tích Cửu nói giọng lạnh lùng: "Ta có thể không thêm để ý dưới tình thế bất đắc dĩ, ngươi bắt buộc phải làm như thế. Điều đó không có nghĩa là ngươi có thể tùy ý khinh bạc ta!"

Thì ra nàng vẫn có ranh giới của mình ——

Sự lạnh lẽo trong mắt của Đệ Phát Y tiêu tán đi rất nhiều, cuối cùng hần buông lỏng người nàng, giờ tay cầm lưỡi dao của nàng: "Trên dao nhỏ này có tẩm độc?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 262: Thật sự muốn giết ta?

Không biết nàng đã tẩm độc gì ở trên dao nhỏ, nhưng trên đó phát ra ánh sáng bảy màu, rất đẹp.

Những thứ càng đẹp càng bí ẩn thường sẽ càng độc. Ví dụ như mũi tên độc bằng gỗ, ví dụ như rắn bảy màu, ví dụ như nữ hài tử hiện tại đang ở trong lòng ngực của hần ——

Nữ hài tử này thật ra rực rỡ giống như con dao nhỏ ở trong tay nàng, bình tĩnh đáng sợ, căn bản không giống như hài tử mới hơn mười tuổi.

Có một số người vô tình làm được, nhưng nàng lại giống như được phát ra từ trong xương cốt.....

Tất cả những nữ hài tử ở trên đời này, khi nhìn thấy hần đều bị thân phận và địa vị, cùng với khí độ tuyệt thế của hần khuynh đảo. Nhưng với nữ hài tử này, tất cả những thứ đó đều trở nên vô nghĩa!

Nàng căn bản không để ở trong mắt!

"Nàng thật sự muốn giết ta?" Ngón tay Đệ Phát Y lướt nhẹ ở trên lưỡi dao sắc nhọn của nàng.

Hần cũng thành thạo độc học, tất nhiên nhận ra được độc ở trên con dao của nàng cực kỳ lợi hại, có thể nói chân chính là kiến huyết phong hầu. Chỉ cần cắt qua da một chút là có thể sẽ lấy mạng người!

Ngón tay hần bỗng nhiên căng thẳng, lòng bàn tay siết chặt ở trên lưỡi dao, có máu màu đỏ tuôn ra!

Cổ Tích Cửu nhảy dựng trong lòng! Hần không muốn sống nữa sao?! Biết rõ có độc còn cố ý cắt ngón tay mình!

Máu ở trong lòng bàn tay hần nháy mắt biến thành màu xanh lục, dùng mắt thường có thể nhìn thấy tốc độ một ngón tay của hần nhanh chóng biến thành màu xanh lục. Máu xanh lục này còn muốn tươi mới và sáng hơn cả cảnh liễu.

"Ta đã trúng độc." Đệ Phát Y nói giọng nhẹ nhàng chậm rãi: "Nàng có giải được hay không?"

Cổ Tích Cửu: "....."

Hần bị điên hay sao?! Cố ý trúng độc sau đó tìm nàng để xin giải được?!

"Không có!" Nàng ném ra hai từ. Sau đó nhìn thấy độc ở trên ngón tay của hần nhanh chóng lan tới bàn tay, cẳng tay, khuỷu tay, cánh tay.....

Cánh tay trắng nõn ở trong ống tay áo to rộng cũng chuyển sang màu xanh lục. Nhìn màu xanh mướt thật sự khiến người khiếp sợ ——

Mắt thấy độc kia đã lan tràn đến vai, một khi lan tràn đến trái tim thì tuyệt đối không cứu vãn được nữa!

Hần không tự cứu chữa cho mình, đôi mắt vẫn nhìn nàng như cũ: "Thật sự không có giải được?"

Cổ Tích Cửu: "..... Không có!" Nàng dời mắt đi.

"Đúng là vật nhỏ ngoan độc ——" Đệ Phát Y hơi nhắm mắt lại, rồi cuộc buông nàng ra.

Cổ Tích Cửu bật dậy, rời xa khỏi hần vài bước, bình tĩnh nhìn hần: "Đây là nguoi tự tìm! Cáo từ!" Nàng quay người lại, thuận di biến mất.

Đệ Phát Y: "....." Hần mở to mắt nhìn nhìn bốn phía.

Sườn núi đầy đá cực kỳ hoang vắng, không có tầm hơi người nào khác. Tiểu nha đầu chạy thật là nhanh!

Bỏ lại hần bị xuống trúng độc ở đây, không thèm quay đầu lại chạy mất.

Thật sự rất tàn nhẫn!

.....Edit: EmilyTon.....

Cố Tích Cửu chớp mắt đã thuận di rất xa, lần này xuất hiện ở trong một thung lũng.

Trong thung lũng này có rất nhiều quả đại, lúc này đồ rực đang treo lủng lẳng trên đầu. Những quả đại này gần giống như quả táo, mang theo mùi thơm nhẹ nhẹ.

Nàng đang muốn tiếp tục thuận di, nhưng nhìn thấy trái cây này nên dừng bước chân lại, trực tiếp nhảy lên cây, hái xuống mấy quả.

Bên cạnh có một dòng suối róc rách chảy qua, nàng rửa những trái cây ở đó, sau đó cắn một quả.

Trái cây có vị chua và ngọt, mùi vị không tệ.

"Chủ nhân, trái cây trong núi không thể ăn bậy. Ngươi không sợ trúng độc hay sao?" Thương Khung Ngọc kêu lên.

"Ta đã xem xét qua, không có độc." Cố Tích Cửu tiếp tục cầm vài ba miếng xuống bụng.

"Chủ nhân, độc trên dao nhỏ kia rất lợi hại?"

"Đương nhiên, kiến huyết phong hầu, nháy mắt có thể giết chết một con voi!"

"Vậy, hần đã bị trúng độc, lỡ may hần độc phát thì sao?" Thương Khung Ngọc vẫn có cảm giác không an toàn.

"Hần thậm chí có thể phá bỏ Thanh Ca Đoạn Từ Cổ cho mình, độc này tất nhiên cũng có thể. Hơn nữa, nếu hần không nắm chắc có thể giải độc, hần sẽ không có ý dùng dao nhỏ cắt ngón tay trúng độc. Người này là kẻ biến thái, không thể dùng lẽ thường để suy đoán."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 263: Vẫn luôn ôm nàng

Thanh Ca Đoạn Từ Cổ chính là cổ mà ngày ấy Cố Tích Cửu hạ ở trên người Đế Phát Y, vốn rất khó giải, nhưng cũng bị hần giơ tay nhắc chân phá giải. Rất hiển nhiên, hần là cao thủ giải độc.

Mặc dù độc trên dao nhỏ của nàng lần này rất mạnh, nhưng cũng không khó giải. Cố Tích Cửu tin rằng với bản lĩnh của Tà thiên sư, giải độc chỉ giống như một bữa ăn sáng.....

Rõ ràng trong lòng Cố Tích Cửu tính toán như thế, nhưng nàng vẫn luôn cảm thấy có chút lo lắng ——

"Đúng vậy." Thương Khung Ngọc phụ họa: "Nhưng, chủ nhân, ngoại trừ chuyện hần khẳng định phải đưa ngươi đi làm thí nghiệm, thật ra ngày thường hần đối xử với ngươi cũng không tệ lắm. Sau khi ngươi uống rượu say, có lẽ hần sợ ngươi lăn xuống, vẫn luôn ôm ngươi."

Cố Tích Cửu: "....."

"Khi ngươi nôn, chẳng những nôn trên lưng của độc giác thú, cũng nôn ra cả một ống tay áo của hần."

"....."

Nàng không có ấn tượng về những điều đó, nhưng trong lòng có chút cảm động. Người này có thói ờ sạch như thế, bản thân mình nôn ra một ống tay áo của hần, hần vẫn không đá nàng xuống.....

"Chủ nhân, khi ngươi uống say thật sự rất đáng cảm, không ngờ ngươi trực tiếp cười ở trên người hần để hôn....." Thương Khung Ngọc tiếp tục cảm thán.

Trái cây trong tay Cố Tích Cửu rơi xuống mặt đất: "Cái..... Cái gì?"

"Nhưng hôm nay Tà thiên sư có chút kỳ lạ, sau khi ngươi rơi xuống nước hần cũng nhảy xuống. Hần không sử dụng bất kỳ pháp thuật nào để tẩy rửa những vết bẩn ở trên người của ngươi, mà là dùng tay để tay rửa. Trong khi hần tẩy rửa cho ngươi, tay chân ngươi còn rất lộn xộn, có một lần suýt nữa đánh cả mặt của hần....."

Cố Tích Cửu: "!!!"

"Hần vẫn luôn không sử dụng pháp thuật, sau đó bế ngươi lên bờ, chính hần cũng thay đổi quần áo, hong khô tóc bằng gió. Hần vốn dĩ muốn thay quần

áo cho người, nhưng vừa lột được một nửa có lẽ cô kỵ vì người là một tiểu cô nương nên hẳn dừng tay lại, chỉ rút cho người dịch tỉnh rượu. Khi nhìn thấy người run rẩy, hẳn lại đốt một đồng lửa, còn đưa người tới gần bên cạnh đồng lửa....."

Cố Tích Cửu"..... "

"Chủ nhân, thật ta rất khó chịu. Khi người bị Lôi Huyết Ngao bao vây, nếu với bản lĩnh ngày thường của hẳn, cho dù đối phó với cả trăm con cũng không thành vấn đề, nhưng cố tình hẳn lại dùng Huyết Tinh của bản thân mình để phá bỏ phong ấn thuật thuần di của người, để người mang theo hẳn chạy trốn. Người nói xem, hẳn có mục đích gì? "

Lần này Cố Tích Cửu rút cuộc mở miệng: "Huyết Tinh của bản thân?"

"Đúng vậy, có lẽ hẳn đã cắn chót lưỡi để dẫn máu vào trong miệng người....."

Cố Tích Cửu hơi nắm chặt ngón tay, lạnh lùng mở miệng: "Vậy lần này thuật thuần di của ta bị phong ấn không phải do hẳn làm?"

"Có lẽ là không phải, đúng không?" Thương Khung Ngọc cũng không chắc chắn: "Ta cảm thấy lần này là do Long Tư Dạ làm."

Cố Tích Cửu: "....." Nàng hơi nhắm mắt lại, bỗng nhiên xoay người một cái, một lần nữa thuần di ——

.....

Sườn núi toàn đá vẫn còn đó, nhưng lúc này trên sườn núi đá kia lại không còn bình yên nữa.

Đế Phát Y đang nằm ở trên một tảng đá lớn, khuôn mặt tuần tử đã chuyển thành màu xanh, không hề nhúc nhích.

Bao quanh sườn núi đá, có ba con sói hoang cao lớn hung mãnh, đang từ từ tiếp cận hẳn.....

Trong đó có một con đang trong tư thế sắp sửa tấn công!

Đáng chết!

Cố Tích Cửu nhào qua, không biết sức lực từ đâu ra, ôm chăm lấy tay chân của hẳn, sau đó liều mạng thuần di một cái ——

.....

Trong thung lũng đầy quả dại vắng lặng.

Nơi này tương đối an toàn hơn so với những nơi khác, khá kín gió và không có mãnh thú xuất hiện.

Vì vậy khi Cố Tích Cửu ôm Đế Phát Y thuần di, mục đích duy nhất chính là tới nơi này.

Nhưng khi thuần di mang theo hẳn tỉnh táo và khi hẳn hôn mê, trọng lượng rất khác nhau. Khi hẳn hôn mê có cảm giác rất nặng, là trọng lượng của nam nhân bình thường, trong khi Cố Tích Cửu lại nhỏ nhỏ gầy gầy, ôm hẳn giống như con chuột kéo gỗ, thực sự rất mệt.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 264: Các hạ muốn chết hay sao?

Mặc dù mỗi lần thuần di lúc này chỉ bằng một nửa khoảng cách mà nàng thường thuần di, vì thế để tới nơi này nàng phải thuần di hai lần. Nàng gần như đâm vào một cái cây khi xuất hiện trở lại trong khu rừng đầy quả dại.

Nàng cũng không quan tâm trên mặt đất dơ bẩn hay không, đặt hẳn ở dưới mặt đất, nhanh chóng đồ được vào trong miệng hẳn.

Sau đó nàng vén ống tay áo của hẳn lên, thấy rằng chẳng những cánh tay hẳn, ngay cả hơn nửa bộ ngực cũng biến thành màu xanh lục!

Nhưng cũng may, độc vẫn chưa lan tới trái tim, màu da những vùng xanh quanh trái tim hẳn vẫn bình thường.

Nàng thở dài một hơi nhẹ nhõm, xách cánh tay trúng độc của hẳn lên nhìn, bàn tay này trông giống như người khổng lồ tay xanh, vừa sưng vừa xanh, không đẹp chút nào.

"Các hạ muốn chết hay sao?" Cố Tích Cửu oán hận nói nhỏ một tiếng, móc dao phẫu thuật ra, cắt thành một chữ thập ở trên ngón tay trúng độc của hẳn, có máu màu xanh trào ra. Đầu tiên là nàng dùng tay ấn vào đó, sau đó lại dùng miệng để hút.....

Bởi vì độc này sắp sửa tấn công vào trái tim, nàng phải sử dụng cùng lúc hai phương pháp giải độc, tốc độ cần phải nhanh, vì vậy khi nàng hút độc cần bản không ngừng đầu lên. Nàng hút độc cũng rất có kỹ xảo, hút một ngụm phun ra một ngụm, vừa nhanh vừa khéo!

Nàng vẫn bận rộn, bản tay bị nàng cầm chặt hơi chuyển động một chút.

Hắn tỉnh?

Cổ Tích Cửu theo bản năng ngừng đầu, đối diện với cặp mắt đen như mực của hắn.

Đôi mắt hắn đen láy, bên trong dường như có ánh sáng lấp lánh.

Hai người lặng lẽ nhìn nhau một lát, Đế Phát Y nở nụ cười yếu ớt bên môi, mở miệng: "Bổn tọa cho rằng nàng sẽ không quay lại ——"

Lần này giọng nói của hắn có chút suy yếu, hơi khàn, nhưng vẫn rất từ tính mỉa mai.

Cổ Tích Cửu mím môi, không nói chuyện, miệng nàng vẫn còn sót lại một chút máu độc, nếu mở miệng nói chuyện máu độc sẽ tiến vào khí quản của nàng.....

Nàng nhìn nhìn ngón tay của hắn, màu sắc đã nhạt hơn trước rất nhiều, vừa rồi xanh mướt giống như cây trúc, hiện tại chỉ là màu xanh nhạt.

Nàng chỉ cần tiếp tục hút hơn mười lần nữa, chắc hắn có thể hoàn toàn giải hết độc cho hắn.

Hiện tại chỉ có một chút tàn độc, nhưng cũng cần phải loại bỏ hết tàn độc này, nếu không một khi nó chảy trở về sẽ khủng khiếp hơn nhiều!

Nàng cúi đầu tiếp tục hút độc cho hắn.....

Đế Phát Y tiếp tục di chuyển: "Biện pháp giải độc này của nàng quá ngu ngốc..... Không cần hút!"

Biện pháp có thể cứu mạng của hắn, không ngờ hắn còn ghét bỏ!

Cổ Tích Cửu không nói gì, mím môi tiếp tục công việc vừa rồi.

Đế Phát Y nhú mày, đang muốn di chuyển lần nữa, nhưng lại bị nàng nắm chặt cánh tay, ngừng đầu trừng mắt liếc nhìn hắn một cái!

Cái liếc mắt kia thật là hung ác, phảng phất như một tiếng quát chói tai "đừng nhúc nhích!"

Đế Phát Y cứng đờ, quả nhiên không nhúc nhích nữa, Cổ Tích Cửu lúc này mới tiếp tục bận rộn.

Miệng nhỏ của nàng hút tới hút lui ở trên ngón tay hắn, cánh môi mềm mại bao bọc lấy lòng bàn tay hắn, ấm áp, mướt mà. Độ ẩm kia dường như có thể chạy vào trong trái tim người.

Đế Phát Y nhìn hành động chân thành của nàng, trong mắt có một chút phức tạp, phảng phất như có một chút mềm mại xẹt qua.....

Cuối cùng, máu mà Cổ Tích Cửu hút ra có màu đỏ tươi. Điều này có nghĩa là kịch độc ở trong thân thể hắn đã hoàn toàn được giải.

Cổ Tích Cửu thở dài nhẹ nhõm một hơi, đặt tay hắn qua một bên, sau đó lùi về phía sau hai bước, trực tiếp ngồi ở trên một cây khô, thở hổn hển một lát rồi lấy ra một cái hồ lô trong người, dùng nước bên trong để súc miệng.....

Hút loại độc này quá hao tổn sức lực, hơn nữa cần phải tập trung tinh thần cao độ, nếu không một khi nuốt phải một chút máu độc, nàng sẽ cùng chung số phận trúng độc với hắn.

Hơn nữa khi nàng ôm hắn thuận di còn hao phí không ít sức lực, lúc này có thể nghỉ một lúc lại khiến cho nàng có cảm giác hơi vàng đầu hoa mắt, trên trán cũng toát ra mồ hôi lạnh.

Một cái khăn lụa mềm mại đang đưa ở trước mắt nàng: "Tới, tự lau đi."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 265: Hắn mất mạng còn tốt hơn nhiều!

Cổ Tích Cửu cũng không khách khí, tiếp nhận khăn lụa của hắn rồi lau mặt mình. Nàng lẩn lộn lâu như vậy, trên khuôn mặt nhỏ có chút dơ bẩn, vì thế khi

nàng vừa lau một cái, khăn lụa trắng như tuyết biến thành màu vàng nhạt.

Cố Tích Cửu "....."

Nàng nhìn thoáng qua Đệ Phát Y. Đệ Phát Y đứng ở nơi đó, đôi mắt dừng ở trên chiếc khăn ở trong tay nàng, đáy mắt dường như có một chút tươi cười.

Cố Tích Cửu hơi đỏ mặt, lúng túng khi dường như tất cả những khoảnh khắc khó xử của mình đều bị hắn nhìn thấy ——

Nàng dường như chợt nhớ tới điều gì: "Này, sao ngươi lại đứng lên?! Độc vừa mới được giải phải ngồi tĩnh tọa nửa canh giờ! Nếu không ngươi....."

"Nếu không thì như thế nào? Mất mạng hay sao?" Đệ Phát Y cười như không cười.

"Không nghiêm trọng như vậy." Cố Tích Cửu nói giọng hơi rung: "Nhiều nhất sẽ khiến nửa người ngươi tê liệt mà thôi!"

Đệ Phát Y: "....." Nếu vậy, hẳn mất mạng còn tốt hơn nhiều!

Cố Tích Cửu cầm theo khăn đi tới dòng suối bên cạnh để giặt.

Đệ Phát Y ngồi ở chỗ kia nhìn nàng một lát, mở miệng: "Vì sao nàng quay trở lại?"

Cố Tích Cửu không quay đầu lại, thờ ơ nói: "Sợ ngươi chết ở chỗ này, ta sẽ bị thuộc hạ của ngươi đuổi giết....."

Đệ Phát Y chớp chớp đôi mắt, chậm rãi nói: "Bọn họ không biết bản tọa ở bên nàng. Ta nghĩ với bản lĩnh của nàng, chờ sau khi ta chết thì hủy thi diệt tích cũng không khó lắm, đúng không?"

Cố Tích Cửu đang giặt sạch khăn hơi dừng lại một chút, vô cảm trả lời: "Cũng đúng, ngươi vừa nhắc nhở ta. Đáng tiếc, đã chậm! Hay là ngươi lại dùng dao nhỏ tự cắt mình một chút. Lần này ta đảm bảo sẽ không cứu ngươi, ở bên cạnh nhìn ngươi độc phát, sau khi thương thức xong bộ dáng ngươi trúng độc đến nổi từ vong, ta sẽ nghĩ cách hủy thi diệt tích....."

Tiểu hồn đàn này, không ngờ cũng độc miệng như thế!

Đệ Phát Y cũng không tức giận, hắn ngược lại mỉm cười: "Bảo bối, may mà nàng không chạy..... Thật tốt khi nàng quay lại! Nàng đã chạy trốn lâu như vậy, có muốn nghỉ một chút hay không?"

May mà nàng không chạy cái gì?

Ý của hắn là may mắn nàng không chạy mất, nếu không hắn sẽ chết?

Hay là hắn có ẩn ý nào đó?

Vì sao nàng lại có cảm giác lời này của hắn có ẩn ý rất sâu?

Quên đi! Người này nói chuyện luôn khiến người đoán không ra, nàng không cần lúc nào cũng phải cân nhắc những lời hắn nói.....

Nàng ngẩng đầu, trong lúc vô ý nhìn hắn một cái, trong lòng hơi động!

Viên đá quý mất hồ ly giữa trán vừa rồi không biết có phải vì dơ bẩn hay không, vẫn luôn có chút âm đạm không có ánh sáng. Hiện tại nó mờ mờ hiện ra một chút ánh sáng.

Mặc dù vẫn chưa khôi phục lại màu sắc sắc sỡ loá mắt ban đầu, nhưng nhìn qua cuối cùng không còn tăm tối nữa.....

Viên đá quý này của hắn sẽ không tùy theo thể chất tốt xấu của chủ nhân mà thay đổi độ sáng, đúng không?

Theo như lời của Thương Khung Ngọc, rõ ràng vừa rồi Tả thiên sư có lẽ bị thương nên công lực suy yếu nghiêm trọng, vì vậy nên hắn mới không thể dùng thuật thanh khiết để khiến quần áo khô mát, không thể chống lại đám Lôi Huyết Ngao đó, không thể tự mình giải độc.....

Nhưng Cố Tích Cửu suy nghĩ nát óc cũng không nghĩ ra được hắn bị thương chỗ nào. Chẳng lẽ là khi tiến vào Thiên Vấn Sơn hắn đã bị trọng thương, chỉ là vẫn luôn ép xuống không biểu hiện ra ngoài?

Bị trọng thương như vậy cũng muốn mang nàng ra ngoài, hắn thật đúng là quá đề cao trách nhiệm!

Đệ Phát Y nhẹ nhàng gõ gõ cục đá bên cạnh: "Lại thất thần à?"

Cố Tích Cửu hoàn hồn, mỉm cười: "Ta thất thần không quan trọng, ngươi thất thần mới muốn mạng. Ta nói ngươi cần phải tĩnh tọa để loại bỏ độc được trong nửa canh giờ!"

"Nhưng —— " Đệ Phát Y nhìn những trái cây đỏ tươi lủng lẳng trên đầu: "Bản tọa đói bụng."

Cố Tích Cửu: "....."

Thì ra vị đại thần này cũng sẽ đói bụng! Nàng còn tưởng rằng hắn đã luyện tập được tích cốc thuật, trực tiếp ăn sương uống gió!

Vừa rồi nàng đã hái được mấy quả, lúc này mới lấy ra đưa cho hắn một quả: "Cho ngươi quả này, lúc trước ta đã rửa sạch rồi. "

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 266: Thích ăn thì ăn! Không có khác biệt!

Đế Phát Y nhìn trái cây rồi lại nhìn nàng, nheo mắt: "Gọt vỏ đi."

Đúng là rắc rối!

Cố Tích Cửu lười tranh luận với hắn, quả nhiên lại lấy ra một con dao nhỏ chuyên gọt trái cây.....

Ánh mắt Đế Phát Y dừng ở trên tay nàng: "Nàng mang theo rất nhiều dao nhỏ."

Cố Tích Cửu nhẹ nhàng nói một câu: "Đương nhiên! Chẳng lẽ ngươi muốn ta dùng con dao độc bảy màu vừa rồi? Hay là dùng con dao mổ đã từng cắt ngón tay ngươi?"

Đế Phát Y ngừng nói, nhìn nàng gọt vỏ.

Thủ pháp gọt vỏ trái cây của nàng cực kỳ khéo léo, một loạt vỏ buồm xuống theo hình xoắn ốc, dày và đều, nhìn qua rất giống đoá hoa.

"Nàng thường xuyên gọt vỏ trái cây cho người khác?"

Cố Tích Cửu "ừ" một tiếng rồi tiếp tục gọt vỏ. Một sát thủ luôn cần một đôi tay ổn định. Gọt vỏ trái cây và khắc hoa trên củ quả cũng là một loại thủ pháp rèn luyện. Khi đó, trái cây mọi người gọt vỏ có thể được xếp thành hàng dài, có đôi khi được phân cho mọi người ăn, đôi khi chúng trở thành bia ngắm đánh.....

Đôi mắt Đế Phát Y tối sầm lại, không nói gì.

Cố Tích Cửu gọt vỏ xong rồi đưa cho hắn: "Được rồi, đã gọt xong!"

Hình dạng của trái cây nàng đã gọt vỏ rất đẹp, hợp với thẩm mỹ của Đế Phát Y, nhưng hắn dường như vẫn không hài lòng: "Trái cây này quá phổ biến, khi nàng cắt cho người khác chính là đáng về này, đúng không? Hiện tại nàng gọt vỏ cho bốn tọa, nàng có thể gọt một quả khác biệt hay không?"

Cố Tích Cửu: "....." Nàng ném thẳng trái cây vào trong lòng ngực hắn: "Thích ăn thì ăn! Không có khác biệt!"

Ăn một quả trái cây hắn cũng lắm điều như vậy! Cố Tích Cửu có chút đồng cảm với những người hầu ở trong Phủ Thương Cung, hầu hạ Tà thiên sư đại nhân thật là mệt!

Nàng đang muốn quay người ngồi xuống, Đế Phát Y lại nhắc ống tay áo kéo nàng. Hắn hơi dùng lực một chút, Cố Tích Cửu đã nằm ở trong lòng ngực hắn!

Hắn ôm người thành nghiện rồi sao?!

Cố Tích Cửu đang muốn tránh thoát hắn, trái cây kia lại được đặt vào trong tay nàng: "Không khác người khác được, vậy nàng khắc tên lên đó được chứ? Khắc tên bốn tọa lên đó!"

Cố Tích Cửu: "....."

Nhìn thấy đôi mắt đen nhánh đầy quyết tâm không thuận theo sẽ không buông tha của hắn, Cố Tích Cửu gần như nói không nên lời.

"Ta thực sự đồng cảm với những người hầu của ngươi." Cố Tích Cửu vừa tiếp nhận trái cây để khắc tên hắn, vừa mở miệng nói.

Đế Phát Y nhìn nàng khắc chữ: "Bọn họ rất may mắn, không biết bao nhiêu người muốn trở thành người hầu của bốn tọa. Khắc đẹp chút, chữ viết của nàng chẳng đẹp chút nào."

Cố Tích Cửu nhướn mày, đưa trái cây đã khắc tên cho hắn: "Ngươi tạm chấp nhận một chút, ta không phải là nhà thư pháp!"

Đế Phát Y tiếp nhận trái cây, xoay tròn ở đầu ngón tay thưởng thức một lát, sau đó nó đã không còn thấy tăm hơi ——

Cố Tích Cửu: "..... Ngươi sẽ cắt nó sao?" Hắn sẽ không nuốt thẳng đấy chứ!

Đế Phát Y nghiêm mặt nhìn nàng, nói: "Phía trên có tên của ta, nàng không cho rằng bản toạ sẽ cắn chính mình đấy chứ?"

Cố Tích Cửu mím môi. Được thôi, tùy hắn!

Dù sao nàng đã kết thúc những gì nên làm.....

Đối với Tả thiên sư rắc rối này, nàng cũng đã tận tình tận nghĩa.

Nàng bận rộn lâu như vậy, thật sự có chút mệt mỏi. Vì vậy nàng ngồi xuống ở trên một tảng đá xanh đả toạ. Khi nàng vừa mới có ý định nhập tĩnh.

"Phương thức đả toạ của nàng không đúng, đổi đi." Đế Phát Y ở bên cạnh mở miệng.

Cố Tích Cửu: "....." Bởi vì không có linh lực, khi đả toạ nàng vẫn luôn dùng phương thức tu luyện nội lực đời trước. Nàng có cảm giác rất thích hợp với cơ thể nhỏ này, vì vậy vẫn luôn dùng nó.

"Dùng phương thức Nhạn Nam." Đế Phát Y tiếp tục nói.

Cố Tích Cửu bối rối, đó là phương thức đả toạ gì?

"Chưa từng học qua? Bản toạ còn tưởng rằng cái gì nàng cũng biết." Đế Phát Y dứt khoát đi tới: "Bản toạ tới chỉ giáo cho nàng."

Hắn đùa nghịch tay chân nàng một chút, sau đó lại nói cho nàng phương pháp hít thở tương ứng: "Dùng biện pháp này thử xem."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 267: Loạn mở miệng lần nữa, bản toạ sẽ phế ngươi

Phương thức đả toạ này có chút kỳ lạ, rất giống hình dạng của tiên hạc đang khoe đôi cánh.

Cố Tích Cửu vốn cho rằng hắn lại đang trêu chọc mình, nhưng vừa mới định vị xong tư thế, thực hiện hít thở theo những gì hắn nói, nàng liền có cảm giác linh lực ở đan điền vẫn luôn như có như không bỗng nhiên rõ ràng!

Lúc đầu linh lực trong cơ thể nàng giống như một vũng nước nhỏ không có ngọn nguồn, lúc nào cũng muốn khô kiệt, hiện tại vũng nước này đã bị khơi thông và mở ra một con đường, tập trung lại một nơi, dần dần tụ lại thành một dòng suối nhỏ chuyển động ở trong cơ thể nàng.....

"Chủ nhân, ngươi có linh lực!" Thương Khung Ngọc vẫn luôn cố gắng che giấu sự tồn tại của mình, bỗng nhiên vui mừng mở miệng.

Câu nói này của nó vừa mới nói ra đã khiến cho Cố Tích Cửu giật mình, dòng chảy linh lực vừa mới trút ra lập tức bị gián đoạn.

Ngón tay Đế Phát Y trực tiếp chạm vào vòng ngọc trên cổ tay nàng ——

Toàn bộ thân mình của Thương Khung Ngọc đều banh lên!

Tiếp theo nó liền nghe được Tả thiên sư truyền âm tới: "Còn tiếp tục mở miệng nói loạn, bản toạ sẽ phế ngươi đi!"

Thương Khung Ngọc rung mình, lập tức im lặng!

Nước mắt nó nức nở thành sông, không ngờ người này có thể nghe được cuộc đối thoại tâm linh giữa nó và chủ nhân, lại còn có thể gia nhập vào đó dễ như trở bàn tay!

Càng quý dị hơn chính là, hắn cũng có thể đối thoại riêng với nó mà không khiến chủ nhân phát giác.....

Bởi vì người này quá phúc hắc, vì thế nên Thương Khung Ngọc không dễ dàng mở miệng ở trước mặt hắn, phần lớn đều luôn duy trì trầm mặc, ngẫu nhiên mở miệng nói một lần, còn bị hắn giáo huấn!

Càng khó chịu hơn chính là, chủ nhân của nó không biết điều này ——

Cố Tích Cửu trợn mắt nhìn Tà thiên sư gần trong gang tấc: "Người ——"

"Tiếp tục." Tà thiên sư xoay người ngồi xuống bên cạnh.

Cố Tích Cửu vừa mới nếm được mùi vị ngon ngọt, tất nhiên là muốn tiếp tục.

Trong kiếp trước nàng cũng có một chút hiểu biết về tri thức tu luyện linh lực, hiện tại nàng có thể làm được nên cảm thấy rất hào hứng. Nàng chậm rãi điều chỉnh linh lực trong cơ thể, cảm ứng linh lực kia đang du tẩu ở trong cơ thể giống như dòng suối đang cọ rửa gân mạch của nàng. Nàng hồn nhiên quên mình bị cuốn vào cảnh giới.

Cũng không biết thời gian trôi qua bao lâu, cuối cùng nàng cũng vận công xong. Khi nàng vừa mở mắt ra thì lập tức hoảng sợ!

Ở cách đó không xa, thi thể một số độc vật nằm rải rác ngang dọc tứ tung, có bò cạp độc đỏ đậm, có rắn dài màu sắc sặc sỡ, thậm chí còn có mấy con mãnh thú nhìn không ra chủng loại gì.

Và Đế Phát Y đang lười nhác dựa người trên một thân cây, trong tay có một cây sáo ngọc, gió thổi bay một góc quần áo của hắn, sáng lạn lười biếng.

Thì ra khu rừng đầy quái đại này không hề thanh tịnh, cũng thường xuyên có mãnh thú lui tới.

Trong lúc nàng đang đả tọa, Đế Phát Y đã làm hộ pháp ở bên người nàng.

Dường như nghe thấy động tĩnh từ phía nàng, hắn nhìn về phía nàng: "Tỉnh? Cảm giác như thế nào?"

Cố Tích Cửu hoạt động tay chân một chút, hai tròng mắt lóe sáng: "Rất tốt!"

Thật khác biệt khi có linh lực trong người, thể lực khôi phục rất nhanh!

Lúc này nàng mới đả tọa được nửa canh giờ mà đã hoàn toàn khôi phục, sự tình này trước kia căn bản là không có khả năng. Nàng thậm chí có cảm giác thân thể nhẹ hơn rất nhiều, ngay cả thị lực cũng trở nên tốt hơn.

Mặc dù mặt trăng khá tròn, nhưng tầng mây cũng đủ dày, che phủ ánh trăng, khu rừng đầy trái cây thật ra rất âm u.

Trước đây, có thể nhìn thấy rõ trái cây ở trên cây là nàng đã cảm thấy hài lòng, hiện tại nàng lại có thể nhìn thấy rõ lông mi của Đế Phát Y cách xa nàng hai trượng!

Nàng vốn là thể chất phế vật, tất nhiên không có khả năng linh lực bỗng nhiên vô cớ khôi phục. Không cần phải hỏi cũng biết, nhất định là người trước mặt đã âm thầm ra tay!

Cố Tích Cửu rũ mắt một lát, bỗng nhiên giương mắt nhìn Đế Phát Y: "Vong Xuyên Vô Thương kia là kỳ dược đúng không? Linh lực của ta có thể khôi phục là công lao của nó, đúng không?"

Tiểu nha đầu đủ thông minh!

Đế Phát Y búng ngón tay một chút, lười biếng nói: "Đúng thật là nó có một phần công lao, phần còn lại là công lao của bản tọa."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 268: Cảm tạ ta như thế nào?

Cố Tích Cửu không thể nhịn cười. Vong Xuyên Vô Thương là thứ do hắn chế tạo ra, tất nhiên là công lao của hắn. Người này thật ra chưa từng biết tới khiếm tốn, nhưng lại không hề khiến người cảm thấy khó chịu.

Nàng thành tâm thành ý khom lưng thi lễ với hắn: "Đa tạ!"

Thân thể phế vật của nàng ngay cả Long Tư Dạ cũng nói không có biện pháp, muốn lừa dối nàng để đổi thể.

Thương Khung Ngọc nói cần phải có rất nhiều thảo dược kỳ lạ, những thảo dược đó còn cực kỳ hiếm có, dù nàng thu thập vài thập niên cũng chưa chắc có thể đầy đủ, hơn nữa nàng còn cần phải có bạc.....

Không ngờ rằng, một lọ "Vong Xuyên Vô Thương" siêu khó uống của Đế Phát Y đã giải quyết tất cả!

Cuối cùng nàng có thể tu luyện linh lực, thoát khỏi cái danh phế vật!

Nhiệt huyết trong lòng nàng dâng lên, dường như nhìn thấy viễn cảnh tốt đẹp đang chờ đợi mình, nhìn Tà thiên sư cũng hết sức thuận mắt. Lời cảm tạ này của nàng thật sự rất chân thành.

"Cảm tạ ta như thế nào?" Đế Phát Y nhướn mày nhìn nàng.

"Điều này....."

"Chỉ nói bằng miệng?"

"Sao có thể?" Ân tình lớn như vậy tất nhiên không thể chỉ biểu đạt bằng một chút miệng lưỡi, nàng cũng cần phải đưa ra thành ý.

Cố Tích Cửu liếc mình, cẩn thận lấy ra một cây cỏ từ trong túi trữ vật, đưa qua: "Đây coi như phần tạ lễ nho nhỏ của ta." Cây cỏ kia có lá màu đỏ, trong suốt giống như thủy tinh, nhìn qua tràn đầy sức sống.

Đôi mắt Đế Phát Y ngưng trọng, cười như không cười: "Đây là?"

"Huyền hành thảo ba ngàn năm." Cố Tích Cửu trả lời. Nàng biết với khả năng của vị thiên sư này, khẳng định biết giá trị của cây cỏ này.

"Cỏ này thật sự rất hiếm." Đế Phát Y nói với giọng thân thiện: "Nhưng bốn tọa không cần nó. Nó vô dụng đối với bốn tọa."

"Nhưng Long Tử Dạ lại rất cần nó!" Cố Tích Cửu buột miệng.

Đế Phát Y nhướn mày: "Hắn cần hay không thì liên quan gì tới bốn tọa?"

"Chẳng phải ngươi thích....." Cố Tích Cửu nói được một nửa thì kịp thời phanh lại!

Chỉ sợ đây là bí mật trong lòng của Đế Phát Y, nàng mù quáng tiết lộ chẳng phải là tự mình tìm chết?

"Ngươi muốn nói điều gì?" Đế Phát Y nhất thời không đoán ra được câu nói tiếp theo của nàng, khẽ nhíu mày.

"Ngươi thật sự không cần cỏ này?" Cố Tích Cửu không muốn giải thích với hắn, chỉ đi thẳng vào chủ đề.

"Bốn tọa đã nói, cỏ này vô dụng đối với bốn tọa." Đế Phát Y nói giọng nhẹ nhàng: "Ta không cần phần tạ lễ này của nàng!"

"Vậy ngươi muốn cái gì?" Cố Tích Cửu không muốn thiếu nợ ân tình, nếu có thể hoàn trả được càng sớm càng tốt: "Chỉ cần ta có thể làm được, ta nhất định....."

Nàng còn chưa kịp nói hết câu, bóng người trước mắt hoa lên một cái, Đế Phát Y trực tiếp ôm nàng vào trong ngực!

Cố Tích Cửu biến đổi sắc mặt: "Ngươi ——"

"Mau thuận đi! Phía trái năm dặm!" Đế Phát Y cấp tốc mở miệng ở bên tai nàng.

Cố Tích Cửu không kịp hỏi vì sao, lập tức mang theo hắn thuận đi.....

Thân ảnh của hắn và nàng vừa mới biến mất, trên không trung nơi xa tối sầm lại, một con chim đại bàng mắt vàng hiện ra, có một vị hắc y nhân đang đứng trên đó.

Hắc y nhân dường như đã nhận ra điều gì đó, vỗ nhẹ trên đỉnh đầu của đại bàng mắt vàng một cái, chim đại bàng gấp hai cánh lại, bay xuống phía dưới, dừng ở trong khu rừng đầy quả dại.

Trong rừng quả còn có những thi thể độc vật bị Đế Phát Y giết chết chưa kịp xử lý. Hắc y nhân xoay chuyển xung quanh những độc vật đó một lúc, xem xét miệng vết thương trên độc vật đó một chút, đôi mắt hơi sáng!

Hắn giống như gió xoáy xem xét xung quanh rừng quả một chút, nhưng không tìm thấy tăm hơi của người mà hắn muốn tìm, thậm chí cũng không tìm được hơi thở của người nợ rồi đi.

Vì sao lại như thế?

Rõ ràng công lực của người nợ đã bị hao tổn rất nhiều, chắc hẳn là không thể nhanh chóng di chuyển được, vì sao có thể biến mất không thấy?

Hắc y nhân đứng tại chỗ một lát, vỗ nhẹ lên đầu đại bàng một cái: "Tiêu, tìm hắn cho ta! Hắn không thể chạy xa!"

.....

Trong một cái sơn động.

Đây là một cái son động không có lối vào lối ra. Nói chính xác hơn, đây là hang động đá vôi ngầm đã bị nước ăn mòn.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 269: Hắn sẽ sợ ai? Đang tránh né ai?

Trong son động không có cửa ra vào tất nhiên là hoàn toàn tối đen, thậm chí duỗi tay ra cũng không thể nhìn thấy năm ngón tay.

Cố Tích Cửu có thị lực tốt như vậy cũng chỉ có thể mơ hồ thấy hình dáng của Đế Phát Y, hắn vẫn đang ôm nàng!

"Như thế nào....." Cố Tích Cửu vừa mới mở miệng nói, đã bị một ngón tay của hắn đè miệng nhỏ lại, rõ ràng là muốn nàng im tiếng.

Trong đầu Cố Tích Cửu quét qua một loạt dấu chấm hỏi, vị Tà thiên sư này rất mạnh, hắn sẽ sợ ai? Đang tránh né ai?

Hắn thở ra rất nhẹ, nhưng bởi vì quá gần lỗ tai của nàng, Cố Tích Cửu vẫn có thể cảm nhận được hơi thở ấm áp của hắn.

Cố Tích Cửu luôn bị hắn ôm như vậy thì có chút không được tự nhiên, nàng tránh một tránh, ý tứ rất rõ ràng —— buông ta ra!

"Tích Cửu, nàng muốn báo đáp ân tình vừa rồi của ta?" Đế Phát Y gần như cắn vào lỗ tai của nàng để nói.

Cố Tích Cửu hơi căng thẳng, gật đầu.

Trong thế giới đen tối như vậy, một nam một nữ ôm nhau, giọng nói từ tính của hắn gần như thổi vào trong lỗ tai của nàng, khiến lỗ tai luôn mẫn cảm của nàng nóng rất giống như bị dính nước sôi cay.

Lúc này hắn sẽ nói ra yêu cầu gì?

"Vậy bắt đầu từ bây giờ, nàng hãy làm hộ pháp cho bốn tọa nửa canh giờ. Trong nửa canh giờ này nếu như bị người tìm ra và lục soát nơi này, nàng phải chịu trách nhiệm mang theo bốn tọa đang đá tọa thuận đi rồi đi." Đế Phát Y nói rất rõ ràng.

Cố Tích Cửu bắt giắc thở dài nhẹ nhõm một hơi, tiếp tục gật đầu!

Nàng tất nhiên có thể dễ dàng thực hiện được yêu cầu này của hắn.

Đế Phát Y dùng một ngón tay ấn nhẹ ở trên môi nàng: "Bảo bối, hứa rồi thì không thể bỏ rơi bốn tọa lần nữa!"

Cố Tích Cửu bị hắn ôm đến nỗi run rẩy, ngược mắt lạnh lùng nhìn hắn, một đôi con ngươi đen trắng rõ ràng muốn nói "sao ngươi còn không buông tay, chờ ta đâm ngươi một dao mới thả ra phải không?".

Đế Phát Y khẽ cười, rút cuộc buông nàng ra, lấy ra một cái đệm ngọc ngồi xuống, bắt đầu đá tọa.

Tám đệm ngọc dường như mang theo ánh sáng tự thân, mơ hồ chiếu sáng thân thể của Đế Phát Y.

Cố Tích Cửu cũng sờ soạng tìm một cục đá ngồi xuống, nhìn hắn đá tọa, trong lòng bỗng nhiên vừa động!

Hiện tại, phương thức đá tọa của Đế Phát Y tương tự với ca ca chạm ngọc mà nàng nhìn thấy ở trong son động!

Chỉ có cử chỉ tay hơi khác nhau một chút, góc độ hai đầu gối xếp bằng cũng không giống nhau.

Nhưng bộ dáng hắn rũ mắt đá tọa khiến nàng gần như nghĩ rằng bức tượng chạm ngọc kia sống lại.....

Cố Tích Cửu vẫn luôn căng chặt thần kinh, lắng nghe động tĩnh chung quanh.

Cũng may, mặc dù hang động đá vôi này đen tối nhưng lại không có quái thú nào xuất hiện, cũng không phát sinh chuyện lạ, nàng có thể an tâm một chút.

Nàng lại cảm ứng trên người một chút, một đường linh lực đang chậm rãi lưu động ở trong cơ thể nàng, nuôi dưỡng huyết mạch của nàng.

"Tiểu Thương, hiện tại linh lực của ta ở cấp độ nào?" Đối với khái niệm về phân cấp linh lực ở đại lục này, Cố Tích Cửu vẫn không biết nhiều. Ban đầu nàng vốn không có linh lực, vì vậy không thể phán đoán linh lực trong cơ thể như thế nào.

"Cấp hai." Thương Khung Ngọc nói rất chắc chắn, không có một câu vô nghĩa.

Không cao lắm, tên khốn Hầu gia Dung Nghi đã bị nàng giết chết kia còn đạt tới linh lực cấp ba!

"Thấp như vậy?" Cố Tích Cửu tiếc nuối, nàng còn tưởng rằng tiềm năng của mình đã hoàn toàn mở ra.

"Chỉ cần ngưng chăm chỉ tu luyện sẽ càng ngày càng cao....." Thương Khung Ngọc an ủi nàng.

"Ta còn tưởng rằng, thể chất phế vật này của ta một khi có thể tu luyện linh lực là có thể đạt tới cực cao." Cố Tích Cửu vô thức xoay chuyển Thương Khung Ngọc.

Thương Khung Ngọc: "....."

"Chủ nhân....." Thương Khung Ngọc dường như muốn nói lại thôi.

"Có chuyện gì thì cứ nói, đừng ấp a ấp úng!"

"Chủ nhân, thể chất của ngưng thật ra rất đặc biệt, có chút cổ quái....." Rốt cuộc, nó vẫn luôn ở trên người nàng, có thể cảm ứng được tất cả biến hoá trên thân thể nàng.

"Cổ quái ở đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 270: Chuyện gì đã xảy ra với hài tử này?

"Cổ quái ở đâu?"

"Thân thể của ngưng không giống như trời sinh là phế vật, nó giống như đã bị người nào đó dùng thủ pháp đặc biệt phong ấn." Thương Khung Ngọc nói với giọng không chắc chắn.

Cố Tích Cửu kinh ngạc như vậy: "Dùng thủ pháp đặc biệt phong ấn?"

"Đúng vậy, giống như bị phong ấn. Hiện tại ngưng có thể khôi phục được một chút linh lực, có lẽ là do phong ấn bị hỏng một chỗ nào đó. Nếu như cởi bỏ toàn bộ phong ấn, có lẽ ngưng chân chính là thiên tài linh lực, nháy mắt hạ gục tất cả." Thương Khung Ngọc về ra cho nàng một bức tranh đẹp.

Cố Tích Cửu nhíu mày: "Kỳ lạ, thân phận ban đầu của thân thể này thấp kém, tính tình yếu đuối, lại chỉ là nữ nhi của một vị tướng quân, ai sẽ dùng thuật phong ấn để tính kế nàng? Chẳng lẽ là những người đó trong tướng quân phủ? Lãnh Hương Ngọc? Cố Thiên Triều?"

"Chủ nhân, thủ pháp phong ấn thân thể ngưng cực kỳ cổ quái, cũng cực kỳ cao minh. Đừng nói là những người đó trong tướng quân phủ, cho dù là Thái tử Dung Già La cũng không làm được, không đủ công lực."

"Vậy có thể là ai?"

"Không đoán được." Thương Khung Ngọc cũng không hiểu vì sao.

Cố Tích Cửu hơi động trong lòng: "Có thể là Tà thiên sư hay không?!" Rốt cuộc, lần này phong ấn của nàng là do hắn cởi bỏ. Muốn cởi chuông thì cần phải có người cột chuông.....

"Không thể, đúng không? Hắn gây khó dễ cho một tiểu cô nương làm gì?"

Cố Tích Cửu nhớ tới những lời mà Đế Phát Y từng nói về phu nhân tướng quân, trong lòng bỗng nhiên rung động!

Có lẽ những lời mà Đế Phát Y từng nói, có phần nào đó đúng là thật sự!

Ví dụ như La Tinh Lam đã từng ôm hài tử tới cầu xin hắn.....

Theo những tin tức mà nàng âm thầm tìm hiểu được, mẫu thân La Tinh Lam của thân thể nguyên chủ này là người hành động và nói chuyện giống như nam nhân. Khi bà ấy còn chưa lập gia đình đã là nữ tử kỳ lạ, tiêu sái lang bạt giang hồ. Sau khi bà ấy gả cho Cố Tà Thiên, lúc này mới ở nhà giúp chồng dạy con. Vì thế, không có gì ngạc nhiên khi bà ấy quen biết Tà thiên sư.

Tuy nhiên, thân phận Tà thiên sư cao như vậy, nếu hài tử của La Tinh Lam không gặp phải tình huống cực kỳ đặc biệt, có lẽ bà ấy cũng sẽ không liều chết chặn đường cầu xin Tà thiên sư.....

Lúc ấy, điều gì đã xảy ra với hài tử này?

La Tinh Lam không có khả năng tìm Tà thiên sư xem tướng cho hài tử mà không có lý do chính đáng, đúng không?!

Hiện tại chân tướng có lẽ chỉ có Đế Phát Y mới biết, nhưng nếu hắn không muốn nói ra, chỉ sợ nàng nhất thời vòng vèo cũng hỏi không ra.

Nàng xoa xoa ấn đường. Thôi, có một số chân tướng nếu như chưa tới thời điểm sẽ không thể lộ ra. Hiện tại dù sao nàng cũng khôi phục được một ít linh lực, sau này nàng có thể tu luyện pháp thuật có liên quan tới linh lực. Hơn nữa, thuật thuật di của nàng cũng nhờ đó mà được cải thiện rất nhiều.

Vừa rồi khi nàng mang theo Đế Phát Y thuận di, quả thực giống như nàng định vị rất chuẩn, không hề có sai lệch nào so với phán đoán trước đó của nàng. Trước đây, đó là sự tình gần như không có khả năng!

Nếu vậy, cho dù nàng bị ném vào trong rừng rậm hắc ám cũng chưa chắc sẽ bỏ mạng, nàng có một nửa cơ hội sống sót để chạy ra ngoài!

Chỉ cần nàng có thể chạy ra khỏi rừng rậm hắc ám, nàng sẽ hoàn toàn tự do, Tà thiên sư sẽ không còn có lý do để bắt nàng nữa, sẽ không còn âm hồn bắt tán tiếp tục theo dõi nàng.

Đối với Long Tư Dạ, mục tiêu chủ yếu hắn chắc chắn là Huyền hành thảo. Khi tới thời điểm vạn bất đắc dĩ, nàng sẽ dùng Huyền hành thảo để áp chế hắn, buộc hắn hoàn toàn buông tay.....

Hiện tại nàng vẫn không phải là đối thủ của hắn, dùng cứng đối cứng với hắn không thể nghi ngờ là lấy trứng chọi đá. Hơn nữa, Huyền hành thảo đối với nàng mà nói đã mất tác dụng, cho dù hủy diệt hay đưa cho hắn cũng đều không sao.

Trong lòng nàng đang cân nhắc những gì nên làm trong tương lai, bất chợt nhận thấy có thứ gì đó nhảy lên!

Bên ngoài có người!

Nàng và Đế Phát Y đang ở trong sơn động không có lối vào, bên ngoài bị ngăn cách bởi một vách núi. Vách núi này dày khoảng hai thước, có thể cách âm. Nhưng hiện tại nàng đã không còn như xưa nữa, tinh tâm ngồi ở trong động vẫn có thể nghe được động tĩnh bên ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 271: Chẳng lẽ là thật sự?

Bên ngoài ngay từ đầu chỉ có gió gào thét cùng với dã thú ngẫu nhiên đi ngang qua, nhưng giờ phút này lại có thêm một người!

Người nọ hành động cực kỳ lén lút, thậm chí cũng khiến người không thể nghe được hô hấp của hắn, nhưng Cố Tích Cửu vẫn có thể cảm ứng được hắn! Bán năng của nàng thậm chí cảm ứng được mối nguy hiểm rất lớn!

Người kia có lẽ là người mà Đế Phát Y vừa rồi muốn tránh né ——

Cố Tích Cửu không cảm lòng được, nhìn về phía Đế Phát Y, thấy hắn vẫn nhắm mắt lại như cũ, trên người có ánh sáng nhè nhẹ tản ra, nhìn qua giống như kim quang Phật Đà.

Phi, người này không giống như Phật Đà, chẳng khác gì Tu La.

Nhiều nhất, hắn chính là Tu La khoác áo Phật Đà.....

Đã gần nửa canh giờ, có lẽ hắn sắp vận công xong?

Nàng vừa lắng nghe động tĩnh bên ngoài, vừa lặng lẽ đi tới gần bên người Đế Phát Y.

Nếu nàng đã hứa với hắn sẽ mang theo hắn rời đi, nàng sẽ làm được. Khi tới thời điểm tất yếu nàng sẽ bế hắn lên chạy trốn!

Bên ngoài hơi thở người nọ càng ngày càng gần, tiếp theo liền truyền đến âm thanh gõ nhẹ ——

Cố Tích Cửu nín thở, tiếng gõ nhẹ của người bên ngoài không phải là gõ cửa lịch sự, mà là đang kiểm tra xem vách núi này có trống rỗng hay không!

Tiếng gõ vang lên hai lần thì lập tức dừng lại, tiếp đó là một luồng uy áp cường đại bức thẳng tới vách đá ——

Vách đá dày hai thước này tạo ra một tiếng động lạ, có dấu hiệu sụp xuống!

Không hay, chỉ sợ người này nhảy mất sẽ phá vỡ vách đá rồi đột nhập vào trong!

Cố Tích Cửu không hề do dự, tiến lên một bước và ôm lấy Đế Phát Y ——

Hắn ngồi như vậy, nàng chỉ có thể ôm theo chiều ngang. Một cái cánh tay của nàng đặt ở sau lưng hắn, một cánh tay khác đặt giữa chân cong của hắn ——

Hắn có vóc dáng cao ráo, trong khi Cố Tích Cửu lại nhỏ nhỏ gầy gầy, khi thực hiện động tác này nàng thật sự phải cố hết sức!

Khi nàng đang muốn ôm hắn trên tay, hắn bỗng nhiên mở mắt ——

Cánh tay Cố Tích Cửu cứng đờ, khoanh khắc hắn bất chợt mở to đôi mắt, đáy mắt dường như có ánh sáng lưu động, giống như hồ sâu không đáy sẽ hút người vào trong đó!

Cố Tích Cửu hơi động trong lòng: "Người ——"

"Ầm ầm——" Vách đá bên ngoài cuối cùng cũng hoàn toàn sụp xuống, một người đạp qua đồng đá vụn đang bay tán loạn đi tới.....

Cả người Cố Tích Cửu căng thẳng, không kịp có thời gian làm động tác gì, bỗng nhiên cảm thấy cánh tay trống rỗng. Đế Phát Y đã đứng thẳng ở trên mặt đất, thân nhiên mỉm cười với người vừa phá vách đá đột nhập vào trong: "Hữu thiên sư lỗi đỉnh hỏa bạo như vậy tiến vào, là vì muốn tìm bản tọa?"

Người tới một thân áo đen, trên mặt mang mặt nạ lạnh băng, nhưng khí thế và phong độ kia lại khiến Cố Tích Cửu cảm thấy quen thuộc.

Hữu thiên sư Thiên Tế Nguyệt!

Không ngờ Đế Phát Y vừa rồi tránh né lại chính là người này!

Nghe đồn, mặc dù Tả Hữu thiên sư làm quan cùng triều, nhưng lại là đối đầu sống chết, luôn luôn bất hòa, chẳng lẽ chính là sự thật?

Ánh sáng chiếu vào phía trong hang động, Tả Hữu thiên sư đứng đối mặt với nhau.

Đế Phát Y nhàn nhã như gió, Thiên Tế Nguyệt trầm tĩnh như biển.

Ánh mắt Thiên Tế Nguyệt dừng ở trên người Đế Phát Y, một lát sau khẽ mỉm cười: "Bản tọa cảm ứng được Đế huynh đang ở chỗ này, vốn tự hỏi vì sao một người như Đế huynh lại ở nơi hoang vắng như thế, sợ Đế huynh có điều gì không ổn, vì vậy nên tới nhìn xem. Không ngờ Đế huynh lại giấu Cố tiểu thư ở sau vách núi này, làm gì ở đây?"

Đế Phát Y đặt một cánh tay ở trên vai Cố Tích Cửu, lười biếng cười cười: "Thì ra Tế Nguyệt huynh vì không yên tâm nên đến nhìn xem. Bản tọa còn tưởng rằng người nhân lúc cháy nhà mà đi hỏi của nên mới tới đây."

Thiên Tế Nguyệt hơi chớp chớp đôi mắt, nói giọng lạnh lùng: "Người suy nghĩ nhiều! Sao người lại ở chỗ này?"

Đế Phát Y nửa dựa vào trên vách núi đá: "Hành tung của bản tọa cần phải bẩm báo với Hữu thiên sư?"

Thiên Tế Nguyệt: "....." Tài ăn nói của hắn rõ ràng kém xa Đế Phát Y, vì thế dứt khoát không nói chuyện nữa, một đôi con ngươi sắc bén nhìn hai người.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 272: Nguy cơ cứ như vậy giải trừ?

Đế Phát Y thở dài: "Bản tọa bị thương, công lực đã bị xói mòn hơn phân nửa, vốn định tìm chỗ nào yên lặng tĩnh dưỡng một chút, không ngờ bị các hạ tìm tới, gián đoạn quá trình vận công khôi phục của ta. Nếu Hữu thiên sư muốn nhân cơ hội lúc này để báo thù, có lẽ ta cũng không có biện pháp."

Trái tim Cố Tích Cửu nhảy lên, Thiên Tế Nguyệt rõ ràng là tới không có ý tốt, Đế Phát Y bị điên rồi sao? Sao lại nói thật hết như thế?! Điều này chỉ sợ Thiên Tế Nguyệt sẽ gây khó dễ!

Thiên Tế Nguyệt chớp chớp mắt, vẫn không nói chuyện, uy thế quanh thân mơ hồ tăng mạnh.

Có phải hai người bọn họ sẽ đánh nhau một trận khốc liệt ở đây hay không?

Cố Tích Cửu vừa nghĩ tới đây, bàn tay Đế Phát Y đã ấn ở trên vai nàng, khẽ mỉm cười nói: "Hay là Thiên huynh không tin? Vị Cố cô nương này có thể làm chứng. Nàng bị Long tông chủ bắt về Thiên Văn Tông, bản tọa tự mình tới đó cứu người. Mặc dù may mắn thành công, nhưng cũng bị đại trận bảo

vệ núi của hắn gây thương tích. Khi chúng ta đi tới chỗ này thì không thể kiên trì được nữa, vì vậy đã ngã xuống từ trên mây..... tới bây giờ vẫn còn có chút đầu vàng mắt hoa. Hiện bốn tọa tay trái gà không chặt, hành động còn cần vị Cổ cô nương này hộ giá, thật sự là hoàn toàn thảm. Nếu Thiên huynh muốn động thủ, thật ra đây là lúc tuyệt hảo nhất."

Thời điểm hắn nói chuyện, trên trán còn thấm ra mồ hôi hột, sắc mặt cũng cực kỳ tái nhợt, bộ dáng quả nhiên cực kỳ suy yếu.

Thiên Tế Nguyệt hừ một tiếng, dứt khoát quay đầu rời đi, bay ra bên ngoài tìm đại điều mắt vàng, chớp mắt đã bay xa.

Cổ Tích Cửu:"..... "

Nguy cơ cứ như vậy đã được giải trừ?!

Điều này quả là có chút quá dễ dàng!

"Người đang dùng Không Thành Kế? Công lực của người thật sự vẫn chưa khôi phục, đúng không?" Cổ Tích Cửu không nhịn được mở miệng.

Đế Phát Y ngồi ở trên một tảng đá xanh, nhẹ nhàng nói: "Sao có thể khôi phục nhanh như vậy! Bốn tọa chỉ có thể dùng chiến thuật hư hư thực thực như vậy, thật ra là muốn hắn sợ mà chạy."

"Vậy thì hắn bị lừa quá dễ một chút." Cổ Tích Cửu lắc đầu.

Nàng có cảm giác Hữu thiên sư Thiên Tế Nguyệt thật sự không giống như nhân vật đa nghi giống như Tư Mã Ý, nhưng lại có chút tương đồng giống Tư Mã Ý.

Xem ra trước đó Đế Phát Y đã lừa Thiên Tế Nguyệt nhiều lần, vì vậy nên mới giống như chim sợ cành cong như thế.....

"Bởi vì vừa rồi bốn tọa có ý nói ra sơ hở, mặc dù đại trận bảo vệ núi của Thiên Vấn Tông lợi hại, nhưng lại không thể nào khiến ta bị thương. Hơn nữa, nếu đại trận bảo vệ núi thật sự phát động, người ở bên ngoài cũng có thể nhìn ra được. Thiên Tế Nguyệt chắc hẳn đã đi qua Thiên Vấn Tông, biết đại trận bảo vệ núi chưa từng phát động. Vì vậy bốn tọa càng nói như thế, hắn càng không dám vọng động." Lúc này tâm tình của Đế Phát Y rất tốt, nhẹ giọng giải thích với Cổ Tích Cửu.

"Hắn thường xuyên bị người lừa, đúng không?" Cổ Tích Cửu hỏi ra vấn đề mấu chốt.

"Ồ, nàng thật thông minh!" Đế Phát Y giờ tay xoa đầu nàng, cười khê: "Một người thường xuyên bị lừa, khi hành động tất nhiên sẽ cẩn thận hơn một chút, không có gì đáng trách."

Cổ Tích Cửu nhanh tay nhanh mắt, tránh thoát khỏi bàn tay của hắn.

Có lẽ hôm nay Đế Phát Y rất thích nói chuyện, cũng có lẽ là hai người đã trải qua một khoảng thời gian đồng cam cộng khổ, Cổ Tích Cửu không còn nhiều cố kỵ khi nói chuyện với hắn nữa. Nàng buột miệng thốt ra một câu: "Người và Hữu thiên sư có thù hận gì?"

"Ừ, chỉ là chính kiến bất đồng mà thôi, thật ra cũng không nhiều thù lắm. Nếu như phải khẳng định tìm ra thù hận, bốn tọa giết đồ đệ của hắn có được tính hay không?"

Cổ Tích Cửu: "..... Hắn có mấy đồ đệ?"

"Chỉ một." Đế Phát Y thở dài: "Hắn là người tương đối cầu kỳ, vì vậy khi chọn đồ đệ cũng rất nghiêm khắc. Qua vài thập niên hắn mới thu nhận một tên đồ đệ kia, vì thế hắn đã xem tên đó giống như bảo bối."

Cổ Tích Cửu nói không nên lời.

Giết đồ đệ duy nhất của người ta, làm gì có chuyện chính kiến bất đồng. Đây rõ ràng là huyết hải thâm thù!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 273: Dao này không nhận ra các hạ

Chẳng trách Hữu thiên sư nhìn thấy hắn liền giống như gà chọi!

Nếu như nàng có một đồ đệ mà mình vất vả dạy dỗ bị hắn giết chết, nàng cũng sẽ tìm hắn liều mạng!

"Vì sao lại giết đồ đệ của hắn? Đồ đệ của hắn phạm vào tội lớn? Đúng rồi, đồ đệ của hắn là nam hay là nữ?" Kiếp trước Cổ Tích Cửu từng đọc rất nhiều

tiểu thuyết về tình yêu sư đồ. Lúc này, nàng có trực giác Hữu thiên sư Thiên Tế Nguyệt và đồ đệ của hắn có lẽ cũng có cảm xúc nào đó không thể nói ra.

Đế Phát Y lại đặt một cánh tay ở trên vai nàng: "Tiểu Tích Cừ, tính hiếu kỳ trong lòng nàng quá nặng. Nhớ kỹ một câu của bổn tọa, tính hiếu kỳ không những có thể hại chết một con mèo, mà còn có thể hại chết người. Nếu nàng muốn sống lâu lâu một chút, phải kiềm chế tính hiếu kỳ của mình một chút....."

Cố Tích Cừ: "....."

Đạo lý này nàng hiểu rõ hơn bất kỳ người nào, hơn nữa ngày thường nàng cũng không phải là người hay tò mò. Chẳng qua tối nay..... tối nay bản thân nàng đúng thật là hơi tò tính một chút!

Nàng cũng cười, giờ tay nhanh nhẹn đẩy cánh tay hắn ra, lui về phía sau vài bước, thờ ơ nói: "Nếu ngươi muốn sống sót trở về, ngươi nên loại bỏ tật xấu thích động tay động chân một chút!"

Đôi mắt Đế Phát Y chợt lóe, giờ tay muốn kéo nàng tới gần tý nữa: "Đừng chạy!"

Bàn tay của hắn thiếu chút nữa đã đâm vào con dao nhỏ đã bị tẩy độc bảy màu của nàng!

Cố Tích Cừ đang ôm dao trước ngực, cười như không cười mở miệng: "Cẩn thận một chút, ta có thể nhận ra các hạ, nhưng dao này của ta lại không nhận ra được các hạ!" Nàng lại lui về phía sau một bước, nhẹ nhàng mở miệng: "Yên tâm, ta sẽ không chạy."

Nàng đã chạy mấy lần nhưng đều bị hắn truy bắt, vậy thì tốt hơn vẫn nên trực tiếp đối mặt.

Tiểu nha đầu này thật ra rất có khí chất, mặc dù nhỏ yếu nhưng không chấp nhận bị sỉ nhục ——

Đế Phát Y đứng lên: "Đây không phải là nơi để bổn tọa đã tọa tĩnh dưỡng, vừa rồi Thiên Tế Nguyệt sợ quá chạy mất, nhưng nếu hắn quay lại lần nữa chúng ta sẽ gặp phiền toái. Chúng ta nên quay về thôi".

Hắn vừa mới nói tới đây, bên ngoài đã xuất hiện một cái bóng. Thiên Tế Nguyệt hiện thân ở trước cửa động: "Ngươi cho rằng ta là chuột hay sao? Sao có thể dễ dàng vì quá sợ ngươi mà chạy mất!"

Đế Phát Y: "....."

Cố Tích Cừ: "....."

.....

Bầu trời giống như mặt biển, mây trắng bồng bềnh giống như sóng nước.

Cố Tích Cừ ngồi ở trên lưng độc giác thú, mím môi nhìn Đế Phát Y đang ngồi đối diện.

Người này môi hồng răng trắng, làm gì nhìn thấy một chút dấu vết bệnh tật?

Hắn cũng không giống như người vừa mới đánh nhau xong, áo tím của hắn vẫn sạch sẽ, mỗi một nếp uốn đều hiện ra sự tiêu sái phong lưu.

Lúc này hắn đang nhả khói một cây sáo, tiếng sáo chậm rãi, giống như chim én nhẹ nhàng bay qua sóng gió, giống như con cá đang bơi lội dưới nước, làn điệu nhàn nhã trong trẻo, giống như mây trắng đang lang thang giữa ánh trăng trên bầu trời bao la.

Cố Tích Cừ nhớ tới một hồi đánh nhau lúc trước, không nhịn được xoa xoa ấn đường.

Hữu thiên sư đáng thương, lại bị Tà thiên sư tính kế!

Vừa rồi Đế Phát Y và nàng bí mật nói chuyện với nhau ở trong sơn động, cuối cùng đã thu hút Thiên Tế Nguyệt hiện thân.

Thiên Tế Nguyệt vốn đang muốn hung hăng đánh nhau một trận với Đế Phát Y để báo thù cho đồ đệ, vì thế nên vừa hiện thân thì lập tức đánh ra một chiêu!

Một chương kia quả thực chính là kinh thiên động địa, đủ khả năng đánh bay Đế Phát Y nhìn qua rất ốm yếu lúc đó!

Kết quả, Đế Phát Y yếu đuối mong manh bỗng nhiên không còn cảm giác ốm yếu nữa.....

Hai đại cao thủ giao đấu với nhau quả thực là kinh thiên động địa, quỷ thần khiếp sợ. Toàn bộ đỉnh núi đều bị bọn họ san phẳng!

Võ công của Thiên Tế Nguyệt ngang tầm với Đế Phát Y, nhưng khi mới bắt đầu đánh nhau hắn lại cho rằng Đế Phát Y đã nỗ lực hết đà, nhất thời khinh địch. Kết quả, từ lúc bắt đầu hắn đã bị Đế Phát Y đột nhiên bùng nổ ngăn chặn, mất đi tiên cơ. Vì vậy càng ngày hắn càng trở nên bị động, căn bản không thể lật ngược tình thế.....

Cho đến khi Thiên Tế Nguyệt nôn ra máu, bị trọng thương không đứng dậy được, Đế Phát Y mới ung dung thả lỏng tay.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 274: Tính kẻ người, chết không đền mạng!

Đế Phát Y mới ung dung thả lỏng tay, thò ơ nói một câu: "Vừa rồi ngươi sợ quá chạy mất vẫn còn tốt hơn!"

Hắn lại búng búng ống tay áo, ngẩng đầu nhìn ánh trăng trên bầu trời, nhẹ nhàng mỉm cười với Thiên Tế Nguyệt: "Trăng ở đây rất sáng, linh khí sung túc, là nơi tu luyện rất tốt. Các hạ không ngại thì hãy ở đây nghỉ ngơi thêm một chút, chắc chắn sẽ có thu hoạch."

Sau khi nói xong lời này, hắn liền trực tiếp triệu độc giác thú, sau đó tiêu dao chờ Cổ Tích Cửu rời đi.

Phúc hắc, biến thái!

Ăn thịt người không thêm nhả xương!

Tính kẻ người, chết không đền mạng!

Đáng sợ hơn chính là, nàng còn giống như một kẻ đồng lõa ——

Thiên Tế Nguyệt rốt cuộc có ơn với nàng, nhưng trong lúc vô tình nàng lại khiến hắn gặp rắc rối.

Vấn đề là nàng không hề nghĩ rằng, vừa rồi Đế Phát Y nói chuyện với nàng là cố ý để Thiên Tế Nguyệt đang ẩn nấp bên ngoài nghe thấy.....

Không trách được Thiên Tế Nguyệt đa nghi giống như Tư Mã Ý. Phương thức lừa người của Đế thiên sư thật sự khiến người khó lòng phòng bị!

Cổ Tích Cửu nhìn độc giác thú dưới thân đang vờn vàng bay nhanh, lại nhìn nhìn về phía Đế Phát Y đang thản nhiên đứng nơi đó thối sáo giống như tiên nhân. Trong lòng nàng bỗng nhiên hiện lên một nghi vấn, vừa rồi khi Đế Phát Y bị thương, vì sao độc giác thú không hề xuất hiện? Hắn bị thương, nó cũng lặn mất ——

Đế Phát Y thổi xong một khúc, buông cây sáo trong tay nhìn nàng: "Bồn tọa thối như thế nào?"

"Rất hay." Cổ Tích Cửu cho hắn một nhận xét ngắn gọn.

"Có cảm tưởng gì?"

"Ta không thể thối được."

Đế Phát Y: "....." Hắn thở dài: "Ta cảm thấy lúc này nàng nên hoan nghênh ta một chút."

"Hoan nghênh ngươi một chút, ngươi sẽ không thí nghiệm ta sao? Hoặc là bớt nghiêm khắc khi thí nghiệm ta?"

"Sẽ không!" Đế Phát Y chặn đứng.

"Ta không hoan nghênh ngươi, ngươi sẽ báo thù ta lúc làm thí nghiệm, gây khó khăn cho ta?"

"Tất nhiên cũng không. Ta đường đường là Tà thiên sư, đâu phải là người như vậy."

"Vâng, Tích Cửu cũng cảm thấy Tà thiên sư đại nhân là người có đạo đức tốt. Nếu đã như vậy, ta còn hoan nghênh ngươi làm gì?"

Đế Phát Y: "....."

Hắn hơi mỉm cười: "Quả nhiên là tiểu cô nương thú vị." Không biết từ chỗ nào, hắn xách ra một cái bàn ngọc nhỏ, trên bàn bày đầy trái cây và thức ăn, thậm chí còn có hai con cá!

"Còn một canh giờ nữa là có thể hồi kinh, ngày mai sau khi nàng thí nghiệm xong còn phải tới rừng rậm hắc ám, không biết kiếp này có thể gặp lại nàng nữa hay không. Bồn tọa thật sự cảm thấy rất buồn, một bàn này xem như bồn tọa tiễn biệt nàng."

Cổ Tích Cửu: "....." Nàng cười cười, không nói chuyện.

Nàng cũng không khách khí với hắn, bắt đầu cầm đũa lên ăn.

Rõ ràng Đệ Phát Y đã lấy những con cá kia từ trên bàn tiệc toàn cá của Long Tư Dạ, không ngờ vẫn rất tươi mới, thậm chí chúng còn giống vừa mới được nấu chín.

Hương vị cũng là hương vị Long Tư Dạ đã nấu, không khác với nàng nấu lắm.

Sau khi Cố Tích Cừ ăn được vài miếng, nàng liền bắt đầu cân nhắc sau này mình nên thay đổi cách chế biến món cá.....

.....Edit: Emily Ton....

Đó là một ngày đẹp trời.

Mặt trời đặc biệt ấm áp trong những ngày mùa thu.

Trong đế đô Phi Tinh Quốc, một tin tức giống như gió thổi, truyền khắp phố lớn ngõ nhỏ.

Buổi trưa hôm nay, nữ nhi phế vật của Cố tướng quân Cố Tích Cừ sẽ thí nghiệm ở Khải Thiên Đài.

Tin tức này giống như một gáo nước lạnh rơi vào trong chảo dầu, toàn bộ đế đô sôi trào.

Sáng sớm tinh mơ, bất kỳ người nào vừa nghe được tin tức này cũng lập tức chạy về hướng Khải Thiên Đài. Tất cả những con đường dẫn tới Khải Thiên Đài đều chật kín người.

Đương nhiên, những khách điểm từ lâu gần Khải Thiên Đài càng là kín người hết chỗ.

Kính Thiên Lâu chính là một toà lầu trong đó.

Tòa lầu này có quy mô không nhỏ, thức ăn lại đắt, ngày thường chỉ có ba mươi bốn mươi phần trăm khách nhân, hiện tại lầu trên lầu dưới đều chật kín người.

Hơn nữa, người có thể tranh được một chỗ ở đây, đều là những đại quan hoặc quý nhân đế đô.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 275: Có bị tổn thương khi nghe thấy hay không?

Khi đám đông lớn hơn, bọn họ sẽ ồn ào hơn. Những người dùng bữa ở đây đều thảo luận về tất cả các loại tin đồn từ trời Nam đất Bắc.

Nhưng lần này bọn họ chỉ thảo luận một việc —— Rốt cuộc, Cố Tích Cừ có phải là đệ tử thiên bẩm hay không.

Mặc dù gần đây Cố Tích Cừ tạo ra không ít kỳ tích, nhưng danh tiếng phế vật xấu xí của nàng cũng cực kỳ vang dội, vì thế bọn họ vẫn rất hoài nghi về lời tuyên bố nàng là đệ tử "thiên bẩm".

"Các ngươi nói xem, Cố lục tiểu thư ngày ấy rốt cuộc đã trốn thoát như thế nào?" Trên bàn có người nào đó mở miệng.

"Ta nghe nói, không phải tự nàng trốn thoát. Người chủ mưu thật sự là Long tông chủ..... Nghe nói lần này Tả thiên sư đã tự mình tới Thiên Vấn Sơn mang người về đây." Có người nhận được tin tức chính xác.

"Kỳ lạ, Long tông chủ luôn luôn không hỏi thế sự, lần này vì sao lại cướp một tiểu cô nương?"

"Có lẽ vì ngưỡng mộ tài năng?"

"Không có khả năng! Kỳ tài y học trên đời này không ít, không biết bao nhiêu kỳ tài muốn bá làm môn hạ của Long tông chủ nhưng đều bị hấn vô tình cự tuyệt. Nghe nói hấn không còn thu nhận đồ đệ nào nữa. Thánh nữ Cố Tích Tích có thể bá làm môn hạ của hấn cũng chỉ do ngẫu nhiên..... Người như vậy sao có thể sẽ bởi vì ngưỡng mộ tài năng mà mạo phạm thiên hạ to lớn, chạy đi bắt cóc người sắp sửa làm thí nghiệm thiên bẩm? Không ổn! Ngưỡng mộ tài năng như thế thật sự không ổn!" Một thư sinh rung đùi đắc ý.

"Chẳng lẽ là Long tông chủ thích Cố lục tiểu thư?!" Một người buột miệng thốt ra.

Có người cười khúc khích: "Sao có thể? Mặc dù Cố lục tiểu thư có chút bản lĩnh, tinh thông y học, nhưng tướng mạo nàng ấy rất xấu, trên mặt có một đốm đỏ lớn khiến người kinh tâm động phách, vừa nhìn đã hết muốn ăn, sao Long tông chủ có thể thích nàng? Phỏng đoán này quá không đáng tin!"

Mọi người bắt đầu cười vang, sôi nổi đồng ý.

.....

"Bảo bối, nghe thấy những lời này có phải nàng cảm thấy đau lòng hay không?" Ở phía sau một tấm bình phong, Cố Tích Cửu và Đế Phát Y đang ngồi đối diện nhau, trước mặt là một bàn đồ ăn phong phú.

Cố Tích Cửu lúc này mặc quần áo màu xanh có mũ, trang điểm thành bộ dáng giống như một tiểu công tử đang đi ra ngoài học tập.

Trong khi Đế Phát Y mặc một thân áo choàng trắng màu ánh trăng, phát phối như cao nhân ẩn sĩ.

Cố Tích Cửu cảm thấy Tả thiên sư nhất định lại dùng thuật gì đó, nàng và hân đều tiến vào với dáng vẻ vốn có, nhưng không có bất luận kẻ nào chú ý tới bọn họ.

Cố Tích Cửu uống một ngụm nước, trên khuôn mặt nhỏ không có chút cảm xúc: "Đau lòng cái gì?" Chỉ là lời đồn đãi mà thôi, nàng không để bụng.

Đế Phát Y không nói gì.

Nàng và hân ngồi ở vị trí lâu ba, trên lầu cũng có rất nhiều người. Thậm chí còn có một bàn toàn nữ hiệp hành tẩu giang hồ.

Cuộc thảo luận của bàn kia đặc biệt căng thẳng, cũng thẳng thắn nhất.

"Các ngươi nói xem, khả năng Cố Tích Cửu là đệ tử thiên bẩm là bao nhiêu?"

"Không! Một phế vật sao có thể là đệ tử thiên bẩm?" Một nữ tử mỹ mạo khinh thường.

"Ta cũng cảm thấy không có khả năng. Rốt cuộc, năm đệ tử thiên bẩm khác chính là những nhân vật đứng đầu đại lục này, Tả hữu thiên sư, tông chủ của ba tông phái..... Mỗi một vị đều là thiên tài trong thiên tài, cũng đều là một thế hệ tông sư, linh lực cao kinh người. Cố Tích Cửu là phế vật như vậy, sao có thể đứng ngang hàng cùng với bọn họ? Nói giỡn!"

"Cũng đúng, tiểu nha đầu mới nổi bật được vài lần đã không biết trời cao đất rộng, còn đồng dạng nói mình là đệ tử thiên bẩm. Ha ha, buồn cười!"

"Quá thoải phòng rồi! Lần này xem ra nàng ấy nhất định sẽ rất xấu mặt."

"Đó chỉ là một con gà nhà mà thôi, trên người có thêm mấy cây lông nhiều màu liền cho rằng bản thân mình chính là phượng hoàng. Thật là buồn cười."

"Đúng vậy....."

"Tỷ muội chúng ta thiên tư như thế cũng không dám tự xưng là thiên bẩm, nàng ấy lại dám. Đợi lát nữa chúng ta hãy đi xem nàng xấu mặt, chắc sẽ rất vui!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 276: Ta không hối tiếc!

Một bàn nữ hiệp kia rõ ràng đến từ môn phái nào đó, đang vui sướng đàm luận khi người gặp họa, giọng điệu tràn ngập trào phúng.

"Bị Tả thiên sư đại nhân phán định giả mạo ở trước công chúng, đời này của nàng xem như xong." Bên cạnh có người thở dài.

"Đúng vậy, giả mạo đệ tử thiên bẩm đều sẽ bị ném xuống rừng rậm hắc ám. Nghe nói ngày đó Thái tử đã từng thám hiểm rừng rậm hắc ám, nhưng cũng chỉ tới được đỉnh thứ ba. Bản lĩnh lớn như hân còn bị thương một thân mới thoát ra được, Cố Tích Cửu cô nương là thân thể phế vật, đừng nói đi vào chỗ sâu trong rừng rậm hắc ám, chỉ sợ vừa tới gần đã xong đời rồi!! Thậm chí một khối xương cốt nguyên lành cũng không còn sót lại."

"Đáng tiếc, một thân y thuật của nàng..... Ài."

Đế Phát Y nghe xong một lát, nhìn thoáng qua quần áo các nữ hiệp phía bàn bên kia, chén rượu trong tay không chút để ý chuyển chuyển, sau đó nhìn Cố Tích Cửu một cái: "Vẫn muốn thí nghiệm công khai?"

Cố Tích Cửu nhướn mày: "Vì sao không?"

"Bồn tọa nói rồi, bồn tọa sẽ không thiên vị!"

Cố Tích Cửu rũ mắt: "Chỉ cần ngươi có thể đảm bảo công bằng là được."

Nàng lại cười cười: "Hiện tại thí nghiệm công khai đã được lan truyền, nhiều người tới vây xem như vậy, ngươi không thể đổi ý được, đúng không?"

"Tại sao không? Bỏ tọa làm việc cần gì phải giải thích với bọn họ? Nếu như nàng muốn đổi ý....."

"Ta không hối hận!" Cố Tích Cửu tự tin nói, nàng cần phải tìm cách thoát khỏi bước đường cùng.

Đế Phát Y: "....." Sắc mặt của hắn hơi trầm xuống.

Trên thực tế, tất cả mọi người trong lâu đài đều đang cùng bàn luận về một chuyện, có người vì thích náo nhiệt, có người thì vui sướng khi người gặp họa, có người lại vì tò mò.....

Mặc dù mỗi người đều có tâm lý khác nhau, nhưng đa số đều không xem trọng Cố Tích Cửu. Bọn họ đều cảm thấy, nàng là chim sẻ có thêm mấy cây lông nhiều màu liền xem mình chính là phượng hoàng.....

.....

Gần trưa, chiếc xe của Đế Phát Y lại chậm rãi xuất hiện ở trong không trung. Khải Thiên Đài chính thức mở ra.

Dưới Khải Thiên Đài tập nập biển người, mỗi người đều đang chờ xem.

Mặc dù đã cách vài ngày, nhưng lại chỉ giống như một ngày kéo dài.

Cố Tích Cửu đứng ở bên cạnh Đế Phát Y, nhìn Khải Thiên Đài, sau đó lại nhìn đám người phía dưới, không nhịn được cười tự giễu.

Thời gian dường như đã quay trở lại, thì ra nàng chạy một vòng vẫn quay về điểm ban đầu.

Tuy nhiên, cũng có sự khác biệt. Trước khi trốn chạy, nàng và Tả thiên sư chính là người xa lạ. Sau khi nàng chạy trốn và quay trở về, nàng và hắn đã có một chút giao tình, ít nhất nàng biết hắn sẽ làm mọi thứ một cách công bằng.

Còn có một sự khác biệt lớn chính là, trước khi chạy trốn nàng không có linh lực, nhưng hiện tại nàng lại có linh lực!

Mặc dù linh lực của nàng không mạnh, nhưng nhảy xuống thuyền tuyệt đối không thành vấn đề.

Vì thế, nàng ngẩng đầu nhìn đám quân chúng đang chờ đợi và xem kỳ cảnh.

Khi bọn họ cho rằng phế vật Cố Tích Cửu sẽ không một mình nhảy xuống từ trên con thuyền cao năm sáu tầng, một vạt áo phát phới nhảy tới trên Khải Thiên Đài, thậm chí không hề gây ra tiếng động!

Đám người vốn đang ồn ào lập tức yên tĩnh lại!

Hoàng đế Phi Tinh Quốc kéo theo văn võ bá quan cũng tới, ngồi xuống vị trí đã được chuẩn bị ở trên khán đài. Khán đài này cực kỳ gần với Khải Thiên Đài, vì thế bọn họ có thể nhìn rõ tất cả mọi biến hoá xảy ra trên Khải Thiên Đài.

Đương nhiên, Cố Tích Cửu đứng ở trên Khải Thiên Đài cũng có thể nhìn thấy rõ ràng tất cả những nhân vật ở trên khán đài.

Tuyên Đế, Thái Tử Dung Già La, Bát hoàng tử Dung Triệt, Tứ hoàng tử Dung Sở..... Rất nhiều gương mặt quen thuộc.

Đương nhiên, Cố Tạ Thiên cũng ở trong số đó.

Nhưng chỉ mới mấy ngày ngắn ngủi không gặp, Cố Tạ Thiên dường như già nua hơn nhiều, có thêm mấy sợi tóc bạc trên đầu, nếp nhăn trên mặt cũng nhiều hơn trước.

Kể từ khi Cố Tích Cửu xuất hiện trên chiếc thuyền kia, đôi mắt của ông vẫn luôn chăm chú nhìn nàng. Khi nhìn thấy nàng không mượn bất kỳ ngoại lực nào nhảy xuống từ trên thuyền, trong mắt ông hiện lên vẻ vui mừng!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 277: Thí nghiệm

Ông cũng là chuyên gia võ học, biết rằng nếu không có linh lực cấp hai, tuyệt đối sẽ không thể làm được chuyện đó!

Nữ nhi chỉ mới bị Long tông chủ cứu mấy ngày đã có tiến bộ lớn như vậy! Hơn nữa ông nhìn thấy đốm đỏ trên mặt nàng cũng nhạt đi một chút! Xem ra Long tông chủ thật sự đã trị liệu cho nàng. Y thuật của Long tông chủ quả nhiên thần thông, chỉ mới mấy ngày đã có hiệu quả lớn như thế! Đáng tiếc lại bị Tà thiên sư không tình không lý bắt nàng trở về để làm thí nghiệm. Nếu không, không quá một năm nữ nhi sẽ có một sự thay đổi rất lớn.....

Cố Tạ Thiên nắm chặt tay, lần đầu tiên cảm thấy không thuận mắt khi nhìn Tà thiên sư phong thần tuấn mỹ tựa như tiên nhân, tâm sinh oán khí.

Một khi người bị thí nghiệm bước lên Khai Thiên Đài, người đó sẽ không cho phép nói chuyện với người ở dưới đài.

Cố Tạ Thiên biết rõ điểm này, vì thế mặc dù ông có rất nhiều điều muốn nói với nữ nhi của mình, nhưng lại không dám mở miệng.

Ánh mắt Dung Già La cũng dừng ở trên người Cố Tích Cửu, bộ mặt hần trước sau vẫn luôn trầm tĩnh. Khi Cố Tích Cửu chuyển ánh mắt nhìn qua, hần hiếm khi mỉm cười về phía nàng, giống như đang cổ vũ nhưng cũng giống như đã đưa ra quyết định gì đó.

Ánh mắt Dung Triệt nhìn Cố Tích Cửu có chút phức tạp. Khi Cố Tích Cửu nhìn qua về phía hần, hần làm một thủ thế cổ lên với nàng.

Đối với Dung Sở, hần lại có vẻ mặt hả hê xem náo nhiệt, thậm chí còn có chút vui sướng khi người gặp họa.

Cách Khai Thiên Đài không xa còn có một khán đài được bao quanh bởi màn lụa. Khi màn lụa trên khán đài phát phối rung rinh, có thể nhìn thấy vô số thân ảnh thon thả ăn mặc lòe loẹt như ẩn như hiện.

Khán đài này chính là chuẩn bị cho những nữ tử hào môn, Lãnh Hương Ngọc cùng mấy nữ nhi cũng ở trong đó.

Đương nhiên, còn có tiểu thư phu nhân quý tộc từ những phủ khác đến xem náo nhiệt.

Lãnh Hương Ngọc vốn không muốn đến, nói chính xác thì bà ta hiện tại không muốn gặp người ngoài.

Nữ nhi Cố Thiên Tinh của bà ta vốn là người sắc sảo nhất trong số các tiểu thư quý tộc ở đây. Nàng ta xinh đẹp, thiên phú cao, tính tình hiền lành, biết cách xử sự, là niềm kiêu ngạo của Lãnh Hương Ngọc. Bà ta luôn khoe khoang nữ nhi mình trước mặt các quý phụ kia trong suốt cả buổi gặp mặt.

Nhưng không ngờ trời lại mưa gió thất thường, nữ nhi Cố Thiên Tinh của bà ta lại dính vào vụ bê bối lớn như vậy, thậm chí những gì nàng ta đã từng ngược đãi nữ nhi của tiền phu nhân Cố Tích Cửu cũng bị truyền ra bên ngoài.....

Danh dự của bà ta quả thực xuống dốc không phanh, khi ngẫu nhiên gặp phải đám bạn quen thuộc đó, một đám đều là âm dương quái khí dùng lời nói châm chọc bà ta, khiến bà ta tức giận nhưng không thể làm gì ngoài việc không đi ra ngoài gặp ai.

Hơn nữa Cố Thiên Tinh vẫn còn ở trong nhà giam, Lãnh Hương Ngọc đã hao hết tâm tư nghĩ cách giải cứu nữ nhi, cũng cầu cứu rất nhiều người, nhưng không ai chịu giúp bà ta.....

Chỗ dựa duy nhất của bà ta - Cố Tạ Thiên lại luôn lạnh lùng, không muốn nói chuyện với bà ta, đương nhiên buổi tối cũng sẽ không tới chỗ bà ta.

Mặc dù bà ta vẫn mang danh nghĩa là phu nhân tướng quân, nhưng lại giống như đã bị nhốt vào lãnh cung.....

Bà ta không nghĩ mình đã sai, ngược lại đẩy hết lỗi cho Cố Tích Cửu, hận nha đầu kia từ tận đáy trong lòng!

Vì thế, mặc dù bà ta biết mình sẽ cảm thấy rất khó chịu khi ra tới đây, nhưng bà ta vẫn khẳng khái mang nhóm nữ nhi theo cùng.

Chỉ vì bà ta muốn xem một trò hề, muốn nhìn xem nha đầu kia mất mặt ở trước công chúng, giải thoát sự bức tức trong lòng.

Đương nhiên, bà ta vẫn tuyên bố rằng mình quan tâm tới tên tuổi của nữ nhi này nên mới tới đây, thậm chí còn thể hiện sự quan tâm của mình với nữ nhi này ở trước mặt mọi người.....

Nhưng không có người nào tin bà ta. Rốt cuộc, mọi người cũng không phải là đồ ngốc, ngược lại bà ta còn bị người châm chọc lại vài câu, khiến bà ta cực kỳ bức mình. Vì vậy bà ta dứt khoát không nói gì nữa, chỉ chờ đợi nhìn xem Cố Tích Cửu bị người chê cười

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 278: Là nữ nhân kia sao?!

Bà ta dờ lan can khán đài vô vọng nhìn đám người phía dưới, ánh mắt đột nhiên đóng băng, tay chân lạnh toát!

Có một nữ tử áo đỏ đang đứng ở góc tường phía Tây. Nàng kia dáng người thon thả thướt tha, trên đầu mang mũ có rèm màu đỏ, che khuất khuôn mặt,

trang điểm giống như nữ tử giang hồ.

Xung quanh nàng kia còn có rất nhiều người, có nam có nữ, nhưng tất cả đứng chung một chỗ lại trở thành nền cho nữ tử kia.....

La Tinh Lam!

Hình dáng và khí chất của nữ tử áo đỏ kia cực kỳ giống La Tinh Lam! Thậm chí ngay cả phong cách mặc quần áo cũng giống!

Năm đó, khi Lãnh Hương Ngọc lần đầu gặp La Tinh Lam và được La Tinh Lam giải cứu, bà ấy cũng ăn mặc như vậy, giống như một quả cầu lửa đáp xuống cạnh người.

Nữ tử áo đỏ kia lười nhác đứng dựa vào góc tường, nhìn tư thế của bà ấy chắc hẳn cũng đang hướng về phía trên Khai Thiên Đài.....

Có phải là bà ấy hay không?!

Là nữ nhân kia sao?!

Chẳng phải bà ấy đã nhảy vực chết rồi sao?!

Vách đá kia cao và sâu như vậy, dưới vách đá lại là những con sóng biển dữ dội cùng với đá ngầm, hơn nữa bà ấy còn mất hết nội lực và linh lực, nhảy xuống như vậy sao có thể không chết?!

Mặc dù lúc ấy Cố Tạ Thiên sai người tìm kiếm vài ngày ở dưới vực sâu, nhưng vẫn không tìm được thi thể bà ấy, nhưng khu vực biển đó là nơi nổi danh với những con cá mập, lúc ấy La Tinh Lam nhảy xuống khẳng định đã bị những con cá mập đó ăn thịt, sao bà ấy có thể vẫn còn êm đẹp sống sót trên đời?!

Nếu bà ấy vẫn còn sống, khẳng định sẽ rất nhớ một đôi nhi nữ của mình, đúng không?

Chắc chắn bà ấy sẽ quay trở lại để thăm bọn họ.

Làm sao bà ấy có thể nhẫn tâm thờ ơ nhìn nữ nhi của mình bị khinh bỉ nhiều năm ở tướng quân phủ như vậy?

Có lẽ, đó không phải là bà ấy, chẳng qua chỉ có dáng người và khí chất giống nhau mà thôi, bản thân mình không thể rồi loạn——

Trong đầu Lãnh Hương Ngọc đang xoay chuyển hàng ngàn suy nghĩ, mặc dù bà ta cố gắng an ủi bản thân mình, nhưng trên trán vẫn toát ra một lớp mồ hôi lạnh.

"Mẫu thân, chuyện gì xảy ra với người vậy? Mẫu thân cảm thấy không thoải mái hay sao?" Cố Thiên Y vẫn luôn đứng ở bên người bà ta dò hỏi.

Từ sau khi Lãnh Hương Ngọc trở thành chính thất, những đứa con do các di nương khác sinh ra đều gọi bà ta là mẫu thân, ngược lại gọi mẹ ruột của bọn họ là di nương. Vì vậy, mặc dù Cố Thiên Y không phải do bà ta sinh ra, nàng vẫn phải gọi bà ta một tiếng mẫu thân.

Lãnh Hương Ngọc lắc đầu: "Không có việc gì. Ở đây quá nhiều người, ta hơi nóng một chút."

Bà ta lấy khăn lau mồ hôi, không nhận được lại nhìn về phía phương hướng vừa rồi lần nữa, sửng sốt một lúc.

Nữ tử áo đỏ kia đã biến mất!

Chẳng lẽ bị đám đông chen lấn đẩy đi nơi khác?

Ánh mắt Lãnh Hương Ngọc cố gắng tìm kiếm trong đám đông một lát, nhưng vẫn không tìm được thân ảnh người kia.....

Bà ta không từ bỏ ý định, đang muốn tiếp tục tìm kiếm, bỗng nhiên nghe thấy xung quanh vang lên từng tiếng hít không khí hết đợt này đến đợt khác, có người vui sướng khó tin hô nhỏ: "Trời ơi, tông chủ Cửu Tinh Tông, tông chủ Âm Dương Tông tới rồi!"

Lãnh Hương Ngọc đột nhiên ngẩng đầu, đương nhiên, những người khác cũng lần lượt ngẩng đầu.

Trên không trung xuất hiện hai chiếc xa giá.

Một chiếc tới phía Nam, một chiếc đến từ phía Bắc.

Tới từ phía Nam là một chiếc xe màu đỏ như lửa, kéo xe chính là Xích Diễm Điều đỏ rực như lửa. Đệ tử đi theo đều mặc đồng phục màu xanh lá cây có thêu hình ngôi sao, nhìn qua rất sắc nét rõ ràng.

Tới từ phía Bắc là một chiếc xe màu trắng bạc, kéo xe là phi hành thú cũng màu trắng bạc, những đệ tử đi theo đều là nữ, một thân váy trắng phát phơ, trông giống như những thiên thần.

Những người sống trên đại lục này tất nhiên nhận ra những xa giá như vậy.

Xa giả rực lửa là tông chủ Cửu Tinh Tông, xa giả trắng bạc là tông chủ Âm Dương Tông.

Hai chiếc xe đồng thời dừng lại, màn xe được mở ra, từng người từ trong hai xe bước ra.

Trên xe rực lửa là một người nam tử mặc quần áo đỏ rực như lửa, trên mặt mang một chiếc mặt nạ cau có đỏ thẫm, dáng người đỉnh bạt, đứng ở nơi đó trông giống như một ngọn lửa phản phất trong gió.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 279: Cần phải suy nghĩ nữa sao?

Trên xe trắng bạc là một người nữ tử mặc đồ trắng như tuyết, trên mặt che một mảnh lụa mỏng, chỉ lộ ra một đôi mắt ướt đầm, mặc dù nàng mặc quần áo to rộng không thể nhìn ra dáng người cụ thể, nhưng nhìn vào tư thế có thể thấy được đó là một vị mỹ nhân tuyệt thế.

Bá tánh phía dưới gần như muốn nín thở!

Bá tánh Thiên Tinh Quốc cảm thấy mấy ngày gần đây quả thực là rất may mắn. Vài ngày trước, bọn họ đã được nhìn thấy phong thái của tông chủ Thiên Vấn Tông và Tà Hữu thiên sư, không ngờ hôm nay còn nhìn thấy tông chủ Cửu Tinh Tông và tông chủ Âm Dương Tông cùng đồng thời xuất hiện! Quả thực là phép màu!

Phải biết rằng, năm người này ngày thường gần như không hề hiện thân! Hiện tại lại đồng loạt xuất hiện chỉ trong vòng vài ngày!

Mặc dù những đại nhân vật này khi xuất hiện trước mặt người khác đều mang mặt nạ hoặc mang mạng che mặt, nhưng cũng đủ khiến cho các bá tánh phấn khích.

Đương nhiên, bởi vì hôm nay xuất hiện hai vị đến từ hai quốc gia khác nhau này, còn đảm nhiệm vị trí quốc sư của Hạo Nguyệt Quốc và Triều Dương Quốc, khi bá tánh Thiên Tinh Quốc nhìn thấy hai vị này vẫn có thể kiềm chế được cảm xúc, không hoan hô quý xuống nghênh đón, chỉ lần lượt cúi người hành lễ.

"Nam tử mặc quần áo rực lửa là tông chủ Cửu Tinh Tông, tên là Thiên Nguyệt Nhiễm, tu luyện Hóa Linh Thuật, còn kiêm nhiệm quốc sư của Hạo Nguyệt Quốc, năm nay đã 93 tuổi. Nữ tử mặc áo choàng trắng bạc là tông chủ Âm Dương Tông, tên là Hoa Vô Ngôn, tu luyện Thủy Linh Thuật, đồng thời kiêm nhiệm quốc sư của Triều Dương Quốc, năm nay 86 tuổi....." Thương Khung Ngọc bắt đầu đọc các thông tin cho Cố Tích Cửu.

Cố Tích Cửu: "....."

Quả nhiên không hổ là những nhân vật bá vương trên đại lục này. Bọn họ đều lớn tuổi như vậy, nhưng vẫn có thể duy trì được diện mạo trẻ trung. Xem ra việc tu luyện linh lực đạt tới mức cực cao thật sự có lợi rất lớn, có thể kéo dài tuổi thọ và có thể dưỡng nhan.

"Chủ nhân, ta cảm thấy người nên suy nghĩ vì sao bọn họ lại tới đây, không phải bình luận về thuật dưỡng nhan của bọn họ." Thương Khung Ngọc phản nài.

Cố Tích Cửu khinh thường: "Cần phải suy nghĩ nữa sao? Thí nghiệm công khai cần có hai vị phó thủ, hai vị phó thủ này cần phải có thân phận rất cao, cũng từng là đệ tử thiên bẩm mới được. Bởi vì Long Tư Dạ đã bắt cóc ta một lần, vì thế hẳn ta tất nhiên sẽ bị loại bỏ. Hữu thiên sư Thiên Tế Nguyệt đêm qua bị Đế Phát Y đánh cho choáng váng, hiện tại không biết đang lánh ở xó xỉnh nào đó chữa thương, tất nhiên cũng không tới được. Hai vị này có lẽ là do Đế Phát Y đêm qua mời tới."

Nàng vừa mới giải thích tới đây cho Thương Khung Ngọc, hai vị phía trên vừa mới giá lâm đã từ trên không nhảy xuống.

Thiên Nguyệt Nhiễm của Cửu Tinh Tông không hề kiểu cách, trực tiếp rơi xuống phía dưới giống như viên đạn! Khiến cho trái tim của bá tánh đang vây xem phía dưới cũng nhảy nhanh hơn một nhịp!

Nhưng khi hắn rơi xuống đất lại cực kỳ nhẹ nhàng, rõ ràng là đáp xuống ở trên tấm thảm trắng ở trên đài, nhưng không hề có một sợi lông nào trên thảm cong lên!

Khinh công rất tuyệt!

Cố Tích Cửu là người thạo nghề, không thể cảm lòng âm thầm tán thưởng một câu!

Trong khi tông chủ Âm Dương Tông là Hoa Vô Ngôn lại đang bay xuống một cách duyên dáng, thậm chí còn biến chuyển một chút khi ở trong không trung, sau đó mới nhẹ nhàng đáp xuống đài, khi rơi xuống cũng không phát ra tiếng động.

Những sợi lông trên tấm thảm cong xuống một nửa ở dưới đôi giày thêu của nàng, Cố Tích Cửu không thể nhìn ra được công phu khác của nàng như thế

nào, nhưng khinh công như vậy, Hoa Vô Ngôn xem như thua kém Thiên Nguyệt Nhiễm, nhưng cũng cực kỳ kinh thế hãi tục.

Mặt nạ trên mặt Thiên Nguyệt Nhiễm lạnh lùng, giọng nói rất trong sáng rõ ràng: "Đế huynh, tiểu đệ không tới muộn, đúng không? Ta nhận được tin tức khẩn cấp của người thì lập tức lên đường! Khiến cho cánh của Xích Diễm Điều nhà ta gần như mệt rã."

Sau khi Hoa Vô Ngôn đáp xuống đài cũng chấp tay cười với Đế Phát Y: "Phát Y, đã lâu không gặp." Giọng nói thanh thúy giống như chuông bạc, nghe như giọng của thiếu nữ hai mươi tám tuổi.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 280: Không có gì là không vứt bỏ được

Đế Phát Y cười khê: "Toạ kỵ của các người không tệ, xem như khá mạnh. Nếu như hôm nay tới muộn, ta sẽ phạt các người!"

Thiên Nguyệt Nhiễm cười to: "Không dám! Không dám! May mà không tới muộn!"

Hoa Vô Ngôn cũng khê cong mày, xinh đẹp nói: "Sự tình của Phát Y luôn được ưu tiên hàng đầu."

Ba người tiếp tục hàn huyên vài câu, ngay cả Tuyên Đế trên khán đài cũng đến chào bọn họ.

Cố Tích Cửu không nhịn được khê thờ dài.

"Sao lại thờ dài? Sợ rồi sao?" Thương Khung Ngọc dò hỏi.

Cố Tích Cửu nói: "Trong tiểu thuyết hay phim ảnh thời đại của ta, những giáo phái Âm Dương hay Tích Hoa đều là tà giáo. Hơn nữa, đa số các giáo chủ đều là nam nữ ma đầu thích hái hoa, tu luyện Thái Bỏ Thuật, dung mạo yêu diễm tà mị. Vì vậy ta vẫn luôn cho rằng, tông chủ Âm Dương Tông chắc chắn cũng là loại nhân vật như thế. Không ngờ hôm nay nhìn lại là một vị thanh tao lịch lãm như thế, tú nhả như mỹ nhân, thật sự nằm ngoài dự đoán của ta."

Thương Khung Ngọc: "..... Chủ nhân, người không lo lắng chút nào sao?" Nó luôn cảm thấy, đầu óc chủ nhân này của nó có chút kỳ lạ.

"Có gì phải lo lắng? Ta vốn dĩ không phải là đệ tử thiên bẩm, đợi lát nữa nghiệm ra không phải, ta sẽ ngồi mấy ngày ở trong rừng rậm hắc ám. Nếu đã sớm biết kết quả, vậy lo lắng còn có tác dụng gì?" Cố Tích Cửu đã hoàn toàn nghĩ thông.

"Vậy nếu người đã chắc chắn mình không phải, vì sao còn muốn trải nghiệm công khai? Trước nhiều đôi mắt như vậy, bị tuyên bố là hàng giả, người không cảm thấy sẽ rất mất mặt hay sao?"

"Không cảm thấy." Cố Tích Cửu dứt khoát trả lời.

Dù sao nàng không muốn tiếp tục duy trì thân phận này nữa, mất mặt thì sao? Không mất mặt thì sao? Nàng chỉ muốn đạt được mục đích của chính mình!

Thân phận này có quá nhiều rắc rối, bị vướng vào Long Tư Dạ, bị Đế Phát Y đuổi theo, bị lão hoàng đế ái mộ, còn có hôn ước chưa thể vứt bỏ.....

Tất cả những rắc rối này gộp lại, khiến nàng không thể tự do tự tại tu luyện. Nếu đã như vậy, không bằng đơn giản đánh mất hoàn toàn thân phận này đi. Dù sao sau khi thí nghiệm xong, nàng sẽ bị ném vào trong rừng rậm hắc ám. Trong cảm nhận của tất cả mọi người, Cố Tích Cửu cơ bản đã chết.

Một khi nàng thành công thoát ra khỏi rừng rậm hắc ám, nàng sẽ hoàn toàn thay đổi thân phận của mình và đi tới quốc gia khác. Sau đó tìm một nơi có linh khí nồng đậm và dốc lòng tu luyện, sống một cuộc sống mà mình mong muốn.

Nàng đã lên kế hoạch cho tương lai của mình, hiện tại mất mặt một chút thì có đáng gì đâu?

Thương Khung Ngọc dường như hiểu được kế hoạch của nàng, ngừng lại một chút: "Người có thể buông xuống tất cả mọi người ở đây hay không? Có Tà Thiên hiện tại đối xử với người không tệ, còn xem người là nữ nhi khiến ông ta đặc ý. Đế Phát Y cũng đối xử với người không tệ, thậm chí hẳn còn muốn đính hôn với người..... Dung Già La dường như cũng đối xử khác với người. Từ sau khi người xuất hiện, hẳn vẫn luôn nhìn người....."

"Không có gì là không vứt bỏ được." Cố Tích Cửu lạnh lùng trả lời.

Thương Khung Ngọc: "..... Người thật là máu lạnh!"

Máu lạnh? Có lẽ vậy! Ngay khoảnh khắc khi nàng trọng sinh vào khối thân thể này, nàng đã thề một đời này sẽ chỉ sống vì bản thân mình, sẽ không bị ràng buộc bởi bất cứ kẻ nào.

Nàng chỉ muốn sống tự do ở trong thế giới này, có ân báo ân, có thù báo thù, không bị ràng buộc bởi bất cứ tình cảm nào, bao gồm tình thân, tình yêu

"Thì ra đây là Cổ cô nương." Một giọng nói vang lên ở trước mặt nàng.

Cổ Tích Cửu ngẩng đầu, đối diện với ánh mắt của tông chủ Âm Dương Tông - Hoa Vô Ngôn.

Hoa Vô Ngôn đánh giá nàng từ đầu đến chân, giống như đang nhìn xem một vật lạ. Cổ Tích Cửu thần nhiên đối mặt với Hoa Vô Ngôn, con ngươi trầm tĩnh giống như màn đêm.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 281: Đặc biệt coi trọng

Hoa Vô Ngôn thở dài một tiếng: "Đây là lần đầu tiên có một hải tử nhỏ như vậy công khai thừa nhận mình là thiên bẩm. Rất có dũng khí, khí chất cũng không tệ."

Ánh mắt Thiên Nguyệt Nhiễm phía sau mặt nạ cũng quét qua Cổ Tích Cửu đánh giá một lượt, ánh mắt của hắn rất có xâm lược tính, gần như có thể nhìn thấu tận xương cốt của Cổ Tích Cửu. Sau khi nhìn một lát, hắn có chút kinh ngạc: "Chẳng phải nói, nàng là phế vật linh lực hay sao? Sao bỗng tọa có thể nhìn thấy linh lực trong cơ thể nàng đã đạt tới cấp hai?"

Ánh mắt người này thật ra rất sắc bén!

Cổ Tích Cửu chỉ hơi nhấp môi không nói gì.

"Trước đó gân mạch nàng bị tắc nghẽn, bỗng tọa dùng một chút dược vật, giúp nàng mở ra." Đế Phát Y nói với giọng nhàn nhã.

Hoa Vô Ngôn sững sốt, ngẩng đầu nhìn về phía Đế Phát Y, ánh mắt mơ hồ có chút phức tạp, há miệng ra giống như muốn nói điều gì, nhưng rốt cuộc lại không nói ra.

Thiên Nguyệt Nhiễm nhướn mày, tò mò nhìn Đế Phát Y: "Chắc là gân mạch của nàng bị tắc nghẽn không giống như bình thường, đúng không? Nếu không, với thực lực của tướng quân phủ, sớm đã giúp nàng mở ra, sẽ không khiến nàng phải gánh ác danh phế vật. Có thể thấy được nó cực kỳ khó trị. Dược vật Đế huynh cho nàng dùng không phải là loại dược bí mật người chưa từng tiết lộ đấy chứ? Từ khi nào người bỗng trở nên hào phóng như vậy?"

Hắn chẳng những mang mặt nạ chính trực, khi nói ra cũng rất thẳng thắn, không chút vòng vo.

Bởi vì điều này, hắn sinh ra một sự tò mò rất mạnh mẽ đối với Cổ Tích Cửu. Hắn xoay vòng quanh nàng hai vòng: "Cô nương này có điều gì đặc biệt khiến người coi trọng như thế?"

Đế Phát Y cười: "Vậy người có muốn dược bỗng tọa đặc biệt coi trọng nữa hay không?"

Thiên Nguyệt Nhiễm dường như nghĩ tới điều gì, rung mình một cái, xua tay: "Không! Xin miễn cho kẻ bất tài này!"

Hoa Vô Ngôn ở bên cạnh hơi mỉm cười, dường như có chút vui sướng khi người gặp họa: "Dược Phát Y coi trọng không phải là ngẫu nhiên. Trước khi người nhận được sự coi trọng đó, người sẽ bị người lột da. Ta còn nhớ rõ năm đó ta được Phát Y "coi trọng", ta gần như đã mất cái mạng nhỏ này, bây giờ nghĩ lại vẫn còn có chút lạnh cả sống lưng."

Ba người bọn họ ở nơi đó nhớ lại những ký ức trong quá khứ, bỏ qua Cổ Tích Cửu.

Từ cuộc nói chuyện của bọn họ, Cổ Tích Cửu có thể đưa ra hai kết luận: Một, ba người này có quan hệ khá tốt. Hai, Đế Phát Y ngày thường rất thích trêu khăm người khác, nhưng hắn luôn có giới hạn, sẽ không thật sự đùa chết người.

Hắn thậm chí cũng chơi khăm với đối thủ đối đầu của mình, ví dụ như Hữu thiên sư.

Nếu như đêm qua hắn đánh nghiêm túc, nói không chừng thật sự có thể đánh chết Thiên Tế Nguyệt!

Nhưng cuối cùng hắn vẫn thả cho Thiên Tế Nguyệt một con đường sống.....

Cổ Tích Cửu nhớ lại khoảng thời gian mình ở bên cạnh Đế Phát Y, dường như phương thức cũng giống như thế.

Hoa Vô Ngôn dường như cuối cùng cũng nhớ tới nhân vật chính là nàng, hơi mỉm cười về phía nàng: "Nhất định Cổ cô nương cũng bị hắn trêu cợt, đúng không? Hắn luôn "đặc biệt coi trọng" những người có khả năng là đệ tử thiên bẩm. Cổ cô nương không cần để ở trong lòng."

Cố Tích Cửu cũng mỉm cười đáp lại: "Ta đương nhiên sẽ không để trong lòng. Thì ra Tà thiên sư đại nhân đối đãi với ta cũng giống như đã từng đối đãi với hai vị tông chủ. Đây là vinh hạnh của ta, ta rất vui. "

Nàng ngẩng đầu nhìn bầu trời, mặt trời đã lên tới trên đỉnh đầu. Nàng lại nhìn về phía Đế Phát Y: "Không còn sớm nữa, có phải nên bắt đầu rồi hay không? Ta cảm thấy, chờ sau khi xử lý xong chuyện của ta, ba vị tiếp tục ôn lại chuyện cũ cũng không muộn."

Đế Phát Y: "....."

Hoa Vô Ngôn: "....."

Thiên Nguyệt Nhiễm: "....."

Từ sau khi lên Khai Thiên Đài này, Đế Phát Y vẫn làm việc theo phép công, gần như không nói chuyện với nàng, thậm chí cũng không nhìn nàng.

Hiện tại ánh mắt hần rớt cuộc chuyển tới trên khuôn mặt nàng, dường như muốn tìm kiếm điều gì đó từ trong ánh mắt của nàng.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 282: Nhân cơ hội trả thù?

Cố Tích Cửu thân nhiên nhìn hần.

Đế Phát Y cười: "Người gấp cái gì? Chỉ là chưa đến lúc mà thôi ——" Hần lại nhìn nhìn hai người Thiên Nguyệt Nhiễm: "Hai người các người có điều gì muốn nói hay không?"

Hoa Vô Ngôn ngập ngừng một chút, nhẹ nhàng lắc đầu: "Không có. Ta chỉ làm phó khảo mà thôi. Tất cả đều nghe theo Phát Y người."

Thiên Nguyệt Nhiễm bỗng nhiên tiến lên một bước, đi tới trước mặt Cố Tích Cửu: "Đưa nhỏ nhà người cũng quá lớn mật một chút. Người biết rằng giả mạo đệ tử thiên bẩm sẽ chịu trừng phạt thế nào chứ?" Giọng nói của hần đủ lớn khiến cho tất cả mọi người hoàn toàn có thể nghe thấy.

Cố Tích Cửu trầm mặc nhìn hần, không nói gì.

Thiên Nguyệt Nhiễm nói tiếp: "Sẽ bị phế bỏ công lực toàn thân và ném vào trong rừng rậm hắc ám. Hơn nữa, không thể nhân nhượng hay cầu xin sự thương xót. Mặc dù ngày thường Đế huynh đối nhân xử thế ôn hòa, nhưng từ trước đến nay hần luôn tuân thủ nguyên tắc, không làm việc thiên vị, cũng không nể mặt bất luận kẻ nào."

Đôi mắt hần hiện lên vẻ thương xót: "Người rốt cuộc vẫn là hải tử. Nếu người là phế vật linh lực, thật ra không cần phải phế công phu của người, trực tiếp đưa vào rừng rậm hắc ám là được. Tuy nhiên, hiện tại người lại có một chút linh lực, mặc dù thấp kém, nhưng rốt cuộc vẫn có. Một khi bị trắc nghiệm ra là giả, người sẽ bị phế bỏ. Cho dù Phát Y tương đối ngưỡng mộ người, lúc đó hần cũng không thể thủ hạ lưu tình. Đưa nhỏ nhà người vẫn có chút lớn mật một chút, vì sao cố tình lại nói mình là thiên bẩm? Đó là điều không phải người nào cũng có thể tùy tiện nói ra....."

Giọng nói của Thiên Nguyệt Nhiễm quanh quẩn trong toàn bộ quảng trường, thậm chí còn mạnh hơn cả thiết bị khuếch đại âm thanh, mọi người đều có thể nghe được.

Sắc mặt của mọi người đều khác nhau.

Cố Tạ Thiên ngay lập tức tái nhợt.

Tuyên Đế loé lên kinh ngạc, ông vốn đang định cầu tình cho Cố Tích Cửu, lúc này nghe thấy Thiên Nguyệt Nhiễm nói như thế, lời nói cầu tình kia không thể nói ra.

Đôi mắt Cố Tích Cửu tối sầm lại.

Thiên Nguyệt Nhiễm nói những lời này giống như đang quan tâm tới nàng, nhưng thật ra là muốn đưa nàng vào chỗ chết, ép người khác không thể cầu tình cho nàng, cũng khiến Đế Phát Y không thể làm việc thiên vị.....

Không ngờ tông chủ Cửu Tinh Tông nhìn qua chính trực ngay thẳng lại có tâm tư này!

Cố Tích Cửu tất nhiên không quên nhìn ca ca rẻ tiền của nàng - Cố Thiên Triều, chính là đệ tử nội môn Cửu Tinh Tông. Thậm chí, nàng còn bị một vị hộ pháp của Cửu Tinh Tông dùng kế ở trong hoàng cung. Nghe nói, vị hộ pháp kia chính là đệ tử yêu quý của tông chủ Cửu Tinh Tông.....

Có vẻ như nàng cũng có một chút thù riêng đối với Cửu Tinh Tông.

Chẳng lẽ hiện tại hấn muốn nhân cơ hội trả thù?

Nhưng thù đoạn trả thù này có hơi thấp hèn một chút.

Ánh mắt Cổ Tích Cửu lại nhìn về phía Đế Phát Y.

Nàng không muốn hiểu sai ý của hấn, nhưng tất cả những gì nàng thấy lại khiến nàng không thể không suy đoán như sau.....

Nàng nghi ngờ Đế Phát Y coi bỏ phong ấn giúp nàng khôi phục một chút linh lực, chính là vì hôm nay hấn có thể có lý do để phế bỏ toàn thân công lực của nàng?

Hấn đánh cho Hữu thiên sư Thiên Tế Nguyệt trọng thương, kéo Long Tư Dạ vào trong lốc xoáy, chỉ vì muốn loại bỏ hai người bọn họ để cho tông chủ Cửu Tinh Tông Thiên Nguyệt Nhiễm có thù oán với nàng nói ra những lời này? Hấn chỉ muốn tìm một lý do để hoàn toàn phế bỏ nàng?

Nàng cho rằng sau khi cùng nhau trải qua chuyện đêm qua, thậm chí bọn họ còn cùng nhau vượt qua hoạn nạn, giữa nàng và hấn đã có một chút giao tình. Cho dù hấn không làm việc thiện vị, cũng sẽ không đến mức tiếp tục tính kế nàng nữa. Nhưng hiện tại.....

Đế Phát Y nghịch cây sáo trong tay. Khi Hoa Vô Ngôn đỉnh đạc nói chuyện, hấn không hề mở miệng, thậm chí từ đầu đến cuối trên khóe môi còn có một chút ý cười nhè nhẹ.

Chờ Sau khi Thiên Nguyệt Nhiễm nói xong, hấn mỉm cười, ánh mắt dừng ở trên mặt Thiên Nguyệt Nhiễm: "Thiên Nguyệt Nhiễm, người đang có tình nhắc nhở bản tọa hay sao?"

Giọng nói của hấn nhẹ nhàng giống như con gió mùa xuân, nhưng lại khiến cho Thiên Nguyệt Nhiễm bất chợt cảm thấy ớn lạnh trong lòng!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 283: Nàng đã trở thành nạn nhân

Giọng nói của hấn nhẹ nhàng giống như con gió mùa xuân, nhưng lại khiến cho Thiên Nguyệt Nhiễm bất chợt cảm thấy ớn lạnh trong lòng! Thiên Nguyệt Nhiễm vội vàng cười cười: "Không dám, không dám, Nguyệt Nhiễm chỉ cảm thấy có chút nuối tiếc cho Cổ cô nương, vì vậy mới nói những lời này. Tiểu đệ tính tình thẳng thắn, lời nói có thể khiến Đế huynh hiểu lầm, nhưng tiểu đệ không hề có ác ý....."

Đế Phát Y nhìn hấn một lát, mỉm cười lần nữa, giọng nói càng nhẹ hơn: "Không, không phải người thẳng tính, mà là có chút ngu xuẩn! Hơn nữa còn có nước trong đầu."

Thiên Nguyệt Nhiễm: "....."

Đế Phát Y mỉm cười: "Bản tọa cũng nói chuyện thẳng thắn, người không cần để ý."

Thiên Nguyệt Nhiễm đỏ mặt không nói ra được câu nào.

Đường đường là một thế hệ tông chủ bị Tà thiên sư mắng một tiếng ngu xuẩn ở trước công chúng, Thiên Nguyệt Nhiễm có chút loạng choạng đứng không vững, đành phải lui về phía sau vài bước.

Một trận gió thổi qua, hấn bỗng nhiên rung mình một cái.

Thật kỳ lạ, bản thân mình mặc dù ngày thường có chút xúc động, nhưng làm việc nói chuyện vẫn rất có chừng mực, lần này vì sao lại như vậy? Đường như mình đã bị quý bám vào người!

Hấn nhìn nhìn Đế Phát Y giống như muốn mở miệng giải thích gì đó, nhưng Đế Phát Y lại không hề để ý đến hấn, chỉ đưa ra thù thế với thuộc hạ ở phía trên đài: "Có thể bắt đầu rồi!"

Tám thuộc hạ đồng thanh đáp lại một tiếng, cả người loé lên, đứng về phía tám vị trí khác nhau.

Mặc dù Thiên Nguyệt Nhiễm hối hận với những lời nói thẳng thắn vừa rồi của mình ở trong lòng, nhưng khi nhìn thấy Đế Phát Y tiến lên phía trước, hấn nóng đầu, không suy nghĩ tới hậu quả bồi thêm một câu: "Đế huynh sẽ không làm việc thiện vị, đúng không?"

Đế Phát Y dừng bước chân lại, mở miệng: "Tất nhiên sẽ không. Bản tọa sẽ việc công xử theo phép công, tuyệt đối không thiên vị!"

Thiên Nguyệt Nhiễm thờ dài nhẹ nhõm một hơi, nhưng tiếng thờ dài vừa mới được một nửa, Đế Phát Y phía sau đã chêm thêm một câu: "Bồn tọa đối bát luận kẻ nào đều sẽ như thế, bao gồm nhị vị các người."

Thiên Nguyệt Nhiễm cứng đờ! Sao hắn có cảm giác lời nói của Tà thiên sư có ẩn ý gì đó?

Hoa Vô Ngôn cũng hơi tái mặt, cười khổ nói: "Phát Y, ta không có gì để nói....." Nàng đã thành nạn nhân trong cuộc tranh cãi này.

Ánh mắt Đế Phát Y chuyển qua trên mặt nàng, chỉ nói hai từ: "Phải không?" Giọng nói rất khẽ, nhưng lại khiến cho Hoa Vô Ngôn vô cớ kinh hãi.

Cố Tích Cửu bỗng nhiên tiến lên, dạo quanh người Thiên Nguyệt Nhiễm một vòng, đánh giá từ trên xuống dưới hắn một lần.

Thiên Nguyệt Nhiễm có chút nóng nảy: "Tiểu nha đầu, ngươi nhìn cái gì?"

Cố Tích Cửu thờ ơ đáp lại hắn ba chữ: "Không có gì." Sau đó nàng quay đầu bỏ đi.

Thiên Nguyệt Nhiễm: "....." Vì sao hắn có cảm giác, trong giọng nói của tiểu nha đầu này thực sự "có cái gì đó"?

Thí nghiệm bắt đầu, tám vị hộ pháp Phù Thương Cung đứng theo tám phương hướng của bát quái trận, trong khi Cố Tích Cửu phải dựa lưng ở trên cây cột ở giữa trong ba cây cột trung tâm của Thiên Khải Đài.

Trên cây cột kia có cơ quan, Cố Tích Cửu mới vừa mới dựa người lên đó, nàng đã bị cố định bởi một dây xích vuron ra từ trong hư không.

Đế Phát Y đứng ở giữa bát quái trận bắt đầu thực hiện nghi thức, đầu ngón tay có những tia sáng đầy màu sắc bắn lên không trung. Nhìn chỉ pháp có chút giống với Lục Mạch Thần Kiếm, nhưng nó đẹp hơn rất nhiều.

Khi ánh sáng nhiều màu bắn ra, trên bầu trời vốn có những đám mây lơ lửng bắt đầu quy tụ về phía ba cây cột, có những tia sét như luồng điện quang vụt ra từ những đám mây đen. Rõ ràng vẫn đang là ban ngày, nhưng điện quang kia vẫn cực kỳ chói mắt, khiến người vô cớ khản trương.

Loại trắc nghiệm này cực kỳ hiếm thấy, mọi người ở đây gần như chưa từng nhìn thấy, lúc này đều nín thở lo lắng.

Cố Tích Cửu cũng có chút khản trương, trong lòng nàng vẫn có chút lo lắng.

Mặc dù nàng chưa từng nghe nói có người chết trong khi làm thí nghiệm, nhưng những tia sét bắt đầu xoay quanh mây đen trên đỉnh đầu vẫn khiến nàng lo lắng trong lòng.

Này Tà thiên sư sẽ không triệu thần sét tới đánh nàng đấy chứ?!

Tư thế này thật sự rất giống!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 284: Nàng còn dám ngửa đầu nhìn xem!

Nàng không nhìn được nhìn về phía Thiên Nguyệt Nhiễm và Hoa Vô Ngôn, hy vọng tìm ra được manh mối nào đó từ hai người này.

Nhưng hai người kia, một người mang mặt nạ một người mang mạng che mặt, vì thế căn bản không thể nhìn thấy biểu tình ẩn dấu bên dưới, đương nhiên cũng không nhìn ra được cảm xúc của bọn họ. Nàng thậm chí cũng không thể pháp phán đoán ra được, lúc trước kia hai người này bị thí nghiệm có phải cũng trải qua thể này hay không.

Điện quang xà có năm màu, ngẫu nhiên xuất hiện trên những tầng mây, khiến người hoa cả mắt.

Cố Tích Cửu ngẩng đầu nhìn lên, bỗng nhiên phát hiện điện quang xà nhìn giống như hỗn loạn, nhưng thật ra vẫn luôn luân chuyển dựa theo trận pháp nào đó.

Nàng lại cẩn thận quan sát quỹ đạo của điện quang xà, mơ hồ cảm thấy, nếu như đặt những quỹ đạo đó lại với nhau, dường như có thể kết hợp thành một đóa hoa.....

Đây là thời khắc khản trương nhất.

Thần kinh của toàn bộ mọi người trên đài dưới đài cũng đều căng chặt, đa số ánh mắt đều tập trung vào điện quang xà đang không ngừng xoáy quanh ở trên đỉnh đầu.

Cũng có một số người đưa ánh mắt nhìn Cổ Tích Cừu.

Ví dụ như Dung Già La, Dung Triệt, Hoa Vô Ngôn và Thiên Nguyệt Nhiễm.....

Dung Già La và Dung Triệt có lẽ là vì lo lắng cho Cổ Tích Cừu, trong khi Thiên Nguyệt Nhiễm hơi có chút kinh ngạc, ánh mắt Hoa Vô Ngôn lại có chút phức tạp.

Thiên Nguyệt Nhiễm và Hoa Vô Ngôn đều đã trải qua "thí nghiệm thiên bẩm". Lúc ấy bọn họ đã là người trưởng thành, nhưng khi mây đen trên đỉnh đầu phát ra những tia sét, cả người nàng (hắn) đều rất căng thẳng, cứng đờ như cọc gỗ, nhắm đôi mắt lại và vận khởi công lực toàn thân chờ đợi, mồ hôi lạnh trên trán toát ra từng tầng một, cảm giác sợ hãi kia quả thực giống như mất hồn!

Nhưng hiện tại nữ hài tử này, nhìn qua nhỏ nhỏ gầy gầy, không ngờ lại có can đảm như vậy! Nàng còn dám ngửa đầu nhìn xem! Thậm chí còn rất nghiêm túc!

Nữ hài tử này quả thật là khác loại! Khiến cho bọn họ lau mắt mà nhìn ——

Một lát sau, Đế Phát Y đưa ra một thủ thế bằng tay, điện quang xà kia bỗng nhiên hóa thành một quả cầu năm màu sáng rực rơi thẳng xuống dưới ——

Mẹ nó, cuối cùng vẫn đánh xuống đây!

Đây quả thực chính là quả cầu hình tia chớp với lực sát thương cực lớn!

Cổ Tích Cừu cảm thấy cực kỳ loá mắt, toàn bộ cơ thể bị quả cầu năm màu kia bao phủ.....

Hoa Vô Ngôn và Thiên Nguyệt Nhiễm đều theo bản năng nín thở, thời khắc phân biệt thật già đã tới!

Điện quang xà ngũ sắc này thật ra có các thuộc tính khác nhau. Màu xanh lá cây là thuộc tính mộc, màu trắng đại diện cho thuộc tính kim loại, màu đen là thuộc tính thủy, màu đỏ là thuộc tính hỏa, màu vàng là thuộc tính thổ.

Nếu như thật sự là người thiên bẩm, sau khi bị quả cầu năm bao phủ, thân thể của người bị trắc nghiệm sẽ hấp thu thuộc tính tương tự của quang xà ngũ sắc vào trong cơ thể.

Ví dụ như Hoa Vô Ngôn là người tu luyện thuộc tính thủy, lúc ấy nàng đã hấp thu toàn bộ điện quang xà màu đen. Sau khi hấp thu xong, thân thể của người bị trắc nghiệm sẽ phát ra ánh sáng cùng màu với thuộc tính mà mình đã hấp thu, cùng với bốn điện quang xà khác lan tràn theo bát quái đồ, sau đó đồng loạt sáng lên.....

Nếu là giả, quả cầu ngũ sắc sẽ nhấn chìm chủ thể và lấy đi toàn bộ công lực. Sau khi quả cầu ngũ sắc tan đi, sẽ không có phản ứng nào khác.

Điện quang xà ngũ sắc di chuyển quanh người Cổ Tích Cừu thành một toà tháp ánh sáng đầy màu sắc, hoàn toàn nhấn chìm thân ảnh của nàng.

Hoa Vô Ngôn nhìn chăm chăm vào toà tháp năm màu kia. Nói chính xác là hắn đang nhìn chăm chăm vào điện quang xà ngũ sắc ở trong toà tháp ánh sáng. Chỉ cần có một màu của điện quang tiến về phía Cổ Tích Cừu, nó sẽ nhanh chóng giảm dần. Điều đó có nghĩa, nàng là người thiên bẩm.....

Điện quang xà ngũ sắc điên cuồng xoay quanh Cổ Tích Cừu. Sau khoảng mười giây, Hoa Vô Ngôn phát hiện không có một màu nào của điện quang xà biến mất. Toàn bộ các màu của điện quang xà vẫn còn ở đó!

Hoa Vô Ngôn hơi lắc lắc đầu. Nàng là người từng trải, vì vậy biết rằng chỉ một lát sau, tháp điện quang ngũ sắc kia sẽ tan ra và biến mất.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 285: Nhị vị cảm thấy thế nào

Hoa Vô Ngôn hơi lắc lắc đầu. Nàng là người từng trải, vì vậy biết rằng chỉ một lát sau, tháp điện quang ngũ sắc kia sẽ tan ra và biến mất.....

Hoa Vô Ngôn không thể không thờ dài một tiếng: "Xem ra nàng ấy thật sự không phải ——" Một câu này còn chưa kịp nói xong, Hoa Vô Ngôn bỗng nhiên nghẹn lại! Mờ to hai mắt!

Điện quang xà ngũ sắc kia không ngờ —— không ngờ đều chảy vào trong cơ thể Cổ Tích Cừu! Từng màu một biến mất ở trên người nàng.....

Một lát sau, tháp ánh sáng năm màu biến mất. Trên người Cổ Tích Cừu phát ra ánh sáng ngũ sắc, nhưng ánh sáng ngũ sắc này không lan tràn theo bát quái đồ, mà là tự động xoay quanh thân thể của nàng và hình thành một vòng ánh sáng, bao phủ nàng vào trong đó, từ xa nhìn lên trông giống như phát quang.....

Hoa Vô Ngôn, Thiên Nguyệt Nhiễm: "!!!!"

Mọi người: "???"

Những người ở đây ngoại trừ Đế Phát Y và hai vị tông chủ kia ra, không ai biết được nếu là đệ tử thiên bẩm thì sẽ xuất hiện cảnh tượng gì. Lúc này nhìn thấy bộ dáng của Cố Tích Cửu rõ ràng là rất kỳ diệu, vì thế ánh mắt mọi người đều nhìn về phía Đế Phát Y.

Tuyên Đế trước mở miệng: "Tà thiên sư, như vậy có phải có thể chứng minh Tích Cửu là đệ tử thiên bẩm hay không?"

Đế Phát Y lại nhìn về phía Hoa Vô Ngôn và Thiên Nguyệt Nhiễm: "Nhị vị các ngươi cảm thấy thế nào?"

Hoa Vô Ngôn tương đối cẩn thận, nhìn về phía Thiên Nguyệt Nhiễm.

Thiên Nguyệt Nhiễm thật đúng là người thẳng tính: "Cảnh tượng của nàng quả thực bất thường, nhưng lại không giống với hiện tượng sẽ xảy ra với đệ tử thiên bẩm. Ta cảm thấy, nàng không phải là đệ tử thiên bẩm!"

Hoa Vô Ngôn cũng hơi gật gật đầu: "Quan điểm của ta cũng giống như Thiên huynh."

Hai người kia vừa nói như thế, mọi người dưới đài lại bắt đầu ồn ào. Có người nói quả nhiên như thế, có người nói không ngờ hiện tượng khác thường như thế cũng không phải..... Có người cảm thấy tiếc hận cho nàng, có người chỉ thích xem náo nhiệt, còn có người thì vui sướng khi người gặp họa..... Có đủ loại người, không thể liệt kê hết.

Lãnh Hương Ngọc vui sướng trong lòng nhưng ngoài mặt lại mang vẻ tiếc nuối, thờ dài một tiếng.

Cố Thiên Y lại trực tiếp vui vẻ ra mặt, cười khúc khích: "Ta đã nói rồi, sao nàng có thể là đệ tử thiên bẩm?! Rõ ràng là cóc mà đòi ăn thịt thiên nga! Một phé vật cũng dám tự xưng là thiên bẩm, hiện tại chẳng phải tự vả vào mặt mình hay sao?!"

"Thiên Y, không được nói vậy!" Lãnh Hương Ngọc trách cứ: "Nàng ấy bất luận như thế nào cũng là muội muội của con, là tiểu thư trong tướng quân phủ chúng ta. Hơn nữa, Tà thiên sư còn chưa đưa ra kết luận."

Chỉ có Tà thiên sư mới có thể đưa ra kết luận, nàng có phải là đệ tử thiên bẩm hay, hai vị tông chủ khác chẳng qua là những người chứng kiến mà thôi.

Ánh mắt mọi người đều nhìn về phía Tà thiên sư, chờ đợi hắn đưa ra phán quyết cuối cùng.

Đế Phát Y lại nhìn Cố Tích Cửu. Bởi vì hắn mang mặt nạ nên Cố Tích Cửu không thể thấy rõ bộ mặt hắn như thế nào, nàng chỉ nhìn thấy một đôi con ngươi của hắn dường như có ánh sáng lưu chuyển, khiến người khó có thể nhìn ra được cảm xúc của hắn.

"Ngươi cảm giác như thế nào?" Đế Phát Y mở miệng hỏi Cố Tích Cửu, người vừa được giải phóng từ trên cây cột.

Cố Tích Cửu hoạt động tay chân một chút: "Không tệ." Trong huyết mạch nàng vẫn còn cảm giác cháy bỏng, nhưng vẫn nằm trong phạm vi chịu đựng của nàng.

Đế Phát Y chậm rãi mở miệng: "Ngươi không phải là đệ tử thiên bẩm!" Giọng nói không cao, nhưng toàn bộ quảng trường đều có thể nghe thấy rất rõ ràng rành mạch.

Cố Tích Cửu buông con ngươi xuống, im lặng.

Kết quả này nằm trong dự kiến của nàng, nàng không hề ngạc nhiên.

Kết quả này cũng không gây ra sự kinh ngạc cho người xem ở phía dưới đài, nhưng khi vừa nghe chính Đế Phát Y tuyên bố, phía dưới vẫn giống như nổ tung nổi!

Mặc dù kết quả nằm trong dự đoán của mọi người, nhưng tận trong xương cốt bọn họ vẫn hy vọng sẽ xảy ra kỳ tích. Hiện tại đã có kết quả, hoàn toàn nằm trong mong đợi. Một số người cảm thấy thất vọng, lắc đầu, hít nhẹ, chửi rủa, cười nhạo.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 286: Một hồi cuồng hoan

Nhiều âm thanh khác nhau hợp thành một làn sóng hỗn loạn, từng đợt khuếch tán về bốn phía.

Trong đám người phía dưới không thiếu cao thủ. Cao thủ nói chuyện tất nhiên sẽ hùng hồn hơn. Hơn nữa, bọn họ lại có linh lực chống đỡ, vì thế giọng nói cũng đặc biệt cao.

Trong đó giọng nói bén nhọn nhất lại là của Cố Thiên Y: "Thật là mất mặt! Thật là quá mất mặt! Thật sự khiến cho tướng quân phủ chúng ta mất mặt! Chẳng qua mới học được chút y thuật đã không biết tự lượng sức mình, còn giả mạo là đệ tử thiên bẩm, quả thực không biết xấu hổ. Tướng quân phủ chúng ta thật sự hổ thẹn vì nàng!"

"Ha ha, đúng vậy, thật là buồn cười. Ta còn tự nghĩ nàng ấy mạnh tới mức nào, thì ra bất quá chỉ như vậy mà thôi." Phía dưới có người lập tức phụ họa.

"Một phế vật cũng mơ tưởng bay lên trời làm chim phượng hoàng, hiện tại bị đánh xuống bụi nên lộ ra nguyên hình, đúng không? Phế vật chính là phế vật, dù ở đâu hay lúc nào cũng đều là phế vật....." Có người tiếp tục phụ họa.

"Có lẽ y thuật lúc đó của nàng cũng đều là giả, chẳng qua mèo mù vớ phải chuột chết nên mới vừa lúc trị được cho người....."

"Đúng vậy, y thuật của nàng sao có thể so sánh được với thánh nữ thượng cổ, lúc ấy chẳng qua là trùng hợp mà thôi."

"Ài, điều này quả là đúng với câu nói kia, người xấu xí tạo ra tai tiếng lớn, đã xấu lại còn là phế vật....."

Tất cả các loại châm chọc xấu xa bắt đầu nổi lên từ đám đông, truyền tới trên đài.

Đế Phát Y có thể nghe thấy, đương nhiên Cố Tích Cửu cũng có thể nghe thấy.

Người bình thường nếu bị cười nhạo trước công chúng như vậy căn bản sẽ không thể chịu đựng nổi.

Tình cảnh lúc này chỉ có thể dùng một cảnh tượng để hình dung.

Một người nổi tiếng đang bị công khai phơi bày tai tiếng ở trước mặt công chúng, bốn phía đều là đèn nhấp nháy vây quanh, sau đó sẽ bị những lời lẽ lên án nhấn chìm!

Giống như một hồi cuồng hoan, một hồi mắng chửi cuồng hoan.

Lúc này, mỗi người đều có cảm giác bản thân mình là sứ giả chính nghĩa, đứng ở vị trí có lợi về mặt đạo đức mà cười nhạo chửi rủa, cho dù việc này không liên quan gì tới bọn họ, cho dù có lẽ người kia vô tội.....

Đế Phát Y nheo mắt nhìn Cố Tích Cửu. Cố Tích Cửu mím miệng không nói một lời, biểu tình trên mặt vẫn rất thản nhiên, giống như những lời mắng chửi kia không liên quan gì tới nàng. Chỉ có những ngón tay ở trong ống tay áo của nàng hơi lạnh lẽo một chút.

Đế Phát Y giơ tay ra hiệu một cái, Mộc Phong thét lên một tiếng: "Im lặng, Tả thiên sư có điều muốn nói!"

Giọng nói của hắn không cao, nhưng đủ lấn át toàn trường, đè nén tất cả giọng nói kia xuống!

Mọi người yên lặng trở lại, chờ đợi động thái tiếp theo của Đế Phát Y.

Giống như dự kiến, hắn nên giải quyết những vấn đề liên quan tới Cố Tích Cửu!

Lãnh Hương Ngọc quả thực mở to đôi mắt nhìn lên, háo hức chờ đợi nha đầu chết tiệt kia nhận hết báo ứng, giải tỏa cơn giận trong lòng bà ta.

Đế Phát Y quả nhiên bắt đầu mở miệng, giọng nói của hắn vẫn rất lười biếng như cũ: "Nàng không phải là đệ tử thiên bẩm, nhưng công phu của nàng lại có lai lịch không hề tầm thường. Vừa rồi nàng hấp thụ toàn bộ điện quang xà ngũ sắc, quanh thân phát ra ánh sáng bảy màu. Chư vị không nghĩ tới một người nào hay sao?"

Mọi người dưới đài giống như tỉnh mộng.

Trên đài, Hoa Vô Ngôn và Thiên Nguyệt Nhiễm bỗng nhiên dao động trong lòng!

Thiên Nguyệt Nhiễm buột miệng thốt ra: "Thánh tôn!"

Hai chữ này được nói ra giống như ma chú, nhảy mắt điểm huyết tất cả mọi người. Toàn bộ quảng trường đột nhiên trở nên yên tĩnh, đến nỗi có thể nghe thấy tiếng của cây châm rơi xuống mặt đất.

Đế Phát Y cười, nói rõ từng câu từng chữ: "Không sai! Thánh tôn! Công phu của nàng có liên quan mật thiết với thánh tôn!"

Lời nói này giống như một hòn đá khiến cả mặt hồ dậy sóng. Mọi người đều sửng sốt!

Thánh tôn!

Nếu nói tới người thiên bẩm thì bọn họ còn có chút mơ hồ, không hiểu rõ, nhưng thánh tôn lại là một vị thần chân thật nhất trong cảm nhận của tất cả mọi người trên đại lục này!

Vị thần mà muôn vàn bá tánh sùng bái. Công phu của Cố Tích Cửu có liên quan mật thiết với thánh tôn, vậy có phải chứng tỏ rằng nàng là đệ tử của thánh tôn hay không?!

Cố Tích Cửu choáng váng!

Từ khi nào nàng lại có quan hệ với thánh tôn? Nàng dường như... chỉ lấy quần áo của thánh tôn chạm ngọc mà thôi.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 287: Có phải vì long tư dạ?

Hoa Vô Ngôn cũng mở to hai mắt, buột miệng thốt ra một câu: "Phất Y, thánh tôn không thu nhận đồ đệ, sao nàng sẽ là người đó? Sao nàng có thể liên quan tới thánh tôn được?"

Đế Phất Y nhẹ nhàng nói: "Bồn tọa chỉ là nói công phu của nàng có liên quan tới thánh tôn, chưa từng nói nàng là đồ đệ của hần....."

Sau đó hần quay đầu nhìn về phía Cố Tích Cửu: "Cố lục tiểu thư, bồn tọa hỏi ngươi, công phu của ngươi là có được từ trong mộng?"

Lời này Cố Tích Cửu đã từng nói qua lúc trước, lúc này tất nhiên không thể phủ nhận. Nàng khẽ gật đầu: "Đúng vậy!"

"Ngươi còn nhớ rõ bộ dáng của người đã truyền thụ công phu trong mộng hay không? Ngươi hãy miêu tả cụ thể một chút."

"Chủ nhân, cứ nói theo lời hần nói! Mau! Mau!" Thương Khung Ngọc vội vàng nhắc nhở ở trong đầu Cố Tích Cửu.

Cố Tích Cửu tất nhiên sẽ không khiến mình lâm vào thế khó khăn lần nữa, vì vậy nàng liền nói ra bộ dáng của bức tượng chạm ngọc mình nhìn thấy ở trong sơn động: "Một thân quần áo trắng có hình những đám mây, dáng người cao thẳng, có mang mặt nạ....."

Nàng miêu tả quả nhiên rất kỳ càng tỉ mỉ, ngoại trừ tướng mạo có chút mơ hồ, những đặc điểm khác nàng đều nhớ rõ.

Hầu hết mọi người ở đây đều chưa từng nhìn thấy thánh tôn, vì thế nhất thời không biết nàng nói có đúng hay không. Hoa Vô Ngôn và Thiên Nguyệt Nhiễm đã từng gặp qua thánh tôn, vừa nghe thấy Cố Tích Cửu miêu tả như vậy, bọn họ không còn nghi ngờ gì nữa!

Vị Bạch y nhân xuất hiện trong mộng và truyền thụ cho Cố Tích Cửu chính là thánh tôn! Không ngờ nàng lại được thánh tôn ưu ái, truyền công phu ở trong mộng.....

Hoa Vô Ngôn và Thiên Nguyệt Nhiễm có một loại cảm giác như đang nằm mơ. Thánh tôn cực kỳ khó tiếp xúc thế nào bọn họ biết rõ ràng nhất, ngày thường muốn gặp thánh tôn quả thực còn khó hơn so với lên trời. Bọn họ cũng được xem như là đệ tử thiên bẩm, là những người xuất sắc ở trên đời này, cũng được xem như là đồ đệ của thánh tôn. Nhưng, thánh tôn nhiều nhất chỉ mở miệng chỉ điểm cho bọn họ vài câu mà thôi, và vài câu đó cũng đủ khiến bọn họ phải suy ngẫm trong nhiều năm!

Trong khi tiểu cô nương trước mắt này lại được thánh tôn dùng thuật đi vào giấc mộng để truyền thụ công phu, hơn nữa còn truyền thụ suốt một năm qua!

Chẳng trách y thuật của nàng lại cao như thế, còn có một số công phu đặc biệt khiến người choáng váng. Thì ra là đã được thánh tôn truyền lại ——

Hoa Vô Ngôn không nhịn được, hỏi Cố Tích Cửu một câu: "Thánh tôn thu nhận ngươi làm đồ đệ ở trong mộng?"

Bởi vì trước đó nàng có ấn tượng rất xấu với huấn luyện viên như Long Tư Dạ, vì vậy Cố Tích Cửu thực sự cảm thấy không thoải mái với hai từ "sư phụ". Nàng hơi nhíu mày: "Hần chỉ truyền thụ một chút công phu cho ta ở trong mộng mà thôi, không hề đề cập tới chuyện thu nhận đồ đệ. Nếu các ngươi không nói ra, ta thậm chí cũng không biết hần chính là thánh tôn....."

Đế Phất Y liếc mắt nhìn nàng một cái, có một tia sáng lấp lánh leo lên ở trong đáy mắt.

Tiểu nha đầu dường như không muốn bái bất luận kẻ nào làm thầy ——

Có phải bởi vì Long Tư Dạ hay không?

Thậm chí ngay cả thời điểm thế này, nàng cũng không muốn thừa nhận thánh tôn.....

Trên đài, Mộc Phong Mộc Vũ Mộc Lôi Mộc Điện cố gắng hết sức để duy trì khuôn mặt vô cảm, tránh cho chủ tử của bọn họ nghĩ rằng, bọn họ đang chê cười hần.....

Hoa Vô Ngôn dường như có chút không tin: "Phát Y, việc này cực kỳ quan trọng, ta cảm thấy cần phải tìm thánh tôn chứng thực một chút."

Thiên Nguyệt Nhiễm cũng nói: "Hoa tông chủ nói không sai, vẫn nên chứng thực một chút."

Đế Phát Y mỉm cười: "Vậy ai sẽ đi tìm thánh tôn chứng thực?"

Hoa Vô Ngôn, Thiên Nguyệt Nhiễm: "....."

Nơi ở của thánh tôn quanh năm đều không mở cửa, cho dù bọn họ là đệ tử thiên bẩm cũng rất khó khăn lắm mới nhìn thấy hần. Có thể nói, qua nhiều năm bọn họ cũng chưa chắc có thể nhìn thấy hần một lần. Chỉ trong những lúc cần thiết, thánh tôn ngẫu nhiên có việc sẽ tìm bọn họ, chủ động tiếp cận bọn họ, hầu như không nhìn thấy được. Cho dù bọn họ phạm phải sai lầm nào đó, bọn họ cũng chỉ có thể quỳ ở bên ngoài cửa nơi thánh tôn ở, sau đó sẽ bị đệ tử thánh tôn trừng phạt bên ngoài.....

Trong hoàn cảnh như vậy, người nào có thể nhìn thấy thánh tôn?

Hoa Vô Ngôn nhìn Đế Phát Y: "Người cũng không có biện pháp gì hay sao?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 288: Không cần phải đi tìm thánh tôn chứng thực

Đế Phát Y là người xuất sắc nhất trong số năm đệ tử thiên bẩm, cũng là người có khả năng nhất, Hoa Vô Ngôn cảm thấy hần chắc chắn sẽ có biện pháp.

Đế Phát Y thờ ơ nói: "Bộ đáng thực sự của thánh tôn như thế nào, trên đời không nhiều người biết được. Nàng là một tiểu thư khuê các, nếu như không thật sự gặp được hần ở trong mộng, sao có thể nói sống động như thế? Hơn nữa, một số công phu của nàng đúng thật là công phu của thánh tôn, chỉ điều này cũng đủ để chứng minh những lời nàng nói không sai! Không cần phải đi tìm thánh tôn chứng thực."

"Nhưng....." Hoa Vô Ngôn đang muốn nói tiếp, Đế Phát Y đã nhấc ống tay áo: "Không cần nói nữa, muốn tìm thánh tôn chứng thực cũng không phải là chuyện nhất thời nửa khắc là có thể làm được. Trước mắt vẫn nên xem xét xử trí vị Cố cô nương này như thế nào trước đi."

Ánh mắt Hoa Vô Ngôn hơi loé lên: "Còn muốn xử trí?"

Đế Phát Y nghiêm mặt, nói một cách chính trực: "Tất nhiên! Cho dù là đệ tử thánh tôn, một khi phạm phải sai lầm nghiêm trọng như vậy, cũng phải tiếp nhận trừng phạt!"

Mọi người: "....."

Những thăng trầm kịch tính xảy ra thường xuyên như thế này khiến cho trái tim của mọi người tiếp thu không kịp!

Đặc biệt là Lãnh Hương Ngọc, trái tim bà ta chột cao chột thấp, liên tục nhảy lên nhảy xuống, chột vui chột buồn. Bà ta có cảm giác như mình đã bị bệnh tim!

Cố Tạ Thiên cũng cảm thấy mình sắp bị đau tim!

Ông không nhịn được mở miệng nói: "Tà thiên sư đại nhân, việc này vốn là do Tích Cửu vô tâm. Hơn nữa, nàng rất có khả năng là đệ tử thánh tôn. Nếu ngài không nể mặt tăng cũng nên nể mặt Phật, sao có thể trừng phạt nàng?"

"Thiên tử phạm pháp cũng bị tội giống như thứ dân." Đế Phát Y nhẹ nhàng nói một câu chặn miệng Cố Tạ Thiên.

Đế Phát Y nhìn về phía Tuyên Đế: "Bệ hạ, ngài có cao kiến gì không?"

Sau khi Tuyên Đế trầm ngâm một lúc lâu, rốt cuộc đưa ra cao kiến: "Cố cô nương thật sự là nhất thời vô ý, nhưng giả mạo đệ tử thiên bẩm không phải là chuyện nhỏ, không thể cứ vô cớ buông tha như vậy. Như vậy đi, phạt sẽ vẫn phải phạt, nhưng không thể dùng hình phạt khắc nghiệt giống như người giả mạo đệ tử thiên bẩm thông thường, cần phải xử phạt nhẹ mới có thể phục chúng. Nếu không, chúng ta giải thích với thánh tôn như thế nào?"

Trên đại lục này, thậm chí một tiểu đồng tử của thánh tôn cũng nhận được sự tiếp đãi long trọng nhất.

Mặc dù Cố Tích Cửu không phải là đồ đệ do hần thừa nhận, nhưng nàng lại được hần chỉ điểm qua, vậy thì thân phận của nàng cũng không khác với đệ tử thiên bẩm bao nhiêu. Nếu trừng phạt nàng dựa theo hình phạt dành cho người giả mạo bình thường, quả thực chính là không nể mặt thánh tôn. Vì vậy khi Tuyên Đế nói như thế, không có bất luận kẻ nào phản đối.

Vì thế, tất cả mọi người mồm năm miệng mười bắt đầu sôi nổi phụ họa lời Tuyên Đế nói. Cuối cùng, Đế Phát Y là người cuối cùng đưa ra quyết định.

Sự trừng phạt dành cho Cố Tích Cửu vì giả mạo đệ tử thiên bẩm không thể xoá bỏ hoàn toàn, nàng sẽ vẫn phải đi vào rừng rậm hắc ám, nhưng không cần tiến vào chỗ sâu nhất, chỉ cần bắt đầu ở dưới đỉnh thứ ba. Đương nhiên, Cố Tích Cửu có thể giữ lại toàn bộ công phu trên người, thậm chí nàng còn có thời gian chuẩn bị nửa năm trước khi vào đó.....

Quyết định này vừa được đưa ra, mọi người đều không phản đối, lần lượt gật đầu.

Cố Tích Cửu cũng thở dài nhõm một hơi.

Phán quyết như vậy đối với nàng mà nói cũng là một chuyện tốt. Hiện tại nàng đã có chút linh lực, nàng phải nắm bắt cơ hội nửa năm này để tu luyện thật tốt, đến lúc đó khẳng định có thể nâng cao thực lực, cho dù phải đi vào rừng rậm hắc ám cũng không sợ nữa, tỷ lệ nàng có thể sống sót chạy ra ngoài sẽ lớn hơn rất nhiều!

Vừa rồi nàng luôn đứng bên cạnh im lặng lắng nghe, không hề lên tiếng. Khi nghe thấy phán quyết cuối cùng của Đế Phát Y, quả thực nàng không thể không bội phục hần!

Người này đã đồng ý với điều kiện của Long Tư Dạ, sẽ làm việc quang minh chính đại, thậm chí còn giữ được danh hiệu thiết diện vô tư ——

Có vẻ như rượu của Long Tư Dạ không hề lãng phí!

Nàng dùng ánh mắt đảo qua bốn phía, trong lòng nổi lên một sự nghi vấn.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 289: Nàng âm thầm nắm chặt nắm tay!

Thật kỳ lạ, với chấp niệm của Long Tư Dạ đối với nàng, đại hội thí nghiệm lần này hần ta không nên vắng mặt mới đúng. Cho dù hần ta không thể làm phó thủ thí nghiệm, ít nhất cũng sẽ không lặn mất tăm, đúng không?

Chẳng lẽ hần ta bị vướng vào sự tình khác?

Hay là hần ta đang trốn ở nơi nào đó và chăm chú theo dõi tất cả mọi chuyện?

Nàng âm thầm nắm chặt nắm tay ở trong ống tay áo!

Năm đó Long Tích là huấn luyện viên của trại tập trung huấn luyện sát thủ, hần rất khôn ngoan trong việc lập kế hoạch, hơn nữa còn biết rất rõ tính tình của nàng, giống như hiểu biết rất rõ về trợ thủ đắc lực của hần. Hần lặn lội trong thế giới này nhiều năm như vậy, còn trở thành tông chủ Thiên Ván Tông, thủ đoạn và mưu lược của hần khẳng định còn cao hơn rất nhiều so với trước kia.

Hiện tại nàng cơ bản đã xé rách mặt với hần, nếu hần muốn hạ quyết tâm gây bất lợi với nàng, chỉ sợ đây sẽ là khoảng thời gian khó khăn với nàng ——

Khi nàng còn đang thất thần, bất chợt nghe thấy phía dưới có chút ồn ào. Nàng cúi đầu nhìn xuống, lập tức nhìn thấy một loạt người đang quỳ ở phía dưới ——

Đám người này có hơn mười vị, Cố Thiên Y cũng nằm ở trong số đó!

Có mấy người Cố Tích Cửu đã từng gặp qua, bọn họ là mấy vị "nữ hiệp" đã mắng nàng trong bữa cơm sáng nay.

Rõ ràng bọn họ đã bị điểm huyết đạo, bắt buộc phải quỳ gối nơi đó, vẻ mặt kinh hoàng thất thố. Trong khi đó, có tám vị thiếu nữ mặc quần áo màu xanh đang đứng ở phía sau bọn họ.

Cố Tích Cửu kích động trong lòng, nàng biết tám vị thiếu nữ mỹ mạo này. Các nàng chính là thị nữ trong Phù Thương Cung!

Một vị trong số đó còn rất quen thuộc với nàng, còn bị nàng lừa một trận chính là Mạt Vũ Yên.....

Mạt Vũ Yên bẩm báo với Đế Phát Y trên đài: "Bẩm thiên sư đại nhân, đã bắt được những người cầm đầu có ý bôi nhọ phi báng Cố cô nương. Tất cả đều đang ở đây, không sót một người."

Đế Phát Y thờ ơ liếc mắt nhìn xuống phía dưới một cái, quay đầu hỏi Tuyên Đế: "Bệ hạ, cổ tình bôi nhọ nhục mạ môn hạ của thánh tôn thì xử phạt thế nào?"

Tuyên Đế trầm mặt xuống, phân phó Đại Lý Tự Khanh bên cạnh: "Bắt lấy toàn bộ bọn họ, phế bỏ võ công, cắt lưỡi, đưa tới Tuyết Vực Nguyên."

Tuyết Vực Nguyên là một vùng đất băng giá hoang tàn vắng vẻ, người bị sung quân tới đó căn bản không có cơ hội sống sót trở về!

Hơn mười người kia sắc mặt đại biến, lập tức liều mạng hô to oan uổng, nói rằng bản thân mình không hề mắng chửi, đó chỉ là sự hiểu lầm. Có người thậm chí còn thề thốt rằng mình vô tội, liều mạng đập đầu với Đế Phát Y, cầu xin hấn chủ trì công đạo giúp mình.

Đế Phát Y rút cuộc lại liếc mắt nhìn bọn họ một cái, một cái liếc mắt này giống như băng giá, khiến tất cả mọi người ngậm miệng lại.

Hắn cười cười, nụ cười rất ôn hòa: "Bổn tọa chỉ cho các ngươi một cơ hội, tốt nhất nên nghe cho kỹ! Các ngươi hãy chỉ ra người chủ sự sau lưng, bổn tọa có thể làm chủ chỉ cắt đầu lưỡi các ngươi, những trừng phạt khác có thể hủy bỏ. Nếu nói thêm một câu vô nghĩa, bổn tọa sẽ khiến các ngươi nhận trừng phạt gấp bội!"

Hơn mười người kia: "....."

Không có người nào dám nghi ngờ những gì mà Tà thiên sư đã nói, vì vậy mặc dù mười mấy người kia không cam lòng, nhưng đều có suy nghĩ giống nhau, chỉ ngón tay về phía một người: "Chính là nàng!"

Người mà bọn họ chỉ ra và xác nhận đúng là Cố Thiên Y. Sắc mặt Cố Thiên Y trắng bệch, quỳ bịch xuống sàn. Nàng ta vốn đang muốn mở miệng tranh luận một chút, nhưng khí thế của Tà thiên sư quá lợi hại, đến nỗi nàng ta không dám nói ra một lời dối trá, chỉ co tròn người lại. Nàng ta dùng ánh mắt cầu cứu nhìn về phía phụ thân mình.

Trên thực tế, Cố Tà Thiên đã nghe thấy những lời mà Cố Thiên Y mắng chửi lúc trước, chẳng qua khi đó ông đang ở trên đài cùng phía với hoàng đế, không thể chạy tới tát người, nhưng trong lòng ông đã có ý niệm về nhà sẽ chấp hành gia pháp đối với hỗn trướng kia.

Lúc này nhìn thấy bộ dáng cầu cứu vô cùng đáng thương của nàng ta, ông vừa không đành lòng vừa phẫn nộ. Sau khi suy nghĩ một lúc, ông liền quỳ xuống trước mặt Đế Phát Y: "Tà thiên sư đại nhân!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 290: Gia sự? Quốc sự?

Đế Phát Y nhẹ nhàng cười: "Ngươi muốn cầu tình cho nàng?"

Chỉ một lời nói đơn giản phát ra từ miệng của hắn cũng đủ khiến người lạnh cả sống lưng.

Cố Tà Thiên cắn răng đập đầu: "Lão phu không phải cầu tình giúp nàng. Nàng nhục mạ muội muội của mình, không quan tâm tới tình ty muội, lão phu muốn tự thân giáo huấn nàng....."

"Tùy ý." Đế Phát Y chỉ nói hai chữ.

Cố Tà Thiên nhận tội với Tuyên Đế một tiếng, lúc này mới nhảy xuống từ trên đài và đi tới trước mặt Cố Thiên Y. Không đợi nàng ta mở miệng nói chuyện, ông đã tát nàng ta một cái: "Hỗn trướng, Tích Cửu là muội muội của ngươi, sao ngươi có thể không niệm tình ty muội, nhục mạ nàng như thế? Tự mình nhục mạ chưa tính, ngươi còn kéo theo người khác tới mắng!"

Ông là một võ tướng, hơn nữa còn thực sự dùng sức, một cái tát vừa rơi xuống, khuôn mặt xinh đẹp của Cố Thiên Y đã trở nên khó coi, vừa đỏ vừa sưng, thậm chí khóe môi còn có máu chảy ra.

Đó chưa phải là kết thúc. Sau khi Cố Tà Thiên tát xong còn dùng một chân đá nàng ta, trực tiếp đá bay nàng ta ra ngoài, khiến nàng ta gãy mất một cái xương sườn.

Lần này nàng ta thật sự không đứng lên nổi, nằm ở trên mặt đất thê thảm khóc lớn, chỉ nói mình đã biết sai rồi.....

Cố Tà Thiên tức giận nói: "Biết sai rồi còn không nhận lỗi với muội muội ngươi?!"

Cố Thiên Y đã thật sự sợ hãi. Mặc dù nàng ta luôn nói mà không suy nghĩ, nhưng không ngờ lần này nói không suy nghĩ sẽ phải trả giá lớn như thế!

Nàng ta cũng biết lúc này phụ thân tự mình trừng phạt nàng ta thật ra là vì muốn tốt cho nàng ta, muốn giúp nàng ta có cơ hội tránh thoát. Vì thế nàng ta vội vàng ngã nhào về phía Cố Tích Cửu ở phía trên đài, liên tục đập đầu và nói "Ta sai rồi, cầu xin muội muội nể tình ty muội mà tha cho ta lần này".

Nàng ta liều mạng đập đầu cho đến khi da đầu chảy máu.

Cố Tích Cửu thờ ơ liếc mắt nhìn nàng ta một cái, không nói gì.

Nàng không phải là thánh mẫu, không có hứng thú với lời xin lỗi của kẻ gọi là "tỷ tỷ" như Cố Thiên Y.

Nguyên chủ Cố Tích Cửu năm đó luôn bị Cố Thiên Y bắt nạt, quất mắng và đánh chửi.

Nàng ta từng đá tiểu Tích Cửu xuống nước trong mùa đông lạnh lẽo, nói xấu tiểu Tích Cửu ở trước mặt phụ thân của mình, châm ngòi thổi gió với chúng tỷ muội khiến chúng tỷ muội đều rời xa tiểu Tích Cửu. Thậm chí có một lần nàng ta còn lừa tiểu Tích Cửu ra ngoài, thiếu chút nữa đã bị bán vào nhà thổ!

Loại người này không phải là đại gian đại ác, mà là người đáng chết nhất.

Mỗi khi nàng dẫm đạp lên người, nàng đều sẽ nhảy về phía trước, tận sức dẫm đạp.

Mặc dù một số hành vi của nàng nhìn có vẻ không nghiêm trọng lắm, nhưng lại giống như con dao vô hình giết người mà không thấy máu, hậu quả sẽ rất nghiêm trọng.

Trước đây Cố Tích Cửu không giết nàng ta chỉ vì không muốn ô uế con dao của mình, hiện tại sao nàng sẽ cứu nàng ta?

Nếu nàng không nói gì, Cố Thiên Y chắc chắn sẽ chịu sự trừng phạt cực kỳ khốc liệt, sống không bằng chết.....

Đối với Cố Tạ Thiên mà nói, Cố Thiên Y đã không còn là nữ nhi mà mình sủng ái nữa, nhưng rốt cuộc nàng ta đã ở bên mình nhiều năm như thế, ông vẫn không đành lòng để nàng ta nhận sự trừng phạt nặng như vậy. Ông không nhìn được nhìn về phía Cố Tích Cửu: "Tích Cửu....."

Cố Tích Cửu thờ ơ liếc mắt nhìn qua một cái. Cái liếc mắt kia lạnh lẽo sắc bén như dao, khiến Cố Tạ Thiên bất chợt ớn lạnh trong lòng, không thể thốt ra những lời muốn nói ——

Đế Phát Y nhẹ nhàng mở miệng: "Cố tướng quân, người đã chấp hành xong gia pháp?"

Cố Tạ Thiên ngừng lại một chút, cuối cùng không tự tin nói: "Điều này..... Đây là chuyện nhà của lão phu....."

Đế Phát Y lạnh lùng nói: "Nếu như Cố Tích Cửu chỉ là nữ nhi của người, bất luận nàng bị những nữ khi khác của người vũ nhục như thế nào cũng đều là chuyện nhà của người, bốn tọa không muốn hỏi tới. Nhưng, hiện tại Cố lục tiểu thư là môn nhân của thánh tôn, nàng bị nữ nhi người tính kế vũ nhục như thế, người cho rằng đó vẫn là chuyện nhà của người?"

Cố Tạ Thiên tái mặt, không thể nói tiếp: "Điều này....."

Đế Phát Y lười nhìn ông lần nữa, nói thẳng với Tuyên Đế: "Bệ hạ, Cố tướng quân đã chấp hành xong gia pháp, hiện tại có phải nên chấp hành quốc pháp hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 291: Bị người sử dụng!

Tuyên Đế lập tức hạ chỉ: "Cố Thiên Y của Cố phủ coi thường đạo đức, hãm hại đích muội, âm thầm sai người vũ nhục môn nhân thánh tôn, không thể không trừng phạt. Người tới, mang Cố Thiên Y xuống, cắt lưỡi, phế bỏ võ công, hủy gân mạch, biếm vào Tuyết Vực Nguyên. Những người khác cũng đều cắt lưỡi, đuổi ra khỏi thành, cả đời không được bước chân vào kinh thành một bước."

Ngự lâm quân rầm rập đáp lại một tiếng "vâng", tiến tới kéo người rời đi ——

Cố Thiên Y hoảng sợ, muốn tiếp tục cầu xin tha thứ, nhưng Ngự lâm quân không cho nàng ta cơ hội này, trực tiếp dùng miếng giẻ rách bịt miệng nàng ta lại.

Một chiều này rất có hiệu quả giết gà dọa khỉ. Những người phía dưới đã từng hùa nhau mắng Cố Tích Cửu cảm thấy ớn lạnh cả người, không dám nói thêm một câu.

Đại hội thí nghiệm cứ như vậy kết thúc. Khi Cố Tích Cửu xuống đài và đi ngang qua bên người Thiên Nguyệt Nhiễm, nàng khẽ nói một câu: "Người bị trúng cổ."

Thiên Nguyệt Nhiễm sững người, không nhìn được hỏi một câu: "Cái..... Cái gì?"

Cố Tích Cửu cười cười nhưng không nói gì, xoay người rời đi.

Thiên Nguyệt Nhiễm sững sốt một lát, đầu vai lại bị người vỗ một cái, giọng nói của Đế Phát Y thân nhiên vang lên: "Bồn tọa đã nói đầu óc người bị nước vào mà người còn không phục, trở về kiểm tra lại đi!"

Thiên Nguyệt Nhiễm: "....."

Hắn là đệ tử thiên bẩm, còn đứng ở vị trí tông chủ một phái, kiến thức tu vi tất nhiên khác thường. Sau khi ngẩn ra một lát, hắn nhớ lại những hành vi thiếu sót của mình, rốt cuộc hiểu ra!

Thì ra mình đã bị mắc mưu người khác! Bị người sử dụng một hủ!

Hắn suy nghĩ một lát. Người có thể trong thời gian ngắn ngăn ngừa không chế và hạ cổ hắn không nhiều.

Thủy Thanh Cốc!

Cốc này giống như nước, có thể tiến vào huyết mạch và não con người, không chế một phần tâm trí con người. Nó có thể khiến người đó nói một số điều mà họ thường không nói!

Đột nhiên, hắn siết chặt ngón tay!

Hỗn đản nào dám không chế hắn?!

Dám âm thầm hạ cổ này trên người hắn mà thần không biết quỷ không hay?!

Cổ sư chân chính trên đời này không nhiều, có khoảng một ngàn người như thế. Tuy nhiên, hầu hết mọi người trong số đó đều có hiểu biết về "Thủy Thanh cốc"!

Hắn muốn điều tra không thể nghi ngờ chính là mò kim đáy biển.....

.....

Lãnh Hương Ngọc thất hồn lạc phách cũng đi theo mọi người cùng xuống khán đài. Bà ta dường như không nghe thấy những lời châm chọc mỉa mai của những người ngồi cùng khán đài. Bà ta chỉ cảm thấy chân mình nhũn ra từng đợt, gần như không thể đứng vững.

Bà ta ngã xuống, đâm thẳng vào Cổ Tạ Thiên!

Bà ta cảm thấy chân mình giống như tê liệt, theo bản năng cong đầu gối lại: "Tướng quân!"

Cổ Tạ Thiên nhìn thấy bà ta lại càng thêm tức giận sôi máu!

Từng nữ nhi một liên tiếp xảy ra chuyện, tất cả đều liên quan tới vị phu nhân Lãnh Hương Ngọc này!

Nếu như không phải bà ta xúi giục nuông chiều, Cổ Thiên Y sẽ trở thành người như hôm nay hay sao?

Cổ Thiên Tình có thể làm ra điều đáng xấu hổ như vậy hay sao?!

Nếu không phải đang ở trước mặt người khác, Cổ Tạ Thiên gần như muốn tát bà ta một cái! Lúc này ông chỉ vung ống tay áo: "Về nhà sẽ tính sổ với bà!" Ông quay đầu đi về xa giá của mình, bỏ qua Lãnh Hương Ngọc đang đứng sững sờ ở nơi đó, trực tiếp bảo xa phu đánh xe rồi đi.

Lãnh Hương Ngọc càng thêm thất hồn lạc phách, hôm nay bà ta đi cùng với nhóm nữ nhi tới đây, thật ra có dùng xa giá của mình.

Trong những thứ nữ đó, chỉ có Cổ Thiên Y gần gũi với bà ta một chút, những thứ nữ khác lúc này càng cố tránh xa bà ta ra.

Chân bà ta mềm nhũn, nhưng Cổ Thiên Y đã bị bắt, những nữ nhi khác căn bản không có ý định nâng bà ta lên, chỉ đứng cách đó không xa chê cười bà ta.

Bà ta loạng choạng bước lên xe của mình, trong lúc vô tình đảo mắt nhìn thoáng qua, bỗng nhiên cứng người giống như bị sét đánh!

Dưới một mái hiên ở cách đó không xa, bà ta lại nhìn thấy nữ tử áo đỏ!

Nữ tử kia vẫn trong bộ trang phục đó, trên đầu đội mũ có rèm, khiến người không nhìn thấy rõ khuôn mặt.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 292: Người hét quỷ gì vậy?

Nữ tử áo đỏ kia đứng ở nơi đó, lạnh lùng nhìn bà ta ——

Lãnh Hương Ngọc đột nhiên trượt chân, ngã xuống xe ngựa!

"Phu nhân!" Người hầu vội tiến lên nâng bà ta dậy: "Chuyện gì xảy ra với ngài vậy?"

Lãnh Hương Ngọc cũng là người có võ công, mặc dù chỉ đề khoa chân múa tay, nhưng ngày thường đi đường vẫn rất cẩn thận. Đây vẫn là lần đầu tiên mọi người nhìn thấy bà ta vô duyên vô cớ rơi xuống từ trên xe ngựa.

Sắc mặt Lãnh Hương Ngọc trở nên trắng bệch, buột miệng thốt ra một câu: "La Tinh Lam!" Giọng nói của bà ta rất bén nhọn, thậm chí có chút thê lương. Khiến cho mọi người hoảng sợ.

Bà ta không quan tâm tới sự chật vật của bản thân, bất chợt ngẩng đầu lên nhìn về hướng đó.

Mọi người: "....."

Bọn họ tất nhiên cũng nhìn theo ánh mắt của bà ta về hướng đó, nhưng không nhìn thấy gì. Nơi đó chỉ có vài ba người đi đường qua lại.

Lãnh Hương Ngọc tất nhiên cũng không nhìn thấy nữ tử áo đỏ kia nữa, điều này khiến cho bà ta càng thêm sợ hãi.

Có phải là oan hồn bất tán của La Tinh Lam tới tìm mình báo thù hay không?

Khi bà ta đang cảm thấy sợ hãi, toàn bộ người hầu bên cạnh bỗng nhiên quỳ xuống: "Tướng quân!"

Lãnh Hương Ngọc giật mình, còn chưa kịp ngẩng đầu lên, cổ áo đã bị người nắm lấy: "Bà hét quỷ gì vậy?!" Giọng nói mạnh mẽ chắc nịch, còn mang theo chút tàn khốc, đúng là của Cố Tạ Thiên.

Lãnh Hương Ngọc không ngờ ông sẽ quay lại, kinh hoảng ngẩng đầu, thốt lên: "Tướng quân..... Tien thiếp nhìn thấy nàng....."

"Nàng? Ai?" Cố Tạ Thiên vội vàng hỏi.

Lãnh Hương Ngọc cuối cùng cũng bình tĩnh lại, ấp úng nói: "Là..... có lẽ là tien thiếp nhìn lầm....."

"Bản tướng quân hỏi bà rốt cuộc đã nhìn thấy ai?! La Tinh Lam? Vừa rồi bà đã gọi tên nàng....." Cố Tạ Thiên quét ánh mắt bốn phía, nhưng không thể nhìn thấy bất cứ bóng người nào tương tự như nữ tử kia.

Ánh mắt Lãnh Hương Ngọc khê di chuyển, lập tức phủ nhận: "Là tien thiếp nhất thời hoa mắt nên nhận sai người, La tỷ tỷ sớm đã..... sớm đã không còn sống ở trên nhân thế, sao có thể xuất hiện trở lại....."

Cố Tạ Thiên hung dữ nhìn chằm chằm bà ta một lúc lâu, vẫn chưa từ bỏ ý định: "Nhận sai người? Người nọ ở đâu? Trang phục thế nào?" Ông lại nhìn quanh và hỏi đám tôi tớ: "Các người có nhìn thấy không?"

Đám tôi tớ tất nhiên lắc đầu, bọn họ căn bản không nhìn thấy gì. Hơn nữa bọn họ mới tới Cổ phủ trong một thời gian ngắn, chỉ nghe nói qua về La Tinh Lam, căn bản chưa từng nhìn thấy người, cho dù đối mặt chưa chắc nhận ra.....

Lãnh Hương Ngọc tất nhiên không chịu thừa nhận, nói hàm hồ vài câu rằng bà ta nhìn thấy dáng người rất giống, nhưng thật ra là không phải.....

Đôi mắt Cố Tạ Thiên vốn đỏ như lửa dần dần trở nên tối sầm. Ông hất tay của Lãnh Hương Ngọc một cái, xoay người rời đi.

Ông muốn phân phó người hầu lục soát các con phố xung quanh, nhưng đột nhiên nhớ rằng đám người hầu này không giống như trước đây, bọn họ căn bản không quen biết nữ nhân kia ——

Ông vẫn không từ bỏ ý định, tự mình lang thang đầu đường cuối phố một vòng. Đừng nói là La Tinh Lam, ngay cả một bóng người tương tự cũng không nhìn thấy.

Ông chán nản đứng ở trên đường cái, gió thu mát lạnh thổi qua mặt, tâm trạng của ông cũng lạnh lẽo giống như cơn gió mùa thu.

"A Tinh, nữ nhi của chúng ta rất có tiền đồ, nhưng nó sẽ phải đối diện với một thử thách khó khăn, chẳng lẽ nàng không muốn trở về nhìn xem hay sao?" Ông nói nhỏ ở trong không khí, nhưng không có người nào trả lời lại ông.

Ông đứng ở nơi đó một lúc thật lâu, chán nản rời đi, tấm lưng kia cực kỳ thê lương, hiu quạnh.

.....

Trên một nóc nhà cách đó không xa, một người nữ tử áo đỏ đang đứng trong gió. Gió thu thổi trúng chiếc mũ có rèm lụa mỏng của nàng phát phới.

Nàng lặng lẽ nhìn về hướng Cố Tạ Thiên vừa mới rời đi, không nói bất động, giống như một bức tượng điêu khắc.

"Hội chủ, ngài không đi gặp hấn hay sao?" Có hai thiếu nữ mặc váy xanh lá cây đứng ở bên cạnh người nàng, cũng nhìn về phương hướng kia, một người thiếu nữ trong đó mở miệng hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 293: Gương vỡ lại lành là câu chuyện hay

Nữ tử áo đỏ nói giọng lạnh lùng: "Ta và hấn không cần gặp lại nhau nữa."

Gương vỡ lại lành là một câu chuyện hay, nhưng không phải gương vỡ nào cũng có thể lành lại được. Có rất nhiều điều một khi đã bị bỏ lỡ, rốt cuộc sẽ không bao giờ có thể tìm lại được.

"Nhưng thật khó chịu khi nhìn thấy nữ nhân kia chiếm vị trí của ngài mà còn kiêu ngạo như thế!" Thiếu nữ mặc váy xanh tức giận bất bình.

Nữ tử áo đỏ khẽ thở dài một tiếng, không nói gì.

"Hội chủ mới không thêm quan tâm tới vị trí kia!" Một thiếu nữ khác nhếch môi cười nhạt: "Người kia căn bản không xứng với hội chủ!"

"Cũng đúng, lúc này hội chủ chỉ quan tâm tới Tích Cừ tiểu thư. Thật đáng tiếc, lúc trước hội chủ mất trí nhớ, nếu không sao có thể để Tích Cừ tiểu thư chịu đựng nhiều năm như vậy..... "

Nữ tử áo đỏ kia giờ tay, ngăn cản hai thiếu nữ ríu ra ríu rít: "Hai nha đầu các ngươi nói nhiều như vậy? Chuyện ta giao cho các ngươi làm thế nào rồi?"

"Mọi thứ đều đã sẵn sàng."

Nữ tử áo đỏ kia khẽ gật đầu, xoay người: "Vậy chúng ta nên đi thôi!"

Ba thân ảnh biến mất khỏi mái nhà.

.....Edit: EmilyTon.....

Chớp mắt, ba ngày đã trôi qua.

Trong ba ngày này, tướng quân phủ khách đến đầy nhà.

Những vị hoàng tử và đại thần trong triều, cùng với gia quyến của những đại thần đó, các Vương phi cũng lần lượt tới bái phỏng. Tướng quân phủ cực kỳ náo nhiệt.

Những người này tất nhiên là tới bái phỏng Cố Tích Cừ, nhưng Cố Tích Cừ không hứng thú gặp bọn họ, đều dùng lý do thân thể không khỏe và từ chối hết.

Sau khi Lãnh Hương Ngọc hồi phủ, Cố Tạ Thiên dùng lý do bà ta dạy hư nữ nhi, giam lỏng bà ta trong một tiểu viện hoang vắng.

Mặc dù ông không phớt bỏ vị trí chính thể của bà ta bởi vì nhi tử, nhưng lại tước bỏ toàn bộ quyền lợi chương quản hậu trạch của bà ta, đề bạt một tiểu thiếp khác có quan hệ tương đối tốt với Cố Tích Cừ lên làm chương quản.

Bởi vì gia quyến của những đại thần kia đến chơi, tất nhiên không thể để một vị có thân phận thiếp thị tiếp đãi, vì thế Cố Tạ Thiên dứt khoát đề bạt tiểu thiếp kia lên vị trí bình thể, địa vị bình đẳng với Lãnh Hương Ngọc, để bà ấy ra mặt chiêu đãi gia quyến của những đại thần đó, cũng xem như không mất thể thống.

Những thể thiếp của Cố Tạ Thiên lúc này rốt cuộc hiểu được, ai mới là người nên lấy lòng nhất ở trong tướng quân phủ, vì thế cực kỳ nhiệt tình với Cố Tích Cừ.

Nếu không phải Cố Tạ Thiên ra lệnh rõ ràng, cấm tất mọi người không được tới quấy rầy Cố Tích Cừ, những người này hận không thể sớm chiều đều đứng giờ chạy tới thỉnh an nàng.

Mặc dù Lãnh Hương Ngọc còn chiếm thân phận chính thể, nhưng lại hoàn toàn đã bị bỏ rơi, bị giam lỏng ở trong sân kia, người hầu hạ bên người cũng không phải là tâm phúc của mình, mà là một vị ma ma lớn tuổi.

Ma ma này năm đó chỉ vì một chút sai lầm nhỏ từng bị Lãnh Hương Ngọc phái người đánh gãy gãy chân, vì thế hiện tại chân cẳng không còn linh hoạt

nữa. Lúc này phải tới hầu hạ bà ta tất nhiên là không tình nguyện, vì vậy Lãnh Hương Ngọc khó có thể ăn được một bữa cơm nóng hổi....

Tục ngữ nói, cá tìm cá, tôm tìm tôm, cóc tìm cóc.

Năm đó Lãnh Hương Ngọc trở thành chính thất, những chủ sự trong tướng quân trong phủ đều bị thay đổi thành người mà bà ta tin tưởng.

Bà ta là nhân vật hai mặt, những chủ sự bà ta thay đó có tính cách không khác lắm với bà ta, đều là người hai mặt, thấy cao dấm thấp, gió chiều nào nương theo chiều ấy hưởng lợi.

Khi bà ta còn đương quyền, những người này không ngừng nịnh bợ bà ta, hiện tại bà ta thất thế, những người này càng dấm đạp lên bà ta nhiều hơn, cơm canh chuẩn bị cho bà ta còn không bằng tới tớ bình thường, thậm chí còn đưa đồ ối thiêu.....

Năm đó khi La Tinh Lam bị giam lỏng, mặc dù Lãnh Hương Ngọc âm thầm sai những chủ sự đó khất khe với bà, nhưng vẫn có một số người trung thành lên đưa cơm và quần áo cho bà.

Trong khi hiện tại Lãnh Hương Ngọc bị giam, không có một ai bí mật tới gặp bà ta, thật sự rất thê lương.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 294: Phong thủy đã đổi

Trùng hợp là nhi tử Cố Thiên Triều của bà ta đã đi ra ngoài làm việc, nếu hấn ở nhà thì bà ta có thể sống tốt hơn một chút.

Phong thủy đã thay đổi, bà ta rất cuộc cũng ném trái những khổ sở mà La Tinh Lam đã chịu đựng năm đó.

Nhưng sự khác biệt chính là, năm đó Cố Tạ Thiên vẫn yêu quý La Tinh Lam. Sở dĩ ông giam lỏng bà ấy là vì muốn bà ấy trở nên ngoan ngoãn hơn, tuy nhiên trong lòng thực sự vẫn không từ bỏ được bà ấy.

Cho dù khi ở bên Lãnh Hương Ngọc, trong mơ thỉnh thoảng ông vẫn gọi tên La Tinh Lam, nói gì mà "Tinh nhi, chỉ cần nàng cúi đầu nhận lỗi, ta sẽ lập tức thả nàng ra". Điều đó khiến Lãnh Hương Ngọc tức điên.

Hiện tại Lãnh Hương Ngọc bị giam lỏng, Cố Tạ Thiên lại không có một chút tình ý với bà ta, thậm chí còn ghét bỏ khi nhìn thấy bà ta.....

Ban đêm, Lãnh Hương Ngọc ngồi ở trên giường với đầu tóc rối bù. Đó lại là một đêm mất ngủ, bà ta vẫn luôn không tài nào ngủ được.

"La Tinh Lam, lúc này ngươi đang cười nhạo sao?! Ngươi ở trên trời có linh thiêng cũng nên vui vẻ đúng không?! Hừ, ngươi vui vẻ thì sao? Ta chiếm hấn hơn hai mươi năm qua, và ngươi..... Ngươi chỉ ở bên người hấn hơn mười năm mà thôi..... Hấn là của ta! Hấn sẽ không bao giờ trở lại với ngươi nữa. Sau này nhi tử của ta sẽ là chủ nhân của tướng quân phủ, nhi tử của ngươi đã mất tích ở trong rừng rậm hắc ám..... Không, hấn nhất định đã chết, sớm đã trở thành phân bón hoa. Cố Tạ Thiên đã tìm kiếm nhiều năm như vậy, ngay cả một khối xương cốt của hấn cũng không tìm được. Ha ha ha, hấn đã chết! Lão nương bị nhốt ở đây thì sao? Chờ hài nhi của ta trở về, ta có thể lập tức ra ngoài. Tướng quân phủ này vẫn là thiên hạ của Lãnh Hương Ngọc ta....."

Lúc đầu bà ta chỉ lảm bảm vài câu, nhưng càng nói càng cao giọng, cuối cùng trở nên điên dại.

Đột nhiên chỗ cửa sổ truyền đến một tiếng động "rắc", gió mạnh thổi tung cánh cửa khép hờ. Lãnh Hương Ngọc ngẩng đầu nhìn ra phía bên ngoài, bỗng nhiên sững người!

Bóng đêm như tấm màn che, dưới ánh trăng mờ hồ có một nữ tử áo đỏ đang đứng trên đình trong tiểu viện ——

"A ——" Lãnh Hương Ngọc thét một tiếng chói tai: "Có quý ——"

.....

Tiếng thét chói tai của Lãnh Hương Ngọc rung chuyển khắp nơi, vang vọng ra toàn bộ tướng quân phủ, tất nhiên cũng kinh động tới Cố Tích Cửu vừa mới định nghỉ ngơi.

Nàng nghiêng tai lắng nghe động tĩnh một lát, cảm thấy bên ngoài có chút hỗn loạn. Nàng khoác áo đi ra ngoài, sai thị nữ dò hỏi xem có chuyện gì xảy ra. Một lát sau thị nữ quay về bẩm báo, nói rằng Lãnh Hương Ngọc bị nhốt ở trong biệt viện, không biết đã bị cái gì dọa sợ, giống như phát điên liên tục thét tên của La phu nhân, còn nói có quý.....

Thị nữ kia nói xong lời cuối cùng, không nhận được suy đoán: "Tiểu thư, ngài có nghĩ thật sự là quý hồn của La phu nhân quay về lấy mạng bà ta hay không?"

Cố Tích Cửu khẽ cười một tiếng, không nói gì.

La Tinh Lam đã nhảy vực tự sát khi Cố Tích Cửu mới được một tuổi. Từ đó về sau, chuyện của La Tinh Lam trở thành điều cấm kỵ trong tướng quân phủ, không ai dám nhắc tới.

Vì thế ký ức của nguyên chủ Cố Tích Cửu đối với mẫu thân gần như không có.

Sau khi Cố Tích Cửu tiếp nhận thân thể này, tất nhiên nàng cũng tiếp nhận tất cả ký ức. Nàng biết chuyện của La Tinh Lam không hề đơn giản như vậy, nhưng nàng không có hứng thú tìm kiếm chân tướng thật sự.

Ở trong cảm nhận của nàng, nàng cảm thấy có lẽ đã xảy ra một cuộc chiến đẫm máu ở trong trạch viện, và La Tinh Lam chính là kẻ thất bại.....

Tuy nhiên, nàng không nghĩ sẽ có chuyện quý hồn quay về lấy mạng. La Tinh Lam đã chết mười mấy năm rồi, nếu bà ấy thật sự hận Lãnh Hương Ngọc và muốn tới lấy mạng, bà ấy đã tới lâu rồi, không phải chờ đợi đến mười mấy năm sau.....

Cố Tích Cửu trở lại giường và nằm trong chăn, suy nghĩ một lúc, trong lòng đột nhiên nghĩ ra điều gì đó!

Chẳng lẽ La Tinh Lam chưa chết?!

Bà ấy rốt cuộc lại đã quay trở lại?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 295: Vì sao nàng không tới gặp ta?

Đúng không? Với tình yêu mà bà ấy dành cho nữ nhi, nếu bà ấy chưa chết chắc chắn sớm đã quay trở lại, ít nhất sẽ tới thăm nữ nhi một chút, hoặc là dứt khoát mang nữ nhi rồi đi!

Phải biết rằng, trong mấy năm qua, nguyên chủ Cố Tích Cửu đã sống ở trong một cái viện rách nát, thậm chí nha đầu bên người cũng không có, nếu muốn mang đi thực sự rất dễ dàng!

Có phải còn có lý do nào trong đó hay không?

Nàng nhẹ nhàng gõ trên thành giường suy tư.

.....

Mặt trăng chiếu sáng trong tiểu viện hiu quạnh, gió nhẹ thổi qua.

Cố Tạ Thiên đi vào trong tiểu viện mà La Tinh Lam từng bị giam lỏng trong đó. Tối nay ông hoàn toàn mất ngủ!

Vừa rồi ông đã tới chỗ Lãnh Hương Ngọc. Lãnh Hương Ngọc đầu tóc hỗn loạn, chỉ mới ba ngày mà cả người đã gầy hằn đi. Khi nhìn thấy ông đến thì xem ông như vị cứu tinh, liều mạng nắm ống tay áo khiến ông không thể rời đi. Bà ta không muốn sống một mình trong tiểu viện tồi tàn, nếu không quý hồn của La Tinh Lam sẽ đến tìm bà ta. Bà ta khóc lóc một trận, hoàn toàn không quan tâm tới hình tượng của mình, khiến Cố Tạ Thiên cảm thấy buồn bực, kéo ống tay áo của mình rồi quay đầu rồi đi. Ông chỉ phân phó gọi đại phu tới, kê chút được an thần cho bà ta để bà ta giữ yên lặng, đừng tiếp tục quý khóc sói gào.....

Mấy ngày nay Cố Tạ Thiên cũng không nghỉ lại ở chỗ những thị thiếp khác, ông vẫn luôn ở trong tiểu viện này.

Có lẽ chỉ có ở chỗ này, ông mới có thể mơ hồ tìm lại những ký ức về La Tinh Lam, cảm thấy bà ấy thật ra vẫn chưa từng rời xa.

"Tình nhi, nàng đã trở lại đúng không? Vì sao nàng không tới gặp ta? Ta đã chờ đợi nàng nhiều năm như vậy, vẫn luôn hy vọng có thể gặp lại nàng một lần, cho dù chỉ nhìn thấy trong mộng cũng được, nhưng nàng chưa từng tới, ngay cả trong giấc mộng cũng không chưa từng gặp ta một lần....."

Ông thờ dài thật sâu, trong lòng luôn có cảm giác lo lắng, suy ngẫm một lúc và bước ra bên ngoài.....

Cố Tích Cửu vừa chuẩn bị đi vào giấc ngủ, thị nữ bên ngoài đột nhiên bẩm báo: "Tiểu thư, tướng quân tới, muốn gặp tiểu thư....."

Cố Tích Cửu không muốn gặp ông, nhưng sau đó lại có chút động lòng, vì vậy nàng đứng lên, phân phó người mời tướng quân tiến vào.

Sau khi Cố Tạ Thiên bước vào thì ngồi ở nơi đó uống trà. Cố Tích Cửu không nhận được nghỉ ngơi vì ông khát nước nên mới nhân tiện tới đây để nhâm

nhi trà. Cô Tạ Thiên cân nhắc về ý định của mình, mở miệng nói: "Cửu nhi, con có muốn biết chuyện giữa ta và nương con năm đó hay không?"

Cố Tích Cửu: "....."

Thì ra vị tướng quân này không phải tới đây để nhân nhi trà, mà là tới đây để tìm người lắng nghe ——

Cố Tích Cửu vốn không muốn trở thành thùng rác để ông trút bầu tâm sự, nhưng nàng vẫn có chút tò mò về chuyện của La Tinh Lam. Vì thế nàng rót cho ông một chén trà, đặt nó vào trong tay ông: "Muốn, nói đi."

Vì thế, Cô Tạ Thiên mang tâm trạng buồn bực tràn ngập nỗi lòng không có chỗ để nói, rốt cuộc tìm được nơi để xả, nói ra hết những chuyện cũ năm xưa.

Cô Tạ Thiên xuất thân từ một gia đình nghèo, từ nhỏ đã thích quơ dao múa kiếm, trở thành một tên côn đồ đầu đường xó chợ. Một lần tham gia đánh nhau với những tên lưu manh khác bị thương, gần như bị đánh chết. Trong lúc nguy cấp, ông được một nữ hiệp đi ngang qua cứu giúp. Nữ hiệp này chính là mẫu thân của Cố Tích Cửu—— La Tinh Lam.

La Tinh Lam là nữ nhi giang hồ có gia thế, ngây thơ hồn nhiên, nóng tính đanh đá. Cô Tạ Thiên vừa gặp đã yêu, bắt đầu quyết liệt theo đuổi, rốt cuộc cũng thắng được trái tim mỹ nhân, khiến La Tinh Lam không màng gia tộc quyết liệt phản đối, trốn chạy khỏi nhà để gả cho ông, trở thành một đoạn giai thoại.

La Tinh Lam truyền thụ hết toàn bộ võ công gia truyền cho Cố Tạ Thiên, không ngờ Cố Tạ Thiên là thiên tài trên phương diện này. Chỉ trong mấy năm ngắn ngủn, trò đã giỏi hơn thầy, thậm chí cao hơn La Tinh Lam rất nhiều.

Khi công phu cao, ông có thể chiến đấu để học hỏi thêm. Hơn nữa La Tinh Lam có mạng lưới giúp ông lót đường, khiến ông trở nên nổi bật rất nhanh. Chỉ trong vòng mười năm, ông từ một người thị vệ biến thành Đại tướng quân.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 296: Không hứng thú với vị trí chính thê!

Người phú quý, nữ tử thích ông cũng trở nên nhiều hơn, trong đó có một vị tiểu quan nữ nhi ở kinh thành là Lãnh Hương Ngọc. Lãnh Hương Ngọc cũng xem như là tiểu gia bích ngọc, xinh đẹp hiền lành nho nhã, hoàn toàn trái ngược với La Tinh Lam.

Lãnh Hương Ngọc gặp phải thổ phi khi đang trên đường đi tới miếu dâng hương, tình cờ được La Tinh Lam cứu thoát, nhưng vì bà ta bị thương nên La Tinh Lam đã đưa bà ta về nhà trị liệu, khiến bà ta có cơ hội gặp gỡ Cố Tạ Thiên.....

Cố Tạ Thiên không cường nổi sự dịu dàng của Lãnh Hương Ngọc, rốt cuộc phá bỏ lời thề chỉ cưới một mình La Tinh Lam, bí mật nạp thất bên ngoài là Lãnh Hương Ngọc.

Khi đó La Tinh Lam đã có một đứa con trai, tên gọi là Cố Thiên Nặc. Lúc Cố Thiên Nặc năm tuổi, Lãnh Hương Ngọc cũng sinh hạ một nhi tử. Sau đó Lãnh Hương Ngọc cố ý tiết lộ tin tức để La Tinh Lam biết được.

Sự việc bị bại lộ, Cố Tạ Thiên dứt khoát khoát thông báo với bên ngoài, cho tiểu nhi từ một lời danh chính ngôn thuận, không quan tâm tới chuyện La Tinh Lam hết sức phản đối nạp Lãnh Hương Ngọc vào cửa.

Khi đó Cố Tạ Thiên đã trở thành Đại tướng quân, quyền cao chức trọng. Trong suy nghĩ của ông, một nữ tử giang hồ có thể có được vị chính thê đã là rất tốt với nàng, vì để dạy cho La Tinh Lam một bài học, ông đã cố tình bỏ mặc La Tinh Lam, hằng đêm đều ở trong viện của Lãnh Hương Ngọc, chẳng quan tâm tới La Tinh Lam. Trong vòng ba năm ông không thèm đi tới viện La Tinh Lam dù chỉ một lần, thậm chí lạnh nhạt với cả nhi tử Cố Thiên Nặc.

Lãnh Hương Ngọc rất giỏi giả vờ, thỉnh thoảng còn tới vấn an La Tinh Lam, nhẹ nhàng nói chuyện.

Tuy nhiên, La Tinh Lam là người nóng tính. Trong cơn tức giận, bà thường đóng cửa, không gặp mặt Lãnh Hương Ngọc, hoặc là châm chọc mỉa mai, chưa từng nể mặt bà ta.

Khi đó Lãnh Hương Ngọc đã sinh được một nam một nữ, một đôi nhi nữ đều là thiên tài linh lực.

Sau khi trải nghiệm ra Cố Thiên Tình là thiên tài linh lực, Lãnh Hương Ngọc đắc ý, cố tình đi tới chỗ La Tinh Lam khoe khoang.

Đương nhiên bà ta khoe khoang rất lịch sự, nhưng trong lời nói lại mơ hồ mang theo ý châm chọc, rốt cuộc thành công khiến cho La Tinh Lam nổi điên, thậm chí muốn đánh bà ta. Nếu không phải có mấy tên hộ vệ liều chết ngăn chặn, đoán chừng lần đó Lãnh Hương Ngọc đã bị đánh chết.

Lãnh Hương Ngọc sắp xếp rất nhiều tai mắt ở trong tướng quân phủ, tất cả những chuyện này tất nhiên cũng truyền tới tai Cố Tạ Thiên. Cố Tạ Thiên vội

vàng chạy tới, giờ tay tát La Tinh Lam một cái. Một cái tát này pha lẫn tàn nhẫn, đánh đến nỗi La Tinh Lam quay cuồng vài cái rồi té ngã, khóc mũi chảy máu ——

Sau khi Cố Tạ Thiên ra tay tát một cái thì có chút hối hận, nhưng ở trước mặt tất cả gia đình trong hộ viện, ông lại không muốn mất mặt chạy tới đỡ bà.....

Ông vĩnh viễn quên không được ánh mắt ngay khi La Tinh Lam run rẩy đứng lên và nhìn về phía mình, như băng như tuyết.

Từ trước tới nay, ông chưa từng nhìn thấy ánh mắt như vậy ở trên mặt bà. Ánh mắt như vậy khiến ông cảm thấy có chút hoảng loạn, nhưng lại nhất thời không biết nên phản ứng như thế nào, chỉ có thể ngoài miệng trong yếu hét lên một câu: "Đây là nàng tự tìm lấy! Từ nay về sau không được tiếp tục ghen tuông. Lần này xem như một sự giáo huấn. Nếu Sau này còn tiếp tục hồ nháo, ta sẽ trực tiếp phế bỏ vị trí chính thể của nàng!"

Sau khi ông ném xuống một câu uy hiếp như vậy, cho rằng đã dọa được bà. Khi ông đang định mang theo Lãnh Hương Ngọc rời đi, không ngờ La Tinh Lam ở phía sau bình tĩnh mở miệng nói: "Cố tướng quân, chúng ta hòa ly đi (和离 = hòa ly = cách gọi ly hôn giữa nam nữ thời cổ đại). Ta không hứng thú với vị trí chính thể này của ngươi!"

Ở thời đại này, chuyện nam bỏ nữ được xem là một cuộc ly hôn bình đẳng. Nhưng khi nữ đề nghị hoà ly, người nữ được xem như đã ly dị chồng.....

Cố Tạ Thiên cho rằng bà ấy quá tức giận nên mới mạo phạm tới sự uy nghiêm của Đại tướng quân. Vì vậy ông không để ý tới La Tinh Lam, chỉ lạnh lùng dằn dò nha hoàn xung quanh một câu: "Phu nhân điên rồi! Đưa nàng hồi sân!" Sau đó ông mang theo Lãnh Hương Ngọc nhanh chóng rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 297: Khi đi cao hứng, quay về mất hứng

Khi ông trở lại chủ viện thì cảm thấy cực kỳ hoang mang. Ông cảm thấy bản thân mình vắng vẻ La Tinh Lam đã đủ lắm rồi, còn tát bà một cái như thế, đoán chừng có lẽ bà đã nhận ra tình thế.

Chỉ cần bà ấy không ghen tuông làm bậy, ông có thể tha thứ cho bà, để bà giữ vững vị trí tướng quân phu nhân tôn quý.

Vào buổi tối, ông rút cuộc bước vào sân của La Tinh Lam, muốn dỗ dành bà một chút, dành cho bà một chút ân sủng của trượng phu, nhưng không ngờ lại bất gặp bà đang lên gặp sư huynh - người muốn mang theo bà trốn chạy.....

Cố Tạ Thiên nhốt bọn họ ở trong phòng, cực kỳ tức giận, không nói lời nào lập tức động thủ với sư huynh của bà. Lúc đó công phu của ông sớm đã cao hơn huynh muội La Tinh Lam rất nhiều. Hơn nữa, động tĩnh trong phòng còn kinh động tới thị vệ tuần tra quanh đó.....

Cuối cùng, với sự can thiệp của La Tinh Lam, sư huynh của bà rút cuộc chạy thoát. La Tinh Lam buộc phải lưu lại.

Nhưng, ông đã hoàn toàn cô phụ bà, khiến trái tim bà tan vỡ nên bà lạnh lùng muốn viết hưu thư, quyết tâm phải rời khỏi ông.

Lần đầu tiên Cố Tạ Thiên có cảm giác mình thực sự sẽ mất đi thứ có thể có được một cách dễ dàng.....

Loại cảm giác này khiến ông vừa hoảng loạn vừa tức giận. Những năm qua sống là Đại tướng quân khiến tính tình của ông trở nên bảo thủ. Ông tức giận điên cuồng ép La Tinh Lam quan hệ, cũng thuận tay phế bỏ võ công của bà. Sau khi xong việc ông hất cửa rời đi, cũng phái thị vệ trông coi nghiêm ngặt, bắt đầu chân chính giam lỏng La Tinh Lam.

Trong khoảng thời gian đó, ông dứt khoát nạp thêm hai phòng tiểu thiếp. Hai phòng tiểu thiếp này sau một năm đã liên tiếp sinh cho ông thêm hai nữ nhi.

Một năm sau, khi Cố Tạ Thiên tới thăm La Tinh Lam, ông đã là cha của năm hài tử, hai nam ba nữ.

Ông cho rằng La Tinh Lam đã bị giáo huấn nhiều như vậy, hơn nữa không còn có võ công, chắc hẳn sẽ ngoan ngoãn hơn một chút. Khi gặp lại ông có lẽ sẽ chân chính nhận thua.....

Ông cố ý mang theo hai phòng tiểu thiếp mới đi cùng, bởi vì ông cho rằng La Tinh Lam sẽ ghen, sẽ làm ầm ĩ. Ông đã nghĩ ra cách sẽ đối phó bà như thế nào, nhưng không ngờ rằng La Tinh Lam vừa thấy ông lại cực kỳ lãnh đạm, không hề có ý ghen tuông với hai phòng tiểu thiếp kia.

Ông cảm thấy khó chịu khi bà ghen tuông không biết tiến lùi, lúc này bà không ghen tuông ông lại cảm thấy khó chịu hơn.....

Khi đi cao hứng, quay về mất hứng.

Đúng vào thời gian này, trong cung yêu cầu ông mang theo gia quyến tới dự tiệc vào ngày hôm sau, tất nhiên ông sẽ phải mang theo chính thể đi cùng.

Ông thà La Tinh Lam ra, sợ bà ấy sẽ nói điều gì đó không đúng ở trong cung, vì vậy mặt lạnh răn dạy một đường. Lúc ấy La Tinh Lam không nói một lời. Từ khi ông giam lỏng bà ấy, bà ấy đã quyết định không nói chuyện với ông.

Yến tiệc trong cung có vũ cơ mỹ mạo mua vui, hoàng đế và La Tinh Lam đều quen biết nhau.

Tuyên Đế cũng nghe nói La Tinh Lam rất hay ghen tuông, vì thế nhất thời cố tình đùa dai, cố ý nói rằng muốn ban cho Cố Tạ Thiên hai vũ cơ làm thiếp.

Trong nhà Cố Tạ Thiên đã có bốn phòng thê thiếp, nháo đến đau cả đầu, vì vậy ông không muốn tiếp nhận thêm nữa.

Hơn nữa, ông cũng sợ La Tinh Lam ghen tuông, sẽ náo loạn ở nơi này, vì vậy ông đứng lên đang muốn từ chối, không ngờ La Tinh Lam đã đứng dậy trước ông một bước, thoải mái hào phóng thay ông tạ chủ long ân, thay ông nhận lấy hai vũ cơ kia làm thiếp ——

Cố Tạ Thiên quả thực không biết nên phản ứng thế nào cho phải, ngay cả Tuyên Đế cũng kinh ngạc, không nhịn được hỏi bà một câu chẳng lẽ không ghen hay sao?

Bà chỉ mỉm cười, bình tĩnh nói: "Không ghen."

Sau khi cung yến kết thúc, hai vũ cơ kia cũng đi theo bọn họ cùng xe trở về. La Tinh Lam hào phóng nhường chỗ trong xe cho ông cùng với hai vũ cơ, tự mình đi trên xe ngựa khác.

Bà hiểu biết như vậy, ngược lại khiến cho Cố Tạ Thiên cảm thấy phát điên.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 298: Giống như nhìn rác rưởi ——

Khi trở lại tướng quân phủ, ông bước xuống xe ngựa, vừa lúc La Tinh Lam cũng bước xuống xe. La Tinh Lam thậm chí còn mỉm cười, ám chỉ ông đừng có phụ đêm xuân, đối tốt với hai mỹ nhân kia một chút.....

Ông không hề nhìn thấy một chút tức giận hay ghen tuông ở trong mắt bà.

Cố Tạ Thiên bỗng nhiên vô cùng tức giận, không nói câu nào cứ thế kéo bà quay trở lại sân, một lần nữa chiếm hữu bà để giải tỏa cơn giận.

Kết hôn nhiều năm như vậy, lần đầu tiên La Tinh Lam điên cuồng phản kháng quan hệ với ông. Mặc dù Cố Tạ Thiên đã thành công sau khi dùng vũ lực, nhưng trên người và trên mặt đều bị La Tinh Lam cào cho chảy máu. Ông vĩnh viễn không bao giờ quên được ánh mắt của bà khi đó, cừ hận, chán ghét, giống như nhìn rác rưởi ——

Ánh mắt như vậy đã kích thích ông, một lần nữa ông lại đóng sầm cửa rồi đi.

Ông cảm thấy nữ nhân này quả là không biết tốt xấu. Bên ngoài có rất nhiều nữ nhân oanh oanh yến yến, mỗi một người đều dịu dàng ân cần, biết ý. Tại sao ông phải chịu nỗi cay đắng của một người đã hơn ba mươi tuổi, hoa tàn bại liễu?

Cố Tạ Thiên cảm thấy mình nên trừng phạt La Tinh Lam nhiều hơn, để bà có thể học cách cư xử.

Vì thế, sau khi trở về ông đã bắt đầu một loạt trừng phạt.

Ví dụ như, chuyển bà từ nhà đẹp tới một tiểu viện rách nát, cắt giảm nha hoàn hầu hạ từ tám người thành một. Giam lỏng và không cho bà ra khỏi cửa viện.

Cơm canh mỗi bữa hơn mười món sơn hào hải vị biến thành hai món thanh đạm.

Hơn nữa, đưa cơm còn rất trễ, khiến chủ tớ hai người bữa đói bữa no.....

Khi đó đúng vào mùa đông, thường xuyên có tuyết rơi, trong tiểu viện của bà ngay cả than củi cũng không có, trong phòng lạnh lẽo giống như hầm băng ——

Đương nhiên, sự vụ trong phủ vốn do phu nhân tướng quân xử lý cũng đều giao cho Lãnh Hương Ngọc. La Tinh Lam trên danh nghĩa vẫn là chính phòng, nhưng lại bị cầm tù ở trong lãnh cung.

Cố Tạ Thiên hơn nửa năm chẳng quan tâm tới bà. Mặc kệ cho cơ thiếp trong tối ngoài sáng khi dễ bà.....

Cố Tạ Thiên còn thường xuyên mang theo cơ thiếp ăn nhậu chơi bời âm ỉ ở đại điện bên cạnh tiểu viện rách nát của bà, thậm chí còn thường thức đồ

ngon rượu thơm ở đó. Ông biết La Tinh Lam khẳng định có thể nghe thấy hết.

Ngoài ra, Cố Tạ Thiên cũng càng thêm lạnh nhạt với nhi tử Cố Thiên Nặc, cung chiều những nhi tử và nữ nhi khác, thường xuyên răn dạy Cố Thiên Nặc ở trước mặt chúng. Mỗi lần răn dạy hay trừng phạt Cố Thiên Nặc đều cố tình chọn chỗ bên cạnh sân viện rách nát kia.

Khi đó Cố Thiên Nặc đã mười một tuổi, từng là hài tử vui vẻ hoạt bát dần dần chuyển sang trầm cảm. Nó muốn đi thăm mẫu thân nhưng không được phép.

Mục đích Cố Tạ Thiên làm như vậy, chẳng qua là muốn khiến cho La Tinh Lam ý thức được rằng, ông mới là thiên hạ của bà. Bà phải lấy lòng ông mới có thể có cuộc sống tốt đẹp hơn.....

Ông không biết rằng một lần phóng túng kia đã khiến bà có thai. Sự ngược đãi của ông khiến nguyệt sự của bà không đều, mang thai được gần bốn tháng bà mới phát giác ra. Hoàn cảnh sống tồi tàn và tâm trạng luôn buồn bực khiến bà bị suy dinh dưỡng nghiêm trọng, vì thế thai nhi trong bụng cũng bị suy dinh dưỡng.....

Một nữ hiệp vốn khoái ý ân cừu, trong thời gian hơn nửa năm đã trở thành một người gầy gò ốm yếu.

Cho đến một ngày, Cố Thiên Nặc thành công lén chạy đến tiểu viện của mẫu thân, gặp được mẫu thân mà mình vẫn ngày đêm thương nhớ. Cố Thiên Nặc hoảng hốt khi phát hiện ra mẫu thân mình mang thai lại bị sốt cao hôn mê bất tỉnh, tiểu nha hoàn duy nhất thì đang gấp đến nỗi xoay quanh ——

Cố Thiên Nặc đỏ mắt, liều mạng xông vào Bạch Hồ đường - nơi nghỉ sự của Cố Tạ Thiên. Một hài tử mười một tuổi quỳ rạp xuống sàn nhà với đôi mắt đỏ hoe, không nói lời nào chỉ liên tục đập đầu đến rách cả trán, cầu xin tướng quân đại nhân buông tha mẫu thân của nó, cứu lấy mẫu thân nó.

Cố Tạ Thiên cuối cùng cũng biết chuyện La Tinh Lam mang thai, giống như sấm đánh đình đầu, vội vàng chạy tới tiểu viện của La Tinh Lam.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 299: Hai lựa chọn

Lúc này ông mới phát hiện La Tinh Lam gầy như da bọc xương, chỉ có một cái bụng to cực kỳ bất mắt.

Không biết vì sức sống của La Tinh Lam mạnh mẽ, hay là sinh mệnh của hài tử trong bụng chưa tới tử lộ, sau khi được một số danh y trong thành cứu giúp, cuối cùng cũng kéo được La Tinh Lam thoát khỏi bàn tay tử thần.

Cố Tạ Thiên hồ thẹn trong lòng, vội vàng đưa La Tinh Lam ra khỏi tiểu viện rách nát kia, sau đó sai người nấu các loại đồ ăn bổ dưỡng cho bà ——

Từ sau khi La Tinh Lam rời khỏi tiểu viện kia, tính tình hoàn toàn thay đổi. Một nữ tử nóng nảy nhiệt tình đã trở nên cực kỳ chất phác, đôi mắt thường xuyên đăm đăm nhìn về một hướng, ngồi một chỗ cả ngày.

Bà không nói chuyện với bất cứ người nào, cũng không hề mở miệng.

May mắn thay, bà ăn tất cả những gì đã được chuẩn bị, cuối cùng thân thể gầy yếu như cây gậy trúc cũng bắt đầu có thịt, nhìn qua không còn đáng sợ nữa ——

Trong thực tế, lúc này trong cung lại ban yến vài lần, Cố Tạ Thiên lấy lý do thân thể La Tinh Lam không khỏe thoái thác, mỗi lần đều mang theo Lãnh Hương Ngọc đi cùng.

La Tinh Lam rời khỏi tiểu viện rách nát kia không lâu, Tuyên Đế một lần nữa lại ban yến quần thần. Lần này rõ ràng là muốn Cố Tạ Thiên mang theo La Tinh Lam tới dự, vì thế còn phái cả kiệu tới đón ——

Cố Tạ Thiên lo lắng mang theo La Tinh Lam đi cùng, nhưng không ngờ, lần này ông lại có một thu hoạch không nhỏ.

Trên tiệc rượu lần này, Tuyên Đế chính miệng định thân cho hài tử ở trong bụng của La Tinh Lam. Nói rằng nếu như sinh được nữ nhi sẽ để nó trở thành con dâu hoàng gia, lớn lên sẽ gả cho một nhi tử của mình. Lúc ấy, hoàng tử có cùng độ tuổi cũng có vài người, nhưng Tuyên Đế không chỉ định là ai, muốn để các hài tử của mình tới khi hiểu chuyện sẽ tự mình tuyển chọn ——

Hai tháng sau, La Tinh Lam quả nhiên sinh hạ một nữ nhi sớm hơn một tháng, đứa nhỏ này chính là Cố Tích Cừu.

Sinh non hơn nữa còn suy dinh dưỡng, hài tử sinh ra được bốn năm tháng vẫn rất nhỏ gầy, thường xuyên bị bệnh, khiến La Tinh Lam gần như cho rằng đứa nhỏ này sẽ không sống nổi.....

La Tinh Lam dần dần hồi phục, giống như đã thay đổi thành người khác, thờ ơ và lạnh lùng với tất cả mọi chuyện. Dường như tất cả đều không còn quan

trong với bà nữa.

Hậu trách của Cố Tạ Thiên cuối cùng cũng yên bình trở lại, ông thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

Vì thế ông cũng hủy bỏ lệnh giam lỏng đối với La Tinh Lam, thậm chí còn cho phép bà đến miếu thờ bên ngoài thành dâng hương. Đương nhiên, mỗi lần ông đều phải thị vệ nha hoàn hộ vệ nghiêm ngặt.

Nhưng không ngờ La Tinh Lam sớm đã có ý định chạy trốn. Trong một lần dâng hương, bà đã ôm Cố Tích Cửu cầu xin sư huynh giúp đỡ, rốt cuộc thoát được tai mắt của những người đi theo, thành công trốn thoát!

Nhưng thật không may, ngày hôm đó Cố Tạ Thiên vừa lúc đang ở vùng phụ cận. Sau khi nghe được tin tức, ông đã nổi điên và dẫn người truy đuổi, cuối cùng cũng đuổi tới vách đá.

Dưới vách đá là nước biển dữ dội với những tảng đá lởm chởm kỳ lạ. Cố Tạ Thiên nhìn bà ôm hải tử mặt đầy tuyệt vọng, vì vậy đã cho bà hai lựa chọn. Một là ngoan ngoãn quay trở về cùng ông, ông sẽ xem như chuyện này chưa từng xảy ra. Hai là ông sẽ bắt bà lại, sẽ phế bỏ vị trí chính thê của bà, chỉ có thể trở thành tiểu thiếp.

Thê tử của mình liên tiếp muốn trốn thoát cùng với một người nam nhân khác, điều này khiến cho Cố Tạ Thiên tức điên. Ông đã quyết định, cho dù La Tinh Lam lựa chọn như thế nào, ông nhất định phải xử tử vị sư huynh này.....

Ông cho rằng sau khi nói ra hai điều kiện này, bà sẽ bước qua khỏi vách đá, ngoan ngoãn quay về tướng quân phủ với mình.

Nhưng không ngờ bà chỉ lạnh lùng liếc mắt nhìn ông, ngửa đầu cười, sau đó lựa chọn con đường thứ ba, trực tiếp nhảy xuống vách đá!

La Tinh Lam vốn ôm hải tử nhảy cùng, nhưng không ngờ ngay khoảnh khắc ở trong không trung, hải tử bỗng nhiên khóc lớn.

La Tinh Lam cuối cùng không đành lòng, dùng hết toàn lực ném Cố Tích Cửu lên trên, tự mình rơi xuống dòng nước dữ dội, cứ như vậy mất tích.....

Một màn này, Cố Thiên Nặc đứng lúc liều mạng đuổi tới nên tận mắt nhìn thấy. Nó vốn khó lòng tha thứ cho phụ thân vì những gì đã làm với mẫu thân, khi nhìn thấy cảnh này nó càng bi thương hơn nữa, trực tiếp đoạn tuyệt quan hệ phụ tử với phụ thân, rời nhà trốn đi. Sau đó nó vô tình xâm nhập vào trong rừng rậm hắc ám, không còn có tin tức.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 300: Đừng vấy bẩn con đường luân hồi

Hai đả kích này khiến cho Cố Tạ Thiên thực sự mất mặt. Chính vì quá tức giận nên ông đã đối xử không tốt với Cố Tích Cửu. Mỗi lần nhìn thấy Cố Tích Cửu, ông lại nghĩ tới thê tử đã phản bội mình. Hơn nữa, thời điểm khi Cố Tích Cửu ba tuổi còn bị trắc nghiệm ra thể chất siêu cấp phế vật, ông lại càng khó chịu hơn..... Đó là những yếu tố đã dẫn tới kết quả như ngày hôm nay.

Cố Tạ Thiên cuối cùng cũng nói xong hết những chuyện cũ năm xưa. Trong phòng có chút yên tĩnh. Cố Tích Cửu giờ tay uống một ngụm nước, không hề nói một câu.

Cố Tạ Thiên cũng uống một ngụm trà, sau đó thờ dài: "Cửu nhi, vì phụ rất hối hận!"

"Hối hận cái gì?" Ánh mắt Cố Tích Cửu có chút sắc bén.

"Khi đó ta không nên bỏ bê bà ấy, không nên thường xuyên để bà ấy ở trong biệt viện chẳng màng quan tâm, khiến bà ấy mang thai mấy tháng phải chịu khổ như vậy....."

Cố Tích Cửu cười châm chọc: "Ông chỉ hối hận vì điều này thôi sao?"

Cố Tạ Thiên ngắt người: "Đương nhiên, còn có rất nhiều điều nữa..... Ta hối hận nhất chính là những gì đã nói với bà ấy khi bà ấy nhảy khỏi vách đá. Ta không nên bức bà ấy như vậy, còn nói sẽ phế bỏ vị trí chính thê và biến bà ấy thành thiếp. Thật ra ở trong lòng ta, bà ấy vẫn luôn là thê tử của ta, ta căn bản không có ý nghĩ sẽ để bà ấy làm thiếp..... Ta chỉ muốn uy hiếp bà ấy, sợ bà ấy không cần ta nữa, vì thế ta mới..... mới uy hiếp như vậy....." Khi nói tới đây, giọng của ông bắt đầu run rẩy.

Cố Tích Cửu cũng lười cười nhạo, giờ tay nâng chén trà lên: "Cố tướng quân, đêm đã khuya, sau khi uống chén trà này hãy quay về nghỉ đi. Đừng nhớ tới mẫu thân ta nữa. Dù sao bên cạnh ông cũng không thiếu oanh oanh yến yến, tất cả đều dịu dàng ngoan ngoãn. Đừng nhớ tới bà ấy nữa, hãy để bà ấy được thanh tịnh. Ta nghĩ nếu bà ấy ở trên trời có linh thiêng, nhất định cũng không muốn ông nhớ thương bà ấy nữa."

Lời nói này có thể xem như bén nhọn, Cố Tạ Thiên sửng sốt: "Cửu nhi..... con cảm thấy ta đã làm sai điều gì trong chuyện này phải không? Nhưng.....

nhưng bà ấy cũng sai. Nếu như không phải bà ấy nhiều lần muốn chạy trốn với sư huynh....."

"Bà ấy cũng sai!" Cổ Tích Cửu mở miệng ngắt lời ông, nói từng câu từng chữ: "Sai lầm của bà ấy chính là lúc trước mù quáng, đã nhìn lầm người, yêu và giao phó cả đời cho một người nam nhân không xứng!"

Cổ Tạ Thiên: "....."

Khuôn mặt Cổ Tạ Thiên tái nhợt, nói: "Cửu nhi, con..... sao con có thể nói phụ thân mình như thế? Ta....."

"Chẳng phải ông muốn nghe suy nghĩ chân thật của ta đối với chuyện này hay sao? Đây là suy nghĩ chân thật của ta! Nói thật, Cổ tướng quân, từ nay về sau ông đừng tới khóc trước mộ bà ấy nữa, tránh cho vấy bẩn con đường luân hồi của bà ấy. Được rồi, ta đã nói hết những lời muốn nói. Cổ tướng quân, mời trở về đi. Đêm đã khuya, ta muốn nghỉ ngơi."

Cổ Tạ Thiên: "....."

Lời nói của nữ nhi này quá sắc bén, mắng đến nỗi ông quả thực đỏ mặt tía tai.

Ông muốn đập bàn giận dữ, nhưng khi nhìn thấy ánh mắt lạnh băng của Cổ Tích Cửu thì kiềm chế lại: "Cửu nhi, vi phụ biết mấy năm qua bỏ bê khiến con chịu ủy khuất, khiến con sinh ra oán niệm, nhưng ta đang cố gắng bù đắp lại..... Con không thể mắng phụ thân dựa trên cảm xúc của mình. Mặc dù ta..... mặc dù ta thực sự có lỗi với mẫu thân con, nhưng ta vẫn luôn nhớ tới bà ấy, hận không thể khiến bà ấy sống lại. Nếu như bà ấy sống lại, ta sẽ đối xử tốt với bà ấy bằng bất cứ giá nào, sẽ không để bà ấy chịu một chút ủy khuất, bà ấy sẽ vẫn là tướng quân phu nhân....."

Cổ Tích Cửu không nhịn được cười, nhưng nụ cười lại vô cùng châm chọc: "Ông cho rằng bà ấy hứng thú với vị trí tướng quân phu nhân hay sao? Thôi, ông căn bản không hiểu mình sai ở đâu. Ông đi đi! Ta buồn ngủ!"

Nàng cố gắng hạ lệnh đuổi khách vài lần. Cổ Tạ Thiên còn muốn tranh luận với nàng thêm vài câu nữa, nhưng nhìn thấy sắc mặt và bộ dáng của nàng rõ ràng là đã buồn ngủ. Hơn nữa ông cũng nghĩ tới việc nửa năm nữa nàng sẽ phải đi tới rừng rậm hắc ám, vì thế ông đành bỏ cuộc.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 301: Quan tâm hơn cả công chúa

"Thôi, Cửu nhi, ta không nhắc tới những chuyện cũ năm xưa nữa, rốt cuộc cũng đã trôi qua. Nửa năm sau con phải đi vào rừng rậm hắc ám, hãy cố gắng luyện công cho tốt. Vi phụ sẽ tìm cho con một vị sư phụ giúp con luyện công, như thế nào? Trong kinh thành có một vị giáo đầu công phu không tệ, có chút giao tình với vi phụ. Vi phụ có thể mời ông ta....."

"Không cần!" Cổ Tích Cửu ngắt lời ông: "Ta tự biết công phu của mình, cũng biết nên tu luyện như thế nào, không cần tướng quân tốn nhiều tâm tư. Mời trở về đi."

Cổ Tạ Thiên đành phải mặt xám mảy tro đi về.

Ông tới nơi này vốn định nói điều khác nữa, nhưng bị nữ nhi mắng đuổi như thế, ông đã quên mất những lời muốn nói, mãi tới khi trở lại trong viện của mình ông mới chợt nhớ ra.

Chuyến này ông vốn định nhờ Cổ Tích Cửu, lúc ở trước mặt hoàng đế hãy cầu tình cho Dung Ngôn và Cổ Thiên Tinh.

Rốt cuộc, hiện tại Cổ Tích Cửu đã không còn như xưa, Tuyên Đế cực kỳ coi trọng nàng, mấy ngày nay thường xuyên ban thưởng cho nàng nhiều thứ, đôi khi còn triệu nàng tiến cung thăm hỏi về tiến độ tu luyện gì đó, còn quan tâm hơn cả công chúa.

Với trình độ sùng ái của Tuyên Đế đối với nàng, chỉ cần nàng mở miệng cầu tình cho Dung Ngôn và Cổ Thiên Tinh vẫn còn đang ở trong ngục, đoán chừng Tuyên Đế có thể sẽ khoan dung hơn với hai người kia.....

Dung Ngôn dù sao cũng là hoàng tử, hồ độc cũng không ăn thịt con, Tuyên Đế chắc chắn sẽ nghĩ cách miễn tử tội cho hắn.

Nhưng Cổ Thiên Tinh lại khác, nàng ta chỉ nữ nhi tướng quân, hơn nữa sau khi xảy ra chuyện này, chỉ sợ trong lòng Tuyên Đế đã xem nàng ta là hồng nhan họa thủy hại Dung Ngôn, nói không chừng sẽ biến nàng ta trở thành kẻ chết thay trong cái chết của Nhạc Hoa Hầu, nhằm đưa ra một lời giải thích cho Lư hoàng thúc.....

Mấy ngày nay Cổ Tạ Thiên vẫn luôn nghĩ mọi cách để cứu nữ nhi này, nhưng ông không tìm thấy bất cứ phương pháp nào cả. Tất cả đều rơi vào đường cùng, vì thế ông liền đánh chủ ý vào trên người Cổ Tích Cửu.....

Ông rốt cuộc không còn kiên nhẫn nữa, liền mình quay lại sân viện của Cổ Tích Cửu.

Cố Tích Cửu không ngờ ông rời đi rồi còn quay lại, khẽ nhủ mảy.

Cố Tạ Thiên căng da đầu nói ra yêu cầu của mình, vừa nói vừa xem chừng sắc mặt của Cố Tích Cửu.

Sắc mặt của Cố Tích Cửu vẫn như bình thường, nàng chỉ nhìn nhìn Cố Tạ Thiên.

Một đôi mắt đen nhánh nhìn đến nỗi Cố Tạ Thiên cảm thấy ớn lạnh trong lòng, nhưng không thể không nói tiếp: "Cửu nhi, cha biết hôn trưởng Thiên Tinh kia đối với con không tốt, nhưng cũng đã chịu nhiều giáo huấn. Nàng ở trong ngục nhiều ngày như vậy, hải tử cũng bị sinh non..... có thể xem như nàng đã nhận được sự trừng phạt. Dù sao nàng cũng là thân tỷ tỷ của con, con không thể nhìn nàng chết trong ngục đúng không? Khi con tiến cung lần nữa, có thể cầu tình với bệ hạ hay không....."

Cố Tích Cửu giờ tay ngăn những lời ông muốn nói tiếp: "Cố tướng quân, ta nói ba điểm. Thứ nhất, nàng đã giết người, giết người đều phải đền mạng. Thứ hai, nàng không phải là thân tỷ tỷ của ta, mẫu thân ta là La Tinh Lam, mẫu thân nàng là Lãnh Hương Ngọc. Thứ ba, lúc trước khi nàng và Dung Ngôn bày kế độc hại ta, nàng căn bản không xem ta là muội muội của nàng! Nếu lần đó kế độc của bọn họ thực hiện thành công, ta đã bị Nhạc Hoa Hầu kia tàn phá đến chết! Cố tướng quân chưa từng nghĩ tới điểm này, đúng không?!"

Thật ra nguyên chủ Cố Tích Cửu sớm đã bị hại chết ở trong một lần hãm hại kia!

Điều đó có nghĩa là Dung Ngôn và Cố Thiên Tinh đã thật sự giết người!

Người bọn họ giết không phải là Nhạc Hoa Hầu Dung Nghi, mà là vị Cố Tích Cửu chân chính kia!

Hải tử đáng thương kia từ trước đến nay chưa từng nhận được chút tình yêu nào, đến chết cũng rất cô đơn!

Lúc đó, Cố Tạ Thiên ở đâu? Tình thương của người cha ở đâu?!

Cố Tạ Thiên bị nàng hỏi đến nỗi cứng họng, mặt già hỏi đỏ: "Tích Cửu, vi phụ biết. Lúc trước thực xin lỗi con, Thiên Tinh cũng thực xin lỗi con. Nàng thiết kế con như thế, con hận nàng cũng đúng. Nhưng cuối cùng nàng vẫn không thành công, không phải hay sao? May mắn thay, hiện tại con vẫn ổn....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 302: Không biết đang suy nghĩ gì

"Không thành công?" Cố Tích Cửu lặp lại một câu, cười khê: "Cố tướng quân, có phải ngài cảm thấy tiểu nữ nhi của ngài xứng đáng bị tàn phá đến chết hay không? Xứng đáng bị những nữ nhi khác của ngài tính kế đến chết?! Cố Thiên Nặc bị tính kế chết rồi, tiểu nữ nhi Cố Tích Cửu này của ngài thật ra cũng bị tính kế chết rồi! Ngài không hổ thẹn với La Tinh Lam hay sao? Đây là sự hối tiếc của ngài đối với La Tinh Lam?!"

Cố Tạ Thiên: "....."

"Có một số việc không phải một câu xin lỗi là có thể tiêu tan ân oán, có một số người không phải chỉ cần một câu xin lỗi là có thể cứu được. Trong chuyện của Cố Thiên Tinh, ta đã đủ khoan dung với Cố tướng quân ngài! Cố tướng quân, mời trở về đi, không cần nói thêm về chuyện này nữa!"

Cố Tạ Thiên cảm thấy mắt mặt, đành phải uể oải rời đi.

Cố Tích Cửu trở lại giường, ngáp vài lần trong chăn, sau đó dùng đầu ngón tay gõ gõ vòng tay trên cổ tay: "Tiểu Thương, ngươi khôi phục thế nào rồi?"

Thương Khung Ngọc không truyền âm cho nàng, chỉ hơi loé sáng một chút, biểu thị rằng nó vẫn ổn.

Ngày ấy ở trên Khai Thiên Đài, người hấp thu toàn bộ điện quang xà ngũ sắc chính là nó, người phát ra ánh sáng bảy màu quanh thân Cố Tích Cửu, khiến nàng trông giống như Phật đã cũng là nó.....

Sau khi thí nghiệm tạo ra dị tượng khiến Cố Tích Cửu loá mắt, Thương Khung Ngọc chỉ để lại cho Cố Tích Cửu một câu rồi lăm vào trong trạng thái ngủ say: "Chủ nhân, ta đã căng muốn chết. Ta cần phải chậm rãi hấp thu....."

Vì thế nó vẫn luôn ngủ cho đến bây giờ, không có ý muốn tỉnh lại.

Ngày đó, trong khi thí nghiệm ở trên Khai Thiên Đài xuất hiện dị tượng, Cố Tích Cửu còn tưởng rằng Đế Phát Y đã giúp nàng đánh quỷ, nhưng khi nghe Thương Khung Ngọc nói như vậy, nàng mới biết được thì ra là công lao của nó.

Nhưng nàng luôn cảm thấy trước đó dường như Thương Khung Ngọc đã có thỏa thuận nào đó với Đế Phát Y, nếu không Đế Phát Y sẽ không nói

chuyện nàng là môn nhân của thánh tôn đến mức trôi chảy như vậy, khiến người tìm không ra một chút sơ hở.

Môn nhân của thánh tôn.....

Nói cách khác, Đế Phát Y nói một lời nói dối lớn như vậy, hắn không sợ vị thánh tôn kia biết tội trị hắn hay sao?

Hay là nói công phu phát sáng bảy màu thật sự là công phu của thánh tôn, ngay cả Đế Phát Y cũng hiểu lầm?

Cố Tích Cửu nhìn vòng tay trên cổ tay, nhớ tới phong cách lên sân khấu của nó ở nhà đấu giá, trong lòng nàng bắt đầu suy nghĩ, có phải ngay từ lúc ban đầu, nó có khả năng là vật của thánh tôn hay không.

Thương Khung Ngọc đúng thật rất quan tâm tới nàng, nhưng nó cũng thật sự đang giấu diếm nàng một số thứ.

Cố Tích Cửu đã vài lần cố gắng gài bẫy nó, nhưng vẫn không thể hỏi ra được nguyên nhân.

Gia hỏa này nhìn qua là một vật suốt ngày làm nhảm, nhưng công phu bảo mật vẫn thực sự rất giỏi. Khi nó không muốn nói, miệng con ngậm chặt hơn cả vỏ hến, không thể nào cạy ra.

Nàng nhắm mắt lại dưỡng thần một lát, trong bất tri bất giác đã chìm vào giấc ngủ.

Ánh nền bên ngoài trường tối sầm lại, trong phòng có thêm một người nam tử trẻ tuổi.

Tóc đen áo tím, đai buộc trán mắt hồ ly sâu kín lóe sáng, đúng là Tả thiên sư Đế Phát Y.

Trên giường Cố Tích Cửu dường như cũng có cảm giác, mí mắt rung động vài cái, giống như muốn mở to mắt. Đế Phát Y phát ổng tay áo một cái, một mùi hương nhàn nhạt phả vào trong chớp mũi mềm nhẹ của nàng. Cố Tích Cửu lại chìm vào trong mộng đẹp.

Hắn đứng ở trước giường, nhìn vào khuôn mặt đang ngủ của nàng, ánh mắt mơ hồ có chút phức tạp, không biết đang suy nghĩ gì.

Cố Tích Cửu cho dù đang ngủ cũng không yên ổn, người vừa cử động một chút, chăn đã bị nàng đá văng một nửa.

Tối nay nàng mặc một chiếc áo ngủ thủ công, tương đối mát mẻ.

Áo ngủ lộn xộn, lộ ra một đôi cẳng chân trắng như tuyết của nàng.

Mặc dù trên mặt Cố Tích Cửu có đốm, nhưng da thịt trên người nàng vẫn rất trắng, độ cong của đôi chân lộ ra cũng rất đẹp.

Nếu như không có điều gì bất ngờ xảy ra, khi nàng trưởng thành tất nhiên sẽ có một đôi chân thon dài hoàn mỹ.

Đôi chân cũng không tệ, không lớn không nhỏ, năm móng chân hồng hào mượt mà, nhìn qua không đủ một nắm, khiến người rất muốn nắm trong tay.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 303: Không sợ bị lộ hết sao?!

Khi Đế Phát Y ý thức được mình đang ở trong trạng thái không đúng, hắn đã nhìn chằm chằm hai chân của nàng khoảng chừng một phút!

Hắn ho nhẹ một tiếng, dòi dòi mắt đi.

Tiểu hồn trưởng này, ăn mặc mát mẻ như vậy không sợ bị lộ hết sao?!

"Lạnh....." Trong lúc ngủ mơ, Cố Tích Cửu lầm bầm một câu, cuộn nửa người lại.

Đế Phát Y khẽ nheo nheo mắt.

Nàng khép hai chân lại và quay về phía trước, hai tay khoanh trước ngực nằm nghiêng, đây là một tư thế ngủ bất an.

Tiểu nha đầu này ngày thường nhìn qua có vẻ kiêu ngạo và mạnh mẽ, không ngờ lúc ngủ là tư thế phòng bị này.

Tư thế này khiến người cảm thấy mềm lòng.....

"Bảo bối, nàng lạnh mà còn đá chăn! Tự mình tìm ngược hay sao?" Hắn giờ tay giúp nàng sửa sang chỉnh tề áo ngủ một chút, sau đó mới đắp chăn lên

cho nàng.

Trong quá trình đó, hần phát hiện ra chân nhỏ của nàng bị lạnh, biết nàng là thể chất không thể chịu lạnh, vì thế lại nhét chăn cho nàng, bọc nàng kín mít, chỉ để lộ khuôn mặt nhỏ và một bàn tay nhỏ.

Sau khi dạo ánh mắt một vòng trên khuôn mặt nhỏ, hần liền chuyển qua tay nhỏ của nàng.

Thương Khung Ngọc âm trầm nằm bất động trên cổ tay tinh tế gầy nhỏ của nàng, có lẽ đã thật sự bị thương, thỉnh thoảng hiện lên ánh sáng yếu ớt.

Hần vươn ngón tay ra, đáp ở trên Thương Khung Ngọc, dường như đang cảm ứng gì đó.

Một lát sau, hần hơi nhíu mày.

Hần có thể cảm ứng được rõ ràng toàn bộ linh lực ẩn chứa trên người Thương Khung Ngọc. Có vẻ ít hơn nhiều so với dự kiến.

Lúc trước hần đúng thật đã âm thầm phân phó Thương Khung Ngọc hấp thu một ít điện quang xà ngũ sắc, cho dù hấp thu một vài màu cũng được, sau đó lại phóng ra ánh sáng bảy màu ở trên người Cổ Tích Cửu là được.

Không ngờ Thương Khung Ngọc lại có bản lĩnh như vậy, có thiên bẩm hút hết toàn bộ điện quang xà ngũ sắc! Khiến mọi người mở rộng tầm mắt.

Hần cũng thực sự ngạc nhiên, lúc ấy hần không nói gì cả, nhưng lại âm thầm sinh lòng nghi ngờ, vì thế lúc này mới đến để xem.

Sự thật chứng minh, hần đã đúng. Điện quang xà ngũ sắc kia không phải do một mình Thương Khung Ngọc hút hết, nó chỉ hấp thu chưa đầy một phần ba, còn lại hai phần ba chắc chắn là công lao của bản thân Cổ Tích Cửu!

Theo đạo lý mà nói, hấp thu nhiều điện quang xà ẩn chứa linh lực cường đại như vậy, thân thể nhỏ bé của Cổ Tích Cửu chỉ mới khai thông một chút gân mạch sẽ càng không thể chịu nổi, có khi sẽ nổ tung. Nhưng không ngờ sau khi điện quang xà ngũ sắc tiến vào thân thể của nàng lại giống như cát chìm đáy biển, nháy mắt không thấy tăm hơi. Hần thậm chí cũng không thể thăm dò.....

Chẳng lẽ nó liên quan tới thể chất đặc biệt của nàng?

Cũng có thể là bởi vì linh hồn nàng đến từ dị thể?

Ngón tay hần dừng ở trên trán của nàng, khe vuốt đốm đỏ nơi đó, đôi mắt sâu thẳm.

Một lát sau, hần rút cuộc đứng dậy, chớp mắt không thấy bóng dáng.

Màn giường mềm nhẹ giống như nước gọn sóng, Cổ Tích Cửu nằm ở trên giường tỉnh lại từ trong mộng, mở to đôi mắt.

Nàng nhìn nhìn chần chập ngay ngắn trên người, hơi nhíu mày lại.

Nàng có thói quen đá chăn, lần này ngủ một giấc tỉnh dậy không ngờ lại chính tề như vậy. Chẳng lẽ bởi vì thời tiết lạnh hay sao?

Nàng giơ tay xoa xoa ấn đường, mơ hồ cảm thấy mình giống như đã tỉnh lại một lần, nhưng lại ngủ thiếp đi trước khi hoàn toàn tỉnh táo.

Lúc hoảng hốt đó dường như có người tiến vào ——

Trong lòng nàng cảm thấy căng thẳng! Khoác áo đứng lên.

Nàng nhanh chóng dạo quanh một vòng trong phòng, không phát hiện ra điều gì bất thường, cũng không phát hiện ra bất cứ dấu vết có kẻ nào tiến vào.

Có phải nàng quá đa nghi?

Bên ngoài trời vẫn còn sớm, Cổ Tích Cửu lại lên giường tiếp tục nghỉ ngơi. Ba ngày nay nàng thật sự rất mệt, mặc dù không ứng phó với những vị khách tới chơi kia, nhưng nàng cũng phải tận dụng toàn bộ thời gian luyện công, chuẩn bị ứng phó với nửa năm phiêu lưu trong rừng rậm hắc ám.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 304: Hay là bị vướng cái gì?

Có rất nhiều loại linh lực ở trên đời này, ngoại trừ kim mộc thủy hỏa thổ ra, còn có lôi linh căn và phong linh căn hiếm thấy, phương thức tu luyện mỗi một loại đều không giống nhau, cũng cần những cuốn thư tịch (sách) khác nhau.

Cố Tích Cửu đã từng thí nghiệm, không ngờ linh căn trên người nàng là song linh căn. Nàng có một hỏa linh căn thường thấy, và một phong linh căn cực kỳ hiếm thấy. Vì thế, nàng cần một cuốn thư tịch tu luyện đặc biệt.

Cố Tích Cửu không thể tìm thấy loại thư tịch này ở trong tướng quân phủ, vì thế nàng đành phải tìm sự giúp đỡ từ bên ngoài. Nàng đi tìm Thái tử Dung Già La.

Dung Già La thật ra không hề ích kỷ với nàng, trực tiếp đưa nàng đi tới tầng thư các trong cung, tìm tòi ở nơi đó nửa ngày, rốt cuộc tìm được hai cuốn có liên quan.

Sau khi xem qua, Cố Tích Cửu có chút thất vọng. Hai quyển sách này không phải là sách nhập môn, chúng giống như là bí tịch kiếm pháp, chỉ sau khi tu luyện tới trung cấp mới có thể xem.

Trong khi nàng chỉ là sơ cấp, rõ ràng không thích hợp, nhưng nàng không thể tìm thấy cuốn nào.

Nàng đành phải mang hai quyển sách này về nghiên cứu trước, cố gắng phỏng đoán phần nhập môn từ hai quyển sách này.

Nàng đã nghiên cả ngày hôm qua, nhưng không tìm ra được gì.

Cảm giác kia giống như học sinh trung học bỏ qua môn đại số ban đầu, trực tiếp học vi phân và tích phân của chương trình đại học, nhìn đến nỗi chóng mặt nhức đầu vẫn không thể hiểu nổi.

Vì thế nàng đành tạm thời từ bỏ, bắt đầu tu luyện thuộc tính hỏa linh căn của mình.

Hôm nay nàng đã tu luyện một ngày, có cảm giác linh lực nhiều hơn một ít, xem như có một chút thu hoạch nhỏ.

Nàng cũng nói chuyện với Dung Già La- người đã từng ra khỏi rừng rậm hắc ám lúc trước, vì nàng muốn tìm hiểu tình huống ba đỉnh trong rừng rậm hắc ám.

Khi Dung Già La vào rừng rậm hắc ám, cấp bậc linh lực của hắn là cấp 6, cũng được coi là tuyệt đỉnh cao thủ ở Thiên Tinh Quốc.

Nhưng, cho dù như vậy hắn cũng chỉ miễn cưỡng tới cạnh đỉnh thứ ba mà thôi, còn chưa xông vào bên trong đã gặp phiền toái lớn, suýt nữa mất mạng. Hắn bị thương rất nặng, cố gắng lắm mới xông được ra ngoài.....

Theo như lời hắn nói, nơi đó không đơn thuần chỉ có mãnh thú cực kỳ hung bạo, mà còn có độc khí và chướng khí khắp nơi.

Đầm lầy nguy trang thành đồng cỏ có thể hút người, cây ăn thịt người, binh đoàn kiến ăn thịt người..... Thậm chí ngay cả ảo cảnh cũng có thể ăn thịt người.....

Ma thú giống như Lôi Huyết Ngao mà Cố Tích Cửu đã đụng phải trước đó vài ngày, ở bên trong đó cũng rất phổ biến.

Từ những lời của Dung Già La, Cố Tích Cửu cuối cùng có thể hiểu đại khái về rừng rậm hắc ám, trong lòng càng hiểu rằng mình cần phải gấp gấp tu luyện.

Khi tới trên đỉnh thứ ba, không người nào có thể giúp nàng, nàng chỉ có thể dựa vào chính mình.

Thời gian nửa năm nhìn như rất dài, nhưng đối với nàng vẫn cực kỳ gấp gáp.

Thân phận của Cố Tích Cửu như vậy đối với Tuyên Đế chính là sự tồn tại cực kỳ khan hiếm, cũng là mục tiêu mơ ước của hai quốc gia khác. Để đề phòng xảy ra chuyện ngoài ý muốn, Tuyên Đế hạ lệnh điều tới một đội Ngự lâm quân để bảo vệ sự an toàn của tướng quân phủ. Ngoài ra ông còn phái bốn vị cao thủ đại nội ẩn náu ở bên người Cố Tích Cửu, đề phòng bắt trộm.

Với sự bảo vệ của những người này, Cố Tích Cửu an toàn hơn nhiều.

Nhưng ở sâu trong nội tâm, nàng còn có một tầng phòng bị.

Để đề phòng Long Tư Dạ!

Nàng đề phòng hắn lại lạng lè đến mang nàng về Thiên Vãn Sơn, sử dụng mình làm bia đỡ đạn giúp vị hôn thê của hắn sống lại.....

Cao nhân giống như Long Tư Dạ, thật sự nếu muốn động thủ, những cao thủ Tuyên Đế phái đến bên cạnh nàng căn bản không ngăn cản được, nàng cũng không thể ngăn cản được.

Sau ba ngày đề phòng, trước sau không thấy bóng dáng Long Tư Dạ, nàng cảm thấy nhẹ nhõm một chút. Nhưng trong lòng vẫn có chút buồn bực.

Với tư thế ngày đó của Long Tư Dạ, dường như rất quyết tâm và sẽ không từ bỏ.

Nhưng không ngờ từ sau khi nàng bị Đế Phát Y mang về, Long Tư Dạ vẫn không hề xuất hiện. Hắn đã từ bỏ?

Hay là bị vương cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 305: Cái gì! Tượng ngọc còn sống!

Bất luận như thế nào, chung quy hẳn không tới chính là chuyện tốt, Cố Tích Cửu chỉ mong hẳn cả đời cũng đừng tìm tới.

Đối với vị Đế Phát Y âm hồn bất tán kia, từ sau khi thí nghiệm xong, hẳn cũng không còn bắt ngờ xuất hiện trước mắt Cố Tích Cửu nữa.

Sau đó, nàng nghe Dung Triệt nói Tà thiên sư đã mất tích, rời khỏi Phù Thương Cung, không ai biết hẳn đã đi đâu. Tuyên Đế từng có việc muốn tìm hẳn cũng không thể tìm thấy.....

Còn có vị Hữu thiên sư cũng chưa trở về. Nhưng thật ra đồng tử trong phủ đệ của hẳn có nhắn lại, nói rằng nửa tháng sau hẳn sẽ quay lại.

Tuyên Đế biết rằng Cố Tích Cửu muốn tăng thời gian luyện công, vì thế ba ngày sau liền ra lệnh rõ ràng, cấm quan viên trong triều cùng với gia quyến tới thăm tướng quân phủ.

Cố Tích Cửu cuối cùng tạm thời trở lại cuộc sống bình yên.

Trong bất tri bất giác, một tháng đã trôi qua. Trong một tháng qua, Cố Tích Cửu ngoại trừ luyện công vẫn là luyện công, linh lực đã tăng lên đáng kể. Bởi vì nàng cũng tự mình chăm sóc bản thân, vì thế người cũng cao hơn một chút.

Ban đầu nàng cao chưa đầy 1 mét 5, hiện tại nàng đã cao 1 mét 55, càng đáng mừng hơn chính là, nàng cuối cùng cũng bắt đầu phát dục, không còn là vùng đất bằng phẳng nữa, có chút phập phồng nho nhỏ.....

Đối với đốm đỏ trên mặt, nó vẫn liên tục nở dần, mặc dù tốc độ rất chậm, nhưng cũng đủ khiến Cố Tích Cửu vui sướng.

Các mảng màu đỏ đã biến thành màu hồng phấn nhàn nhạt như cánh hoa đào, dùng một chút phấn là có thể che dấu.

Một tháng này, Cố Tích Cửu sống khá thoải mái, không bị người nào quấy rầy, muốn ăn gì thì ăn, muốn làm gì thì làm.

Điều duy nhất không vui chính là, Thương Khung Ngọc vẫn chưa tỉnh lại!

Thứ này giống như bị nghiện ngủ, nếu như không phải nó thường xuyên sáng một chút để chứng minh mình vẫn ổn khi Cố Tích Cửu nói chuyện với nó, nàng gần như cho rằng nó đã bị điện cao thế đánh hỏng rồi!

Thương Khung Ngọc không tỉnh lại nên nàng không thể chân chính tu luyện linh lực phong hệ. Một tháng qua nàng đã tìm rất nhiều nơi, thậm chí cũng tới chỗ của Hữu thiên sư một chuyến, nhưng đều không có kết quả. Mặc dù trong lòng nàng lo lắng, nhưng cũng không có biện pháp nào.

Một đêm, nàng dường như đi vào giấc mộng.

Trong mộng, nàng đang đi dạo quanh một ngọn núi, sau đó đi vào một sơn động. Sau khi đi vào sơn động, nàng mới mơ hồ cảm thấy nơi này có chút quen mắt, vì thế nhìn kỹ và nhớ lại.

Đây là sơn động khi nàng mới xuyên qua đã từng ẩn thân để tránh né mưa to, cũng là nơi nàng đã đụng phải "tượng ngọc" kia, lột quần áo của nhân gia

Nàng không ngờ sẽ quay lại chốn cũ, vì thế thuận chân đi vào, muốn nhìn xem tượng ngọc kia còn ở đây hay không.

Nàng cuối cùng lại đi vào bên trong, vừa ngẩng đầu đã nhìn thấy bức tượng chạm ngọc đó!

Vẫn là một thân quần áo trắng như mây, mái tóc dài giống như thác nước, quanh thân giống như được bao phủ bởi sương mù. Sự khác biệt chính là, giờ phút này gương mặt của nó có một chiếc mặt nạ quý che khuất. Mặt nạ kia cũng được chế tạo giống như băng hàn, mơ hồ có khí lạnh phát ra. Nó ngồi ở chỗ kia trông giống như Phật Đà.

Cố Tích Cửu vẫn có ký ức dù đang ở trong mộng, giờ phút này nhìn thấy tượng ngọc thì cảm thấy vui vẻ trong lòng. Thi ra nó vẫn còn ở đây!

Thân hình nàng chợt lóe đã tới gần tượng ngọc. Nàng nhìn nhìn mặt nạ trước, nó được làm bằng chất liệu mà nàng chưa từng thấy trước đây, rất lung linh.

Trong sơn động chỉ có một mình nàng, vì thế Cố Tích Cửu không hề có kỵ, giờ tay muốn tháo mặt nạ xuống để xem.

Ngón tay nàng còn chưa đụng tới rìa mặt nạ, bất chợt nàng cảm thấy ớn lạnh, uy áp cường đại phát ra từ bức tượng ngọc, ép tới nỗi trái tim nàng đập mạnh liên hồi. Nàng kinh ngạc ngược mắt nhìn lên, vừa lúc đối diện với đôi mắt mở to của bức tượng ngọc!

Cố Tích Cửu: "!!!"

Cái gì! Tượng ngọc còn sống!

Không, hấn căn bản không phải là tượng ngọc, hấn chính là người sống!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 306: Người hiểu làm thế nào?

Không, hấn căn bản không phải là bức tượng ngọc, hấn là người sống!

Nàng lui về phía sau vài bước, đột nhiên nhanh trí: "Ngài..... Ngài là thánh tôn?!"

Mãi cho tới lúc này, nàng mới phát hiện ra, mặc dù người này đầu tóc trắng bạc giống như bức tượng ngọc, nhưng lại là người thật.

Chẳng qua nàng hơi định kiến, trực tiếp xem hấn là bức tượng chạm ngọc.....

Người nọ có một đôi mắt xanh nhạt, khó lường như biển sâu, bên trong có thần quang quy tụ, khi người nhìn vào có cảm giác ngọt ngào, khiến người muốn quý bái hấn.

Người này giống như một vị thần ngồi ở giữa đám mây, cho dù không nói lời nào, chỉ nhìn như vậy cũng khiến người nhũn chân.

Nếu là những người khác, khi chịu uy áp trên người hấn như vậy, có lẽ đã trực tiếp quý xuống dập đầu.

Nhưng cả đời Cố Tích Cửu chưa từng lay người. Nếu như không xuyên qua đây, ngay cả quý thần nàng cũng không tin. Mặc dù lúc này tim nàng đập rất mạnh, thậm chí trên trán thấm ra mồ hôi, nàng cũng không có ý quý xuống. Nàng chỉ theo bản năng lui về phía sau vài bước nữa.

Người nọ vẫn luôn nhìn nàng, không thể nhìn ra được cảm xúc ở trong mắt hấn.

Tái tim Cố Tích Cửu lại nhảy lên, rõ ràng khoảng cách giữa nàng và người này rất gần, chỉ cách nhau tầm ba bốn mét, nhưng nàng mở to hai mắt cũng không thể nhìn rõ khuôn mặt đối phương, thậm chí ngay cả hoa văn trên mặt nạ của hấn cũng nhìn không rõ, giống như quanh thân thân có thứ gì đó ăn thân.

"Ta xin lỗi vì xâm nhập vào đây." Dù sao nàng cũng vào địa bàn của người ta, Cố Tích Cửu cảm thấy mình vẫn nên xin lỗi.

"Bôn tọa triệu người tới." Người nọ rớt cuộc mở miệng, giọng nói giống như tảng băng chảy xuôi ở trong hồ băng, cực kỳ từ tính dễ nghe.

Cố Tích Cửu hiếm khi ngẩn ngơ: "A?"

Người nọ rũ mắt nhìn nàng: "Rất ngạc nhiên?"

"Có chút ngạc nhiên." Cố Tích Cửu dứt khoát gật đầu thừa nhận.

"Nếu tự xưng là môn nhân của bản tôn, nhìn thấy bản tôn vì sao không bái?" Giọng nói của người nọ càng thêm lạnh lẽo.

Cố Tích Cửu ngừng lại một chút: "Xin lỗi, ta không tự xưng là môn nhân của thánh tôn, đó là người khác đánh giá như thế. Ta không biết....."

"Ai đánh giá?" Người nọ lạnh lùng hỏi, hơi thờ quanh thân như băng như tuyết.

Hình ảnh Đế Phát Y chợt loé lên ở trong đầu Cố Tích Cửu, nàng hơi cúi đầu nói: "Chuyện này không liên quan tới những người khác, có lẽ ta đã hiểu lầm. Thánh tôn muốn trách tội, vậy cứ trách tội ta là được."

Đế Phát Y cũng vì muốn tốt cho nàng, nàng tất nhiên không muốn bán đứng hấn ——

"Người hiểu làm như thế nào?" Người nọ vẫn không buông tha.

Trái tim Cố Tích Cửu càng đập mạnh hơn, nhưng trên mặt vẫn cực kỳ bình tĩnh: "Ta hấp thu tất cả điện quang xạ, phát ra ánh sáng bảy màu. Nghe nói nó

rất giống công phu của thánh tôn."

"Nghe nói người được bản tôn truyền thụ công phu ở trong mộng? Đó là sự thật?" Hắc nhệ nhàng gõ gõ ngón tay trên toà hoa sen bên cạnh, giọng nói càng nhẹ: "Bản tôn muốn nghe lời nói thật."

Cố Tích Cửu suy nghĩ rất nhanh, hiểu rằng tất cả mọi chuyện xảy ra trên Khải Thiên Đài đều đã truyền tới tai vị thánh tôn này. Người này có thể trở thành đệ nhất nhân trên đại lục này, không, phải là đệ nhất thần, hiển nhiên không dễ bị lừa. Người như vậy, chỉ cần một giây là có thể lấy mạng nàng!

Cố Tích Cửu rũ đôi mắt xuống, trả lời rất dứt khoát: "Trong mộng hỗn loạn, ta mơ hồ nhớ rõ có người truyền công phu cho ta, nhưng không nhớ rõ có phải là thánh tôn hay không."

"Nhưng lúc ấy người nói ra quần áo bản tôn, không sai chút nào! Người đã từng gặp qua bản tôn?"

Cố Tích Cửu cảm thấy đau đầu, câu hỏi của người này càng ngày càng sắc bén.

Nàng mím môi, dứt khoát nói nửa thật nửa giả: "Đã từng gặp. Ta từng tới sơn động này trong mộng, nhìn thấy một bức tượng ngọc. Lúc ấy ta không biết đó là thánh tôn, sau này mới biết được."

"Tượng ngọc? Người chắc chắn đó là tượng ngọc?" Người nọ dường như rất hứng thú.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 307: Bảo vệ vật gì quan trọng?

Sao lại không chắc chắn? Nàng đã chạm vào đó!

"Chắc chắn, ta đã tự mình kiểm tra."

"Kiểm tra cái gì?"

Cố Tích Cửu: "....." Sao nàng cảm thấy đề tài này có chút quý dị, muốn đi lệch hướng?

"Kết cấu của nó, cảm thấy....." Cố Tích Cửu cũng không dấu diếm.

"Người chắc chắn nó là ngọc? Không phải là người thật?"

Cố Tích Cửu ngăn người, gật đầu: "Chắc chắn! " Rất dễ để phân biệt chạm ngọc và người thật.

"Ha ha....." Người nọ lạnh lùng phát ra một tiếng cười, quanh thân bỗng nhiên có ánh sáng bảy màu nổi lên, rực rỡ loá mắt.

Cố Tích Cửu hoảng sợ, sau đó nàng trở mắt nhìn người nọ hóa thân thành tượng ngọc ——

Sắc mặt Cố Tích Cửu biến đổi, bỗng nhiên lui về phía sau một bước, một chân không biết vướng phải cái gì đó, lao đảo một cái!

Ánh sáng trắng loá cả mắt, nàng theo bản năng nhắm mắt lại, chờ đến khi mở to mắt lần nữa, nàng phát hiện ra mình vẫn đang ở trong khuê phòng.

Thánh tôn, tượng ngọc, sơn động cái gì, tất cả đều không thấy bóng dáng.

Thì ra chỉ là một giấc mộng!

Không ngờ ở trong mộng nàng lại mơ thấy tượng ngọc hồi sinh! Đầu tiên là hóa thân thánh tôn và sau đó lại biến thành tượng ngọc.....

Nàng ngồi dậy, trái tim vẫn không ngừng đập nhanh.

Nàng xoa xoa ấn đường, một ý tưởng nổi lên trong đầu: Chẳng lẽ tượng ngọc ngày đó nàng sờ kia là người thật? Là thánh tôn?

Không phải chứ?! Tượng ngọc sao có thể là người thật được?!

Lúc ấy rõ ràng nàng đã nghiệm chứng qua, mỗi phân mỗi tấc của tượng ngọc kia đều được làm từ ngọc, không có một chút xúc cảm da thịt mà con người nên có. Nó chính là bức tượng chạm ngọc!

Tượng ngọc thành tinh?

Sau khi suy tư một lát, nàng lắc đầu. Chẳng qua là một giấc mộng vớ vẩn mà thôi, nàng phân tích như vậy quả là có chút nhàm chán.

Mặc dù trong lòng nàng nghĩ như thế, nhưng vẫn cảm thấy có chút quái dị.

Trời đã sáng, nàng khoác áo rời giường. Sau khi thu dọn một chút, nàng dứt khoát thuận đi đi tới sơn động kia.....

Trí nhớ của nàng cực tốt, mặc dù sơn động kia cực kỳ hẻo lánh, nàng rất nhanh vẫn tìm ra được.

Sơn động vẫn là cái sơn động kia, nằm ở giữa vách đá, trên không chạm trời, dưới không chạm đất, vách núi bóng loáng giống như gương. Với vị trí thế này, không có người nào có thể dễ dàng leo lên trên.

Lúc trước nếu nàng không có thuật thuận đi, nàng cũng không thể trèo lên trên này trú mưa, càng không thể nhìn thấy pho tượng kia.

Nàng đứng ở dưới vách núi một lúc lâu, trái tim đập nhanh hơn bình thường.

Tượng ngọc kia còn ở đây không?

Có phải sẽ giống như những gì nàng nhìn thấy trong mộng hay không, nó vẫn êm đẹp ẩn dấu ở bên trong, với mặt nạ trên mặt?

Nàng nghiêng tai cẩn thận lắng nghe, trong lòng bỗng nhiên nhảy dựng! Trong sơn động dường như có động tĩnh!

Đương nhiên, động tĩnh cực nhỏ, nếu không cẩn thận lắng nghe căn bản sẽ không nghe thấy.

Tượng ngọc sẽ không thực sự hồi sinh đấy chứ? Bên trong sẽ không thực sự có thánh tôn, đúng không?!

Nàng hơi nắm chặt ngón tay, luôn có cảm giác giấc mộng kia của mình không hề đơn giản.....

Nàng luôn luôn táo bạo, liều mình phóng người lên. Lần này nàng không dùng thuật thuận đi, mà là dùng khinh công!

Tu luyện hơn một tháng qua, khinh công của nàng đã có tiến bộ rất cao, sắp đuổi kịp một nửa kiếp trước.

Vách núi cao mấy chục trượng, nàng điểm nhẹ mũi chân mấy cái đã bay lên trên, chớp mắt dừng ở phía trong động.

Trong động này không biết bố trí cơ quan gì, rõ ràng đang là ban ngày ban mặt, nhưng bên trong vẫn đen nhánh như mực, vươn tay ra không thể nhìn thấy năm ngón.

May mắn hiện tại linh lực của nàng đã tốt hơn, do đó nàng vẫn có thể nhìn thấy rõ cảnh tượng bên trong sơn động tối đen.

Vách động rất thô ráp, có những tảng đá nguyên sinh không đồng đều.

Cổ Tích Cứu nhũ này, nàng mơ hồ nhớ rõ ngày ấy khi nàng tới đây không giống như thế này.....

Khi đó, vách động của sơn động này thực sự bằng phẳng, giống như có người cố tình mở ra, thậm chí chỗ sâu trong sơn động còn có một cái đình nhỏ, trong đình mới là bức tượng chạm ngọc kia.

Nàng đi vào bên trong, ánh sáng trong động càng ngày càng mờ, không ngờ với thị lực hiện tại của nàng cũng khó có thể thấy rõ cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 308: Hiểu biết từ trong thực tiễn

Chẳng lẽ mình đã tìm lầm sơn động?

Cổ Tích Cứu xoay người muốn chạy ra ngoài nhìn xem. Nhưng khi vừa mới xoay người, nàng đột nhiên dường như nhận thấy điều gì đó, vì thế nàng quay người lại!

Một cặp đèn lồng!

Một cặp đèn lồng màu xanh lá cây!

Mỗi chiếc đèn lồng đều có kích thước bằng chén trà, xanh đến nỗi khiếp người!

Cố Tích Cửu: "....."

Nàng gần như đổ mồ hôi lạnh! Đó không phải là đèn lồng, rõ ràng đó là một đôi mắt mãnh thú!

Một trận cuồng phong nổi lên!

"Hai ngọn đèn lồng" lao tới!

.....

Sau nửa canh giờ.

Cố Tích Cửu ngồi ở trên một tảng đá nhô ra, giờ tay sửa sang lại quần áo có chút lộn xộn sau trận chiến. Nàng vén tóc lại, sau đó đứng lên đá một chân vào con rắn khổng lồ một sừng vừa mới bị nàng giết chết, cảm thấy chân mình hơi mềm.

Con rắn khổng lồ này không biết là dị chủng gì, dài khoảng năm trượng, dày bằng miệng cái bát, trên đầu không ngờ còn có một cái sừng bén nhọn, có thể phun ra khói độc, thậm chí là lửa. Một thân lân giáp còn dày hơn cả con tê tê, khi nàng đánh nhau với nó, nàng đã dùng kiếm chém rất nhiều lần, nhưng không thể chém rơi ngay cả một miếng lân giáp.

Thân rắn này khổng lồ như vậy, nhưng không ngờ hành động còn linh hoạt hơn cả con thỏ. Khi uốn mình trong sơn động này, nó giống như một dải lụa điện rực rỡ, thanh thế cực kỳ kinh người!

Cố Tích Cửu đã tu luyện nội lực một tháng, vừa lúc muốn dùng thử này thử xem, vì thế nàng bắt đầu chiến đấu chống lại nó.

Nàng có thân pháp quý dị, hơn nữa nội lực rất là cao thâm cùng với thuật thuần đi. Kinh công sử dụng cùng với thuật thuần đi càng thêm thuận buồm xuôi gió. Nàng di chuyển xung quanh thân rắn, chọt trái chọt phải, chọt cao chọt thấp. Con rắn kia nhanh nhạy như vậy cũng bị nàng làm cho chóng mặt, liên tục bị nàng chém vài kiếm.....

Cố Tích Cửu cứ chiến đấu như vậy gần nửa canh giờ, cuối cùng cũng tìm ra được điểm yếu của nó, chém một kiếm xuyên qua đầu của nó, giết chết nó.

Trận đấu này trông có vẻ dễ dàng, nhưng thật ra rất nguy hiểm. Nếu với công lực ban đầu, nàng tuyệt đối không thể đấu lại nó, chỉ có thể trở thành thức ăn của nó.

Hiểu biết chính xác từ trong thực tiễn. Từ trong cuộc chiến chân chính, công phu cũng sẽ nhanh chóng tăng lên.

Sau khi chiến đấu một hồi, Cố Tích Cửu đã thành thạo một số pháp môn, tóm tắt kinh nghiệm và những bài học khi chiến đấu với mãnh thú.

Nàng từng dò hỏi Dung Già La, trong đỉnh thứ hai của rừng rậm hắc ám cũng có loại rắn độc này. Nàng không ngờ mình sẽ có dịp tiếp xúc với nó trước như vậy.....

Nàng nghỉ ngơi một lát, sau đó bắt đầu tìm kiếm trong sơn động đồ nát này.

Người ta thường nói độc vật cự thú rất thích bảo vệ đồ vật, con rắn này lớn như vậy, bản lĩnh cao như vậy, vừa rồi vẫn luôn nằm ở trong động không ra, có lẽ nó thật sự đang chế giấu bảo bối gì ở đây.....

Nàng là chuyên gia tìm kiếm, không mất một khắc nàng đã lục soát ra được một cái tráp ngọc màu trắng chỗ con rắn kia nằm.

Tráp ngọc màu trắng không lớn, phía trên có khóa chìm phức tạp.

Cố Tích Cửu tra xét một lát, sau khi xác định tráp ngọc màu trắng thật sự không có độc mới cảm nó lên, lặn qua lộn lại nhìn nhìn, lại nghiêng tai lắng nghe. Nàng có cảm giác dường như có vật gì đó mỏng nhẹ bên trong.

Con rắn độc đang bảo vệ vật gì quan trọng như vậy?

Giống như thảo dược hoặc là kỳ trân?

Mặc dù khóa chìm trên tráp ngọc màu trắng cực kỳ phức tạp, nhưng không làm khó được tay già đời như Cố Tích Cửu. Sau nửa khắc nó đã bị nàng mở ra, sau đó nàng dùng một cây gậy mỏng đẩy nắp tráp ra.

Cũng không tệ lắm, bên trong không có cơ quan phóng ra ám khí có độc. Nàng nhìn vào bên trong thì thấy có một bọc lụa mềm được gấp gọn gàng.

Màu sắc của lụa mềm đã cũ, hơi xỉn, rõ ràng đã ở đó trong một thời gian dài.

Sau khi chắc chắn nó không độc, Cố Tích Cửu cầm lụa mềm kia lên, chậm rãi mở ra ——

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 309: Tìm được bảo vật

Sau đó mắt nàng sáng rực lên!

Không ngờ đây là một quyển sách bằng lụa!

Khối lụa mềm này nhìn qua hơi mỏng một chút, nhưng sau khi mở ra lại là một quyển sách, nội dung bên trong có thể chứa hơn mười vạn từ.

Điều đáng mừng hơn chính là, đây chính là một quyển sách tổng hợp về tu luyện phong linh lực sơ cấp và trung cấp, chữ nhỏ phía trên sáng lên, cho dù ở trong đêm tối Cố Tích Cửu cũng có thể nhìn xem rõ ràng.

Nàng chỉ vì không tìm được quyển sách tu luyện phong linh lực mà sút đầu mẻ trán, quyển sách lúc này không thể nghi ngờ chính là đưa than ngày tuyết!

Cố Tích Cửu lúc đầu chạy tới đây là bởi vì muốn xác định giấc mộng kia, muốn nhìn một chút xem tượng ngọc kia còn ở đây không, không ngờ sẽ có một cuộc phiêu lưu như vậy.

Nàng lại tìm trong sơn động một hồi, nhưng không tìm được thứ gì hữu dụng khác.

Nàng cũng không tìm được cái đỉnh nhỏ có tượng ngọc lúc trước, thậm chí cấu trúc trong sơn động cũng khác trước.

Nàng xác nhận hết lần này tới lần khác, sơn động này chính là sơn động kia nàng đã từng tới.....

Chỉ có một khả năng cho tình huống này, đó chính là sơn động lúc trước nàng xâm nhập vào trong thật ra có kết giới trong truyền thuyết, tượng ngọc kia ẩn thân ở trong kết giới, và nàng khi đó vô tình đi vào.

Hiện tại kết giới kia có lẽ đã biến mất, hoặc là bị che dấu kín hơn, dù sao nàng cũng không thể tìm thấy nữa.....

Nàng nhớ tới giấc mộng kia, có một suy nghĩ hiện lên trong lòng, chẳng lẽ tượng ngọc kia thật sự là thánh tôn? Hẳn chỉ điểm cho nàng tới đây từ trong giấc mộng?

Suy đoán này tương đối hợp lý, nhưng nàng lại cảm thấy có chút hoang đường.

Thánh tôn là nhân vật tối cao ở trên đời này, không nói chuyện với phạm nhân, mấy trăm năm cũng chưa chắc xuất hiện vài lần, cho dù là Tả Hữu thiên sư, ba đại tông chủ muốn gặp hẳn còn khó hơn cả lên trời. Nếu vậy, vì sao hẳn sẽ giúp nàng - người mà xưa nay chưa từng quen biết?

Nếu phải đưa ra một lý do, đó chính là nàng đã từng lột sạch quần áo của hắn.....

Nàng rung mình một cách khó hiểu, nếu nhân vật như vậy thật sự bị nàng lột sạch, đoán chừng sẽ muốn giết nàng diệt khẩu, đúng không?

Vì sao có thể lấy ơn báo oán như thế?

Tiểu quân sư Thuồng Khung Ngọc của nàng vẫn trong tình trạng không thể giao lưu với nàng, vì thế nên Cố Tích Cửu cũng không thể hỏi nó một chút về tính tình của vị thánh tôn kia.

Có lẽ thánh tôn đại nhân là thần, vì thế rất có thần cách, sẽ không chấp nhận với tiểu nhân vật, lấy ơn báo oán, không so đo hiềm khích trước đây ——

Nghĩ đến đây, Cố Tích Cửu có chút cảm động, cúi người thi lễ về phía trong sơn động: "Đa tạ ân nhân ban sách, lúc trước nếu có chỗ đắc tội, Tích Cửu thành tâm thành ý bồi tội tại đây. Nếu như cần giúp đỡ, xin hãy báo ở trong mộng, Tích Cửu dù vượt lửa qua sông cũng không từ chối....."

Ân tình lớn như vậy không phải một câu nói cảm tạ là có thể trả hết, vì thế nên Cố Tích Cửu đã thể hiện nguyện vọng như vậy.

Trong động không có tiếng người, dường như không có ai ở đó.

Cố Tích Cửu rời đi, trong động lại khôi phục sự yên tĩnh.

Ở trên vách đá của một sơn động đối diện, trên đó có những cây cỏ thụ mọc tràn ra bên ngoài, giờ phút này có ba người hiện thân ở trên một cây trong đó.

Một người trong đó tóc đen áo bào trắng, trên mặt mang mặt nạ quỷ, đúng là vị thánh tôn kia.

Ở phía sau hắn còn có hai thiếu niên tuấn mỹ đang nhìn Cố Tích Cửu rời đi. Một người trong đó thờ dài một tiếng: "Tiểu cô nương này đúng là một nhân tài! Linh lực cấp hai mà cũng dám đánh nhau với rắn cạp nong một sùng, không ngờ còn chiến thắng nó!"

"Đúng vậy, rắn cạp nong một sừng cực kỳ hung mãnh, cho dù là người có linh lực cấp 4 đụng phải nó cũng xảy ra một cuộc chiến rất lớn, không cẩn thận một cái sẽ phải bỏ mạng. Người nhìn thấy nó nếu có thể bỏ chạy liền chạy, trong khi tiểu cô nương vừa đụng phải nó căn bản không có ý muốn chạy, còn rất vững vàng ứng chiến. Vừa rồi ta còn toát mồ hôi lạnh vì nàng một phen, lo sợ cho nàng sẽ bị rắn cạp nong kia nuốt sống."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 310: Người mà bản tôn nhìn trúng

"Mộc Lôi, người lo lắng quá nhiều, có thánh tôn ở đây, tiểu cô nương kia sẽ không xảy ra chuyện." Một người khác lắc đầu.

"Đúng vậy. Chủ thượng quan tâm tới tiểu cô nương này không giống như bình thường....." Mộc Lôi gật đầu.

"Thánh tôn, ngài có ý kiến gì về biểu hiện lần này của nàng hay không?" Mộc Phong không sợ chết dò hỏi.

"Người mà bản tôn nhìn trúng còn phải chê nữa sao?" Thánh tôn lười nhác mở miệng.

Hai thiếu niên: "....."

Mộc Lôi: "Tiểu cô nương đúng thật là không giống người thường....."

Mộc Phong khinh thường: "Nếu nàng không giống người thường, thánh tôn sao có thể hạ công phu như vậy ở trên người nàng? Còn nói nàng là môn nhân của mình, tất nhiên phải cẩn thận rèn luyện mới được, tránh cho đến lúc đó lại hạ thấp tên tuổi thánh tôn."

"Các ngươi rất nhàn hay sao? Thánh tôn nói một câu khiến hai người kia trực tiếp ngậm miệng! Bọn họ rất cẩn thận nhìn chủ nhân nhà mình, lo sợ vị thánh tôn này không vui sẽ thao luyện bọn họ một phen."

May mắn lần này thánh tôn dường như không có ý lấn lộn bọn họ, hần chỉ gõ nhẹ ngón tay ở trên thân cây, không biết đang tính toán điều gì.

Xung quanh nhất thời cực kỳ tĩnh lặng.

"Mộc Phong, Long Tư Dạ kia thế nào rồi?" Thánh tôn bỗng nhiên mở miệng.

"Bẩm thánh tôn, hần đang bị phạt trong Phạm Thiên Cảnh."

Thánh tôn hơi gật gù, không nói gì.

Mộc Phong và Mộc Lôi nhìn nhau, đều nhìn thấy sự đồng cảm với Long Tư Dạ từ trong ánh mắt đối phương.

Cái tên Phạm Thiên Cảnh có vẻ dễ nghe, giống như là nơi đại từ đại bi nào đó, nhưng thật ra lại là một nơi đau khổ.

Hoàn cảnh sống ở bên trong cực độ ác liệt. Nó ác liệt ở chỗ không phải là nơi khi ho cò gáy, có mãnh thú khổi độc gì đó, mà hoàn cảnh ở bên trong sẽ thay đổi theo linh lực của người bị phạt.

Ví dụ như người có thuộc tính thủy nếu bị phạt ở bên trong, bên trong đó khắp nơi là đất vàng khô ráo.

Long Tư Dạ là thuộc tính mộc, bên trong chính là Hoả Luyện Ngục. Lửa kia có thể hấp thu toàn bộ hơi nước trong thân thể người, gổ ướt cũng bị nướng thành than đen.....

Thánh tôn ngày thường vẫn tương đối nhân từ, đặc biệt là đối đãi với bốn vị đệ tử thiên bẩm. Mặc dù thường xuyên kiểm một số việc khiến bốn vị kia thương gân động cốt, nhưng sẽ không dễ dàng đưa người tiến vào nơi đó lãnh phạt.

Nhưng lần này, Long Tư Dạ đã bắt cóc Cố Tích Cửu, can thiệp tới thí nghiệm thiên bẩm, lãnh phạt nặng như thế thật sự nằm ngoài dự kiến của Mộc Phong bọn họ.

Mộc Phong hơi do dự một chút: "Thánh tôn, thuộc hạ nghe nói trước khi Long Tư Dạ chưa tới lãnh phạt, đã từng bị người phá hủy toàn bộ kết giới bảo vệ của Thiên Văn Sơn. Sau khi hần tu bổ lại kết giới kia đã hao phí linh lực rất lớn, phải mất suốt tám ngày mới tu bổ xong hoàn chỉnh....."

"Hả? Cho nên?" Thánh tôn chuyển ánh mắt về phía Mộc Phong.

Mộc Phong can đảm nói tiếp: "Hần ở Phạm Thiên Cảnh đã gần một tháng, có thể thả hần ra chưa?"

Ánh mắt thánh tôn hơi ngưng trọng, gõ ngón tay trên thân cây bên cạnh suy tư một lát, sau đó thờ ơ nói: "Người nói không sai, một tháng đúng là cực hạn giam người ở Phạm Thiên cảnh, vậy hãy thả hắn ra, giam vào Thủy Thiên Các đi, để hắn nghỉ ngơi ở nơi đó mấy tháng."

Mộc Phong: "....."

Hai thiếu niên lại hai mặt nhìn nhau lần nữa. Thủy Thiên Các là nơi linh lực sung túc dành cho người thuộc tính thủy. Thủy sinh mộc, đối với Long Tư Dạ mà nói, cũng coi như là chỗ tĩnh dưỡng.

Nhưng ở chỗ tĩnh dưỡng này sẽ có một nỗi thống khổ. Bởi vì bên trong là một thế giới băng tuyết lớn, còn rét lạnh hơn nhiều so với Bắc cực.

Long Tư Dạ vừa mới ra khỏi Hoả Luyện Ngục, lập tức bước vào thế giới đại băng tuyết thật sự sẽ ổn hay sao?

Long tông chủ đáng thương, lần này thật sự phải trải nghiệm hình phạt băng hóa!

Thánh tôn liếc mắt nhìn bọn hắn: "Còn không mau cút đi?"

Hai thiếu niên cả kinh, biết không thể nào thay đổi ý định của thánh tôn, vội đáp lời một tiếng, giống như gió xoáy xoay người chạy mất.

.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 311: Vịt biến thành thiên nga

Thánh tôn đứng ở nơi đó, nhìn xuống sơn động kia, sau đó lại nhìn nhìn phương hướng Cổ Tích Cửu rồi đi, khóe môi nhợt nhạt nhô lên.

Tiểu Tích Cửu, đừng khiến bản tọa thất vọng, cần phải nỗ lực nhiều hơn!

Hắn nhìn xuống cánh tay của mình, có vẻ như hắn thật sự quan tâm quá mức tới tiểu nha đầu, có lẽ nàng là người khiến hắn trải nghiệm rất nhiều lần đầu tiên trong đời.

Sau một lúc lâu, hắn nhẹ nhàng nở nụ cười, nheo nửa đôi mắt.

Lần đầu tiên, hắn đã nỗ lực rất nhiều với một người không phải là đệ tử thiên bẩm, có lẽ chỉ vì hắn cảm thấy hứng thú. Rốt cuộc, thứ có thể khiến hắn cảm thấy hứng thú ở trên đời này thật sự quá ít.....

.....Edit: Emily Ton.....

Thời gian trôi qua rất nhanh, năm tháng như thoi đưa, chỉ chớp mắt đã hơn bốn tháng trôi qua.

Trong một gian tĩnh thất.

Có một vầng sáng nhàn nhạt lơ lửng đột nhiên xuất hiện phía trên người đang thiền, trông rất đẹp mắt.

Một lát sau, vầng sáng tan đi, người đang ngồi thiền mở to đôi mắt.

"Chúc mừng chủ nhân, thành công thăng cấp linh lực lên cấp 4!" Giọng nói vui mừng của Thương Khung Ngọc truyền vào trong óc.

Cổ Tích Cửu đứng dậy, hoạt động tay chân và cảm ứng linh lực trên người một chút, thở dài: "Năm tháng chỉ mới thăng lên được hai cấp. Tiểu Thương, có phải phương pháp tu luyện của ta không đúng hay không?"

Thương Khung Ngọc: "Chủ nhân, theo ta được biết, thiên tài được công nhận thông minh nhất Phi Tinh Quốc là Dung Già La, trời sinh linh lực cấp 4. Hắn bắt đầu tu luyện từ lúc bốn tuổi, hiện nay đã hai mươi tuổi, linh lực là cấp 6. Mười sáu năm tăng lên hai cấp, nhưng vẫn được xem là thiên tài. Người nửa năm tăng lên hai cấp mà còn kêu chậm?! Như vậy đã xem như tốc độ hòa tiền rồi, được không?!"

Cổ Tích Cửu dùng ngón tay gõ nó một chút: "Đây chẳng phải vì khởi điểm của ta thấp hay sao? Giai đoạn trước tất nhiên phải thăng cấp nhanh hơn. Chẳng phải càng về sau càng khó thăng cấp hơn sao?"

Thương Khung Ngọc nói không nên lời, vì thế nó lại nêu ví dụ cho nàng: "Cổ Thiên Triều, ca ca tiện nghi của người, trời sinh linh lực cấp 3, năm tuổi đã bắt đầu tu luyện, cho đến nay vẫn chưa đạt nửa cấp 4. Hiện tại, hắn đã hai mươi tuổi! Được Cửu Tinh Tông chiêu mộ là đệ tử nội môn!"

Cổ Tích Cửu đứng dậy: "Được rồi, được rồi, ta biết thật ra ta là thiên tài, người không cần nêu ví dụ khen ta."

Thương Khung Ngọc: "....."

Cố Tích Cửu mỉm cười, thật là tốt khi có thể nói chuyện với khối ngọc này lần nữa!

Lần này Thương Khung Ngọc đã hôn mê khoảng chừng năm tháng! Nó chỉ vừa mới tỉnh lại ba ngày trước và nói chuyện bình thường với nàng.

Khi nó tỉnh lại, câu đầu tiên nó nói chính là: "Chủ nhân, người lại thay da đổi thịt? Ta gần như không nhận ra người!"

Nó kinh ngạc cũng đúng, chỉ chưa đầy nửa năm, Cố Tích Cửu đã xảy ra biến hoá cực lớn.

Lúc đầu nàng cao chưa đầy 1m5, hiện tại đã cao 1m65, cao hơn 10cm!

Trước ngực đã phát triển no đủ, hai chân thon dài, dáng người mảnh khảnh, đường cong hoàn mỹ giống như được chạm khắc tạo thành.

Làn da trơn mượt tinh tế, đôi mắt tràn đầy sức sống, đốm đỏ trên trán gần như biến mất, chỉ cần một chút phấn là có thể che lấp.

Thương Khung Ngọc có cảm giác nó vừa mới tỉnh ngủ, con vịt xấu xí đã biến thành thiên nga trắng!

Khiến nó lau mắt mà nhìn, nhìn một lần sẽ muốn nhìn thêm lần nữa.

Nhưng nó vẫn có chút lo lắng sốt ruột: "Chủ nhân, năm nay người mới 14 tuổi 2 tháng, dáng vẻ này của người có phải trưởng thành hơi sớm quá hay không? Người đã ăn thứ gì để kích thích vậy?"

Cố Tích Cửu gần như muốn đánh nó: "Ngu ngốc, lúc đầu thân thể nhỏ bé này đã bị trì hoãn, phát triển không bình thường. Sau khi ta điều trị mấy tháng, lúc này mới phát triển bình thường trở lại. Không ăn thứ gì kích thích!"

Thời đại này dùng một năm để tính tuổi, vì thế 14 tuổi lúc này cũng chính là 15 tuổi mụ, chính là thời điểm dậy thì.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 312: Cuộc phiêu lưu trên băng nguyên

Mặc dù dáng người phát triển theo đúng tiêu chuẩn, nhưng khuôn mặt vẫn rất non nớt.

Thương Khung Ngọc quay xung quanh người nàng một vòng, sau đó huyt sáo giống như lưu manh: "Chủ nhân, người có khuôn mặt trẻ con nhưng chỗ đó phát triển rất bự?"

Cố Tích Cửu trả lời nó bằng một cái tát: "Sắc ngọc, lẩn!"

Có thể số sánh với ngọc nát làm loạn!

Bộ ngực của nàng đang phát triển rất tốt, không lớn không nhỏ, bự ở chỗ nào?

"Chủ nhân, Tà thiên sư đại nhân đã nhìn thấy bộ dáng hiện tại của người hay chưa?" Thương Khung Ngọc bát quái.

"Chưa." Cố Tích Cửu bắt đầu trang điểm trước gương: "Nửa tháng nữa hẳn sẽ ném ta vào rừng rậm hắc ám, vì thế mấy tháng nay tất nhiên không cần gặp nhau."

Đã hơn nửa năm, nàng chưa gặp lại Tà thiên sư. Giống như thường lệ, hành tung của hắn luôn rất bí ẩn. Thỉnh thoảng, nàng nghe người ta đàm luận về vị thiên sư này, nói rằng nửa năm nay hắn căn bản không quay về Phù Thương Cung, ngay cả khi hoàng đế có việc tìm hắn cũng không thể tìm thấy.....

Thuật dịch dung của Cố Tích Cửu cực kỳ cao minh, chỉ một lát sau, nàng đã thay đổi thành một bộ dáng mới.

Thương Khung Ngọc liếc mắt đánh giá trên dưới nàng một cái, đưa ra nhận xét: "Rất đẹp!"

Nó lại hỏi một câu: "Lần này muốn đi đâu?"

"Huyền Băng Nguyên."

Cố Tích Cửu muốn chuẩn bị một số vật phẩm đặc biệt trước khi đi tới rừng rậm hắc ám, vì thế mấy tháng nay nàng vẫn thường xuyên đi ra ngoài.

Nàng thường mua những thứ nàng cần, nhưng đôi khi nàng tự thu thập chúng, bởi vì chúng rất khan hiếm, dù có tiền cũng chưa chắc mua được.....

Để tránh những rắc rối không cần thiết, khi nàng đi ra ngoài đều là dịch dung, không bị người phát giác.

Lần này nàng đi tới Huyền Băng Nguyên vì muốn thu thập một loại hoa đặc biệt có thể chống lại chứng khí —— Băng Tu La.

.....Edit: Emily Ton.....

Trên Huyền băng nguyên.

Bão tuyết đang hoành hành, cuồng phong đang giận dữ gào thét.

Cố Tích Cửu chạy khắp nẻo đường trên cánh đồng tuyết rộng mênh mông.

Gió và tuyết giống như con dao nhỏ sắc bén đập vào trên mặt.

Những ngọn đồi ở phía xa, chỗ gần thấp bằng đều bị bão tuyết bao phủ, khiến người gần như không thể nhìn rõ quang cảnh xung quanh.

Mặc dù Băng Tu La là sản phẩm đặc biệt của nơi này, nhưng nó lại không có nơi sinh trưởng cụ thể. Nó có khả năng sinh trưởng ở những nơi như băng cốc, đỉnh băng, sông băng.

Vì vậy, nếu muốn tìm kiếm nó, nàng cần phải chậm rãi tìm kiếm, không thể dùng thuật thuận di để tìm.

"Chủ nhân, người nên tìm mấy người giúp đỡ!" Thương Khung Ngọc can nhảm.

"Người trả tiền?" Cố Tích Cửu nói lại một câu khiến nó ghen hờn.

Huyền băng nguyên, là vùng khi ho cò gáy nổi danh Phi Tinh Quốc.

Quanh năm đều bị tuyết bao phủ, nhiệt độ không khí có thể so sánh với Bắc cực, địa hình phức tạp hay thay đổi, có rất nhiều ác thú mãnh thú, danh tiếng chỉ đứng sau rừng rậm hắc ám.

Nếu là bá tánh bình thường, sau khi nhắc tới nơi này sẽ biến sắc. Những người có cấp bậc linh lực không đạt tới cấp 4 sẽ không dám đặt chân tới nơi này.

Càng là vùng khi ho cò gáy sẽ càng dễ dàng tìm được dược liệu đặc biệt. Băng Tu La chính là đặc sản của nơi này.

Loại hoa này chỉ có ở đây, hơn nữa chỉ nở rộ vào tháng này —— Tháng ba.

Sau khi thu thập được loài hoa này, luyện dược sư cần phải dùng phương pháp đặc biệt xử lý ngay tại chỗ, luyện hóa thành thuốc. Nếu không thu thập kịp thời, hai canh giờ sau sẽ bị biến sắc, bốn canh giờ sẽ hoàn toàn mất đi hiệu dụng.

Bởi vì đặc tính như vậy, trên thị trường không hề có bán hoa này, chỉ có thể dựa vào luyện dược sư tự mình ngắt lấy.

Thậm chí ở huyền băng cốc cũng rất khan hiếm hoa này. Nó không dễ dàng tìm thấy, cũng không dễ dàng nhổ được.

Chung quanh thường xuyên có mãnh thú lớn bảo vệ, vì thế muốn nhổ được loại hoa này mà chỉ dựa vào một mình bản thân là không thể được. Ngoại trừ luyện dược sư ra, ít nhất cần phải tìm bốn vị cao thủ trở lên để hộ giá hộ tống.

Người có linh lực đạt tới cấp 4 trở lên ở Phi Tinh Quốc không nhiều, hơn nữa đa số đều trở thành đệ tử của các đại môn phái, hoặc là nguyện trung thành với hoàng thất, chẳng hạn như trở thành thị vệ đại nội hoặc là Phiêu Kị tướng quân gì đó. Trong dân gian cũng không có nhiều.

Đương nhiên, không nhiều không có nghĩa là không có.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 313: Không sai khi nhận chủ nhân ——

Đương nhiên, không nhiều không có nghĩa là không có. Có một số người với công phu rất cao, nhưng thích cuộc sống tự do tự tại, không muốn bị trói buộc, không muốn cống hiến cho hoàng thất. Để kiếm ăn, bọn họ trở thành thợ săn tiền thưởng.

Tính chất công việc của bọn họ giống như lính đánh thuê ở thời hiện đại, chỉ cần cho bọn họ đủ tiền, lập tức có thể thuê bọn họ làm việc.

Thợ săn tiền thưởng có công phu khác nhau, tất nhiên giá thuê cũng khác nhau.

Thợ săn tiền thưởng có linh lực cấp 4 trở lên rất hiếm, so với gấu trúc còn trân quý hơn, cũng đáng giá hơn so với gấu trúc.

Nếu Cố Tích Cửu muốn thuê bốn cao thủ này, nàng cần phải tốn ít nhất 200 vạn lượng bạc!

Nàng gần đây không kiếm được nhiều tiền lắm, trong khi phải chi tiêu rất nhiều, 200 vạn lượng bạc đối với nàng mà nói là khoản tiền lớn, trong thời gian ngắn nàng cũng đào không ra, vì thế sau khi nàng nghe giá tiền thưởng, nàng lập tức quyết đoán rời khỏi nơi đó, tự đi một mình.

Nàng có tính toán của riêng nàng. Nàng có được thuật thuận di, một khi hái được Băng Tu La sẽ lập tức dùng thuật thuận di rời khỏi băng nguyên, tìm nơi an toàn rồi mới luyện được.

Nếu như vậy thì nhiều nhất chỉ chậm trễ khoảng một canh giờ (2h), sẽ không giảm bớt bao nhiêu được hiệu, vẫn có thể dùng được.

Trên băng Nguyên có rất nhiều mảnh thú.

Trong cuộc hành trình, nàng đã đụng phải hơn năm sáu con cá sấu băng, ba bốn con tuyết mãng, thậm chí còn đối mặt với một đám tuyết lang.....

Nguyên tắc của Cố Tích Cửu chính là, khi đụng phải một vài con đơn lẻ, nàng sẽ trực tiếp chiến đấu. Nếu đụng phải một đội kết bè kết cánh, nàng sẽ không trêu chọc vào chúng, trực tiếp thuận di.....

Tuy nhiên, thuận di tại vùng băng nguyên này cũng rất nguy hiểm, bởi vì nơi này địa hình cực kỳ phức tạp, khắp nơi đều là những dòng sông băng ngầm. Lần đầu tiên nàng thuận di, suýt nữa đã chui vào một dòng sông băng!

Thế chất của nàng vốn không thể chống lại cái lạnh. Trên người đã bọc đủ nhiều áo bông nhưng nàng vẫn cảm thấy lạnh, cho dù nàng vận công như thế nào thì tay chân vẫn luôn lạnh cóng, khiến nàng luôn nhớ về chiếc áo lông vũ được chế tạo đặc biệt của mình ở thời hiện đại.

Trong thời tiết thế này, nếu nàng vô tình rơi xuống sông băng, đoán chừng có thể sẽ đông chết nàng!

Vì vậy, giai đoạn sau đó Cố Tích Cửu cố gắng hết sức để không dùng thuật thuận di, nếu có thể đánh liền đánh, không thể đánh liền chạy.....

"Ồ ——" Một con gấu trắng siêu lớn không biết nhảy ra từ chỗ nào, múa may móng vuốt dừng mảnh lao về phía Cố Tích Cửu!

Cố Tích Cửu xoay người, bảo kiếm trong lòng bàn tay phát ra ánh sáng loá mắt ở trong băng tuyết, chém ra một vòng quang ảnh ——

Một lát sau, con gấu tuyết trắng ngã xuống trên băng nguyên, trên chiếc đầu kiên cố có thêm mấy cái lỗ lớn.

"Chủ nhân, người thật là soái!" Thương Khung Ngọc nhiệt huyết sôi trào.

Loại gấu trắng to lớn này không phải là gấu trắng bình thường, một thân da lông còn mịn hơn cả dầu, cực kỳ cứng rắn, ngay cả bảo đao bảo kiếm đâm vào trên người nó cũng sẽ bị vỡ ra và trượt đi, căn bản không thể gây ra một chút thương tổn cho nó.

Hơn nữa, loài gấu này cực kỳ hung dữ, hai ba võ sĩ linh lực cấp 4 cũng không thể tới gần được bên người nó, vừa nhìn thấy nó đã cảm thấy vô cùng đau đầu, cho dù liều mạng cũng chưa chắc là đối thủ của nó.

Nhưng Cố Tích Cửu chỉ mới dùng ba chiêu hai thức đã trực tiếp đâm trúng điểm yếu của con gấu này, lúc này mới khiến nó chết.

Vừa rồi khi Cố Tích Cửu giao thủ với con gấu trắng, Thương Khung Ngọc đã nhìn thấy rất rõ ràng, chủ nhân của nó thật sự không còn yếu như lúc trước nữa!

Xem ra nó không hề sai khi nhận chủ nhân này——

Thương Khung Ngọc không nhịn được cảm thấy may mắn trong lòng.

Người ta thường nói nếu là thiên tài thì nên khen ngợi, vì thế Thương Khung Ngọc cũng không keo kiệt nói lời khích lệ nàng.

Nó vừa mới nói xong một câu khích lệ, lập tức cảm thấy buồn bực: "Chủ nhân, người đang làm gì vậy?"

Cố Tích Cửu làm việc rất nhanh nhẹn: "Lột da. Da của con gấu này không tệ, giữ ấm rất tốt, rất thích hợp với ta."

Thương Khung Ngọc: "....."

Nó nhìn nhìn Cố Tích Cửu cả người tròn vo vì mặc rất nhiều áo bông rất dày, sau đó lại nhìn nhìn con gấu lớn sắp sửa bị lột da, thương lượng với nàng: "Chủ nhân, ta cảm thấy người đã mặc đủ tròn, nếu lại bọc thêm một lớp da gấu như vậy, người sẽ biến thành quả bóng! Khó coi."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 314: Nữ nhân chết tiệt, không nghe lời nói thật

Cố Tích Cửu không thèm để ý tới nó, hiện tại nàng cần phải giữ ấm cho mình, quan tâm gì tới đẹp hay không!

Nàng có cảm giác ngón tay gần như muốn đông cứng lại, nếu không thì động tác vừa rồi còn có thể sẽ lưu loát hơn một chút.

Sau khi lột xong da gấu, nàng lại dùng thuật pháp xử lý một chút, tiếp đó lấy ra một chiếc kéo, cắt thành ba miếng, cuối cùng dùng kim khâu lại thành một chiếc áo khoác da gấu giản dị.

Nàng mặc thử trên người một lần, vừa phải không dài không ngắn, quan trọng nhất chính là thứ này rất ấm!

Nàng chỉ mới mặc vào một lát, tay chân đã lập tức trở nên ấm áp.

Thương Khung Ngọc quả thực không muốn nhìn: "Chủ nhân, người mặc như vậy thật sự giống quả cầu tuyết, cảm giác như người không cần chạy nữa, trực tiếp lăn trên mặt đất là được."

Cố Tích Cửu ừ một tiếng, cười khúc khích: "Tiểu Thương, người đã nhắc nhở ta." Nàng nhanh như tia chớp, tháo nó ra khỏi cổ tay và ném xuống một cái, Thương Khung Ngọc lập tức lăn tròn.....

Thương Khung Ngọc lăn một đường nghiêng răng nghiêng lợi: "Nữ nhân chết tiệt, thậm chí không thèm nghe người ta nói thật!"

"Ha ha ha..... Tiểu Thương, người vốn dĩ không phải là người ——" Cố Tích Cửu cất tiếng cười, tiếng cười thanh thúy như tiếng chuông ngân ở trên cánh đồng tuyết.

Thương Khung Ngọc: "....." Đây vẫn là lần đầu tiên chủ nhân cười vui sướng như thế, thì ra nàng cũng có lúc vui vẻ như vậy.

Nó trực tiếp hóa thành lác tay bay trở về, quay lại trên cổ tay nàng uy hiếp: "Người cô gắng khiến ta lăn lần nữa thử xem!"

Khi nó biến thành lác tay tất nhiên không thể lăn nữa, hơn nữa chiếc lác tay lần này mà nó biến thành có một viên đá quý bốn cạnh tám góc. Nếu bị ném xuống đất, đừng nói là lăn, mà là nó có thể trực tiếp tạo ra mấy cái hố ở trên mặt tuyết.....

Cố Tích Cửu xoay người rời đi.

.....Edit: Emil Ton.....

Bão tuyết rất lớn, tuyết bay đầy trời, có một đoàn người đang vội vàng đi về phía nàng.

Bọn họ gồm có tám người, hai nữ sáu nam.

Tám người này hiển nhiên công phu không thấp. Khi bọn họ đi trên mặt tuyết, ngay cả dấu chân cũng không hề lưu lại.

"Di, đó là cái gì?" Một vị thiếu nữ mặc váy xanh chỉ vào một vật thể như một khối thịt phía trước rồi hô nhỏ một tiếng.

Mọi người ngẩng đầu, nhìn thấy một khối thịt giống như một ngọn đồi nhỏ như ẩn như hiện ở trong bão tuyết.

"Son Thanh, đi qua kiểm tra!" Một công tử mặc áo gấm phân phó.

"Được!" Một vị hán tử trung niên nhìn qua cực kỳ khôn khéo dừng cảm lên tiếng, bay vút về phía trước, dạo qua một vòng quanh khối thịt phía trước, sau đó phi trở về: "Bẩm thế tử, đồng thịt kia nhìn giống như —— gấu băng Tu La....."

Công tử mặc áo gấm nhủ mảy một tức, không nói gì, trực tiếp bay vút về phía khối thịt, mọi người tất nhiên cũng nhanh chóng bay theo phía sau.

Khối thịt kia khá lớn, lúc này đã bị đông cứng, nằm sấp ở nơi đó, không hề nhúc nhích.

Nhìn quả nhiên giống như thi thể gấu băng Tu La.

"Thật là tàn nhẫn!" Thiếu nữ áo xanh lầm bầm một tiếng, dôi mắt đi.

Son Thanh bắt đầu kiểm tra vết thương của con gấu, một lát sau bẩm báo: "Thế tử, con gấu này bị người đâm một nhát trí mạng trên đỉnh môn phong thể huyết. Từ dấu vết đánh nhau, có lẽ vẫn là do người nọ làm."

Vị công tử áo gấm hơi gật gật đầu: "Người này dám một mình tới huyền băng nguyên, công lực chắc chắn không thể khinh thường."

Son Thanh nói: "Người này dường như không quen thuộc với mảnh thú trên băng nguyên này. Nhìn miệng vết thương của những con thú bị hấn giết chết ven đường, đều là thú đầm thỏ bạo nhiều nơi, cuối cùng mới tìm thấy điểm yếu rồi giết chết chúng..... Nhưng, thân thủ của hấn thật sự rất quý dị. Nhìn những miệng vết thương liên tiếp của chúng, có thể thấy thủ pháp của người này rất dứt khoát độc ác. Một khi bị hấn tìm ra được điểm yếu, đó chính là một kích trí mạng!"

Son Thanh này rõ ràng là một chuyên gia trong việc phân tích miệng vết thương ở trên động vật.

Công tử áo gấm ngóng nhìn phía trước: "Năm con cá sấu băng, bốn con tuyết mãng, một con gấu Tu La..... Xem ra người này chính là cao thủ trong cao thủ. Son Thanh, người có nhìn ra được công lực người này cao bao nhiêu?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 315: Thoát thai hoán cốt

Son Thanh nhủ mảy: "Nhìn từ mức độ nghiêm trọng của miệng vết thương, người này dường như có linh lực cấp 4....."

"Nói vậy! Linh lực cấp 4 sao có thể giết được gấu Tu La?! Linh lực của người này ít nhất cũng phải là cấp 6!" Thiếu nữ áo xanh mở miệng, kéo ống tay áo của thiếu nữ áo hồng bên cạnh: "Gia Quân sư tỷ, tỷ nói xem có đúng hay không?"

Thiếu nữ áo hồng nhướn mày: "Tiểu Cáp, sao muội có thể nói như vậy? Đừng thiếu tôn trọng với Son Thanh như thế! Son Thanh là ngân tích sư nổi danh nhất, suy luận của hấn sẽ không sai. Người kia có lẽ đúng thật chỉ có linh lực cấp 4. "

Thiếu nữ áo xanh dường như rất nghe lời thiếu nữ áo hồng, quả nhiên không nói gì nữa.

Son Thanh là thợ săn tiền thưởng cực kỳ nổi danh ở Phi Tinh Quốc, am hiểu nhất chính là truy tung và phân tích, công phu cũng cao, người bình thường không thể thuê được hấn.

Người này tính tình lạnh lùng cao ngạo, cực kỳ quyết đoán. Hấn đi tới bất cứ nơi đâu đều được người tôn trọng.

Vừa rồi thiếu nữ áo xanh vừa nói như thế, hấn trầm mặt xuống, hừ một tiếng, nhưng hấn lười chấp nhặt với một tiểu cô nương, chỉ nhìn về phía công tử áo gấm: "Thế tử, từ những dấu vết người này để lại, có lẽ cũng đến vì hoa Băng Tu La."

Thiếu nữ áo xanh nhăn mày lại: "Hoa Băng Tu La vốn đã ít, lần này chúng ta lại cần một lượng lớn, nếu bị người này ngắt mất một ít, chỉ sợ sẽ không đủ cho chúng ta. Long thế tử, hay là người nên đuổi hấn đi đi."

Long thế tử thờ ơ nói: "Hãy xem tình huống thế nào rồi quyết định sau."

Son Thanh nói: "Nơi có gấu Tu La lui tới thường sẽ có Băng Tu La xung quanh, chúng ta hãy tìm kiếm phạm vi trong vòng mười dặm quanh đây."

.....Edit: Emily Ton.....

"Chủ nhân, hoa Băng Tu La có lẽ chỉ ở gần đây, trong phạm vi mười dặm. Người hãy tìm cẩn thận một chút." Thương Khung Ngọc nhắc nhở.

"Ta biết." Cổ Tích Cửu đang đi bộ trong cơn bão tuyết.

Hoa Băng Tu La vốn không lớn, muốn tìm kiếm mấy đóa hoa ở trong phạm vi mười dặm thực sự không dễ dàng gì.

Cũng may nàng có thể định vị phương hướng, vì thế việc tìm kiếm cũng đỡ hơn nhiều.

Nàng đã bốn ba trên băng nguyên ba ngày, nếu có chút may mắn, hôm nay đoán chừng nàng có thể tìm được hoa.

"Chủ nhân, người nhìn vào hướng đi của mình một chút!"

Cổ Tích Cửu theo tiếng đi qua, trên vách băng ở cách nàng khoảng 100 mét, có mấy đóa hoa nhỏ màu xanh đang nở ra trong gió.

Băng Tu La!

Cổ Tích Cửu vui vẻ trong lòng, thân hình vừa động, đang định bay vút qua đó.

"Vút!" Một âm thanh vang lên, một luồng ánh sáng hấn thẳng tới dưới chân nàng. Nếu không phải Cổ Tích Cửu tránh nhanh, chỉ sợ bàn chân nàng đã bị cắm xuống ở nơi đó!

"Chúng ta sẽ tiếp quản nơi này! Thức thời, lập tức rời đi!" Một giọng nói của nữ tử truyền đến từ xa.

Cố Tích Cửu nhíu mắt, quay đầu nhìn lại.

Cách đó không xa, có tám người đang bay vút tới, chớp mắt đã rơi xuống trước mặt nàng.

Hai nữ sáu nam. Hai nữ đều khoác áo lông chồn, một áo xanh, một áo hồng. Nữ tử áo hồng nhìn qua lạnh lùng cao quý, nữ tử áo xanh nhìn qua có chút sắc bén kiêu ngạo. Hai người đều là mỹ nhân, dưới áo lông chồn là dáng người yếu điệu cao gầy.

Công tử áo gấm rõ ràng là người cầm đầu nhóm sáu nam, những người khác có vẻ không giống như là người hầu, trên người mang theo hơi thở giang hồ lâm li khó tính, có lẽ là thợ săn tiền thưởng.

Nữ tử áo xanh lúc này khẽ nhếch đầu nhìn Cố Tích Cửu. Rất hiển nhiên, người bắn băng tiễn tới dưới chân Cố Tích Cửu chính là nàng ta.

Những người khác cũng đang đánh giá Cố Tích Cửu.

Lúc này Cố Tích Cửu trang điểm có chút khác lạ, trên đầu mang mũ choàng, che khuất gần như toàn bộ khuôn mặt, trên người bọc một chiếc áo khoác da gấu, nhìn qua tròn như quả bóng, gần như không thể nhìn ra dáng người, thậm chí cũng không thể nhìn ra được là nam hay nữ.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 316: Cần phải có thực lực

Mặc dù trời lạnh mặc áo khoác da gấu là điều dễ hiểu, nhưng hầu hết mọi người ở đây đều là cao thủ linh lực cấp 4 trở lên. Khi linh lực đạt tới cấp 3 căn bản sẽ không sợ lạnh nữa, do đó mọi người ở đây ngoại trừ Cố Tích Cửu, những người khác đều mặc quần áo tương đối mỏng.

Mấy người thợ săn tiền thưởng mặc áo khoác giản dị, vị công tử áo gấm chỉ mặc một cái áo gấm mỏng bên trong, bên ngoài là một chiếc áo choàng lông cáo, dung mạo vô cùng tuấn tú, nhìn qua cực kỳ tiêu sái.

Hai nữ tử kia rất yêu cái đẹp, tất nhiên ăn mặc càng thêm yếu điệu phong lưu.

Nữ tử áo xanh vừa nhìn thấy cách ăn mặc của Cố Tích Cửu, trong mắt hiện ra một sự khinh thường, một người không chịu được rét lạnh thì công phu cao chỗ nào?

Nàng ta ngẩng đầu lên, nâng roi vàng trong tay chỉ về phía Cố Tích Cửu: "Này, ngươi có nghe hay không?! Chúng ta đã chiếm nơi này, nếu thức thời thì nhanh chóng lăn!" Giọng điệu của nàng ta không phải chỉ kiêu ngạo bình thường.

Cố Tích Cửu nhếch khóe môi, cười: "Đây là đang muốn dọn sạch cánh đồng?"

Nàng vừa mở miệng, mọi người ở đây đều có chút sững sốt.

Giọng nói này vừa rất lạnh lùng, vừa nghe đã biết là nữ tử, hơn nữa có vẻ cực kỳ trẻ tuổi.

Công tử áo gấm hơi tò mò, không nhịn được cẩn thận đánh giá thêm về Cố Tích Cửu.

Nàng bọc quá kín, hần thậm chí không thể nhìn rõ khuôn mặt của nàng, chỉ thấy một đôi mắt sáng ngời như ánh sao đang kéo sáng ở dưới chiếc mũ choàng.

Sự khinh thường trong mắt nữ tử áo xanh càng đậm, ngạo nghễ nói: "Không sai, ta chính là muốn dọn sạch cánh đồng!"

"Ta tới đây trước, cho dù muốn dọn sạch cánh đồng cũng nên là ta dọn sạch các ngươi, đúng không?" Cố Tích Cửu nói giọng nhạt nhẽo.

"Chỉ dựa vào ngươi mà cũng muốn dọn sạch chúng ta? Dọn sạch cánh đồng cần phải có thực lực! Không cần đề ý tới thứ tự đến trước đến sau! Không cần dong dài! Nếu vẫn không lăn, đừng trách ta không khách khí!" Lỗ mũi của nữ tử áo xanh hướng lên trên trời, roi vàng trong tay gần như chìa thẳng vào chớp mũi của Cố Tích Cửu.

"Rất tốt!" Cố Tích Cửu chỉ nói hai từ, sau đó thân hình chợt lóe!

Nữ tử áo xanh hoa cả mắt, trước mắt đột nhiên bùng lên ánh sáng lạnh!

Nàng ta chấn động, muốn tránh né căn bản không kịp, đành phải liều mạng đẩy roi vàng trong tay ra phía bên ngoài để chặn nó lại.

Những tiếng xoẹt xoẹt không ngừng vang lên bên tai, cây roi vàng của nữ tử áo xanh bị chém thành ba đoạn, rơi xuống mặt đất.

Chưa dừng ở đó, cổ tay nàng ta cũng bị ánh sáng lạnh kia đâm trúng, toàn bộ thân mình đều trở nên tê mõi, không biết vì sao chân cũng bắt chợt tê rần. Nàng ta bịch bịch một tiếng, cả người bắt đầu đi quỵ rạp xuống đất, vừa lúc quỵ gối ngay trước mặt Cố Tích Cửu.

Cố Tích Cửu đứng ở nơi đó, mũi bảo kiếm chìa thẳng vào cổ của nữ tử áo xanh, nói một câu: "Quỵ xuống cũng vô dụng, là ta đi hay ngươi lăn?"

Nữ tử áo xanh: "....."

Mọi người: "....."

Động tác của Cố Tích Cửu quá nhanh, nhanh đến nỗi khiến mọi người không kịp phản ứng! Tốc độ của tia chớp cũng không thể so sánh với tốc độ của nàng!

Đôi mắt của công tử áo xám chợt lóe.

Đây là công lực của linh lực cấp 4?

Thậm chí là linh lực cấp 7, kinh công cũng không đạt được hiệu quả thế này, đúng không?!

Chẳng trách nàng có thể giết chết gấu Tu La sau ba chiêu hai thức, loại công lực này chỉ sợ không ai trong số những người ở đây là đối thủ của nàng!

Thanh bảo kiếm của Cố Tích Cửu thấm lạnh, mũi kiếm lạnh băng để nhẹ ở trên cổ nữ tử áo xanh, khiến nàng ta thất chặt cổ họng, cả người cứng đờ, lông tơ toàn thân dựng đứng!

Nàng ta nhìn roi vàng rơi xuống mặt đất, đôi mắt đỏ hoe!

Roi vàng này thật ra là một kiện bảo bối, bản thân nó mang thuộc tính thủy. Khi nó chân chính kích hoạt, có thể cho phép nàng ta sử dụng băng tuyết xung quanh, ngày thường nàng ta căn bản hiếm khi sử dụng. Nhưng bây giờ ——

Nàng ta vừa sốc vừa tức giận, muốn nhảy dựng lên, nhưng cả người bủn rủn tê mõi, căn bản không thể động đậy. Nàng ta dùng ánh mắt cầu cứu nhìn thẳng về phía nữ tử áo hồng: "Su ty ——"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 317: Trả thù

Nữ tử áo hồng thờ dài, nhìn về phía Cố Tích Cửu: "Cô nương, có thể buông tha cho nàng lần này hay không?"

Cố Tích Cửu nhướn mày: "Ngươi là ai?"

"Chúng ta là đệ tử Thiên Văn Tông, sư phụ của ta là Tiêu Dao Tán Nhân. Tiểu nữ tử là đồ đệ đầu tiên của Nhạc Gia Quân, cũng là sư muội của ta Đàm Tiểu Cáp." Nữ tử áo hồng tự báo sư môn.

Đàm Tiểu Cáp cảm thấy rất tự hào, các nàng chính là đệ tử nội môn của các trưởng lão Thiên Văn Tông, rất có danh tiếng trên đại lục này.

Đặc biệt Nhạc Gia Quân là một luyện dược sư, nghe nói y thuật cũng rất cao minh, thanh danh chỉ đứng sau sư thúc của Cố Tích Cửu.....

Đàm Tiểu Cáp cho rằng một khi báo danh sư môn, đối phương sẽ lập tức chịu thua, bồi tội với các nàng, cho dù không bồi tội thì ít nhất cũng sẽ buông nàng ta ra.

Nhưng không ngờ rằng Cố Tích Cửu căn bản không hề để ý: "Không quen biết! Nếu muốn cứu nàng thì mang nàng lăn đi. Ta muốn giải dọn sạch cánh đồng!"

Những lời này của nàng quả thực chính là những lời vừa rồi Đàm Tiểu Cáp đã nói, mọi người ở đây người đều cảm thấy nghẹn ngào.

Có lẽ đây là lần đầu tiên nữ tử áo hồng cảm thấy lúng túng như vậy, khuôn mặt đẹp lúc xanh lúc trắng. Nàng nhìn về phía công tử áo xám: "Long thế tử ——"

Nàng chỉ còn mong chờ hấn ra mặt, chỉ huy mấy người thợ săn tiền thưởng ra tay giáo huấn Cố Tích Cửu.

Long thê tử chuyển ánh mắt ở trên mặt Cổ Tích Cửu: "Tại hạ là Tiêu Dao Hầu - Long Mặc Ngôn, còn chưa thỉnh giáo danh tính cô nương?"

Đồ đệ của Thiên Vấn Tông, họ Long.....

Cổ Tích Cửu nghiêng đầu: "Bỏn cô nương chỉ muốn dọn dẹp cánh đồng mà thôi, không cần phải thông báo tên họ!"

Giọng nói của nàng lạnh lùng mềm mại, nhưng lại cực kỳ có khí thế: "Sự kiên nhẫn của bỏn cô nương có hạn. Ta sẽ đếm đến ba, nếu vẫn không đi, ta đành phải tiễn nàng lên đường!"

Đàm Tiểu Cáp có lẽ đây là lần đầu tiên ăn một như vậy, tức giận đến nổi sắc mặt xanh mét, không nhịn được nhìn về phía mấy người thợ săn tiền thưởng: "Các người chết hết rồi sao? Vì sao còn chưa ra tay giáo huấn nàng?! Chúng ta nhiều người như vậy còn sợ không đánh lại một mình nàng?!"

Thợ săn tiền thưởng là những người kiêu ngạo khó thuần nhất, nhưng bọn họ cũng sùng bái cường giả nhất. Bọn họ kiêng kỵ nhất chính là đánh nhau với người khác, đặc biệt là một vị tiểu cô nương!

Son Thanh nói giọng lạnh băng: "Nếu người bị nàng giết chết, chúng ta sẽ ra tay!"

Đàm Tiểu Cáp: "....."

Long thê tử nhìn nhìn Băng Tu La trên vách núi cách đó không xa, trông cũng không tệ lắm. Trên đó có khoảng ba bốn mươi đoá hoa này, thông thường loài này hoa đều luôn mọc lẻ tẻ, mọc thành một đám nhỏ giống như lúc này thật sự là rất hiếm thấy.

Hắn hơi mỉm cười, thương lượng với Cổ Tích Cửu: "Cô nương, vừa rồi là chúng ta không đứng, tại hạ xin nhận lỗi với cô nương." Hắn chấp tay lại cúi người.

Cổ Tích Cửu nhướn mày nhìn hắn, không nói gì.

Long thê tử tiếp tục nói: "Ta đã quan sát qua, trên đó có tất cả 34 cây Băng Tu La, thường thì chỉ cần hai cây là đủ làm thuốc. Cô nương chắc hẳn không cần dùng nhiều như vậy, đúng không?"

Cổ Tích Cửu mỉm cười, ném ra hai tờ lạnh băng: "Khó nói!"

Thật ra nàng thật sự không cần dùng nhiều như vậy, vốn dĩ hai nhà có thể phân chia nhau cũng được, nhưng vừa rồi bọn họ lại muốn dọn sạch cánh đồng! Vậy thì đừng trách nàng không khách khí!

Long thê tử ngẹn ngào, cảm thấy cô nương này thật sự không hề khách khí, nhưng người ta thật sự có thực lực để nói như vậy ——

Hắn cũng biết vừa rồi những lời của Đàm Tiểu Cáp đã hoàn toàn chọc giận đối phương, hiện tại đối phương chẳng qua chỉ muốn báo thù mà thôi.

Hắn suy nghĩ một lát, sau đó nói ra điều kiện với Cổ Tích Cửu: "Cô nương, dược này có chút kỳ lạ, sau khi ngắt xuống cần phải luyện chế ngay tại hiện trường, nếu không nửa ngày sẽ mất đi dược hiệu. Hơn nữa, bên cạnh dược này chắc chắn có ác thú bảo vệ, một khi bắt đầu nở hoa tất nhiên sẽ kinh động tới chúng. Chúng sẽ không buông tha mà đuổi giết người nở hoa. Như vậy, ngay cả khi cô nương đơn thương độc mã lấy dược hoa, cũng sẽ không có thời gian luyện chế. Sao cô nương không hợp tác cùng với chúng ta. Thảo dược nơi này chúng ta có thể chia thành 3 phần và 7 phần, người 7 chúng ta 3. Hơn nữa, chúng ta còn có thể hộ pháp trong khi cô nương luyện dược. Cô nương thấy thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 318: Không từ bỏ đồng bạn

Điều kiện như vậy cũng xem như rất hào phóng.

Nơi đây đã là chỗ sâu bên trong băng nguyên, mặc dù sau khi Cổ Tích Cửu hái dược thuốc có thể dùng thuật thuần di rời khỏi băng nguyên rồi mới luyện dược, nhưng sẽ mất rất nhiều thời gian, dược hiệu cũng sẽ mất đi hơn nửa.

"Ta làm thế nào để biết có thể tin các người hay không?" Cổ Tích Cửu không dễ dàng tin tưởng.

Long thê tử trầm ngâm một lát, sau đó từ trong người lấy ra một cái ngọc bích có hoa văn rồng, đưa qua cho nàng: "Cô nương, đây là vật đại biểu cho thân phận ta, giá trị liên thành, không thể có chút tổn thất. Một khi vật này bị hao tổn, vị trí thê tử của ta cũng không giữ được. Hiện tại, ta tạm thời đưa cho cô nương, chờ chúng ta hợp tác xong, cô nương trả lại cho ta là được."

"Chủ nhân, ngọc bội hoa văn rồng này là thật! Đúng thật là tín vật gia truyền của Long hầu phủ. Có ngọc bội này mới có thể trở thành thê tử hầu phủ....." Thương Khung Ngọc cung cấp thông tin ở trong đầu Cổ Tích Cửu: "Nếu người này có suy nghĩ khác, đến lúc đó người chỉ cần phá ngọc bội này đi, vậy

cũng khiến hấn ăn đủ! Xem ra hấn thật tình muốn hợp tác với người, người có thể đồng ý. Dù sao chúng ta cũng không dùng nhiều hoa này như vậy....."

Cố Tích Cửu vỗ vỗ nó, ý bảo trong lòng nàng đã hiểu, nhưng lại đưa ra điều kiện của mình: "Có thể hợp tác, nhưng cần phải loại bỏ nàng ta!"

Nàng dùng mũi kiếm chỉ Đàm Tiểu Cáp vẫn đang quỳ ở trên mặt đất.

Khuôn mặt Đàm Tiểu Cáp tái nhợt sợ hãi. Nàng ta cuống quýt nhìn về phía Long thế tử, lo sợ hấn sẽ đồng ý và bỏ rơi mình.

Long thế tử sờ một chút, mở miệng: "Vị cô nương này dù sao cũng tới đây cùng với chúng ta, nơi này hung hiểm, nếu đuổi nàng rời khỏi đây chỉ sợ sẽ khó có thể ra khỏi băng nguyên một mình..... Chúng ta đều cùng nhau tới, vậy sẽ cố gắng cùng nhau trở về, không bỏ rơi bất cứ đồng bạn nào. Nếu cô nương vẫn không chịu buông tha nàng, ta đây cũng không có cách nào khác, chỉ có thể từ bỏ nơi này, tiếp tục tìm hoa Băng Tu La ở những nơi khác....."

Trong mắt Cố Tích Cửu có ánh sáng chợt lóe, không ngờ vị Long thế tử này lại là người có nghĩa khí như thế ——

Nàng rút cuộc rút lui một bước, thờ ơ nói: "Không ngờ thế tử là người trọng nghĩa như thế, ta luôn tôn trọng những người trọng nghĩa. Nếu Long thế tử đã nói như vậy, ta đây cũng có thể lui một bước, có thể không đuổi Đàm Tiểu Cáp này đi, nhưng nàng ta cần phải thành thật nhận lỗi với ta, cũng phải đưa lộ luyện đan của nàng ta để nhận lỗi."

Điều kiện này không khó thực hiện, Long thế tử nhìn thẳng về phía Đàm Tiểu Cáp.

Mặc dù trong lòng Đàm Tiểu Cáp không hề tình nguyện, nhưng cũng biết đây là điều kiện duy nhất để nàng ta có thể ở lại. Nếu nàng ta tiếp tục cố chấp, chỉ sợ Long thế tử cũng không chịu để yên, đó mới thật sự khó khăn! Vì thế nàng ta hành lễ xin lỗi Cố Tích Cửu, cũng dâng lên lộ luyện đan của mình.

Luyện dược thuật của nàng ta vẫn đang ở trình độ sơ cấp, lộ luyện đan tất nhiên cũng là loại tương đối bình thường, nàng ta không cảm thấy quá đau lòng.

Cố Tích Cửu ném ngọc bội kia về trong tay Long thế tử: "Thế tử không cần đưa cái này cho ta, hiện tại ta tin người!"

Một người không chịu bỏ rơi đồng bạn bình thường nhất, sẽ không phải là người không có nhân phẩm.

Long thế tử chớp chớp mắt, hợp ống tay áo cúi đầu với Cố Tích Cửu: "Đa tạ cô nương!"

Tất cả các điều kiện đã được đáp ứng, mọi người bắt đầu thảo luận phân công công việc hợp tác.

Theo Long thế tử, hấn sẽ đi hái thuốc, và năm tên thợ săn tiền thưởng sẽ phụ trách dọn dẹp những ác thú xông ra, đảm bảo an toàn cho người hái thuốc.

Trong khi Cố Tích Cửu và hai nàng kia thì chờ đợi ở một bên.

Đây thật ra là kế hoạch ban đầu của đoàn người Long thế tử, chẳng qua bây giờ chỉ có thêm Cố Tích Cửu mà thôi.

Long thế tử phân phó xong nhiệm vụ, ánh mắt dừng ở trên mặt Cố Tích Cửu, nhẹ nhàng mở miệng: "Ta phân công như thế, cô nương có vừa lòng hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 319: May mắn thì không thể tránh khỏi

Cố Tích Cửu mỉm cười: "Vừa lòng! Đa tạ Long thế tử."

Vị Long thế tử này hiền lành lịch sự tao nhã, Cố Tích Cửu rất hài lòng với hấn, vì thế lại nhường một bước: "Thảo dược lần này ta sáu phần người bốn phần, xem như báo đáp thế tử thông tình đạt lý." Sáu phần thảo dược là quá đủ đối với nàng.

Ánh mắt Long thế tử sáng lên: "Đa tạ!"

Đàm Tiểu Cáp và sư tỷ Nhạc Gia Quân của nàng ta nhìn nhau, đều nhìn thấy sự khó chịu trong mắt đối phương.

Nếu giống như thường lệ, Đàm Tiểu Cáp sớm đã bắt đầu châm chọc mỉa mai, nhưng hiện tại bởi vì vừa mới bị Cố Tích Cửu cho ăn lỗ nặng, nàng ta vẫn có chút sợ hãi, muốn nói gì đó nhưng lại nghẹn trở về.

Nhạc Gia Quân quyết định nói một câu: "Thật ra giao dịch lần này cô nương rất có lợi, không cần phải làm gì cũng có được sáu phần thảo dược, thật đúng là may mắn."

Những lời này nghe có vẻ chua cay.

Cố Tích Cửu thân nhiên nói một câu tức chết người không cần đèn mạng: "Người may mắn chính là không thể tránh khỏi."

Đàm Tiểu Cáp: "....."

Nhạc Gia Quân nói: "Không phải người may mắn, mà là thế tử chúng ta hiền lành nhân hậu, cô nương mới có may mắn này."

Cố Tích Cửu khẽ cười một tiếng: "Vì thế nên các người chỉ có thể hâm mộ đổ kị mà không thể làm gì."

Hai vị cô nương kia bị nàng nói cho nghẹn họng, nhất thời không có gì để nói.

.....Edit: Emily Ton.....

Theo cuốn 《Dị Vật Chí》 ghi lại, ngoại trừ gấu Tu La bảo vệ hoa Băng Tu La đã bị Cố Tích Cửu đánh chết, còn có một loại thần lân tuyết.

Thần lân tuyết có chiều dài gần hai mét, có thể tấn công bằng băng, tấn công theo nhóm, vậy của chúng giống như áo giáp băng, người có linh lực cấp 5 trở lên mới có thể dùng linh lực đâm thủng lớp giáp băng trước ngực và khiến nó lâm vào chỗ chết.

Cố Tích Cửu đứng ở nơi đó, nhìn Long thế tử dẫn đầu đoàn người tiến về phía vách đá.

Long thế tử vừa mới nhổ được một gốc Băng Tu La đầu tiên, tuyết dưới vách đá lập tức giống như bắt đầu sôi trào, ánh sáng liên tiếp lập loè, có tám con thần lân tuyết nhanh như tia chớp chui ra, đuôi của chúng bắn xuống mặt đất, thân hình không lộ phi lên, giương nanh múa vuốt lao về phía mấy người ở trên vách đá!

May mắn là mọi người sớm đã có chuẩn bị. Sơn Thanh vung tay lên, năm tên thợ săn tiền thưởng xếp thành hình cánh quạt, nghênh đón những con thần lân tuyết kia.....

Trên vách đá tuyết bay đầy trời, thường xuyên lộ ra kỹ năng của những người thợ săn tiền thưởng, kèm theo những tiếng thét chói tai của thần lân tuyết. Rất hiển nhiên, bọn họ đang chiến đấu vô cùng khốc liệt.

Thần lân tuyết am hiểu tấn công bằng nước. Nước của chúng không phải là nước bình thường, chẳng những có độc còn có thể lập tức kết băng, bất luận người nào bị nó phun trúng đều có thể lập tức biến thành tảng băng, sau đó người ở bên trong tảng băng sẽ nhanh chóng bị độc hòa tan.....

Vì vậy, để chiến đấu với thứ này cần phải có khinh công cực kỳ cao siêu, cũng cần phải có đủ linh lực, bao vây xung quanh chúng, không thể để chúng bày trận vây kín quanh mình, sau đó mới tiêu diệt từng phần.

Đám người Long thế tử hiển nhiên trước đó đã làm đủ bài tập, nghiên cứu kỹ chiến lược đối phó, vì thế mặc dù đang đánh nhau kịch liệt, bọn họ vẫn nằm trong phạm vi khống chế.

Việc nhổ loài hoa này cũng không dễ dàng gì, trên cây hoa tràn ngập gai độc, một khi bị nó đâm thủng ngón tay, người đó sẽ lập tức bị trúng độc, toàn thân tê mỏi không thể động đậy.

Vì thế, để nhổ loài hoa này, cần mang theo một loại bao tay đặc biệt, sau đó lại dùng thủ pháp đặc thù hái xuống. Cần phải nhổ cả cây hoàn chỉnh, không thể làm hỏng lá của chúng, nếu không được hiệu sẽ bị giảm xuống rất nhiều.

Thủ pháp nhổ cây của Long thế tử rất khéo léo, đôi khi đột nhiên có thần lân tuyết phun nước về phía hắn, hắn cũng có thể phát vạt áo kịp thời né tránh.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 320: Đồng đội ngu như heo

Nhạc Gia Quân nhìn về phương hướng kia, lại nhìn về phía Cố Tích Cửu đang nhân nhả đứng cách đó không xa, miệng nhỏ thốt lên một câu: "Cô nương có nhìn thấy ở đây hung hiểm không? Nếu như chúng ta thật sự đi rồi, một mình người ở lại nơi đây, chỉ sợ ngay cả một cây hoa cũng không nhổ xuống được!"

Đàm Tiểu Cáp trốn ở phía sau Nhạc Gia Quân cũng xen mồm vào: "Chỉ sợ chẳng những không nhổ được hoa, còn phải nộp mạng chỗ này."

Cố Tích Cửu hơi mỉm cười: "Đúng vậy, sau khi ta tìm tới nơi này, vốn đang đợi người tới hợp tác. Thậm chí hợp tác là các người đã tới. Nếu đó là quan hệ hợp tác bình thường, ta sẽ chỉ lấy mười cây, còn đưa cho phía đối tác mấy chục vạn lượng bạc dùng để cảm tạ. Một câu "dọn dẹp cánh đồng" của người đã giúp ta tiết kiệm được tiền. Nhắc tới chuyện này, xem ra còn muốn đa tạ các người. Tục ngữ nói rất đúng, không sợ đối thủ mạnh như thần, chỉ sợ đồng đội ngu như heo. Ta nghĩ thế tử nhà các người gia nhất định có thể hiểu sâu sắc về câu tục ngữ này."

Đàm Tiểu Cáp: "....." Mặt đẹp của nàng ta lại đỏ lên!

Trên mặt đẹp của Nhạc Gia Quân cũng là xanh trắng đan xen.

Mặc dù bộ dáng của nữ tử bọc trong lớp da gấu trước mắt không rõ ràng lắm, nhưng khí thế quanh thân quá cường đại, khiến các nàng cảm thấy vô có kinh hãi.

Nhạc Gia Quân miễn cưỡng cười: "Ta thấy thân thù cô nương không tệ, không bằng tiến lên giúp đỡ?"

Cố Tích Cửu ôm cánh tay đứng dựa người ở nơi đó, thờ ơ nói: "Không muốn giúp."

Vì thế, hai chị em lại không còn có lời nào để nói.

May mắn thay, cuộc chiến đấu trên vách đá cuối cùng cũng sắp phân thắng bại, toàn bộ tám con thần lân tuyết đều chết ở trong tay nhóm người Sơn Thanh. Và Long thể tử cũng thu thập được khoảng chừng hai mươi cây Băng Tu La. Chỉ còn mười bốn cây không thể thu thập được.

Đột nhiên, biến cố phát sinh ngay trong nháy mắt!

Vách đá vốn đang yên tĩnh đột nhiên rung chuyển như một trận động đất. Nói thì chậm, nhưng lại xảy ra rất nhanh, băng trên vách đá bỗng nhiên nứt ra một cái động lớn, ở ngay dưới chân Long thể tử!

Long thể tử đột nhiên không kịp phòng bị, cả người trực tiếp ngã vào trong động ——

Hai người Nhạc Gia Quân sợ tới mức thất thanh kêu to. Năm tên thợ săn tiền thưởng vừa mới đánh chết tám con thần lân tuyết, cách Long thể tử khá xa, căn bản không kịp cứu viện! Bọn họ không thể không tái cả mặt! Khi bọn họ đang muốn nhanh chân chạy về phía trước, một thân ảnh trắng như tuyết đã bay vút qua trước mắt.

Cả người Long thể tử vừa mới ngã xuống một nửa thì lập tức bị người kéo lên. Hắn cảm thấy hoa mắt một cái, người đã rời khỏi động băng kia, đứng ở trên mặt đất.

Cùng lúc đó, trong động băng cũng xuất hiện một con quái vật khổng lồ. Nó lớn gấp ba lần tám con thần lân tuyết lúc trước gộp lại với nhau!

—— Vua của thần lân tuyết!

Long thể tử kinh hãi toát ra một thân mồ hôi lạnh!

Nếu vừa rồi hắn không được người kịp thời cứu ra, lúc này đã là thức ăn trong miệng của vua thần lân tuyết to lớn này!

Hắn nhìn về phía nữ tử một thân da gấu bên cạnh, mặt đầy khiếp sợ không tin.

Rõ ràng Cố Tích Cửu là người đã cứu hắn. Vừa rồi khi hắn sắp sửa rơi xuống động tuyết, nàng rõ ràng vẫn đứng ở xa chỗ hắn gần mấy chục mét, không ngờ.....

Kinh công này quả thực là rất quý dị!

Từ trước tới nay hắn chưa từng nhìn thấy kinh công này! Thậm chí cũng chưa từng nghe nói tới! Nữ tử này rốt cuộc là người nào?!

"Người..... Đa tạ cô nương!" Long thể tử hợp ống tay áo lại, cúi người nói lời cảm tạ.

"Không cần khách khí." Cố Tích Cửu cũng không nhìn hắn, ánh mắt nàng đang chăm chú nhìn vào con vua thần lân tuyết vừa mới xuất hiện trước mặt bọn họ, cau mày.

Vây của nó to như ấm trà, đôi mắt giống như đèn cung đình, thân thể khổng lồ, giống như bá vương long ở trong truyền thuyết. Khi nó giận dữ gầm lên, mặt đất dưới chân đều rung chuyển!

Thứ này hiển nhiên đã bị chọc giận, một đôi mắt giận dữ trừng mọi người, vây toàn thân chậm rãi dựng đứng thẳng lên!

"Vua của thần lân tuyết, lực lượng tương đương với tu sĩ có linh lực cấp 7! Chủ nhân, cho dù các người liên hợp cũng không thể đánh thắng nó! Chạy đi!" Thương Khung Ngọc đang kêu to ở bên tai Cố Tích Cửu.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 321: Mới lộ đường kiếm

Son Thanh hét lớn một tiếng: "Rút!"

Sau đó, hần bay vút về phía Long thế tử: "Thế tử, chúng ta không thể hàng phục được vậy ấy, cần phải rút!"

Long thế tử tất nhiên cũng biết lợi hại, mắt thấy vua thần lữ tuyết sắp sửa tấn công, lập tức dẫn dắt mọi người xoay người chạy trốn ——

Những người này đều là cao thủ trong cao thủ, khi trên đường chạy trốn tất nhiên sẽ dùng hết tất cả sức lực, chạy nhanh như bay, chớp mắt đã chạy xa bốn năm dặm.

"Vị cô nương kia đâu?!" Long thế tử ngẫu nhiên quay đầu trong khi còn đang rút lui, không nhìn thấy Cố Tích Cửu, hần bắt chợt dừng bước chân lại!

Đám người Son Thanh cũng nhìn xung quanh, quả nhiên không thấy hành tung của vị cô nương bọc một thân da gấu.

Thần lữ tuyết phía sau rống lên một tiếng kinh thiên động địa, nhưng không hề đuổi theo.....

Tỳ muội Nhạc Gia Quân chạy trốn đến nỗi phải thở hồng hộc, vội vàng nói: "Có lẽ nàng đã tự mình chạy thoát. Rốt cuộc, nàng không cùng đường với chúng ta. Chúng ta tốt nhất nên nhanh chóng rời khỏi nơi này. Nơi này không còn an toàn nữa, vua thần lữ tuyết có thể sớm sẽ đuổi tới đây....."

Nàng ta còn chưa nói xong, Long thế tử đã bay người trở lại: "Bỏ thế tử sẽ đi tìm nàng!" Chớp mắt, hần đã hoàn toàn biến mất ở trong bão tuyết.

Hai tỷ muội Nhạc Gia Quân: "....."

Son Thanh hơi đổi sắc mặt, lập tức phân phó những người khác: "Các người mang theo hai vị Nhạc cô nương đi trước, ta sẽ đuổi theo sau!" Sau đó hần cũng bay vút trở lại.

Thương Khung Ngọc cảm thấy, chủ nhân của nó quả là người khác loại, ngay trong thời khắc quan trọng này, không ngờ nàng vẫn còn nhớ thương mấy đoá hoa Tu La tuyết vẫn còn sót lại!

Những người khác đều đang chạy trốn. Ngược lại, nàng lại trực tiếp p thuận di lên phía trên vách đá, gờ tay nhổ một gốc cây hoa!

Vua thần lữ tuyết vốn đang chuẩn bị đuổi theo những người đang chạy trốn kia, bỗng nhiên quay đầu lại và nhìn thấy Cố Tích Cửu đang mạo hiểm nhổ hoa ở trên vách núi!

Điều này khiến nó tức giận, gầm lên giận dữ, dùng hết tốc lực lao về phía nàng!

Lưỡi dài của nó nhanh chóng vuron về phía Cố Tích Cửu!

Cố Tích Cửu trực tiếp thi triển thuật thuận di, đầu lưỡi của thần lữ tuyết không thể chạm tới được Cố Tích Cửu, ngược lại gần như bị cuốn vào trong mây cây hoa còn lại ——

Rõ ràng, những cây hoa này đều là bảo bối của nó, vì thế nó vội vàng thu lưỡi lại, rống to một tiếng, trừng mắt như chiếc đèn lồng cố gắng tìm kiếm Cố Tích Cửu to gan dám nhổ lông trên đầu lão hổ. Nhưng, thân mình khổng lồ của nó dạo quanh một vòng vẫn không phát hiện ra tăm hơi của nàng.

Mặc dù vua thần lữ tuyết cực kỳ lợi hại, nhưng đầu óc lại rất đơn giản. Khi nó không tìm thấy Cố Tích Cửu, lập tức muốn quay lại tìm kiếm những kẻ phiên toái kia. Nhưng, ngay khi nó chuẩn bị di chuyển, một tiếng động vang lên, một đồng bóng rơi xuống ở trên đầu nó. Nó bắt chợt ngẩng đầu, nhìn thấy Cố Tích Cửu đang liên tiếp nhổ thêm ba cây hoa!

Thủ pháp nhổ cây của nàng còn thuần thực hơn cả Long thế tử rất nhiều, nàng vừa vuron tay ra chính là một cây!

Vua thần lữ tuyết tức giận đến nỗi vảy toàn thân đều dựng thẳng đứng!

Nó phun ra một cột nước vô cùng khổng lồ về phía Cố Tích Cửu! Cột nước mang theo lực lượng hủy diệt lao về phía nàng!

Nhưng, Cố Tích Cửu lại biến mất!

Cột nước kia rầm một tiếng tưới xuống mặt đất, trực tiếp tạo thành một núi băng nhỏ!

.....

Khi Long thế tử quay trở về chỗ cũ, hần nhìn thấy chính là một cảnh tượng như vậy.

Thân ảnh của vị cô nương mặc một thân da gấu bỗng nhiên xuất hiện ở trên vách đá thừa dịp nhổ hoa, đến khi vua thần lữ tuyết tức giận công kích, nàng lại trực tiếp xuất hiện ở trên đầu của vua thần lữ tuyết.....

Nơi đó là điểm mù của vua thần lữ tuyết, nó căn bản không thể nhìn thấy.

Cố Tích Cửu rất giỏi về khinh công, khi rơi xuống chỉ giống như một mảnh lông chim, vảy của vua thần lần tuyết lại rất dày và vô cảm, vì vậy nó căn bản không biết Cố Tích Cửu đang đứng ở trên đỉnh đầu của nó. Mỗi lần nó không tìm thấy người, nó đều quay đầu nhìn nhìn xung quanh, tức giận gầm lên như sấm, nhưng vẫn không thể bắt được con người nhỏ bé đáng giận kia!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 322: Người thủ tín

Long thế tử vừa mới xuất hiện lập tức đã bị vua thần lần tuyết nhìn thấy, nó đang tức giận đến nổi phát cuồng, rốt cuộc tìm được nơi trút giận. Nó hét lớn một tiếng, lao về phía Long thế tử!

Thứ này khi tấn công sẽ mang theo cuồng phong, nó còn chưa bỏ nhào tới trước người Long thế tử, cuồng phong kích động đã gần như xé rách quần áo của hắn!

"Đừng lo cho ta! Chạy đi!" Cố Tích Cửu hét lớn một tiếng, đồng thời nhấc tay lên, một ngọn lửa bùng lên trên ngón tay nàng, bắn thẳng về phía miệng của vua thần lần tuyết!

Linh lực hỏa linh căn của nàng tương đối yếu, thậm chí chưa đạt tới cấp 2, vì thế quả cầu lửa nhỏ nhỏ bắn vào trên miệng vua thần lần tuyết, không hề gây ra một chút thương tổn nào cho nó, chỉ làm tăng thêm sự tức giận của nó. Vì thế, vua thần lần tuyết lại quay lại và lao thẳng về phía Cố Tích Cửu!

Long thế tử hết sức sửng sốt, nhưng hắn đã bị Sơn Thanh bắt được ống tay áo: "Thế tử, vị cô nương này có lẽ sẽ không sao, chúng ta đi trước!"

.....

Một chỗ trên núi băng.

Nơi này cách chỗ hái hoa Tuyết Tu La khoảng chừng hai mươi đến ba mươi dặm, không còn nghe thấy tiếng hét của vua thần lần tuyết. Rất hiển nhiên, nó cũng không hề đuổi theo.

Đoàn người Long thế tử quyết định nghỉ chân ở chỗ này.

Ý của tỷ muội Nhạc Gia Quân là muốn tiếp tục chạy thêm khoảng ba mươi bốn mươi dặm đường nữa, hoàn toàn thoát khỏi nguy hiểm rồi mới nghỉ tạm. Nhưng Long thế tử không đồng ý, một mực đòi nghỉ lại đây.

Trong đoàn người này hắn là lão đại, những người này tất nhiên sẽ phải nghe theo hắn.

Sơn Thanh nghiêng tai lắng nghe động tĩnh một lát, có lẽ cảm thấy nơi đây cũng khá an toàn, vì thế hắn tìm một nơi cần gió gần đó và ngồi xuống nghỉ ngơi.

Long thế tử rõ ràng cảm thấy không yên tâm lắm, ngồi cũng không ngồi, thường xuyên nhìn về phương hướng vách đá kia.

Trong lòng Nhạc Gia Quân cảm thấy bức bối, nhưng lại không dám phát tác, đành phải nói sang chuyện khác: "Thế tử, được này cần phải luyện chế ngay lập tức, hay là ngài hãy lấy ra để chúng ta luyện chế ở đây." Trong khi nói chuyện, nàng ta đã bày ra lò luyện đan.....

Việc này đúng thật là rất quan trọng, hơn nữa cũng là mục đích chủ yếu trong chuyến đi này của hắn. Mặc dù trong lòng Long thế tử cảm thấy không thoải mái, nhưng vẫn lấy ra tám cây hoa Tu La đưa qua: "Vậy người luyện trước đi."

Nhạc Gia Quân hơi sững sốt: "Gia Quân nhớ rõ thế tử đã nhờ được cả thầy hai mươi cây." Đòi mất nàng ta quả là lợi hại! Hơn nữa vừa rồi toàn bộ lực chú ý của nàng ta cũng hoàn toàn nằm ở trên người Long thế tử, tất nhiên nhìn thấy rất rõ.

"Mười hai cây khác là của vị cô nương kia." Long thế tử đáp trả ngắn gọn.

Nhạc Gia Quân nhíu mày: "Gia Quân nhớ rõ lúc ấy có cả thầy 34 cây, nếu thế tử và nàng phân chia 4:6, vậy chúng ta nên lấy 14 cây mới đúng."

"Những cây không nhờ được, không cần tính toán. Hiện tại chỉ có hai mươi cây, phân chia 4:6."

Nhạc Gia Quân buột miệng nói: "Nàng không đuổi theo chúng ta, hơn nữa cũng chưa chắc gặp lại, thế tử cần gì phải nghiêm túc như thế?"

Ánh mắt Long thế tử cuối cùng cũng chuyển qua khuôn mặt Nhạc Gia Quân, nói giọng lạnh băng: "Nam nhân đích thực sẽ giữ lời hứa! Nhạc cô nương muốn khiến bốn thế tử trở thành người thất tín bội nghĩa?"

Nhạc Gia Quân đứng người lại, hơi hé miệng ra định nói gì đó, từ nơi xa bất chợt có bóng trắng loé lên, một giọng cười giòn giã lạnh lẽo khê vang lên: "Long thế tử quả nhiên là người thủ tín!"

Mọi người chỉ cảm thấy hoa mắt, vị cô nương cả người bọc da gấu trực tiếp xuất hiện ở trước mắt.

Nàng lấy ra một cái tráp, trong tráp có hơn mười cây hoa Tu La: "Ta đã thu thập hết những cây còn lại, may mắn không hỏng cây nào, hiện tại chúng ta có thể phân chia một lần nữa."

Ánh mắt mọi người nhìn Cố Tích Cửu quả thực giống như đang nhìn xem quái vật!

Không ngờ nữ tử này trong khi chiến đấu với vua thần lằn tuyết, vẫn có thể thu thập những cây còn lại! Công lực này——

Chẳng trách nàng dám đơn thương độc mã chạy đến huyện băng nguyên, quả nhiên là có chút tài năng!

Cường giả càng thêm sùng bái cường giả, mấy vị thợ săn tiền thưởng ngày thường mắt cao hơn đỉnh, lúc này ánh mắt nhìn về phía Cố Tích Cửu cũng tràn đầy kính trọng.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 323: Trọng Sanh

Cường giả càng thêm sùng bái cường giả, mấy vị thợ săn tiền thưởng ngày thường mắt cao hơn đỉnh, lúc này ánh mắt nhìn về phía Cố Tích Cửu cũng tràn đầy kính trọng, thái độ cũng rất khác trước, khi nói chuyện với nàng cũng trở nên cung kính hơn.

Long thế tử trao cho Cố Tích Cửu những cây hoa Băng Tu La vốn thuộc về nàng, còn đưa thêm cho nàng hai cây.

Cố Tích Cửu luôn là người ân oán phân minh, nàng ném trả lại hai cây cho Long thế tử: "Không cần, chừng này với ta là đủ."

Nếu như mọi người đã an toàn, vậy thì bọn họ cần phải nhanh chóng luyện được.

Đoàn người lại vội vàng đi thêm hơn mười dặm nữa, tìm được một nơi an toàn hơn, bắt đầu chuẩn bị luyện được.

Đây là nơi mà Cố Tích Cửu đã tìm được, có thể cản gió, cũng tương đối an toàn.

Son Thanh nhìn dáng người nàng được bọc trong da gấu, không nói lời nào trực tiếp nói với mấy người đồng hành có thủy linh lực cùng nhau xây dựng một căn phòng băng tại chỗ cho nàng——

Mặc dù phòng băng không ấm áp lắm, nhưng vẫn tốt hơn ở bên ngoài trời rất nhiều, hơn nữa nó cũng giúp cản gió, không khiến người cảm thấy lạnh run.

Rất rõ ràng, Son Thanh chuẩn bị như vậy là vì thấy Cố Tích Cửu sợ lạnh.

Cố Tích Cửu chấp tay nói lời cảm tạ bọn họ, dứt khoát cởi áo khoác da gấu xuống, đặt xuống mặt đất làm đệm.

Nàng vừa mới nhắc đầu lên, lập tức nhìn thấy tất cả mọi người ở đây đều đang nhìn mình. Nàng nhướng mày, nhanh chóng quét khắp người mình một chút, quần áo chỉnh tề, không cảm thấy có chỗ nào không ổn.

"Thế tử, ta có chỗ nào có không ổn hay sao?" Cố Tích Cửu lên tiếng hỏi.

Sau khi cởi mũ và áo choàng da gấu mập mạp, dáng người nàng thon thả hơn nhiều, cũng lộ ra toàn bộ khuôn mặt.

Tóc đen búi cao thành đuôi ngựa, làn da rám nắng khỏe mạnh, khuôn mặt nàng có lẽ có chút bình thường, nhưng một đôi mắt sáng như sao sớm, chớp động vài cái cũng câu hồn đoạt phách. Khi nàng nhìn mọi người, có thể khiến người gần như nín thở.

Thần bí, lạnh lùng và quyền rũ, phảng phất còn mang theo cao quý vốn có từ lúc sinh ra.

Long thế tử từng gặp qua rất nhiều mỹ nữ trong đời, nhưng loại khí chất giống như Cố Tích Cửu thì đây vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy, khiến hắn nhất thời có chút ngây người.

Cố Tích Cửu vừa hỏi như vậy, hắn mới hoàn hồn lại, ho khan một tiếng: "Không..... không có gì không ổn, người rất tốt. Đúng rồi, ta gọi là Long Mặc Ngôn, cô nương gọi ta Mặc Ngôn là được."

Cố Tích Cửu gật đầu: "Mặc Ngôn."

"Còn chưa thỉnh giáo danh tính cô nương?"

Cố Tích Cửu hơi trầm ngâm một chút, cuối cùng nói ra một cái tên: "Trọng Sanh."

Trọng Sanh, trọng sinh, nàng đúng thật là trọng sinh một lần nữa.

Đây là một cái tên không được nhiều người biết tới, vì thế mọi người nhìn nhau, không tin một nữ hải tặc với công phu thế này sẽ là một người vô danh như thế.

"Được, sau này ta sẽ gọi ngươi là Trọng Sanh." Long thế tử thật ra rất tự nhiên, bắt chuyện với Cố Tích Cửu.

Tỷ muội Nhạc Gia Quân cảm thấy mình đã bị bỏ rơi, hai tỷ muội nhìn nhau, đều nhìn thấy sự đỏ ửng lên từ trong mắt đối phương.

Đợi sau khi Long thế tử rời đi, Nhạc Gia Quân mới mỉm cười mở miệng với Cố Tích Cửu: "Trọng Sanh cô nương quả thật rất có dũng khí khi dám một mình đến đây để nhờ thảo dược."

"Không phải là có dũng khí, mà là có thực lực." Cố Tích Cửu bắt đầu đùa nghịch thảo dược.

"Thực lực? Nói như vậy, cô nương không những có thực lực hái thuốc, cũng có thực lực luyện dược?"

"Đó là điều tất nhiên."

"Cô nương thật là tài năng, không biết kỹ năng luyện dược của cô nương đã đạt tới cấp mấy?"

Cố Tích Cửu buông thảo dược trong tay, cười như không cười nói: "Nhạc cô nương không cần quan co, ngươi muốn nói điều gì thì cứ nói thẳng!"

Nhạc Gia Quân sững sờ, có chút xấu hổ, ho nhẹ một tiếng rồi nói: "Nhìn thấy thủ pháp xử lý thảo dược của ngươi thuần thực như thế, có lẽ luyện đan thuật cũng thực không tồi. Sao chúng ta không tỷ thí một trận, như thế nào? Xem như luyện dược giải sầu trong khi nhàn chán."

Cố Tích Cửu dứt khoát cự tuyệt: "Ta luyện dược không phải vì muốn tỷ thí. Không có hứng thú."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 324: Tỷ thí (1)

Đôi mắt Nhạc Gia Quân có chút sáng ngời, đáy mắt loé lên ánh sáng: "Cô nương sợ thua sao?"

Cố Tích Cửu càng không đồng ý, Nhạc Gia Quân càng cảm thấy đối phương chột dạ, vì vậy cố gắng hết sức để Cố Tích Cửu tiếp nhận cuộc chiến.

Đàm Tiểu Cáp ở bên cạnh tất nhiên cũng thêm mắm thêm muối, muốn kích cho Cố Tích Cửu đồng ý tỷ thí.

Cố Tích Cửu nghe các nàng kẻ xướng người hoạ nói năng một hồi, khóe môi nhếch lên: "Muốn ta thi đấu với nàng cũng không phải là không thể, nhưng có hai điều kiện. Một, cần phải có người trung gian. Hai, thi đấu thì cần phải có tiền cược, các ngươi có thể lấy cái gì làm tiền đặt cược?"

"Vậy ngươi thì sao?" Nhạc Gia Quân dò hỏi.

"Nếu như ta thua, ta sẽ không lấy bất kỳ một viên đan dược nào được luyện chế từ hoa Băng Tu La!" Lời nói này quả thực là rất cuồng ngạo, khí thế mười phần.

Nhạc Gia Quân: "....."

"Chủ nhân, ngươi đừng khinh địch, kỹ năng luyện dược của Nhạc Gia Quân rất cao, có thể luyện chế ra đan dược phẩm cấp 4! Xét về kỹ năng luyện dược, nàng ta không hề thua kém Cố Tích Cửu! Ngươi không thể thắng nàng ta!" Thương Khung Ngọc ngay lập tức cung cấp thông tin ở trong đầu nàng.

Mặc dù trên đại lục này luyện dược sư không ít, nhưng người chân chính có thể luyện ra đan dược cực phẩm thì lại rất hiếm.

Hầu hết mọi người đều có thể luyện chế ra đan dược phẩm cấp 2, người có thể thường xuyên luyện ra đan dược phẩm cấp 3 đã có thể xưng là luyện dược sư, là nhân tài khiến các môn phái tranh cướp.

Rốt cuộc, đan dược tốt chẳng những có thể trị bệnh chữa thương, còn có thể nâng cao công lực và một số tác dụng kỳ lạ khác.

Được sư có thể luyện chế ra đan dược phẩm cấp 4 có thể xưng là cao thủ rất mạnh trong giới luyện dược sư, toàn bộ đại lục không có nhiều lắm, chỉ có mấy chục người như vậy mà thôi.

Ngay cả Cổ Tích Tích được xưng là y tiên của Tỉnh Nguyệt đại lục, kỹ năng luyện dược của nàng ta cũng chỉ gần đạt tới cấp 4 mà thôi.

Đối với đan dược sư cấp 6 lại càng hiếm thấy hơn, toàn bộ đại lục cũng chỉ có hơn mười người như vậy.

Hơn nữa, bọn họ không chuyên về giải phẫu, bọn họ chỉ là luyện dược sư, bình thường chỉ nghiên cứu về luyện đan, không học về y thuật. Người có thể tu luyện y đan giống như Cổ Tích Tích, còn đạt tới tu vi như vậy lại càng hiếm thấy. Đây cũng là nguyên nhân chính khiến nàng ta được gọi là thánh nữ Thiên Văn Tông.

Trong khi đó, Nhạc Gia Quân từ lúc tám tuổi đã bắt đầu tập trung tu luyện đan dược, toàn bộ thời gian và công sức đều đặt vào quá trình luyện đan. Sau khi tu luyện chín năm, nàng ta mới trở thành luyện dược sư cấp 4, cũng rất có danh tiếng trên đại lục này.

Thương Khung Ngọc vẫn có rất nhiều thông tin về nàng ta.

Trước khi Thương Khung Ngọc hôn mê, Cổ Tích Cửu thậm chí còn không biết cách đốt lửa lò luyện đan như thế nào. Cho dù sau khi nó hôn mê, nàng vẫn luôn tu luyện, nhưng cũng chỉ tu luyện mấy tháng mà thôi, làm sao nàng có thể luyện chế ra được đan dược có phẩm cấp cao?

Theo Thương Khung Ngọc phỏng đoán, chủ nhân nhà mình có thể luyện chế ra đan dược có phẩm cấp 2 là cùng!

Hiện tại muốn tranh cao thấp với luyện dược sư cấp 4, đó không phải là đang tự mình tìm ngược hay sao?

Thua cuộc mất mặt là chuyện nhỏ, quan trọng nhất chính là tiền đặt cược quá lớn!

Nếu như nàng thua, nàng sẽ phải bắt đầu lại từ đầu, thu thập thảo dược ở trên băng nguyên một lần nữa!

Cổ Tích Cửu thở dài: "Kỹ năng luyện dược của nàng ta cao như vậy? Sao ngươi không nói sớm?!"

"Vi ngươi đồng ý quá nhanh!" Thương Khung Ngọc khò không ra nước mắt.

"Đồng ý cũng đồng ý rồi, đành phải thi đấu thôi. Nếu thua, ngươi lại đi cùng ta tìm thêm mấy ngày là được." Cổ Tích Cửu trả lời không chút để ý.

Thương Khung Ngọc: "....."

Long thế tử chỉ đi ra ngoài một vòng, khi quay trở về trong phòng băng, ba vị nữ tử đã thỏa thuận xong chuyện đánh cược.

Nếu Cổ Tích Cửu thua, nàng sẽ phải từ bỏ toàn bộ Băng Tu La của mình. Nếu Nhạc Gia Quân thua, nàng ta cũng cần phải cống ra trân bảo của mình —— đưa bí truyền thương viêm cho Cổ Tích Cửu.

Bí truyền thương viêm là một loại kỳ dược có thể tẩy tinh phạt tủy, được luyện chế từ nhiều loại dược liệu quý hiếm. Bởi vì chúng đều là dược liệu hiếm có, cũng không dễ dàng luyện thành. Dược liệu cần có dùng để luyện chế ra một bình nhỏ như vậy, ở trên thị trường cũng có giá mấy chục vạn tiền.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 325: Tỷ thí (2)

Cổ Tích Cửu luôn có cảm giác gần mạch của mình chưa hoàn toàn khai thông, dược hiệu của bí truyền thương viêm cực kỳ thích hợp với nàng.

Bởi vì đánh cược lần này cần phải có người trung gian, vì thế Long thế tử đã đồng ý làm người trung gian theo yêu cầu của ba vị nữ tử.

Tỷ thí luyện dược bắt đầu, Cổ Tích Cửu và Gia Quân cũng bắt đầu bận rộn.

Ngay khoảnh khắc Cổ Tích Cửu lấy lò luyện đan ra, Nhạc Gia Quân kinh ngạc hỏi: "Đây có phải là lò luyện đan của sư muội ta không?"

"Hiện tại nó là của ta." Cổ Tích Cửu đáp đơn giản, trực tiếp khiến nàng ta nghẹn họng.

Nhạc Gia Quân nghẹn một lát: "Đúng vậy, hiện tại nó là của ngươi."

Long thế tử không nhìn được nói: "Trọng Sanh, ta nghe nói khi luyện đan vẫn nên sử dụng lò luyện đan mà ngươi thường quen thuộc nhất. Cái này —— ngươi chỉ vừa mới có được nó, chỉ sợ chưa sử dụng thuần thục."

Trên thực tế, Long Mặc Ngôn cũng không tin Cố Tích Cừ sẽ thắng.

Cố Tích Cừ hoá trang thành Trọng Sanh, nhìn qua cũng chỉ mới mười sáu mười bảy tuổi, vừa rồi khinh công lại cao như vậy, rõ ràng chủ yếu là tu luyện võ đạo, không phải là y đạo.

Vậy thì thuật luyện đan của nàng có thể cao mình tới đâu?

Làm sao có thể so sánh được với Nhạc Gia Quân chuyên về thuật luyện đan?

Hiện tại Cố Tích Cừ lại muốn lấy lò luyện đan vừa có được trong tay để luyện được, khẳng định là không thuận tay. Đây chẳng phải rõ ràng tự mình tìm thua hay sao?

Cố Tích Cừ khoát tay, rất dứt khoát nói một câu: "Cái này vừa vặn tốt."

Long thể tử nói không nên lời.

Chẳng lẽ nàng biết mình sẽ thua, vì thế mới dứt khoát dùng dụng cụ không hợp tay, như vậy cũng có thể thua đẹp một chút?

Thương Khung Ngọc cũng cảm thấy cực kỳ thấp thỏm, thậm chí còn sợ Cố Tích Cừ sẽ thua. Nó luôn nhìn chăm chăm vào động tác của hai người.

"Chủ nhân, thủ pháp của nàng ta thành thạo hơn người."

"Chủ nhân, lò luyện đan của nàng ta tốt hơn của người, ta cảm thấy người nên sử dụng lò luyện đan Thiên Bảo Tử Ngọc phẩm cấp 8 mà người thắng của Dung Sở. Nếu dùng cái kia thì phần thắng sẽ lớn hơn một chút."

"Chủ nhân....."

"Câm miệng!"

Khi luyện đan cần phải chuyên tâm, vì thế Nhạc Gia Quân yên lặng xem chằm chằm thủ pháp của Tích Cừ. Trong khi Cố Tích Cừ lại cúi đầu bận rộn, không nhìn bất cứ người nào.

Tuy nhiên, Đàm Tiểu Cấp cũng rất hiểu việc, ngồi yên nhìn rõ động tác của hai người.

Rốt cuộc, nàng ta đã quen với việc hợp tác cùng với Gia Quân, sau khi xem xét động tác cũng biết lò được này có thể luyện chế ra được mấy viên đan được có phẩm cấp 4.

Có lẽ Nhạc Gia Quân muốn khoe khoang bản thân mình ở trước mặt Long thể tử một chút, vì thế luyện được lần này nàng ta đặc biệt nghiêm túc, cẩn thận tiến hành từng bước một! Dựa vào phỏng đoán của Đàm Tiểu Cấp, lò được này của Nhạc Gia Quân có thể luyện chế ra một viên đan được phẩm cấp 4, hơn ba viên đan được phẩm cấp 3.

Phải biết rằng, luyện ra được đan được cấp cao thật sự rất khó, thậm chí là luyện đan sư cấp 4 mỗi lần luyện được cũng không phải luôn luyện chế ra được đan được phẩm cấp 4. Mười lần luyện đan, nếu ba lần có thể luyện chế ra được đan được phẩm cấp 4 đã được xem như cực kỳ thành công.

Nàng ta lại nhìn Cố Tích Cừ. Nữ nhân này dùng lò luyện đan của mình, chẳng những lò này có phẩm chất không bằng lò của Nhạc Gia Quân, ngay cả thủ pháp cũng không thuần thục bằng Nhạc Gia Quân. Mặc dù thủ pháp mà Cố Tích Cừ sử dụng rõ ràng không giống với các nàng, nhưng nhìn xem độ thuần thục của nàng, Đàm Tiểu Cấp vẫn có thể đoán ra được tám chín phần.

Vì thế, ván này sư tỷ của nàng nhất định sẽ thắng!

Đúng như dự đoán của Đàm Tiểu Cấp, khi hai người mở lò luyện đan ra, trong lò luyện đan của Nhạc Gia Quân có một viên đang được phẩm cấp 4, ba viên đan được phẩm cấp 3, năm viên đan được phẩm cấp 2.

Trong khi lò luyện đan của Cố Tích Cừ chỉ có một viên đang được phẩm cấp 3, còn lại đều là đan được phẩm cấp 2.

Rất rõ ràng, ván này Cố Tích Cừ thua!

Nhạc Gia Quân vui vẻ cười nói: "Trọng Sanh cô nương, người thua....."

Cố Tích Cừ vừa thu dọn lò luyện đan, vừa thờ ơ mở miệng: "Ván này ta thua, người chiến thắng cần phải thắng hai ván. Chúng ta vẫn còn hai ván nữa."

"Ta thấy không cần phải đấu ba ván, sư tỷ của ta chỉ cần thắng thêm một ván nữa là đủ. Chúng ta sẽ không để người lãng phí thảo dược trân quý như vậy." Đàm Tiểu Cấp vui sướng khi người gặp họa.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 326: Tỷ thí (3)

"Thật đáng kinh ngạc khi Trọng Sanh cô nương có thể luyện chế ra đan dược phẩm cấp 3! Hơn nữa lò luyện đan này cũng không tốt lắm."

Long thế tử ở bên cạnh cố gắng hoà giải, ánh mắt không nhìn được lại dạo quanh một vòng ở trên người Cố Tích Cửu.

Cô nương này quả thực rất tài năng! Chẳng những công phu cao, thuật luyện đan cũng tốt như vậy!

Ngay Thương Khung Ngọc cũng cảm thấy bất ngờ: "Chủ nhân, không ngờ người có thể luyện chế ra đan dược phẩm cấp 3! Ta còn tưởng rằng lần này nếu có thể tạo ra được một viên đan dược phẩm cấp 1 cũng đã không tệ."

Trên thực tế, luyện đan cũng không phải lúc nào cũng thành công, cho dù là luyện đan sư, mỗi khi luyện đan cũng có thể cho ra một lò phế đan.

Từ khi nó tỉnh lại, nó vẫn chưa nhìn thấy Cố Tích Cửu luyện đan!

Vừa rồi nó rất nghi ngờ, lần này nàng sẽ cho ra một lò phế đan.....

Khi nói tới đây, nó lại bắt đầu hào hứng: "Chủ nhân, ta cảm thấy cho dù người thua cũng không quan trọng, người có thể luyện chế ra đan dược phẩm cấp 3 là một tin mừng lớn, ta cực kỳ vui vẻ. Phải biết rằng thảo dược quý hiếm thật sự khó kiếm, nhưng luyện đan thuật cấp 3 lại càng khó hơn....."

Cố Tích Cửu chỉ trả lại cho nó hai chữ: "Im đi!"

Sắc mặt Nhạc Gia Quân có vẻ không được tốt lắm. Nàng ta thể hiện ra mấy chiêu thức vì cho rằng có thể khiến Long thế tử để mắt tới nàng ta, nhưng không ngờ.....

Hừ, lò tiếp theo nàng sẽ phát huy vượt xa người thường, sẽ luyện chế ra hai viên đan dược phẩm cấp 4, khiến cho Trọng Sanh thua thảm hại hơn một chút!

Đôi mắt nàng ta chuyển động một chút, sau đó lấy ra một lò luyện đan khác từ trong người, đưa cho Cố Tích Cửu: "Lò luyện đan này có phẩm chất giống với lò mà ta đang dùng, cô nương có thể dùng cái này đi."

Nàng ta muốn khiến cho Cố Tích Cửu thua tâm phục khẩu phục! Tránh cho ván thứ hai khi nàng bị thua lại dùng lò luyện đan kém hơn để nói.

Cố Tích Cửu không tiếp nhận: "Không cần, hiện tại ta đứng cái này cũng được." Nàng lại bắt đầu bận rộn.

Nhạc Gia Quân nhếch môi, lộ ra một sự khinh thường. Chỉ sợ là nha đầu này đang tìm bậc thang để xuống nếu thua tiếp ván thứ hai, đúng không?

Nàng ta không nói chuyện nữa, cũng bắt đầu bận rộn. Lần này thao tác của nàng ta càng không hề cầu thả chút nào, dùng hết toàn bộ bản lĩnh để luyện chế lò đan dược lần này.

Bên ngoài gió lạnh vẫn gào thét như cũ, ngoại trừ Sơn Thanh, những thợ săn tiền thưởng khác đều đang tuần tra ở bên ngoài.

Trên băng nguyên này có rất nhiều mãnh thú, chỉ mới một canh giờ trôi qua, đã có ba bốn con mãnh thú tiến đến tập kích. May mắn có bốn thợ săn tiền thưởng có công phu cao cường, đều kịp thời giết chết chúng nó.

Sơn Thanh còn chạy qua chạy lại hai bên. Khi bên ngoài hơi có chút căng thẳng, hắn liền lập tức chạy ra bên ngoài với bọn họ. Khi bên ngoài yên bình, hắn quay lại bên trong phòng băng nhìn xem hai người luyện đan.

Công phu của hắn rất cao, tất nhiên đôi mắt cũng rất lợi hại. Hắn nhạy bén phát hiện động tác của Cố Tích Cửu đã lưu loát hơn vừa rồi rất nhiều.

Tâm thái của cô nương này rất tốt. Mặc dù thua ván thứ nhất, nhưng nàng không mang hơn thua, bình tĩnh tự nhiên, động tác giống như nước chảy mây trôi, nhìn qua cảm thấy thực sự là cảnh đẹp ý vui.

Không ngờ một người luyện đan cũng có thể đẹp như thế!

Đôi mắt Sơn Thanh vẫn luôn theo dõi từng động tác của Cố Tích Cửu, cho đến khi trước mắt xuất hiện bóng lưng của một người nam tử, cản trở tầm nhìn của hắn, lúc này hắn mới hồi thần lại.

"Sơn Thanh, bên ngoài không yên lặng lắm, người có thể ra ngoài tuần tra với bọn họ được không?." Long thế tử nhẹ nhàng mở miệng, giọng điệu rất chân thật đáng tin.

Sơn Thanh: "....." Hắn đành phải đi ra ngoài.

Trong lòng hắn đã hạ quyết tâm, nếu Trọng Sanh cô nương thua, hắn sẽ đi cùng nàng tìm kiếm hoa Băng Tu La ở nơi khác, bảo vệ bình an cho nàng, hoặc ít nhất có thể bảo vệ khi nàng luyện chế đan dược.....

Khi hắn đang tuần tra ở bên ngoài, những người khác cũng đến vây quanh để hỏi kết quả thi đấu bên trong.

Hắn nói ra kết quả của lò đầu tiên, mọi người đều cảm thấy tiếc nuối, trái tim cũng cảm thấy ngứa ngáy, muốn vào bên trong nhìn xem một chút.

Mọi người đang vừa tuần tra vừa thảo luận bên ngoài, bất chợt nghe từ trong phòng băng truyền ra một tiếng reo hò phấn khích: "Ba viên đan dược phẩm cấp 4! Sư tỷ, tỷ đã luyện ra được ba viên đan dược phẩm cấp 4!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 327: Tỷ thí (4)

Bên trong phòng băng truyền ra một tiếng reo hò phấn khích: "Ba viên đan dược phẩm cấp 4! Sư tỷ, tỷ đã luyện ra được ba viên đan dược phẩm cấp 4!" Giọng nói đó là của Đàm Tiểu Cấp, nàng ta kích động đến nỗi gần như khản cả giọng.

Một lò có thể luyện chế ra ba viên đan dược phẩm cấp 4, đối với luyện đan sư cấp 4 mà nói đã xem như kỳ tích! Có thể nói là vượt xa phát huy của người thường.

Nhạc Gia Quân mỉm cười, đôi mắt đều sáng trưng. Nàng ta đảo mắt nhìn tám người đã tụ tập ở trong phòng băng, năm vị thợ săn tiền thưởng cũng đều chạy vào. Ánh mắt của mọi người tụ tập hết ở trên người nàng ta, nàng ta đã trở thành trung tâm của mọi sự chú ý.

Nàng ta càng thêm đắc ý, ván này nàng ta lại thắng!

Nàng ta mỉm cười nhìn Cố Tích Cửu, giống như đang xem một trò đùa: "Trọng Sanh cô nương, người thua!"

Cố Tích Cửu thờ dãi: "Một lò luyện ra ba viên đan dược phẩm cấp 4 đúng thật là không dễ dàng gì. Xem ra một lò này của ta cần phải cho ra bốn viên đan dược phẩm cấp 4 mới có thể thắng người....." Nàng nhìn vào lò luyện đan của mình, dùng ngón tay gõ gõ ở phía trên: "Cần phải cố gắng hơn một chút!"

Nhạc Gia Quân mỉm cười, khi nói chuyện không nhịn được có chút tàn nhẫn hơn: "Nếu người luyện đan không đủ tốt, cho dù lò luyện đan tốt hơn cũng không có cách nào khác."

"Đúng vậy." Cố Tích Cửu gật đầu: "Nếu người luyện đan đủ tốt, cho dù lò luyện đan bình thường cũng có thể luyện ra được đan dược tốt. Người nói có phải hay không?"

"Đương nhiên!" Nhạc Gia Quân đã mong đợi nàng nói ra câu này.

Cố Tích Cửu mỉm cười: "Vậy nhìn xem kết quả đi!" Nàng giơ tay mở nắp lò luyện đan.

Mặc dù biết rõ sẽ không phát sinh kỳ tích, mọi người vẫn quay đầu nhìn về phía trong lò luyện đan, sau đó —— mọi người đều sững sờ!

Nhạc Gia Quân không thèm nhìn xem, bởi vì nàng ta cảm thấy không cần nhìn xem cũng biết kết quả. Với trình độ của Cố Tích Cửu, một lò này có thể luyện chế ra hai viên đan dược phẩm cấp 3 đã rất tốt rồi!

Lúc này nhìn thấy thần sắc mọi người không đúng, nàng ta không nhịn được cười to một tiếng: "Như thế nào? Không phải một lò này của nàng đều là phế đan đấy chứ?"

Nàng ta càng cười to hơn: "Làm người cũng có lúc phạm phải sai lầm, cho dù luyện chế một lò phế đan cũng không sao, chỉ tiếc thảo dược trân quý như vậy....."

Nàng ta còn nói chưa xong đã bị Long thể tử ngắt lời: "Một viên đan dược phẩm cấp 5! Chín viên đan dược phẩm cấp 4!" Giọng nói run rẩy, mang theo kinh ngạc không tin.

Nhạc Gia Quân có cảm giác giống như như sấm đánh đình đầu! Ngay người một lát: "Ta không tin!" Sau đó nàng ta cũng tiến lên xem xét!

Trong lò lẳng lẳng nằm mười viên đan dược, một viên đan dược phía trên mờ mờ có vàng sáng mờ nhạt, chín viên khác cũng mượt mà no đủ, phẩm chất rất tốt. Quả nhiên là một viên đan dược phẩm cấp 5, chín viên đan dược phẩm cấp 4!

Nhạc Gia Quân mặt xám như tro tàn, lui về phía sau một bước, nhìn chằm chằm vào Cố Tích Cửu, nói giọng the thé: "Ta không tin! Khẳng định là người phá rồi!"

Một lò có thể luyện ra mười viên đan dược, có thể chân chính thành đan một nửa đã xem như không tệ, còn lại đều là phế đan.

Một lò vừa rồi của Nhạc Gia Quân đã vượt xa sự phát huy của người thường, cũng luyện ra được bốn viên đan dược phẩm cấp 4, ba viên đan dược phẩm cấp 3, ba viên còn lại đều là phế đan.

Hiện tại một lò này của Cố Tích Cửu quả thực chính là kỳ tích trong kỳ tích!

Càng khó hơn chính là, năng chỉ dùng lò luyện đan bình thường nhất!

Nhạc Gia Quân cảm thấy ngay cả sự phụ mình cũng không đạt được hiệu quả thế này, trong đầu nàng ta vang lên những tiếng ong ong, thậm chí cũng không cần phong độ nữa.

Cố Tích Cửu nhẹ nhàng nhếch môi: "Ta có thể phá rồi cái gì?"

"Những viên đan dược đó đã được chuẩn bị sẵn, người treo đầu dê bán thịt chó!"

"Nói bậy! Những viên đan dược này vừa nhìn cũng biết mới được luyện ra. Nhạc Gia Quân, người cần phải chấp nhận thất bại." Long thế tử trầm mặt xuống.

Cố Tích Cửu thu dọn lò luyện đan, thờ ơ nói: "Vẫn còn một ván nữa, nếu người không tin, hãy cẩn thận nhìn xem."

Nhạc Gia Quân nói: "Được! Người luyện trước, ta nhìn!"

Vì thế, ván thứ ba bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 328: Chủ nhân, người thật phức tạp

Đề công bằng, Cố Tích Cửu đặt hết toàn bộ những viên đan dược đã luyện chế lúc trước ở trên bàn băng bên cạnh, do Sơn Thanh canh giữ.

Khi Cố Tích Cửu mở lò lần thứ ba, Nhạc Gia Quân hoàn toàn nói không nên lời!

Lần này là hai viên đan dược phẩm cấp 5, tám viên đan dược phẩm cấp 4!

Thương Khung Ngọc cũng hoàn toàn mất trí "Chủ nhân, người đang lừa bịp gì vậy? A a a a! Ta đã bỏ lỡ cái gì sau mấy tháng hôn mê?! Chủ nhân, vậy lò đầu tiên người luyện thành như vậy là cố ý yếu thế, khiến nàng ta lo là phòng bị?"

"Nàng ta không đáng để ta làm như thế, lò đầu tiên là vì ta không quen thuộc với lò luyện đan." Cố Tích Cửu thờ ơ nói.

Thương Khung Ngọc: "..... cũng đúng!"

Cố Tích Cửu thắng, thắng một cách chắc chắn.

Mặc dù hai tỷ muội đều cảm thấy khó chịu trong lòng, nhưng cũng tâm phục khẩu phục đối với luyện đan thuật của Cố Tích Cửu!

Đàm Tiểu Cáp vốn còn chê cười Cố Tích Cửu đã lãng phí hoa Băng Tu La, sau một trận tỷ thí như vậy, ngược lại các nàng lại trở thành người lãng phí dược liệu.

Long thế tử dứt khoát giao hết những cây Băng Tu La còn lại cho Cố Tích Cửu luyện chế.

Bởi vì mỗi một phương thức luyện dược đều khác nhau, đặc biệt là thủ pháp luyện chế dược cao cấp quả thực là bí mật không thể truyền ra ngoài, không cho phép người khác quan sát.

Long thế tử khách khí mời hai tỷ muội kia ra ngoài, Cố Tích Cửu lại nói: "Không sao, lần này dược thảo cần luyện chế không ít, nếu tỷ muội các nàng nguyện ý, có thể ở lại giúp ta. Nếu bọn họ không muốn, vậy thì quên đi."

Hai tỷ muội kia đang muốn lên học kỹ năng, tất nhiên lập tức đồng ý làm trợ thủ giúp nàng.

"Chủ nhân, hai tỷ muội này tâm thuật bất chính, người không thể trở thành thánh mẫu để các nàng quang minh chính đại đánh cắp kỹ năng như thế!" Thương Khung Ngọc tức giận bất bình.

"Này, thần ngọc nhà ngươi chẳng phải nên từ bi cao thượng hay sao? Sao lại nói ra những lời này?" Cổ Tích Cửu cười nhạo nó.

Thương Khung Ngọc: "....."

"Hừ, ta biết rồi. Chẳng lẽ bởi vì các nàng là môn hạ của Thiên Vấn Tông, đồ tôn của Long Tư Dạ, vì thế nên ngươi mới thủ hạ lưu tình đối với các nàng như thế, đúng hay không? Thì ra ngươi đối với Long Tư Dạ vẫn....."

"Ngươi suy nghĩ nhiều!" Cổ Tích Cửu ngắt lời nó, cuối cùng giải thích với nó: "Cho dù các nàng ở bên cạnh nhìn cũng không thể học được, bởi vì trong luyện đan thuật của ta có bỏ thêm phong linh lực. Loại linh lực này các nàng căn bản không có! Nếu các nàng muốn dùng thủ pháp giống ta, vậy không bằng dùng chính thủ pháp của các nàng....."

Thì ra là như thế!

Thương Khung Ngọc yên tâm, khen Cổ Tích Cửu một câu: "Chủ nhân, ngươi thật phúc hắc!"

Luyện đan cần phải tiêu tốn khá nhiều công sức, không phải nhất thời nửa khắc là có thể luyện chế xong toàn bộ.

Mọi người rảnh rồi không có việc gì, ngồi ở nơi đó bắt đầu nói chuyện tào lao.

Những người này quanh năm hành tẩu ở trên giang hồ, vì thế tin tức đều vô cùng linh thông.

Lần này bọn họ thảo luận chính là vị Tả thiên sư Đế Phát Y thần long thấy đầu không thấy đuôi. Nghe nói Tả thiên sư đã không lộ diện mấy tháng nay ở Phi Tinh Quốc. Nhưng thật ra Sơn Thanh trong lúc vô tình đã từng nhìn thấy hành tung của hắn: "Tả thiên sư hiện tại đang ở Hạo Nguyệt Quốc! Nửa tháng trước ta nhìn thấy xa giá của Tả thiên sư!"

Mọi người đều cảm thích thú, lần lượt nói hấn kể ti mỉ: "Tả thiên sư đại nhân sao lại đến Hạo Nguyệt Quốc? Có chuyện gì đã xảy ra ở đó?"

Sơn Thanh hơi gật gật đầu: "Thật ra đã xảy ra một chuyện ly kỳ. Nghe nói Hạo Nguyệt Quốc cũng có một vị nữ tử tự xưng là đệ tử thiên bầm." "

Mọi người: "....."

Có người cười rộ lên: "Chuyện gì đang xảy ra vậy? Một người rồi lại một người đều giả mạo đệ tử thiên bầm? Còn đều là nữ nhân, thật sự không sợ chết sao?"

"Đúng vậy, mặc dù vị này trong nước chúng ta không phải là đệ tử thiên bầm, nhưng lại là môn nhân của thánh tôn. Cho dù như vậy, nửa năm sau nàng cũng phải chuẩn bị thâm nhập vào trong rừng rậm hấn ám để đấu tranh sinh tử. Nữ tử Hạo Nguyệt Quốc rốt cuộc là người nào? Thật sự không muốn sống nữa sao?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 329: Lắng nghe tin tức

Sơn Thanh lắc đầu: "Vị này ở Hạo Nguyệt Quốc không giống như người bình thường, không chừng nàng ấy thật sự là đệ tử thiên bầm!"

Mọi người lần lượt mở to hai mắt, lắng nghe hấn nói.

"Các ngươi có biết hay không, ở Hạo Nguyệt Quốc có một tổ chức gọi là Phi Vân Giáo?"

"Biết, Hạo Nguyệt Quốc có một đại giáo chủ, nghe nói trong giáo tất cả đều là cao thủ phù chú sư. Giáo chủ bọn họ có họ Vân, cũng là đại tư tế của Hạo Nguyệt Quốc. Nghe nói vị giáo chủ này chẳng những là cao thủ phù chú thuật, còn biết một loại thuật con rối, cực kỳ thần bí, có thể giết người vô hình, có lực lượng hô mưa gọi gió....."

"Chà, đệ tử thiên bầm này thì có liên quan gì tới Phi Vân Giáo?"

Sơn Thanh nghiêm mặt nói: "Nữ tử tự xưng là đệ tử thiên bầm kia đúng là nữ nhi duy nhất của Vân giáo chủ, tên là Vân Thanh La, nàng cũng là thiên chi thánh nữ của Hạo Nguyệt Quốc. Địa vị và thân phận của nàng còn cao hơn nhiều so với Cổ lục tiểu thư của nước chúng ta."

Mọi người: "....."

Mọi người đều biết về Vân Thanh La, nghe nói lúc nàng sinh ra, có 28 con hỉ thước không ngừng bay lượn nhảy múa trên không, thể hiện điềm lành. Sinh ra đã quý, nàng còn có thể nói chuyện ngay từ lúc vừa mới sinh ra.

Một tuổi biết chữ, hai tuổi có thể đọc sách, được biết đến như một thần đồng. Khi nàng ba tuổi thì trải nghiệm ra Lôi linh căn cấp 4 rười, được chính miệng quốc quân Hạo Nguyệt Quốc phong làm thánh nữ hộ quốc, thậm chí còn tu sửa cung Thánh Nữ cho nàng.

Đến năm mười lăm tuổi, nàng đã cực kỳ nổi danh là phù chú sư. Một lá bùa của nàng có thể chào giá vạn lượng. Hiện tại nàng đã mười tám tuổi, phù chú thuật càng là xuất thần nhập hóa. Nghe nói nàng đã đạt tới cảnh giới rải đậu thành binh, một lá bùa có thể triệu hoán cừu thiên thần lồi, uy lực vô cùng lớn. (*Rải đậu trên mặt đất và biến chúng thành một đội binh lính).

Nữ tử này có tính cách điềm tĩnh, ngày thường luôn tránh ở trong cung Thánh Nữ nghiên cứu phù chú thuật, không giao tiếp với người ngoài, thỉnh thoảng đi ra ngoài đều dùng lụa mỏng che mặt.

Tuy nhiên, theo một số ít người từng nhìn thấy nàng, nghe nói vị Vân Thanh La này cực kỳ mỹ lệ, còn muốn xinh đẹp hơn so với vị thánh nữ Thiên Văn Tông Cô Tích Tích rất nhiều.

Chẳng qua ngày thường nàng làm người xử thế cực kỳ điệu thấp, vì thế nhiều người mới không biết tới mỹ mạo của nàng.

Nghe nói mặc dù nàng mới mười tám tuổi, nhưng phù chú thuật đã siêu việt hơn cả phụ thân, trong dân gian sớm đã có lời đồn đãi có lẽ nàng là đệ tử thiên bẩm, nhưng nàng chưa từng tự mình nói ra, vì vậy không có người nào tra xét nàng.

Không ngờ hiện tại lại nổ tung như vậy.

Theo như những gì Sơn Thanh đã nói, Vân Thanh La tự xưng mình là đệ tử thiên bẩm khoảng nửa tháng trước, lúc ấy đã gây ra một sự náo động trong Hạo Nguyệt Quốc, nhưng cũng ở bên trong dự kiến của mọi người.

Mặc dù Tả thiên sư Đế Phát Y là thiên sư của Phi Tinh Quốc, nhưng cũng là người kiểm tra đệ tử thiên bẩm trên đại lục này. Vì vậy quốc sư Hạo Nguyệt Quốc là Thiên Nguyệt Nhiễm đã suốt đêm truyền tin cho Đế Phát Y, mời hắn đi tới Hạo Nguyệt Quốc kiểm tra Vân Thanh La.....

Sơn Thanh nói hết tất cả những gì hắn biết, mọi người lần lượt gật đầu.

Có người dò hỏi: "Vậy Tả thiên sư đại nhân có thể sẽ mang Vân Thanh La quay về Thiên Khải Thiên Đài để kiểm tra hay không?"

Sơn Thanh gật đầu: "Chắc là sẽ. Rốt cuộc, toàn bộ đại lục chỉ có một tòa Khải Thiên Đài."

"Ta nghe nói Tả thiên sư đại nhân kiểm tra đệ tử thiên bẩm không chỉ dùng mỗi một biện pháp là Khải Thiên Đài. Chẳng phải nhiều người bị Tả thiên sư đại nhân trực tiếp kiểm tra ra là hàng giả ngay tại chỗ, sau đó bị thả xuống rừng rậm hắc ám hay sao?"

Có người gật đầu: "Đúng vậy, nghe nói Tả thiên sư đại nhân nhìn người rất chuẩn. Những năm gần đây, người giả mạo đệ tử thiên bẩm không tới một trăm cũng phải 80, cơ bản không cần mở Khải Thiên đài đã bị Tả thiên sư liếc mắt một cái đã kiểm tra ra. Có thể lên Khải Thiên Đài không vượt quá mười người..... Nghe nói chỉ khi Tả thiên sư đại nhân không chắc chắn lắm mới mở ra Khải Thiên đài."

"Nói như vậy, Cố Tích Cửu tiểu thư của nước chúng ta cũng xem như không tệ, có thể khiến Tả thiên sư đại nhân cũng không nắm chắc!"

"Đó là điều đương nhiên. Mặc dù Cố tiểu thư không phải là đệ tử thiên bẩm, nhưng cũng là môn nhân của thánh tôn, thật ra so với đệ tử thiên bẩm cũng không kém bao nhiêu."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 330: Ta luôn cảm thấy hắn sẽ tìm người

"Không biết Vân Thanh La này có tư cách khiến Tả thiên sư đại nhân một lần nữa mở ra Khải Thiên Đài hay không?"

"Có lẽ là có tư cách, đúng không? Rốt cuộc từ nhỏ nàng ấy đã bắt phạm, còn nổi tiếng là thiên tài....."

"Trong số những người tự xưng là đệ tử thiên bẩm, có người nào không phải thiên tư cực kỳ thông minh?" Có người khinh thường: "Không phải đa số đều bị nghiệm chứng ra là hàng giả hay sao?"

"Đúng thế."

Mọi người cố gắng nói lên ý kiến của mình, tranh luận ở nơi đó.

"Thật kỳ lạ, mặc dù thời điểm kiểm tra khá phức tạp, nhưng nó có thể hoàn thành trong một ngày. Vì sao Tả thiên sư đại nhân lại nấn ná ở bên kia lâu như vậy?" Có người buồn bực.

Son Thanh cười như không cười: "Nghe nói sau khi Vân Thanh La cô nương nói ra mình là đệ tử thiên bẩm thì bỗng nhiên mất tích, Tà thiên sư đại nhân phải tự mình đuổi theo....."

Mọi người: "....."

Có người vỗ trán: "Điều này quả giống như Cổ tiểu thư của nước chúng ta, trước khi kiểm tra cũng mất tích một lần....."

Mọi người lại tiếp tục thảo luận, khí thế ngất trời.

Trong lúc này, Cổ Tích Cửu vô tội nằm đó cũng bị trúng đạn ba bốn lần, bị người xách ra so sánh với Vân Thanh La nhiều lần, đương nhiên kết quả cuối cùng vẫn là Cổ Tích Cửu thua kém Vân Thanh La về nhiều mặt.

Vân Thanh La kể từ khi sinh ra cho đến bây giờ, biểu hiện ra bên ngoài đủ các loại dị tượng, gần giống như Hoa Vô Ngôn ở vài thập niên trước. Hơn nữa, nàng ấy cũng thật sự học được một số dị thuật mà không cần sư phụ dạy dỗ. Vì thế, khoảng 80% có khả năng nàng ấy thật sự là người thiên bẩm.....

Cổ Tích Cửu vẫn luôn bận rộn, lắng nghe bọn họ thảo luận nhưng không nói xen vào.

Từ sau khi rời khỏi Khai Thiên đài, nàng chưa từng gặp lại Tà thiên sư, hẳn cũng không tới tìm nàng.

"Chủ nhân, những người này quả là không có ánh mắt, người có thể mạnh hơn Vân Thanh La kia nhiều!" Thương Khung Ngọc tức giận bất bình.

Cổ Tích Cửu cười cười nhưng không nói chuyện.

"Chủ nhân, mấy tháng nay Tà thiên sư thật sự không tới tìm người?"

Cổ Tích Cửu liếc xéo nó: "Người đã hỏi vấn đề này hai lần!"

"Ta chỉ cảm thấy có chút buồn bực mà thôi. Ta cho rằng ít nhất hẳn cũng đến tìm người vài lần."

Rốt cuộc, trước khi thí nghiệm, người này quả thực giống như keo dính không thể ném ra, bất luận chủ nhân nhà nó trốn nơi nào hẳn đều có thể tìm tới, khiến cho một khối ngọc như nó cũng gần như có một bóng ma tâm lý.

Hiện tại hẳn bỗng nhiên buông tay, gần nửa năm không nổi bọt khiến Thương Khung Ngọc có cảm giác không quen. Nó tiếp tục lẩm bẩm: "Ta luôn cảm thấy có lẽ hẳn sẽ tìm người."

Cổ Tích Cửu trả lời không chút để ý: "Tìm ta làm gì? Ta đã thí nghiệm xong rồi!"

Thương Khung Ngọc: "..... Cũng đúng."

Nó vui sướng khi người gặp họa: "Hiện tại Vân Thanh La phải ném trái thủ đoạn truy người khủng bố của hẳn, ta đoán nàng ấy nhất định cũng tự mình chạy trốn. Nếu không, sao nàng ấy cũng mất tích trùng hợp như vậy?"

Cổ Tích Cửu không nói gì.

Trí tưởng tượng của Khung Ngọc rất phong phú: "Ta đoán nàng ấy nhất định không gười chạy trốn như người, khẳng định rất nhanh sẽ bị bắt trở về. Không giống như người, bị bắt rồi cũng có thể chạy, khiến hẳn tức giận đến nổi ngứa răng."

"Ta xem như đó là lời khen của người."

"Ta đương nhiên là đang khen người! Nàng ấy ngay cả một ngón tay của người cũng còn kém xa! Hừ!" Thương Khung Ngọc ngạo nghễ: "Ta lựa chọn chủ nhân là chuẩn nhất!"

Cổ Tích Cửu cười cười: "Tiểu Thương đúng thật là tinh mắt! Đáng tiếc người không thể uống rượu, nếu không quay về ta sẽ kính người một chén."

Thương Khung Ngọc hơi khựng lại một chút, giọng nói chuyển qua rầu rĩ: "Nhưng, chủ nhân, sao ta cảm thấy có chút không thoải mái lắm?"

Cổ Tích Cửu quan tâm hỏi: "Người đã ngủ non nửa năm, hiện tại vẫn không cảm thấy thoải mái? Chỗ nào không thoải mái? Có muốn tiếp tục ngơi nghỉ hay không?"

Thương Khung Ngọc: "....." Đó không phải là loại thoải mái mà nó muốn nói.

"Chủ nhân, mấy tháng nay người chưa từng nhìn thấy hẳn dù chỉ một lần? Có lẽ hẳn đã lên tới nhìn người, nhưng người không phát giác ra....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 331: Ta luôn cảm thấy hôn ước kia là thật...

"Hắn ăn rồi không có gì để làm hay sao? Đang êm đang đẹp lên tới xem ta làm gì? Chắc là hắn cũng biết ta sẽ không chạy nữa." Cố Tích Cửu trả lời không chút để ý.

Thương Khung Ngọc giãy giụa một chút: "Ta cảm thấy dù sao ngươi cũng là vị hôn thê của hắn, về tình về lý hắn nên đến gặp người mới đúng....."

"Hôn ước kia về tình về lý đều là hắn lừa dối ta, căn bản không tính. Ngươi sẽ không thật sự tin hắn đấy chứ?"

Thương Khung Ngọc: "....."

Nó nói thầm: "Ta luôn cảm thấy hôn ước kia là thật....."

Cố Tích Cửu có chút chấn động trong lòng, không nói gì.

Sao có thể là thật?

Cố Tích Cửu đã ở thế giới này một thời gian dài, đủ để biết các khía cạnh làm người của Đế Phát Y.

Nếu nói Dung Già La là thần tượng đứng đầu trong tứ công tử được các tiểu thư khuê các kinh thành ái mộ, vậy thì Đế Phát Y lại chính là thần tượng được toàn bộ nữ tử đại lục sùng bái.

Bất luận ngươi ở nơi nào, cho dù là nơi hoang vắng thôn dã bao nhiêu, chỉ cần ngươi dám nói một câu bất kính với Đế Phát Y, ngươi sẽ bị ném trứng thối lên người!

Ở trên đời này, thánh tôn là cao lớn nhất, nhưng bởi vì hắn quá cao, trong mắt hắn bất cứ người nào cũng đều là muôn nghìn chúng sinh. Mặc dù chúng sinh cúng bái hắn, nhưng lại không dám ái mộ hắn.

Dù sao cũng nhìn không tới sờ không được, vì thế hắn luôn được nuôi dưỡng như một vị thần ở trong tâm linh mọi người, không dám khinh nhờn chút nào.....

Trong khi Đế Phát Y lại là người thật, có thể nhìn cũng có thể tiếp xúc. Thậm chí thỉnh thoảng hắn còn bình dị gần gũi, bản lĩnh lại vô cùng lớn.

Đương nhiên, hắn là thần tượng của toàn dân, nữ tử thương nhớ hắn nhiều như cá diếc qua sông, không thể đếm xuể.

Thậm chí Cố Tích Cửu trong lúc vô tình còn nghe thấy, có một người đến từ vài tông phái từng theo đuổi hắn.

Vài thập niên trước, có thiên tài công chúa, có nữ chương môn một phái, có nữ tử từ nhỏ đã xưng là thần nữ, mỗi một người đều là người xuất sắc trên đại lục này, nhân tài kiệt xuất mắt cao hơn đỉnh.

Một số người bày tỏ tình yêu của mình một cách khéo léo, cũng có một số người táo bạo thẳng thắn, thậm chí có người còn trực tiếp lạng lẽ bò lên giường của hắn.....

Tất cả đều bị hắn cự tuyệt không chút khách khí, thậm chí hắn còn sai người ném cả giường ra ngoài!

Tà thiên sư có thể nói là đã gặp quá đủ, hắn muốn dạng nữ tử nào mà không có?

Sao có thể chỉ vì một ân huệ nhỏ với La Tinh Lam mà đính hôn với nàng?

Điều này căn bản không giống như những gì hắn sẽ làm!

Vậy vì sao lúc ấy hắn lại đưa ra lý do này?

Đúng rồi, người này tám chín phần là đoạn tụ, hơn nữa còn che dấu rất sâu kín.

Người này luôn nói chuyện nửa thật nửa giả, hơn nữa còn phúc hắc muốn mệnh, một khi không cẩn thận sẽ chui vào trong bẫy của hắn, vì vậy Cố Tích Cửu căn bản không muốn nghĩ xem Tà thiên sư rốt cuộc đang có chủ ý gì.

Ban đầu hắn giống như dây leo quấn lấy nàng, bắt quả chỉ vì người này quá tận tâm với chức nghiệp, muốn thí nghiệm nàng mà thôi.

Sau khi thí nghiệm xong, nhiệm vụ của hắn cũng hoàn thành, tất nhiên không cần quản tới nàng nữa.

Đương nhiên, còn có một chút việc vẫn chưa hoàn thành.

Khoảng mười ngày nữa chính là ngày nàng phải tiếp nhận trừng phạt, đoán chừng đến lúc đó hần sẽ tự mình ném nàng xuống rừng rậm hắc ám, sau đó quan hệ giữa hai người bọn họ chính thức kết thúc, không còn liên quan gì với nhau nữa.

Điều đó thật là tuyệt!

Chỉ cần chờ tới khi nàng ra khỏi rừng rậm hắc ám, nàng sẽ mai danh ẩn tích, tránh khỏi sự chú ý của Tả thiên sư.

Trước mắt nàng dường như hiện lên một bộ áo tím cùng với một đôi con ngươi câu hồn đoạt phách.

Người kia hiện tại đang đuổi theo Vân Thanh La, đúng không?

Nữ hài kia có lẽ cũng không đơn giản, biết phủ chú thuật lại còn biết con rối thuật, linh lực đã đạt tới cấp 6. Một khi nàng ấy chạy trốn, đoán chừng cũng đủ khiến cho Đế Phát Y đau đầu.....

Cố Tích Cửu hơi cau khóe môi, vừa lúc hoàn thành xong một lò luyện đan. Nàng mở nắp lò ra, lần này hơi có chút thất thường.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 332: Tả thiên sư đã quay trở lại!

Cố Tích Cửu hơi cau khóe môi, vừa lúc hoàn thành một lò đan. Nàng mở nắp lò ra, lần này hơi có chút thất thường, bên trong có một viên đan được phẩm cấp 4, còn lại đều là đan được phẩm cấp 1 và phẩm cấp 2, còn có ba viên phế đan.....

Đây là tình huống thường thấy nhất đối với luyện đan sư, thật ra sẽ không có người nào để ý.

May mắn thay, những lần sau đó Cố Tích Cửu không tiếp tục xuất hiện tình trạng này nữa, còn có một lò vượt xa sự phát huy của người thường. Nàng luyện chế ra được hai viên đan được phẩm cấp 5, khiến mọi người lại kinh ngạc cảm thán một phen.

Luyện được cũng cực kỳ hao tổn linh lực, Cố Tích Cửu vừa mới luyện xong mấy lò đan, sắc mặt đã hơi tái nhợt.

Hơn nữa, thời gian trôi qua lâu như vậy, nàng cũng cảm thấy hơi đói.

Cũng may chuyến này Long thế tử bọn họ đã chuẩn bị đầy đủ mọi thứ, thậm chí còn có rượu và cả đồ ăn.

Khi luyện được được khoảng hai phần ba, Long thế tử gọi nàng cùng qua ăn cơm.

Mọi người đang định ngồi xuống, hát chọt nghe thấy một thợ săn tiền thưởng tuần tra bên ngoài hét lên một tiếng kinh hãi: "Tả thiên sư!"

Mọi người ngẩn ra, liếc mắt nhìn nhau một cái, sau đó lần lượt chạy ra khỏi phòng băng, ngẩng đầu nhìn về phía không trung.

Những bông tuyết ập vào trước mặt, ở trên bầu trời màu xanh lá cây, có một con thuyền đang lướt nhanh như chớp.

Con thuyền có màu xanh lam, những dải lụa màu xanh trải ra giống như sóng biển. Con thuyền giống như đang lướt trên mặt biển, theo gió vượt sóng đi về phía trước.

Đi thuyền trong không trung vốn là chuyện lạ, nhưng trên đời lại có một người có thể biến chuyện lạ này thành hiện thực.

—— Tả thiên sư Đế Phát Y!

Con thuyền đang bay ở trên trời cao, cách mặt đất khoảng chừng hơn cây số, hơn nữa đầy trời lại phủ đầy tuyết, người đi lại ở dưới mặt đất cho dù cố gắng hết sức cũng chưa chắc có thể thấy rõ khuôn mặt của người trên thuyền.

Hiện tại thị lực của Cố Tích Cửu rất tốt, gần như có thể mơ hồ nhìn thấy trên thuyền có tất cả sáu người. Đang chèo thuyền ở hai bên mạn thuyền có lẽ là bốn vị thiếu niên kia, và thân ảnh màu tím đang ngồi ở trên thuyền có lẽ chính là Đế Phát Y. Ngồi đối diện với hần dường như còn có một vị nữ tử mặc váy màu xanh nhạt.

Đám người Long thế tử đã quỳ xuống lạy tại chỗ.

Cố Tích Cửu: "....."

Những người này quỳ lạy quá nhanh, khiến cho nàng trong lúc nhất thời ngây người giống như hạc ở trong bầy gà.

Cũng may tốc độ con thuyền kia cực nhanh, chỉ đảo mắt đã vút qua không trung, biến mất ở nơi xa.

Thuyền này bất quá chỉ xuất hiện ngắn ngủn trong một cái chớp mắt, nhưng lại giống như một hòn đá rơi xuống hồ nước, gây ra những gợn sóng ở trong đám người. Mọi người không nhìn được lại bắt đầu thảo luận.

"Tà thiên sư cuối cùng đã quay trở lại!"

"Đúng vậy, trên thuyền của hắn có lẽ chính là Vân Thanh La cô nương, đúng không? Nàng ấy quả nhiên đã bị mang về. Xem ra Tà thiên sư cuối cùng cũng bắt được nàng quay về."

"Ha ha, vị cô nương này quả nhiên rất xinh đẹp! Ngực rất bự!"

"Người nói chuyện chú ý một chút, trong đội chúng ta có nữ nhân ở đây. Đôi mắt người này quả nhiên là độc thủ khi nhìn nữ nhân, cách xa như vậy cũng có thể nhìn ra ngực người ta rất bự....."

"Không biết khuôn mặt của nàng trông như thế nào. Xa quá, thật sự không thể thấy rõ." Có người tiếc nuối.

"Người ta nổi danh là mỹ nữ, khuôn mặt chắc chắn rất đẹp!"

Mấy đại nam nhân thường xuyên qua lại giang hồ nói cười đùa giỡn, bình luận về nữ nhân.

Đàm Tiểu Cáp khinh thường: "Ta nói này, các người chú ý ở chỗ nào vậy? Chẳng phải các người nên quan tâm xem nàng có phải là đệ tử thiên bẩm hay không hay sao? Không phải nên quan tâm nàng có xinh đẹp hay không."

"Người có thể khiến Tà thiên sư mang về để xác định và đánh giá, khẳng định là có một nửa hy vọng, đúng không?" Có người suy đoán.

"Đúng vậy, ta nghe nói những người được xác định và đánh giá ở trên Khai Thiên Đài đều là những người có khả năng thành công rất lớn. Nếu không, Tà thiên sư sẽ không phí nhiều công phu như vậy."

"Hay là một vị đệ tử thiên bẩm nữa sắp sửa ra đời?"

Long Mặc Ngôn quay đầu lại, nhìn thấy Cố Tích Cừ đang đứng gần đó: "Đúng rồi, Trọng Sanh, người cảm thấy Vân Thanh La cô nương có phải là đệ tử thiên bẩm hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 333: Quá sốc, quên mất

"Không phải, chắc chắn là không phải!" Cố Tích Cừ còn chưa kịp nói gì, Thương Khung Ngọc ở trên cổ tay nàng đã kêu to ở trong đầu nàng: "Đệ tử thiên bẩm sao có thể dễ dàng như vậy?! Hơn nữa bọn họ không phải là củ cải trắng, qua vài ngày là có thể khai quật thêm một người!"

Cố Tích Cừ: "....."

Nàng lắc đầu trả lời Long Mặc Ngôn: "Không biết." Nàng không cảm thấy hứng thú đối với chuyện này.

Long Mặc Ngôn bỗng nhiên nhớ tới một chuyện: "Đúng rồi, Trọng Sanh, vừa rồi sao người không lẽ bái? May mắn là ở đây hẻo lánh, không có người ngoài, nếu không sẽ có người lên án người về tội đại bất kính!"

Cố Tích Cừ rất bình tĩnh trả lời: "Quá sốc, quên mất!"

Lý do này nghe có vẻ hợp lý, rất nhiều nữ tử khi nhìn thấy Đế Phát Y đều nhất thời trở nên ngây ngốc, sau đó quên luôn cả lễ bái.

Long Mặc Ngôn dùng ánh mắt phức tạp nhìn thoáng qua nàng, không ngờ nữ tử kỳ lạ như nàng cũng sẽ phạm phải tội xấu như vậy: "Trọng Sanh, người....."

"Được rồi, đã xem xong náo nhiệt, ta đói muốn chết. Ăn cơm, ăn cơm!" Cố Tích Cừ xoay người đi vào phòng bếp, bắt đầu ăn cơm.

Luyện chế 34 cây hoa không hề dễ dàng, một lần chỉ có thể luyện chế hai cây, loại trừ bốn cây do hai tỷ muội kia luyện chế, còn lại toàn bộ 30 cây đều do Cố Tích Cừ luyện chế.

Cũng may có hai tỷ muội kia ở bên cạnh giúp đỡ, quá trình luyện chế trở nên nhanh hơn một chút, nhưng vẫn phải mất nửa ngày mới hoàn thành được.

Sau khi luyện chế xong, Cố Tích Cửu dựa vào phẩm chất của đan dược để phân chia, đưa cho Long Mặc Ngôn khoảng chừng 50 viên đan dược phẩm cấp 4! Một viên đan dược phẩm cấp 5.

Long Mặc Ngôn rất vui mừng với kết quả này. Nếu như để hai tỷ muội kia luyện chế, 14 cây hoa của hắn nhiều nhất chỉ có thể luyện chế ra 14 viên đan dược phẩm cấp 4, với sự phát huy của Nhạc Gia Quân còn vượt xa người thường. Hiện tại nhiều hơn cả gấp đôi, vượt xa sự mong đợi của hắn.

Đối với những người khác, bởi vì Long Mặc Ngôn đã cho bọn họ bạc, theo đạo lý thì căn bản không cần phân chia đan dược cho bọn họ.

Nhưng Cố Tích Cửu vẫn đưa đan dược dưới phẩm cấp 3 cho bọn họ xem như báo đáp.

Phải biết rằng đan dược được luyện chế từ hoa Băng Tu La vô cùng quý giá, cho dù là đan dược phẩm cấp 1 ở trên thị trường cũng khó có thể mua được, một viên đan dược phẩm cấp 1 cũng có giá trị vạn kim!

Những thợ săn tiền thưởng mỗi ngày đều đi trong mưa gió, tất nhiên cũng thường xuyên đi tới những nơi nguy hiểm và đối mặt với bệnh sốt rét, vì thế bọn họ luôn có một loại khát vọng về đan dược có thể chống lại căn bệnh này, hiện tại bỗng nhiên được nhận nhiều đan dược như vậy, mỗi người tất nhiên đều rất vui sướng.

Son Thanh không hề giải thích, đưa cho Cố Tích Cửu một khối lệnh bài có màu đỏ đậm, trịnh trọng nói: "Trọng Sanh cô nương, đây là tiền thưởng lệnh, có thể điều động ngũ thợ săn tiền thưởng có linh lực cấp 5 không bị ràng buộc bởi phe phái nào, có thể cống hiến sức lực gấp ba lần vì cô nương. Sau này nếu cô nương cần làm nhiệm vụ, có thể dùng lệnh này để điều người từ nhóm thợ săn tiền thưởng."

Mọi người: "....."

Tiền thưởng lệnh nhìn qua có vẻ bình thường, nhưng lại là vật rất khó có được. Nó có thể điều động hơn mười người thợ săn tiền thưởng trở lên cùng một lúc, cống hiến sức lực cho người gọi lệnh.

Người phát ra này lệnh này cần phải là người đức cao vọng trọng. Lệnh này vừa ra, tất cả những thợ săn tiền thưởng có linh lực dưới cấp 5 đều phải nghe lệnh vô điều kiện.

Phải biết rằng thợ săn tiền thưởng đều là những người cuồng ngạo không kềm chế được, không muốn nghe theo bất luận hiệu lệnh của kẻ nào, đặc biệt những thợ săn tiền thưởng từ cấp 4 trở lên, cho dù có nhiều bạc cũng chưa chắc có thể mời bọn họ động thủ, càng đừng nói tới phục tùng vô điều kiện.

Vì vậy người sở hữu lệnh này sẽ xem nó còn quan trọng hơn mạng sống của họ, sẽ không dễ dàng ban phát ra ngoài.

Thậm chí ngay cả Tuyên Đế cũng chưa bao giờ có được lệnh này, hiện tại Cố Tích Cửu lại có được nó! Hơn nữa, đó còn là cấp bậc cao nhất!

Long thế tử cũng rất bất ngờ, ánh mắt nhìn Cố Tích Cửu có chút phức tạp, nhưng cũng cảm thấy vui vẻ giùm nàng.

Những thợ săn tiền thưởng khác cũng có ý kiến khác nhau, một người trong số đó dứt khoát: "Trọng Sanh cô nương, sau này nếu cô nương có việc cứ trực tiếp đi tới Thương Kim Liễu tìm ta là được. Ta sẽ không ngần ngại, dù vượt lửa qua sông cũng không chối từ!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 334: Điều gì đã kích thích người

Hai tỷ muội Nhạc Gia Quân vừa hâm mộ vừa ghen tỵ, nhưng thực lực của đối phương cao hơn các nàng nhiều như vậy, các nàng cũng chỉ có thể tâm phục khẩu phục.

Đặc biệt dưới tình huống như vậy, các nàng không dám xoi mói, tất nhiên cũng không dám trêu chọc Cố Tích Cửu.

Tuy nhiên, các nàng cũng ghi tạc trong lòng các bước luyện dược của Cố Tích Cửu, dự định trở về sẽ thử luyện tập. Một khi thành công, tiền đồ sau này của các nàng càng thêm vô hạn.

Có thể nói, đây là một chuyện bội thu, mọi người đều rất vừa lòng.

Long Mặc Ngôn cố gắng mời Cố Tích Cửu quay về cùng bọn họ, nhưng bị Cố Tích Cửu từ chối.

Nàng vẫn đi một mình, nhìn bóng dáng nàng nhanh chóng biến mất hoàn toàn ở trong bão tuyết, Long Mặc Ngôn cảm thấy có chút buồn bã.

Nữ hài tử này dường như rất bí ẩn, tên của nàng có lẽ là giả, đúng không? Nếu không, nàng tuyệt đối sẽ không vô danh như thế, không biết sau này có cơ hội gặp lại nhau hay không.....

.....Edit: Emily Ton.....

Gió tuyết đầy trời.

Cố Tích Cửu một mình dạo quanh băng nguyên.

"Chủ nhân, người có biết Long thế tử là ai hay không?" Thương Khung Ngọc muốn khoe khoang tri thức.

"Biết, một trong tứ đại công tử kinh thành, là con trai duy nhất của Định Bắc Hầu, được xếp ngang hàng với Dung Triệt, Dung Già La."

"Thì ra chủ nhân cũng biết hân..... Người này chính là người trong mộng của nữ tử kinh thành, sự nổi tiếng của hân chỉ đứng sau Thái tử Dung Già La, Bát vương Dung Triệt. Không biết bao nhiêu nữ tử tương tư vì hân....." Thương Khung Ngọc bắt đầu bắt quai.

"Ồ."

"Chủ nhân, người hoá trang thành dáng vẻ này, không ngờ hân cũng động tâm tư với người. Ta cảm thấy hân thật sự thích người!" Thương Khung Ngọc nói thẳng.

"Ừ, điều đó chứng tỏ hân rất tinh mắt, có một đôi mắt sắc bén phát hiện ra vẻ đẹp bên trong ta, xem nhẹ ngoại hình bình thường của ta." Cố Tích Cửu thuận miệng nói giỡn.

Thương Khung Ngọc: "..... Chủ nhân, người ta luôn nói khiêm tốn là đức tính tốt, người nên khiêm tốn một chút!"

"Quá khiêm tốn chính là dối trá, ta chỉ ăn ngay nói thật mà thôi." Cố Tích Cửu dùng ngón tay gõ gõ nó.

Thương Khung Ngọc: "....."

Nó ngừng lại một chút, sau đó có chút phẫn chấn hào hứng nói: "Chủ nhân, người hoá trang thành như vậy mà hân vẫn thích người, nếu như người lộ ra tướng mạo sẵn có ở trước mặt hân, hân nhất định sẽ rất kinh ngạc, trực tiếp quỳ gối dưới váy thạch lựu của người, từ nay dù núi xa sông dài sẽ chỉ đi theo một mình người....."

Cố Tích Cửu cúi đầu nhìn nó: "Điều gì đã kích thích người?" Lâm nhảm và buồn nôn như vậy!

Nàng lại nói lời thâm thúy giảng dạy cho nó một câu: "Tiểu Thương, người là thần vật, nên có thần cách, cơ bản nên cư xử và ăn nói đúng mực."

Thương Khung Ngọc: "....."

Nha đầu không biết tốt xấu, chẳng phải vì nó sợ nàng không vui hay sao? Vì thế mới chụp mõng ngựa nàng bằng bất cứ giá nào, kết quả là chỉ vỗ vào trên đùi ngựa.....

Nó đột nhiên dường như nhận ra điều gì đó: "Chủ nhân, đây không phải là đường về nhà!" Được đã luyện xong, chẳng phải cần phải trở về hay sao?

"Ai nói với người cần phải quay trở về? Ta còn muốn tìm thêm một dược liệu khác."

"A? Còn tìm? Tìm cái gì?"

"Nội đan huyết mạch....."

"A a a a a a, huyết mạch! Thứ kia ta không thể trêu vào a ——"

"Câm miệng!"

"....."

.....

Cố Tích Cửu lại ở trên cạnh đồng tuyết sáu ngày nữa, cuối cùng tìm được thứ mình muốn, vật lộn dây dưa với huyết mạch kia khoảng chừng một ngày mới giết chết được thứ kia. Sau khi lấy được nội đan, nàng mới quay trở về kinh thành ——

Kinh thành vẫn náo nhiệt giống như thường lệ, hơn nữa dường như có chút náo nhiệt hơn. Đầu đường cuối ngõ đều đang đàm luận về chuyện thí nghiệm đệ tử thiên bẩm ba ngày trước ở Khai Thiên đài.

Nghe nói thí nghiệm đó cũng được mở ra công khai, dựa theo yêu cầu mãnh liệt của Vân Thanh La.

Một năm hai xảy ra hai lần thí nghiệm khiến bá tánh kinh thành mất ngủ, cũng có thêm đề tài để nói chuyện phiếm.

Nghe nói cuộc thí nghiệm ba ngày trước rất hoành tráng, biến người bá tánh tập nập, thậm chí phó khảo cũng giống như trước đó, đều là Thiên Nguyệt

Nhiệm và Hoa Vô Ngôn.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 335: Hiện tại sao lại náo loạn như vậy?

Và kết quả cuối cùng cũng khác với Cố Tích Cửu, Vân Thanh La chính là đệ tử thiên bẩm!

Hơn nữa còn cùng thuộc tính với Tà thiên sư!

Kết quả như vậy quả thực là bùng nổ tin tức, nhanh chóng được truyền khắp toàn bộ đại lục, cũng khiến cho không khí kinh thành Phi Tinh Quốc trở nên có chút kỳ lạ.

Bá tước Phi Tinh Quốc vốn cảm thấy, mặc dù Cố Tích Cửu trong nước mình không phải là đệ tử thiên bẩm, nhưng lại là môn nhân của thánh tôn, không hề thua kém đệ tử thiên bẩm, là niềm tự hào đáng khoe đối với bá tước nước khác.

Nhưng không ngờ Vân Thanh La của Hạo Nguyệt Quốc lại thật sự là đệ tử thiên bẩm!

Điều này khiến cho toàn bộ Hạo Nguyệt Quốc sôi trào, bá tước khuê chiêng gõ trống chúc mừng ở trên đường cái. Quốc quân Hạo Nguyệt Quốc cũng phái Thái tử điện hạ tới đón tiếp người, nghe nói đội quân đang trên đường tới đây.

Lần này Hạo Nguyệt Quốc cực kỳ cao điệu, không những thường xuyên phóng pháo hoa ven đường, còn thường xuyên rải tiền mừng để bá tước tới nhất, nghe nói không khí cực kỳ hạnh phúc.

Tiền rải cũng cực kỳ hào phóng, khiến cho bá tước đi theo xem náo nhiệt càng ngày càng đông, cũng càng ngày càng thêm náo nhiệt.

Bởi vì đại lục này có ba nước ở thế chân vạc, tất cả đều đang sống trong yên ổn, vì thế giữa ba nước không dễ dàng khai chiến. Mấy năm nay bọn họ đều sống với nhau rất hoà bình, bá tước giữa các nước thường xuyên lui tới với nhau, đặc biệt là những người thông thương càng nhiều vô số kể.

Ở kinh thành Phi Tinh Quốc tất nhiên có rất nhiều người Hạo Nguyệt Quốc. Sau khoảnh khắc những người này biết được Vân Thanh La là đệ tử thiên bẩm đã mừng như điên, bắt đầu tự phát tổ chức múa rồng múa lân ở trên đường cái, vui mừng và náo nhiệt hơn cả năm mới.

So sánh với bọn họ, bá tước Phi Tinh Quốc có chút buồn bã.....

Lúc Vân Thanh La tới Phi Tinh Quốc vốn ở trong dịch quán, hiện tại nàng đã được chứng minh là đệ tử thiên bẩm, thân phận của nàng đã khác, cho dù trong lòng Tuyên Đế cảm thấy không thoải mái, nhưng cũng phải miễn cưỡng vui cười an bài cho nàng một cung điện xa hoa, hầu hạ giống như một tông chủ tương lai.

Thời điểm Cố Tích Cửu trở về, náo nhiệt như lửa đổ thêm dầu đã lắng xuống rất nhiều, nhưng trên đường cái lúc nào cũng có thể nhìn thấy ca múa sư tử của người Hạo Nguyệt Quốc, bất cứ đi tới nơi nào, lỗ tai cũng bị rót tin tức về Vân Thanh La.

Đương nhiên, khi mọi người đàm luận về Vân Thanh La, không tránh được sẽ nhân tiện đàm luận về Cố Tích Cửu một chút, khiến nàng vô cớ trúng đạn mấy chục lần.....

.....Edit: Emily Ton.....

Cố Tích Cửu trở lại tương quân phủ cũng không tìm thấy yên bình. Nàng vừa bế quan tẩy dịch dung xong, thay một thân quần áo, vừa ra khỏi cửa đã đụng phải Cố Tạ Thiên.....

Cố Tạ Thiên vẫn luôn cho rằng nàng đang bế quan, vì thế khi thấy nàng ra ngoài mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhưng biểu tình lại có chút kỳ lạ. Ông cho rằng Cố Tích Cửu chỉ mới bế quan hơn mười ngày, không biết những lời đồn thổi xảy ra bên ngoài. Ông lo sợ khi nàng đi ra ngoài nghe được sẽ cảm thấy hụt hẫng, vì thế ông dùng ngôn ngữ an ủi nàng trước.....

Cố Tích Cửu nghe thấy câu được câu mất, hơi mất kiên nhẫn một chút, kiếm cơ rời đi.

Nàng vốn dĩ muốn quay về sân mình nhìn một cái, không ngờ đụng phải một đám người đang đi tới.

Kẻ cầm đầu đúng là Lãnh Hương Ngọc, ở bên người bà ta là nhi tử bảo bối Cố Thiên Triều, phía sau còn có một số nha hoàn bà tử.

Khi các nàng nhìn thấy Cố Tích Cửu, tất cả đều dừng chân lại.

Trong mắt Lãnh Hương Ngọc gần như muốn bắn ra lửa, nhưng trên mặt vẫn nặn ra được một nụ cười: "Nha, đây không phải là môn nhân của thánh tôn,

Cố lục tiểu thư hay sao? Cố lục tiểu thư cuối cùng cũng xuất quan? Vậy có biết những lời đồn thổi bên ngoài hay chưa?"

Cố Tích Cửu vốn lười giao tiếp với bà ta, chuẩn bị vòng qua bà ta, nhưng không ngờ bà ta lại chủ động trêu chọc nàng ——

Lãnh Hương Ngọc ngày thường cũng là người có tâm kế, vì sao hiện tại lại náo nức như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 336: Hông thể thay đổi bầu trời!

Lãnh Hương Ngọc ngày thường cũng là người có tâm kế, vì sao hiện tại lại náo nức như vậy?

Bà ta không hiểu cái gì gọi là ngã một lần khôn hơn một chút hay sao?

Hay là có chuyện gì xảy ra khiến bà ta không còn sợ nữa?

Cố Tích Cửu đảo ánh mắt qua, vừa lúc đụng phải ánh mắt sắc bén của Cố Thiên Triều.

Cố Thiên Triều hơi ngẩng đầu lên, cười như không cười nhìn nàng chăm chăm, đáy mắt dường như lấp lánh cừu hận, bộ dáng nhìn qua còn rất đắc ý.

Cố Tích Cửu mỉm cười: "Lời đồn gì? Là lời đồn về chuyện Lãnh di nương không thể giáo dưỡng nữ nhi thân sinh, khiến nàng vụng trộm với người? Hay là đồn về chuyện Lãnh di nương bị nhốt? Lãnh di nương đã ở trong lãnh viện đóng cửa mấy tháng, có lẽ đã suy nghĩ quá nhiều, ta thấy người cũng thon thả không ít..... Nhưng rốt cuộc đã lớn tuổi rồi, không sánh được với Trương di nương trẻ tuổi nhanh nhẹn như vậy."

Trương di nương đúng là tướng quân phu nhân do Cố Tạ Tiên đề bạt mấy tháng trước, ngang hàng với Lãnh Hương Ngọc.

Những lời này tự nhiên đâm lên vết thương của Lãnh Hương Ngọc, sắc mặt bà ta biến đổi: "Tiểu....."

Rốt cuộc bà ta vẫn có chút kiêng kỵ không dám phun ra hai chữ kia, lạnh lùng thốt: "Bổn phu nhân không chấp nhận với người. Rốt cuộc, người là môn nhân thánh tôn nhưng vẫn chưa được nghiệm chứng, còn chưa biết thật giả thế nào! Thật ra Văn Thanh La mới chính là đệ tử thiên bẩm thật sự, mạnh gấp trăm lần người. Bởi vì chuyện của người, tướng quân phủ chúng ta thường xuyên bị người châm chọc, khiến cha người ngại ngùng khi ra khỏi cửa, ở trên triều đình cũng bị đồng僚 châm biếm....."

"Lãnh di nương, bà yên tâm, Cố tướng quân sở dĩ bị người nhạo báng là bởi vì có nữ nhi lên lút quyền rũ mặt mũi, không phải bởi vì ta." Cố Tích Cửu khoanh hai tay ôm ngực, lười biếng nói.

Lãnh Hương Ngọc bị ghen, Cố Thiên Triều bên cạnh lạnh lùng nói chen vào: "Mẫu thân, không cần chấp nhặt với loại người này, hạ thấp thân phận của người."

Hắn ta lại liếc mắt nhìn Cố Tích Cửu một cái: "Đúng rồi, quên nói cho người biết, Thiên Tinh sắp được ra ngoài. Vạn tuế gia đã truyền chỉ đặc xá tội cho nàng, ít ngày nữa sẽ quay về phủ. Sau này tỷ muội các người hãy yêu thương nhường nhịn nhau một chút, đừng gây thêm rắc rối, khiến mọi người chê cười."

Về mặt của hắn ta quả thực giống như đại gia trưởng, lời nói ra cũng giống như vậy.

Cố Tích Cửu hơi mấp máy miệng nhỏ, thật ra nàng cũng vừa mới nghe được tin tức này, Cố Thiên Tinh cứ như vậy được thả?

Cố Thiên Triều nói tiếp: "Đúng rồi, Lục muội, nhà ta còn có một chuyện vui, vì huynh ta đã được vạn tuế phong làm Phiêu Kị đại tướng quân, rạng danh tướng quân phủ chúng ta. Phụ thân thật sự rất vui mừng, muốn thưởng lớn cho ta, còn đề ta đón mẫu thân ra ngoài. Sau này mọi việc trong tướng quân phủ, cũng sẽ do mẫu thân ta giải quyết....."

Cố Tích Cửu cười khẩy, thì ra nàng chỉ mới rời khỏi nhà hơn mười ngày, không ngờ đã xảy ra nhiều chuyện như vậy.

Nàng nhướn mày nhìn Cố Thiên Triều: "Các người chặn đường ta chỉ vì muốn nói những chuyện vặt vãnh này cho ta?"

Cố Thiên Triều: "....." Hắn vốn cho rằng chỉ cần nghe mấy tin tức này cũng đủ đã kích Cố Tích Cửu đến nổi biến sắc, nhưng không ngờ nàng lại bình tĩnh như thế.

Hắn cười lạnh một tiếng: "Nói như vậy để cho người biết, Cố Thiên Triều ta mới là chủ nhân của tướng quân phủ, người tốt nhất an phận một chút cho ta. Nếu không, ta mặc kệ người có phải là môn nhân của thánh tôn hay không, ta sẽ khiến người muốn sống không được, muốn chết không xong!"

Lãnh Hương Ngọc ở bên cạnh cười nói: "Thật ra ta muốn nói cho người biết, mẫu tử tướng quân phủ vẫn là Lãnh Hương Ngọc ta, mẫu tử thiên hạ vẫn là

Lãnh thị chúng ta. Tiểu tiện nhân như người dù tài giỏi đến đâu, cũng không thể thay đổi được bầu trời này!"

Cố Tích Cửu trầm mặt xuống: "Bà mắng ta cái gì?! Nhục mạ môn nhân thánh tôn sẽ phải chịu hình phạt gì, chẳng lẽ bà đã quên?"

Lãnh Hương Ngọc nở nụ cười: "Ta mắng người? Khi nào? Ai nghe thấy?" Bà ta quay đầu hỏi người bên cạnh: "Các người nghe thấy không?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 337: Cố Tích Cửu thật sự muốn giết người!

Những người bên cạnh bà ta lần lượt lắc đầu cười lớn, tỏ vẻ không nghe thấy gì.

"Người nhìn xem, tiểu tiện nhân, không ai nghe thấy! Người cho rằng đây là trên Khái Thiên Đài? Tiệp nhân, tiểu tiện nhân. Tiệp nhân có mẹ sinh ra mà không có mẹ dạy. Nương người là đồ dê tiệp, cũng giống như người....." Lãnh Hương Ngọc đắc ý còn nói chưa xong, trước mắt bất chợt có bóng người chớp động, chỉ nghe hai tiếng bạch bạch giòn vang. Trong tiếng kinh hô của mọi người, cả người Lãnh Hương Ngọc giống như con diều bay ra ngoài! Bịch một tiếng đâm thẳng vào bức tường cạnh đó!

"Tiệp nhân, người đang làm gì vậy?!" Cố Thiên Triều không bao giờ nghĩ Cố Tích Cửu sẽ động thủ, càng không ngờ thân thủ của nàng sẽ nhanh như vậy!

Nhanh đến nỗi hần ta căn bản không kịp phản ứng! Trơ mắt đứng nhìn mẫu thân bay về phía bức tường!

Hần ta tức giận, nâng chưởng lên đánh mạnh về phía Cố Tích Cửu!

Hần ta có linh lực cấp 4 rưỡi, là thiên tài võ học, chuyên luyện những chiêu số cứng rắn. Khi tức giận, nếu hần ta toàn lực phát ra một chiêu, có thể trực tiếp phát huy đá xanh và kim loại!

Nếu hần ta muốn tấn công người, có thể trực tiếp đánh người thành một miếng thịt băm!

"A ——" Một tiếng kêu thảm thiết vang lên, máu tươi vọt ra và trên mặt đất có thêm một chiếc bánh nhân thịt ——

Cố Thiên Triều ngẩn ngơ, không ngờ mình lại dễ dàng đắc thủ như vậy. Hần ta bỗng nhiên nhớ tới chuyện môn nhân thánh tôn, sợ hãi toát ra một thân mồ hôi lạnh, sắc mặt tái nhợt!

Hần ta thậm chí không quan tâm tới mẫu thân mình vừa ngã không đứng dậy nổi, xoay người muốn chạy trốn!

"Chưa phân thắng bại sao lại chạy rồi?" Một giọng nói lạnh lùng giòn giã vang lên sau lưng, đúng là Cố Tích Cửu!

Cố Thiên Triều bỗng nhiên quay đầu lại, nhìn thấy Cố Tích Cửu vẫn đang êm đẹp đứng ở nơi đó, vạt áo trên người cũng rất gọn gàng. Và chiếc bánh nhân thịt ở trên mặt đất nhìn cách ăn mặc dường như là quần áo bà tử.....

Thì ra một chưởng vừa rồi của hần ta, không đánh chết Cố Tích Cửu, mà là đánh chết một bà tử trung thành bên người mẫu thân!

Hần kinh hồn chưa định, trừng mắt nhìn Cố Tích Cửu: "Người..... khinh công của người thật ra không tệ....."

Cố Tích Cửu mỉm cười, trong mắt lại hiện lên một sự tàn khốc: "Ta chẳng những khinh công không tệ, những công phu khác cũng không tệ chút nào ——" Cả người nàng lao về phía hần!

Cố Thiên Triều cũng cảnh giác hơn, lo sợ nếu mình thật sự giết nàng, bản thân mình cũng sẽ gặp rắc rối.

Chỉ cần qua hai ngày nữa, muội muội này của hần ta sẽ phải đi vào rừng rậm hắc ám, nếu đến lúc đó Tà thiên sư đến bắt người và phát hiện ra nàng đã chết.....

Mặc dù từ sau khi Tà thiên sư quay về vẫn luôn không hỏi đến sự tình của Cố Tích Cửu, nhưng không có nghĩa hần sẽ không quan chuyện này.

Vì thế mặc dù Cố Thiên Triều hận muội muội này đến nỗi cắn răng, cũng không dám thật sự tổn thương đến nàng.

Ở trong lòng hần ta, tiểu muội này vẫn là một phế vật, chỉ có khinh công và y thuật của nàng là đáng để nhắc đến.

Tuy nhiên, sau hai chiêu giao thủ, hần ta liền phát hiện ra có điều không đúng!

Đối phương ra chiêu cực kỳ quỷ dị, tàn nhẫn. Đừng nói tới từ bỏ, ngay cả khi hần ta dùng hết toàn lực cũng không phải là đối thủ của nàng!

Chờ đến khi hấn ta ý thức được vấn đề này, hấn ta đã bị Cổ Tích Cửu đánh cho đến nỗi không còn lực đánh trả. Khi nhìn thấy đối phương chiêu chiêu đầy sát khí, hấn ta sợ tới mức cả người toát ra mồ hôi, không nhin được kêu to: "Cổ Tích Cửu, người thật sự muốn giết chết ta?!"

Cổ Tích Cửu Thật sự đã động sát khí!

Người này thật sự khiến người cảm thấy chán ghét!

Một chương vừa rồi của hấn ta căn bản không hề có lối thoát. Hấn ta đã không cho nàng lối thoát, vì sao nàng phải lưu lại mạng sống cho hấn ta?!

Nàng không nói gì, tiếp tục động thủ.

Nàng mặc một thân hắc y, động tác nhanh như quỷ mị, sát khí cuộn cuộn ở quanh thân nàng, giống như Tu La tới từ bóng tối. Cổ Thiên Triều sợ tới mức cả người lạnh băng, hấn ta chưa từng nhìn thấy khí thế này của Cổ Tích Cửu!

Những người xung quanh sớm đã sợ tới mức ngã rạp xuống mặt đất, có người đi đỡ Lãnh Hương Ngọc, có người bị sát khí bốn phía của Cổ Tích Cửu làm cho sợ hãi tới mức trực tiếp quỳ xuống dập đầu. Cũng có người thét lên chói tai chạy trốn..... cực kỳ hỗn loạn.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 338: Nếu ta chết, Cổ gia sẽ tuyệt hậu!

Cổ Thiên Triều muốn chạy trốn vài lần, nhưng đều bị Cổ Tích Cửu ép quay trở lại.

Nhìn vào cặp mắt đen sát khí bức người của đối phương, Cổ Thiên Triều gần như muốn tè ra quần!

"Cổ Tích Cửu, ta chính là độc đinh của tướng quân phủ, nếu ta chết Cổ gia sẽ tuyệt hậu!" Cổ Thiên Triều tức giận hét lớn.

Hấn ta vừa mới hét lên, Cổ Tích Cửu đã đánh tới một chương, chương phong của nàng rất mạnh, khiến cho Cổ Thiên Triều có cảm giác giống như bị một cái búa lớn đánh trúng, cả người bay ra ngoài, bịch một tiếng đâm vào tường, ngã xuống mặt đất và phun ra máu.....

Cổ Tích Cửu hoặc là không làm, nếu đã làm thì phải làm đến cùng. Nàng tiến lên một bước, tiếp tục đánh ra một chương, muốn khiến cho hấn hoàn toàn hết nợ!

Hai thân ảnh lao tới từ hai hướng: "Dừng tay!"

"Cửu nhi, dừng tay!"

Cả hai người này đều cùng lúc ra chiêu, một người phát ra một luồng ánh sáng màu vàng đánh thẳng vào chương phong của Cổ Tích Cửu, một người khác phát ra một luồng ánh sáng màu đỏ đánh thẳng vào sườn bên trái của Cổ Tích Cửu!

Ánh sáng phát ra màu vàng chính là Cổ Tà Thiên. Ông đã tu luyện cho tới hôm nay, linh lực sắp sửa đạt tới cấp 6, là sự tồn tại cực kỳ lợi hại!

Một chiêu này của ông phát ra có uy lực không giống như Cổ Thiên Triều, hơn nữa ông lại nóng lòng muốn cứu nhi tử, vì thế uy lực của luồng ánh sáng màu vàng dùng để ngăn cản Cổ Tích Cửu thực sự không nhỏ, chẳng những ngăn lại toàn bộ chương lực mà Cổ Tích Cửu phát ra, còn chấn cho nàng phải lùi trở lại!

Trong khi đó, nam tử mặc áo choàng màu xanh lá cây chính là người đã phát ra luồng ánh sáng màu đỏ. Người này công lực cũng cực kỳ cao, phát ra ánh sáng màu đỏ khiến người loá mắt, có thể so sánh với một mặt trời nhỏ. Nếu như Cổ Tích Cửu bị trúng chương này, nếu không chết cũng sẽ bị tàn phế!

Gần như cùng một lúc, trên tường đột nhiên xuất hiện một người, người nọ thậm chí không kịp mở miệng, bỗng nhiên đánh xuống một chương, ngăn chặn luồng ánh sáng màu đỏ của nam tử mặc áo choàng xanh ——

Mặc dù cả ba người đều ra tay không cùng một lúc, nhưng lực bắn ra lại gần như đồng thời.

Chỉ nghe thấy "Bốp!" "Bịch!" "Hự!" "Phốc!"

Sau một vài tiếng động lẹ, bụi mù lắng xuống, mọi người lần lượt đứng thẳng.

Trong số những người này, rõ ràng người mặc áo choàng màu xanh lá cây là có võ công cao nhất, chương lực của người trên tường bắn thẳng tới, giống như vô hình đối với ông ta!

Nhưng dù sao cũng xem như trực tiếp chặn một chút, phân tán bớt lực đạo, cái đuôi của luồng ánh sáng đỏ vẫn quét qua sườn trái của Cố Tích Cửu

Cố Tích Cửu bị ánh sáng màu vàng của Cố Tạ Thiên chặn một chút, sau đó lại bị cái đuôi của luồng ánh sáng màu vàng quét qua một chút, vì thế nàng liền tiếp lui về phía sau vài bước, đập thẳng vào bờ tường phía sau, choáng váng hoa mắt ——

Người trên tường cũng bị luồng ánh sáng màu vàng chặn một chút, sắc mặt tái nhợt, không quan tâm tới sống chết bay thẳng xuống chắn ở trước mặt Cố Tích Cửu, quát lên: "Không ngờ các ngươi dám động thủ với môn nhân của thánh tôn, thật to gan!"

Giọng nói lạnh lùng đầy từ tính, chính là Thái tử Dung Già La!

Cố Tích Cửu nuốt một ngụm máu này lên chỗ cổ họng, chậm rãi đứng dậy lạnh lùng nhìn hai người đối diện, sau đó cười cười: "Cố tướng quân —— rất tốt!"

Sau khi Cố Tạ Thiên vừa phát ra một chiêu cũng cảm thấy hối hận, nhưng chiêu đã ra không phải muốn thu hồi là có thể thu hồi được. Lúc này nhìn thấy khuôn mặt Cố Tích Cửu tái nhợt, ông bỗng nhiên cảm thấy áy náy. Cố Tạ Thiên tiến lên một bước, run giọng nói: "Cửu nhi, con..... con không sao chứ? Vì phụ..... Vì phụ chỉ muốn ngăn cản con, không muốn gây tổn thương cho con....."

Lúc này, Cố Thiên Triều bên kia vừa đập người vào tường, trông gần giống như một bức họa, ánh mắt sáng ngời nhìn nam tử mặc áo choàng màu xanh: "Sư phụ!"

Người mặc áo choàng màu xanh đúng là đệ tử đích truyền của tông chủ Cửu Tinh Tông Thiên Nguyệt Nhiễm, tên là Đào Thanh Dương. Ông ta cũng là sư phụ của Cố Thiên Triều, còn là trưởng lão Cửu Tinh Tông, tiếng tăm lừng lẫy ở trên đại lục này.

Tu vi linh lực đã đạt tới cấp 8, là sự tồn tại cực kỳ khan hiếm.

Cố Thiên Triều vừa nhìn thấy ông ta, bỗng nhiên giống nhìn thấy cứu tinh của mình! Hắn ta đã bị một chương của Cố Tích Cửu suýt nữa chặn vỡ nội tạng, lúc này máu tươi đang chảy dài ở trên khoe miệng, nhìn qua có chút dọa người.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 339: Không ngờ người muốn giết huynh

Đào Thanh Dương mặt trầm như nước, ánh mắt như lưỡi đao dừng ở trên người Cố Tích Cửu: "Nữ tử quá độc ác! Không ngờ người muốn giết huynh!"

Khí thể trên người người này rất mạnh mẽ, một luồng khí lạnh đang khuếch tán quanh thân, khiến cho không khí xung quanh dường như muốn kết băng. Đám nha hoàn bà tử đều nhanh chóng quỳ xuống.....

Dung Già La không đợi Cố Tích Cửu mở miệng, lập tức nói thẳng: "Toàn bộ việc này bổn cung đều nhìn thấy rõ ràng, đợi lát nữa sẽ tự giải thích....."

Hắn nâng Cố Tích Cửu lên: "Tích Cửu, nàng cảm thấy thế nào?"

Máu nóng quay cuồng trong ngực Cố Tích Cửu, nàng chỉ cười cười: "Không sao. Thái tử, thì ra người đã xem toàn bộ sự tình!"

Dung Già La thấy nàng còn có thể nói đùa, lúc này mới thoáng yên tâm, nhẹ nhàng nói: "Ta tới thăm nàng, không ngờ lại nhìn thấy được một hồi tuồng như vậy." Hắn vừa nói, vừa dùng tay đập trên mạch môn của nàng.

Người luyện võ đều hiểu biết y thuật thông thường, ít nhất có thể điều trị chấn thương, vì thế nếu Cố Tích Cửu thật sự bị nội thương, hắn vẫn có thể phát hiện ra.

Cũng không tệ lắm, mạch tượng của Cố Tích Cửu tương đối ổn định, không quá đáng ngại.

Đào Thanh Dương bên kia cũng đang kiểm tra thương thế của Cố Thiên Triều, lông mày nhíu chặt.

Thương thế của Cố Thiên Triều khá nặng, cần phải được chữa trị ngay lập tức.....

Cố Tạ Thiên đứng ở giữa, một bên là nhi tử duy nhất, một bên là nữ nhi bị ủy khuất.....

Trong lúc nhất thời, ông không biết nên kiểm tra người nào trước. Cố Tạ Thiên ho nhẹ một tiếng nói: "Ai đúng ai sai chờ lát nữa sẽ thảo luận sau, trước hết cần phải chữa thương cho hai hài tử này quan trọng hơn. Thái tử điện hạ ——"

Dung Già La thờ ơ nói: "Ai đúng ai sau đều đã rõ ràng. Cố tướng quân, bổn cung có chứng cứ xác thực ở đây."

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người đều nhìn về phía hắn.

Trong lòng bàn tay Dung Già La hiện ra một con Lưu Thanh Hạc, ngón tay hắn gõ ở trên mỏ chim hạc một chút, trong mỏ chim hạc lập tức truyền ra toàn bộ cuộc đối thoại vừa rồi giữa Cố Tích Cửu và mẫu tử hai người, không sót một từ!

Mọi người: "....."

Lãnh Hương Ngọc vừa mới cố gắng bò dậy, sau khi nghe thấy đoạn hội thoại từ trong miệng lưu thanh hạc, bà ta lại mềm nhũn ngã xuống——

Bà ta luôn nghĩ rằng không ai biết được chân tướng, bà ta có thể nhân cơ hội trả đũa, nhưng không ngờ.....

Tại hiện trường vẫn còn có một đồng bánh nhân thịt ở nơi đó. Đồng bánh nhân thịt kia quả thực chính là bằng chứng mà Cố Thiên Triều vừa rồi hạ độc thủ về phía muội muội nhà mình!

Dung Già La nhìn về phía Cố Tạ Thiên: "Cố tướng quân, biết chân tướng rồi, ngài có lời nào để nói? Nếu như bổn cung giao lưu thanh hạc này cho Tả thiên sư....."

Cố Tạ Thiên lập tức tái mặt. Với tính cách thiết diện vô tư của Tả thiên sư, chỉ sợ Cố Thiên Triều và Lãnh Hương Ngọc đều sẽ bị trừng phạt nặng nề!

Lãnh Hương Ngọc không là gì, nhưng ông chỉ có một mình nhi tử Cố Thiên Triều.....

Ông bắn thẳng ánh mắt về phía Lãnh Hương Ngọc! Đều là do nữ nhân hỗn trướng này châm ngòi bên trong!

Sao bà ta không thể sống yên ổn một chút?! Cứ khăng khăng phải tan cửa nát nhà mới cam tâm!

Nữ nhân này quả thực chính là đầu sỏ gây ra tất cả rắc rối!

Trong lòng nhét đầy tức giận! Cố Tạ Thiên nâng tay —— vung kiếm!

Ngay khoảnh khắc đầu của Lãnh Hương Ngọc lăn xuống, mọi người đều ngưng ngẩn!

Cố Thiên Triều vốn bị trọng thương, giờ phút này bị sốc nên trực tiếp ngất xỉu.

Đám nha hoàn bà tử sợ hãi tới mức run rẩy, lần lượt quỵ xuống mặt đất.

Đôi mắt Cố Tạ Thiên đỏ ngầu, quỵ xuống trước mặt Dung Già La: "Điện hạ, Lãnh Hương Ngọc nhục mạ môn nhân thánh tôn, thần đã tự mình xử trí. Đối với Thiên Triều....."

Ông cắn răng nói tiếp: "Mặc dù nó cũng sai, nhưng rốt cuộc nó chỉ vì cố gắng bảo vệ mẫu thân, về tình cảm có thể tha thứ. Hơn nữa nó cũng nhận đủ giáo huấn. Dù nói như thế nào, nó cũng là ca ca của Cửu nhi, huyết mạch chí thân. Thần cầu xin Thái tử điện hạ chiếu cố lão phu đã chinh chiến nửa đời, hãy buông tha nó, đừng làm phiền tới Tả thiên sư....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 340: Thiên hạ đều là cha mẹ

Dung Già La: "....."

Đạo Thanh Dương nói: "Cố tướng quân không cần như thế, thị phi lần này nữ nhi của người cũng không phải hoàn toàn không sai, nói chuyện cũng rất chanh chua, không giống như thái độ đối với mẫu thân và ca ca. Tục ngữ có câu, thiên hạ đều là cha mẹ, dù cho cha mẹ đã sai, nhi nữ cũng nên thông cảm không so đo mới đúng. Huống chi bà ấy chỉ mới mắng năng hai câu ——"

Ông ta lạnh lùng liếc mắt nhìn Cố Tích Cửu một cái: "Có một câu nói, ở nhà nghe lời cha mẹ nghe lời sư huynh, xuất giá nghe chồng nghe con, cho dù nàng là môn nhân thánh tôn thì như thế nào? Nàng cũng không thể vi phạm đạo lý thông thường! Thậm chí nếu Tả thiên sư biết được chân tướng, cũng sẽ không thật sự xử trí Thiên Triều. Được rồi, chuyện này dừng lại ở đây, Thiên Triều đã bị trọng thương, cần phải được điều trị, lão phu đưa hắn quay về môn phái."

Ông ta hét lên một tiếng, triệu tới một con đại điều nhìn qua vô cùng uy mãnh, mang theo Cố Thiên Triều trực tiếp rời đi.

Cố Tạ Thiên thở dài nhẹ nhõm một hơi, quay đầu nhìn về phía Cố Tích Cửu: "Cửu nhi....."

Ông biết rằng chỉ có xử lý thiên vị như vậy mới giúp được nhi tử của mình, và ông chỉ có một nhi tử như vậy.....

Nhi tử mới là người tiếp tục truyền lại hương khói, quyết không thể xảy ra sơ xuất, chỉ có thể tiếp tục ủy khuất nữ nhi.....

Sắc mặt Cố Tích Cửu vẫn còn tái nhợt. Nàng hoàn toàn hiểu được tâm tư của Cố Tạ Thiên. Người cha rẻ mặt này của nàng có tất cả các thuộc tính của nam nhân trong thời đại này, trọng nam khinh nữ, một chồng nhiều vợ, chồng làm chủ vợ.....

Nàng cũng không trông mong vào việc thay đổi suy nghĩ của ông.

Nàng chỉ thờ ơ nói: "Cố tướng quân, ngài không chỉ có một nhi tử. Ngài đã quên Cố Thiên Nặc?"

Cố Tạ Thiên: "....."

Đối với nhi tử kia, trong lòng ông vẫn luôn cảm thấy có lỗi.

Cố Thiên Nặc là thiên tài hiếm có, thiên phú còn cao hơn cả Cố Thiên Triều. Trước khi Lãnh Hương Ngọc xuất hiện, ông vẫn luôn yêu chiều nhi tử kia, thường xuyên đưa nó ra bên ngoài cưỡi ngựa, phụ tử cũng thường xuyên so chiêu. Tiểu tử kia cũng thích dính lấy ông, thực sự sùng bái ông. Chỉ cần ông hỏi phủ, tiểu gia hỏa kia sẽ giống như cái đuôi nhỏ, đi theo phía sau ông.

Sau đó ông đã cố ý bỏ rơi đứa trẻ này chỉ vì muốn chọc cho La Tinh Lam tức giận.....

Cho đến lúc biến thành sai lầm lớn, La Tinh Lam nhảy vực, nhi tử mất tích.....

"Thiên Nặc..... Thiên Nặc đã chết. Cửu nhi, nhà chúng ta đã không giống như là nhà nữa, con có thể dừng lại hay không? Có thể dừng tiếp tục đối phó người khác hay không?." Cố Tạ Thiên không nhận được mở miệng, trong giọng nói đã có chút oán giận.

Dường như tất cả mọi chuyện, Cố Tích Cửu chính là đầu sỏ gây tội.....

Khuôn mặt đẹp của Cố Tích Cửu trở nên lạnh lùng!

"Cố tướng quân, có một câu nói, lời quân tử đáng giá ngàn vàng, nếu đã hứa hẹn với một vị nữ tử thì cũng nên giữ lời hứa. Nếu lúc trước ngài giữ lời hứa, một loạt sự tình sau đó sẽ không phát sinh. Cố Thiên Nặc sẽ không mất tích, La Tinh Lam sẽ không nhảy vực, Cố Tích Cửu sẽ không bị bỏ mặc và bị người khinh bỉ. Thậm chí ngài sẽ có những nữ nhi ưu tú khác. Nhưng chính ngài đã phá hủy tất cả! Tất cả đều do chính ngài tạo thành!"

Cố Tạ Thiên đỏ mặt, thốt lên: "Nếu con vẫn luôn an phận, chẳng phải cũng không xảy ra chuyện gì hay sao?"

"Ta an phận?" Cố Tích Cửu cười: "Nữ nhi này của ngài đã an phận mười mấy năm qua. An phận để cho những nữ nhi khác của ngài khi dễ, an phận với sự coi thường của ngài đối với nàng, an phận mà nhìn tỷ tỷ đoạt vị hôn phu của mình, an phận để nữ nhi của ngài tiếp tục thông đồng tính kẻ..... Thì ra Cố tướng quân luôn miệng nói muốn bù đắp cho nữ nhi này chính là bù đắp như vậy—— muốn cho nữ nhi tiếp tục an phận nhận hết khinh bỉ..... Ha ha, lĩnh giáo! Đáng tiếc, ta không muốn! Cố tướng quân, đạo bất đồng khó lòng hợp tác, tình nghĩa cha con giữa ta và ngài cũng dừng lại ở đây! Từ nay về sau, ta và Cố gia các người không còn chút quan hệ nào nữa!"

Nàng cắt một nửa ống tay áo, ném tới tới trước mặt Cố Tạ Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 341: Một bước sai, từng bước đều sai

Nàng cắt một nửa ống tay áo, ném tới tới trước mặt Cố Tạ Thiên, quay người lại và sử dụng kinh công thượng thừa rồi đi, không hề quay đầu lại dù chỉ một lần.

Cố Tạ Thiên choáng váng!

Dung Già La lạnh lùng liếc mắt nhìn Cố Tạ Thiên một cái, ném ra một quả bom: "Cố tướng quân, bốn cung đã từng vô tình điều tra ra được một chuyện. Năm đó Cố Thiên Nặc không phải tự ý chạy vào rừng rậm hắc ám, mà là bị người có tâm cơ ý dẫn dụ hấn chạy tới nơi đó. Có người muốn vĩnh tuyệt hậu hoạn....."

Cố Tạ Thiên giống như bị sấm đánh đĩnh đầu, đột nhiên ngẩng đầu lên: "Là ai?!"

"Ai là người sẽ làm như vậy, chẳng lẽ Cố tướng quân vẫn đoán không ra?" Dung Già La cười lạnh một tiếng, cũng xoay người bay đi.

Một cơn gió thổi qua, thổi trúng mái tóc bay loạn của Cố Tạ Thiên. Ông nhìn thi thể Lãnh Hương Ngọc ở trên mặt đất, quả thực hận đến nổi cắn răng!

Buổi tối năm đó, bà ta đã chủ động đưa trà đến thư phòng của ông, sau khi ông uống chén trà kia..... Lúc đó mới không thể khổng chế... cuối cùng không còn cách nào khác là phải nạp bà ta vào cửa.

Không ngờ đi sai một bước, từng bước sau đó đều sai ——

Ông suy sụp dựa vào tường, nhìn lên không trung: "A Tĩnh, đây là báo ứng của ta hay sao? Nếu lúc trước ta giữ lời hứa....."

.....Edit: Emily Ton.....

Bên trong một trà lâu cổ kính.

Cố Tích Cửu cúi đầu nhìn bình thủy tinh trên bàn, trong bình có 30 viên đan được tron mịn màu đỏ.

—— Tu La đan phẩm cấp 4.

"Điện hạ, đây là?" Cố Tích Cửu ngẩng đầu nhìn về phía Dung Già La đang ngồi pha trà ở phía đối diện mình.

Vị Thái tử điện hạ tôn quý nhất Phi Tinh Quốc vẫn là một vị cao thủ trà đạo, hần pha trà giống như nước chảy mây trôi, cực kỳ cảnh đẹp ý vui.

Cố Tích Cửu đã hoàn toàn đoạn tuyệt với Cố Tạ Thiên, tất nhiên phải dọn ra khỏi nơi cư trú.

Nàng không mang theo một đồng nào khi rời khỏi tướng quân phủ, quyết định sẽ tìm một khách điểm thoải mái để ở mấy ngày. Dù sao ba ngày sau nàng sẽ phải đầu nhập vào trong rừng rậm hắc ám, khi trở lại chưa chắc nàng vẫn dùng thân phận này, vì thế không đáng để thuê nhà trọ.

Nhưng không ngờ, nàng vừa mới ra khỏi cửa đã bị vị Thái tử này đuổi theo.

Dung Già La hỏi nàng sau này có tính toán gì không, nàng tất nhiên không thể ăn ngay nói thật, chỉ nói trước tiên muốn tìm một khách điểm để ở, sau khi thoát khỏi rừng rậm hắc ám rồi mới tính tiếp.

Dung Già La nhú mày, không giải thích gì cứ thế kéo nàng đi.

Dù sao nàng cũng là môn nhân của thánh tôn, nếu trọ ở trong khách điểm sẽ hạ thấp thân phận. Hơn nữa, ở trong khách điểm nhiều người lăm mắt, không an toàn chút nào. Vì vậy vẫn nên thuê một ngôi nhà có sân vườn để ở là tốt nhất.

Hôm nay vị Thái tử này dường như rất rảnh rỗi, còn rất thông hiểu địa lý, có thể đi cùng nàng và rất nhanh đã tìm được một ngôi nhà thích hợp cho nàng để ở.

Ngôi nhà rất yên tĩnh, có ba lối vào và ba lối ra, nội thất bên trong đều đầy đủ cả, hơn nữa còn vô cùng tinh xảo, quả thực chỉ cần vào ở là được.

Nghe nói ngôi nhà này là nhà riêng của một hầu gia, sau đó hầu gia thăng quan, được ban một phủ đệ khác, cả nhà hầu gia đều đã dọn đến phủ đệ mới, vì thế căn nhà này dùng để cho thuê.....

Sau khi thuê xong nhà, thời gian đã là buổi chiều.

Dung Già La đề nghị đi uống uống trà, giải nhiệt một chút, còn nói rõ muốn Cố Tích Cửu mời khách.

Cố Tích Cửu tất nhiên không thể cự tuyệt, vì thế bọn họ mới tới nơi này.

Trà lâu này nằm ở vị trí yên tĩnh, bố trí trang nhã, hoa cỏ đều rất độc đáo, mỗi đình các đều có một phong cách riêng biệt, rõ ràng là nơi mà những hào môn quyền quý thường xuyên ra vào. Một nơi khá riêng tư, rất thích hợp để uống trà tâm sự.

Hai người mới vừa ngồi xuống không lâu, Dung Già La trước khi pha trà đã móc ra một cái bình thủy tinh và đẩy cho nàng.

Trong bình thủy tinh chính là những viên Tu La đan ——

Nghe thấy Cố Tích Cửu hỏi một câu như vậy, Dung Già La dứt khoát trả lời: "Đây là Tu La đan, dùng để phòng chống độc chướng. Nàng hãy mang theo bên người, khi vào trong rừng rậm hắc ám, một ngày dùng một viên là đủ."

Cố Tích Cửu mơ hồ hiểu ra, có lẽ vị Long thế tử kia là người của Dung Già La.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 342: Thái tử chính là bạn chí cốt!

Ngày đó đoàn người Long thế tử có lẽ do Dung Già La âm thầm phái đi. Những đan dược này là chuẩn bị cho nàng.....

Không ngờ đan dược lúc trước mình phân chia lại dùng hình thức thế này quay lại vào trong tay mình.

Trong lòng Cố Tích Cửu cảm thấy âm áp, vị Thái tử này thật sự là bạn chí cốt!

Mặc dù nàng sẽ không dùng tới những viên đan dược này, nhưng nàng sẽ tiếp nhận ân tình này! Trong tương lai nàng chắc chắn sẽ đáp trả.....

Nàng suy nghĩ một lát, nói lời cảm tạ. Sau đó lấy ra mười viên từ trong bình thủy tinh, đặt ở trong bình ngọc của mình, đẩy 12 viên còn thừa trở về: "Mười viên là đủ rồi."

Nàng đã tìm hiểu địa hình của rừng rậm hắc ám. Với công phu của nàng, nàng có thể tự mình thoát ra ngoài trong vòng 10 ngày kể từ điểm xuất phát là đỉnh thứ 3.

Dung Già La hơi dừng lại một chút rồi nói: "Tích Cửu, ngày đó ta thoát ra từ đỉnh thứ 3 phải dùng tới tám ngày..... Ta biết khinh công của nàng lợi hại, nhưng cũng nên đề phòng trường hợp xảy ra ngoài ý muốn. Như vậy đi, nàng hãy giữ 20 viên, không thể thiếu một viên!"

Trong ánh mắt hắc trần đầy sự nghiêm túc không thể trái ý.

Cố Tích Cửu suy nghĩ một lát, cuối cùng đồng ý: "Được, ta đây lại lấy thêm mười viên nữa."

Nàng đã hạ quyết tâm, chờ sau khi ra ngoài sẽ trả lại toàn bộ số đan dược còn lại cho hắn.

Hiện tại nàng không muốn tiết lộ thân phận "Trọng Sanh" của mình, vì thế nàng không giải thích gì thêm.

Dung Già La nhìn thấy nàng cất 20 viên đan dược xong, lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Hắn lấy ra một cái túi trữ vật ở trong ống tay áo của mình, sau đó lấy từng thứ ở bên trong ra. Trong đó có chuỷ thủ chứa đầy linh lực có thể chém sắt như chém bùn, một đôi găng tay tơ vàng dùng bất luận binh khí gì cũng không thể cắt được, một bộ áo giáp tê tê dùng để bảo vệ thân thể..... ngoài ra còn có vô số thứ khác, bày ra một bàn.

"Tích Cửu, trong rừng rậm hắc ám cực kỳ hung hiểm, mấy thứ này ta giúp nàng tăng thêm phòng bị, xác suất chiến thắng để chạy ra ngoài sẽ lớn hơn một chút."

Cố Tích Cửu nhìn một đồng bảo bối các màu ở trên bàn, lại nhìn nhìn hắn: "Đại ân của Thái tử như thế, Tích Cửu chỉ sợ không tiêu thụ nổi....."

Nàng biết mấy thứ này, mỗi một thứ đều là trân phẩm mà người giang hồ đều luôn tranh đoạt! Giá trị không thể tính nổi.

Trong khi địa vị của Thái tử lại không được yêu thích ở trong triều đình, phủ Thái tử cũng không phong phú xa hoa, những bảo bối này có lẽ là toàn bộ gia sản của hắn ——

Tình nghĩa sâu nặng như vậy, nàng sợ không hoàn lại nổi. Vì thế nàng không muốn tiếp nhận.

Dung Già La dường như đoán được suy nghĩ trong lòng nàng, cười cười: "Nàng suy nghĩ quá nhiều, mấy thứ này không phải ta đưa cho nàng, mà là cho nàng mượn. Chờ sau khi nàng ra khỏi rừng rậm hắc ám, trả lại cho ta là được."

"Nếu ta không thể quay về thì sao?" Cố Tích Cửu thốt lên hỏi một câu.

"Không, nàng sẽ trở về!" Dung Già La nói giọng vô cùng chắc chắn: "Ta tin tưởng nàng!"

Cố Tích Cửu: "..... Tích Cửu rất cảm kích Thái tử điện hạ, nhưng không có công không thể hưởng lộc ——"

"Tích Cửu, nàng đã từng cứu mạng ta, giúp ta trị hết bệnh, bất luận ta đưa cho nàng cái gì cũng là điều đương nhiên."

Cố Tích Cửu: "....."

Nàng hiểu ra, vị Thái tử này đã biết người trị bệnh ngày đó cho hắn là ai, trước đây hắn vẫn luôn không đề cập tới, chỉ vì không muốn đâm thủng lớp giấy cửa sổ mà thôi.

Nàng dứt khoát cũng ăn ngay nói thật: "Lần đó chỉ là một vụ giao dịch, điện hạ không nợ ta gì cả."

Dung Già La nhìn nàng một lát: "Tích Cửu, nàng đang sợ điều gì?"

Cố Tích Cửu nhướn mày, nhất thời khó hiểu: "Hả?"

Dung Già La thở dài: "Nàng luôn luôn đề phòng nam nhân như vậy hay sao? Luôn sợ tình người? Không muốn có quan hệ sâu sắc với người nào khác, có phải hay không? Yên tâm, trên đời này không phải nam nhân nào cũng giống như thập nhị hoàng đế. Ví dụ như ta..... rất đáng tin cậy."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 343: Bản năng đề phòng nam nhân

Cố Tích Cửu: "....." Có lẽ Dung Già La lầm tưởng nàng bị thương vì tình với Dung Ngôn.....

Nhưng những gì hắn nói dường như cũng rất hợp lý, hiện tại nàng quả thật có một loại bản năng phòng bị đối với nam nhân.

Đó là bởi vì dù kiếp này hay kiếp trước, nàng vẫn chưa nhìn thấy được kết thúc có hậu của tình yêu.....

Đặc biệt là nam nhân thường không chung thủy trong tình yêu! Trở mặt vô tình cực kỳ tàn nhẫn!

Ví dụ như Cố Tạ Thiên, ví dụ như Long Tích, ví dụ như Dung Ngôn.....

Vì thế nàng không muốn lay dính thêm bất cứ nợ tình nào nữa, chỉ cần nhìn thấy đối phương có ý định này, nàng sẽ cắt đứt không chút do dự.....

Trong mắt Dung Già La hiện lên một sự âm thầm, nhưng rất nhanh đã che dấu nó. Hắn ho nhẹ một tiếng và nghiêm mặt nói: "Tích Cửu, nàng yên tâm. Ta không có bất cứ ý đồ gì với nàng, chỉ xem nàng là một bằng hữu. Bằng hữu gặp nạn, ta tất nhiên phải rút đao tương trợ. Hơn nữa, ta có thể giúp nàng chỉ là những vật ngoài thân, nếu như nàng vẫn không đành lòng, vậy sau khi nàng tiến vào rừng rậm hắc ám hãy giúp ta làm một chuyện, như thế nào?"

"Chuyện gì?"

"Phía trên đỉnh thứ hai của rừng rậm hắc ám có một con thú giáp sắt, trái tim của con thú này có thể làm thuốc dẫn, dùng để luyện chế ra một loại kỳ dược thích hợp với sự gia tăng công lực của ta. Nàng giúp ta thu thập một trái thì như thế nào?"

Hắn đã nói tới mức như vậy, Cố Tích Cửu không thể không đồng ý: "Được!"

Dung Già La mặt mày giãn ra, mỉm cười, bắt đầu giải thích cho nàng cách dùng những bảo bối đó.

Sau khi nàng đã nhìn từng cái một, hắn lần lượt cất toàn bộ vào trong túi trữ vật, cuối cùng đưa cho nàng.

Cố Tích Cửu cất chúng xong, Dung Già La lại tiếp tục giảng giải với nàng về một số việc cần phải chú ý khi ở trong rừng rậm hắc ám.

Chờ hắn nói xong đã là một canh giờ trôi qua (2h).

Dung Già La muốn cùng nàng đi tới tửu lầu ăn tối, bỗng nhiên phát hiện ra sắc mặt của Cố Tích Cửu dường như không ổn, tái nhợt.

"Tích Cửu, chuyện gì xảy ra vậy? Sắc mặt rất khó xem." Hắn lập tức giơ tay muốn kiểm tra mạch môn của nàng.

Cố Tích Cửu giơ tay tránh đi, lắc lắc đầu: "Không sao, hơi mệt một chút mà thôi."

"Thật sự không bị thương?" Dung Già La vẫn không yên tâm.

"Không bị, vừa rồi chẳng phải người đã kiểm tra rồi sao?"

"Nhưng nhìn sắc mặt của nàng thật sự không ổn lắm..... Thôi, nàng hãy quay về nghỉ ngơi trước đi, đừng tiếp tục suy nghĩ tới những chuyện khác." Dung Già La đứng lên: "Ta đưa nàng về."

Cố Tích Cửu gật gù đầu. Khi nàng đang định đứng lên, bên ngoài mơ hồ có chút ồn ào.

Chỉ nghe một giọng nữ tức giận nói: "Dung Sở, chàng đừng mơ tưởng giấu ta! Gần đây chàng và Vân Thanh La rất thân với nhau! Mỗi ngày chàng đều tới phủ của nàng đưa tin. Có phải chàng có ý gì với nàng hay không? Muốn cưới nàng làm chính phi của mình?"

"Nói bậy, nàng đang nói gì vậy?! Ta tới phủ nàng ấy là phụng lệnh phụ hoàng. Nàng ấy là đệ tử thiên bẩm, hơn nữa còn là khách từ xa tới, phụ hoàng phái ta đưa nàng ấy đi dạo kinh thành một chút mà thôi." Giọng nói của Dung Sở vang lên.

"Hừ, đừng cho là ta không biết. Bệ hạ đã phái Thái tử điện hạ, không phải là chàng!" Thiếu nữ kia tức muốn hộc máu.

Cố Tích Cửu liếc mắt nhìn Dung Già La bên cạnh một cái. Dung Già La ho nhẹ một tiếng, không nói gì.

"Chiêu Nhi, nàng lại vô cớ gây rối! Phụ hoàng đã phái hai người chúng ta, nhưng Thái tử ca ca gần đây đang bế quan tu luyện nên không rảnh để đi, ta chỉ có thể tự đi một mình." Dung Sở đứng lý hợp tình nói.

"Hừ, đừng cho là ta không biết tính toán của chàng. Hiện tại chàng đã thích nàng ấy có phải hay không? Ta cũng không ngại nói cho chàng biết, tâm tư này của chàng chung quy sẽ không thành công, bởi vì Vân Thanh La đã là hoa có chủ!"

Dung Sở cứng người lại: "Nàng ấy đã đính hôn? Với ai? Theo ta được biết, nàng ấy là thánh nữ Hạo Nguyệt Quốc. Thánh nữ sẽ không dễ dàng phối hôn, bốn vương cũng chưa từng nghe nói nàng ấy hứa hôn với người nào cả."

"Tà thiên sư!" Thiếu nữ kia nói ra một câu long trời lở đất!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 344: Tin đồn về hấn

"Cái... Cái gì? Sao nàng ấy có thể? Nàng ấy..."

Dung Sở bắt đầu nói lắp.

"Chàng còn nói không có ý định gì với nàng ấy! Những lời này của chàng rõ ràng là có ý với nàng ấy!" Thiếu nữ kia kêu lên.

Thiếu nữ kia lại la hét ầm ĩ vài câu, Dung Sở cố gắng kiên nhẫn giải thích ở nơi đó. Rõ ràng, Dung Sở và thiếu nữ kia đã định chung thân, hơn nữa thiếu nữ kia còn là nữ nhi Thừa tướng.....

Cố Tích Cửu cảm thấy không đúng khi nghe lên như vậy. Nàng định đi ra ngoài.

Đột nhiên nàng nghe thấy Dung Sở hỏi tiếp một câu: "Được rồi, Chiêu Nhi, ta chỉ vì tò mò mà thôi, rốt cuộc nàng ấy đã đính hôn với ai?"

"Tà thiên sư! Nàng ấy và Tà thiên sư!" Thiếu nữ kia lại nói một lần nữa, có thể thấy được vừa rồi không phải là nàng nói bừa.

Dung Sở: "....."

Trong phòng, ngón tay nắm chén trà của Cố Tích Cửu hơi căng thẳng một chút, trước mắt hiện lên bóng dáng của Đế Phát Y.

Người kia đã đính hôn?

Vậy hôn ước giữa hấn và mình xem như không hợp lệ?

Nhưng, có thể như thế hay không?

Đế Phát Y đã độc thân nhiều năm như vậy, liệu hấn sẽ động tâm nhanh như vậy?

Chẳng những Cố Tích Cửu không tin, Dung Sở đang ngần ngại bên ngoài cũng không tin: "Không có khả năng! Thân thể Tà thiên sư đã là bán thân, sao có thể động tâm với một tiểu nha đầu miệng còn hôi sữa?!"

"Người ta là đệ tử Thiên Đạo. Thân phận ngang hàng với Tà thiên sư. Hai người quả thật rất xứng đôi."

"Bốn vương không tin! Nàng nghe nói từ đâu?"

"Đây là tin tức truyền ra từ Phù Thương Cung....." Thiếu nữ kia tiếp tục ném thêm một quả bom nước: "Ta có một thân thích làm thị nữ quét dọn ở Phù Thương Cung, trong lúc vô tình ta đã nghe được nàng ấy nói về chuyện chuẩn bị nghi thức đính hôn ở Phù Thương Cung. Mười ngày sau sẽ cử hành nghi thức này....."

Dung Sở: "....."

Thiếu nữ kia tiếp tục nói: "Chàng hãy nhắm lại mà xem, người có thể khiến Tà thiên sư động tâm chuẩn bị ý định đính hôn có thể có ai? Gần đây Vân Thanh La rất thân với Tà thiên sư. Ta nghe nói khi Vân Thanh La phiêu lưu ở Hạo Nguyệt Quốc và bị lạc đường, còn gặp phải sự tình cực kỳ hung hiểm, chính Tà thiên sư đã kịp thời xuất hiện, cứu nàng ấy ra. Hai người đã đồng hành cùng nhau, tất nhiên sẽ nảy sinh tình cảm. Thân phận hai người bọn họ tương đương nhau, hơn nữa còn trai chưa cưới nữ chưa gả, đính hôn cũng là chuyện giống như nước chảy thành sông....."

Dung Sở đầu tranh nói: "Những điều đó chỉ là phỏng đoán của nàng, chưa chắc đã là thật sự. Ta cũng không nghe thấy Vân Thanh La nhắc tới....."

"Nàng là nữ hài nhi, tất nhiên không tiện chủ động đề cập tới. Nhưng, trong phủ nàng cũng truyền ra tin tức, nói rằng gần đây Văn Thanh La có chuyện vui. Chẳng ngẫm lại mà xem, trong Phủ Thượng Cung truyền ra tin tức Tả thiên sư sắp sửa đính hôn, trong phủ Văn Thanh La truyền ra tin tức nàng ấy có chuyện vui..... Nếu như không phải bọn họ sắp đính hôn, sao có thể vừa khéo như vậy? Hoàn toàn trùng hợp!"

Dung Sở nói không nên lời. Sau một lúc lâu, hần nghen ra một câu: "Bất luận thế nào, chuyện này vẫn chưa hoàn toàn chắc chắn, có lẽ Tả thiên sư yêu thích nữ tử khác thì sao? Nàng cũng biết, tông chủ Hoa Vô Ngôn của Âm Dương Tông có quan hệ rất tốt với hần, có lẽ là bọn họ đã tu thành chính quả."

Thiếu nữ kia cười khúc khích: "Tả thiên sư và Hoa tông chủ đã quen biết nhau vài thập niên, nếu như thích nhau thì sớm đã tu thành chính quả, cần gì phải chờ tới tận bây giờ? Ta nghe nói Hoa tông chủ và Tả thiên sư dường như xảy ra một chút mâu thuẫn. Mấy ngày trước Hoa tông chủ tới bái phỏng Tả thiên sư, nhưng lại bị từ chối, Tả thiên sư căn bản không muốn gặp nàng. Sau đó không lâu thì truyền ra tin tức Tả thiên sư sắp sửa đính hôn, điều này chẳng phải rất rõ ràng, ý trung nhân của hần là người khác hay sao? Chẳng thử ngẫm lại xem, ngoại trừ Văn Thanh La còn có thể là ai? Gần đây còn có người nào tiếp cận được với Tả thiên sư?"

"Cố Tích Cửu cũng từng tiếp xúc với hần một khoảng thời gian....." Dung Sở buột miệng thốt ra.

Thiếu nữ kia cười nhạo: "Nàng? Chẳng hãy tỉnh táo lại đi! Sao có thể là nàng?! Tiểu nha đầu kia mới là chân chính miệng còn hôi sữa, người còn chưa nảy nờ!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 345: Không cần chấp bọn họ

Thiếu nữ kia cười nhạo: "Nàng? Chẳng hãy tỉnh táo lại đi! Sao có thể là nàng?! Tiểu nha đầu kia mới là chân chính miệng còn hôi sữa, người còn chưa nảy nờ! Hơn nữa, dung mạo nàng xấu như vậy, một cái đốm trên mặt khiến người nhìn là thấy buồn nôn. Ngay cả Dung Ngôn cũng coi thường nàng như vậy, sao Tả thiên sư sẽ đề ý tới nàng? Tả thiên sư đã ra mặt giúp nàng một lần ở trên Khái Thiên đài, chẳng qua là vì nể mặt thánh tôn nên trừng phạt những người đó mà thôi, không hề có ý gì."

Nói thật, mặc dù nha đầu kia là môn nhân của thánh tôn, nhưng ta cũng coi thường nàng. Ngay cả khi nàng không phải là phế vật, tu vi linh lực cũng chỉ đạt cấp 2, không khác gì với mọi người. Không hiểu sao ngay cả Bệ hạ cũng xem nàng giống như bảo bối. Hơn nữa, hai ngày sau nàng sẽ phải đi vào rừng rậm hắc ám, cơ hội sống sót quay ra là rất nhỏ, Tả thiên sư sao có thể chuẩn bị đính hôn với nàng sau mười ngày nữa? Chắc chắn không phải là nàng!"

Thiếu nữ kia phân tích rất rõ đạo lý.

Dung Sở dừng lại một lát: "Bổn vương tất nhiên biết, đó không phải là nàng..... Thật đáng giận, phụ hoàng còn muốn ghép ta và nàng thành một đôi! Hàng hoá Dung Ngôn không cần, muốn đưa nó cho bổn vương....."

"Cái gì?!" Thiếu nữ kia đột nhiên rít lên: "Bệ hạ muốn chàng cưới Cố Tích Cửu?!"

"Đừng hét!" Dung Sở nói: "Ta sẽ không đồng ý! Hừ, phụ hoàng thật bất công, muốn ghép Dung Già La và Văn Thanh La thành một đôi, còn muốn ta cưới xấu nha đầu kia!"

"Bệ hạ..... Bệ hạ nói vậy khi nào?" Thiếu nữ kia tức giận đến nỗi giọng nói cũng đều run rẩy.

"Bệ hạ không nói rõ, nhưng ta có thể cảm giác được ý này của ông ấy, thường xuyên khen xấu nha đầu kia ở trước mặt ta, còn muốn ta tiếp xúc với nàng nhiều hơn....."

"Vậy chàng đã tiếp xúc với nàng hay chưa?" Thiếu nữ kia cảm thấy không yên tâm.

"Đương nhiên là chưa! Từ sau khi rời khỏi Khái Thiên đài, bổn vương chưa từng gặp lại nàng. Hơn nữa, xấu nha đầu kia vẫn luôn bế quan luyện công, không có nhiều người nhìn thấy nàng."

Hai người tiếp tục nói chuyện, thỉnh thoảng lại cãi nhau vài câu, dần dần biến mất. Hiển nhiên là đã rời đi.

Dung Già La nhìn Cố Tích Cửu: "Tích Cửu, vì sao vừa rồi không để ta ra ngoài?"

Khi hai người kia đang nói lời vũ nhục Cố Tích Cửu, hần đã muốn ra đó giáo huấn bọn họ, nhưng không ngờ lại bị Cố Tích Cửu giữ chặt.

Cố Tích Cửu nhếch môi cười: "Không cần chấp nhặt bọn họ"

Dung Già La thở dài: "Ta chỉ không muốn thấy nàng chịu nhục mà thôi....."

"Đa tạ." Cổ Tích Cửu giờ tay uống một ngụm trà, ngồi ở chỗ kia dường như đang suy tư gì đó.

"Tích Cửu, nàng đừng để trong lòng những gì bọn họ đã nói....." Dung Già La còn tưởng rằng nàng đã bị những lời hai người kia nói công kích, không nhận được mở miệng an ủi.

"Chẳng qua chỉ bị chó sủa vài tiếng mà thôi, ta tất nhiên không để ở trong lòng. Đúng rồi, vừa rồi những gì Dung Sở nói là sự thật? Phụ hoàng ngươi thực sự có ý tác hợp cho ta và hắn?"

Dung Già La nắm chặt nắm tay ở trong ống tay áo: "Điều này ——"

"Điện hạ, ta muốn nghe lời nói thật."

"Phụ hoàng đúng thật là có ý này. Có một ngày, trong lúc vô ý ông ấy có nói với ta, nói rằng nàng và Thập Nhị đệ không thể có khả năng. Nhưng ông ấy cũng không muốn thất hứa với mẫu thân nàng lúc trước, nhất định phải để nàng làm dâu hoàng gia. Hơn nữa, nàng là môn nhân của thánh tôn, cần phải tìm một hoàng tử tôn quý xứng đôi với nàng. Ông ấy..... đã đề cập tới Dung Sở."

Cổ Tích Cửu nhú mày im lặng.

Tuyên Đế phái người giao thiệp mời tới cho nàng, nói rằng hôm sau sẽ mở tiệc rượu trong cung để tiễn nàng lên đường, chẳng lẽ ông ấy còn có tâm tư khác?

Muốn ghép nàng với Dung Sở cận bã kia thành một đôi?

Điều này thực sự rất có khả năng. Rốt cuộc, Tuyên Đế vẫn rất yêu mến tài năng, có một môn nhân của thánh tôn như vậy, ông ấy đương nhiên muốn gia nhập vào hoàng gia.

Và người cha rẻ tiền Cổ Tạ Thiên của nàng lại cùng một phe với Dung Sở, bảo sao Tuyên Đế sẽ không thuận nước đẩy thuyền.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 346: Mua bán này không lời chút nào!

"Tích Cửu, ta biết nàng vô tình đối với Dung Sở, nhưng nếu như bệ hạ trực tiếp tứ hôn cho nàng, nàng là thần tử tất nhiên không thể thoái thác. Ta có một chủ ý này, không biết nàng có muốn nghe hay không?"

"Chủ ý gì?" Cổ Tích Cửu nhướng mày.

"Thật ra ta cũng bị phụ hoàng thúc giục bức hôn, nhưng ta cũng giống như nàng, đều vô tình đối với hôn nhân. Không bằng nàng và ta hãy diễn một vở kịch. Nếu trong tiệc rượu phụ hoàng thật sự muốn tứ hôn cho nàng, ta sẽ cầu xin ông ấy tứ hôn nàng cho ta....."

Dung Già La ngẩng đầu chăm chú nhìn vào cặp mắt sáng ngời của Cổ Tích Cửu: "Yên tâm, mặc dù nàng và ta đính hôn cũng chỉ là để cho người ngoài nhìn xem. Nàng sẽ vẫn tự do như cũ, ta cũng sẽ không miễn cưỡng nàng điều gì. Sau này nếu nàng có người mình thích, ta tất nhiên sẽ buông tay thành toàn, cũng sẽ nghĩ cách giải trừ hôn ước này."

Cổ Tích Cửu: "....."

Cổ Tích Cửu trầm mặc một lát. Trên đại lục này, trừ phi người có cấp bậc địa vị giống như Đế Phất Y, nếu không ở dưới bầu trời này, đất nào mà không phải là đất của Thiên tử, ở trên mảnh đất này, người nào không phải là người dân của Thiên tử. Hoàng quyền lớn như trời, một khi thánh chỉ hạ xuống, không có người nào dám kháng chỉ không tuân.

Nếu như Tuyên Đế thật sự tứ hôn cho nàng ở trong tiệc rượu, chỉ sợ nàng không thể trực tiếp phản kháng ——

Nhưng dù sao nàng cũng là môn nhân của thánh tôn, Tuyên Đế dù tức giận, cũng không thể xử tử nàng, đúng không?

Hơn nữa, nàng sắp phải đi tới rừng rậm hắc ám, lúc trở ra sẽ không phải là thân phận này, vậy nàng còn sợ cái gì?

Dung Già La dường như đoán được một chút suy nghĩ của nàng, thở dài: "Tích Cửu, nàng là môn nhân của thánh tôn, nếu kháng chỉ không tuân thì phụ hoàng sẽ không thật sự lấy mạng của nàng, nhưng sẽ gây khó dễ cho người nhà của nàng, nghiêm trọng hơn có lẽ sẽ xử trảm cả nhà....."

Cổ Tích Cửu trầm mặc.

Chỉ vì một mình nàng mà khiến mấy trăm người của tướng quân phủ bỏ mạng.....

Mua bán này không lời chút nào!

Cố Tích Cửu nhớ tới những thị nữ đã tận tâm hầu hạ mình, các nàng trung thành và tận tâm đối với nàng, nàng không thể tổn hại tới mạng sống của những người này!

Không bằng đồng ý diễn vở kịch này với Dung Già La.....

Cuối cùng nàng cũng đồng ý, nhưng nàng cũng tuyên bố rõ ràng: "Điện hạ, ta chỉ xem điện hạ là bằng hữu, sau này bất luận ta có thể ra khỏi rừng rậm hắc ám hay không, hôn ước vẫn phải giải trừ."

Ánh mắt Dung Già La có chút buồn bã, ngay sau đó gật đầu: "Đó là đương nhiên. Ta nói sẽ không trói buộc nàng, hôn ước này có thể giải trừ bất cứ lúc nào. Nếu nàng không tin, hiện tại ta có thể viết công văn giải trừ hôn ước cho nàng, nàng có thể sử dụng nó bất cứ lúc nào."

Hắn đã nói đến mức như vậy, Cố Tích Cửu không có lý do nào mà không đồng ý: "Được! Vậy ở trên tiệc rượu, hãy hành sự tùy theo hoàn cảnh."

Vì cần phải diễn cho thật một chút, Dung Già La lấy ra một chiếc vòng ngọc đưa cho Cố Tích Cửu: "Tích Cửu, đây là tín vật."

Vòng tay kia vừa nhìn là biết không phải vật bình thường, nước ngọc cực tốt, giống như một dòng nước trong lòng bàn tay, còn có linh lực lấp lánh trên đó.

Thương Khung Ngọc vẫn luôn trầm mặc lập tức phản chấn cung cấp thông tin cho Cố Tích Cửu: "Chủ nhân, đây là vòng linh lực! Đeo nó vào có thể gia tăng linh lực, còn có thể dưỡng dung, giữ mãi thanh xuân. Đây là vật từ xưa tới nay đều do Hoàng hậu truyền cho Thái tử phi..... Toàn Phi Tinh Quốc chỉ có một chiếc này! Ngươi có thể có được nó, rất có lợi cho vết đốm trên mặt của ngươi. Nó có khả năng khiến vết đốm biến mất hoàn toàn——"

Nó đang không ngừng lái nhai ở trong đầu Cố Tích Cửu. Cố Tích Cửu nghe nó lái nhai xong, cho nó một câu: "Ừ, ít nhất nó đẹp hơn ngươi nhiều."

Thương Khung Ngọc: ".....!!!"

Nguyên thân của nó đẹp hơn chiếc vòng linh lực này nhiều! Lúc này nó xấu như vậy không phải do nàng yêu cầu hay sao?!

Nó đang cực kỳ buồn bực, Cố Tích Cửu lại bỏ cho nó một đao: "Tới, vòng tay quý giá như vậy, thả vào trong không gian của ngươi đi. Các ngươi có thể cùng nhau nuôi dưỡng tình cảm."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 347: Yến hội phong ba

Thương Khung Ngọc: "....."

Cố Tích Cửu dường như chợt nhớ tới điều gì: "Vụ án Nhạc Hoa Hầu đã kết thúc hay chưa?"

Dung Già La gật gật đầu: "Xem như đã kết thúc. Mặc dù mọi chứng cứ đều rất bất lợi đối với bọn họ, nhưng cuối cùng vẫn không có chứng cứ trực tiếp chứng minh bọn họ thật sự là hung thủ giết Nhạc Hoa Hầu. Thập Nhị đệ và Cố Thiên Tinh ở trong ngục vẫn luôn cắn chặt răng không khai, vì thế nên Tam Tư thẩm vấn mãi không được, chỉ có thể xác định bọn họ thật sự muốn hãm hại nàng."

Hơn nữa, Cố tướng quân thường xuyên khóc lóc kể lể muốn nhờ phụ hoàng, cầu xin phụ hoàng nể mặt quân công ở trong quá khứ, nể mặt nàng là môn nhân của thánh tôn mà buông tha tỷ tỷ của nàng..... Vì thế phụ hoàng đã suy nghĩ rất nhiều, cuối cùng quyết định thả bọn họ ra, nhưng không phải phóng thích vô tội, mà là lưu đầy.

Hai người đều bị biếm thành thứ dân, sung quân tới vùng đất hoang vu ba năm. Sau ba năm nếu như không có lỗi làm nào, sẽ được phép quay về kinh thành. Tuy nhiên, kiếp này của Thập Nhị đệ không thể lập vương, Cố Thiên Tinh vĩnh viễn sẽ là thường dân, không được gả cho con cháu quan lại. Phụ hoàng đã có ý này, đoán chừng mấy ngày nữa sẽ chính thức tuyên bố."

Cố Tích Cửu không nói thêm gì nữa, chỉ cúi đầu uống một ngụm trà.

Thật ra nàng cũng hiểu, Tuyên Đế đều không phải thật sự nể mặt Cố Tà Thiên nên mới xử nhẹ hai người kia, mà vì bản thân Tuyên Đế cũng rất muốn thả bọn họ. Rốt cuộc Dung Ngôn vẫn là hoàng tử, là nhi tử của ông..... Tuyên Đế nói như vậy chẳng qua thuận thể mà làm, tìm cho mình một bậc thang để xuống mà thôi.

Thật ra kết quả này cũng nằm trong dự đoán của Cố Tích Cửu, nhưng hiện tại chính tai nghe thấy thì trong lòng vẫn có chút không vui.

"Tiểu Thương, như thế này có được xem như ta đã báo thù giúp nguyên chủ hay chưa? Có phải ta quá tử tế hay không?" Cố Tích Cửu thăm hỏi Thương Khung Ngọc.

Thương Khung Ngọc cũng hơi rầu rĩ: "Có lẽ là đủ rồi! Nhưng chuyện này cũng không sao, hồn phách nguyên thân của ngươi là tiểu cô nương rất lương thiện, cho dù trong lòng nàng có bất bình cũng sẽ không đổ lỗi cho ngươi, sẽ không gây ra điều gì bất lợi đối với ngươi."

Cố Tích Cửu lại uống một ngụm nước, thờ ơ nói: "Nàng càng lương thiện ta càng muốn báo thù giúp nàng. Nói thật, ta tiếp nhận thân thể này càng lâu, ta càng cảm thấy đồng cảm hơn đối với nguyên chủ....."

Nàng dường như mơ hồ cảm thấy thân thể của nguyên chủ cũng từng là của chính nàng.

Chẳng lẽ nguyên chủ Cố Tích Cửu chính là nàng kiếp trước?

Không giống! Tính cách quá khác nhau! Chắc là không phải.

Cố Tích Cửu lắc lắc đầu, dập tắt ý tưởng không đáng tin cậy này đi.

.....Edit: EmilyTonFromWatpad.....

Lúc này là tháng ba, mùa Xuân ấm áp.

Mùa Xuân đã nhuộm màu những nhánh cây, nước trong Ngự Hoa Viên đã được rã đông, dòng suối chảy róc róc rách qua những tảng đá xanh. Phía dưới những tảng đá xanh khoảng năm mét, có một dòng nước chảy xuống hình thành một thác nước. Dòng nước không lớn lắm, giống như có vô số dây nhỏ trút xuống, dừng ở phía dưới một khối đá trắng, tạo nên những tiếng vang nhỏ giống như tiếng đàn cổ, sau đó lại róc rách chảy về nơi xa.....

Cách thác nước này không xa, có một tòa nhà giống như cung điện nước.

Đó là một chỗ nổi danh nhất trong Ngự Hoa Viên —— Thánh Cầm Lư Thuý Điện.

Tuyên Đế đã mở tiệc rượu tiễn Cố Tích Cửu ở đây.

Tiệc rượu lần này cực kỳ long trọng, gần như tất cả bá quan văn võ cùng với gia quyến đều tới dự.

Nam đo nữ xanh, mỗi người đều ăn diện long lẫy, vui vẻ phấn khích. Hơn nữa, thỉnh thoảng còn có cung nữ đi qua trong đó, cực kỳ náo nhiệt.

Tiệc rượu này không giống như thường lệ vẫn ngồi mỗi nhà một bàn, mà là ba người một bàn.

Đám quan viên ngồi cùng nhau, các phu nhân thì ngồi bàn khác. Đối với những công tử và tiểu thư đi cùng, bọn họ có thể ghép đôi với nhau, cũng ngồi cùng nhau ba người một bàn.

Theo yêu cầu của Quý Phi nương nương, chính là muốn để những người trẻ tuổi ngồi cùng nhau, khiến cho yến hội náo nhiệt hơn một chút.

Bởi vì mọi người cơ bản đều tới sớm, vì thế trước khi yến hội bắt đầu, mọi người đã dần dần làm quen với nhau, các nữ hài riu rít nói cười rất là náo nhiệt.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 348: Thiên đạo luân hồi tốt

Bởi vì tất cả đều ngồi theo ý thích của mình, vì thế sự kết hợp không hề giống nhau.

Một bàn có hai nữ một nam, có hai nam một nữ, cũng có ba người cùng giới tính ngồi chung với nhau.

Đương nhiên, cũng có người ngồi một mình, ví dụ như Tuyên Đế.....

Hiện tại vẫn còn nhiều người chưa đến, nhưng bàn ghế đều đã sắp xếp xong.

Bởi vì yến hội này chuẩn bị là để tiễn Cố Tích Cửu, vì thế lần này Cố Tích Cửu tất nhiên là tiêu điểm chú ý của mọi người.

Tương ứng, lão cha Cố Tạ Thiên của Cố Tích Cửu cũng trở thành tâm điểm.

Hai ngày qua Cố Tạ Thiên đã bị sút đầu mẻ trán. Hôm trước ông quá tức giận nên một kiếm cắt đầu Lãnh Hương Ngọc, mặc dù cảm thấy sảng khoái lúc đó, nhưng chuyện phiền toái cũng phát sinh không ít.

Đầu tiên, ông phải xử lý chuyện của Lãnh Hương Ngọc, thông cáo với bên ngoài bà ta bị bệnh mà chết, sau đó liệm một chiếc quan tài đơn giản rồi hạ táng bà ta.

Đương nhiên, ông không hạ táng bà ta vào trong phần mộ tổ tiên Cố gia, mà là chọn bừa một chỗ sườn núi hoang vắng để chôn.

Địa vị của nữ tử trong niên đại này thấp hèn, chỉ cần phạm vào bảy điều cấm kỵ, nhẹ thì bị ruồng bỏ, nặng thì bị xử tử. Nếu phạm phải sai lầm lớn, cho dù vứt vào trong lòng heo cũng sẽ không có người nào chú ý, quan gia cũng sẽ không truy cứu.

Hơn nữa, Lãnh Hương Ngọc xuất thân từ gia đình nhỏ, bên nhà mẹ đẻ cũng không mấy người thân thích, tính tình bà ta lại khắc nghiệt vô duyên. Vì thế khi bà ta đột tử như vậy, ngay cả nhà mẹ đẻ của bà ta cũng không muốn đứng ra giúp bà ta. Cố Tạ Thiên đưa cho bọn họ một ít bạc khiến bọn họ ngậm miệng.

Đáng tiếc cho một Lãnh Hương Ngọc, cả đời dùng mọi thủ đoạn tính kế để tranh đoạt địa vị.

Hại chết La Tinh Lam, tàn nhẫn với Cố Thiên Nặc, lừa gạt Cố Tích Cửu..... Cuối cùng lại có kết cục như vậy, cũng xem như thiên đạo luân hồi khá tốt, nhận hết báo ứng.

Sau khi ông xử lý xong chuyện của Lãnh Hương Ngọc, lập tức đi tìm Cố Tích Cửu, lúc này mới phát hiện nàng thật sự đã rời đi.

Chẳng những nàng rời đi, mấy thị nữ bên người nàng cũng rời đi luôn.

Những thứ ông đã đưa cho nàng đều được đặt ở trên bàn, rõ ràng là thật sự một dao cắt đứt quan hệ với ông ——

Cố Tạ Thiên vừa tức vừa giận nhưng lại bất đắc dĩ, La Tinh Lam sinh cho ông một đôi nhi nữ* đều có một thân ngao cốt, còn cùng nhau muốn đoạn tuyệt quan hệ với ông..... (Nhi: nhi tử/con trai; Nữ: nữ nhi/con gái)

Tuy nhiên, dựa theo quốc pháp của Phi Tinh Quốc, cha mẹ có thể đoạn tuyệt quan hệ nhi nữ, nếu cha mẹ thật sự đưa ra tuyên bố, đó mới thật sự là chặt đứt, quốc pháp cũng sẽ thừa nhận.

Nhưng nhi nữ đoạn tuyệt quan hệ với cha mẹ, đó chỉ giống như đang trút giận mà thôi, sẽ không được quốc pháp tán thành.

Ông có một mạng lưới thám tử rộng lớn, muốn hỏi thăm Cố Tích Cửu đi đâu tất nhiên rất dễ. Chạng vạng ngày hôm qua ông tới cửa tìm nàng, muốn tâm sự cùng nàng, nhưng không ngờ lại bị sập cửa, bọn thị nữ bên người Cố Tích Cửu căn bản không cho ông tiến vào, nói rằng cô nương có lệnh, không gặp người ngoài.

Cố Tạ Thiên thấy nữ nhi cứng nhắc như vậy, tất nhiên không muốn khiến cho quan hệ trở nên tồi tệ hơn, vì thế ông chỉ nói một câu "VẬY ĐÊM MAI BÀN TƯỚNG QUÂN SẼ TỚI ĐÓN CON DỰ TIỆC", sau đó rời đi.

Lúc chạng vạng hôm nay, ông quả nhiên mang theo xa giá đi tới đón nàng, nhưng không như mong đợi, Cố Tích Cửu căn bản không có ở đó, ông thậm chí không hỏi ra được nữ nhi này của mình rốt cuộc đã đi nơi nào.

Hoàng đế mở tiệc rượu, mọi người đều đã tới dự tiệc, không ai dám đến trễ, Cố Tạ Thiên tất nhiên cũng không dám.

Ông vừa sai người âm thầm tìm kiếm Cố Tích Cửu, vừa lẻ loi một mình đi dự tiệc.

Người đến dự tiệc đều là đại thần trong triều cùng với gia quyến, những đại thần này người nào không phải là cáo già xảo quyệt?

Mạng lưới tin tức của bọn họ cũng rất linh thông, sự tình phát sinh trong tướng quân trong phủ, mặc dù Cố Tạ Thiên đã dấu diếm rất tốt, nhưng vẫn bị mọi người nghe được. Bọn họ vốn dĩ không tin tưởng lắm, hiện tại nhìn thấy Cố Tạ Thiên lẻ loi một mình tiến đến, ánh mắt mọi người nhìn ông trở nên rất vi diệu, nói chuyện cũng mơ hồ mang theo ý thăm dò, khiến cho Cố Tạ Thiên cảm thấy cực kỳ khó chịu, ngồi ở chỗ kia gần như không nói lời nào.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 349: Đây cơ hội tốt để lộ mặt

Trong khi lắng nghe chư vị đồng僚 đàm luận, đặc biệt khi nhìn thấy mọi người đều có nhi nữ phụ nhân hiện thực, trong lòng ông càng cảm thấy hụt hẫng.

Năm đó lúc ông mới làm tướng quân, nhi tử Cố Thiên Nặc bị trắc nghiệm ra tư chất thiên tài, ông chẳng những rất vui, La Tinh Lam cũng rất vui vẻ cùng

ông. Nữ tử mạnh mẽ bốc lửa như vậy giống như một hải tử lôi kéo ông nhảy lên nhảy xuống, xoay vòng quanh ông.

Khi bọn họ tham gia cung yến, nàng không ngại ngồi nắm tay ông cùng nhau xuống xe, phu thê ngồi chung một chỗ, nàng còn ân cần gấp đồ ăn cho ông.

Nàng biết tất cả khẩu vị của ông, gấp đồ ăn đều là gỏi đúng chỗ ngứa.

Lúc đó, không biết bao nhiêu người ghen tỵ, nói rằng ông có được một phu nhân tốt, vừa xinh đẹp, vừa có công phu cao, cũng rất nhiệt tình, ngay cả Tuyên Đế cũng hâm mộ ông.....

Vào thời điểm đó, mỗi ngày trong lòng ông đều nở hoa, trong lòng trong mắt La Tinh Lam tất cả đều là ông, còn tràn đầy tự tin nói rằng phải sinh cho ông một tá nhi nữ, mỗi người đều là thiên tài, khiến ông trở thành người uy phong nhất Phi Tinh Quốc.....

Thật đáng tiếc, người có phúc lại không biết hưởng phúc, còn thích được voi đòi tiên.....

Khi phu thê ân ái, ông cũng phạm phải bệnh chung của mọi nam nhân, nhìn thấy đồng liêu mỗi người đều thê thiếp thành đàn, ông âm thầm ngưỡng mộ, vì thế mới khiến cho Lãnh Hương Ngọc có cơ hội bước vào cuộc đời của ông.....

Sau này cuối cùng ông cũng thê thiếp thành đàn, nhưng lại mất đi thứ quan trọng nhất.

Ông đối xử rất tốt với Lãnh Hương Ngọc, cũng đối xử rất tốt với những thiếp thị khác, tất cả chẳng qua chỉ là nhục dục nam nữ, không có nhiều tình cảm.

Hơn nữa, Lãnh Hương Ngọc nhìn qua là một người khôn ngoan, nhưng không thể so sánh được với những tiểu thư khuê các chân chính, khi đi ra cửa vẫn có chút rụt rè, mặc dù sau này có tốt hơn một chút, nhưng cũng chỉ là phu nhân bình thường tầm thường mà thôi, không có chút xuất sắc nào.

Ông rốt cuộc không thể tìm thấy cảm giác ấm áp rung động giống như khi còn ở bên La Tinh Lam.....

Mọi người luôn nhận ra tầm quan trọng của người khác sau khi mất họ. Đáng tiếc, trên đời này không có thuốc hồi hận để ăn, tất cả mọi thứ đều không thể quay trở lại được nữa! (人总是彻底失去以后才明白对方的重要, 只可惜这世上没有后悔药可以吃, 一切的一切都回不去了!)

"Cố tướng quân, lệnh ái thật là vinh dự, được bệ hạ tự mình mở tiệc tiễn nàng." Một vị đối thủ ghen tỵ mở miệng.

"Đó là vạn tuế long ân, lão phu sợ hãi." Cố Tạ Thiên thuận miệng trả lời đơn giản.

"Ha ha, vạn tuế gia không phải nể mặt ngài, mà là nể mặt thánh tôn. Cố tướng quân, ngài nên hiểu rõ điều này." Có người cười khế.

Cố Tạ Thiên: "....."

"Đúng rồi, vì sao lệnh ái và lệnh lang không đến cùng tướng quân? Đây chính là cơ hội tốt để lộ mặt."

Cố Tạ Thiên vốn không giỏi giao tiếp, không thể không đáp ứng.

Có người lại cười: "Thật ra Cố tướng quân có nữ nhi tốt như vậy thì nên lộ mặt sớm hơn, vạn tuế gia còn nể mặt Cố lục tiểu thư mà phong thưởng cho lệnh lang, phong lệnh lang làm Phiêu Kị Đại tướng quân....."

Trong triều đình có rất nhiều đối thủ, Cố Tạ Thiên là võ sĩ, rất giỏi trong việc hành quân đánh giặc, nhưng tranh luận trên triều ông liền lúng túng, thường xuyên ấp úng không biết nên nói cái gì.

Hiện tại bị người tóm được cơ hội, tất nhiên bắt đầu khiêu khích trêu chọc ông, lời nói mang theo gai nhọn kẹp dao giấu kiếm, khiến cho mặt già của Cố Tạ Thiên liên tục tái xanh.

Ông hận không thể đâm mấy quyền vào mặt những người này rồi bỏ chạy cho xong việc, những mệnh quan triều đình lại không thể đánh, vì thế ông chỉ có thể chịu đựng.

Ông là một người không khéo léo, cực kỳ ngay thẳng, vì thế ngay cả trong cùng phe phái, ông cũng không có bằng hữu chân chính. Lúc này nhìn thấy ông bị "công vây" như vậy, những người này chỉ nhìn ông và xem đó như một trò cười, thỉnh thoảng còn chêm vào đôi câu.

Khi bên trong đại đường rất hỗn loạn, bên ngoài có tiếng thái giám bẩm báo, Thái tử Dung Giả La, Bát vương Dung Triệt, tứ vương Dung Sở đều đã tới.

Mọi người tất nhiên là hành lễ một vòng, đợi ba vị hoàng tử ngồi xuống, mọi người mới lần lượt ngồi lại chỗ cũ.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 350: Nhưng nàng có tài

Thân phận ba vị hoàng tử tôn quý, tất nhiên mỗi người đều ngồi riêng một bàn.

Một lát sau, Định Bắc Hầu thế tử Long Mặc Ngôn cũng tới.

Ba vị trong tứ công tử kinh thành đều đã tới, tất nhiên là hết sức đẹp mắt, những nữ hài tử đều lần lượt cảm thấy mình đến đây không vô ích chút nào.

Không biết bao nhiêu ánh mắt của nữ hài tử đều dừng ở trên người bọn họ.

Có nữ tử lớn mật, dứt khoát đi tới bên cạnh bàn của Long Mặc Ngôn và dò hỏi có thể ngồi xuống hay không?

Long Mặc Ngôn là vị quân tử ôn tồn lễ độ, tất nhiên sẽ không cự tuyệt.

Vì thế, ngồi bên cạnh hắn có hai vị oanh oanh yến yến.

Cũng có những nữ hài thân phận cao quý, hết sức tự tin tới dò hỏi Dung Triệt có thể ngồi cùng bàn với hắn hay không, nhưng lại bị Dung Triệt phe phẩy cây quạt mỉm cười cự tuyệt. Bọn họ cảm thấy mặt mũi lui ra.

Đối với Dung Già La, hắc trời sinh đã mang theo ánh hào quang người sống chớ gần, cho dù nữ tử có lá gan can đảm đi tới gần bàn của hắn, bị ánh mắt lạnh băng của hắn nhìn một cái liền không dám đi chuyện nữa.

Trong khi Dung Sở rất nổi tiếng với các nữ tử, hắn luôn thể hiện một chút thương hương tiếc ngọc, để hai vị nữ tử ngồi xuống bên người.

Nhưng khi nhìn thấy Dung Già La và Dung Triệt đều một mình một bàn, hắn lại cảm thấy thật mất mặt khi ngồi chung với người khác. Vì vậy cuối cùng hắn cũng ngồi một mình, nhưng bàn của hắn lại rất gần với bàn của nữ nhi Thừa tướng Lan Chiêu Nhi.

Hoàng đế ấn định thời gian là giờ Dậu, khi chỉ còn khoảng một khắc (15 phút) thì Tuyên Đế tới.

Mọi người đều đứng lên hành lễ, ánh mắt Tuyên Đế đảo qua trong điện một vòng, khẽ nhíu mày. Sau đó ông quay qua nhìn Cố Tạ Thiên: "Cố ái khanh, vì sao lệnh ái vẫn chưa đến?"

Trong lòng Cố Tạ Thiên cũng lo lắng muốn chết, trên trán toát ra mồ hôi lạnh, đành phải nói: "Tiểu nữ..... Tiểu nữ có việc nên tới muộn, nhưng sẽ nhanh tới....."

Có người cười lạnh: "Cố lục tiểu thư nay đã khác xưa, bây giờ là môn nhân thánh tôn nên hơi tự phụ một chút. "

Có người tiếp lời: "Nhưng cho dù tự phụ đến đâu cũng không nên tự phụ trước chư vị hoàng tử và bệ hạ, đúng không? Không ngờ nàng lại khiến bệ hạ phải chờ!"

"Ha ha, nữ tử không có tài thì thường có đức, Cố lục tiểu thư thì hoàn toàn ngược lại. Nàng không có tướng mạo không có đức nhưng lại có tài, thật tốt khi nàng vẫn rất tự hào về bản thân, đúng không?"

Những đối thủ của Cố Tạ Thiên chỉ cần tóm được cơ hội là lập tức mở miệng trào phúng khiêu khích.

Đương nhiên, bọn họ cũng không dám nói quá phận. Rất cuộc, thân phận của Cố Tích Cửu vẫn là môn nhân đế tôn, nếu nói nhiều câu bị truyền tới lỗ tai của Tả thiên sư, đoán chừng sẽ bị trừng phạt nặng nề, mất nhiều hơn được.

Tuyên Đế thật ra rất coi trọng, giờ tay ngăn đám quần thần bắt nạt lại: "Cửu nhi là hài tử thủ tín, hiện tại nàng chưa tới có lẽ đang bị vương bận gì đó, mọi người tạm thời đừng nóng nảy. Cố ái khanh cũng đừng nôn nóng."

Tuyên Đế lại nhìn Dung Sở: "Lão tứ, chờ Cửu nhi tới thì để nàng ngồi cùng bàn với con. Người trẻ tuổi nên ngồi cùng nhau mới náo nhiệt một chút."

Dung Sở ngay người ngẩn ngơ, không ngờ rằng ác mộng đã trở thành sự thật, lập tức thốt lên: "Để nàng ngồi ở chỗ nhi thần chỉ sợ không thích hợp....."

Hắn mới không muốn ngồi cùng với sừ bát quái kia!

Sớm biết phụ hoàng sẽ an bài như thế, vừa rồi hắn đã cho phép hai vị oanh oanh yến yến ngồi ở bên cạnh! Hắn hối hận!

Tuyên Đế nhíu mày, không ngờ nữ tử này lại không cho ông mặt mũi như vậy! Khi ông đang muốn nói gì đó, Dung Già La bên cạnh đã mở miệng: "Phụ hoàng, đợi lát nữa Tích Cửu đến thì ngồi bên cạnh nhi thần là được, nhi thần đang có chuyện muốn thỉnh giáo nàng."

Mọi người: "....."

Dung Triệt lắc lắc cây quạt mỉm cười: "Nàng cũng có thể ngồi bên cạnh nhi thần."

Dung Sở đang ước gì bọn họ nói một tiếng này, lập tức nói: "Phụ hoàng, ngài thấy Thái tử ca ca và Bát đệ đều muốn để Cố lục tiểu thư ngồi bên cạnh

mình, nhi thần không dám cướp công người khác."

Mọi người tiếp tục: "....."

Nhóm người bên phe phái Thái tử không nhận được ca ngợi chủ tử nhà mình, không yêu dung mạo chỉ yêu tài năng, như vậy mới có thể trở thành quân vương tốt ở trong tương lai!

~~~~Hết chương 350~~~~

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 351: Hãy để Tích Cửu tiểu thư ngồi bên nhi thần

Trong khi đó, phe phái của Tử hoàng tử lại cười trêu chọc: "Thái tử diện hạ thật là phong độ! Chỉ sợ đến lúc đó bên người chính là cô chứ không phải hoa, Thái tử sẽ cảm thấy ăn uống mất ngon."

Đây là đang có ẩn ý nói Cố Tích Cửu là một người xấu xí.

Cố Tạ Thiên nghe thấy vậy thì cảm thấy không vui, không nhận được nói: "Chư vị nói chuyện hãy lịch sự một chút, tiểu nữ nửa năm nay gần như đã tái sinh....."

Có người không nhận được cười: "Cố tướng quân, hãy để ta nói sự thật. Lệnh ái có thể nói là có tài năng, điều này mọi người đều biết, nhưng dung mạo thì... ha ha!"

Có người hỏi Dung Triệt, nghe nói hắc có vẻ gần gũi với Cố Tích Cửu trong tám năm qua: "Bát vương gia có lẽ gần đây từng gặp qua Cố tiểu thư, đúng không? Có phải nàng đã thay đổi hay không?"

Dung Triệt cười như không cười, cũng không thẳng thắn trả lời: "Nàng có thay đổi hay không, đợi lát nữa nàng tới sẽ biết. Hiện tại có cần phải bàn luận về chuyện này hay không?"

Cùng lúc đó, bên ngoài bỗng nhiên có người bẩm báo: "Môn nhân thánh tôn Cố lục tiểu thư giá lâm."

Chính chủ cuối cùng cũng tới!

Vô số đôi mắt đều cùng nhau nhất trí nhìn về phía cửa.

Dưới sự dẫn đường của cung nhân, một người thiếu nữ nhẹ nhàng bước tới.

Sau đó, mọi người ngậy người!

Thiếu nữ kia mặc một chiếc váy màu xanh, dáng người cao gầy, thướt tha yếu điệu, lông mày thon dài, mắt phượng hơi cong, đôi mắt đen sẫm, toát lên một sự lạnh lùng. Mũi nàng cao thẳng, độ cong của đôi môi đỏ rất đẹp, no đủ thanh tú, hơi khẽ mím lại.

Mái tóc đen của nàng nửa rối tung, rũ xuống ngang eo, giữa trán treo một viên ngọc bích lấp lánh.

Trên người nàng mang theo một luồng không khí lạnh lùng thờ ơ, giống như bức tranh thủy mặc mưa bụi Giang Nam, khiến cho khí thế ngát trời vốn có trong đại sảnh nháy mắt lạnh xuống.

Nàng rất đẹp, vẻ đẹp rất thanh lịch!

Nàng cũng rất lạnh lùng, sự lạnh lùng giống như một thanh kiếm tuyệt thế được giấu ở trong vỏ của nó!

Trong số những nữ quyến ở đây, nữ nhi Lan Chiêu Nhi nhà Thừa tướng vốn xinh đẹp nhất, nhưng sau khi nữ tử này tiến vào, trông Lan Chiêu Nhi không có gì khác biệt nữa!

Đây là Cố Tích Cửu? Vị Cố Tích Cửu được xưng là sừ bát quái kia sao?!

Không..... Không phải chứ??

Chẳng qua mới nửa năm không gặp, nàng có thể hoàn toàn thay đổi thành như vậy?!

Có người cảm lòng không dậu nhìn về phía sau lưng nàng, nhìn xem có phải chính chủ ở phía sau nàng vẫn chưa tiến vào hay không.

Nhưng cũng có những đôi mắt sáng, phát hiện ra nét mặt của nữ tử này có chút giống với tiểu nữ tử ngày đó bị thí nghiệm ở trên Khai Thiên đài. Có người mắt sắc còn nhận thấy đốm đỏ trên trán nàng đã phai nhạt, nếu không nhìn kỹ căn bản không thể nhìn ra.

Dưới những ánh mắt sáng ngời như tuyết của mọi người, Cố Tích Cửu nhìn thẳng bước tới phía giữa, hành lễ về phía trước: "Bệ hạ, Tích Cửu tới muộn, vạn mong thứ lỗi."

Nàng là môn nhân của thánh tôn, có thể không cảm phải quỳ lạy đối với hoàng đế, nhưng hành lễ bình thường thì vẫn nên có.

Đôi mắt Tuyên Đế cũng trở nên sáng ngời, đáy mắt hiện lên một sự phức tạp.

Hiện tại Cố Tích Cửu giống như một viên ngọc đẹp, sau khi loại bỏ bề mặt thô ráp, phát ra ánh sáng lộng lẫy, khiến người gần như không rời mắt được.

Nàng không chỉ tái sinh, quả thực nàng giống như đã thay đổi thành người khác!

Quan trọng hơn, dung mạo của nàng có bốn năm phần giống với La Tinh Lam năm đó, đặc biệt lông mày càng là giống nhau như đúc!

Tuyên Đế vẫn rất nể mặt nàng: "Không xem là muộn, canh giờ vừa vặn khéo."

Nàng thật sự tới rất đúng giờ.

"Tích Cửu, ngươi có thể....." Tuyên Đế đang muốn chọn một chỗ ngồi hợp lý cho Cố Tích Cửu, Dung Sở bỗng nhiên đứng lên: "Phụ hoàng, có thể để Tích Cửu tiểu thư ngồi bên người nhi thần hay không?"

Mọi người: "....."

Có người đã biến sắc mặt, đặc biệt là Lan Chiêu Nhi ngồi gần bên Dung Sở, sắc mặt càng trở nên cực kỳ khó coi!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 352: Giấc tới thì đánh, nước lên nâng nền

Tuyên Đế liếc mắt nhìn Dung Sở một cái, ông vẫn còn có chút tức giận với tiểu tử này vừa rồi làm mất mặt ông, vì thế cố ý nói: "Lão tứ, chẳng phải vừa rồi không muốn....."

Ông còn chưa nói dứt lời, Dung Sở đã ngắt lời: "Vừa rồi phụ hoàng muốn an bài Tích Cửu cô nương ở bên cạnh nhi thần, lúc này tất nhiên không cần phải đổi ý. Thân phận của Tích Cửu cô nương như thế, tất nhiên không thể tùy tiện ngồi bất cứ nơi nào, ngồi bên này vẫn thích hợp hơn."

Hắn dường như lo sợ Cố Tích Cửu sẽ từ chối ngồi xuống cạnh mình, vì thế tiến lên nắm lấy tay nàng.

Cố Tích Cửu nhanh nhẹn lùi một bước, đừng nói Dung Sở muốn động tới tay nàng, ngay cả một góc áo của nàng cũng không đụng tới!

Sau khi Cố Tích Cửu lui về phía sau một bước, thật tình cờ lại lùi về hướng Dung Triệt, dưới chân dường như bị vướng một cái, cả người hơi lao đảo, vừa lúc ngồi ngay bên cạnh Dung Triệt.

Dung Triệt dùng một tay đỡ lấy nàng, mỉm cười: "Đa tạ Cố tiểu thư chiếu cố, mời ngồi, mời ngồi."

Bàn tay của hắn ấm áp, nắm ở trên cổ tay nàng giống như có dòng nước ấm chảy qua.

Cố Tích Cửu yên lặng rút tay mình về, mỉm cười: "Đa tạ."

Trong lòng nàng lại khẽ nhúc nhích, vừa rồi nàng cũng không muốn ngồi ở đây, nhưng khi thối lui lại vô tình va phải góc bàn, mới bị loạn choạng. Nếu nàng không thuận thế ngồi xuống, đoán chừng nàng sẽ ngã thẳng vào trong lòng ngực của Bát vương gia!

Là trùng hợp? Hay là do Bát vương gia âm thầm phá rối?

Khả năng hắn âm thầm phá rối có lẽ không lớn, đúng không?

Nàng gần như biết công phu của vị Bát vương gia này cao hơn Dung Sở một chút, nhưng lại kém Dung Già La một chút, đáng lý sẽ không có năng lực tính kế chuẩn xác như vậy ——

Với công phu của hắn, nếu như âm thầm ra tay, nàng vẫn có thể phát hiện ra được.

Có lẽ vừa rồi chỉ là trùng hợp.

Dung Sở bị mất mặt, khuôn mặt hơi tối sầm lại đứng ở nơi đó, nhưng hẳn lại không thể làm gì để trút giận. Hắn liếc mắt nhìn chăm chăm Cố Tích Cửu một cái, ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Thì ra Cố lục tiểu thư muốn ngồi bên cạnh lão Bát."

Cố Tích Cửu mỉm cười: "Rượu trên bàn này không tệ." Nàng rót một chén rượu, nhẹ nhàng nhấp một ngụm.

Dung Sở: "....." Chẳng phải rượu ở chỗ nào cũng đều giống nhau hay sao?! Đó đơn giản chỉ là cái có!

Trong lòng hắn bức bối không thể phát ra, phát ổng tay áo trở lại chỗ ngồi của mình.

Thật ra khi Cố Tích Cửu vừa nhìn thấy sự an bài của Tuyên Đế, mơ hồ cũng biết những gì mình nghe thấy ở trà lâu ngày ấy không hề giả, Tuyên Đế thật sự cố ý ghép nàng và Dung Sở thành đôi.....

Vậy nàng chỉ có thể giảc tới thì đánh, nước lên nâng nền.

Nếu thật sự vạn bất đắc dĩ sẽ dùng tới kế hoạch đã thương lượng với Dung Già La.

Bàn của Dung Triệt nằm cạnh bàn của Dung Già La, vì thế chỗ ngồi của Cố Tích Cửu cũng rất gần hắn ta.

Khóe miệng Dung Già La cong lên khi nâng chén rượu của mình về phía nàng, Cố Tích Cửu cũng đáp lại hắn bằng cách nâng chén lên.

Thái Tử Dung Già La luôn luôn lạnh lùng, đến mức mọi người muốn nhìn thấy nụ cười của hắn còn khó hơn so với lên trời, lúc này nhìn thấy hắn mơ hồ mỉm cười, tất cả mọi người đều cảm thấy chấn động.

Dung mạo của hắn vô cùng tuấn mỹ, khi mỉm cười giống như băng tan, rung động lòng người, khiến cho đám nữ tử đều ngây ngẩn cả người!

Đương nhiên trong lòng bọn họ cũng có chút hụt hẫng.

Đa số những nữ tử ở đây đều là nữ nhi trọng thần trong triều, rất nhiều người có phụ thân giữ cấp bậc còn cao hơn cả Cố Tạ Thiên.

Các nàng tất nhiên cũng nghe đồn về Cố Tích Cửu, không những là phế tài mà còn xấu xí.

Nhưng không ngờ Cố Tích Cửu mà các nàng từng xem thường ở trong mắt, thậm chí còn xem thường sự tồn tại của nàng.....

Hiện tại nàng lại giống như cá mọt xoay người, biến đổi nhiều như thế!

Chẳng những nàng hiểu biết về y thuật, nàng còn là môn nhân của thánh tôn.....

Lúc đầu các nàng tự an ủi rằng, cho dù Cố Tích Cửu là môn nhân của thánh tôn thì sao?

Nàng xấu xí như thế cũng sẽ không thể thu hút bất kỳ ánh mắt nam nhân nào.

Vì thế vừa rồi khi nhìn thấy Dung Sở cự tuyệt đề nghị của hoàng đế, các nàng đều âm thầm vui mừng. Tâm lý các nàng có chút cân bằng hơn.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 353: Vì sao nàng chiếm hết lợi thế?

Nhưng khi Cố Tích Cửu vừa mới tiến vào, nàng gần như đã thu hút tất cả ánh mắt của mọi người, điều này khiến cho trong lòng các nàng bắt đầu bốc lên ngọn lửa ghen tỵ.

Mặc dù biểu hiện của Dung Sở khi nhìn thấy nàng càng khiến các nàng thêm đố kỵ hơn, nhưng điều này cũng nằm ở bên trong dự kiến của các nàng. Rốt cuộc, Dung Sở vẫn luôn là người háo sắc, trong phủ đã có rất nhiều cơ thiệp.

Nhưng Dung Già La lại chưa từng gần gũi nữ sắc!

Hắn không hề để mắt tới bất luận mỹ nữ nào, không ngờ lúc này cũng mỉm cười với Cố Tích Cửu! Hắn dường như còn nâng chén hướng về phía nàng kính rượu!

Dựa vào đâu? Dựa vào đâu mà nàng lại chiếm hết tất cả lợi thế?!

Sự ghen tỵ của những nữ tử đó càng ngày càng tăng, đặc biệt là nữ nhi của Thừa tướng Lan Chiêu Nhi, người luôn quan tâm tới Dung Sở càng gần như đỏ cả mắt!

Sau khi uống vài chén rượu, nàng ta bắt đầu khiêu khích: "Cố tiểu thư bây giờ giống như chim sẽ biến thành phượng hoàng, phẩm giá cũng tăng lên nhiều, ngay cả vạn tuế gia cũng không để ở trong mắt." Nàng ta vừa mở miệng đã lập tức phóng đại tội danh cho Cố Tích Cửu.

Nhưng Cố Tích Cửu lại rất bình tĩnh trả lời: "Vì sao lại nói như thế?"

"Bệ hạ đích thân mở tiệc tiễn người, đó là một vinh dự lớn bao nhiêu? Người không biết ơn thì thôi, còn có ý tới chậm, khiến bệ hạ phải chờ người! Môn nhân thánh tôn cũng không thể kiêu ngạo, cuồng vọng và không biết lễ nghĩa như thế, đúng không?"

"Đúng vậy, đúng vậy, quá kiêu ngạo! Hoàn toàn không tôn trọng bất cứ người nào!?"

"Đúng vậy, thật là bực mình."

"Hừ, nữ tử không có tài thường có đức tính tốt, người kiêu ngạo cuồng vọng như thế, cho dù có ngoại hình đẹp thì sao? Không có đức hạnh....."

"....." Chúng nữ tử lần lượt phụ họa, kèm theo đó là những lời khiển trách.

Cố Tích Cửu vẫn yên lặng lắng nghe, một lát sau nàng mới hỏi một câu: "Các người đã nói xong chưa?"

Chúng nữ tử: "....."

"Nếu các người đã nói xong rồi, hãy để ta đây nói một câu." Cố Tích Cửu nói giọng bình tĩnh, quay đầu nhìn về phía Tuyên Đế: "Bệ hạ, dân nữ nhớ rõ trên thiệp mời có viết, giờ Dậu bệ hạ sẽ mở tiệc, dân nữ có nhớ lầm hay không?"

Tuyên Đế lắc đầu: "Người nhớ không lầm, đúng thật là giờ Dậu sẽ bắt đầu khai yến. "

Cố Tích Cửu lại hỏi hoạn quan đứng ở cửa: "Vị công công này, Tích Cửu vào cửa lúc nào? Có đến muộn hay không?"

Hoạn quan trông cửa khó xử nhìn về phía Tuyên Đế, Tuyên Đế nói: "Người cứ ăn ngay nói thật là được."

Hoạn quan trông cửa lúc này mới khom người nói: "Cố tiểu thư tới rất đúng giờ, không hề đến muộn."

Cố Tích Cửu khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía đám người Lan Chiêu Nhi: "Chư vị đều nghe thấy rồi chứ? Tích Cửu đã đúng như lời hứa, không hề tới chậm nửa khắc, sao có thể nói ta kiêu ngạo cuồng vọng?"

Chúng nữ tử: "....."

Lan Chiêu Nhi: "..... Người... người còn tới muộn hơn cả bệ hạ ——"

"Đó là ân sủng của bệ hạ, Tích Cửu vô cùng cảm kích. Nhưng nghe giọng điệu của Lan tiểu thư, dường như cũng cảm thấy không vui khi bệ hạ tới muộn?"

Lời buộc tội quá đáng này khiến cho Lan Chiêu Nhi toát ra mồ hôi lạnh trên trán. Nàng ta biết đã bị đối phương bắt được lỗi trong lời mình nói, vì thế nàng ta vội vàng cãi lại: "Ta không có ý đó! Người đừng chỉ trích lung tung! Ta..... Ta tuyệt đối không có ý này!"

Cố Tích Cửu mỉm cười: "Ta? Ở trước mặt bệ hạ mà Lan tiểu thư cũng dám tự xưng 'ta'? Đây cũng không đơn giản phải là kiêu ngạo cuồng vọng, mà chính là tội đại bất kính! Thì ra đây là lễ nghĩa của Lan tiểu thư, lĩnh giáo!"

Lan Chiêu Nhi: "....."

Trên trán nàng ta đã toát đầy mồ hôi. Khi nàng ta hơi hé miệng đang muốn nói tiếp, Lan thừa tướng đã lạnh giọng ngắt lời: "Nghịch súc, cầm miệng!"

Lan Chiêu Nhi sợ hãi tới mức không dám nói nữa.

Lan thừa tướng quay về phía Tuyên Đế tạ tội thay nữ nhi.

Tội đại bất kính có thể lớn có thể nhỏ. Lớn có thể trực tiếp chém đầu, nhỏ có thể xem nhẹ tới mức bỏ qua.

Tuyên Đế chọn cách phớt lờ, vẫy vẫy tay: "Mặc dù lệnh ái thất lễ, nhưng rốt cuộc tuổi vẫn còn nhỏ, không cần so đo."

Vì thế Lan thừa tướng một lần nữa cảm động đến nỗi rơi nước mắt, dập đầu tạ ơn.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 354: Quan trọng là tiến bộ nhanh!

Tuyên Đế đợi ông ta tạ ơn xong, lúc này mới mở miệng: "Lan ái khanh, lệnh ái ngây thơ hồn nhiên, nhưng thật ra rất thẳng thắn. Cây không thể mọc thẳng nếu không chặt nó, nếu tiếp tục phát triển mà không làm gì, có thể nói sẽ khó thành công."

Những lời này thật ra mơ hồ có ẩn ý nói rằng, thiếu nữ này là người thiếu sự quân giáo. Lan thừa tướng tất nhiên hiểu được điều này, trong lòng cảm thấy rất tệ, vội vàng lời kéo nữ nhi quý xuống tạ ơn lần nữa: "Thần tạ ơn bệ hạ dạy bảo, thần chắc chắn sẽ quân thúc nòng, để nàng hiểu biết lễ nghĩa....."

Một hồi phong ba nhỏ nhỏ cứ như vậy trôi qua.

Lan Chiêu Nhi không dám gây rắc rối nữa, những nữ tử khác cũng nhận ra lúc này hoàng đế sẽ ủng hộ Cố Tích Cừ, mặc dù trong lòng các nàng khó chịu, nhưng cũng không dám nói gì thêm.

Tuyên Đế nhìn về phía Cố Tích Cừ: "Cừ nhi, ngày mai ngươi sẽ phải tiến vào rừng rậm hắc ám hắc, ngươi đã chuẩn bị như thế nào rồi?"

"Tạ bệ hạ quan tâm, Tích Cừ đã chuẩn bị xong."

"Ồ, vậy thì tốt. Hiện tại linh lực của ngươi là cấp mấy?"

"Hồi bệ hạ, cấp 4."

Mọi người: "....."

Nửa năm thăng lên hai cấp? Nàng đang đùa hay sao?!

Trên đại lục này, chỉ có nhân tài có linh lực cấp 5 trở lên mới có thể phán đoán được phẩm cấp linh lực của đối phương khi ra tay tấn công người đó. Không giống như những tuyệt đỉnh cao thủ như đám người Đế Phát Y, có khả năng liếc mắt một cái đã nhìn ra phẩm cấp linh lực của người khác.

Những người ở đây người tất nhiên cũng không thể nhìn ra được, nhưng may mắn trong cung có băng tinh ngọc chuyên dùng để thí nghiệm phẩm cấp linh lực. Tuyên Đế sai người mang nó tới, thí nghiệm Cố Tích Cừ ngay tại hiện trường.

Dưới sự chăm chú của vô số đôi mắt, bàn tay nhỏ trắng như tuyết của Cố Tích Cừ ấn ở trên băng tinh ngọc. Trên băng tinh ngọc, cây cột tượng trưng cho phong linh căn nhanh chóng dâng lên, sau đó dừng lại ở vị trí cấp 4. Trong khi đó, cây cột tượng trưng cho hỏa linh lực nhảy lên tới cấp 1,5.

Những lời nàng nói chính là thật sự, nàng thật sự đã đạt tới linh lực cấp 4, hơn nữa còn là phong linh lực!

Mọi người nhìn nàng bằng ánh mắt tràn đầy kinh ngạc không tin.

Đương nhiên, phần lớn các đại thần trong triều đều rất vui mừng. Rốt cuộc có một thiên tài luyện công như thế là người Phi Tinh Quốc, tất nhiên cũng là niềm tự hào của Phi Tinh Quốc!

Sau khi Vân Thanh La bị trắc nghiệm ra đệ tử thiên bẩm đệ, thần dân Thiên Tinh Quốc vốn có một loại cảm giác mất mát, cảm thấy mặc dù Cố Tích Cừ của nước mình là môn nhân thánh tôn, nhưng rốt cuộc linh lực thấp kém, không thể so sánh với Vân Thanh La đã tu luyện gần như đạt tới cấp 7.

Nhưng hiện tại nhìn thấy thành tích của Cố Tích Cừ, mọi người lại có cảm giác tự hào!

Vân Thanh La là thiên tài linh lực, trong khi Cố Tích Cừ lại là thiên tài luyện công!

Đại lục này chưa từng có người nào tu luyện lên cấp nhanh như nàng!

Khởi điểm thấp không quan trọng, quan trọng là tiến bộ nhanh!

Quả nhiên là người được thánh tôn đích thân lựa chọn chỉ dẫn, nàng quả thực tiến bộ rất nhanh!

Mọi người vốn còn có chút nghi ngờ về vị thế môn nhân thánh tôn của Cố Tích Cừ, lúc này đã hoàn toàn tin tưởng! Thiên hạ này ngoại trừ thánh tôn, ai có biện pháp có thể khiến cho đồ đệ thăng cấp nhanh như vậy?!

Đương nhiên, bản thân Cố Tích Cừ cũng phải cực kỳ giỏi, nếu không cũng không có khả năng được thánh tôn coi trọng, trở thành môn nhân của hắn.....

Khi có một vị nhân tài như vậy ở trong nước mình, đó chính là may mắn, đương nhiên cũng là phúc khí của Tuyên Đế.

Vì thế chúng đại thần lại ca ngợi công đức của Tuyên Đế một hồi, nói rằng ông cai trị nhân từ nên trời đất cảm động, vì thế đã sinh ra một vị thiên tài như

thế.....

Cố Tích Cửu lắng nghe những đại thần đó đồng đặc nói lời hùng hồn cảm động trời đất, nhân tiện nịnh hót hoàng đế. Nàng bình tĩnh uống nước, không nói một lời.

"Tích Cửu, hiện tại ngươi đã sắp đủ mười lăm tuổi rồi đúng không?" Tuyên Đế với gương mặt hiền từ hỏi nàng.

"Bẩm bệ hạ, hiện tại Tích Cửu đã mười bốn tuổi hai tháng, vẫn chưa đầy mười lăm tuổi." Trên mặt Cố Tích Cửu vẫn bất động thanh sắc, nhưng trong lòng lại nhảy dựng lên.

Thật sự đã tới rồi?! Hoàng đế này thật sự muốn điểm loạn uyên ương cho nàng?!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 355: Nàng không cần bồi thường được không?!

"Cũng không còn nhỏ nữa." Tuyên Đế quả nhiên bắt đầu tiến vào chủ đề: "Tích Cửu, trẫm luôn muốn ngươi làm con dâu, vì thế sớm đã chỉ hôn, định ra hôn nhân của ngươi. Nhưng thật không may, tiểu súc sinh Dung Ngồn kia lại làm chuyện hồ đồ như vậy, thật sự không xứng đáng với ngươi. Hiện tại trẫm giúp ngươi giải trừ hôn ước, tránh cho tiền đồ của ngươi bị trì hoãn. Nhưng bởi vì chuyện này, trong lòng trẫm vẫn luôn cảm thấy áy náy. Để bồi thường cho ngươi, Trẫm phải chỉ hôn một người thật tốt cho ngươi, để ngươi trở thành con dâu của trẫm. Dung Sở....."

Quả nhiên đã tới! Nàng không cần ông ta bồi thường, được không?!

Nàng vừa mới ném đá tránh được một cạm bẫy, hoàng đế lại muốn ban cho nàng một cạm bẫy cấp cao hơn?

"Được bệ hạ ân sủng, dân nữ vô cùng cảm kích. Nhưng dân nữ phúc mỏng, chỉ sợ không thể nhận sự ban ân của bệ hạ. Ngày mai dân nữ phải tiến vào rừng rậm hắc ám, chắc chắn sẽ không có cơ hội sống sót ra ngoài. Nếu như đình hạ chuyện hôn nhân, chỉ sợ sẽ khiến hoàng tử tôn quý gặp rắc rối, không may....." Cố Tích Cửu bắt đầu dùng từ cự tuyệt.

"Cửu nhi, nhưng bởi vì ngươi phải tiến vào rừng rậm hắc ám, trẫm mới lo lắng đình hạ hôn sự như vậy cho ngươi. Thứ nhất nó sẽ mang lại một chút may mắn, thứ hai nó sẽ giúp ngươi tự tin hơn, giúp tỷ lệ xông ra ngoài của ngươi lớn hơn một chút. Nếu trong lòng nhân tài có vương bản, lúc ấy sẽ bộc phát ra tiềm năng lớn nhất....." Tuyên Đế bắt đầu can thiệp.

Cố Tích Cửu: "....."

Đây là tiêu chuẩn của thời cổ đại hay sao? Không ngờ hoàng đế cũng không biết về tiềm năng của nàng ——

Trên thực tế, triều đại này rất kỳ lạ. Nó căn bản không hề tồn tại trong sách lịch sử thời hiện đại, nhưng người ở thời đại này lại biết một số từ ngữ của người cổ đại, dường như bọn họ cũng biết về người cổ đại trước khi thời Đường xuất hiện.

Nhưng sau thời nhà Đường, lịch sử dường như đã bị bẻ cong, xuất hiện thời đại có hơi thở huyền huyền này, có rất nhiều thứ không thể dùng tri thức thời hiện đại suy đoán.....

"Bệ hạ, dân nữ cũng rất yêu quý mạng mình, sẽ không dễ dàng vứt bỏ. Cho dù không có hôn sự này, dân nữ cũng sẽ dùng hết toàn lực xông ra ngoài....." Cố Tích Cửu nỗ lực muốn ngăn chặn ý định của Tuyên Đế.

Tuyên Đế hơi trầm mặt xuống: "Cửu nhi, ngươi muốn kháng chỉ?" Giọng nói của ông trở nên lạnh hơn.

Đế vương giận dữ, không biết bao nhiêu người sẽ đầu rơi xuống đất. Trong đại sảnh trở nên yên tĩnh hơn, thậm chí một cây châm roi xuống đất cũng có thể nghe thấy tiếng.

Kháng chỉ không tuân là tử tội, thậm chí còn có thể dẫn tới xét nhà diệt tộc!

Cố Tạ Thiên nhin không được nữa: "Bệ hạ bớt giận, Cửu nhi sẽ không kháng chỉ. Đứa nhỏ này chính là sợ..... sợ không thể thoát ra khỏi rừng rậm hắc ám, sẽ liên lụy tới hoàng tử có đính ước cùng nàng..... Cửu nhi, bệ hạ nhân từ, con không thể có ý nghĩ khác, mau mau tạ chủ long ân!"

Cố Tích Cửu hơi chau mày, nàng thực sự cảm thấy khó chịu với chế độ hoàng quyền lớn hơn trời này. Lời hoàng đế nói ra chính là miệng vàng lời ngọc, cho dù đúng hay sai, người làm thần tử đều phải biết ơn và kiên quyết chấp hành.....

Nhưng nàng cũng biết với thực lực hiện tại của mình, không thể thay đổi được hoàn cảnh này.

Lúc này nàng thật sự có thể kháng chỉ, Tuyên Đế sẽ không xử tử nàng, nhưng người nhà và bằng hữu của nàng sẽ gặp nạn ——

"Tích Cửu, hãy làm theo kế hoạch của chúng ta!" Dung Già La truyền âm vào trong lỗ tai của nàng.

Cố Tích Cửu quyết tâm khom người: "Tích Cửu tạ long ân bệ hạ! Tích Cửu nguyện ý nghe theo bệ hạ phân phó."

Nàng vừa nói ra những lời này, gần như tất cả mọi người đều thở dài một hơi nhẹ nhõm.

Khuôn mặt Tuyên Đế trở nên dịu dàng hơn: "Cửu nhi, trầm biết người là một đứa nhỏ hiểu chuyện. Vậy ——" Ông đang muốn nói điều gì đó. Hoạn quan trông cửa bên ngoài chạy như bay tiến vào bẩm báo: "Bẩm bệ hạ, Tả thiên sư đại nhân và thánh nữ Vân Thanh La đã tới!"

Trong lòng Cố Tích Cửu lại nhảy dựng lên!

Tuyên Đế đứng lên, nói một câu: "Mau mời! Chúng ái khanh theo trầm đi nghênh đón!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 356: Tả thiên sư dường như phô trương hơn

Tả thiên sư và Vân Thanh La đi tới cực nhanh, Tuyên Đế vừa dẫn theo văn võ bá quan vừa mới bước ra đại sảnh đã lập tức nhìn thấy hai vị này lướt tới.

Sau nửa năm, Cố Tích Cửu cuối cùng gặp lại Tả thiên sư.

Lần này, Tả thiên sư không ngồi trên chiếc thuyền phong cách kia của hắn, chỉ đơn giản điệu thấp xuất hiện.

Hơn nữa hắn cũng không mặc áo choàng tím tượng trưng của mình, thay vào đó là mặc một thân quần áo màu xanh lá cây. Không biết quần áo kia được làm từ nguyên liệu gì, khi mặc ở trên người giống như bị mây mù che phủ, trên vạt áo còn thêu một ngọn núi mờ ảo trong mây. Khi hắn đi lại, đám mây kia dường như cũng di chuyển theo hắn, khiến ngọn núi kia càng thêm đẹp và thần bí hơn.

Mái tóc của hắn vẫn nửa rối tung như cũ, tóc đen nửa che con mắt hồ ly bằng ngọc đỏ trên đai buộc trán, trên mặt mang một chiếc mặt nạ màu bạc, che khuất lông mày và cái mũi cao, chỉ lộ ra độ cong của chiếc cằm cùng với đôi môi đỏ nhạt hoàn hảo của hắn.

Ở bên cạnh người hắn, còn có một vị nữ tử.

Nàng kia mặc một chiếc váy màu tím nhạt, trên đó có thêu những cánh hoa. Chiếc váy cũng được làm từ chất liệu cực kỳ mềm mại, khi gió thổi qua, làn váy của nàng ta tung bay, giống như dòng suối chảy róc rách giữa những cánh hoa ngày xuân.

Nàng ta có dáng người khá gầy, cao khoảng 1m7, vòng eo thon thả. Váy áo của nàng ta rõ ràng rất to rộng, thậm chí cũng rất bảo thủ, nhưng lại có thể khiến người liếc mắt một cái cũng có thể nhìn ra được đường cong duyên dáng kia.

Trên mặt nàng ta cũng mang một chiếc mặt nạ ngọc trắng có hình con bướm. Chiếc mặt nạ của nàng ta cực kỳ tinh xảo, được điều chỉnh để phù hợp với hình dáng khuôn mặt của nàng ta, che khuất phần lớn gương mặt, nhưng vẫn có thể khiến người nhìn thấy được đôi mắt sáng long lánh, cùng với chiếc mũi cao thẳng. Đôi môi dưới chiếc mặt nạ hơi mỏng, hình dáng rất đẹp, màu sắc cũng rất tươi sáng.

Nàng ta là một vị mỹ nhân, còn là một vị mỹ nhân có khí chất tuyệt vời. Nàng ta khiến cho người ta có cảm giác giống như một đám mây đang di chuyển trên trời, duyên dáng ưu nhã nhưng lại cao không thể đạt được.

Đây là Vân Thanh La, linh lực cấp 6,5, là phù chú sư cao cấp, là quý lỗi sư cao cấp (quý lỗi: thuật còn rồi), cũng là đệ tử thiên bẩm mới nhất và trẻ tuổi nhất!

Trước đó, bất luận nữ tử nào đứng cùng với Tả thiên sư đều có thể sẽ biến thành lá xanh làm nền.

Nhưng nàng ta đứng chung một chỗ với Tả thiên sư, lại khiến cho người ta có cảm giác thị giác bị tác động mạnh mẽ, khiến cho trong lòng người ta xuất hiện bốn chữ —— cặp đôi hoàn hảo!

Bởi vì nàng ta đã từng ở trên Khải Thiên Đài, vì thế đa số mọi người ở đây đều nhận ra nàng ta, lần này gặp lại vẫn khiến cho người ta có một loại cảm giác chấn động.

Những nữ tử ở đây vừa cảm thấy ghen tỵ nhưng cũng vừa phấn khích. Các nàng nhìn nhìn Vân Thanh La, sau đó lại nhìn nhìn Cố Tích Cửu, đáy mắt hiện lên một sự vui vẻ hả giận.....

Đặc biệt là Lan Chiêu Nhi, khóe môi càng hiện lên một sự chế nhạo.

Giống như nàng ta đang nhìn thấy Cố Tích Cửu cuối cùng cũng bị đánh vào mặt.

Cố Tích Cửu vẫn rất bình tĩnh. Nàng rót cuộc chỉ mới hơn mười bốn tuổi, còn chưa cao lớn, hiện tại ẩn ở trong đám người không sợ sẽ bị lộ diện.

Nàng cùng với mọi người, bình tĩnh đánh giá hai người kia.

"Chủ nhân, nửa năm trôi qua, Tả thiên sư dường như càng thêm phô trương." Thương Khung Ngọc không khách khí đánh giá.

"Quần áo này của hắn có vẻ không phô trương lắm, đúng không? Nhìn qua rất có phong cách riêng, cũng rất đẹp mắt." Cố Tích Cửu nhận xét một cách khách quan.

"Hừ, ta không cảm thấy đẹp mắt, ta cảm thấy chói mắt! Hơn nữa Vân Thanh La này cũng vậy, nhìn giống như con bướm tím, rất thô tục!" Thương Khung Ngọc lại thay đổi mục tiêu.

Cố Tích Cửu nói không nên lời: "Tiểu Thương, ta thật sự cảm thấy thẩm mỹ của ngươi dường như hơi kém, ngươi có muốn xem những cuốn sách trong không gian để gia tăng phẩm vị lên không?"

Thương Khung Ngọc: "....."

Nó không phục: "Nhưng ta cảm thấy quần áo của ngươi rất đẹp."

"Đi, thẩm mỹ của ngươi đã trở lại bình thường." Cố Tích Cửu khen nó.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 357: Sau này ai gả cho hắn sẽ phải chịu áp lực

Nàng không chút để ý trêu chọc và nói chuyện phiếm với Thương Khung Ngọc, đột nhiên cảm giác có một đôi mắt sắc bén đang dừng ở trên người mình.

Ánh mắt kia như hữu hình có chất, khiến cơ thể nàng vô cớ run lên.

Nàng theo bản năng ngẩng đầu, vừa vặn chạm thẳng vào đôi mắt đen nhánh như mực của Đế Phát Y!

Khi đôi mắt giao nhau, Đế Phát Y vẫn bất động, trong khi Cố Tích Cửu lại thờ ơ.

Bọn họ nhìn nhau một lát, Cố Tích Cửu hơi cong môi mỉm cười, hơi gật gật đầu, hào phóng giống như bằng hữu bình thường gặp nhau.

Đế Phát Y neho mắt lại, cong nhẹ đôi môi, giống như đang mỉm cười.

Mặc dù người này đang mang mặt nạ nhưng nụ cười vẫn yêu nghiệt như thế, quả nhiên không hổ là đệ nhất mỹ nam trên Tinh Nguyệt đại lục, thần tượng của muôn vàn thiếu nữ khuê các.

Cố Tích Cửu lại đánh giá ở trong lòng một câu.

"Chủ nhân, có lẽ hắn đã nhận ra ngươi rồi đúng không? Không ngờ hắn không hề kinh ngạc chút nào!" Thương Khung Ngọc bắt mắt.

"Hắn lớn lên như vậy, đoán chừng nhìn thấy thiên tiên hắn cũng sẽ không kinh ngạc, đúng không?" Cố Tích Cửu giải thích, sau đó lại thở dài: "Thật ra ta cảm thấy rất kỳ lạ, vì sao hắn không trở thành địch nhân của các thiếu nữ? Một người nam nhân lớn lên còn xinh đẹp hơn cả nữ nhân, sau này ai gả cho hắn sẽ phải chịu áp lực."

Thương Khung Ngọc: "....."

"Chủ nhân, ngươi nói như vậy ta cảm thấy mình nhẹ nhõm hơn. Xem ra ngươi thật sự không muốn gả cho hắn."

"Đương nhiên, ta không có tật xấu!"

Hào quang của người này quá chói mắt, ai gả cho hắn quả thực sẽ trở thành địch của toàn thiên hạ, không biết bao nhiêu người sẽ nguyện rửa sau lưng. Hơn nữa, tính tình của hắn quỷ thần khó lường, không biết khi nào sẽ bị hắn tính kế, đó mới là điểm chết người!

Khi Cố Tích Cửu còn đang nói chuyện với Thương Khung Ngọc, Tuyên Đế đã mặt mày hớn hớn hàn huyên cùng với nhị vị kia, mời hai người vào trong.

Cố Tích Cửu đi dạo cùng với những nữ tử khác, hơi khuất ở phía sau một chút.

Thương Khung Ngọc nhìn chăm chăm vào hai thân ảnh loá mắt phía trước, nói: "Chủ nhân, người nói xem, bọn họ có phải thật sự là một đôi hay không?"

Cố Tích Cửu trầm mặc một lát, cuối cùng không thể nào xác định, nói: "Chẳng phải hẳn là người đoạn tụ hay sao?"

Thương Khung Ngọc run lên!

Đế Phát Y đang đi ở phía trước đột nhiên dừng bước!

Điều này khiến cho Vân Thanh La đang đi theo bên cạnh thiếu chút nữa đã đụng đầu vào phía sau lưng hắn!

Vân Thanh La vội vàng dừng bước: "Tả thiên sư đại nhân?"

Đế Phát Y không nói gì, tiếp tục bước đi về phía trước.

Hắn tạm dừng lại trong thời gian rất ngắn, khoảng chừng vài nhịp thở mà thôi, những người khác căn bản không phát hiện ra.

Cố Tích Cửu đi ở phía sau cùng càng không thể phát hiện, nàng vẫn đang sôi nổi thảo luận với Thương Khung Ngọc.

Đây là lần đầu tiên Cố Tích Cửu nói ra những suy đoán trong lòng với Thương Khung Ngọc. Thương Khung Ngọc vô cùng khiếp sợ, ngây người một lát mới nói: "Vì sao lại nói như vậy? Ta chưa từng nghe nói Tả thiên sư là người đoạn tụ. "

"Người này tâm kế kín đáo, che dấu rất sâu mà thôi." Cố Tích Cửu lắc đầu.

"Điều gì khiến người nghĩ như vậy? Đối tượng đoạn tụ mà hắn ngưỡng mộ là ai?" Thương Khung Ngọc vô cùng bối rối, tò mò hứng thú hỏi nàng. Nó cảm thấy đây là một tin đồn rất tuyệt.

Cố Tích Cửu không giải thích cho nó vì sao nàng có cảm nhận Tả thiên sư là người đoạn tụ, nàng chỉ nói kết quả phỏng đoán của mình: "Người hắn ngưỡng mộ chính là thánh tôn. Nhưng có lẽ hắn thích Long Tư Dạ."

"Trời, không ngờ lại là như thế!" Thương Khung Ngọc không thể nào không kinh ngạc kêu lên, nhưng nó còn có chút nghi ngờ: "Nhưng tin đồn về hôn ước giữa hắn và Vân Thanh La là chuyện thế nào? Người cũng nhìn thấy rồi, bọn họ luôn đi cùng nhau, nhìn qua cũng rất xứng đôi....."

"Nhìn qua xứng đôi chưa chắc đã là phu quân, đôi khi có sự tương phản mới là một cặp. Tả thiên sư yêu nghiệt khuynh thành, thánh tôn lạnh nhạt cao quý, Long Tư Dạ lạnh lùng đẹp như tranh vẽ. Thật ra tính khí của thánh tôn và Long Tư Dạ khá giống nhau, vì thế....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 358: Ngưỡng mộ một người, thích một người

"Vì thế nên hắn mới ngưỡng mộ một người, thích một người, có phải hay không?" Thương Khung Ngọc tiếp lời.

"Người đã thông minh hơn nhiều!" Cố Tích Cửu khen nó.

"Vậy hẳn như vậy với Vân Thanh La là muốn che tai mắt người đời? Che dấu xu hướng giới tính thật sự của hắn?"

"Có lẽ là như thế."

"Vậy thì hẳn thật sự dễ tiện! Nếu vậy chẳng phải hắn đã lừa nữ hài tử người ta hay sao?"

Cố Tích Cửu nói: "Những trường hợp thế này thường thấy rất nhiều ở thời đại kia của chúng ta, có rất nhiều "đồng chí*" vì để dấu tai mắt, cũng sẽ cưới vợ sinh con, thế tử của bọn họ còn được gọi là Đồng Thê, rất là đau buồn." (*同志: Đồng chí ở đây chỉ người đồng tính)

Thương Khung Ngọc lại nhìn về phía Vân Thanh La, lập tức thay đổi giọng điệu: "Vân Thanh La đáng thương, nàng đây là đang muốn biến thành Đồng Thê. Đúng rồi, Đồng Thê đau buồn như thế nào?"

"Điều này —— không phù hợp với trẻ con....."

"Ta không phải là trẻ con! Ta còn lớn hơn người! Người nói đi."

"Đồng chí thích nam nhân, chỉ ngưỡng mộ nam nhân, hắn cưới vợ chỉ vì muốn che dấu tai mắt người đời hoặc là truyền thừa hương khói, vì thế gần như

không cùng thê tử..... giao lưu thân mật. Thê tử bọn họ sống như góa phụ, thậm chí có thê tử đã gả cho đồng chí nhiều năm, nhưng vẫn là xử nữ..... Đáng buồn nhất chính là, các thê tử này trước đó căn bản không biết trượng phu mình là đồng chí, lòng tràn đầy hy vọng gả cho hán, sau này gặp cảnh lạnh lùng nhưng vì mặt mũi hoặc vì hài tử, bọn họ đều không thể quyết tâm ly hôn. Cho dù cuối cùng ly hôn hay là tái hôn..... cuộc sống sau đó của các nàng cơ bản đều là sống không bằng chết....."

"Những đồng chí đó cưới vợ đúng là đê tiện!" Thương Khung Ngọc lòng đầy căm phẫn.

"Thật sự đê tiện. Vì sự ích kỷ của bản thân mà hại cả đời thê tử của mình."

"Tả thiên sư đại nhân, Tả thiên sư đại nhân....." Giọng nói của Tuyên Đế giống như ma âm xuyên não, nháy mắt mạng thần trí xuất thần choáng váng của Đế Phát Y quay về.

"Chuyện gì?"

"Tả thiên sư đại nhân muốn ngồi bàn đơn hay là bàn hai người?" Tuyên Đế hỏi lại lần nữa.

Thường thì khi thiết tiệc, Tả thiên sư đều dùng bàn đơn, nhưng lúc này hán đi cùng với Vân Thanh La, có lẽ bọn họ nên dùng chung một bàn?

Tuyên Đế cảm thấy sẽ an toàn hơn một chút khi hỏi hán trước. Vừa rồi ông đã hỏi một lần, Vân Thanh La đã trả lời rất dễ nghe: "Ta nghe theo Tả thiên sư."

Vì thế Tuyên Đế lại chờ câu trả lời của Đế Phát Y, nhưng tâm trí của hán dường như đang bận tâm về điều gì đó.....

Đế Phát Y dường như có chút thất thần, thuận miệng nói: "Bàn hai người."

Đôi mắt Vân Thanh La hơi trở nên sáng ngời!

Chúng nữ nhân đều lần lượt hướng ánh mắt ngưỡng mộ nhìn về phía Vân Thanh La.

Phải biết rằng, tính tình của Tả thiên sư rất đặc biệt, chưa từng ngồi cùng người khác, không ngờ hôm nay hán lại phá lệ.....

Trong dân gian ở kinh thành vốn đã ngầm lan truyền sự ái muội giữa Tả thiên sư và Vân Thanh La, hiện tại giống như đang chứng thực, Tả thiên sư quả nhiên đối xử với Vân Thanh La không giống như người thường!

Vân Thanh La cô nương thật sự là rất may mắn! Có thể lọt được vào mắt xanh của Tả thiên sư.....

Tuyên Đế lại mơ hồ nhủ mảy, chẳng lẽ những lời đồn đãi đó chính là sự thật?!

Nếu như nhi tử mình cưới được Vân Thanh La, điều đó có nghĩa rằng Phi Tinh Quốc sẽ có thêm một nhân tài, mọi người đều vui mừng.

Nhưng nếu như Tả thiên sư có ý với Vân Thanh La, hai người này trở thành thân gia, chỉ sợ tâm tư Tả thiên sư sẽ thiên về phía Hạo Nguyệt Quốc, điều đó không phải là phước lành đối với Phi Tinh Quốc.

Nhưng mệnh lệnh của Tả thiên sư, ngay cả Tuyên Đế cũng không dám bác bỏ, vì thế ông đành phải phân phó người chuẩn bị một chiếc bàn cho Tả thiên sư và Vân Thanh La ở bên trái mình, mời hai người ngồi xuống.

Đế Phát Y nâng áo choàng ngồi xuống, Vân Thanh La chờ sau khi hán ngồi xuống, lúc này mới thông thả phải bước về vị trí ngồi bên cạnh hán.

"Người sẽ ngồi ở đâu?" Đế Phát Y đột nhiên hỏi nàng ta một câu.

Vân Thanh La cứng người lại, dường như không ngờ rằng hán sẽ hỏi một câu như vậy: "Điều này....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 359: Hôm nay người là nhân vật chính

Vân Thanh La cứng người lại, dường như không ngờ rằng hán sẽ hỏi một câu như vậy: "Điều này....."

"Bệ hạ, hãy chuẩn bị một bàn khác cho Vân cô nương." Đế Phát Y mở miệng.

Tuyên Đế âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi: "Được! Vân cô nương ở xa tới là khách quý, nên ngồi vào ghế khách quý." Tuyên Đế lập tức phân phó người chuẩn bị một bàn nữa, đặt ở bên phải mình, mời Vân Thanh La ngồi xuống.

Cứ như vậy, Vân Thanh La và Đế Phát Y một trái một phải, hoàn toàn bị tách riêng ra.

Vân Thanh La không nói gì, ngồi xuống vị trí của mình.

Tuyên Đế lập tức tiếp tục phái người bày rượu và thức ăn ở trên hai bàn. Đồ ăn ở trên hai bàn này tất nhiên là tinh xảo nhất, một lần nữa bắt đầu khai tiệc.

Sau ba tuần rượu, đôi mắt đẹp của Vân Thanh La quét một vòng ở trong bữa tiệc. Ánh mắt nàng ta như nước, người bị nàng ta quét qua giống như bị đắm mình trong nước, có cảm giác thấm lạnh không thể hiểu được.

Thật ra mọi người có chút không hiểu lý do vì sao Vân Thanh La lại đến đây.

Kể từ sau khi nàng ta bị trắc nghiệm ra là đệ tử thiên bẩm, nàng ta cơ bản đều luôn đóng cửa từ chối tiếp khách, cũng không hề gặp người ngoài, càng không tham dự bất cứ Yến hội nào của Phi Tinh Quốc.

Lần này lại không mời tự đến.

Chẳng lẽ là bởi vì Tả thiên sư? Tả thiên sư tới nên nàng ta cũng theo tới?

Mọi người suy đoán ở trong lòng.

"Vị nào là Cố cô nương?" Nàng ta mỉm cười dò hỏi.

Cố Tích Cửu ngẩng đầu: "Vân thánh nữ đang hỏi Tích Cửu?"

Vân Thanh La đánh giá trên dưới Cố Tích Cửu một chút, mỉm cười nói: "Thì ra là Cố Tích Cửu cô nương, quả nhiên cao nhã thanh khiết, thông minh xinh đẹp. Thanh La từng nghe nói về tôn danh cô nương, lúc này mới có thể gặp. Hân hạnh, hân hạnh. Thanh La kính cô nương trước."

Nàng ta nói chuyện một cách văn vẻ nhẹ nhàng, bàn tay trắng bưng chén rượu lên, hướng về phía Cố Tích Cửu, ngửa đầu uống một ngụm.

Cố Tích Cửu vẫn luôn là người, người kính ta một thước, ta kính người một trượng. Vì thế nàng cũng rất khách khí: "Quá khen, Tích Cửu cũng từng nghe nói về tôn thanh Vân thánh nữ. Hôm nay gặp mặt quả là danh bất hư truyền." Nàng cũng nâng chén rượu lên uống một ngụm.

"Cố cô nương quả nhiên rất sáng khoái!" Vân Thanh La mỉm cười: "Hôm nay người là nhân vật chính, Thanh La lại kính người một chén." Nàng ta lại bưng chén rượu lên, một lần nữa uống cạn.

Kính hai lần rượu, xem ra lễ nghĩa của Vân Thanh La rất là chu toàn. Vì thế Cố Tích Cửu cũng uống ngụm nữa.

Đại yến quần thần lần này, Tuyên Đế tất nhiên đã sai người chuẩn bị rượu ngon tốt nhất.

Đương nhiên, bởi vì trên bàn rượu có khá nhiều nữ tử, vì thế rượu ngọt cũng được chuẩn bị riêng cho nữ tử. Loại rượu này có nồng độ thấp, uống vào thì cảm thấy giống như đang uống nước đường.

Rượu này đối với Cố Tích Cửu chỉ giống như bia bình thường, uống vào một vò cũng chưa chắc đã say.

Vừa rồi đã bắt đầu tiệc rượu, nàng lại là nhân vật chính, vì thế nhiều người đã kính rượu nàng. Nàng đã uống mười mấy chén, hiện tại uống thêm hai chén cũng không là gì.

Dung Già La hơi nhíu nhíu mày, truyền âm tới: "Tích Cửu, người còn phải đi vào rừng rậm hắc ám, uống ít một chút."

Trong khi đó, Dung Triệt ngồi cùng bàn với nàng lại âm thầm đưa cho nàng một bát cháo mật ong: "Dùng cái này một chút để tránh bị say."

Hoàng tử Dung Triệt không dễ dàng hầu hạ người khác, cho dù Tuyên Đế là thân cha của hắn cũng chưa từng được hắn hầu hạ một lần.

Theo ấu tử này, người chờ đợi hầu hạ bên cạnh phụ hoàng nhiều như mây, cần gì nhì từ chân tay vụng về như hắn động thủ?

Lúc này, ánh mắt Tuyên Đế nhìn về phía Dung Triệt có chút hiếm lạ. Mặc dù ông vẫn luôn yên lặng, nhưng đôi mắt lại rất độc, tận mắt nhìn thấy thấy Dung Triệt ba bốn lần gấp đồ ăn giúp Cố Tích Cửu, rót rượu hai lần, trong khi cung nữ rót rượu chỉ đứng ở phía sau lưng bọn họ!

Chẳng lẽ lão Bát có ý với nàng?

Tuyên Đế có tai mắt ở khắp kinh thành, vì thế cũng biết Cố Tích Cửu này nửa năm rất thân thiết với Dung Triệt và Dung Già La.

Tuyên Đế nhìn Cố Tích Cửu, ánh mắt hiện lên một chút suy nghĩ sâu xa.

Mọi người trên bàn tiệc đều có những tâm tư riêng, nhưng bầu không khí vẫn ăn uống vẫn rất linh đình, cực kỳ náo nhiệt.

Chương 360: Bị tiểu tử kia cắt ngang

Bởi vì đây là yến tiệc để tiễn Cổ Tích Cửu, vì thế nhiều người ở đây đều kính rượu với nàng, nhưng Cổ Tích Cửu cũng không phải đồ ngốc, không phải người ta kính thì nàng lập tức uống, đa số nàng chỉ hơi nhấp một chút, thể hiện chút lịch sự mà thôi.

Cũng có người lòng dạ khó lường muốn rót thêm cho nàng, nhưng đã bị Dung Triệt bên cạnh thuận tay chặn lại.

Dung Triệt nhanh nhẹn tháo vát, khi hắn đối xử tốt với một người, có thể khiến cho người đó cảm nhận được mùa xuân ấm áp.

Hắn có khi giúp nàng chặn rượu, có khi uống giúp nàng, có khi lại âm thầm phái cung nữ đi chuẩn bị canh giải rượu, lặng lẽ đặt ở trước mặt nàng.

Hành động của hắn không biết đã khiến cho bao nhiêu nữ tử hâm mộ không thôi.

Không biết bao nhiêu ánh mắt dừng ở trên người hắn.

Trong tứ công tử kinh thành, có lẽ dung mạo Dung Triệt không phải là xuất sắc nhất, nhưng tính khí tuyệt đối là điềm tĩnh nhất, bất luận hắn làm động tác gì, đều có một loại phong thái nhàn rỗi như gió thổi qua rừng trúc.

Dung Già La đột nhiên có chút hối hận, vừa rồi rõ ràng Cổ Tích Cửu đã rút lui về phía hắn, nhưng không biết vì sao lại vấp ngã về phía Dung Triệt, kết quả bị tiểu tử kia cắt ngang!

Vì thế lúc này hắn chỉ có thể nhìn tiểu tử kia xum xoe quanh Cổ Tích Cửu.

Đối với Đế Phát Y, hắn vẫn luôn yên lặng, rượu cụ trước mặt hắn đều do hắn tự mang ra, thậm chí ở phía sau rót rượu cho hắn cũng là nữ quan thanh nhã tú mỹ nhất trong cung.

Hai nữ quan này đã được Tuyên Đế đặc biệt bồi dưỡng, dùng để tiếp đãi hai vị Tà Hữu thiên sư khi bọn họ tới dự cung yến. Các nàng cũng chỉ hầu hạ hai vị Tà Hữu thiên sư mà thôi.

Các nàng tay chân lạnh lẽo, dung mạo tú mỹ, quan trọng nhất chính là cực kỳ sạch sẽ, đôi tay rót rượu giống như mỹ ngọc, không có một chút 티 vết. Động tác cũng rất hoàn hảo, khiến người nhìn cũng cảm thấy cảnh đẹp ý vui.

Tuy nhiên, một nữ quan như vậy tất nhiên cũng có lúc thất thủ. Khi nàng đang rót rượu cho Đế Phát Y, không biết vì sao tay mình run lên, chén rượu trước mặt nàng bị rượu đổ thẳng lên đó. Chén rượu lăn xuống dưới bàn, vang lên một tiếng giòn tan!

Mặt sàn của đại điện chính là đá trắng cẩm thạch, chén rượu mỏng manh rơi xuống mặt sàn trực tiếp nứt thành hai nửa.

Khi chén rượu kia rơi xuống sàn và phát ra thanh âm giống như dây đàn bị đứt, khiến cho mọi người ở đây run rẩy trong lòng một cái! Ánh mắt đều lần lượt nhìn về phía bàn của Đế Phát Y.

Lúc đó Cổ Tích Cửu vừa mới rót một chén rượu cho Dung Triệt. Mặc dù Dung Triệt là người rất có phong độ, làm gì cũng luôn ưu tiên nàng. Tuy nhiên, Cổ Tích Cửu được hắn chiều có nhiều nên cảm thấy mình nên đáp trả một chút, vì thế sau khi Dung Triệt vừa uống xong một chén rượu với người khác, nàng cũng lập tức cầm lấy bầu rượu và rót rượu giúp hắn.

Dung Triệt tất nhiên rất vui vẻ, ánh mắt lấp lánh lung linh. Khi hắn đưa tay ra tiếp lấy chén rượu, ngón tay nhỏ thậm chí còn đụng chạm vào lòng bàn tay của nàng.....

Cổ Tích Cửu hơi nhíu mày một chút, còn chưa kịp có phản ứng gì, chén rượu trên bàn Đế Phát Y đã rơi xuống mặt sàn!

Âm thanh đứt gãy đó cũng khiến tay nàng hơi run lên, vì thế một nửa rượu trong chén cũng bị tràn ra ngoài. Một nửa rượu trong chén này không nghiêng không lệch, hắt thẳng xuống áo choàng của Dung Triệt.

Dung Triệt: "....."

"Xin lỗi." Cổ Tích Cửu xin lỗi. Nàng muốn giúp người ta nhưng cuối cùng lại gây ra rắc rối, nàng cảm thấy hơi áy náy trong lòng, nhìn hắn nói: "Áo choàng của ngươi bẩn rồi, muốn đi ra ngoài thay đổi hay không?" Vị Bát hoàng tử này cũng là người có thói ở sạch nghiêm trọng, nếu trên áo choàng có dính chút bụi hắn sẽ không mặc lại.

Nửa năm nay Cổ Tích Cửu đã tiếp xúc rất nhiều lần với hắn, biết rõ tật xấu này của hắn, vì thế nên nàng mới hỏi như thế.

Dung Triệt lắc đầu: "Không sao, lau một chút là được."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 361: Người này thật là bướng bỉnh!

Dung Triệt lắc đầu: "Không sao, lau một chút là được." Sau đó hắn lấy một chiếc khăn lụa trắng chà lau rượu ở trên áo choàng của mình. Vết bẩn kia nằm ở vị trí có chút kỳ lạ, không thuận tiện cho hắn vận người để lau.

"Đề ta làm đi." Cố Tích Cửu tiếp nhận khăn tay từ hắn, giúp hắn chà lau.

Nàng vừa mới lau vài cái, bất chợt nghe một âm thanh "bộp!" vang lên từ phía đối diện, giống như có người đập chiếc đũa ở trên mặt bàn.

Âm thanh không lớn không nhỏ, khiến cho đại sảnh càng thêm yên tĩnh, yên tĩnh đến mức có thể nghe được tiếng gió thổi qua.

Âm thanh kia được phát ra từ bàn của Đế Phát Y. Cố Tích Cửu cũng cảm giác được không khí không đúng, kinh ngạc ngẩng đầu, vừa vận đối diện với cặp mắt đen như mực của Đế Phát Y!

Trái tim nàng đập nhanh hơn một chút!

Đế Phát Y mang mặt nạ, Cố Tích Cửu không thể nhìn ra được biểu tình của hắn, nàng chỉ mơ hồ cảm thấy trong ánh mắt hắn hình như có gió tuyết ngưng tụ.

Trong khi đó, nữ quan rót rượu cho hắn sớm đã sợ tới mức quỳ xuống mặt sàn, dập đầu bồi tội.

Hiện tại là đầu mùa xuân, đại điện này được xây dựng ở bên cạnh hồ, bên trong đại điện vẫn có chút lạnh lẽo, cho dù có mấy trăm người đang ăn uống linh đình ở đây, cũng không hề khiến nhiệt độ tăng lên.

Những người khác có lẽ không cảm giác được gì, nhưng Cố Tích Cửu lại cực kỳ miễn cảm đối với cái lạnh, vì thế khi trong đại sảnh đột nhiên ấm lên, nàng vẫn kinh ngạc nhìn xung quanh một chút, nghi ngờ rằng đã có mấy cái bếp lò được thêm vào trong đại sảnh.....

Tuyên Đế cũng không ngờ rằng vị nữ quan kia sẽ phạm sai lầm lớn như vậy, lập tức lên tiếng trách cứ. Nữ quan kia sợ tới mức càng thêm run rẩy.

Đế Phát Y không nói gì, chỉ thờ ơ nói một câu: "Đổi người đi!"

Tuyên Đế lập tức cho nữ quan kia lui, may mắn thay ông đã chuẩn bị hai nữ quan hầu rượu cho Tả Hữu thiên sư, vì thế vẫn còn một vị dự phòng. Khi ông đang muốn sai người gọi nữ quan hầu rượu khác tới, Đế Phát Y đã nhìn Cố Tích Cửu mở miệng: "Cố lục tiểu thư, nàng qua đây!"

Cố Tích Cửu không ngờ hắn sẽ gọi nàng ngay đúng lúc này, ngây người một lát: "A?"

"Bồn tọa nhìn thấy Cố lục tiểu thư tay chân lạnh lẽo, rót rượu rất khéo, không bằng nàng lại đây thay thế vị trí nữ quan kia." Đế Phát Y nhẹ nhàng cong môi mỉm cười, tiếp tục nhìn nàng.

Cố Tích Cửu hơi nhíu mày lại.

Yêu cầu này của Đế Phát Y cũng không xem là quá phận.

Hắn có thân phận đặc biệt, nữ quan rót rượu cho hắn phải có quan chức ngũ phẩm trở lên, thậm chí đôi khi công chúa của một quốc gia cũng tranh nhau làm thị nữ bên người hắn, có thể rót rượu cho hắn quả thực chính là vinh hạnh của các nàng.

Hiện tại hắn yêu cầu nàng qua đó, cũng không thể nói sẽ khiến nàng bề mặt.

Vô số đôi mắt nhìn qua, có kinh ngạc, có hâm mộ, có buồn bực.....

Cố Tích Cửu suy nghĩ một chút, người này muốn đưa nàng vào trong rừng rậm hắc ám, vận mệnh của nàng có thể đang nằm ở trong tay hắn. Nếu như nàng chọc giận hắn, hắn sẽ ném thẳng nàng xuống ngọn núi thứ 6, khi đó nàng muốn khóc cũng khóc không nổi!

Vì thế, kẻ thức thời là trang tuần kiệt, mặc dù trong lòng Cố Tích Cửu không muốn, nhưng nàng không thể cự tuyệt. Khi nàng đang muốn nhận lệnh đứng lên.

Ở cách đó không xa, Vân Thanh La bỗng nhiên đứng lên nói: "Tả thiên sư, hay là để Thanh La tới làm. Thanh La rất giỏi rót rượu, biết 18 cách rót rượu khác nhau. Sao không để Thanh La bộc lộ tài năng giúp ngài?"

Nàng ta chậm rãi muốn đi qua, nhưng một câu của Đế Phát Y đã ngăn bước chân nàng ta lại: "Rót rượu là để uống chứ không phải để diễn, cần phải dùng nhiều cách như vậy làm gì? Không cần ngại tôi!" Ánh mắt hắn nhìn thẳng vào Cố Tích Cừ: "Còn không qua?"

Cố Tích Cừ: "....."

Người này thật là bướng bỉnh! Xem ra hôm nay nếu nàng không qua rót rượu cho hắn, hắn sẽ không chịu để yên.

Nàng đành phải đi qua. Đế Phát Y có lẽ là chòm sao Xử Nữ, làm người làm việc đều muốn hoàn mỹ.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 362: Không sợ hôn thê của hắn ghen ư?

Đế Phát Y có lẽ là chòm sao Xử Nữ, làm người làm việc đều muốn hoàn mỹ.

Chén rượu ngọc bị vỡ thành hai nửa, hắn thậm chí không cần luôn bầu rượu cùng màu nguyên bộ với chén rượu kia.

Hắn ấn bàn tay ở trên bầu rượu một cái, bầu rượu đẹp như vậy trực tiếp hóa thành bột mịn biến mất. Điều này khiến Cố Tích Cừ cảm thấy vô cùng đau lòng bởi vì lãng phí.

Bầu rượu này vừa nhìn đã biết là bảo vật có giá trị liên thành, không ngờ hắn không thèm chớp mắt cứ thế hủy đi! Đúng là phá của!

Nhưng đó là việc nhà của hắn, không liên quan tới nàng, vì thế Cố Tích Cừ thông minh lựa chọn không nói lời nào.

Một lát sau, hắn lại xách ra bộ rượu cụ mới.

Trên người hắn mang theo không ít rượu cụ, Cố Tích Cừ đã từng nhìn thấy hai bộ, nhưng bộ vừa bị hủy không nằm trong hai bộ đó.

Đế Phát Y quả nhiên lại xách một bộ rượu cụ khác.

Cố Tích Cừ rung động trong lòng!

Bộ rượu cụ này nàng từng nhìn thấy! Hơn nữa còn có ấn tượng rất sâu!

Chúng là bầu rượu và chén rượu hình nụ hoa bồ đề, đặt ở nơi đó thập phần cảnh đẹp ý vui.

Hình ảnh nửa năm trước bất chợt lướt qua trong đầu nàng, khi đó hắn đưa nàng trở lại kinh thành, đã từng gõ chén rượu này đệm nhạc cho nàng ca hát, nàng đã say sau khi uống rượu trong bầu rượu này.....

Chuyện cũ giống như mây trôi, cuộn cuộn lướt qua ở trong đầu nàng.

"Rót rượu đi." Đế Phát Y phân phó.

Cố Tích Cừ nhìn hai chén rượu trên bàn, nghi ngờ hỏi: "Rót rượu vào hai chén?"

Lần đó khi hắn uống rượu chỉ lấy ra một cái chén, lúc ấy nàng xin rượu của hắn đã dùng chén của mình. Lần này hắn bày ra hai chén, là có ý gì sao?

Nếu như người khác bày ra hai chén như vậy, Cố Tích Cừ đương nhiên sẽ cảm thấy một chén kia là chuẩn bị cho mình.

Nhưng đối phương là Đế Phát Y, nàng không nghĩ như vậy.

Tâm tư của người này không thể đoán được theo lẽ thường tình, thường sẽ đoán sau. Vì thế nàng nên hỏi hắn một chút cho chắc ăn.

Đế Phát Y đáp lại nàng hai chữ: "Đương nhiên."

Vì thế Cố Tích Cừ giờ tay rót đầy hai chén rượu cho hắn.

Mọi người trong đại điện đều yên lặng nhìn về hướng này. Bọn họ đều cảm thấy, Tà thiên sư chỉ tên nói họ muốn Cố Tích Cừ rót rượu cho hắn, chắc chắn là vì Cố Tích Cừ có kỹ xảo rót rượu cực kỳ cao minh, cao minh đến nỗi khiến cho Tà thiên sư nhớ mãi không quên.

Nhưng chờ sau khi nhìn thấy cách nàng rót rượu, mọi người đều lắc đầu ở trong lòng.

Cách mà tiểu cô nương này rót rượu rất phổ biến, không đáng ngạc nhiên chút nào, không khác gì thị nữ rót rượu bình thường.

Thủ pháp kém xa vị nữ quan được huấn luyện để chuyên rót rượu cho Tà thiên sư vừa rồi.....

Cố Tích Cửu rót đầy rượu giúp hần, đẩy cả hai chén rượu đến trước mặt hần, sau đó lùi về phía sau, đứng vào vị trí nữ quan rót rượu vừa rồi.

"Ngồi xuống." Đế Phát Y liếc mắt nhìn nàng một cái: "Nàng là môn nhân thánh tôn, khác với những người khác, cho dù ở trước mặt bồn tọa cũng không cần đứng. Ngồi đi."

Bàn này của hần vốn là bàn dành cho hai người, cũng có đủ hai chỗ ngồi, vì thế Cố Tích Cửu muốn ngồi xuống thật ra không cần phải thêm ghế vào.

Cố Tích Cửu ngăn người. Hần muốn nàng ngồi bên cạnh hần? Hần không sợ vị hôn thê của mình ghen sao?

Nàng ngẩng đầu liếc mắt nhìn Vân Thanh La một cái. Vân Thanh La mang theo mặt nạ, không thể nhìn ra được biểu tình nàng ta như thế nào, nhưng nhìn thấy bàn tay nàng ta bất chợt nắm chặt chén rượu, cũng có thể suy đoán tâm lý của nàng ta lúc này, nhất định là đang buồn bực tức giận.

Cố Tích Cửu vẫn rất nhạy bén, mặc dù Vân Thanh La không gây ra nhiều động tác lăm, nhưng từ trong từng cử động của nàng ta, nàng vẫn có thể nhận ra được, nàng ta thật sự thích Đế Phát Y.....

Cố Tích Cửu đứng ở nơi đó, do dự một chút.

"Vì sao không ngồi? Sợ ta sẽ cản nàng sao?" Đế Phát Y lười nhác nhìn nàng.

"Vâng... cảm tạ." Cố Tích Cửu đành phải ngồi xuống và nói một tiếng tạ ơn.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 363: Hần cố ý dùng nàng để kích thích đối phương?

Nàng vừa mới ngồi xuống, Đế Phát Y lập tức đẩy qua một chén rượu, cười như không cười nói: "Tới, bồn tọa cũng mời nàng uống một chén rượu."

Cố Tích Cửu luôn có cảm giác nụ cười này của hần không có ý tốt. Nàng nhìn vào chén rượu hình nụ hoa trước mặt cùng với rượu màu hồng nhạt bên trong, sau đó lại nhìn nhìn Đế Phát Y, không hiểu lần này có chuyện gì đã xảy ra với hần.

Chẳng phải hần nói, hần không dùng chung chén rượu với người khác hay sao? Lần này vì sao lại.....

Có phải hần cãi nhau với Vân Thanh La hay không, vì thế hần đang cố ý dùng nàng để kích thích đối phương?

Chất liệu của chén rượu kia cực kỳ đặc biệt, ánh mắt độc như Cố Tích Cửu cũng không thể nhìn ra nó được làm từ chất gì, nhưng nhất định là cực kỳ quý báu.

Hoa văn trên chén rượu cũng rất khác thường, được điêu khắc bởi bậc thầy khí sư, có thể cần ba năm để hoàn thành nó!

Thứ quý giá như vậy, sau khi nàng dùng xong thì hần sẽ không tùy tiện vứt đi, đúng không?!

Nàng từng nghe nói, khi đồ của hần bị người khác dùng qua, hần sẽ không chút khách khí mà tiêu hủy nó!

Cố Tích Cửu nhớ tới kết cục của bộ rượu cụ bằng ngọc vừa rồi, do dự một lát.

"Như thế nào? Sợ ta hạ độc ở trong rượu sao?" Đế Phát Y căn bản không thèm để ý ánh mắt của mọi người xung quanh, chống một tay lên cằm nhìn nàng.

"Sao có thể? Tà thiên sư đại nhân hiểu lắm." Cố Tích Cửu nâng chén rượu trước mặt lên và uống một hơi cạn sạch, còn cho hần nhìn thấy đáy chén.

Mặc kệ, dù sao hần hủy cũng hủy đồ của hần, không liên quan gì tới nàng!

Đế Phát Y lúc này mới vừa lòng, cũng nâng chén rượu trước mặt mình lên uống: "Chén rượu này xem như bồn tọa tiễn người."

"Đa tạ." Cố Tích Cửu thuận miệng nói lời cảm tạ, nhưng không để ở trong lòng.

Nếu như đã là từ biệt, những người khác đều có lễ vật, vừa rồi đa số mọi người đều đã đưa tới, hơn nữa lễ vật của mỗi người đều rất quý báu, cơ bản

đều là giải độc phòng thân, ngay cả vị cô nương Vân Thanh La cũng tặng nàng một lọ thuốc giảm đau rất tốt.

Tả thiên sư đại nhân vừa rồi vẫn không nói gì, hiện tại chỉ đưa nàng một chén rượu cho qua, thật là nhỏ mọn!

Khi Tả thiên sư yêu cầu Cố Tích Cửu ngồi xuống uống rượu, mọi người cũng kinh ngạc đến nỗi trông mắt thiếu chút nữa là rót ra ngoài, nhưng sau khi nghe hẳn một câu cuối cùng này, bọn họ đều cảm thấy nhẹ nhõm trở lại.

Vân Thanh La đổi diện cũng nâng một chén rượu lên và hướng về Cố Tích Cửu, nhẹ nhàng nói: "Cố cô nương, ta cũng kính người chén nữa, chúc người có thể sớm ngày bình an trở về, tới lúc đó ta lại mời người uống rượu hóng gió."

"Đa tạ." Cố Tích Cửu nói một tiếng cảm tạ. Ra hiệu cho thị nữ bên cạnh, ý bảo nàng ấy mang bộ rượu cụ và bầu rượu của mình lại đây.

Nàng dùng bầu rượu của Đế Phát Y chỉ vì rót rượu cho hắn, không phải rót cho mình.

Theo những gì hắn nói, hắn chỉ đưa nàng một chén rượu để uống, nếu nàng tự mình uống thêm một chén nữa của hắn, đoán chừng có thể khiến hắn tức giận. Nàng cần gì phải mất mặt như vậy?

Vì thế nàng vẫn nên dùng bộ rượu cụ ban đầu của mình sẽ an toàn hơn.

Đế Phát Y nhìn nàng ngồi bên cạnh. Rõ ràng hai người ngồi gần nhau, nhưng nàng lại ngồi rất ngay ngắn thẳng người, cách một sai tay với hắn, giống như nàng đang cố gắng duy trì khoảng cách, muốn tránh khỏi sự nghi ngờ.....

Đôi mắt hắn trở nên thâm sâu. Hắn giơ tay lên, bầu rượu trên bàn nhảy lên, tự động rót một chén rượu nữa cho nàng, sau đó lại đẩy đến trước mặt nàng: "Bồn tọa vừa rồi kính người một chén, người không kính lại bồn tọa một chén hay sao?"

Cố Tích Cửu: "....." Nàng còn chưa uống rượu do Vân Thanh La kính, hắn chặn ngang như thế thích hợp hay sao?

Nàng ngập ngừng, Đế Phát Y đã bung chén rượu trước mặt lên, ánh mắt sáng ngời nhìn nàng, rất rõ ràng là đang chờ nàng kính rượu hắn.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 364: Người không phải thùng rượu, uống nhiều như vậy làm gì

Người này tương đối khó tính, không dễ chọc chút nào, vì thế Cố Tích Cửu đành phải xin lỗi cười cười với Vân Thanh La, sau đó nâng chén rượu trước mặt lên, chạm vào chén rượu Tả thiên sư đang vurun ra trước mặt, một lần nữa uống một hơi cạn sạch.

Rượu của Đế Phát Y lần này không biết là rượu gì, rất ngon. Nó chẳng những không khiến nàng say, khi nàng càng uống thì cảm thấy càng tỉnh táo hơn, thậm chí một chút cảm giác say lúc này cũng đã biến mất.

Lúc này thị nữ kia cũng đem bộ rượu cụ vừa rồi Cố Tích Cửu sử dụng tới, đặt ở trước mặt nàng.

Cố Tích Cửu thờ dãi nhẹ nhõm một hơi, đang muốn tự mình rót một chén rượu để đáp lễ Vân Thanh La, không ngờ Đế Phát Y ngồi bên cạnh đột nhiên hỏi một câu: "Rượu của bồn tọa không hợp với khẩu vị của nàng?"

"..... Rất hợp."

"Vậy vì sao phải đổi rượu?"

"Điều này..... Ta vẫn có thể uống rượu của Tả thiên sư đại nhân ư?" Cố Tích Cửu không chắc chắn hỏi.

"Tới nay có thể."

Được thôi, Cố Tích Cửu yên tâm!

Thật ra, rượu của Tuyên Đế cũng rất ngon, nhưng so với rượu này của Đế Phát Y, vẫn còn kém hơn nhiều. Cố Tích Cửu tất nhiên nguyện ý uống rượu của hắn.

Vì thế nàng lại tự mình rót ra một chén, đáp lễ lại Vân Thanh La.

Một hồi phong ba nhỏ nhỏ cứ như vậy trôi qua. Trong đại điện một lần nữa lại ăn uống linh đình, trở lại bình thường.

Tuy nhiên, đó chỉ là bề mặt.

Sự tương tác giữa Cố Tích Cừ và Đế Phát Y không biết khiến cho bao nhiêu người nổi lên sóng gió trong lòng.

Chẳng qua mọi người đều rất giỏi che giấu mà thôi.

Một số người lại tiếp tục lần lượt kính rượu Cố Tích Cừ. Vì có rất nhiều người nên nàng tất nhiên sẽ không uống một hơi cạn chén, nàng chỉ nhấp một ngụm nhỏ mà thôi.

Bởi vì có quá nhiều người, cho dù chỉ nhấp một ngụm nhỏ, nàng cũng uống vào không ít rượu, đoán chừng khoảng sáu chén rượu!

Trong thời gian đó, nàng cũng rót rượu cho Đế Phát Y vài lần.

Bầu rượu nhỏ của hân giống như con suối vĩnh sẽ không khô cạn, bất luận Cố Tích Cừ rót ra bao nhiêu lần, rượu bên trong vẫn luôn tràn đầy, khiến Cố Tích Cừ có thể yên tâm mà uống.

Dung Triệt đứng lên, nhắc chén rượu trong tay hướng về phía Cố Tích Cừ, cười nói: "Tích Cừ, vừa rồi nàng ngồi bên cạnh nhưng ta chưa kịp kính rượu nàng, thật sự nên phạt. Ta tự phạt mình hai chén, nàng cứ thoải mái uống là được."

Hân giữa đầu uống cạn rượu trong chén, sau đó lại rót ta một chén và uống cạn lần nữa.

Đối phương hào sảng như thế, Cố Tích Cừ tất nhiên không muốn sơ sài, vì thế nàng cũng rót đầy một chén. Khi nàng đang muốn bùng lên để uống, một bàn tay đã ấn trên mu bàn tay của nàng, ngăn nàng lại: "Nàng muốn say khi bốn tọa ném nàng vào trong rừng rậm hắc ám?"

Bàn tay của hân ấm áp, nhiệt độ kia dường như có thể thấm theo làn da vào trong trái tim nàng!

Cố Tích Cừ hơi cứng người, nàng muốn rút tay về, nhưng nhất thời không thể thành công.

Đế Phát Y trực tiếp lấy chén rượu ra khỏi tay nàng, thản nhiên nói: "Nàng không phải là thùng rượu, uống nhiều như vậy làm gì. Lúc này người kính rượu nàng đa số đều không có ý tốt....."

Cố Tích Cừ: "....."

Mọi người: "....."

Hân lại đảo qua mọi người, giọng nói nhẹ nhàng như gió xuân: "Ai còn muốn kính rượu nàng? Cùng nhau qua đây! "

Ai còn dám kính?!

Ngay cả Dung Triệt cũng có chút ngượng ngùng, ho khan một tiếng nói: "Tích Cừ, nàng không cần uống nữa, tiết kiệm năng lượng để ngày mai đi vào rừng rậm hắc ám."

Mọi người lần lượt phụ họa đồng ý.

Đến lúc này, ngoại trừ những người không đủ nhạy cảm, những người khác đều mơ hồ cảm thấy được thái độ bất thường của Đế Phát Y đối với Cố Tích Cừ ——

Dường như có chút ái muội mơ hồ.....

Có khả năng này sao?

Tà thiên sư vạn năm chưa từng động tâm, chẳng lẽ lại động tâm với một tiểu loli?

Mặc dù tiểu loli này cực kỳ có bản lĩnh, nhưng vài thập niên qua có rất nhiều người còn có bản lĩnh lớn hơn nàng! Thậm chí còn xinh đẹp hơn nàng, nhưng chưa từng thấy Tà thiên sư động tâm với bất cứ người nào. Vì sao lần này.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 365: Thái tử cuối cùng đã động tâm!

Có lẽ trong đó có ẩn tình gì đó?

Trong lòng Tà thiên sư có tính toán khác?

Mọi người đều không biết chuyện gì đang xảy ra, ngay cả những đại thần xảo quyết nhất trong triều cũng không thể đoán ra, Tà thiên sư rốt cuộc đang muốn làm gì.

Tuyên Đế mơ hồ có chút bất an, cảm thấy dường như con dâu của mình sắp bị cướp mất!

Ông ho nhẹ một tiếng nói: "Cửu nhi, ngày mai còn phải đi tới rừng rậm hắc ám, thật sự không nên uống nhiều, nhận lấy tâm lòng của mọi người là được. Đúng rồi, Cửu nhi, vừa rồi trẫm nói muốn tứ hôn cho ngươi. Sở nhi tuổi trẻ tài cao....."

Trái tim Cố Tích Cửu đập mạnh, không ngờ Tuyên Đế vẫn nhớ tới chuyện này, hơn nữa trong lời nói rõ ràng là muốn ghép nàng với Dung Sở không ra gì kia!

Nàng đang muốn mở miệng, Dung Già La lại không nhìn được nữa, đứng lên: "Phụ hoàng, nhi thần có chuyện muốn nói."

Tuyên Đế như có mây, kinh ngạc nhìn hấn: "Già La, con có gì muốn nói?"

Dung Già La khom người nói: "Phụ hoàng, nhi thần rất thích Cố tiểu thư, muốn cưới nàng làm vợ!"

Tuyên Đế: "....."

Dung Sở tái mặt, cũng đứng lên, khom người nói: "Phụ hoàng, nhi thần cũng rất ngưỡng mộ Cố tiểu thư, nếu như có thể cưới nàng làm vợ, nhi thần nhất định sẽ sùng ái nàng, khiến nàng không cần lo chuyện áo cơm. Có nàng ở bên người, nhi thần càng thêm chuyên chú vào chính sự, giúp phụ hoàng phân ưu....."

Dung Sở rất có tài ăn nói, lời nói tràn đầy cảm xúc.

Ở trong triều có rất nhiều người ủng hộ Dung Sở, những người này cũng lần lượt mở lời nói chuyện giúp Dung Sở.

Trong đó có một số ít người theo phe phái Thái tử cũng cố gắng lên tiếng.

Dung Già La vẫn luôn không gần nữ sắc, trong lòng những người ủng hộ Thái tử thực sự rất lo lắng, lo sợ hấn là nam nhân đoạn tụ.

Bọn họ càng lo sợ sau khi hấn đăng cơ sẽ không nạp hậu cung, không thể tiếp tục dòng dõi hoàng gia. Vì thế những người theo phe phái Thái tử vẫn luôn ngầm sát ruột giúp Thái tử hấn, thỉnh thoảng còn tới trước mặt tận tình khuyên bảo, muốn hấn cưới vợ, cho dù nạp thiếp trước cũng được. Nhưng vị Thái tử này đều không nghe ——

Hiện tại thì tốt rồi, Thái tử rốt cuộc đã động tâm! Muốn cưới vợ!

Tin tức này đối với đảng Thái tử mà nói, quả thực giống như bị thổi vàng rơi từ trên trời xuống đầu, vui mừng đến nỗi những nếp gấp trên mặt cũng đều rung lên!

Đừng nói đối tượng mà Thái tử nhìn trúng là môn nhân thánh tôn, cho dù hiện tại hấn nhìn trúng một vị xấu xí, bọn họ cũng sẽ liều mạng tranh đoạt giúp hấn!

Lúc này bọn họ tất nhiên chiến đấu hết mình, đương sự còn chưa nói gì, bọn họ đã tranh luận đến nỗi đỏ mặt tía tai!

Trong đảng Thái tử có một vị quan cực kỳ có tài ăn nói, khi tranh luận miệng lưỡi rất lưu loát, thao thao bất tuyệt, trực tiếp liên hệ sự hưng vong vận mệnh đất nước với sự tình Thái tử cưới Cố Tích Cửu. Ông ta tranh cãi tới mức các đối thủ khác đều không thể cãi lại, thường xuyên lau mồ hôi.....

Đảng của Tứ hoàng tử tất nhiên cũng không cam lòng yếu thế, một số người vẫn không từ bỏ, cố gắng tranh luận với ông ta.

Càng ngày càng có nhiều người gia nhập chiến cuộc.

Một yến tiệc tiền biệt biến thành đại hội tranh biện của các đại thần trong triều. Mỗi đại thần đều phát biểu ý kiến của riêng mình, không khí cực kỳ nóng nảy.

Điều này khiến cho những phu nhân thiếu gia và tiểu thư khuê các từ trước tới nay chưa từng thượng triều đều bị sốc, nhìn xem đến nỗi trợn mắt há hốc mồm, mở rộng tâm mắt.

Cố Tích Cửu cũng không ngờ rằng một cục đá rơi xuống lại tạo ra sóng lớn như vậy, nhất thời cũng sửng sốt một lúc.

Tuy nhiên, nàng cũng hy vọng nước càng đục càng tốt, khiến cho Tuyên Đế chỉ vì muốn hai nhi tử có thể chung sống hoà bình, không chỉ định bất cứ người nào cho nàng, như vậy là tốt nhất.

Vì thế nàng vẫn luôn im lặng, bình tĩnh ngồi đó.

"Bảo bối, thì ra giả thị trường của nàng tốt như vậy." Giọng nói lười biếng của Đế Phát Y bỗng nhiên chui vào lỗ tai của nàng.

Cả người Cổ Tích Cửu cứng đờ, nghiêng đầu nhìn hấn một cái.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 366: Hấn đã gọi như thế với bao nhiêu nữ hài?

Từ sau khi hai người gặp lại, đây vẫn là lần đầu tiên hấn gọi nàng là bảo bối.....

Lúc đầu nàng nghe thấy hấn gọi nàng như vậy thì vừa tức vừa buồn cười, nhưng sau đó có lẽ đã thành thói quen, nàng cứ thế chấp nhận nó. Mỗi lần nghe thấy hấn gọi nàng như vậy, trong lòng nàng cảm thấy có một sự ảm áp không thể hiểu được.

Tuy nhiên, thời gian là một con dao giết người, thời gian sáu tháng đã làm phải nhạt sự ảm áp mông lung kia của nàng.

Lần này nghe thấy hấn gọi nàng như vậy, nàng không hề cảm thấy ảm áp. Ý nghĩ đầu tiên hiện lên ở trong lòng nàng không ngờ chính là: Hấn đã gọi như thế với bao nhiêu nữ hài?

Sự ảm áp vốn có ban đầu cũng trở nên lạnh lẽo.

Từ sau khi Tuyên Đế nói muốn tứ hôn cho nàng, Tả thiên sư vẫn luôn rất bình tĩnh, hấn thậm chí còn phân phó nàng rót một chén rượu, ngồi ở chỗ kia hứng thú theo dõi cuộc chiến, nhìn xem những đại thần kia đang cãi vã nơi đó.....

Lúc này hấn bỗng nhiên nói ra một câu như vậy, Cổ Tích Cửu cảm thấy hấn đang chê cười nàng.

Nàng khẽ nhếch môi, đáp lại một câu: "Nói rất hay." Sau đó nhìn Dung Già La, chờ hấn ra ám hiệu cho nàng, lúc đó nàng có thể bắt đầu lên tiếng.

Nàng không hề phát hiện ra, ánh mắt Đế Phát Y bên cạnh tối sầm lại, xoay chuyển chén rượu trong tay với ánh mắt thâm thúy, không biết đang suy nghĩ điều gì.

Tuyên Đế cũng không ngờ rằng một câu tứ hôn của mình sẽ khiến hai phái giống như gà chọi. Sau khi nghe xong, ông rút cuộc giơ tay: "Dừng lại! Đều im lặng hết cho ta. Trầm tự có phán xét."

Đại thần hai bên cuối cùng cũng dừng nói, ánh mắt đều nhất trí nhìn về phía Tuyên Đế, chờ đợi kết quả phán quyết của ông.

Tuyên Đế chuyển ánh mắt về phía Cổ Tích Cửu, dịu dàng nói: "Cửu nhi, ngươi nói như thế nào?"

Đây là muốn nàng tự tuyển chọn?

Nàng sẽ chọn ai?

Cổ Tích Cửu ngẩng đầu nhìn mọi người, sau đó liếc mắt nhìn Dung Già La một cái, Dung Già La khẽ gật đầu, mỉm cười cổ vũ nàng.

Vì thế Cổ Tích Cửu liền nói: "Nếu bệ hạ thật sự muốn tứ hôn cho Tích Cửu, Tích Cửu hy vọng có thể tứ hôn với Thái tử....."

Một hòn đá khiến cả hồ dậy sóng!

Đảng của Thái tử vui sướng cổ vũ như điên, đảng của Tứ hoàng tử lại rất thất vọng, lập tức nhắm vào Cổ Tạ Thiên. Bọn họ sôi nổi nói, "Từ xưa đến nay hôn sự nữ nhi đều là lệnh của cha mẹ hoặc nghe theo lời người mai mối, nào có nữ nhi tự đính chung thân cho mình? Việc này cần phải có Cổ tướng quân làm chủ. Rốt cuộc ông ấy mới là phụ thân của Cổ tiểu thư..... Chờ đã, hôn sự này..."

Cổ Tạ Thiên thật ra có chút ừ ừ, nữ nhi này gần đây có chút xem thường mình, ông có chút sợ nàng.

Nhưng sự tình này liên quan tới tương lai quan trường của ông, vì thế ông đành phải lấy ra uy nghiêm của đại gia trưởng, căng da đầu mở miệng nói: "Bệ hạ, thần nữ được Thái tử điện hạ yêu thích khiến thần cực kỳ cảm kích sợ hãi, nhưng thần nữ là người bình thường, chỉ sợ không làm được Thái tử phi. Tình tình của nàng rất hoạt bát, chỉ sợ không hợp với Thái tử điện hạ....."

Tuyên Đế ngắt lời ông: "Ý của ngươi là, muốn hứa gả nữ nhi cho Sở nhi?"

Cổ Tạ Thiên liền nói: "Vâng! Nếu như bệ hạ có thể thành toàn hôn sự này cho tiểu nữ, cả đời tiểu nữ sẽ có tương lai đầy hứa hẹn, thần thật sự rất biết ơn....."

Tuyên Đế trầm tư: "Điều này....."

Dung Già La nhìn thấy Tuyên Đế đang muốn thuận nước đẩy thuyền, lập tức tiến lên một bước: "Phụ hoàng, nhi thần không dối gạt phụ hoàng. Nhi thần và Tích Cửu đã có hẹn ước chung thân từ hai tháng trước. Nhi thần đã đưa cho nàng chiếc vòng linh tâm làm vật đính ước. Đời này của nhi thần sẽ không cưới ai ngoài nàng, nàng cũng hứa sẽ không gả cho ai ngoài nhi thần....."

Cố Tích Cửu rung mình sau khi nghe những lời phát biểu của hắn, nhưng lúc này mũi tên đã ở trên dây, nàng không bắn cũng phải bắn!

Tuyên Đế hơi nhíu mày, nhìn về phía Cố Tích Cửu: "Cửu nhi, lời nó nói chính là thật sự? Vòng linh tâm ở chỗ ngươi?"

Cố Tích Cửu nói: "Đúng vậy!" Nàng lấy chiếc vòng tay kia ra từ trong không gian của Thương Khung Ngọc, giơ nó lên: "Bệ hạ, đây là vòng linh tâm....."

Vòng tay này không phải là chiếc vòng tay bình thường, nó là vòng tay độc nhất trên đời.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 367: Nàng đã tự định chung thân với Thái tử!

Vòng tay này không phải là chiếc vòng tay bình thường, nó là vòng tay độc nhất trên đời. Đa số các đại thần trong triều đều nhận ra vòng tay này.

Đây là chiếc vòng tay được hoàng đế đưa cho hoàng hậu hoặc thái tử đưa cho thái tử phi, tượng trưng cho quốc mẫu tương lai. Nó được chế tạo ra từ một viên ngọc đặc biệt, quý hơn cả Hoà Thị Bích (còn gọi là Ngọc bích họ Hòa), bất luận ngọc nào cũng không thể bắt chước được!

Hiện tại chiếc vòng tay này đang nằm ở trong tay Cố Tích Cửu, xem ra những lời nàng nói chính là thật sự, nàng thật sự đã tự định chung thân với Thái tử!

Ở Phi Tinh Quốc, mặc dù tự định chung thân không phải là điều vinh dự, nhưng chỉ cần nam chưa lập gia đình, nữ chưa gả, vẫn sẽ không bị khiển trách.

Nếu hai người lại có được sự đồng ý của cha mẹ hai bên, nó có thể trở thành một đoạn giai thoại.

Bởi vì nhi nữ đã tự định chung thân, sự tình liên quan tới danh dự của nhi nữ, vì thế chỉ cần đối phương không ngu ngốc hay sứt mẻ gì, cho dù trong lòng cha mẹ không vừa lòng lắm, bọn họ cũng sẽ cố gắng đồng ý.

Ví dụ như lúc này, Tuyên Đế cũng có chút choáng váng.

Cố Tà Thiên càng choáng váng hơn!

Nếu như ông phản đối, nó sẽ cực kỳ bất lợi đối với thanh danh của Cố Tích Cửu!

Vì vậy ông đã liệu mình, thay đổi phương hướng, quỳ xuống trước mặt Tuyên Đế: "Bệ hạ, cầu xin bệ hạ thành toàn cho tiểu nữ!"

Dung Sở tái mặt! Những người của đảng Tử hoàng tử hai mặt nhìn nhau, nhất thời không biết nói gì.

Tuyên Đế: "....."

Ông nhìn nhìn Cố Tích Cửu, lại nhìn nhìn Dung Già La, hơi trầm ngâm một chút. Kết quả này xảy ra nằm ngoài dự kiến của ông ——

Một lát sau ông hỏi Cố Tích Cửu: "Cửu nhi, ngươi thật sự thích Già La?"

Cố Tích Cửu trả lời rất nhanh: "Vâng, thích. Nếu như dân nữ như có thể đính hôn với Thái tử điện hạ, sự tự tin sẽ tăng lên gấp bội, cho dù liều mạng cũng sẽ thoát ra khỏi rừng rậm hắc ám, không để Thái tử điện hạ thất vọng....."

Dung Già La biết rõ là nàng đang diễn kịch, nhưng đôi mắt nhìn nàng vẫn hơi sáng ngời!

Hắn cũng quỳ xuống: "Phụ hoàng, cầu xin phụ hoàng thành toàn!"

Sự tình đã phát triển đến lúc này, Tuyên Đế không còn gì để nói, chỉ thờ dài một hơi và nói: "Một khi đã như vậy ——"

Những lời phía sau ông còn chưa kịp nói ra, một giọng nói lười biếng đã chặn lại: "Được rồi! Diễn xướng đến đây cũng nên kết thúc!"

Giọng nói kia là của Đế Phát Y. Hắn vừa mở miệng liền giống như gió xuân thổi qua đại điện, sượt ầm mọi người.

Tuyên Đế: "....."

Trái tim Cố Tích Cửu bỗng nhiên đập mạnh! Nàng còn chưa kịp có phản ứng, trên tay bỗng nhiên nhẹ bẫng. Chiếc vòng ngọc kia đã biến mất trong không khí mỏng!

Nàng lắp bắp kinh hãi, bất chợt quay đầu nhìn Đế Phát Y.

Chiếc vòng tay vô cùng trân quý đang xoay tròn ở trên đầu ngón tay của Đế Phát Y, giống như nó sẽ rơi xuống bất cứ lúc nào!

"Người....." Cố Tích Cửu hãi hùng khiếp vía, theo bản năng muốn bắt lấy nó.

Hành động của nàng rất nhanh, nhưng Đế Phát Y thậm chí còn nhanh hơn nàng, vì thế nàng chỉ bắt được một góc áo của hắn.

Mọi người: "....."

Tuyên Đế cũng cảm thấy choáng váng: "Tà thiên sư có ý..... có ý gì? Diễn xướng..... diễn xướng cái gì?"

"Cổ lục tiểu thư đã có hôn ước khác trong người, vì thế nàng không thể tự định chung thân với Thái tử được!"

Đế Phát Y búng ngón tay, bắn chiếc vòng tay bay ra ngoài, lao thẳng về phía Dung Già La. Dung Già La biến sắc, đành phải tiếp nhận nó.

Những gì Đế Phát Y nói ra cũng khiến mọi người khiếp sợ mở to hai mắt.

Hôn ước khác? Hôn ước nào khác?

Tuyên Đế mỉm cười nói: "Tà thiên sư, ý ngài là nói tới hôn ước giữa Cửu nhi và Dung Ngôn? Thiên sư có lẽ không biết, Dung Ngôn làm ra chuyện xấu hổ kia, đã không xứng đáng với Cửu nhi. Vì thế nửa năm trước trẫm đã làm chủ giải trừ hôn ước giữa nàng và Ngôn nhi. Hiện tại Cửu nhi là thân tự do....."

"Bỏn tọa nói hôn ước khác không phải là chuyện giữa nàng và Dung Ngôn." Đế Phát Y nói giọng ưu nhã như gió.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 368: Các người rất kinh ngạc?

"Vậy đó là ai?" Tuyên Đế tròn to đôi mắt.

Trong lòng Cố Tích Cửu đột nhiên dâng lên một loại cảm giác không ổn, quả nhiên khoảnh khắc tiếp theo, Đế Phát Y đã ném ra một quả bom: "Bỏn tọa!"

"Choang!" "Bốp!" "Rầm!"

Vô số chén rượu và đĩa rơi xuống mặt sàn, vang lên một loạt âm thanh liên tiếp. Mọi người đều choáng váng giống như bị một tia chớp bổ vào giữa trán.

Chén rượu trong tay Tuyên Đế cũng rơi xuống mặt sàn: "Cái..... Cái gì?"

Sắc mặt Dung Già La cũng tái nhợt, vòng tay vừa mới nhận được thiếu chút nữa rơi xuống.

Trong số những người ở đây, chỉ có Dung Triệt là người luôn bình tĩnh nhất. Vừa rồi hắn vẫn luôn ngồi ở đó uống trà, nhưng sau khi nghe được câu nói kia của Đế Phát Y, hắn cũng một phun ra một miệng trà, không ngừng ho sặc sụa.

Trong tay Vân Thanh La đang cầm một đôi đĩa ngà voi, một tiếng "tách" vang lên và bị gãy làm đôi.

Cố Tạ Thiên dù sao cũng là một người võ tướng mạnh mẽ, ngay cả khi giật mình cũng không giống người thường, chiếc ghế gỗ màu đỏ mà ông đang ngồi đột nhiên bị gãy, lúng túng ngã ngồi xuống sàn nhà trên đồng gỗ vụn.

Miệng của Dung Sở mở rộng hình chữ O, đủ để nhét vào đó một quả trứng vịt!

Đế Phát Y dường như rất hài lòng với kết quả chấn động đối với câu nói vừa rồi của mình. Hắn từ từ quét qua mọi người một vòng: "Các người rất kinh ngạc?"

Bọn họ chỉ kinh ngạc thôi sao? Quả thực là quá sốc!

Tuyên Đế cố gắng hỏi một câu: "Tả thiên sư đang đùa đúng không? Điều này..... sao có thể....."

"Trông bồn tọa giống như đang nói đùa?" Đế Phát Y hỏi lại, giọng nói trở nên lạnh lùng.

Tuyên Đế nhìn Cố Tạ Thiên, lại nhìn nhìn Cố Tích Cửu. Cố Tạ Thiên vừa mới bò dậy, vẻ mặt khiếp sợ giống như vừa tỉnh mộng, không giống như đang giả bộ, rõ ràng ông ta cũng không biết chuyện đó.

Có lẽ Cố Tích Cửu cũng không biết, nếu không vừa rồi nàng sẽ không nói muốn gả cho Dung Già La.....

"Tả thiên sư, chuyện này không phải là chuyện nhỏ, xin thứ cho trăm mọu mọu hỏi một câu, Tả thiên sư và Cửu nhi có hôn ước khi nào? Có gì làm chứng? Đính ước với người nào?"

Vô số ánh mắt tập trung vào Đế Phát Y, hiển nhiên mọi người đều đang đợi hắn trả lời.

Đế Phát Y giơ tay nhấp một ngụm rượu, thần nhiên nói: "Việc này vốn dĩ bồn tọa không cần thông báo với chư vị, nhưng nếu như bệ hạ đã hỏi, vậy bồn tọa sẽ nể mặt ngài....."

Vì thế hắn kể lại ngắn gọn câu chuyện sắp đặt "hôn ước", giống như những gì đã nói với Cố Tích Cửu ngày ấy.

Mọi người lắng nghe đến nỗi ngây người. Sắc mặt Cố Tạ Thiên tái nhợt, lẩm bầm nói: "Thì ra là A Tinh và Tả thiên sư đại nhân đã đính hạ hôn ước. Nhưng từ trước tới nay..... từ trước tới nay, nàng chưa từng nói với ta về điều đó....."

Đế Phát Y hơi nhếch môi: "Người đã cho nàng cơ hội để nói?"

Cố Tạ Thiên không nói gì, nhưng lại toát mồ hôi trên trán.

Sau khi La Tinh Lam sinh nữ nhi ra, chưa từng nói chuyện với ông một câu, xem ông giống như người xa lạ. Cho đến khoảnh khắc nàng ấy nhảy vực, nàng ấy cũng không nói với ông một lời! Thậm chí là một câu quở trách.....

Đế Phát Y lật cổ tay, trong lòng bàn tay lập tức hiện ra một chiếc vòng tay đen như mực: "Cổ tướng quân, có nhận ra được vật này?"

Cố Tạ Thiên giật mình: "Đây là —— vòng mặc tâm?!"

Ông đột nhiên bước về phía trước một bước, dường như muốn tiến lên nhìn rõ chiếc vòng tay hơn, nhưng rốt cuộc vẫn không dám.

Đế Phát Y cười khế một chút: "Để người tự mình nghiệm chứng một chút cũng không sao."

Hắn ném vòng tay kia cho Cố Tạ Thiên.

Cố Tạ Thiên nắm ở trong tay thì biết nó là hàng thật! Chính là vòng mặc tâm!

Vòng tay cho cảm giác mát lạnh, nắm nó ở trong tay giống như đang nắm đầu ngón tay thấm lạnh của mỹ nhân.

Sắc mặt Cố Tạ Thiên tái nhợt, nắm vòng tay kia, ngây người một lúc.

"Cổ tướng quân, có phải là thật hay không?" Đế Phát Y dò hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 369: Người sẽ trở thành vị hôn thê của hắn

"Đúng vậy! Là thật..... Thì ra nàng đã từng đính hạ hôn ước tiểu nữ với Tả thiên sư. Nàng....." Hiện tại vòng tay ở đây, nhưng người lại không còn nữa. Cố Tạ Thiên đột nhiên cảm thấy chua chát.

Tuyên Đế lập tức nhìn về phía Cố Tạ Thiên. Cố Tạ Thiên lấy lại bình tĩnh giải thích: "Vòng mặc tâm này là của hồi môn của nàng, do mẫu thân đưa cho nàng..... Vòng này được chế tạo từ ngọc thiên thạch. Nó từng là một đôi, nàng vẫn luôn giữ chúng..... Sau đó..... Sau đó bị mất đi một vòng, vì thế thần đã từng hiểu lầm nàng..... Không ngờ rằng nàng đã đưa nó đưa cho Tả thiên sư, xem như tín vật đính hôn với nữ nhi....."

Nói cách khác, những gì Tả thiên sư đã nói đều là sự thật!

Hiện tại đúng thật là Cố Tích Cửu xem như đã có hôn ước với Tả thiên sư, mặc dù hôn ước này vẫn chưa được thành lập, nhưng chỉ cần Cố Tích Cửu

xông ra khỏi rừng rậm hắc ám, hôn ước này sẽ trở nên hợp lệ!

Vì thế, bất luận Cố Tích Cửu có thể sống sót ra khỏi rừng rậm hắc ám hay không, cũng không liên quan tới người khác!

Mọi người hai mặt nhìn nhau, thì ra người ta sớm là hoa đã có chủ!

Vậy vừa rồi bọn họ đổ mặt tía tai tranh cãi làm gì?

"Tiểu Thương, chẳng phải ngươi nói vòng tay kia của hắn là vòng cổ tóc đen hay sao? Sao lại biến thành vòng mặc tâm? Chẳng phải ngươi từng nói, sở dĩ nó nhìn giống như ngọc là bởi vì hắn đã dùng thủ thuật che mắt? Hiện tại hắn cũng đang dùng thủ thuật che mắt?" Cố Tích Cửu nghiêng răng nghiêng lợi hỏi Thương Khung Ngọc.

Thương Khung Ngọc cũng rất buồn bực: "Lúc trước khi ta nhìn thấy, nó thật sự là vòng cổ tóc đen. Chẳng lẽ lúc trước ta đã nhìn lầm? Chủ nhân, xem ra hôn ước này là thật, người thật sự sẽ trở thành vị hôn thê của hắn."

Cố Tích Cửu: "....."

Vì sao nàng luôn có cảm giác có chút huyền huyền, có chút không chân thật?

Tuyên Đế rõ ràng xưng đế nhiều năm như vậy, không dễ bị lừa gạt. Mặc dù Đế Phát Y lấy vòng mặc tâm ra, nhưng chỉ có một tín vật như vậy vẫn không thể khiến người tin phục.

Có lẽ vòng tay này là do..... do Tà thiên sư nhặt được thì sao?

Rốt cuộc, La Tinh Lam đã nhảy vực, cho tới tận bây giờ sống không thấy người, chết không thấy xác. Có thể vòng tay này là do La Tinh Lam lưu lại trên người.....

Trong lòng Tuyên Đế có sự nghi ngờ, nhưng cảm thấy bất tiện khi tự mình hỏi ra, vì thế nháy mắt ra hiệu cho đại thần bên cạnh.

Đại thần thuộc đảng Thái tử, đương nhiên muốn ghép đôi Cố Tích Cửu với Thái tử. Khi thấy hôn sự Thái tử sắp thành, đột nhiên bị Tà thiên sư chặn ngang như vậy, trong lòng ông vốn có chút khó chịu, nhưng không dám biểu lộ ra.

Hiện tại nhận được tín hiệu của Tuyên Đế, ông liền mạnh dạn hỏi vài câu: "Tà thiên sư, dường như đình hạ hôn ước phải có tam môi sáu chứng _____"

Cặp mắt Đế Phát Y dường như có ý cười nhìn về phía ông, trái tim ông đột nhiên đập nhanh lên, khiến ông không đủ tự tin: "Đương nhiên, bởi vì sự sắp xếp hôn ước của Tà thiên sư đại nhân là điều đặc biệt, có nhiều điều kiện riêng, vì thế nên không có tam môi sáu chứng cũng không có gì kỳ lạ. Tuy nhiên lão thần luôn cảm thấy chỉ dựa vào một tín vật không đủ để khiến người khác tin tưởng. Sự tình quan trọng, không biết thiên sư đại nhân còn có nhân chứng vật chứng khác hay không?"

Đế Phát Y nhìn ông: "Chỉ có tín vật thì không hợp lệ?"

"Dựa theo quốc pháp của Thiên Tinh Quốc, có thể nói là không hợp lệ....."

"Vậy nếu có thư tay thì sao?" Đế Phát Y lấy một tờ giấy màu vàng ra từ trong ống tay áo, thản nhiên nói: "Lúc trước La Tinh Lam còn viết một bức thư, bệ hạ có thể xem qua."

Hắn búng ngón tay một cái, bức thư kia bay thẳng vào trong tay Tuyên Đế.

Tuyên Đế mở ra và đọc một lát, sắc mặt hơi tái nhợt. Ông vẫn nhận ra được nét chữ của La Tinh Lam. Trên bức thư đúng là bút tích của La Tinh Lam, nội dung giống hệt như những gì Tà thiên sư đã nói!

Ông lại đưa cho Cố Tạ Thiên, Cố Tạ Thiên đọc qua bức thư kia nhiều lần, quỳ xuống: "Bệ hạ, đây đúng thật là bức thư do nàng ấy viết."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 370: Bồn tọa là vị hôn phu của nàng

Cố Tạ Thiên nắm chặt bức thư với trăm mối cảm xúc ngổn ngang. Năm đó La Tinh Lam quyết định rời khỏi ông, trước khi trốn đi nàng đã đốt hết tất cả đồ đạc trong phòng, không hề lưu lại thứ gì cho ông. Không ngờ sau mười mấy năm, ông còn có thể nhìn thấy bút tích của nàng.....

Đột nhiên trên tay trống rỗng, bức thư kia một lần nữa lại bay trở về trong tay Đế Phát Y. Hắn búng búng bức thư kia giống như phui hết những gì không

sạch sẽ lưu lại trên đó, sau đó liếc mắt nhìn Tuyên Đế một cái: "Hiện tại đệ hạ đã tin rồi chứ?"

Tuyên Đế bất đắc dĩ lắc đầu, cố gắng cười nói: "Trẫm chưa bao giờ nghi ngờ Tà thiên sư."

Tại thời điểm này, tất nhiên không có người nào nghi ngờ gì nữa.

Đế Phát Y thu hồi bức thư, ánh mắt cuối cùng quay lại nhìn Cố Tích Cửu: "Nàng thì sao?"

Cố Tích Cửu đang có chút xuất thần, thuận miệng lên tiếng: "A?"

"Hiện tại nàng đã tin, bốn tọa là vị hôn phu của nàng?"

Cố Tích Cửu sửa lại cho hắn: "Dựa theo những gì Tà thiên sư đã nói, trước khi ta tròn mười lăm tuổi có thể xông ra khỏi rừng rậm hắc ám, hôn ước này mới được thành lập. Hiện tại..... xem như không tính."

Đế Phát Y chớp mắt, mỉm cười, nhưng nụ cười này nhìn qua rất nguy hiểm: "Bất luận hiện tại có tính hay không, chỉ cần nàng có thể sống sót ra khỏi rừng rậm hắc ám, nàng chỉ có thể gả cho bốn tọa, không thể nghĩ tới người khác!"

Cố Tích Cửu không còn lời nào để nói.

Nhưng trong lòng nàng vẫn có một sự nghi ngờ không dứt ra được.

Chẳng lẽ nghi thức đính hôn chín ngày sau của Đế Phát Y, là chuẩn bị cho Cố Tích Cửu nàng? Không phải là Vân Thanh La?

Sao hắn có thể chắc chắn trong vòng chín ngày nàng có thể xông ra khỏi rừng rậm hắc ám?

Nếu như hắn thật sự chuẩn bị cho nàng, vậy vì sao không thông báo một chút tin tức nào cho nàng? Trước đó cũng không hề có một chút dấu hiệu?

Hoặc có thể tin đồn Phù Thương Cung đang chuẩn bị nghi thức đính hôn là không có căn cứ, không phải là sự thật?

Từ sau khi từ biệt ở Khải Thiên đài, hắn giống như biến mất, chưa từng xuất hiện ở trước mặt nàng, khiến nàng còn tưởng rằng hôn ước kia là giả, nàng và hắn sẽ không liên lạc lại nữa, nhưng không ngờ rằng tại thời điểm này hắn lại đề cập tới nó.....

Nàng chuyển ánh mắt, liếc nhìn Vân Thanh La, trái tim nàng lại run lên một chút. Quan hệ giữa hắn và Vân Thanh La là như thế nào? Thật sự chỉ là quan hệ giữa người thí nghiệm và người bị thí nghiệm thôi sao?

"Chủ nhân, chủ nhân....." Thương Khung Ngọc gọi nàng trong đầu.

"Chuyện gì?" Cố Tích Cửu cuối cùng thoát khỏi sự trầm tư.

"Người nghe nói hôn ước kia là thật nên vui đến nỗi choáng váng?"

"Người mới choáng váng." Cố Tích Cửu không nhận được giọng tay xoa xoa giữa trán.

"Ta còn tưởng người vui đến nỗi choáng váng, vừa rồi người nhìn chằm chằm vào Vân Thanh La." Thương Khung Ngọc nhắc nhở.

Có sao?

Đó là tật xấu của nàng, khi suy tư thường hay nhìn người ta chằm chằm, nhất thời nàng không dễ sửa nó.

Vân Thanh La sẽ không cho rằng nàng đang thị uy nàng ta, đúng không?

Nàng không nhận được lại nhìn thoáng qua Vân Thanh La. Vân Thanh La rũ mắt ngồi ở chỗ kia, trên mặt có mặt nạ nên không nhìn ra được sắc mặt và biểu tình của nàng ta. Chỉ có thể nhìn thấy nàng ta đang ngồi thẳng thắn, cứng ngắc, giống như không có chuyện gì. Tuy nhiên, đầu ngón tay nàng ta dường như đang run rẩy, có thể nhìn thấy ống tay áo nàng ta đang run rẩy cực nhẹ. Chắc chắn nàng ta đã chịu đã kích không nhỏ.

Vân Thanh La có ý với Đế Phát Y, đây là sự thực rõ ràng.

Trên thực tế, Đế Phát Y có đủ mị lực, Vân Thanh La tiếp xúc với hắn trong một khoảng thời gian, vì thế nên phải lòng hắn cũng không có gì ngạc nhiên.

Nếu như bản thân nàng chưa từng chịu tổn thương, trở nên vô cảm đối với nam nhân, có lẽ nàng cũng bị vương sâu vào trong vũng lầy khi dây dưa với hắn nửa năm trước, đúng không?

"Chủ nhân, trở thành vị hôn thê của Tà thiên sư, người vui về sao?" Thương Khung Ngọc dường như có chút hưng phấn. "Chẳng phải ta đã nói rồi sao, hắn sao có thể có ý với Vân Thanh La? Hắn vẫn chỉ quan tâm tới người. Cho dù người không phải là đệ tử thiên bẩm, hắn vẫn thích người. Người mới là chân mệnh thiên tử của hắn! Các người mới nên là một đôi, những người khác đều đứng qua một bên!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 371: Người muốn mang ta ra làm lá chắn

Cố Tích Cửu: "....." Chẳng lẽ nó đã đọc quá nhiều tiểu thuyết ngôn tình?!

Sao nàng luôn có cảm giác đây lại là bẫy của Đế Phát Y?

Có lẽ hần sớm đã chuẩn bị công bố chuyện này ở đây, nhưng vẫn không lên tiếng, đến khi nàng nói rằng nàng đã đính hôn ước với Dung Già La, hần mới đánh đòn cảnh cáo đối với mọi người, thật đúng là phúc hắc!

Nàng không nhịn được lại nhìn về phía Dung Già La. Vị Thái tử này đã giúp nàng mấy lần, rất chân thành với nàng, không ngờ nàng lại khiến hần bị tổn thương ở đây.....

Nếu sớm biết như vậy, nàng sẽ không đồng ý với kế hoạch của Dung Già La! Lúc này nó giống như một trò hề.

Khi nàng còn đang xuất thần, bàn tay bỗng nhiên bị người cầm lấy. Nàng cứng đờ, nghiêng đầu nhìn qua, thấy Đế Phát Y hơi cong môi, cười như không cười nhìn nàng, nhưng đáy mắt lại không hề ấm áp. Hần dịu dàng truyền âm hỏi nàng: "Đang nghĩ gì vậy?"

"Đang nghĩ về mục đích của ngươi ——" Cố Tích Cửu buột miệng thốt ra.

Sau khi nói xong, nàng cảm thấy có chút hối hận. Nàng là người luôn luôn bình tĩnh, nhưng ở trước mặt người này, nàng lại thường xuyên xúc động.

Người này thật sự có đôi mắt rất sắc. Dưới đôi mắt nhìn chăm chú của hần, người ta thực sự dễ dàng nói ra những lời trong lòng.

Nàng nói hơi lớn, may mắn thay mọi người trong đại sảnh đều đang bận rộn thảo luận chuyện này, vì thế không ai nghe thấy.

"Hả?" Đế Phát Y cúi đầu nhìn nàng: "Vậy nàng đã nghĩ ra được chưa?"

Cố Tích Cửu lắc đầu.

Đế Phát Y nhìn nàng một lát: "Vậy nàng hãy nghĩ tiếp đi, bốn tọa hiếm khi mới đính hôn một lần, có thể có mục đích gì? Không phải bốn tọa làm chuyện gì cũng phải có mục đích....."

Cố Tích Cửu nhún mày, đêm nay nàng đã uống khá nhiều rượu, não không hoạt động tốt giống như ngày thường, cũng không đủ linh hoạt, đành phải theo bản năng đáp lại một câu: "Ngươi làm chuyện gì mà không có mục đích?"

Đế Phát Y: "....."

Nàng có vẻ như rất hiểu biết hần!

"Được thôi, vậy nàng nói xem ta có mục đích gì? Hãy đoán lý do đáng tin cậy nhất....."

Cố Tích Cửu nhún mày, trong đầu nhanh chóng suy đoán lý do đáng tin cậy nhất, trong lòng vừa động, một lần nữa buột miệng thốt ra: "Ngươi muốn mang ta ra làm lá chắn?"

Đế Phát Y: "....."

Hần lặp lại một câu: "Lá chắn?" Hần dường như có chút khó hiểu: "Vì sao bốn tọa lại cần dùng hôn thê để làm lá chắn?"

Hần đột nhiên giống như nghĩ tới điều gì đó, cười cười, chẳng qua nụ cười có chút lạnh lẽo: "Được thôi, vậy nàng hãy làm lá chắn!"

Cố Tích Cửu không ngờ hần sẽ thành thật như thế, nhất thời nghẹn lại: "Vi..... vì sao lại là ta? Ta cảm thấy ngươi nên cưới một người yêu ngươi....."

"Bởi vì nàng tương đối thích hợp." Đế Phát Y vỗ vỗ tay nhỏ của nàng, nghiêng người sát vào nàng, hô hấp ấm áp gần như thổi vào vành tai nàng: "Chỉ có nàng biết..... xu hướng giới tính của bốn tọa, vì thế nàng là người thích hợp nhất."

Hần thật sự là đoạn tụ?! Hần muốn nàng làm Đồng Thê?!

Mẹ nó!

Nàng bỗng nhiên quay đầu, không hề nhận ra rằng hần đang dựa vào nàng rất gần, cánh môi nàng lướt qua môi hần.....

Hai làn môi khẽ chạm nhau một lúc, môi hần ấm áp giống như có dòng điện chạy qua. Mặt đẹp của Cố Tích Cửu nóng lên, vội vàng ngã người ra phía sau, nhưng chiếc ghế không vững, nàng lại ngã quá nhanh, cả người lật xuống từ trên ghế ——

Mất thấy cả người cả ghế gần như ngã xuống mặt sàn, đột nhiên vòng eo bị siết chặt, có người đã ôm ngang lấy nó.....

Một loạt động tác xảy ra với tốc độ quá nhanh, chờ đến khi Cố Tích Cửu trở lại bình thường, nàng đã ngồi ở trong vòng tay của Đế Phát Y!

Hần mặc một chiếc áo choàng rộng với ống tay dài, Cố Tích Cửu nhỏ xinh ở trong vòng tay của hần có một loại ảo giác đang bị vây quanh, trong mũi là mùi hương thoang thoảng đặc trưng ở trên người hần, dường như có thể thấm nhập vào trái tim nàng.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 372: Nàng sẽ làm phiền bốn tọa?

Hần còn cố tình cười khẽ một tiếng ở bên tai nàng: "Nàng vội vàng ngã vào vòng tay bốn tọa như vậy?"

Ngã cái đầu nguoi, ôm cái đầu nguoi!

Cố Tích Cửu tức giận bước ra khỏi vòng tay của hần, một lần nữa ngồi lại trên ghế của mình.

Thật kỳ lạ, ở trước mặt người khác nàng luôn luôn giữ được sự bình tĩnh, chưa bao giờ hoảng hốt.

Nhưng khi ở trước mặt người này, nàng luôn phản ứng chậm hơn nửa nhịp, không ngừng gặp rắc rối.....

Chẳng lẽ nàng và hần có ngũ hành tương khắc hay sao?

Cố Tích Cửu đỏ bừng khuôn mặt, cảm thấy hơi lúng túng. Nàng cần phải sắp xếp lại ý nghĩ.....

Không đúng, chờ đã! Nàng chỉ nói suy đoán của mình về chuyện hần là người đoạn tụ với Thương Khung Ngọc, từ trước tới nay chưa từng nói với người nào khác, làm sao Tà thiên sư biết được chuyện này? Không lẽ là Thương Khung Ngọc đã mật báo với hần?

Nàng nghi ngờ nhìn về phía Thương Khung Ngọc ở trên cổ tay.

Thương Khung Ngọc cũng rất quái lạ, mỗi lần khi tới gần Đế Phát Y, thứ này đều cảm giống như người già chết.....

Nàng vừa mới ngồi thẳng, Đế Phát Y lại chậm rãi tiếp cận nàng: "Thật ra bốn tọa chọn nàng còn có một nguyên nhân, nàng muốn nghe một chút hay không?"

Cố Tích Cửu cắn răng: "Muốn!"

Đế Phát Y nhìn nàng, nói: "Nữ tử trên thế gian này đều có những động cơ thầm kín đối với bốn tọa, chỉ có nàng là khác người, lo sợ tránh xa bốn tọa còn không kịp —— Bốn tọa rất tò mò....."

Cố Tích Cửu: "..... Đây chẳng phải là một lý do tồi tệ hay sao? Cưới vợ chẳng phải là cưới người mình yêu hay sao? Chỉ vì tò mò nên muốn cưới?"

Hần mới khác người, được không? Có nhiều người yêu hần như vậy mà hần không cưới, vậy mà hần lại chọn nàng vừa nhìn thấy hần đã muốn chạy xa.....

"Chẳng phải nàng nói bốn tọa muốn tìm lá chắn hay sao? Nếu chỉ là lá chắn, tất nhiên muốn tìm một người ít phiền hà..... Bốn tọa tò mò đối với nàng, và nàng cũng đúng là người ít phiền hà nhất."

Cố Tích Cửu: "Ít phiền hà? Nói vậy sau này nguoi có thể dễ dàng ném ta đi, có phải hay không?" Nếu không yêu hần thì đừng làm phiền hần, đây là ý của hần?

"Nàng sẽ làm phiền bốn tọa?" Đế Phát Y hỏi lại.

"Tất nhiên sẽ không!"

Đáy mắt Đế Phát Y dường như bị mờ đi, môi mỏng khẽ nhếch: "Đúng vậy, nàng tìm Dung Già La diễn một vở kịch, không bằng đi tìm bốn tọa."

Cố Tích Cửu: "....."

Người này quả nhiên là cáo già xảo quyệt, không ngờ có thể nhìn ra được, nàng có kế hoạch diễn tuồng cùng với Dung Già La.....

Nhưng Dung Già La là vị quân tử, hẳn có thể nói được làm được. Cho dù nàng đính hôn với hắn, sau này nàng có thể dễ dàng giải trừ nó.

Nhưng Tả thiên sư lại không phải dễ dàng thoát khỏi như vậy, biến số quá lớn!

Thật không may, nàng không thể cự tuyệt vị này.

Thôi, dù sao cũng là kế hoạch về quyền và lợi, chờ sau khi nàng thoát ra khỏi rừng rậm hắc ám, nàng sẽ thay đổi thân phận, căn bản không cần để ý tới những món nợ cũ phức tạp này.....

Nàng đang lên kế hoạch ở trong đầu, hắn đột nhiên kéo tay một cái, Cố Tích Cửu không kịp phòng bị, lao đảo một cái, suýt nữa lại đâm vào trong lòng ngực của hắn!

Nàng lắp bắp kinh hãi, khi đang muốn ngồi dậy, một cánh tay của hắn bỗng nhiên quấn lấy eo nàng, môi hắn một lần nữa đè sát vào nàng, cười ở bên tai nàng: "Nàng cho rằng bản tọa không biết nàng đang nghĩ gì sao? Nàng đang nghĩ sau khi thoát ra khỏi rừng rậm hắc ám, sẽ thay đổi thân phận đúng không?"

Cố Tích Cửu vốn theo bản năng muốn đẩy tay hắn ra, nhưng vừa nghe thấy một câu này của hắn, nháy mắt cứng đờ.

"Người....."

"Bản tọa biết tất cả các mảnh khoé của nàng....." Đế Phát Y tiếp tục kề tai nói nhỏ với nàng, giọng nói thậm chí còn mang theo cười mỉm "Nàng cũng biết đủ mảnh khoé của bản tọa. Chỉ cần ta không buông tay, bất luận nàng trốn như thế nào cũng trốn không thoát, nàng đổi bao nhiêu thân phận cũng vậy!"

Cố Tích Cửu: "....." Biến thái!

Nàng âm thầm hít vào một hơi, quyết định nói chuyện một cách bình tĩnh với hắn: "Người rốt cuộc muốn như thế nào?"

"Thoát ra khỏi rừng rậm hắc ám! Vẫn dùng thân phận hiện tại của nàng."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 373: Không liên quan tới hắn!

Đôi mắt Cố Tích Cửu tối sầm lại: "Nếu ta không sẵn lòng thì sao?" Nàng hận nhất là có người ép nàng làm này làm kia!

Nếu như thoát ra, bất luận thay đổi bao nhiêu thân phận đều bị hắn nhìn thấu, vậy không bằng dứt khoát ở bên trong không ra!

Chờ ở trong đó đủ một năm, qua mười lăm tuổi rồi lại tính tiếp.

Theo ước định của Đế Phát Y và La Tinh Lam, chỉ cần nàng không thoát ra khỏi rừng rậm hắc ám trước mười lăm tuổi, hôn ước này sẽ không được tính!

Đế Phát Y ngưng mắt nhìn nàng, dường như đoán được suy nghĩ ở trong lòng nàng, đôi mắt càng sâu: "Nàng thật sự không tình nguyện với hôn ước này như vậy?"

Cố Tích Cửu mỉm môi không đáp.

Đế Phát Y trầm mặc một lát, đôi mắt sắc bén nhìn nàng, cười cười: "Thật ra nàng và bản tọa đính hôn vẫn có chỗ lợi, ít nhất Long Tư Dạ sẽ không dám tiếp tục dây dưa với nàng, có phải hay không? Hay là —— thật ra nàng vẫn đang hy vọng hắn sẽ tới dây dưa với nàng?"

"Không liên quan tới hắn!" Cố Tích Cửu lập tức đáp lời.

Giọng nói của nàng có vẻ như đang lo sợ Đế Phát Y sẽ đi tìm Long Tư Dạ để gây rắc rối. Nụ cười trên khoé môi Đế Phát Y biến mất, thân nhiên nói: "Tốt nhất là không liên quan gì tới hắn! Nàng và hắn không có duyên, tốt nhất đừng nghĩ về hắn!"

Cố Tích Cửu: "....."

Giọng nói của nàng cũng trở nên lạnh băng: "Yên tâm! Hắn là của người! Ta không có hứng thú với hắn!"

Đế Phát Y bị nghẹn một lát, lắp lại một câu: "Hắn là của ta....." Hắn hơi nghiêng răng một chút.

Đôi mắt nguy hiểm của hắn nheo lại, nhìn nàng một lát, bỗng nhiên cười cười, ngân nga nói: "Đúng vậy, hắn là của bổn tọa..... Nàng hãy nhớ kỹ những lời này!"

Ngoại trừ khoảng thời gian hắn kể tai nói nhỏ với nàng, phần còn lại của cuộc nói chuyện giữa hai người đều dùng truyền âm nhập mật, chỉ có đôi phương mới có thể nghe được, người ngoài đều không nghe thấy.

Ở trong mắt người ngoài, bọn họ chỉ nhìn thấy hắn và nàng ngồi ở một bàn, dường như đang liếc mắt đưa tình, tiếp đó Cố Tích Cửu ngồi không vững sắp ngã và được Tả thiên sư dìu dàng bế lên, sau đó Cố Tích Cửu thẹn thùng ngồi thẳng, nhưng Tả thiên sư bỗng nhiên dùng một tay ôm cô nương người ta vào trong lòng nói nhỏ.....

Một màn này không thể nghi ngờ là rất có ảnh hưởng, không biết bao nhiêu tròng mắt muốn nhảy ra khỏi cửa sổ!

Đây có phải là Tả thiên sư không bao giờ gần nữ sắc hay không? Có phải là vị Tả thiên sư không cho phép bất luận nữ tử nào gần hắn trong vòng ba thước hay không?!

Cố Tả Thiên không thể nào cảm nhận được hết tất cả.

Không ngờ Tả thiên sư cao cao tại thượng sắp trở thành con rể của mình?! Con rể?!

Ông không phải đang nằm mơ, đúng không?! Cho dù là nằm mơ, ông cũng cảm thấy chuyện này quá hoang đường!

"Choang——" Đột nhiên vang lên một tiếng đĩa rơi xuống mặt sàn.

Mọi người theo tiếng nhìn lại, thấy Vân Thanh La đang ngồi ở chỗ kia, đĩa đồ ăn trước mặt nàng ta đang nằm ở dưới chân, nước canh tràn ra khắp nơi.

"Xin lỗi, ta lỡ tay." Trước mắt bao người, nàng ta thấp giọng nói lời xin lỗi.

Tuyên Đế vội nói: "Không sao, một cái đĩa mà thôi." Ông vội vàng sai người qua đó dọn dẹp.

Vân Thanh La không nhận được nhìn về phía Đế Phát Y. Đế Phát Y thật ra cũng ngẩng đầu liếc mắt nhìn nàng ta một cái, nhưng cái liếc mắt này không hề có cảm xúc gì, khiến trong lòng nàng ta đột nhiên run lên một cách không thể hiểu được. Nàng ta lại cúi đầu, ngón tay nắm ở trong ống tay áo, càng ngày càng chặt!

Cố Tích Cửu nghe tiếng cũng nhìn về phía bên này, nhưng nàng cũng chỉ nhìn một cái rồi dời ánh mắt đi, không hề nhìn nàng ta.

Vân Thanh La có một công năng rất đặc dị. Nàng ta không cần ngẩng đầu cũng có thể phát hiện ra hướng đi của mọi người, giống như ở trên người có con mắt thứ ba, có thể nhìn thấy muôn nghìn chúng sinh.

Vì thế Cố Tích Cửu vừa quét mắt liếc nhìn nàng ta một cái, cho dù nàng ta đang cúi đầu cũng có thể cảm ứng rất rành mạch, đầu ngón tay nàng ta gần như véo vào trong thịt.

Người kia gọi là môn nhân thánh tôn đang cố gắng thị uy với mình hay sao?! Đúng không?

Một con chim sẻ vừa mới bò lên trên đầu đã không biết mình cân nặng bao nhiêu, không ngờ dám thị uy đệ tử thiên bầm, chê cười nàng ta.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 374: Xuất đầu vì nàng (1)

Mặc dù Vân Thanh La từ nhỏ đã lớn lên trong sự ngưỡng mộ của mọi người, tính tình nhìn giống như rất bình thản, nhưng thật ra lại cực kỳ kiêu ngạo, ở Hạo Nguyệt Quốc chưa từng có người nào xem thường nàng ta. Nàng ta đi tới nơi nào đều giống như mặt trăng giữa những vì sao.

Gặp cảnh như ngày hôm nay, đây vẫn lần đầu tiên trong đời nàng ta ném trái, tất nhiên tâm lý rất không cân bằng.

Chẳng qua nàng ta được giáo dưỡng rất tốt, mặc dù trong lòng đã khó chịu cực độ, nhưng không hề phát tác ra ngoài.

Thật ra nàng ta rất muốn rời đi, nhưng vẫn còn luyến tiếc.....

Thật ra nàng ta đã hiểu lầm Cố Tích Cửu, Cố Tích Cửu vừa rồi chỉ là nghe tiếng nên khẽ quét mắt liếc qua một cái mà thôi, căn bản không để ở trong lòng, làm gì nói chuyện thị uy?

Lúc đó nàng đang khẩu chiến với Đế Phát Y, căn bản không chú ý tới những người khác.

Nàng cố gắng giữ vững bình tĩnh nói điều kiện với Đế Phát Y: "'Ngươi muốn ta làm lá chắn trong bao lâu?" Nếu đã là giao dịch, tất nhiên phải nói rõ ràng bằng giá.

Nàng cảm thấy mình hỏi như thế là chuyện bình thường, nhưng không ngờ Đế Phát Y lại rũ mắt xuống, cười như không cười nhìn nàng: "Nàng nóng lòng muốn thoát khỏi bồn tọa như vậy?"

Cố Tích Cửu âm thầm hít sâu một hơi, nói: "Ngươi muốn ta làm lá chắn, ít nhất cũng nên có thời hạn, đúng không? Ngươi nói ra thời hạn đi."

Vì thế Đế Phát Y lập tức nói ra thời hạn: "Một trăm năm"

Cái gì?!

Cố Tích Cửu trừng mắt nhìn hấn, đang đùa gì vậy?!

Một trăm năm, sao hấn không nói một ngàn năm?!

Nàng có thể sống được bao nhiêu năm?

Thế giới này, đa số mọi người đều có tuổi thọ không lớn lắm, một trăm tuổi đã được xem như là trường thọ.

Có thể sống không già giống như Đế Phát Y bọn họ, rõ ràng chỉ có vài vị hiếm hoi. Bọn họ đều tu luyện linh lực đạt đến cấp 9.

Trên đại lục này có nhiều người như vậy, rất ít người có thể tu luyện đạt đến trình độ giống như bọn họ, đó đều là thiên tài trong thiên tài, kỳ ba trung kỳ ba.

Tu luyện linh lực giống như luyện cấp trong các trò chơi game, giai đoạn trước có thể thăng cấp nhanh, nhưng càng về sau muốn thăng lên một cấp sẽ khó khăn và tốn nhiều thời gian hơn. Hơn nữa không phải cứ dốc lòng tu luyện là có thể đạt được kết quả tốt.

Ví dụ như muốn thăng linh lực từ cấp 6 lên cấp 7, cần phải dành gấp đôi thời gian của tổng tất cả các cấp trước đó!

Thăng từ cấp 7 lên cấp 8, cần phải có kinh nghiệm tương đương với năm lần lực lượng trước đó.

Đối với cấp 8 cấp 9, yêu cầu tu luyện càng không thể tính toán.

Toàn bộ đại lục, chỉ có ba đại tông chủ và hai vị thiên sư có linh lực đạt tới cấp 9, những người khác đều vẫn đang vùng vẫy phía dưới. Bọn họ đã chết trước khi vượt qua cuộc chiến lâu dài.....

Cố Tích Cửu không cho rằng bản thân mình có thể tu luyện linh lực đạt tới cấp 9 trong vài thập niên, vì thế tuổi thọ của nàng có lẽ chỉ khoảng trên dưới một trăm năm.

Hiện tại hấn nói như vậy, rõ ràng muốn nàng làm lá chắn suốt đời!

Nếu như mọi người đã nói ra hết, Cố Tích Cửu quyết định không vòng vo nữa: "Thật ra ta cảm thấy, thiên sư đại nhân không quan tâm tới những tin đồn trần tục. Hơn nữa, thân phận của ngươi cao lớn như vậy, cho dù mọi người biết ngươi thích nam nhân cũng không ai dám nói gì. Đại trượng phu khi hành sự, dám làm thì dám chịu, ngươi cần gì phải che giấu, dấu đầu lộ đuôi?"

Thích nam nhân.....

Hấn rút cuộc đã làm gì khiến nàng có ảo giác này?!

Đế Phát Y âm thầm cắn răng, khẽ cười một tiếng: "Nàng cũng biết bồn tọa làm việc luôn theo đuổi hoàn mỹ, không cho phép có một chút vết nhơ. Hơn nữa Long Tư Dạ cũng tương đối sĩ diện, hấn không muốn lan truyền thanh danh này ra. Vì thế bảo bối, chúng ta chỉ có thể ủy khuất nàng! Hơn nữa Tuyên Đế một lòng muốn nạp nàng làm con dâu, nàng không phải là đệ tử thiên bẩm nên không thể chống lại hoàng mệnh. Nếu đã như vậy, vì sao không gả cho ta? Cho dù Tuyên Đế có lá gan lớn đến đâu cũng không dám đoạt dâu bồn tọa, có phải hay không? Nàng gả cho ta sẽ bớt đi rất nhiều phiền toái, ta cưới nàng cũng có thể quang minh chính đại..... ở chung với Long Tư Dạ, chẳng phải là đẹp cả đôi bên?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 375: Xuất đầu vì nàng (2)

Cố Tích Cửu đột nhiên như hiểu ra chuyện gì: "Thì ra người muốn dùng ta để câu dẫn Long Tư Dạ!"

Đế Phát Y lần đầu tiên có xúc động muốn tát người!

Nhưng hắn vẫn nhịn xuống, gơ tay xoa xoa đầu nàng: "Bảo bối, nàng thật thông minh! Vừa đoán đã trúng!"

Tóc nàng mềm mại hơn nhiều so với nửa năm trước, làn da cũng mịn màng hơn, hắn ôm nàng như vậy cảm thấy vòng eo của nàng cũng mềm dẻo hơn nhiều so với trước kia, thậm chí hắn có thể cảm giác được đường cong ở phần trên eo của nàng, đã có phập phồng.....

Cố Tích Cửu không kiên nhẫn nắm lấy bàn tay đang tác quái của hắn: "Theo ta được biết, Long Tư Dạ không phải đoạn tụ, hắn là thẳng nam."

Đế Phát Y nhìn nàng, ánh mắt hơi lóe: "Nàng hiểu hắn như vậy? Có thể hắn là đoạn tụ thâm kín thì sao?"

"Sao có thể?! Người hắn thích chính là Diệp Hồng Phong. Diệp Hồng Phong là nữ nhi điển hình!" Cố Tích Cửu một lần nữa buột miệng thốt ra.

Đế Phát Y nhìn nàng một lát: "Đây là lý do nàng hận hắn?"

"Cái..... Cái gì?"

"Hắn thích Diệp Hồng Phong sao? Chẳng trách hắn luôn treo một ngọc bội lá phong quanh eo, nhưng sao ta lại cảm thấy hắn tương đối hứng thú với nàng?" Đế Phát Y nhướn mày.

"Đó là bởi vì ta và Diệp Hồng Phong giống nhau như đúc....." Cố Tích Cửu vừa nói tới đây thì bất chợt dừng lại!

Đây là cái gai ở trong tim nàng, cũng là vết thương không thể động vào, không ngờ nàng lại bất cẩn nói ra ở trước mặt Đế Phát Y quý thần khó lường này!

Có phải vì nàng đã uống quá nhiều rượu hay không? Vì sao lại nói ra điều này một cách dễ dàng như vậy?

Cố Tích Cửu cảm thấy hối hận, đành phải nói sang chuyện khác: "Bất luận hắn thích Diệp Hồng Phong hay là..... ta, đều là nữ nhi cả. Vì thế hắn không phải đoạn tụ, không cong....."

Đế Phát Y nhìn nàng: "Nàng đã nghĩ ra rất nhiều từ mới mẻ, thẳng nam, cong..... Thẳng nam thì không phải là đoạn tụ, cong có nghĩa là đoạn tụ?"

Cố Tích Cửu gật đầu: "Đúng vậy."

"Ồ, vậy thì dễ rồi, không có chuyện gì bốn tọa không làm được. Nếu hắn là thẳng nam, vậy bốn tọa có rất nhiều thủ đoạn để bẻ cong hắn!"

Cố Tích Cửu hiếm khi ngây người, trừng mắt nhìn hắn: "Người....."

Có lẽ vì quá tức giận, mặt đẹp của nàng hơi đỏ, môi đỏ khê mở ra, khiến người ta rất muốn đặt môi lên trên đó.....

Đế Phát Y bất chợt dời mắt, chỉ hơi câu khước môi, nụ cười kia mơ hồ có chút tà khí: "Đau lòng vì hắn? Yên tâm, bốn - tọa - sẽ - quan - tâm - chiếu - cố - hắn, khiến hắn cảm thấy hạnh phúc!"

Cố Tích Cửu cảm thấy Đế Phát Y trước mắt giống như một con sói xám, đang tính toán làm thế nào để săn con dê béo Long Tư Dạ.....

Trước mắt, nàng dường như thoáng nhìn thấy hình ảnh Long Tư Dạ, cùng với thiếu nữ trong quan tài băng.....

Nàng cảm thấy có chút nhàm chán! Hơi nhắm mắt lại.....

Long Tư Dạ không hề xuất hiện trong nửa năm qua, nàng cũng không có tin tức gì về hắn, chẳng lẽ hắn đã tìm được phương pháp khác giúp Diệp Hồng Phong sống lại?

Nếu không, chỉ sợ hắn sớm đã tìm tới tính kế Cố Tích Cửu nàng!

Máu trong ngực nàng dường như lại trào lên, cổ họng có chút tanh ngọt khó hiểu.....

Đế Phát Y vẫn luôn nhìn nàng, thấy nàng như thế thì ánh mắt âm thầm chìm xuống: "Xem ra nàng vẫn không quên được hắn....."

Cố Tích Cửu nhú mày, lười giải thích với hắn.

Máu trong ngực lại trào lên, dường như đang muốn xông lên yết hầu.

Kỳ lạ, có chuyện gì xảy ra với nàng vậy?

Nàng đang muốn tự mình kiểm tra một chút, Đế Phát Y bỗng nhiên cầm lấy cổ tay nàng: "Gần đây có bị thương không?"

Cố Tích Cửu theo bản năng rút tay lại: "Không thành vấn đề, chỉ là vết thương nhỏ."

Nhưng những ngón tay của Đế Phát Y đã nắm chặt lấy nàng, khiến nàng không thể rút tay về.

Đế Phát Y đặt ngón tay ở trên cổ tay nàng kiểm nghiệm một lát rồi mới dời đi, ánh mắt trực tiếp bắn về phía Cố Tạ Thiên: "Cố tướng quân, vì sao lại ra tay với nữ nhi mình? Một chiêu Kim Quang Phổ Chiếu này của ngươi đã dùng sức không nhỏ."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 376: Ra mặt giúp nàng (3)

Edit: Lâm Anh, EmilyTon.

Cố Tạ Thiên đang xuất thần, đột nhiên nghe thấy hân hỏi nên hoảng sợ. Ông nhớ tới ngày hôm trước vì cứu nữ tử mà đánh Cố Tích Cửu một chưởng.

Ông hơi tái mặt, có chút hối hận: "Lão thần cũng không cố ý ra tay với nữ nhi, chỉ vì tình thế cấp bách...."

"Tình thế cấp bách? Cấp bách cái gì?" Ngón tay Đế Phát Y gõ nhẹ trên mặt bàn: "Việc cấp bách gì khiến ngươi tự mình xuống tay với nàng?"

Cố Tạ Thiên: "..... Điều này....."

Đế Phát Y lạnh lùng nói: "Nàng đã gây ra tội ác tày trời gì mà khiến Cố tướng quân và trưởng lão Cửu Tinh Tông đều muốn đại nghĩa diệt thân?"

Cố Tạ Thiên: "....."

Chuyện này ông vốn dĩ muốn gạt Tà thiên sư, không ngờ Tà thiên sư tự mình kiểm tra vết thương của Cố Tích Cửu đã biết hết sự tình!

Cố Tích Cửu cũng giật mình trong lòng. Ngày hôm trước nàng thật đúng là bị thương, nhưng cũng may có mạng theo kim được cực tốt, sau khi ăn vào thì không có cảm giác gì. Nếu không, nàng sẽ không đi tìm phòng cùng với Dung Già La, còn uống trà với hân..... Ngày ấy, sau khi trở lại phủ mới của mình, nàng cảm thấy có chút đau kinh, huyết mạch chảy nhanh hơn so với ngày thường. Nàng đã tự mình tra xét một chút, phát hiện chỉ là do sự rung động của huyết mạch, không có trở ngại gì, vì thế ăn thêm ít được.....

Hôm qua nàng nghỉ ngơi cả ngày, cảm thấy sức khỏe đã bình phục, không ngờ hôm nay bị Đế Phát Y xem qua mạch tượng đã biết hết tất cả!

Hân nắm chặt tay khiến nàng cảm thấy hơi đau, muốn rút tay lại nhưng bị hân liếc mắt nhìn cảnh cáo: "Ngoan!"

Cố Tích Cửu: "....."

Đế Phát Y nhìn Cố Tạ Thiên đang quỳ: "Ngươi tự mình nói? Hay là để bản tọa tự mình điều tra?"

Trên trán Cố Tạ Thiên chảy đầy mồ hôi lạnh, biết người này một khi nghi ngờ thì cái gì cũng không thể lừa gạt hân, tất cả sẽ bị bại lộ!

Sẽ tốt hơn nếu tự mình nói ra.....

Ông liều một lần, nói ra hết toàn bộ sự việc hôm ấy.

Đương nhiên, ông không thể thuật lại toàn bộ lời nói của từng người, chỉ nói đại thể một chút. Nói hai người kia nói với Cố Tích Cửu vài câu, chọc giận nàng, lúc này mới động tay động chân, nhưng lại nói mình chỉ muốn cứu người chứ không muốn hại người.....

Đế Phát Y nghe xong cũng không nói gì, ánh mắt chuyển hướng về phía Dung Già La: "Lúc ấy trong tay ngươi có lưu thanh hạc? Mang ra đây, để mọi người nghe một lần đi. Thật ra bản tọa cũng rất tò mò, hai người kia tốt cùng đã nằng gì mà khiến cho tiểu Tích Cửu muốn giết huynh đệ."

Một câu "Tiểu Tích Cửu" của hân nói rất tự nhiên, khiến cho trái tim Cố Tích Cửu đập lỡ một nhịp.

Nàng không ngờ rằng hân sẽ ra mặt giúp nàng, trong lòng cảm thấy ấm áp.

Dung Già La vẫn giữ lưu thanh hạc, vì thế lập tức phóng ra.

Lưu thanh hạc có chức năng ghi âm rất tốt, chức năng truyền phát tin cũng không tồi, tình huống hôm ấy vẫn không có gì khác biệt.

Trong đại sảnh yên tĩnh, vì thế từng câu từng chữ được truyền ta từ lưu thanh hạc đều có thể nghe thấy rõ ràng.

Toàn bộ đại sảnh đều tràn ngập tiếng kêu gào đắc ý của Lãnh Hương Ngọc, cùng với giọng nói uy hiếp của Cố Thiên Triều.....

Truyền phát tin xong, vô số ánh mắt dừng ở trên người Cố Tạ Thiên. Có trào phúng, có kinh ngạc, cũng có không tin.

Lãnh Hương Ngọc ở bên ngoài vẫn luôn thể hiện là người rất có giáo dưỡng, không ngờ bà ta lại đối xử với nữ nhi con vợ cả độc ác như thế! Thật là không có giáo dưỡng.....

Tuy nhiên, Cố Tạ Thiên đã xem nữ nhân ấy giống như bảo bối ân sủng nhiều năm như vậy! Chuyện xấu của gia đình bị gièm pha trước bàn dân thiên hạ, Cố Tạ Thiên quả thực muốn tìm lỗ hồng dưới đất để chui xuống! Khuôn mặt già đỏ bừng.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 377: Ra mặt giúp nàng (4)

Edit: Lâm Anh, EmilyTon.

Đế Phát Y nghe xong cũng không lên tiếng, cười nói "Cố Tạ Thiên, bốn tọa hội người, Cố Thiên Triều đã bao lâu chưa gặp Tích Cửu?"

Cố Tạ Thiên hơi ngần ra nói: "Thiên Triều vừa mới về nhà khoảng mười ngày trước, và Cửu nhi vẫn luôn bế quan, có lẽ chỉ mới gặp nhau hôm trước.....
Đoán chừng nửa năm chưa từng gặp mặt."

"Người nói thật?"

"Đúng vậy! Huynh muội bọn họ lúc trước không có xung đột gì, quan hệ vẫn luôn rất tốt. Mỗi lần Thiên Triều trở về còn mang quà cho Cửu nhi, Cửu nhi cũng thường bám lấy hắn, mỗi lần hắn trở về nàng đều rất vui mừng..... Hôm trước động thủ là chuyện ngoài ý muốn, do tình thế cấp bách....." Cố Tạ Thiên cố gắng hết sức giải vây giúp nhi tử, muốn đem việc lớn hóa nhỏ, việc nhỏ hóa không.

Đế Phát Y lại cười: "Nếu đã nửa năm không gặp, Cố Thiên Triều xem ra đã không hiểu muội muội nhà mình nữa, không biết nàng đã thoát thai hoán cốt*, hiểu biết của hắn đối với nàng vẫn là từ nửa năm trước."

*Thoát thai hoán cốt (脱胎换骨: Tuō tāi huàn gǔ): thay da đổi thịt; lột xác. {Dịch: Lâm Anh}

Giọng điệu của hắn giống như đang nói tới việc nhà, Cố Tạ Thiên không biết mục đích hắn nói ra điều này để làm gì, nhưng nghe giọng điệu bình thản không giống như tức giận của hắn, trái tim vẫn luôn căng chặt cuối cùng cũng giãn ra không ít. Ông gật đầu nói: "Đúng là như thế. Nửa năm qua Thiên Triều vẫn luôn ở Cửu Tinh Tông, chưa từng về nhà một lần, khi nó trở về Cửu nhi vẫn đang bế quan. Thậm chí hôm qua nó..... nó còn hỏi lão phu, khi nào thì Cửu nhi mới xuất quan. Nó thật sự vẫn luôn nhớ mong nàng....."

Đế Phát Y đột nhiên tối sầm mặt lại: "Nửa năm trước linh lực của Cửu nhi vẫn là cấp 2, Cố Thiên Triều linh lực cấp 4,5 đã dùng tuyệt chiêu! Rõ ràng là muốn đưa nàng vào chỗ chết! Nếu không phải nửa năm qua công phu Cửu nhi tiến bộ vượt bậc thì người chết ngày hôm trước không phải nữ nhân kia mà là Cửu nhi! Cố Thiên Triều cả gan làm loạn, chẳng những nhục mạ môn nhân thánh tôn, thậm chí còn muốn đánh giết! Tội này đáng chết!"

Một câu cuối cùng hắn nói với vẻ mặt nghiêm khắc, cực kỳ giận dữ! Độ ẩm trong đại sảnh đột nhiên giảm xuống, mọi người đều cảm thấy ớn lạnh.

Ngay cả Đế Tuyên Đế cũng âm thầm rung mình, cổ họng ngứa cũng không dám ho.

Cố Tạ Thiên không ngờ Cố Thiên sư đã chờ ông ở chỗ này, mồ hôi lạnh điên cuồng chảy ra, liên tục đập đầu xuống mặt sàn: "Tà thiên sư đại nhân, khuyến tử..... khuyến tử trẻ tuổi tràn đầy nhiệt huyết, nhất thời hồ đồ, lúc ấy trong lúc nhất thời tình thế cấp bách....."

"Trong lúc nhất thời tình thế cấp bách nên giết người không cần truy cứu?" Đế Phát Y chặn lại một câu.

Cố Tạ Thiên: "....."

Đế Phát Y không thèm để ý đến ông, giờ tay ra hiệu.

Mộc Phong ở bên ngoài điện đột nhiên xuất hiện, khom người nói: "Chủ thượng có gì phân phó?"

"Đi tới Cửu Tinh Tông truyền lệnh của bốn tọa cho Thiên Nguyệt Nhiễm. Cố Thiên Triều có ý nhục mạ, mưu hại môn nhân thánh tôn, xử tử ngay lập tức để răn đe cảnh cáo!" Một câu của Đế Phát Y đã kết án tử hình Cố Thiên Triều.

Mộc Phong lập tức đáp ứng một tiếng, quay người biến mất.

Cố Tạ Thiên hoàn toàn tái mặt: "Tà thiên sư đại nhân!"

Ánh mắt Đế Phát Y cuối cùng cũng chuyển qua ông: "Cố Tạ Thiên, người không phân thị phi, đánh môn nhân thánh tôn bị thương, còn có ý lừa gạt bốn tọa. Theo luật pháp Tinh Nguyệt đại lục, người cũng bị xử tử! Nhưng niệm tình người là phụ thân Cửu nhi, bốn tọa tạm tha cho người một mạng. Tuy nhiên, người thật hồ đồ khi nghe lời nói từ một phía, khiến Cửu nhi chịu hết khuất nhục trong phủ một thời gian dài như vậy. Người chẳng hề quan tâm, vừa hồ đồ vừa bạc tình. Người có tư cách gì làm phụ thân Cửu nhi? Từ hôm nay trở đi, Cửu nhi không còn là người trong phủ tướng quân, không còn quan hệ gì với người nữa!"

Sắc mặt Cố Tạ Thiên trắng bệch, trực tiếp ngã ngồi xuống mặt sàn.

Hôm trước Cố Tích Cửu đoạn tuyệt quan hệ cha con với ông, mặc dù trong lòng ông vẫn luôn áy náy, nhưng không hề hoảng hốt.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 378: Đàm phán hủy bỏ hôn ước (1)

Edit: Lâm Anh, EmilyTon.

Bởi vì trên đại lục này, chỉ có cha mẹ đoạt tuyệt quan hệ với nữ nhi mới được công nhận. Nếu như nữ nhi chủ động đoạt tuyệt quan hệ với cha mẹ, chẳng những không được thừa nhận, còn bị mang danh bất trung bất hiếu, bị mọi người lên án. Hơn nữa, quan hệ cũng không đứt được.

Nhưng hiện tại Tà thiên sư tự mình ra mặt, đoạt tuyệt quan hệ của ông với Cố Tích Cửu. Đó chính là thật sự chặt đứt, không có cách nào quay lại như trước được nữa!

Đế Phát Y chuyển ánh mắt về phía Tuyên Đế, lười nhác mở miệng: "Nghe nói bệ hạ đã ra lệnh đặc xá những người đã từng mưu hại môn nhân thánh tôn, Cố Thiên Tinh và Dung Ngôn?"

Tuyên Đế lập tức căng thẳng thần kinh. Ông cũng là người thông minh, lập tức hiểu mình cần phải làm gì: "Tà thiên sư đại nhân yên tâm, đó chỉ là tin đồn, hai người bọn họ đều đang ở trong ngục, chờ kết án....."

Đế Phát Y búng búng góc áo: "Giết người, còn mưu hại môn nhân thánh tôn, chuyện này rất khó kết án?"

Tuyên Đế: "..... Không, không khó kết án. Trẫm sẽ xử phạt bọn họ một cách công bằng—— Người tới, truyền khẩu dụ của trẫm, Tam nữ phủ tướng quân Cố Thiên Tinh, thập nhị hoàng tử Dung Ngôn mưu hại Nhạc Hoa Hầu, còn có ý đồ mưu hại môn nhân thánh tôn Cố Tích Cửu, tội đáng giết. Sáng sớm ngày mai áp giải bọn họ đến ngục môn hành hình, răn đe cảnh cáo!"

Thống lĩnh ngự lâm quân nhận lệnh rồi đi.

Cố Tạ Thiên nằm liệt trên mặt sàn không thể nâng nổi thân mình, ánh mắt chuyển động, mong có người sẽ cầu tình cho hai đứa nhỏ. Nhưng nơi này đầu sóng ngọn gió, ai dám lên tiếng nói chuyện?

Ông lại nhìn về phía Tuyên Đế. Tuyên Đế cũng đang tức tối!

Trên thực tế, ông chỉ mới đề cập tới chuyện muốn lưu đầy Cố Thiên Tinh và Dung Ngôn với Cố Tạ Thiên, có ý để ông ta yên tâm, nhưng không ông ông ta lại tiết lộ ra trước! Hơn nữa còn tiết lộ cho mẹ con Lãnh Hương Ngọc - được việc thì ít, hỏng việc thì nhiều. Khiến cho hai người kia khoe khoang chuyện này trước mặt Cố Tích Cửu, phá hỏng đại sự của ông!

Hiện tại đừng nói Cố Thiên Tinh, ngay cả thập nhị hoàng tử cũng chẳng giữ được!

Mặc dù Đế Phát Y lần này xử lý trong con tức giận, nhưng cũng không vi phạm luật pháp, chỉ có thể nói hấn thiết diện vô tư, không thể nói rằng hấn quá phận.

Một khi Tà thiên sư đã nói ra xử phạt là không thể sửa đổi. Nó thậm chí còn hiệu quả hơn cả thánh chỉ hoàng đế! Lúc này cho dù là kẻ nào cầu tình cũng đều vô dụng.

Đến lúc này, mọi người mới hiểu rõ giá trị của "môn nhân thánh tôn", được coi trọng bao nhiêu——

Những người vốn dĩ muốn âm thầm có ý với Cố Tích Cửu đều không cảm lòng rút lui!

Tuyệt đối không thể tính kế vị môn nhân thánh tôn này. Nếu không, một khi bị Tà thiên sư biết được, kết cục chính là đối mặt với sự trừng phạt cực kỳ khốc liệt!

Trừ phi vĩnh viễn đừng để hấn biết, nhưng muốn giấu diếm được hấn nói dễ hơn làm!

Xem ra Tả thiên sư chắc chắn sẽ bảo vệ Cổ Tích Cừu!

Nhưng hẳn bảo vệ nàng đến mức như vậy, ngày mai hẳn có thả nàng xuống rừng rậm hắc ám hay không? Liệu hẳn có thiên vị nàng hay không?

Trong lòng mọi người đều bắt đầu nghi ngờ điều này, nhưng không ai dám mở miệng hỏi.

Đế Phát Y dường như đã nhận ra suy nghĩ trong lòng mọi người, đứng dậy nói: "Bốn tọa năm đó quả thực đã nợ La Tinh Lam một ân tình, vì thế nên mới nhận lời hôn sự này. Nhưng bốn tọa cũng chưa từng ép buộc người khác. Vì vậy, nể mặt nàng là môn nhân thánh tôn, bốn tọa đã đồng ý với nàng một điều kiện. Nếu Cổ Tích Cừu có thể xông ra khỏi rừng rậm hắc ám trong vòng tám ngày, và nàng vẫn bắt mặn với hôn sự này, nàng có thể đàm phán hủy bỏ hôn ước với bốn tọa. Nàng có thể lấy lại tự do, không ai được lấy việc này ra để ép buộc nàng đính hôn. Tuy nhiên, nếu nàng cố tình biến mất bên trong khu rừng, hoặc sau khi ra ngoài liên mai danh ân tích, bốn tọa sẽ tự mình lôi nàng ra, vĩnh viễn không hủy bỏ hôn ước, nàng chỉ có thể làm thị thiếp của bốn tọa!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 379: Đàm phán hủy bỏ hôn ước (2)

Cổ Tích Cừu vừa nghe thấy lời cuối cùng thì nhất thời sững sốt một lúc, nhìn hẳn: "Người...."

Vừa rồi Đế Phát Y vẫn luôn nắm chặt tay nàng, lúc này đã buông tay nàng ra.

"Cổ Tích Cừu, bốn tọa chỉ cho nàng một cơ hội này thôi!" Hẳn truyền âm cho nàng.

Cổ Tích Cừu: "....."

Vân Thanh La vẫn luôn cúi đầu không nói lời nào, lúc này cũng không nhìn được ngẩng đầu, một đôi mắt đẹp dừng ở trên người Đế Phát Y, vỗ tay nói: "Tả thiên sư làm việc quả nhiên công bằng, Thanh La tâm phục khẩu phục! Như vậy cũng rất công bằng với Cổ tích thư."

Đế Phát Y thờ ơ nói: "Bốn tọa không làm việc thiên vị, đối với bất luận kẻ nào cũng không ngoại lệ. Ngày mai, bốn tọa sẽ tự mình tiến vào đình thứ ba của rừng rậm hắc ám. Vân Thanh La, người đi cùng bốn tọa làm người chứng kiến."

"Thanh La cung kính không bằng tuân mệnh." Ánh mắt Thanh La lập tức lấp lánh, cuốn sạch sự thất hồn lạc phách vừa rồi.

Hẳn bảo nàng ta đi cùng, điều này chứng tỏ rằng hẳn thật sự đối xử với nàng ta giống như một đệ tử thiên bẩm, cũng là tín nhiệm nàng ta!

Đế Phát Y lại liếc nhìn Cổ Tích Cừu một cái: "Nàng có gì muốn nói?"

Cổ Tích Cừu ngăn ra, lập tức nói: "Ta sẽ nắm chắc cơ hội lần này!"

Điều kiện này của hẳn thực ra không tệ. Hóa ra hôn ước của nàng và hẳn cũng có thể hủy bỏ...

Một khi đã như vậy, nàng không cần giả chết hoặc là không ra.

Ngược lại, nàng muốn dùng hết sức lực tranh thủ xông ra khỏi rừng rậm hắc ám trong vòng tám ngày!

Đế Phát Y: "....."

"Tùy nàng" Hẳn phất ống tay áo bỏ đi.

"Tả thiên sư, Thanh La còn có việc cần thỉnh giáo." Vân Thanh La vội vàng đứng dậy, gật đầu có ý chào về phía Tuyên Đế, sau đó cất bước đi thẳng ra ngoài tìm người.

Đế Phát Y đi cũng không nhanh, vì thế Vân Thanh La dễ dàng đuổi kịp.

"Tả thiên sư, lúc luyện công Thanh La hình như có chỗ không ổn, muốn thỉnh giáo..."

"Người nói đi."

"Đó là....."

Âm thanh đối thoại giữa người động lại một lúc rồi biến mất, hiển nhiên hai người đã đi xa.

Lúc này đêm đã khuya, Cổ Tích Cửu cũng đứng dậy cáo từ.

Bữa tiệc cũng kết thúc.

.....Edit: Lâm Anh, EmilyTon.....

Trong thiên lao.

Dung Ngôn lòng đầy chờ mong tới ngày được thả ra.

Hắn ở trong thiên lao được khoảng nửa năm!

Dù sao hắn vẫn là hoàng tử, cho dù ở trong thiên lao cũng không chịu bao nhiêu khổ, nhiều nhất chính là không được ăn ngon mà thôi. Nhưng so với những phạm nhân khác mà nói, sinh hoạt của hắn cũng coi như thiên đường nhỏ.

Bên cạnh đó, mặc dù mang trên lưng tội danh giết người, nhưng ở bên trong này hắn không hề nhận tra tấn bức cung, nhiều nhất chỉ bị thẩm vấn mà thôi. Hắn vẫn luôn cắn chặt răng không nói, bọn họ cũng không có biện pháp.

Tuy nhiên, cho dù là như thế, trong lòng hắn vẫn hận Cổ Tích Cửu rất nhiều.

Nếu như không phải vì nha đầu kia, sao hắn sẽ có ngày chui vào thiên lao?!

Đáng tiếc! Thật đáng tiếc ngày ấy nàng không bị lừa. Nếu nàng bị lừa, sau đó bị Nhạc Hoa Hầu hãm hiếp rồi giết đi thì thật là tốt! Sau này sẽ bớt đi rất nhiều phiền toái!

Thật ra, hắn biết hắn sẽ không chết.

Dù sao hắn cũng là hoàng tử, phụ hoàng sẽ không thật sự giết hắn, nhất định sẽ nghĩ cách đưa hắn ra ngoài.

Mỗi ngày, hắn đều luôn hi vọng mình được thả ra. Nhưng nhiều ngày trôi qua, hắn càng ngày càng thiếu kiên nhẫn. Đúng tại thời điểm hắn đang tuyệt vọng, bên ngoài bỗng nhiên truyền đến tin tức, nói rằng Tuyên Đế sẽ đưa hắn và Cổ Thiên Tình ra ngoài, không phải hôm nay thì chính là ngày mai, để hắn tạm thời đừng nóng nảy.

Tin tức này đối với Dung Ngôn mà nói, quả thật chính là tin tức tốt. Hắn kích động đến nỗi hai ngày đều không thể ngủ.

Ban đầu, hắn rất khách khí đối với lao đầu trông coi hắn. Nhưng, từ sau khi nghe nói mình sẽ được thả ra, khí thế hoàng tử của hắn nháy mắt quay trở lại, sai khiến lao đầu làm này làm kia giúp hắn. Hắn hung hăng sai khiến đến nỗi phát giận.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 380: Đàm phán hủy bỏ hôn ước (3)

Edit: Lâm Anh, EmilyTon.

Đương nhiên, biết mình sắp được ra ngoài, điều đầu tiên hắn nghĩ đến là tìm Cổ Tích Cửu báo thù!

Khi hình ảnh Cổ Tích Cửu hiện lên trong đầu hắn, hắn tức giận, thật đáng xấu hổ....

Hắn không ngờ rằng, đến bây giờ mình vẫn thích nha đầu kia.

Sau khi rời khỏi đây, hắn sẽ nghĩ cách có được nàng, sau đó lại vứt bỏ nàng, cho nàng biết sự lợi hại của hắn!

Trừ phi nàng quỳ xuống, cầu xin hắn tha thứ, có lẽ hắn sẽ xem xét thu nạp nàng làm thị thiếp.

Lúc trước hắn không có suy nghĩ này với nàng thì thôi, hiện tại, tất nhiên hắn sẽ tìm cách. Hắn là hoàng tử, có rất nhiều người sẵn sàng làm việc và cống hiến thủ đoạn cho hắn. Thật dễ dàng nếu như hắn muốn có một nữ nhân....

Không cần để ý tới cảm nhận của đối phương, có người trước là được.

Nữ nhân, một khi trao thân với ai, cuối cùng chỉ có thể gả cho người đó. Hắn ôm hy vọng tốt đẹp chìm vào giấc ngủ, nhưng đến canh tư, hắn bị lao đầu đánh thức. Lao đầu mang tới cho hắn một bản đồ ăn phong phú, nói là hầu hạ hắn lên đường.

Hắn còn tưởng rằng mình sắp được thả ra. Hắn nhìn những đồ ăn đó, nuốt nước miếng già bộ ngạo nghệ cự tuyệt.

Sau khi ra khỏi đây, hắn muốn ăn cái gì mà chẳng có? Hắn mới không thèm ăn cơm nhà lao! Cho dù phong phú thì cũng là cơm nhà lao!

Mấy ngày nay lao đầu kia bị hắn sai khiến rất thảm, lúc này cũng không ép buộc hắn, chỉ hỏi một câu: "Ngài chắc chắn không ăn?"

"Không ăn!"

"Được." Lao đầu dứt khoát sai người mang toàn bộ đồ ăn đi. Sau đó mới mời quan viên tuyên đọc thánh chỉ tiến vào...

Khi thánh chỉ được đọc xong, Dung Ngôn choáng váng cả người!

Hắn không tin, nghi ngờ đó là thánh chỉ giả!

Đến khi hắn đoạt lấy thánh chỉ, nhìn xem một lúc lâu. Lúc này hắn mới tuyệt vọng phát hiện ra đó là thánh chỉ thật. Phụ hoàng thật sự muốn giết hắn!

Hắn tê liệt ngã xuống mặt đất, quan viên kia thấy hắn sắp chết, không đành lòng nói với hắn một phần chân tướng.

Quan viên kia nói rằng có người rò rỉ tin tức, khiến người bắt được nhược điểm của hắn. Cố tiểu thư nào đến trước mặt hoàng đế, và Cố tiểu thư có Tả thiên sư chống lưng, vì thế Tuyên Đế cũng bất đắc dĩ, chỉ có thể xử lý theo lẽ công bằng...

Biết được chân tướng, hắn lại càng hận Cố Tích Cừ, hận tới tận xương tủy!

Nhưng đến lúc này, hắn không còn lối thoát nữa.

Vị quan viên tuyên đọc thánh chỉ kia tiến đến thở dài, sai người thay quần áo tử tù cho hắn.

Có lẽ là bởi vì hắn là hoàng tử, quần áo tử tù này cũng khác với quần áo tử tù khác. Nó được làm bằng gấm lụa, phía trên mơ hồ có chút hoa văn, nếu không nhìn kỹ sẽ không nhìn ra được, nhưng khi mặc vào sẽ cảm thấy thoải mái.

Chẳng qua lúc này Dung Ngôn đã mất hết mọi thứ, căn bản sẽ không chú ý điều này.

Trời còn chưa sáng, hắn đã bị áp giải ra pháp trường. Sau nửa năm, hắn cuối cùng cũng gặp lại Cố Thiên Tinh...

Nửa năm này, cuộc sống của Cố Thiên Tinh hiển nhiên không tốt hơn hắn, cả người gầy đến lộ cả xương, nhưng ánh mắt lại lấp lánh cừu hận.

Hai người quỳ song song, Cố Thiên Tinh cuối cùng cũng mở miệng: "Hài tử của chúng ta mất rồi..."

Dung Ngôn phốt lò nàng, mạng của hắn sắp tận, làm sao có thể lo lắng cho hài tử chưa được sinh ra?

"Ta muốn báo thù! Dù có chết, biến thành dã quỷ, ta cũng muốn báo thù!" Đôi mắt Cố Thiên Tinh chảy máu: "Ta sẽ không bỏ qua cho Cố Tích Cừ!" Giọng nói lạnh lẽo kia khiến Dung Ngôn run sợ.

"Nếu có thể sống lại một lần nữa, ta sẽ không bỏ qua cho nàng!" Dung Ngôn cũng mở miệng, chỉ thấy oán khí trong ngực dữ dội giống như thủy triều.

Phi Tinh Quốc cũng giống như các nơi khác, có hai canh giờ để xử tử phạm nhân.

Một là vào buổi trưa, khi đó dương khí dồi dào nhất.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 381: Đàm phán hủy bỏ hôn ước (4)

Một là vào buổi trưa, khi đó dương khí dồi dào nhất. Cho dù là người chết thảm cũng không dễ dàng trở thành oán linh.

Hai là thời gian trước bình minh, khi đó trời còn chưa sáng, dương khí chưa lên, âm khí chưa xuống, lúc này xử tử hầu hết là đại quan quý nhân. Sau khi chết, hồn phách bọn họ dễ dàng lên đường tới hoàng tuyền, không bị ánh sáng mặt trời đốt cháy đến nỗi hồn phi phách tán.

Dung Ngôn và Cố Thiên Tinh bị xử tử trước khi bình minh lên. Khi đao phủ chặt đầu bọn họ, máu tươi không hề lưu lại ở trên mặt đất, toàn bộ đều dính trên quần áo phạm nhân.

.....

Già đình các phạm nhân bị xử tử cũng sẽ không làm tang sự long trọng. Sau khi đem thi thể về nhà, bọn họ được chôn cất bằng một cỗ quan tài đơn giản.

Những người này không thể nhập vào phần mộ tổ tiên. Cổ Tạ Thiên không muốn nhìn nữ nhi chết thảm, do đó, sau khi sai người mang thi thể trở về, ông không tới nhìn đã lập tức cho người hạ táng, gần với mộ của Lãnh Hương Ngọc, đều nằm ở trên sườn núi.

Hai nữ nhân này sống quá độc ác. Mặc dù Cổ Tạ Thiên cho người trông giữ mộ, nhưng người giữ mộ không hề tận tâm, rồi đi ngay khi trời tối.

Người giữ mộ này uống rượu ở trong tửu quán dưới chân núi khoảng chừng hai canh giờ, tới gần nửa đêm mới quay trở lại.

Hắn dạo quanh một vòng trước mộ, cảm thấy ngôi mộ của Cổ Thiên Tinh dường như có chút gì đó thay đổi, dưới đất có dấu vết đào bới.

Tuy nhiên, hắn không để ở trong lòng, xoay người quay về phòng mình.

Dung Ngông sau khi chết cũng không được táng nhập vào nghĩa trang hoàng gia. Hắn được mai táng ở chỗ dựa núi gần sông, còn phái người chuyên trông giữ đến canh.

Người trông coi võ công không tệ, là một vị thống lĩnh nhỏ bại trận. Người này bị phái tới trông mộ nên trong lòng luôn có oán khí.

Đêm đến không người, hắn đập bìa mộ Dung Ngôn vài cái, hận hắn ta đã chết còn làm rào cản cho tiền đồ người khác.

Hắn đá cho hả giận. Đột nhiên phía sau có một cơn gió nhẹ, đầu óc hắn trở nên mơ màng, trực tiếp gục xuống mặt đất.

Hắn không biết mình đã ngủ bao lâu, thời điểm tỉnh lại đã là lúc trăng lên đỉnh đầu. Hắn nhánh chóng nhảy lên và nhìn xung quanh, nhưng không phát hiện ra có điều gì không ổn. Hắn thậm chí không biết lúc này mình đã ngủ như thế nào.

Hắn theo bản năng nhìn nhìn mộ Dung Ngôn. Ngôi mộ kia dường như có gì đó không đúng, giống như đã bị đào lên rồi bị phủ lại.

Hắn lấp bấp kinh hãi, không nhìn được, đào mộ khai quan. Khi vừa nhìn thấy, hắn lập tức lấp bấp không lên tiếng được. Thi thể Dung Ngôn biến mất! Trong quan tài chỉ có một bộ quần áo!

Trông mộ để mất thi thể chính là tội lớn, làm không tốt sẽ bị chém đầu.

Người này tất nhiên không dám để lộ ra ngoài. Sau khi hắn nhìn quanh không thấy ai biết, lập tức lặng lẽ đẩy mò lấp đất chỉnh tề như trước. Sau khi cảm thấy không còn bất kỳ sơ hở nữa, hắn mới nửa đêm vội vàng chạy về nghỉ ngơi.

Chuyện này, ngoài hai người trông mộ ra, không có bất kỳ một người nào biết.

.....Edit: Lâm Anh, EmilyTon.....

Ở trong núi, có một gian phòng đá giản dị.

Đồ đạc bày biện bên trong lại không giản dị chút nào, thậm chí còn có chút cổ quái.

Trên vách tường bốn phía, đều có rất nhiều bức họa vẽ một số đồ án quái dị, nhìn qua giống như phù chú.

Giờ phút này trong phòng có hai cái giường. Một nam một nữ đang nằm trên giường, bọn họ đều mặc quần áo tù nhem đầy máu. Bọn họ chính là Dung Ngôn và Cổ Thiên Tinh!

Bên cạnh bọn họ có một người bị mặt đang bận rộn công việc. Người này mang khăn trùm đầu màu đen kín mít, trên người khoác áo choàng rộng to. Trong bộ trang phục như vậy, chẳng những không thể nhìn thấy khuôn mặt của hắn, ngay cả nam hay nữ cũng không thể nào phân biệt được.

Phù chú trên đầu ngón tay người này bay múa, thỉnh thoảng chụp trên người Dung Ngôn và Cổ Thiên Tinh.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 382: Đêm khuya thăm hỏi (1)

Phù chú kia rất lạ, một khi tiếp xúc tới hai người thì lập tức biến mất, nhưng đầu và thân thể bọn họ bắt đầu khép lại, cơ bắp và da thịt cũng nhanh chóng phát triển.....

Khoảng chừng nửa giờ sau, cổ của hai người hoàn toàn không thể nhìn ra dấu vết từng bị chém đứt, hoàn toàn giống như ngày thường.

"Được rồi! Đã tới lúc các người nên tỉnh!" Người mặc áo choàng đen đồng thời phát ra song chưởng ở trên người Dung Ngôn và Cố Thiên Tinh. Hai khối thân thể bất chợt run rẩy một chút, cùng nhau mở mắt ra.....

.....

Có lẽ vì đã uống quá nhiều rượu. Cố Tích Cửu không thể nào ngủ được sau khi quay về tiểu viện của mình.

Nàng đoạn tuyệt quan hệ với Cố Tạ Thiên và ra ngoài một mình. Không ngờ sau khi đi dạo ở trên phố một vòng, quay trở lại tiểu viện mới thuê thì phát hiện ra, những thị nữ bên người đều tìm tới đây. Các nàng đã xử lý gọn gàng ngăn nắp tiểu viện của nàng, giống như khi còn ở tướng quân phủ, không khiến nàng phải bận tâm.

Tối nay cũng vậy, khi nàng uống say chiuénh choáng trở về, bọn thị nữ không đợi phân phó đã chuẩn bị nước tắm cho nàng, hầu hạ nàng tắm rửa sạch sẽ.

Cố Tích Cửu nhớ tới ngày mai mình sẽ phải đi tới rừng rậm hắc ám, không biết còn mạng trở về hay không. Vì thế, nàng dứt khoát lấy hết ngân phiếu ở trên người mình ra và chia thành tám phần. Tám thị nữ mỗi người một phần, sau đó dặn dò các nàng, nếu như trong vòng nửa tháng không thấy nàng quay trở về, mấy người các nàng có thể mang theo ngân phiếu rồi đi.....

Cố Tích Cửu gần đây kiếm được không ít bạc, cho dù chia thành tám phần cũng đủ tám thị nữ ăn ngon uống tốt cả đời, có thể nói là một khoản tiền rất lớn.

Nhưng tám thị nữ bất luận như thế nào cũng không chịu nhận, ngược lại lần lượt quỳ xuống, nói rằng các nàng sẽ chờ chủ nhân trở về, hơn nữa chủ nhân cũng nhất định sẽ trở về! Nếu sau nửa tháng chủ nhân vẫn không trở lại, các nàng thà rằng tự sát đi cùng chủ tử!

Cố Tích Cửu có chút đau đầu, mơ hồ cảm thấy gánh nặng trên vai mình lại nặng thêm mấy cân.

Một đời này, nàng chỉ muốn sống vì chính mình, nhưng nàng cũng là người ân thù tất báo, người khác đối tốt với nàng, nàng tất nhiên sẽ đối tốt lại gấp đôi.....

Nghe thấy tám thị nữ kiên quyết nói như vậy, nàng bất lực nhưng cũng rất cảm động. May mắn thay, lần này tiến vào ám rừng rậm hắc ám, Cố Tích Cửu không có ý định không ra, thậm chí còn phải liều mạng để thoát ra ngoài ——

Người kia chỉ cho nàng kỳ hạn tám ngày, còn nói đây là cơ hội duy nhất, nàng tất nhiên không muốn lãng phí cơ hội này.

Nàng vẫy vẫy tay để bọn thị nữ lui xuống, sau đó lên giường, chuẩn bị ngủ một giấc ngon lành để tỉnh dưỡng tinh thần. Rót cuộc, bắt đầu từ ngày mai, nàng sẽ có một số trận đánh ác liệt cần phải chiến đấu.

Lúc đầu nàng không ngủ được, lăn qua lộn lại ở trên giường, trong đầu dường như suy nghĩ rất nhiều chuyện, nhưng dường như lại không suy nghĩ gì.

Khi huyết trong ngực cuộn cuộn, bỗng nhiên nàng nhớ tới mình bị thương, vì thế xoay người ngồi dậy, âm thầm tra xét thương thế trên người một chút, bất giác cau mày!

Hôm trước ở tướng quân phủ, nàng bị Cố Tạ Thiên và Đào Thanh Dương cùng nhau công kích. Lúc ấy nàng không cảm thấy gì, chỉ tới bây giờ nàng mới nhận ra, mình đã bị nội thương. Tuy nhiên, nội thương này có chút kỳ lạ, vào thời điểm ấy không thể cảm nhận được gì, hiện tại lại trở nên nghiêm trọng hơn rất nhiều.....

Ví dụ như lúc này, thương thế kia đã hoàn toàn bộc phát ra ngoài, nàng cảm thấy xương sườn đau đớn dữ dội.

Thương thế này rõ ràng là do Đào Thanh Dương lưu lại. Cố Tích Cửu chính là đại phu, tất nhiên có thể phân biệt được.

Nàng rõ ràng đã chữa trị qua, cũng dùng được trị nội thương tốt nhất, không ngờ nó vẫn càng ngày càng trở nên nghiêm trọng hơn.

Chẳng lẽ nàng cần phải dùng giải được độc môn của Đào Thanh Dương?!

Chẳng trách ngày đó Đào Thanh Dương dứt khoát rồi đi như vậy, thì ra đã biết hậu quả do mình để lại!

Ông ta muốn nàng tới Cửu Tinh Tông xin thuốc? Khi nàng tới xin thuốc, khẳng định lúc đó ông ta sẽ đưa ra một số điều kiện.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 383: Đêm khuya thăm hỏi (2)

Nhưng thương thế phát tác quá muộn, sáng mai nàng phải đi tới rừng rậm hắc ám, căn bản không có thời gian tới Cửu Tinh Tông xin thuốc.

Xem ra nàng sẽ phải mang theo thương thế vào trong rừng rậm hắc ám.

Nàng thử vận công một chút, phát hiện nó không ảnh hưởng lắm đối với công lực, chẳng qua lúc vận công sẽ đau một chút, đến lúc đó nàng nhin một chút là được, chờ sau khi ra khỏi rừng rậm hắc ám rồi sẽ tính tiếp.

Nàng tiếp tục đã tọa vận công, tới khi lại mở mắt ra lần nữa, lúc này đã là canh bốn! (1-3h sáng)

Canh năm sẽ phải rời giường, vì thế nàng quyết định chớp mắt một chút. Nàng lại nằm xuống, vốn cho rằng mình vẫn không ngủ được như trước, không ngờ lần này vừa nằm xuống đã chìm vào giấc ngủ.

Trong miên man, nàng ngửi thấy một mùi hương nhẹ nhẹ, mùi hương kia cực kỳ quen thuộc, khiến cho trái tim nàng khẽ khàng nhảy lên. Sau đó, nàng có cảm giác trong phòng bỗng nhiên có thêm một người. Nàng theo bản năng muốn mở mắt ra, nhưng mí mắt lại nặng trĩu, bất luận như thế nào cũng không mở ra được. Trong lúc cuống quýt, nàng lại chìm vào giấc ngủ.

Rốt cuộc, nàng đã từng là sát thủ. Ngay cả trong giấc ngủ, nàng cũng giống như vẫn mở to một con mắt. Trong lúc ngủ mơ, nàng dường như cảm thấy có người ôm nàng lên, sau đó bị người cạy răng ra, có một viên thuốc đang được nhét vào trong miệng nàng.

Cho dù là trong lúc ngủ mơ, nàng cũng có đề phòng, tất nhiên sẽ không ngoan ngoãn nuốt vào. Nàng theo bản năng muốn phun nó ra, nhưng lại bị người bịt miệng. Không biết người nọ đã dùng thủ pháp gì, viên thuốc kia lập tức tự động lăn vào trong bụng nàng.

Hồn dân!

Nàng mơ hồ mắng mồm một tiếng, nâng tay nhỏ lên móc cổ họng, muốn nghĩ cách lấy viên thuốc kia không biết có độc hay không ra ngoài.

Trong hoảng hốt, nàng dường như nghe thấy một tiếng cười khê. Nụ cười này cực nhẹ, phảng phất còn mang theo một chút nghiền răng: "Bảo bối, sợ ta độc chết nàng sao? Uống tiếp cái này!"

Tay nhỏ của nàng bị khoá chặt lại, sau đó một dòng chất lỏng trong suốt chảy vào miệng nàng.

Nàng tất nhiên vẫn muốn phun ra, nhưng miệng nhỏ của nàng ngay lập tức bị vật mềm lấp kín, khiến nàng đành phải nuốt chất lỏng kia xuống.

Nàng lập tức cảm thấy nóng rát trong bụng, dưới xương sườn càng đau đớn hơn, thậm chí ngay cả ngực cũng đau.....

Nàng đau đớn đến mức không nhin được muốn cuộn tròn người lại, nhưng bị người ngăn chặn, khiến nàng không thể cuộn tròn.

"Nhin một chút." Có giọng nói yếu ớt truyền vào lỗ tai nàng.

Khung cảnh này dường như có chút quen thuộc, Cố Tích Cửu có cảm giác giống như mình đang gặp ác mộng, dù thế nào vẫn không thể tỉnh lại.

Trong hoảng hốt, nàng hoàn toàn chìm vào mộng đẹp.

Trong mộng, Cố Tích Cửu dường như lại quay về thế giới hiện đại, bước vào quán trà.....

Trong quán trà có một thanh niên đang ngồi uống trà. Hắn có cặp lông mày và đôi mắt rất đẹp, thanh lịch quyến rũ, ngồi ở chỗ kia trông giống như một bức tranh thủy mặc.

"Huấn luyện viên Long Tích." Nàng cười và ngồi xuống trước mặt hắn, giờ tay ra muốn cầm lấy tách trà do anh đẩy tới. Anh bất ngờ cầm lấy tay nàng: "Em bị thương?!"

Cố Tích Cửu hơi sững sờ một chút: "Không sao, chỉ là chấn thương nhỏ."

Long Tích mỉm cười, trực tiếp vòng qua chỗ nàng: "Bị thương ở đâu? Để anh xem!"

"Không sao, thật sự chỉ là chấn thương nhỏ ——" Nàng bị chấn thương ở chỗ dưới xương sườn, nơi này không tiện để người khác nhìn thấy: "Em đã xử lý qua. Không sao."

Long Tích nheo mắt nhìn nàng: "Anh là bác sỹ, không cần né tránh! Sắc mặt em không tốt, chắc chắn là chấn thương nặng. Hãy để anh xem. Em còn sợ bị anh lợi dụng hay sao? Nhìn tư thế em như thế, chắc chắn chấn thương nằm ở xương sườn bên phải?"

Nàng thờ dãi: "Quả nhiên không thể gạt được anh điều gì....." Nàng ngoan ngoãn vén áo lên trên, lộ ra vị trí bị thương để hắn nhìn xem.

Long Tích cắn răng một chút: "Còn nói không quan trọng, xương sườn đều nứt ra rồi! Anh biết em rất dũng cảm, em có thể chịu đựng, nhưng nếu thương thế không được xử lý đúng cách, cơn đau sẽ kéo dài mãi mãi!"

Hắn vừa nói vừa dùng ngón tay vuốt ve trên làn da bị thương của nàng, điều chỉnh xương cho nàng.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 384: Đêm khuya thăm hỏi (3)

Việc chỉnh xương tất nhiên sẽ gây ra đau đớn tột cùng, nàng toát đầy mồ hôi nhưng vẫn đùa với hắn: "Long huấn luyện viên, nếu như đang ở thời cổ đại, anh nhìn em như vậy, em sẽ phải lấy thân báo đáp, anh cũng phải cưới em."

Long Tích chỉ nói: "May mắn lúc này không phải đang ở thời cổ đại, em cũng không cần lấy thân báo đáp."

Cố Tích Cửu thăm thò: "..... Em ước gì đây là thời cổ đại....." Giọng nói của nàng rất nhẹ, Long Tích căn bản không nghe rõ nàng vừa nói gì: "Em đang lăm bằm gì thế?"

"A, không..... có gì."

Trong phòng trà nhất thời có chút yên tĩnh.

Cố Tích Cửu phá vỡ sự yên tĩnh này: "Long huấn luyện viên, phương pháp lần này của anh rất khác, dạy cho em được không?"

"Không cần, em không cần học cái này."

"Vì sao? Sau này nếu em lại bị chấn thương tương tự thế này, em có thể tự chữa cho mình." Cố Tích Cửu không hiểu, nói đùa với hắn: "Không phải anh muốn giữ riêng cho mình đấy chứ?"

"Em sẽ không gặp bất kỳ chấn thương tương tự nào nữa, vì thế không cần phải học."

"Điều này rất khó nói, sau này em vẫn còn rất nhiều nhiệm vụ."

"Sẽ không. Tích Cửu, chỉ cần em ngoan ngoãn dưỡng thương là được." Long Tích giúp nàng xử lý xong chấn thương xong, cầm lấy áo khoác bên cạnh: "Đi, anh đưa em về. Trong vòng một tháng không được đi đâu, dưỡng thương cho tốt." Hắn đỡ nàng lên chuẩn bị rời đi.

"Hả, một tháng? Cấp trên sẽ cho phép em nghỉ dài ngày như vậy?" Cố Tích Cửu nhướn mày.

"Đương nhiên! Sau này nhiệm vụ của em chính là dưỡng thương, không được làm chuyện gì!" Long Tích hiếm khi kiên quyết nói.

Nàng mỉm cười, cảm thấy ấm áp trong lòng. Nàng dựa đầu vào bờ vai của hắn, vừa nghiêm túc vừa nói giỡn: "Long huấn luyện viên, anh quan tâm tới em như vậy, em sẽ cho rằng anh có ý với em."

Long Tích: "....."

Hắn lái xe đưa nàng về nhà, suốt dọc đường đều chăm sóc sóc nàng, xem nàng giống như một con búp bê sứ dễ vỡ.

Ngày hôm đó, hắn phá lệ chuẩn bị một bữa ăn lớn ở trong nhà nàng.

Bởi vì không có kinh nghiệm, hắn nấu cơm không ngon, trứng hấp quá lâu, các món xào hơi mặn, nhưng nàng vẫn ăn ngon lành. Trong khi đó, hắn vừa ngồi nhìn nàng ăn vừa giống như suy tư gì đó, thường xuyên xuất thần.

Cố Tích Cửu cảm thấy biểu hiện của hắn hơi lạ, rúc rích cười hỏi hắn: "Sao anh lại nhìn em như vậy? Trên mặt em có hoa ư?"

Long Tích sững người, lắc đầu cười khẽ, cũng vui đùa với nàng: "Trên mặt em không có hoa, nhưng lại xinh đẹp hơn hoa."

Cố Tích Cửu hơi nóng mặt. Đây vẫn là lần đầu tiên Long Tích khen nàng.

Nàng nhướn mày cười: "Em xinh đẹp như vậy, vậy anh gả cho em đi."

Lần này Long Tích không nói những lời kỳ lạ nữa, hắn chỉ dừng lại một lúc sau đó nói một câu: "Tích Cửu, cho anh một chút thời gian."

"A?" Nàng cảm thấy khó hiểu.

Hắn không nói gì thêm, chỉ xoa xoa đầu nàng: "Một tháng sau hãy tới tìm anh, anh sẽ kiểm tra thương thế giúp ngươi." Sau đó hắn xoay người rời đi.

"Long Tích....." Nàng đứng phía trước cửa sổ nhìn bóng dáng hắt rời đi, không nhận được lăm bầm một tiếng: "Em thích anh, nhưng em là gì đối với anh....."

Nàng không thể nói tiếp, bởi vì nàng có cảm giác xương sườn bỗng nhiên tê rần, giống như bị người bất cẩn ấn lên!

Nàng toát mồ hôi, trước mắt tối sầm lại, toàn cảnh trong mơ đều biến mất. Nàng dường như có dấu hiệu muốn tỉnh, thậm chí muốn mở mắt ra, nhưng thân thể giống như bị trảm ở trong vực sâu đen tối, không thể thoát ra được.

Trong hoảng hốt dường như có một giọng nói hỏi nàng: "Nàng thích Long Tích Long Tư Dạ?"

Ngay cả trong lúc ngủ mơ, trái tim nàng dường như vẫn đau. Nàng mơ mơ màng màng đáp lại một tiếng, nhưng bản thân nàng cũng không biết mình đã nói gì.

Giọng nói kia lại hỏi nàng: "Nàng thích hắt ở đâu? Ta cảm thấy hắt không bằng ta....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 385: Đêm khuya thăm hỏi (4)

"Hắt dạy ta công phu, dạy ta y thuật....."

"Ta cũng có thể dạy nàng công phu, dạy nàng y thuật. Những thứ đó ta đều cao hơn hắt, nàng muốn học nên học với sư phụ tốt nhất....."

"Chúng ta..... cùng nhau lớn lên, cùng nhau vào sinh ra tử nhiều lần như vậy....." Nàng tiếp tục lăm bầm.

"....." Người kia im lặng, dường như đang suy tư điều gì.

Có một dòng nước ấm truyền vào đôi tay Cố Tích Cứu, du tẩu khắp người nàng, cuối cùng tụ lại ở chỗ xương sườn bị thương.

Chỗ bị thương của nàng chuyển từ đau nhói sáng đau âm ỉ, sau đó dần dần biến mất, cảm giác đau đớn cũng dần dần tiêu tán.

Không biết qua bao lâu, nàng cuối cùng cũng bừng tỉnh sau cơn ác mộng, vội vàng mở to mắt, nhìn thấy màn lưới màu xanh nhạt trong phòng ngủ của mình.

Bên ngoài trời vẫn tối, trong phòng chỉ có một mình nàng.

Nàng ngồi ở trên giường ngây ngốc một lát. Vừa rồi nàng hoảng hốt cảm thấy có người vào phòng, dường như còn nói chuyện với nàng nữa, chẳng lẽ là nàng nằm mơ?

Nàng nhảy xuống giường, nhanh chóng kiểm tra một vòng ở trong phòng, nhưng không tìm thấy bất cứ thứ gì liên quan tới người ngoài.

Nàng suy nghĩ một lúc, lại vén váy ngủ lên nhìn nhìn chỗ bị thương của mình, nơi đó vẫn còn vết bầm, nhưng không còn cảm thấy đau đớn nữa.

Nàng lại dò xét nội thương một chút, nội thương cơ bản đã khỏi hẳn, nàng có thể vận công một cách trơn tru.

Nàng ngồi ở chỗ kia có chút ngây ngốc. Đây là thành quả của việc nàng đã tọa luyện công mấy canh giờ đêm qua, hay là thật sự có người âm thầm tiến vào chữa thương cho nàng?

Người đó sẽ là ai?

Hình ảnh đầu tiên xuất hiện ở trong lòng nàng là Đế Phát Y. Nàng chấn động trong lòng, chẳng lẽ là hắt tới?!

Chắc là không thể nào?

Nếu người này muốn cứu nàng, hắt sớm đã tới, cần gì phải lén lút không cho nàng biết?

Điều đó không giống hắt, người thích làm chuyện tốt mà không lưu danh.

Nếu như không phải là hắt, chẳng lẽ là —— Long Tích Long Tư Dạ?

Trong đêm tối, nơi không có người, mỗi lần nhớ tới tên này, nàng theo bản năng sẽ cảm thấy đau nhói, không muốn nghĩ tiếp. Nhưng tối nay nàng hiếm

khi nghĩ nhiều.

Có lẽ không phải là hắn ta, đúng không?

Hắn ta dường như chỉ nghĩ tới chuyện tính kế nàng, chỉ muốn giết nàng để cứu Diệp Hồng Phong, sao sẽ âm thầm tới đây cứu nàng?

Nàng bỗng nhiên nhớ tới giấc mộng vừa rồi của mình, cơ thể hơi cứng đờ!

Giấc mộng kia thật sự đã xảy ra trong hiện thực. Khi đó nàng hết lòng tin tưởng hắn ta, nghe hắn ta nói sau khi dưỡng thương tốt thì đi tìm hắn ta, kết quả bị một chén trà của hắn ta khiến nàng hôn mê bất tỉnh. Khi tỉnh lại, nàng đã nằm ở trên bàn giải phẫu, do hắn ta tự mình động thủ đánh cắp trái tim.....

Nàng không nên tiếp tục nghĩ về chuyện quá khứ, mỗi khi nghĩ tới nó, Cố Tích Cửu liền có một cảm giác hèn dỗi không chỗ phát tác.

Nàng nhìn ra bên ngoài cửa sổ, khẽ nhếch mép cười. Khi đó Long Tích dụ dàng với nàng như vậy, còn nói nhiệm vụ của nàng chính là dưỡng thương. Nàng còn tưởng rằng hắn ta đau lòng nàng nên mới nói như thế, lúc ấy trong lòng nàng còn cảm thấy yêu thích.

Hiện tại nghĩ tới chuyện đó, lúc đó hắn ta muốn nàng dưỡng thương chẳng qua là muốn các cơ quan chức năng trên người nàng đều ở trong trạng thái tốt nhất, như vậy mới đủ khỏe mạnh để lấy trái tim ra ——

Ha ha!

Nàng khẽ cười, cũng không biết là đang cười mình hay là cười người khác.

Nàng ngồi tại chỗ một lúc, sau đó bắt đầu kiểm tra thân thể mình.

Nàng đã quen với thủ pháp chữa thương của Long Tích, nếu đó là hắn đã giúp nàng chữa thương, nàng có thể kiểm tra ra được.

Một lát sau, nàng thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Thương thế trên người nàng không phải do Long Tư Dạ chữa trị!

Khi nàng đang trầm ngâm, thị nữ bên ngoài đã nhẹ nhàng gõ cửa: "Chủ nhân, có muốn rời giường rửa mặt chải đầu hay không?"

Bây giờ đã là canh năm (3-5h sáng), Đế Phát Y sẽ sớm tới đây đón nàng!

Nàng hít một hơi thật sâu, nhảy xuống giường, loại bỏ hết tất cả những ý niệm không liên quan ra khỏi đầu mình. Từ giờ trở đi, nàng cần phải tập trung phấn đấu thoát ra khỏi rừng rậm hắc ám! ~

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 386: Nàng rời đi không nói lời từ biệt (1)

Khi mặt trời vừa ló dạng ở phía chân trời, Cố Tích Cửu đã ngồi ở trên thuyền của Đế Phát Y, lao nhanh về hướng Đông.

Trên thuyền ngoại trừ bốn tên đệ tử chống thuyền, còn có ba người.

Đế Phát Y, Cố Tích Cửu, Vân Thanh La.

Vân Thanh La đi cùng để làm nhân chứng.

Thuyền của Đế Phát Y khá lớn, ở trên thuyền hắn còn bày một cái bàn nhỏ, trên bàn có trái cây điểm tâm cực kỳ phong phú.

Ba người đều ngồi ở trước bàn.

Hôm nay Đế Phát Y rất chuyên nghiệp, thờ ơ ngồi ở chỗ kia, không hề nói chuyện.

Cố Tích Cửu cũng không nói nhiều, ngồi ở phía đối diện với hắn, nghĩ tới kế hoạch hành động tiếp theo của mình.

Nhưng Vân Thanh La lại thường xuyên trò chuyện, phá vỡ sự yên tĩnh quý giá ở trên thuyền.

Thuyền đi chuyển cực nhanh, nhưng trên thuyền có bố trí kết giới chắn gió, vì thế Cố Tích Cửu ngồi ở trên thuyền cũng không cảm thấy lạnh.

Sắp phải tới rừng rậm hắc ám, nếu nói nàng không lo lắng chính là gạt người.

Rốt cuộc, đó là nơi mà người người nghe tên mặt đều biến sắc. Mặc dù nàng đã chuẩn bị xong, nhưng liệu nàng có thể thoát ra khỏi đó hay không, thật sự rất khó nói.

Nhớ tới chuyện đêm qua, Cố Tích Cửu không nhịn được liếc mắt nhìn Đế Phát Y một cái.

Hắn cũng đang nhìn nàng, một đôi con ngươi giống như đang suy tư điều gì.

Đồng tử của hắn tối đen như mực, mỗi lần đối diện với hắn, Cố Tích Cửu đều có một loại cảm giác như muốn chết đuối. Vì thế nàng dời mắt đi, nhìn về hướng khác.

Ánh mắt Đế Phát Y thoáng buồn một chút, nhẹ nhàng nói: "Đã chuẩn bị đồ ăn chưa?"

"Đã chuẩn bị một chút."

"Chuẩn bị những gì?" Đế Phát Y dường như có chút hứng thú.

Cố Tích Cửu không ngờ hắn lại quan tâm tới chuyện này, nàng dừng lại một chút, sau đó nói ra mấy thứ: "Lương khô và muối ăn."

Mặc dù nàng mang theo túi trữ vật, nhưng túi trữ vật kia chỉ là trung phẩm, không thể chứa quá nhiều thứ. Nàng chỉ mới để một cái lều, vài bộ quần áo và bình khí đã lấp đầy bên trong. Nếu không gian đã bị hạn chế, vậy nàng tất nhiên phải lên kế hoạch sử dụng, mang theo những thứ quan trọng và bỏ đi nửa thứ không cần thiết.

Trong rừng rậm hắc ám có nhiều dã thú, bản lĩnh săn thú của nàng không tệ, tới lúc đó có thể nướng thịt rừng, vì thế không cần mang quá nhiều thực phẩm, chỉ cần mang theo một chút gia vị là được.

Đế Phát Y lập tức đoán ra được ý định của nàng: "Nàng cho rằng nàng có thời gian nướng thịt rừng ờ đó?"

Cố Tích Cửu: "....." Nàng biết nơi đó mãnh thú cực kỳ nhiều, nhưng tìm một nơi có ít dã thú, nướng con thỏ chắc là được đúng không?

Đế Phát Y nhìn nàng một lát: "Chẳng phải quan hệ giữa nàng và Dung Già La không tệ hay sao? Sao hắn không nói với nàng về tình huống nơi đó? Hắn là bằng hữu như thế nào?!"

"Có nói. Nói rất nhiều." Cố Tích Cửu theo bản năng muốn bao che cho Dung Già La.

"Rất nhiều cũng đều vô nghĩa!" Đế Phát Y nói chuyện không hề khách khí.

Cố Tích Cửu: "....."

"Đây là những gì nàng chuẩn bị sau nửa năm sao?" Đế Phát Y nói với giọng không hài lòng chút nào.

Cố Tích Cửu: "....." Sao nàng có cảm giác hôm nay Đế Phát Y rất lạ? Không hợp lý giống như ngày thường!

Nhưng sự trách cứ này trông giống như là quan tâm, vì thế Cố Tích Cửu cũng không so đo với hắn: "Ta cảm thấy chuẩn bị như thế là đủ. Thực phẩm, dược phẩm, phòng độc..... cái gì cần đều có, vào bên trong sẽ hành sự tùy theo hoàn cảnh là được."

Nàng còn chuẩn bị cả túi ngủ và lều trại, thậm chí còn chuẩn bị cả dược dùng để chống nắng, đầy đủ hết!

Đế Phát Y vươn tay: "Đưa túi trữ vật của nàng cho bản tọa!"

"Để làm gì?" Cố Tích Cửu giữ chặt lấy túi trữ vật của mình, bên trong chính là toàn bộ gia sản để nàng trốn ra khỏi khu rừng, lỡ may hắn khó chịu tịch thu mất, lúc đó nàng muốn khóc cũng khóc không nổi

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 387: Nàng rời đi không nói lời từ biệt (2)

Đế Phát Y lười giải thích với nàng, phất ống tay áo một cái, túi trữ vật mà Cố Tích Cửu đang nắm chặt trong tay đã rơi vào trong tay hắn.

Cố Tích Cửu: "....." Nàng lo lắng nhìn hắn.

Đế Phát Y mở túi trữ vật của nàng ra, liếc mắt nhìn vào bên trong một cái, sau đó lại dùng tay đào đào vài cái, môi mỏng hơi nhấp.

Vân Thanh La tò mò: "Tích Cữu mang theo cái gì?" Nàng ta ghé lại gần cũng muốn nhìn một chút.

Đế Phát Y liếc mắt lườm nàng ta một cái. Một cái liếc mắt này đã lập tức đóng đinh Vân Thanh La, trong lòng nàng ta cảm thấy ón lạnh một cách khó hiểu, gượng cười nói: "Ta chỉ tò mò mà thôi."

Đế Phát Y cười cười: "Xem ra ngươi cũng rất hứng thú với rừng rậm hắc ám."

Vân Thanh La cảm thấy toàn thân phát lạnh khi nhìn hắc cười, nhưng nàng ta lại không muốn yếu thế: "Thật ra Thanh La cũng đã chuẩn bị tinh thần bị ném vào rừng rậm hắc ám trước khi chưa thí nghiệm. Nhưng Thanh La là đệ tử thiên bẩm nên đã mất đi cơ hội này."

Đế Phát Y bận rộn đảo đồ trong khoi túi trữ vật của Cố Tích Cữu. Hắn một tay chống đầu nhìn Vân Thanh La: "Ngươi thật sự muốn vào trong đó?"

Vân Thanh La: "....."

"Ngươi thật sự muốn vào đó cũng không phải không thể, bốn tọa có thể đưa ngươi vào đỉnh thứ 5 một lần."

Vân Thanh La gượng cười nói: "Thiên sư đại nhân nói đùa, với công phu của Thanh La, xông vào đỉnh thứ 4 còn có thể, đỉnh thứ 5 —— chỉ sợ có chút nguy hiểm."

Đế Phát Y thờ ơ nói: "Bốn tọa từ trước tới nay không hề nói giỡn. Lúc trước nếu như thí nghiệm ra ngươi là đệ tử thiên bẩm giả, bốn tọa thật sự sẽ phế bỏ toàn thân linh lực của ngươi và ném xuống đỉnh thứ 5. Những đệ tử thiên bẩm giả đều bị ném ở đó."

Vân Thanh La: "....."

Lần này trên mặt nàng ta không mang mặt nạ, mày đẹp cong cong như họa, một đôi mắt phượng long lanh mọng nước. Giống như trong tưởng tượng của mọi người, nàng ta cực kỳ xinh đẹp, hơn nữa đó là một vẻ đẹp siêu phẩm thoát tục (đẹp phi thường).

Ấn Cố Tích Cữu đánh giá nàng ta ở trong lòng. Nàng ta có một vẻ đẹp thanh lãnh thoát tục giống như Tiểu Long Nữ.

Đó là ấn tượng đầu tiên khi Cố Tích Cữu nhìn thấy nàng ta lúc mới lên thuyền.

Mọi người đều thích nhìn xem mỹ nữ, kể cả Cố Tích Cữu.

Mỹ nhân giống như pha lê như vậy khiến người không nhịn được muốn che chở cho nàng, không muốn gây ra bất cứ rắc rối nào cho nàng.

Nam nhân nhìn thấy một mỹ nữ như thế, cho dù là thổ phỉ cũng sẽ dịu dàng lịch sự, chỉ sợ chạm vào nàng, sẽ khiến nàng thương tâm.

Nhưng không ngờ Đế Phát Y lại không biết thương hương tiếc ngọc, đưa ra một kế hoạch tàn nhẫn như thế.

Vân Thanh La cảm thấy bị tổn thương, hơi tái mặt lại, miễn cưỡng cười cười: "May mắn..... may mắn Thanh La là đệ tử thiên bẩm."

Nàng ta không nhịn được liếc mắt nhìn Cố Tích Cữu một cái: "Lúc trước khi Cố cô nương thí nghiệm, nếu như kiểm tra ra nàng không phải là đệ tử thiên bẩm, cũng không phải là môn nhân thánh tôn. Tả thiên sư đại nhân có phế bỏ toàn thân công lực của nàng, ném nàng tới đỉnh thứ 5 hay không?"

Những lời này mơ hồ có chút khiêu khích.

Cố Tích Cữu hơi cau mày, cười như không cười liếc mắt nhìn Vân Thanh La một cái.

Tính tình của nữ hài này dường như không hề thoát tục như dung mạo nàng ta.

Đế Phát Y tiếp tục lục đồ trong túi trữ vật của Cố Tích Cữu, thuận miệng nói một câu: "Nàng là môn nhân thánh tôn, vì thế không có nếu."

Vân Thanh La hạ mắt xuống, mỉm cười khi ngẩng đầu lên lần nữa: "Thanh La chỉ thuận miệng hỏi mà thôi. Không có ác ý."

Nàng ta giờ bàn tay ra, trong lòng bàn tay có hai lá bùa màu tím nhạt: "Cố cô nương, đây là Lôi Thần Phù phẩm cấp 3, khi gặp phải nguy hiểm, ngươi hãy tung cái này ra. Lúc đó sẽ có thần sét đánh xuống, cho dù không đánh trúng mục tiêu, nhưng cũng có thể dọa cho mãnh thú sợ chạy. Nó có thể dùng để phòng thân, xem như là một chút tâm ý nho nhỏ của ta."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 388: Nàng rời đi không nói lời từ biệt (3)

Phù chú phẩm cấp 3, đó là thứ cực kỳ khan hiếm, một lá đã có giá trị mấy chục vạn lượng vàng, hai lá có thể hơn nửa trăm vạn!

Vân Thanh La đưa cho nàng cái này cũng xem như hào phóng.

Tuy nhiên, Cố Tích Cửu còn chưa kịp nói gì, Đế Phát Y đã mở miệng: "Nàng không thể nhận cái này của người, thu nhận đồ vật sẽ vi phạm quy định."

Vân Thanh La hơi sững sờ: "Vi phạm quy định? Chẳng phải nói cho phép Cố cô nương mang theo bất luận vật gì phòng thân hay sao?"

Đế Phát Y liếc mắt nhìn nàng ta một cái: "Ai nói? Bốn tọa nói cho phép nàng mang theo vật phòng thân, nhưng không phải là bất luận cái gì!"

Vân Thanh La rút cuộc cảm miệng không nói.

Cố Tích Cửu có chút thấp thòm, thì ra đồ vật mà nàng được mang theo vẫn có giới hạn, vậy những thứ trong túi trữ vật của nàng có thể bị liệt vào đồ cấm giống như hấn vừa nói hay không?

Nàng vừa nghĩ như vậy, Đế Phát Y đã lấy ra một cái lều trong túi trữ vật của nàng: "Đây là cái gì?"

Cái lều này là do Cố Tích Cửu đã dựa vào loại lều quân dụng ở kiếp trước để chế tạo ra, nhỏ nhắn nhưng chắc chắn, có thể thông khí phòng gió phòng ẩm phòng muỗi, rất hữu dụng. Nửa năm nay, mỗi lần đi ra ngoài nàng đều mang theo nó.

Lều này khác với lều trong thế giới cổ đại, vì thế không có gì lạ khi Đế Phát Y không biết.

"Cái lều, dùng để nghỉ ngơi." Cố Tích Cửu nói thật.

"Không được mang." Đế Phát Y xoay tay, chiếc lều kia lập tức biến mất ở trong tay hấn.

Cố Tích Cửu: "..... Vì sao?" Nàng cần ít nhất bảy tám ngày mới có thể xông ra ngoài, cần phải nghỉ ngơi.

"Không được mang chính là không được mang, không có vì sao." Lúc này Đế Phát Y hóa thân thành huấn luyện viên độc ác, khiến Cố Tích Cửu nói không nên lời.

Hiện tại đều do hấn định đoạt, vì thế Cố Tích Cửu thông minh không cần tranh cãi với hấn.

Đế Phát Y liên tiếp móc ra một số thứ từ trong túi trữ vật của nàng, thậm chí túi ngủ của nàng cũng bị hấn tịch thu.

Cố Tích Cửu đen mặt. Hấn định không cho nàng nghỉ ngơi hay sao?! Chẳng lẽ bảy tám ngày này nàng phải ngủ trên cây giống như dã nhân?!

"Tà thiên sư đại nhân, lều và túi ngủ vi phạm quy định chỗ nào? Người dù sao cũng phải nói lý do với ta." Cố Tích Cửu không nhịn được, nàng luôn có cảm giác hấn đang chơi khăm nàng.

"Lời bốn tọa nói, không cần lý do." Đế Phát Y nói với giọng bình thản.

Cố Tích Cửu: "....." Nàng có một loại xúc động muốn đâm hấn một kiếm!

Đế Phát Y lấy ra rất nhiều thứ từ trong túi trữ vật của nàng, cuối cùng có lẽ hấn cảm thấy túi trữ vật của nàng quá bẹp, vì thế nhét mấy đĩa trái cây và điểm tâm trên bàn vào trong đó.

Sau đó hấn mới trả lại túi cho nàng: "Được rồi! Những thứ này có thể mang theo."

Cố Tích Cửu nhẫn nhịn, tiếp nhận túi và đặt ở trong ống tay áo, lười nói với hấn dù chỉ một câu.

Rừng rậm hắc ám nằm ở phía Đông nhất của Phi Tinh Quốc, từ trên không trung vọng xuống, chỉ nhìn thấy những đỉnh núi trải ra phía dưới.

Những ngọn núi nơi đây có chút cổ quái, chẳng những hoàn toàn bị khu rừng rậm rạp bao trùm, hơn nữa mỗi đỉnh núi đều có hình tròn và được bao quanh bởi một đỉnh núi khác, ở trung tâm chính là ngọn núi cao nhất. Toàn bộ nơi đó đều bị sương mù có màu sắc rực rỡ quấn quanh. Từ xa nhìn lại, chúng trông giống như một ngôi chùa bị bao quanh bởi những đám mây.....

Đó chính là đỉnh thứ 8, nơi mà quỷ thần khó gần.

Nghe nói nơi đó mảnh thú đã tu luyện thành yêu ma, chỉ cần một con xuất hiện là có thể khuấy động thiên hạ.

Đó là cấm địa đối với con người.

Hơn nữa nơi đó cũng có thần kết giới ở trong truyền thuyết, chẳng những khiến cho hung vật bên trong không thể ra được, người bên ngoài cũng không thể vào được.

Truyền thuyết nói, chỉ có thánh tôn mới có thể ra vào nơi đó.....

Đỉnh thứ 8 cao thẳng tận trời, không thể nhìn thấy đỉnh núi, chỉ có thể nhìn thấy những đám mây đầy màu sắc vờn quanh, cực kỳ mỹ lệ.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 389: Nàng rời đi không nói lời từ biệt (4)

Mỗi một đỉnh núi đều có thảm thực vật cùng màu khi nhìn xuống từ trên cao.

Chỉ thấy màu đỏ như lửa, màu cam như màu hoàng hôn, màu xanh lá như chàm*, màu tím như lụa..... (*xanh đen như màu bột nền vẽ lông mày)

Mỗi một đỉnh núi dường như phát ra một màn sương mù nhất định, có màu sắc tương tự nhau, cùng lan dần về phía đỉnh thứ 8. Thực hiển nhiên, trên đỉnh thứ tám có mây đầy màu sắc vờn quanh chính là vì lý do này.

Đây là vẻ đẹp của thiên nhiên, cũng là nơi mà mọi người vừa nhắc tên mặt đã biến sắc trên đại lục này.

Mặc dù Cố Tích Cửu sớm đã nghe Dung Già La nói tới địa hình nơi này, nhưng tận mắt nhìn thấy nàng vẫn rất chấn động, đặc biệt là khi nhìn thấy đỉnh thứ tám, nàng càng chấn động hơn!

Trái tim nàng đập rất nhanh, giống như vừa khiếp sợ nhưng lại vừa có chút khác, cảm xúc này nàng cũng không thể phân tích nổi.

Vân Thanh La cũng rất chấn động, ánh mắt lấp lánh nhìn chằm chằm phía dưới: "Thiên sư đại nhân, ngọn núi tản ra sương mù màu vàng là khí độc sao?"

Đề Phát Y nhẹ giọng nói: "Người đoán xem?"

Vân Thanh La: "....."

Cố Tích Cửu hơi cong cong môi, vị thiên sư này rõ ràng úp úp mở mở, hoặc là thiên cơ không thể tiết lộ.....

"Ta đoán chính là chương khí." Vân Thanh La trả lời, quay đầu lại hỏi Cố Tích Cửu: "Có cô nương, người nói đi?"

Cố Tích Cửu nhìn xuống phía dưới, hơi trầm ngâm nói: "Có lẽ không phải chương khí, là tinh hoa phát ra từ những ngọn núi. Tất cả tinh hoa phát ra từ bảy đỉnh núi đều tập trung hướng về đỉnh núi thứ tám."

"Tinh hoa từ bảy đỉnh? Không phải chứ? Những ngọn núi khác không có sương mù, chỉ có đỉnh thứ năm đang tản ra sương mù màu vàng ở trên ngọn núi." Vân Thanh La nói.

Cố Tích Cửu nhíu mày.

Chỉ có một màu vàng ở trên ngọn núi? Sao nàng nhìn thấy những đỉnh núi khác cũng có?

Nàng nhìn lại lần nữa, sau đó thấy rõ ràng hơn, mỗi một ngọn núi đều có sương mù bốc hơi ra phía ngoài. Hơn nữa hình thái sương mù bốc hơi trên mỗi một đỉnh núi đều không giống nhau.

Chờ nàng nhìn thấy rõ hình thái của đám sương mù đó, trong lòng lại chấn động lần nữa.

Màu đỏ giống như Chu Tước, màu tím giống như rồng đang bay, màu cam giống như mãnh hổ, màu vàng giống như rùa, màu xanh lá cây giống như rắn..... tất cả đều khác biệt nhau.

Sương mù như vậy tuyệt đối không phải là chương khí, đúng hơn là giống như thú linh khí.

Chẳng lẽ bảy ngọn núi này chính là thượng cổ thần thú biến thành? Sương mù bốc hơi dường như là linh khí của chúng tán dạt ra ngoài.

Nàng đang suy tư, Vân Thanh La dường như nhớ tới điều gì, bỗng nhiên quay về phía Cố Tích Cửu áy náy cười: "Có cô nương, ta đã quên người không phải là đệ tử thiên bẩm, căn bản không nhìn ra được sương mù."

Cố Tích Cửu nhướn mày: "Hả?"

Vân Thanh La nói: "Ta nghe phụ thân ta từng nói, tám đỉnh trong rừng rậm hắc ám đều có linh khí, nhưng chỉ có đệ tử thiên bẩm mới có thể nhìn thấy, người thường không thể nhìn ra được. Cho dù là môn nhân thánh tôn cũng không ngoại lệ, ta nhất thời quên mất điểm này. Ta không nên thảo luận

chuyện này với người."

Nàng ta quay đầu hỏi Đế Phát Y: "Tà thiên sư đại nhân, Thanh La nói đúng không?"

Ánh mắt Đế Phát Y dừng lại ở trên người Cố Tích Cửu: "Nàng nhìn thấy có bao nhiêu ngọn núi đang tản ra linh khí?"

Đôi mắt của hắn thâm thúy, nhìn nàng chăm chăm, giống như rất khẩn trương khi nghe đáp án của nàng.

Cố Tích Cửu trong lòng vừa động: "Tà thiên sư đại nhân nhìn thấy mấy ngọn?"

"Bốn tọa đang hỏi nàng!"

Cố Tích Cửu mỉm cười, sắc bén nói: "Người hỏi ta thì ta nhất định phải trả lời?"

Đế Phát Y: "....." Hắn đã quên tiểu nha đầu này là một con nhím nhỏ, càng ép càng dễ dàng dựng lên và phóng gai nhọn vào người.

"Bốn tọa có thể nhìn thấy toàn bộ." Đế Phát Y rút cuộc trả lời nàng, nhưng vẫn tiếp tục hỏi: "Nàng thì sao?"

Cố Tích Cửu mỉm môi: "Không nhìn thấy dù chỉ một ngọn." Không đợi đối phương nói chuyện, nàng lại nói thêm một câu: "Vừa rồi ta nói như vậy là suy đoán từ những gì Vân cô nương đã nói."

Nàng luôn cảm giác có một số bí ẩn trong đó. Hiện tại thực lực của nàng còn quá yếu, không nên khiến người khác cảm thấy nàng không giống người thường.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 390: Bắt chước bùa (1)

Nếu nàng ăn ngay nói thật chỉ sợ sẽ gặp phiền toái lớn, vì thế nàng dứt khoát nói dối.

Đế Phát Y: "....."

Ánh mắt hắn nhìn nàng có chút phức tạp: "Thật sự không nhìn ra được?"

"Nàng khẳng định không thể nhìn ra được, nàng rút cuộc không phải là đệ tử thiên bẩm. Tuy nhiên, thiên sư đại nhân, làm thế nào ngài có thể nhìn thấy toàn bộ? Ngài là Kim linh lực, theo đạo lý mà nói, ngài chắc hẳn cũng nhìn thấy giống như Thanh La mới đúng, đều nhìn thấy màu vàng....." Vân Thanh La ở bên cạnh âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, cũng nhân tiện hỏi ra sự nghi ngờ trong lòng: "Chẳng lẽ phụ thân đã lừa ta?"

Đế Phát Y cười như không cười nhìn nàng ta một cái: "Người cảm thấy người có thể so sánh với bốn tọa?"

Trong lòng Vân Thanh La rung động, biết mình đã nói lỡ lời: "Thanh La..... Thanh La không phải có ý này. Tà thiên sư đại nhân, ngài hiểu lầm rồi, Thanh La....."

Đế Phát Y gợn tay, ý bảo nàng ta câm miệng, thờ ơ nói: "Bốn tọa mời người tới là để làm người chứng kiến, chứng kiến bốn tọa thật sự thả nàng ấy xuống đỉnh thứ 3, những chuyện khác người không cần quản cũng không cần hỏi."

"Vâng, Thanh La đã hiểu." Vân Thanh La không dám nói gì nữa.

Trong thời gian nói vài câu như vậy, thuyền của Đế Phát Y đã chạy tới phía trên đỉnh thứ 3. Đỉnh núi này có màu xanh lam, giống như huyền băng ở dưới biển sâu.

Cố Tích Cửu bị ám ảnh bởi cái lạnh, nhìn thấy thảm thực vật giống như huyền băng kia, trong lòng nàng căng thẳng. Đây không phải là vùng băng tuyết lớn nhất thế giới, đúng không?

Con thuyền bắt đầu chìm xuống, cảnh vật phía dưới càng ngày càng rõ ràng hơn. Sau khi nhìn rõ chúng, Cố Tích Cửu cuối cùng cũng thở dài một hơi nhẹ nhõm.

Đây là lần đầu tiên nàng nhìn thấy thảm thực vật xanh lớn như vậy, quanh cảnh phía dưới trông giống như trong bộ phim điện ảnh《 Avatar 》 mà nàng từng xem trong thế giới hiện đại, một vùng đất màu xanh mướt ảo.....

Con thuyền dừng lại ở trên một vách đá màu xanh, Đế Phát Y nhìn thoáng qua Cố Tích Cửu: "Nhảy xuống đi!"

Cố Tích Cửu nhìn xuống phía dưới, cách mặt đất gần nhất khoảng chừng 30 mét! Độ cao khoảng mười tầng lầu!

Hơn nữa phía dưới là một sườn núi đầy đá sắc nhọn, vô số những mảnh đá vụn nằm trên mặt đất và hướng phần ngọn sắc nhọn lên trời giống như những thanh kiếm. Nếu người bình thường nhảy xuống từ độ cao này, tuyệt đối sẽ bị những tảng đá phía dưới xuyên qua như kẹo hồ lô đường!

Thì ra hẳn chẳng những thả nàng xuống, mà là ném nàng xuống!

Cố Tích Cửu nghiêm túc nghi ngờ Đế Phát Y đang muốn trả thù nàng, trả thù nàng vì không nghe lời hắn!

Nhưng nàng không nói câu nào, gần như ngay khoảnh khắc Đế Phát Y vừa mới nói xong, cả người nàng đã nhảy ra ngoài!

Hôm nay nàng mặc một thân quần áo màu xanh nước biển, khi nàng bay xuống trông giống như một con gió, thực sự rất đẹp.

Thời điểm sắp tiếp cận mặt đất, một sợi dây màu xanh bay ra từ trong ống tay áo của nàng, trực tiếp cuốn lấy một tảng đá lớn, kéo nàng theo chiều ngang, làm giảm tốc độ rơi xuống. Cả người nàng bay xiên, sau đó dừng ở trên một tảng đá lớn.

Toàn bộ động tác đều rất lưu loát dứt khoát, không hề hoa lệ, không có một động tác dư thừa, cực kỳ đẹp mắt.

Đế Phát Y dường như không ngờ được, nàng không thêm nói câu nào đã nhảy thẳng xuống dưới, ánh mắt hắn không thể cầm lòng cũng theo dõi nàng cho tới khi rơi xuống mặt đất.

Sau khi nàng rơi xuống mặt đất, thậm chí không thêm nhìn lại về phía con thuyền, cứ thế bay vút đi, chớp mắt hoàn toàn biến mất vào trong khu rừng màu xanh nơi xa. Không nhìn thấy bóng dáng.

Nha đầu này thật sự không phải muốn cầm được thì buông cũng được!

"Quay về" Đế Phát Y dựa vào trên mép thuyền, phân phó bốn tên đệ tử một câu.

"Vâng." Bốn tên đệ tử đáp lại một tiếng, thay đổi hướng thuyền.

"Đế thiên sư, chúng ta đi đâu?" Vân Thanh La dò hỏi.

"Hồi kinh."

Đôi mắt Vân Thanh La trở nên sáng ngời.

Rừng rậm hắc ám cách kinh thành khá xa, khi bọn họ tới đây cũng phải mất hai canh giờ ngồi thuyền. Vừa rồi có Cố Tích Cửu ở trên thuyền, Vân Thanh La cảm thấy không thuận tiện lắm.

Hiện tại Cố Tích Cửu đã nhảy xuống, trên thuyền chỉ có hai người là nàng ta và Tả thiên sư. (Nàng ta đã xem nhẹ tứ huynh đệ, Phong Vũ Lôi Điện.)

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 391: Bắt chước bùa (2)

Nàng ta lấy từ trong người ra một bộ cờ và đặt ở trên bàn nhỏ, mỉm cười xinh đẹp: "Đế thiên sư, trên đường quay về thật là nhàm chán. Nghe nói thiên sư đại nhân cao cờ, Thanh La muốn lĩnh giáo thiên sư đại nhân."

Bộ cờ này của nàng ta có một phong cách riêng, cả bàn cờ đều được chế tạo từ Hoà Điền ngọc cực phẩm. Chúng ấm áp, bóng loáng và lấp lánh ở dưới ánh mặt trời.

Nàng ta đã âm thầm tìm hiểu, Tả thiên sư rất thích đồ làm bằng ngọc, hầu hết những thứ hắn sử dụng đều được làm từ ngọc, vì thế nàng ta lấy bộ cờ này ra đúng là gài trúng chỗ ngứa.

Đế Phát Y rút cuộc liếc mắt nhìn nàng ta một cái: "Người rất nhàn?"

Vân Thanh La: "A?"

"Nếu là đệ tử thiên bẩm, nên luyện công nhiều hơn." Đế Phát Y nói một cách thờ ơ: "So với những đệ tử thiên bẩm khác, người đã bị tụt lại phía sau!"

Mặt đẹp của Vân Thanh La hơi ửng đỏ: "Nhưng Thanh La còn nhỏ....."

"Người còn nhớ?" Đế Phát Y liếc mắt nhìn nàng ta một cái: "Vân Thanh La, người cho rằng người có thể giấu được bốn tọa?"

Sắc mặt Vân Thanh La khẽ biến, giống như muốn đưa ra một lời giải thích, nhưng rốt cuộc không dám nói ra.

Đế Phát Y nhắm mắt lại và thờ ơ nói: "Bốn tọa không quan tâm người bao nhiêu tuổi, nếu đã là đệ tử thiên bẩm thì phải gánh trách nhiệm của đệ tử thiên bẩm. Trong vòng 20 năm, linh lực của người cần phải tu luyện đạt đến cấp 9, nếu không sẽ bị thiên khí*." (*loại bỏ)

Sắc mặt Vân Thanh La trắng bệch: "Hiện tại linh lực của Thanh La đã đạt cấp 6,5. Sẽ rất khó để đạt được cấp 9 trong vòng 20 năm." Hầu hết mọi người tu luyện linh lực đạt tới cấp 4 đã được xem là đỉnh. Trong khi thiên tài linh lực dành cả đời cũng chỉ có thể tu luyện đến cấp 8.

Chỉ có người tu luyện có thiên tư cực kỳ kinh người, cuối cùng có thể tu luyện đến linh lực cấp 7, nhưng sau cấp 7 sẽ rất khó tu luyện. Từ cấp 7 thăng lên cấp 8, cho dù tu luyện nhanh cũng cần 20 năm, và từ cấp 8 thăng lên cấp 9 có khả năng cần 40 năm, hoặc thậm chí 60 năm!

Hiện tại Tà thiên sư yêu cầu nàng ta trong vòng 20 năm phải thăng đến cấp 9! Đây quả thực là nhiệm vụ bất khả thi!

"Đế thiên sư, điều này quá khó, căn bản không ai có thể đạt được."

Đế Phát Y cắt đứt lời nàng ta: "Người là đệ tử thiên bẩm! Người cho rằng đệ tử thiên bẩm dễ làm như thế?"

Vân Thanh La: "..... Những đệ tử thiên bẩm khác cũng..... cũng trong vòng 20 năm đạt tới cấp 9 hay sao?"

Đế Phát Y khoanh tay: "Người nghi ngờ bốn tọa?"

Vân Thanh La vội nói: "Không, tuyệt đối không dám. Đúng rồi, thiên khí là..... là có ý gì?"

"Bị thiên khí, toàn bộ công lực sẽ bị thu hồi, sau đó đầu nhập vào Hỏa Luyện ngục, vĩnh viễn chịu thiên phạt."

Vân Thanh La tái mặt. Nàng ta hiển nhiên không ngờ sẽ có hậu quả nghiêm trọng như vậy, ngay người một lát, sau đó lại mang theo ánh mắt hy vọng nhìn Đế Phát Y: "Nhiệm vụ này quá gian nan. Đế thiên sư, Thanh La có thể lưu lại bên cạnh ngài hay không? Như vậy cũng thuận tiện thường xuyên thỉnh giáo ngài một số vấn đề nan giải trong khi tu luyện....."

"Không thể." Đế Phát Y dứt khoát cự tuyệt.

Vân Thanh La nhe răng: "Vậy Thanh La có thể thường xuyên tìm thiên sư thỉnh giáo hay không?"

"Người là đệ tử thiên bẩm, bốn tọa không có nghĩa vụ dạy người."

"Nhưng..... nhưng ngài có nghĩa vụ đốc thúc đệ tử thiên bẩm luyện công....." Vân Thanh La mạnh bạo nói một câu, lo sợ sẽ chọc giận hắn, lại nói thêm một câu nữa: "Thanh La không có ý gì khác, chỉ muốn nhanh chóng luyện công, đạt được yêu cầu của Tà thiên sư đại nhân."

"Người đang uy hiếp bốn tọa?"

"Không dám, Thanh La chỉ muốn sớm ngày đạt được yêu cầu của thiên sư đại nhân." Vân Thanh La tiếp tục mạnh bạo nói chuyện.

Bởi vì nàng ta phát hiện, khi Cố Tích Cửu nói chuyện với Tà thiên sư, không hề kính sợ giống như người khác, dường như bởi vì như vậy nên mới khiến cho Đế Phát Y chú ý, khiến hắn đối đãi theo cách đặc biệt.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 392: Bắt chước bùa (3)

Vì thế, Tà thiên sư khẳng định là thích như vậy!

Có lẽ ngộ nghịch với hắn một chút có thể sẽ đạt được hiệu quả không tưởng.

Đế Phát Y mỉm cười, trên mặt hắn mang mặt nạ, nhưng khóe môi hơi câu lên rất là hấp dẫn: "Rất tốt!"

Hắn phất ống tay áo một cái, Vân Thanh La thét lên một tiếng chói tai, người đã ngã xuống khỏi thuyền, lao xuống giống như sao băng ——

Lao theo cùng nàng ta còn có một câu của Đế Phát Y: "Bốn tọa chỉ có nghĩa vụ thí nghiệm đệ tử thiên bẩm và chấp hành thiên phạt nếu trong vòng 20 năm không đạt được điều kiện. Hai mươi năm sau, nếu người không đạt được điều kiện, bốn tọa sẽ chủ động tìm người!"

Mấy sứ giả Phong Vân Lôi Điện cùng nhau âm thầm lắc đầu, không ngờ nàng ta dám ý vào thân phận đệ tử thiên bẩm uy hiếp thánh tôn đại nhân, đúng là không muốn sống nữa!

"Thánh tôn, Vân tiểu thư sẽ không ngã chết đấy chứ?" Mộc Lôi rất đồng tình liếc mắt nhìn về phía dưới một cái. Nơi này chính là trời cao một ngàn mét, người thường ngã xuống phía dưới tuyệt đối sẽ biến thành bánh nhân thịt.

Bởi vì trên thuyền không có người ngoài nữa, vì thế bốn sứ giả cũng không dùng "Tà thiên sư" để xưng hô chủ nhân nhà mình, mà là xưng hô thân phận chân thật nhất của hắn.

Tà thiên sư Đế Phát Y = Thánh Tôn Hoàng Đồ.

Đế Phát Y là thân phận mà thánh tôn thường dùng để hành tẩu trên đời.

Thánh tôn bọn họ là ngàn mặt thánh tôn, có vô số thân phận, nhưng thường dùng nhất vẫn là thân phận Tà thiên sư.

Và bốn sứ giả cũng thay đổi theo thân phận thánh tôn.

Khi bọn họ ở bên thiên sư đại nhân, bọn họ là bốn hộ pháp, vẫn dùng tên thật của bọn họ: Mộc Phong, Mộc Vân, Mộc Lôi, Mộc Điện.

Nhưng khi ở bên người thánh tôn và chấp hành lệnh của thánh tôn, người ngoài chỉ cho rằng bọn họ là bốn sứ giả "Trùng, Thương, Tường, Phạt".

Trùng đại diện cho trùng phạt kẻ ác, Thương nghĩa là mang tới phần thưởng cho người tốt, Tường là khuyến khích người làm điều tốt, Phạt dùng để ngăn chặn tội ác.

Không có người nào biết, bốn người này bên người thánh tôn thật sự chính là bốn hộ pháp bên người Tà thiên sư.

Vân Thanh La đã biến mất không thấy bóng dáng, bốn sứ giả cùng nhau xuống phía dưới.

Mộc Phong lắc đầu: "Phía dưới là đầm lầy, nếu nàng cứ như vậy ngã chết, sao có thể xứng làm đệ tử thiên bẩm? Không cần lo lắng."

Mộc Lôi thở dài nhẹ nhõm một hơi: "Vậy thì tốt."

Mộc Phong giễu cợt hắn: "Mộc Lôi, ngươi động tâm với nàng rồi sao? Thương hương tiếc ngọc như vậy."

"Nói bừa! Ta chỉ cảm thấy thánh tôn kiểm tra ra được một đệ tử thiên bẩm không dễ dàng gì, nếu nàng chết như vậy thì quá lãng phí tâm huyết của thánh tôn! Nhưng lá gan của Vân cô nương đúng thật là quá lớn, không ngờ dám uy hiếp thánh tôn. May mắn thay nàng là đệ tử thiên bẩm, nếu không nàng đã trực tiếp mất mạng!"

"Sao ta có cảm giác nàng đang bắt chước Cố cô nương?" Mộc Vân tính tình tương đối thẳng thắn, một lời đã nói toạc ra thiên cơ.

Vì thế, bốn đôi mắt cùng nhau nhìn về phía thánh tôn.

Thánh tôn vuốt dài chân, chỉ nói một câu: "Bắt chước bừa!"

Vì thế bốn sứ giả không nói thêm gì nữa, âm thầm gật đầu trong lòng.

"Thánh tôn, linh lực của Cố cô nương chỉ mới đạt tới cấp 4. Với linh lực của nàng mà vào đỉnh thứ nhất thì còn có thể, vào đỉnh thứ 3 vẫn rất nguy hiểm. Ngài có muốn thuộc hạ âm thầm phái người phối hợp tác chiến trên đỉnh thứ 3 trong trường hợp khẩn cấp hay không?"

Mộc Phong thận trọng, hỏi một câu.

"Không cần." Đế Phát Y hơi nhắm mắt lại: "Với công phu và sự thông minh của nàng, vào đỉnh thứ 3 sẽ không có vấn đề gì. Nếu đã là phạt, vậy không thể thiên vị."

"Vâng, thánh tôn anh minh!"

"Long Tư Dạ hiện tại như thế nào?"

"Phụng lệnh thánh tôn, hình phạt của hắn đã hết. Ngày hôm trước thuộc hạ đã đưa hắn về Thiên Văn Tông."

"Hắn như thế nào?"

"Thuộc hạ đánh giá, ít nhất hắn cần một năm mới có thể khôi phục lại bình thường." Mộc Phong bẩm báo.

Đế Phát Y im lặng một lát: "Bị thương nặng như thế?"

Mộc Phong: "....."

Tông chủ Thiên Văn Tông đầu tiên là bị nướng trong lửa chết khiếp, sau đó bị đóng băng ở Băng Tuyết Đại tới nổi nửa sống nửa chết. Sau khi đau đớn lăn lộn giữa lửa và băng như vậy, may mắn không mất mạng, có gì không bình thường khi bị thương nặng?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 393: Bắt chước bừa (4)

Mộc Phong thăm than ở trong lòng, may mắn linh lực của Long Tư Dạ đã là cấp 9, là đại phu nổi danh có bản lĩnh nhất, là đệ tử thiên bẩm có sức chịu đựng cao nhất. Nếu không —— nếu không chỉ sợ vị tông chủ này tỉnh dưỡng nửa năm cũng không thể hồi phục!

"Thánh tôn yên tâm, mặc dù lần này Long tông chủ bị thương nguyên khí, nhưng công lực của hắn có thể sẽ tăng lên trên diện rộng, tin rằng nửa năm sau công lực của hắn sẽ nâng cao lên một bước."

Mặc dù hai nơi chịu tội giống như địa ngục, nhưng linh khí trong đó đều rất đầy đủ, là nơi rất tốt để tĩnh tâm tu luyện.

Tu luyện ở bên trong đó ba ngày, có thể so sánh với việc tu luyện ở bên ngoài một tháng.

Nhưng..... nhưng nó sẽ chỉ tổn thương đến nguyên khí mà thôi.

Đế Phát Y dựa người ở nơi đó, ngón tay gõ nhẹ trên mép thuyền, không biết đang suy nghĩ gì đó, một lát sau hắn mở to mắt, cười cười: "Hắn quả là cố chấp!"

Bốn sứ giả bối rối, không hiểu những lời này của chủ nhân nhà mình là có ý gì.

"Quay thuyền về hướng Đông ba mươi dặm." Đế Phát Y bỗng nhiên phân phó.

"Vâng!"

Thuyền của Đế Phát Y lướt đi rất nhanh, gần như chỉ đảo mắt một cái đã đi được ba mươi dặm.

"Chờ ở đây." Đế Phát Y phân phó,

"Vâng." Bốn sứ giả lại đáp một tiếng, nhanh chóng ẩn thuyền ở trong một đám mây đen.

Một lát sau, một con tiên hạc từ phương Đông bay tới.

Tiên hạc phi hành với tốc độ cực nhanh, chớp mắt đã đến gần thuyền của Đế Phát Y.

Có một người ngồi ở trên lưng tiên hạc, người nọ tóc đen áo trắng, trên mặt mang một mặt nạ bằng bạc, chỉ lộ ra độ cong rất đẹp của cằm cùng với đôi môi có chút tái nhợt. Rất hiển nhiên hắn có việc gấp, tiên hạc đã phi rất nhanh, nhưng hắn vẫn liên tục thúc giục nó.

Long Tư Dạ!

Mộc Phong tròn to mắt nhìn người ở trên tiên hạc, giống như nhìn thấy quỷ!

Long Tư Dạ đang bay, phía trước đột nhiên hiện ra một con thuyền, hắn không để phòng một cái, suýt nữa đã đụng phải nó!

Tiên hạc hú dài một tiếng, rút cuộc kịp thời phanh lại, dừng ở phía trước đầu thuyền.

"Long tông chủ, đã lâu không gặp, vẫn khỏe đấy chứ?" Trên thuyền, Đế Phát Y mặt mày hớn hờ lên tiếng chào hỏi hắn.

Long Tư Dạ: "....."

"Long tông chủ đang muốn đi đâu vậy? Vội vã như vậy?" Đế Phát Y lại hỏi một câu thứ hai.

Long Tư Dạ hơi nhấp môi, thờ ơ nói: "Long mỗ muốn đi đâu không cần báo cáo với tôn giá, đúng không?"

Đế Phát Y cười khê: "Tất nhiên, Long tông chủ là người tự do, chỉ cần Long tông chủ không phải đang đi tới rừng rậm hắc ám, bồn tọa sẽ không quản."

Long Tư Dạ: "....."

Đế Phát Y cười nhìn hắn: "Long tông chủ không biết đúng không? Người giả mạo thiên bẩm mà bị ném xuống rừng rậm hắc ám, chỉ có thể tự dựa vào

bản thân mình để xông ra ngoài, không được nhận sự hỗ trợ của những người khác. Nếu không, chẳng những người được cứu bị phạt, người cứu cũng sẽ bị trừng phạt, thậm chí sự trừng phạt còn nặng hơn nữa."

Long Tư Dạ mím chặt môi, cuối cùng mới hỏi một câu: "Nàng bị thả xuống chỗ nào trên đỉnh thứ 3?"

"Sao ngươi không chờ nàng xông ra ngoài rồi tự hỏi nàng?"

Long Tư Dạ ngừng lại một lát, quay tiên hạc định rồi đi.

"Long tông chủ, bốn tọa có tạo kết giới ở gần khu rừng. Ngay khi nàng tiến vào đỉnh thứ 3, nơi đó chỉ có thể đi ra mà không thể tiến vào. Ngươi chắc chắn vẫn muốn tới đó?"

Long Tư Dạ chợt quay đầu lại, đôi mắt căm tức nhìn Đế Phát Y: "Đế Phát Y, ngươi thật sự muốn hại chết nàng?!"

"Bốn tọa chỉ không muốn làm việc thiên vị. Càng không muốn Long tông chủ nhận sự trừng phạt lần nữa." Đế Phát Y mang vẻ mặt thành tâm thành ý nói.

"Đa tạ ý tốt!" Long Tư Dạ gần như cắn răng, không muốn tiếp tục nói lời vô nghĩa với Đế Phát Y, quay tiên hạc bay đi.

"Chú thượng, hần sẽ không đi tới rừng rậm hắc ám nữa phải không?" Mộc Phong nhìn Long Tư Dạ đi xa, không nhận được hỏi chủ tử nhà mình một câu

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 394: Bảo bối, thì ra nàng thích thế này (1)

"Có lẽ sẽ không." Đế Phát Y nhẹ nhàng thở ra một hơi: "Hần không ngu như vậy, với công phu hiện tại của hần không thể xông vào được kết giới của ta. Vô duyên vô cớ chỉ lãng phí sức lực mà thôi. Được rồi, không còn sớm nữa, các ngươi quay về đi, bốn tọa còn có chuyện khác phải làm."

"Vâng ——"

Đám người Mộc Phong đã biết được nội tình. Bọn họ đã dọn sạch toàn bộ ngọn núi trong rừng rậm hắc ám mấy ngày trước, đuổi hết toàn bộ người tới từ bên ngoài. Hiện tại trong rừng rậm hắc ám thật sự chỉ có một mình Cổ Tích Cửu.

Trừ phi nàng tự mình xông ra ngoài, nếu không người khác đừng mơ tưởng đi vào trong đó!

Đây là nguyên tắc hành sự của Tà thiên sư, mỗi một người bị trừng phạt đều tương đối giống nhau, không hề có thiên vị.

Mộc Phong còn tưởng rằng thánh tôn đối với Cổ Tích Cửu sẽ khác, không ngờ cũng giống như cũ.

Thánh tôn thật đúng là kẻ máu lạnh, thủ đoạn mạnh mẽ cứng rắn!

Chặn hết tất cả cơ hội cho những người âm thầm nghĩ cách muốn tới cứu viện.....

Bất luận là dọn sạch rừng rậm hắc ám hay bố trí kết giới những vùng phụ cận, đều hao phí một lượng linh lực rất lớn. Mấy ngày nay thánh tôn đã quá bận rộn, cũng thật sự mệt mỏi. Hiện tại đúng là nên trở về nghỉ ngơi.

Cổ cô nương, cô nương đành phải dựa vào chính bản thân mình.

Chỉ mong bảy ngày sau lại có thể nhìn thấy cô nương.....

Thánh tôn ở trên thuyền biến mất tại chỗ, không ai biết hần đã đi nơi nào.

Cũng may tình huống thế này thường xuyên phát sinh, đám người Mộc Phong không để ở trong lòng, theo thói quen kéo Mộc Lôi có dáng người rất giống với Tà thiên sư, để hần thay quần áo và mặt nạ của Tà thiên sư, dựa ở trên thuyền, đi về hướng kinh thành.

.....Edit: Emily Ton.....

Phía trên rừng rậm hắc ám, Đế Phát Y phát phối đón gió mà đứng, cúi đầu nhìn xuống phía dưới. Từ chỗ sâu trong rừng rậm truyền đến các loại gào rống của mãnh thú, giống như đang bị cái gì quấy nhiễu.

Rất hiển nhiên, Cổ Tích Cửu đang chiến đấu đủ loại ở bên trong.

"Cùng nhau trưởng thành, cùng nhau vào sinh ra tử..... Bảo bối, thì ra nàng thích thế này....." Hần khẽ cong môi lên cười: "Vậy thì rất dễ!"

Hắn chuyển chuyển ở trên không trung, thân hình cao lớn đỉnh bật bỗng nhiên rút ngắn lại, ban đầu cao 1m85, hiện tại chưa đầy 1 mét 8 ———

Dung mạo cũng có biến đổi rất nhiều. Từ vẻ ngoài quyền rũ kinh tâm động phách, hiện tại lại thanh tú tinh tế, một thân nho nhã màu xanh lá giống như tú sĩ hiền lành lên kinh đi thi. Hắn nhảy người lên, lặng yên dần thân thâm nhập vào bên trong rừng rậm hắc ám.....

.....

Trong khi đó, tại một chỗ sườn núi bên ngoài rừng rậm hắc ám, một người nữ tử áo đỏ đón gió mà đứng, trên mặt nàng mang khăn che mặt, không thể thấy rõ khuôn mặt nàng trông như thế nào, chỉ thấy nàng đành nhìn chăm chăm về phía rừng rậm hắc ám, đôi môi có chút tái nhợt.

"Hội chủ, chúng ta thật sự không thể vào được!" Có hai thiếu nữ mặc áo xanh phi tới, khom người bẩm báo với nữ tử áo đỏ: "Lần này người của Phù Thương Cung khắc nghiệt dị thường, toàn bộ kết giới rắn chắc hơn bất kỳ lần nào trong quá khứ. Tất cả các con đường đều bị phong ấn, chỉ có thể ra không thể tiến vào. Mật thám mà chúng ta vốn giấu ở bên trong cũng bị đuổi ra hết."

Nữ tử áo đỏ nắm chặt ngón tay: "Sớm biết như thế, ngày hôm trước ta nên vào trong đó chờ."

Thiếu nữ áo xanh lắc đầu: "Hội chủ, thuộc hạ nói một câu đại bất kính. Nếu ngài đi vào trong đó, hôm nay cũng sẽ bị đuổi ra khỏi rừng rậm hắc ám. Người của chúng ta tận mắt nhìn thấy một vị linh lực cấp 7 ẩn nấp trong đó cũng bị đuổi ra ngoài. Nghe nói lần này ngoại trừ thổ dân đã sống ở trong đó 5 năm, nếu không cẩn thận không tránh khỏi người của Phù Thương Cung truy tung....."

Nữ tử áo đỏ nhíu mày: "Xem ra lần này Cửu nhi chỉ có thể dựa vào bản thân mình để xông ra ngoài, công phu của nàng chỉ có linh lực cấp 4, ta sợ có chuyện gì....."

"Mặc dù công lực của tiểu thư không cao, nhưng nàng phản ứng nhạy bén, thường xuyên lấy yếu thắng mạnh, lần này nhất định cũng có phúc khí." Thiếu nữ áo xanh an ủi nàng.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 395: Bảo bối, thì ra nàng thích thế này (2)

Một người thiếu nữ áo xanh khác nói: "Lần này Cửu tiểu thư tiến vào rừng rậm hắc ám, người âm thầm mơ tưởng gây bất lợi cho nàng không ít. Lần này trong rừng sạch sẽ như vậy đối với tiểu thư mà nói cũng là chuyện tốt..... Hiện tại bất luận người nào cũng không vào núi được, chúng ta không vào được, những người đó muốn hại tiểu thư tất nhiên cũng vào không được."

Nữ tử áo đỏ trầm tư một lát, khi ngẩng đầu lên, trong mắt loé lên một sự tàn khốc: "Đúng vậy! Chúng ta tạm thời canh chừng ở bên ngoài, nhân tiện rửa sạch những người có ý tưởng gây bất lợi đối với Cửu nhi!"

"Vâng! Hội chủ!"

.....

Trước đó Có Tích Cửu đã có rất nhiều chuẩn bị, nhưng thời điểm chân chính đáp xuống đỉnh núi thứ 3, nàng mới biết được nơi này thật cuộc kinh khủng bao nhiêu!

Rất nhiều cốc nhiều hổ, mãnh thú và bầy rập!

Mặc dù Dung Già La đã từng tới đỉnh thứ 3, nhưng hắn chỉ mới chạm đến rìa của đỉnh thứ ba, căn bản chưa đi vào chỗ sâu bên trong đỉnh thứ 3, vì thế hắn cũng không biết chỗ sâu trong đỉnh thứ 3 sẽ hung hiểm như vậy!

Sói xanh có thể phun nước độc hung tàn, rắn xanh khổng lồ có thể phun sương độc, thân lẫn màu xanh bò khắp nơi, thậm chí con thỏ nơi này cũng có thể cắn người, đuổi theo móng người và phun khói độc!

Dường như chỗ sườn núi đá nơi nàng rót xuống có ít mãnh thú hơn một chút, những nơi khác có thể hình dung là cứ vài ba bước lại gặp ác thú.

Vừa rồi ở trên không trung, nàng đã quan sát địa hình dưới đỉnh thứ 3, nhớ kỹ phương hướng đi ra.

Nhưng sau khi rơi xuống nàng mới phát hiện ra, hoàn cảnh xung quanh nơi này đều giống nhau như đúc! Bốn phương tám hướng đều là rừng rậm. Nàng lấy chiếc la bàn đã chuẩn bị trước đó, kết quả phát hiện la bàn cũng xoay chuyển loạn, ở đây từ trường rất phức tạp, la bàn căn bản vô dụng!

May mắn thay, nàng vẫn có thể định vị thông qua mặt trời trên bầu trời, vì thế sau khi tiến vào rừng rậm, nàng lập tức thi triển thuật thuận di đi về hướng Tây Bắc.

Sau đó, ác mộng của nàng bắt đầu!

Ngay khi nàng vừa xuất hiện, lập tức đụng phải một tổ hổ xanh, nàng gần như đập lên đầu một trong những con hổ!

May mắn nàng phản ứng nhanh, không đợi hổ xanh há mồm to cắn tới, nàng đã lập tức thuận di một lần nữa rồi đi.

Bởi vì không quen thuộc địa hình, nàng chỉ có thể đánh giá chung chung phương hướng thuận di ra phía bên ngoài.

Nàng cảm thấy trên mặt đất không an toàn, vì thế khi xuất hiện một lần nữa, nàng dừng lại ở trên một cây đại thụ. Nhưng còn chưa chờ nàng thở một hơi, cây đại thụ kia bỗng nhiên bắt đầu đong đưa, một cái động to màu đỏ như máu trực tiếp tách ra từ trên thân cây, phát ra mùi hôi thối ——

Đây nào phải là cây? Rõ ràng là một con trăn khổng lồ ngụy trang thành cái cây!

Vì thế Cố Tích Cửu lại lập tức thuận di, sau đó lại đụng phải hai con gấu xanh đang kiếm mồi. Khi Cố Tích Cửu xuất hiện, thiếu chút nữa đã bị một con gấu chụp trúng!

Cứ như vậy, mỗi lần nàng thuận di đều sẽ đụng phải một hoặc là nhiều mãnh thú, khiến cho Cố Tích Cửu gần như nghi ngờ, trên đỉnh thứ 3 mãnh thú đang mở đại hội mãnh thú gì đó, vì quá dày đặc!

Bởi vì gặp nạn nên nàng thường xuyên thuận di, tất nhiên không kịp lựa chọn phương hướng, thậm chí nàng cũng không có thời gian để thở!

Bốn phía nơi nơi đều là âm thanh các loại mãnh thú gào rống, âm thanh nhấm nuốt, khiến người nghe ớn lạnh.

Cứ như vậy, nàng đã chạy hầu hết thời gian trong ngày, trong bất tri bất giác trời đã tối sầm lại.

Ban đêm, Cố Tích Cửu đứng ở trên một cây đại thụ, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, sau đó lại nhìn nhìn rừng rậm bốn phía đen nhánh giống nhau như đúc, ở trong lòng một lần nữa thăm hỏi (mắng) gia phả một tộc Đế Phát Y. Từ người vượn tới thời đại tổ tông cho đến thế kỷ 28 còn chưa sinh ra, nàng đều hỏi thăm tất!

Hỗn đản này dường như đang chinh ác nàng lần nữa!

Chẳng những ném nàng xuống dưới, còn ném nàng vào trong hang ổ quái vật!

Nơi hán ném nàng tuyệt đối là nơi nhiều quái vật nhất trên đỉnh thứ 3!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 396: Bảo bối, thì ra nàng thích thế này (3)

Cố Tích Cửu cảm thấy mình đã lên kế hoạch chiến lược khá chi tiết, nhưng sau khi vào đỉnh thứ 3, nàng mới biết được chiến lược của mình hoàn toàn là rác rưởi, căn bản không thể dùng được!

Nơi này quái vật dày đặc khiến người giật sột, hơn nữa tất cả đều như lang tựa hổ ——

Không, đám quái vật này còn lợi hại hơn cả sói và hổ bình thường! Chẳng những mỗi con đều hành động nhanh như chớp, chúng còn biết thổi gió, biết phun sương mù, còn biết ẩn mình!

Nếu như nàng không biết thuật thuận di, đoán chừng không thể kéo dài quá nửa canh giờ!

Cứ chạy trốn như vậy đừng nói là nghỉ ngơi, ngay cả thời gian để thở cũng đều không có, đời này của nàng chưa từng phải chật vật chạy trốn như vậy!

Chẳng trách Dung Già La với linh lực cấp 6, gần như đã chết khi vừa đến gần đỉnh thứ 3. Sự hung hiểm nơi này quả nhiên là danh bất hư truyền!

Nàng thật sự rất mệt mỏi khi liên tiếp chạy như vậy, tới lúc nửa đêm nàng mới tìm được một nơi để nghỉ ngơi một chút.

Cố Tích Cửu trước đây không hiểu vì sao nơi này lại được gọi là rừng rậm hắc ám. Khi nàng nhìn chúng từ trên không trung, nàng có cảm giác vùng đất này tỏa ra đủ màu sắc sắc sỡ rất đẹp, không hề hắc ám chút nào. Nhưng khi thật sự tiến vào chỗ sâu trong rừng rậm hắc ám, nàng mới hiểu được nó hắc ám ở đâu.

Bầu trời nơi này vĩnh viễn đều luôn đen tối!

Khi nàng vừa mới rơi xuống sườn núi đầy đá nhọn, rõ ràng nhìn thấy mặt trời rất lớn, bầu trời rất trong xanh, đầy những đám mây màu trắng.

Nhưng sau khi tiến vào rừng rậm, nàng liên tiếp bị bức bách đến nỗi phải thuận di bảy tám lần, cuối cùng khi ngẩng đầu lên nhìn không trung lần nữa, nàng liền phát hiện ra mặt trời, trời xanh, mây trắng tất cả đều biến mất.

Lên lời qua những khe hở của cành lá chiếu xuống phía dưới không phải là ánh mặt trời, mà là bóng tối.

Nàng vốn định thông qua mặt trời để định vị phương hướng tiếp theo, nhưng kết quả là bị hỏng.

La bàn không nhạy, không thể nhìn thấy bầu trời, hoàn cảnh xung quanh nhìn qua giống nhau như đúc, cây cối ở đây còn cứng hơn sắt, nàng thật vất vả mới chém ngã được một cây khi đối phó với quái vật, kết quả từng vòng tuổi trên cây kia đều rất cân xứng! Cố Tích Cửu không có cách nào phán đoán được phương vị, nàng đã dùng ra hết những phương pháp dùng để phán đoán, nhưng kết quả đều không có tác dụng, người ở bên trong căn bản không thể xác định được Đông Tây Nam Bắc.

Nàng cũng không thể nào phán đoán được phương hướng xuống núi, vậy nên đành phải giống như ruồi bọ không đầu xông loạn ở bên trong.

Nàng không thể tiếp tục như thế này được nữa!

Nàng đứng ở trên cây đại thụ, hít thở thật sâu, sau đó lấy một trái cây từ trong túi trữ vật, vừa hung hăng cắn gặm, vừa đề phòng đánh giá bốn phía, trong đầu tính toán phương án để chạy.

Nàng đã chạy được nửa ngày, bụng vốn đã cực đói, trên người cực mệt, nhưng sau khi gặm xong trái cây nhỏ kia, đột nhiên cảm thấy rất chắc bụng, sức lực trên người cũng tăng lên không ít.

Đây là trái cây gì?

Nàng cúi đầu nhìn nhìn hột của nó trong tay, không thể nhận biết.

Trong lòng nàng xao động, đây là những trái cây mà Đế Phát Y đã nhét vào sau khi lấy ra một đồng đồ của nàng.....

Lúc ấy ở trên thuyền hắc bầy rất nhiều trái cây và điểm tâm ở trên bàn, hơn nữa mỗi một thứ đều rất tinh tế, nàng không nhận biết được thứ nào trong số đó.

Lúc ấy nàng vẫn có chút tò mò, nhưng hắc không mời không cho, nàng và Vân Thanh La không người nào có mặt mũi trực tiếp xuống tay cầm lên để ăn.

Sau đó, tất cả trái cây và điểm tâm đều được đưa vào túi trữ vật của nàng, chiếm mất nửa giang sơn trong túi trữ vật.....

Lúc ấy nàng còn cảm thấy hắc chơi khăm mình, hiện tại nàng bỗng nhiên hiểu ra.

Thật ra hắc đã lấy ra tất cả những thứ vô dụng tiêu tốn không gian trong túi trữ vật cho nàng, ví dụ như lều trại, ví dụ như túi ngủ, bởi vì ở nơi nguy hiểm như vậy, nàng căn bản không có thời gian dựng lều để ngủ!

Đừng nói túi ngủ, thậm chí cơ hội để ngáp cũng đều không được ——

Không, nàng vừa mới ở cây trên đại thụ thở hổn hển chưa đầy năm phút, một con vật giống như cú mèo, nhưng lớn hơn tám lần so với cú mèo, có cái miệng với răng nanh dài như quái vật đã lao xuống từ trên đỉnh đầu nàng!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 397: Bảo bối, thì ra nàng thích thế này (4)

Đáng chết!

Cố Tích Cửu không muốn tiếp tục thuận di, thứ nhất nó rất mất sức, thứ hai nàng sợ lại bị mắc kẹt trong đồng quái vật lần nữa.

Nàng thật vất vả mới tìm được một nơi để thở, nhất thời chưa muốn di chuyển.

Không muốn đi cũng chỉ có thể đánh!

Nàng không thể đánh mạnh, càng không thể gây ra chảy máu, một khi máu chảy, mùi máu phiêu tán ở trong không khí, lập tức sẽ đưa tới rất nhiều mãnh thú, muốn chạy cũng chạy không nổi.....

Lần trước Cố Tích Cửu đã ăn lỗ nặng, lúc này nàng đã học được.

Nàng cố gắng dùng độc, phi người lên, tránh đi sự tấn công chính diện của quái điều, sau đó rắc phấn độc lên! Toàn bộ đều rơi vào trong miệng rộng của con quái điều——

Phấn độc kia cực kỳ lợi hại, quái điều lão đảo ở giữa không trung một lúc, sau đó thành thịch rơi xuống khỏi cây, chết thẳng cẳng.

Chuyển động của nàng thoát nhìn rất đơn giản, nhưng chân chính thì lại rất khó, bất luận là thời gian hay rắc phấn độc đều cần phải chính xác mới được.

Nếu không, không độc chết được quái điều, nàng sẽ bị quái điều vô xuyên bụng mà chết.

Giải quyết xong quái điều, Cố Tích Cửu hít một hơi, một lần nữa dựa vào trên thân cây dương thần.

Nàng nhớ rõ nếu đi về hướng Tây sẽ đi càng sâu vào trong rừng, nó sẽ dẫn tới đỉnh thứ 4, chỉ có đi về hướng Đông mới là lối tắt rời núi. Nhưng vấn đề là hướng Đông là hướng nào?

Nàng theo bản năng lại lục lọi trong túi trữ vật, muốn móc chiếc la bàn ra để xem, không ngờ ngón tay nàng lại đụng phải một vật cứng nhòn nhọn lạnh lẽo.

Nàng móc nó ra để nhìn, không ngờ đó là một con chim. Một con chim sắt!

Con chim sắt có kích thước bằng con chim sẻ, đầy màu sắc trông rất đẹp mắt, một đôi mắt màu xanh lá cây, hơn nữa còn có mí mắt, nhấp nháy nhấp nháy, giống như đang chớp mắt.

Cố Tích Cửu cảm con chim có chút ngây ngốc.

Con chim này thật sự rất đẹp, nhưng nhìn thế nào cũng thấy nó giống như một thứ đồ chơi tình xảo, nàng không nhớ rõ đã để thứ này vào trong túi trữ vật!

Con chim này từ đâu ra?

Chẳng lẽ cũng do Đế Phát Y bỏ vào cho nàng?

Nàng lại cúi đầu nhìn con chim, chim kia cực kỳ kiều ngạo đáng yêu, đặc biệt là khi thấy người, đôi mắt loé lên lợi hại.

Cố Tích Cửu lật qua lật lại con chim xem xét, muốn tìm cơ quan gì đó từ trên người nó, cho dù là nhảy ra một câu chỉ dẫn cũng được.

Nhưng ngoài đôi mắt đặc biệt của con chim, thật sự nàng không tìm ra được cái gì.

Đôi mắt Cố Tích Cửu bỗng nhiên dừng ở trên cặp mắt của con chim!

Đôi mắt kia khi nàng chuyển động cũng chuyển động theo, nhưng trước sau đều hướng về một phía!

Chẳng lẽ đây là một loại la bàn biến dị?!

Cố Tích Cửu tiếp tục thử nghiệm thêm vài lần, cuối cùng xác định, thứ này chính là la bàn! Đôi mắt của nó luôn hướng về một hướng cố định. Không ngờ la bàn của nàng không nhạy ở chỗ này, nhưng đôi mắt chim lại nhạy——

Vấn đề là đôi mắt cố định của nó đang nhìn về hướng nào?

Cố Tích Cửu nâng con chim lên nghiên cứu lần nữa.

Nàng là người thành thạo thuật cơ quan, nhìn một hồi nàng phát hiện ra nó có một ô cửa, vì thế giờ tay hất một cái ở bên ngoài mở chim.

Không ngờ con chim mở miệng, hát lên một câu: "Phượng hoàng niết bàn, nơi lòng ta hướng tới."

Phượng hoàng niết bàn là lửa, phượng nam thuộc về lửa, ý của câu này muốn nói đôi mắt của nó đang hướng về phía Nam, đúng không?! Nhất định là như thế!

Đúng vào lúc này, nàng dường như đã nhận ra nguy hiểm nào đó, đột nhiên quay đầu lại, lập tức nhìn thấy một dải màu đỏ như máu đang lăn về phía nàng!

Nàng không kịp suy nghĩ, lật bảo kiếm trong lòng bàn tay, kiếm quang sáng lấp lánh chém về phía dải màu đỏ kia!

Một âm thanh lớn vang lên, máu phun như mưa.

"Chi....." Cách đó không xa phát ra một tiếng kêu kỳ lạ, chói tai kinh tâm, dải máu màu đỏ nhanh chóng rút lui.

Cố Tích Cửu nhìn lên, nhìn thấy cách mình không quá ba trượng có một con quái vật giống như con tê tê, trên mình có lớp vảy bảo vệ, bốn móng vuốt như sắt, có kích thước khoảng chừng năm mét, một cái lưỡi dài đầy máu đang cuộn trở về.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 398: Thật là ngu ngốc! (1)

Rất hiển nhiên, thứ này muốn đánh lên nàng. Nếu không phải Cố Tích Cửu nhạy bén, một khi bị nó cuốn lấy vòng eo, chỉ sợ lập tức sẽ bị đầu lưỡi của nó xé thành hai mảnh, trở thành thức ăn trong miệng nó.

Quái thú kia ăn trộm gà không thành còn mất nắm gạo. Sau khi đầu lưỡi bị thương thì không ngừng kêu rên chi chi, lật người và rơi xuống dưới gốc cây.....

Mùi máu không ngừng phân tán vào trong không khí. Cố Tích Cửu biết rằng, một khi có mùi máu xuất hiện, những mãnh thú khác sẽ chạy tới đây bất cứ lúc nào! Nơi đây tuyệt đối không còn an toàn nữa!

May mắn thay, nàng đã phân biệt được phương hướng, lập tức thuận di rời đi.

Nàng vừa mới rời đi chưa đầy nửa phút, bốn phía lập tức vang lên những âm thanh kỳ lạ không dứt, cây cối lay động và có hơn mười con mãnh thú lao ra từ bốn phương tám hướng.....

Một bữa tiệc lớn.

Con quái thú như tê tê bị thương đã bị ăn một cách sạch sẽ.

Đương nhiên, những con mãnh thú kia trong lúc tranh đoạt thức ăn cũng cắn xé lẫn nhau, một khi thấy máu thì cho dù là đồng loại cũng sẽ bị bỏ rơi. Hơn mười con mãnh thú điên cuồng đánh nhau, cây cối nơi này không ngừng lay động.

Một lát sau, nơi đây đã biến thành một mớ hỗn độn, chỉ còn lại mấy bộ khung xương.

Một vị thiếu niên nho sinh bỗng nhiên lặng yên xuất hiện ở nơi đây. Hắn dạo quanh một vòng ở đó, giống như đang tìm kiếm cái gì. Một lát sau hắn tìm được một mảnh vải nhỏ, đặt lên chóp mũi người người một chút, chân mày nhíu lại.

Tiểu nha đầu vừa rời đường như đã nghỉ ngơi ở chỗ này, sau đó thì chạy về hướng Tây Nam! Đó là hướng đi tới đỉnh thứ 4!

Nàng đã vô tình chạy về phía đó? Hay là đã hiểu sai ý nghĩa của con chim Đông Điều?

Tiểu cô nương thông minh như vậy, không ngờ lại phạm sai lầm như thế! Thật đúng là ngu ngốc ——

Hắn đang muốn xoay người, đột nhiên phía sau một cây đại thụ xuất hiện một con rắn khổng lồ, mở mồm đầy máu lao về phía hắn!

Thiếu niên kia thậm chí không quay đầu lại, bàn tay đánh về phía sau một cái, một luồng ánh sáng hiện lên, rắn khổng lồ trực tiếp hóa thành tro bụi, tiêu tán ở trong không khí.....

.....

Cố Tích Cửu cảm thấy, mình chọn phương hướng này tuyệt đối không sai!

Bởi vì khi nàng liên tiếp thuận di về một hướng, mãnh thú trong rừng không dày đặc như vừa rồi nữa.

Nàng có thể lấy lại hơi, bởi vì không có con thú nào đuổi theo khi nàng lộ diện.....

Hơn nữa cây cối cũng cao lớn hơn, khoảng cách giữ các cây rộng hơn so với trước đó.

Lúc đầu đều là những cây cao to, bụi gai mọc lan tràn, căn bản không có chỗ đặt chân.

Hiện tại không còn nhìn thấy những bụi gai, thay thế vào đó là những tảng đá lờ mờ với hình dáng kỳ lạ, thậm chí không hề có cỏ dại.

Thời điểm khi còn ở trên không trung, nàng đã âm thầm quan sát và ước tính khoảng cách giữa đỉnh thứ 2 và đỉnh thứ 3, đoán chừng cách nhau khoảng bảy tám mươi dặm (khoảng 40-50km). Nếu với tốc độ hiện tại, trong vòng một hai canh giờ nữa nàng có thể xông ra bên ngoài!

Bên trong rừng rậm không thể tùy ý thuận di, bởi vì nơi đây không đơn giản chỉ là cây cối, mà còn có đầm lầy, có thể bị nhấn chìm bất cứ lúc nào. Thậm

chỉ còn có hoa rừng màu xanh kỳ lạ tản ra chướng khí kịch độc. Nếu nàng không cẩn thận thuận đi vào một trong những nơi đó, muốn thoát thân còn khó hơn cả lên trời.

Để an toàn hơn, mỗi lần Cố Tích Cửu thuận đi đều quét mắt nhìn xa xa một cái. Trong rừng tối như vậy, mỗi lần nàng chỉ có thể nhìn thấy quanh cảnh xung quanh khoảng tầm 500m. Vì thế mỗi lần nàng thuận đi cũng chỉ đi được khoảng 500m.

Bên trong rừng rậm không thể nhìn thấy bầu trời bên ngoài, Cố Tích Cửu chỉ có thể ước tính thời gian dựa vào số lần hô hấp của mình, hiện tại có lẽ đang là nửa đêm.

Nàng lại ăn một chút lương khô và uống thêm mấy ngụm nước, tính toán xem khoảng chừng bao lâu nữa mình có thể đi ra ngoài.

Đột nhiên nàng cảm thấy xung quanh có chút yên tĩnh đáng sợ. Vừa rồi bên tai vẫn luôn vang lên tiếng hú cao thấp không ngừng của mãnh thú, nhưng hiện tại đã hoàn toàn biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 399: Thật là ngu ngốc! (2)

Dường như vị trí nàng dừng chân không có bất luận mãnh thú nào đi ngang qua, chỉ có yên ắng bình yên.

Cố Tích Cửu bỗng nhiên đứng dậy, đưa mắt nhìn xung quanh. Bốn phía vẫn là những nhánh cây xanh như nước biển, thật ra không nhìn thấy có bất luận nguy hiểm gì. Nhưng giác quan thứ sáu nhạy bén nói cho nàng biết, có nguy hiểm đang đến gần nàng rất nhanh!

Nguy hiểm này xuất hiện đột ngột, một con ón lạnh chạy dọc sống lưng, khiến cho lông tơ cả người Cố Tích Cửu đều dựng đứng lên!

Thật sự có nguy hiểm!

Cố Tích Cửu không quan tâm tới việc kiểm tra xem xét lại, ngay lập tức thuận đi ——

"Hô!" Một mùi tanh thoảng chốc đập vào mặt, có một luồng ánh sáng màu xanh bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt Cố Tích Cửu, nàng còn chưa nhìn rõ xem đó là thứ gì, một nỗi sợ hãi khủng khiếp đã lan vào trong trái tim nàng!

Khiến trái tim nàng gần như ngừng đập!

May mắn thay, trong trường hợp khẩn cấp nàng phản ứng cực kỳ nhanh, vừa cảm thấy không tốt, nàng lập tức lướt ngang thân thể ra xa tám trượng (khoảng 25m)!

Rốt cuộc đó là thứ gì? Nó có thể ngay trong khoảnh khắc chặn đường thuận đi của nàng?!

Cố Tích Cửu ngay lập tức ngừng đầu nhìn xem. Nàng nhìn thấy một bức màn nước đang tiến về phía nàng!

Bức màn nước có màu sắc sặc sỡ, cho dù ở đây đen tối nhưng nhìn nó vẫn vô cùng sáng lạn, giống như một con khổng tước khổng lồ sải cánh trước mắt ——

Thứ càng đẹp thì càng độc, bức màn nước này rõ ràng là chứa kịch độc.

Không phải Cố Tích Cửu chưa từng gặp qua quái vật phun nọc độc, nhưng lần đầu tiên nàng gặp một con có thể phun ra thác nước độc!

Nàng không kịp suy tư, chỉ có thể một lần nữa liều mạng thuận đi về phía sau!

Chẳng qua còn chưa chờ nàng thuận đi thành công, phía sau cũng có một thác nước độc phun tới.....

Đáng chết!

Cố Tích Cửu đành phải tiếp tục liều mạng né sang trái ——

May mắn thay, mặc dù linh lực của nàng không cao, nhưng tốc độ lại tuyệt đối đứng đầu. Dưới sự giúp công của hai thác nước độc, nàng vẫn có thể thuận lợi chạy thoát.

Hai thác nước độc đánh vào nhau, tạo ra một âm thanh kinh thiên động địa, theo sau đó là cơn mưa độc.....

Một lát sau, tất cả những cây đại thụ xung quanh biến mất, giống như bị axit hoà tan, chỉ để lại một mảnh đất trống. Trên đất trống là những tảng đá đều

bị ăn mòn biến thành màu đen.

Cố Tích Cửu đứng ở trên một cây đại thụ xa xa, trái tim nhầy loạn ở trong lồng ngực! Ánh mắt chăm chú nhìn vào hai con quái vật vừa dài vừa bẹp.

Hai con quái vật này có cùng một chủng loại, khác với những con quái vật mà nàng thường nhìn thấy trên đỉnh thứ 3.

Trên đỉnh thứ 3, bất luận là quái vật thuộc chủng loại nào, da lông hay vảy đều có màu xanh lam, đại diện cho màu của ngọn núi.

Nhưng hai con quái vật này lại có màu xanh và vàng.

Trông chúng giống như con rết, nhưng lại có tám chân dài giống như ống hút. Mỗi một chân dài khoảng bốn năm trượng (khoảng 15m), cơ thể mềm mại như rắn, có thể tùy ý uốn lượn. Trên người có màu xanh là màu cơ bản, nhưng khác với động vật trên đỉnh thứ 3, chúng còn có lốm đốm những đốm màu vàng như hoa. Trên đầu có râu rất dài, đung đưa theo gió như lụa. Ngoài ra, chúng còn có sáu con mắt.

Sáu con mắt đều có mí màu xanh nhạt, một số mở to và một số thì đóng lại. Trong những đôi mắt mở to có thể nhìn thấy những tia sáng màu vàng, nhìn qua vừa quái dị lại vừa tà ác.....

"Lục Nhân Đoàn Hoa Sát Nhân Ngô!" (Rết sát thủ sáu mắt). Thương Khung Ngọc vẫn luôn trầm mặc vì sợ quấy rầy tới Cố Tích Cửu, cuối cùng không nhịn được kinh hô một tiếng: "Quái vậy linh lực cấp 6! Chủ nhân, người không thể trêu vào chúng nó, chạy mau chạy mau!"

Với công lực của Cố Tích Cửu, chỉ cần một thứ này nàng cũng không thể trêu vào, đừng nói tới chuyện xuất hiện hai con cùng một lúc?!

Hai con này có lẽ là phu thê, phối hợp cực kỳ ăn ý với nhau, tấn công từ hai phía, bức cho Cố Tích Cửu luống cuống chân tay.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 400: Thật là ngu ngốc! (3)

Cố Tích Cửu mím môi, tự hỏi trong rừng rậm hắc ám có mấy con quái vật là nàng có thể chọc tới?

Chẳng phải nàng không hề trêu chọc chúng hay sao?

Trêu chọc để đầu thắng!

Sự can đảm và lòng dũng cảm là chìa khoá thành công!

Hơn nữa, thứ này dường như có thể đoán biết được phương hướng thuận di của nàng, có thể dùng bức tường nước độc để ngăn cản nàng! Vì vậy hiện tại nàng chỉ có thể chiến đấu!

"Chúng có điểm yếu nào hay không?" Cố Tích Cửu đột nhiên hỏi một câu.

"Không có! Nghe nói không có! Chủ nhân chạy đi! Đừng ham đánh!" Thương Khung Ngọc vội vàng mở miệng.

"Câm miệng!" Cố Tích Cửu hít sâu một hơi, nếu có thể chạy nàng sớm đã chạy, sao còn lăn tăn ở đây cho tới bây giờ?

Nàng tập trung tinh thần, tận dụng mọi góc chết phản công lại hai con rết sát thủ.

Đôi khi nàng bắn ra một đồng ám khí, đôi khi vung bảo kiếm, thử thăm dò tìm kiếm điểm yếu của hai con quái vật này, muốn giết chết chúng.

Lần này đánh nhau, nàng đã dùng hết toàn bộ tinh thần và công lực, chạy nhảy xung quanh hai con rết sát thủ. Thân pháp của nàng nhanh như tia chớp, khiến người nhìn đều hoa cả mắt.

Đánh nhau càng lâu với chúng, Cố Tích Cửu càng cảm thấy đau đầu.

Hai con này quả nhiên không có điểm yếu, hơn nữa cũng không sợ độc.

Cố Tích Cửu đã bắn ra các loại độc châm, độc đao, khói độc..... nhưng căn bản không có tác dụng với chúng.

Đôi mắt, mũi, miệng, bụng của rết sát thủ..... có lẽ tương đối là nơi mềm mại đều bị Cố Tích Cửu đâm qua, nhưng chúng đều giống được đúc sắt, căn bản không có hiệu quả!

Nàng vận dụng linh lực cấp 4, kiếm khí vung ra thậm chí có thể chặt đứt một cây đại thụ to bằng vòng tay người ôm. Nhưng lúc này, nàng thậm chí

không thể chém rơi một cái vảy của con rắn sát thủ!

Nàng cảm thấy loại rắn phun ra nọc độc đã cực kỳ lợi hại, muốn lợi dụng thân pháp thay đổi khiến chúng nó phun vào lẫn nhau. Nhưng chúng không hề lo ngại nọc độc do đồng loại phun ra. Mặc dù bắn vào nhau một đầu, nhưng không hề có chuyện gì xảy ra với chúng.

May mắn thay, Cổ Tích Cửu có thuật thuật di, có thể thoát khỏi các cuộc công kích của chúng vào phút cuối. Nếu nàng không có thuật thuật di, chỉ sợ nàng đã chết dưới sự giáp công như vậy!

Cho dù là như vậy, nó cũng cực kỳ nguy hiểm. Rất nhiều lần nàng suýt bị trúng nọc độc do chúng phun ra. Một khi thật sự bị chúng phun trúng, chỉ sợ nàng sẽ lập tức hoá thành chất lỏng biến mất giống như những cây cổ thụ xung quanh.....

"Chủ nhân, chúng có lẽ là quái vật ở đỉnh thứ 4 trở lên, sao chúng lại chạy tới đỉnh thứ 3?" Thương Khung Ngọc cực kỳ buồn bực.

Sao nàng biết được?! Có lẽ thứ này đã vượt qua ranh giới! Hại nàng phải chiến đấu hết mình ở đây.

Không được, không thể cứ tiếp tục như vậy!

Nàng đã đối phó với hai con này khoảng một canh giờ (2h), mệt đến nỗi gân cốt đều mềm. Nếu cứ tiếp tục như vậy, cho dù nàng không bị hai con này cắn chết, cũng sẽ bị chết vì mệt.....

Cho dù phải mạo hiểm nàng cũng cần phải tìm ra con đường chạy trốn!

Khi nhìn thấy con rắn sát thủ đối diện lại phun một ngụm thác nước độc tới đây, cả người Cổ Tích Cửu đột nhiên loé lên. Lần này nàng không lui lại, ngược lại lao mình về phía thác nước độc!

Con rắn sát thủ đối diện dường như bị sốc, cấp tốc rút hết nước độc trở về. Nọc độc vốn được phun ra không ngờ lại giống như sông núi đổi chiều, toàn bộ đều bị nó hút trở về!

Trong khi đó, Cổ Tích Cửu cuối cùng cũng tìm ra được một cơ hội chạy trốn, nắm bắt lấy khoảng trống này, cả người nàng đột nhiên biến mất!

Thì ra trong lúc đánh nhau, Cổ Tích Cửu phát hiện ra, mặc dù hai con rắn sát thủ phun ra nọc độc cực kỳ lợi hại, nhưng chúng dường như không muốn nọc độc thật sự phun tới người nàng, tránh cho thức ăn của chúng bị biến thành chất lỏng biến mất..... Chúng phun ra nọc độc chỉ vì muốn ngăn bước chân nàng.

Hai con này rõ ràng rất thông minh, trong khi chiến đấu với Cổ Tích Cửu cũng không hề lộ ra điểm này.

~~~~~Hết chương 400~~~~~

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 401: Thật là ngu ngốc! (4)

Sau khi đánh nhau một thời gian dài, Cổ Tích Cửu mới chậm rãi cảm nhận ra được điều này.

Vừa rồi thật ra nàng không chắc chắn lắm, nếu không bị đẩy tới cực điểm, nàng sẽ không mạo hiểm như vậy ——

Cũng may nàng thành công! Thành công thuật di rồi đi!

Bởi vì sợ hai con quái vật này đuổi theo, nàng thuật di khá xa, hơn nữa trước đó cũng không quan sát địa hình phía trước.....

Và chỉ vì một chút sơ sẩy nhỏ đã gần như lấy mạng sống của nàng!

Nói nàng một lần nữa xuất hiện, chính là ở một dòng sông tản ra khí màu xanh!

Nước sông có mùi rất gay mũi, có chút hương vị axit. Cổ Tích Cửu hiện tại đang ở ngay phía trên dòng sông, cách mặt nước khoảng chừng hơn mười mét!

Nàng không biết cười hay, đột nhiên xuất hiện ở giữa không trung như vậy, tất nhiên không thể lơ lửng, thân thể lập tức rơi xuống ——

"Phía dưới là độc axit! Ngươi ngã xuống sẽ tan!" Thương Khung Ngọc kêu to! Sợ tới mức cả khối ngọc đều run rẩy nói.

Cổ Tích Cửu cũng không kịp để ý tới nó, mắt thấy sắp phải ngã xuống, nàng đảo mắt nhìn và thấy bờ bên kia dường như có một cái cây màu xanh trong

gió. Nàng không kịp suy nghĩ, lắc cổ tay một cái, một sợi dây mềm được ném về phía cây kia ——

Nàng ném rất chuẩn xác, sợi dây mềm kịp thời bám vào trên thân cây, nhưng bởi vì nàng cách mặt nước thân quá gần, mặc dù nàng kịp thời kéo sợi dây mềm, đu người bay qua, nhưng hai chân vẫn không thể tránh né đụng chạm tới trên mặt nước ——

Nàng hơi nhắm mắt một chút, chuẩn bị tinh thần hai chân sẽ bị nước sông ăn mòn.

Nhưng không ngờ khi chân vừa rơi xuống, nàng dường như dẫm phải một khúc gỗ trên sông, dưới chân hơi chìm xuống, nàng vội kéo dây mềm bay lên, phi về phía bờ bên kia.

"Ai nha ——" Phía đối diện đột nhiên truyền tới một tiếng kinh hô, không ngờ "cây xanh" mà nàng vướng vào lão đảo về phía trước một chút.

Đúng lúc này, Cố Tích Cửu cũng kéo theo dây mềm lao tới!

Đó cũng là lúc, Cố Tích Cửu nhận ra, nàng căn bản không phải đang bám vào cây đại thụ nào cả, mà là một người mặc quần áo màu xanh!

Bởi vì sự tình xảy ra quá nhanh, nàng còn chưa kịp nhìn rõ đó là ai, cả người nàng đã lao tới, không thể tránh né đâm sầm vào người kia!

"Phốc!" Nàng giống như viên đạn nhỏ chui vào trong lòng ngực người kia, bởi vì đà lao tới rất mạnh, người nọ bị nàng đâm trúng nên liên tiếp lùi về phía sau mấy bước, ôm nàng cùng nhau ngã xuống mặt đất.....

Tất cả mọi chuyện đều xảy ra chỉ trong chớp mắt. Từ lúc Cố Tích Cửu xuất hiện trên mặt sông cho đến khi kéo sợi dây mềm và ngoi đầu trong vòng tay hắn, chỉ mất khoảng ba đến bốn giây mà thôi.

Chờ đến khi tất cả lắng xuống, cả người nàng đã nằm trên người đối phương, môi nàng áp ở trên cằm hắn, cách khoé môi màu đỏ nhạt của hắn chỉ 0.1 centimet mà thôi!

Cố Tích Cửu: "....."

Nàng phản ứng có thể xem như cực nhanh, nhưng giờ phút này cũng hơi sững sờ một lúc!

Vừa rồi nàng rõ ràng nhìn thấy một cái cây thẳng tắp, vì sao bỗng nhiên lại biến thành người?

Cây yêu? Cây thành tinh?

Nàng luôn có thói quen chiếm thế chủ động, đặc biệt là ở trong rừng rậm hắc ám sát khí bốn phía nguy hiểm như vậy, nàng càng phải cẩn thận từng bước. Nếu như ở trong quá khứ, phản ứng đầu tiên của nàng là nhảy dựng lên xin lỗi. Nhưng hiện tại, ngay trong nháy mắt khi nàng vừa ngã đầu, ngón tay đã nắm lấy cổ đối phương ——

"Khụ!" Đối phương bị nàng tóm cổ thì ho lên một tiếng, nàng cuối cùng cũng nhìn thấy rõ bộ dáng của đối phương, ngón tay cứng đờ: "Là người!"

Người nọ môi hồng răng trắng, dung mạo đẹp đẽ nho nhã tuyệt luân, một thân quần áo màu xanh như ngọc. Trông hắn vẫn rất trẻ trung, nho nhã giống như tú tài lên kinh đi thi.

Cố Tích Cửu nhận ra người này. Hắn chính là vị "công tử một lượng" đã chống đối Dung Sở ở nhà đấu giá, bán Huyền hành thảo năm vạn lượng bạc cho nàng! (Lời của tác giả: Các bạn còn nhớ rõ người này nữa không? Nếu không còn nhớ, xin hãy đọc lại từ chương 41 đến chương 46. Người này từng xuất hiện và có một khoảng thời gian rất vui vẻ cùng với nữ chủ)

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 402: Kỹ năng của ta rất tốt.. (1)

Lúc trước hắn bán Huyền hành thảo có giá trị gần ngàn vạn lượng bạc lấy năm vạn lượng bạc, gần như tặng không cho nàng, cũng thành công kéo nàng xuống nước, khiến nàng và hắn đều bị người của Dung Sở đuổi giết.....

Cố Tích Cửu tất nhiên có ấn tượng rất sâu sắc với hắn, sau đó nàng còn có ý định đi tìm hắn, nhưng hắn dường như bốc hơi khỏi nhân gian, nàng vẫn luôn không tìm thấy tin tức hay tăm hơi của hắn. Không ngờ lại gặp được hắn ở đây!

Nơi này chính là đỉnh thứ 3 của rừng rậm hắc ám, một người có linh lực cấp 6 cũng khó tồn tại ở đây, nhưng người này có thể xuất hiện từ trong hư không.....

Cố Tích Cửu nhìn hắn, nhất thời có chút ngây người.

"Khụ khụ, người nắm ta đầu ——" Vị kia công tử kia không ngừng liên tiếp ho lên mấy lần.

"Xin lỗi." Cố Tích Cửu nói lòng ngón tay, buông cổ hần ra: "Người..... sao người lại ở đây?"

"Người biết ta sao?" Hàng lông mi thật dài của vị công tử kia nhấp nháy một chút, tò mò nhìn nàng.

Cố Tích Cửu sững người, lúc này nàng mới nhớ lúc trước mình gặp hần lần đầu tiên, nàng đã dịch dung thành Nhậm Mạc Sanh trong bộ dáng nam trang. Khi đó nàng vẫn còn thấp bé, khác một trời một vực với dáng vẻ hiện tại, chẳng trách hần không nhận ra nàng.....

"Chúng ta đã từng gặp nhau....." Cố Tích Cửu nhìn thẳng vào đôi mắt hần: "Ở nhà đấu giá trong kinh thành Phi Tinh Quốc, người đã bán Huyền hành thảo ba ngàn năm tuổi năm vạn lượng bạc cho ta."

Đôi mắt vị công tử kia bỗng nhiên tròn to, vẻ mặt kinh ngạc: "Là người! Thì ra người là nữ tử!" Đôi mắt hần lại đánh giá trên dưới nàng: "Còn là một tiểu nha đầu xinh đẹp như vậy."

Cố Tích Cửu: "....."

Lúc trước ở nhà đấu giá nàng có cảm giác vị "công tử một lượng" này không hề đơn giản, nhất thời không thể hiểu rõ hần. Nàng có cảm giác khi đó hần đã biết lai lịch của nàng.

Nhưng hiện tại nhìn thấy biểu tình của hần, không hề giống như đang giả vờ.....

Nàng đang trầm ngâm suy nghĩ, người bên dưới thân nàng cử động một chút, nàng theo bản năng ngăn hần lại, vì thế hần không thể động dậy, mở miệng nói thẳng: "Tiểu cô nương, nam nữ thụ thụ bất thân. Mặc dù người và ta biết nhau, nhưng người cưỡi ở trên người ta như vậy có phải không thỏa đáng lắm hay không?"

Lúc này Cố Tích Cửu mới phát hiện mình vẫn đang ngồi ở trên eo đối phương!

Nàng hơi đỏ mặt, cuối cùng nhảy lên: "Xin lỗi! Sao người lại ở đây?"

Vị công tử kia cũng xoay người bò lên, sợi dây mềm của Cố Tích Cửu vẫn còn quấn ở trên eo hần. Cố Tích Cửu nhấc ngón tay lên, thu hồi sợi dây.

Hần gợn tay búng búng góc áo, phất sạch bùn đất trên người: "Hỏi rất hay! Những lời này ta cũng đang muốn hỏi người, sao người lại ở đây? Hơn nữa, vừa thấy mặt đã quấn lấy ta như cây đại thụ. May mắn ta cũng biết một chút công phu, nếu không chỉ sợ vừa rồi đã bị cô nương kéo thẳng vào trong sông Dung Cốt, ngay cả xương cốt cũng không còn."

Cố Tích Cửu xấu hổ, sự tình vừa rồi quá khẩn cấp, nàng căn bản không nhìn thấy rõ bờ bên kia rốt cuộc là cái gì, chỉ mơ hồ cảm thấy bờ bên kia có một thân cây..... Không ngờ lại là người sống ——

Nhưng, cũng may người này kịp thời xuất hiện ở bờ bên kia, nếu không lần này nàng sẽ rơi vào trong nước bỏ mạng!

Cố Tích Cửu ho nhẹ một tiếng: "Vừa rồi ta bị con rắn sát thủ truy đuổi quá gấp, vì thế mới mạo phạm tới các hạ. Nếu có đắc tội, ta xin lỗi!" Nàng chấp tay thi lễ với hần.

Vị công tử kia nói: "Nói hay lắm. Đó là vì mạng người chưa tuyệt. Nếu không phải tiểu sinh ở đây, người đã rơi xuống sông!"

Đúng thật là như thế, Cố Tích Cửu không thể phủ nhận điều này, trực tiếp gật đầu.

Thật kỳ lạ, cách bờ bên kia con sông khoảng một trăm mét là một khoảng trống, đừng nói tới cây cối, ngay cả cỏ dại cũng không có, tất cả đều là đá cuội lớn lớn bé bé.

Những viên đá cuội không có màu xanh lam mà nàng thường thấy, chúng có màu xanh đậm. Giống như màu chuyển tiếp giữa màu xanh lam và màu xanh lá cây.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 403: Kỹ năng của ta rất tốt.. (2)

"Nếu vậy, tiểu sinh xem như chính là ân nhân cứu mạng cô nương. Người ta thường nói, nhận ơn một giọt trả ơn một dòng. Hiện tại, ta chính là đại ân nhân cứu mạng của cô nương, cô nương muốn báo đáp thế nào?" Đôi mắt của công tử thiếu niên kia sáng ngời, nhìn nàng chăm chăm.

Cố Tích Cửu: "....." Mặc dù người này muốn nàng báo ân không từ tế một chút, hơn nữa ân cứu mạng lần này là do người này vô tình tới đây. Tuy nhiên, nàng đúng thật là thiếu nợ hần một ân tình.....

"Sau này ta cũng cứu ngươi một lần, để báo ân này." Cố Tích Cửu hứa hẹn.

"Mười lần!" Công tử thiếu niên mở miệng.

A?

Cố Tích Cửu khó hiểu.

"Tiểu sinh đã nói, nhận ơn một giọt báo ơn một dòng. Tiểu sinh đã cứu ngươi một lần, ngươi nên cứu tiểu sinh mười lần mới thực sự là báo ân. Đúng rồi, ngươi còn đắm trên con rùa nhỏ của tiểu sinh, ngươi cũng nên trả lại." Công tử thiếu niên kia đang tính sổ với nàng.

Cố Tích Cửu lặp lại một câu: "Con rùa của ngươi?" Có ý gì?

"Lúc này tiểu sinh đang ở đây câu rùa vàng, vừa rồi mới mở mai rùa ra, đã bị ngươi đắm một chân xuống nước, còn đắm đứt lưỡi câu của ta." Công tử thiếu niên kia còn đưa cho nàng xem một cây cần câu.

Cố Tích Cửu hoảng hốt nhớ lại, vừa rồi nàng thiếu chút nữa đã đắm vào trong nước, ngay trong khoảnh khắc nguy cấp giống như đã đắm lên thứ gì đó mới bảo vệ được đôi chân của mình.

Nàng vẫn luôn cho rằng mình đã đắm trúng một khúc gỗ, thì ra là hần đang câu rùa vàng lên sao?

Ánh mắt nàng không thể cầm lòng nhìn về phía dòng sông, chẳng phải nói nước sông giống như axit hay sao? Không ngờ có thứ rùa này sinh sống?

Nước sông cũng có màu xanh của biển, sóng gió quay cuồng, thật ra không nhìn ra chỗ bất thường.

Nàng giơ tay nhặt một hòn đá cuội bên cạnh bờ sông ném xuống.

"Thịch thịch!" Đá cuội bắn trên mặt sông, sau đó chìm xuống.

Nước sông này là nước sông bình thường, đúng không? Nếu không vì sao đá cuội lại không bị hòa tan?

"Đá cuội này không phải là đá cuội bình thường, nó là sản phẩm đặc biệt ở đây, cũng chỉ có nó mới không bị hòa tan trong nước. Nếu những viên đá cuội này không xuất hiện ở đây tạo thành bờ đê, ngươi cho rằng dòng sông vẫn có thể chảy ở đây? Chúng sớm đã hòa tan hết!"

Đúng vậy!

"Nước sông này có thể hòa tan cái gì?" Cố Tích Cửu dò hỏi, nàng cảm thấy vị công tử thiếu niên dường như rất hiểu biết nơi này.

"Ngoại trừ đá cuội và rùa vàng giữa sông, những thứ khác đều có thể hòa tan." Công tử thiếu niên thu dọn cần câu bên người.

Bên người hần ngoại trừ cần câu, còn có một cái thùng hình thù kỳ lạ. Trong thùng dường như có thứ gì đó, vang lên từng tiếng rầm rầm.

"Ngươi đã câu được mấy con rùa vàng?" Cố Tích Cửu đi tới muốn nhìn xem một chút, rùa vàng mà hần câu trông như thế nào.

Nhưng trong thùng ngoại trừ màu xanh lục và màu vàng của nước, không có thứ gì khác.

"Mấy con? Ngươi nghĩ giống như câu cá bình thường? Rùa vàng cực kỳ khó câu, ba ngày chưa chắc có thể câu được một con. Ta đã ngồi ở đây hai ngày, thật vất vả mới có một con cần câu....." Công tử thiếu niên lắc đầu thờ dài.

Được rồi, đúng thật là nàng sai.

Cố Tích Cửu nhìn nhìn cần câu của hần, quyết định trả ơn lòng tốt của hần: "Ta giúp ngươi câu thì thế nào? Kỹ năng câu cá của ta rất tốt."

"Ngươi?" Thiếu niên công tử nghiêng đầu nhìn nàng một cái, lắc lắc đầu: "Không cần, dòng sông này chỉ có bốn năm con rùa vàng. Hơn nữa, mấy con rùa vàng này giống như anh em, nếu có một con thiếu chút nữa mắc mưu bị câu, những con khác sẽ không cắn câu nữa. Ta định sau này sẽ nghĩ biện pháp khác."

Không ngờ rùa vàng trên sông này lại thông minh như vậy!

Cố Tích Cửu âm thầm hỏi Thương Khung Ngọc: "Tiểu Thương, rùa vàng ở đây có đặc tính gì?"

Thương Khung Ngọc tựa hồ có chút nhếch nhếch: "Chủ nhân, công tử này nói không sai, ngươi đừng nghĩ tới rùa vàng ở đây nữa. Chúng nào phải là rùa, rõ ràng là rùa thừa tướng thành tinh!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 404: Kỹ năng của ta rất tốt.. (3)

"Mỗi một con đều rất cáo già xảo quyệt, sẽ không dễ dàng mắc mưu, hơn nữa chỉ có thể sử dụng thịt rồng làm mồi. Ngươi bỏ xuống một miếng thịt rồng vào đó, cũng chưa chắc có thể câu được một con."

Khó câu như vậy?!

Đây nào phải là rùa vàng, rõ ràng là rùa kim cương!

Cố Tích Cửu dò hỏi công tử thiếu niên kia: "Này, tiểu ca, ngươi còn có thịt rồng làm mồi hay không? Ta muốn thử một lần."

"Không có, vừa rồi là miếng thịt cuối cùng." Thiếu niên công tử lắc đầu, sau đó cười như không cười liếc mắt nhìn nàng một cái: "Ngươi gọi ta là gì? Tiểu ca? Tiểu sinh cảm thấy ngươi nên hỏi tên ta một chút."

"Được thôi, công tử tên gọi là gì?" Cố Tích Cửu biết nghe lời phải.

"Tur Thảm."

"Tuyệt! Tur công tử....."

"Chết công tử? Ngươi đang chửi ta sao?!" Tur Thảm không vui.

Ài, họ này của hần không tiện dùng để xưng hô lắm.

"Vậy ta gọi ngươi là Thảm công tử?"

"Tiểu sinh không phải họ Thảm." Tur Thảm vẫn không vui.

Cố Tích Cửu đầu đầu: "Tur Thảm công tử." Như vậy được rồi, đúng không?

"Ngươi còn chưa nói tên của ngươi cho ta." Tur Thảm nhắc nhở nàng.

Lúc này Cố Tích Cửu không cần phải dấu diếm thân phận: "Cố Tích Cửu."

"Lục tiểu thư trong phủ Cố Tạ Thiên? Không giống như trong lời đồn đãi lắm." Tur Thảm lại đánh giá nàng từ đầu đến chân.

Cố Tích Cửu cười cười, không nói gì, mặc kệ hần đánh giá.

"Tur Thảm công tử đã ở đây hai ngày?" Cố Tích Cửu dò hỏi.

"Ừ, có vấn đề gì?"

"Không có vấn đề." Cố Tích Cửu ngồi xuống một tảng đá cuội, xoa bóp cẳng chân nhức mỏi.

Nàng đã chạy một thời gian dài, sớm đã quá mệt mỏi, mặc dù nước sông này hung hiểm, nhưng trên bờ sông vẫn tương đối an toàn.

Nàng ở đây cùng với Tur Thảm công tử hàn huyên khoảng chừng ba phút, nhưng không nhìn thấy dã thú khác chạy tới. Xem ra chỗ này là khu vực tương đối an toàn, nàng có thể nghỉ ngơi một lát.

Đến lúc này, Cố Tích Cửu mới lo lắng đánh giá môi trường xung quanh.

Quang cảnh nơi này có chút kỳ lạ, hai bờ sông Nam Bắc đều được trải đá cuội gần một trăm mét.

Hơn nữa, cây cối hai bờ Nam Bắc cũng không giống nhau.

Bờ phía Bắc có cây cối màu xanh lam, trong khi cách bờ phía Nam khoảng một trăm mét lại có những cây màu vàng xanh, nhìn qua cũng giống như màu xanh lá cây bình thường.

Chẳng lẽ nàng đã chạy ra khỏi đỉnh thứ 3? Hay là vì cây cối ở đây bị ảnh hưởng bởi nước sông nên có màu sắc khác thường?

Sông Dung Cốt, tên của nó quả là hung tàn!

Mặc dù Cố Tích Cửu đã lên kế hoạch cho chiến lược trốn thoát, nhưng những tin tức liên quan về rừng rậm hắc ám của nàng đều đến từ Dung Già La, trong khi Dung Già La chỉ mới tìm được tới đỉnh thứ 3, nàng chưa từng nghe hẳn nhắc tới chuyện dòng sông Dung Cốt.....

"Tur Thảm công tử, sông Dung Cốt có phải là ranh giới giữa đỉnh thứ 2 và đỉnh thứ 3 hay không?" Cố Tích Cửu lòng tràn đầy hy vọng nhìn Tur Thảm công tử.

"Ranh giới giữa đỉnh thứ hai và đỉnh thứ 3?" Tur Thảm công tử nhướn mày.

"Đúng vậy, ngươi nhìn màu sắc cây cối hai bên bờ sông kia rất khác nhau, cảm giác giống như nơi này chính là ranh giới."

Tur Thảm công tử nhìn nàng một lát, chậm rãi nói: "Ngươi muốn nghe sự thật hay không?"

Trong lòng Cố Tích Cửu đột nhiên dâng lên một cảm giác không tốt: "Sự thật gì?"

Tur Thảm công tử nhìn nàng, trong mắt dâng lên một sự thương hại, thở dài: "Nếu nói ra sự thật này, ta sợ ngươi sẽ khóc....."

Cố Tích Cửu không kiên nhẫn: "Ta sẽ không khóc! Nam tử hán đại trượng phu, nói chuyện thẳng khoai một chút! Rốt cuộc là sự thật gì?"

Tur Thảm công tử thở dài lần nữa: "Nơi này là....."

Hắn còn chưa nói dứt lời, từ trong rừng núi của bờ bên kia bỗng nhiên truyền tới hai tiếng hí vang bén nhọn, nhiệt độ xung quanh đột ngột giảm xuống, một luồng sát khí quen thuộc che trời lấp đất tràn tới.

Cố Tích Cửu lập tức nhảy dựng lên!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 405: Kỹ năng của ta rất tốt.. (4)

Đó là con rết sát thủ sáu mắt! Không ngờ hai con này có thể tìm tới!

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, ngay trong một cái chớp mắt, bờ sông bên kia đã hiện ra bóng dáng của hai con rết sát thủ sáu mắt.

Trong rừng rậm đen tối, mười hai con mắt của hai con rết sát thủ giống như ánh đèn pha âm trầm, nhìn về phía hai người Cố Tích Cửu!

Vây toàn thân đều chậm rãi dựng thẳng đứng lên ——

Đây là tư thế chuẩn bị tấn công!

Cố Tích Cửu lui về phía sau một bước, nhìn vào dòng sông rồi lại nhìn hai con rết sát thủ. Con sông này rộng chừng 30 trượng (khoảng 120m), hai con này có vượt qua được không?

Ngay khi nàng nghĩ tới điều này, hai con rết sát thủ đã hí vang một tiếng, cái đuôi của chúng bỗng nhiên bắn xuống mặt đất, sau đó bay lên trời, giống như hai quả cầu vòng đẹp mắt, lướt qua trên mặt sông, lao thẳng về phía bọn họ!

Đáng chết!

Cố Tích Cửu đang chuẩn bị phản ứng, Tur Thảm công tử ở cách đó không xa bỗng nhiên lao thẳng tới, ôm chặt lấy cánh tay của nàng: "Đi mau!"

Cố Tích Cửu sốc khi bị hắn ôm, nhưng lúc này nàng không thể quan tâm tới bất cứ điều gì, nhân lúc hai con quái vật còn chưa lao tới, nàng lập tức mang theo Tur Thảm công tử thuận di vào chỗ sâu ở trong rừng rậm.

Gần như đồng thời, hai con rết sát thủ cũng dừng ở chỗ Cố Tích Cửu vừa mới đứng kia.

Lần này chúng lao vào chỗ trống rỗng, tất nhiên cực kỳ không cam lòng. Chúng nhìn nhau một lúc, một con trong đó ngẩng đầu rít dài một tiếng, âm thanh kia vừa sắc bén vừa cao vút, vang vọng ở trong rừng rậm không dứt. Một lát sau, từ chỗ sâu ở trong rừng rậm truyền ra đủ loại tiếng hú, giống như hung thú trong rừng đã nhận được mệnh lệnh gì đó, đưa ra lời đáp lại.

Sau một tiếng rít vang qua đi, hai con rết sát thủ cùng nhau lao vào chỗ sâu trong rừng rậm, bắt đầu truy kích.

.....Edit: Emily Ton.....

Cố Tích Cửu không ngờ rằng, hai con rết sát thủ kia lại có chấp niệm với nàng như thế, cố gắng truy lùng vây bắt không chịu thả nàng đi.

Bất luận nàng thuận di tới nơi nào, hai con này đều sẽ tới sau nàng một lát! Rũ bỏ chúng còn khó hơn cả thuốc cao bôi trên da chó, khiến nàng không có thời gian để thở hay nghỉ chân một lát.

Càng khiến cho nàng đau đầu hơn chính là, vị Tư Thâm công tử nhìn qua rất còi mớ kia cũng đang bám chặt ở bên người nàng, ôm cánh tay của nàng không bỏ, khiến nàng chỉ có thể thường xuyên mang theo cái đuôi này thuận di ——

"Tiểu Tích Cửu, tiếp tục chạy như vậy không phải là biện pháp, con rết sát thủ này rất kiên cường. Nếu chúng đã nhận con mồi, chính là không chết không dừng, trừ phi ngươi giết chết chúng!" Tư Thâm công tử căn nhắc ở bên tai Cố Tích Cửu.

Cố Tích Cửu trong quá trình thuận di không thể nói chuyện, vì thế nàng chỉ có thể nhân khi thuận di vừa mới kết thúc, thở hổn hển đáp lại hắn: "Nói thì dễ dàng! Trên người hai con này căn bản không có điểm yếu. Kiểm, độc đều không thể làm gì được chúng....."

Nếu có thể giết chết chúng, nàng sớm đã động thủ, còn cần hắn phải nói?

Bởi vì liên tục kéo người thuận di, khuôn mặt Cố Tích Cửu đã mệt đến nổi tái nhợt.

Tuy nhiên, đây không phải là điểm chết người, càng muốn mạng hơn chính là, nàng dường như đã chọc trúng tổ hung thú. Trong quá trình thuận di, bất luận nàng đi tới nơi đâu cũng không thể tránh né, đụng phải vài loại mãnh thú. Sau đó, những mãnh thú đó cũng đuổi theo ở phía sau lưng nàng.....

Theo số lần thuận di của nàng tăng lên bao nhiêu, hung thú điên cuồng đuổi theo phía sau không bỏ cũng càng ngày càng nhiều.

Phía trước nàng thuận di như gió, phía sau là hổ gầm vượn hú đuổi theo, các loại âm thanh quái dị không dứt, khiến người nghe đều cảm thấy ớn lạnh.

Cây cối khắp nơi đều vang lên tiếng rào rạt, cảm giác kia giống như con thỏ trắng nhỏ vô tình xâm nhập vào Công viên kỷ Jura, sau đó bị các loại khủng long hung dữ truy đuổi, bất cứ lúc nào cũng đều giống như đang đi ở trên lưỡi kiếm, cực kỳ nguy hiểm!

Cố Tích Cửu giật giạt cánh tay, cánh tay nàng vẫn luôn bị Tư Thâm ôm lấy, vừa tê vừa đau, giống như bị vật nặng ngàn cân rơi xuống.

~~~~~Hết chương 405~~~~~

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 406: Ghánh nặng (1)

Nàng không nhận được muốn rút cánh tay mình về: "Này, Tư Thâm công tử, công phu của ngươi chắc hẳn không tệ, đừng lôi kéo ta....."

"Ngươi muốn bỏ rơi ta?" Tư Thâm lập tức tròn to mắt: "Ta chính là ân nhân cứu mạng của ngươi, ngươi không thể thấy chết mà không cứu!"

Cố Tích Cửu: "..... Các hạ đang đùa gì vậy? Ngươi có thể một mình tới sông Dung Cốt câu rùa vàng, công phu khẳng định cực cao. Ngươi có thể tự mình chạy."

Nàng kéo theo một người và thi triển thuật thuận di thật sự rất không thoải mái, người này là một gánh nặng, kéo chậm bước chân của nàng.

Hơn nữa, người này chắc chắn không hề đơn giản, nhưng không biết vì mục đích gì cứ đi theo nàng.

Trước đây, Cố Tích Cửu thường sẽ nghĩ cách tìm hiểu rõ mục đích và lai lịch của hắn, nhưng hiện tại nàng không có thời gian để làm điều đó!

"Bờ sông Dung Cốt bình thường căn bản không có mãnh thú lui tới. Đó là nơi an toàn nhất trong rừng rậm hắc ám. Ta đã cười tọa kỵ trực tiếp hạ xuống bờ sông, dự định câu rùa vàng xong sẽ cười tọa kỵ bay trở về, sao ta biết được sẽ đụng phải ngươi? Ngươi còn đưa con rết sát thủ tới đây....." Tư Thâm lên án.

Cố Tích Cửu: "....." Thật vậy sao?

"Có nơi nào khác an toàn nữa không?" Cố Tích Cửu không rảnh lo tranh luận với hắn, hỏi câu quan trọng nhất trước.

"Chỉ có bờ sông Dung Cốt. Nhưng bây giờ cũng không an toàn nữa, những mãnh thú khác rất sợ nước sông kia, nhưng rết sát thủ không sợ. Cho dù ngươi quay trở về nơi đó, chúng cũng sẽ tiếp tục đuổi theo! Hơn nữa, ngươi đừng hy vọng hai con rết sát thủ kia nhìn thấy con mồi khác mà từ bỏ đuổi giết ngươi. Trước khi chưa ăn được ngươi vào miệng, chúng sẽ không chém giết những động vật khác....." Tư Thâm rất am hiểu, thuận miệng phổ cập tri thức cho nàng.

Cố Tích Cửu cảm thấy đau đầu. Nàng nhanh chóng đảo mắt nhìn quanh bốn phía, bốn phương tám hướng đều truyền tới tiếng gào rống của mãnh thú, hơn nữa cây cối cũng đang đong đưa mãnh liệt. Nàng biết chúng đang tới càng ngày càng gần.

Kỳ lạ! Nàng đã sử dụng thật thuần di, không phải là khinh công, theo lý mà nói sẽ không lưu lại mùi vị gì trên đường. Đám mãnh thú này rốt cuộc làm thế nào để đuổi theo nàng?

"Mãnh thú ở đây có một đặc điểm rất nổi bật, đó chính là mũi của chúng còn nhạy bén hơn cả chó săn, có thể ngửi được mùi vị trong phạm vi năm dặm, trong khi người mỗi lần thuần di đều không vượt quá năm dặm, chúng tất nhiên có thể ngửi được....." Tư Thâm giải thích những nghi ngờ cho nàng.

Thì ra là như thế!

Vậy lần sau nàng thuần sẽ đi vượt quá năm dặm là được!

Mắt thấy những con ác thú kia sắp sửa ngoi đầu ra từ bốn phương tám hướng, Cố Tích Cửu dự định thuần di một lần nữa, nhưng lại bị Tư Thâm kéo lấy: "Không cần thuần di, chúng đã vây quanh chúng ta!"

Cố Tích Cửu: "....."

.....

Cố Tích Cửu và Tư Thâm cùng đứng ở trên một cây đại thụ, xung quanh cây đại thụ khoảng bảy tám trượng, lần lượt xuất hiện những con mãnh thú.

Những con mãnh thú này rất lạ, có rất nhiều con thú Cố Tích Cửu căn bản không biết tên, nhưng thân hình một đám đều là những con vật cực kỳ hung ác.

Chúng xúm lại quanh một cây đại thụ cách đó không xa, không hề tới gần.

Bốn phương tám hướng cây cối đều đang rung chuyển. Rõ ràng, vẫn còn một số mãnh thú từ chỗ sâu trong rừng rậm vẫn chưa hiện thân.

Chúng thật sự đang vây quanh bọn họ!

Cố Tích Cửu nắm chặt bảo kiếm trong tay, đứng thẳng. Nàng biết, không thể tránh khỏi một trận ác chiến ——

"Chúng đang đợi cái gì?"

"Chờ thủ lĩnh của chúng." Tư Thâm đáp ngắn gọn: "Con rết sát thủ sáu mắt chính là thủ lĩnh của chúng!"

Cố Tích Cửu nhẹ nhàng hít một hơi: "Hai con rết sát thủ đó đang tới tìm ta. Chờ lát nữa ta và hai con kia liều mạng đánh nhau, người hãy tìm cơ hội chạy trốn!"

Tư Thâm ưỡn ngực, ôm cánh tay nàng càng chặt: "Nếu người và ta đã là đồng bạn, tất nhiên có phúc cùng hưởng có họa cùng chịu! Tiểu sinh tuyệt đối sẽ không bỏ rơi cô nương dễ chạy trốn! Muốn sống cùng sống, muốn chết cùng chết!"

Cố Tích Cửu: "....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 407: Gánh nặng (2)

Cố Tích Cửu nhìn hần vài giây: "Người có thể đánh được mấy hiệp với con rết sát thủ sáu mắt?"

Khuôn mặt tuần tú của Tư Thâm hơi ứng đo: "Đoán chừng được vài hiệp. Lâu hơn thế chỉ sợ chống đỡ không nổi."

Cố Tích Cửu kéo kéo khóe môi: "Ta cảm thấy người vẫn nên chạy trốn thì hơn!" Hần ở lại sẽ chỉ là gánh nặng cho nàng.....

"Tiểu sinh tuyệt đối sẽ không có nghĩa khí như thế!" Tư Thâm ngẩng đầu.

Cố Tích Cửu có xúc động muốn đá hần một cái!

Nàng nắm chặt nắm tay thành quyền, im lặng. Trên thực tế, nàng thật sự không còn gì để nói.

Nàng luôn cảm thấy Tư Thâm này tuyệt đối không hề đơn giản, nhưng ở dưới hoàn cảnh như vậy nàng nhất thời cũng không có tâm tình bóc trần lớp ngụy trang của hắn.

Giặc tới thì đánh, nước lên nâng nền!

"Xoát! Bá!" Hai âm thanh vang lên, hai con rết sát thủ giống như quỷ mị, xuất hiện từ trong không khí trống rỗng, một trước một sau, cắt đứt đường lui của hai người Cổ Tích Cừu.

Rõ ràng hai con này đã bị chọc giận, sáu đôi mắt màu hổ phách đều chuyển sang màu đỏ như lửa, ánh sáng lưu chuyển giống như mỗi con mắt là một chiếc đèn lồng nhỏ ở trên đỉnh đầu.

Mười hai chiếc "đèn lồng nhỏ" này đang nhìn chăm chăm vào hai người, nhiệt độ không khí xung quanh nhanh chóng giảm xuống, lá cây đại thụ giống như gặp phải gió thu quét qua, lập tức khô vàng héo úa. Lá khô bay xuống đầy trời, khí thế khiến người cực kỳ sợ hãi!

"Tiểu Tích Cừu, ngươi nắm chắc phần thắng?" Cả người Tư Thâm gần như dán ở trên người Cổ Tích Cừu, cánh tay vòng quanh eo nàng.

"Ngươi cứ ôm ta thế này, làm sao ta có thể thắng!" Khuôn mặt Cổ Tích Cừu không hề có chút biểu cảm trả lời hắn.

Tư Thâm nhìn nàng: "Ngươi có thể một chưởng đánh bay ta ra ngoài."

Cổ Tích Cừu lật cổ tay, lập tức muốn đánh hắn văng ra, nhưng lại bị hắn nắm lấy cổ tay, một đôi con ngươi của hắn lấp lánh sáng lên: "Thật sự đánh bay ta, ngươi sẽ thiếu ta một trăm lần ân cứu mạng!"

Cổ Tích Cừu nổi gân xanh trên trán, thật sự là quá đau đầu!

"Tiểu Tích Cừu, thiếu nợ ta nhiều như vậy, dù ngươi bán hết toàn bộ cho ta cũng không đủ trả lại." Khí nóng từ trong miệng Tư Thâm gần như thổi vào vành tai Cổ Tích Cừu.

Cổ Tích Cừu nhin xuống xúc động muốn đánh bay hắn ra ngoài, thở dài nói: "Ngươi có từng nghe một câu nói hay không ——"

"Câu gì?"

"Ngươi buông ta ra trước, ta nói cho ngươi."

Tư Thâm biết nghe lời phải, quả nhiên buông nàng ra, nhưng cả người hắn vẫn dán vào người nàng như cũ: "Ngươi nói."

"Nếu ta thiếu nợ ngươi nhiều như vậy, ta đây dứt khoát không trả!" Ngay khi nói một câu cuối cùng, nàng đã lập tức thuận di một trượng, rút cuộc thành công vùng thoát khỏi gánh nặng này ——

Đương nhiên, nàng vừa mới động, ngay lập tức triệu tới sự công kích của con rết sát thủ. Một con rết sát thủ xoay tròn thân mình, trực tiếp chặn đường đi của Cổ Tích Cừu. Sau một tiếng rít lớn, nó ngửa đầu phóng ra một thác nước màu vàng xanh về phía Cổ Tích Cừu ——

Cổ Tích Cừu và rết sát thủ bắt đầu đấu nhau.

Nàng đã từng đấu với rết sát thủ một lần, đã biết sát chiêu và cách thức chiến đấu của chúng, khi đấu lại nàng không đến mức phải luống cuống tay chân.

Hai con rết sát thủ này quả nhiên tới đây vì nàng, một con thì chiến đấu kịch liệt với Cổ Tích Cừu, một con khác thì ở bên cạnh như hồ rình mồi nhìn xem, căn bản không thêm công kích Tư Thâm đang đứng trên cây.....

Cổ Tích Cừu đánh nhau với loại hung thú này tất nhiên không thể nào phân tâm.

Những hung thú khác giống như đang cổ vũ cho lão đại của chúng, từ xa hình thành một vòng thật lớn đứng xem náo nhiệt.

Nàng di chuyển nhanh như điện, kiếm tới như hoa nở, kiếm đi như sao băng, cực kỳ cảnh đẹp ý vui.

Những hung thú kia cũng có một chút linh tính, lòng hiếu kỳ tăng lên rất nhiều, một số hung thú vốn mai phục từ nơi quá xa nên nhìn không rõ, chúng không thể không ngửa tâm, dần dần tiến về phía trước, càng ngày càng gần.....

Cổ Tích Cừu cũng chậm rãi rút lui về một hướng.

Đương nhiên, nàng rút lui cực kỳ thận trọng, với chỉ số thông minh của những con thú đó căn bản không thể nhìn ra. Khi chúng ngẫu nhiên cảm thấy mình ở gần chiến trường quá, chúng sẽ hơi rút lui về phía sau một chút.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 408: Gánh nặng (3)

Những hung thú nơi xa đang dần dần tiến về phía trước, những con phía trước lại bị ép lùi dần về phía sau. Dần dần, những hung thú đó đều tụ tập cùng nhau, đầu dựa đầu, vươn dài cổ và há to miệng nhìn xem náo nhiệt.

Cổ Tích Cửu đánh nhau rất có phong cách, lần này nàng nhìn thấy mình rõ ràng không phải là đối thủ của con rết sát thủ, vì thế đánh nhau có chút chật vật, rất nhiều lần nàng gần như bị thác nước độc phun trúng, đều nguy hiểm tránh khỏi. Nàng dường như bất cứ lúc nào cũng có thể bị thua, khiến người lo lắng giùm nàng.

Một con rết sát thủ khác bắt đầu giống như hồ rình mồi nhìn nàng chằm chằm. Nó canh chừng nàng chạy trốn, cũng canh chừng nàng đột nhiên gây khó dễ giết chết đồng bạn của mình. Nhưng sau khi nó nhìn thấy sức lực nàng càng ngày càng yếu, càng ngày càng không phải là đối thủ của đồng bạn mình thì cũng yên lòng hơn, ngẫu nhiên còn xoay đầu nhìn xem động tĩnh ở những nơi khác, thậm chí còn mở miệng rộng ra ngáp một cái.

Tuy nhiên, đúng vào lúc này!

Cổ Tích Cửu một kiếm bức lui một thác nước độc của con rết sát thủ, ngón tay làm thành pháp quyết, chuẩn bị thuận di.

Đột nhiên nàng nghe Tư Thảm kêu to một tiếng: "Cứu mạng!"

Tiếng kêu kinh hoàng, chân đến nỗi không khí xung quanh đều vang lên từng tiếng ầm ầm.

Tất nhiên, nó cũng khiến Cổ Tích Cửu giật mình một cái, ngón tay run lên, bảo kiếm trong tay trực tiếp bay ra ngoài!

Vừa lúc miệng rộng của con rết sát thủ kia đang lao tới, thanh bảo kiếm được kiếm khí quán quanh không biết xui xẻo thế nào lại trực tiếp cắm vào bên trong miệng rộng của nó ——

Con rết sát thủ kêu dài một tiếng thê lương, cơ thể khổng lồ đang bay vọt ở giữa không trung đột nhiên rơi thẳng xuống mặt đất, bụi đất bay mịt mù, cả người run rẩy quay cuồng trên mặt đất vài cái, sau đó bất động.

Cổ Tích Cửu: "....."

Chúng thú: "....."

Nếu Thương Khung Ngọc có mắt, nó thật sự muốn dụi mắt một cái!

Con rết sát thủ này cứ như vậy đã bị giết chết?! Sao có thể! Trên người nó rõ ràng không có điểm yếu!

Rõ ràng người có linh lực cấp 7 cũng bị nó nuốt sống, sao có thể chết ở trong tay một tiểu nha đầu linh lực chỉ mới đạt tới cấp 4? Rốt cuộc kỳ tích đã xảy ra nơi nào?

Cổ Tích Cửu cũng hơi sững sờ, nàng không ngờ một kiếm này của mình sẽ có uy lực lớn như vậy.

Có lẽ một kiếm tạo thành uy lực như thế đã đâm trúng điểm yếu của nó. Nàng nhớ lúc đầu cũng từng đâm vào trong miệng của nó, nhưng cổ họng của nó giống như được đúc bằng sắt, căn bản không có gì xảy ra, lần này bảo kiếm bay ra lại giống như cắt đậu hủ như thế.....

Đương nhiên, nàng cũng gần như ngốc nghếch một chút, lập tức quay đầu nhìn về phía Tư Thảm, muốn nhìn xem gia hỏa này đã hết quỷ gì trong thời điểm quan trọng như vậy.

Nàng vừa nhìn thấy thì gân xanh trên trán lại nổi lên!

Tư Thảm đang đứng ở trên một tảng đá xanh lớn, bên dưới tảng đá xanh có một con rắn màu sắc sặc sỡ đã chết.

Rất hiển nhiên, vừa rồi con rắn này đã đánh lên hắn, sau khi hắn kêu lên một tiếng sợ hãi cũng thuận tay giết chết con rắn kia.....

Nếu như vừa rồi Cổ Tích Cửu thuận di thành công, nàng sẽ trực tiếp thuận di ra ngoài tám dặm, hoàn toàn chạy ra khỏi vòng vây của đám hung thú đó, nhưng hiện tại thì không được!

Một con rết sát thủ đã bị nàng vô tình giết chết, để lại một con khác sau khi ngậy người một lát thì hoàn toàn trở nên điên cuồng! Một tiếng rít dài thê lương vang lên, nó lao thẳng về phía Cổ Tích Cửu.

Những con ác thú khác dường như tiếp nhận được mệnh lệnh gì đó, lập tức tản ra bốn phía, lao tới vị trí tương ứng, một lần nữa vây chặt Cổ Tích Cửu, khiến nàng dù muốn thuận di cũng thuận di không nổi!

Mặc dù Cổ Tích Cửu lúc này đã kiệt sức, nhưng cũng chỉ có thể lựa chọn liều mạng một lần nữa ——

Một trận đấu ác liệt kinh thiên động địa diễn ra lần nữa.

Con rết sát thủ trước đó khi đấu nhau với Cố Tích Cửu trong lòng còn có chút cố kỵ, không muốn nàng bị nọc độc hoà tan, vì nó muốn cắn chết nàng, nuốt nàng.

Hiện tại con rết sát thủ này một lòng chỉ muốn báo thù, các loại sát chiêu ùn ùn không dứt, phun nọc độc, phun khí độc, quét ngang đuôi, móng vuốt chụp thẳng, miệng cắn điên cuồng.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 409: Gánh nặng (4)

Thân hình của nó khổng lồ, cổ tinh hành động nhanh mạnh như gió, đánh tới quật lui, toàn bộ chiến trường đều bị nó tàn phá. Trong khi Cố Tích Cửu giống như một con thuyền nhỏ ở giữa cuồng phong sóng lớn, bất cứ lúc nào cũng có thể bị lật úp, nhìn qua vạn phần mạo hiểm.....

Tư Thâm ôm cánh tay đứng ở bên cạnh nhìn xem nàng liều mạng, nhìn hấn giống như rất nhân nhĩ, nhưng ngón tay ở trong ống tay áo lại đang âm thầm tạo thành pháp quyết ——

Cả người hấn dường như cao vút lên, nhìn qua vẫn chính là một thư sinh yếu nhược, những hung thú đứng vây xem có lẽ cảm thấy hấn dễ khi dễ, có mấy con lặng lẽ di chuyển bước chân, muốn vây kín hấn dễ săn, dùng hấn làm bữa ăn ngon trước.....

Nhưng không ngờ khi chúng vừa mới động đậy, vị thư sinh yếu nhược kia giống như vô tình liếc mắt nhìn chúng một cái.

Một cái liếc mắt này giống như hàn băng sắc nhọn, khiến cho trái tim mấy con hung thú run rẩy lập cập, da lông toàn thân hoặc vậy gợn như muốn nổi lên!

Đó là một phản ứng bản năng khi chúng gặp phải kẻ địch hùng mạnh!

Mấy con hung thú kia lập tức cúp đuôi lui về phía sau vài bước, nhưng cảm giác vẫn không an toàn, chúng lại lui về phía sau vài bước, cuối cùng dứt khoát lặng lẽ quay đầu bỏ trốn mất dạng!

Đương nhiên, tất cả những điều đó đều lặng lẽ xảy ra, Cố Tích Cửu và con rết sát thủ chiến đấu ác liệt cũng không hề phát hiện ra.....

Cố Tích Cửu thật sự đã mệt muốn chết!

Nàng đánh nhau thường xuyên như vậy cực kỳ tiêu hao thể lực. Lưng đau eo nhức chân bị chuột rút, cánh tay tê mỏi giống như không thuộc về chính mình.

Đương nhiên, trong khi liều chết vật lộn như thế, nàng vẫn thoáng chú ý động tĩnh của Tư Thâm một chút, phát hiện hấn không thể nhìn ra công phu cao thấp, nhưng biết cách trốn ở nơi an toàn. Chỗ hấn đứng sẽ không bị ảnh hưởng bởi trận đánh, cũng không bị chú ý bởi chúng thú xung quanh.

Những hung thú đó rất thông minh, đều đứng ở xa xa bàng quan, không hề có ý nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của.

Nếu hiện tại nàng thuận di rời đi, Tư Thâm công tử có lẽ cũng không có gì đáng ngại.....

Nhưng nàng vừa mới nghĩ tới đây, Tư Thâm lúc này đang đứng ở trên một tảng đá lớn bỗng nhiên kêu lên một tiếng sợ hãi, sau đó rơi xuống từ trên tảng đá.

Trong lòng Cố Tích Cửu trầm xuống, có chút phân tâm, suýt nữa đã bị cái đuôi của con rết sát thủ quất trúng!

Nàng không dám tiếp tục phân tâm, nhưng trong lòng lại rất lo lắng!

Ý niệm thuận di vừa mới xuất hiện đã lập tức bị đánh mất.

Khóe mắt nàng còn mơ hồ nhìn thấy Tư Thâm chật vật ngồi dậy, nhưng gương mặt tuấn tú lại dường như tái nhợt, rõ ràng hấn đã trúng độc.....

Có hung thú tất nhiên muốn lợi dụng cơ hội này, hai con hổ hung dữ màu vàng xanh lao thẳng về phía hấn.....

"Cứu mạng! Cứu mạng!" Tư Thâm liên tục kêu to, nhảy trái nhảy phải, tránh né sự tấn công của hai con hung hổ, rất nhiều lần móng vuốt của hổ gần như chụp trúng đỉnh đầu của hấn, nhìn qua cực kỳ nguy hiểm.....

Cố Tích Cửu đang bị con rết sát thủ bức bách, nhất thời cũng không thể chạy qua cứu hấn.

Con người thường sẽ phát huy hết khả năng của mình trong tình huống tuyệt vọng.

Đặc biệt trong cuộc chiến mà Cố Tích Cửu đang có. Đúng là thời điểm đánh nhau căng như vậy, điều đó đã kích hoạt khí linh trong cơ thể nàng hoạt động hoàn toàn, tốc độ dòng chảy rất nhanh, nàng sử dụng linh lực vào những chiêu sát thủ cũng càng ngày càng thuận tay, càng ngày uy lực càng lớn.

Mắt thấy Tư Thâm càng ngày càng nguy hiểm, Cố Tích Cửu quỳnh lên ở trong lòng, cảm thấy huyết mạch bị chặn bên trong cơ thể bỗng nhiên bùng ra!

Cảm giác kia giống như huyết đạo được khai thông, trên người nàng có ánh sáng màu hồng nhạt loé lên. Không ngờ trong lúc đánh nhau, nàng đã thăng cấp! Linh lực trong cơ thể vọt lên cấp 5!

Nàng vừa mới một đến nỗi thần kinh tê mỏi, đột nhiên lại trở nên nhạy bén. Chân tay mệt đến nỗi gần như không nâng nổi cũng một lần nữa linh hoạt và tràn đầy sức sống.....

Khi bảo kiếm trong tay nàng một lần nữa bỏ vào cổ họng của con rết sát thủ, không ngờ có thể cắt ra được một vết máu nhỏ, mặc dù không đến mức sẽ lấy mạng của nó, nhưng dù sao vẫn khiến nó bị trọng thương!

Con rết sát thủ kêu lên một tiếng chói tai, trở nên cuồng bạo bởi vì đau nhức!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 410: Sống chết cùng nhau (1)

Rết sát thủ sáu mắt trở nên cuồng bạo hơn, gần giống như trong trò chơi khi Boss bị đánh cho tàn phế, mất hết máu sau đó cuồng hóa, công lực của nó tăng lên gấp đôi so với lúc ban đầu! Sự hung bạo cũng tăng lên gấp đôi. Nó điên cuồng công kích về phía Cố Tích Cửu, mang theo cuồng phong khiến cho những cây đại thụ xung quanh cũng bị rụng lên. Toàn bộ chiến trường giống như bị gió bão cấp 12 quét qua, thổi bay tất cả những gì gần đó!

Tư Thâm công tử dựa vào bước chân linh hoạt của mình chạy xung quanh chiến trường, không biết làm thế nào mà mấy con hổ đuôi cán hấn không bỏ đã bị cuốn vào trong chiến trường, bị con lốc trực tiếp cuốn đi, sau đó bị thổi bay.....

Nguy cơ phía bên Tư Thâm công tử tạm thời được giải trừ, nhưng khuôn mặt của hắn đã tái nhợt giống như mặt quỷ, ngồi ở chỗ kia thở gấp, hiển nhiên đã bị độc phát. Nếu như chậm trễ giải độc, chỉ sợ hắn sẽ mất mạng!

Cố Tích Cửu cắn chặt môi tiếp tục chiến đấu với con rết sát thủ. Nàng nhìn giống như đang bị con rết sát thủ ép lùi về phía sau từng bước, nhưng thật ra là nàng đang dụ dỗ đối phương lộ ra sơ hở.....

Vừa rồi con rết sát thủ kia là bị Cố Tích Cửu trong lúc vô ý đâm trúng vị trí nào đó trong miệng nên mới chết. Nói cách khác, điểm yếu của thứ này chính là ở trong miệng.

Vì thế ngay từ lúc bắt đầu đánh nhau với thứ này, kiếm khí của bảo kiếm trong tay Cố Tích Cửu vẫn luôn đánh vào trong miệng của nó.

Thứ này cũng rất thông minh, sẽ không dễ dàng há mồm ra, cho dù ngẫu nhiên bị kiếm khí của Cố Tích Cửu đâm trúng miệng cũng chỉ chảy ra một chút máu mà thôi, không thể chạm vào điểm yếu của nó.....

Vừa rồi trước khi Cố Tích Cửu chưa thăng cấp, bảo kiếm đâm trúng miệng nó không hề lưu lại dấu vết gì, vì thế nó không để ở trong lòng. Sau khi Cố Tích Cửu thăng cấp, mỗi một nhát kiếm bổ trúng đều sẽ lưu lại cho nó một vết máu.....

Sau nửa giờ, miệng của nó đã chảy máu đầm đìa sau khi bị Cố Tích Cửu đâm nhiều nhát...

Con rết sát thủ đau đớn dữ dội, cuối cùng bắt đầu mở miệng hét lên. Cố Tích Cửu thừa cơ đâm một nhát kiếm vào chỗ trống giữa cổ và lỗ mũi.

Đây đúng là điểm yếu của nó, cả người nó bắt đầu run rẩy kịch liệt, cuối cùng cũng ngã xuống bất tỉnh.

Nếu như giết chết một con rết sát thủ trước đó, nàng có rất nhiều thành phần may mắn bên trong. Tuy nhiên, khi giết chết con rết sát thủ thứ hai này, tất cả hoàn toàn đều dựa vào bản lĩnh thật sự của Cố Tích Cửu!

Thương Khung Ngọc vẫn luôn không dám lên tiếng vì sợ ảnh hưởng tới sự phát huy của chủ nhân, cuối cùng kêu lên một tiếng vui mừng: "Tuyệt quá! Chủ nhân, người quá tuyệt! Không ngờ đánh chết cả đôi rết sát thủ! Nghe nói năm đó tông chủ Âm Dương Tông linh lực cấp 7, khi gặp phải chúng cũng suýt nữa bị chúng làm hại, may mắn được Tà thiên sư cứu giúp. Nếu không, hiện tại đã không có Âm Dương Tông!"

"Tiểu Cửu, người quả nhiên rất lợi hại! Không ngờ có thể giết chết chúng. Nội đan của chúng không tệ, là dược liệu quý hiếm....." Giọng nói của Tư Thâm công tử truyền đến.

Cố Tích Cửu bỗng nhiên quay đầu, ánh mắt bắn thẳng đến Tư Thâm công tử.

Có lẽ bởi vì nàng vừa mới chém giết một hời, trong mắt nàng tràn ngập sát khí!

"Người thật là hung dữ!" Tư Thâm công tử dường như rất hoảng sợ, sau khi chỉ trích nàng một câu thì ngã rầm xuống mặt đất.

Cố Tích Cửu: "....."

.....Edit: Emily Ton.....

Thủ lĩnh đã bị giết chết, những con hung thú khác tất nhiên cũng cảm thấy sợ hãi, nhanh chóng chạy trốn.

Nơi này tạm thời an toàn, Cố Tích Cửu mệt đến nỗi hận không thể nằm xuống mặt đất nghỉ ngơi một chút, nhưng nàng không thể, Tư Thâm công tử còn đang nằm nơi đó.

Cũng may, mặc dù hấn trúng độc nhìn qua có vẻ nguy hiểm nhưng không hề khó trị. Đó là độc rắn, Cố Tích Cửu là chuyên gia về độc này. Nàng bài trừ máu độc ở miệng vết thương trên đùi của hấn, sau đó bôi thuốc mỡ chuyên trị độc rắn lên đó. Máu mặt xanh trên khuôn mặt hấn chậm rãi phai nhạt, cuối cùng hấn cũng tỉnh lại.

Nơi hấn bị rắn cắn là đầu gối, thời điểm hấn tỉnh lại, Cố Tích Cửu vừa mới bôi xong thuốc mỡ cho hấn, còn chưa kịp kéo ống quần xuống.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 411: Sống chết cùng nhau (2)

Khi Tư Thâm công tử mở mắt ra thì dường như rất hoảng sợ, đôi chân hơi co lại về phía sau: "Người..... đang làm gì vậy?"

Cố Tích Cửu còn đang nắm cứng chân của hấn, không hề ngẩng đầu lên: "Đừng nhúc nhích! Thoa được cho người, sắp xong rồi."

Nàng cúi đầu xuống, hấn nhìn chăm chăm trên mái tóc đen mềm mại của nàng, ánh mắt mơ hồ có chút phức tạp.

Có lẽ nàng không nhận ra hấn. Hấn chỉ là người xa lạ mà nàng từng gặp mặt hai lần. Tuy nhiên, vừa rồi hấn ôm cánh tay nàng hay quần lý nàng, nàng dường như không hề chống cự, lúc này thậm chí còn lột một ống quần của hấn ra, thoa được cho hấn, không hề cảm thấy khó xử chút nào.....

Trong lòng nàng có phải không có khái niệm nam nữ hay không?

Nếu như đổi thành một nam tử khác quần lý nàng như vậy, có phải nàng cũng không phòng bị như vậy hay không?

Đôi mắt của hấn sắc bén, nhưng lời nói ra lại vừa mềm mại vừa có chút bối rối: "Chúng ta..... nam nữ thụ thụ bất thân."

Cố Tích Cửu thành thạo giúp hấn xử lý xong miệng vết thương, tiện tay kéo ống quần hấn xuống, không chút để ý đáp lại hấn một câu: "Sự tình khẩn cấp, ta không để ý, người để ý làm gì?"

"Sao lại không để ý? Thanh danh nữ tử quan trọng nhất. Ta cảm thấy ta nên chịu trách nhiệm với người." Tư Thâm hiện ngang lẩm liệt nói.

Cố Tích Cửu kéo kéo khoe môi: "Đừng! Nếu chỉ vì xem vết thương trên chân nam nhân, người đó đều phải chịu trách nhiệm với ta, ta đây phải gả chồng cả ngàn lần rồi!"

Tư Thâm sững sờ một lúc: "Người đã nhìn thấy bao nhiêu chân nam nhân?"

"Vô số, đếm không hết, không có một trăm cũng có 80." Cố Tích Cửu vẫn nói với giọng nhẹ nhàng băng quơ như cũ.

Tư Thâm: "....."

Cố Tích Cửu ngồi dậy, quan sát sắc mặt hấn một chút: "Độc gần như đã biến mất, nhưng trên người có lẽ còn có một chút tàn độc, vì thế sắc mặt vẫn chưa hoàn toàn khôi phục lại bình thường. Qua nửa canh giờ nữa được hiệu mới có tác dụng, lúc đó sẽ không sao."

Tư Thâm: "....." Ánh mắt hấn nhìn nàng chăm chăm: "Người thật sự không thêm để ý?"

Cố Tích Cửu nhướn mày, vỗ vỗ vai hấn: "Không có gì phải bận tâm. Yên tâm, ta căn bản không xem người là nam nhân, vì thế không cần lo lắng ta sẽ bắt người chịu trách nhiệm."

Tư Thâm đột nhiên kéo tay nàng lại, Cổ Tích Cửu trực tiếp té ngã vào trong lòng ngực của hắn. Hắn lập tức cúi đầu hôn môi của nàng ——

Môi hắn còn chưa chạm đến môi nàng, chỗ cổ đột nhiên lạnh lẽo, một con dao nhỏ đang nằm ngang ở đó. Giọng nói của Cổ Tích Cửu còn lạnh hơn cả con dao: "Nếu còn lộn xộn lần nữa, ta có thể nhận ra người nhưng dao nhỏ của ta sẽ không nhận ra người!"

Lưỡi dao sắc bén nhẹ nhàng dán lên da thịt hắn, nếu hắn hơi nghiêng về phía trước một chút, chỉ sợ cổ sẽ bị cắt đứt.

Thì ra nàng vẫn có giới hạn, không để người khác lợi dụng mình.

Trong mắt Tư Thâm dường như có ý cười: "Đây là thái độ đối xử với ân nhân cứu mạng của người?"

"Ta có thể trả ân cứu mạng của người, thậm chí có thể mất mạng vì người, nhưng không bao gồm việc người có thể lợi dụng ra. Nếu người vẫn tiếp tục động tay động chân, ta không dám đảm bảo mình sẽ làm ra chuyện gì với người!" Cổ Tích Cửu ăn ngay nói thật.

Tư Thâm hơi chớp chớp mắt, dừng lại một lát rồi mỉm cười, chủ động buông nàng ra, lui về phía sau một chút: "Xin lỗi, mạo phạm." Hắn khôi phục lại là một công tử nhẹ nhàng.

Nữ tử này rất thẳng thắn, dứt khoát sáng khoái. Hắn dường như càng thích nàng hơn.....

Cổ Tích Cửu liếc mắt nhìn hắn một cái, người này đang thử nàng sao?

Nàng không nói chuyện nữa, quay người lại đi xử lý hai con rết sát thủ vừa rồi.

Nội đan của loại rết sát thủ chính là dược liệu cực kỳ quý hiếm, đặc biệt là hai con rết thành tinh này, đoán chừng chúng đã tu luyện trên 500 năm, nội đan của chúng càng thêm hiếm có.

Cổ Tích Cửu cảm thấy bản thân mình lần này cũng xem như có lời.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 412: Sống chết cùng nhau (3)

Nguy hiểm luôn luôn rình rập, xảy ra chỉ trong nháy mắt.

Thậm chí không hề có dấu hiệu nào!

Khi đó Cổ Tích Cửu vừa mới lấy ra hai viên nội đan của con rết sát thủ, trong lúc vô ý đã làm rơi một viên trong đó xuống mặt đất. Ngũ hành của nội đan kia thuộc Hỏa, khi rơi xuống đất thì đột nhiên chột lóe, phát nổ!

Cổ Tích Cửu thực sự hoảng sợ!

Còn chưa chờ nàng nhặt nội đan lên, đất dưới chân bỗng nhiên tách ra. Dưới chân Cổ Tích Cửu trống rỗng, cả người trực tiếp ngã xuống!

Nàng lắp bắp kinh hãi, mặc dù hoảng hốt nhưng không hoảng loạn. Nàng liên tiếp đánh song chưởng ra phía bên ngoài, chỉ cần bắn trúng vách động là có thể khiến mình rơi xuống chậm lại, tiện đà ổn định thân mình rồi sẽ bay lên.

Nhưng sau khi nàng đánh chưởng xong thì trong lòng ớn lạnh. Bốn phương tám hướng nàng đều đánh ra một chưởng, không ngờ không có một chưởng nào đụng tới vách động. Những chưởng lực đó dường như rơi vào trong hư không, hoàn toàn không có chỗ chịu lực.....

Tại sao lại như vậy?!

Cái động bỗng nhiên tách ra này lớn bao nhiêu?

Nàng vừa mới nghĩ như thế, trên đỉnh đầu đã truyền tới một tiếng kêu to: "Ta tới cứu người!"

"Vù", gió mạnh thổi trên đỉnh đầu, hình như có một người cũng đang rơi xuống!

Người nọ rõ ràng tốc độ nhanh hơn nàng, chớp mắt đã đuổi kịp nàng. Cổ Tích Cửu chỉ kịp vội vàng nghiêng đầu, người nọ đã ngã xuống bên cạnh nàng.....

Người này thật ra rất thông minh, trong khi rơi xuống đã ôm lấy eo nàng.....

Hai người giống như hoà làm một rơi xuống phía dưới, Cổ Tích Cửu còn chưa kịp tránh khỏi hấn, cả người đã rơi xuống đấy.....

"Bịch!" Một âm thanh vang lên, hai người lăn trên mặt đất. Lần này, Tư Thâm đã làm tấm đệm thịt một lần, bị Cổ Tích Cửu rơi xuống trên người, kêu lên một tiếng.....

Hấn ôm nàng rất chặt, điều đó tạo ra lực đạo giảm xóc cực lớn, vì thế Cổ Tích Cửu không hề bị thương, hoàn hảo không hao tổn gì, chẳng qua hiện tại ngực nàng đang đúng vào thời điểm phát dục, cực kỳ mẫn cảm. Sự va chạm này cũng khiến ngực của nàng đập vào ngực của hấn. Ngay lập tức một cơn đau kỳ lạ không rõ ràng xuất hiện, khiến nàng hít vào một ngụm khí lạnh. Nàng vốn định sau khi rơi xuống mặt đất sẽ chống hai tay để nhảy dựng lên, nhưng kết quả cánh tay mềm nhũn. Vì thế, nàng lại nằm ở trên người hấn.....

Trong hang động ngẫm vô cùng tối tăm, chỉ có một màu đen thuần túy! Cổ Tích Cửu có thị lực tốt như vậy cũng không nhìn rõ thứ gì.....

Nàng thậm chí thấy không nhìn thấy rõ khuôn mặt Tư Thâm gần trong gang tấc.....

Nàng chỉ có thể cảm thấy hơi thở của hấn có chút nặng nề.

Hấn không đến mức bị thương, đúng không?

Cổ Tích Cửu theo bản năng dò tìm cổ tay của hấn, không ngờ không thể sờ đến tay hấn, ngược lại khẽ chạm ở trên môi hấn.....

Nàng cứng đờ, giọng nói của Tư Thâm vang lên ở dưới người nàng: "Người định..... nằm ở trên người ta bao lâu?"

Giọng nói từ tính giống như xương cốt quý báu đánh vào lẫn nhau, mơ hồ mang theo một chút ý vị.

Cổ Tích Cửu: "....."

Nàng nhảy dựng lên, hai má hơi ửng hồng trong bóng tối, nhưng giọng điệu lại cực kỳ bình tĩnh: "Người nói chuyện lớn như vậy, chắc hấn không bị thương. Sao người lại rơi xuống đây?"

Nàng rõ ràng nhớ rõ, hấn đứng cách mặt đất nứt ra khá xa. Nếu hấn muốn né tránh vẫn rất dễ dàng.

"Nếu đã là đồng bạn, tất nhiên phải đồng cam cộng khổ, sống chết cùng nhau. Ta là nam nhân, có nghĩa vụ bảo vệ nữ nhân. Nếu người rơi xuống, ta khẳng định cũng sẽ nhảy xuống."

Tư Thâm hiện ngang lẩm liệt nói, trong khi nói chuyện hấn cũng đã ngồi dậy, nhưng dường như đụng phải chỗ bị thương nào đó nên rên nhẹ một tiếng.

Cổ Tích Cửu: "....."

Nàng không nhịn được nổi lên hắc tuyến, có chút bối rối.

Mặc dù người này có chút mạo phạm, nhưng vẫn là một nhân vật có trách nhiệm, khiến nàng không đành lòng đá hấn đi.

Nàng luôn cảm giác hấn có chút thần bí. Khi hấn đi theo bên người, nàng giống như một con hổ hung dữ biến thành một con mèo ngoan.....

Khiến thần kinh của nàng căng thẳng một cách không thể hiểu được.

Nàng nhìn nhìn xung quanh: "Đây là đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 413: Sống chết cùng nhau (4)

Tư Thâm thở dài: "Dung Già La không nói với người, ở trong rừng rậm hắc ám, không được tạo ra vụ nổ nào hay sao?"

Cổ Tích Cửu dừng lại một lát, nghi ngờ hỏi: "Nếu xảy ra vụ nổ sẽ như thế nào?"

"Cũng không có gì nghiêm trọng, chỉ giống như ở trên núi tuyết, khi có một tiếng động lớn sẽ khiến tuyết lở. Trong rừng rậm hắc ám, vụ nổ sẽ khiến đất nứt ra, khiến người ngã xuống khe hở!"

Cổ Tích Cửu: "....." Dung Già La quả thật không nói với nàng điều này, nhưng với tính cách của Dung Già La, hấn có lẽ sẽ không giấu nàng chuyện này. Rất có khả năng, hấn cũng không biết."

Nàng bỗng nhiên giống như nhớ tới điều gì, trong lòng trầm xuống!

Trước khi tiến vào rừng rậm hắc ám, Vân Thanh La muốn đưa cho nàng mấy cái phù chú sấm sét, nhưng đã bị Đê Phất Y trực tiếp chặn trở về.

Lúc ấy nàng cảm thấy Đê Phất Y đang cố ý chinh nàng. Bây giờ nghĩ lại, Đê Phất Y thật ra đã may mắn giúp nàng ngăn chặn nó. Nếu không, nàng sớm đã phóng mấy cái phù chú sấm sét đe dọa đám hung thú tới ùn ùn không dứt!

Chẳng lẽ hấn ngăn cản Vân Thanh La là vì muốn tốt cho nàng?

Vân Thanh La rốt cuộc có biết luật lệ này của rừng rậm hắc ám hay không?

Nàng ta đưa phù chú sấm sét cho nàng, có phải vì lòng dạ khó lường? Hay là có lòng muốn làm chuyện xấu?

Cố Tích Cửu nhú mày suy tư.

"Này, tiểu Tích Cửu, hiện tại không phải là lúc xuất thần. Ngươi nên tìm đường nhanh chóng chạy ra ngoài trước." Tư Thẩm ngồi ở nơi đó mở miệng.

Cố Tích Cửu thuận miệng trả lời một câu: "Không phải ngươi nói, ngươi là nam nhân có trách nhiệm hay sao? Chuyện tìm đường không phải nam nhân nên làm hay sao?"

Tư Thẩm thở dài: "Được thôi, tiểu nha đầu, xem như ngươi có lý!" Hấn muốn đứng lên, nhưng bỗng nhiên cả người loạng choạng, gần như sắp ngã. Cố Tích Cửu sớm đã có đề phòng, giờ tay đỡ lấy hấn: "Có chuyện gì vậy?"

Trong khi nói chuyện, nàng đã yên lặng tra xét mạch môn của hấn một chút, ngay lập tức có chút áy náy. Có vẻ như nàng thật sự đã khiến hấn bị thương, hơn nữa còn bị thương không nhẹ!

"Tức ngực, cổ họng hơi ngọt....." Tư Thẩm nói giọng rầu rĩ, ra vẻ kiên cường: "Nhưng không sao, ta chỉ cần nghỉ ngơi một chút là được."

Thân mình cao lớn đỉnh bật của hấn nửa dựa vào trên người Cố Tích Cửu. Cố Tích Cửu trông có vẻ nhỏ nhắn khi ở bên cạnh hấn.

Thân thể hai người tiếp xúc nhau, có thể ngửi được hơi thở của nhau.

Cố Tích Cửu đặt hấn ở một tảng đá màu xanh nhô lên: "Được rồi, ngươi hãy nghỉ ngơi trước." Nàng lại đưa qua một viên dược cho hấn: "Ăn thứ này vào, ngươi sẽ hồi phục nhanh hơn một chút. Chờ ngươi đỡ hơn chúng ta lại đi."

Tư Thẩm "....."

Hấn thở dài: "Tiểu nha đầu, ngươi thật vô tình! Ta cho rằng ngươi sẽ đỡ ta đi."

"Tiểu nha đầu đại nha đầu cái gì, ngươi cũng không lớn hơn ta bao nhiêu!" Cố Tích Cửu rút cuộc mở miệng sửa đúng hấn.

Tư Thẩm này nhìn qua chỉ khoảng mười bảy mười tám tuổi, trên khuôn mặt tuấn tú mang theo một chút trẻ con. Rõ ràng hấn vẫn là một hài tử, vậy mà cứ mở miệng ra liền gọi nàng là tiểu nha đầu!

"Vậy ngươi muốn ta gọi ngươi thế nào?"

"Gọi thẳng tên của ta là được."

"Không được! Gọi cả tên lẫn họ thì quá xa cách."

"Vậy ngươi gọi ta là Tích Cửu?" Cố Tích Cửu nhường một bước.

Tư Thẩm lại lắc đầu: "Những người khác cũng gọi ngươi như vậy, ta không thích giống như người khác!"

Gia hỏa này cầu kỳ vậy sao?

Cố Tích Cửu nói không nên lời, không muốn tranh cãi với hấn về chuyện này: "Vậy tùy ngươi thích gọi gì thì gọi."

"Tiểu Tích Cửu?"

Cố Tích Cửu run lên.

"Tiểu Cửu Cửu?"

Cố Tích Cửu lại run lên! Cuối cùng không nhịn được nói: "Ta từng có một nữ danh gọi là A Sanh, ngươi có thể gọi ta tên này."

"A Sanh..... Sanh Sanh, Sanh bảo bối....." Tư Thẩm bắt đầu tự động kéo dài..

Cố Tích Cửu có một loại xúc động muốn đá hấn một chân!

"Gọi ta là A Sanh, hoặc gọi tên của ta. Nếu còn thêm sửa lung tung, ta sẽ đá bay ngươi!" Cố Tích Cửu hung tợn uy hiếp hấn.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 414: Ngươi sẽ không bỏ rơi ta? (1)

"Được thôi, vậy thì A Sanh."

Hấn đưa tay ra với nàng: "Đỡ ta lên, cùng nhau đi tìm đường?"

Cố Tích Cửu dùng câu mà hấn đã từng nói với mình: "Nam nữ thụ thụ bất thân."

Tư Thâm "....."

Hấn buồn rầu nói: "Nếu ta cần nghỉ lâu hơn thì làm sao bây giờ?"

"Vậy thì chờ thêm một lúc." Cố Tích Cửu thuận miệng trả lời.

Vì thế Tư Thâm không còn lời nào để nói.

Trong khi nói chuyện, Cố Tích Cửu đã sờ soạng tra xét xung quanh một vòng, trong lòng trầm xuống!

Xung quanh không có biên giới, ngoại trừ mặt đất dưới chân, bốn phía đều trống rỗng, căn bản không có vách đất vách đá cản trở.....

Nàng và hấn giống như hai con kiến nhỏ rơi xuống một thung lũng bao la, căn bản không có đường biên.

Nàng lại ngẩng đầu nhìn về phía trước, không thể nhìn thấy gì ngoài bóng tối.

Trong lòng nàng yên lặng tính toán độ sâu rơi xuống. Một lát sau, nàng thở dài. Nàng và hấn có lẽ đã xuống phía dưới 100 mét!

Không thể bò lên, chỉ có thể đợi lát nữa thuận di một chút xem sao.

Tư Thâm dường như nhận ra ý định của nàng, đột nhiên nhấc tay lên kéo lấy góc áo nàng: "Ngươi sẽ không bỏ rơi ta, đúng không?"

Cố Tích Cửu lắc đầu: "Sẽ không, đợi lát nữa ta thuận di lên trước xem sao. Nếu thành công, ta sẽ quay lại đưa ngươi lên."

"Không được!" Tư Thâm kéo góc áo của nàng không bỏ: "Lỡ may ngươi lên đó rồi không tìm được đường quay lại thì sao?"

"Yên tâm, ta tính toán khoảng cách cực chuẩn, không sai chút nào. Khi ta quay lại sẽ vẫn rơi đúng chỗ này, ngay bên cạnh ngươi."

Tư Thâm vẫn không yên tâm: "Vậy ngươi mang theo ta đi cùng đi." Hấn cố gắng đứng dậy.

Cố Tích Cửu giơ tay đè bờ vai hấn lại: "Không được, hiện tại huyết khí của ngươi lưu động rất nhanh, không nên vận động. Ngươi vẫn nên ngoan ngoãn đã tọa nửa canh giờ nữa."

"Nếu ở đây có quái thú xuất hiện thì sao? Ta cảm thấy ngươi ở bên cạnh sẽ yên tâm hơn một chút."

Tư Thâm giống như một hài tử bám người, trăm phương nghìn kế đều không muốn Cố Tích Cửu rời đi.

Cố Tích Cửu mềm lòng: "Ngươi đang sợ hay sao?"

Tư Thâm nín thở, gật đầu, một đôi mắt âm thầm loé sáng trong đêm: "Đúng vậy, ta sợ. Sợ ngươi cứ như vậy vứt bỏ ta....."

Ồ, hấn nói chuyện giống như một hài tử lạc đường.

Cố Tích Cửu vừa bực mình vừa buồn cười, đồng thời cũng mềm lòng hơn, không nhịn được vỗ vỗ bờ vai hấn: "Yên tâm, ta chưa bao giờ vứt bỏ đồng bạn."

Nàng không nói lời vô nghĩa với hấn nữa, thân hình chợt lóe, biến mất tại chỗ, trực tiếp thuận di rồi đi.

Nha đầu này!

Tư Thâm chớp chớp mắt, chậm rãi đứng lên. Hấn khoanh tay đứng dậy, tư thái thanh tao lịch lãm. Một lát sau, hấn giơ tay khẽ vuốt xuống bả vai vừa rồi bị Cổ Tích Cửu vỗ lên....

Tiểu nha đầu này thật sự thích ăn mềm không thích ăn cứng. Nàng thích thế này sao?

Ồ, có một mặt yêu thích của nàng là được rồi!

Hấn đứng đó một lúc lâu rồi lại ngồi xuống, khoanh chân ngồi ở chỗ kia điều tức.

Lần này hấn đã bỏ cả vốn lẫn gốc, tự mình phong ấn hầu hết các bộ phận linh lực. Linh lực trên người có thể dùng không bằng 1% ngày thường, không khác nhau lắm với linh lực hiện tại của Cổ Tích Cửu.

Dùng linh lực như thế thật sự cực kỳ nguy hiểm. Đã lâu lắm, hấn không ném loại tư vị ăn bữa hôm nay lo bữa ngày mai thế này. Hấn ăn đau khổ một chút, nhưng có tiểu nha đầu này ở bên cạnh, hấn cảm thấy ngày tháng thế này dù dài hơn một chút cũng không sao.

Hấn ngồi một lát, sau đó đột nhiên đứng dậy. Tiểu nha đầu kia rời đi đã đủ lâu, vì sau vẫn chưa quay lại?

Hấn tiếp tục đợi một lát nữa, vẫn không thấy Cổ Tích Cửu trở về, trong lòng hấn trầm xuống!

Tiểu nha đầu nhìn như lạnh nhạt, nhưng rất chân tình. Một khi nàng đã nhận làm đồng bạn, nàng nhất định sẽ không dễ dàng vứt bỏ. Hiện tại nàng vẫn chưa trở lại, chỉ sợ đã xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 415: Người sẽ không bỏ rơi ta? (2)

Hấn ngẩng đầu nhìn nhìn bốn phía, đột nhiên giống như nhận ra điều gì, một đôi con ngươi nhú lại!

Ngón tay hấn véo thành pháp quyết ở trong lòng bàn tay, một lát sau bắn ra phía ngoài, một luồng ánh sáng đầy màu sắc nhẹ nhàng phát ra từ đầu ngón tay của hấn, bắn thẳng về nơi xa.....

Nơi xa vốn là một mảnh đen tối, giờ phút này được chiếu sáng rực rỡ.

Tư Thâm khẽ biến sắc mặt, đây là ——

Hén độc kính!

Dưới biển sâu thường có hén lui tới, bên trong vỏ hén có chứa ảo ảnh. Khi vỏ hén khép mở, ánh sáng trong tinh thể ảo ảnh sẽ chiếu xạ ra một khung cảnh trắng lệt.....

Bên trong núi sâu cũng có một loại hén ảo ảnh, nó không đẹp như ngọc trai, nhưng khi vỏ hén khép mở sẽ có sương mù màu đen phát ra, khiến người mắc kẹt trong đó, rơi vào trong ảo cảnh. Chẳng qua ảo cảnh bên trong đó không phải là cảnh đẹp, mà là một cơn ác mộng giống như cảnh thật. Một khi người bị lạc vào trong ảo cảnh đó, hén ảo ảnh sẽ bắt đầu ăn thịt người.....

.....Edit: Emily Ton.....

Sự tính toán của Cổ Tích Cửu rất nhanh đã bị thất bại.

Nàng thuận đi về phía trước khoảng chừng 120m. Khi nàng hiện thân, xung quanh vẫn là một mảnh đen kịt, hơn nữa chân nàng cũng không có chỗ để dẫm lên, vì thế lại rơi thẳng xuống!

Lần này nàng đã có tư tưởng chuẩn bị, lập tức dùng thuật thuận đi để di chuyển xuống phía dưới.....

Nàng tính toán rất chuẩn, theo đạo lý thì nàng thuận đi qua lại như thế, chắc chắn sẽ vẫn dừng lại chỗ cũ mới đứng.

Nhưng không ngờ sau khi nàng rơi xuống mặt đất, nàng lại không tìm thấy Tư Thâm vừa rồi còn đang ngồi đã tọa ở đây!

Nàng hoảng hốt trong lòng, xoay quanh một vòng tìm kiếm, nhưng vẫn không tìm thấy một góc áo của hấn.

Kỳ lạ, nàng vừa mới rời đi chưa quá nửa phút, sao hắn có thể sẽ biến mất như vậy?!

Hay là hắn đã bị mãnh thú ở đây ngậm đi mất rồi?!

Nàng dứt khoát hét lên vài lần, nhưng không có hồi âm. Trong không gian rộng lớn chỉ có một mình nàng mà thôi.

Xung quanh yên tĩnh đến nỗi nàng có thể nghe được tiếng hô hấp của mình.

Sự yên tĩnh này là tuyệt đối yên lặng, giống như chỉ có một mình nàng trong vũ trụ bao la.....

Nơi này thật sự đen kịt, vừa rồi Cổ Tích Cửu đốt sáng môi lửa lên cũng chỉ có thể nhìn thấy khoảng cách nửa mét xung quanh.

Nàng không mang theo nhiều môi lửa trên người, lúc đầu nàng không muốn lãng phí, nhưng hiện tại nàng không thể bận tâm nhiều như thế.

Nàng giờ môi lửa nhanh chóng tìm một vòng lớn ở xung quanh lần nữa, nhưng vẫn không tìm thấy bóng dáng Tư Thâm.

Đương nhiên, nàng cũng không tìm thấy bốn phía có vách núi hay thứ gì đó.

Đây rốt cuộc là nơi quỷ quái nào vậy?!

Cổ Tích Cửu cố nén tức giận trong lòng, bắt đầu hỏi Thương Khung Ngọc.

Nhưng nó dường như đã ngủ say, không có bất kỳ phản ứng nào.

Hỗn đản này, thời điểm quan trọng lại bị hỏng dây xích!

Đúng lúc này môi lửa đã tắt, bốn phía lại là một mảnh đen kịt.

Đột nhiên, nàng dường như nhận thấy được gì đó, dưới chân dừng lại một chút, trái tim đập mạnh.

Phía sau nàng có cái gì đó! Thứ gì đó rất lớn và rất hung dữ!

"Hô!" Phía sau có tiếng gió đập mạnh!

Cổ Tích Cửu xoay tròn người lại, lập tức lao xa ba bước!

"Bang!" Phía sau truyền đến một tiếng vang lớn, giống như có hai cánh cửa lớn đột nhiên đóng lại!

Cổ Tích Cửu không kịp quay đầu, tiếp tục tiến về phía trước mấy bước, lúc này mới xoay người lại. Nàng còn chưa nhìn rõ đối phương là thứ gì, một bóng đen giống như căn phòng nhỏ đã lao về phía nàng.....

Cổ Tích Cửu vội vàng nghênh chiến.

Thứ kia không nhỏ, thân pháp cũng không linh hoạt lắm. Cổ Tích Cửu đâm kiếm vào trên người nó rất nhiều lần, nhưng chỉ phát ra âm thanh đang đang đang, giống như đang gõ chuông.....

Đây rốt cuộc là thứ gì?!

Bởi vì ánh sáng quá yếu, Cổ Tích Cửu đấu với nó khoảng thời gian một chén trà nhỏ, nàng vẫn không thể nhìn rõ nó. Nàng thậm chí không thể nhìn ra được, thứ này rốt cuộc có mắt hay không.....

Sau khi đánh nhau một lúc, Cổ Tích Cửu cuối cùng cũng đoán ra được, thứ này là gì —— một con hến khổng lồ!

~~~~Hết chương 415~~~~

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 416: Người sẽ không bỏ rơi ta? (3)

(Note: Ad nhầm hên ngao ngẫu ở mấy chương trước, mấy chương sau ad sửa hên thành ngao....^_^)

Cổ Tích Cửu đã từng thấy rất nhiều ngao, nhưng từ trước tới nay chưa từng nhìn thấy một con lớn như vậy!

Hai cái vỏ ngao giống như hai cánh cửa sắt lớn sắc nhọn, thời điểm đột nhiên hợp lại với nhau có thể cắt đứt tất cả mọi thứ!

Trong tay Cố Tích Cửu là thanh bảo kiếm Dung Già La đã đưa cho nàng, lưỡi kiếm nổi danh là thần binh sắc bén, đã từng giết con rết sát thủ, đâm vào vảy cứng của nó nhưng không hề sứt mẻ chút nào. Không ngờ lần này trong lúc vô ý nàng chém một kiếm vào trên khe hở của vỏ ngao, bị nó kẹp lại một cái, thanh kiếm giống như đậu hủ, trực tiếp bị cắt nát.....

May mắn Cố Tích Cửu rút tay nhanh, nếu không ngay cả cánh tay nàng cũng bị cắt đứt!

Cố Tích Cửu mang theo không ít binh khí trên người. Sau khi thanh bảo kiếm bị hủy, nàng lập tức rút ra một thanh kiếm vàng khác từ trong túi trữ vật.....

Thật ra hành động của con ngao này không nhanh lắm, nếu Cố Tích Cửu thuận di rồi đi thì thực sự có thể chạy thoát, nhưng lúc này nàng giống như trở nên ngoan ngoãn, kiên quyết chiến đấu với nó!

Có lẽ nó đã nuốt Tư Thẩm cũng nên!

Vì thế, bất luận chết sống nàng phải nghĩ cách giết chết con ngao lớn này, bỏ vỏ của nó ra nhìn xem một cái, có người ở bên trong đó hay không.

Bất luận thế nào, nàng sẽ không vứt bỏ đồng bạn!

Con ngao lớn tu tập chính là thuật pháp hệ Thủy, thuật đóng băng, thuật đun sôi, sử dụng rất lưu loát. Nếu không phải Cố Tích Cửu có thuật thuận di trốn nhanh, chỉ sợ đã bị nó đông thành tượng băng hoặc bong rơi một lớp da.

Đánh nhau khoảng chừng một canh giờ, cả Cố Tích Cửu và con ngao đều đã kiệt sức!

Tốc độ vỏ ngao khép mở chậm lại đáng kể.

Cố Tích Cửu cũng cuối cùng cũng nắm giữ được một chút phương pháp đánh nhau của nó, kiếm trong tay thường xuyên đâm liên tiếp vào chỗ giáp nhau giữa hai vỏ ngao.....

Cuối cùng một kiếm của nàng không biết đã chém trúng điểm yếu nào đó của con ngao, vỏ ngao bỗng nhiên mở rộng. Cố Tích Cửu đang muốn nhân cơ hội đâm vào trong thịt mềm của nó, nhưng không ngờ trong vỏ của nó bỗng nhiên phun ra một làn sương mù đen như mực. Cố Tích Cửu không kịp trốn tránh, bị lớp sương đen bao phủ.....

Trước mắt nàng là một mảnh đen kịt, nàng lo sợ trong sương đen có độc nên vội vàng nín thở, đồng thời cả người nhanh chóng lùi ra phía sau mấy bước. Khi nàng có thể miễn cưỡng nhìn thấy rõ môi trường xung quanh, nàng phát hiện ra con ngao lớn đã biến mất, và xung quanh vốn đen kịt dần dần có chút ánh sáng tiến vào.

Nàng phát hiện ra mình đang đứng ở trên một cái bục hình cây nấm, bất cứ lúc nào cũng có thể bị lật úp, bốn phía mây mù lượn lờ, phía xa cách vài chục trượng là một cái bục hình nấm khác, những cái bục hình nấm khác nằm rải rác bốn phía xung quanh nàng, giống như sao chi chít trên trời.

Ở giữa những cái bục còn có sương mù màu xám, trong sương mù mờ hồ có tiếng thú rống truyền đến.

Mặc dù tiếng thú gầm rất thấp nhưng vẫn khiến người khiếp sợ, giống như tiếng nghiền răng của mãnh thú khổng lồ ở trong trong bóng tối.....

Đây rốt cuộc là đâu?

Ở một nơi quỷ dị như vậy thật ra Cố Tích Cửu cũng rất sợ, nhưng nàng lại không có thời gian để sợ. Nàng biết, ở nơi như thế này sẽ không có người nào tới cứu nàng, nàng chỉ có thể dựa vào chính mình.

Nàng bắt đầu đánh giá bốn phía một chút, sau đó tìm kiếm con ngao kia. Nàng vẫn muốn mở bụng ngao tìm người.....

Nàng nắm chặt kiếm trong tay, đang định thuận di tới cái bục khác xem sao. Đột nhiên một con gió thổi qua đầu nàng, một người từ trên trời rơi xuống, trực tiếp dừng ở trước mặt Cố Tích Cửu: "Tích Cửu!"

Cố Tích Cửu lui về phía sau một bước, cả người cứng đờ!

Người nọ một thân quần áo trắng như tuyết, dung mạo tuấn nhã thoát tục, đôi mắt bình tĩnh dịu dàng nhìn nàng, đúng là Long Tư Dạ!

Hắn vươn tay về phía nàng: "Tích Cửu, ta tới cứu nàng! Chúng ta đừng ở đây lâu. Hãy theo ta đi!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 417: Người sẽ không bỏ rơi ta? (4)

Cố Tích Cửu nhìn chăm chăm vào tay hắn. Thái độ của hắn không khác gì Long Tích ở thời hiện đại, thậm chí tình cảnh xuất hiện cũng có rất nhiều chỗ trùng hợp. Ở thời hiện đại, rất nhiều lần nàng lâm vào nguy hiểm, hắn giống một vương tử từ trên trời rơi xuống, bảo vệ ở bên người nàng.....

Khi đó hắn cũng vươn tay về phía nàng, và nàng đều không chút do dự đặt tay mình ở trong lòng bàn tay hắn, cùng hắn sóng vai xông ra.....

Hiện tại hắn lại vươn tay về phía nàng. Nhưng trong lòng nàng nhảy dựng, không vươn tay ra nắm lấy tay hắn giống như trong quá khứ, ngược lại lùi về phía sau từng bước một.

"Long Tư Dạ, sao ngươi lại tới đây?"

"Tích Cửu, đây không phải là nơi thích hợp để nói chuyện, nàng đi cùng ta trước đi!" Long Tư Dạ lại tiến về phía trước một bước.

Thái độ của hắn vẫn giống như ngày thường, nhưng Cố Tích Cửu lại có cảm giác có chỗ nào đó không đúng: "Đây rốt cuộc là đâu?"

"Đây vẫn là rừng rậm hắc ám, nàng ngã xuống dưới hầm ngầm. Ở đây có rất nhiều hung thú, chúng ta vẫn nên lên trước đi."

Long Tư Dạ lặng yên bước tới gần nàng: "Tích Cửu, ta mang nàng lên!"

Ở kiếp trước, người mà Cố Tích Cửu luôn không thể cự tuyệt chính là Long Tích, gần như hắn nói gì nàng đều sẽ làm theo. Nghe theo lời hắn dường như đã biến thành thói quen của nàng.

Bàn tay của hắn nhìn qua vẫn ấm áp khô ráo giống như trước kia, khiến nàng không nhận được muốn tin tưởng hắn.....

Ánh mắt hắn dịu dàng, đầu ngón tay sắp động tới lòng bàn tay của nàng. Nhưng Cố Tích Cửu bỗng nhiên giơ tay chém xuống!

Cố gắng chém đứt bàn tay của hắn!

Long Tư Dạ đột nhiên lùi về phía sau một bước, lưỡi kiếm xẹt qua bàn tay hắn!

"Tích Cửu!" Hắn kêu lên một tiếng, không thể tin nhìn nàng: "Có chuyện gì với nàng vậy?"

Ánh mắt Cố Tích Cửu sắc như lưỡi dao nhìn hắn: "Ngươi không phải là Long Tư Dạ!"

A?

Long Tư Dạ nhíu mày: "Tích Cửu, nàng choáng váng hay sao? Nếu ta không phải thì ta là ai?"

Cố Tích Cửu mím chặt môi: "Ta không biết ngươi là yêu nghiệt phương nào. Tóm lại, ngươi không phải là hắn!"

Long Tư Dạ ngẩn ra, ngay sau đó mỉm cười, dịu dàng nói: "Tích Cửu, ta nghĩ nàng sợ quá nên bị choáng váng. Ta ngàn dặm xa xôi tới đây cứu nàng, nàng lại cho ta một kiếm....."

Hắn bước lên phía trước một bước: "Không phải ta là người mà nàng tin tưởng nhất hay sao? Vì sao lại đột nhiên nghi ngờ ta?"

Cố Tích Cửu chìa mũi kiếm về phía hắn, lạnh lùng mở miệng: "Ngươi có thể tiếp tục diễn kịch!"

"Tư Dạ, nàng căn bản không tin chàng, chàng hà tất phải tới đây cứu nàng?" Một giọng nữ vang lên, một vị nữ tử nhanh nhẹn xuất hiện bên cạnh Long Tư Dạ.

Cố Tích Cửu hơi nheo mắt lại, dung mạo nàng kia giống nàng kiếp trước như đúc, dáng người yếu điệu phong lưu, thần thái mang theo kiêu ngạo lạnh lùng.

Diệp Hồng Phong!

Nàng ta là Diệp Hồng Phong!

Cố Tích Cửu chỉ từng gặp Diệp Hồng Phong một lần, nhưng nó đã để lại ấn tượng khắc sâu vào trong lòng nàng!

Khi đó Long Tích lừa nàng uống chén trà mê dược kia xong, ngay khi dược tính vừa phát tác, Diệp Hồng Phong đã đi ra từ một căn phòng phía trong. Lúc ấy, tư thái của Diệp Hồng Phong chính là tư thái này.

Thậm chí tư thế vừa mới xuất hiện đã ôm lấy cánh tay Long Tích cũng không thay đổi, chứa đầy tư vị chiếm hữu, nhìn Tích Cửu giống như nhìn hàng hoá.....

Cố Tích Cửu mím chặt môi, ngón tay nắm lấy chuôi kiếm.

Có lẽ mỹ nhân trong quan tài bằng của Long Tư Dạ, thật sự là chuẩn bị cho Diệp Hồng Phong. Hiện tại hắn cuối cùng cũng tìm được cách khiến Diệp Hồng Phong sống lại. Có lẽ hắn không cần dùng tới Huyền hành thảo nữa, đúng không? Vậy hắn còn tới tìm Cổ Tích Cửu nàng làm gì?

Đường như đọc hiểu được sự nghi ngờ trong lòng Cổ Tích Cửu, nàng kia hơi mỉm cười: "Cổ Tích Cửu, có phải ngươi tò mò về Long Tích ca ca hay không? Không, hiện tại là Tư Dạ ca ca. Có phải ngươi đang tò mò vì sao chàng lại tới tìm ngươi hay không?"

Cổ Tích Cửu không đáp lại nàng ta.

Nàng kia dựa đầu vào trên người Long Tư Dạ, cười duyên giống như kiếp trước.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 418: Tâm ma (1)

Nàng kia dựa đầu vào trên người Long Tư Dạ, cười duyên giống như kiếp trước: "Bởi vì Tư Dạ bắt bình cho ta. Trên đời này chỉ có một người có dung mạo này là Diệp Hồng Phong ta, hiện tại lại có thêm người. Chàng tới đây giúp ta giết người. Nói thật, khi nhìn thấy người, ta thực sự cảm thấy không thoải mái. Người là một người nhân bản, căn bản không nên sống ở trên đời này!"

Cổ Tích Cửu nhìn về phía Long Tư Dạ, sắc mặt Long Tư Dạ đen tối không rõ, lòng bàn tay hắn chậm rãi hiện ra một thanh bảo kiếm: "Tích Cửu, xin lỗi!"

Kiểm quang như lụa, chém ngang về phía nàng!

Cổ Tích Cửu thật sự không thể nói ra được tư vị trong lòng mình lúc này là gì.

Nàng mệt, nàng đã thật sự mệt! Mệt đến nỗi muốn nằm rạp xuống mặt đất nghỉ ngơi một chút, nhưng có nhiều chuyện rối rắm như vậy tới tìm nàng phiền toái!

Nàng không nhiều lời vô nghĩa. Nàng và Long Tư Dạ vốn không còn gì để nói, trực tiếp đấu võ với hắn!

Một lần nữa, một trận gió nổi mây bay hoành hành...

Công phu của nàng cơ bản đều do hắn dạy. Nếu là trước kia, nàng sẽ không phải là đối thủ của hắn.

Nhưng, trong thế giới này, công phu của nàng đến từ cuốn sách tìm được ở trong sơn động, có lẽ là để tôn truyền lại cho nàng. Hiện tại chiến đấu với Long Tư Dạ, nàng có thể tạm thời ngang tay với hắn.

Diệp Hồng Phong khoanh tay đứng xem chiến ở nơi đó, một lát sau nàng ta kêu lên: "Tư Dạ, cấp bậc linh lực của chàng rõ ràng cao hơn nàng rất nhiều, hãy nhanh chóng bắt lấy nàng. Lúc này chàng đang thủ hạ lưu tình với nàng hay sao?"

Sau khi Diệp Hồng Phong nói ra những lời này, động tác của Long Tư Dạ đột nhiên nhanh hơn! Linh lực quanh thân mãnh liệt như hữu hình có chất, điên cuồng ép về phía Cổ Tích Cửu!

Mặc dù ở thế giới này, Cổ Tích Cửu đã sáng tạo ra rất nhiều huyền thoại về yếu thắng mạnh, nhưng khi linh lực thua kém quá xa so với đối phương, nàng sẽ sụp đổ. Linh lực của Long Tư Dạ đã đạt tới cấp 9, một khi hắn bắt đầu nghiêm túc, nàng sẽ không có cơ hội nào cả.

Đừng nói linh lực của Cổ Tích Cửu mới đạt tới cấp 5, cho dù là linh lực đạt tới cấp 6,5 của Vân Thanh La, một khi đối đầu với hắn, hắn có thể sử dụng uy áp trực tiếp ép nàng quỳ xuống! Căn bản không thể động thủ.

Cổ Tích Cửu tất nhiên cũng cảm ứng được uy áp cường đại trên người đối phương. Máu nàng sôi sục vì giận dữ!

Nhưng cả người nàng vẫn đứng thẳng như kiếm, căn bản không hề sợ hãi, động tác vẫn như nước chảy mây trôi, khiến đôi mắt của Long Tư Dạ càng thêm thâm sâu.

"Tích Cửu, tính của nàng vẫn luôn quật cường như thế. Nếu nàng ngoan ngoãn nhận lấy cái chết, niệm tình chúng ta đã có, ta sẽ giữ cho nàng toàn thân."

Cổ Tích Cửu vốn là người cực kỳ bình tĩnh, lúc này máu nóng lại chạy thẳng lên đỉnh đầu, căn bản không chịu không chế. Ngón tay nàng run rẩy, hơi mất tập trung, kiếm trong tay lập tức bị tước, bay lên giữa không trung!

"Tích Cửu, nhớ kỹ, kiếp sau đừng tiếp tục đầu thai, trực tiếp hồn phi phách tán đi." Kiếm quang của Long Tư Dạ giống như rắn độc, vung thẳng về phía cổ của Cổ Tích Cửu!

Chỉ cần chém xuống, đầu nàng sẽ lìa khỏi cổ, nàng sẽ không còn sống trên thế giới này nữa.

Cố Tích Cửu muốn tránh, nhưng đã quá muộn, khoảnh khắc bị ai trong lòng nảy lên, thì ra hai đời của mình đều thua ở trên tay hắn...

Đột nhiên, một tiếng sáo vang lên, không biết từ chỗ nào truyền đến. Ngay khoảnh khắc tiếng sáo vang lên, Long Tư Dạ lập tức cứng đờ, ngây người một lát. Cố Tích Cửu thừa cơ né tránh, cả người lao mình ra xa mấy trượng.

Trái tim nàng nhảy loạn, không biết là vì tìm được đường sống trong chỗ chết, hay là bởi vì lý do khác. Ánh mắt nàng nhìn về phía phát ra tiếng sáo, lập tức nhìn thấy một người bay tới.

Áo tím nhẹ nhàng tung bay, tóc đen trôi nhẹ như thác, đôi mắt như nước mùa thu, môi như hoa anh đào sau mưa. Khí độ ưu nhã lười nhác, đúng là Đế Phát Y đã tới.

Khi hắn tới gần, lập tức giấu Cố Tích Cửu phía sau, còn không quên dặn dò một câu: "Bảo bối, nàng đã mệt rồi. Hãy để ta xử lý!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 419: Tâm ma (2)

Cố Tích Cửu cảm thấy âm áp trong lòng, nhìn bóng dáng cao lớn che ở trước mặt, nàng liền cảm thấy an tâm.

Nàng biết công phu của Đế Phát Y cao hơn Long Tư Dạ, có hắn ở đây nàng sẽ an toàn.

Cả người nàng vốn rất căng thẳng, cho dù mệt mỏi cũng không dám buông lỏng chút nào. Nhưng sau khi nhìn thấy người này, nàng thở phào nhẹ nhõm một hơi, lúc này mới cảm thấy tay chân đều mệt đến nỗi gần như bị chuột rút.....

Đế Phát Y không phải sắc giống như bình thường, hân vận ống tay áo về phía sau một cái, trên mặt đất trống rỗng đột nhiên hiện ra một cái đệm: "Mệt mỏi thì nghỉ ngơi một chút, nữ hài tử không cần phải cật lực như thế."

Trong lòng Cố Tích Cửu vừa ấm vừa đau, nàng không nói lời nào ngồi xuống tấm đệm. Nhìn Đế Phát Y đánh nhau với Long Tư Dạ.

Đế Phát Y trước khi động thủ còn nói mấy câu: "Long Tư Dạ, ngươi muốn tự mình giết nàng, hay là để bản tọa giúp ngươi?"

Ngón tay Đế Phát Y chỉ về phía Diệp Hồng Phong.

Cố Tích Cửu: "....."

Trong lòng nàng nhảy dựng, sự âm áp vừa mới nổi lên trong trái tim nàng, giống như bị rót vào một gáo nước lạnh. Giọng điệu này của Đế Phát Y thật ra là đang ghen, đúng không?

Long Tư Dạ tất nhiên sẽ không để Đế Phát Y giết người trong lòng mà hắn thật vất vả mới cứu sống lại, bảo vệ Diệp Hồng Phong ở sau người. Hai người nói qua nói lại vài câu, cuối cùng ngôn ngữ bất đồng, bắt đầu động thủ.

Cố Tích Cửu nhìn hai người kia đánh nhau khiến cho gió mây biến sắc. Khi nàng chìm vào trong trận chiến, Diệp Hồng Phong phía sau đã lặng yên không một tiếng động tiến tới gần nàng. Nàng ta rút bảo kiếm ra, đâm một kiếm về phía Cố Tích Cửu!

Cố Tích Cửu dường như bị cuốn vào trận đấu, căn bản không chú ý động tĩnh phía sau.

Mất thấy bảo kiếm sắp đâm vào giữa lưng nàng, nàng ra tay mà không cần quay đầu lại. Một tay nàng cầm lấy mũi kiếm mà Diệp Hồng Phong đâm tới, thuận thế đoạt lấy bảo kiếm dễ như trở bàn tay.

Cố Tích Cửu vung tay ném nó lên, sau đó gơ tay cầm lấy chuôi kiếm, đâm thẳng về phía sau ——

Một loạt động tác này của nàng cực kỳ trôi chảy, dữ dội như gió, không hề có chút lưu tình!

"Hồng Phong!" Giữa không trung, Long Tư Dạ liếc mắt hất kiếm của Đế Phát Y, không màng sinh tử lao thẳng về phía Cố Tích Cửu!

Người chưa tới, nhưng chưởng phong tới trước!

Cố Tích Cửu bị chưởng lực giống như con lốc của hắn đẩy bay ra xa...

"Bịch" một tiếng, nàng ngã xuống mặt đất. Nàng đau đớn đến nỗi sao Kim bắn ra trước mắt, không thể nhìn rõ bất cứ thứ gì, lỗ tai cũng vang lên từng tiếng ong ong, cũng không thể nghe thấy gì.

Một lát sau, sao Kim trước mắt tan đi, nhưng giữa sân hai người Long Tư Dạ và Diệp Hồng Phong đều đã biến mất, nàng chỉ nhìn thấy trước mắt có thêm một bàn tay. Nàng theo ống tay áo màu tím nhìn về phía trước, chỉ thấy khuôn mặt Đế Phát Y tuấn mỹ vô song đang cười. Hắn nhìn nàng dịu dàng nói: "Tới, ta đỡ nàng lên."

Bàn tay mịn màng như ngọc trước mắt, khác với bàn tay như trúc thon dài với khớp xương rõ ràng của Long Tư Dạ. Tay hắn giống như được điều khắc từ ngọc tuyệt phẩm, hình dáng bàn tay cực kỳ hoàn mỹ, khiến người rất muốn chạm vào.

Đôi tay này có thể hô mưa gọi gió khuấy trời, đương nhiên, nó cũng có thể trở thành chỗ dựa kiên cố nhất cho người.

Cố Tích Cửu cuối cùng cũng đặt tay nhỏ của mình vào trong tay hắn: "Vậy hai người kia....."

Một từ cuối cùng "Đầu" còn chưa nói ra, cổ tay nàng đột nhiên đau nhức. Bàn tay Đế Phát Y giống như gọng kìm, gần như muốn bóp nát xương cốt của nàng!

Cố Tích Cửu sắc mặt đại biến, lập tức gãy giữa, nhưng không thể thoát ra, giống như hắn không đơn giản là đang nắm lấy cổ tay nàng, mà là đang nắm lấy linh hồn của nàng.....

Đế Phát Y nhìn nàng gãy giữa kịch liệt, khóe môi chậm rãi nở nụ cười. Nụ cười kia phảng phất tràn ngập quỷ khí âm trầm, khiến người ớn lạnh thấu xương!

"Người không phải là Đế Phát Y!" Cố Tích Cửu dường như cuối cùng cũng hiểu. Mặc dù Đế Phát Y rất xấu, nhưng hắn chưa bao giờ cười giống như người đau răng như thế.

Đế Phát Y càng cười lớn hơn: "Thì ra trong tiềm thức của ngươi, người ngươi tin tưởng nhất là Đế Phát Y."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 420: Tâm ma (3)

Trong lòng Cố Tích Cửu nhảy dựng, nàng còn chưa kịp nói gì, dung mạo Đế Phát Y trước mặt đột nhiên biến mất, không ngờ biến thành một đồng thịt màu đỏ, hình dạng rất là quái lạ, có chút giống..... có chút giống như là thịt ngao bị lột ra khỏi vỏ!

Có chân riu, có xúc tu, và đang bao bọc lấy bàn tay của Cố Tích Cửu chính là chân riu của nó!

Mềm mại trơn trượt khiến toàn bộ lông tơ trên người đều dựng thẳng lên!

Trên xúc tu của nó còn có lực hút lớn, chậm rãi lôi kéo Cố Tích Cửu vào trong cái miệng khổng lồ đang mở ra của nó.

"Đừng gãy dựa vô ích, ngươi đã chủ động bắt tay ta, có nghĩa là đã chủ động dâng linh hồn của ngươi cho ta. Ngươi không thể thoát ra được, hãy ngoan ngoãn làm thức ăn của ta!" Đồng thịt ngao phát ra âm thanh không thể phân biệt được là nam hay nữ, người trẻ hay người già, khiến người khi nghe thấy giọng này thì toàn thân ớn lạnh.

Cố Tích Cửu liên tiếp sử dụng nhiều loại biện pháp có thể thoát thân, cổ tay nàng giống như hoà thành một với chân riu kia của nó, căn bản không thể rút ra được!

Hơn nữa, chỉ cần nàng di chuyển sẽ đau xuyên tim. Nàng đau đến nỗi một hồi đầy mặt. Khi nhìn thấy mồm máu to càng ngày càng gần, nàng liếc mình, dùng tay trái vùng chường lên chém ngang bàn tay phải đang bị nắm giữ!

Cho dù nàng liều mạng chém mất một bàn tay, cũng không muốn trở thành thức ăn cho con ngao xấu xí này!

Hiện tại công lực của nàng đủ thâm hậu, một chường này chẳng thua kém một lưỡi kiếm sắc bén. Chỉ cần chém trúng, cánh tay phải của nàng có thể đứt lìa, nàng cũng có thể thoát thân.....

"Xoẹt", không biết từ chỗ nào bay tới một ngọn gió, cánh tay trái của Cố Tích Cửu tê rần, toàn bộ linh lực thật vất vả lắm mới tích lũy được lập tức suy yếu.

Kết quả, mặc dù chường từ bàn tay trái vẫn cắt ngang trên cánh tay phải, nhưng chỉ giống như một cái tát. Ngoại trừ có hơi đau ra, cánh tay không bị thương tổn chút nào.....

Lát sau, khối thịt ngao giống như bị lửa nướng một chút, run rẩy một lát rồi nhả bàn tay của Cố Tích Cửu ra. Cố Tích Cửu nhân cơ hội phi người về phía sau, cuối cùng thoát khỏi sự nắm giữ của con ngao, hạ chân xuống một chỗ an toàn.....

Nàng ngẩng đầu lên, chỉ thấy con ngao biến ảo thành bộ dáng Đế Phát Y lần nữa, vạt áo bay bay tiến tới: "Tiểu Tích Cửu, nàng không sao chứ?"

Cố Tích Cửu quả thực rất tức giận, thứ này cho rằng có thể lừa nàng thần thứ hai hay sao?

Nàng vô cảm nhìn hắn, chờ hắn tới gần, nàng đâm một kiếm: "Đế Phát Y, ngươi chết đi cho ta!"

Nàng tức giận ra tay, một kiếm này mơ hồ mang theo tiếng sấm nổ mạnh, đâm thẳng vào người Đế Phát Y.....

Một âm thanh sét đánh vang lên.

Cố Tích Cửu chỉ cảm thấy khung cảnh trước mắt giống như tuyết ngày xuân, nhanh chóng hòa tan.....

Một lát sau, nàng phát hiện ra, nàng vẫn ở trong huyết động kia, căn bản không hề có cái bực hình nắm hay sưng đen gì đó, giống như tất cả vừa rồi chỉ là một hồi ảo mộng.

Không ngờ chính là ảo mộng! Nàng đã bị ảo mộng mê hoặc, suýt nữa mất mạng!

Nàng vừa tức lại vừa giận, nhưng nhớ đến Tư Thảm mất tích, nàng càng giận sôi máu! Trong mắt hiện ra sát khí sắc bén!

Ánh mắt nàng chuyển quanh bốn phía, cuối cùng phát hiện ra con ngao lớn đang bị trọng thương nằm một chỗ trong góc.....

Thân mình nó đã rút nhỏ hơn vài lần, nhìn qua đoán chừng dài ba thước. Không ngừng run rẩy nằm ở nơi đó.

Thấy Cố Tích Cửu nhìn qua, nó sợ hãi, thân mình liều mạng rút vào trong vỏ!

Nhưng Cố Tích Cửu sao có thể buông tha cho nó. Nàng lập tức thuận di tới chỗ của nó, một chân dẫm lên nó, cầm kiếm cạy vỏ nó ra: "Hỗn đản, nhả bằng hữu của ta ra!"

Đúng như dự đoán, Tư Thảm chắc chắn đã bị nó nuốt!

Con ngao liều mạng vật lộn ở dưới chân nàng, nhưng bất luận như thế nào cũng không thể tránh thoát. Nó cũng nóng nảy, trực tiếp hoá hình ở dưới chân Cố Tích Cửu.....

Trong nháy mắt, Cố Tích Cửu không nhìn thấy con ngao lớn ở dưới chân nữa, thay vào đó là Long Tư Dạ đang nằm ở dưới chân nàng.....

Bàn tay Cố Tích Cửu run lên, thanh kiếm nhất thời cũng không thể đâm xuống.

~~~~Hết chương 420~~~~

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 421: Tâm ma (4)

"Tích Cửu, nàng luyện tiếu ta. Tới, nâng chân nàng lên....." Long Tư Dạ liếc mắt đưa tình nhìn nàng.

Cố Tích Cửu không nói chuyện, chẳng những không nâng chân lên, ngược lại đâm mạnh một đao xuống!

"Bùm" một tiếng nổ lớn vang lên, Long Tư Dạ biến mất, lần này thay vào đó là ngọc thể ngang dọc của Đế Phát Y!

Hắn trần như nhộng nằm ở dưới chân nàng, đôi mắt ngấn nước ngóng nhìn nàng: "Bảo bối, nàng đang làm gì vậy?"

Đầu óc Cố Tích Cửu như muốn nổ tung, cơ thể Đế Phát Y Trần trụi không nói, vấn đề là không biết sao xui xẻo làm sao, một chân kia của nàng còn đạp lên chỗ con cháu của hắn.....(chỗ này bạn đọc tự hiểu)

Hắn còn cử động một chút, vì thế Cố Tích Cửu có thể cảm nhận được thứ dưới chân nhanh chóng cứng lại ——

Lực đánh vào thị giác quá lớn, Cố Tích Cửu giống như bị bóng, nhanh chóng bỏ chân ra.

Đế Phát Y thừa cơ lăn một cái, lăn ra khỏi chân nàng. Sau đó hắn nhảy lên, đứng ở trước mặt nàng.

Hắn còn trần trụi, ti lệ đáng người có thể nói là hoàn mỹ, quả thực giống như điêu khắc, tăng một phần ngai béo, giảm một phần thì gầy. Hắn vẫn trần như nhộng, tóc đen rối tung, điểm mấn cảm trên người hắn được nửa che ở dưới mái tóc đen xoã xuống của hắn.....

Nam sắc khuynh thành!

Hắn bước một bước đến gần nàng. Cổ Tích Cửu lui về phía sau một bước. Nàng biết rõ đối phương không phải là người thật, nên cho hắn một kiếm, nhưng dưới ảnh hưởng của thị giác mãnh liệt như vậy, nàng không thể hạ được kiếm.

"Bảo bối, đêm nay chính là đêm động phòng hoa chúc của chúng ta, đúng không?" Đôi mắt Đế Phát Y long lanh như nước, cười như không cười nhìn nàng, vươn tay về phía nàng: "Tối, để ta thương nàng."

Cổ Tích Cửu: "....."

Mẹ nó, hủy tam quan!

Nàng biết, mặc dù Đế Phát Y làm việc quỷ thần khó lường, không có giới hạn, nhưng hắn tuyệt đối sẽ không bao giờ làm chuyện vô sỉ như vậy!

Vì thế thứ này trước mắt vẫn là giả!

Ghê tởm hơn chính là, từ trước tới nay nàng chưa từng nhìn thấy Đế Phát Y lộ thể, vì thế thứ này biến ra trước mắt tất nhiên là đồ giả và kém chất lượng!

Chính chủ thì chưa từng nhìn thấy, giả mạo thì nhìn quá kém, thật dễ dàng nhận biết hàng giả thấp kém với hàng thật, đúng không?!

Cổ Tích Cửu đột nhiên tức giận, lưỡi kiếm lấp lánh nhắm về phía Đế Phát Y trước mắt: "Hỗn đản, ta làm thịt ngươi! Hàm tử tông tám đời nhà ngươi!"

Đương nhiên, Đế Phát Y quả nhiên biến mất, đang liều mạng tránh trái tránh phải thoát khỏi lưỡi kiếm ở trước mặt Cổ Tích Cửu vẫn là con ngao lớn.....

Con ngao đã bị trọng thương, linh khí bảo vệ tất nhiên đã giảm đi rất nhiều. Cổ Tích Cửu vẫn tiếp tục công kích nó, lớp vỏ rắn chắc như kim cương của nó gần như bị nứt ra sau những đợt tấn công của nàng!

Trên vỏ ngao, vết kiếm trải rộng, giống như một đóa hoa cúc nở rộ...

Con trai lớn rốt cuộc chịu thua: "Này, này, ngươi dừng tay! Ta có thể giúp ngươi thực hiện nguyện vọng. Ngươi muốn cái gì ta cho ngươi cái đó....."

Thứ này cho rằng nó là thần đèn Aladin! Còn muốn cái gì thì cho cái đó!

"Ta không cần cái gì cả, chỉ muốn làm thịt ngươi hầm canh!" Cổ Tích Cửu hung tợn trả lời.

Nàng khiến nó cay mắt! Quá đáng giận!

Nàng đang chém nó, đột nhiên nghe phía sau lưng có người sâu kín thở dài: "Phí phạm của trời, con ngao ngàn năm không ngờ bị ngươi nghĩ tới hầm nó!"

Cổ Tích Cửu đột nhiên quay đầu lại, nhìn thấy Tư Thâm một thân quần áo màu xanh đứng đưa đứng đó. Hắn chỉ đứng ở phía sau nàng cách đó không xa.

Đây là sự thật? Hay lại là ảo cảnh?

Cổ Tích Cửu lập tức lại nhìn nhìn con ngao lớn bị nàng chém đang xoay loạn giống như con quay, hơi bị phân tâm một chút.....

Con ngao lớn ngay lập tức lăn về phía Tư Thâm!

Kiếm quang của Cổ Tích Cửu chọt lóe, con ngao đang trên đường lăn tới chỗ Tư Thâm lãnh thêm một kiếm. Nó bị đập vào trên tường, toàn bộ thân mình đều bị bức tường kéo lên, giống như bị bọc ở trong gió lốc, xoay tròn như một cái cối xay gió.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 422: Thu phục (1)

"Tích Cửu, đây là phong tường thuật? Công phu không tệ!" Tư Thâm vừa khen vừa đi tới.

Cố Tích Cửu thấy hần bước lại gần, nhấc tay lên, mũi kiếm nhắm thẳng vào hần: "Ngươi là người hay quỷ hay là ảo ảnh? Ngươi không phải đã chết rồi sao? Nếu còn tiếp tục tiến về phía trước một bước, ta sẽ làm thịt ngươi!"

Tư Thâm "....."

Hần đi về phía mũi kiếm của nàng, giờ tay đẩy nó ra, sau đó lại cầm cổ tay nàng, đặt nó ở trên mặt mình: "Tới, cảm thụ một chút, người chết có ấm áp như vậy hay không?"

.....

Sau nửa canh giờ, Cố Tích Cửu cuối cùng biết rõ ràng tất cả ngọn nguồn.

Thì ra con ngao này là ngao ảo ảnh, đã tu luyện trong núi mấy ngàn năm. Nơi này chính là hang ổ ngầm của nó.

Ngao ảo ảnh am hiểu nhất chính là chế tạo ảo cảnh, khiến người lâm ngã vào nơi này, trực tiếp tiến vào bên trong ảo cảnh.

Khi Cố Tích Cửu mới rơi vào trong đó, sẽ tiến vào ảo cảnh đầu tiên do nó tạo ra. Nhưng ảo cảnh này không gây nguy hiểm cho người, nhiều nhất chỉ khiến người bị lạc đường mà thôi.

Khi Cố Tích Cửu thuận di một lần nữa mới chân chính rơi vào bên trong ảo cảnh. Ảo cảnh kia mới đe dọa tới tính mạng người, một khi không thể phá giải, nàng sẽ vĩnh viễn bị nhốt, cho đến khi thân thể bị ngao ảo ảnh tiêu hóa, ngay cả hồn phách cũng không thể thoát ra.

Ngao ảo ảnh cảm nhận được tất cả cảm xúc và tư duy của người bị nhốt, có thể do thám và biết được một số người mà người bị nhốt để ý nhất từ trong tâm linh sâu kín, sau đó nó sẽ hóa thành bộ dáng người kia ở trong ảo cảnh dụ dỗ.....

Một khi người bị nhốt tin nó, tình nguyện đưa tay ra cho nó, điều đó sẽ giống như dính hạ một loại khế ước, sẽ bị nó bắt được ăn luôn, trở thành thức ăn trong miệng nó.

Bởi vì Tư Thâm bị mắc kẹt trong ảo cảnh đầu tiên, Cố Tích Cửu trong ảo cảnh thứ hai, vì thế nàng có cảm giác rõ ràng mình vẫn đang ở tại chỗ, nhưng bất luận thế nào cũng tìm không thấy Tư Thâm.....

Đương nhiên, những điều này không phải Tư Thâm cung cấp thông tin cho Cố Tích Cửu, mà là Cố Tích Cửu trực tiếp thăm vấn con ngao kia.

Con ngao lớn lúc đầu không muốn nói, thậm chí còn có chút bướng bỉnh, bộ dáng uy vũ không chịu khuất phục, nhưng Cố Tích Cửu đã dùng một số hình thức bức cung của thời hiện đại, cộng thêm thủ đoạn công tâm thuật.....

Vì thế, con ngao lớn bị lật đổ triệt để, biết gì nói hết không dấu diếm nửa câu.

Cố Tích Cửu có được tin tức mình muốn, nhìn nhìn con ngao lớn kia.

Có lẽ cảm ứng được sát khí trong mắt Cố Tích Cửu, con ngao lớn run rẩy một chút: "Này, vừa rồi ngươi nói chỉ cần ta nói ra thì sẽ tha mạng cho ta! Ngươi không thể nói chuyện không giữ lời nha."

Cố Tích Cửu liếc xéo nó: "Vừa rồi ta chỉ nói sẽ xem xét thả ngươi ra, nhưng hiện tại ta đã xem xét rồi, ngươi giết chóc quá nặng....."

"Chủ nhân!" Con ngao lớn bỗng nhiên kêu lên một tiếng: "Ngươi thả ta ra, ta sẽ nhận ngươi làm chủ nhân!"

Cố Tích Cửu "....." Con ngao lớn này quả là rất thức thời!

Nhưng, người khác đều thu phục những linh thú đặc biệt phong cách, ví dụ như thiên mã, ví dụ như phi sư (sư tử bay).....

Ngay cả Dung Ngôn cũng từng thu phục được một con báo làm tọa kỵ.

Nàng thật vất vả mới thu phục được một con linh thú, và nó chỉ là một con ngao?

Cố Tích Cửu nhìn vào cái vỏ màu vàng nhạt giống như vòng tuổi của nó, nhướn mày.

Nếu để nó làm tọa kỵ, chẳng phải có thể thi chạy với ốc sên hay sao?

Quan trọng hơn là, nàng sẽ ngồi ở đâu? Nàng không thể ngồi trên vỏ của nó, đúng không?

"Ta không phải là tọa kỵ!" Con ngao lớn lập tức nói rõ: "Ta biết mộng sát thuật, có thể giúp ngươi giết chết kẻ địch. Chỉ cần khiến bọn họ tiếp cận ta trong vòng một dặm (1,6km), ta có thể giết bọn họ vô hình."

"Ta cảm thấy công phu này của ngươi cũng có thể dễ dàng giết chết chủ nhân." Cố Tích Cửu cười như không cười, chìa thẳng mũi kiếm về phía nó!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 423: Thu phục (2)

"Tuyệt đối sẽ không! Nếu ta đã bái người là chủ, tất nhiên sẽ trung thành với người." Con ngao lớn đưa ra lời thề son sắt.

Cổ Tích Cửu rõ ràng không dễ bị lừa: "Nói miệng không bằng chứng."

Mũi kiếm của nàng nhẹ nhàng cắt xuống vỏ ngao: "Người giáo hoạt như thế, ta không thể không đề phòng. Ta cảm thấy vẫn nên hầm người thành canh sẽ có lợi hơn."

"Ta có thể lập khế ước máu với người!" Con ngao nóng nảy, không thể không nói ra đòn sát thủ.

Cổ Tích Cửu vẫn biết khế ước máu, linh thú lấy máu trong tim để lập khế ước nhận chủ, trói buộc mạng của mình với mạng chủ nhân.

Nếu chủ nhân chết thì linh thú cũng chết, nếu chủ nhân bị thương thì linh thú cũng bị thương. Nhưng nếu linh thú bị thương hoặc chết, chủ nhân chỉ có thể cảm ứng mà thôi.....

Khế ước máu đối với linh thú mà nói là cực kỳ không công bằng, quả thực chính là nhục nước mắt chủ quyền! Vì thế nếu linh thú không đến mức vạn bất đắc dĩ sẽ không lập khế ước này với người.....

Đương nhiên, sinh mệnh linh thú đa số đều rất dài, có thể sống mấy ngàn năm. Trong khi sinh mệnh người thường rất ngắn ngủi, có khi chưa đầy trăm năm.

Dưới tình huống như vậy, nếu khế ước máu vẫn luôn tồn tại, đối với linh thú mà nói quả là quá bất lợi.

Vì thế vẫn có một quy tắc tương đối nhân đạo. Nếu như chủ nhân của linh thú tử vong, chỉ cần trước lúc chủ nhân sắp chết, đồng ý giải trừ khế ước với linh thú, khế ước máu sẽ lập tức được giải trừ, linh thú sẽ được khôi phục tự do.

Quy tắc này chỉ áp dụng cho chủ nhân chết già, không thể đột tử. Vì thế những linh thú đã lập khế ước máu với chủ nhân giống như một con gà mái bảo vệ chủ nhân của nó. Một khi chủ nhân gặp nguy hiểm, chúng sẽ phải chân chính liều mạng tương trợ.....

Con ngao lớn này thật sự quá tuyệt vọng nên mới nói ra điều này. Nó cảm thấy quả thực đã đột phá hạn cuối của sự kiêu hãnh và lạnh lùng của linh thú!

Linh lực của tiểu nha đầu trước mắt chỉ mới đạt cấp 5, mong manh hơn cả vỏ trứng gà. Nó trói buộc mệnh của mình ở trên người nàng, quả thực giống như đang múa trên lưỡi kiếm, cực kỳ nguy hiểm.

Nó cho rằng mình nói ra lời này sẽ khiến Tích Cửu đồng ý ngay lập tức, không ngờ tiểu nha lại còn trầm ngâm lúc lâu mới nói: "Không ngờ linh thú đầu tiên ta thu phục lại là ngao? Dắt đi ra ngoài như vậy chẳng phải sẽ khiến người cười rớt răng hàm hay sao?"

Con ngao thật sự muốn học ra máu!

Tư Thâm bên kia còn khuyên một câu: "A Sanh, con ngao này cũng không tệ lắm, người có thể xem như một món quà tặng không."

Cổ Tích Cửu nhìn con ngao to lớn, băn khoăn: "Nó lớn như vậy, đi theo phía sau không tiện."

Sau này đi trên đường cái, người khác có thú đi theo, còn nàng thì ngao đi theo.....

Con ngao không ngờ bị người ghét bỏ như vậy, quả thực bị cuốn vào con thịnh nộ. Nó không nói lời nào, quanh thân bỗng nhiên chột lóe. Cổ Tích Cửu cảm thấy hoa mắt, con ngao lớn vẫn luôn ở nơi đó biến mất, thay vào đó chính là một vị nam tử tinh tráng.

Một thân cơ bắp vạm vỡ, hùng dũng oai vệ, khí phách hiên ngang đứng ở nơi đó. Những yếu tố nam tử đập vào trước mặt, quan trọng nhất chính là, hần hoàn toàn trần truồng! Trên người không có dù chỉ một mảnh vải!

Cổ Tích Cửu kinh ngạc tròn to mắt, chẳng qua còn chưa chờ nàng chân chính nhìn rõ toàn cảnh nam tử kia, đôi mắt bỗng nhiên nở hoa, một mảnh vải mềm mại đã che mắt nàng lại, ngay sau đó liền nghe một tiếng kêu đau đớn phát ra từ con ngao, giống như mèo bị dẫm đuôi.....

Chờ đến khi Cổ Tích Cửu tháo mảnh vải che mắt ra, nam tử tinh tráng đã biến mất.....

Con ngao lớn khôi phục lại nguyên hình, đang liều mạng run rẩy trong lớp vỏ nơi đó: "Người... người... người....."

"Ta cái gì?" Tư Thâm nhìn xuống nó: "Đòi phong bại tục! Không ngờ người lại là con ngao hư hỏng lưu manh như vậy!"

Trong tay hần mang theo một thanh kiếm đen nhánh, mũi kiếm đang nhẹ nhàng trượt trên vỏ ngao.

Thanh kiếm kia của hắn hiển nhiên là thần binh, lưỡi kiếm sắc bén. Hắn chỉ dùng lực đạo rất nhẹ cũng có thể khắc ra được một khe lõm rất sâu.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 424: Thu phục (3)

Con ngao kia hiển nhiên không hiểu những từ này, nhưng nó không dám tiếp tục chọc Tư Thâm, thu lại khí thế: "Đó là ngoại hình vốn có của ta sau khi hóa hình....."

"Ngoại hình vốn có của ngươi không phải dạng này." Tư Thâm ngắt lời nó, đặt một tay trên vỏ của nó: "Tới, để chủ nhân ngươi nhìn xem ngoại hình vốn có của ngươi."

Vì thế, một tiểu oa nhi (đứa trẻ) xuất hiện tại chỗ.

Nó mặc một cái yếm màu xanh, đôi mắt vừa tròn vừa lớn, miệng nhỏ giống như vừa được sương sớm rửa qua, hồng hào no đủ. Tiểu oa nhi ngũ quan thanh tú, làn da mịn màng trắng trẻo, nhưng khuôn mặt lại cực kỳ phần nộ: "Ngươi... ngươi buông ta ra....."

Giọng nói rất nhẹ nhàng, đáng yêu.

Cố Tích Cửu: "....."

Tiểu oa nhi thật là đáng yêu! Thật sự muốn véo má nó một cái!

Tâm động không bằng hành động, vì thế Cố Tích Cửu giơ tay nhéo nhéo trên khuôn mặt nó một cái.

Cảm xúc kia quả thực mềm mại giống như đậu hủ!

Vì thế Cố Tích Cửu lại muốn nhéo lần nữa.

Chẳng qua trước khi nàng có thể nhéo lần thứ hai, tiểu oa nhi đã biến mất, trở lại thành con ngao lớn.....

Cố Tích Cửu tiếc nuối: "Này, đừng hóa thành ngao. Ngươi hóa thành hình người rồi mới đi theo ta. Hình người của ngươi rất đẹp....."

Con ngao mở vỏ ra một chút, dường như đang muốn nói gì đó, Tư Thâm đã nhắc chân dẫm lên nó, giải thích với Cố Tích Cửu: "Hiện tại công lực của nó quá yếu, không thể chống đỡ được hình người, vẫn nên để nó nguyên hình đi theo bên cạnh ngươi đi."

Cố Tích Cửu dường như cảm thấy có chỗ nào đó không đúng. Nàng cảm thấy đau đầu khi nhìn con ngao: "Nhưng dáng vẻ này của nó....."

"....." Con ngao lớn vốn cực kỳ bất mãn khi bị Tư Thâm âm thầm ra tay, biến nó thành bộ dáng tiểu oa nhi, nhưng còn chưa kịp phát tiết đã bị Cố Tích Cửu sờ soạng.

Nó vừa mới cảm thấy thích thú khi Cố Tích Cửu nhéo nó, không ngờ lại bị Tư Thâm mạnh mẽ hóa thành nguyên hình. Lúc này lại bị Cố Tích Cửu ghét bỏ!!

Điều này càng khiến nó thêm tức giận, hét lên: "Ta chính là ngao ảo ảnh oai hùng đẹp nhất!"

Năm đó, nó là con ngao xuất sắc nhất trong số đồng loại! Nó là con ngao ảo ảnh đẹp nhất!

Nó nói với khí thế ngất trời, mũi chân Tư Thâm lại dẫm mạnh trên lớp vỏ của nó một chút: "Tới, biến nhỏ bằng viên đá cuội."

"Ta chỉ có thể biến to hoặc hóa hình thành người, không thể thu nhỏ....." Con ngao lớn bất mãn.

Tư Thâm mỉm cười, nụ cười phong nhã như họa, nhưng lời nói ra lại hoàn toàn không phải như vậy: "Ta sẽ cắt ngươi nhỏ bằng viên đá cuội."

Con ngao: "....."

Ngao ảo ảnh nói không nên lời, sau lần thứ hai bị Tư Thâm dùng bạo lực áp chế, cuối cùng không tình nguyện biến thân nhỏ lại như viên đá cuội. Dưới sự chứng kiến của Tư Thâm, nó ký kết khế ước máu với Cố Tích Cửu.....

Sau khi ngao ảo ảnh ký kết khế ước máu với Cố Tích Cửu, những ảo cảnh do nó tạo ra đều tự động biến mất. Từ nay về sau, dù nó tạo ra bất kỳ ảo cảnh nào, cũng sẽ không thể mê hoặc được chủ nhân của mình.

Cố Tích Cửu nhìn nhìn bốn phía, phát hiện ra mình thật ra đã ngã vào một hắc động rất lớn. Nàng không vội vàng ra ngoài, trực tiếp hỏi ngao ảo ảnh: "Ngươi có thể hóa hình, vậy chắc là linh thú có linh lực cấp 7 trở lên, đúng không? Vậy chẳng phải nên nằm ở đỉnh thứ 5 trở lên hay sao? Ngươi chạy đến đỉnh thứ 3 làm gì? Chẳng lẽ ngươi muốn bắt nạt những kẻ nhỏ yếu?"

Con ngao mở vỏ ra nói: "Nơi đây chính là đỉnh thứ 5, ai nói với ngươi đây là đỉnh thứ 3? Ta đường đường là linh ngao, sao sẽ chạy đến đỉnh thứ 3 làm bạn với những con gà yếu ớt đó?"

Cố Tích Cửu choáng váng.

Không phải nàng nên chạy tới đỉnh thứ 2 hay sao?

Sao lại càng chạy càng sâu vào bên trong?

Nàng quay đầu lại nhìn Tư Thắm. Tư Thắm thật ra rất đồng cảm: "Tiểu sinh đã gặp ngươi ở chỗ ranh giới giữa đỉnh thứ 4 và đỉnh thứ 3."

Không ngờ lại chạy sai hướng! Chạy sai hướng!

Đế Phát Y cho nàng con chim kia, thật ra là đang cố lừa nàng?!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 425: Thu phục (4)

Đế Phát Y cho nàng con chim kia, thật ra là đang cố lừa nàng?!

"Chết tiệt! Hắn quả nhiên là đang lừa ta!" Cố Tích Cửu nắm tay.

"Ai lừa ngươi?" Tư Thắm nhướn mày.

Ở chỗ này, Cố Tích Cửu khi nói chuyện cũng không hề có kỵ: "Tên khốn Tà thiên sư kia!"

Tư Thắm "....."

Hắn nhìn nàng một lát: "Tà thiên sư..... làm thế nào lừa ngươi?"

Cố Tích Cửu lấy con chim chỉ đường ra, chỉ vào đôi mắt nó và hỏi Tư Thắm: "Đây là con chim chỉ đường đúng không? Nhìn phương hướng đôi mắt của nó chính là đang chỉ phương Nam, đúng không?"

Tư Thắm im lặng một lát: "Vì sao ngươi cảm thấy đôi mắt của nó đang nhìn về phương Nam?"

Cố Tích Cửu bẻ miệng chim một cái, con chim kia lập tức nói ra câu nói kia: "Phượng hoàng niết bàn, nơi lòng ta hướng tới."

"Phượng hoàng niết bàn là ám chỉ lừa đúng không? Trái tim của nó hướng tới lửa, chẳng phải muốn nói trái tim nó hướng về phương Nam hay sao? Khẳng định nó cũng đang nhìn về phương Nam."

Tư Thắm giơ tay xoa xoa giữa mày: "Đồng sinh ngộ đồng hê, phượng lai hàm mộc niết bàn. Ngươi từng nghe câu thơ này chưa?"

Còn có câu thơ này sao?

Cố Tích Cửu lắc đầu, nhưng dường như đã hiểu ra điều gì đó: "Nói như vậy, đôi mắt của nó đang nhìn về phương Đông?"

"Không sai!"

Cố Tích Cửu trực tiếp ngồi xuống mặt đất, Tư Thắm cũng ngồi cùng nàng dưới đất.

Chẳng qua hán quá sạch sẽ, bụi đất trên mặt đất đã bị gió từ ống tay áo của hán cuốn đi.

Cố Tích Cửu xuất thần một lúc lâu. Tư Thắm biết nàng đã chịu đả kích quá lớn, vì thế cũng không quấy rầy nàng.

"Tiểu Thương, quả cầu chết tiệt nhà ngươi, ngươi biết đúng không? Vì sao không nhắc nhở ta!" Cố Tích Cửu oán trách Thương Khung Ngọc.

Thương Khung Ngọc oan uổng: "Chủ nhân, ta cũng chưa từng nghe về câu thơ kia."

"Sao có thể? Chẳng phải ngươi không có gì không biết hay sao?"

"Ta..... ta không nghiên cứu thơ từ." Nó quan tâm chính là các loại sự kiện về các nhân vật ở trên đời này, đối thơ từ ca phú gì đó, nó căn bản không có hứng thú, tất nhiên cũng không nhớ những thứ đó.

"Thì ra ngươi cũng không có văn hóa." Cố Tích Cửu khinh bỉ nó.

Thương Khung Ngọc ngao nghễ nói: "Thơ từ ca hát có thể dùng làm gì? Chẳng qua đó chỉ là những thứ văn hoá với văn mà thôi. Thật ra bọn họ đang giả vờ diễn xuất....."

Cố Tích Cửu xem như chấp nhận: "Tà thiên sư quả nhiên rất thích diễn xuất, một con chim cũng gây ra phiền toái như vậy, trực tiếp khắc trên người nó một chữ Đông điều chẳng phải là xong hay sao? Sao phải khiến nó ngâm thơ cái gì, còn là bài thơ tẻ như vậy!"

Thương Khung Ngọc cùng chung kẻ địch với nàng: "Không sai, quá tẻ! Câu thơ này chỉ có học phú, sĩ tử mới hiểu được."

Cố Tích Cửu đang dùng thuật tâm linh cảm ứng, giao lưu với Thương Khung Ngọc. Tư Thâm ngồi bên cạnh chậm rãi mở miệng: "Câu này thơ do đế tôn tạo ra. Ở Tinh Nguyệt đại lục, những người biết chữ đều biết. Tiểu Tích Cửu, ngươi thật sự không biết?"

Cố Tích Cửu: "....."

Tư Thâm lắc đầu thờ dãi: "Không có văn hóa thật đáng sợ! Thấy ngươi rất thông minh, không ngờ ngay cả một câu thơ đơn giản như vậy cũng không biết."

Cố Tích Cửu cau mày: "Ta không thích nhớ lời trích dẫn của người khác!"

Đây không phải là thời kỳ đặc biệt nào đó, mỗi người đều sẽ ngâm nga vài câu trích dẫn của Mao gia gia.....

Bởi vì độ chênh lệch quá lớn, Cố Tích Cửu phát nổ một lúc, cuối cùng sắp xếp lại tinh thần.

Hiện tại đã hai ngày hai đêm trôi qua, nàng đã chạy từ đỉnh thứ 3 tới đỉnh thứ 5. Vậy thì nàng sẽ cần một khoảng thời gian tương tự để chạy từ đỉnh thứ 5 về đỉnh thứ 3. Từ đỉnh thứ 3 chạy ra khỏi rừng rậm ít nhất sẽ mất ba ngày, nàng vẫn có đủ thời gian. Trong vòng tám ngày có lẽ nàng có thể xông ra khỏi cánh rừng quái quỷ này.

Nàng lấy từ trong túi trữ vật ra hai trái cây, ném cho Tư Thâm một trái.

Nàng bắt đầu gặm trái cây trong tay. Nàng cần phải khôi phục lại một chút thể lực rồi mới tính tiếp.

~~~~Hết chương 425~~~~

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 426: Nha đầu này là người khác loại (1)

Nàng lại xách con ngao kia ra, hỏi nó: "Nếu ngươi có thể đào thành động như vậy, ngươi có cách nào xuyên thẳng từ dưới nền đất đến đỉnh thứ nhất hay không?"

Con ngao không trả lời nàng nói, chỉ cố gắng mở vỏ, sau đó từ trong vỏ chui ra một ngón tay cái của tiểu oa nhi. Đôi mắt của tiểu oa nhi nhìn chăm chăm vào trái cây trong tay Cố Tích Cửu, chảy nước miếng: "Kỳ phong quả! Ta muốn ăn kỳ phong quả!"

Cố Tích Cửu xao động trong lòng, nhìn nhìn trái cây màu xanh lá trong tay.

Nàng từng nghe nói tới kỳ phong quả. Đó là một loại dị quả rất hiếm thấy, mặc dù nó không ngon, nhưng ăn một quả có thể đạt được một năm tu luyện linh phong lực, là bảo bối mà người tu luyện linh lực phong hệ tha thiết ước mơ.

Không ngờ trái cây trong tay mình chính là trái cây này.

Có vẻ như trái cây mà Đế Phát Y nhét vào trong túi trữ vật của nàng đều không phải vật thường.....

Bên trong vỏ ngao, tiểu oa nhi đang chảy nước miếng chờ đợi. Cố Tích Cửu lặp lại những gì mình nói lần nữa, cũng thuận tay ném qua ném lại trái cây trong tay: "Nếu ngươi có thể làm được, trái cây này chính là của ngươi."

Khuôn mặt nhỏ của tiểu oa nhi rỏ rắm, cuối cùng trả lời: "Ngươi cho ta ăn trái cây, ta có thể thử xem."

Cố Tích Cửu cũng không keo kiệt, quả nhiên vứt trái cây kia cho nó. Tiểu oa nhi ôm lấy trái cây, hút sạch sẽ, ngay cả hạt cũng không buông tha.

Sau đó nó biến lớn, mở vò ra: "Các ngươi đều tiến vào bên trong, ta thử mang các ngươi ra ngoài."

Cố Tích Cửu và Tư Thâm đều nhảy vào bên trong, con ngao lớn khép vò lại.

Bên trong con trai có kích thước bằng một căn phòng nhỏ, nhưng sau khi khép vò lại, không gian bên trong chỉ có thể chứa được hai người. Cố Tích Cửu và Tư Thâm gần như ngồi dựa bên nhau. Cho dù như vậy, chân Cố Tích Cửu cũng gần như dẫm lên tiểu oa nhi. Tiểu oa nhi nhanh chóng hét lên: "Các người ngồi gần thêm chút nữa, gần thêm chút nữa đi, chật quá ta không thể thi triển."

Tư Thâm dứt khoát ôm Cố Tích Cửu vào trong lòng ngực, cơ thể hai người dính sát vào nhau: "Thế này thì sao?"

"Miễn cưỡng chấp nhận được." Tiểu oa nhi nhìn qua thực sự vẫn không thoải mái, khuôn mặt nhỏ đỏ lên: "Nếu có thể gần hơn chút nữa thì tốt."

Cố Tích Cửu nói không nên lời, gần hơn chút nữa nàng và Tư Thâm trực tiếp hợp hai thành một!

Tiểu oa nhi rút cuộc bấm tay niệm chú, bắt đầu thi triển pháp lực. Trong vò ngao rung lắc một trận, giống như xảy ra động đất cấp 8. Cố Tích Cửu đầu váng mắt hoa, Tư Thâm gác cằm ở trên vai Cố Tích Cửu: "Chóng mặt quá!"

Khoảng chừng nửa canh giờ sau (1h), sự rung chuyển đột nhiên dừng lại. Tiểu oa nhi trong vò dòn dập thở hổn hển mấy hơi, hơi mở vò ra, giống như cảm ứng xung quanh một chút.

"Thế nào? Lúc này đã tới đỉnh thứ mấy?" Cố Tích Cửu dò hỏi.

Tiểu oa nhi lại thở hổn hển mấy hơi, tay nhỏ biến thành râu vượn ra bên ngoài vò, một lát sau nó rút trở về, rất hưng phấn trả lời: "Chúng ta đã di chuyển được nửa dặm đường (800m)! Chờ ta nghỉ một lát, sau đó lại tiếp tục cố gắng....."

Cố Tích Cửu: "....."

Nàng biết thứ này không đáng tin!

Nửa canh giờ di chuyển được nửa dặm đường, còn mệt mỏi như vậy. Nếu như dựa vào nó để ra khỏi rừng rậm hắc ám, không biết phải chờ đến ngày tháng năm nào?!

Nàng gõ gõ vò ngao, quyết đoán nói: "Ta muốn ra ngoài tự chạy!"

Tư Thâm ở sau lưng nàng khẽ lắc đầu. Ở nơi như vậy, hẳn không thể đầu cơ trục lợi, thậm chí không thể giúp nàng. Tiểu nha đầu muốn trông cậy vào con ngao một hơi xông ra bên ngoài, tất nhiên sẽ gặp trở ngại.....

Hai người ra khỏi vò ngao, Cố Tích Cửu nhìn nhìn xung quanh, cuối cùng hiểu ra vì sao con ngao này lại di chuyển chậm như vậy.

Rõ ràng nó đang mở một con đường ở dưới nền đất!

Nơi nó đi qua, quả thực giống như đã mở ra không gian của một đường tàu điện ngầm.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 427: Nha đầu này là người khác loại (2)

Con ngao này sau nửa canh giờ có thể đào được nửa dặm đường tàu điện ngầm quả thực là rất ghê gớm.....

"Này, có phải ngươi vẫn luôn ở dưới nền đất của đỉnh thứ 5, chưa từng ra ngoài hay không?" Cố Tích Cửu nghi ngờ.

"Ừ." Con ngao còn bổ sung thêm vài câu: "Người ta là ngao ảo ảnh, không cần phải đi ra ngoài."

Quả nhiên!

Cố Tích Cửu gõ gõ giữa mày, nàng đang định nói con ngao đào một con đường ở trên mặt đất, đột nhiên dường như cảm ứng được gì đó. Nàng bước về phía trước mấy bước, ngón tay chạm lên vách đất vừa mới bị đào.

Trên vách đất dường như có gì đó!

Nàng rút kiếm ra, đâm chọc ở trên vách đất một chút, mũi kiếm xuyên qua khoảng một tấc thì gặp rào cản, không thể xâm nhập sâu hơn.

Lưỡi kiếm này đừng nói là đất, cho dù đối diện là vách tường bằng gang, một kiếm cũng có thể thọc xuyên qua nó! Tuy nhiên, lúc này có một thứ gì đó mạnh hơn kim loại cản trở!

Nàng dứt khoát gạt bỏ một tấc đất kia, cuối cùng nhìn thấy rõ thứ đang cản trở, một lớp màng trong suốt.....

Khi nàng đâm kiếm vào mặt trên, kiếm trực tiếp bị bắn ngược trở về, đây là gì?

"Kết giới! Chủ nhân, đây là kết giới!" Thương Khung Ngọc kêu lên ở trong đầu Cố Tích Cửu.

Kết giới?

Cố Tích Cửu vẫn biết kết giới là gì. Trong truyền thuyết, tu sĩ với linh lực tuyệt cao có thể tạo ra kết giới. Tầng kết giới này có thể ngăn cản tất cả người hoặc vật, mạnh hơn bất cứ vách tường nào.

Nhưng dường như kết giới đều được thiết kế ở trên mặt đất, đây vẫn là lần đầu tiên nàng nhìn thấy kết giới có thể thâm nhập sâu dưới nền đất.

Hiển nhiên, bên kia kết giới chính là cấm địa, tuyệt đối không cho phép bất luận kẻ nào tiến vào.

Ngón tay Cố Tích Cửu vuốt ve kết giới, trong lòng bỗng nhiên xao động. Ở đây chắc hẳn là đỉnh thứ 5, chẳng lẽ từ đỉnh thứ 5 trở lên sẽ không cho phép những người khác tiến vào?

Nàng nhìn về phía Tư Thắm, ngón tay Tư Thắm cũng đang vỗ ở trên kết giới, thờ dãi: "Con ngao cũng giống như người, đi lạc! Đây là chỗ kết giới giữa đỉnh thứ 5 và đỉnh thứ 6. Từ đỉnh thứ 6 trở lên là cấm địa của đại lục này, không cho phép bất luận kẻ nào tiến vào, vì thế mới có kết giới này."

Cố Tích Cửu: "....."

Nàng vẫn không tin, nhưng sau khi thuận di lên trên mặt đất, nàng mới tin những lời Tư Thắm đã nói.

Nàng đang đứng trên mặt đất màu vàng, và mọi thứ bên kia kết giới đều là màu cam.

Nàng và Tư Thắm vừa lên tới mặt đất, lập tức nhìn thấy bên kia kết giới có một con hung thú màu cam rất lớn đang dùng đôi mắt mở to lườm qua bên này.

Đôi mắt kia còn lớn hơn cả đèn lồng cung đình, đang phát sáng rực rỡ. Khi nhìn thấy hai người Cố Tích Cửu, nó lập tức ngừng đầu hú dài một tiếng, phun thẳng một luồng lửa về phía bên này!

May mắn thay, kết giới kia đã trực tiếp ngăn cản luồng lửa lại. Nếu không, với khí thế và sự hung mãnh của luồng lửa kia, đủ khả năng thiêu hủy một mảnh rừng rậm bên này ——

Cố Tích Cửu lui về phía sau một bước: "Đây là loại thú gì?"

"Thiên phù dực." Tư Thắm kéo tay Cố Tích Cửu lui về phía sau vài bước: "Con rết sáu thủ sáu mắt bị người giết chết chính là thức ăn của chúng. Hai con rết sáu thủ sáu mắt mà người đụng phải có lẽ đã chạy thoát từ đỉnh thứ 6. Con rết sáu thủ sáu mắt có thể biến đổi màu sắc. Ở đỉnh thứ 6 chúng chỉ là thức ăn của thiên phù dực, nhưng ở đỉnh thứ 3 chúng có thể xưng vương xưng bá....."

Trong lúc nói chuyện, thiên phù dực đã vỗ một móng vuốt xuống mặt đất, chỉ nghe một âm thanh "chì" vang lên, thân hình khổng lồ của một con rết sáu mắt đã bị nó lôi lên từ dưới nền đất.

Thiên phù dực liên tiếp chụp móng vuốt trên người con rết sáu mắt mấy lần, thân thể con rết sáu thủ sáu mắt hung mãnh mềm nhũn giống như con giun đất, bị thiên phù dực trực tiếp ăn luôn giống như ăn cây mía.

Mặc dù Cố Tích Cửu có lá gan rất lớn, nhưng nhìn thấy một màn như vậy cũng cảm giác ớn lạnh trong lòng.

Nàng gần như mất mạng khi đối phó với con rết sáu thủ, nếu hôm nay đối mặt với thiên phù dực, chỉ sợ ngay cả cơ hội chạy trốn cũng đều không có!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 428: Nha đầu này là người khác loại! (3)

"Sợ sao?" Tư Thâm cầm một bàn tay nhỏ của nàng, nhạy bén cảm nhận được sự lạnh lẽo trong lòng bàn tay. Hắn vỗ vỗ mu bàn tay của nàng: "Đừng sợ, có ta ở đây."

Cố Tích Cửu: "....." Nàng vẫn im lặng, Thương Khung Ngọc không nhìn được thăm thì: "Gánh nặng này có thể giúp đỡ gì ở đây?"

Có lẽ hung thú trên đỉnh thứ 6 quá hung ác, hung thú trên đỉnh thứ 5 đều lánh xa nơi này. Vì thế chỗ kết giới thật ra là một nơi an toàn hiếm có.

Cố Tích Cửu biết có tầng kết giới này, hung thú phía bên đỉnh thứ 6 sẽ không thể qua bên này được, vì thế nàng nhất thời không vội rời đi. Ngược lại, nàng quan sát hung thú đối diện một lát. Phù thiên dục có bộ dáng hơi giống con rồng có cánh, nó dường như rất muốn chạy qua bên này, liên tiếp phun lửa về phía kết giới, nhưng kết giới kia vẫn rất vững chắc. Sau khi nỗ lực hết sức, nó vẫn không thể xé mở dù chỉ một vết nứt ở trên kết giới. Nó gấp đến nỗi liên tục gầm lên thành tiếng, chấn đến nỗi mặt đất dưới chân cũng đều rung chuyển.

Cố Tích Cửu dần dần thư giãn hơn, dứt khoát tìm một tảng đá lớn ngồi xuống.

Ánh mắt Tư Thâm hơi lóe: "Người đang làm gì vậy?"

Cố Tích Cửu ngồi theo tư thế đả tọa: "Ta muốn khôi phục một chút rồi tiếp tục chạy." Nàng vẫn không ngừng chiến đấu kể từ khi rơi vào rừng rậm hắc ám, không có được một lát nghỉ ngơi. Nàng gần như kiệt sức! Mặc dù vừa rồi ở dưới nền đất có nghỉ ngơi một lát, nhưng dưới nền đất linh khí không đủ, nàng đả tọa cũng chỉ có thể khôi phục thể lực, không thể khôi phục linh lực. Nơi này linh lực cực kỳ sung túc, hơn nữa cũng không có hung thú đột kích, vừa lúc thích hợp để nàng tu luyện.

Tư Thâm thở dài: "Người quả là rất lớn mật!"

Rốt cuộc, không phải ai cũng dám nghỉ ngơi ở đây. Lúc trước tông chủ Âm Dương Tông Hoa Vô Ngôn đã tu luyện linh lực đạt tới cấp 8, trong lúc vô ý chạy tới nơi này, nhìn thấy một màn trên đỉnh thứ 6 thì khiếp sợ tới mức xoay người chạy trốn, không dám dừng lại một khắc.....

Bao năm qua, trong số những người có thể chạy đến nơi này, Cố Tích Cửu là người có công lực yếu nhất, nhưng là gan lại lớn nhất.

Gan lớn nhưng không lỗ mãng. Bất cứ trong hiểm cảnh nào, nàng đều có thể nhanh chóng tìm được con đường chạy trốn, thoát khỏi nguy hiểm.....

Nha đầu này là người khác loại!

Nữ tử xuất thân là sát thủ, hắn gặp qua không tới một ngàn cũng đến tám trăm, nhưng lại không có một người nào có tính chất đặc biệt như nàng.

Nàng rốt cuộc là cái gì đầu thai?

Tư Thâm ngồi đối diện nhìn nàng có chút xuất thần.

Mặc dù nơi này tương đối an toàn một chút, nhưng xung quanh vẫn thường xuyên có tiếng hú của các loại hung thú truyền đến, âm thanh kia khiến người ớn lạnh xương sống, ngay cả Thương Khung Ngọc đã quen chuyện đời cũng muốn co ngọc lại.

Nhưng trong hoàn cảnh này, Cố Tích Cửu có thể nhập định rất nhanh, tiến vào cảnh giới quên mình.

Nha đầu này còn quá ngây thơ. Nơi này chỉ tương đối an toàn mà thôi, không phải là tuyệt đối an toàn. Thỉnh thoảng vẫn có một số hung thú lỗ mãng ngẫu nhiên lang thang qua đây.....

Tư Thâm vừa mới nghĩ tới đây, Cố Tích Cửu đã mở to mắt nhảy lên: "Quên mất một chuyện."

Nàng vẫy tay về phía Tư Thâm: "Lại đây giúp ta một chút."

Tư Thâm tò mò, cũng đứng lên: "Giúp gì?"

Một lát sau hắn cuối cùng cũng hiểu. Cố Tích Cửu đã chặt một số khúc cây và bày ra bốn phía. Mỗi một khúc cây đều có đặc điểm của riêng nó, giống như biến thành trận pháp gì đó.

Tư Thâm vừa giúp nàng di chuyển những khúc cây vừa hỏi: "Người đang bày trận gì vậy?"

"Cửu di bát phong trận, có thể ngăn cản mãnh thú tập kích." Cố Tích Cửu thật ra không hề dấu diếm, nói thẳng ra tên trận.

Tư Thâm cảm thấy bản thân mình kiến thức rộng rãi, nhưng hắn vẫn là lần đầu tiên nghe thấy tên trận này. Hắn cảm thấy rất tò mò, vì thế trong quá trình bày biện, cũng nhân tiện nghiên cứu về trận pháp này một chút.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 429: Nha đầu này là người khác loại (4)

Một lát sau, hần cuối cùng không nhận được hỏi một câu: "A Sanh, trận này là do người nghiên cứu ra đúng không?"

Cố Tích Cửu gật đầu: "Không sai, vừa rồi ta mới nghiên cứu thành công, vừa lúc thử nghiệm ở đây một phen."

Tư Thâm "....." Tam quan của hần nứt ra!

Cố Tích Cửu bày trận xong, lúc này mới ngồi xuống ở giữa trận, đôi mắt nhìn Tư Thâm: "Người muốn nghỉ ngơi trước một chút hay không?"

Tư Thâm lắc đầu: "Thương thế của ta đã không có gì đáng ngại, không cần nghỉ ngơi."

"Vây được, người hãy giúp ta hộ pháp một canh giờ. Nếu như có hung thú xâm nhập vào đây, chỉ cần nó không xâm nhập tới vị trí kia, trận pháp này sẽ không bị phá, hung thú sẽ không thể uy hiếp được chúng ta." Cố Tích Cửu chỉ vào một vị trí và mở miệng nói.

"Nếu nó chạy đến vị trí này thì sao?" Tư Thâm tò mò.

"Người hãy đánh thức ta, ta sẽ có biện pháp đối phó với nó!" Cố Tích Cửu tràn đầy tự tin.

"Được." Tư Thâm sáng khoái đồng ý.

Vì thế Cố Tích Cửu yên tâm lớn mật bắt đầu nhập định.

Một khắc sau (15ph), Cố Tích Cửu bị Tư Thâm đánh thức: "A Sanh, có hung thú xông vào!"

Cố Tích Cửu mở to mắt, lập tức nhìn thấy một con báo màu vàng đã chạy tới trước cửa trận!

Con báo ở đây không giống như loại báo bình thường, đầu của nó to khoảng gấp ba lần đầu báo bình thường, răng nanh trong miệng dài chừng một thước, một đôi mắt màu vàng cực kỳ hung dữ.....

Cố Tích Cửu nhảy lên, vung hai tay, gốc cây to trong trận theo thủ thế của nàng không ngừng di động. Một lát sau, một số khúc cây đã từng là cửa sinh chuyển thành cửa chết, vô số khúc cây to được ném về phía con báo hung mãnh. Mặc dù con báo da dày thịt béo, nhưng cũng không nhận được khi bị đánh như vậy. Nó nhảy trái nhảy phải, đâm loạn ở trong trận pháp. Nó càng đâm loạn lại càng tác động trận pháp, cuối cùng tác động tới chú pháp phong hệ mà Cố Tích Cửu đã thiết kế. Một trận cuồng phong trực tiếp cuốn con báo ra bên ngoài trận. Con báo kia bị đánh đầy đầu, sau khi rơi xuống mặt đất thì không dám tiếp tục treu chọc Cố Tích Cửu, bỏ chạy nhanh như chớp.

Tư Thâm đứng bên cạnh nhìn xem toàn cảnh, không nhận được tán thưởng một tiếng: "Trận pháp này của người thực không tệ."

Cố Tích Cửu hơi nhếch khóe miệng: "Tất nhiên." Nhưng nàng vẫn có chút buồn bực. Trong tình huống bình thường, nếu mãnh thú muốn chạy vào cửa trận của nàng, cần phải có chỉ số thông minh rất cao. Nhưng con báo kia nhìn qua không giống như có chỉ số thông minh cao ——

Nàng không nhận được liếc mắt nhìn Tư Thâm một cái. Không phải là gia hỏa này muốn xem uy lực trận pháp, cố ý bỏ con báo kia vào đó, đúng không?!

"Tiểu Thương, trông chừng hần." Cố Tích Cửu càng nghĩ càng cảm thấy điều này rất có khả năng, âm thầm dặn dò Thương Khung Ngọc.

"Được!" Thương Khung Ngọc đáp lại một tiếng. Vừa rồi nó rất muốn giúp chủ nhân hộ vệ, nhưng không ngờ nó cũng nhập định theo chủ nhân.....

Cố Tích Cửu vẫn không yên tâm, thả con ngao lớn kia ra, để nó cùng canh giữ trận pháp, lúc này nàng mới nhập định lần nữa.

Lần này nàng nhập định một thời gian rất dài, Tư Thâm không tiếp tục quấy rầy nàng.

Sau khi nàng vận hành một vòng thì mở mắt ra, nhìn thấy hoàn cảnh xung quanh thì lập tức hoảng sợ.

Bốn phía có một vòng hung thú đang chạy ở trong trận pháp, rồng cuốn hổ chồm, gió âm từng trận. Chúng đang đuổi theo để cắn Tư Thâm.....

Không biết võ công của Tư Thâm như thế nào, nhưng bản lĩnh chạy trốn thật ra rất tuyệt. Hần chạy giống như một trận gió, nhiều hung thú mãnh thú đuổi theo như vậy, nhưng chúng vẫn không thể cắn dù chỉ một vạt áo của hần. Ngược lại bị hần chọc cho phát cáu, không màng tất cả đuổi theo để cắn, trong bất tri bất giác đã bị hần dẫn tới chỗ cửa trận——

Trong khi con ngao lớn đang chắn ở chỗ cửa trận, một khi có mãnh thú bị hấp dẫn tới đây, con ngao sẽ mở vỏ kẹp lấy nuốt ăn luôn.....

Một người một ngao phối hợp cực kỳ ăn ý.

Chương 430: Nghi ngờ (1)

Phát hiện ra Cổ Tích Cừu đã tỉnh lại, con ngao lớn vội vàng mở miệng: "Chủ nhân, đã xong chưa? Ta đã no căng muốn chết, ăn không vào được nữa _____"

Trên trán Cổ Tích Cừu nổi lên gân xanh, thân hình Tư Thâm chợt lóe, vùng thoát khỏi mấy con hung thú đuổi theo không bỏ, nhảy vào trong trận: "Người cuối cùng cũng tỉnh."

Mấy con hung thú bị mất mục tiêu, chúng lại không quen biết trận pháp, tất nhiên bắt đầu đầu đá lung tung bên trong trận pháp. Kết quả cũng giống như con báo, bị cuồng phong cuốn ra khỏi trận, chạy thẳng biến mất.

Cổ Tích Cừu nhìn nhìn con ngao lớn mờ to lớp vỏ không khép lại được, lại nhìn nhìn Tư Thâm: "Tư Thâm công tử, không phải người nên giải thích một chút?"

Tư Thâm nhướn mày: "Giải thích cái gì?"

"Những con hung thú đó rõ ràng không xông vào trận, vì sao người muốn dẫn chúng tới chỗ cửa trận?" Nếu như không có con ngao lớn chắn ở lối vào, trận này sớm đã bị hung thú công phá!

"Tiểu sủng vật mới của người đối bụng, ta cho nó ăn một chút." Tư Thâm thông thả ung dung trả lời.

Con ngao: "....." Oan uổng nó quá!

Nó chẳng qua trong lúc tán gẫu với Tư Thâm, vô ý nói một câu, nó cảm thấy nhầm chán đến nỗi đối cả bụng, kết quả Tư Thâm liền an bài nó ở chỗ cửa trận, sau đó đi ra ngoài đưa tới một đồng hung thú để nó ăn.....

Con ngao cố gắng di chuyển tới trước mặt Cổ Tích Cừu: "Chủ nhân, ta muốn tiêu hóa một chút rồi đi tiếp."

Cổ Tích Cừu lại nổi gân xanh trên trán.

"Bang! Bang! Bang!" Có âm thanh lạ truyền tới từ bên kia kết giới, Cổ Tích Cừu quay đầu nhìn qua, trong lòng nhảy dựng!

Bên kia kết giới có bốn năm con hung thú màu cam màu đỏ đang ác chiến với nhau.....

Phù thiên dực vừa rồi đã bị xé thành từng mảnh, hiện tại xung bá bên trong chính là một con quái vật đầu hổ thân trâu. Nó đánh bại đàn thú, một vết cào của nó có thể xé rách một miếng thịt của đối thủ.....

Mưa máu đang bay tán loạn, khiến người xem hãi hùng khiếp vía.

Toàn thân quái vật đầu hổ thân trâu có màu đỏ tươi, đỏ hơn cả máu tươi xung quanh.

Đây có phải là hung thú của đỉnh thứ 7 hay không?!

"Chẳng phải hung thú trên mỗi một ngọn núi đều có địa bàn của mình hay sao? Vì sao hung thú của đỉnh thứ 7 lại chạy đến đỉnh thứ 6?"

Cổ Tích Cừu có chút kinh ngạc, không nhịn được hỏi thành tiếng, Tư Thâm thật ra không gì không biết: "Hung thú trên đỉnh thứ 6 và đỉnh thứ 7 giống nhau, không hề phân biệt rõ ràng. Tuy nhiên, ngoại trừ đỉnh thứ 8."

Cổ Tích Cừu nhướn mày: "Như vậy chẳng phải rất có hại cho hung thú trên đỉnh thứ 6 hay sao?"

Tư Thâm đưa cho nàng một trái cây để nàng gặm, nhân tiện giải thích nghi ngờ của nàng: "Hung thú hai màu đỏ cam đều có lực lượng gần như ngang nhau, hung thú màu cam cũng có thể xé nát hung thú màu đỏ....."

Thì ra là thế!

"Vậy trên đỉnh thứ 8 có loại hung thú gì? Chúng bị cô lập và giam cầm ở đỉnh thứ 8? Linh lực từ bảy đỉnh khác đều tụ tập tới đỉnh thứ 8. Linh thú trên đỉnh thứ 8 có lẽ đã tu luyện rất nghịch thiên, đúng không?"

Tư Thâm mỉm cười nhìn nàng: "Sao người biết linh lực của những đỉnh núi khác đều tụ tập tới đỉnh thứ 8?"

Cố Tích Cửu hơi giật mình trong lòng, biết mình đã lỡ miệng, cũng may có thể cứu vãn: "Rất đơn giản, từ trên không trung ta từng quan sát nơi này. Vị trí tám đỉnh của rừng rậm hắc ám được bày ra rất giống như trận pháp thu thập linh khí về hướng trung tâm. Nếu ta không nhầm, linh lực của bảy đỉnh đều tập trung về đỉnh thứ 8....."

Tư Thâm đặt bàn tay ở trên vai Cố Tích Cửu và nhấn xuống một cái, cười khúc khích nói: "A Sanh, không ngờ ngươi cũng nghiên cứu trận pháp." Hắn lại đánh giá Cố Tích Cửu một chút: "Thật sự không thể tin được, một tiểu cô nương như ngươi lại hiểu biết nhiều như vậy."

Cố Tích Cửu liếc mắt nhìn hắn: "Ngươi nhìn qua cũng không lớn, chỉ lớn hơn ta vài ba tuổi. Ngươi cũng hiểu biết khá nhiều, khiến ta rất bất ngờ." Thiếu niên này hiểu biết rất nhiều, thậm chí có thể biết nhiều hơn cả Thương Khung Ngọc!

Khiến Cố Tích Cửu bắt đầu nghi ngờ thân phận của hắn ——

~~~~Hết chương 430~~~~

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 431: Nghi ngờ (2)

Đôi mắt Tư Thâm cong như hoa đào, để sát vào nàng: "Ta thật sự hiểu biết rất nhiều, có phải ngươi sùng bái ta không?"

Cố Tích Cửu gờ tay đầy khuôn mặt tuấn tú của hắn đang để sát vào mặt mình ra: "Ngươi nghĩ quá nhiều!"

Tư Thâm kéo nàng ngồi xuống: "Trong bụng ngươi dường như cất giấu rất nhiều nghi vấn, hôm nay tâm tình công tử ta rất tốt, ngươi có thể hỏi bất cứ điều gì ngươi muốn."

Cố Tích Cửu xê dịch người ra, giữ khoảng cách xa hắn một chút.

Tư Thâm này giống như thuốc cao bôi trên da chó, lúc nào cũng dính vào bên người nàng, kéo không ra.

Trên người hắn có một mùi hương rất nhẹ, giống mùi thuốc nhưng cũng giống mùi hoa.

Mùi hương này khiến Cố Tích Cửu vô cớ nhớ tới mùi hương ở trên người Đế Phát Y, hai mùi hương này rõ ràng khác nhau, nhưng Cố Tích Cửu cảm thấy chúng có cùng nguồn gốc.

Giống như một phiên bản khác của nước hoa Chanel 5.....

Quý tộc triều đại này đều thích dùng huân hương, ngay cả trên người Dung Ngôn cũng có mùi huân hương.

Đế Phát Y thân phận cao quý, huân hương hắn dùng khẳng định là phiên bản giới hạn, tương đối đặc biệt. Tuy nhiên, Cố Tích Cửu cũng từng ngửi thấy nó ở trên người Thái tử Dung Già La.....

Sau này khi Cố Tích Cửu đi cùng với Dung Già La, nàng lại không ngửi thấy được mùi hương ấy nữa, nhưng nàng cũng không để ý.

Xem mặt nhận người là đủ rồi, cần gì phải dựa trên mùi hương để nhận người?

Hiện tại trong lúc vô ý, nàng ngửi thấy mùi hương ở trên người Tư Thâm. Mùi hương này khiến người ngửi vào cảm thấy thoải mái, dường như nó còn có tác dụng nâng cao tinh thần, khiến người dù mệt mỏi cỡ nào cũng có thể duy trì đầu óc thanh tỉnh, kịp thời đưa ra phản ứng chuẩn xác nhất.

"Trên người ngươi đang dùng huân hương gì vậy?" Cố Tích Cửu dứt khoát hỏi thành lời, nếu có khả năng nàng cũng muốn điều phối một lần.

Tư Thâm hơi ngần người, đôi mắt khẽ rung lên: "Ngươi có thể ngửi được mùi hương trên người ta?"

Cố Tích Cửu nhướn mày: "Có thể." Mùi của nàng vẫn đang hoạt động.

"Mùi của ngươi rất nhạy—— Ngươi còn ngửi thấy mùi của ai?"

Cố Tích Cửu cảm thấy vấn đề hắn hỏi có chút hiếm lạ: "Ngửi thấy mùi của rất nhiều người. Chỉ cần tiếp cận, ta đều có thể ngửi thấy....."

"Vậy —— Tà thiên sư thì sao?"

"Tất nhiên cũng ngửi thấy." Cố Tích Cửu trả lời.

"Vậy trên người hán có mùi gì?"

"Một mùi hương cực kỳ đặc biệt....." Cố Tích Cửu thuận miệng trả lời, cũng nói ra đặc điểm của mùi hương này, sau đó nói tiếp: "Mặc dù mùi hương trên người hán rất đặc biệt, nhưng không phải độc nhất. Ta từng ngửi thấy nó ở trên người Dung Già La. Đứng rồi, dường như ta còn ngửi thấy nó ở trên một bức tượng chạm ngọc."

Tư Thâm "....." Hán hơi chớp chớp đôi mắt, nhìn Cố Tích Cửu nhất thời nói không nên lời.

"Người còn chưa trả lời ta, người rốt cuộc đã dùng huân hương gì?" Cố Tích Cửu vẫn không quên vấn đề của mình.

Tư Thâm thờ dài: "Mùi hương này do ta tự mình điều phối, vẫn chưa có tên. Hay là người đặt tên cho nó?"

Thì ra là chính hán điều phối ra, không ngờ hán còn là một vị điều hương sư.

Cố Tích Cửu suy nghĩ một lúc, nàng luôn đặt tên trực tiếp: "Gọi là đề thần hương*? Lãnh được hương?" (*提神香: mùi hương dùng để nâng cao tinh thần)

Tư Thâm "....." Ta cảm thấy mùi hương đặc biệt như vậy, nên đặt cho nó một cái tên đặc biệt mới đúng. Hai tên này của người quá đại chúng, người nghĩ lại xem."

Cố Tích Cửu không cho là đúng: "Đặt tên là để phân biệt, tốt nhất vừa nghe tên liền biết công dụng của nó, đặt tên lạ như vậy làm gì?"

Nàng dường như đột nhiên nghĩ tới điều gì: "Đứng rồi, ta có một cái tên rất thanh nhã. Mùi hương này giúp nâng cao tinh thần, khiến người đang ngủ cũng có thể nhanh chóng tỉnh lại. Vậy hãy gọi nó là "mộng tỉnh thời gian*" thì như thế nào?" (*梦醒时分: mộng tỉnh thời phân)

Tư Thâm rũ mắt lập lại một câu: "Mộng tỉnh thời gian?"

"Đúng vậy, tên này phù hợp với chức năng chủ đạo của mùi hương trên người người, cũng vô cùng thanh nhã, không tốt hay sao?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 432: Nghi ngờ (3)

"Được! Vậy hãy gọi là mộng tỉnh thời gian." Tư Thâm cười, ánh mắt lấp lánh nhìn Cố Tích Cửu: "A Sanh, theo ý của người."

Những lời cuối cùng hán nói nhẹ nhàng như nước, mơ hồ mang theo sùng nịch.

Trong lòng Cố Tích Cửu có chút xao động, vị thế đảo mắt đi, dứt khoát lách qua chủ đề khác "Kết giới nơi này là do thánh tôn thiết lập đúng không? Từ đỉnh thứ 6 trở lên, có phải không cho phép bất luận kẻ nào tiến vào hay không?"

"Người rất thông minh." Tư Thâm mỉm cười, híp mắt lại nhìn tầng kết giới kia: "Nhưng cũng không phải không cho phép bất luận kẻ nào tiến vào. Nếu người tu luyện có linh lực đạt tới cấp 9, có thể tới đây mạo hiểm một chút."

Trong lòng Cố Tích Cửu vừa động: "Vậy Hoa Vô Ngôn, Thiên Nguyệt Nhiễm, Hữu thiên sư bọn họ có phải đã từng vào nơi đó hay không?"

Tư Thâm cười: "Có lẽ là vậy. Tiêu chí của đệ tử thiên bẩm chân chính có đầy đủ tư cách, chính là thoát ra từ đỉnh thứ 6 và đỉnh thứ 7."

"Người biết rất nhiều!" Cố Tích Cửu nhìn hán một cái.

Tư Thâm dùng một cánh tay khoanh eo nàng lại: "Vậy người có động tâm với ta hay không?"

Bên hông Cố Tích Cửu bỗng nhiên lấp lánh mũi kiếm, cánh tay Tư Thâm suýt nữa đã bị cắt. Cố Tích Cửu cười như không cười liếc mắt nhìn hán một cái: "Nói thì nói, còn động tay động chân nữa thì ta có thể nhận ra người, nhưng kiếm của ta sẽ không nhận ra người."

Tư Thâm dứt khoát rút cánh tay về, một tay chống đầu gối: "A Sanh, người thật nhẫn tâm, ta nói ta sẽ chịu trách nhiệm với người."

"Không cần!" Cố Tích Cửu đứng lên.

"Người có người trong lòng? Long Tư Dạ? Tà thiên sư?" Tư Thâm tiếp tục hỏi.

Cố Tích Cửu đột nhiên quay đầu lại nhìn hán: "Người nói bậy gì đó?"

Tur Thảm thân nhiên cười: "Đệ tử thiên bẩm có cả thầy 5 vị, Tà Hữu thiên sư, Hoa Vô Ngôn, Thiên Nguyệt Nhiễm, Long Tur Dạ, nhưng vừa rồi ngươi chỉ hỏi ba vị kia, không hề nhắc tới Tà thiên sư và Long Tur Dạ. Hai người kia nổi danh như thế, ngươi không có khả năng quên bọn họ. Sở dĩ người không nhắc tới, chính là vì trong lòng ngươi có cảm giác đặc biệt đối với bọn họ, theo bản năng sẽ cố tình bỏ qua, ta nói đúng không?"

Cố Tích Cửu: "....."

Thật vậy sao?

Không có gì bất ngờ nếu nàng có khúc mắc với Long Tur Dạ. Rốt cuộc, tình cảm kia đã từng quá khác cốt mình tâm, không phải muốn quên là có thể lập tức quên được.

Nhưng nàng không thể có cảm giác đó với Tà thiên sư Đế Phát Y. Chẳng phải nàng luôn đề phòng hắn hay sao?

Trong đầu hiện lên bộ dáng cười như không cười của Đế Phát Y, trái tim nàng khẽ nháy lên, có chút bối rối.

Không thể! Nàng sẽ không có cảm giác đó với Đế Phát Y, có lẽ vì bị người kia dây dưa khá lâu nên tạo nên một nỗi ám ảnh, nhất định là như thế!

"Hiện tại ở trong lòng ngươi, vị trí hai người bọn họ bên nào nặng hơn?" Tur Thảm cầm một bàn tay của nàng, từng bước hướng dẫn, giọng nói nhẹ nhàng giống như con gió.

Cố Tích Cửu giống như bị thôi miên, hình ảnh Long Tur Dạ và Đế Phát Y lần lượt xuất hiện ở trong đầu.....

Mỗi lần nhớ tới Long Tur Dạ, trong lòng nàng không thể nói ra đó là tư vị gì, dường như có một quả cầu lửa đang cháy, nhưng trong lòng lại rất lạnh lẽo.

Nhưng khi nàng nhớ tới Đế Phát Y, trong lòng lại có một loại cảm giác ấm áp không thể nào diễn tả ——

"Ngaoan, nói cho ta biết, trong số bọn họ, ai để lại ấn tượng sâu sắc nhất cho ngươi?" Giọng nói của Tur Thảm càng nhẹ nhàng hơn.

Ấn tượng sâu sắc?

Người đầu tiên xuất hiện trong đầu Cố Tích Cửu là bóng dáng Long Tur Dạ, người luôn gây tổn thương cho mình sẽ để lại ấn tượng sâu sắc nhất. Tôn thương càng thâm, ấn tượng càng sâu ——

"Long Tur Dạ ——" Cố Tích Cửu phun ra ba chữ. Tur Thảm vốn đang nắm tay nàng, lúc này bỗng nhiên siết chặt, đôi mắt tối sầm lại.

Cố Tích Cửu bị hắn siết đau, cuối cùng cũng tỉnh táo, theo bản năng muốn rút tay mình lại: "Đau quá, buông ta ra!"

Tur Thảm buông lỏng tay nàng ra. Cố Tích Cửu nhìn nhìn cổ tay của mình, không ngờ bị hắn để lại năm dấu tay.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 433: Nghi ngờ (4)

Tay của hỗn đản này thật lớn mật!

Cố Tích Cửu cảm tức nhìn hắn: "Ngươi đang vẽ gió gì vậy?"

Tur Thảm không nói gì, chỉ liếc mắt nhìn nàng một cái, ánh mắt dường như có chút lạnh lùng, Cố Tích Cửu cảm thấy sững sờ.

Không biết vì sao, nàng không có ấn tượng lắm với những câu hỏi này của Tur Thảm, thậm chí đầu óc còn có chút hỗn loạn, tất nhiên cũng không biết chuyện gì đã xảy ra.

Nàng đứng lên định rời đi, bỗng nhiên giống như cảm ứng được điều gì, nhìn về hướng kết giới.

Trong rừng rậm bên kia, không biết đã xảy ra chuyện gì, có chút hỗn loạn ồn ào, có thú tiếng gầm, có âm thanh cây cối gãy đổ, âm thanh núi đá sụp đổ..... Cây cối ngã rạp giống như một con gió lốc quét qua.....

Bên kia dường như đang có một trận chiến kịch liệt! Hơn nữa lẫn qua lộn lại giống như đang hưởng về phía bên này.....

Mặt đất rung chuyển dữ dội giống như động đất.

Cố Tích Cửu vốn dĩ muốn dừng lại ở chỗ này quan sát một chút, không đề phòng Tư Thâm đã trực tiếp kéo nàng rồi đi: "Có hung thú lớn đang đến, chúng cường bạo như vậy có thể sẽ phá vỡ kết giới nơi này, không thể lưu lại đây được nữa, chạy đi!"

Cố Tích Cửu biết Tư Thâm am hiểu về rừng rậm hắc ám nhiều hơn mình, hẳn làm như thế khẳng định là có lý do, vì thế nàng cũng mặc kệ hẳn kéo đi.

Thân ảnh nàng và Tư Thâm vừa mới hoàn toàn đi vào chỗ sâu trong rừng rậm bên này không lâu, rừng rậm màu cam bên kia kết giới bay ra một người, dáng người đỉnh bạt, tóc đen áo trắng, không ngờ chính là Long Tư Dạ!

Có lẽ hẳn đã đánh nhau với hung thú trong rừng, trên áo trắng của hắn vết máu loang lổ, không biết là máu của hắn hay là của những hung thú đó.

Đi theo phía sau hắn còn có bốn năm con hung thú, trong mắt mỗi một con đều rất hung dữ, nhìn qua cực kỳ hung ác.

Mặt nạ trên mặt Long Tư Dạ đã rơi, lộ ra một khuôn mặt tuấn tú tái nhợt, hắn đang phi hành với tốc độ cực nhanh, nháy mắt đã đến chỗ kết giới.

Không có gì đáng kinh ngạc, kết giới trong suốt đã ngăn hắn lại, hắn không thể tiến xa hơn.

Hắn dừng lại, hai tay ấn ở phía trên kết giới, nhìn thoáng qua về phía bên này, bỗng nhiên đôi mắt ngưng trọng, ánh mắt trực tiếp dừng ở trên những khúc cây lớn mà Cố Tích Cửu đã từng bày biện trận pháp!

Trận pháp đã bị phá hủy, nhưng hắn vẫn có thể nhìn ra được hình dạng và bố cục ban đầu của nó.....

"Tích Cửu!" Hắn gọi một tiếng, hai tay run rẩy, bỗng nhiên giống như phát điên, bắt đầu phá hủy kết giới.....

.....Edit: Emily Ton.....

Cố Tích Cửu đang chạy đột nhiên dừng lại.

"Có chuyện gì vậy?" Tư Thâm nắm một cánh tay của nàng.

Cố Tích Cửu mím môi, nàng đang bị ảo giác hay sao? Vừa rồi không ngờ lại nghe thấy tiếng Long Tư Dạ gọi mình.....

Mặc dù âm thanh kia cực xa cực mơ hồ, nhưng vẫn khiến trái tim nàng đập lỡ một nhịp.

Nàng không nhìn được lại nghiêng tai lắng nghe, nhưng chỉ nghe thấy tiếng gió và tiếng thú hú gầm.....

Quả nhiên là nàng đã bị ảo giác!

Cố Tích Cửu âm thầm lắc lắc đầu, nắm tay Tư Thâm: "Không có gì, chúng ta vẫn nên thuận di đi!" Nàng nhảy một cái, biến mất.

Nàng không nhìn thấy được, ngay khoảnh khắc nàng nhảy, ngón tay Tư Thâm đã nhẹ nhàng bắn ra một phù chú màu trắng nhạt ra ngoài.....

.....

Long Tư Dạ không thể phá hủy kết giới, vừa rồi hẳn mới đánh lên kết giới hai chữ, hung thú phía sau đã kịp đuổi tới.....

Nếu hắn không muốn chết, chỉ có thể quay người lại đấu.

Hắn vẫn đang bị trọng thương còn chưa khỏi hẳn, giờ phút này chiến đấu với đám hung thú phải cố hết sức, chỉ hơi thất thần một chút suýt nữa đã bị một con hung thú cắn mất cánh tay!

Nếu hắn trực tiếp đào tẩu tất nhiên có thể vùng thoát khỏi đám hung thú đó, nhưng hắn lại không cam lòng!

Hắn còn muốn xé mở một cái lỗ nhỏ ở trên kết giới để nhảy qua bên kia!

Hung thú càng ngày càng nhiều, dần dần hắn bị lâm vào trong vòng vây hung thú, muốn chạy cũng chạy không được.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 434: Đế Phát Y cảnh cáo (1)

Đúng lúc đang cực kỳ nguy hiểm, một tiếng sáo đột nhiên vang lên. Tiếng sáo kia nhẹ nhàng êm dịu, như gió như mưa chảy xuôi ở trong không khí.

Đám mãnh thú đang vây quanh tấn công Long Tư Dạ, cả người bỗng nhiên run lên, giống như nhận được cảnh cáo nghiêm khắc nhất nào đó. Sau khi ngẩng người tại chỗ một lát, không tiếp tục dấy dưng với Long Tư Dạ nữa, lần lượt quay đầu chạy mất.

Long Tư Dạ cũng ngẩng ra một lát, bất chợt ngẩng đầu nhìn về phía tiếng sáo truyền ra.

Hắn cho rằng sẽ nhìn thấy Đế Phát Y, nhưng không ngờ chỉ nhìn thấy một đạo phù chú màu trắng nhạt đang thản nhiên xoay tròn ở trong không khí. Tiếng sáo kia đúng là được truyền ta từ trong phù chú kia.

Chờ những hung thú đó đều chạy hết, phù chú cũng tẩu xong một khúc, tự động cháy ở trong không khí, chớp mắt không còn bóng dáng.

Long Tư Dạ nắm chặt ngón tay ở trong ống tay áo. Đây là Đế Phát Y đang cảnh cáo hắn?

Cảnh cáo hắn không được tiếp tục hành sự lỗ mãng, không được phá hỏng quy củ.

Dựa theo quy củ của đế tôn, sau khi người giả mạo đệ tử thiên bẩm bị phạt vào rừng rậm hắc ám, bất luận kẻ nào cũng không được giúp đỡ. Nếu không, người giúp đỡ sẽ bị phạt, người được giúp cũng sẽ bị phạt.

Long Tư Dạ cho rằng với công phu của mình có thể lặng yên không một tiếng động giúp Cố Tích Cửu xông ra khỏi rừng rậm, sẽ không bị bất luận kẻ nào phát hiện. Nhưng không ngờ Đế Phát Y sớm đã có phòng bị, âm phù chú này đã giúp hắn ta cảnh cáo hắn.....

Ánh mắt hắn dừng ở trên trận pháp bên kia kết giới, tâm tình phức tạp.

Không ngờ Tích Cửu có thể chạy tới đây, chẳng lẽ nàng đã bị lạc đường?

Cuối cùng hắn dùng thị lực nghiên cứu trận pháp và dấu vết ở trên mặt đất. Sau một lúc lâu, chân mày hắn nhảy dựng!

Nhìn dấu vết nơi đó rất mới, chẳng lẽ vừa rồi nàng mới rời đi?

Hắn lập tức ngẩng đầu nhìn vào chỗ sâu trong rừng rậm của đỉnh thứ 5, muốn tìm ra thân ảnh người nào đó, nhưng hắn thất vọng, không nhìn thấy gì.

Bàn tay hắn buông khỏi kết giới, nhìn về hướng kia thất thần một lát.

Có thể bình an chạy tới nơi này, chứng minh công lực của nàng không còn yếu nữa. Có lẽ với lực lượng của bản thân mình, nàng cũng có thể xông ra khỏi rừng rậm hắc ám. Rốt cuộc, thuật thuật di của nàng thực sự kinh người.

Hắn vừa mới nghĩ tới đây, từ chỗ sâu cực xa trong rừng rậm bên kia kết giới, bỗng nhiên bắt đầu có chút âm ỉ. Một luồng sương mù màu tím được phóng lên cao.....

Sắc mặt Long Tư Dạ biến đổi!

Hung thú trên đỉnh thứ 8 sao lại chạy tới đỉnh thứ 5?!

Chẳng lẽ kết giới này có một lỗ hổng?

Với bản lĩnh của Cố Tích Cửu, nàng có thể đối phó với quái vật trên đỉnh thứ 3 đã là vượt xa sự phát huy của người thường. Đối với quái vật trên đỉnh thứ 8, ngay cả bản thân Long Tư Dạ cũng vô cùng đau đầu, đừng nói tới tiểu nha đầu Cố Tích Cửu?

Long Tư Dạ không quan tâm tới thương thế trên người, cả người bắt đầu nhảy nhót xung quanh kết giới. Hắn muốn tìm ra lỗ hổng kia ở trên kết giới

.....Edit: Emily Ton.....

Bên trong rừng rậm hắc ám có ba kết giới.

Kết giới thứ nhất nằm ở chỗ giao tiếp giữa đỉnh thứ 3 và đỉnh thứ 4, là kết giới mới do Đế Phát Y tạo ra. Có thể nói, nó được thiết kế cho Cố Tích Cửu.

Kết giới thứ hai nằm giữa đỉnh thứ 5 và đỉnh thứ 6. Đền phòng hung thú trên đỉnh thứ 6 ỷ vào yêu lực thâm hậu, nghiền áp sinh vật trên đỉnh thứ 5.

Kết giới thứ ba nằm giữa đỉnh thứ 7 và đỉnh thứ 8, dùng để ngăn cản sinh vật trên đỉnh thứ 8 xuống núi. Đỉnh thứ 8 là cấm địa tuyệt đối, bất luận kẻ nào đều không được tự tiện xông vào. Đường nhiên, người tự tiện xông vào cơ bản đều có đi mà không có về.

Ngay cả mấy đệ tử thiên bẩm như Long Tư Dạ bọn họ, cũng chưa từng tiến vào trong đó.

Tuy nhiên, Long Tư Dạ trước đây đã từng đến chỗ kết giới giữa đỉnh thứ 7 và đỉnh thứ 8, từng nhìn thấy yêu thú bên kia chột loé cách tầng kết giới, nghe thấy bên trong đó mơ hồ truyền ra âm thanh thú rống. Tiếng gầm rú rõ ràng không cao, nhưng lại chấn động thiên địa, khiến trái tim Long Tư Dạ lúc đó suýt nữa đã nhảy ra ngoài.....

Đỉnh thứ 8, được gọi là vùng đất bị bỏ hoang của các vị thần, ngay cả thần tiên cũng đều từ bỏ.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 435: Đế Phát Y cảnh cáo (2)

Thiên hạ này sợ rằng chỉ có thánh tôn mới đi vào nơi đó, biết trong đó chính xác có gì.

Lần này môn hạ Đế Phát Y dọn sạch núi rừng, chủ yếu là loại bỏ tất cả mọi người trên đỉnh thứ 3. Từ đỉnh thứ 3 trở xuống đều được dọn dẹp sạch sẽ, không lưu lại dù chỉ một người không liên quan.

Đối với đỉnh thứ 4 và đỉnh thứ 5, bởi vì vẫn luôn hẻo lánh ít dấu chân người, hơn nữa Cổ Tích Cửu cũng không cần phải đến đó, vì thế bọn họ hoàn toàn không kiểm tra qua.

Dù sao chỗ đỉnh thứ 3 Đế Phát Y đã thiết kế kết giới, không có bất luận kẻ nào có thể xông từ nơi đó vào đỉnh thứ 3 để gây rắc rối hoặc là giúp đỡ Cổ Tích Cửu, vì thế bọn họ không để ở trong lòng.

Đế Phát Y sai người theo dõi Long Tư Dạ, tránh cho hắn tự tiện xông vào. Vì thế bọn người Mộc Phong chỉ đề phòng Long Tư Dạ tiến vào đỉnh thứ 4 hoặc đỉnh thứ 5. Long Tư Dạ rơi vào đường cùng, chỉ có thể lẫn trốn những người đang âm thầm theo dõi đó, tiến vào từ đỉnh thứ 6.....

.....Edit: Emily Ton.....

Đương nhiên, Cổ Tích Cửu không biết tất cả những điều đó, nàng thậm chí không biết mọi thứ hay bất cứ điều gì đã bị xoá sạch ở đỉnh thứ 3. Khi tiến vào đỉnh thứ 3, nàng cũng không cảm thấy buồn bực vì không đụng phải bất cứ người nào. Bởi vì rừng rậm hắc ám vốn là nơi hung hiểm, không có người tới cũng là điều bình thường.

Nàng đã gặp Tư Thâm ở chỗ giao giới giữa đỉnh thứ 3 và đỉnh thứ 4. Mặc dù gia hỏa này là một gánh nặng, nhưng tốt xấu gì cũng là bạn đồng hành.

Nàng cho rằng trước khi xông ra khỏi rừng rậm hắc ám, sẽ không gặp phải những người khác nữa. Nhưng không ngờ rằng, thời điểm quay về từ đỉnh thứ 5 tới đỉnh thứ 4 lại đụng phải người quen.

——Đạo Thanh Dương!

Sư phụ của ca ca rề rặt Cổ Thiên Triều, trưởng lão hộ pháp Cửu Tinh Tông.

Cùng đồng hành với ông ta còn có bảy người. Tám vị trưởng lão đại hộ pháp của Cửu Tinh Tông đều đến đông đủ.

Hung thú trên đỉnh thứ 5 cực kỳ hung mãnh, nhưng không dày đặc như trên đỉnh thứ 3. Vì thế khi Cổ Tích Cửu cùng với Tư Thâm dùng thuật thuận di chạy xuống phía dưới ngọn núi, nàng may mắn không đụng phải một con mãnh thú nào, bình bình an an.

Ngay khi Cổ Tích Cửu cho rằng mình có thể vẫn luôn bình an xông ra khỏi đỉnh thứ 5, từ rất xa nàng đã nhìn thấy đám người Đạo Thanh Dương.

Bởi vì nàng đang thuận di, vì thế không có động tĩnh gì, khoảng cách lại hơi xa một chút, vì thế tám người kia cũng không phát hiện ra nàng. Tám người kia đang săn lùng một con nai vàng.

Không, đó không phải là một con nai, con thú kia đầu hươu, thân ngựa, cánh hạc, cặp sừng giống như thanh kiếm.....

Cổ Tích Cửu tránh ở phía sau thân cây nhìn một lát, không thể biết chính xác con thú kia là loại thú gì.

Từ bất tượng?

"Đây là Phong Triệu." Tư Thâm mở miệng ở bên tai nàng: "Toạ kỵ thú rất hiếm có, ngày đi ba ngàn dặm, đêm đi hai ngàn dặm. Nó còn có thể đánh nhau giúp chủ nhân."

Thì ra là toạ kỵ thú.

Ánh mắt Cổ Tích Cửu lấp lánh nhìn chăm chăm vào con thú kia, bản thân mình hiện tại còn thiếu một toạ kỵ thú có phong cách.....

"Người có muốn một toạ kỵ như vậy hay không?" Tư Thâm quả thực giống như giun đũa ở trong bụng nàng, hoàn toàn đoán trúng tâm tư của nàng.

Cổ Tích Cửu hơi lắc lắc đầu: "Hiện tại ta không thể hàng phục được nó."

Nàng đã nhìn thấy rõ năng lực của Phong Triệu, biết rằng hiện tại nàng không thể hàng phục được nó, thậm chí tám người kia cũng không thể hàng phục

được nó.....

Cố Tích Cửu đã xem qua một số sách về cách thuần phục thú sùng vật. Loài thú này không phải chỉ đánh bại là được, mà còn phải có một chiến thuật hàng phục đặc biệt, người thuần phục cần phải có linh lực rất cao. Ví dụ như Phong Triệu là thú cấp 6, muốn thuần phục nó, người đó ít nhất phải có linh lực đạt tới cấp 7.

Trong khi Phong Triệu trước mắt là xuất sắc nhất trong số loài thú cấp 6, chỉ sợ người có linh lực đạt tới cấp 7 cũng chưa chắc có thể thuần phục được nó.....

Đạo Thanh Dương cùng với các sư huynh đệ của ông ta, công lực thấp nhất cũng đạt tới cấp 7, Đạo Thanh Dương thậm chí đã đạt tới cấp 8. Bọn họ vây quanh Phong Triệu, đã dùng hết thuật thuần phục đạt chuẩn, nhưng Phong Triệu vẫn không chịu khuất phục. Trong vòng vây của tám người kia, nó đánh trái tránh phải, bộ dáng dù chết cũng không đầu hàng.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 436: Đế Phát Y cảnh cáo (3)

Dù sao Phong Triệu đang bị tám vị tu sĩ cấp 7 trở lên bao vây tấn công nên cũng bị thương. Chân, sừng, phần cổ, trên người..... khắp nơi đều là miệng vết thương sâu tận xương.

Nếu không phải mấy người Đạo Thanh Dương muốn bắt sống nó, có lẽ Phong Triệu này sớm đã bỏ mạng dưới các loại binh khí của bọn họ.

Đám người Đạo Thanh Dương hiển nhiên đã bao vây tấn công Phong Triệu một khoảng thời gian. Đạo Thanh Dương thường xuyên ném pháp chú thuần phục trên người Phong Triệu. Theo đạo lý mà nói, đã đánh tới tình trạng thể này, cho dù mười con Phong Triệu cũng sẽ khuất phục. Một khi nó khuất phục, trên người sẽ bị đặt lên một bộ yên thuộc về chủ nhân, sau đó chủ nhân sẽ chữa thương cho nó, cho nó ăn linh quả.

Nhưng con Phong Triệu này rất cứng đầu, hoàn toàn không để ý tới.

Cố Tích Cửu vốn không phải là người thích xen vào việc người khác, khi nàng nhìn thấy tám người kia, nàng nên lập tức thuận đi rồi đi.

Nhưng sau khi nàng nhìn thấy Phong Triệu, không biết vì sao bước chân lại không thể di chuyển được, dứt khoát ẩn nấp ở sau thân cây quan sát, càng xem càng không đành lòng.

Nhưng nàng cũng không mù quáng ra tay. Với công phu hiện tại của nàng, căn bản không phải là đối thủ của đám người Đạo Thanh Dương! Cho dù một mình Đạo Thanh Dương nàng cũng không trị được, đừng nói tới chuyện đối phương có tám người?

"Đạo sư huynh, Phong Triệu thật cứng đầu, chỉ sợ nó thà chết cũng không muốn thuần phục chúng ta. Làm sao bây giờ?" Một trong tám vị trưởng lão không nhịn được hỏi.

"Đúng vậy, theo đạo lý mà nói, đánh tới lúc này nó nên khuất phục rồi, nhưng nó vẫn không chịu. Chúng ta thật sự sẽ giết chết nó hay sao?"

Đạo Thanh Dương tối sầm mặt lại: "Nếu thật sự không hàng phục được, vậy dứt khoát giết nó đi!"

Ông ta hiển nhiên là thủ lĩnh của nhóm người này, những người khác xem ông ta giống như Thiên Lôi, sai đâu đánh đó. Mấy người kia lập tức đồng thời lên tiếng, tiếp tục công vây Phong Triệu không hề khoan dung.

Chẳng lẽ cứ trơ mắt nhìn Phong Triệu kiệt sức rồi bị giết hay sao?

Trong lòng Cố Tích Cửu đang hỏi chính mình, đồng thời cũng suy nghĩ đối sách.

"Muốn đen ăn đen?" Tư Thâm thấp giọng hỏi nàng.

Cố Tích Cửu liếc mắt nhìn hắn, trong lòng bỗng nhiên dao động, hiếm khi chủ động cầm lấy tay hắn: "Ta muốn ngươi giúp ta một chút."

Tư Thâm nhướn mày: "Chuyện gì vậy? Ra ngoài đó đánh bọn họ một trận?"

Cố Tích Cửu lắc đầu: "Thân thể ngươi nhỏ thế này chỉ sợ không đủ chọc một lông tay vào bọn họ, không thể đánh nhau. Ta có một biện pháp, có thể cứu được Phong Triệu."

Tư Thâm rất tò mò: "Biện pháp gì?"

Cố Tích Cửu nhếch môi: "Đế Phát Y....."

Tư Thâm cứng đờ, nhìn nàng: "Cái gì?"

Cố Tích Cửu nói: "Người tới giả vờ làm Đế Phát Y dọa cho bọn họ chạy!"

Tư Thâm "....."

Hắn lui về phía sau một bước: "Ta cảm thấy ta không giống hắn....."

Cố Tích Cửu không giải thích, chỉ đưa cho hắn một tấm gương: "Tới, nhìn kỹ, rất nhanh người sẽ giống như hắn."

Nàng vừa nói vừa lấy ra dụng cụ dịch dung của mình.....

Cố Tích Cửu vừa dịch dung cho hắn vừa nói: "Đội lặt nữa người không cần nhiều lời, ta sẽ làm tất cả."

Tư Thâm có chút không được tự tin: "Khí thế của ta và hắn khác nhau, đúng không? Cho dù tướng mạo giống nhau, khí thế cũng không giống....."

"Giả vờ..... người có thể giả vờ lãnh khốc hay không?"

"Được." Đôi mắt Tư Thâm chớp động.

"Vậy thì được rồi!"

Tư Thâm "....." Thì ra ở trong cảm nhận của nàng, sự khác biệt giữa Tư Thâm và Đế Phát Y chính là lãnh khốc.....

.....

Tám người Đào Thanh Dương nhìn thấy Phong Triệu sắp bị giết chết ở dưới binh khí của mình, đột nhiên trên đỉnh đầu cách đó không xa có tiếng gió vang lên, một giọng nói lạnh lùng truyền đến: "Các người đang làm gì vậy?"

Giọng nói giống như tiếng suối chảy trong một thung lũng trống rỗng, cực kỳ êm tai.

Cả người Đào Thanh Dương bất chợt cứng đờ, quay đầu nhìn về hướng giọng nói truyền tới, nhìn thấy có hai người đang đứng trên một ngọn cây cách đó không xa.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 437: Đế Phát Y cảnh cáo (4)

Một người áo tím phát phơ, dáng người đỉnh bạt như ngọc, tóc đen rối tung, con mắt hồ ly trên đai buộc giữa trán nhấp nháy lấp lánh, trên mặt mang mặt nạ, lộ ra độ cong đôi môi rất đẹp, đứng ở nơi đó.

Một người khác mặc quần áo màu xanh lá cây, dung mạo tuấn tú, nhìn qua giời giăng sắc bén, một đôi con ngươi vọng xuống dưới với khí thế bức người.

Đám người Đào Thanh Dương đã từng gặp Tả thiên sư Đế Phát Y, mặc dù chưa từng nói chuyện, thậm chí cũng chưa tiếp xúc quá gần, nhưng vẫn rất cực kỳ ấn tượng với vẻ ngoài đặc trưng của hắn. Hơn nữa, đứng bên người hắn còn có đại hộ pháp Mộc Phong của Phù Thương Cung!

Vì thế chỉ cần liếc mắt một cái là có thể nhận ra!

Bọn họ không ngờ sẽ đụng phải Tả thiên sư ở đây, trong lòng cả kinh, theo bản năng quỳ xuống hành lễ: "Tham kiến Tả thiên sư đại nhân."

Tả thiên sư hơi gật gật đầu, không nói lời nào.

Nhưng Mộc Phong bên cạnh hắn đã mở miệng: "Các người đang làm gì ở đây?"

Đào Thanh Dương sững sờ, bọn họ đang làm gì ở đây, chẳng lẽ không phải vừa xem liền hiểu ngay sao?

Ông ta không nhận được liếc mắt nhìn Tả thiên sư một cái. Tả thiên sư chỉ hơi nhấp môi mỉm cười như không cười nhìn ông ta, một đôi mắt chứa ánh sáng sắc bén giống như xuyên thấu ông ta.

Đào Thanh Dương âm thầm rung mình một cái, ông ta vẫn luôn có chút sợ hãi đối với Tả thiên sư.

Lúc trước Tả thiên sư hạ lệnh để ông ta xử lý đồ đệ Cố Thiên Triều yêu quý của mình, mặc dù trong lòng không cam tâm tình nguyện, nhưng cuối cùng không dám làm trái, vẫn phải chém giết Cố Thiên Triều ——

Tuy nhiên, ở trong lòng ông ta cũng mơ hồ chôn xuống một hạt giống cừu hận, có hận ý đối với Tả thiên sư.

Sau khi xử lý xong đồ đệ, trong lòng ông ta vẫn luôn buồn bực, vẫn luôn không vui.

Các sư huynh sư đệ muốn giúp ông ta khuây khoả, lúc này mới cố gắng mời ông ta tiến vào rừng rậm hắc ám tìm kiếm thú lạ, muốn săn mấy con mãnh thú về thuần hóa để làm tọa kỵ.

Đạo Thanh Dương tất nhiên biết rằng Cố Tích Cửu đã tiến vào rừng rậm hắc ám nhiều ngày qua, trong lòng cũng rất xao động, vì thế mới đi cùng các sư huynh sư đệ tới đây.

Khi đang tìm kiếm mãnh thú thích hợp để làm tọa kỵ, trong lòng ông ta cũng có một ý tưởng tương đối xấu xa, muốn nhân cơ hội Cố Tích Cửu một mình tiến vào rừng rậm hắc ám, khi thần không biết quỷ không hay ông ta sẽ giết chết nàng, báo thù cho đệ tử của mình.....

Vì thế ông ta đã từng giả vờ vô tình xông tới đỉnh thứ 3, nhưng lại đụng phải kết giới ở đỉnh thứ 3, khiến ông ta căn bản không thể nào lên lút tiến vào bên trong.

Không còn cách nào khác, ông ta đành phải chuyên tâm săn thú cùng với các sư huynh sư đệ, bọn họ đã săn được mấy con thú, nhưng Đạo Thanh Dương đều không quá vừa lòng. Khi ông ta đang nghĩ mang theo thấy vọng quay về, ngẫu nhiên gặp được Phong Triệu.....

Phong Triệu gần như là cực phẩm tọa kỵ, có thể so sánh với tọa kỵ của Long Tử Dạ. Đạo Thanh Dương tất nhiên không chịu buông tha, lập tức cùng mấy sư huynh sư đệ vây bắt.

Tuy nhiên, Phong Triệu này là cực xương cứng khó gặm, thà chết chứ không chịu khuất phục. Ông ta không muốn con thú cực phẩm cứ như vậy rơi vào trong tay những người khác, vì thế thà rằng giết chết nó.....

Nhưng không ngờ đúng lúc này đụng phải Tả thiên sư!

Theo đạo lý mà nói, sau khi Tả thiên sư thả Cố Tích Cửu xuống đỉnh thứ 3 thì nên rời đi, vì sao hắn lại xuất hiện ở đây?

Đạo Thanh Dương là nhân vật tương đối âm trầm, trong lòng ông ta bắt đầu nghi ngờ, vừa cung kính trả lời Mộc Phong, vừa chú ý quan sát từng cử chỉ của hai người kia. Nhưng bởi vì ông ta không quen thuộc với Tả thiên sư, vì thế không tìm ra được sơ hở nào giữa hai người kia.

Mộc Phong rất dứt khoát: "Phong Triệu kia thiên sư chúng ta sớm đã nhìn trúng, sở dĩ vẫn chưa thu nhận nó vì muốn nuôi thả và huấn luyện nó ở đây, không ngờ lại bị các người vây lùng săn bắt....."

Những trưởng lão khác trong Cửu Tinh Tông cũng rất kính trọng Tả thiên sư, vừa nghe Mộc Phong nói như thế, bọn họ tự nhiên liên tục thỉnh tội.

Mộc Phong cũng không miệt mài theo đuổi, vì thế nhanh chóng dùng lý do "người không biết không có tội" tha cho bọn họ, chỉ yêu cầu bọn họ lập tức rời đi.

Hiếm khi Tả thiên sư lại dễ nói chuyện giống như hôm nay, mấy người kia tất nhiên không dám nói gì nữa, một lần nữa cáo tội muốn rời khỏi đây.

Đạo Thanh Dương đột nhiên hành lễ về phía Tả thiên sư: "Tả thiên sư đại nhân, Thanh Dương có một chuyện không hiểu, còn muốn thỉnh giáo thiên sư đại nhân. Không biết thiên sư đại nhân có thể giải thích nghi ngờ của Thanh Dương hay không?"

Ông ta nhìn Tả thiên sư, lòng nổi lên nghi ngờ.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 438: Người thích ta hơn một chút? (1)

Tả thiên sư đứng ở nơi đó vẫn không mở miệng.

Mộc Phong chau mày: "Nơi này không phải là nơi nói chuyện, người có việc thỉnh giáo thì ra ngoài hăng nói, hiện tại ngay lập tức rời đi!"

Mộc Phong này đúng là Cố Tích Cửu giả mạo, và Tả thiên sư bên cạnh chính là Tư Thâm giả mạo.

Cố Tích Cửu sợ Tư Thâm mở miệng sẽ bị lộ, vì thế trước khi hiện thân đã dặn dò hắn không cần mở miệng, tất cả đều do nàng ứng phó.

Nàng hiểu về dịch thanh thuật, trước khi hiện thân giả mạo Tả thiên sư, nàng đã bắt chước giọng của hắn để trấn an bọn họ. Nàng cho rằng những người này vừa nhìn thấy Tả thiên sư sẽ nhanh chóng bỏ chạy, không ngờ Đào Thanh Dương lại có lá gan lớn như thế, hơn nữa rõ ràng ông ta còn nổi lên nghi ngờ!

Lúc này tất nhiên không thể để Tư Thâm mở miệng, vì thế Cố Tích Cửu căng da đầu muốn đoạt lấy cuộc hội thoại.

Nhưng nàng vừa làm như thế, sự nghi ngờ trong lòng Đào Thanh Dương càng lớn hơn nữa. Một đôi con ngươi của ông ta giống như lưỡi dao sắc bén dừng ở trên người Cố Tích Cửu: "Mộc hộ pháp không cần phải gấp như thế? Nghi vấn của Thanh Dương rất dễ trả lời, Tả thiên sư đại nhân chỉ cần đáp lại ta vài câu là được."

Khi nói một câu cuối cùng, ông ta còn quên cả dùng kính ngữ.

Cố Tích Cửu nhảy dựng trong lòng, dưới tình huống như vậy, nàng tất nhiên không thể giả mạo Tả thiên sư nói chuyện lần nữa, tám đôi mắt phía dưới đang nhìn nàng chăm chăm!

Trái tim nàng co lại, đang muốn tiếp tục quát chói tai vài câu, thử xem có thể dọa cho bọn họ rút lui hay không, không ngờ Tư Thâm bên cạnh đã từ từ mở miệng nói: "Đào Thanh Dương, ngươi dám nghi ngờ bản tọa?"

Cố Tích Cửu bất chợt cứng đờ!

Giọng nói của Tư Thâm lúc này giống như vọng lại từ thung lũng trống rỗng, đúng là giọng nói thường ngày của Tả thiên sư, không sai chút nào!

Sắc mặt Đào Thanh Dương cũng thay đổi, vội vàng nói: "Thanh Dương không dám."

"Không dám?" Tư Thâm vẫy ống tay áo, động tác ưu nhã như thơ, khẽ cười: "Ngươi có gì không dám? Ở trước mặt bản tọa cũng dám tự xưng 'ta', còn muốn bức bản tọa trả lời vấn đề của ngươi, ngươi cảm thấy ngươi có tư cách này?"

Giọng nói của hắn rất thờ ơ, nhưng lại mang theo sát khí nghiêm nghị.

Trong lòng Đào Thanh Dương rung mình một cái, quỳ thịch xuống, liên tục dập đầu: "Là Thanh Dương mạo phạm, mong Tả thiên sư tha tội."

Các sư huynh sư đệ của ông ta tất nhiên cũng lần lượt quỳ xuống cầu tình cho Đào Thanh Dương.

"Bản tọa sẽ không vô duyên vô cớ tha tội cho người khác, ngươi cho rằng ngươi dập đầu mấy cái thì bản tọa sẽ khoan dung tha thứ cho ngươi?" Tư Thâm vẫn mỉm cười, lời nói ra lại sắc bén như đao.

Đào Thanh Dương lúc này cực kỳ hối hận, nhưng hối hận cũng đã quá muộn, ông ta cần phải đưa ra một lời giải thích cho Tả thiên sư ——

Ông ta cắn răng liếc một cái, gờ tay chặt đứt một cánh tay của mình, chỗ cánh tay bị chặt đứt máu phun ra như suối. Ông ta với sắc mặt trắng bệch tiếp tục dập đầu: "Thanh Dương chặt tay tạ tội, mong Tả thiên sư khoan dung tha thứ."

Lần này Tư Thâm không nhiều lời nữa, chỉ phun ra một chữ: "Lăn!"

Đào Thanh Dương giống như được đại xá, lập tức cùng với các sư huynh sư đệ của mình hoá tốc rồi đi.

Tất cả khôi phục lại bình tĩnh, Cố Tích Cửu thở phào nhẹ nhõm một hơi: "Nguy hiểm thật!" Nàng lại liếc mắt nhìn Tư Thâm một cái: "Không ngờ ngươi sắm vai Tả thiên sư lại giống như thế!"

Vừa rồi nhìn khí thế của hắn, nàng thiếu chút nữa cũng bị dọa sợ.

Tư Thâm gờ tay lau mồ hôi trên trán: "Nguy hiểm thật! May mắn tiểu sinh từng học dịch thanh thuật, cũng từng gặp Tả thiên sư vài lần, nếu không lần này chỉ sợ sẽ bị bại lộ, chẳng những không cứu được Phong Triệu, còn mất cả mạng nhỏ của ngươi và ta."

Những lời này hắn lại khôi phục giọng nói của Tư Thâm, tái hiện bản sắc tú tài.

"Khí thế vừa rồi của ngươi cũng rất giống, không đơn thuần chỉ có giọng nói giống." Cố Tích Cửu lại liếc mắt nhìn hắn một cái.

Tư Thâm vui mừng phấn chấn: "Thật sao?" Ánh mắt hắn lấp lánh nhìn Cố Tích Cửu: "Vậy ngươi có thích ta hơn một chút hay không?"

Cố Tích Cửu: "....."

Gia hỏa này thật ra lúc nào cũng không quên lời thề!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 439: Người thích ta hơn một chút? (2)

Nàng lười để ý tới hân, đi kiểm tra Phong Triệu thú. Con thú kia bị trọng thương, quỳ sát ở nơi đó không đứng dậy được, nếu không nó sớm đã bỏ chạy.

Tư thế nằm sấp của nó có chút kỳ lạ, rõ ràng đã không chống đỡ được nữa, nhưng hai móng trước vẫn cố gắng chống đỡ, giống như sợ đè ép phải cái gì đó.

Cố Tích Cửu đi về phía gần nó, nó lập tức ngẩng đầu rống lên giận dữ một tiếng, giống như cảnh cáo.

Nhưng nó bị trọng thương, lực uy hiếp đã suy giảm đi rất nhiều.

Cố Tích Cửu nói: "Ta sẽ không thương tổn ngươi, chỉ muốn chữa thương cho ngươi." Nàng móc thuốc trị thương ra, có ý đưa về phía Phong Triệu.

Phong Triệu căn bản không hề cảm kích, ngẩng đầu ra hét lên một tiếng giận dữ, âm thanh vang lên có chút lúng túng.

"Chủ nhân, nó nói ngươi là cáo đến thăm gà, không có lòng tốt." Con ngao mở vỏ từ trong ống tay áo của Cố Tích Cửu, lười biếng phiên dịch.

Cố Tích Cửu xao động trong lòng, dùng một tay xách nó ra ngoài: "Ngươi hiểu thú ngữ? Ngươi hãy làm phiên dịch đi, nói với nó ta sẽ không thu nó làm tọa kỵ, sau khi chữa thương xong ta sẽ thả nó đi."

Con ngao rơi xuống mặt đất, khôi phục lại bằng cỡ một căn phòng nhỏ, nó đóng mở vỏ, chảy nước miếng nhìn nhìn Phong Triệu: "Chủ nhân, nó bị thương rất nặng, trong lúc nhất thời không thể khôi phục được. Nếu nó không biết tốt xấu như vậy, không bằng để ta ăn nó luôn đi. Thịt của nó rất ngon....."

Cố Tích Cửu đen mặt, giơ tay gõ con ngao một cái: "Ngươi dám ăn nó thử xem! Cần thận không ta sẽ hàm ngươi!"

Con ngao bắt mồm: "Chủ nhân, ngươi bên nặng bên nhẹ....." Nó lăm bằm bên cạnh, sau đó phiên dịch, nói những lời vừa rồi của Cố Tích Cửu cho Phong Triệu nghe.

Đương nhiên nó cũng nói ra những gì mình nghĩ: "Ngươi là Phong Triệu đúng không? Chẳng phải ngươi chạy rất nhanh hay sao, so với ta ngươi còn kém xa! Chủ nhân vừa mới thu nhận ta, sao có thể sẽ coi trọng ngươi? Nàng thật sự chỉ có lòng tốt chữa thương cho ngươi mà thôi. Ngươi còn ngang ngạnh không biết cảm kích! Nếu nàng thật sự có ý đồ gì với ngươi, với tình trạng hiện tại của ngươi liệu có trốn được không? Ngay cả điểm này ngươi cũng nghĩ không rõ, Phong Triệu ngươi có phải là đồ ngốc hay không?"

Những lời này cuối đã đánh trúng điểm yếu của Phong Triệu, khiến Phong Triệu hoàn toàn đỡ xuống phòng bị, vì thế nó gật gật đầu với Cố Tích Cửu.

Cố Tích Cửu thở dài nhẹ nhõm một hơi, quả nhiên có thú làm phiên dịch ở giữa sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

Xem ra nàng thu nhận con ngao này vẫn có chỗ hữu dụng, không đơn thuần chỉ là đồ tham ăn.

Trên người Phong Triệu có rất nhiều vết thương, có một số vết thương cần phải khâu lại.

Lần này Cố Tích Cửu tiến vào rừng rậm hắc ám, trên người mang theo rất đầy đủ thuốc trị thương băng vải, thậm chí nàng còn mang theo cả ngân châm dùng để giải phẫu. Nàng ngồi ở bên cạnh Phong Triệu, nhanh chóng xử lý vết thương cho nó.....

Tư Thâm đứng ở nơi đó nhìn nàng một lát, sau đó đi tới giúp nàng, nhẹ nhàng cười nói: "A Sanh, thì ra ngươi còn là một vị cô nương có thiện tâm như thế."

Cố Tích Cửu hơi mím môi lại, không nói gì.

Mặc dù ngày thường nàng thiện ác phân minh, nhưng không thích xen vào việc người khác.

Lần này nàng sờ đỉ ra tay, chỉ vì nàng cảm thấy vừa mắt Phong Triệu mà không rõ lý do.....

Hơn nữa, loại thú này uy vũ không chịu khuất phục như thế, cũng khiến nàng ngưỡng mộ, có thể cứu tất nhiên sẽ cứu.

Phong Triệu cũng cảm ứng được ý tốt của nàng, cuối cùng buông lỏng tâm đề phòng với nàng, mặc kệ nàng bôi thuốc trị thương, thậm chí trát ngân châm ở trên người mình.....

Tuy nhiên, nó vẫn luôn cố ý che chở chỗ nào đó ở trước ngực, không cho nàng đụng vào.

Nơi đó không bị thương, vì thế Cố Tích Cửu cũng không chú ý tới. Cho đến khi nơi đó bỗng nhiên nứt ra một cái miệng, lúc này nàng mới lắp bắp kinh hãi, không nhận được nhìn kỹ hơn một chút.

Chương 440: Người thích ta hơn một chút? (3)

Nơi đó có thứ gì đang mấp máy, và cái miệng kia cũng càng lúc càng lớn ——

Cố Tích Cửu xao động trong lòng, không lẽ Phong Triệu này cũng có chức năng giống như chuột túi?! Trước ngực nó có một cái túi để đựng thú con?

Phong Triệu dường như cũng ý thức được điều gì, cuống quýt vươn một cái chân trước che nơi đó lại.

Nhưng chưa chờ nó kịp che lại, một luồng ánh sáng màu tím đã bắn lên từ trong túi của nó.....

Cố Tích Cửu ngây người ngẩn ngơ, đây là gì?!

Tư Thâm đột nhiên kéo nàng lui về phía sau vài bước: "Thần thú cấp 8! Trong túi của nó phóng ra một con thần thú cấp 8!"

A?

Cố Tích Cửu trợn to mắt, chẳng qua còn chưa chờ nàng có phản ứng gì, con ngao phía sau đã đột nhiên mở vỏ nó ra, lập tức đưa hai người bọn họ tiến vào trong vỏ, sau đó đóng chặt vỏ lại. Nó vừa khoan vào trong đất vừa vội vàng nói: "Chủ nhân, thần thú cấp 8 khi sinh ra sẽ cần tế máu! Các người đừng trở thành thức ăn của nó! Đi mau đi mau!"

Con ngao rất giỏi việc khoan trong đất, bởi vì liên quan tới mạng sống nên nó dùng hết sức để khoan, chớp mắt đã khoan được một lỗ thủng rất to, biến mất khỏi mặt đất.

Phong Triệu dường như cũng bị sốc khi cúi đầu nhìn trong túi của mình.

Ánh sáng màu tím chiếu lên tận trời, khiến đôi mắt của nó không thể thích nghi, nó không nhìn được rên rĩ một tiếng.

Nó là thú cấp 5, vì thế vẫn có một loại bản năng sợ hãi đối với thú cấp 8. Ánh sáng màu tím khiến nó hãi hùng khiếp vía. Nó cuộn tròn thân mình ở nơi đó, không dám động đậy.

Trong túi của nó phập phồng một chút, sau đó một quả trứng tỏa ra ánh sáng màu tím bật ra từ bên trong ——

Phong Triệu choáng váng.

Phong Triệu thường sẽ đẻ trứng, một quả trứng muốn nở ra cần phải ấp trong túi hai năm, sau đó nó mới có thể nở ra thành tiểu Phong Triệu.

Phong Triệu này ba năm trước cũng từng đẻ một quả trứng, nhưng trong lúc đánh nhau không cẩn thận đã đánh mất nó. Phong Triệu tìm tám vòng tạo chỗ cuối cùng cũng tìm lại được trứng.....

Lúc ấy nó mơ hồ cảm giác quả trứng này dường như lớn hơn so với ban đầu một chút, màu sắc hơi thâm một chút, nhưng nó nghĩ có lẽ vì quả trứng bị rơi ra bên ngoài nên mới có biến hoá như vậy. Nó rất vui mừng khi tìm lại được trứng, vì thế cẩn thận đẻ trứng vào trong túi mình lần nữa. Bởi vì có bài học trước đó, cho dù đánh nhau lần nữa, nó bảo vệ quả trứng này càng cẩn thận hơn trước. Nó cho rằng quả trứng này hai năm sẽ nở, nhưng không ngờ nó đã ấp ba năm, quả trứng này cũng không có ý định nở ra, đương nhiên màu sắc cũng không hề biến đổi, vẫn giữ nguyên màu vàng hơi đỏ.

Hôm nay Phong Triệu mới có cảm giác, quả trứng này có một chút biến hóa, có dấu hiệu muốn nở, vì thế nó rất vui sướng, cũng càng thêm cẩn thận, vẫn luôn nằm bò ở trong ổ của nó.

Nhưng không ngờ lại đụng tới đám người Đào Thanh Dương.....

Bởi vì có Cố Tích Cửu ra tay, nguy cơ của nó cuối cùng cũng được giải trừ. Con của nó cuối cùng cũng muốn làm thế. Nhưng quả trứng này lại phát ra ánh sáng màu tím lấp lánh.....

Trứng thú cấp 8!

Đây là trứng thú cấp 8!

Phong Triệu ngây ngốc nhìn chằm chằm vào quả trứng kia, không dám động đậy.

Quả trứng kia lăn lộn trên mặt đất, ánh sáng màu tím bỗng nhiên thu liễm lại, ngược lại phát ra màu vàng nhàn nhạt, còn có một mùi hương cực kỳ nồng đậm tán ra từ trong vỏ trứng, phiêu tán về bốn phía.....

.....

Trong chỗ sâu ở dưới nền đất.

Trong lòng con ngao lớn vẫn còn sợ hãi, dấn dò Cổ Tích Cừu: "Chủ nhân, khi trứng thú cấp 8 nở ra ra sẽ cần hấp thu một lượng máu lớn, nếu không nó sẽ không phá xác ra được. May mắn thay, ta anh minh thần võ, kịp thời phát hiện và mang các người chạy trốn. Nếu không, các người đều đã chui vào trong bụng trứng....."

Cổ Tích Cừu ngẩng đầu lên nhìn, cái hố quá sâu, chỉ có thể nhìn thấy ánh sáng màu vàng lấp lánh.

Ồ, ánh sáng màu vàng? Đó chẳng phải là ánh sáng của thú cấp 5 hay sao?

Nàng đang buồn bực, lập tức ngửi thấy một mùi hương nhẹ nhàng xông vào trong mũi. Mùi hương kia cực kỳ dễ ngửi, khiến cho mọi khí quan trên người đều được giãn ra.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 441: Người thích ta hơn một chút? (4)

Khuôn mặt Cổ Tích Cừu khẽ biến sắc: "Ngừng thờ, mùi hương này lạ quá!"

Sau khi con ngao sừng sốt một lúc, hai lớp vỏ liều mạng nhấp nháy: "Thơm quá! A a, thơm quá!" Nó quay cuồng một cái, muốn chạy theo mùi hương về phía trước.

Tư Thâm dẫm một chân ở trên nó, trầm giọng nói: "Người muốn trở thành thức ăn hay sao?"

Con ngao giống như ăn phải mê dược, giãy giụa ở dưới chân hắn: "Thơm quá! Ta muốn lên đó ăn....."

Cổ Tích Cừu không nói lời nào, giơ tay áo lên, một luồng gió xoáy từ trong ống tay của nàng, bay thẳng ra ngoài.

Toàn bộ mùi hương trong động bị gió thổi ra ngoài, không lưu lại chút nào.

Con ngao giống như bừng tỉnh từ trong mộng, mở vỏ ra nhìn nhìn xung quanh: "Vừa rồi đã xảy ra chuyện gì vậy?"

Tư Thâm tìm một khối đá xanh ngồi xuống: "Không có gì, chỉ là người thiếu chút nữa đã tự động trở thành thức ăn mà thôi."

Con ngao: "....."

Cổ Tích Cừu dò hỏi: "Mùi hương kia là do thú cấp 8 phát ra để hấp dẫn những loài thú khác?"

Tư Thâm gật đầu: "Không sai, thú cấp 8 khi phá xác cần một lượng máu và thức ăn lớn, vì thế nó sẽ phát ra một mùi hương kỳ lạ. Mùi hương này sẽ thu hút những con thú khác, tự động tiến đến chịu chết....."

Giống như để nghiệm chứng lời Tư Thâm nói, lúc này âm thanh trên mặt đất giống như hàng vạn con ngựa đang lao nhanh, dường như có rất nhiều loài thú đang vội vàng chạy tới.

Đám người Cổ Tích Cừu ở dưới nền đất cũng có thể cảm ứng được loại chấn động này.

"Phong Triệu có thể sẽ trở thành thức ăn của nó hay không?" Cổ Tích Cừu không nhịn được hỏi tiếp một câu.

Tư Thâm không nói gì, chỉ vỗ vỗ tay nàng.

Tình huống này hắn cũng lần đầu tiên gặp được, vì thế hắn cũng không biết.

Theo đạo lý mà nói, thú cấp 8 phá xác sẽ ăn tất cả những con thú hoặc người quanh mình có phẩm cấp thấp hơn nó. Phong Triệu là thú cấp 5, hơn nữa còn bị trọng thương không thể hành động, đúng là thức ăn có sẵn của nó.....

Ánh sáng màu tím phía trên phát sáng lần nữa, tiếp theo liền truyền đến từng trận thú rống, những tiếng rống hoảng sợ, kinh hoàng, tuyệt vọng, vật lộn, yếu dần.

Rõ ràng, những con thú cấp 5 bị hấp dẫn tới, đã bị quả trứng kia hút.

Cố Tích Cửu lo lắng trong lòng, nàng biết rõ những con thú cấp 5 ở đây rất lợi hại, vừa rồi Đạo Thanh Dương và tám vị trưởng lão đều là cấp cao thủ, cùng nhau chiến đấu với một con Phong Triệu là thú cấp 5, nhưng phải đánh hết sức mình như vậy. Hiện tại nghe âm thanh hung thú chạy tới vừa rồi, đoán chừng có khoảng bảy tám con, chỉ trong giây lát đều bị cắn nuốt. Quả trứng này lợi hại bao nhiêu? Trong trứng sẽ là cái gì?

Một con thú cấp 8, nàng chưa từng nhìn thấy?!

"Tiểu Thương, người nói trong trứng sẽ là cái gì?"

Thương Khung Ngọc thành thật nói: "Không biết, thông tin về thú cấp 8 của ta rất ít. Theo ta được biết, chỉ có thú một sừng của Tả thiên sư là thú cấp 8, những tọa kỵ của các đệ tử thiên bẩm khác đều là thú cấp 6 hoặc cấp 7....."

Thì ra thú cấp 8 hiếm thấy như vậy!

Cố Tích Cửu chỉ cảm thấy ngứa ngáy trong lòng, rất muốn nhảy ra ngoài để xem.

"Chủ nhân, người đừng mơ tưởng thu phục nó, thú cấp 8 cần tu sĩ có linh lực đạt tới cấp 9 mới hàng phục được nó. Chúng rất cao ngạo, chỉ hàng phục những kẻ có công lực mạnh hơn chúng." Thương Khung Ngọc dội nước lạnh cho nàng.

Cố Tích Cửu đỡ trán: "Tiểu Thương, người không giỏi nước lạnh sẽ chết hay sao?"

"Chủ nhân, ta chỉ ăn ngay nói thật mà thôi. Ài, lời nói thật khó nghe." Thương Khung Ngọc than thở.

Nó vừa mới nói xong câu này, đột nhiên ánh sáng màu tím trên đỉnh đầu chợt lóe, một vật rơi thẳng xuống từ trên không trung!

Mục tiêu, đầu của Cố Tích Cửu!

"Cẩn thận!" Từ Thảm hất một ống tay áo, vật phát ra ánh sáng màu tím quay tròn ở trong không trung, không hề bị gió từ ống tay áo Từ Thảm hất bay, ngược lại nghiêng nghiêng hạ xuống.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 442: Người thích ta hơn một chút? (5)

Cố Tích Cửu cuối cùng nhìn thấy rõ đó là thứ gì.

Một quả trứng màu tím lấp lánh!

Quả trứng kia lớn bằng trứng gà điều, trên thân trứng lấp lánh ánh sáng màu tím, sắp rơi xuống mặt đất.

Rơi xuống từ trên cao như vậy, quả trứng này sẽ bị nứt ra?!

Cố Tích Cửu gần như không hề suy nghĩ, ném sợi dây mềm trên cổ tay ra, cuốn lấy quả trứng kia ——

Ánh sáng màu tím trên quả trứng đột nhiên mở rộng, khiến sợi dây kia cũng biến thành màu tím đậm, với tốc độ nhanh như chớp, ánh sáng màu tím nhảy mất lan theo sợi dây mềm ——

"Cẩn thận!" Sắc mặt Từ Thảm khê biến, lòng bàn tay có ánh sáng năm màu chợt lóe, trực tiếp cắt sợi dây kia.

Sợi dây kịp thời bị chặt đứt, rơi xuống mặt đất. Mặt đất trong nháy mắt biến thành màu tím ——

Từ Thảm kéo Cố Tích Cửu bay nghiêng ra ngoài, tránh thoát khỏi phạm vi màu tím. Khi bọn họ rơi xuống mặt đất, hần hiem khi tức muốn học máu: "Người muốn chết hay sao? Muốn bị nó hút thành thây khô?!"

Cố Tích Cửu bị sốc, nàng cũng biết bản thân mình quá lỗ mãng.

Nếu không nhầm, ánh sáng màu tím chính là vũ khí sắc bén được dùng để hút thức ăn của quả trứng, nàng suýt nữa đã bị mắc mưu!

Thật kỳ lạ, bình thường nàng không phải là người lỗ mãng như thế, lần này lại giống như bị quỷ thúc giục, không hiểu sao đầu óc nóng lên.

Nàng âm thầm hít một hơi, lấy lại bình tĩnh, ổn định nhịp tim, sau đó nhìn thoáng qua Từ Thảm bên cạnh: "Đa tạ."

Trong thời khắc quan trọng thế này, Tư Thắm vẫn rất đáng tin cậy. Vừa rồi khi rút lui, hần chẳng những cứu Cố Tích Cừ, thậm chí còn dùng một ống tay áo cuốn con ngao đang sững sờ ở nơi đó bay xa mấy trượng, tránh cho thứ này cũng trở thành thức ăn của trứng.

Lúc này, hai người một ngao đều không nằm ở trong phạm vi của ánh sáng tím, tạm thời an toàn.

Con ngao vẫn kinh hồn chưa định, mở to vò: "Nguy hiểm quá, nguy hiểm quá!"

Cố Tích Cừ không để ý tới nó, ánh mắt nàng chăm chú nhìn vào quả trứng với ánh sáng màu tím lấp lánh. Quả trứng kia đang đứng thẳng ở nơi đó, tạm thời không có động tĩnh.

Con ngao chậm rãi dịch tới bên cạnh Cố Tích Cừ và Tư Thắm, sau đó mở vò ra lén lút kẹp một góc áo Tư Thắm.

Vừa rồi quá nguy hiểm! Nếu không phải Tư Thắm kịp thời nó cuốn bay nó đi, chỉ sợ nó đã bị ánh sáng màu tím hút sạch sẽ!

Không phải mỗi lần đều may mắn như vậy, một khi tới thời khắc nguy hiểm thật sự, tiểu bạch kiểm này chắc chắn sẽ chỉ lo sống chết của Cố Tích Cừ, hần sẽ không quan tâm tới nó. Vì thế nó vẫn nên kẹp góc áo của hần sẽ an toàn hơn một chút. Chỉ cần hần rút lui, chắc chắn sẽ mang theo nó cùng lui

Tư Thắm thật ra không để ý tới nó, một tay kéo Cố Tích Cừ, một tay tạo thành pháp quyết ở trong ống tay áo, chuẩn bị đề phòng bất trắc.

Mặc dù hần đã phong ấn đa số bộ phận linh lực trên người, nhưng thời điểm quan trọng, nếu muốn cởi bỏ cũng không quá khó khăn, chỉ cần một pháp chú là có thể giải quyết tất cả.

Nhưng nếu không gặp trường hợp cực kỳ nghiêm trọng, hần sẽ không làm điều đó.

Mặc dù hần chương quản Thiên Đạo, nhưng không thể làm trái với Thiên Đạo. Nếu không, không biết sẽ triệu tới tai họa gì.

Hần không sợ những rắc rối đó, nhưng tiểu nha đầu yếu ớt giống như quả trứng, chỉ sợ không thể đối phó.....

Hần nheo mắt nhìn quả trứng kia, thật sự không có ý định thúc giục Cố Tích Cừ rời đi.

Quả trứng kia bỗng nhiên bay tới!

Cố Tích Cừ sớm đã có phòng bị, đang định kéo Tư Thắm thuận di rời đi, quả trứng bỗng nhiên dừng lại khi bay tới gần hai người khoảng 2 mét. Ánh sáng màu tím bắt đầu xoay tròn xung quanh nó từng vòng, ngay sau đó bên trong vỏ trứng truyền ra những tiếng cào xé.

Quả trứng đang muốn nở ra?!

Cố Tích Cừ mở to hai mắt nhìn nó chăm chăm.

"Rắc!" Phía trên quả trứng có một vết nứt, để lộ một móng vuốt nho nhỏ.

Móng vuốt có màu hồng, trông rất tinh tế.

Móng vuốt kia bóp lấy vỏ trứng, một âm thanh "rắc" vang lên lần nữa, móng vuốt có hoa văn màu đen hoàn toàn lộ ra.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 443: Người thích ta hơn một chút? (6)

Cố Tích Cừ vẫn luôn nín thở nhìn nó, thú cấp 8 phá xác không dễ nhìn thấy như vậy, thậm chí còn khó hơn cả việc trứng xô số. Nàng tất nhiên không muốn bỏ qua bất kỳ chi tiết nào.

Lúc này nhìn thấy móng vuốt nho nhỏ, nàng ngẩn cả người. Hình dạng của móng vuốt nhỏ ——

Vì sao nhìn giống như móng vuốt của hổ?!

Con thú cấp 8 này không phải là một lão hổ con đúng không?

Nàng hơi có chút thất vọng, nhưng một lão hổ lông tím vẫn rất hiếm thấy, vì thể tính tò mò của nàng mộ lần nữa trỗi dậy.

Sau khi con thú trong quả trứng xoay sở vươn được một móng vuốt ra ngoài, việc phá xác trở nên tương đối dễ dàng hơn. Chỉ nghe vang lên từng tiếng

rắc rắc không ngừng, từng mảnh vỏ đã bị bóc ra, thân thể bên trong lộ ra càng ngày càng nhiều.

Trên mình của nó có màu tím với hoa văn màu đen, hoa văn kia có hình dạng giống như những vết đốm của lão hổ. Có vẻ như đó là một lão hổ con.

"Bộp!" Quả trứng không còn lơ lửng trên không nữa, rơi xuống mặt đất. Nó đã bị nứt hoàn toàn, con thú trong quả trứng cũng hoàn toàn lộ ra.

Đôi mắt Cổ Tích Cừu tròn to.

Đây —— đây rốt cuộc là loài thú gì? Lão hổ dị dạng?

Hoa văn trên thân thú thật sự rất giống lão hổ, nhưng phía sau lại có chín cái đuôi dài!

Mặc dù trên mặt có bộ dáng của lão hổ, nhưng là phiên bản hoạt hình, ngũ quan rất đẹp, lông mi rất dài.

Đôi mắt nó vừa to vừa tròn, mọng nước, đáy mắt trong sáng tinh khiết, giống như hài tử mới sinh.

Lúc này, đôi mắt kia đang chăm chú nhìn Cổ Tích Cừu. Nó cố gắng nâng người lên, chống bốn vó muốn đứng lên, nhưng vì quá yếu nên lại ngã xuống.

Nó cố gắng lần nữa nhưng lại tiếp tục ngã xuống ——

Cổ Tích Cừu không ngờ, đường đường là thú cấp 8 lại dễ thương như vậy, nhất thời cũng có chút ngây ngốc.

Thấy nó thường xuyên té ngã, nàng thậm chí không nhìn được muốn tiến lên đỡ nó.

Tư Thâm kéo nàng, hơi lắc lắc đầu.

"Pi..... Ô ——" Con thú rên rỉ giống như một con mèo, ánh mắt nhìn Cổ Tích Cừu vừa ủy khuất vừa ngao kiêu.

Cuối cùng nó cũng đứng lên được, xiêu xiêu vẹo vẹo vọt về phía Cổ Tích Cừu!

"Chủ nhân, cẩn thận!" Con ngao vẫn luôn sẵn sàng trận địa đón địch. Khi nhìn thấy nó xông tới, lo sợ nó sẽ gây bất lợi cho Cổ Tích Cừu, hai chiếc vó ngao bỗng nhiên kẹp lấy một góc áo của Cổ Tích Cừu, muốn kéo nàng về phía sau.

Tư Thâm nhắc ông tay áo, một cổ lực lượng ép lên người con ngao, khiến nó không thể đi chuyên: "Đừng nóng vội!"

Hắn chỉ nói như thế, nhưng lại có thể trấn an con ngao.

Con thú chệnh choạng chạy tới trước mặt Cổ Tích Cừu, sau đó đặt chín cái đuôi xuống và nâng hai chân trước lên, kéo một vạt áo của Cổ Tích Cừu, không ngừng kêu "pi ô, pi ô". Trông nó giống như một con mèo con nhìn thấy mẫu thân của mình, đôi mắt mở to trong suốt gần như có thể chiếu ra bóng người.

Cổ Tích Cừu xao động trong lòng. Nghe nói có một số loài chim sau khi nở, nó sẽ nhận sinh vật đầu tiên mà nó nhìn thấy là mẫu thân của mình, được gọi là chim non kết tình. Con thú con này vừa mới nở ra, dường như ánh mắt đầu tiên chính là nhìn thấy nàng, chẳng lẽ nó cũng có chim non kết tình?

Lúc này, ánh sáng màu tím trên người con thú nhỏ đều đã tan đi, trông nó rất dễ thương và vô hại.

Tiểu gia hỏa vừa mới nở, không thể đứng vững. Cổ Tích Cừu hơi di chuyển một chút, vô tình nó lại té ngã lần nữa.

Tiểu gia hỏa nằm trên mặt đất ngửa mặt lên trời, đôi mắt to chớp chớp nhìn Cổ Tích Cừu, trông rất đáng thương. Kiếp trước Cổ Tích Cừu cũng từng nuôi mèo, còn là con mèo Ragdoll đặc biệt. Con mèo kia cực kỳ đáng yêu, thích bám lấy nàng. Hiện tại nhìn tiểu gia hỏa này, Cổ Tích Cừu không tự chủ được nhớ tới con mèo Ragdoll của mình, trái tim mềm nhũn. Nàng cúi người xuống, vươn tay ra đỡ nó.

Con ngao vẫn luôn lo lắng: "Chủ nhân, đừng sờ vào nó!"

Tuy nhiên, nó vừa mới nói xong, Cổ Tích Cừu đã ôm tiểu gia hỏa kia lên.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 444: Người thích ta hơn một chút? (7)

Tuy nhiên, nó vừa mới nói xong, Cổ Tích Cừu đã ôm tiểu gia hỏa kia lên.

Tiểu gia hỏa có kích thước bằng một nửa con mèo, bộ lông mềm mại bóng loáng giống như sa tanh. Cổ Tích Cửu ôm nó ở lòng bàn tay, cảm thấy mịn màng ấm áp.

Tiểu gia hỏa dùng chín cái đuôi giữ lấy cổ tay Cổ Tích Cửu, cọ cọ khuôn mặt ở trong lòng bàn tay của nàng, dường như còn chưa đủ thân thiết, nó lại liếm liếm, sau đó bốn vó mềm nhũn, ghé thẳng vào trong lòng bàn tay nàng, pi ô một tiếng, nhắm mắt lại. Một lát sau nó đã ngáy khò khè nhẹ nhẹ, chìm sâu vào giấc ngủ.

Đáng yêu quá!

Cổ Tích Cửu cảm thấy mềm mại trong lòng, không nhìn được quay đầu nhìn Tư Thâm: "Nó....."

Tư Thâm cũng đang nhìn nàng, ánh mắt phức tạp khó lường, thần sắc dường như có chút không đúng.

Thấy hần khác thường, Cổ Tích Cửu bị hần nhìn đến nổi cứng đờ, quên mất những gì muốn nói, hỏi một câu: "Có chuyện gì vậy? Người nhìn ta như vậy làm gì?" Nàng còn đùa một câu: "Không phải ngươi ghen tỵ ta thu phục được một con thú cấp 8 đấy chứ?"

Tư Thâm dời mắt, nhìn vật nhỏ trong tay nàng một lát, cười cười: "A Sanh, chúc mừng nhé. Nó đã nhận ngươi là mẹ."

Cổ Tích Cửu nổi hắc tuyến: "Nó đã nhận ta làm chủ đúng không?"

"Pi ô ——" Tiểu gia hỏa hé mở nửa mắt, cọ cọ gương mặt nhỏ vào lòng bàn tay của nàng, giống như hải tử đang làm nũng mầu thân.

Ồ, dường như nó thật sự là chim non kết tinh, xem nàng là mẹ của nó!

Cổ Tích Cửu nhớ tới Phong Triệu, tiểu gia hỏa này là do Phong Triệu đã vất vả cực khổ ấp ở trong túi.....

"Chúng ta đi lên!" Cổ Tích Cửu kéo theo Tư Thâm, thuận tiện xách cả con ngao, cùng nhau thuận di lên trên.

Cổ Tích Cửu không ngờ Phong Triệu vẫn rất an toàn, lúc này đang vươn dài cổ nhìn xuống phía dưới đại động, kêu lên một cách lo lắng, thậm chí có ý muốn nhảy xuống.

Sau khi Cổ Tích Cửu thuận di lên trên, đôi mắt của nó lập tức dừng lại trên tiểu gia hỏa trong tay Cổ Tích Cửu. Nó thử thăm dò đến gần Cổ Tích Cửu, trong miệng còn không ngừng rên rĩ.

Mặc dù Cổ Tích Cửu rất thích con thú nhỏ trong tay, nhưng nhìn thấy đôi mắt tràn ngập tình thương của Phong Triệu, nàng lại cảm thấy không hay khi cướp đoạt cơ hội mầu tử gặp nhau. Vì thế nàng đặt con thú nhỏ trong tay xuống mặt đất. Con thú nhỏ vừa chạm móng xuống đất, lập tức nhìn nhìn nàng, sau đó lại nhìn nhìn Phong Triệu.

Cổ Tích Cửu xoa xoa bộ lông của nó, chỉ một ngón tay về phía Phong Triệu: "Tới, đó mới là mầu thân ngươi." Nàng đẩy nó về phía Phong Triệu.

Đôi mắt Phong Triệu sáng lên, vươn đầu tới muốn thân thiết với con thú nhỏ, nhưng không ngờ con thú nhỏ kêu lên một tiếng "pi ô", phát ra ánh sáng màu tím quanh thân!

Phong Triệu sợ tới mức rụt cổ lại, lùi về phía sau vài bước, nghi ngờ nhìn con thú nhỏ.

Con thú nhỏ trông rất đáng sợ, sau khi liên tục kêu lên mấy tiếng "pi ô, pi ô" về phía Phong Triệu, nó quay người lại và nhảy lên tay của Cổ Tích Cửu, chín cái đuôi quấn lấy cổ tay nàng, gương mặt liêu mạng cọ cọ trên ngón tay Cổ Tích Cửu, giống như đang khoe mẽ.

Phong Triệu không cam lòng, bước vài bước về phía trước, con thú nhỏ lập tức ngẩng mặt lên, nhe răng thị uy nó.

Vì thế Phong Triệu dừng lại, đôi mắt nhìn con thú nhỏ buồn bã bất lực.

Cổ Tích Cửu vừa buồn cười vừa bất đắc dĩ, có lẽ con thú nhỏ này đã xem nàng là mẹ của nó!

Chỉ có thể trách con ngao đã đào cái động kia, khiến con thú còn chưa nỏ ra lần tới chỗ nàng.....

Thật kỳ lạ, lúc ấy nàng và Tư Thâm rõ ràng cùng đứng cạnh nhau, nhưng con thú nhỏ này vừa mở mắt liền chạy về phía nàng. Chẳng lẽ ánh mắt đầu tiên của nó thật sự đã nhìn thấy nàng?

Nàng nhìn nhìn con thú nhỏ trong tay, không nhìn được hỏi Tư Thâm: "Tư Thâm, đây rốt cuộc là loài thú gì?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 445: Người thích ta hơn một chút? (8)

"Lục Ngộ." Tư Thâm thốt ra hai chữ.

Ánh mắt Cố Tích Cửu sáng lên!

Lục Ngộ là thần thú trong truyền thuyết!

Trong truyền thuyết thần thoại thời hiện đại, người ta thậm chí gọi nó là sơn thần núi Côn Luân!

Nhưng trong truyền thuyết thần thoại ở thời hiện đại, nó là thân hổ mặt người chín đuôi, hiện tại nó là thân hổ chín đuôi, không phải mặt người.....

Cố Tích Cửu nhìn nhìn gương mặt của con thú nhỏ, rõ ràng vẫn là khuôn mặt lão hổ! Trông nó rất đẹp, mắt to hai mí với hàng mi dài.

Truyền thuyết dù sao cũng là truyền thuyết, cách xa sự thật vạn dặm, vì thế Lục Ngộ trước mắt khác với Lục Ngộ được miêu tả trong truyền thuyết cũng không có gì lạ.

Nàng không nhịn được dùng ngón tay vỗ vỗ trên đầu Lục Ngộ, Lục Ngộ lại liếm ngón tay nàng một chút, sau đó hai chân trước dứt khoát ôm lấy đầu ngón tay của nàng, gối mặt lên đó nằm ngủ ngon lành.

"Tư Thâm, nó có kỹ năng gì?" Cố Tích Cửu rất hứng thú dò hỏi.

Sau một lúc lâu không thấy Tư Thâm trả lời, Cố Tích Cửu không nhịn được ngẩng đầu lên, nhưng lại thấy Tư Thâm đang ngẩng đầu nhìn trời, dường như không nghe thấy nàng hỏi.

Cố Tích Cửu cũng theo bản năng ngẩng đầu nhìn trời, trong lòng bỗng nhiên nhảy dựng!

Từ sau khi nàng tiến vào rừng rậm hắc ám, nàng không còn nhìn thấy bầu trời nữa, hiện tại nàng lại có thể nhìn thấy nó xuất hiện ở giữa những khoảng trống của cây!

Trời xanh mây trắng, mặt trời rực sáng ánh nắng!

Đã nhiều ngày không nhìn thấy mặt trời, hiện tại lại nhìn thấy được nó, Cố Tích Cửu cực kỳ vui sướng: "Không ngờ ở đây có thể nhìn thấy bầu trời. Một ngày tràn ngập ánh nắng!"

Nàng hận không thể xoay một vòng tại chỗ.

Trên vai nàng bỗng nhiên trầm xuống, Tư Thâm đáp cánh tay ở trên bả vai nàng: "Tiểu Tích Cửu, người có thể nhìn thấy bầu trời bên ngoài?"

Vô nghĩa, vì sao nàng không thể nhìn thấy bầu trời bên ngoài? Nàng không bị mù mắt!

Cố Tích Cửu liếc xéo hần một cái, phất tay đẩy "móng vuốt sói" ra ngoài. Tư Thâm lại cầm lấy tay nàng, hai mắt chăm chú nhìn thẳng vào mắt nàng: "Ngoan, nói cho ta biết, trên bầu trời có gì?"

Giọng nói của hần trầm thấp từ tính, cực kỳ dễ nghe.

Đôi mắt đen nhánh cực hạn, giống như có thể nhìn xuyên thấu trái tim người.

Cố Tích Cửu giống như bị thôi miên, buột miệng trả lời: "Trời xanh mây trắng, còn có mặt trời buổi sáng. À, mây trắng có hình dạng rất lạ, có chút giống..... giống Lục Ngộ! Nhưng trông nó đẹp hơn nhiều so với Lục Ngộ, còn có thêm một đôi cánh..... "

"Còn có gì nữa? "

"Mặt trời đang chiếu sáng rực rỡ, có một vòng viền màu vàng. Ồ, trông nó không giống như mặt trời, có vẻ giống như đó là ánh trắng. Không đúng, ánh trắng sao có thể sáng như vậy! Đám mây hình Lục Ngộ đang xoay vòng vòng quanh nó..... "

Bàn tay trên vai dường như nặng hơn, Cố Tích Cửu bị hần ép nên cảm thấy hơi đau, không nhịn được giãy giụa một chút: "Này, Đế Phất Y....."

Nàng vừa nói tới đây, đột nhiên giống như bừng tỉnh từ trong mộng, tâm trí hỗn loạn trong nháy mắt trở nên rõ ràng. Nàng giơ tay đẩy bàn tay trên vai mình: "Tư Thâm, người..... "

Sắc mặt Tư Thâm hơi tái nhợt một chút, nhưng đôi mắt lại cực kỳ sáng. Hần ngắt lời nàng "Người gọi ta là gì?"

Cố Tích Cửu nhướn mày: "Tư Thâm, có chuyện gì vậy?"

Tư Thâm nheo đôi mắt đủ để diên đảo chúng sinh nhìn nàng một lát, bỗng nhiên thở dài: "Nàng nhận ra ta, đúng không?"

Cố Tích Cửu cứng người, mím môi, cũng không phủ nhận: "Đúng vậy."

Dù sao nàng cũng là một sát thủ cực kỳ xuất sắc, năng lực tư duy logic cực kỳ cường đại. Mặc dù bất luận tính cách hay tướng mạo Tư Thâm điều kém xa với Tả thiên sư Đế Phát Y, nhưng Cố Tích Cửu đã ở bên Đế Phát Y lâu như vậy, nàng vẫn có thể phát hiện ra manh mối từ một số động tác nhỏ nhỏ của hắn.....

Từ một chút nghi ngờ cuối cùng xác định được, chỉ là nàng không muốn vạch trần.....

~~~~Hết chương 445~~~~

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 446: Điều là mây bay (1)

"Khi nào?"

"Đã nghi ngờ từ sớm, vừa rồi mới xác định."

"Vậy vì sao không vạch trần ta?" Ánh mắt Tư Thâm càng thêm sắc bén.

Cố Tích Cửu xao động trong lòng, vì sao nàng không vạch trần hắn?

Bởi vì nàng luyện tiếu sự ám áp của hắn?

Hay nàng cảm thấy hắn quá khó lường, hắn làm như thế nhất định là có lý do. Nàng vạch trần hắn sẽ có hại và vô ích?

Cũng có thể bởi vì từ trong sâu thẳm trái tim nàng, cảm thấy hắn thật sự thích mình, lo lắng cho sự an nguy của mình, vì vậy hóa thân thành người khác làm bạn với nàng.....

Sau khi phát hiện ra thân phận thật sự của hắn, trái tim nàng còn đập nhanh mấy nhịp, cảm giác ám áp bay bổng ở trong lòng.

Nhưng hiện tại bị hắn hỏi sắc bén như thế, nàng hơi nghẹn một chút, dường như hắn đang khiển trách nàng?

Nàng không vạch trần hắn cũng sai?

"Vì sao phải vạch trần người?" Mặc dù Cố Tích Cửu xao động trong lòng, nhưng mặt ngoài vẫn rất ổn định, nàng thậm chí còn cười cười: "Tả thiên sư đại nhân làm việc luôn luôn quý thần khó lường, nếu ngài làm như vậy chắc hẳn là có lý do riêng, ta mù quáng vạch trần chẳng phải không tốt hay sao?"

Tư Thâm mỉm cười, khẽ thở dài một hơi: "Không sai, nàng thật sự không có lý do vạch trần ta, bởi vì nàng còn trông cậy vào ta một đường hộ tống nàng, giúp nàng ra khỏi rừng rậm hắc ám, có phải hay không?"

Giọng nói của hắn mềm mại, nhưng lời nói ra lại giống như lưỡi dao sắc bén.

Cố Tích Cửu bị nghẹn lần nữa: "Người..... nói bậy gì đó?"

"Tiểu Tích Cửu, dám nghi ngờ Tả thiên sư chỉ có một mình nàng. Xem ra, trong lúc vô ý ta thật sự đã cho nàng quá nhiều đặc quyền, vì thế nàng không biết rõ thân phận của mình." Ngón tay Tư Thâm tạo thành pháp quyết, ánh sáng bắt đầu di động bao phủ ở quanh thân hắn. Chờ đến khi ánh sáng tan đi, thiếu niên Tư Thâm đã biến mất, xuất hiện tại chỗ đứng là Đế Phát Y trong áo choàng màu tím.

Cố Tích Cửu lui về phía sau một bước, sắc mặt có chút tái nhợt, nhưng nàng vẫn nở nụ cười: "Tích Cửu luôn luôn hiểu rõ thân phận của mình, khác một trời một vực với Tả thiên sư đại nhân. Vừa rồi không lựa lời nên có nhiều chỗ mạo phạm, mong Tả thiên sư đại nhân thứ lỗi." Nàng cung kính thi lễ.

Đế Phát Y: "....."

Cố Tích Cửu nói tiếp: "Tích Cửu cũng chỉ mới xác định ngài là Tả thiên sư đại nhân, không kịp thời vạch trần là Tích Cửu không phải. Nếu sau này lại có vấn đề tương tự, Tích Cửu nhất định sẽ kịp thời nói ra. Tuy nhiên, Tích Cửu muốn nói rõ một chút, Tích Cửu chưa bao giờ trông cậy vào Tả thiên sư đại nhân hộ tống. Trước đó Tích Cửu không nhận ra Tả thiên sư, chỉ cảm thấy Tư Thâm là một gánh nặng, nhưng không hề nghĩ tới chuyện bỏ rơi hắn. Tích Cửu cảm thấy mình thiếu nợ người khác, vì thế muốn mạng hắn bình an thoát ra khỏi rừng rậm hắc ám. Nhưng không ngờ đó lại là Tả thiên sư đại nhân hóa thân, căn bản không cần ta cứu. Là ta nhất thời hồ đồ."

Nàng buông con người xuống, thái độ kính cẩn rất có lễ.

Đôi mắt Đê Phát Y hiện lên vẻ đau xót, nhìn nàng một lát, thờ ơ mở miệng: "Bồn tọa làm như thế tất nhiên là có nguyên nhân. Cố Tích Cửu, nàng có biết làm người giả mạo thân phận Tà thiên sư sẽ nhận trừng phạt thế nào?"

Vấn đề này cũng muốn tính toán với nàng?

Mặc dù nàng để hấn giả mạo Tà thiên sư, nhưng hấn đây gọi là hàng giả chính phẩm. Hơn nữa, hấn cũng rất phối hợp, không phải hay sao?

Cố Tích Cửu ngược mắt nhìn hấn, không nói gì.

Một đôi mắt to trong suốt như hồ nước của nàng, thời điểm nhìn người dường như có lực xuyên thấu.

Đê Phát Y không nhìn nàng, chỉ nói thêm một câu: "Theo quy củ của Tinh Nguyệt đại lục, đừng nói giả mạo thân phận Tà thiên sư, ngay cả khi giả mạo bất luận một vị đệ tử thiên bẩm nào đó, đều phải chịu hình phạt ngũ xa phanh thây!"

Trái tim Cố Tích Cửu vốn đang ấm áp, dường như dần dần chìm vào trong hồ băng. Nàng mím môi: "Cho nên?"

Hấn hóa thân thành Tư Thảm đi theo bên người nàng, thì ra không phải vì muốn cứu nàng hay bảo vệ nàng? Mà vì muốn nắm bím tóc của nàng?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 447: Đều là mây bay (2)

Trái tim nàng thất lại, không biết vì sao có chút đau buồn.....

Đôi mắt Đê Phát Y cuối cùng cũng đối diện với cặp mắt trong suốt như hồ nước của nàng: "Mặc dù lần này nàng làm người giả mạo, nhưng rốt cuộc người giả mạo chính là bồn tọa. Bồn tọa giả trang chính mình, trời xui đất khiến không tính là giả mạo, vì thế lần này bồn tọa sẽ buông tha cho nàng một lần, không truy cứu nữa. Nhưng —— không có lần sau!"

"Vâng, đa tạ." Nàng nói lời cảm tạ.

Đê Phát Y dường như hơi cứng lại khi nhìn thấy thái độ này của nàng, hấn đột nhiên dôi mắt, nhẹ nhàng nói: "Lần này bồn tọa tiến vào không phải vì cứu nàng, bồn tọa chỉ muốn khảo sát phẩm chất tâm tính của nàng. Mặc dù thể chất của nàng đặc biệt, nhưng cũng may nàng đủ nỗ lực cũng đủ thông minh, thời gian sau này, tất sẽ thành châu báu."

Miệng lưỡi của hấn rất trang trọng, giống như trưởng bối đang dặn dò vãn bối.

Cố Tích Cửu buông mắt xuống, cười cười: "Đa tạ Tà thiên sư đại nhân coi trọng, sau này Tích Cửu sẽ tiếp tục cố gắng. Không cô phụ Tà thiên sư đại nhân nâng đỡ."

Những lời nói của bọn họ rõ ràng là một cuộc trò chuyện hết sức bình thường, nhưng Đê Phát Y lại có cảm giác như bị đâm chích, trong mắt hấn hiện lên vẻ đau xót, nhưng trên mặt vẫn rất bình tĩnh, hơi gật gật đầu: "Như thế rất tốt. Cố Tích Cửu, nàng hãy tự giải quyết cho tốt." Hấn quay người lại, trực tiếp biến mất.

.....Edit: Emily Ton.....

Gió thổi qua ngọn cây vang lên âm thanh xào xạc, lúc này chỉ còn lại một mình Cố Tích Cửu, đương nhiên, còn có con ngao.

Phong Triệu vẫn còn đứng ở nơi đó si ngốc nhìn chăm chăm trên cổ tay Cố Tích Cửu, chín cái đuôi của Lục Ngô bám ở trên cổ tay Cố Tích Cửu, nằm ngù đến nổi nước miếng giàn giụa.

Khi Lục Ngô phá xác đã hút rất nhiều máu và thịt, giờ phút này khung xương của động vật vẫn nằm ngang dọc tứ tung ở nơi đó, cảnh tượng có chút thê lương.

Một chuyển này Cố Tích Cửu thu phục được một con ngao và một con thú cấp 8, có thể nói thu hoạch rất phong phú, theo lý nàng nên cực kỳ vui vẻ mới đúng, nhưng bởi vì tranh cãi với Đê Phát Y khiến tâm tình nàng thật sự không tốt, vì thế nàng có cảm giác bị đè nén nói không nên lời.

"Người này quả thực xấu xa! Vừa rồi còn quần lấy người không bỏ, đảo mắt một cái liền trở mặt không quen biết người!" Thương Khung Ngọc không nhìn được, bắt đầu cầu nhàu.

Cố Tích Cửu có chút xuất thần, dường như không nghe thấy Thương Khung Ngọc nói.

"Đứng rồi, chủ nhân, vừa rồi nguoi thật sự nhìn thấy bầu trời bên ngoài?" Con ngao bên cạnh mở miệng.

"Đương nhiên, ta không bị mù! "

"Nhưng, chủ nhân, ta không nhìn thấy được. Vừa rồi ta cố gắng hết sức nhìn ra phía bên ngoài, nhưng không nhìn thấy được những hình ảnh giống như người đã nói."

Cố Tích Cửu theo bản năng ngẩng đầu, bầu trời trước sau vẫn là một mảnh đen kịt, đừng nói nhìn thấy trời xanh mây trắng, ngay cả một chút ánh nắng mặt trời cũng không thể nhìn thấy.

Cố Tích Cửu lập tức hỏi Thương Khung Ngọc trên cổ tay. Thương Khung Ngọc nhe răng một lúc: "Chủ nhân, vừa rồi không phải người thuận miệng nói dối? Bầu trời chẳng phải vẫn luôn đen kịt hay sao? Ở trong rừng rậm hắc ám không thể nhìn thấy bầu trời bên ngoài."

Cố Tích Cửu: "....."

Chẳng lẽ chỉ có một mình nàng có thể nhìn thấy?

Nàng lại ngẩng đầu nhìn nhìn, nhưng không thể nhìn thấy kỳ cảnh kia. Nàng giơ tay xoa xoa giữa mày, nghiêm túc nghi ngờ khi đó mình đã bị ảo giác. Chẳng lẽ là di chứng khi ở trong ảo cảnh của con ngao quá lâu?

Nàng không chắc chắn dò hỏi con ngao: "Người đã từng vào trong ảo cảnh của người, bị người mê hoặc, có để lại di chứng gì hay không? Ví dụ như ngẫu nhiên sẽ xuất hiện ảo giác gì đó."

Ngao ảo ảnh có chút ngưng ngững: "Chủ nhân, điều này ta thật sự không biết, người bị ảo cảnh của ta mê hoặc ngoại trừ chủ nhân ra, tất cả đều đã bị ta ăn luôn, bọn họ sẽ không để lại di chứng."

Cố Tích Cửu: "....."

Thương Khung Ngọc dường như nghĩ tới điều gì: "Chủ nhân, có phải vì người lừa dối Tà thiên sư quá nhiều nên hấn mới tức giận rồi đi hay không? Cảm thấy người nói dối trắng trợn? Người này thật là! Nói nhìn thấy mặt trời rực sáng ánh nắng nhiều mây, lãng mạn như vậy....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 448: Điều là mây bay (3)

Cố Tích Cửu nổi đầy hắc tuyến, Thương Khung Ngọc nói tiếp: "Người này thật đúng là quá keo kiệt, cho dù nhìn ra nguyên thân của hấn thì sao? Không nói ra hấn nguy trang cũng sai, cũng đáng để hấn tức giận? Người này quả thực xấu tính! Vừa rồi còn bám người không bỏ, đảo mắt một cái liền trở mặt không nhận biết người, quay đầu chạy mất! "

Cố Tích Cửu gõ gõ ngón tay: "Được rồi, ta còn chưa nói gì, một khối ngọc như người bức tức cái gì? Tà thiên sư đại nhân không phải là người mà người có thể tùy tiện mắng, cần thận nếu để hấn biết được, hấn sẽ biến người thành từng mảnh nhỏ."

"Chủ nhân, ta thật sự không thể hiểu nổi, vì sao hấn trở mặt nhanh như thế?"

"Có lẽ giống như hấn nói, hấn vào đây vì muốn khảo sát phẩm chất tâm tính của ta? Người này hành sự không kiêng kỵ gì, quý thần khó lường, vì thế đừng tiếp tục suy đoán lung tung. Được rồi, chúng ta nên chuẩn bị công việc xuống núi."

Thân phận Tư Thâm là giả, những sự ám áp của hấn đương nhiên cũng là giả. Tất cả đều là giả. Tất cả chỉ là trò chơi sắm vai một hồi mà thôi.

Nàng xem như đó là diễn viên điện ảnh, vừa đóng một bộ phim tình cảm, trong phim dù thâm tình ám áp cũng đều là giả, nàng không nên lưu luyến, càng không nên để ở trong lòng.

Sở dĩ hiện tại trong lòng nàng không tốt lắm, đó là vì nàng nhập vai diễn quá sâu, nhất thời vẫn chưa thoát ra mà thôi.

Nhưng nàng sẽ thoát ra, xem như tất cả đều là mây bay.

Cố Tích Cửu sắp xếp lại tinh thần, con ngao biến hoá nhỏ lại bằng nắm tay. Nàng để nó vào trong túi trữ vật.

Nàng vỗ vỗ sừng Phong Triệu: "Người muốn đi theo ta hay không?"

Phong Triệu vẫn hiểu tiếng người, nó lập tức gật đầu, còn đưa lưng về phía Cố Tích Cửu, ý nói nàng có thể cười lên lưng nó.

"Chủ nhân, nó muốn làm tọa kỵ của người! Thật tốt quá!" Thương Khung Ngọc cũng phản chấn tinh thần, giọng điệu rất vui sướng: "Người cười nó sẽ

càng dễ dàng xông ra khỏi rừng rậm hắc ám! Hiện tại ngươi đã tiến vào rừng rậm hắc ám sáng sớm ngày thứ tư, ngươi còn thời gian bốn ngày để chạy ra bên ngoài, thời gian vừa đủ."

Thương Khung Ngọc nói không sai, lần này Cố Tích Cửu vượt ra phía bên ngoài cực kỳ thuận lợi.

Nhưng không phải bởi vì nàng cười Phong Triệu đi nhanh như gió, mà bởi vì thần thú Lục Ngộ nằm bò trên cổ tay của nàng. Tiểu gia hỏa nho nhỏ, nhưng lại khiến chúng thú sợ hãi. Khi Cố Tích Cửu đang đi ở trong rừng, ngẫu nhiên gặp phải hung thú chặn đường, còn chưa đợi nàng ra tay, thần thú Lục Ngộ nằm trên cánh tay nàng đã kêu lên vui vẻ một tiếng rồi phi ra ngoài.....

Vì thế hung thú chặn đường chẳng những không ăn được Cố Tích Cửu, ngược lại bị thần thú Lục Ngộ hút trước.

Giữa hung thú với nhau cũng có sự liên kết, có mấy con thú sau khi âm thầm nhìn thấy hành động dữ dội của thần thú Lục Ngộ, lập tức truyền cho thân thích bằng hữu của chúng, để bọn chúng ngăn chặn đừng tới chặn đường chịu chết.....

Vì thế, nơi Cố Tích Cửu đi đến, tất cả hung thú nghe tiếng đều chuyển, chạy còn nhanh hơn cả thỏ!

Cứ như vậy, chỉ trong vòng một ngày, Cố Tích Cửu đã chạy qua đỉnh thứ 5, đỉnh thứ 4, đi tới chỗ giao giới giữa đỉnh thứ 3 và đỉnh thứ 4.

Dòng sông Dung Cốt lặng lẽ chảy xuôi, đá cuội bên bờ sông vẫn mượt mà như cũ, nhưng thiếu niên thả câu bên bờ sông lại không còn tăm hơi. Hơn nữa, Cố Tích Cửu tin rằng, nàng sẽ không bao giờ nhìn thấy thiếu niên kia nữa.....

Nàng dừng lại ở bên bờ sông, nhìn nước sông thất thần một lát.

Bốn ba cả ngày, nàng cảm thấy hơi đói, theo bản năng với tay vào trong túi trữ vật muốn tìm trái cây ăn cho đỡ đói. Khi móc trái cây ra, nàng nhìn thấy con ngao đang nằm bò ở trên đó.....

Trái cây đã bị con ngao gặm ăn một nửa.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 449: Đề là mây bay (4)

Trái cây đã bị con ngao gặm ăn một nửa. Bị Cố Tích Cửu bắt tại trận, nó ngượng ngùng nói: "Chủ nhân, ta đói bụng. Vì thế nên ăn... ăn ba quả....."

Cố Tích Cửu đỡ trán, nàng nhất thời sơ suất, đã đặt con ngao và trái cây với nhau.

Con ngao này là đồ tham ăn, đặt nó cùng với những trái cây mỹ vị đó quả thực giống như nhốt một con sói trong bút lông cừu.....

Con ngao cũng cảm thấy mình hơi quá đáng, vội vàng đẩy đẩy nửa trái cây về phía Cố Tích Cửu: "Chủ nhân, ta còn dư nửa quả để lại cho ngươi."

Con ngao thích chảy nước dãi, nửa trái cây này không biết đã bôi bao nhiêu nước dãi của nó, Cố Tích Cửu tất nhiên sẽ không ăn: "Ngươi ăn hết đi."

"Tạ chủ nhân!" Con ngao vui sướng, chỉ một lát đã hút sạch sẽ nửa cái trái cây kia.

"Pi ô!" Lục Ngộ vẫn luôn nằm ở trên cổ tay Cố Tích Cửu kêu lên một tiếng, sau đó chui vào trong túi trữ vật Cố Tích Cửu chưa kịp đóng. Một lát sau, nó đã dùng chín cái đuôi cuốn tới một trái cây lớn màu đỏ.

Nó có kỷ luật hơn con ngao lớn, đẩy trái cây màu đỏ tới trước mặt Cố Tích Cửu, không ngừng kêu pi ô pi ô, giống như đang hỏi nàng, nó có thể ăn cái này hay không?

Mặc dù nó đang hỏi, nhưng chín cái đuôi lại ôm chặt trái cây kia, bộ dáng không ai có thể đoạt mất của nó.

Cố Tích Cửu nổi gân xanh trên trán. Nàng cảm thấy hai con thú mới nàng vừa thu phục dường như không có kỷ luật, cần phải thiết lập quy củ cho chúng.

Vì thế nàng không nói lời nào, móc trái cây từ trong chín cái đuôi của Lục Ngộ ra, dạy bảo nó: "Cho dù là đồ của chủ nhân cũng không thể tùy tiện lấy, phải được chủ nhân đồng ý mới có thể ăn....."

Bất luận là Lục Ngộ hay con ngao đều hiểu tiếng người, vì thế Cố Tích Cửu không sợ chúng nghe không hiểu, hiếm khi thao thao bất tuyệt dạy bảo chúng.

Con ngao đã ở cùng với Cố Tích Cửu một thời gian dài, da mặt dày không biết xấu hổ, vì thế nó không cảm thấy có gì to tát.

Nhưng Lục Ngô rót cuộc vẫn là một con thú nhỏ yếu kiêu, vì thế lập tức nước mắt lưng tròng. Nó rất dễ thương, vừa khóc một chút đã khiến Cổ Tích Cửu không nhịn được mềm lòng.

Tuy nhiên, nàng vẫn rất kiên trì, cho dù mềm lòng, nhưng vẫn phải lập quy củ.

Giống như hải tử, nghịch ngợm gây sự vẫn nên dạy bảo, không thể nịch sùng khiến chúng trở nên hư hỏng.

Lục Ngô và con ngao thấy nước mắt đều không thể khiến Cổ Tích Cửu nhún nhường, hai tiểu gia hỏa rốt cuộc biết mình sai rồi, ngoan ngoãn nhận sai xin lỗi Cổ Tích Cửu.

Con ngao biết nói tiếng người, có thể biểu đạt ý tứ nhận sai của mình.

Lục Ngô không biết làm sao, không ngừng kêu pi ô pi ô, đoán chừng Tích Cửu không hiểu, nó lại nóng nảy, quay đầu nhe răng về phía con ngao.

Con ngao vẫn có chút sợ nó, đành phải không cam tâm tình nguyện làm phiên dịch cho nó, biểu đạt ý tứ nhận sai của nó.

Cổ Tích Cửu gật đầu, thấy hai thú có thái độ thành khẩn nhận sai, nàng cũng tha thứ cho chúng.

Dù sao nàng cũng vừa mới thu phục chúng, chúng không hiểu quy củ về tình cảm có thể tha thứ, nàng chậm rãi dạy dỗ là được.

Đôi mắt Lục Ngô vẫn đầy chờ mong nhìn trái cây màu đỏ, Cổ Tích Cửu không để ý tới nó, đưa trái cây cho Phong Triệu đã chờ nàng chạy một ngày đường.

Phong Triệu tất nhiên cũng rất muốn ăn trái cây này. Mỗi một trái cây mà Tà thiên sư lưu lại đều là tuyệt phẩm, không phải trái cây tầm thường.

Chúng là những con thú trên đỉnh thứ 5 trở lên, đều đã có linh thức, vì thế rất biết nhìn hàng.

Phong Triệu cũng biết trái cây này rất có ích với nó, nhưng nó đau lòng hải tử ——

Mặc dù hải tử kia không nhận mình, thậm chí không cùng loài với mình, nhưng Phong Triệu đã xem nó giống như bảo bối ấp ba năm, sớm đã xem nó là con của mình.

Nhìn thấy nước mắt Lục Ngô, nó vẫn đưa trái cây kia tới bên cạnh Lục Ngô.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 450: Đều là mây bay (5)

Cổ Tích Cửu không nói lời nào, để mẩu tử chúng nó liên lạc tình cảm với nhau.

Phong Triệu có lẽ sợ Cổ Tích Cửu sẽ trách nó không biết tốt xấu, sau khi đưa trái cây cho hải tử, còn cọ cọ trên người nàng lấy lòng.

Cổ Tích Cửu vỗ vỗ đầu của nó, không trách cứ nó.

Nàng vẫn đang đói, nhưng không muốn ăn trái cây đầy nước miếng của con ngao, vì thế nàng suy nghĩ quyết định săn thú.

Hiện tại nàng đã có Lục Ngô và con ngao lớn bên cạnh, chỉ có những quái thú không có mắt mới tới đây tìm chết, những con khác đều đã trốn tránh từ xa.

Lúc này nàng có thể nhàn hạ nướng chút thịt để ăn.

Nàng săn được một con nai ở trong rừng rậm, đương nhiên, trong rừng rậm hắc ám gần như không có động vật ăn cỏ, con nai này cũng là hung thú, miệng đầy răng nanh, cực kỳ hung ác.

Nó vốn dĩ muốn ăn Cổ Tích Cửu, nhưng sau khi Cổ Tích Cửu đấu với nó mấy hiệp, lúc cuộc chiến đang tới hồi kịch liệt, Lục Ngô nghe tiếng lập tức chạy tới ——

Cổ Tích Cửu chỉ kịp nói một tiếng: "Không được hút thịt nó!"

Lục Ngô đã nhảy lên trên lưng con nai hung dữ. Nó vốn định ghé vào cổ nai để hút máu, nghe thấy Cổ Tích Cửu nói một câu như thế, nó không dám vi phạm. Vì thế nó chụp móng vuốt về phía đầu con nai.

Con nai giống như bị điện giật, lập tức mất mạng.

Dưới móng vuốt nhỏ, hung thú cấp 4 mỏng manh yếu ớt giống như quả dưa chuột.

Cổ Tích Cửu vừa than thở thú cấp 8 quả nhiên khó lường, mới sinh ra đã có sát khí rất lớn, vừa kéo con nai trở về.

Ngon lửa được đốt lên, Cổ Tích Cửu ngồi ở bên đồng lửa nướng thịt nai, làm bạn ở bên người nàng chính là một con ngao lớn, một con Lục Ngô và một con Phong Triệu.

Kỹ thuật nướng thịt của Cổ Tích Cửu không tồi, vừa mới nướng được một lát, con ngao đã bắt đầu chảy nước miếng.

Lục Ngô cũng dùng chín cái đuôi đứng lên.

Thịt nai được nướng chín dần, Cổ Tích Cửu chỉ ăn nửa cái chân, Lục Ngô ăn phần thịt dai, gân và thịt ở trên sống lưng, những phần thịt còn lại để cho con ngao và Phong Triệu ăn.

Phong Triệu vẫn còn có thương tích, sức ăn không lớn, chỉ có con ngao là đồ tham ăn, một mình nó ăn hết khoảng hai phần ba con nai!

Nếu như lúc đầu con ngao không sẵn lòng ký kết khế ước với Cổ Tích Cửu, hiện tại nó đã hoàn toàn vừa lòng.

Chủ nhân nướng thịt ăn quá ngon! Ngon hơn nhiều so với bất kỳ loại thịt nào mà nó từng ăn!

Hậu quả sau khi Cổ Tích Cửu nướng châu thịt này chính là, Lục Ngô và con ngao ăn thịt nướng xong, đều không thích ăn thịt tươi. Chúng thích nhất là đi săn thú, mang về để nướng cho chúng ăn ——

Đương nhiên, đây là những lời phía sau.

Cổ Tích Cửu tính toán thời gian, nhận ra đêm đã khuya.

Từ sau khi nàng vào trong rừng rậm hắc ám, nàng chưa từng được ngủ ngon giấc, ngoại trừ trốn chạy chính là chiến đấu. Nếu như không phải những trái cây đó có tác dụng đặc biệt, chẳng những khiến nàng có cảm giác chướng bụng còn giúp nàng tiêu trừ mệt mỏi buồn ngủ, mấy ngày nay chỉ sợ nàng đã không thể chống đỡ nổi.

Hiện tại nàng rất muốn nghỉ một chút, nhưng lều và túi ngủ trong túi trữ vật của nàng đều bị Đế Phát Y tịch thu, nàng muốn nghỉ tạm cũng chỉ có thể nghỉ ở trên đá cuội.

Khi nàng còn đang buồn rầu chưa biết nên ngủ trên đá cuội thế nào, Phong Triệu bỗng nhiên dùng móng vuốt vỗ nhẹ trên mặt đất một cái, từ trong trống rỗng xuất hiện một gò đá màu xanh, gò đá xanh rất phẳng, phía trên còn có bãi cỏ mềm, bước lên đó có cảm giác giống như cái đệm.

Cổ Tích Cửu không ngờ nó còn có khả năng như vậy, đôi mắt cong cong, khen nó vài câu. Sau đó nằm xuống ở trên thảm cỏ mềm, để con ngao gác đêm ở bên cạnh.

Thật ra nàng không muốn ngủ nhiều, chỉ muốn ngủ gật một chút, nhưng không ngờ nàng quá mệt mỏi, vừa nằm xuống đã ngủ thiếp đi.

Con ngao này không đáng tin cậy như thế, nó cũng là gia hỏa sau khi ăn no liền muốn ngủ, vì thế nó chỉ canh chừng được nửa canh giờ (1h) thì không chịu nổi nữa, trực tiếp phân phó Phong Triệu, giao cho nó gác đêm.

~~~~Hết chương 450~~~~

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 451: Đều là mây bay (6)

Sau đó nó đóng võ lại, dựa vào bên cạnh Cổ Tích Cửu và chìm vào giấc ngủ. Đối với Lục Ngô, dù sao nó vẫn chỉ là một con thú nhỏ, thật sự rất thích ngủ, nó còn ngủ nhanh hơn và sớm hơn cả con ngao!

Đáng thương, trọng trách gác đêm đè lên trên người Phong Triệu, vừa đang bị thương còn phải chạy cả ngày.

Phong Triệu thật ra rất đáng tin cậy, cố gắng căng mí mắt gác đêm, nhưng nó cũng quá mệt mỏi, mí mắt vẫn luôn đánh nhau. Khi đang nửa ngủ nửa tỉnh, nó đột nhiên nhận thấy có một trận gió âm thổi qua. Trận gió kia cực kỳ lạnh, khiến da lông toàn thân của nó đều dựng đứng lên!

Phong Triệu nhảy dựng lên, sau đó nó nhìn thấy bên kia bờ sông cách đó không xa, xuất hiện hai người.

Đó là một nam một nữ, đều mặc áo choàng giống nhau. Bọn họ không phải đang đi bộ, mà là đang bay tới!

Hai người tóc tai rối tung, che khuất khuôn mặt, khiến người không thể nhìn rõ bộ mặt.

Hai người này lặng lẽ xuất hiện, và sau khi bọn họ xuất hiện, không khí xung quanh dường như cũng bất chợt ngưng trọng.

Bên bờ sông vốn có gió thổi qua, nhưng đó chỉ là gió bình thường. Sau khi hai người này khi xuất hiện, gió bỗng nhiên trở nên lạnh hơn, không khí cũng trở nên âm trầm.

Mực dù Phong Triệu là loài thú có kiến thức rộng rãi, nhưng nó rốt cuộc chỉ sống ở trên đỉnh thứ 5, hiếm khi gặp nhân loại, hơn nữa những người nó gặp đều là những hạng người ưu tú có linh lực cao thâm. Vì thế, nó nhất thời không thể nhìn ra được, hai người này có gì khác so với nhân loại mà nó gặp trước đó.

Ở trong mắt nó, nhân loại xuất hiện đều gây bất lợi cho chúng thú, người với người luôn liên hợp tác chiến.

Vì thế phản ứng đầu tiên của nó chính là, hai người này đang tới bắt nó! Sẽ không gây bất lợi đối với Cổ Tích Cửu.....

Nó quay đầu liếc mắt nhìn Cổ Tích Cửu một cái, thấy nàng đang ngủ say, vì thế không có ý định gọi nàng dậy, chỉ trừng mắt nhìn nàng.

Sông Dung Cốt không dễ dàng vượt qua, cho dù nó lấy lại tinh thần, cũng phải cố hết sức mới có thể nhảy qua.

Chủ nhân của nó sò dĩ muốn nghỉ tạm ở đây một đêm, có lẽ vì muốn đợi nó khôi phục rồi mới qua sông.....

Hai người kia dừng lại ở bên kia bờ sông một lát, sau đó cùng nhau nhảy lên, bay thẳng về phía bên này.

Khi bọn họ bay tới giữa sông, dường như bị thứ gì đó cản trở một chút, nhưng không thể ngăn cản nổi bọn họ, vì thế bọn họ lại tiếp tục bay tới, chớp mắt đã dừng ở bên này!

Gió lúc này thậm chí còn lạnh hơn, Phong Triệu hoàn toàn nổi cả da gà!

Hơi thở nặng nề như vậy! Không giống con người!

Mái tóc hai người kia bỗng bành như nước chảy, lộ ra một đôi con ngươi lạnh lùng, bắn thẳng về phía Cổ Tích Cửu đang nằm ở nơi đó! Đôi mắt vốn đen như mực biến thành màu đỏ như máu! Giống như bọn họ vừa gặp được kẻ thù tám đời khắc cốt ghi tâm——

Cuồng phong nổi lên, thân ảnh hai người giống như tia chớp, lao thẳng về phía Cổ Tích Cửu!

Ngao ô, bọn họ không phải tới công kích nó, mà là công kích chủ nhân!

Phong Triệu ngây người ngẩn ngơ, đợi đến khi nó có phản ứng lại, móng vuốt của hai người kia đã vuron ra muốn nắm lấy đầu của Cổ Tích Cửu!

Phong Triệu muốn gọi cứu viện nhưng đã không kịp nữa, nó không nhận được nhắm mắt lại!

Nó là một con thú ngao kiêu, không muốn làm tọa kỵ của bất luận kẻ nào, đối với nhân loại nó thậm chí có chút cừ hận. Lần này đi theo Cổ Tích Cửu cũng chỉ vì bắt đắc dĩ mà thôi.

Hài tử của mình cứ khăng khăng bám lấy nhân loại này, nó không có cách nào khác, chỉ có thể trở thành tọa kỵ của người này. Nhưng từ trong sâu thẳm trái tim, nó vẫn có một chút bài xích đối với Cổ Tích Cửu.

Hiện tại hai người kia lao về phía Cổ Tích Cửu, một là nó không kịp cứu viện, hai là cũng không tận tâm.

Nếu nhân loại này chết đi, có lẽ hài tử của nó sẽ trở lại bên người nó.

Đúng là bởi vì có tâm lý như vậy, Phong Triệu mới không ra tay kịp thời. Nó căn bản không muốn mình trở thành tọa kỵ thú của nàng!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 452: Điều là mây bay (7)

Mắt thấy đầu ngón tay của hai người kia sắp chạm tới đầu của Cổ Tích Cửu, Cổ Tích Cửu đang ngủ say ở nơi đó đột nhiên lăn người một cái! Tránh thoát khỏi móng vuốt đen nguy hiểm của hai người kia!

"Xoạt!" Một âm thanh vang lên, móng tay sắc nhọn của hai người kia cắm vào trong tảng đá Cổ Tích Cửu vừa rồi nằm đó!

Đá xanh này vốn cứng rắn nhất, cho dù dùng búa đập cũng chưa chắc có thể đập vỡ một góc, nhưng ngón tay của hai người này lại cắm xuống giống như đậu hủ, thẳng vào bên trong!

"Bùm!" Một tiếng nổ lớn vang lên, gò đá xanh cao bằng một người và dài hơn một mét trực tiếp biến thành bột mịn bay tứ tung!

Con ngao vốn nằm bên cạnh Cổ Tích Cửu, Cổ Tích Cửu vừa lăn một cái, cũng khiến nó lăn theo. Tuy nhiên, một phần vỏ của nó vẫn nằm ở trên gò đá, gò đá vừa phát nổ, nó giống như nhận phải một đòn nghiêm trọng, tỉnh lại và hét lên một tiếng.

Động đất?!

Con ngao mở vỏ ra nhìn xung quanh, cuối cùng nhìn thấy Cổ Tích Cửu đang đứng ở cách đó không xa, có hai bóng người giống như gió xoáy đang công kích về phía nàng.

Không ngờ có người đánh lên chủ nhân!

Con ngao nổi giận, âm thầm tạo ra thần chú, mở ảo cảnh độc ra, lan truyền về phía ba người đang đánh nhau.....

Cổ Tích Cửu đã ký kết khế ước máu với nó, vì thế ảo cảnh độc không có hiệu quả đối với Cổ Tích Cửu, chỉ ảnh hưởng tới hai người kia.

Chỉ cần hai người kia là vật còn sống có tư duy, bọn họ sẽ lập tức rơi vào trong ảo cảnh của nó. Nó có thể giết bọn họ trong im lặng!

Ảo cảnh độc lan tràn cực nhanh, gần như chớp mắt đã bao phủ cả ba người đang đánh nhau vào trong đó.....

Một lát sau, con ngao giật mình mở vỏ ra!

Không ngờ hai người kia không có tư duy! Nó thậm chí không cảm ứng được nhịp tim của bọn họ.....

Ảo cảnh độc của nó không có tác dụng đối với bọn họ!

Vừa rồi không phải Cổ Tích Cửu giả vờ ngủ, sở dĩ nàng có thể nhanh chóng phản ứng như vậy, nguyên nhân chính là nàng có giác quan thứ sáu khi làm sát thủ. Đó là bản năng tự cứu bản thân mỗi khi nàng gặp nguy hiểm!

Hai người kia công kích quá nhanh, Cổ Tích Cửu đã giao thủ với đối phương ba bốn hiệp, nhưng nàng vẫn chưa nhìn thấy rõ bộ dạng đối phương. Đến khi nàng dùng thuật thuận đi né tránh một khoảng cách ngắn, tạm thời kéo xa bọn họ một chút nàng mới nhìn thấy rõ. Khi vừa nhìn rõ, nàng cũng lấp bấp kinh hãi!

Một đôi con ngươi bắt chợt trợn to!

Dung Ngôn, Cổ Thiên Tình!

Hai người Dung Ngôn và Cổ Thiên Tình vốn đã bị phẫn chém đầu cách đây mấy ngày trước!

Nhưng nàng rất nhanh phát hiện ra được, hai người kia có chỗ không thích hợp.

Bất luận là ai, trong lúc đánh nhau đều sẽ có biểu tình, ngay cả khi bị tê liệt cũng thế, dù ít nhiều đều sẽ có biểu tình, cho dù là nghiêng răng nghiêng lợi, thể hiện sự tàn nhẫn, tức giận, hay là nghiêm túc.....

Trong khi hai người kia lại hoàn toàn không có biểu cảm, khuôn mặt giống như được chạm khắc từ đá, không có biểu hiện gì.

Chỉ có một đôi mắt đỏ như máu. Hoàn toàn đỏ như máu, thậm chí không thể nhìn thấy lòng trắng của mắt.

Móng tay cũng dài hơn một thước!

Mười móng tay của bọn họ giống như thanh kiếm ngắn đen nhánh, lóe sáng trong đêm tối khiến người ớn lạnh.

Oán khí! Trên người bọn họ có oán khí tận trời!

Bọn họ không phải là người!

Hơn nữa công phu lúc này của bọn họ cao hơn gấp mười lần so với ban đầu! Móng vuốt vung đến nơi đâu, nơi đó lập tức cát bay đá nhảy một trận.

Điều tồi tệ hơn chính là, móng vuốt của bọn họ có độc!

Khi bọn họ huy động móng vuốt, gió thổi tới những cây đại thụ nơi xa, bằng mắt thường có thể nhìn thấy được, tốc độ khô héo co quắp của cây đại thụ, lá cây bay xuống đầy trời, trực tiếp vỡ thành bột mịn ở trong không trung.....

Độc cực mạnh!

Độc này khác với những loại độc mà Cổ Tích Cửu thường thấy, nó giống như là thi độc, mang theo mùi hôi thối của người.....

May mắn thay, Cổ Tích Cửu thường xuyên chơi với độc, vì thế nàng có thể chất kháng độc. Hơn nữa, nàng sớm đã dùng thuốc giải độc, vì vậy mới có thể duy trì được trong môi trường khí độc ngập trời như vậy. Tuy nhiên, nàng vẫn cảm giác ngứa cổ họng ——

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 453: Đều là mây bay (8)

Hiện tại bọn họ không phải là người, mà là thi độc!

Ở thời hiện đại, Cổ Tích Cửu từng tiếp xúc với cô thuật và độc thuật Nam Cung, thậm chí từng nghiên cứu về đuổi thi thuật Nam Cung.

Hiện tại hai thi độc này có chút giống với những cương thi bị khống chế bởi người săn thi Nam Cung, nhưng nàng biết chúng tuyệt đối không phải.

Loại cương thi đó cần người săn thi điều khiển thao tác ở cách đó không xa, lúc nào cũng phải dùng phù chú để khống chế bước đi của họ. Hơn nữa, loại cương thi đó khi đi lại chính là nhảy, thân thể cứng đờ.

Tuy nhiên, hai người trước mắt có thể đi lại tự do, không thể nhìn ra là đang bị người khống chế. Thân thể bọn họ mềm mại giống như không có xương cốt, khi đánh nhau có thể uốn lượn bất cứ góc độ nào, thậm chí đầu có thể xoay 360 độ, thoải mái vận vẹo.....

Hơn nữa hai thi độc này phối hợp cực kỳ ăn ý, cả hai cùng đồng thời tấn công, uy lực tăng lên gấp đôi.

Sau khi Cổ Tích Cửu giao thủ với bọn họ hơn mười chiêu thì nhận ra, mình không phải là đối thủ của bọn họ!

Tiểu Lục Ngô cũng đã tỉnh lại, nó cũng tham dự đánh nhau, mặc dù cơ thể nhỏ bé, nhưng sức lực và bản lĩnh lại thật sự không nhỏ. Nó giống như một quả cầu hình tia chớp xoay tròn xung quanh hai thi độc, thỉnh thoảng còn dùng móng vuốt nhỏ nhào lên đâm vài cái.

Móng vuốt nhỏ của nó có sức mạnh phá vỡ tảng đá, khi đâm ở trên hai thi độc, mỗi một cú đâm đều có âm thanh xương cốt vỡ vụn truyền ra.

Nhưng hai thi độc giống như không có cảm giác, ngay cả khi xương cốt vỡ nát, nứt ra, bọn họ vẫn tấn công bình thường như cũ.

Thậm chí móng vuốt của Lục Ngô từng đâm nát xương sọ của Dung Ngôn, khiến hắn ta hoàn toàn biến dạng, nhưng hắn ta dường như không hề phát hiện ra, những bộ vị bị thương có thể dùng mắt thường nhìn thấy được tốc độ khôi phục lại ——

"Chủ nhân! Bọn họ không phải là người! Năng lực tái sinh của bọn họ quá khủng bố! Không nên tiếp tục đánh như vậy, chúng ta nên chạy đi!" Thương Khung Ngọc rít lên ở trong đầu Cổ Tích Cửu.

"Bọn họ là cái gì?" Cổ Tích Cửu bận rộn dò hỏi.

"Không biết! Loại này ta cũng lần đầu tiên nhìn thấy! Vừa không phải là cương thi, cũng không phải là người sống."

Cổ Tích Cửu dựa vào thân pháp linh hoạt quay xung quanh hai thi độc, nàng từng dùng không cương thuật, chuyên dùng để đối phó phù chú cương thi. Vì thế, nàng đã sử dụng tất cả những thuật pháp mà mình biết để đối phó, nhưng đều không có tác dụng.

Ai là người đã biến hai người kia thành bộ dáng này để đối phó với nàng?

Đang đánh nhau kịch liệt, Cổ Tích Cửu không thể tiến hành phân tích một cách chính xác.

Không thể tiếp tục đánh như vậy, hơn nữa ở đây sẽ không có ai giúp đỡ nàng, nàng chỉ có một con đường chạy trốn!

Cổ Tích Cửu quyết định, hét lên một tiếng, triệu hồi tiểu Lục Ngô, mang theo cả con ngao cũng đang dùng vỏ kẹp người gia nhập cuộc chiến, trực tiếp thuận di qua sông, dừng lại ở phía bên kia rừng rậm của bờ sông.

Nhưng qua sông nàng mới phát hiện không đúng, còn có Phong Triệu! Phong Triệu đã không theo cùng!

Thương Khung Ngọc vội nói: "Chủ nhân, mục tiêu của hai thi độc này chủ yếu là người, sẽ không gây bất lợi đối với Phong Triệu. Đi mau! Đi mau!"

Cổ Tích Cửu không quan tâm tới nó, nhìn sang bờ bên kia, thấy hai thi độc đột nhiên mất mục tiêu công kích, đang di chuyển loạn ở phía bờ bên kia. Có

lẽ bởi vì trên người Phong Triệu từng có mùi của Cổ Tích Cửu, vì thế hai thi độc kia lập tức nhắm mục tiêu vào Phong Triệu.....

Bọn họ lao thẳng về phía Phong Triệu!

Phong Triệu sợ tới mức da lông toàn thân đều dựng đứng lên!

Hai thi độc này quá hung hãn, khiến nó lo sợ, bản năng của thú là chạy trốn khỏi kẻ thù!

Nhưng nó nhớ thương hải tử của mình, vì thế vẫn luôn luyến tiếc rời đi. Khi Cổ Tích Cửu đánh nhau với hai thi độc, nó chỉ đứng một bên nhìn xem.

Nhìn thấy Cổ Tích Cửu thuận di rời đi, chớp mắt không thấy. Nó còn chưa kịp có phản ứng, hai thi độc đã vây quanh nó!

Nó muốn chạy trốn đã không còn kịp nữa.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 454: Đều là mây bay (9)

Nó muốn chạy trốn đã không còn kịp nữa.

Nó đành phải liều mạng chiến đấu. Nó vẫn còn một chút sức để chiến đấu, nếu không cũng sẽ không thể đánh với bọn người Đào Thanh Dương lâu như vậy.

Nhưng hai thi độc trước mắt quá hung tàn, hơn nữa độc phát ra từ móng vuốt của chúng cũng có hại với nó. Khoảng nửa khắc sau nó đã đầu văng mắt hoa, động tác cũng càng ngày càng trở nên cứng đờ.

Mất thấy nó sắp bị chết dưới móng vuốt của hai thi độc, một thân ảnh hiện ra nhanh như chớp, kiếm quang sáng chói, một vòng linh khí cuộn cuộn, bức lùi hai thi độc kia.

Chủ nhân!

Chủ nhân tới cứu nó!

Chủ nhân không bỏ rơi nó, mạo hiểm tính mạng quay lại cứu nó!

Đôi mắt Phong Triệu đã nhắm lại trong tuyệt vọng, lập tức sáng bừng!

"Chỉ có người dũng cảm mới chiến thắng trong tình cảnh nguy hiểm! Hoặc là chiến đấu! Hoặc là chết! Phong Triệu, linh thú có thể đi theo ta đều phải dũng cảm!" Giọng nói của Cổ Tích Cửu vang lên ở bên tai nó: "Nếu muốn sống, chỉ có thể chiến đấu đến cùng!"

Nhiệt huyết của Phong Triệu sôi trào! Ngẩng đầu hét dài một tiếng, chiến ý quanh thân dâng lên mãnh liệt.

Đúng vậy, vuron đầu là một đao, rút đầu cũng là một đao, nó đâu phải là rùa đen rút đầu?!

Lục Ngô cũng tròn đôi mắt, trừng mắt nhìn hai thi độc, nắm chặt móng vuốt nhỏ.

Đối với con ngao, nó thuộc phái hành động, trực tiếp hóa thân lớn bằng căn phòng nhỏ, khép mở hai vỏ giống như quạt điện, kẹp về phía hai thi độc!

Hai thú một ngao còn có Cổ Tích Cửu, bắt đầu tấn công hai thi độc.

Trong lúc đánh nhau, Cổ Tích Cửu cũng căn cứ vào sự hiểu biết của mình, sắp xếp một trận pháp tương ứng với sức mạnh của bọn chúng.

Không thể không nói, Cổ Tích Cửu đúng thật là vị chỉ huy thạo nghề, năng lâm thời tạo ra trận pháp này, có thể phát huy được sở trường đặc biệt của từng con thú, cứ như vậy, lực chiến đấu bên năng lập tức được nâng cao lên mấy lần!

Con ngao khi giáp công cũng cực kỳ lợi hại, lớp vỏ của nó không gì phá nổi. Móng vuốt thi độc cứng như sắt đá, nhưng khi một móng vuốt của Cổ Thiên Tinh trong lúc vô ý cào nhẹ qua khe hở vỏ ngao, chẳng những bị con ngao trực tiếp bấm gãy móng tay, cũng bấm gãy mất một cánh tay.....

Con ngao vừa lập công lớn, đắc ý dào dạt, giờ cánh tay cụt của Cổ Thiên Tinh lên cười ha ha: "Chủ nhân, ta đã cắt đứt cánh tay nàng ta....."

Nó còn chưa kịp nói xong một câu, rầm một tiếng ngã xuống ngất đi.

Thì ra nó đã hít phải độc từ trên cánh tay ——

Con ngao là lực lượng chiến đấu chính, nó vừa trúng độc, phía bên Cổ Tích Cửu lập tức rơi vào thế hạ phong.

Cổ Thiên Tinh mất một cánh tay, chẳng những không mất đi sức chiến đấu, ngược lại dường như trở nên cuồng bạo hơn, công kích Cổ Tích Cửu càng nhanh hơn.

Điều tồi tệ nhất chính là, cánh tay đã bị đứt của nàng ta bắt đầu nhanh chóng tái sinh. Cổ Tích Cửu có thể nhìn thấy cánh tay của nàng ta chỉ trong nửa khắc đã mọc dài ra.....

Cánh tay có thể tái sinh, chẳng lẽ chém đầu cũng có thể tái sinh?!

Cổ Tích Cửu một lần nữa điều chỉnh chiến thuật một chút, cuối cùng mạo hiểm vùng một kiếm trên cổ Dung Ngôn!

Bình thường, một kiếm này cho dù là đầu sắt cũng sẽ bị chém rơi, nhưng cổ của Dung Ngôn quá cứng, cứng hơn so với kim cương. Kết quả, thanh kiếm vừa chém vào được nửa cổ, máu đen như mực trào ra, thanh kiếm trong tay Cổ Tích Cửu giống như gặp phải axit mạnh, trực tiếp bị ăn mòn.....

Cổ của Dung Ngôn bị cắt một nửa, nhưng hấn lại càng hung mãnh, điên cuồng tấn công về phía Cổ Tích Cửu.

Trong tay Cổ Tích Cửu không còn binh khí nữa, bị hai thi độc cùng nhau công kích, nhất thời trốn tránh không kịp, chỗ bả vai bị Cổ Thiên Tinh cắt qua!

Đó không phải là vết thương nghiêm trọng, chỉ cắt thành một rãnh máu mà thôi, nhưng độc tính kịch liệt. Toàn bộ bả vai Cổ Tích Cửu trong nháy mắt tê rần! Hai tay cũng không linh hoạt nữa. Khi thấy móng vuốt Dung Ngôn sắp chụp tới, toàn thân nàng trở nên cứng đờ không thể trốn tránh! Nhìn thấy một móng vuốt chụp tới trước mặt, nàng nhắm đôi mắt lại.

Thì ra hôm nay nàng sẽ phải chết ở đây ——

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 455: Đều là mây bay (10)

"Tích Cửu!" Từ nơi xa truyền đến một tiếng hét lớn.

"Bá!" Một tia sét đánh tới, đánh thẳng vào móng vuốt của Dung Ngôn, ngăn cản cuộc tấn công.

Cổ Tích Cửu giật mình, nhưng cũng nhân cơ hội này thuận di một cái ——

Nàng rút cuộc trúng độc, cơ thể cứng đờ, cho dù thuận di cũng không thể thuận di quá xa, chỉ rời đi được mấy chục mét. Khi xuất hiện trở lại, nàng lao đảo một chút, loạng choạng gần như té ngã.

"Tích Cửu!" Một người trực tiếp ôm lấy nàng.

Mùi hương thảo mộc quen thuộc, giọng nói quen thuộc, khuôn mặt quen thuộc.

Cổ Tích Cửu sửng sờ.

Long Tư Dạ!

Hắn ôm nàng, cánh tay mạnh mẽ ấm áp.

Cổ Tích Cửu bỗng nhiên vùng vẫy quyết liệt: "Người buông ta..... ra....."

Thi độc quá mạnh, ngay cả đầu lưỡi của nàng cũng tê dại.

"Đừng nhúc nhích! Nàng đã trúng độc!" Long Tư Dạ giờ tay, bỏ vào trong miệng nàng một viên thuốc: "Nuốt xuống!"

Cổ Tích Cửu sao sẽ chịu ăn đồ của hắn? Trong lòng nàng, người này còn đáng sợ hơn cả thi độc, hấn tới đây là vì nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của mà thôi!

Nếu nàng chết ở dưới móng vuốt của thi độc, tốt xấu gì thì linh hồn nàng vẫn còn hoàn chỉnh, vẫn có thể chuyển thể đầu thai. Nếu như chết ở trong tay Long Tư Dạ, chỉ sợ sẽ trực tiếp hồn phi phách tán!

Nàng lập tức phun viên thuốc kia ra ngoài!

"Phốc" Viên thuốc lăn xuống, nện ở trên vỏ con ngao bên cạnh.

Con ngao đang bị đầu độc, giương vỏ run rẩy nằm ở nơi đó. Nó dường như người thấy mùi được, lập tức run rẩy mở vỏ ra, một tiểu oa nhi sắc mặt tái nhợt từ bên trong chui ra, nhặt viên thuốc kia lên và cho vào trong miệng.....

Tất cả phát sinh cực kỳ nhanh, chỉ mất khoảng vài ba hơi thở. Long Tur Dạ dường như không ngờ rằng, nàng sẽ nhổ viên thuốc ra, nhìn thấy con ngao lớn bên cạnh lên nhặt viên thuốc để ăn, sùng sốt một lúc.

Khoé mắt Cố Tích Cửu phát hiện ra động tác của con ngao, nàng vẫn còn nhớ thương nó, cả người liều mạng lăn lộn, muốn nhào qua đó: "Có độc, nhổ ra!"

Long Tur Dạ tái mặt, đề nàng lại, trong mắt bị ai giống như hải triều cuộn cuộn. Hắn cười cười, giờ tay đặt một viên thuốc nữa vào trong miệng nàng. Lần này hắn đã phòng bị nàng lại phun ra ngoài, vì thế dùng tay vuốt nhẹ ở trên yết hầu nàng, khiến viên thuốc kia lăn xuống bụng: "Cố Tích Cửu, nàng thử phun ra lần nữa xem, ta sẽ hôn cho đến khi viên thuốc chạy xuống bụng nàng mới thôi!" Hơi thở của hắn bắt chợt tới gần, mỗi hắn nằm ngay cạnh môi nàng, khoảng cách cực kỳ nguy hiểm.

Long Tur Dạ vốn chỉ muốn dọa nàng, nhưng khi đề sát mặt vào nàng, nhìn tới độ cong trên đôi môi đẹp của nàng, đôi mắt hắn bắt chợt sáng ngời, thật sự rất muốn hôn lên đó ——

Sắc mặt Cố Tích Cửu biến đổi, quay mặt qua một bên, trong mắt rõ ràng tràn ngập chán ghét và phẫn nộ.

Ánh mắt nàng như thế khiến Long Tur Dạ giống như bị lửa đốt, dừng động tác lại.

"Pi ô! Pi ô!" Lục Ngộ vội vàng kêu lên.

Trên chiến trường, người gọi gió đều trúng độc ngã xuống, chỉ còn lại mình nó đang liều mạng với hai thi độc nơi đó.

Cho dù tiểu gia hòa lợi hại, nhưng đối với hai quái vật khắp nơi đều là độc, dù đánh thế nào cũng không chết, nó cũng có chút bó tay bất lực.

Nó là thần thú cấp 8, nhưng dù sao cũng chỉ mới sinh ra, kinh nghiệm chiến đấu không phong phú. Mặc dù hai thi độc không có tư duy, nhưng năng lực phản ứng và tốc độ xuống tay đều là hạng nhất. Vừa rồi toàn bộ bọn họ và Cố Tích Cửu đều tham gia đánh nhau còn không có cách nào đối phó với hai thi độc, nói gì tới hiện tại chỉ còn một mình tiểu Lục Ngộ?

Tiểu Lục Ngộ bị bọn họ giết trừng chọi đá, bắt đầu kêu lên!

Bởi vì độc tính phát tác, cả người Cố Tích Cửu cứng đờ. Mặc dù trong lòng nàng lo lắng, nhưng cũng không có biện pháp.

Long Tur Dạ nắm lấy tay nàng, rót nhập linh lực để làm tan viên thuốc trong bụng nàng, cho đến khi viên thuốc kia hoàn toàn tan chảy, Cố Tích Cửu không thể phun ra được nữa, hắn mới buông nàng ra.

~~~~Hết chương 455~~~

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 456: Cùng nhau đối mặt (1)

Hắn đặt nàng ở trên một bụi đất xốp mềm, nhẹ nhàng nói một câu: "Nàng ở lại đây loại bỏ khí độc, ta đi đối phó với bọn họ!"

Hắn đứng dậy, gia nhập vào cuộc chiến.

Long Tur Dạ có tu vi linh lực cấp 9, hắn vừa ra tay tất nhiên khác Cố Tích Cửu, trong chiến trường vang lên từng tiếng sấm nổ mạnh ——

Cố Tích Cửu: "....."

Thuốc của Long Tur Dạ rất kỳ hiệu, con ngao hồi phục trước tiên. Vỏ của nó bị độc biến thành màu đen chậm rãi biến thành màu hồng nhạt ban đầu.

Thật ra vừa rồi khi Long Tur Dạ giúp Cố Tích Cửu vận hóa viên thuốc, nàng đã biết viên thuốc kia không hề có độc, hơn nữa là kỳ dược giải độc, nàng tất nhiên sẽ không ngốc nhổ nó ra ngoài lần nữa. Nàng ngồi ở chỗ kia, tận dụng viên thuốc thúc giục và ép độc trong cơ thể hướng ra phía ngoài. Khoảng một khắc sau (15ph), độc trên người nàng hoàn toàn được giải.

Nàng vừa giải độc trên người xong, cả người đều mềm nhũn, trong lúc nhất thời vẫn không thể động đậy.

Con ngao lặn đến bên chân nàng, tiểu oa nhi còn kinh hồn chưa định lộ ra nhìn nàng: "Chủ nhân, người không sao đấy chứ?"

Cố Tích Cửu gật đầu.

Bộ dáng tiểu oa nhi rất đáng yêu, nhưng lời nói lại rất nam tính: "Nương, hai thứ này rồi cuộc là cái gì hoá thành?! Quá độc!"

Cố Tích Cửu không nói gì, đôi mắt nhìn chăm chăm vào chiến trường.

Nàng hiểu biết quá ít đối với thế giới này, không thể phân biệt được tất cả các giống loài.

Hiện tại Dung Ngôn và Cố Thiên Tinh căn bản không phải là người, giống cương thi nhưng không phải là cương thi, giống con rối nhưng không phải là con rối, giết không chết, đánh không vỡ, còn có oán khí ngập trời!

Nàng chỉ có thể tạm thời gọi chúng là thi độc.

Hai thi độc này rõ ràng vì nàng mà tới, bất cứ lúc nào cũng muốn nhảy tới xé xác nàng, chẳng qua luôn bị Long Tư Dạ ngăn cản.

Ánh mắt Cố Tích Cửu cuối cùng dừng lại ở trên người Long Tư Dạ, hắc đường như đang mang trọng thương trong người, sắc mặt vẫn luôn tái nhợt, có từng mảng vết máu ở trên áo khoác trắng, không biết là máu của hắn hay là của thú.....

Nhưng cho dù như vậy, hai thi độc trong lúc nhất thời cũng không thể thoát ra khỏi phạm vi công kích linh lực của hắn.

Rốt cuộc, Long Tư Dạ đã sống trên đời này hơn một trăm năm, kiến thức vẫn rất rộng rãi. Hơn nữa hắn là đệ nhất y sư, tất nhiên hiểu được đa số độc vật ở trên thế giới này.

Nhưng hắn vẫn chưa từng nhìn thấy thi độc này, vì thế trong lúc nhất thời cũng không tìm thấy sơ hở của chúng.

Hai thi độc không sợ lửa đốt, không sợ bất luận độc gì, không sợ phù chú, thậm chí không sợ bị xé toạc ra.....

Sau khi Long Tư Dạ chém bọn họ nhiều lần, quanh thân bọn họ có một làn sương mù màu tím đen vờn quanh, sau đó bọn họ sẽ nhanh chóng khôi phục lại tình trạng ban đầu, sức chiến đấu vẫn mạnh mẽ như cũ.

Không thể tiếp tục như vậy, nhưng Cố Tích Cửu trong lúc nhất thời cũng không thể nghĩ ra được biện pháp có thể diệt trừ chúng.

Sau khi nàng khôi phục lại lực hành động, lập tức đi xem Phong Triệu. Phong Triệu đã bị nhiễm độc đến nỗi miệng sùi bọt mép, gần như sắp tắt thở.

Cố Tích Cửu vội vàng cho nó ăn mấy viên thuốc giải độc, nhưng rõ ràng là không đúng bệnh.

Long Tư Dạ có lẽ vẫn luôn chú ý tới động tác của nàng, lúc này lại ném một viên thuốc tới.

Cố Tích Cửu cho Phong Triệu ăn viên thuốc, dù sao cũng có thể cứu nó thoát khỏi cái chết.

Khi Cố Tích Cửu cứu Phong Triệu, tất nhiên nàng cũng gần tới chiến trường hơi một chút.

Hai thi độc có lẽ ngừng được mùi của nàng, sương tím quanh thân đột nhiên mở rộng, sức chiến đấu trong nháy mắt mạnh hơn một tầng.

"Chủ nhân, dường như chúng đang ngưng tụ oán khí, oán khí càng nhiều, sức chiến đấu càng mạnh!" Thương Khung Ngọc nhìn ra manh mối.

"Đúng vậy, hơn nữa oán khí của chúng đều hướng tới ta." Cố Tích Cửu đưa ra kết luận.

Vừa rồi khi nàng trúng độc, oán khí trên hai thi độc rõ ràng đã giảm đi không ít, động tác cũng chậm lại một chút. Nhưng từ khi nàng đứng dậy, hai thi độc lại trở nên mạnh mẽ hơn!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 457: Cùng nhau đối mặt (2)

Long Tư Dạ cũng nhận ra điểm này, lập tức nói: "Tích Cửu, nàng đi mau!"

Đôi mắt Cố Tích Cửu sâu thẳm, không nói gì. Nàng nhặt con ngao lên, xoay người ngồi trên lưng Phong Triệu, thấp giọng phân phó nó vài câu.

Phong Triệu lập tức đứng dậy chở nàng, chạy về phía sông Dung Cốt ——

Hai thi độc nhận ra Cố Tích Cửu muốn chạy, liên tục rống giận, muốn xông tới, nhưng lại bị Long Tur Dạ ngăn cản, nhất thời không thể chạy đi.

Cố Tích Cửu không quay đầu lại, nương theo Phong Triệu vọt về phía trước, thi triển thuật thuận di.

Đến khi nàng xuất hiện trở lại đã ở bên kia bờ sông, sau đó nàng lại cười Phong Triệu nhảy vào trong rừng rậm bên kia biển mắt.

Từ đầu đến cuối, nàng đều không quay đầu lại nhìn một cái.

Long Tur Dạ tái mặt, môi mòng gần như không còn chút máu.

Hắn nhớ lại trước đây, chỉ cần nàng và hắn cùng nhau trải qua nguy hiểm, nàng sẽ cùng hắn đối mặt với khó khăn, nơi càng nguy hiểm nàng sẽ càng không chịu rời đi một mình, cho dù hắn hạ mệnh lệnh nàng cũng không nghe. Nàng thà rằng xong việc bị hắn nhốt lại cũng muốn ở bên cạnh hắn, khi đó nàng thích nói một câu nhất chính là: "Hoặc là anh giết em, hoặc là anh bỏ đi trước!" Hắn đã tức giận đến nổi ngứa răng, nhưng lại không làm gì được nàng. Khi quay trở về, cho dù cảm đoán nàng cũng đều vô dụng, lần sau nàng vẫn làm theo ý mình như cũ.

Khi đó nàng và hắn ở bên nhau, chỉ cần hắn không yêu cầu nàng rời đi trước, tất cả đều rất dễ thương lượng, phối hợp cực kỳ ăn ý với hắn. Nhưng hiện tại.....

Hắn vừa thất thần một chút đã bị móng vuốt của thi độc đang phát cuồng quét qua, cánh tay bị cắt chảy ra một miệng máu, có máu độc tuôn ra.

May mắn trước đó Long Tur Dạ đã dùng được vật cực kỳ kháng độc, không đến mức bị thương do bị hạ độc, nhưng động tác hơi cứng một chút.

Nhưng chỉ một lát như vậy, hắn gần như mất mạng. Móng vuốt của Cố Thiên Tinh gần như vò trúng đầu hắn!

Hắn tránh thoát nguy hiểm, nhưng trên vai vẫn bị trúng chiêu. Năm móng tay dài của Cố Thiên Tinh cắm vào xương bả vai của hắn, gần như muốn xé toạc xương bả vai hắn ra!

Hắn bỗng nhiên lão đảo, lần này bị thương quá nặng, khuôn mặt tuần tú trực tiếp biến xanh!

Hắn cắn răng vung một kiếm chặt đứt móng vuốt của Cố Thiên Tinh, nhưng độc tính trong cơ thể phát tác, hai chân hắn cứng lại, quỳ một gối xuống đất.

Hai mắt Dung Ngôn đỏ bừng, một móng vuốt chụp về phía đỉnh đầu của hắn!

Mùi máu tanh tươi đập vào mặt, khiến người buồn nôn.

Long Tur Dạ miễn cưỡng lăn người, bảo kiếm một lần nữa chém ra, lập tức chém trúng cánh tay Dung Ngôn.

Chẳng qua lần này hắn bị thương quá nặng, rõ ràng linh lực không đủ, thanh kiếm chỉ xuyên qua một phần ba cánh tay, không thể chém đứt cánh tay đối phương, khiến chỗ bị thương của đối phương bắn máu độc lên trên người hắn.....

Hai mắt Dung Ngôn đỏ như máu, cánh tay chưa bị chém xuống vẫn cố gắng túm lấy đầu hắn, và hắn đã không kịp trốn tránh ——

"Xoạt!" Một đường kiếm giống như tia chớp, chắn ngay trước người Long Tur Dạ, chém vào móng tay đen nhánh của Dung Ngôn, phát ra từng tiếng rột rột.

Long Tur Dạ đã nửa hôn mê, vừa nhìn thấy kiếm quang, đôi mắt lại bất chợt sáng ngời. Hắn đột nhiên quay đầu lại, nhìn thấy Cố Tích Cửu không biết đã thuận di quay lại từ lúc nào, nhất kiếm như sét vừa rồi đúng là do nàng chém ra.

"Tích Cửu!" Hắn gọi một tiếng, giọng nói vừa buồn vừa vui.

Cố Tích Cửu không hề nhìn hắn, loé lên về phía xa.

Hai thi độc này vốn tìm đến nàng, vừa nhìn thấy nàng trở lại tất nhiên đều tấn công về phía nàng.

Long Tur Dạ tạm thời an toàn. Hắn xoay người ngồi dậy, lập tức ăn thuốc giải độc. Một lát sau, độc trong cơ thể hắn đã bị loại bỏ.....

Hắn lập tức nhảy lên, một lần nữa gia nhập cuộc chiến.

Năm đó hắn và Cố Tích Cửu mỗi lần đánh nhau đều phối hợp rất ăn ý, nhưng lúc ấy bọn họ dùng chính là vũ khí hiện đại, hiện tại chính là pháp thuật.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 458: Cùng nhau đối mặt (3)

Pháp thuật của Cố Tích Cửu đến từ cuốn sách mà để tôn cho nàng, pháp thuật của Long Tư Dạ đến từ thiên bẩm.

Linh lực của Cố Tích Cửu là Hoà và Phong, Phong linh lực chính là chủ đạo.

Linh lực của Long Tư Dạ là Mộc và Hỏa, mộc là chủ đạo, nhưng hỏa cũng không yếu.

Đây là lần đầu tiên hai người hợp tác kháng địch. Lúc bắt đầu phối hợp không được ăn ý, nhưng qua một khoảng thời gian đánh nhau, hai người đều nhận rõ chiêu thức của đối phương, trong bất tri bất giác bắt đầu phối hợp sử dụng.

Long Tư Dạ tự động đổi hỏa linh lực thành yếu tố chủ đạo tấn công, Cố Tích Cửu dùng phong thức giục hỏa, lập tức khiến cho uy lực của ngọn lửa dường như tăng lên mấy lần.

Lửa do Long Tư Dạ tạo ra không phải là lửa thông thường, mà là dùng linh lực thôi hóa ra hỏa linh lực, khi có sức gió của Cố Tích Cửu thổi qua, nó có thể chuyển hóa thành tam vị chân hỏa.

Hai thi độc không sợ lửa bình thường, nhưng đối với tam vị chân hỏa vẫn có chút sợ, buộc phải tránh ra xa.

Áp lực đối với Cố Tích Cửu và Long Tư Dạ ngay lập tức giảm xuống rất nhiều.

"Vi sao quay lại?" Vẫn đang chiến đấu kịch liệt, Long Tư Dạ không nhận được hỏi Cố Tích Cửu một câu.

Cố Tích Cửu không trả lời hắn, nói thẳng: "Nhìn thủ thế của ta, ngươi dùng chiêu hỏa phượng đánh tới....." Cố Tích Cửu nhanh chóng nói ra chiến thuật.

"Được!" Long Tư Dạ gật đầu.

Hai người đan xen nhau, Cố Tích Cửu giả vờ giống như bị vướng một cái, té ngã, hai thi độc lập tức không màng tất cả, lao tới tấn công nàng!

Cố Tích Cửu ra thủ thế với Long Tư Dạ, Long Tư Dạ lập tức đánh ra chiêu hỏa phượng, hỏa thế cùng nhau, Cố Tích Cửu thừa cơ bắn một lá bùa máu vào bức tường lửa, sau đó lập tức sử dụng phong liệt thuật!

Con gió nhàn chìm ngọn lửa, lan tràn thành từng mảnh. Trong thế lửa cháy lớn như núi, có phù chú màu vàng lấp lánh nhấp nháy, cuốn lấy hai thi độc ở bên trong.....

Hai thi độc lần đầu tiên kêu lên một tiếng thảm thiết chói tai.

Con ngao vẫn luôn đứng xem trận chiến đột nhiên hét to: "Cái này dùng được! Chủ nhân, cái này rất tốt!"

Hai thi độc bị đốt cháy ở bên trong, từ tay tới chân, liều mạng giãy giụa. Nhưng đáng tiếc, bọn chúng không thể trốn thoát ra được.

.....

Một khắc sau (15ph), bức tường lửa chậm rãi biến mất, hai thi độc cũng đã bị luyện hóa, ngay cả tro tàn cũng không còn dư lại.

Long Tư Dạ ngồi dưới đất, mồ hôi đổ xuống như mưa, sắc mặt tái nhợt đáng sợ.

Hỏa phượng này cực kỳ tiêu tốn linh lực, nếu hắn đánh một chiêu thì không sao, nhưng hắn lại đánh ra 36 chiêu liên tiếp! Cũng may thi độc đã bị luyện hóa, nguy cơ cuối cùng cũng được giải trừ.

Cố Tích Cửu cũng ngồi ở trên một tảng đá cuội thờ hồn hèn, nàng cũng tiêu tốn không ít linh lực, phát huy phong liệt thuật tới mức cực hạn. Lúc này cả người nàng đều mềm nhũn. Nguy cơ đã được giải trừ, nhưng nàng thậm chí không thể nhấc nổi ngón tay lên.

Con ngao vẫn rất sung sức, lúc này nó cực kỳ vui vẻ phấn chấn: "Chủ nhân, ngươi và người này phối hợp quả thực rất tuyệt! Một cặp hoàn hảo! Nếu sự phối hợp của các ngươi xảy ra một chút sai lệch nhỏ, hai quái vật kia sẽ không bị mắc kẹt trong lửa..... Từ trước tới nay ta chưa từng nhìn thấy người nào phối hợp ăn ý như vậy....."

Con ngao lớn từng ăn rất nhiều người khi còn ở đỉnh thứ 5, hơn nữa nó ăn toàn là cao thủ, những cao thủ đó cơ bản đều là bằng hữu cùng nhau tới đó, nhưng khi đánh nhau lại không bao giờ có thể phối hợp ăn ý. Con ngao lớn chính là chuyên gia trong lĩnh vực này, tất nhiên rất dễ dàng nhìn ra.

Nó nói không lựa lời, nhưng đôi mắt Long Tư Dạ hơi sáng ngời, nhìn về phía Cố Tích Cửu.

Cố Tích Cửu đang nhắm mắt đã tọa, giống như không nghe thấy những lời con ngao nói.

Long Tư Dạ có chút thất vọng, móc ra một viên thuốc từ trong người đưa qua: "Tích Cửu, ăn xong cái này, linh lực của nàng sẽ khôi phục nhanh hơn."

Cố Tích Cửu không nhận lấy, thậm chí ngay cả đôi mắt cũng không mở ra.

Long Tư Dạ có chút ngưng ngừng, rút tay về. Khi hắn quay đầu thì nhìn thấy một tiểu oa nhi thò đầu ra bên ngoài vỏ ngao, ánh mắt sáng ngời nhìn hắn.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 459: Cùng nhau đối mặt (4)

Long Tư Dạ có chút ngưng ngừng, rút tay về. Khi hắn quay đầu thì nhìn thấy một tiểu oa nhi thò đầu ra bên ngoài vỏ ngao, ánh mắt sáng ngời nhìn hắn. Chính xác, nó đang nhìn viên thuốc ở trong tay hắn, trên mặt hiện lên biểu tình gấp gáp.

Long Tư Dạ xao động trong lòng, đưa viên thuốc cho nó: "Đưa cho người vậy."

Con ngao lớn không biết khách khí là gì, lập tức vươn tay nắm lấy viên thuốc. Khi nó đang định đưa vào trong miệng, một ánh sáng màu xanh đánh tới, con ngao run lên, viên thuốc rơi xuống mặt đất.

Con ngao kinh ngạc, nhìn về phía Cố Tích Cửu: "Chủ nhân!"

Sắc mặt Long Tư Dạ khẽ biến, cũng nhìn về phía Cố Tích Cửu: "Tích Cửu, nàng vẫn không tin ta?"

Cố Tích Cửu rút cuộc nhìn về phía hắn, nói rất dứt khoát: "Long tông chủ, ta không biết lần này vì sao người đến đây, ta cũng không có hứng thú muốn biết, nhưng ta sẽ không tin người nữa, bất luận người nói gì ta cũng sẽ không tin. Hôm nay chỉ đến đây thôi, người tự giải quyết cho tốt."

Nàng đứng dậy, xách con ngao kia lên, xoay người muốn rời đi.

"Tích Cửu, làm thế nào nàng mới tin ta?" Long Tư Dạ không nhịn được hỏi một câu.

Cố Tích Cửu dừng bước chân một lát, không trả lời hắn, trực tiếp thuận di biến mất.

Bờ sông lớn như vậy chỉ còn lại một mình Long Tư Dạ. Khi gió thổi tới, thổi trúng quần áo trên người bay phát phới. Hắn âm thầm nhìn về phương hướng Cố Tích Cửu biến mất, nắm chặt ngón tay.

Thì ra đánh mất lòng tin của một người dễ dàng như thế, rất khó để lấy lại.....

Tích Cửu, nàng không còn muốn ta nữa hay sao?

Hắn đứng ở nơi đó thất thần một lát, đột nhiên dường như nghĩ tới điều gì, phóng người về phía bên kia bờ sông.

Không có gì ngạc nhiên khi cả người hắn vọt tới giữa sông, đột nhiên đụng phải kết giới ngăn cản, khiến hắn không thể nào tiến về phía trước.

Hắn lơ lửng ở trên không trung, đụng chạm vào kết giới kia một chút. Hắn mơ hồ cảm nhận được linh lực phía trên rất mãnh liệt, do Tà thiên thiết kế, bất luận vật còn sống đều không thể xuyên qua. Trừ phi dùng một lực rất lớn để thoát khỏi nó, nhưng nếu như vậy sẽ lập tức kinh động tới Đế Phát Y.

Theo đạo lý mà nói, kết giới này không có người nào có thể xuyên qua, nhưng Cố Tích Cửu đã xuyên qua mà không hề bị cản!

Nàng thậm chí không hề cảm ứng được sự tồn tại của kết giới kia, còn mang theo mấy linh sủng của mình xuyên qua.....

Chuyện gì đang xảy ra ở đây?

.....

Cố Tích Cửu tìm thấy Phong Triệu ở trong rừng, sau đó ngồi lên lưng nó, vỗ vỗ sừng của nó. Phong Triệu hiểu ý, dựa theo chỉ dẫn của nàng chạy về hướng phía dưới chân núi.

Mặc dù hung thú trên đỉnh thứ 3 cực kỳ nhiều, nhưng có Phong Triệu là thú cấp 5 mở đường, hơn nữa ánh sáng phát ra từ Lục Ngõ là thú cấp 8, những hung thú đó tất nhiên vừa nghe tiếng đã chuẩn, không có con nào dám chạy đến đi săn chịu chết.....

Vì thế lần này Cố Tích Cửu xuống núi cực kỳ thuận lợi. Chỉ mất một ngày một đêm, nàng đã chạy tới đỉnh thứ nhất, chỉ cần chạy qua một ngọn đồi nữa là có thể hoàn toàn ra khỏi rừng rậm hắc ám.

Nàng tìm một sườn đồi dừng lại, nhảy xuống khỏi lưng Phong Triệu nghỉ tạm một lúc.

Đánh nhau sống chết một hồi khiến nàng gần như kiệt sức, hiện tại nàng cần khôi phục thể lực rồi mới ra ngoài.

Nếu nàng đoán không sai, khi nàng vừa ra khỏi rừng rậm hắc ám, chỉ sợ còn sẽ có một trận đánh ác liệt xảy ra. Có rất nhiều người muốn nàng chết, bọn họ chắc chắn sẽ mai phục bên ngoài.....

Nàng ăn vài miếng thịt khô, uống mấy ngụm nước, sau đó đã tọa điều tức.

Con ngao ở trong túi trữ vật kêu lên: "Chủ nhân, trong này ngột ngạt quá, thả ta ra ngoài hít thở không khí."

Vì thế Cố Tích Cửu thả con ngao ra ngoài. Nó mở vò ra nằm ở nơi đó, lộ ra tiểu oa nhi bên trong.

Đôi mắt của tiểu oa nhi nhìn chăm chăm vào Cố Tích Cửu: "Chủ nhân, người vừa rồi là ai? Hắn thật sự rất lợi hại! Lần đầu tiên ta nhìn thấy có người có thể sử dụng linh hóa tuyệt diệu như thế."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 460: Cùng nhau đối mặt (5)

Cố Tích Cửu liếc mắt nhìn nó một cái.

Thứ này biết rõ rồi còn hỏi? Trong ảo cảnh hắn còn biến thành Long Tur Dạ để mê hoặc nàng! Hiện tại lại giả vờ như không quen biết hắn!

Con ngao dường như ý thức được điều gì: "Chủ nhân, ảo cảnh độc của ta thật sự có thể khiến người lâm vào ảo cảnh, xuất hiện trong ảo cảnh sẽ là tâm ma của người bị nhốt, chỉ có người bị nhốt mới có thể nhìn thấy. Thật ra ta..... thật ra ta không nhìn thấy gì. Sau khi người bị nhốt tự vây mình ở trong tâm ma, ta mới có thể tận dụng đi vào trong đó để ăn đối phương, nhưng không cách nào nhìn thấy tâm ma của họ rốt cuộc là gì."

Thật sự là như thế?

Cố Tích Cửu bán tín bán nghi.

Con ngao đến gần nàng: "Ta sẽ không lừa gạt chủ nhân, lúc trước ngươi nhìn thấy đều là tâm ma, là người hoặc vật ngươi cảm thấy hứng thú....."

Tất cả đều là tâm ma?

Vậy nàng nhìn thấy Đế Phát Y trần truồng chẳng lẽ cũng là tâm ma của nàng?

Hừ, mới không phải như vậy! Sao nàng có thể cảm thấy hứng thú với chuyện Đế Phát Y trần truồng?!

Hình ảnh Đế Phát Y nổi lên trong lòng, đồng thời còn nổi lên những lời nói khi hắn rời đi.....

Nàng co gập khoe môi, giữ lại bóng dáng của Đế Phát Y vào chỗ sâu trong đầu.

"Chủ nhân, hắn rốt cuộc là ai?" Con ngao không đạt mục đích sẽ không từ bỏ.

"Tông chủ Thiên Vãn Tông, Long Tur Dạ."

Con ngao mở to vò: "Hắn chính là Long Tur Dạ? Trời, ta đã ăn mất đồ tôn của hắn!"

Cố Tích Cửu: "....."

Con ngao giống như chưa đã thèm: "Đồ tôn của hắn lúc sắp chết nói rằng, sư tổ của bọn họ sẽ báo thù giúp bọn họ, nói tên tuổi hắn ra. Khi đó ta vẫn luôn muốn gặp hắn, không ngờ hôm nay gặp được. Ta vẫn luôn cho rằng hắn là một lão nhân, không ngờ trẻ tuổi tuấn mỹ như vậy, tuấn mỹ giống như Tà thiên sư....."

Nó thật đúng là cái hay không nói, toàn nói cái dở!

Cố Tích Cửu không nói nên lời, mặc nó lải nhải ở nơi đó, không quan tâm tới nó.

"Chủ nhân, Long Tur Dạ chính là tâm ma của ngươi, đúng không? Hiện tại tâm tình của ngươi dường như rất loạn. Nhưng ta cảm thấy buồn bực, nhìn người này có vẻ chính nhân quân tử, đã nỗ lực hết sức cứu ngươi, hơn nữa khi hai ngươi phối hợp đánh nhau cũng cực kỳ ăn ý. Ta nhìn thấy hai người các ngươi rất xứng đôi, giống như một đôi phu thê. Có phải ngươi và hắn hiểu lầm gì hay không? Ta cảm thấy các ngươi có lẽ nên nói chuyện....."

Cố Tích Cửu vẫn không nói lời nào.

"Chủ nhân, viên thuốc cuối cùng hẳn đưa có lẽ thật sự là để khôi phục thể lực. Hẳn thật sự chỉ muốn tốt cho ngươi, không hề mang theo ý xấu?"

Cố Tích Cửu cuối cùng không kiên nhẫn nữa, rút kiếm chỉ vào nó: "Ngươi đủ chưa? Nếu vẫn không câm miệng, ta sẽ cắt ngươi hàm canh!"

Con ngao lớn đóng vò lại, không dám nói thêm một câu vô nghĩa nào nữa.

Cố Tích Cửu cuối cùng có được sự thanh tịnh, nàng hơi nhắm hai mắt đã tọa.

Đúng vậy, nàng cũng biết viên thuốc kia của Long Tư Dạ là tốt, nhưng nàng vẫn không thể tin hẳn, nhìn thấy hẳn ngoại trừ phòng bị vẫn là phòng bị.

Nàng thậm chí đã từng nghi ngờ, hai thi độc kia là do Long Tư Dạ cố ý làm ra, muốn ép nàng đến mức tận cùng sau đó xuất hiện dùng kế anh hùng cứu mỹ nhân.....

Nếu không phải nàng nhìn thấy hẳn thật sự gần chết dưới móng vuốt của hai thi độc, nàng vẫn không xác định được, liệu hẳn có phải là người đứng sau hai thi độc đó hay không.

Có vẻ như Long Tư Dạ lần này xuất hiện đã bị nội thương nghiêm trọng, công lực bị suy giảm rất nhiều.

Nhưng nửa năm trước khi nàng rời khỏi hẳn, hẳn vẫn rất tốt. Nửa năm qua, Cố Tích Cửu cũng vô tình nghe thấy tin tức hẳn vẫn luôn bề quan, khi bề quan trở ra đáng lẽ công lực phải tăng hơn nhiều mới đúng, vì sao lại bị suy giảm?

Hay là hẳn cố ý yếu thế ở trước mặt nàng? Hay là hẳn luôn nghĩ cách tái sinh Diệp Hồng Phong, quá mệt mỏi nên tẩu hỏa nhập ma?

Diệp Hồng Phong cuối cùng có sống lại hay không?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 461: Cùng nhau đối mặt (6)

Mặc dù nàng yêu cầu con ngao câm miệng, nhưng vô số suy nghĩ lại đang xoáy quanh ở trong đầu nàng, khiến nàng không thể tĩnh tâm đã tọa.

Nàng âm thầm hít một hơi. Cố Tích Cửu, ngươi đừng nghĩ nhiều như vậy, người này đã không liên quan gì tới ngươi, nếu một đời này đã lựa chọn sống vì bản thân mình, vậy đừng nghĩ tới những người tầm thường không liên quan đó nữa!

Nàng đứng dậy, nhảy lên lưng Phong Triệu: "Chúng ta đi!"

.....Edit: Emily Ton.....

Lần này Cố Tích Cửu rất suôn sẻ xông ra ngoài, không gặp bất cứ điều gì xảy ra ngoài ý muốn.

Tuy nhiên, khiến nàng bất ngờ chính là, ở bên ngoài rừng rậm hắc ám, nàng cũng không gặp phải bất kỳ một cuộc phục kích nào. Bên ngoài trời trong nắng ấm, mặt trời đang lặn ở phía Tây, gió nhẹ thổi qua, không khí cực kỳ sáng khoái.

Nàng đã lẫn lộn bò toài trong rừng rậm hắc ám lâu như vậy, không khí gần như bị tù đọng, mang theo hơi thở hắc ám ẩm ướt, cũng không nhìn thấy mặt trời.

Thật vất vả mới nhìn thấy mặt trời một lần trên đỉnh thứ 4, Đế Phát Y hóa thân thành Tư Thâm đột nhiên nói vài câu kỳ lạ rồi bỏ chạy một mình.

Sau khi Đế Phát Y rời đi, rừng rậm hắc ám lại khôi phục lại trạng thái ban đầu, không nhìn thấy ánh mặt trời nữa.

Hiện tại cuối cùng lại nhìn thấy ánh mặt trời, nàng hít thở không khí trong lành, cảm thấy lá phổi dường như cũng đang giãn ra, không khí hờn dỗi bị mắc kẹt trước ngực cũng tiêu tan không ít.

Nàng đứng ở bên ngoài rừng rậm hắc ám, vươn người co giãn vòng eo một lúc.

Cuối cùng đã ra ngoài rồi!

Sớm hơn một ngày so với thời gian quy định của Đế Phát Y!

"Pi pi....." Một con chim đầy màu sắc bay qua trên đỉnh đầu nàng, sau đó bay xa.

Cổ Tích Cửu liếc nhìn con chim nhỏ, không để ý nhiều tới nó. Nàng vỗ về bộ lông Phong Triệu. Phong Triệu lần đầu tiên ra khỏi rừng rậm hắc ám, nó đang rất phấn khích, còn có chút lo lắng. Cổ Tích Cửu đã nhận ra sự lo lắng của nó: "Như thế nào? Lo lắng?"

Phong Triệu ngửa đầu hú dài một tiếng, dùng đầu cọ cọ vào lòng bàn tay của nàng.

Từ sau khoảnh khắc Cổ Tích Cửu cứu nó thoát khỏi móng vuốt của hai thi độc, trái tim nó đã hướng về nàng.

Nó thật sự rất lo, thậm chí bồm trên đỉnh đầu cũng đang run rẩy.

Bên ngoài rừng rậm hắc ám có rất nhiều người, mà người lại thích săn giết chúng.....

Cổ Tích Cửu ngửa đầu cười: "Đừng sợ, thế giới này không đáng sợ như người nghĩ như vậy. Yên tâm, tất cả đã có ta."

Tiếng cười của nàng rất trong sáng, có một loại sức mạnh khiến người an tâm. Phong Triệu lại cọ cọ sát vào người nàng, cuối cùng không còn run rẩy nữa.

Cổ Tích Cửu cười Phong Triệu chạy như bay xuống núi. Ở dưới chân núi, nàng nhìn thấy một quán trà ——

Quán trà thật sự không nhỏ, chiếm khoảng năm mẫu đất. Từ xa nhìn lại quả thực rất lớn, chiếm gần hết cả sườn núi.

Cổ Tích Cửu nhướng mày, thít chặt tọa kỵ. Mặc dù nơi này đã là bên ngoài rừng rậm hắc ám, nhưng vẫn là nơi hẻo lánh ít dấu chân người. Dừng quán trà ở một nơi như thế là muốn làm gì?

Bán trà cho chim bay cá nhảy đi ngang qua đây?

Có sự khác thường, chắc chắn có yêu. Cổ Tích Cửu nhìn nhìn màn lụa bốn phía rủ xuống, không thể nhìn thấy rõ khung cảnh trong quán, ngón tay nắm chặt chuôi kiếm.

Trên quán trà màn lụa vây quanh cực kỳ sạch sẽ thanh lịch, nguyên liệu nhìn qua bình thường nhưng lại là tơ lụa thượng đẳng.

Quán trà rất yên tĩnh, giống như một nơi bị người vứt bỏ. Nhưng Cổ Tích Cửu rõ ràng nhìn thấy bốn góc trên quán trà đều được treo chuông bạc rất sáng. Khi gió thổi qua, chuông bạc vang lên từng tiếng leng keng, âm thanh cực kỳ thanh thúy.

Nàng lại nhìn về phía rừng cây phía sau quán trà cách đó không xa.

Trong rừng cây cũng rất yên tĩnh, nhưng chỗ sâu trong rừng cây mơ hồ có chút động tĩnh.

Có mai phục?

Cổ Tích Cửu có chút buồn bực.

Nàng không kinh ngạc nếu có người mai phục, nhưng dựng lên một quán trà lớn như vậy để mai phục nàng, có phải có chút quỷ dị hay không?

Mặc dù nàng đã khát khô cổ họng, nhưng không muốn uống nước trong quán trà quỷ dị này.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 462: Cùng nhau đối mặt (7)

Mặc dù nàng đã khát khô cổ họng, nhưng không muốn uống nước trong quán trà quỷ dị này. Nàng vỗ lưng Phong Triệu, đang định rời đi, đột nhiên nghe thấy vài tiếng động lớn. Pháo hoa lần lượt bắn lên bầu trời, khiến Cổ Tích Cửu bị sốc.

Nàng ngẩng đầu lên nhìn, màn lụa bốn phía của quán trà lần lượt được nâng lên, lộ ra vô số bóng người, có thị vệ, thị nữ, có đại thần, có thái giám, có hoàng tử.....

Ở chính giữa nhất không ngờ chính là Tuyên Đế. Ông ấy mặt mày hớn hớn mang theo quần thần đi ra khỏi quán trà: "Tích Cửu, chúc mừng người thành công xông ra khỏi rừng rậm hắc ám!"

Dung Già La, Dung Triệt ở bên cạnh ông, nhìn về phía nàng cười cười.

Cố Tích Cửu: "....."

Nàng nghi ngờ mình lại rơi vào trong ảo cảnh, nếu không Dung Già La bọn họ xuất hiện không nói, Tuyên Đế cũng tự mình ngự giá đến đây?!

Nhưng rất nhanh, nàng biết tất cả đều là sự thật.

Bởi vì trong rừng cũng có vô số người chạy ra, đó là một đại đội Ngự lâm quân và vô số bá tánh.....

Bá tánh rất nhiệt tình và không bị gò bó, trong khi Ngự lâm quân lại được huấn luyện rất có tổ chức.

Rõ ràng, lúc trước trong cánh rừng yên tĩnh như vậy là do Ngự lâm quân đã khống chế những bá tánh đó, không cho bọn họ lên tiếng.

Cố Tích Cửu bình an xông ra khỏi rừng rậm rậm hắc ám, chính là niềm tự hào của bá tánh Thiên Tinh Quốc, đặc biệt sau khi nhìn thấy Cố Tích Cửu thu phục Phong Triệu, các bá tánh thậm chí còn reo hò giống như sấm động.

Lục Ngô vốn dĩ đang ngủ ngon ở trong ống tay áo của Cố Tích Cửu, nghe thấy động tĩnh nên lộ đầu ra, mở to đôi mắt ngây thơ nhìn xem đám người xung quanh.

Trên người nó mang theo ánh sáng màu tím, bá tánh đột nhiên trở nên tĩnh lặng!

Thú cấp 8! Đây là thú cấp 8!

Mặc dù mọi người không nhận ra Lục Ngô thuộc chủng loại nào, nhưng vẫn có thể dựa vào ánh sáng màu tím phát ra ở trên người nó để phán đoán, nó là thú cấp 8!

"Tích Cửu, đây là? "Đôi mắt Tuyên Đế hiếm khi trợn to, nhìn chăm chăm vào Lục Ngô, trái tim đập rộn ràng.

Thật ra Cố Tích Cửu không muốn Lục Ngô xuất hiện, vàng hào quang trên người Lục Ngô quá nặng, và hiện tại công lực của nàng vẫn chưa đủ mạnh.

Nàng mang theo nó bên người, giống như tiểu tử nghèo đeo một khối ngọc quý, dễ dàng khiến người nhớ thương! Đặc biệt là đám cao thủ có ý định xấu!

Vừa rồi Cố Tích Cửu rõ ràng đã bỏ nó vào trong túi trữ vật ở trong ống tay áo, không ngờ đúng lúc này nó lại tự mình bò ra!

Nàng còn chưa biết nên trả lời Tuyên Đế như thế nào cho phải, Lục Ngô đã nghĩ rằng vương niệm trên đầu Tuyên Đế có vẻ buồn cười, nhảy người lên, bay tới trên vương miện của ông.

Tuyên Đế sửng sốt!

Cố Tích Cửu ra tay nhanh như chớp, chụp lấy tiểu gia hỏa một cái, một lần nữa nhét vào bên trong ống tay áo, thỉnh tội về phía Tuyên Đế. Nhưng nàng còn chưa nói xong lời xin lỗi, bên cạnh đã có người kinh hô thành tiếng: "Lục Ngô! Hình như là thần thú Lục Ngô! "

Một hòn đá khuấy động hàng nghìn con sóng, đám người bùng nổ! Sôi trào!

.....

Yến tiệc tiếp đón được triển khai ở trong quán trà.

Tiếng tán gẫu xen lẫn tiếng cười.

Cố Tích Cửu được Tuyên Đế an bài ở vị trí ghế khách, Dung Già La và Dung Triệt lần lượt ngồi ở bên cạnh nàng.

Vua của một nước mang theo quần thần, dùng phương thức như vậy tới hoan nghênh Cố Tích Cửu trở về, có thể nói là cực kỳ long trọng. Cũng là vinh sủng lớn nhất.

Trong bữa tiệc, Tuyên Đế hỏi: "Tích Cửu, không ngờ trong vòng bảy ngày ngươi có thể xông ra khỏi rừng rậm hắc ám, đây chính là niềm vui của Phi Tinh Quốc chúng ta, cũng khiến Phi Tinh Quốc tự hào. Trầm thật sự rất vui. Sau này ngươi có tính toán gì không?"

Ông vừa mới nói xong những lời này, mọi người đều nhìn vào Cố Tích Cửu.

Rõ ràng, Tuyên Đế đang muốn hỏi về hôn sự giữa nàng và Tả thiên sư, muốn biết nàng lựa chọn thế nào.

Cố Tích Cửu hơi rũ mắt xuống, chưa đưa ra câu trả lời, thái giám bên ngoài đã đột nhiên tiến vào bẩm báo: "Bệ hạ, Tả thiên sư đã phái hộ pháp Mộc Phong tới chúc mừng Cố cô nương!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 463: Cùng nhau đối mặt (8)

Tuyên Đế ngăn người, vội nói: "Mau mời! Mau mời!" Trong lòng vẫn có chút lo sợ. Xem ra Tả thiên sư vẫn luôn chú ý tới động tĩnh của Cố Tích Cửu. Nàng vừa mới ra khỏi rừng rậm, hẳn đã phải người tới đây! Có phải hẳn phải người tới ép hôn hay không?

Mặc dù Tả thiên sư từng nói, nếu Cố Tích Cửu có thể xông ra khỏi rừng rậm hắc ám trong vòng tám ngày, hôn ước kia có thể thương lượng, nhưng cũng chỉ có thể thương lượng mà thôi, không có nghĩa nhất định có thể rút lui ——

Hơn nữa, thân phận của Tả thiên sư như vậy, nữ hài tử nào không muốn gả cho hắn?

Cố Tích Cửu có lẽ cũng không ngoại lệ.

Tuyên Đế không nhịn được nhìn về phía Cố Tích Cửu. Cố Tích Cửu vẫn rất bình tĩnh, nhìn biểu tình của nàng rất khó đoán ra suy nghĩ ở trong lòng nàng. Nàng cũng đứng lên theo ông.

Mộc Phong sai bước đi tới.

Hắn chào hỏi đám người Tuyên Đế, sau đó ánh mắt dừng lại ở trên người Cố Tích Cửu: "Cố cô nương, chúc mừng thành công thoát ra khỏi rừng rậm hắc ám. Tả thiên sư lệnh cho tiểu nhân tới đây chúc mừng, cũng dâng lên một phần lễ."

Trong mắt mọi người hiện lên sự ngưỡng mộ. Tả thiên sư đại nhân là nhân vật không bao giờ tùy tiện tặng lễ. Năm đó Tuyên Đế đại hôn, Tả thiên sư cũng không hề gửi bất cứ thứ gì, hiện tại lại phải thuộc hạ tới đưa lễ cho Cố Tích Cửu!

Tả thiên sư hạ lễ sẽ là cái gì?

Vô số ánh mắt đều dừng ở trên người Mộc Phong. Mộc Phong chậm rãi lấy ra một cái hộp nhỏ bằng gỗ đàn hương từ trong túi trữ vật trên người, mở nắp hộp nhỏ ra, có một chiếc vòng tay đen như mực lấp lánh nằm trong một khối lụa màu đỏ.

Vòng mặc tâm!

Đây là vòng mặc tâm, tín vật đính hôn của Tả thiên sư và Cố Tích Cửu!

Cố Tích Cửu nhìn thấy vòng tay kia thì hơi ngây người một chút, dường như ý thức được chuyện gì, miệng nhỏ nhẹ nhàng mím lại.

Tuyên Đế và các bá quan hai mặt nhìn nhau, bọn họ tất nhiên cũng nhận ra được vòng mặc tâm, nhưng không hiểu Tả thiên sư đưa vật này ra là có ý gì.

Ánh mắt Mộc Phong vẫn dừng ở trên mặt Cố Tích Cửu: "Thiên sư đại nhân chúng ta còn muốn Mộc Phong hỏi Cố cô nương một câu, Cố cô nương làm ơn hãy trả lời."

"Người nói đi." Cố Tích Cửu nhướng mày.

"Tả thiên sư đã từng hứa với Cố cô nương, chỉ cần cô nương thoát ra khỏi rừng rậm hắc ám trong vòng tám ngày, cô nương có thể thương lượng về việc giải trừ hôn ước. Hiện tại Cố cô nương đã kịp thời thoát ra ngoài, Tả thiên sư đại nhân tất nhiên sẽ thực hiện lời hứa, sẽ không miễn cưỡng Cố cô nương. Nếu Cố cô nương vẫn muốn rút lui hôn ước này, vậy có thể nhận lấy vòng mặc tâm. Nếu cô nương không muốn từ hôn, vậy không cần nhận vòng tay này nữa, ngài ấy sẽ đưa lễ vật khác để hậu lễ cho cô nương sau."

Mộc Phong nói xong lời này, quỳ một gối xuống đất, đưa vòng tay kia tới trước mặt Cố Tích Cửu: "Cô nương, muốn nhận hay không nhận vòng tay này?"

Mộc Phong vừa thốt ra lời này, toàn bộ trong đại sảnh trở nên yên tĩnh, đến nỗi một cây châm rơi xuống mặt đất cũng có thể nghe thấy.

Vô số ánh mắt dừng ở trên người Cố Tích Cửu, chờ đợi nàng đưa ra lựa chọn.

Ánh mặt trời chiếu vào trên mặt Cố Tích Cửu, lộ ra làn da nhợt nhạt, nàng rũ mắt nhìn xuống vòng tay kia.

Vòng tay màu đen nhìn qua có chút lạnh lẽo, giống như bất luận thế nào cũng không thể sưởi ấm trái tim người.

Cố Tích Cửu dừng lại một lúc, vươn tay ra, cầm lấy vòng tay lên.

Đôi mắt Mộc Phong tối sầm lại, cầm lấy hộp không và lùi về phía sau một bước, nói: "Xem ra Cố cô nương vẫn lựa chọn từ hôn."

Cố Tích Cửu ngược mắt nhìn hắn. Hắn chỉ thông dong mỉm cười, từ trong người lấy ra hai công văn: "Một khi đã như vậy, Mộc Phong không thể nói gì hơn. Đây là công văn từ hôn do Tả thiên sư đại nhân tự tay viết, Cố cô nương chỉ cần ký tên ở phía trên là được. Từ nay về sau, Cố cô nương và Tả thiên sư không có hôn ước, sau này nam cưới nữ gả, không liên quan gì tới nhau."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 464: Tư cách của Cố Tích Cửu (1)

Tờ giấy công văn rất tinh xảo, chữ viết phía trên giống như rồng bay phượng múa, đúng là bút tích của Tà thiên sư Đế Phát Y, cũng đúng thật là một bức công văn từ hôn.

Tà thiên sư hiển nhiên đã đoán trước tất cả điều này, chuẩn bị mọi thứ rất thỏa đáng.

Cố Tích Cửu quả thực muốn bật cười. Thế giới này từ hôn cũng giống như ly hôn thời hiện đại, công văn này chính là giấy chứng nhận ly hôn, mỗi bên nam nữ đều cầm một bản.

Mộc Phong cũng chuẩn tất cả mọi thứ rất chu toàn, chẳng những dâng công văn lên, cũng nhân tiện chuẩn bị bút và mực, thậm chí ngay cả mực ấn dấu tay cũng chuẩn bị đủ cả.

Cố Tích Cửu tiếp nhận bút, nhìn thoáng qua chữ viết ở trên công văn, sau đó giơ tay viết tên mình ở phía trên, còn dùng ngón trỏ dính mực đóng dấu phía trên tên của mình.

Sau khi Cố Tích Cửu ký xong, Mộc Phong tiếp nhận một bản công văn. Khi tiếp công văn, ngón tay hắn trong lúc vô ý chạm vào bàn tay nhỏ của Cố Tích Cửu.

Đầu ngón tay nhỏ của nàng có chút lạnh lẽo, nhưng trên mặt nàng vẫn rất bình thản.

Mộc Phong làm việc rất dứt khoát, hoàn thành nhiệm vụ liền lập tức rời đi.

Cố Tích Cửu gấp một bản công văn còn lại, tiện tay bỏ vào trong không gian trữ vật, một lần nữa ngồi xuống.

Trong đại sảnh lại khôi phục từng tiếng reo hò, giống như chưa từng xảy ra chuyện gì, chẳng qua ánh mắt mọi người thường xuyên đảo qua về phía Cố Tích Cửu, trong ánh mắt dường như có tìm tòi nghiên cứu.....

Cố Tích Cửu ăn rất nhiều.

Nàng đã sống ở trong rừng rậm hắc ám giống như đã nhân sáu bảy ngày, vẫn luôn gặm các loại trái cây, tự mình có cảm giác sắp biến thành con khỉ. Hiện tại cuối cùng được ăn cơm canh của nhân loại bình thường, còn do ngự trù của Tuyên Đế mang đến tỉ mỉ nấu nướng ra các loại món ngon, nàng tất nhiên muốn ăn uống thỏa thích.

Khi đang ăn, nàng đột nhiên cảm thấy không khí xung quanh có chút không đúng. Nàng ngẩng đầu nhìn xung quanh, thấy mọi người đều đang nhìn nàng, ánh mắt có chút vi diệu, có người còn cười nhạo thành tiếng.....

Cố Tích Cửu nhất thời không có phản ứng, theo bản năng sờ sờ mặt mình.

Trên mặt nàng bị dính cái gì hay sao?

Dung Già La bên cạnh thấp giọng nói: "Tích Cửu, ăn từ từ, đừng nghẹn." Hắn lại quét mắt nhìn một vòng xung quanh, đón lấy ánh mắt mọi người, thờ ơ nói: "Các người nhìn cái gì? Ném các người vào trong rừng rậm hắc ám, nếu còn mạng chạy ra ngoài, các người còn không bằng nàng!"

Mọi người ngưng ngừng cười cười, cuối cùng dời ánh mắt đi.

Cố Tích Cửu rốt cuộc hiểu được, thì ra cách mình ăn uống đã kinh động tới bọn họ ——

Nàng cúi đầu nhìn thoáng qua những chiếc đĩa trước mặt, gân xanh trên trán nhảy dựng!

Không ngờ nàng một hơi quét sạch sáu bảy cái đĩa! Hơn nữa, tuyệt đại đa số là đều là đĩa thịt.....

Nàng lập tức cảm thấy ngực hơi nghẹn, khó thở.

Dung Triệt đưa qua một cái chén hồ phách, trong chén có một chất lỏng màu xanh lục: "Tích Cửu, uống cái này đi."

Cố Tích Cửu ngửi mùi liền biết đó dung dịch giúp tiêu hóa, thật ra rất thích hợp để nàng dùng. Cố Tích Cửu nói một tiếng cảm tạ, chậm rãi uống xuống,

cuối cùng không cảm thấy khó chịu nữa.

"Như thế nào?" Trong mắt Dung Triệt hiện lên sự quan tâm.

"Khá hơn nhiều. Đây là phương pháp bí mật của cung đình?" Chất lỏng này cực kỳ dễ uống, Cổ Tích Cửu còn cảm thấy thơm ngon.

Dung Triệt mỉm cười: "Đây là do ta tự mình điều chế, hợp khẩu vị của nàng là tốt."

Hắn là công tử như ngọc, cười cũng đủ khuynh thành, trên người hắn có một mùi thanh hương nhàn nhạt, thanh nhã như lan, nhưng lại giống như anh túc, khiến người người thấy còn muốn ngửi thêm, thậm chí khiến trái tim người chần chừ không thể hiểu được.

Cổ Tích Cửu không ngờ Bát hoàng tử sống trong nhung lụa lại có thể điều chế ra được cái này, vì thế thành tâm thành ý khen hắn một câu.

Trong mắt Dung Triệt giống như có ánh sáng loé qua, hắn khẽ cười: "Ta có thể điều chế ra canh được với khẩu vị khác nhau, chờ sau khi trở lại kinh thành, ta mời nàng thì như thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 465: Tư cách của Cổ Tích Cửu (2)

Cổ Tích Cửu còn chưa nói chuyện, Dung Già La đã nhẹ nhàng mở miệng: "Lão Bát, tới lúc đó ta và nàng cùng nhau tới thì như thế nào?"

"Điều này....."

"Lão Bát, ngươi sẽ không keo kiệt đến nỗi không muốn mời ta?"

Dung Triệt chậm nhẹ vào cây quạt không rời tay, khụ một tiếng: "Tất nhiên không phải, tới lúc đó cũng sẽ mời ngươi."

Dung Già La lúc này mới hơi gật gật đầu: "Vậy thì tốt rồi." Hắn lại pha một chén trà cho Cổ Tích Cửu, thông thả nói: "Tích Cửu, lão Bát thật sự biết điều chế rất nhiều loại canh hiếm lạ cô quái, tới lúc đó chúng ta cùng đi quấy rầy hắn! Một hơi ném hết!"

Tuyên Đế bỗng nhiên tiến tới, nói chen vào: "Tích Cửu, sau này ngươi có tính toán gì không?"

"Bệ hạ, Tích Cửu cảm thấy công lực của mình vẫn rất khiếm khuyết, sau khi hồi phủ sẽ bế quan luyện công một khoảng thời gian." Cổ Tích Cửu chỉ nói tính toán tạm thời.

"Không, Tích Cửu, trẫm cảm thấy ngươi vẫn còn nhỏ, nên tìm một học đường, học tập các tri thức theo hệ thống một chút. Với sự hướng dẫn của các danh sư ở trong học đường, học tập sẽ nhanh hơn, tốt hơn bế quan tự tu luyện."

"Đúng vậy, đúng vậy, luyện công cũng nên học hỏi từ thế mạnh của những người khác, mà quăng bế quan tu luyện giống như làm việc đằng sau cánh cửa....."

"Không sai, không sai....."

Chúng đại thần lần lượt phụ họa.

Cổ Tích Cửu dao động trong lòng, nàng cũng cảm thấy mình hiểu biết quá ít đối với đại lục này, nếu như có thể vào học đường học tập có hệ thống một chút cũng là chuyện tốt, vì thế nàng gật đầu.

Tuyên Đế thấy nàng gật đầu, ánh mắt sáng ngời, vì thế bắt đầu thảo luận với quần thần về học đường nào thì thích hợp nhất để Cổ Tích Cửu nhập học.

Các quốc gia trên Tinh Nguyệt đại lục đều có học đường, để bồi dưỡng các thế hệ ưu tú của quốc gia đó. Phi Tinh Quốc tất nhiên cũng có rất nhiều học đường, được phân thành nhiều cấp bậc khác nhau.

Mọi người đều nhất trí cho rằng, với tư cách của Cổ Tích Cửu nên vào học đường tối cao nhất của Phi Tinh Quốc —— Tinh Nghi Đường.

Thương Khung Ngọc cung cấp thông tin cho Cổ Tích Cửu: "Tinh Nghi Đường là học đường lớn nhất và tốt nhất Phi Tinh Quốc, nơi đó hội tụ tinh anh của Phi Tinh Quốc, chỉ tuyển nhận hài tử đứng đầu do các phủ huyện đề cử. Đạo sư cũng là những đạo sư rất có tên tuổi ở Tinh Nguyệt đại lục..... Dung Già La, Dung Triệt hiện tại vẫn đang học tập ở học đường kia, nhưng bọn họ sắp tốt nghiệp. Dung Sở tuyệt vời như vậy, nhưng tư cách của hắn không phù hợp với tiêu chuẩn nơi đó, nên bị cự tuyệt....."

Có lẽ bởi vì quá mệt mỏi, hôm nay đầu óc của Cổ Tích Cửu không được linh động lắm, nàng phải mất một lát mới hiểu được.

Lão bánh quẩy Tuyên Đế thật ra vẫn muốn tác hợp nàng với Dung Già La hoặc là Dung Triệt?!

Bởi vì những lời nói của Tà thiên sư lúc trước, khiến Tuyên Đế không thể tiếp tục ép nàng chỉ hôn, vì thế ông ấy liền dùng biện pháp này, nghĩ rằng lâu ngày sẽ sinh ra tình cảm.....

Nàng đang suy tư, bỗng nhiên có một người nào đó nói: "Bệ hạ, vi thần cảm thấy với tư chất của Cố cô nương, có thể vào học tập ở Thiên Tự Đường. Vân Thanh La cô nương mấy ngày trước chẳng phải vừa nhập học ở đó rồi sao?"

Tuyên Đế nhìn xuống phía dưới, người nói chuyện chính là một vị võ tướng. Võ tướng này có quan hệ rất tốt với Cố Tạ Thiên, tính tình cũng tương đối ngay thẳng lỗ mãng, thuộc về loại hình nghĩ cái gì sẽ nói cái đó.

Cố Tạ Thiên thật ra vẫn luôn ở trong yến hội, từ sau khi nhìn thấy Cố Tích Cửu, ông vẫn luôn không dám tiến lên, chỉ nhìn từ phía xa xa, và Cố Tích Cửu cũng giống như không nhìn thấy ông, không chào hỏi ông.

Lúc này ông đang bàn luận với võ tướng này, võ tướng này vừa nói như thế, trong lòng ông dao động, cũng nhìn về phía Tuyên Đế.

Tuyên Đế vẫn giữ vẻ mặt bình tĩnh, nhìn về phía chư thần phía dưới.

Quả nhiên, đại thần phía dưới lập tức có người đứng lên phản bác: "Lão Thường, người đang nói đùa sao, Thiên Tự Đường không phải là người nào cũng có thể tùy tiện tiến vào! "

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 466: Tư cách của Cố Tích Cửu (3)

Quả nhiên, đại thần phía dưới lập tức có người đứng lên phản bác: "Lão Thường, người đang nói đùa sao, Thiên Tự Đường không phải là người nào cũng có thể tùy tiện tiến vào. Nơi đó chiêu sinh nổi danh khắc nghiệt, cần phải có thư đề cử của ba trong năm vị đệ tử thiên bẩm mới có thể vào được. Đó là nơi thánh tôn bồi dưỡng tinh anh trên Tinh Nguyệt đại lục..... Vân Thanh La sở dĩ có thể vào đó, chính bởi vì nàng là đệ tử thiên bẩm chính quy, tiến vào nơi đó là chuyện bình thường....."

Võ tướng kia sùng sốt, có chút không phục: "Nhưng Cố cô nương chúng ta cũng rất bất phàm, tuổi còn nhỏ đã đạt linh lực cấp 5, còn thu phục thú cấp 8 Lục Ngõ. Mặc dù nàng không phải là đệ tử thiên bẩm, nhưng lại là môn nhân thánh tôn, Thiên Tự Đường có lẽ sẽ nhận nàng....."

"Người nằm mơ! Người tiến vào nơi đó đều là thiên tài trong thiên tài, tinh anh trong tinh anh, linh lực sơ cấp phải đạt tới cấp 5! Trong khi Cố cô nương lúc trước chính là linh lực phệ tài, thậm chí không đạt được cấp 1!"

Đại thần phản bác là một người nóng tính, nói chuyện rất thẳng thắn. Khi nói tới đây cảm thấy không đúng, vội vàng nhìn thoáng qua Cố Tích Cửu, khụ một tiếng: "Đương nhiên, hiện tại Cố cô nương đã đạt tới cấp 5, nhưng không phải là linh lực ban đầu."

Có một số đại thần có mâu thuẫn với Cố Tạ Thiên, phụ họa theo: "Không sai, không sai. Quy củ chiêu sinh ở đó một là một, hai là hai, không có chỗ cho thương lượng! Cố cô nương tuyệt đối không thể vào được. Nàng thật sự không có tư cách này."

Cố Tạ Thiên đã đắc tội với rất nhiều người, hơn nữa quy củ chiêu sinh của Thiên Tự Đường cực kỳ nghiêm ngặt, vì thế các đại thần phụ họa càng ngày càng nhiều.

Chủ đề tư tưởng chính là, Cố Tích Cửu không có tư cách tiến vào Thiên Tự Đường, nếu cứ khẳng khái tới đó báo danh cũng chỉ mất mặt mà thôi.....

Có người chưa ngoa nói chuyện trong tiếng cười: "Mặc dù Cố cô nương đã tạo ra không ít kỳ tích, nhưng vẫn không thể đánh đồng với Vân Thanh La, thua kém quá xa, tự mình hiểu lấy....."

"Cạch!" Tuyên Đế đặt mạnh chén ngọc trong tay ở trên bàn, cuối cùng thành công ngăn cản toàn bộ đại thần tự do thảo luận.

Tuyên Đế uy nghiêm nhìn xung quanh một vòng, mọi người lần lượt cúi đầu.

Tuyên Đế thờ ơ mở miệng: "Các khanh nói chuyện nên nói đúng mực! Tư chất Tích Cửu đáng quý như thế, không cần so sánh với người không liên quan. Hải tử có tư chất tốt, học ở bất luận học đường nào cũng có thể đạt được thành tựu. Hơn nữa, Tinh Nghi Đường của Phi Tinh Quốc chúng ta thực sự không tệ, Tích Cửu vừa lúc có thể vào đó."

Tuyên Đế lại nhìn về phía Cố Tích Cửu, nhẹ nhàng nói: "Tích Cửu, Tinh Nghi Đường danh sư như mây, người tới đó tất nhiên có thể học được rất nhiều điều. Người hãy về nghỉ ngơi trước đi, ba ngày sau trăm sẽ tự mình viết một phong thư cho đường sư nơi đó, ông ấy chắc chắn an bài thỏa đáng cho người. Đúng rồi, khi người tới đó, hãy để Già La và Triệt Nhi đi cùng. Bọn họ là học sinh ở đó, vừa lúc đưa người đi làm quen với hoàn cảnh nơi đó."

Cố Tích Cửu không thể không cười.

Tuyên Đế và đám đại thần này vừa hát xong bài Song Hoàng!

Bọn họ đã tận hết sức lực để nâng cam tâm tình nguyện tiến vào Tinh Nghi Đường.

Có người hát đến nổi mặt đỏ, có vai diễn phản diện, còn có một vài ba lời thoại, khiến nàng không thể cự tuyệt.

Nếu Cố Tích Cửu thật sự chỉ là một hài tử hơn mười tuổi, tất nhiên có thể sẽ bị bọn họ lừa gạt, bị bán đi còn phải giúp bọn họ kiếm tiền!

Nhưng nàng là Cố Tích Cửu, đời này người nào chưa gặp qua, chuyện xấu xa nào chưa từng trải qua? Sao có thể không nhìn ra được điểm này?

Nếu không phải Tuyên Đế đã bày mưu tính kế, mấy lão bánh quẩy quanh năm lẫn lộn ở trên quan trường nào dám tự do nói chuyện như vậy?!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 467: Tư cách của Cố Tích Cửu (4)

Tuyên Đế lo sợ đệ tử thánh tôn là nàng sẽ bị quốc gia khác mượn sức mời đi, vì thế muốn nghĩ cách lưu nàng lại bản quốc.

Tinh Nghi Đường đúng thật là học đường tốt nhất của Phi Tinh Quốc, nhưng cũng hoàn toàn là vì để phục vụ cho Phi Tinh Quốc, vì để bồi dưỡng nhân tài tinh anh cho Phi Tinh Quốc.

Nghe nói trong đó được quản lý giống như quân sự hóa, thậm chí mỗi ngày còn phải hô vang khẩu hiệu, giống như bị tẩy não.

Nếu nàng tới đó học tập, tất nhiên cũng chỉ có thể lưu lại Thiên Tinh Quốc, không thể đi tới nơi khác.

Cho dù đi tới các quốc gia khác cũng sẽ bị coi như gián điệp, bị đề phòng.....

Truyền thuyết nói rằng, Thiên Tự Đường là do thánh tôn sáng lập mấy trăm năm trước, chỉ tuyển nhận những nhân tài tinh anh đứng đầu trong toàn bộ đại lục, đạo sư cũng do các quốc gia tự mình tuyển chọn, tất nhiên là siêu cường. Học sinh tốt nghiệp ra ngoài, có thể đi ngang qua toàn bộ đại lục.....

So sánh Tinh Nghi Đường với Thiên Tự Đường, giống như so sánh một trường học cấp hai của địa phương với một trường học danh tiếng bậc nhất trên thế giới, gần như không thể so sánh.

Cố Tích Cửu nhìn Dung Già La và Dung Triệt. Dung Già La hơi nhú mày không nói, Dung Triệt cũng phe phẩy cây quạt không nói gì, nhưng trong mắt lại hiện lên cười khô và không ủng hộ.

Hiển nhiên, Dung Già La và Dung Triệt trước đó không hề hay biết, hơn nữa bọn họ cũng nhìn ra được ý định kia của Tuyên Đế, chẳng qua bọn họ không thể vạch trần mà thôi.

Thương Khung Ngọc cũng buồn rầu: "Chủ nhân, hãy nói người vào Thiên Tự Đường vẫn thích hợp nhất, sau này không cần phải lo nghĩ nhiều như vậy. Nhưng nơi đó yêu cầu quá cao, chỉ sợ không chen vào nổi. Có lẽ Tà thiên sư sẽ có cách, nhưng người và hắn vừa mới lui hôn, hắn bỏ người lại một mình ở trong rừng rậm hắc ám, chạy trốn một mình. Cho dù người đi cầu xin hắn, hắn chưa chắc đã chịu giúp người. Hơn nữa còn cần yêu cầu có ba vị đệ tử thiên bẩm đề cử..... Long Tư Dạ có lẽ sẽ giúp người, Hữu thiên sư thì không chắc chắn. Tà thiên sư không ngại chân người xem như không tệ. Đối với Hoa Vô Ngôn và Thiên Nguyệt Nhiễm, người không thân với bọn họ, tất nhiên cũng không trông cậy được nhiều."

"Vậy thánh tôn thì sao?" Cố Tích Cửu đột nhiên hỏi nó một câu.

"Nếu Thánh tôn tự mình đề cử người, tất nhiên là có thể, nhưng..... Nhưng chẳng phải người chưa từng gặp mặt thánh tôn hay sao? Làm thế nào để đi cầu xin hắn? Ta nghe nói thánh tôn cực kỳ khó gặp, năm vị đệ tử thiên bẩm nếu muốn gặp hắn còn phải xếp hàng chờ mấy năm....."

"Tích Cửu, ý của người thế nào?" Tuyên Đế thấy Cố Tích Cửu vẫn luôn rũ mắt không nói lời nào, không nhận được hỏi một câu.

"Cô cô nương, Tinh Nghi Đường rất khó tiến vào, nếu như bệ hạ tự mình viết thư đề cử, người cũng chưa chắc có thể vào đó....."

"Không sai, đây cũng là long ân của bệ hạ..... "

Chúng đại thần sôi nổi mở miệng, phụ họa theo Tuyên Đế, nêu ra ý kiến khác nhau.

Chủ đề đơn giản chính là, Cố Tích Cửu có thể tiến vào Tinh Nghi Đường cũng đã là do hương khói tám đời tổ tiên, nếu như cự tuyệt thì quả là không

biết tốt xấu.....

Cố Tích Cửu nhượng mày, đang muốn mở miệng, thái giám bên ngoài mồ hôi đầy đầu tiến vào bẩm báo: "Bệ hạ, thánh tôn..... môn hạ của thánh tôn Tường Thiện sứ giả già lắm....."

Bởi vì thái giám quá kích động, nói chuyện nói lắp.

Toàn bộ đại sảnh đều trở nên tĩnh lặng!

"Cái gì?!" Tuyên Đế cũng thất thố bất chợt đứng lên, suýt nữa đã đập bàn trước mặt.

.....

Tuyên Đế mang theo toàn bộ văn võ bá quan, dùng phương thức cực kỳ long trọng mời Tường Thiện sứ giả trong truyền thuyết tiến vào.

Mọi người đối với tên tuổi của bốn vị sứ giả bên người thánh tôn vẫn giống như sấm dậy bên tai, nhưng bởi vì bốn vị này cực kỳ hiếm khi xuất hiện, đa số mọi người cũng chưa từng gặp qua bọn họ.

Cho dù là Tuyên Đế cũng chỉ từng gặp qua sứ giả Tường Thiện một lần.....

Sứ giả Tường Thiện, một thân pháp bào to rộng màu xanh lá, trên mặt mang một chiếc mặt nạ giống như Phật đà, hiền lành dễ gần. Thân hình cao lớn giống như ngọc thụ, giọng nói như suối trên núi.

~~~~Hết chương 467~~~~

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 468: Tự mình nghiệm chứng (1)

Tường Thiện sứ giả là một nhân vật cực kỳ dứt khoát. Hắn trước tiên lấy ra một khối ngọc bài sáng ngời bên hông, chứng minh thân phận của mình, sau đó nói rõ ý định viếng thăm của mình: "Bệ hạ, bốn sứ giả phụng lệnh thánh tôn tới đây."

Pháp chỉ của Thánh tôn yêu cầu mọi người quỳ nghe, vì thế trong quán trà to như vậy, mọi người đều phản phật quỳ xuống, ngay cả Tuyên Đế cũng không ngoại lệ.

Cố Tích Cửu không đề phòng, có chút xuất thần, chờ tới khi nàng có phản ứng, toàn bộ quán trà chỉ một mình nàng vẫn đứng ở nơi đó, giống như hạc trong bầy gà.

Tường Thiện sứ nhìn về phía nàng: "Cố Tích Cửu, xin hãy tiếp pháp chỉ của thánh tôn!"

Pháp chỉ của thánh tôn không ngờ lại dành cho nàng?

Cố Tích Cửu kinh ngạc nhượng mày, nàng tất nhiên sẽ không ngờ đến nỗi bùng binh ngang ngành không quỳ tại thời điểm này, vì vậy nàng cũng quỳ xuống.

Tường Thiện sứ giả vung tay, một quyền trục màu trắng bạc xuất hiện ở giữa không trung, những dòng chữ như rồng bay phượng múa theo thứ tự xuất hiện ở trên quyền trục, chỉ ngắn ngủn nói mấy câu: Môn nhân thánh tôn Cố Tích Cửu, được phép nhập học Thiên Tự Đường, lập tức bắt đầu, do Tường Thiện sứ giả đưa vào.

Chữ trên quyền trục kia rõ ràng không lớn, nhưng mỗi người ở đây đều có thể nhìn thấy rõ ràng.

Tuyên Đế: "....."

Quản thần: "....."

Cố Tích Cửu: "....."

Tường Thiện sứ giả làm một thủ thế về phía Cố Tích Cửu: "Cố cô nương, mời!"

.....

Không có người nào dám vi phạm pháp chỉ của thánh tôn, Tuyên Đế tất nhiên cũng không dám, vì thế cho dù trong lòng ông không cam lòng, cũng chỉ

có thể trợ mắt nhìn Tường Thiện sứ giả mang Cổ Tích Cửu rời đi.

Tường Thiện sứ giả rất có đạo đức, hoàn toàn làm việc theo phép công, sau khi vào đây ngay cả nước cũng không uống một ngụm rời đi.

Tường Thiện sứ giả đi ra bên ngoài huyết sáo một tiếng, một chiếc xe ngựa màu trắng ngà do hai con thiên mã kéo từ trên trời xuống tới mặt đất.

Xe ngựa nhìn qua rất khiêm tốn nhưng xa hoa, có mây mù bao phủ xung quanh, nhìn qua giống như xa giá của các nàng tiên.

"Cổ cô nương, lên xe đi, bốn sứ giả phụng mệnh đưa cô nương tới học đường."

Cổ Tích Cửu hơi chân chừ một lát: "Phong Triệu thú của ta phải làm sao bây giờ?" Phong Triệu thú là thú trên cạn, vì thế không biết cười mây.

"Yên tâm, Tuyên Đế bệ hạ sẽ phái người đưa nó tới Thiên Tụ Đường sau. Cổ cô nương đi một mình với bốn sứ giả là được." Tường Thiện sứ mở miệng.

Cổ Tích Cửu nhìn về phía Tuyên Đế, Tuyên Đế tất nhiên đồng ý, bảo nàng cứ việc yên tâm rời đi, ông sẽ phái người đưa Phong Triệu thú của nàng tới sau.

Nói tới đây, Cổ Tích Cửu không nhiều lời nữa, xoay người lên xe ngựa, bước vào trong thùng xe.

Tường Thiện sứ giả bay lên xe ngựa, trong tay biến ra một cây roi nhẹ nhàng vung lên, thiên mã kéo xe ngựa bay lên trời, chớp mắt rời xa.

Cho đến khi chiếc xe ngựa kia biến mất ở nơi chân trời xa xa, mọi người vẫn chưa hoàn toàn tỉnh lại từ trong khiếp sợ.

Mặc dù gần đây Cổ Tích Cửu vẫn luôn được xưng là môn nhân thánh tôn, nhưng cũng chỉ là suy đoán của Tà thiên sư lúc trước mà thôi, chưa từng trải qua chứng thực chân chính. Hiện tại bởi vì Tường Thiện sứ giả xuất hiện, nàng đã hoàn toàn chứng thực!

Nàng thật sự là môn nhân thánh tôn! Thánh tôn đối xử với nàng thật sự không giống người thường!

Cực kỳ hâm mộ, buồn bực, vui mừng, lo được lo mất..... Các loại cảm xúc hỗn loạn đều xuất hiện trong trái tim mọi người.

Trong yên tĩnh có người rốt cuộc nói một câu: "Thì ra nàng thật sự là môn nhân thánh tôn!"

"Nhưng, tư chất của nàng vẫn không có tư cách nhập học vào Thiên Tụ Đường, đúng không?" Có người vẫn không phục.

"Vì sao không có tư cách? Trên đời này có ai chỉ trong vòng nửa năm, linh lực đã nhảy từ cấp 2 lên cấp 5?" Dung Già La lạnh lùng mở miệng.

Mọi người: "....." Không có người nào nói thêm gì nữa.

Đúng thật, trên đời này cũng chỉ có Cổ Tích Cửu tạo ra kỳ tích như vậy.

Dung Triệt phe phẩy cây quạt nhìn về phương hướng Cổ Tích Cửu biến mất, trong mắt hiện ra trầm tư.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 469: Tự mình nghiệm chứng (2)

Thiên Tụ Đường nằm ở giao giới tam quốc, cách rừng rậm hắc ám khoảng chừng sáu ngàn dặm đường!

Đó là một hành trình rất dài, nếu Cổ Tích Cửu cười Phong Triệu thú đi trước, cũng phải mấy hai ngày. Nhưng nàng ngồi ở trong xe ngựa này lại khác.

Xe ngựa tiến lên trên mây, bên ngoài cửa sổ xe, mây trắng bay vun vút về phía sau, rõ ràng hôm nay ngựa phi hành với tốc độ cực nhanh!

Nếu bay với tốc độ như vậy, nhiều nhất chỉ trong vòng một ngày là có thể tới Thiên Tụ Đường.

Bên trong xe ngựa được bố trí tinh xảo thoải mái, Cổ Tích Cửu ngồi ở trên đệm mềm bên trong, có cảm giác giống như đang ngồi trên mây. Càng hiếm có chính là, không khí bên trong xe ngựa cực kỳ tươi mát, có đầy đủ linh lực, chỉ cần hô hấp bình thường cũng có hiệu quả giống như đã tọa.

Rốt cuộc, nàng đã nhiều ngày không được nghỉ ngơi thoải mái, còn bị thương và nhiễm độc, trong cơ thể vẫn còn tàn lưu, vì thế nàng vẫn luôn cảm thấy mệt mỏi. Vừa rồi ở trong quán trà, nàng vẫn luôn cố nén buồn ngủ để đối phó với mọi người.

Hiện tại ngồi ở trong xe ngựa, bên trong bên ngoài xe đều rất yên bình, khiến mí mắt trên dưới của nàng không nhịn được bắt đầu đánh nhau.

Nhưng nàng vẫn cố nén, không dám ngủ.

Mặc dù Tường Thiện sứ giả trông có vẻ thật, nhưng nàng chưa từng gặp mặt hắn. Hơn nữa Tường Thiện sứ giả tới quá đột nhiên, trong lòng nàng vẫn có chút cảnh giác đối với hắn.

"Cô cô nương không yên tâm về bốn sứ giả?" Tường Thiện sứ giả bên ngoài dường như nhìn thấu suy nghĩ của Cố Tích Cửu ở trong thùng xe. Hắn giơ tay lên, ném một tấm ngọc bài vào trong: "Cô nương có thể tự mình nghiệm chứng một chút."

Nàng không biết ngọc bài thật giả, làm sao nghiệm chứng?

Cố Tích Cửu liếc mắt nhìn ngọc bài bên người một cái, trong lòng xao động!

Không biết ngọc bài này được chế tạo từ ngọc gì, dường như nó được bao phủ một lớp sương mù mờ nhạt, ở giữa ngọc bài bay bổng hai chữ: Tường Thiện. Hai chữ kia vừa không phải được điêu khắc trên đó, cũng không phải chen vào một cách trống rỗng. Nó trông giống như hình ảnh mờ nhạt. Hai chữ kia thỉnh thoảng đọng lại giống như giọt nước, mơ hồ hợp thành hình ảnh một người.....

Cố Tích Cửu nhìn chằm chằm vào hình ảnh kia một lát, cuối cùng nhìn ra hình ảnh này quả thực chính là ảnh ngược của Tường Thiện sứ giả bên ngoài! Đáng người khí độ hoàn toàn giống nhau!

"Chủ nhân, đây là băng hồ ảo giác ngọc!" Thương Khung Ngọc khẽ nói: "Ngọc bài này là thật!"

Cố Tích Cửu âm thầm gật đầu. Nàng cũng cảm thấy ngọc bài này là thật.

Theo truyền thuyết, băng hồ ảo giác ngọc là một loại ngọc trong khu vực cấm, cực kỳ hiếm có cũng cực kỳ khó kiếm, chỉ nhỏ bằng hạt gạo đã có giá trị liên thành.

Đặc điểm lớn nhất của ngọc này chính là có thể hút hình ảnh người vào trong ngọc, dùng làm biểu tượng thân phận là tốt nhất.

Ngoại trừ thánh tôn ra, ai có thể làm ra được ngọc bài tinh xảo cổ quái như vậy?

Cho dù người khác muốn mô phỏng cũng không có khả năng!

Hơn nữa, trong truyền thuyết chỉ có bốn sứ giả của thánh tôn mới có thể sử dụng loại ngọc này, những người khác nếu dùng nó sẽ bị chém đầu!

Cố Tích Cửu nhấc khỏi ngọc bài kia lên, lật qua nhìn nhìn phía chính diện, tâm thần nhảy dựng!

Mặt chính diện của ngọc bài có khắc hình người, giống như tác phẩm điêu khắc băng. Có một mặt trăng cô đơn trên cao sạch sẽ, xung quanh dường như có mây mù quấn quanh. Người ở phía trên ngọc bài dường như cũng mang mặt nạ.

Tư thế cơ thể giống như đúc bức tượng ngọc thánh tôn mà Cố Tích Cửu đã từng nhìn thấy trong mộng!

Cố Tích Cửu choáng váng một chút, dường như nhìn thấy ngón tay người nọ khẽ nâng lên, vẽ ra một đạo phù chú gì đó và chụp thẳng về phía nàng!

Cố Tích Cửu run tay, nhắm đôi mắt lại, nghiêng người một cái, chìm vào giấc ngủ.

Ngọc bài rơi xuống ở trên vạt áo của nàng, ánh sáng mờ nhạt của ngọc bài bắt đầu bao phủ cả người nàng vào trong đó.....

.....

Bởi vì đó là Băng Vi Các, có vô số ngôi sao tỏa sáng lấp lánh ở trên trần nhà.

Có một cái đài cao có thể hái sao trời. Đài cao có hình ngôi sao sáu cánh, mặt đất được bao phủ bằng gạch ngọc bích trong suốt, gạch ngọc đen trắng giao nhau, được sắp xếp giống như một trận pháp phức tạp cổ xưa.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 470: Tự mình nghiệm chứng (3)

Đài cao không nằm ở ngoài trời, trên không bao phủ một lớp kính trong suốt, giống như một cái nắp thủy tinh khổng lồ bao phủ toàn bộ đài cao.

Lúc này rõ ràng đã chạng vạng tối, mặt trời đang lặn bên ngoài, bầu trời được nhuộm màu cam với những đám mây đầy màu sắc.

Nhưng nhìn từ đài cao này lên trên không trung, có thể nhìn thấy bầu trời xanh thẫm với sao trời mờ mờ, vô số ngôi sao đang lấp lánh nhấp nháy, có quỹ đạo riêng.

Đế Phát Y đang đứng ở trên đài cao này. Hắn một thân pháp bào màu trắng ánh trắng, trên pháp bào mơ hồ có phù chú hiện lên theo động tác của hắn. Hắn ngửa đầu nhìn màn trời đầy sao, không biết đang suy nghĩ điều gì.

Nhìn hắn từ xa, hình bóng của hắn trông có vẻ cô đơn.

Một vật bên hông đột nhiên sáng lên, hắn nhú chân mày, lấy ra một mặt gương cổ kính ở bên hông, nhẹ nhàng gõ ở phía trên một chút.

Trong gương hiện ra hình ảnh một vị thiếu nữ. Thiếu nữ có mái tóc đen buông xuống trên vai, lông mi nhỏ dài, ngũ quan tinh tế, khuôn mặt có chút non nớt, có vẻ khoảng tầm 14-15 tuổi, giống như một đóa hoa đang nở.

Thiếu nữ này đúng là Cố Tích Cửu!

Nàng đang dựa vào thùng xe, đôi mắt nhắm nghiền ngủ say, không hề nhúc nhích. Nàng nhìn qua có chút mệt mỏi, dưới mi mắt có quầng thâm mờ nhạt, đốm đỏ trên trán vốn gần như biến mất lại tăng thêm một chút, màu sắc của miệng nhỏ giống như cánh hoa trải qua bão táp, tái nhợt.

Có lẽ cuối cùng có thể nghỉ ngơi, khuôn mặt nàng trông điềm đạm hơn nhiều, ngũ quan dịu lại. Khi ngủ, nàng không còn sắc bén giống như lúc tỉnh, thậm chí nhìn qua còn có chút yếu ớt, khiến người có cảm giác thương tiếc.

Đế Phát Y nhìn nàng, cảm thấy rối rắm phức tạp. Ánh mắt hắn di động từng tác một ở trên người nàng, giống như đang X quang, rà quét toàn bộ người nàng.....

Một lát sau, hắn dời ánh mắt, gõ vào mặt gương cổ kính một chút, thân ảnh Cố Tích Cửu biến mất, thân ảnh Tường Thiện sứ giả hiện ra.

Tường Thiện sứ giả đang đánh xe, vì thế hình ảnh hắn trong gương có chút hoảng hốt: "Thánh tôn, trên người nàng thật sự không thích hợp? Khi thuộc hạ phụng mệnh dùng thân phận Mộc Phong đi tới quán trà từ hôn, phát hiện tay nàng rất lạnh, tinh thần cũng không tốt lắm, dường như vẫn luôn cố gắng căng lên....."

"Người chạm qua tay nàng?" Đế Phát Y nói giọng nhẹ nhàng.

Tường Thiện sứ giả rung mình một cái, vội vàng giải thích: "Thuộc hạ trong lúc vô ý đã đụng chạm một chút, chính là lúc trao đổi công văn từ hôn....."

Đế Phát Y hơi chớp mắt: "Nàng ký tên rất dứt khoát? Có hỏi gì không?"

"Không, nàng không hỏi gì cả. Sau khi thuộc hạ nói ra lý do, nàng liền trực tiếp ký xuống."

Đế Phát Y nhìn xuống, sau một lúc lâu khẽ cong khóe môi, cười cười.

Tường Thiện sứ giả nhìn hắn cười lại run lập cập, dừng lại một chút, nói: "Thánh tôn, sức khỏe của Cố cô nương thực sự có ổn hay không?"

"Nàng đã trúng độc, nhưng độc đã được giải, trong phổi vẫn còn tích tụ một chút tàn độc, vì thế sắc mặt hơi nhợt nhạt....." Đế Phát Y thuận miệng nói ra tình trạng bệnh tình của Cố Tích Cửu.

Trong lòng Tường Thiện sứ giả rất bội phục, thánh tôn đại nhân nhà hắn vẫn mạnh nhất! Y thuật cũng đứng đầu, thông qua mặt gương là có thể thấy rõ ràng chứng bệnh của người. Công lực này chỉ sợ người được xưng là đệ nhất y sư của Tinh Nguyệt đại lục Long Tur Dạ cũng không đạt được.....

"Thánh tôn, vậy nàng có cần phải điều trị hay không?"

Đế Phát Y rũ mắt một lát, trong lúc nhất thời không nói gì.

Tường Thiện sứ giả Mộc Phong không dám thúc giục, cuối cùng Đế Phát Y một lần nữa mở miệng: "Đề ngọc bài vào trong tay phải của nàng."

"Vâng!" Mộc Phong không dám chậm trễ, ngón tay bắn ra, ngọc bài bay ra từ trong tay hắn, chui vào bên trong xe ngựa, chuẩn xác rơi vào trong lòng bàn tay nửa mở của Cố Tích Cửu. Trong lúc ngủ mơ, Cố Tích Cửu bị động nắm lấy.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 471: Tự mình nghiệm chứng (4)

Đế Phát Y nhìn mặt gương cổ kính, trong gương rõ ràng hiện ra những hoa văn trong bàn tay nhỏ.....

Trong lòng bàn tay nhỏ có vết chai mỏng, có vết trầy xước, cũng có vài miệng vết thương. Có thể thấy được, chủ nhân của bàn tay nhỏ hai ngày qua đã liều mạng thể nào.

Đế Phát Y nhìn chăm chăm tay nhỏ kia một lát, khẽ thở dài. Hắn giơ tay ấn nhẹ ở trên gương, đầu ngón tay phát ra ánh sáng bảy màu, truyền vào bên trong chiếc gương cổ kính.....

Cổ Tích Cửu hôn mê nên không thể phát hiện, trên tấm ngọc bài nàng nắm phát ra ánh sáng bảy màu, mặt trái của ngọc bài hiện ra một bàn tay, lòng bàn tay này áp vào lòng bàn tay của nàng, ánh sáng bảy màu được truyền vào trong lòng bàn tay của nàng.....

"Pi ô....." Trong ống tay áo của Cổ Tích Cửu vang lên một loạt tiếng kêu, Lục Ngộ lộ đầu ra bên ngoài. Tiểu gia hỏa dường như bị hoảng sợ bởi ánh sáng bảy màu, lập tức lông tơ toàn thân dựng đứng lên, nghe răng găm nhẹ thị uy về phía ngọc bài trong tay Cổ Tích Cửu ——

Đế Phát Y nhăn mày lại.

Có lẽ Lục Ngộ cảm thấy ngọc bài này bất lợi đối với "mẫu thân", sau khi nghe răng thị uy vài lần thì vươn một móng vuốt chụp về phía ngọc bài!

Ngọc bài bắt chột sáng ngời, một luồng ánh sáng đầy màu sắc được bắn thẳng tới trên người Lục Ngộ. Lục Ngộ kêu lên pi ô một tiếng, sau đó bịch một tiếng, ngã xuống khỏi cổ tay của Cổ Tích Cửu, tạo thành hình chữ X nằm ở nơi đó không nhúc nhích, lấm vào hôn mê.....

Bên ngoài thùng xe, Mộc Phong hơi lắc đầu. Mặc dù Lục Ngộ là thần thú, nhưng nó rất cuộc quá nhỏ, chỉ vừa mới sinh ra, không biết lượng sức dám đấu với thánh tôn, bị ngược là chuyện bình thường.

Mộc Phong lại nhìn thoáng qua bên trong thùng xe, thân thể Cổ Tích Cửu đã hoàn toàn bị ánh sáng bảy màu bao phủ.

Mộc Phong thở dài trong lòng, xem ra mặc dù thánh tôn đại nhân lui thân với Cổ cô nương, nhưng vẫn rất bận tâm tới nàng, lúc này thậm chí đang dùng linh lực căn nguyên chữa thương cho nàng.

Phải biết rằng, dùng biện pháp chữa thương này rất tiêu tốn linh lực căn nguyên của thánh tôn.....

Thánh tôn đối xử với Cổ cô nương rất tốt! Từ trước tới nay ngài ấy chưa từng đối xử với người nào tốt như vậy!

Ngay cả đệ tử thiên bẩm ngài ấy cũng không có dụng tâm như thế, mỗi lần chỉ đảm bảo với người ta không chết là được, không bao giờ dốc hết sức.....

Trong thùng xe, ánh sáng bảy màu dần dần tan đi. Khuôn mặt nhỏ của Cổ Tích Cửu vốn tái nhợt chuyển sang ửng đỏ, miệng nhỏ cũng đỏ bừng giống như hoa cánh, đốm đỏ giữa trán một lần nữa nhạt hơn, gần như biến mất.

Tiểu nha đầu vẫn cực kỳ xinh đẹp!

Nhưng tiểu cô nương vì sao lại vô cảm đối với thánh tôn? Không đúng, là vô cảm đối với Đế Phát Y - một thân phận khác của thánh tôn. Khi từ hôn, nàng cực kỳ dứt khoát lưu loát!

Điều đó khiến Mộc Phong luôn luôn bình tĩnh cũng cảm thấy bất bình cho Tả thiên sư.....

Mộc Phong cảm thấy tiểu nha đầu quá không biết tốt xấu, quá không biết trời cao đất dày ——

Chuyện tiểu nha đầu bị thương, Mộc Phong vốn dĩ không muốn báo cáo cho thánh tôn biết, nhưng thánh tôn hỏi tới, hắn không dám nói dối, vì thế lúc ấy đã nói ra.

Kết quả, sau khi thánh tôn trầm mặc một lát liền mệnh lệnh cho hắn hóa thân thành Tường Thiện sứ giả tới quán trà truyền đạt ý chỉ của thánh tôn ——

Một ngày dùng hai thân phận lác lư một vòng ở trong quán trà, Mộc Phong cảm thấy có chút tự hào về khả năng của mình, nhưng cũng có chút đau đầu.

Tuy nhiên, hiện tại hắn càng đau đầu hơn chính là, vì sao lại nhét Cổ Tích Cửu rõ ràng không đủ tư cách vào Thiên Tự Đường?!

Những người bảo thủ trong Thiên Tự Đường rất khó đối phó, hơn nữa lại vô cùng nghiêm túc, cũng không bao giờ nể mặt bất cứ kẻ nào. Đôi khi hắn dùng thân phận Tường Thiện sứ giả tới đó làm việc, nếu không hợp quy củ hoặc không hợp yêu cầu, bọn họ đều từ chối hợp tác ——

Đặc biệt là đường chủ của Thiên Tự Đường Cổ Tàn Mặc càng là cao ngạo ngay thẳng đáng sợ, thậm chí có lúc còn la mắng nguyên rủa Tường Thiện sứ giả là hắn.....

Đương nhiên, lần này Cổ Tích Cửu vào đó là do nhận được pháp chỉ của thánh tôn, những người bảo thủ đó có lẽ sẽ không chân chính cãi lời, nhưng chỉ sợ trong tâm bọn họ không phục, bề ngoài vâng dạ bề trong không nghe, sau lưng sẽ khắt khe với tiểu nha đầu Cổ Tích Cửu.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 472: Tự mình nghiệm chứng (5)

"Thánh tôn, sau khi đưa Cổ cô nương vào đó, có muốn thuộc hạ cố ý dẫn dò Cổ Tàn Mặc, để hắn đừng làm khó Cổ cô nương hay không?" Mộc Phong không nhận được xin chỉ thị.

"Không cần." Đế Phát Y gửi tới hai chữ: "Người chỉ cần dựa theo quy củ đưa nàng vào đó là được."

"Vậy nếu những người đó làm khó nàng thì sao? Chỉ sợ nàng chống đỡ không được....."

"Thì sao?" Đế Phát Y nói giọng thờ ơ.

Mộc Phong: "..... Thánh tôn, ngài không sợ nàng sẽ bị bắt nạt hay sao?" Mộc Phong buột miệng thốt ra.

Đế Phát Y trầm mặc một lát, hỏi lại: "Nàng bị bắt nạt thì liên quan gì tới bản tọa?"

Mộc Phong: "....."

Trong lòng hắn xao động, chẳng lẽ thánh tôn muốn ra oai phủ đầu với tiểu nha đầu này?!

Thánh tôn hiếm khi muốn dính hôn với một người, kết quả người này vẫn luôn không đồng ý, ra sức khước từ, lui hôn vô cùng trôi chảy, khiến thánh tôn mất mặt. Thánh tôn không cam lòng, nhưng ngại với thân phận không thể quang minh chính đại trả thù tiểu nha đầu, vì thế ném nàng vào Thiên Tụ Đường, để những người nơi đó thu thập nàng.....

Đây gọi là mượn đao giết người ——

Nhất định là như thế!

Thánh tôn thật là phúc hắc! Tính kẻ giết người không cần đền mạng.

Ngọc bài khôi phục lại màu sắc bình thường, một lần nữa bay về trong ống tay áo Mộc Phong. Mộc Phong lắc lắc đầu, âm thầm cầu nguyện ở trong lòng một chút cho Cổ Tích Cửu.

.....

Trên Quan Tinh đài.

Đế Phát Y cất chiếc gương cổ kính, một lần nữa nhìn lên bầu trời đầy sao, có một ngôi sao lớn cực kỳ sáng chói lộng lẫy ở giữa, ánh sáng bắn ra bốn phía, những ngôi sao khác dường như đang quay xung quanh nó. Trong khi đó, phía Đông Nam cực xa có một ngôi sao nhỏ bé lẻ loi treo ở nơi đó. Ngôi sao nhỏ nhìn qua rất tầm thường, nhưng nếu cẩn thận quan sát, có thể nhìn thấy trên mình nó có ánh sáng bảy màu nhân nhật vờn quanh, có chút cùng loại với ngôi sao lớn kia. Mặc dù ngôi sao này rất nhỏ, nhưng luôn có quỹ đạo của chính mình, không xoay chung quanh bất luận ngôi sao nào, mơ hồ mang theo khí khái vương giả.

Đương nhiên, có rất nhiều ngôi sao trên trời, chúng còn léo sáng hơn ngôi sao nhỏ này rất nhiều, nếu như không có người cẩn thận quan sát, căn bản sẽ không chú ý tới ngôi sao nhỏ này.

Một vị vua mới của các ngôi sao.....

A!

Đế Phát Y khẽ cong môi lên lần nữa, không biết đang cười hay là đang nhạo báng.....

Có lẽ vừa rồi hắn dùng linh lực căn nguyên, sắc mặt của hắn có chút tái nhợt, mồ hôi cũng thấm đầy quần áo.

Hắn khẽ nhún mày, quay người lại và bước ra ngoài.

.....

Đây là hồ suối nước nóng, ven hồ được dùng đá ngọc bích xây thành, trong hồ sương mù bốc hơi, hơi nóng tràn ngập.

Nơi này là cấm địa tuyệt đối, nếu không có sự phân phó của Đế Phát Y, không có người dám tự tiện tới đây.

Đế Phát Y đứng ở ven hồ nhìn mặt nước một lát, sau đó chậm rãi cởi quần áo và bước từng bước vào trong.

Suối nước nóng mơ hồ mang theo mùi thơm dễ chịu, sức nóng dường như có thể xuyên qua lỗ chân lông toàn thân tiến vào trong cơ thể người, từng chút

một gột rửa hết tất cả một mối.....

Hắn hơi nhắm mắt lại, hai tay kết ấn ở trước ngực. Cơ thể hắn nhẹ như tờ liễu nổi trên mặt hồ. Hắn ngồi ngay ngắn ở phía trên mặt nước, những con sóng cuộn cuộn bên dưới mặt nước giống như đài sen. Trong hồ nước có những cánh hoa không tên, lúc này toàn bộ những cánh hoa kia vọt tới đài sen nước, tầng tầng lớp lớp mờ ra ở dưới người hắn. Một ngón tay của hắn chỉ trên đài sen, vô số cánh hoa sen được hình thành bởi dòng nước, giống như lụa nâng lên, chậm rãi bao phủ thân ảnh của hắn.....

Ngay khi những cánh hoa nước sắp sửa vây kín đỉnh đầu của hắn, hắn đột nhiên dường như cảm ứng được gì đó, mở to mắt, cả người đột nhiên cứng đờ!

"Râm!" Những cánh hoa nước ở quanh thân hắn bắn tung toé trở lại mặt hồ, tạo ra vô số gợn sóng, đương nhiên cũng khiến thân thể hắn không che không chắn xuất hiện ở trên mặt nước.

Bên kia bờ hồ, Cổ Tích Cửu đang ngơ ngác đứng ở nơi đó nhìn hắn. Nàng luôn luôn bình tĩnh, giờ phút này miệng nhỏ đang mở to thành hình chữ O!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 473: Gặp lại ở suối nước nóng (1)

Đế Phát Y lấp bắp kinh hãi, lập tức lao người nhảy vào trong nước.....

.....

Cổ Tích Cửu cảm thấy mình nhất định là bị điên rồi!

Nàng hoảng hốt nhớ rõ mình sẽ tới Thiên Tự Đường báo cáo. Trên đường chạy tới Thiên Tự Đường, nàng ngồi trên xe ngựa thánh tôn phái tới, và người đánh xe chính là Tường Thiện sứ giả mà ngay cả hoàng đế nhìn thấy cũng phải chấp tay bái lễ.....

Nàng nhớ rõ ràng mình đang ở trong xe ngựa, lúc ấy còn nhớ thương Phong Triệu thú của mình.....

Nhưng ngay sau đó nàng lập tức phát hiện mình đã quay trở lại trong quán trà kia, chẳng qua quán trà đã bị dỡ bỏ một nửa. Tuyên Đế và văn võ bá quan đều đã rời đi, lúc này chỉ còn mấy chục binh lính Ngự lâm quân đang thu dọn dụng cụ ở nơi đó, giải quyết hậu quả giúp Tuyên Đế.

Nàng lang thang một vòng ở trong quán trà, sau đó phát hiện mình giống như người tàng hình, không có người nào trong quán trà phát hiện ra sự tồn tại của nàng.

Phong Triệu đâu?

Nàng vừa nghĩ tới đây, không biết vì sao đã chuyển tới phía sau quán trà, sau đó cuối cùng nhìn thấy Phong Triệu thú.....

Có lẽ vì không nhìn thấy chủ nhân của mình, sợ người lạ và có thành kiến rất lớn đối với nhân loại, khuôn mặt Phong Triệu thú để phòng nhìn chăm chăm vào người trước mặt, móng trước đào đất, phát ra âm thanh gầm gừ uy hiếp nhẹ nhàng.

Người đang phe phẩy quạt đứng trước mặt nó, chính là Bát hoàng tử Dung Triệt.

Hắn dường như không quan tâm tới sự uy hiếp của Phong Triệu thú: "Bổn vương chỉ muốn đưa ngươi đi gặp chủ nhân nhà ngươi, thù địch như vậy làm sao đi được?"

Phong Triệu rõ ràng không tin hắn, khi nhìn thấy hắn tiến lên từng bước ép sát, lông trên đỉnh đầu nó chậm rãi dựng lên thẳng đứng.

Cổ Tích Cửu đã ở cùng với Phong Triệu một khoảng thời gian, biết tư thế của nó chính là muốn công kích. Nó theo bản năng muốn tới gần hơn, không ngờ hình bóng Dung Triệt vừa di chuyển, người đã ở trên lưng Phong Triệu. Phong Triệu còn chưa kịp tức giận, bàn tay hắn đã vỗ nhẹ ở trên sừng Phong Triệu: "Ngoan một chút!"

Cả người Phong Triệu run lên, không ngờ thật sự bất động.

Dung Triệt cúi người về phía trước, ghé sát vào lỗ tai Phong Triệu, dường như nói vài câu gì đó.

Phong Triệu gật đầu một cái, sau đó cất bước đi về phía trước, Dung Triệt mỉm cười: "Như vậy mới ngoan. Mấy ngày nữa gặp lại chủ nhân nhà ngươi, nhất định sẽ rất vui vẻ."

Phong Triệu kiêu ngạo khó thuần, bảy tám cao thủ tuyệt đỉnh cũng không thể thuần phục được, không ngờ bị hắn nói dăm ba câu đã bị thuần phục, trông

nó còn ngoan ngoãn hơn cả con cừu.

Cổ Tích Cừu kinh ngạc nhướn cao lông mày, không ngờ Dung Triệt lại có bản lĩnh thuần thú như vậy, quả là khiến nàng lau mắt mà nhìn.

"Lão Bát!" Dung Già La không biết chạy ra từ góc nào, vừa lúc chặn đứng Dung Triệt đang muốn cười Phong Triệu rồi đi.

Dung Già La dường như cũng rất kinh ngạc: "Không ngờ người có thể thuần phục được nó ——"

Dung Triệt chấp tay về phía hán, mỉm cười phong lưu phóng khoáng: "May mắn, may mắn. Có lẽ nó nhìn thấy tiểu đệ tương đối thuần mắt? Tam ca, con thú này cần phải đưa tới cho Tích Cừu càng sớm càng tốt. Nếu không, chỉ sợ nàng sẽ rất lo lắng. Tiểu đệ sẽ đi trước một bước."

Dung Triệt gõ nhẹ cây quạt ở trên đầu Phong Triệu một cái, Phong Triệu nhảy lên, lao nhanh như chớp.

Dung Già La: "....."

Hắn đứng tại chỗ nhìn bóng dáng Dung Triệt chớp mắt hóa thành một chấm đen nhỏ, nhất thời có chút xuất thần.

"Thái tử, bệ hạ nói một trong hai người là ngài và Bát điện hạ đi đều có thể đi. Nếu Bát điện hạ đã đưa Triệu Phong thú cho Cổ cô nương, thái tử không cần phải đi nữa hay sao?" Thị vệ Hắc Hồ bên người Dung Già La nhỏ giọng dò hỏi.

Dung Già La vẫn không thể nào che dấu cảm xúc của mình trước mặt thị vệ bên người, hắn thở dài một hơi: "Thật ra bản cung có chút lo lắng cho Tích Cừu....." Sau đó hắn lại lắc lắc đầu: "Thôi, lão Bát đi cũng tốt."

Chỉ có hai người lại bắt đầu đàm luận.

Cổ Tích Cừu đứng tại chỗ, trong lúc nhất thời có chút xuất thần.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 474: Gặp lại ở suối nước nóng (2)

Cổ Tích Cừu đứng tại chỗ, trong lúc nhất thời có chút xuất thần.

Vừa rồi nàng không hề ẩn thân, chỉ đứng cách hai huynh đệ này không xa, nhưng không có người nào nhìn thấy nàng.

Nàng nhìn nhìn bàn tay của mình, sau đó nhìn nhìn xung quanh.

Bàn tay của nàng rất rõ ràng, quang cảnh xung quanh cũng rất rõ ràng, thậm chí mặt trăng vừa dâng lên ở trên bầu trời cũng rất rõ ràng.

Nàng nhéo mình một cái, rất đau, không giống như đang nằm mơ.

Nàng ngây ngốc một chút, một ý niệm bỗng nhiên xuất hiện ở trong đầu, chẳng lẽ hồn nàng đã rời khỏi thân thể? Vậy chẳng phải mình muốn đi đâu thì đi hay sao? Vậy nàng ——

Gió thổi tới, ngay sau đó nàng quay cuồng một cái, xuất hiện ở bên hồ suối nước nóng mù sương, sau đó nhìn thấy được một cảnh kia.

Nàng nhìn thấy một nụ sen dường như đang xoay tròn quanh một cái đài nước rất kỳ lạ đẹp mắt. Khi nàng đang cảm thấy tò mò, gợn nước kia nháy mắt vỡ ra rơi xuống, sau đó nàng nhìn thấy được một cảnh không thể nào tin nổi.

Trên đài sen nước có một vị nam tử đang khoanh chân ngồi đó, mái tóc giống như màn che rơi tung ở trên người hắn, che khuất phần lớn cảnh xuân ——

Cổ Tích Cừu có một đôi mắt sắc sảo, vừa liếc mắt một cái đã nhận ra người này là Tả thiên sư Đế Phát Y!

Đế Phát Y khóa thân!

Cảnh tượng này quá sốc đối với nàng. Nàng hiếm khi choáng váng một lát!

Tuy nhiên, nàng vẫn nhìn chăm chăm vào Đế Phát Y trần truồng một lát! Cho đến khi Đế Phát Y rơi vào trong nước rầm một tiếng, nàng mới tỉnh thần lại!

Lần đầu tiên trong đời nàng muốn trốn ——

Nàng lập tức xoay người, đang chuẩn bị thuận đi rồi đi, trước mắt đột nhiên xuất hiện một người, nàng suýt nữa đã đâm đầu vào trong lòng ngực người này!

Nàng theo bản năng lui về phía sau vài bước, ngẩng đầu lên, lập tức nhìn thấy Đế Phát Y một thân áo tím đứng ở nơi đó, gió thổi qua vạt áo của hắn, bay múa phấp phật.

Trái tim Cố Tích Cửu đang đập rất nhanh! Cảm giác kia giống như một nữ sinh nhìn lên nam sinh tắm rửa, bị người ta bắt tại trận, hận không thể chui xuống mặt đất để trốn!

Nàng liền tiếp lui về phía sau vài bước: "Người..... ta....." Nàng hiếm khi nói lắp.

Trong lòng nàng mơ hồ có chút buồn bực, không phải tất cả mọi người đều không thấy mình hay sao? Vì sao người này có thể nhìn thấy?

Hơn nữa, vừa rồi nàng chỉ cần nghĩ là có thể đi tới bất cứ nơi đâu, không biết vì sao bây giờ lại không được ——

Hiện tại Cố Tích Cửu cao khoảng 1m67, nhưng ở trước mặt Đế Phát Y cao 1m85, nàng trở nên nhỏ bé rất nhiều.

Nàng đứng ở trước mặt hắn, rõ ràng cảm giác được một loại áp lực vô hình! Áp lực này ép tới nỗi nàng gần như không thể thở nổi.

Nàng không nhìn được lui tiếp về phía sau, nhưng không ngờ bị người nắm lấy cánh tay.

Bàn tay kia rất nóng, sức nóng gần như thâm nhập vào tận trong xương cốt người.

Cố Tích Cửu bất chợt ngẩng đầu, hắn đang cúi đầu nhìn nàng, trán của nàng lướt qua cánh môi hắn.....

Lúc này hai người cực kỳ gần nhau, cơ thể nàng gần như dán ở trong lòng ngực hắn.

Hắn cúi đầu, nàng ngẩng đầu, khuôn mặt hai người rất gần, có thể ngửi được hơi thở của nhau.

Một mùi hương nồng nặc nhưng rất dễ ngửi nháy mắt tản quanh chớp mũi của Cố Tích Cửu. Mùi hương này nàng rất quen thuộc, chẳng qua lúc này nồng nặc hơn ngày thường, giống như người vừa mới uống rượu ngon, lập tức cảm thấy lâng lâng.

Hắn nhìn vào đôi mắt sâu đậm của nàng, bên trong dường như có ốc xoáy quay cuồng, muốn nuốt hết cả người nàng vào trong.

Trái tim Cố Tích Cửu bỏ lỡ vài nhịp, theo bản năng giờ tay muốn đẩy hắn ra ——

Hắn đột nhiên dùng sức, Cố Tích Cửu trực tiếp đâm vào trong lòng ngực hắn, sau đó môi hắn trực tiếp ấn xuống, bịt lấy miệng nhỏ của nàng đang muốn kêu lên.....

Trong đầu Cố Tích Cửu vang lên từng tiếng nổ ầm ầm, đại não trống rỗng.

Một cái hôn rất sâu, hay là một nụ hôn nồng nhiệt kiểu Pháp.

Nụ hôn này thậm chí có chút cuồng bạo, trực tiếp thổi quét nàng ——

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 475: Gặp lại ở suối nước nóng (3)

Nụ hôn này thậm chí có chút cuồng bạo, trực tiếp thổi quét nàng ——

Cố Tích Cửu chưa từng nếm thử cảm giác này trong đời. Nếu những nụ hôn trời xui đất khiến trước kia chỉ lướt qua rồi dừng, vậy thì nụ hôn hiện tại chính là một cơn sóng thần! Nhấn chìm nàng vào trong đó.....

Cơ thể hắn nóng như lửa, môi lưỡi cũng rất nóng rất. Cố Tích Cửu giống như trúng ma chú, cả người dường như choáng váng khi bị môi lưỡi hắn tàn sát bừa bãi. Cho đến khi vạt áo trên người nàng bị hắn kéo ra, trước ngực đột nhiên có cảm giác lạnh, nàng mới giống như bị điện giật, tỉnh táo lại!

Không biết nàng lấy sức lực từ đâu ra, một tay đẩy hắn ra: "Hỗn đản, người....."

Trước mặt nàng đột nhiên hoa lên, cả người rung lắc, ngã bịch xuống dưới. Nàng hô nhỏ một tiếng, mở to mắt, sau đó sừng sốt một lát.

Làm gì có Đế Phát Y và hồ suối nước nóng?

Nàng rõ ràng vẫn đang ở bên trong thùng xe rung lắc, và nàng vừa ngã xuống khỏi đệm mềm bên trong. Lúc này, nằm ở trên đệm mềm, con ngao lớn đang mở vỏ ở trước mắt nàng: "Chủ nhân, ngài gặp ác mộng?"

Cố Tích Cửu: "....."

.....Edit: Emily Ton.....

Bên hồ suối nước nóng, Đế Phát Y đang rũ mắt nhìn vào đôi tay rỗng tuếch, có chút ngầy người.

Trong lòng ngực dường như vẫn còn mùi hương của người kia, thậm chí trên môi cũng còn có hương vị của nàng.

Nhưng người nọ đã biến mất, đột nhiên giống như khi nàng tới, đều khiến hắn không kịp đề phòng.

Máu nóng ở trong cơ thể dồn dập qua lại, ồn ào náo động tập trung về một hướng cụ thể trên thân thể của hắn. Bộ vị nào đó trên cơ thể lần đầu tiên mở rộng giống như muốn nứt ra, cực kỳ khó chịu.

Hắn muốn phóng thích, hắn muốn nàng ——

Đáng chết!

Hắn đã tu luyện vô số năm qua, đây là lần đầu tiên có cảm giác thế này.....

Một loại cảm giác khiến hắn không thể khống chế!

Hắn mặc một bộ quần áo rồi nhảy vào bên trong hồ nước, tạo ra một gợn nước lớn!

Hắn chôn toàn bộ thân thể vào trong nước, gợn nước dường như cảm ứng được cảm xúc của hắn, khuấy động xung quanh người hắn, tạo thành một vòng xoáy.

Một lát sau, toàn bộ sóng trên mặt hồ đều cuộn lên, đầu sóng cuộn lên không trung, hình thành một vài con lốc xoáy.....

"Thánh tôn?" Mộc Lô ở bên ngoài hồ nước nóng kêu lên một tiếng.

"Thánh tôn, ngài không sao chứ?" Mộc Lô không thấy Đế Phát Y trả lời, không nhận được hồi tiếp một câu.

"Không sao." Bên trong tường viện cuối cùng truyền tới lời đáp lại của Đế Phát Y: "Bồn tọa đang luyện công, bất luận kẻ nào đều không được tiến vào."

Mộc Lô đáp ứng một tiếng, rút cuộc yên lòng.

Thánh tôn thường xuyên ngâm người tắm ở đây, thông thường đều không có động tĩnh gì, đây vẫn là lần đầu ngâm tắm cũng có thể hô mưa gọi gió như vậy.

Có lẽ thánh tôn đang nghiên cứu một loại công pháp mới nào đó? Mộc Lô phỏng đoán.

Trong hồ suối nước nóng, Đế Phát Y đã lộ đầu lên khỏi mặt nước. Hắn dường như còn muốn dùng phương thức vừa rồi để đã tọa, nhưng quần áo vừa cởi ra được một nửa, hắn nghĩ tới điều gì đó lại mặc trở về.

Hiện tại hắn đã có bóng ma tâm lý!

Hắn sợ nha đầu kia sẽ đột nhiên xuất hiện trở lại.....

Hắn khép hờ đôi mắt điều tức một lát, nhưng lại mở mắt ra, không nhận được nhìn về phía phương hướng mà Cố Tích Cửu đã từng xuất hiện.

Nơi đó rỗng tuếch, không còn bóng dáng người kia.

Không ngờ tiểu nha đầu kia lại tách hồn tới đây! Kết giới mình thiết lập ở bên ngoài dường như không là gì với nàng.....

Nàng thật đúng là ——

Hắn ho khan vài tiếng, nếu không phải hắn hao quá nhiều linh lực căn nguyên, sẽ không đến mức suy yếu như vậy, càng không đến mức để nàng thoát khỏi sự kiểm chế của hắn, kịp thời chạy thoát.....

Nếu nàng không thể chạy thoát, có lẽ vừa rồi hắn đã —— đã thừa cơ muốn nàng!

Không ngờ sau khi suy yếu, năng lực tự khống chế của hắn lại tệ như thế. Bởi vì đối tượng là nàng nên hắn mới mất khống chế?

Hắn không thể tự kiểm chế đối với nàng???!!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 476: Gặp lại ở suối nước nóng (4)

Hắn bỗng nhiên đánh một chưởng vào giữa hồ nước nóng! Tạo thành một lốc xoáy cực lớn, kinh thiên động địa. Âm thanh kia khiến cho đất dưới chân cũng rung lên vài ba lần!

Mộc Lôi bên ngoài suýt nữa đã bị chấn ngã, nhưng hắn lập tức ổn định thân mình.

Trong lòng hoàn toàn bội phục thánh tôn!

Vừa rồi khi thánh tôn tới hồ suối nước nóng, sắc mặt có chút tái nhợt, bước chân thậm chí hơi lao đảo một chút, nhưng sau khi ngâm người ở bên trong một lát, không ngờ đã sinh long hoạt hổ như vậy!

Thánh tôn quá cường tráng!

Hắn thầm ca ngợi thánh tôn ở trong lòng!

Thánh tôn được hắn ca ngợi giờ phút này đã ngồi ở bên bờ hồ. Không biết hắn lại nhớ tới điều gì, lời mặt gương cổ kính kia ra. Sau khi chiếc gương cổ kính bị thi pháp, loé lên ánh sáng, gương mặt Mộc Phong sau lớp mặt nạ xuất hiện. Mộc Phong có chút kinh ngạc: "Thánh tôn?"

"Nàng thế nào rồi?" Đế Phát Y hỏi thẳng.

"A?" Mộc Phong có chút bối rối, theo bản năng liếc mắt thăm dò một cái, sau đó trả lời: "Cổ cô nương vừa rồi ngủ thiếp đi, hiện tại vừa mới tỉnh ngủ..... Sắc mặt nàng có vẻ không tệ lắm, thương thế trên người có lẽ đã khỏi hẳn."

"Đặt ngọc bài ẩn vào trong thùng xe." Đế Phát Y phân phó ngắn gọn.

Mặc dù Mộc Phong đầy đầu mờ mịt, không biết thánh tôn đang muốn làm gì, nhưng vẫn dùng thủ thuật, hoá ngọc bài thành vô hình, lặng lẽ bắn vào trong thùng xe.....

Khi Mộc Phong nói chuyện với ngọc bài trong tay chính là dùng mật ngữ, người bên ngoài không thể nghe thấy, vì thế Cố Tích Cửu ở bên trong thùng xe càng không thể nghe thấy.

Ngọc bài này hiển nhiên có công dụng đặc biệt, có thể thi pháp để giấu hành tung, yên lặng tiến vào trong thùng xe, thậm chí ngay cả màn xe cũng không cần phải vén lên. Người bên trong xe tất nhiên không thể nào phát giác.

Trong khi Đế Phát Y vẫn ngồi ở nơi đó, thông qua mặt gương cổ kính trong tay, hắn có thể nhìn rõ ràng tất cả quanh cảnh, thậm chí có thể nghe được cuộc nói chuyện bên trong thùng xe.

.....

Cố Tích Cửu tỉnh mộng liền toát ra một thân mồ hôi.

Nàng xoay người ngồi dậy, trái tim vẫn không ngừng đập như trống ở trong lồng ngực, gần như chấn động cả màng nhĩ.

Nàng theo bản năng nhìn xung quanh, xác nhận mình đúng là đang ở bên trong xe ngựa, bên ngoài cửa sổ hiện lên những đám mây trắng và bầu trời đêm đen nhánh.....

Trời ơi, nàng vừa mới mộng xuân! Không ngờ nàng đã có một giấc mộng xuân!

Hơn nữa còn mơ về Đế Phát Y! Ở trong mộng, nàng chẳng những nhìn thấy hắn trần truồng, còn bị hắn hôn say đắm, thậm chí thiếu chút nữa đã bị đẩy ngã.....

Trời ơi, cơ thể nhỏ bé của nàng còn chưa đầy mười lăm tuổi, sao nàng có thể nghĩ tới cảnh xuân?!

Không ngờ giấc mộng xuân kia lại chân thật như vậy!

Trước mắt nàng dường như lại hiện lên thân thể trần truồng của Đế Phát Y ở trong hồ nước.....

Mặc dù chỉ nhìn thoáng qua, nhưng Cố Tích Cửu luôn có một đôi mắt sắc nét, vì thế đã nhớ hầu hết đặc điểm cơ thể của hắn.

Đường cong hoàn mỹ lưu loát, cơ bắp đạt chuẩn, da thịt trắng khỏe như gôm, tám khối cơ bụng vừa to vừa săn chắc.....

Cố Tích Cửu kiếp trước là sát thủ, hơn nữa còn tinh thông y thuật. Lúc trước khi tổ chức huấn luyện cho các nàng, để dạy các nàng hoàn toàn hiểu biết rõ ràng về cấu trúc cơ thể, không biết có bao nhiêu sát thủ nam đã làm người mẫu cho các nàng xem. Dáng người của những nam nhân đó tất nhiên cũng rất cường tráng, thậm chí có một số cũng rất hoàn mỹ. Hơn nữa, khi nàng làm nhiệm vụ, nàng cũng phải hợp tác với nhiều nam nhân khác nhau, trong đó có rất nhiều mỹ nam tử.

Nhưng toàn bộ nam nhân mà nàng biết tới, thậm chí không bằng một nửa sự hoàn mỹ của Đế Phát Y!

Dáng người của người kia quả thực chính là kiệt tác hoàn mỹ nhất của thượng đế! Những bức tượng điêu khắc được lưu truyền thiên cổ đều không thể cạnh tranh với hắn!

Bởi vì Cố Tích Cửu thường xuyên nghiên cứu cấu tạo cơ thể con người, vì thế khi nàng nhìn người, trong tiềm thức vẫn xem đối phương là một bức tranh cấu trúc.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 477: Gặp lại ở suối nước nóng (5)

Bởi vì Cố Tích Cửu thường xuyên nghiên cứu cấu tạo cơ thể con người, vì thế khi nàng nhìn người, trong tiềm thức vẫn xem đối phương là một bức tranh cấu trúc. Phản ứng đầu tiên ở trong đầu nàng, chính là nên mổ xẻ từ chỗ nào thì thích hợp nhất, nhược điểm ở đâu. Điều này gần như đã hình thành phản xạ có điều kiện của nàng ——

Đặc biệt là khi nhìn thấy cơ thể trần truồng, phản xạ có điều kiện này thậm chí còn lợi hại hơn.

Nhưng lúc ấy nhìn thấy Đế Phát Y trần truồng, nàng lại hoàn toàn không có phản xạ có điều kiện này, đơn thuần chỉ kinh ngạc trước dáng người của hắn ——

Khuôn mặt người kia chẳng những hại nước hại dân, ngay cả dáng người cũng yêu nghiệt như thế!

Ngay cả thù du* trước ngực cũng cực kỳ hoàn mỹ —— (*ngô thù du... hạt ngô ở trước ngực ý)

Đáng tiếc lúc ấy hắn ngồi xuống, hơn nữa có tóc nửa che, nàng không thể nhìn thấy phần quan trọng nhất ——

Trời! Dừng! Dừng lại!

Nàng đang miên man suy nghĩ gì vậy?!

Cố Tích Cửu đỏ mặt giống như tôm bị nấu chín.

"Chủ nhân, sao mặt ngươi lại đỏ như vậy? Ngươi vừa nằm mơ thấy gì?" Tiểu oa nhi ở trong vô ngao tò mò hỏi.

"Pi ô ——" Lục Ngô không biết bò ra từ góc nào, nhảy lên trên vai nàng, một đôi mắt to ngây thơ nhìn nàng, sau đó vươn một móng vuốt nhỏ cọ cọ trên mặt nàng. Nó lại kêu lên một tiếng pi ô, dường như cũng rất buồn bực.

Bị hai đôi mắt nhìn như vậy, Cố Tích Cửu nóng đến nỗi gần như có thể chiên trứng!

Nàng ho khan một tiếng, kéo Lục Ngô từ trên vai xuống: "Ngươi chạy ra đây làm gì? Nhanh chóng ngủ đi! Thú nhỏ ngủ nhiều mới có thể phát dục!" Sau đó nàng nhét nó vào trong túi trữ vật.

Nàng lại cúi đầu liếc mắt nhìn con ngao đang mở to vô một cái, dường như chợt nghĩ tới điều gì, xách nó lên: "Đại ngao, có phải ngươi giờ trò hay không?!" Nàng không quên tặc ngao này đã đưa nàng tiến vào trong ảo cảnh, khiến nàng nhìn thấy Đế Phát Y trần truồng ——

Có lẽ lần này cũng do tiểu hồn đàn này giờ trò!

Con ngao bối rối: "Cái..... cái gì?"

"Ngươi lại ném ta vào trong ảo mộng, có phải hay không?" Con ngao đáng khinh này!

"Không có! Tuyệt đối không có!" Con ngao hét lên buồn bã: "Chủ nhân, ta đã nói rồi, sau khi thành lập khế ước máu, ta không thể khiến ngài tiến vào

trong ảo cảnh thận độc của mình....."

"Thật sự không phải nguoi phá rồi?"

"Tuyệt đối không phải!" Con ngao nói ra lời thề son sắt.

Được thôi, vậy tin tưởng nó một lần, Cổ Tích Cửu buông nó xuống.

Nhưng mình làm thế nào lại có giấc mộng như vậy?

Cổ Tích Cửu có chút xuất thần, con ngao quan tâm dịch tới gần nàng. Dù sao nó vẫn thường xuyên thao túng ảo cảnh, vì thế rất thông thạo trong chuyện này, suy đoán: "Chủ nhân, vừa rồi nguoi nhất định đã có một giấc mộng đúng không? Ác mộng? Mơ mộng?" Nó lại nhìn khuôn mặt ửng đỏ chưa tan của Cổ Tích Cửu, đoán ra một tin đáng tin cậy nhất: "Không phải là mộng xuân đấy chứ?!"

"Bốp!" Cổ Tích Cửu đập trên vò nó một cái.

Vì thế con ngao ngay lập tức hiểu ra, cố gắng mở vò: "Xem ra đúng thật là mộng xuân. Nguoi mơ thấy ai? Tục ngữ nói rất đúng, ban ngày nghĩ gì, ban đêm mơ thấy cái đó. Đối tượng mộng xuân của nguoi là..... Long Tư Dạ?"

Cổ Tích Cửu run lên, liếc xéo nó: "Nguoi nói bậy gì đó?"

Con ngao nói: "Không phải nói bậy. Ta có cảm giác nguoi và Long Tư Dạ thật sự rất xứng đôi. Ở trong rừng rậm hắc ám, hắc liễu mình cứu nguoi. Mặc dù nguoi rất lạnh nhạt với hắc, nhưng khi thấy hắc gặp nạn cũng không bỏ rơi hắc. Rõ ràng đã chạy thoát rồi, nhưng nguoi lại liều mình thuận di trở về, cùng hắc chiến đấu với hai thí độc kia. Hơn nữa, các nguoi phối hợp với nhau rất tốt, quả thực giống như song kiếm bích hợp. Nói thật, hai người các nguoi thật sự giống như một đôi tình lữ vừa yêu vừa hận..... Nguoi có một giấc mộng xuân với hắc là điều bình thường."

"Đại ngao, ta cảm thấy công phu nói hươu nói vượn của nguoi thực sự rất tốt. Nguoi có muốn ta cho nguoi ăn một viên thuốc khiến nguoi câm miệng hay không?"

~~~~Hết chương 477~~~~

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 478: Ngày nghĩ gì, đêm mơ thấy đó? (1)

Con ngao: "....." Nó quyết định đóng vò lại, không dám nói thêm một câu vô nghĩa.

Cổ Tích Cửu dựa ở trên vách thùng xe, khép hờ đôi mắt giống như đang dưỡng thần, nhưng dường như có một con sóng lớn trong tim.

Đúng thật là ban ngày nghĩ gì, ban đêm mơ thấy cái đó?

Không phải chứ?! Sao nàng lại có tâm tư này với hắc?!

Lúc trước nàng thích Long Tích như vậy, nhưng chưa từng có mộng xuân, cho dù ngẫu nhiên mơ thấy hắc cũng chỉ là những giấc mơ bình thường hằng ngày, hoặc là làm nhiệm vụ cùng nhau. Chưa từng có một giấc mộng xuân kịch liệt như vậy ——

Trong khi đối với Đế Phát Y, nàng có cảm giác mình luôn đề phòng hắc, không muốn dây dưa với hắc theo lẽ thường tình, ngược lại theo bản năng muốn tránh né hắc.

Nàng đã trải qua một lần đau lòng, không còn ôm hy vọng đối với tình yêu, sao lại động tâm với người như Đế Phát Y?

Mặc dù hắc rất cường đại, được công chúng yêu mến, nhưng hắc quá thần bí khó lường, nàng không muốn tương tác quá nhiều với hắc. Ở trong rừng rậm hắc ám, hắc trở mặt với nàng mà không thể hiểu được, quyết tuyệt rời đi. Lúc đó tâm tình của nàng không thể nói rõ, cảm thấy trống vắng, còn có chút ủy khuất..... rất nhiều cảm xúc không thể diễn tả.

Những cảm xúc ấy nàng chưa từng trải qua khi ở bên Long Tích. Năm đó Long Tích cho nàng cảm giác an tâm. Ở bên Long Tích, nàng cảm thấy rất ổn định, cảm thấy dựa dẫm tinh thần vào hắc.

Trong khi Đế Phát Y mang đến cho nàng cảm giác giống như sóng biển, giống như ánh trăng bay bổng ở trên mặt biển, thần bí mê người. Trên thực tế, sóng gió trong đó rất mãnh liệt, không biết khi nào động trời, sóng gió sẽ nhấc lên và nhấn chìm nàng vào trong đó.....

Khiến nàng theo bản năng cảm giác thấy sự nguy hiểm, muốn trốn tránh.

Sau khi từ hôn, mặc dù trong lòng nàng có chút kỳ lạ, nhưng vẫn thờ phào nhẹ nhõm một hồi.

Dường như hắn không có tình cảm đối với nàng, đây đưa với nàng giống như lãng tử giang hồ chơi đùa mà thôi.....

Hắn là nhân vật cường đại, dường như cuộc sống thường ngày quá nhàm chán, đột nhiên nhìn thấy nàng thú vị, trong lòng nổi lên hứng thú, muốn trêu chọc một chút.....

Hắn nhiều nhất chỉ tò mò về nàng, không phải là yêu nàng. Nếu không, vì sao hắn có thể thống khoái buông tay và từ hôn nàng như vậy?

Hoặc là hắn cảm thấy lá chắn là nàng có chút kiêu ngạo khó thuần, vì vậy một khi nàng muốn từ hôn, hắn lập tức thống khoái đồng ý, thậm chí chuẩn bị từ trước rất chu toàn.

Thật ra, khi Cố Tích Cửu rời khỏi rừng rậm hắc ám, trong tiềm thức vẫn muốn gặp mặt và nói chuyện với hắn trước.

Nàng không thích bị động, muốn nắm giữ một chút quyền chủ động. Đối với hôn sự này cũng vậy, lúc ấy nàng thậm chí không biết mình có nên lui hôn hay không.....

Nhưng Mộc Phong tiến tới giống như ép nàng, buộc nàng phải đưa ra quyết định từ hôn ——

Hiện tại cuộc đính hôn hoàn toàn chấm dứt, nàng và hắn không còn một chút quan hệ nào nữa, gặp lại nhau có lẽ chính là người xa lạ ——

Vị trí của hắn trong lòng nàng không hề rõ ràng, nhưng không ngờ nàng sẽ mộng xuân về hắn ——

Mặc dù trong mộng nàng có cảm giác giống như đã rời hôn, nhưng khi chân chính tỉnh lại nàng lại không cảm thấy nàng đã rời hôn. Đó chỉ là một giấc mơ!

Nhất định là ngày đó con ngao cho nàng nhìn thấy Đế Phát Y trần truồng, khiến nàng bị ám ảnh, vì thế nên ở trong mộng nàng lại chạy tới hồ suối nước nóng nhìn xem người ta tắm!

Với tính cách của Đế Phát Y, hắn không có khả năng khỏa thân trong nước như vậy! Còn ngồi trên một đài hoa sen lạ mắt như thế ——

Nàng thuận tay đánh lên vỏ con ngao bên cạnh một cái: "Tiểu hôn trưởng, đều tại ngươi!"

Con ngao giống như cá trong chậu, nhất thời có chút ngây ngốc: "A?"

.....

Đế Phát Y ở bên hồ nước ngóng nhìn xem từng cảnh bên trong thùng xe, lúc đầu hắn cảm thấy buồn cười, dứt khoát ôm tay nhìn xem một người một ngao cãi lộn. Nhưng khi tiếp tục lắng nghe, hắn có cảm giác không đúng.

Long Tư Dạ cuối cùng vẫn đi tìm nàng? Còn cùng nàng liên thủ kháng địch?

Thi độc ——

Chuyện gì đã xảy ra?

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 479: Ngày nghĩ gì, đêm mơ thấy đó? (2)

Chẳng trách khi hắn rời đi nàng vẫn rất sung sức, ra khỏi rừng rậm hắc ám, trong cơ thể lại bị vương phải độc, còn bị trọng thương ——

Hắn hạ mắt xuống trầm tư một lát, giờ tay triệu hồi kết giới bên hồ suối nước nóng, lập tức gọi người: "Mộc Lô, lần tới đây!"

Mộc Lô lập tức vào trong, nhìn thấy thánh tôn thì lập tức hoảng sợ.

Thánh tôn tóc đen rối tung trên vai, ướt đẫm, bọt nước nhỏ từng giọt từ trên mái tóc, thấm vào bên trong vạt áo nửa mở của hắn. Áo tím cũng nửa ướt, quần rũ mị hoặc, mang theo một chút lười biếng, gọi cảm muốn chết!

Thánh tôn ở trước mặt bọn họ luôn luôn gọn gàng sạch sẽ, sợi tóc quần áo không bao giờ lộn xộn, thậm chí không có một chút nếp nhăn.

Nhưng giống bây giờ ——

Từ khi khai thiên lập địa, đây vẫn là lần đầu tiên!

Thánh tôn lười nhác ngồi ở trên ghế đá ven hồ nhìn Mộc Lôi, khiến trái tim Mộc Lôi không chịu khống chế đập nhanh dồn dập!

Mộc Lôi cảm thấy thánh tôn đang tản ra khí tràng áp người, đặc biệt là đôi mắt hơi cong, giống như hai vực sâu, khiến người nhìn một cái sẽ có cảm giác muốn sa vào trong đó.

Chết tiệt! Có chuyện gì xảy ra với Thánh tôn vậy?

Bộ đáng giống như —— bất mãn.....

Mộc Lôi đột nhiên nhớ tới gần đây trong cung âm thầm lưu truyền Tả thiên sư đoạn tụ, lúc này nhìn thấy Tả thiên sư đại nhân.....

Hắn đột nhiên rung mình một cái!

Không phải thánh tôn đang muốn tìm hắn giải quyết yêu cầu đấy chứ?!

Tả thiên sư đại nhân dù đẹp nhưng cam đoan là nam nhân thực thụ! Hơn nữa với tính tình của Tả thiên sư, cho dù hắn đoạn tụ cũng là người phía trên, tuyệt đối sẽ không bị người đàn áp.....

Vì thế, Tả thiên sư đại nhân "quyến rũ" như thế, chính là vì muốn đàn áp thuộc hạ nhỏ nhỏ như hắn?

Không! Hắn là nam nhân bình thường, còn muốn cưới tức phụ, không muốn bị đàn áp ——

Hắn lại rung mình một cái!

Khuôn mặt tuấn tú của Mộc Lôi lúc xanh lúc trắng, thậm chí còn có chút bối rối.

Sau một lát suy nghĩ, Mộc Lôi cảm thấy sau khi Tả thiên sư gọi hắn tiến vào vẫn luôn không có động tĩnh, theo bản năng ngẩng đầu, trong lòng nhảy dựng!

Đế Phát Y đại nhân đang dùng một tay đỡ trán, cười như không cười nhìn hắn. Ánh mắt hai người gặp nhau, Mộc Lôi trực tiếp run lập cập, hai đầu gối mềm nhũn, thành thật một tiếng quỳ xuống: "Thánh tôn!"

"Hồi hôn?" Đế Phát Y nhìn xuống hắn, tên hỗn đản này từ sau khi tiến vào thì thần sắc không đúng, bộ dáng đầy sợ hãi, hiện tại lại rất sốt ruột ——

Đế Phát Y nói giọng nhẹ như gió, Mộc Lôi lại rung mình lần nữa, ngay cả giọng nói cũng run rẩy: "Thánh..... thánh tôn!"

"Trong não ngươi bỏ bốn tọa là gì?" Đế Phát Y hỏi hắn, sợ hắn không hiểu, vì thế thay đổi cách nói thông tục dễ hiểu hơn: "Trong lòng ngươi, vị trí bốn tọa ở đâu?"

Mộc Lôi: "Thuộc hạ..... thuộc hạ không dám..... thánh tôn gọi thuộc hạ vào đây, là có..... có chuyện gì phân phó?" Hắn thậm chí đầu cũng không dám nâng lên!

Đế Phát Y không nói gì, Mộc Lôi càng thấp thỏm. Đột nhiên hắn phát hiện Đế Phát Y đã đứng ở trước mặt, góc áo bào màu tím gần như phe phẩy ở trên mặt hắn!

Trời, tới rồi! Thánh tôn đang muốn đàn áp hắn!

Mộc Lôi bị sốc, theo bản năng tránh ra, rầm một tiếng ngã chổng vó.

Đế Phát Y: "....."

Đó là lần đầu tiên trong đời Đế Phát Y không hiểu được tâm tư thuộc hạ của hắn, hỗn đản này rốt cuộc sợ hắn chỗ nào?

Nhưng sự nghi ngờ của hắn rất nhanh có được đáp án, bởi vì Mộc Lôi nằm ở nơi đó, ngón tay run rẩy tự cởi quần áo, vẻ mặt đau buồn giống như sắp mất một cánh tay: "Thánh..... thánh tôn, ngài..... ngài nhẹ một chút....."

Nếu vua muốn thần phải chết, thần không thể không chết. Hơn nữa địa vị thánh tôn có thể cao hơn vua rất nhiều.

Nếu thánh tôn muốn đàn áp thuộc hạ, thuộc hạ trung thành và tận tâm có thể cự tuyệt thánh tôn hay sao? Vì thế hắn.....hắn phải làm bằng bất cứ giá nào!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 480: Ngày nghĩ gì, đêm mơ thấy đó? (3)

Đế Phát Y hiếm khi sừng sốt tại chỗ trong chốc lát! Khi nhận ra hỗn đản này có ý nghĩ gì, cả khuôn mặt tuần tú của hắn đều đen!

Hắn cười: "Rất tuyệt!" Sau đó nhấc một chân lên, đá hỗn đản nào lấp đầy trời bay thẳng vào trong hồ nước!

Mộc Lôi rơi vào trong nước, cùng với với lời nói lạnh băng của thánh tôn: "Người vào trong nước bình tĩnh lại cho ta! Rửa não đi!"

Cú đá này không nhẹ, Mộc Lôi quay cuồng thật lâu ở trong nước mới ngoi được đầu lên khỏi mặt nước.

Nhưng hắn cuối cùng hiểu được, mình đã hiểu lầm thánh tôn. Vì thế hắn cảm thấy yên tâm hơn rất nhiều nhưng đầy mặt xấu hổ. Không có sự phân phó của thánh tôn, hắn không dám lên bờ: "Thánh tôn, thuộc hạ..... thuộc hạ biết sai rồi ——"

Đế Phát Y lại ngồi xuống, lạnh lùng nhìn hắn: "Đầu đã tỉnh táo chưa?"

"Vâng! Thuộc hạ hỗn trưởng! Xin thánh tôn trách phạt."

"Lăn lên trước đi!"

Vì thế Mộc Lôi cuối cùng cẩn thận lên bờ, cẩn thận làm sạch nước trên người, một lần nữa quỳ xuống: "Xin thánh tôn trách phạt."

Đế Phát Y lười nhiều lời vô nghĩa với hắn: "Trước tiên giúp bản tọa điều tra một chuyện, nếu làm tốt, lấy công chuộc tội. Nếu làm không xong, phạt cả hai tội, bản tọa sẽ tự mình đá ngươi vào thanh quán làm tiểu quan!"

Sự trừng phạt này thật sự quá khủng bố!

Mộc Lôi lập tức rung mình một cái, nói: "Thuộc hạ liều chết cũng sẽ làm tốt sự tình thánh tôn phân phó!"

"Người lập tức vào rừng rậm hắc ám điều tra kết giới trên đỉnh thứ 6 một chút, xem có phải đã bị người phá hỏng hay không. Sau đó xem xét dấu vết đánh nhau ở trên đỉnh thứ 3, có thi độc tác quái ở đó hay không, điều tra rõ ràng rồi quay lại bẩm báo với bản tọa."

"Vâng!" Mộc Lôi không dám chậm trễ, xoay người rời đi.

Một canh giờ sau (2h), Mộc Lôi dùng ngọc bài liên tiếp bẩm báo qua mặt gương cổ kính với Đế Phát Y: "Thánh tôn, kết giới phía Tây Nam trên đỉnh thứ 6 đúng thật có một lỗ hổng, miễn cưỡng có thể cho phép một người lọt qua....."

"Nhìn ra được công phu phá hỏng thuộc loại nào hay không?"

"..... Thuộc hạ vô dụng, không thể nhìn ra." Mộc Lôi dứt khoát dùng ngọc bài chiếu lại tình hình kết giới cho Đế Phát Y nhìn xem.

Đế Phát Y nhìn lỗ hổng một lát, cau mày.

Hắn tự mình thiết kế kết giới tất nhiên hiểu rất rõ ràng, người có công lực như Long Tur Dạ bọn họ không thể phá hỏng được, cho dù bọn họ miễn cưỡng có thể phá vỡ, Đế Phát Y nhạy mắt có thể cảm ứng được. Nhưng nhìn lỗ hổng kia không hề mới, có lẽ đã bị phá vỡ khoảng hơn một tháng, nhưng hắn không cảm nhận được chút nào.....

Người đã phá hỏng kết giới này tuyệt đối không hề đơn giản! Sẽ là ai?

Một canh giờ nữa trôi qua, Mộc Lôi một lần nữa bẩm báo với hắn: "Thánh tôn, giao giới sông Dung Cốt giữa đỉnh thứ 3 và đỉnh thứ 4 đúng thật đã từng đã xảy ra một trận đánh kịch liệt, phát hiện ra dấu vết Long Tur Dạ đã sử dụng hỏa liên thuật..... Hỏa liên thuật của hắn nâng cao đáng kể, dường như đã đạt tới cấp 9!"

Đế Phát Y không nói gì.

Hắn vẫn rất hiểu biết công phu của Long Tur Dạ. Long Tur Dạ am hiểu công kích Mộc linh lực. Hắn ta đã tu luyện Mộc linh lực đạt tới cấp 9, nhưng Hòa linh lực lại là thuộc tính thứ yếu, chỉ mới đạt cấp 6. Sở dĩ hắn ta có thể phát huy ra trình độ cấp 9, có lẽ vì có Cổ Tích Cửu giúp đỡ bên cạnh.

Cổ Tích Cửu am hiểu Hòa linh lực, giúp đỡ bù đắp lên.....

Dưới Hòa linh lực cấp 9, không có gì là không bị hoá tảng. Hai thi độc kia có lẽ cũng bị luyện hóa, ngay cả tro tàn cũng không thể tìm thấy!

Không thể tìm ra được dấu vết của thi độc trên đỉnh thứ 3, xem ra chỉ có thể tìm tới đương sự để tìm hiểu tình huống.

Trước mắt lại hiện lên bóng dáng của Cố Tích Cửu, trái tim Đế Phát Y khẽ nhảy lên. Hắn lại nghĩ tới nụ hôn kia, cũng cảm giác được thân thể mềm mại ôm vào trong ngực.....

Lượng máu lưu chuyển bên trong cơ thể nhảy mất nhanh hơn ——

Đế Phát Y nắm chặt ngón tay!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 481: Ngày nghĩ gì, đêm mơ thấy đó? (4)

Hiện tại hắn không có khả năng tự kiểm soát bản thân, vì thế không nên thâm nhập vào giấc mộng của nàng, tránh mình sẽ làm ra chuyện gì đó.

Xem ra chỉ có thể đi tìm con ngao kia.....

.....

Con ngao vốn dĩ đang nói chuyện phiếm với Cố Tích Cửu, lên kế hoạch cho tương lai ở Thiên Tự Đường.

Nó đã tranh thủ được những gì mình muốn. Nó nghe nói cơm ở Thiên Tự Đường rất ngon, vì thế yêu cầu Cố Tích Cửu sau khi tới đó, mỗi ngày phải mang cơm cho nó.

Đương nhiên, nàng có thể trực tiếp mang nó đi tới nhà ăn——

Đây vốn là đề tài khiến nó hưng phấn nhất, nhưng không ngờ trò chuyện được một lát thì nó lăn ra ngủ.

Mây mù tràn ngập, quang cảnh xung quanh có chút mơ hồ.

Nó mở vô kinh ngạc nhìn khắp nơi, sau đó lập tức nhìn thấy một người đang đứng trước mặt!

Người nọ một thân áo tím, tóc đen như nước chảy xuống rối tung trên người, mắt hồ ly trên đai buộc trán lấp lánh.

Tà thiên sư! Chính là người kia đã hóa thân thành Tư Thâm, phá tan ảo ảnh thật độc của nó dễ như trở bàn tay.

Mặc dù người này dùng thân phận thật sự chỉ lướt qua một vòng ở trước mặt nó, nhưng lại khắc sâu ở trong ký ức của nó!

Người này công phu tuyệt cao, nó không thể trâu vào, nhưng cũng may người này cùng phe với chủ nhân, đối với nó xem như không tệ.....

"Người..... ngài....." Con ngao mở ra vỏ ra muốn kẹp kẹp góc áo của hắn để biểu hiện sự thân thiện của mình.

Đế Phát Y vươn một ngón tay ấn trên vỏ của nó: "Ngày đó sau khi bốn tọa rời đi, các người đã trải qua những gì? Tới, nhớ lại một chút." Đầu ngón tay của hắn phát ra ánh sáng bảy màu nhàn nhạt, lan truyền vào trong lớp vỏ con ngao ——

Vì thế, con trai chỉ cảm thấy cực kỳ hoa mắt, ngã vào bên trong ký ức, sau đó nó hoảng sợ phát hiện ra quá khứ xuất hiện trở lại, thời gian quay ngược.....

Nó lại cùng chủ nhân đụng phải hai thi độc, sao đó đụng phải Long Tư Dạ..... Mọi thứ dường như đang được trải nghiệm lại ——

Đây tuyệt đối không phải là một ký ức tốt đẹp. Khi con ngao thật vất vả thoát ra khỏi ký ức ác mộng, trên lớp vỏ của nó đều ướt đầm mồ hôi!

Thậm chí nó cũng không biết, đêm nay là đêm nào.

Thân mình nó vụn vụn, cố gắng thoát ra khỏi ngón tay Tà thiên sư đại nhân, nghi ngờ nhìn hắn: "Người..... ngài vừa làm gì với ta vậy?!"

Hừ chết ngao! Càng quý dị hơn chính là, con ngao cảm thấy sau khi tỉnh lại từ trong ký ức, nó đã mất một phần nguyên khí, có chút khó thở.

Tà thiên sư dường như đang trầm tư, nhất thời không để ý tới nó.

Con ngao nhìn xem quang cảnh xung quanh mây mù mờ ảo, trong lòng cảm thấy lo lắng. Nó không muốn ở chỗ này, nó muốn chui xuống mặt đất, nhưng không biết vì sao nhất thời không có sức lực, gần như tổn thương đến phần vỏ của mình.

"Chạy cái gì? Sợ bốn tọa hầm người nấu canh?" Tà thiên sư lại đứng ở trước mặt nó, vươn một bàn tay về phía nó.

Con ngao run lập cập, lùi vò về phía sau: "Ta..... ta hầm canh không dễ uống, thịt quá già, không mềm chút nào....."

Đế Phát Y tiến về phía trước một bước: "Ngươi sợ bồn tọa?" Giọng nói nhẹ nhàng giống như gió xuân.

Con ngao lại vội vàng lùi về phía sau: "Không..... không sợ....."

Ô ô ô, chủ nhân cứu ta! Nó cảm thấy Tà thiên sư đang muốn hầm nó!

Đế Phát Y lật cổ tay, lòng bàn tay hiện ra một quả trái cây màu đỏ: "Ngươi làm rất tốt, trái cây này thưởng ngươi."

Con ngao lập tức không lùi về phía sau nữa, mắt nó sáng rực lên!

Chu quả! Một loại thánh quả có thể đại bổ linh lực, quan trọng hơn là hương vị của nó rất ngon!

Con ngao lập tức vươn tay nhỏ cầm lấy chu quả, nhét vào trong miệng ——

Ăn ngon!

Nhưng nó còn có chút bất bình: "Tà thiên sư đại nhân, trái cây hiện tại chưa chín hẳn, nên để nó sinh trưởng thêm mười ngày nữa, như vậy mặc dù được hiệu hơi kém một chút, nhưng hương vị mới là tốt nhất, ngọt nhất....."

Nó còn bình luận chưa xong, Tà thiên sư đã phát ông tay áo lên nó một cái ——

.....

Cố Tích Cửu cảm thấy con ngao dưới chân nhất định đã uống thuốc ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 482: Công phu chọc giận của nàng tăng lên (1)

Khoảnh khắc trước nó còn đang lải nhải nói chuyện với nàng, khoảnh khắc sau đã ngủ chảy cả nước miếng giàn giụa. Nàng dùng một chân đá nó, nó vẫn không tỉnh lại.

Thật sự không biết nó đã sống như thế nào trên đỉnh thứ 5, ngủ như vậy mà không bị ăn bởi những hung thú khác!

Con ngao ngủ gần nửa canh giờ, đột nhiên bừng tỉnh, mở vò ra nhìn nhìn xung quanh, ngơ ngác hỏi: "Ta đang ở đâu?"

Cố Tích Cửu: "....."

Nàng đá nó một cái, khiến nó tỉnh ngủ: "Ngươi ngủ đến nỗi rối loạn tâm thần?"

Con ngao cuối cùng hoàn hồn: "Chủ nhân..... vừa rồi ta nằm mơ ——"

Nằm mơ là chuyện bình thường đúng không? Có gì đáng để nói?

Cố Tích Cửu liếc xéo nó: "Mơ thấy gì?"

"Mơ thấy..... mơ thấy ta lại quay về trong rừng rậm hắc ám....." Con ngao có chút kinh hồn chưa định: "Mơ thấy chúng ta lại bị hai thi độc công kích!" Nó kể lại trải nghiệm khi bị hai thi độc công kích ở trong mộng! Không bỏ sót cảnh nào!

Cố Tích Cửu trấn an vỗ vỗ trên vò của nó, chẳng trách vừa rồi lúc nó ngủ, vò ngao còn thỉnh thoảng run run, còn lăn một chút. Thì ra là ác mộng!

Xem ra lúc trước con ngao bị hai thi độc công kích, bây giờ đã tạo thành bóng ma tâm lý ——

"Chỉ mơ thấy những chuyện đó? Còn mơ thấy gì khác nữa không?" Cố Tích Cửu thuận miệng dò hỏi.

"Còn mơ thấy..... mơ thấy....." Con ngao mở vò suy tư.

Nó nhớ rõ còn mơ thấy gì đó khác, nhưng không biết vì sao, bất luận nó nghĩ như thế nào cũng nghĩ không ra!

Nhưng nó còn có một ấn tượng sâu sắc: "Chủ nhân, ta còn mơ thấy ăn chu quả, chu quả kia rất ngọt!"

Miệng nhỏ của nó vẫn đang nhai, giống như nhớ lại hương vị tuyệt vời kia.

Cố Tích Cửu: "....." Nàng không thể không bật cười, mắng một tiếng: "Đồ tham ăn!" Sau đó dùng một chân đá nó tới một góc.

Nhưng sau khi xong việc, nàng và nó đều không còn buồn ngủ nữa.

Con ngao không nhận được bất đầu phổ cập tri thức khi nào ngắt chu quả là tốt nhất với nàng. Khi nó còn đang nói, giọng nói của Tường Thiện sứ giả bên ngoài truyền đến: "Cố cô nương, đã tới Thiên Tụ Đường."

Nhanh như vậy đã tới?

Cố Tích Cửu vén màn xe lên, nhìn xuống.

Bầu trời bên ngoài đã chuyển sang màu xanh lá nhàn nhạt, trong ánh nắng ban mai mơ hồ có thể nhìn thấy một khu nhà tối tăm được bao quanh bởi dãy núi bên dưới.....

Khu nhà chiếm một diện tích không nhỏ, liếc mắt nhìn một cái gần như không thể nhìn thấy toàn bộ. Phía trên không của khu nhà mơ hồ có ánh sáng bao quanh, một cầu vồng cắt ngang toàn bộ khu nhà. Từ trên không vọng xuống, nơi đó giống như tiên cung Dao Trì.....

Cố Tích Cửu biết, đây là Thiên Tụ Đường thần bí nhất!

Nơi tụ họp anh tài kỳ sĩ thiên hạ, năm vị đệ tử thiên bẩm đều từng học tập ở đây. Hiện tại vị đệ tử thiên bẩm thứ 6 Vân Thanh La cũng vừa mới vào trong đó cách đây mấy ngày.....

.....

Trong khi đó, ở Phù Thương Cung, Tà thiên sư Đế Phát Y cũng một đêm mất ngủ.

Trên bàn của hắn có một sổ tư liệu mà bọn thuộc hạ vừa mới truyền tới.

Dung Ngôn, Cố Thiên Tình đúng thật đã bị chém đầu thị chúng, thi thể của bọn họ giống như hấn dự đoán, không ở bên trong quan tài.

Thi thể bọn họ đều bị người đánh cắp trong đêm. Người trộm thi thể tay chân nhanh nhẹn lạ thường, thân không biết quý không hay, đánh cắp thi thể dưới mí mắt của người trông mộ, thậm chí tới tận bây giờ hai nhà thân thích cũng không hề biết.....

Người được Phù Thương Cung phái đi điều tra, đã tìm ra được hai cỗ thi thể từng được vận chuyển đến một ngôi nhà bỏ hoang, sau đó hoàn toàn mất tích ——

Mộc Vân am hiểu thuật truy tung đã đảo lộn hết căn nhà kia, chỉ tìm ra một chút mùi thi thể của Dung Ngôn và Cố Thiên Tình đã từng ở nơi đó, không hề có mùi của người nào khác.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 483: Công phu chọc giận của nàng tăng lên (2)

Đế Phát Y gõ ngón tay trên mặt bàn suy tư. Có vẻ như người sau màn đã đánh cắp thi thể hai người kia là cao thủ trong cao thủ, chẳng những am hiểu thuật chế tác con rối, bản lĩnh che dấu hơi thở cũng rất lợi hại.

Thông qua những cảnh ký ức trong mộng của con ngao, hắn đã nhìn thấy rõ ràng gương mặt và bản lĩnh của hai thi độc. Dường như có người nào đó đã cố ý tạo ra con rối thi, hơn nữa con rối thi còn chứa kịch độc! Những khía cạnh khác cũng đều đầy đủ.

Nếu không phải hắn đã nhìn thấy rõ ràng, đoán chừng sẽ trực tiếp liên hệ tới con rối sư ——

Nếu con rối thi độc được điều khiển bởi con rối sư, cho dù trên người có oán khí cũng sẽ không quá nồng.

Trong khi Cố Tích Cửu gặp phải hai thi độc này, oán khí đã bị khống chế. Nếu hắn đoán không sai, sau khi Dung Ngôn và Cố Thiên Tình chết, hồn phách đã không chuyển nhập vào đạo luân hồi, mà đã bị người khống chế. Sau khi thân thể bọn họ bị biến thành thi độc, hồn phách cũng bị giam giữ vào trong thi thể không thoát ra được. Hơn nữa hồn phách bọn họ chắc chắn đã bị hạ cấm chú nào đó, khiến cho bọn họ lúc nào cũng lâm vào trong luân hồi bị chém đầu, lúc này mới khiến cho oán khí bọn họ ngập lên tận trời, cũng xem Cố Tích Cửu trở thành nơi trút oán khí.

Vì thế chúng đã tự động tìm kiếm Cổ Tích Cửu. Bởi vì chúng không phải là vật còn sống, vậy nên kết giới do hấn thiết lập bên ngoài rừng rậm hắc ám không thể nào ngăn cản được chúng ——

Là ai có mối hận lớn như vậy với Cổ Tích Cửu, một lòng muốn đưa nàng vào chỗ chết?

Mặc dù Cổ Tích Cửu đắc tội với không ít người, nhưng không có người nào có bản lĩnh lớn như vậy.....

Cũng có thể đây là mưu kế giả họa Giang Đông?

Có người muốn giả họa cho người, vì thế đã dùng Cổ Tích Cửu khai đao?

Người sau màn muốn giả họa rõ ràng là Vân Thanh La, bởi vì thuật con rối của nàng ta rất cao minh, hơn nữa nàng ta cũng mang địch ý đối với Cổ Tích Cửu. Khi Đế Phát Y lần đầu nghe thấy Cổ Tích Cửu nhắc tới thi độc, người đầu tiên hấn nghĩ ngờ cũng là Vân Thanh La!

Nếu không phải hấn nhìn thấy tất cả những ký ức của con ngao, rõ ràng biết được đó không phải là điều mà một con rối sư có thể làm được..... Chỉ sợ hấn đã úp cái nôi này ở trên người Vân Thanh La.

Người phía sau màn muốn nhắm vào Vân Thanh La?

Đôi mắt Đế Phát Y hơi nheo lại, dường như cảm ứng được một tấm lưới đã được mở ra ở xung quanh mình, có người muốn khiến hấn tự động nhảy vào.....

Có lẽ mục đích cuối cùng của người phía sau màn, chính là muốn đối phó hấn!

Khỏe môi Đế Phát Y hơi nhếch lên. Rất tốt! Hấn đang phàn nàn cuộc sống có chút nhàm chán, có kẻ đối đầu cũng không tệ chút nào!

Mặt gương cổ kính một lần nữa sáng lên, Mộc Phong bẩm báo với hấn: "Thánh tôn, thuộc hạ đã đưa Cổ cô nương đến nơi. Mấy người bảo thủ kia quả nhiên không muốn nhận nàng, thuộc hạ không còn cách nào khác đành phải dùng tới tên tuổi của ngài, lấy pháp chi của ngài ra bọn họ mới miễn cưỡng nhận nàng. Nhưng....."

"Nhưng cái gì?"

"Cổ Tàn Mặc cực kỳ ngoan cố, cho dù thuộc hạ lấy pháp chi của ngài ra, hấn cũng cực kỳ không tình nguyện, nói rằng hấn tuyệt đối không tuyền sinh cửa sau, tránh làm hỏng thanh danh của Thiên Tụ Đường. Hấn nói Cổ cô nương rõ ràng không hợp yêu cầu, vì thế cho dù hấn tuân theo pháp chi của thánh tôn nhận nàng, cũng chỉ có thể nhận nàng làm bàng thính sinh (người quan sát), không được xem như học sinh chính thức của Thiên Tụ Đường.

Hấn còn nói, cho nàng thời hạn nửa năm quan sát, nếu nửa năm sau nàng vẫn không đạt được tiêu chuẩn của Thiên Tụ Đường, hấn chỉ có thể đuổi nàng ra ngoài. Cho dù thánh tôn ngài tới đó cầu tình cũng đều vô dụng, trừ phi ngài loại bỏ hấn khỏi chức vị đường chủ của Thiên Tụ Đường....." Mộc Phong dường như có chút tức giận, hiển nhiên Cổ Tàn Mặc đã không nể mặt hấn, đoán chừng còn khiến hấn bực mình.

Đế Phát Y chỉ cười: "Cổ Tàn Mặc luôn luôn như thế, nếu ngươi đưa thêm cho hấn mấy học sinh giống như Vân Thanh La, có lẽ hấn sẽ mời ngươi ăn cơm."

Mộc Phong rung mình một cái: "Vẫn nên thôi. Thuộc hạ không nghĩ có thể ăn ngon với lão già cổ hủ như Cổ Tàn Mặc. Nhưng Cổ Tàn Mặc đúng thật rất vừa lòng đối với Vân Thanh La, nói rằng nàng ta có ngộ tính cao, có cơ sở tốt, là một hạt giống tốt. Nàng ta vừa mới đến mấy ngày, đã bộc lộ tài năng ở Thiên Tụ Đường....."

~~~~Hết chương 483~~~~

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 484: Ta sẽ khiến bọn họ hối hận (1)

Đế Phát Y không hề kinh ngạc: "Với tư chất của nàng nếu không thể tỏa sáng, bản tọa thật sự nghi ngờ nàng là đệ tử giả."

Mộc Phong thở dài: "Nhưng đãi ngộ giữa Cổ cô nương và Vân Thanh La ở đó chỉ sợ sẽ khác nhau một trời một vực....."

Đế Phát Y trầm mặc một lát: "Cổ Tích Cửu có phản ứng gì?"

"Nàng không có phản ứng gì, bản lĩnh giữ vững bình tĩnh của Cổ cô nương thật sự lợi hại. Khi Cổ Tàn Mặc vừa mới nhìn thấy nàng đã muốn chọc giận khiến nàng biết khó mà lui, nói không ít lời khó nghe với nàng, nhưng nàng không hề có phản ứng gì đặc biệt. Mặt không đỏ tâm không nhảy, bình tĩnh như núi, không hề tức giận trả lời câu hỏi khó xử của Cổ Tàn Mặc, gần như khiến Cổ Tàn Mặc tức muốn chết!"

"Nàng nói gì?" Đệ Phát Y hiếm khi có chút hứng thú.

"Nàng nói, ta là do thánh tôn đưa tới. Thánh tôn, ngài không nhìn thấy gương mặt của Cổ Tàn Mặc lúc đó, gần như tức tái mặt....."

Đệ Phát Y không nhịn được cười một tiếng, xem ra công phu khiến người tức giận của tiểu Tích Cửu lại tăng lên.

"Thánh tôn, thuộc hạ sợ Cổ Tàn Mặc vì tức muốn học máu sẽ ngáng chân Cổ cô nương, gây bất lợi với nàng. Cổ Tàn Mặc có nói, cho dù nàng là bồng thánh sinh, cũng cần phải tham gia huấn luyện tàn khốc, trong quá trình huấn luyện có nguy hiểm tới tính mạng. Nếu nàng chết ở nơi đó, hẳn sẽ không chịu trách nhiệm....."

"Nàng sẽ không chết..... Cổ Tàn Mặc sớm muộn gì sẽ hối hận....." Đệ Phát Y khẽ cười một tiếng.

"Thánh tôn, ngài nói gì?" Mộc Phong không nghe hiểu.

"Bỏ tọa nói ngươi có thể lăn về! Dong dài gì vậy?"

Mộc Phong: "....."

.....Edit: Emily Ton.....

Trên một sườn núi đá.

Cỏ hoang gần như mọc quá đầu gối, có thể nhìn thấy những tảng đá bất thường ở khắp mọi nơi.

Tên sườn núi đá còn có những đồng gỗ ngang dọc nằm rải rác khắp nơi, cực kỳ hoang vắng.

"Cổ cô nương, từ hôm nay trở đi, đây chính là nơi ở của ngươi." Tiểu đồng tử dẫn đường mở miệng nói với Cổ Tích Cửu.

Cổ Tích Cửu nhú mày, nhìn vào những ngôi nhà cách đó không xa, sau đó lại nhìn nhìn nơi này: "Ngươi chắc chắn nhớ không lầm? Chỗ này có thể để người ở?"

"Cổ Đường chủ chúng ta đã nói, phòng ở trong Thiên Tự Đường chúng ta có hạn, đều được chuẩn bị cho đệ tử chính thức, bồng thánh sinh chỉ có thể tự mình xây phòng ở. Cổ cô nương, ngươi nên hài lòng vì ít nhất Đường chủ đã cắt một miếng đất này cho ngươi. Phải biết rằng, Thiên Tự Đường chúng ta chính là tác đất tác vàng, bình thường một chỗ để ngồi cũng không thể lãng phí." Một tiểu đồng khác mở miệng.

Hai tiểu đồng với khuôn mặt nhỏ non nớt có chút kinh thường không che dấu được. Sau khi nói xong những lời này, bọn họ lập tức xoay người bỏ đi.

Từ rất xa, vẫn có thể nghe được tiếng bọn họ nói chuyện.

"Một kẻ đi cửa sau còn muốn sống trong căn phòng đẹp? Cho rằng nơi này của chúng ta là Phi Tinh Quốc?"

"Đúng vậy, ta ghét học sinh cửa sau nhất....."

Hai tiểu đồng càng lúc càng xa, rất nhanh đã không nhìn thấy tăm hơi.

Con ngao quả thực tức muốn học máu. Nó có cảm giác không thể kìm nén tức giận của mình thêm nữa: "Chủ nhân, có muốn ta thi pháp khiến bọn họ hoàn toàn tiến vào ảo cảnh thận độc của ta hay không? Ta muốn ăn sạch bọn họ! Xem bọn họ còn muốn khinh thường người khác!"

"Pi ô, pi ô!" Lục Ngô cũng nhảy ra, một đôi mắt mở to tròn tròn, bộ dáng cùng chung kẻ địch.

Cổ Tích Cửu đề chặt vỏ ngao: "Đừng, người ở đây ngoại trừ đồng tử hầu hạ ra, bọn họ đều có tư chất linh lực cấp 7 trở lên. Ngươi chắc chắn có thể khiến bọn họ thâm nhập vào trong ảo cảnh thận độc của ngươi?"

"Không thử thì sao biết được?" Con ngao không phục.

"Thôi, ngươi đừng khiến bọn họ không tiến được vào ảo cảnh của ngươi, ngược lại bọn họ sẽ nắm lấy bím tóc ngươi và hãm ngươi." Cổ Tích Cửu ngăn cản nó.

"Chủ nhân, ta cảm thấy ngươi có chút hạ thấp uy phong của mình trước mặt người khác....." Con ngao bất mãn.

Cổ Tích Cửu câu môi: "Đại ngao, có biết đánh rắn phải đánh bảy tấc hay không? Đôi khi sự dũng cảm của thất phu không thể dùng được. Ta sẽ khiến cho bọn họ hối hận vì đã đối xử với ta như thế!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 485: Ta sẽ khiến bọn họ hối hận (2)

Con ngao mở vỏ ra nhìn nàng, nhìn thấy khuôn mặt nhỏ kiên quyết ngao nghĩ của nàng, trong lòng bỗng nhiên cảm thấy nhẹ nhõm một hơi.

Chủ nhân thuộc về loại nhân vật gặp mạnh sẽ biến cường, nàng chưa từng khiến người thất vọng!

"Chủ nhân..... Ta chỉ không muốn thấy ngươi bị khinh bỉ, bọn họ mắt chó nhìn người thấp kém, rõ ràng khinh thường ngươi....."

Cố Tích Cửu thờ ơ nói: "Đại ngao, nếu muốn khiến người khác coi trọng ngươi, ngươi phải dùng thực lực của mình để nói chuyện."

Thế giới này rất tàn khốc, chỉ có những kẻ mạnh mới có thể sống sót, nếu muốn sống sót ở trên đời này, cần phải trở nên cường đại! Chỉ có trở nên cường đại mới khiến người phục ngươi, mới không dám coi khinh ngươi. Sớm muộn gì cũng có một ngày, nàng sẽ đứng ở trên đỉnh của thế giới này, chúng sinh cúi đầu, không người nào có thể kiểm soát được nàng.....

Nàng vỗ vỗ tay: "Được rồi, đừng nói nhảm nữa, chúng ta hãy bắt đầu làm việc!"

Lúc đầu khi nàng làm sát thủ, nàng đã được huấn luyện để sống bên ngoài rất nhiều, có thể xây dựng một căn lều sống trong tự nhiên.

Đáng tiếc căn lều nàng làm đã bị Đế Phát Y tịch thu, nếu không hiện tại có thể trực tiếp đặt ở chỗ này là được.

Con ngao nhìn nhìn những tảng đá rải rác khắp nơi: "Chủ nhân, chúng ta phải làm như thế nào?"

Cố Tích Cửu đánh ra một chưởng trên một cục đá, cắt nó theo chiều ngang, giống như cắt đậu phụ, biến nó thành những hòn đá có kích thước thông thường.

Con ngao hiểu rõ, chỉ cần xử lý những hòn đá kia. Đó là sở trường của nó!

Nó lập tức vận dụng linh lực nhảy lên đánh vài cái trên mặt đất, vô số tảng đá lớn nhảy lên, con ngao lớn dựng vỏ của nó thẳng đứng, nhanh chóng cắt trên những tảng đá đó ——

Đá vụn bay tán loạn trong không khí, từng tảng đá lớn giống như những viên gạch xuất hiện khắp nơi.

Cố Tích Cửu nhìn nhìn con ngao cắt những hòn đá xanh có góc cạnh rõ ràng, đôi mắt sáng ngời. Không ngờ con ngao còn có kỹ năng này, vỏ của nó đúng là sắc hơn kim cương!

Khi con ngao xử lý xong hết các tảng đá, Cố Tích Cửu dứt khoát xếp những hòn đá này lại với nhau.....

Một người một ngao lúc này phối hợp với nhau rất khăng khít.

Lục Ngô ở bên cạnh không giúp được gì, có chút không cam lòng. Nó nhảy nhót ở bên người Cố Tích Cửu, không ngừng kêu pi ô pi ô.

Tiếp tục bận rộn như vậy, nơi đây tất nhiên bụi đất rất nhiều, bộ lông màu tím xinh đẹp của Lục Ngô xinh gần như bị nhuộm thành màu vàng. Bụi đất quá sặc, khiến nó hắt xì mấy lần.

Cố Tích Cửu nghiêng đầu nhìn nó, nó lập tức nước mắt lưng tròng, chín cái đuôi quán lấy cổ tay nàng, chờ mong nhìn nàng.

Cố Tích Cửu vỗ vỗ đầu nó: "Ngao, tự mình đi chơi trước đi, chờ ta dựng xong nhà ở, sẽ tắm rửa cho ngươi."

Vì thế Lục Ngô tự mình đi chơi.....

Khi người bận việc lu bù, thời gian luôn trôi qua rất nhanh, bất tri bất giác một ngày đã trôi qua.

Mặt trời lặn, ánh trăng dâng lên.

Căn phòng đá xanh của Cố Tích Cửu cuối cùng cũng được định hình, phần khung đã hoàn thành một cách thô sơ, thậm chí những đồng gỗ rải rác cũng có ích, được nàng sửa chữa thành những cột trụ chống đỡ, những phần dày nhất được dùng làm dầm đỡ.....

Cỏ hoang cũng bị nàng thu hoạch, bó thành từng nắm một, theo thứ tự đặt xuống ở trên xà nhà, tạo thành một mái nhà tranh.

Khi Cố Tích Cửu bận rộn, thỉnh thoảng có một số học sinh Thiên Tự Đường đi ngang qua, có người đứng lại vây xem, có người vờ như không nhìn thấy, có người đứng ở nơi xa chỉ chỉ trỏ trỏ bên này, nhưng không một ai tiến đến giúp một tay ——

Cố Tích Cửu còn nghe được vài câu nhàn thoại của bọn họ.

Xem ra thân phận tuyền sinh của sau của nàng trong một ngày đã được truyền khắp toàn bộ Thiên Tự Đường.

Nàng cũng trở thành một thứ hiếm hoi ở đây, bị người vây xem, chỉ trò.....

Những câu nhàn thoại đơn giản chính là.

"Học sinh của sau chính là nàng, nhìn không ra có chỗ nào xuất sắc, vì sao thánh tôn lại thu nhận nàng làm môn nhân?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 486: Ta sẽ khiến bọn họ hối hận (3)

"Thật sự không xuất sắc, linh lực của nàng nhiều nhất chính là cấp 5, tiểu đồng bụng trà đưa nước của chúng ta còn tốt hơn nàng."

Cũng có người nói rõ lý lẽ giúp nàng: "Các người không thể nói như vậy, nghe nói nàng lúc đầu là một cây phế tài, nhưng trong nửa năm qua linh lực nàng đã lên tới cấp 5, trên đời này còn chưa có người nào thăng cấp nhanh như nàng. Nàng thật sự vẫn có một chút bản lĩnh."

Nhưng cũng có người cười khúc khích: "Người lại nói chuyện vô nghĩa, mọi người đều biết, tu luyện linh lực những giai đoạn trước đều thăng cấp rất nhanh, nàng lại có thánh tôn chỉ điểm ở trong mộng, vì thế trong vòng nửa năm nàng lên tới cấp 5 cũng không có gì lạ. Những người chúng ta ở đây chính là vừa sinh ra linh lực đã đạt tới cấp 6 trở lên ——"

"Đúng vậy, nhưng nghe nói gần đây nàng có rất nhiều phiêu lưu, tông chủ Thiên Vấn Tông cực kỳ coi trọng nàng, từng cướp nàng đi..... Các người nói xem, có phải Long tông chủ đã cho nàng ăn kỳ dược nào đó, giúp nàng nhanh chóng tăng trưởng công lực hay không? Hình như trước khi nàng bị Long tông chủ mang đi, linh lực mới đạt cấp 2....."

"Rất có thể như vậy. Rốt cuộc Long tông chủ có rất nhiều kỳ dược."

"Xem ra vận may của nàng rất tốt, nếu chúng ta có được vận may như nàng, có lẽ hiện tại đã tu luyện đến cấp 9....."

"Đúng vậy, nói đến cùng chẳng qua nàng gặp may mà thôi."

"....."

Tùng tiếng lẩm nhảm riu rít vang lên.....

Mọi người đều có bản năng chán ghét học sinh của sau, nhìn thấy Cổ Tích Cửu hiện tại nghèo túng, phần lớn mọi người đều vui sướng khi người gặp họa, cảm thấy đây là báo ứng của nàng.

Khi các nàng thảo luận, giọng nói không lớn lắm, dù khoảng cách khá xa, nhưng Cổ Tích Cửu vẫn có thể nghe được rõ ràng chính xác.

Đa số giọng điệu công kích thảo luận, Cổ Tích Cửu đều xem như không nghe thấy, nàng lười để ý tới bọn họ.

Có một số chuyện càng giải thích càng trở nên rối loạn, càng giải thích càng sẽ bị bôi đen, không bằng không giải thích gì cả, sau này nàng sẽ dùng thực lực để giải thích.

Bọn họ ở nơi xa thảo luận là chuyện của bọn họ, nàng ở chỗ này làm phòng ở cho mình, xem như không nghe thấy.

Với tốc độ sửa nhà của nàng, đoán chừng khoảng hơn một canh giờ nữa, nàng có thể làm xong, buổi tối có thể tạm chấp nhận che mưa chắn gió.

Thời tiết ở đây có chút kỳ lạ, ban ngày mặt trời rực sáng ánh nắng, vừa đến rạng sáng sẽ đổ mưa to, nhiệt độ không khí giảm mạnh. Ban ngày khoảng 20 độ, buổi tối có thể giảm tới 1-2 độ, thậm chí có thể dưới 0 độ.

Cổ Tích Cửu không muốn so đo với những người đó, nhưng luôn có những người thích đi tìm việc, dứt khoát đi tới trước mặt nàng khiêu khích.

"Ồ, tự mình xây nhà ở đây."

Một giọng nói trong thời kỳ vỡ giọng vang lên ở trên đỉnh đầu của Cổ Tích Cửu.

Cổ Tích Cửu ngẩng đầu liếc mắt nhìn một cái, một thiếu niên đang đứng trước mặt. Nhìn qua cũng bằng tuổi nàng, đều là 13-14 tuổi. Khuôn mặt hần cực kỳ thanh tú, mắt to hai mí, nhưng hai hàng lông mày đứng thẳng lên, chứng tỏ thiếu niên này là người rất gai góc, thật sự không nên chọc tới.

Cổ Tích Cửu không để ý đến hắn, vác một khối đá xanh lớn đi vào trong phòng.

"Này, ca ca đang nói chuyện với người! Không nghe thấy sao? Bị điếc?" Thiếu niên kia kiêu ngạo ngăn cản đường đi của nàng.

Cố Tích Cửu vừa rồi chỉ phớt lờ bọn họ, nhưng không có nghĩa nàng muốn ở đây làm túi trút giận. Đối với những nhân vật tự tìm tới cửa gây rối, nàng tất nhiên sẽ không khách khí.

"Chính người mới không có mắt? Bị mù?" Dưới chân Cố Tích Cửu hơi sai bước một chút, đôi mắt thiếu niên kia đột nhiên hoa lên, Cố Tích Cửu đã nhẹ nhàng vòng qua người hắn, đi vào trong nhà.

Thiếu niên kia: "....."

Hắn cũng là cao thủ, không ngờ không thể nhìn thấy tiểu nha đầu trước mắt rồi cuộc đã vòng qua người hắn như thế nào! Hắn rõ ràng đã bịt kín tất cả các đường lui của nàng!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 487: Ta sẽ khiến bọn họ hối hận (4)

Sau khi hắn ngậy người ngẩn ngơ, nhìn thấy xung quanh có rất nhiều đôi mắt của mọi người nhìn hắn, trong ánh mắt chứa đựng sự nhạo báng và khinh thường mà hắn cực kỳ quen thuộc.

Hắn cảm thấy mất mặt, vừa lúc Cố Tích Cửu lại đi ra phía bên ngoài phòng, hắn lập tức chặn đường đi của nàng: "Tiểu nha đầu vẫn còn kiêu ngạo hay sao?! Người có biết ta ghét nhất là học sinh cửa sau hay không?"

Bàn tay Cố Tích Cửu nhấn một cái ở trên vai hắn, giọng điệu rất thờ ơ: "Ừ, vậy người cứ tiếp tục chán ghét đi. Tránh ra, đừng cản trở ta làm việc."

Góc độ bàn tay Cố Tích Cửu chụp lên người hắn cực kỳ xảo quyệt, là vị trí mà thiếu niên kia tuyệt đối không thể tưởng được. Trong lúc nhất thời hắn không thể nào né tránh, ngược lại bị Cố Tích Cửu đẩy ra.....

Vai hắn tê rần, không tự chủ được lùi lại một bước về phía sau, chờ khi hắn ổn định lại bước chân, Cố Tích Cửu đã vác lên một khối đá xanh vào nhà.

Quả thực là không xem ra hắn ra gì!

Ngoài ra, công phu của tiểu nha đầu này rất quý dị, không ngờ có thể chụp được bờ vai của hắn, hắn rõ ràng đã có sự đề phòng!

Xung quanh mơ hồ vang lên tiếng cười nhạo báng, hiển nhiên có người qua đường xem náo nhiệt đã nhìn thấy một cảnh này.

Thiếu niên đỏ mặt, nếu ngay cả một học sinh cửa sau hắn cũng không đối phó được, vậy hắn cũng đừng tiếp tục lăn lộn ở Thiên Tự Đường!

Hắn quyết tâm phải dạy cho Cố Tích Cửu một bài học: "Nha đầu thú! Lăn ra đây! Nói rõ ràng xem!"

Hắn vung hai tay lên, một dòng khí màu xanh mênh mông lao nhanh về phía ngôi nhà mới của Cố Tích Cửu!

"Phần phạt!" Cỗ tranh ở trên nóc nhà bị một chưởng mạnh mẽ của hắn xốc lên bay xuống! Căn nhà vừa mới có chút kín mít thoáng chốc bị lộ ra ngoài trời.

Cỗ tranh bay tứ tung ở trong không trung, thiếu niên kia cười ha ha, đang định nói vài câu trêu chọc hợp với tình hình, không đề phòng bóng người trước mắt nhoáng lên, cổ bị siết chặt! Dưới chân bị vướng!

Đợi khi hắn có phản ứng lại, người đã bị ẩn ở trên một tảng đá lớn!

Cố Tích Cửu, người bị hắn khinh thường đang mang theo vẻ mặt đàng đàng sát khí, bóp chặt cổ hắn giống như đang xách một gà con, cúi đầu nhìn hắn: "Người muốn ta cạo đầu, hay là lộn lại nóc nhà một lần nữa cho ta?"

Không biết nàng lấy ra một con dao từ chỗ nào, đặt ở trên da đầu của thiếu niên kia.

Con dao cực kỳ sắc bén, chỉ cần thoáng quay một vòng, mái tóc của thiếu niên này sẽ bị cạo không còn một cây!

Niên đại này rất chú ý tới bộ tóc trên thân thể, tóc cũng quan trọng như đầu, cạo tóc thực sự chẳng khác nào cắt lấy đầu hắn! Có người tình nguyện bị cắt đầu cũng không muốn bị cạo tóc.

Sự uy hiếp này của Cố Tích Cửu quả thực chính là đánh thẳng vào điểm yếu của thiếu niên.

Thiếu niên ngây ngốc! Sắc mặt còn trắng hơn tờ giấy: "Ngươi....."

Những thiếu niên xung quanh vốn đang muốn ồn ào cổ vũ, giờ phút này cũng trở nên ngán ngạo.

Thân pháp của Cố Tích Cửu quá nhanh, thân thủ quá quý dị, có rất nhiều người đều không nhìn thấy rõ, nàng rút cuộc đã chế trụ thiếu niên kia như thế nào ——

Thiếu niên bị bóp cổ hoàn toàn mềm nhũn, không còn sức phản kháng, khuôn mặt đều tái mét!

Hắn theo bản năng muốn giãy giụa, nhưng đôi phương chẳng những bóp lấy cổ hắn còn ấn trên huyệt đạo, khiến hắn không thể di chuyển.

Hắn muốn nói thêm vài câu tàn nhẫn: "Ta....." Nhưng trong lúc vô ý hắn bắt gặp ánh mắt của Cố Tích Cửu, trong lòng đột nhiên chấn động!

Đôi mắt này quá đẹp! Dưới màn trời đầy sao, đôi mắt kia giống như chứa muôn vàn ngôi sao, thâm thúy sáng ngời.

Càng quan trọng hơn là, nàng rất nghiêm túc!

Muốn bị cạo trọc đầu? Hay là giúp người ta lợp lại nóc nhà?

Đáp án rất rõ ràng, mặc dù hắn không cam lòng, nhưng không còn lựa chọn nào khác là phải giúp người ta lợp lại nóc nhà, nhưng không thể bị mất mặt, vì thế hắn tự tìm một bậc thang để xuống: "Được rồi, nam tử tốt sẽ không đấu với nữ nhân, ta giúp người lợp lại nóc nhà là được."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 488: Ta sẽ khiến bọn họ hối hận (5)

Thiếu niên kia: "..... Được rồi, được rồi, chẳng phải là cái nóc nhà thôi sao. Mái nhà vừa rồi quá mỏng, buổi tối mưa to sẽ dễ dàng phá hỏng. Ta sẽ giúp người làm một mái nhà dày hơn, chắc chắn hơn một chút."

Những người khác nhìn thấy không còn nào nhiệt để xem, lập tức giải tán.

Thiếu niên này thật ra là người vừa nói liền làm, đứng dậy bắt đầu thu thập những bó cỏ khô bị gió thổi bay. Hắn là người tu luyện mộc linh lực, thu gom cỏ khô chính là sở trường của hắn. Sau nửa canh giờ (1h), hắn đã gom lại được một đồng lớn cỏ khô ở nơi đó.

Hắn có lẽ thuộc vào gia đình con cháu giàu có, không am hiểu làm việc nhà nông, tất nhiên cũng không am hiểu về công việc nặng như xây nhà sửa phòng.

Sau khi gom cỏ khô lại, hắn không biết cách để bó thành từng bó.

Hắn bó được bảy tám bó, nhưng rõ ràng vẫn không đúng cách. Hắn liên tục bó mấy chục bó, nhưng đều chỉ là giương nanh múa vuốt, ngay bản thân hắn đều nhìn không thuận mắt.....

Thiếu niên này không biết loại cỏ nào thì thích hợp để lợp trên nóc nhà, cỏ khô hắn gom lại thậm chí lẫn lộn rất nhiều cỏ gai. Khiến lòng bàn tay của hắn đều bị gai đâm.

Cuối cùng hắn đã biết lợp nóc nhà thực sự không dễ dàng gì, thì ra xây nhà sửa phòng không hề đơn giản chút nào.

Cố Tích Cửu lúc đầu không để ý tới hắn, mặc kệ hắn lẫn lộn, tự mình làm việc của mình.

Nàng đang lát đá trên mặt đất. Những viên đá nơi này khác với đá bình thường, mặt cắt ngang có hoa văn rất đẹp, rất giống với đá cẩm thạch. Con ngao cắt xén rất đều. Sau khi Cố Tích Cửu lát xong thì rất đẹp, trông giống như sàn nhà được lát gạch hoa.

Nàng đã lát xong sàn nhưng thiếu niên kia vẫn chưa bó xong cỏ, vì thế nàng đi qua nhìn nhìn.

Thiếu niên kia có chút khó chịu, thấy nàng đi tới thì đỏ mặt, phàn nàn: "Ngươi qua đây làm gì? Ta sắp làm xong. Tê ——"

Hắn không cẩn thận một chút, lại bị gai trong đám cỏ khô đâm một chút, ngón tay chảy ra một giọt máu.

"Không thể bó cỏ gai ở bên trong." Cố Tích Cửu rút cỏ gai bên trong ra.

Thiếu niên rõ ràng đang ở trong giai đoạn nổi loạn: "Ngươi thương hại ta, sợ ta bị đâm đau? Hừ, ta không cần lòng tốt của ngươi....."

Cố Tích Cửu ngắt lời hắn: "Ta thương hại ngươi làm gì? Cô gai bó ở trong cô khô sẽ dễ dàng hình thành những khe hở, khi trời mưa sẽ bị giọt xuống!"

Thiếu niên kia ghen hờn.

Cố Tích Cửu không để ý tới hắn, tự mình bó cô. Nàng tay chân lạnh lẽo, bó thành từng bó rất nhanh.

Khuôn mặt trẻ trung tuấn tú của thiếu niên tràn ngập khó chịu, nhưng vẫn lặng lẽ bắt chước thủ pháp bó cô của Cố Tích Cửu ——

Thiếu niên cũng xem như một học trò thông minh, học rất nhanh. Khoảng một khắc (15ph) sau hắn cuối cùng có thể bó được một bó thích hợp. Hắn âm thầm so sánh với Cố Tích Cửu, phát hiện bó của mình gần giống như bó của nàng.

Hắn lập tức lấy lại tự tin, cô ý đặt bó cô mình vừa bó xong ở trước mặt Cố Tích Cửu: "Ta bó không tệ, đúng không?"

Khuôn mặt hắn rất ngạo kiều, nhưng chỗ sâu trong đáy mắt lại có một chút không chắc chắn, không tự tin.

Cố Tích Cửu cầm lấy bó cô của hắn nhìn nhìn: "Tạm được."

"Hừ, sao có thể là tạm được? Thứ ta bó ra phải là tốt nhất." Mặc dù hắn nói như thế, nhưng được Cố Tích Cửu khẳng định, đôi mắt hắn vẫn trở nên sáng ngời. Hắn lập tức bó những bó tiếp theo.

Một khi hắn đã nắm giữ được biện pháp, làm việc càng ngày càng nhanh nhẹn, cũng càng càng tự tin.

Trong lòng Cố Tích Cửu khẽ nhúc nhích.

Trên người thiếu niên này mặc bộ quần áo màu xanh nhạt, thắt lưng cũng có cùng màu. Cố Tích Cửu biết, đây là đồng phục lớp Lư Vân của Thiên Tự Đường.

Bởi vì Thiên Tự Đường là nơi tụ tập toàn bộ tinh anh đứng đầu đại lục, luôn chú ý tới về chuyên môn và độ chính xác, vì thế không có quá nhiều học sinh trong đó.

~~~~Hết chương 488~~~~

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 489: Ngạo kiều và thành kiến (1)

Tổng cộng có năm lớp, bốn lớp Tử Vân và một lớp Lư Vân.

Học sinh bốn lớp Tử Vân đều là thiên tài tinh anh, bản lĩnh của mỗi một người đều rất mạnh.

Trong khi lớp Lư Vân lại hơi khác một chút, gần giống như lớp kém trong một trường học thời hiện đại, học sinh trong đó đều có đủ loại vấn đề và yếu kém.....

Càng là thế giới cường giả càng sẽ xem thường kẻ yếu, vì thế học sinh lớp Lư Vân đều không được xem trọng ở Thiên Tự Đường, học sinh lớp Tử Vân thậm chí còn gọi riêng học sinh lớp Lư Vân là cặn bã của Thiên Tự Đường.

Đương nhiên, dù sao đây cũng trường học tinh anh mạnh nhất, cho dù là học sinh lớp Lư Vân trở về quốc gia của từng người, bọn họ cũng đều là nhân tài nổi bật ——

Nhưng ở đây, bọn họ vẫn rất bị khinh bỉ.

Ở nơi này, sự phân định cao thấp của học sinh hoàn toàn dựa vào năng lực, đối với thân phận ở quốc gia bọn họ, cho dù là hoàng tử một quốc gia, sau khi bị phân tới lớp Lư Vân cũng đều bị người khi dễ.....

Nếu Cố Tích Cửu muốn tới nơi này, tất nhiên đã tìm hiểu về sự khác nhau giữa lớp Tử Vân và lớp Lư Vân từ Thương Khung Ngọc nơi đó.

Nàng cho rằng khi mình tới đây chắc chắn sẽ bị phân tới lớp Lư Vân, nhưng không ngờ ngay cả lớp Lư Vân cũng không vào được, trở thành bång thính sinh ——

Thiếu niên này có lẽ đứng ở lớp cuối, ngày thường hay bị người bắt nạt, hiện tại tóm được bång thính sinh cửa sau là nàng, tất nhiên muốn có cảm giác tồn tại ở đây một chút.

Mặc dù Cố Tích Cửu chưa đủ mười lăm tuổi, nhưng tuổi tâm lý của nàng đã lớn, từ trước tới nay chưa từng xem mình là hài tử 13-14 tuổi, tất nhiên sẽ không tính toán chấp vặt với thiếu niên trẻ con trước mắt.

Hơn nữa thiếu niên này cũng không thật sự xấu, hiện tại nhìn bộ dáng nghiêm túc bó cổ của hắn, có chút đáng yêu.

"Thân pháp ngươi rất quý dị, đó là công phu gì? Thánh tôn dạy cho ngươi?" Thiếu niên kia bắt đầu trò chuyện.

Cố Tích Cửu chỉ trả lời hai chữ: "Không phải."

"Vậy ngươi học từ ai?" Thiếu niên bám riết không tha.

"Ngươi muốn học?" Cố Tích Cửu hỏi lại.

Thiếu niên lập tức trở nên kiêu hãnh: "Không thèm! Ta mới không thèm học công phu từ học sinh của sau! Ta chỉ có chút tò mò mà thôi."

"Ta không có nghĩa vụ trả lời sự tò mò của ngươi." Cố Tích Cửu không để ý tới hắn.

Một lúc lâu sau, thiếu niên không nhịn được mở miệng nói tiếp: "Ta nói này, công phu của ngươi thật ra cũng xem như không tệ, nhưng tư chất của ngươi không tốt, ở đây sẽ phải chịu đựng rất nhiều, sẽ bị người khi dễ..... không bằng quay lại học đường tốt nhất của quốc gia ngươi....."

Cố Tích Cửu cười: "Nói vậy, ngươi dường như thường xuyên bị người khi dễ, vì sao ngươi vẫn không rời đi?"

Thiếu niên kia giống như bị đâm lên chân, thiếu chút nữa đã nhảy dựng lên: "Nói hươu nói vượn! Ai dám khi dễ ta? Tư chất của ta rất cao, vừa sinh ra chính là Mộc linh lực cấp 6, luôn được mọi người gọi là thần đồng. Lúc ấy các đại môn phái đều muốn tranh đoạt thu nhận ta ——"

"Ồ, nhưng ngươi vẫn ở lớp Lưu Vân." Cố Tích Cửu chậm rãi mở miệng, đột nhiên bỏ cho hắn một đao.

Thiếu niên kia nghẹn lời, khẽ nhếch miệng, sau một lúc lâu mới hừ một tiếng: "Ngươi thì biết gì, ta chỉ không muốn quá mệt....."

"Ồ, thì ra là như vậy." Cố Tích Cửu cười cười, không nói nữa.

Hai người bó cổ đáp lên nóc nhà tất nhiên rất nhanh, Cố Tích Cửu để thiếu niên phía dưới chuyển những bó cổ cho nàng, nàng trải chúng theo từng lớp ở phía trên.

Thiếu niên kia ở phía dưới chuyển cò một lúc, ghi nhớ thứ tự trải cò của Cố Tích Cửu, mở miệng: "Ngươi xuống đi, để ta trải cho! Đây là việc của nam nhân."

Cố Tích Cửu nhướn mày, tiểu tử này còn có chí khí nam nhân.

Nàng dứt khoát nhảy xuống: "Được, ngươi là nam nhân, ngươi làm."

Đôi mắt thiếu niên kia sáng ngời, lập tức có cảm giác mình cao lớn hơn không ít. Trực tiếp bay lên trên nóc nhà, bắt đầu trải cò.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 490: Ngạo kiều và thành kiến (2)

Thiếu niên này không hổ là thiên tài, làm vừa nhanh vừa tốt, không có một chút sai lầm nào.

Mái nhà đá xanh được trải một lớp cỏ dày, dưới sự hướng dẫn của Cố Tích Cửu, bọn họ lại trát một lớp bùn vàng trên đó.

Thiếu niên kia cũng là song linh lực, ngoại trừ Mộc linh lực, hắn còn giỏi về Hỏa linh lực, trực tiếp hong khô lớp bùn vàng, sau đó lại trải lên một lớp cỏ tranh thật dày.....

Mái tranh lần này chắc chắn và rắn chắc hơn lần trước rất nhiều, không sợ mưa gió xối xả.

Sau khi bọn họ làm xong, bầu trời đã hoàn toàn đen tối, ánh trăng dâng lên, bầu trời đầy sao lộng lẫy.

Căn nhà nhỏ cuối cùng hoàn toàn được xây dựng xong, thiếu niên kia cũng giống như Cố Tích Cửu, một thân bùn đất, nhưng hắn nhìn qua có cảm giác nấn nhay: "Tiểu nha đầu, cảm giác mái nhà ta đã lợp cho ngươi thế nào? Chắc chắn hơn mái nhà lúc trước của ngươi rất nhiều đúng không?"

Hai người cùng nhau hợp tác hơn nửa ngày, thiếu niên kia bất tri bất giác không còn thù địch với Cố Tích Cửu nữa.

Cố Tích Cửu vỗ vỗ bờ vai của hắn: "Không tệ!"

"Đó là đương nhiên, ta chính là thiên tài!" Thiếu niên kiêu ngạo ngất trời.

Có lẽ đã lâu lắm, thiếu niên này chưa từng được người khen ngợi như vậy, mặc dù khuôn mặt tuấn tú vẫn luôn ủ rũ lạnh lùng, nhưng đôi mắt cong cong lại tiết lộ sự vui sướng trong lòng của hắn.

Hắn đi dạo quanh căn nhà đá xanh của Cố Tích Cửu một vòng, cuối cùng nghĩ tới một vấn đề hiện thực: "Ngươi ngủ ở đâu?" Hắn không nhìn thấy bên trong có cái giường nào cả.

Cố Tích Cửu lắc đầu: "Đêm nay không ngủ, ngày mai sẽ nghĩ cách."

Tiểu đồng dẫn đường lúc trước có nói, Thiên Tụ Đường không dư thừa đồ dùng, vì thế chẳng những yêu cầu Cố Tích Cửu tự mình làm nhà ở, ngay cả nội thất bên trong cũng yêu cầu nàng tự mình đặt mua.

Nơi này cô lập với thế giới bên ngoài, khu chợ cách gần đây nhất cũng xa vài trăm dặm, hơn nữa nơi đó chỉ có chợ sáng, chưa đến giữa trưa đã tan, vì thế Cố Tích Cửu muốn mua chăn màn gối đệm và những thứ khác, chỉ có thể chờ đến ngày mai.

Hiện tại nàng chỉ cần có một nơi che mưa chắn gió là được, đêm nay có thể đã tọa một đêm.

Thiếu niên kia nhủ mảy: "Ngay cả chăn màn gối đệm cũng không cho ngươi? Thật là quá đáng ——" Hắn cảm thấy những lời này có vẻ đang đứng về phía học sinh của sau, khụ một tiếng nói: "Ngươi đừng hiểu lầm ta đứng về phía ngươi, ta chỉ cảm thấy khó chịu vì bọn họ đối xử với một nữ hài tử như vậy."

Hắn ngừng lại một chút, lại hừ một tiếng, xoay người bỏ chạy.

Cố Tích Cửu không nhận được lắc đầu, hài tử này thật vụng về!

Bên ngoài trời đã bắt đầu nổi gió, gió thổi khá lạnh, trong phòng không có nến, Cố Tích Cửu móc ra một viên dạ minh châu từ trong túi trữ vật dùng để chiếu sáng.

Hiện tại phòng trong chỉ có một tảng đá lớn do con ngao cắt ra dùng để làm ghế, Cố Tích Cửu ngồi ở phía trên nghỉ ngơi một lát, cảm thấy trên người hơi bẩn, vì thế rửa ráy ở một con suối cách đó không xa.

Đương nhiên, nàng chỉ rửa rửa mặt và tay chân. Nơi này thường xuyên có người lui tới, nàng không thể tắm rửa.

Có lẽ nàng phải dùng đá làm một cái bồn để tắm rửa ở trong phòng.....

Không ngờ nàng tới Thiên Tụ Đường lại phải sống như người nguyên thủy. Cố Tích Cửu cảm thấy buồn cười, nhưng nàng không quá khổ sở.

Đối với nàng mà nói, ngoại trừ chết là chuyện đại sự, bất luận đụng tới cửa ải khó khăn nào đó, việc đầu tiên của nàng không phải là oán trời trách đất, mà là nghĩ cách giải quyết.

Hơn nữa, nàng từng sống trong một nơi khó khăn hơn, vì thế khó khăn nàng đang gặp phải chỉ là chuyện nhỏ.

"Chủ nhân, ta đói bụng, ta muốn ăn thịt!" Con ngao cũng tắm rửa ở chỗ dòng suối, lúc này đang cạo dưới chân nàng, đôi mắt mong chờ nhìn nàng.

"Pi ô, pi ô." Lục Ngô cũng nhảy lên bả vai nàng liên tục gật đầu, phụ họa với con ngao.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 491: Ngạo kiều và thành kiến (3)

"Núi sâu dã thú không ít, hay là các ngươi đi săn thú?" Thiên Tụ Đường cầm đi lại ban đêm, nàng không thể đi ra ngoài, nhưng hai con thú này vẫn có thể đi ra ngoài.

Nàng đã hỏi thăm rõ ràng, linh sủng bên người có thể nuôi thả ban đêm trong núi của Thiên Tụ Đường, có thể huấn luyện dã tính và năng lực sinh tồn của chúng.

"Chủ nhân, chúng ta đi săn thú về cho ngươi nướng thì như thế nào?" Con ngao thích ăn thịt do Cố Tích Cửu tự nướng, không muốn ăn thịt tươi.

"Được." Cổ Tích Cửu vỗ vỗ trên vỏ của nó: "Vậy các ngươi đi đi, cẩn thận một chút, đừng bị người nào đó bắt đi hầm canh."

"Yên tâm." Con ngao tràn đầy tự tin: "Người có thể hầm ta còn chưa sinh ra."

Vì nó không thể hành động nhanh nhẹn, đơn giản thu nhỏ lại, dùng hai vỏ ngao kẹp lấy lông của Lục Ngô một chút, để nó chờ mình chạy đi.

Mặc dù Lục Ngô hơi nhỏ, nhưng tốc độ lại cực nhanh, hơn nữa nó có thể hiểu tiếng người, kêu lên hai tiếng pi ô, lập tức mang theo con ngao chạy đi.

Cổ Tích Cửu cười cười, bắt đầu chuẩn bị dụng cụ dùng để nướng thịt.

Sau khi nàng chuẩn bị đầy đủ, Lục Ngô cũng chạy trở về. Con ngao lăn xuống từ trên lưng nó, nhanh chóng biến lớn, sau đó mở vỏ ra, lấy ra một con dê vàng to béo ——

Cổ Tích Cửu đang xử lý con dê, đột nhiên dường như nhận thấy được điều gì đó, ngẩng đầu lên.

Có hai thiếu nữ đang đứng ở phía bên kia dòng suối, đều mặc váy màu tím nhạt. Một người khá cao, dáng vóc yếu đuối, eo thon, dung mạo tuyệt sắc khuynh thành. Cổ Tích Cửu nhận ra người này, đó đúng là đệ tử thiên bẩm vừa mới ra lò không lâu - Vân Thanh La.

Một người khác dáng người gầy gò, bàn tay to, khuôn mặt nhỏ thiếu máu, mắt xéch, mũi hơi nhếch lên, môi mỏng nhợt nhạt, ngũ quan sắc bén, trông có vẻ hung dữ thù địch.

Hai người đều mặc váy cùng màu, đúng là đồng phục của lớp Từ Vân.

Kiểu dáng váy áo giống nhau, mặc ở trên người Vân Thanh La bay bổng như tiên, mặc ở trên người thiếu nữ kia lại có vẻ xấu xí tầm thường——

Dung mạo của thiếu nữ kia khá bình thường, không xem là xấu, nhưng ở chung một chỗ với Vân Thanh La nổi bật, nàng ta trở nên rất xấu.

Vân Thanh La vốn rất đẹp, khi đứng ở bên cạnh nàng ta, vẻ đẹp kia càng thêm kinh tâm động phách.

"Ai cho ngươi nướng thịt ở đây?" Thiếu nữ gầy gò kia mở miệng trách cứ.

"Chính ta." Cổ Tích Cửu cúi đầu tiếp tục xử lý dê vàng.

"Thiên Tụ Đường là nơi thanh tịnh, sao có thể nướng thịt làm hoen ố chỗ này? Linh lực ngươi thấp kém không nói, sao lại không hiểu điều đó?"

Cổ Tích Cửu cuối cùng ngẩng đầu lên, nói giọng thờ ơ: "Đường quy nào của Thiên Tụ Đường không cho phép học sinh nướng thịt ở đây?"

Thiếu nữ kia cứng họng, Thiên Tụ Đường thật sự không có đường quy nào như vậy.....

Nàng ta chỉ muốn bắt nạt Cổ Tích Cửu mới tới, định mở miệng nói tiếp, Cổ Tích Cửu đã chậm rãi nói: "Ta nghe nói đường quy của Thiên Tụ Đường là do Cổ Phu Tử tự mình định ra, không thể thêm cũng không thể bớt một đường quy. Cô nương nói chuyện vẫn nên cẩn thận một chút, đừng nói bậy."

Thiếu nữ kia bị nghẹn, dừng một lát mới nói: "Tất nhiên..... tất nhiên không có đường quy này. Nhưng nơi đây chính là học phủ tối cao, là nơi thánh khiết cỡ nào, dù làm dơ bẩn một chút đều đáng bị phi báng. Ngươi giết dê vàng ở đây, còn muốn nướng thịt, nhất định sẽ khiến cho chương khí mù mịt! Ngươi cho rằng nơi này là tướng quân phủ Phi Tinh Quốc của ngươi? Có thể làm bất cứ điều gì ngươi muốn?"

Cổ Tích Cửu vừa thông thả ung dung đặt dê vàng trên lửa, vừa mở miệng, nói chuyện không hề khách khí: "Đã không có đường quy như vậy, ngươi còn ở đây dong dài cái gì?"

Có lẽ thiếu nữ kia không ngờ Cổ Tích Cửu nói chuyện lại sắc bén như thế, khuôn mặt trở nên xanh mét, tiến lên một bước: "Không ngờ ngươi dám nói chuyện với ta như thế?!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 492: Ngao kiêu và thành kiến (4)

Cổ Tích Cửu còn chưa nói gì, con ngao đã không còn kiên nhẫn nữa! Nó đang chờ ăn thịt, nhưng nữ oa này cứ ở đây riu rít giống như chim sẻ khiến người phiền não.

"Nha đầu xấu xí, ngươi câm miệng lại! Còn tiếp tục lải nhải lão tử sẽ ăn ngươi!" Con ngao tức giận.

Lời này trực tiếp đâm lên bàn chân đau đớn của thiếu nữ kia, thiếu nữ kia nhất thời nổi giận, một luồng kiếm toé lửa chém thẳng vào con ngao: "Người là thứ gì?!"

Con ngao không ngờ nàng ta sẽ lập tức động thủ, không kịp trốn tránh, lập tức đóng vỏ lại, nhát kiếm kia bổ vào trên vỏ của nó. Con ngao không chút sứt mẻ, trên vỏ ngao cũng không lưu lại một dấu vết nào.

Một kiếm của thiếu nữ kia thật ra có uy lực vô cùng lớn, cho dù kim cương cũng có thể nứt ra, nhưng không ngờ vỏ con ngao này lại cứng rắn như thế! Nàng ta ngậy người sừng sốt.

Mặc dù con ngao không bị thương, nhưng nó đã nổi giận!

Nó luôn xuống tay với người, khi nào đến lượt người khác xuống tay với nó?

Còn dám chém cái vỏ bảo bối của nó!

Nó lập tức mở vỏ ra, phun thẳng một làn khói đen về phía thiếu nữ kia.....

Vì thế, Cổ Tích Cửu đã nhìn thấy được một kỳ cảnh.

Thiếu nữ kia choáng váng đứng ở nơi đó, không nhúc nhích, nhưng biểu tình trên mặt lại cực kỳ muôn màu muôn vẻ, bỗng nhiên thất thần, bỗng nhiên phần nộ, bỗng nhiên vui mừng, bỗng nhiên sợ hãi.....

Nàng ta rõ ràng đã rơi vào trong ảo ảnh thần độc của con ngao!

Nàng ta thậm chí còn nói mớ: "Yến Trần, người..... người tới đón ta? Đây là đâu?"

"Yến Trần, người..... người không thể nghiêng về phía nàng..... Nàng ngoại trừ xinh đẹp ra, thật ra chẳng là gì cả. Công phu của nàng không bằng ta."

"Hừ, Vân Thanh La, người đừng cho là ta không biết, người ở bên ta chẳng qua là muốn ta giúp người nổi bật hơn! Người cho rằng ta không biết ý nghĩ xấu xa ở trong lòng người? Thật sự xem ta là đứa ngốc? Ta thường xuyên ở bên người chẳng qua là muốn được chú ý nhiều hơn một chút, để Yến Trần có thể nhìn thấy ta....."

Vân Thanh La bên cạnh vẫn luôn bàng quan theo dõi, trong tay đang muốn bấm pháp quyết gì đó, khi nghe thấy những lời này của thiếu nữ thì lập tức sừng sốt, ánh mắt trở nên sắc lạnh, ngón tay bấm quyết cũng buông ra.

Cổ Tích Cửu đã xử lý xong con dê vàng trong tay, đặt ở trên lửa nướng.

Nàng liếc mắt nhìn thiếu nữ kia một cái, hoá ra thiếu nữ này cũng không phải cam tâm tình nguyện làm nền cho Vân Thanh La, chẳng qua là vì muốn khiến cho người trong lòng chú ý tới mình nhiều hơn một chút mà thôi.

Nhưng nàng ta càng như vậy, sẽ càng khó có được tình cảm của người trong lòng.

Trước một Vân Thanh La xinh đẹp như châu ngọc như vậy, ai sẽ thích chiếc lá làm nền sau lưng nàng ta?

Yến Trần... thật ra Cổ Tích Cửu cũng biết người này.

Hắn là nhân tài kiệt xuất năm thứ hai trùng cấp trung của Thiên Tự Đường, có được linh căn hiếm có —— Lôi linh căn.

Hơn nữa hắn vừa sinh ra đã đạt tới cấp 6,5, tu luyện ở Thiên Tự Đường ba năm, lôi linh căn đạt tới cấp 7,5, nghe nói chỉ cần giờ tay là có thể triệu hoán thần sét.....

Thiên phú kinh người, học hành nghiêm túc, nghe nói dung mạo cũng rất tuấn mỹ, người như vậy tất nhiên là có cấp bậc, ở trong mắt chúng đệ tử Thiên Tự Đường, hắn chỉ đứng sau đệ tử thiên bẩm, cũng là thần tượng trong lòng nữ tử ở Thiên Tự Đường.

Cổ Tích Cửu xoay con dê một vòng trên lửa, quét một lớp nước chấm.

Sau đó nàng lại liếc mắt nhìn thiếu nữ kia một cái. Thiếu nữ kia vẫn đang ở nơi đó quở trách Vân Thanh La không phải, ví dụ như nàng ta có thể diễn xuất rất tốt, ví dụ như nàng ta nhìn như băng thanh ngọc khiết không nhiễm chút bụi nhỏ, nhưng thật ra trong xương cốt lại rất dè tiện, cố ý hấp dẫn nam sinh chú ý nhưng lại không cho nam sinh cơ hội thành công, cứ như vậy mặc kệ người ta thèm ăn.....

Ban đầu Vân Thanh La không để ở trong lòng, nhưng sau đó mặt đẹp càng ngày càng trở nên khó coi!

Nàng ta đột nhiên tiến lên một bước, bấm ngón tay niệm chú, một luồng ánh sáng màu vàng nhàn nhạt ngưng tụ trên đầu ngón tay nàng ta, chuẩn bị phát động công kích về phía con ngao ——

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 493: Ngạo kiều và thành kiến (5)

Trước mắt bóng người chột lóe, Cố Tích Cừ chần ở trước người nàng ta. Vân Thanh La dường như hoảng sợ, đầu ngón tay run lên, ánh sáng màu vàng che trời lập chuyển hướng về phía Cố Tích Cừ!

Cố Tích Cừ sai bước chân một cái, thân ảnh giống như quỷ mị, tránh thoát khỏi ánh sáng màu vàng kia.

Ánh sáng màu vàng bổ vào một sườn núi nhỏ phía sau nàng cách đó không xa, sườn núi nhỏ rung lên, sau đó giống như quả bóng bị bóp, yên lặng sụp xuống.

Nếu Cố Tích Cừ không tránh né nhanh, chỉ sợ lần này nàng có thể đã chết!

"Người đang làm gì vậy?" Một tiếng hét vang lên từ xa, thiếu niên đã giúp Cố Tích Cừ lợp mái nhà lao tới, che ở trước mặt Cố Tích Cừ.

Khi nhìn thấy rõ người đối diện là Vân Thanh La, hấn ngay người ngẩn ngơ, giọng nói tự động giảm xuống: "Vân..... Vân cô nương, người..... vì sao người lại động thủ với Cố Tích Cừ?"

Mặt đẹp của Vân Thanh La hiện lên sự áy náy: "Tích Cừ, xin lỗi. Ta không ngờ người đột nhiên tới chần."

Đánh nhằm?

Thiếu niên kia thở dài nhẹ nhõm một hơi.

"Vậy người muốn đánh ai?" Cố Tích Cừ không tin, cười như không cười nhìn nàng ta.

"Ta vốn dĩ muốn linh sủng của người buông bằng hữu ta ra..... nhưng không ngờ người lại đột nhiên xông lên. May mắn..... may mắn người trốn rất nhanh....." Vân Thanh La nhẹ nhàng thở dài.

Cố Tích Cừ không nói gì nữa.

Vân Thanh La nói dối!

Cố Tích Cừ là người thạo nghề, biết rất rõ ràng Vân Thanh La vừa rồi nhìn giống như thất thủ một chút, nhưng thật ra là cố ý! Nàng ta muốn thuận thế đưa Cố Tích Cừ vào chỗ chết!

Nếu nàng ta đánh chết Cố Tích Cừ ở đây, có thể nói vì cứu đồng bạn nên mới vô tình giết nàng ——

Với tính tình của Cổ Tàn Mặc, ông ta không vừa mắt với Cố Tích Cừ, nếu Vân Thanh La giết chết Cố Tích Cừ, Cổ Tàn Mặc sẽ không thật sự truy cứu. Cố Tích Cừ có thể sẽ chết một cách vô ích!

Nhưng hiện tại vì thiếu niên kia đột nhiên xuất hiện, biến số đột nhiên tăng lên, Vân Thanh La tất nhiên không thể nói về chuyện động thủ giết nhằm ngay trước mặt hấn, vì vậy nàng ta mới làm bộ làm tịch như thế.

Cố Tích Cừ vừa liếc mắt một cái đã nhìn thấu âm mưu của nàng ta, nhưng nhất thời không muốn vạch trần nàng ta, tránh cho nàng ta chó cùng đường rút ruột.....

Hơn nữa hiện tại công lực của Cố Tích Cừ rõ ràng không bằng Vân Thanh La, ở đây nàng lại tứ cố vô thân, nếu lúc này vạch trần Vân Thanh La thật sự cực kỳ không khôn ngoan.

Vì vậy sau khi Cố Tích Cừ liếc mắt nhìn nàng ta một cái, không nói gì nữa.

Vân Thanh La nhẹ nhàng thở dài: "Tích Cừ, ta nghe nói người đã đến, trong lòng thật sự rất vui. Lần này ta cố ý tới đây để tặng đồ cho người." Nàng ta lấy ra một bộ chăn đệm từ trong túi trữ vật trên người, đưa qua cho nàng.

Cố Tích Cừ không tiếp nhận, xoay người lại tiếp tục nướng thịt.

Vân Thanh La có chút xấu hổ, thở dài một hơi: "Tích Cừ, chúng ta đã từng là bằng hữu, người đối với ta như vậy..... là bởi vì Tả thiên sư đại nhân hay sao?"

Cố Tích Cừ nhướn mày: "Hà?"

Vân Thanh La tiếp tục thở dài: "Ta biết người đã từng có hôn ước với Tả thiên sư đại nhân, nhưng trước đó ta không biết rõ, vì vậy đã gài gài Tả thiên sư đại nhân hơn một chút. Thật ra về tình cảm điều này có thể tha thứ, ta và hấn rất cuộc đều là đệ tử thiên bầm, có khá nhiều đề tài chung. Tả thiên sư

đại nhân cũng rất chiều cô Thanh La. Lần này Thanh La có thể tiến vào Thiên Tự Đường, là do Tả thiên sư đại nhân đưa tới. Thanh La thật sự rất cảm kích hẳn."

Cố Tích Cửu có chút không kiên nhẫn: "Vậy chủ đề chính ngươi muốn nói tới là gì?"

Vân Thanh La mỉm môi: "Ta không thích loanh quanh, vì thế muốn nói với ngươi, ta thích Tả thiên sư. Từ nay về sau ta sẽ ra tay theo đuổi hẳn....." Nàng ta lại liếc mắt nhìn Cố Tích Cửu một cái.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 494: Ngạo kiều và thành kiến (6)

Vân Thanh La mỉm môi: "Ta không thích loanh quanh, vì thế muốn nói với ngươi, ta thích Tả thiên sư. Từ nay về sau ta sẽ ra tay theo đuổi hẳn....." Nàng ta lại liếc mắt nhìn Cố Tích Cửu một cái: "Đừng nói ngươi đã lui thân với hẳn, thậm chí nếu hiện tại ngươi đã gả cho hẳn, ta vẫn thích hẳn, vẫn muốn gả cho hẳn."

Cố Tích Cửu xoay con dê một vòng, trả lại cho nàng ta một câu: "Xin cứ tự nhiên."

Vân Thanh La có cảm giác giống như đang đánh một quyền vào bông: "Ngươi....."

Cố Tích Cửu đột nhiên ngược mắt nhìn về phía sau nàng ta, cau mày lại!

Vân Thanh La theo bản năng cũng quay đầu nhìn lại.

Nàng ta nhìn thấy đồng bạn của mình vẫn còn ngốc nghếch đứng ở nơi đó, nét mặt thay đổi, hai tròng mắt lóe sáng, khuôn mặt sáng ngời: "Yên Trần, ngươi cuối cùng tin ta? Cuối cùng cũng nhìn thấy ta?" Nàng ấy giống như muốn khóc, nước mắt bắt đầu ngưng tụ lại: "Ta biết ngươi vẫn rất tinh mắt." Nàng ấy run rẩy vươn tay nhỏ của mình ra.

Con ngao mở vỏ ra, tiểu oa nhi bên trong mỉm cười xảo quyệt cũng vươn tay nhỏ ra: "Ta đương nhiên tin ngươi, ta vẫn luôn tin ngươi, đi theo ta đi."

Thiếu nữ kia tin tưởng đặt tay nhỏ vào trong lòng bàn tay của tiểu oa nhi, bị tiểu oa nhi nắm lấy!

"Đại ngao!" Cố Tích Cửu đột nhiên quát lớn một tiếng.

Tiểu oa nhi trong vỏ ngao run lên một chút, quay đầu nhìn về phía Cố Tích Cửu.

Đôi mắt vốn trong veo của nó lúc này trở nên đỏ ngầu, trông giống như có một ngọn lửa đang đốt cháy trong đó.

"Thả nàng ra." Cố Tích Cửu chỉ nói ba chữ.

Nếu nàng không ngăn cản, con ngao đã ăn thiếu nữ này!

Thiếu nữ này dù sao cũng là học sinh Thiên Tự Đường, giữa học sinh với nhau có thể đấu võ mồm, cho dù đánh nhau đến nổi mặt mũi bầm dập, cũng không thể thật sự giết chết.

Nếu không, Cố Tích Cửu tất nhiên sẽ bị đuổi, mất đi tư cách bành thính sinh, chỉ sợ mạng của con ngao cũng không giữ được, thật sự sẽ bị đánh chết hàm canh!

Con ngao đã quen thói ăn người tiến vào ảo cảnh, lần này nó vốn muốn dạy cho đối phương một bài học, nhưng không ngờ nhất thời không kiềm chế được bản thân, suýt nữa đã thành làm giả hoá thật!

Thịt ở ngay bên miệng, nhưng không thể ăn, con ngao cực kỳ khó chịu ——

Nó do dự một lát, thương lượng với Cố Tích Cửu: "Nàng đáng giận như vậy, ta chỉ ăn một chân một tay của nàng có được hay không?"

Cố Tích Cửu rút xuống một chân dê nướng, lắc nó ở trong tay: "Ngươi ăn chân và tay nàng ta, cái chân này sẽ biến mất."

Mùi thơm nồng mũi, nó nuốt nước bọt một cái, quyết đoán buông tay thiếu nữ kia ra, lăn về phía Cố Tích Cửu, kẹp lấy cái chân dê ——

Thiếu nữ kia gần như nhặt được một mạng trở về. Nàng ta bừng tỉnh từ trong ảo cảnh, nhất thời không hiểu chuyện gì vừa xảy ra, nghi ngờ nhìn nhìn xung quanh: "Các ngươi ——"

Tư duy của nàng ta vẫn còn trầm luân ở trong ảo mộng, bất chợt bừng tỉnh nhất thời vẫn không thể phân biệt rõ lúc này là ảo cảnh hay là chân thật, buột miệng thốt ra một câu: "Yến Trần đâu?"

Vân Thanh La liếc mắt nhìn nàng ta một cái, thờ ơ nói: "Yến Trần không có ở đây." Nàng ta lại ngừng lại một chút, nói: "Hồ Thanh Thanh, thì ra ngươi ở bên ta chẳng qua là vì muốn thu hút sự chú ý của Yến Trần, còn bất mãn với ta nhiều như vậy. Một khi đã như vậy, tình bạn của chúng ta cũng kết thúc tại đây." Nàng ta xoay người rời đi, không hề quay đầu lại.

Hồ Thanh Thanh mặt đỏ tai hồng, nhất thời sững sờ ở nơi đó.

"Hồ Thanh Thanh, thì ra ngươi thích Yến Trần." Thiếu niên kia cười khúc khích một bên.

Khuôn mặt Hồ Thanh Thanh xanh trắng đan xen, trừng mắt nhìn thiếu niên kia một cái: "Bỏ cô nương thích ai thì thích, ngu xuẩn như ngươi quan tâm làm gì?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 495: Ngao kiều và thành kiến (7)

Khuôn mặt Hồ Thanh Thanh xanh trắng đan xen, trừng mắt nhìn thiếu niên kia một cái: "Bỏ cô nương thích ai thì thích, ngu xuẩn như ngươi quan tâm làm gì? Thiên Linh Vũ, ngươi vẫn nên lo cho bản thân mình trước đi, nghĩ cách đừng đứng cuối lớp lần nữa, nếu không sẽ khiến Thiên gia ngươi mất mặt!" Nàng ta dậm chân một cái rồi bỏ đi.

Sắc mặt Thiên Linh Vũ khẽ biến, siết chặt nắm tay rồi buông nó ra, cười lạnh một tiếng, quay đầu hỏi Cố Tích Cửu: "Sao ngươi lại trêu chọc các nàng?"

Cố Tích Cửu nói: "Ngẫu nhiên gặp phải." Nàng không muốn nói thêm, lắc lắc chân dê trong tay: "Có muốn ăn hay không?"

Thiên Linh Vũ nhìn về phía đồng lửa âm áp, sau đó lại nhìn nhìn về phía nàng: "Ăn một mình có buồn hay không? Được, ta sẽ cố gắng ăn cùng ngươi!" Hắn trực tiếp ngồi xuống đối diện nàng, tiếp nhận chân dê và gặm một miếng.

"Thịt ngươi nướng không tệ, rất ngon và ngọt."

"Chân dê là của ta!" Không biết con ngao từ khi nào đã vòng đến bên cạnh hắn, mở vỏ ra đoạt lấy chân dê ở trong tay hắn.

Thiên Linh Vũ: "....." Hắn nghiêng đầu nhìn thẳng vào đôi mắt tiểu oa nhi ở trong vỏ ngao.

Hắn kiều ngao cau mày, đôi mắt tiểu oa nhi lập tức tròn to, lo sợ hắn sẽ đoạt lại chân dê, lạnh lùng trừng mắt.

Cố Tích Cửu vẫy tay về phía con ngao: "Đại ngao, đừng đoạt đồ ăn, nếu không sẽ không cho ngươi ăn thêm phần nào nữa."

Con ngao nhìn chân dê trong tay, lại nhìn nhìn vào toàn bộ con dê, nó biết nên lựa chọn bên nào, nhưng vẫn không cam lòng buông thức ăn trong tay. Nó dừng lại một chút, dùng đầu lưỡi liếm chân dê kia một cái, sau đó đưa cho Thiên Linh Vũ: "Đây!"

Thiên Linh Vũ nhìn thấy nước miếng của nó ở trên chân dê, co giật khóe môi, kiên quyết lắc đầu: "Không cần nữa!"

Con ngao lập tức thu lại: "Chủ nhân, hắn không cần nữa, không thể trách ta."

Cố Tích Cửu không nhịn được lắc đầu, có lẽ con ngao căng ngắn chân chậm, vì thế nó có chấp niệm về ăn căng chân, bất luận ăn cái gì nó đều thích ăn chân.....

Khiến nàng muốn kiểm cái chân muối để cho nó ăn.

Nàng xé một miếng thịt khác từ trên người con dê đưa cho Thiên Linh Vũ, nhân tiện hỏi hắn một câu: "Sao ngươi lại quay trở lại?" Nàng còn tưởng rằng thiếu niên này sẽ một đi không trở lại.

Thiên Linh Vũ hừ một tiếng: "Thấy ngươi đáng thương, ta đưa cho ngươi vài thứ."

Con ngao đang nhốt mình ở trong vỏ để ăn bỗng nhiên mở vỏ ra: "Thứ gì vậy? Ăn có ngon hay không? Ta nghe nói đồ ăn ở Thiên Tụ Đường rất ngon, có phải ngươi mang một phần tới đây hay không?"

Thiên Linh Vũ: "....."

Cố Tích Cửu đập trên vỏ ngao một cái: "Thu lại bản sắc tham ăn của ngươi một chút."

"Nó là loại ngao gì?" Thiên Linh Vũ không nhận được đánh giá con ngao một chút: "Vỏ của những con ngao khác đều có màu xám đen, nhưng vỏ của nó lại có màu hồng phấn....."

Con ngao lập tức kiêu ngạo: "Bởi vì ta là ngao ảo ảnh đặc biệt."

Nó không kiên nhẫn nói: "Người rốt cuộc mang thứ gì tới? Nhanh lấy ra đi! Ngươi ngừng xoắn xít không phải là nam nhân!"

Thiên Linh Vũ quả thực muốn đá nó, nhưng hắn cảm thấy nếu tức giận với một con ngao sẽ hạ thấp mình.

Hắn nhẫn nhịn một chút, hỏi Cố Tích Cửu: "Người không tò mò sao?"

Cố Tích Cửu nói: "Tò mò."

Thiên Linh Vũ lấy một cái túi màu xanh ra từ trong túi trữ vật trên người, lắc lắc trong tay: "Đều ở bên trong này, ta sẽ để chúng ở trong phòng của ngươi."

"Thơm quá! Tại hạ ngửi mùi mà tới, chẳng biết có được chia phần nào hay không?" Một giọng nói sang sảng cùng với tiếng gió thổi tới.

Cố Tích Cửu ngẩng đầu, nhìn thấy một người một thú đi tới.

Đó là người nàng biết, Bát hoàng tử Dung Triệt.

Thú là tọa kỵ của mình—— Phong Triệu.

~~~~Hết chương 495~~~~

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 496: Cố nhân gặp nhau (1)

Trái tim Cố Tích Cửu nhảy lên! Nàng đột nhiên nhớ tới giấc mộng khi mình ở trên xe ngựa, dường như nàng cũng mơ thấy mình nhìn thấy Dung Triệt thuần phục Phong Triệu, nói muốn đưa nó tới đây cho nàng.....

Không ngờ giấc mộng đó lại trở thành sự thật.

Không biết vì sao, trong nháy mắt này, cảnh nàng gặp Đế Phát Y ở suối nước nóng cũng nổi lên ở trong lòng nàng, nhịp tim thoáng chốc đập chậm lại.

Không phải cảnh đó cũng là sự thật đúng không?!

Ngay khi nghĩ tới đây, nàng lập tức dừng lại!

Đó rõ ràng là một giấc mộng——

Dung Triệt mang Phong Triệu thú tới đây chỉ là một sự trùng hợp với giấc mộng kia mà thôi.

Nàng vừa thất thần một lát, Phong Triệu đã chạy tới, thân thiết dùng đầu cọ trên góc áo nàng.

Cố Tích Cửu vừa vỗ vỗ đầu của nó, vừa hàn huyên vài câu với Dung Triệt: "Xin lỗi vì đã làm phiền Bát hoàng tử vạn dặm bên ba đưa nó tới đây. Vất vả, vất vả." Nàng đưa cho hắn một cái chân dê, cười khúc khích nói: "Tới, nếm thử tay nghề của ta."

Dung Triệt tiếp nhận chân dê, thuận thế ngồi ở bên người nàng: "Tích Cửu, nàng đừng bao giờ khách khí với ta."

Hắn gặm chân dê một miếng: "Ta vốn dĩ là người tự do, không có việc gì làm, đưa Phong Triệu tới chỗ ngươi rất hợp ý ta, vừa lúc đến thăm Thiên Tự Đường. Còn có thể được ăn món ăn hoang dã do Tích Cửu nàng tự nướng, ta thực sự rất lời."

Hắn móc ra một hồ lô rượu ở trên người: "Lão hữu gặp nhau, muốn uống một chén hay không?"

"Muốn!" Cố Tích Cửu cũng lấy ra ba cái cái chén, sau đó liếc mắt nhìn Thiên Linh Vũ bên cạnh một cái: "Người muốn uống hay không?"

Thiên Linh Vũ vừa rồi bị bỏ qua ở một bên, đang có chút khó chịu, tính ngao kiêu nổi lên, ngửa cổ nói: "Thiên Tự Đường không cho phép học sinh uống rượu, ngươi không biết hay sao?" Sau đó hắn thoáng liếc xéo về phía Dung Triệt, giọng điệu không có chút thân thiện: "Càng không cho phép thăm người

thân! Ngươi vào bằng cách nào?"

Dung Triệt khẽ cười: "Ta không phải là thăm người thân, ta chỉ đưa tọa kỵ tới cho Tích Cửu. Đối với chuyện ta vào bằng cách nào, ngươi cũng nhìn thấy rồi, tất nhiên là tiến vào từ cửa chính"

"Ý ta là thủ vệ làm thế nào lại cho phép ngươi tiến vào?!" Thiên Linh Vũ không chịu thua kém

"Có lẽ cảm thấy xúc động khi thấy ta bên ba mấy ngàn dặm đưa tọa kỵ tới đây?" Dung Triệt hơi mỉm cười.

Thiên Linh Vũ: "....."

Dung Triệt liếc mắt đánh giá hần trên dưới một cái: "Tích Cửu, vị này là ai?"

"Đồng tu* vừa mới quen biết không lâu..... Ồ, có lẽ hần không cho rằng ta là đồng tu của hần....." (*bạn học/bạn cùng tu luyện)

Khuôn mặt Thiên Linh Vũ ửng đỏ, hung dữ nói: "Nếu ngươi đã vào Thiên Tự Đường, tất nhiên là đồng tu của ta!" Hần lại liếc mắt nhìn Dung Triệt một cái: "Ta gọi là Thiên Linh Vũ, ngươi gọi là gì?"

Dung Triệt kinh ngạc nhướn mày: "Mười năm trước gia tộc Thiên thị trải nghiệm ra một vị kỳ tài xuất thế, tuổi còn nhỏ đã được tông chủ Thiên Nguyệt Nhiễm điều động nội bộ. Vì tương lai gia chủ của gia tộc Thiên thị, tông chủ Thiên Nguyệt Nhiễm đã tự mình mang tới Cửu Tinh Tông bồi dưỡng hai năm. Vị thiếu niên kỳ tài kia có phải là tiểu huynh đệ ngươi hay không?"

Thiên Linh Vũ cứng người, hừ một tiếng nói: "Thì ra ngươi cũng biết về ta. Dong dài nửa ngày, ngươi rốt cuộc là ai?"

Dung Triệt mở quạt ra: "Dung Triệt."

"Bát hoàng tử Phi Tinh Quốc, Dung Triệt? Một trong tứ công tử kinh thành?"

Dung Triệt mỉm cười: "Ừ."

"Hừ, nghe danh không bằng gặp mặt!" Thiên Linh Vũ giống như con nhím, bắt được người nào trát người đó.

Nụ cười của Dung Triệt vẫn không thấy đổi: "Ta đối với tiểu huynh đệ ngươi, thật ra nghe tên không bằng gặp mặt."

Những lời này giống như đang khen ngợi, nhưng Thiên Linh Vũ khẽ nhếch cằm: "Ồ, ý ngươi là gì?" Hần muốn chờ Dung Triệt khen thêm vài câu.

Dung Triệt cười: "Tiểu vương gặp mặt tiểu huynh đệ mới biết được, ngươi khác với những lời đồn đãi."

Cổ Tích Cửu âm thầm lắc đầu, Dung Triệt thật sự đang phản kích. Những lời đó có ý nói rằng, thanh danh của Thiên Linh Vũ không đúng với sự thật.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 497: Cổ nhân gặp nhau (2)

Dung Triệt nhìn qua ôn tồn lễ độ, trên mặt tươi cười ôn hậu, nhưng thật ra từ trước tới nay chưa từng là người thua cuộc, một khi chọc tới hần thật sự giống như trong bông có kim, cực kỳ sắc bén.

Thiên Linh Vũ rốt cuộc vẫn là một hài tử, vì thế nghe không hiểu, không nhận được hỏi một câu: "Khác chỗ nào?"

Dung Triệt không tiếp tục nói, có lẽ cảm thấy tranh cãi với một hài tử có chút hạ thấp thân phận, cười cười, đẩy một chén rượu đến trước mặt hần: "Lần đầu gặp mặt, uống một chén?"

Cổ Tích Cửu nói: "Thôi, hần còn nhỏ, đừng để hần uống rượu. Hơn nữa, học đường có quy củ, hần là đệ tử chính thức không thể vi phạm."

Dung Triệt là người thận trọng, lập tức nắm được trọng điểm khác ở trong lời nói của nàng: "Đệ tử chính thức? Tích Cửu, nàng vẫn chưa phải là đệ tử chính thức?"

"Nàng không đủ tư cách, lão Cổ chỉ cho phép nàng làm bàng thính sinh, nếu nửa năm sau không thể chính thức thông qua, nàng sẽ bị đuổi ra khỏi Thiên Tự Đường." Thiên Linh Vũ ở bên cạnh nói thật. Tất nhiên chuyện này của Cổ Tích Cửu mọi người ở Thiên Tự Đường đều biết.

Tươi cười trên mặt Dung Triệt biến mất: "Tích Cửu, không ngờ bọn họ lại đối xử với nàng như thế?"

Cố Tích Cửu không muốn bằng hữu lo lắng: "Cũng không có gì, bằng thỉnh sinh đều có thể đi học chính thức. Yên tâm, có lẽ không quá nửa năm, ta chính là học sinh của Thiên Tự Đường!"

Dung Triệt nhìn cặp mắt nàng lấp lánh tỏa sáng ở dưới ánh trăng, mỉm cười, dịu dàng nói: "Tích Cửu, ta tin tưởng nàng! Nàng sẽ trở thành học sinh ưu tú nhất của Thiên Tự Đường! Tới, ta kính nàng một chén!" Dung Triệt bung chén rượu lên.

Thiên Linh Vũ cũng bung chén lên, tự rót ra một chén: "Ta cũng uống!"

"Không phải theo quy củ, người không thể uống?" Cố Tích Cửu hỏi hần.

"Quên quy củ đi! Từ trước tới nay ta đều xem quy củ giống như mây bay. Tới, chúng ta uống!"

Ba người vừa uống rượu vừa ăn thịt, thật sự rất vui vẻ.

Con ngao cũng lén lút ăn tới, không biết từ chỗ nào lấy ra một cái chén đá, cũng bắt đầu uống rượu.

Dung Triệt rót rượu cho nó, nó uống cạn một hơi, một lát sau thì say, biến thành một con ngao say xỉn.

Đối với Lục Ngô, nó cũng bị con ngao rót cho mấy chén, một thân lông tím biến thành màu đỏ hoa đào, ngủ thiếp đi. Phong Triệu đau lòng nó, tiến tới ngậm lấy nó và cho vào trong túi của mình.....

Không biết từ lúc nào gió bắt đầu nổi lên, từng đợt gió thổi qua, càng ngày càng lạnh.

Dung Triệt đứng lên: "Tích Cửu, nàng ở đâu? Ta đưa nàng về."

Cố Tích Cửu chỉ một lòng tay về phía căn nhà đá xanh cách đó không xa: "Ta sống ở nơi đó. Không cần đưa ta về, rất gần."

Mặc dù trời tối, nhưng thị lực của Dung Triệt rất kinh người, liếc mắt một cái đã nhìn ra căn nhà đá đơn sơ, hơi nhúu mào: "Bọn họ để nàng sống ở đây? Đơn sơ như vậy....."

Thiên Linh Vũ cười khích khích: "Căn nhà này là do là ta và nàng cùng nhau tu sửa, lúc đầu nơi đó chính là một sườn núi đá."

Dung Triệt: "....."

Hần không nói gì, trực tiếp nắm chặt lấy tay Cố Tích Cửu: "Đi, đưa ta đi xem!"

"Này, nam nữ thụ thụ bất thân!" Thiên Linh Vũ nhìn bọn họ dặt tay nhau thực sự cảm thấy không vừa mắt, không nhịn được kêu lên một tiếng.

Tuy nhiên, Dung Triệt căn bản không để ý đến hần, lôi kéo Cố Tích Cửu chớp mắt đã đi tới căn nhà đá xanh.

Thiên Linh Vũ đứng tại chỗ ngây người một lát, cuối cùng vẫn không thể bỏ cuộc, hơn nữa hần còn phải mang đồ tới cho Cố Tích Cửu, cần phải đặt chúng ở trong phòng nàng. Vì vậy hần cũng đi theo phía sau.

Khi hần vừa tiến vào trong phòng thì lập tức ngẩn người. Vị Bát hoàng tử Dung Triệt ôn tồn lễ độ đang vội vàng lấy đồ ra khỏi túi trữ vật.

Một chiếc giường gỗ hoa lê, ga trải giường có màu xanh lam, phía trên được vẽ non xanh nước biếc, một hồ sen với những lá sen cao vút.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 498: Cố nhân gặp nhau (3)

Ngoài ra còn có một bộ đồ nội thất bằng gỗ, nhìn qua cổ xưa nhưng rất phong cách.

Trên mặt đất được trải một tấm thảm dài, dẫm lên thật mềm mại thoải mái.

Thậm chí còn có một bình phong ở chỗ lối vào, che khuất tầm mắt ở bên ngoài. Ở trên bàn có một cái vỏ trai, hơi nửa mở, một viên dạ minh châu phát ra ánh sáng từ bên trong.

Căn nhà đơn sơ rộng tuếch đến nỗi không thể đơn sơ hơn, được Dung Triệt bố trí trở nên xa hoa. Khiến Thiên Linh Vũ gần như cho rằng mình đã vào sai nhà.

Cố Tích Cửu hiềm khi kinh ngạc, không ngờ bát điện hạ còn có một đôi tay thần kỳ!

Sau khi tiến vào, hắn chỉ nhìn lướt qua liền bắt đầu bố trí. Túi trữ vật kia của hắn quả thực không có chỗ nào không có châu báu, khiến Cố Tích Cửu nghi ngờ hắn đã mang tới đây toàn bộ gia sản!

"Bát điện hạ, ngươi mang theo bên người mấy thứ này sao?"

Dung Triệt nói: "Ta thích du ngoạn sông núi, không quen ở lại khách điểm, không quen ngủ trên giường đệm của bọn họ, vì thế luôn mang theo mấy bộ này bên người, hôm nay vừa lúc dùng tới. Lúc tới vội vàng, không biết chỗ của nàng lại như thế này, nếu không ta sẽ chuẩn bị sẵn một bộ riêng cho nàng..... Nàng hãy tạm dùng bộ này trước, vài ngày nữa ta sẽ mang tới bộ khác cho nàng."

Cố Tích Cửu cảm thấy ấm áp trong lòng, Dung Triệt thật đúng là bằng hữu tốt! Hắn sẽ không bao giờ gây rắc rối cho nàng, luôn luôn cẩn thận, âm thầm giúp đỡ nàng.

Nàng ngẫu nhiên ngẩng đầu lên, nhìn thấy Thiên Linh Vũ đang đứng ở cửa, ánh sáng từ viên ngọc chiếu vào trên mặt hắn, nửa tối nửa sáng, vẻ mặt nhìn qua không tốt lắm, môi mím chặt.

Cố Tích Cửu nói: "Thiên Linh Vũ, ngươi đứng ở nơi đó làm gì? Vào trong ngồi trước đi?" Nàng hỏi đùa hắn một câu: "Ta nhớ rõ ngươi nói mang đồ tới cho ta, lấy ra đi."

Sắc mặt Thiên Linh Vũ càng thêm khó coi, miễn cưỡng trả lời một câu: "Không có gì!" Sau đó hắn lại, chạy mất.

Cố Tích Cửu: "....."

Tiểu tử này chỉ đến để ăn thịt dê? Hiện tại ăn uống no đủ, lễ vật đưa tới cho nàng cũng không muốn đưa ——

Nàng không nhịn được lắc đầu: "Đúng là hài tử nhảy cẫng."

Nàng vừa quay đầu lại thì nhìn thấy Dung Triệt đang nhìn nàng, trong mắt dường như có một chút trầm tư.

Ánh mắt hai người giao nhau, Dung Triệt hơi mỉm cười, khẽ thở dài: "Tích Cửu, có lẽ nàng cũng cùng tuổi với hắn, nhưng ở bên nàng, mọi người luôn quên mất, nàng thật ra vẫn là một hài tử."

Cố Tích Cửu cũng cười: "Có lẽ lòng ta đã già."

Dung Triệt khẽ thở dài: "Nàng nói đúng, có lẽ cực khổ sẽ khiến người ta trưởng thành nhanh hơn một chút."

Hai người tiếp tục nói chuyện phiếm vài câu, gió thổi bên ngoài dường như mạnh hơn, có vẻ như thời tiết đang thật sự chuyển biến xấu.

Cửa đột nhiên một lần nữa bị người đẩy ra, Thiên Linh Vũ giống như một trận gió quét vào, khiến Cố Tích Cửu hoảng sợ: "Ngươi bị bò cạp chích hay sao, vội vàng chạy tới đây vì có việc gì sao?"

Đôi mắt Thiên Linh Vũ chăm chú nhìn thẳng vào Dung Triệt: "Bát điện hạ còn chưa rời đi?!"

Dung Triệt ngẩn người, thông dong nói: "Ta ngàn dặm bôn ba tới đây....."

"Cho dù ngươi vạn dặm bôn ba đến đây cũng đều vô dụng! Thiên Tự Đường chưa bao giờ lưu người ngoài ở lại! Ngươi càng không thể ở lại chỗ này của Cố Tích Cửu, nam nữ thụ thụ bất thân, ngươi là lãng tử phong lưu, không sợ miệng người, nàng là một nữ hài tử thanh bạch lại khác."

Dung Triệt không nhịn được đỏ mặt: "Ngươi nghĩ đi đâu vậy? Ta tất nhiên sẽ không lưu lại ở chỗ này của Tích Cửu."

"Vậy ngươi định ở đâu?" Thiên Linh Vũ như hồ rình mồi.

"Yến Trần." Dung Triệt nói ra hai chữ.

"A? Ngươi quen biết Yến Trần?"

"Từng có duyên vài lần, tính tình hợp nhau, lúc tới ta đã chào hỏi qua với hắn, đêm nay ta sẽ ở lại chỗ hắn."

Thiên Linh Vũ khẽ nhếch miệng, sau đó nói một câu: "Như vậy tốt nhất."

Dung Triệt không để ý đến hắn, dặn dò Cố Tích Cửu vài câu, lúc này mới cáo từ rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 499: Cố nhân gặp nhau (4)

Thiên Linh Vũ hừ một tiếng: "Không có chuyện gì lại trở nên ân cần, không phải có ý đồ xấu chính là trộm cướp. Cố Tích Cửu, ngươi đừng bị nam nhân này lừa. Hắn chính là một cái giỏ phong lưu..... ngươi nên chú ý một chút, đừng qua lại với nam nhân không đứng đắn đó. Đặc biệt là buổi tối, càng không nên ở cùng một chỗ với nam nhân. Ài, nói như thế nào ngươi cũng không hiểu? Đây chính là điều cấm kỵ mà nữ hài tử đều nên biết..... Ngươi cả tin như vậy, rất dễ bị nam nhân bán đi còn phải giúp người ta kiếm tiền....."

Cố Tích Cửu: "....." Đây vẫn là lần đầu tiên nàng bị người ta nói mình "cả tin", vừa cảm thấy bức mình nhưng cũng có cảm giác buồn cười. Nàng liếc mắt nhìn bầu trời bên ngoài, ung dung nói: "Thiên Linh Vũ, hiện tại là buổi tối đúng không? Ngươi là một nam nhân đúng không? Ngươi nói ban đêm một nam một nữ không nên ở trong phòng, vậy có phải ngươi cũng nên lần hay không?"

Thiên Linh Vũ: "....." Hắn hừ một tiếng: "Mặc kệ ngươi!" Sau đó hấp tấp chạy đi.

.....Edit: Emily Ton.....

Ban đêm, mưa to tầm tã.

Tiếng gió xem lẫn tiếng mưa tàn sát bừa bãi bên ngoài, Cố Tích Cửu nằm trên giường ở bên trong lắng nghe mưa gió.

Hôm nay bận rộn cả một ngày, cho đến giờ phút này nàng mới có thể tĩnh tâm nghĩ tới một số chuyện, đương nhiên cũng nghĩ tới uy hiếp của Vân Thanh La.

Nàng không ngờ Vân Thanh La không hề vòng vo nói ra mục đích của mình, khiến Cố Tích Cửu có chút lau mắt mà nhìn nàng ta.

Xem ra Vân Thanh La nhất định muốn có bằng được Tả thiên sư, nhưng với tính cách của Đế Phát Y, hắn sẽ cảm thấy hứng thú với Vân Thanh La?

Nghĩ tới đây, trước mắt dường như hiện ra bóng dáng Đế Phát Y, sau đó cảnh trong suối nước nóng không thể cầm lòng lại hiện lên ở trong đầu.

Cố Tích Cửu không nhịn được xoa xoa giữa mày, có chuyện gì xảy ra với nàng vậy?

Rõ ràng nàng đã giải trừ hôn ước với Đế Phát Y, hai bên không còn liên quan gì với nhau nữa, vì sao gần đây nàng lại liên tục nhớ tới hắn?

Có lẽ cảnh tượng ở trong hồ suối nước nóng đã đánh sâu vào trong tâm trí của nàng!

Nghĩ tới nàng cũng có chút khó chịu, mình và Tả thiên sư rõ ràng sẽ không liên quan với nhau nữa, nhưng nụ hôn đầu tiên và nụ hôn thứ hai đều rơi vào trong tay người này, đúng là oan nghiệt!

Trong lòng thoáng có chút bức bối, vì thế nàng đơn giản khoác áo ngồi dậy.

Bên ngoài mưa to gió lớn, sấm chớp liên tục, từng luồng ánh sáng loé lên.....

Trong phòng, con ngao đã được Cố Tích Cửu cho uống được tỉnh rượu, không còn cảm giác say nữa, giờ phút này đang ngủ.

Phong Triệu nằm ở trên thảm, có lẽ nó cũng mệt mỏi vì chạy, hiện tại đã gặp được chủ nhân và nhìn thấy hải tử, nó tất nhiên cũng cảm thấy buồn ngủ. Lúc này nó đang gác đầu to ở trên hai chân trước, nửa híp mắt ngủ gật.

Căn phòng trở nên yên tĩnh thanh bình.

Cố Tích Cửu cảm thấy sự yên tĩnh này có chút không giống bình thường, Cố Tàn Mặc và những người đó rõ ràng không muốn nàng ở lại, bọn họ rất muốn khiến nàng biết khó mà lui, vậy bọn họ sẽ làm gì để đạt được mục đích?

"Chủ nhân, ta luôn cảm thấy bọn họ sẽ không để yên như vậy." Thương Khung Ngọc lo lắng sốt ruột.

Cố Tích Cửu gật đầu: "Bọn họ có lẽ còn có chiêu khác."

"Có lẽ bọn họ không ngờ ngươi có thể xây được một căn nhà che mưa chắn gió trong vòng một ngày? Rốt cuộc, nữ hài tử trong thế giới này đều không am hiểu những việc nặng đó."

Trong đầu Cố Tích Cửu đột nhiên chột lóe, có lẽ bọn họ sẽ xuống tay từ căn nhà này của nàng!

Nàng nhảy xuống, đánh thức con ngao đang ngủ không yên. Nó mơ màng mở miệng: "Chủ nhân, ngươi muốn đi vệ sinh? À, ta đã quên xây nhà xí cho ngươi, ta không có bộ dự phòng....."

Cố Tích Cửu: "....."

Nàng dùng một chân đá nó: "Đi ra ngoài trông chừng!"

Chương 500: Cổ nhân gặp nhau (5)

Con ngao bất mãn: "Người muốn đi vệ sinh ở trong phòng? Yên tâm, trời mưa to như vậy sẽ không có người tới. Không cần trông chừng, sẽ không có người nào tới đây nhìn trộm."

Cổ Tích Cửu không nói câu nào, bẻ nó lên, ném ra ngoài cửa: "Ít nói nhảm đi, ở bên ngoài gác đêm."

Con ngao thực sự không thể tin được: "Chủ nhân, mưa to gió lớn thế này, người muốn ta bị mưa xối ở bên ngoài?"

Cổ Tích Cửu ôm cánh tay nhìn nó: "Một con ngao như người cũng sợ bị mưa xối?"

Con ngao: "....."

Được thôi, mưa to gió lớn thật sự đúng là thời cơ để nó hấp thu linh khí trời đất, nhưng ngày thường nó tương đối lười, lười đến nỗi lăn bò trên mặt đất để hấp thu.....

"Đại ngao, tối nay có khả năng sẽ có người tới gây bất lợi với căn nhà này. Vất vả người, tối nay người canh chừng, ngày mai ta sẽ cho người ăn ngon." Cổ Tích Cửu nói với nó.

Vừa nghe có thể được ăn ngon, con ngao lập tức trở nên hăng hái.

Xúc giác của nó cực kỳ nhanh nhạy, có thể cảm nhận được động tĩnh trong phạm vi một dặm, cho dù có một con thỏ đi ngang qua nó cũng có thể nghe thấy.

Hiện tại căn nhà này của Cổ Tích Cửu giống như một hòn đảo bị cô lập, sẽ không có người nào lui tới.

Nếu có người xấu muốn tới làm chuyện xấu, nhìn thấy nó đang gác đêm ở bên ngoài đoán chừng sẽ không dám làm, vậy chẳng phải nó phải thức trắng cả đêm để gác hay sao?

Con ngao suy nghĩ một lát, đơn giản chui vào trong đất, chỉ vờn một cây râu ở bên ngoài để cảm ứng động tĩnh.

Mưa càng lúc càng to, màn đêm tĩnh mịch, trời đất dường như chỉ còn lại tiếng gió và tiếng mưa rơi ——

Cũng không biết qua bao lâu, con ngao chờ đợi đến nỗi gần như ngủ thiếp đi.

Trong lòng nó nghĩ, chủ nhân có lẽ lo lắng thái quá? Nào có người nào tới phá hỏng nhà ở của nàng?

Nó còn đang thăm thi ở trong lòng, đột nhiên dường như cảm nhận được điều gì, xoay cái râu một vòng tại chỗ, sau đó nó cảm ứng được có hai người đang bay vút về phía bên này ——

Hừ, thật sự tới rồi! Chủ nhân anh minh!

Cái râu của con ngao giống như ăng-ten dựng thẳng lên, đương nhiên, chỗ nó ẩn thân cỏ dại mọc lan tràn, cho dù râu của nó dựng thẳng lên, người ngoài cũng không thể phát hiện ra.

Trong màn mưa của đêm đen, có hai người vọt qua.

Kinh công của hai người này cực cao, tốc độ bay vút nhanh như vậy cũng không gây ra một chút tiếng động. Bọn họ rất nhanh đã tới gần căn nhà đá của Cổ Tích Cửu, nghiêng tai nghe ngóng.

Thính giác của bọn họ kinh người, dù mưa gió tầm tã cũng có thể nghe được từng tiếng hít thở nhẹ nhàng của người trong phòng. Rõ ràng người trong phòng đã ngủ say.

Hai người này nhìn nhau một cái, sau đó gật gật đầu, đột nhiên đồng loạt ra tay, hai luồng ánh sáng cùng nhau lướt về phía căn nhà đá xanh!

Những hạt mưa bị hai luồng ánh sáng kích thích, giống như bị gió lốc thổi trong màn mưa, cuộn lại và bay theo hai luồng ánh sáng ——

Rõ ràng, uy lực của hai luồng ánh sáng này vô cùng lớn, nếu căn nhà của Cổ Tích Cửu bị hai luồng ánh sáng này đánh trúng, chắc chắn sẽ bị chia năm xẻ bảy! Nếu vậy, Cổ Tích Cửu chỉ có thể ngủ ở trong mưa gió, không có nơi để ở ——

Mắt thấy hai luồng ánh sáng sắp đánh trúng căn nhà, đột nhiên một âm thanh vang lên, phía trước căn nhà bỗng nhiên có một bóng đen màu hồng phấn chắn ngang ——

Hai luồng ánh sáng đánh lên cái bóng đó, vang lên một tiếng động lớn.

Bóng đen kia vẫn bất động như núi, không hề có ý di chuyển.

Đó là thứ gì? Không có khả năng là kết giới đúng không?

Hai người kia kinh ngạc liếc mắt nhìn nhau một cái, bay người lên, phóng về phía bóng đen kia.

Hai người còn chưa vọt tới trước mặt, bóng đen màu hồng phấn đã mở rộng ra hai bên, từ trong bóng đen hiện ra một đứa bé có thân hình rất lớn, hai người suýt nữa đã đập đầu vào người đứa bé kia! Bọn họ cuống quýt lui về phía sau ——

"Nếu đã tới, vậy đừng rời đi nữa. Làm thức ăn của ta đi." Đứa bé âm trầm mở miệng, hai bàn tay nhỏ mập mập giống như củ sen vung ra phía ngoài, một luồng khói màu đen tản ra, nháy mắt bao phủ lấy hai người kia.....

~~~~Hết chương 500~~~~

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 501: Bẫy rập (1)

Edit: Lâm An, Emily.

Một màn sương đen được phun ra, lập tức bao phủ hai người.....

Hai người kia rõ ràng không ngờ được điều này, nhưng bọn họ hành động rất nhanh, vừa cảm thấy không ổn lập tức ngừng thở, theo bản năng đâm kiếm ra, nhưng mũi kiếm chưa đâm đến đứa nhỏ, cả người đã rơi vào trong ảo cảnh, bất động..

Ngay sau đó, bọn họ bắt đầu đâm đá tay chân tại chỗ, miệng nói những lời vô nghĩa, lúc vui lúc buồn giống như hoá điên...

Đứa nhỏ kia chính là đại ngao. Vừa rồi trong lúc hai người kia bắt đầu tấn công, trong nháy mắt nó đã biến thân hình to lên, dùng vỏ ngao để chặn hai luồng tấn công dữ dội.

Bây giờ nó nhốt hai người kia vào trong ảo cảnh, nó rất hài lòng, cười đến nỗi rung cả vỏ.

Mặc dù sự công kích của hai người kia không ảnh hưởng quá nhiều tới nó, nhưng dù sao nó vẫn hơi đau. Tất nhiên sẽ tức giận không ít.

Ảo cảnh thần độc của nó có thể đào ra những bí mật sâu thẳm nhất trong trái tim người, càng sợ điều gì nhất sẽ càng hiện ra cái đó, thậm chí cả người tín nhiệm nhất....

Hai người ở trong ảo cảnh quả thực rất sợ hãi, tay chân đâm đá loạn xạ, liều mạng giãy giụa, quát mắng. Cả hai người đều quát mắng giống nhau, mắng đạo sư bọn họ là ma quỷ. Bọn họ mang hết tất cả những sự bất mãn đối với đạo sư phát tiết ra ngoài, thậm chí còn mắng tám đời tổ tông của đạo sư bọn họ....

Con ngao mở vỏ ở bên cạnh lắng nghe, gương mặt nhỏ mỉm cười đầy quỷ dị.

Cố Tích Cửu vừa ra khỏi nhà để kiểm tra tình hình, khi nhìn thấy nó như vậy, không nhịn được đánh nhẹ ở trên vỏ của nó: "Đừng cười giống như một con búp bê trong phim kinh dị như thế."

Từ trong lời mắng chửi của hai người kia, Cố Tích Cửu biết, bọn họ là học sinh lớp Lưu Vân, lần này tới đây là do đạo sư bọn họ phái đến...

Đây chính là chứng cứ sống, Cố Tích Cửu lấy lưu thanh phù ra, ghi lại toàn bộ những lời mắng chửi của bọn họ.

Sau một thời gian, người mà bọn họ tin tưởng nhất cuối cùng cũng xuất hiện trong ảo cảnh. Không ngờ hai người bọn họ lại cùng tin tưởng một người – Yến Trần!

Đại ngao đang muốn vươn tay nuốt hai người vào bụng, Cố Tích Cửu đã vươn tay ra cản nó: "Đừng ăn!"

Khuôn mặt đại ngao hiện lên sự không cam lòng, nhìn hai người kia rồi lại nhìn Cố Tích Cửu, sau đó cò kè mặc cả với nàng: "Hai con dê nướng!"

Cố Tích Cửu không muốn chiều nó, vươn một ngón tay ra: "Một con dê nướng. Đại ngao, người không thể ăn thịt người ở đây, nếu không người sẽ bị bắt đi hầm canh!"

Đại ngao còn có chút khinh thường: "Bọn họ còn không có bản lĩnh này. Chủ nhân, ta thấy học đường này cũng chỉ thế thôi, bọn họ rất dễ rơi vào bẫy của ta." Khiến nó không có một chút cảm giác thành tựu nào.

Cố Tích Cửu khẽ lắc đầu: "Đó là vì người chưa đụng phải cao thủ chân chính."

Trước mắt, đại ngao chỉ mới giao thủ với Hồ Thanh Thanh và hai người kia, công phu của ba người này không được xem là xuất chúng ở Thiên Tự Đường...

Cao thủ chân chính căn bản vẫn chưa lộ mặt, ví dụ như vị Yên Trần....

Đại ngao thả hai người kia ra khỏi ảo cảnh, bọn họ đã hao tổn không ít linh lực khi ở trong đó, kiệt sức, cả người gần như mềm nhũn.

Bọn họ hoảng sợ khi nhìn thấy Cố Tích Cửu đang đứng ở cửa, theo bản năng muốn bỏ chạy. Cố Tích Cửu không hề ngăn cản, chỉ thả lưu thanh phù ra....

Hai người kia đều tái mặt, muốn tiến lên cướp đoạt, nhưng không còn bao nhiêu sức lực, trong khi đại ngao và Phong Triệu đang đứng ở hai bên Cố Tích Cửu, nhìn bọn họ như hổ rình mồi.

Hai người kia là học sinh kém ở lớp Lưu Vân, bởi vì phạm sai lầm, thiếu chút nữa đã bị đuổi ra khỏi Thiên Tự Đường. Bọn họ đã dùng hết cách mới được đạo sư cho cơ hội này. Bọn họ thường rất cẩn thận, chỉ sợ sẽ đi sai một bước.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 502: Bẫy rập (2)

Nếu đề đạo sư của bọn họ bắt được lưu thanh phù này, liếc mắt một cái là có thể đoán được vận mệnh tương lai của bọn họ.

"Người rút cuộc muốn như thế nào?" Bị người nắm điểm yếu trong tay, hai người kia chỉ có thể khuất phục.

Cố Tích Cửu thờ dãi: "Mọi người ở đây đều không dễ dàng gì, hà tất phải làm khó nhau? Ta ở đây tứ cố vô thân, thậm chí một tiểu đệ cũng không có, rất dễ bị người ta khi dễ....."

Hai người kia lập tức hiểu ra, sau một hồi đối đáp, cò kè mặc cả, hai người kia đồng ý, từ nay về sau chỉ cần không vi phạm nội quy của Thiên Tự Đường, bọn họ đều sẽ nghe theo nàng, giúp đỡ nàng.

Đơn giản mà nói, chính là trở thành người của nàng, tiểu đệ của nàng....

Cố Tích Cửu ở chỗ này tứ cố vô thân, nhất thời bản lĩnh không hề tăng tiến, nếu muốn ở lại đây lâu dài, nhất định phải kéo theo một số người về phía bên mình, vào thời điểm thích hợp có thể hỗ trợ nàng, thay vì một mình chơi ngẫu một cách mù quáng——

Chơi ngẫu đòi hỏi phải có tiền vốn!

Bản lĩnh không mạnh như người ta, lại không có người của mình, chơi ngẫu không phải tự đi tìm chết hay sao?

Hai người kia rời đi.

Cố Tích Cửu thờ dãi nhẹ nhõm một hơi, may mắn thay nàng đã chuẩn bị từ trước, nếu không đêm nay nàng có thể sẽ phải ngủ trên đồng đất đá dưới mưa!

Nàng lăn qua lăn lại ở trên giường, đặt đầu trên gối, cảm giác thật thoải mái khi ngủ ở trên giường!

Bên ngoài vẫn mưa to tầm tã.

Hai người kia đang bay dưới mưa, dự định dựa theo lời Cố Tích Cửu hướng dẫn, đến báo với đạo sư của mình.

Phía trước đột nhiên có bóng trắng loé lên, một người mặc quần áo màu trắng giống như bóng ma xuất hiện, ngăn cản đường đi của hai người——

Hai người kia giật mình, đứng thẳng người lại: "Các hạ là ai?"

Nam nhân kia chẳng những mặc một thân quần áo màu trắng, trên đầu còn đội một cái nón trắng có rèm, trắng từ đầu đến chân, đừng nói mặt, ngay cả tóc cũng không lộ ra, quả thực giống như sử giả câu hồn của Minh giới - Bạch Vô Thường!

Mặc dù mưa như trút nước, nhưng không hề rơi trúng người hắn. Mưa tự động chia làm hai ngã ở trên đầu hắn, giống như một tấm chắn mưa.

Ở trong đêm mưa nhìn thấy người như vậy, trái tim hai người dường như muốn nhảy ra ngoài!

"Người rốt cuộc là ai? "

"Muốn làm gì?!"

Đây là những câu cuối cùng của hai người kia, bởi vì ngay sau đó, người kia lập tức "bay" tới, lòng bàn tay có một tia chớp màu đỏ loé lên——

.....Edit: Lâm An, Emily.....

Cổ Tích Cửu giạt mình bừng tỉnh bởi một loạt tiếng la hét âm ỉ.

Nàng vừa mới ngồi dậy, lập tức nghe thấy tiếng người đang đập cửa bên ngoài, giống như mưa rền gió dữ.

Nàng hơi chau mày, trong lòng đột nhiên dâng lên cảm giác bất an, sau đó mở cửa——

Cảm giác bất an của nàng ngay lập tức được chứng thực.

Hai đệ tử của Thiên Tụ Đường tới qua đã chết, còn chết cách căn nhà nhỏ của nàng không xa, tình trạng chết rất thảm, bị cắt thành hai đoạn.....

Sáng nay có người đi ngang qua đây, nhìn thấy hai thi thể kia thì cực kỳ kinh hãi, lập tức bẩm báo lên trên, sau đó tin tức rất nhanh đã được truyền khắp Thiên Tụ Đường, mọi người đều biết.

Cổ Tàn Mặc rất tức giận, đích thân mang theo ngỗ tác của Thiên Tụ Đường tới đây, sau đó phát hiện cái chết của hai người kia rất đặc biệt, không phải do đao kiếm chém giết, ngược lại giống như đã bị hai mảnh vô sắc bén kẹp chết——

Điều này rất dễ suy đoán, bởi vì ở Thiên Tụ Đường, chỉ có Cổ Tích Cửu đang nuôi một con ngao lớn. Con ngao này có thể kẹp người, ăn thịt người.....

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 503: Thánh tôn (1)

Vì thế Cổ Tàn Mặc lập tức phái người hùng hổ tiến đến căn nhà nhỏ của Cổ Tích Cửu bắt người —— đương nhiên quan trọng nhất chính là bắt con ngao gây họa kia.

Cổ Tích Cửu vừa mở cửa đã bị bốn vị chấp hành hình phạt của Thiên Tụ Đường bắt lấy.

Thiên Tụ Đường là nơi ngoạ hổ tàng long, có nhiều cao thủ giống như thầy tu quét rác ở trong《Thiên Long Bát Bộ》.

Những người này không cầu trở thành chư hầu, chỉ say mê với võ học huyền thuật, cũng không màng danh lợi, không muốn nổi danh trên giang hồ. Mặc dù không có tiếng tăm, nhưng năng lực thực tế lại rất siêu phàm.

Thiên Tụ Đường được thành lập trên danh nghĩa của thánh tôn, tất nhiên sẽ tập hợp tất cả những nguồn lực quý hiếm nhất, cũng là một nơi dụng võ cho những người này.

Vì thế bọn họ lưu lại Thiên Tụ Đường, trở thành đạo sư chuyên môn dạy học, hoặc là ngỗ tác, hoặc trở thành đệ tử của hình phạt đường, chuyên bắt người và thực hiện trừng phạt.

Một khi đệ tử hình phạt đường ra tay bắt người, cho dù là Long Tử Dạ cũng chưa chắc có thể thoát được, đừng nói tới hiện tại là Cổ Tích Cửu?

Nàng thậm chí chưa kịp phản kháng, đã bị trực tiếp ấn ở trên mặt đất ——

Đối với đại ngao và Phong Triệu bên cạnh, vừa nhìn thấy không tốt, lập tức muốn xông lên giải cứu chủ nhân, nhưng chưa tới năm chiêu, bọn chúng đã bị bắt sống ——

Ngay cả Lục Ngô cũng bị bắt vào lồng sắt chuyên dùng để bắt linh thú.

Đến tận bây giờ con ngao mới hiểu rõ những điều cô kỳ mà Cổ Tích Cửu đã nói lúc trước, nơi này đúng thật là thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân*. (*bên ngoài bầu trời có bầu trời khác, người tài có người tài hơn)

Bản lĩnh của nó đối phó với những người có linh lực cấp 6 cấp 7 còn được, nhưng đối đầu với những người có linh lực cấp 8 hoặc cấp 9, nó không có sức lực phản kháng. Nếu có người muốn mang nó đi hầm canh, nó cũng không thể làm gì.

Ngỗ tác chuyên môn nghiệm thi nhanh chóng kiểm nghiệm hai cái vỏ ngao, từ trên đó thu thập được tóc và da của hai người chết——

Hình phạt đường lần này còn có một nữ đệ tử, nàng ta đi tới lục soát trên người Cổ Tích Cửu.

Những thứ trong túi trữ vật đều bị lôi ra, trong đó có cả lưu thanh phù mà Cổ Tích Cửu thu lại.

Vì thế, hung khí và động cơ giết người đều có.

Tất cả bằng chứng đều vô cùng bất lợi đối với Cổ Tích Cửu, nàng bị áp tải đến hình phạt đường. Khi trưởng lão của hình phạt đường mang tất cả chứng cứ tới trước mặt nàng, nàng gần như hết đường chối cãi.

Nàng biết rằng mình đã rơi vào một cái bẫy đã được tính toán kỹ lưỡng. Nàng ngẩng đầu nhìn Cổ Tàn Mặc đang ngồi ở phía trên, cố gắng hết sức bình tĩnh, nói: "Cổ Đường chủ, ta thừa nhận hai người kia đem qua quả thực đã đến chỗ ta đánh lén, muốn phá hủy nhà ở của ta. Ta đã đoán ra từ trước, vì thế để con ngao mai phục ở bên ngoài, lúc ấy mới thành công ngăn cản bọn họ. Ta sợ bọn họ lại đến quấy rối lần nữa, vì thế đã dùng lưu thanh chú lưu lại những lời bọn họ nhục mạ đạo sư để đe dọa, muốn bọn họ từ nay về sau đừng tới quấy rầy ta. Bọn họ đã đồng ý với ta, vì thế ta mới thả bọn họ rời đi. Bọn họ đã không còn là mối đe dọa với ta, thậm chí còn có lợi với ta, vì sao ta phải yêu cầu đại ngao giết bọn họ? Đây rõ ràng là có người muốn giả họa cho ta, mong Cổ đường chủ điều tra rõ ràng, trả lại sự trong sạch cho Tích Cửu."

Cổ Tàn Mặc nhìn qua giống như một nam tử khoảng 30 tuổi, nhưng thật ra tuổi của hắn ta lớn hơn rất nhiều so với Long Tư Dạ, có lẽ còn lớn tuổi hơn cả Đế Phát Y. Bởi vì trên toàn bộ đại lục, không có người nào biết tuổi thực của hắn, giống như hắn đã ở đây từ khi Thiên Tự Đường được thành lập.

Người này mày kiếm mắt hổ, mũi cao râu quai nón, nhìn qua cực kỳ cương trực công chính. Có lẽ đã từ rất lâu hắn chưa từng gặp phải chuyện gì kích thích, vì thế cực kỳ chán ghét các mối quan hệ cừu sau. Hắn không có sức quản hết những bất bình trong thiên hạ, nhưng Thiên Tự Đường vẫn do hắn định đoạt.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 504: Thánh tôn (2)

Quy định của Thiên Tự Đường là do thánh tôn đặt ra, và hắn là người chấp hành quán triệt nhất. Từ lúc Thiên Tự Đường thành lập đến nay, hắn chưa từng chấp nhận một học sinh nào đi vào từ cửa sau do quan hệ hoặc vì nhân tình.

Nhưng Cổ Tích Cửu lại là ngoại lệ trong ngoại lệ.

Phá vỡ những nguyên tắc mà hắn tuân thủ, nhưng hắn lại chẳng thể làm gì.

Tất nhiên, nàng cũng là người hắn bất mãn nhất. Nếu nói nàng là cái đinh trong mắt, cái gai trong thịt cũng không nói quá.

Khi hắn không vừa mắt với người nào đó, tất nhiên nhìn thấy cái gì liên quan đến người đó cũng đều không vừa mắt, thậm chí hận không thể ngay lập tức đánh đuổi ra khỏi đây.

Đặc biệt là có hai học sinh chết oan uổng trong ngày đầu tiên nàng tới. Điều đó càng gia tăng sự bất mãn của hắn đối với nàng!

Những lời biện hộ của Cổ Tích Cửu, hắn căn bản không thể nghe vào!

Trưởng lão hình phạt đường bên cạnh trực tiếp bác bỏ Cổ Tích Cửu: "Cổ Tích Cửu, ngươi còn muốn ngụy biện! Hai học sinh này phá hủy nhà ở của ngươi đúng là không đúng, ngươi có thể đánh bọn họ một trận toi đời. Cho dù đánh bọn họ trọng thương, về tình cảm vẫn có thể tha thứ. Nhưng ngươi ngàn vạn không nên giết bọn họ. Ngươi giết bọn họ như vậy, Thiên Tự Đường phải giải thích như thế nào với cha mẹ bọn họ? Đừng nói ngươi đã uy hiếp bọn họ, bọn họ đồng ý để ngươi sử dụng, Thiên Tự Đường ta cũng không có loại như thế, chỉ vì một sự uy hiếp đã đánh mất nguyên tắc! Ta chắc chắn bọn họ bất luận thế nào cũng không chịu đồng ý với điều kiện của ngươi, ngươi then quá hoá giận, phải con ngao giết chết bọn họ!"

Cổ Tích Cửu cười lạnh một tiếng: "Nếu ta thật sự giết chết bọn họ, ta sẽ ném thi thể bọn họ ở gần nhà ở của ta cho các ngươi phát hiện?"

Một câu kia khiến cho trưởng lão nghẹn ở nơi đó. Cổ Tàn Mặc hừ một tiếng rồi nói: "Ta sớm nghe nói ngươi là người vô cùng gian xảo. Làm sao biết được chuyện này có phải do ngươi cố ý hay không? Cố ý để lại một sơ hở lớn ở đây, kiểm soát giải vây cho mình. Lui một vạn bước mà nói, cho dù không phải do ngươi sai bảo, con ngao hung dữ kia tuyệt đối cũng không thể thoát khỏi liên quan! Có thể nó quen ăn thịt người, lén lút đi ra ngoài giết

người thì sao?"

Cổ Tích Cửu nói: "Điều này càng không thể xảy ra! Nếu con ngao muốn ăn thịt người, vì sao còn lưu lại hai thi thể hoàn chỉnh cho người nhận mặt chỉ tên? Nếu như thật sự là do nó làm, kể cả tóc nó cũng không lưu lại cho người nữa sơi!"

"Đừng nói nhảm nữa! Bất luận người biện bạch thế nào, hai học sinh kia chết trong tay con ngao là điều không thể chối cãi! Cổ Tích Cửu, lão phu không muốn tranh luận với người thêm nữa! Cho tới bây giờ người vẫn muốn trốn tránh trách nhiệm, không hề có ý hối cải. Lão phu thật sự thất vọng đối với người. Người tới, tổng năng vào trong đại lao chờ thẩm vấn!"

.....Edit: Lâm An, Emily.....

Tường đồng vách sắt! Đại lao này chân chính là tường đồng vách sắt.

Cổ Tích Cửu bị áp vào trong một buồng sắt giống như tù nhân, có lẽ có người mặt báo nàng có công phu thuần di quý dị, vì thế nàng bị xích khoá trên tường.

Xích sắt được chế tạo đặc biệt, phía trên có đúc hoa văn phức tạp, nghe nói là dùng để khoá ma quỷ, có thể khiến người bị khoá mất đi năng lực hành động. Cho dù là ma quỷ, một khi bị dây xích sắt khoá lại, muốn chạy cũng chạy không được.

Xích sắt này có thể khoá ma quỷ hay không thì nàng không biết, nhưng nàng thật sự không thể cử động.

Chân tay nàng bị quán lên xích sắt, bị khoá ở trên tường không thể vùng vẫy.

Có lẽ vì tư thế không đúng, nàng bị khoá nửa ngày, chân tay lập tức trở nên nhức mỏi giống như không thuộc về mình, không thể gầy gù.

Nàng nhắm đôi mắt lại, cảm thấy có chút mệt mỏi.

Nàng vẫn luôn cẩn thận, không ngờ vẫn rơi vào trong cái bẫy đã được lên kế hoạch cẩn thận.

Rốt cuộc là ai đang găng bẫy ở sau lưng nàng?

Cổ Tàn Mặc?

Có lẽ không phải là hắn, mặc dù hắn có thực lực như vậy, nhưng người này nổi danh cô hủ.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 505: Thánh tôn (3)

Có lẽ không phải là hắn, mặc dù hắn có thực lực như vậy, nhưng người này nổi danh cô hủ. Mặc dù không gần gũi người, nhưng hắn cũng nổi danh bệnh vực người của mình.

Nghe nói, khi học sinh Thiên Tự Đường ra ngoài, nếu bị người bên ngoài bắt nạt, hắn sẽ đuổi giết người đó ngàn dặm, không thể không đòi lại công đạo.

Theo như lời hắn nói, hắn lẫn lộn học sinh Thiên Tự Đường như thế nào cũng được, rốt cuộc hắn đều vì muốn tốt cho bọn họ, giúp bọn họ có tiền đồ tốt hơn, nhưng không thể để người ngoài khi dễ.

Người bao che như vậy, không có khả năng sẽ hy sinh hai học sinh của mình chỉ vì muốn đuổi người đi cửa sau là nàng.....

Đó là Vân Thanh La?

Hai đệ tử kia công phu không yếu, với công phu hiện tại của Vân Thanh La, không thể đấu lại hai người kia nếu bọn họ liên thủ.

Nghe ngổ tác nghiệm thi kia nói, hai người đó đã bị đánh thẳng trước mặt, như vậy càng không có khả năng là Vân Thanh La. Vân Thanh La còn chưa có bản lĩnh như vậy!

Vậy đó sẽ là ai?

Là ai có thù oán với nàng lớn như vậy? Một lòng muốn dồn nàng vào chỗ chết? Vì thế nên mới đổ một chậu phân lên trên đầu nàng——

Cái bẫy này rõ ràng là nhắm tới nàng, nhưng nàng không thể nghĩ ra kẻ đứng phía sau rốt cuộc là ai.

Tất cả những gì có thể nghĩ ra, đều bị nàng phủ quyết.

Mặc dù nàng đang chịu tội ở đây, nhưng nàng không lo lắng nhiều về tính mạng của mình.

Nàng rất cuộc là môn nhân thánh tôn, cho dù Cổ Tàn Mặc nhìn nàng không vừa mắt, cũng không dám xử tử nàng. Hẳn chắc chắn sẽ nghĩ cách thông báo và xin chỉ thị của thánh tôn——

Gặp thánh tôn khó khăn bao nhiêu, Cổ Tích Cửu cũng biết. Vì thế nếu Cổ Tàn Mặc muốn thông báo tin tức này với thánh tôn, chỉ sợ cũng rất khó khăn. Trong vòng hai tháng ba tháng chưa chắc có thể thông báo được.

Vì vậy nàng sẽ không gặp nguy hiểm tới tính mạng trong một thời gian ngắn. Nàng chỉ lo lắng cho đại ngao, nó đã bị bắt, còn bị bọn họ xem là hung thủ, có thể nó sẽ bị giết hay không?

Nàng luôn thích hù dọa mạng nó đi nấu canh, nhưng hiện tại chỉ sợ sẽ biến thành sự thật.....

Nàng chỉ có thể hét lên những lời uy hiếp của mình: "Đại ngao vô tội, ta tuyệt đối không tin nó giết hai người kia, các ngươi không thể đối xử tàn nhẫn với nó. Nếu nó xảy ra điều gì, ta liều mạng đến cùng với Thiên Tụ Đường các ngươi!"

Không có người nào đáp lại nàng, nhà giam này ngay cả cửa sổ cũng không có, nàng thậm chí không biết người bên ngoài có nghe thấy nàng nói hay không.

Linh lực của nàng đã bị phong ấn, không có năng lực hành động, lúc kêu gọi không thể dùng nội lực, chỉ có thể hét lên bình thường, giọng nói gần như khàn khàn.....

"Chủ nhân, đừng hét nữa! Bên ngoài không có ai, bọn họ không thể nghe thấy." Thương Khung Ngọc cuối cùng ngăn nàng lại.

Cổ Tích Cửu cảm thấy tuyệt vọng.

Con ngao nhìn qua vô cùng, nhưng thân thể nó vẫn rất mềm. Đôi khi nàng vô tình chọc vào thịt, nó cũng sẽ bò lăn trên mặt đất kêu đau.

Thứ duy nhất có thể ngăn cản thương tổn là lớp vỏ của nó, nếu bị người cạy vỏ ra, nó chính là mặc người nhào nặn như cái bánh bao.....

Nàng nhớ rõ khi con ngao bị bắt, nó đã bị người đâm một kiếm vào trong vỏ, lúc ấy tiểu oa nhi trong vỏ đau đớn đến nỗi khóc thét. ——

"Tiểu Thương, ngươi nói xem bọn họ có thể sẽ giết đại ngao hay không? Sao ta cứ nghe thấy tiếng nó khóc?" Cổ Tích Cửu bị giam trong phòng suốt một ngày một đêm, chân tay đau đến mức không còn tri giác, người cũng có chút mê choáng, nhưng vẫn không chịu ngủ, cho dù nàng ngẫu nhiên ngủ gật một lát, cũng sẽ mở mắt đầy đầu tỉnh lại.

Sau khi tỉnh lại, trong nhà giam chỉ có một mình nàng, ngay cả chuột cũng không có.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 506: Thánh tôn (4)

Edit: Lâm An, Emily.

Nàng không có người nào để nói chuyện, trong lòng thấp thỏm, không nhận được dò hỏi Thương Khung Ngọc.

Thực ra, trong tiềm thức, nàng thật sự muốn Thương Khung Ngọc phản bác lại nàng, cho dù phản bác kia tràn ngập kẻ hở, đó cũng là một loại an ủi đối với nàng.

Dù nàng cường đại thế nào thì vẫn là nữ hài tử, đôi khi rất dễ tổn thương.

Khi một người không có ham muốn hay dục vọng, họ sẽ không sợ hãi. Khi không có gì cần phải bảo vệ, thậm chí ngay cả tính mạng của mình nàng cũng không quan tâm. Nàng không sợ gì hết.

Nhưng hiện tại trong lòng nàng có vương bận, mặc dù con ngao kia là đồ tham ăn, nhưng nàng không thể không quan tâm tới nó.

Nhất là mỗi khi nghĩ đến con ngao rất có khả năng bị giết hàm thịt, trong lòng nàng càng nóng như bị lửa đốt!

Tuy nhiên, Thương Khung Ngọc lại rất thành thực, không biết rằng nàng đang bị tổn thương, còn phụ họa thêm: "Chủ nhân, không phải ta nguyện rửa nó. Ta cảm thấy hiện tại khả năng nó bị giết rất cao. Bọn họ không dám thật sự động tới ngươi, tất nhiên tất cả tức giận đều rơi trên người đại ngao. Rốt

cuộc, nó là yêu vật. Trong khi bọn họ cần phải có một lời giải thích cho người nhà người chết, vì thế chắc chắn sẽ để đại ngao làm kẻ chết thay. Người nói nghe thấy tiếng nó khóc, có lẽ vì nó đã chết, hồn phách tìm người kẻ về sự bất bình. Thật ra người cũng biết nó bị oan, dù chết cũng là bị chết oan....."

Vì thế, cả người Cổ Tích Cửu càng trở nên tội tệ hơn!

Vì thế nàng lại bắt đầu hét lên ——

Nàng hét cho đến khi khản cả cổ, mất giọng.

Bọn họ định bỏ đói nàng ở đây hay sao?!

Bóng đen của tử thần treo lơ lửng trên đầu, Cổ Tích Cửu vẫn có chút sợ hãi.

Rốt cuộc, nàng sống lại một lần không dễ dàng gì, nàng đã phải phấn đấu lâu như vậy.....

Nàng sẽ bị chết oan uổng như vậy hay sao?

Nàng không cam lòng!

Nhưng không cam lòng thì nàng có thể làm gì?

Nàng chỉ có một mình ở đây, không ai có thể giúp nàng ——

Dung Triệt? Ngày nàng bị bắt Dung Triệt từng cầu xin Cổ Tàn Mặc, nhưng hắn còn chưa nói được mấy câu đã bị Cổ Tàn Mặc phái người "mời" đi ra ngoài, nói đây là việc của Thiên Tụ Đường, hắn là hoàng tử đừng xen miệng vào.

Thiên Linh Vũ? Hắn căn bản không có quyền lên tiếng ở Thiên Tụ Đường.....

Cũng không biết vì sao, bóng dáng Đế Phát Y lại nổi lên trong lòng nàng.

Nàng cảm thấy đau nhói trong lòng. Người này có lẽ có quyền lên tiếng ở đây. Nếu hắn đến giải vây giúp mình.....

Cũng không cần giải vây, chỉ cần cho nàng một ít thời gian, nàng có thể tự mình bắt độc thủ phía sau màn, chứng minh mình vô tội!

Nhưng, hắn và nàng sớm đã hoàn toàn cắt đứt quan hệ, cho dù hắn biết hiện tại nàng gặp oan khuất, chỉ sợ sẽ không để ở trong lòng, thậm chí hắn có thể sẽ cười nhạo nàng.....

Thánh tôn? Nàng càng không thể trông cậy vào thánh tôn. Người nọ quá xuất quỷ nhập thần, bất luận người nào muốn tìm hắn đều khó hơn so với lên trời! Thậm chí đến hôm nay, nàng còn chưa từng gặp mặt hắn ——

Mọi con đường đều đã bị cắt đứt, Cổ Tích Cửu nhắm đôi mắt lại, trong lòng càng ngày càng tuyệt vọng.

Nàng tiếp tục chịu đựng thêm hai ngày nữa, cho đến lúc chạng vạng ngày thứ tư, cánh cửa nhà giam được mở ra, có người bước vào.

Cổ Tích Cửu đã bị khoá ba ngày ba đêm ở trên tường, cả người đều hoàn toàn tê liệt.

Nhưng vẫn không có ai đưa cơm cho nàng, thậm chí ngay cả nước nàng cũng không được uống một ngụm, hơn nữa trong lòng đầy vò, vì thế khi cánh cửa nhà giam mở ra, nàng đã rơi vào trạng thái nửa hôn mê, căn bản không nhìn thấy rõ người tới.....

"Bá!" "Bá!" Hai luồng gió xẹt qua, xích sắt buộc chặt ở trên người nàng bị cắt đứt, nàng cũng ngã thẳng xuống từ trên tường.

Một luồng gió lướt qua, nàng không rơi thẳng xuống mặt đất, mà là rơi vào lòng ngực một người.

Vòng tay ôm ấp lạnh lùng, mang theo một mùi hương nhẹ nhàng, mơ hồ có chút quen thuộc, nhưng nàng lại nhất thời không nhớ nổi đã từng ngửi nó ở đâu.

9/8/2020: Chúc nàng Lâm An và các bạn cùng lứa thi TN THPT thành công!

~~~Hết chương 506~~~

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 507: Thánh tôn (5)

Edit: Lâm Anh, Emily Ton.

Nhưng, vào thời điểm này, mùi vị không còn quan trọng nữa, quan trọng là cuối cùng cũng có người tiến vào!

Cổ Tích Cửu muốn nắm lấy người này, nhưng tay chân đều bị tê dại, căn bản không giống như là của mình, không thể kiểm soát được. Nàng lo lắng, sợ người nọ sẽ bỏ chạy, một lần nữa bỏ mặc nàng ở đây. Vì vậy nàng cố chịu đựng giọng nói khàn đặc, vội vàng mở miệng: "Người..... người tới để thẩm vấn ta? Hãy nói với Cổ Tàn Mặc, ta không muốn trở thành học sinh của Thiên Tự Đường nữa! Bắt ta ký tên cũng được! Nhưng đừng làm hại đại ngao. Ta sẽ mang nó đi! Nó không hề giết người. Hãy cho ta thời gian nửa tháng, ta sẽ điều tra ra hung thủ....."

Nàng sợ mình sẽ ngất xỉu mà không kịp tỏ thái độ, vì thế vội vàng nói một hơi, giọng nói khàn đặc.

Những ngón tay co quắp của nàng muốn nắm lấy ống tay áo người này, nhưng thất bại, mồ hôi lạnh toát ra trên trán.

"Đừng nhúc nhích." Người nọ cuối cùng cũng lên tiếng, giọng nói trong veo giống như nước suối trong núi: "Yên tâm, bản tôn sẽ lấy lại công đạo cho người."

Bản tôn?

Trong đầu Cổ Tích Cửu mơ mơ màng màng, cuối cùng cũng nắm bắt được trọng điểm. Nàng cố gắng hết sức để mở mắt ra, nhưng trước mắt mờ mịt, chỉ nhìn thấy một màu trắng như tuyết.....

"Thánh tôn, để thuộc hạ ôm Cổ cô nương?" Một giọng nói vang lên từ bên cạnh.

Cánh tay ôm nàng không hề buông lỏng, nam nhân lạnh lùng nói: "Người muốn ôm người của bản tôn?"

Chỉ còn tiếng hít thở dao động xung quanh, không một người nào dám mở miệng nữa.

Thánh tôn?!

Đôi mắt Cổ Tích Cửu mở to hơn nữa, nàng đang bị ảo giác?!

Một cái bình nhỏ hơi lạnh được để sát vào miệng nhỏ gần như khô cạn của nàng. "Ngoan, há miệng."

Cổ Tích Cửu theo bản năng mở miệng, một dòng nước nhỏ được rót vào trong miệng nàng, cổ họng khô khốc của nàng dường như dịu lại, dễ dàng chảy xuống dạ dày.....

Rõ ràng chỉ là một ngụm nước, nhưng nàng lại giống như một cái cây vừa được tưới nước, tinh thần cuối cùng tỉnh táo hơn. Nàng cũng có thể nhìn thấy rõ ràng người đang ôm nàng.

Nam nhân mặc một thân áo bào trắng như tuyết, đeo mặt nạ màu trắng như ngọc, ngay cả cằm cũng bị che kín mít, tóc trắng tuyết như lụa, xoã xuống.

Từ góc nhìn của Cổ Tích Cửu, miễn cưỡng có thể nhìn thấy đôi mắt của hắn. Đó là một đôi mắt xanh giống như biển sâu, trong đó dường như ẩn giấu muôn ngàn ngọn sóng lạnh, khe quay đầu cũng khiến người kinh hãi.

Thánh tôn! Thì ra đây là thánh tôn.....

Không ngờ hắn tới đây cứu nàng ——

Cổ Tích Cửu cảm thấy giống như đang nằm mơ, không nhận được hơi cử động một chút. Lúc này thân thể nàng mới khôi phục lại một chút tri giác, nhưng tất cả đều tê mủi giống như bị vô số kim châm đâm vào người, khiến nàng không nhận được khê rên một tiếng.

"Bị tê rồi sao?" Thánh tôn rũ mắt nhìn nàng một cái, sau đó yên lặng ấn bàn tay ở phía sau lưng nàng, rót linh lực vào trong cơ thể nàng, nháy mắt giảm bớt cảm giác tê mủi ở trên người nàng.

Thánh tôn ôm nàng đi nhanh ra phía bên ngoài, phía sau hắn có mấy người của Thiên Tự Đường đi theo, Cổ Tàn Mặc cũng ở trong đó.

Sắc mặt Cổ Tàn Mặc có chút tái nhợt, trên trán cũng có mồ hôi. Ông ta nhìn nhìn Cổ Tích Cửu hấp hối trong lòng ngực thánh tôn, cảm giác nàng đã sụt cân rất nhiều, không nhận được mở miệng giải thích: "Thánh tôn, là nàng..... nàng đã để con ngao giết người. Sau khi Tàn Mặc bắt được nàng cũng không dám dụng hình đối với nàng, chỉ muốn nhốt nàng mấy ngày để ngăn chặn sự thù địch của nàng..... Không ngờ nàng lại yếu như vậy, Tàn Mặc nhất thời sợ xuất, quên đưa đồ ăn uống cho nàng. Đến khi Tàn Mặc nhớ tới điều này, đang định phái người đưa chút đồ ăn cho nàng, không ngờ thánh tôn đã tới....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 508: Thánh tôn (6)

Ông ta còn muốn tiếp tục giải thích, thánh tôn lại liếc mắt nhìn ông ta một cái. Đó là một cái nhìn lạnh như băng tuyết, rất đáng sợ, khiến trái tim Cổ Tàn Mặc ớn lạnh, không dám nói câu kế tiếp.

Thánh tôn tới vô cùng đột ngột! Nằm ngoài dự đoán của Cổ Tàn Mặc.

Sau khi nhốt Cổ Tích Cừu vào trong nhà giam, ông ta lập tức điều tra nguyên nhân cái chết của hai đệ tử kia, nhưng dù ông ta điều tra thế nào, tất cả những chứng cứ có được đều tập trung về phía đại ngao.

Mặc dù Cổ Tàn Mặc không thích Cổ Tích Cừu, thậm chí có chút chán ghét nàng, nhưng ông ta vẫn không dám dụng hình đối với nàng.

Vì thế ông ta chỉ có thể phái người tra tấn đại ngao. Đại ngao đã phải chịu đựng rất nhiều, mặc dù nó rất sợ đau, nhưng vẫn không chịu khuất phục. Thậm chí dụng hình khiến nó đau đớn đến nổi rơi lệ thành sông, nó vẫn la hét oan uổng.....

Hơn nữa thứ này còn không có chí khí, chỉ chạm nhẹ vào nó một chút, nó đã kêu to đến nỗi kinh thiên động địa. Tiếng kêu của nó còn rất sắc nhọn, giống như đứa nhỏ bị dọa hoảng sợ khóc thét, khiến cho đệ tử tra tấn không dám xuống tay.

Mặc dù có rất nhiều đệ tử thăm vấn nó, bọn họ vẫn không thể thăm vấn ra được điều gì.

Cổ Tàn Mặc tính toán, nếu như không thể thăm vấn ra được điều gì, ông ta sẽ giam giữ Cổ Tích Cừu mấy ngày, để nàng chịu tội một chút. Điều này chắc chắn sẽ khiến tinh thần nàng suy sụp, để nàng hiểu rằng Thiên Tụ Đường không phải là nơi dành cho người như nàng. Sau khi thả nàng ra sẽ cho nàng hai lựa chọn, hoặc là mang theo đại ngao rời khỏi Thiên Tụ Đường, hoặc là nàng có thể ở lại, nhưng cần phải xử tử đại ngao.....

Đây là kế hoạch ban đầu ở trong lòng ông ta, hơn nữa cũng đang được thực thi. Ông ta cảm thấy lúc này có thể đưa Cổ Tích Cừu ra khỏi nhà giam, thẩm tra nàng một chút, nhân tiện để nàng lựa chọn, nhưng thánh tôn lại đột nhiên tới đây——

Thánh tôn rất hiếm khi tới đây. Từ khi Thiên Tụ Đường thành lập đến nay, hắn chỉ tới ba lần, hơn nữa mỗi lần đều vội vàng rời đi, thậm chí chưa từng ở lại nửa canh giờ (1h). Đương nhiên, mỗi lần thánh tôn tới đây, bốn sứ giả của hắn sẽ tới thông báo trước, để người của Thiên Tụ Đường có thời gian chuẩn bị.

Nhưng lần này không hề có thông báo, thánh tôn giống như từ trên trời rơi xuống! Khiến Thiên Tụ Đường không kịp trở tay.

Có thể tưởng tượng được, Thiên Tụ Đường lúc này bận rộn như thế nào.....

Lúc ấy Cổ Tàn Mặc gần như không tin đó là sự thật, cho rằng vị thánh tôn này là giả mạo.....

Nhưng khi nhìn thấy thánh tôn, ông ta biết vị này chính là thật!

Trên đại lục này, bất luận kẻ nào cũng không có được khí phách giống như thánh tôn. Loại khí tức này, cho dù mang theo mặt nạ, cũng không có bất luận kẻ nào có thể giả mạo.

Cổ Tàn Mặc cuống quýt tiếp giá, trong lòng đã biết không tốt ——

Quả nhiên thánh tôn vừa nhìn thấy ông ta thì lập tức hỏi: "Cổ Tích Cừu ở đâu?"

Cổ Tàn Mặc nuốt nước miếng, đang định nói chi tiết mọi chuyện với thánh tôn, nhưng ông ta còn chưa kịp bắt đầu đã bị thánh tôn ngắt lời: "Người chỉ cần nói nàng đang ở đâu! Đừng để bản tôn sai người lật tung toàn bộ Thiên Tụ Đường!"

Cổ Tàn Mặc chỉ kịp nói bốn chữ: "Ồ Trấn Ma lao....."

Sau đó Cổ Tàn Mặc cảm thấy toàn bộ đại diện nháy mắt nóng lên! Ngay sau đó không còn nhìn thấy thánh tôn đâu nữa ——

Trấn Ma lao là nơi chuyên dùng để trấn áp ma quỷ và những linh hồn hung ác. Những bức tường chẳng những cực kỳ chắc chắn, cho dù thân binh sắc bén đến đâu cũng không nào phá được lớp thép được đúc vụn năm. Hơn nữa, bên trong còn có thêm vô số phù chú trấn ma, nếu như không có pháp khí chuyên dùng để mở, ngay cả Cổ Tàn Mặc cũng không thể vào trong đó.

Nơi đó chính là nơi vững chắc nhất, Cổ Tàn Mặc từng tự hào khoe khoang trước mặt các học sinh, nói nơi đó dễ thủ khó công, ngay cả khi có hàng ngàn người tới cướp ngục, bọn họ cũng không thể mở được cửa của Trấn Ma lao.....

Cổ Tàn Mặc nhanh như chớp cũng chạy như bay về phía Trấn Ma Lao, ý định dặn dò đệ tử nơi đó mở cửa lao ra.

Nhưng không ngờ ông ta vừa mới chạy đến nơi đó, còn chưa kịp mở miệng, thánh tôn đại nhân đã trực tiếp đánh một chuông phá tan cửa lao ——

Chương 509: Thánh tôn (7)

Dưới một chuang như vậy, cửa nhà lao giống như tờ giấy lập tức tan thành từng mảnh. Thánh tôn cất bước đi vào, chỉ vài ba bước đã tới căn phòng bằng sắt đang giam giữ Cổ Tích Cửu. Hắn dùng cách tương tự phá vỡ cánh cửa nơi giam giữ Cổ Tích Cửu, nhìn thấy được nàng ——

Những sợi dây xích trần ma vạn năm tuổi, dưới chưởng lực của thánh tôn giống như sợi mì, bị một chưởng của hắn phá vỡ thành từng đoạn ——

Từ đầu đến cuối, thánh tôn đều không nói với Cổ Tàn Mặc một câu vô nghĩa, thậm chí cũng không liếc mắt nhìn ông ta một cái. Sự thấp thòm trong lòng Cổ Tàn Mặc càng ngày càng tăng, đặc biệt là khi nhìn thấy bộ dáng Cổ Tích Cửu lại càng trở nên bất an!

Khi nhìn thấy thánh tôn ôm tiểu cô nương vào trong lòng ngực đi nhanh ra phía bên ngoài, trong lòng Cổ Tàn Mặc chẳng những không yên, mà tất cả những người đứng đầu Thiên Tự Đường đều dấy lên nỗi bất an, giống như tai họa sắp sửa ập đến ——

Thì ra thánh tôn đề ý tới tiểu cô nương này như thế!

Ở trong cảm nhận của mỗi người, thánh tôn luôn luôn không dính khói lửa phạm tục, cũng sẽ không thân cận với bất luận nữ tử nào. Hoặc, có thể nói, bất luận nữ tử nào tiếp cận hắn cũng đều khiến cho người ta có cảm giác phạm thượng với thần ——

Nhưng hiện tại thánh tôn lại không quan tâm tới đờ bản, ôm tiểu cô nương này vào trong lòng ngực, còn ôm chặt như vậy!

Đây là tình huống gì vậy?!

Thánh tôn cuối cùng cũng động tâm?

Nữ hài tử này có lẽ không phải đơn giản chỉ là đệ tử thánh tôn, nói không chừng nàng chính là người trong lòng thánh tôn ——

Trong lòng mọi người ở đây đều cảm thấy giống như sấm sét vang lên ầm ầm, bị chấn động bởi cảnh tượng này!

Đương nhiên, bốn sứ giả dưới trướng thánh tôn không hề kinh ngạc. Bọn họ rất bình tĩnh, mắt nhìn thẳng đi theo bên cạnh thánh tôn, mở đường giúp hắn.

Thiên Tự Đường được thành lập trên danh nghĩa thánh tôn. Trong mắt thánh tôn, nó cũng quan trọng không khác gì đệ tử thiên bẩm.

Vì vậy, bình thường Cổ Tàn Mặc - người lãnh đạo tối cao của Thiên Tự Đường vẫn liên lạc với bốn sứ giả môn hạ của thánh tôn. Đương nhiên, đó chỉ là một chút liên lạc nhỏ mà thôi.

Bất cứ lúc nào Thiên Tự Đường có trường hợp cần thánh tôn giải quyết, Cổ Tàn Mặc đều cố gắng liên lạc với sứ giả Trướng Thiện, nhưng vị sứ giả Trướng Thiện cực kỳ khó đối phó, thậm chí còn khó hơn cả tiểu quý dưới trướng Diêm Vương.

Mỗi lần khi ông ta cần sứ giả Trướng Thiện truyền đạt tin tức cho thánh tôn, sứ giả Trướng Thiện đều đáp lại ông ta một chữ: Chờ. Sau đó thì không có bất luận câu trả lời nào nữa.

Hoặc là để ông ta vất vả chờ đợi mấy ngày, thậm chí là mấy tháng, cuối cùng sứ giả Trướng Thiện tới cũng chỉ để lại một câu: Tự mình giải quyết!

Điều này khiến cho Cổ Tàn Mặc nghi ngờ, sứ giả Trướng Thiện căn bản không hề bám báo với thánh tôn!

(Mộc Phong nước mắt thành sông: Thật oan uổng cho hắn! Mỗi lần hắn đều cố gắng hết sức bám báo với thánh tôn, nhưng thánh tôn đại nhân quá thâm trầm, căn bản không hề trả lời, nhiều nhất chỉ đưa ra bốn chữ "tự mình giải quyết", hắn cũng chỉ có thể truyền đạt nguyên lời nói đó. Bốn sứ giả bọn họ chưa bao giờ kiểm tra qua trung gian, cũng chưa bao giờ tham ô hay nhận hối lộ, không làm tròn trách nhiệm..... Tuy nhiên, đối với hầu hết mọi người, bọn họ đều trở thành tiểu quý khó chiều nhất, ngay cả những đệ tử thiên bẩm khác cũng hận bọn họ đến nỗi nghiến răng.....)

Cứ như vậy, Cổ Tàn Mặc lựa chọn không bám báo sự tình với bốn sứ giả nữa.

Ngay cả khi ông ta bám báo, ông ta cũng không nhận được bất kỳ câu trả lời nào.

Chính vì như vậy, chuyện của Cổ Tích Cửu, Cổ Tàn Mặc cũng không bám báo với thánh tôn trước, ông ta nghĩ mình cứ tự giải quyết ổn thỏa mọi chuyện rồi mới bám báo.

Hơn nữa, đây cũng là tâm tư của Cổ Tàn Mặc. Cổ Tích Cửu nổi tiếng là đệ tử thánh tôn, nếu nàng không tự mình muốn rời đi, ông ta sẽ không thể nào đuổi nàng đi.

Hiện tại xảy ra việc này, mặc dù hai học sinh chết thảm khiến ông ta đau đớn đến nỗi muốn dậm chân, nhưng ông ta vừa lúc có thể dùng cơ hội này để đuổi người đi.

~~~~~Hết chương 509~~~~~

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 510: Ta tin tưởng nàng (1)

Chỉ cần Cổ Tích Cửu tự động ký hiệp ước sau đó khẳng định sẽ không bao giờ quay trở lại, học sinh của sau xem như đã bị ông ta chân chính đá đi, không bao giờ quay lại nữa. Cho dù thánh tôn tự mình ra mặt, ông ta cũng có thể dùng hiệp ước để ứng phó.

Không ngờ trước khi ông ta khiến Cổ Tích Cửu ký hiệp ước này, thánh tôn đã từ trên trời giáng xuống ——

Cổ Tàn Mặc không biết thánh tôn muốn ôm Cổ Tích Cửu đi đâu, có thắc mắc nhưng không dám hỏi.

Khí thế quanh người thánh tôn quá khó lường, khiến ông ta vẫn luôn không sợ trời không sợ đất nhưng trong lòng run rẩy giống như có một trận cuồng phong cuốn bay lá cây.....

Sau khi ra khỏi Trần Ma lao, tâm trí Cổ Tích Cửu cuối cùng cũng tỉnh táo lại.

Chuyện thứ nhất sau khi nàng tỉnh lại chính là nhìn chăm chăm vào Cổ Tàn Mặc: "Đại ngao đâu?! Ngươi đã làm gì nó?"

Nàng nói chuyện rất gắt, nếu giống như trước đây, khi Cổ Tàn Mặc bị người truy vấn như vậy thì sớm đã rất tức giận, nhưng giờ phút này nhìn thấy ánh mắt khó lường của thánh tôn, ông ta không dám!

"Nó..... không sao."

Cổ Tích Cửu thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhưng vẫn không yên tâm: "Nó ở đâu? Ta muốn gặp nó!"

Cổ Tàn Mặc dừng lại một chút, ngay khi đang định nói gì đó, thánh tôn đã mở miệng: "Mang đại ngao đến Thanh Phong thánh." "

Rất rõ ràng, thánh tôn muốn đích thân tra hỏi về vụ án này.

Trong lòng Cổ Tàn Mặc không biết nên vui hay buồn, chỉ trả lời đồng ý một tiếng, ra hiệu cho đệ tử bên cạnh, đệ tử kia vâng lệnh rời đi.

Thanh Phong thánh là nơi dùng để Thiên Tự Đường giải quyết những vấn đề đại sự, cũng là nơi thẩm tra những học sinh phạm sai lầm lớn.

Lần đầu tiên Cổ Tích Cửu bước vào Thanh Phong thánh, toàn thân linh lực đều bị phong tỏa, còn bị điểm huyết, sau đó bị cường chế quỳ gối xuống. Nàng thậm chí không có sức để đứng dậy, chỉ có thể mặc kệ người ta lôi kéo, nhỏ bé tầm thường giống như hạt bụi.

Lần này nàng lại đi vào Thanh Phong thánh, nhưng do thánh tôn trực tiếp ôm nàng tới.

Thánh tôn đại nhân tất nhiên ngồi ở vị trí cao nhất, tôn quý nhất, còn nàng thì đang ngồi ở trong lòng ngực thánh tôn đại nhân. Phía dưới quỳ một đám người, nàng nhìn xuống phía dưới, chỉ nhìn thấy từng hàng người thấp thoáng trên sàn.....

Nàng hơi nhắm mắt lại, đây là sự khác biệt giữa kẻ mạnh và kẻ yếu. Ba ngày trước nàng chặt vật quỳ gối ở đây giữa tự bào chữa cho mình, nhưng không một người nào lắng nghe lời nàng nói, mỗi người đều cao cao tại thượng từ trên cao cúi xuống nhìn nàng, giống như đang nhìn một con kiến, từng lời bịa đặt đổ hết mọi tội lỗi lên trên đầu nàng.

Hiện tại nàng được thánh tôn ôm vào trong ngực, ngồi ở vị trí tối cao, không ai dám hé răng nói nửa lời. Một đám quỳ trên sàn nom nớp lo sợ, giống như tai họa sắp đến.

Cổ Tích Cửu quét qua hàng người đang quỳ gối phía dưới với ánh mắt lạnh lùng, trong lòng ghi nhớ cảnh này.

Yếu kém sẽ bị đánh, nhỏ bé sẽ không có quyền lên tiếng.

Ai sẽ lắng nghe lời bào chữa của một con kiến?

Dù ở thế giới nào, kẻ mạnh đều được tôn vinh.

Trở nên mạnh mẽ!

Nàng nhất định phải trở nên mạnh mẽ hơn!

Sớm muộn gì sẽ có một ngày, nàng sẽ trở thành người mạnh nhất, thống trị cả thế giới.

Khi lần đầu tiên Cố Tích Cửu mới đến thế giới này, mục tiêu của nàng là sống một cuộc sống tốt đẹp, tự do khám phá đại lục này, làm một người rảnh rỗi tự do không bị gò bó.

Nhưng hiện tại nàng lại có khát vọng trở thành người mạnh nhất trên đời, có thể đứng ngang hàng với thánh tôn ——

Khi ý nghĩ này xuất hiện, bản thân nàng cũng lắp bắp kinh hãi.

Ngang hàng với thánh tôn? Nàng có khả năng ư?

Nàng vô tình ngẩng đầu, đầu tiên là nhìn thấy chiếc cằm lộ ra dưới lớp mặt nạ, sau đó là đôi mắt sáng lấp lánh.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 511: Ta tin tưởng nàng (2)

Mặt nạ quá kín, nàng chỉ có thể nhìn thấy đôi mắt xanh thẳm của hắn, thậm chí không thể nhìn thấy hình dạng của chúng, chỉ mơ hồ cảm thấy này đôi mắt này khiến trái tim nàng đập nhanh ——

Những người phía dưới đã làm lễ xong, chờ đợi một tiếng "đứng lên đi" của thánh tôn đại nhân, nhưng thánh tôn đại nhân căn bản không để ý đến bọn họ,

Ánh mắt hắn đang dạo quanh một vòng trên người Cố Tích Cửu, thờ ơ nói một câu: "Có đứng dậy được không?"

Cố Tích Cửu lúc này mới nhận ra mình vẫn đang ngồi ở trong lòng ngực người ta!

Cố Tích Cửu không phải là người rụt rè thích nép vào người như chú chim nhỏ, nàng rất độc lập, cũng rất cảnh giác.

Ngày thường nàng vẫn có thói quen giữ khoảng cách với những người xung quanh, đặc biệt là nam nhân, trừ khi cần làm nhiệm vụ, nàng rất hiếm khi đến gần nam nhân. Ngay cả với bằng hữu, nàng nhiều nhất chỉ vỗ vai để cổ vũ người ta, gần như không hề vai sát cánh, càng đừng nói ngồi trong lòng ngực nam nhân!

Nếu như trong quá khứ, cho dù có người ôm nàng, chỉ cần nàng thật sự tỉnh táo, nàng sẽ lập tức thoát khỏi vòng tay người đó.

Nhưng lần này nàng không biết vì sao lại như vậy, không ngờ nàng không nhận ra mình đã ngồi ở trong lòng ngực người ta lâu như vậy!

Nàng giống như tự nhiên ngồi ở trong lòng ngực người thân mật nhất.....

Chẳng lẽ bởi vì nàng bị trói và đói bụng mấy ngày, đại não thiếu oxy nên bị nước vào?

Hay là nàng thật sự xem mình là môn nhân của thánh tôn. Môn nhân ư? Đó chính là đệ tử của thánh tôn, thánh tôn chính là sư phụ, sư phụ giống như phụ thân ——

Hiện tại khi nàng gặp nạn, nhìn thấy thánh tôn từ trên trời giáng xuống cứu nàng từ trong nước sôi lửa bỏng, nàng bất tri bất giác xem hắn giống như cha mẹ thân thiết nhất của mình.....

Có lẽ tận sâu trong nội tâm, nàng thật sự khao khát có được tình thương của phụ thân?

Bởi vì bị xích và bị bỏ đói quá lâu, khi nàng đứng dậy thân thể vẫn hơi mềm nhũn, nhưng cuối cùng nàng cũng đứng vững được.

Nàng đang không biết có nên hành lễ với thánh tôn hay không, sứ giả Thường Thiện bên cạnh đã rất tinh ý chuyển một chiếc ghế bọc lụa tới cho nàng, đặt ngay ở vị trí bên dưới thánh tôn, để nàng ngồi xuống.

Cố Tích Cửu nhìn thánh tôn. Thánh tôn ngồi ở chỗ kia giống như bức tượng chạm ngọc, trên người mang theo sự lạnh lùng vốn có, hơi gật đầu với nàng. Vì thế Cố Tích Cửu cũng không khách khí ngồi xuống.

Không biết lúc nàng nửa tỉnh nửa mê thánh tôn đã cho nàng ăn linh đan diệu dược gì, trạng thái tiêu cực trên người nàng đang từng bước biến mất, dần dần lấy lại sức lực.

Lúc này thánh tôn mới nhìn những người đang quỳ phía dưới. Hắn không để bọn họ đứng dậy, chỉ thờ ơ liếc mắt nhìn Cổ Tàn Mặc một cái: "Bản tôn sẽ tự xét hỏi về vụ án này. Yên tâm, bản tôn sẽ không thiên vị hay giúp đỡ bất luận kẻ nào, tất nhiên sẽ xử lý theo lẽ công bằng. Các người có thể phán xét ở trước mặt bản tôn."

Những người đang quỳ phía dưới bao gồm cả đường chủ Thiên Tự Đường, Đường trưởng lão hình phạt, các quan chức và đạo sư.....

Mọi người nhìn thấy Cổ Tích Cửu đang ngồi trên chỗ cao kia, lại nhìn nhìn những người quanh mình, lệ rơi đầy mặt.

Thánh tôn, người thẩm tra xử lý vụ án đang quỳ ở đây, trong khi nghi phạm lại ngồi ở trên cao nơi đó thích hợp hay sao?

Nhưng trước mặt thánh tôn, mọi người không dám nhắc tới điều này, rốt cuộc bọn họ đều bị người của thánh tôn không chế.....

Cổ Tàn Mặc lập tức đứng thẳng người, cảm thấy mình đứng ở bên lẽ phải! Mặc dù thánh tôn dễ dàng bỏ qua mọi chuyện, nhưng nếu khi đụng tới đại sự, thánh tôn vẫn rất công bằng, sẽ không thiên vị bất cứ bên nào.

Chính vì vậy, Cổ Tàn Mặc mới dám bắt giam Cổ Tích Cửu (Thiên tử phạm pháp đều chịu tội giống như thứ dân, huống chi Cổ Tích Cửu không phải là thiên tử, mà chỉ là một môn đồ của thánh tôn.)

Ông ta ho khan một tiếng, điều chỉnh lại lời nói của mình, lập tức bắt đầu thuật lại mọi chuyện một cách cặn kẽ.

Năng lực tư duy của ông ta vẫn rất cường đại, trong tay cũng có đủ chứng cứ.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 512: Ta tin tưởng nàng (3)

Vì thế khi ông ta đưa ra tất cả chứng cứ, mọi người ở đây gần như đều cảm thấy Cổ Tích Cửu chính là hung thủ.

Cho dù nàng không phải là hung thủ, linh sủng đại ngao của nàng cũng là hung thủ ——

Sau khi đưa ra toàn bộ chứng cứ, Cổ Tàn Mặc đưa ra kết luận cuối cùng: "Thánh tôn, không phải Tàn Mặc cố ý gây khó xử với Cổ cô nương, chứng cứ thật sự vô cùng xác thực. Các học sinh trong Thiên Tự Đường đều là những người ưu tú cực kỳ hiếm có trên đại lục này, hiện giờ bị giết như vậy, Tàn Mặc thân là Đường chủ tất nhiên phải điều tra chuyện này, đưa ra một lời giải thích đối với người nhà của người chết. Vì vậy mới quyết định giam giữ Cổ Tích Cửu....."

Ông ta sớm đã có chuẩn bị, thậm chí gọi ngũ tác của Thiên Tự Đường lên báo cáo nghiệm thi, cùng với da thịt của hai đệ tử được lấy ra ở trên vỏ ngao, chứng minh hai đệ tử kia thật sự đã bị vỏ ngao kẹp chết.

Thế giới này khác với thời cổ đại thuần túy, có một số kỹ thuật rất tiên tiến, ví dụ như có thể kiểm tra tóc và da của người đã chết, thậm chí là vết máu của hai đệ tử ở trên vỏ ngao.....

Đương nhiên, Cổ Tàn Mặc cũng đưa ra những vật đã lục soát được ở trên người Cổ Tích Cửu, trong đó cũng có lưu thanh phù.

Ngài ra còn có một số thứ linh tinh khó hiểu. Ví dụ như dụng cụ dịch dung, ví dụ như độc dược.....

Cổ Tích Cửu đã bị bọn họ xem là thủ phạm, vì thế tất cả những thứ ở trên người nàng đều bị tịch thu, cho dù chúng không liên quan tới vụ án.

Trên người Cổ Tích Cửu chỉ còn lại chiếc vòng tay đen nhánh, nếu như không phải vòng tay kia bất luận làm thế nào cũng không thể tháo ra được, chỉ sợ nó cũng đã bị tịch thu.

Thánh tôn yên lặng lắng nghe Cổ Tàn Mặc nói xong toàn bộ, liếc mắt nhìn Cổ Tích Cửu một cái: "Những chứng cứ này thật sự bất lợi với ngươi, ngươi có gì để nói?"

Vì thế, Cổ Tích Cửu lại nói hết mọi chuyện xảy ra đêm đó một lần.

Nói xong nàng cũng cảm thấy thấp thòm, chứng cứ thật sự quá bất lợi đối với nàng!

Trong khi thánh tôn là người đại công vô tư, hắn sẽ tin nàng sao?

Rốt cuộc nàng chỉ từng gặp hắn một lần ở trong mộng, hơn nữa đó là sau khi nàng nói rằng nàng là môn nhân thánh tôn.....

Thánh tôn chính là vị thần trong truyền thuyết đối với nàng, một vị thần không thể đoán được.

Nàng nhớ lại những hành động của mình trong quá khứ, dường như không để lại ấn tượng tốt đẹp nào với thánh tôn, chắc chắn hẳn sẽ cảm thấy nàng thích nói dối ——

Mặc dù lúc trước nàng nói dối là phán đoán của Đế Phất Y, nhưng nàng cũng không phủ nhận.

Có lẽ thánh tôn cảm thấy ván đã đóng thuyền. Rốt cuộc, lúc đó đã bị truyền đi khắp toàn bộ đại lục, vì thế hẳn đành chấp nhận. Sau đó hẳn cảm thấy môn nhân như nàng không thể quá yếu kém, vì thế đưa cho nàng một quyển sách từ trong mộng ——

Sự tương tác giữa nàng và thánh tôn chỉ có một giấc mộng kia mà thôi.

Lần này là lần thứ hai, nhưng nàng lại trở thành nghi phạm.....

Nàng rất cảm kích khi thánh tôn mang nàng ra khỏi phòng giam. Tuy nhiên, nàng nghĩ chỉ có một lý do đằng sau đó, chính là danh tiếng môn nhân thánh tôn của nàng nếu cứ như vậy bị người khi dễ, thánh tôn đại nhân cũng rất mất mặt, vì thế hẳn tất nhiên muốn tham gia vào.

Đối với chuyện hẳn ôm nàng ra ngoài ——

Lúc ấy nàng ở trong trạng thái nửa hôn mê, tất nhiên bản thân không thể đi lại.

Mặt khác, mọi người tới đó lúc ấy đều là nam nhân, nếu để nam nhân khác ôm nữ môn nhân thánh tôn sẽ không thích hợp?

Hơn nữa tuổi của thánh tôn như thế, cho dù ôm nữ đồ đệ vị thành niên cũng chỉ giống như gia gia ôm cháu gái, có lẽ không ai cảm thấy không ổn.

Vì thế lúc này Cố Tích Cửu cảm thấy mình định vị rất chính xác, đó chính là môn đồ của thánh tôn, còn được sự công nhận bất lực của thánh tôn.

Nàng nói xong những chuyện xảy ra đêm đó, sau đó ngẩng đầu nhìn thánh tôn, chờ đợi sự phán xét của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 513: Ta tin tưởng nàng (4)

Thánh tôn mang mặt nạ, khiến người căn bản không thể nhìn thấy vẻ mặt của hắn. Hắn còn chưa kịp mở miệng, Đường trưởng lão hình phạt đang quỳ ở dưới đã mở miệng trách cứ Cố Tích Cửu: "Cố Tích Cửu, ngươi dám ngẩng đầu nhìn thẳng thánh tôn đại nhân khi chưa được phép chính là tội đại bất kính! Ngươi là môn nhân thánh tôn, ngay cả điều này cũng không biết?"

Trái tim Cố Tích Cửu khẽ nhảy lên, nàng biết quy củ này, chỉ là nhất thời quên mất.

Nàng hơi cúi đầu: "Ta....."

"Ta? Ở trước mặt thánh tôn ngươi cũng dám xưng 'ta'?" Đường trưởng lão hình phạt vẫn không buông tha.

Cố Tích Cửu toát mồ hôi trên trán, nàng không ngờ lần này mình lại liên tiếp phạm lỗi như vậy!

Những sai lầm đó trông có vẻ bé nhỏ không đáng kể, nhưng nếu ở trong thời khắc này thánh tôn muốn truy cứu, đó chính là tử tội!

Nàng thật sự bị đối đến nỗi hồ đồ. Nàng vốn luôn khôn khéo không ngờ lại phạm phải sai lầm thông thường này!

Nàng đang định lấy lại tinh thần bắt đầu giải thích, thánh tôn bên kia đã mở miệng, còn nói vấn đề dường như không liên quan: "Sao giọng nói vẫn khàn như thế?"

Cố Tích Cửu: "....."

Nàng đã gào ba ngày trong nhà lao kia, sao giọng nói không khàn được?

May mắn nàng đã uống linh dược của hắn, nếu không lúc này cổ họng vẫn còn sưng, chỉ sợ không thể nói nên lời.

Thánh tôn vươn tay về phía nàng, trong lòng bàn tay có một viên đan dược màu đỏ: "Ăn nó đi."

Viên đan dược mơ hồ có ánh sáng bảy màu, mọi người ở đây đều sốc khi nhìn thấy nó!

Đan dược phẩm cấp 9! Đây là đan dược phẩm cấp 9 ở trong truyền thuyết!

Nó không có giá ở trên thị trường, một viên đan dược có khả năng khiến cho hai quốc gia tranh đoạt đến nổi vỡ đầu chảy máu!

Nhưng hiện tại, thánh tôn đơn giản tặng nó như vậy!

Ở trước mắt bao người, Cổ Tích Cửu tiếp nhận viên đan dược, nuốt xuống.

Một cảm giác mát lạnh lan tỏa khắp yết hầu, cổ họng giống khô khốc trở nên dễ chịu hơn, cảm giác bỏng rát nơi yết hầu cuối cùng hoàn toàn biến mất.

"Như thế nào?" Thánh tôn nhìn nàng.

"Đã khá hơn nhiều." Giọng nói của Cổ Tích Cửu trong trẻo hơn nhiều, không còn khó nghe giống như mắc sạn nữa.

Thánh tôn lúc này mới hơi gật đầu: "Nếu cảm thấy không thoải mái thì đừng nói nữa."

"Được..... vâng." Cổ Tích Cửu đồng ý.

Thánh tôn lại liếc mắt nhìn nàng một cái, thật sự hiếm khi thấy nàng ngoan ngoãn như vậy ——

Ánh mắt hắn chuyển tới vị trưởng lão kia "Môn nhân của bản tôn cũng cần người giáo huấn?"

Đường trưởng lão hình phạt: "....." Lần này ông ta chính là người đổ mồ hôi lạnh.

Sứ giả Trìung Ác bên cạnh thánh tôn cũng lạnh lùng mở miệng: "Môn nhân thánh tôn phạm tội đều do thánh tôn giáo huấn, người là người ngoài cũng dám xen vào? Dám trách cứ môn nhân thánh tôn ở trước mặt người, chán sống rồi sao?"

Vì thế trên mặt Đường trưởng lão hình phạt mồ hôi chảy xuống càng nhiều, đành phải quỳ dập đầu sát mặt sàn: "Tiểu nhân đã biết sai, xin thánh tôn trách phạt."

Thánh tôn cũng không thèm nhìn ông ta, giọng nói vẫn thờ ơ như cũ: "Đợi lát nữa sẽ trách phạt sau, làm chính sự trước." Hắn thuận miệng phân phó sứ giả Trìung Thiện bên người: "Người đi nghiệm thi." Sau đó lại phân phó sứ giả Trìung Ác: "Người đi kiểm tra hiện trường."

Hai người nhận lệnh rời đi.

Không biết thánh tôn lấy ra một bộ bàn cờ từ chỗ nào, bắt đầu tự chơi cờ để giải tỏa sự buồn chán.

Cổ Tích Cửu: "....."

Mọi người: "....."

Cách phá án của thánh tôn thật đúng là đơn giản và thô bạo!

Trong đại sảnh nhất thời yên lặng, chỉ ngẫu nhiên nghe thấy âm thanh giòn dã của quân cờ được đặt xuống bàn cờ.

Cổ Tích Cửu không cảm thấy gì, nàng ngồi rất thoải mái ở trên ghế.

Trong khi những người khác chính là một sự tra tấn, bọn họ vẫn còn đang quỳ.

Mặt sàn trong đại đường này có phong cách rất đặc biệt, bởi vì những đệ tử phạm tội cơ bản đều phải chịu thẩm tra ở chỗ này, vì để ra oai phủ đầu với những đệ tử đó, mặt sàn đều được rải một loại đá cực kỳ thô ráp, đạp chân lên đó đã rất đau đớn chứ đừng nói tới việc quỳ.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 514: Ta tin tưởng nàng (5)

Những đệ tử đó mỗi lần quỳ gối nơi này đều sẽ như mất hồn, giống như sống không bằng chết, cơ bản trong vòng một khắc (15ph) đầu gối có thể sẽ sưng tấy giống như cái bánh bao.

Bởi vì quỳ ở chỗ này cần phải có thành ý, không thể dùng linh lực để bảo vệ mình.

Vì thế tất cả đệ tử ở Thiên Tự Đường đều rất sợ bị phạt quỳ ở đây ——

Lúc này, hầu hết những người đứng đầu trong Thiên Tụ Đường đều đang quỳ gối ở nơi này, thánh tôn không mở miệng, bọn họ tất nhiên không dám đứng dậy, cũng không dám dùng linh lực bảo vệ bản thân. Vì thế trong lòng đa số bọn họ đều rơi lệ thành sông.....

Bọn họ cực kỳ hy vọng hai người mà thánh tôn đã phái đi nhanh chóng trở về ——

Nhưng hai sứ giả đó đều làm việc rất cẩn thận, nghiêm thi chính là nghiên cứu các tế bào trên hai thi thể kia. Kiểm tra hiện trường chính là nghiên cứu từng cọng cây ngọn cỏ nơi đó.....

Tóm lại, khoảng một canh giờ (2h) trôi qua, vẫn không thấy bóng dáng của hai vị sứ giả.

Những người đứng đầu của Thiên Tụ Đường có cảm giác đầu gối của mình sắp khuỵ xuống!

Lúc trước khi xây dựng đại sảnh, bọn họ còn lo lắng đá mặt sàn không đủ sắc nhọn không đủ lồi lõm, hiện tại mỗi người bọn họ đều hận không thể chờ để là phẳng chúng.

Cố Tích Cửu lấy lại tinh thần, nàng nghi ngờ chất lỏng mà thánh tôn đại nhân đã cho nàng uống chính là nhân sâm ngàn năm, nếu không vừa rồi nàng còn hấp hối gần chết, giờ phút này lại có cảm giác tinh thần đều rất sung sức, ngay cả bụng cũng không khó chịu nữa.

Nàng vẫn còn lo lắng cho đại ngao và những linh sủng khác của mình, đang định truy vấn Cố Tàn Mặc một câu, bên ngoài đã truyền tới một giọng nói sắc nhọn: "Các ngươi mang ta tới đây làm gì?! Phòng này dùng để làm gì? Trông nó giống như cái nồi, các ngươi muốn hầm ta ư?! Ta nói cho các ngươi biết, lão tử nhìn có vẻ ngon nhưng thật ra có độc!"

Cố Tích Cửu: "....."

Mọi người cũng mang vẻ mặt không nở nhìn thẳng.

Gân xanh trên trán Cố Tàn Mặc nhanh chóng nhảy lên!

Đại diện này là do Cố Tàn Mặc tự mình thiết kế, cũng là tác phẩm mà ông ta đặc ý nhất.

Bởi vì nó có cấu tạo đặc biệt giống như trận pháp, những đệ tử có linh lực dưới cấp 8 sẽ bị loại bỏ, tất nhiên thân thể cũng mất đi lực bảo vệ.

Ngoại hình của nó thật sự giống như một cái nồi, chẳng qua không ai dám nói ra mà thôi ——

Cố Tích Cửu thở dài nhẹ nhõm một hơi, thứ này còn có thể làm nhảm như vậy chứng tỏ không sao.....

Một lát sau, đại ngao bị hai đệ tử hình phạt đường nâng vào, thứ này trở nên lớn hơn cả cái cối xay gió, một người không thể ôm nổi nó, chỉ có thể dùng hai người để nâng.

Đại ngao vừa tiến vào đã lập tức đóng chặt vỏ lại, lo sợ sẽ bị hầm.

Nó còn dùng thiên cân trụ, hai đệ tử nâng nó đồ đầy mồ hôi.

Đặc biệt là sau khi tiến vào bọn họ đều bị phong bế linh lực, nội lực lại không đủ, vì thế càng cảm thấy con ngao này nặng như núi Thái Sơn, suýt nữa đã đánh rơi thứ này xuống mặt sàn.

"Đại ngao ——" Cố Tích Cửu kêu nó một tiếng.

"Hô!" Vỏ ngao đột nhiên mở ra, một tiểu oa nhi chui ra từ bên trong vỏ, vừa nhìn thấy Cố Tích Cửu đang ngồi ở chỗ kia, đôi mắt của nó lập tức tròn to, mừng rỡ kêu lên một tiếng: "Chủ nhân!"

Đại ngao liều mạng tránh thoát khỏi hai đệ tử kia, lăn thẳng về phía Cố Tích Cửu ——

Lúc này không có người nào dám ngăn cản, đại ngao lăn thẳng đến dưới chân Cố Tích Cửu, tiểu oa nhi một lần nữa chui ra ôm lấy cẳng chân Cố Tích Cửu, rơi lệ thành sông: "Chủ nhân, bọn họ nói ta đã giết hai phệ vật kia! Ta rõ ràng không hề giết bọn họ! Nếu ta thật sự muốn giết bọn họ, sao ta sẽ để thi thể lại? Ô ô ô, ta sớm đã ăn chúng rồi! Ta rõ ràng không hề ăn chúng....."

Cố Tích Cửu giờ tay vỗ vỗ vỗ của nó: "Ừ, ta biết đó không phải là người. Đêm đó người vẫn luôn ở bên cạnh ta."

"Bọn họ còn ép ta thừa nhận là do chủ nhân sai bảo, còn nói ta và người là một ổ rắn chuột. Chúng ta rõ ràng là người và ngao....."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 515: Ta tin tưởng nàng (6)

Cổ Tích Cửu nhếch môi, không có văn hóa thật là đáng sợ! Con ngao không có văn hoá lại càng đáng sợ hơn! Sau này phải bắt nó đọc vài cuốn sách.....

Đại ngao càng nói càng cảm thấy ủy khuất. Nó mở vỏ ra, hóa thành hình dạng ban đầu để Cổ Tích Cửu nhìn thấy thịt ngao mềm mại của nó: "Chủ nhân, bọn họ cạy vỏ ta ra, dùng kim đâm ta, dùng kiếm chọc ta, còn lấy bàn ủi đốt ta! Bọn họ thậm chí muốn lột vỏ của ta!"

Con ngao này thật sự đã phải chịu đựng rất nhiều, trên thịt ngao non mềm có rất nhiều lỗ kim, thậm chí có lớp da còn bị bong ra khỏi vỏ ——

Nhìn qua thật sự ghê người.

Thì ra trong học đường trông có vẻ vô cùng cao lớn này cũng tồn tại tư hình, không khác lắm với tư hình ở trong nhân gian.

Cổ Tích Cửu xanh mặt!

Trong cuộc đời nàng, người hay vật khiến nàng để ý không nhiều lắm, nhưng một khi nàng đã để ý, nàng sẽ xếp vào phe của mình, bảo vệ đến cùng! Tuyệt đối sẽ không cho phép người khác lạm dụng!

Nàng lạnh lùng liếc mắt nhìn Cổ Tàn Mặc một cái: "Đường đường là đường chủ Thiên Tự Đường mà chỉ biết xuống tay với một con ngao vô tội?! Nếu hung thủ không phải là nó, Cổ Đường chủ cần phải đưa ra một lời giải thích thoả đáng cho ta!"

Cổ Tàn Mặc: "....."

Ông ta không phục, vẫn nhận định hung thủ chính là con ngao: "Được, nếu hung thủ không phải là nó, bản đường chủ sẽ cho người một lời giải thích thoả đáng. Nhưng nếu đúng thì sao?"

"Nếu thật sự là nó, ta sẽ tự mình giao nó cho cổ Đường chủ. Muốn hãm hay xào, ta tuyệt đối không ngăn cản! Nhưng nếu như không phải, Cổ Đường chủ sẽ trả cho ta cái gì?"

Cổ Tàn Mặc không tiếc sức mình: "Nếu như không phải là nó, bản đường chủ sẽ chịu hình phạt giống như nó!"

Thánh tôn vẫn luôn tự mình chơi cờ thờ ơ mở miệng: "Hình phạt của Cổ Tích Cửu thì sao?."

Mọi người: "???"

Tất cả mọi người trong lúc nhất thời không có phản ứng.

Thánh tôn vẫn nói với giọng lạnh lùng: "Nàng bị xích ma liên vây chặt ở Trấn Ma Lao ba ngày, nếu như nàng bị oan, Cổ Tàn Mặc, người cũng phải chịu sự trừng phạt giống như nàng."

Ngón tay hắc vân vẽ một quân cờ, gõ nhẹ xuống bàn cờ: "Nhưng công lực của người cao hơn nàng nhiều, nếu như chỉ chịu trừng phạt tương tự thì khó biểu hiện được thành ý của người. Đến lúc đó, người hãy tự giam mình ở bên trong ba mươi ngày."

Cổ Tàn Mặc: "....."

"Nếu hung thủ thật sự là bọn họ thì sao?" Cổ Tàn Mặc can đảm hỏi một câu.

"Không phải là bọn họ." Thánh tôn bình tĩnh nói: "Bất luận là phẩm chất hay là tính cách môn nhân của bản tôn, bản tôn sẽ tự mình điều tra triệt để. Nàng sẽ không làm chuyện như vậy. Đối với con ngao này —— Nàng nói không phải là nó, vậy thì không phải là nó."

Cổ Tàn Mặc: "....."

Cổ Tích Cửu đột nhiên cảm thấy ấm áp trong lòng!

Thánh tôn tin tưởng nàng! Dù chỉ mới gặp nàng một lần nhưng hắc vân vẫn tin tưởng nàng!

Mặc dù hắc vân nói từng điều tra nàng, nhưng nàng vẫn cảm thấy ấm lòng bởi những lời hắc vân nói.

Khi người bị nghìn người chỉ trích, người sẽ biết tầm quan trọng của lòng tin ——

Nàng không nhịn được lại nhìn về phía hắc vân, hắc vân lại chuyển ánh mắt ở trên bàn cờ.....

Đại ngao dùng vỏ nhẹ nhàng kẹp góc áo Cổ Tích Cửu: "Chủ nhân, ta đau....."

Cổ Tích Cửu chuyển ánh mắt nhìn về phía Cổ Tàn Mặc, vươn thẳng cánh tay về phía ông ta: "Trả đồ lại cho ta!" Đồ vật của nàng đều bị tịch thu, trong đó bao gồm cả được phẩm.

Cổ Tàn Mặc lúc này cũng không sợ nàng phá rối, vì thế trả lại đồ cho nàng.

Cổ Tích Cửu vẫn chưa xong việc với ông ta, vừa thoả được cho con ngao, vừa nói: "Còn có Lục Ngô và Phong Triệu thì sao? Chúng đang ở đâu? Khi nào sẽ trả lại cho ta?"

Cổ Tàn Mặc nói: "Yên tâm, chúng đều rất an toàn. Chờ mọi chuyện qua đi, chúng ta sẽ trả lại nguyên vẹn cho người."

.....

Sứ giả Thường Thiện và sứ giả Trừng Ác cuối cùng cũng quay trở lại. Bọn họ đều mang theo kết quả điều tra tương ứng của mình.

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 516: Ta tin tưởng nàng (7)

Sứ giả Thường Thiện là người phụ trách nhiệm thi, nhưng kết quả giám định của hắn lại khiến cho Cổ Tích Cửu lo lắng: "Hai đệ tử kia thật sự chết dưới đòn tấn công của vô ngao, trên miệng vết thương của bọn họ có dấu vết của vô ngao."

Tin tức sứ giả Trừng Ác đưa về càng không lạc quan: "Thánh tôn, sau khi kiểm tra lại dấu vết tại hiện trường, hai đệ tử kia đã gặp phải phục kích trực diện, hơn nữa chỉ vài ba chiêu đã bị giết. Bởi vì trận mưa kia rất to, dấu chân tại hiện trường đều đã biến mất. Tuy nhiên, ở hiện trường có một chỗ lõm xuống rất sâu, kiểm tra dấu vết thì thấy có hình dạng giống với vô ngao ——"

Mọi người trong Thiên Tụ Đường nháy mắt cảm thấy nhẹ nhõm.

Đặc biệt Cổ Tàn Mặc càng nâng cao bộ ngực, những cây râu quai nón cũng rất sắc bén dựng thẳng đứng lên, ánh mắt giống như dòng điện nhìn về phía Cổ Tích Cửu, giống như muốn đục một lỗ thủng ở trên người nàng.

Ông ta dường như đang muốn nói, tiểu nữ, không dấu được nữa?!

Cho dù người không thừa nhận, nhưng lưới trời tuy thưa khó lọt, hiện tại người của thánh tôn cũng điều tra ra kết quả tương tự, người còn gì để nói?!

Cổ Tàn Mặc đột nhiên có chút hối hận. Ông ta hối hận vừa rồi không đưa ra hình phạt cụ thể nếu hung thủ là Cổ Tích Cửu đối với thánh tôn.

Ông ta cảm thấy chỉ vì một vài lời nói của thánh tôn mà mình bị lừa!

Nhưng, hiện tại nhắc nhở vẫn chưa muộn!

Cổ Tàn Mặc rất cao ngạo, khi nóng nảy thì ngay cả lão Thiên Vương cũng không sợ.

Ông ta giống như đại thần dù chết cũng muốn khuyên can hoàng đế. Chỉ cần ông ta cho rằng mình đúng, cho dù ông ta đâm vỡ đầu chảy máu cũng muốn kiên trì đến cùng.

"Thánh tôn, lần này xem ra, hung thủ không thể nghi ngờ đúng là con ngao! Ngay cả khi Cổ Tích Cửu không phải là kẻ chủ mưu, nàng cũng phải bị trừng phạt do quân thức lĩnh sủng không nghiêm! Thánh tôn, mặc dù nàng là môn nhân của ngài, nhưng làm ra chuyện như vậy, thật sự khiến người và thần đều phẫn nộ. Nàng chẳng những không có tư cách vào Thiên Tụ Đường, càng không có tư cách trở thành môn nhân thánh tôn. Dù sao, thánh tôn sẽ xử lý theo lẽ công bằng, dạy cho nàng một bài học, cho người trong thiên hạ một lời giải thích."

Cổ Tàn Mặc có thể ngồi vào vị trí đường chủ Thiên Tụ Đường, tất nhiên cũng có chút tài năng. Lời nói của ông ta rất hùng hồn đồng dạng, cổ tình thúc giục ép người.

Sắc mặt sau mặt nạ của bốn sứ giả môn hạ của thánh tôn hơi biến đổi, lần lượt nhìn về phía thánh tôn của mình.

Bọn họ biết thánh tôn đối xử rất đặc biệt đối với Cổ cô nương, nhưng dưới tình huống như vậy, thánh tôn sẽ dùng cách nào để che chở cho nàng?

Hoặc nói cách khác, thánh tôn sẽ dựa theo phong cách thông thường của hắn, hành sự theo lẽ công bằng hay sao?

Theo quy củ của đại lục này, kẻ lấy mạng học sinh Thiên Tụ Đường, bất luận đối phương là ai, đều phải lấy mạng đền mạng, cho dù là hoàng đế tam quốc cũng không ngoại lệ.

Bọn họ còn nhớ rõ năm đó quốc quân Hạo Nguyệt Quốc phái người ám sát một học sinh Thiên Tụ Đường. Nguyên nhân là vì hoàng đế này cảm thấy học sinh là mối đe dọa lớn nhất đối với ngôi vị hoàng đế của mình.

Quốc quân kia hành động cực kỳ bí mật, nhưng vẫn bị thánh tôn phát hiện. Kết quả —— kết quả là quốc quân kia bị xử tử ở trước mặt mọi người.....

Sau đó còn thông cáo thiên hạ, Thiên Tụ Đường sẽ do năm đại đệ tử thiên bẩm tự mình giám sát.

Cũng bởi vì điều này, từ đó về sau không còn có người nào dám tính kế học sinh Thiên Tụ Đường. Học sinh trước khi tiến vào Thiên Tụ Đường, bất luận thân phận cao quý hay nghèo hèn, đều được đối xử bình đẳng. Địa vị cao thấp ở Thiên Tụ Đường hoàn toàn đều dựa vào thực lực chân chính.

Đương nhiên, quá trình huấn luyện ở đây cũng cực kỳ khắc nghiệt, đệ tử bị chết ngoài ý muốn trong quá trình huấn luyện cũng không hề ít.

Nhưng mỗi một học sinh bị chết ở Thiên Tụ Đường cũng dẫn tới một loạt các cuộc điều tra, xác định xem học sinh này thật sự chết ngoài ý muốn hay là có người cố ý sát hại ——

Nếu như vì cố ý, vậy sẽ bị điều tra đến cùng, tuyệt đối không thể buông tha!

~~~~Hết chương 516~~~~

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 517: Vả mặt (1)

Đây là luật của Thiên Tụ Đường, cũng là quy củ mà mọi người trên đại lục này đều biết.

Hiện tại Thiên Tụ Đường có hai học sinh bị chết, đầu sỏ gây tội chắc chắn sẽ bị chém đầu thị chúng ——

Tất cả mọi người đều nhìn về phía thánh tôn.

Cố Tích Cửu cũng nhìn về phía thánh tôn, trong lòng không biết có tư vị gì.

Nàng biết mình không phải là hung thủ, nhưng cái bẫy của đôi phương quá hoàn hảo, trong lúc nhất thời không thể nào chứng minh bản thân mình vô tội, khiến thánh tôn cũng bị mất mặt ——

Nàng hổ thẹn với sự tín nhiệm của hân.

Có phải thánh tôn rất thất vọng đối với nàng hay không?

Nàng nín thở, lần đầu tiên trong đời cảm thấy xấu hổ ——

Thánh tôn dường như không để ở trong lòng, hân thậm chí còn tiếp tục chơi vài nước cờ.

Trong đại sảnh yên tĩnh chỉ có âm thanh quân cờ đánh xuống, giống như đang đánh vào trong lòng mọi người.

Cổ Tàn Mặc cũng đang nghiền ngẫm tâm tư của thánh tôn.

Thánh tôn chỉ có một môn nhân như vậy, vừa rồi còn nói rất tin tưởng nàng, kết quả bây giờ giống như đang tát vào mặt thánh tôn ở trước mặt mọi người. Hiện tại thánh tôn không nói lời nào, có lẽ là đang nghĩ làm thế nào để tìm bậc thang leo xuống?

Bậc thang này có lẽ chỉ có Cổ Tàn Mặc là ông ta mới có thể đưa ra ——

Mặc dù trong lòng Cổ Tàn Mặc không cam lòng, nhưng ông ta không thể thật sự để thánh tôn mất mặt ở đây. Vì thế ông ta mở miệng, nói với Cố Tích Cửu: "Cố Tích Cửu, có lẽ..... người thật sự không biết, nhưng con ngao giết người là sự thật không thể chối cãi! Nó cần phải bị xử tử, và người....."

Ông ta liếc mắt nhìn thánh tôn một cái, thấy thánh tôn vẫn không có phản ứng gì, dừng khí càng cao: "Người quân thúc linh sùng không nghiêm, lại chết người không nhận, không biết hối cải, thật sự thẹn với sự tín nhiệm của thánh tôn dành cho người! Người khiến thánh tôn cũng phải hổ thẹn. Người giống như người tất nhiên không xứng đáng ở lại Thiên Tụ Đường chúng ta, cho dù là một đệ tử bàng thính, người cũng không đủ tư cách! Đương nhiên, người càng không xứng làm môn nhân thánh tôn. Nếu người biết điều thì nên chủ động đứng ra. Bản đường chủ sẽ mở một hội nghị ở Thiên Tụ Đường, niệm tình người vẫn còn nhỏ tuổi, sẽ cho người một cơ hội để người hối cải làm người. Chỉ cần người nhận sai ở trong hội nghị, cũng ký khế ước vĩnh viễn không được bước vào Thiên Tụ Đường, sau đó tự động nhận sai với người trong thiên hạ, nói rằng không xứng đáng làm môn nhân thánh tôn, từ nay về sau không được rêu rao mình là môn nhân thánh tôn để hành sự, như vậy ta sẽ buông tha người....."

Ông ta lại lên nhìn thánh tôn một chút, thánh tôn dường như không nghe thấy, bàn tay chơi cờ căn bản không hề dừng lại. Điều này nghĩa là đang ngầm đồng ý?

Ông ta quả nhiên đã đoán đúng tâm tư thánh tôn!

Cổ Tàn Mặc chẳng những có dũng khí hơn, thậm chí lung còn thẳng hơn: "Đương nhiên, tội chết của ngươi có thể miễn, nhưng tội sống khó tha. Sau sự việc lần này, bản đường chủ sẽ phế bỏ toàn bộ công lực của ngươi, đưa ngươi quay về phủ Cổ tướng quân. Như vậy, mặc dù ngươi mất võ công, nhưng dù sao vẫn có thể quay về làm thiên kim tiểu thư của ngươi, sau này cũng có thể gả chồng sinh con, xem như cũng có một kết cục tốt."

Cổ Tích Cừ:"....."

Cổ Tàn Mặc đang định đưa nàng quay trở lại trạng thái ban đầu?!

Nếu kết quả thật sự như vậy, kết cục của nàng còn tệ hơn trước kia ——

Trước kia nàng chỉ mang danh một phế vật xấu xí, nhưng nếu bị đưa về như vậy, nàng chắc chắn sẽ trở thành trò cười cho thiên hạ, đời này chỉ có thể ở một nơi xó xỉnh tự sinh tự diệt!

Nàng không nhịn được nhìn về phía thánh tôn. Một chiêu này của Cổ Tàn Mặc thật sự đã tạo ra một bậc thang cho thánh tôn. Nếu lúc này thánh tôn từ bỏ nàng, hẳn vẫn có thể giữ được danh tiếng của hắn, nhưng nàng lại chỉ có thể rơi xuống địa ngục!

Hắn sẽ làm như thế nào?

"Cạch!" Quân cờ cuối cùng trong tay thánh tôn rơi xuống, sau đó hắn ngẩng đầu nhìn về phía Cổ Tàn Mặc: "Nói xong rồi?"

Trong giọng nói của hắn không hề có cảm xúc, Cổ Tàn Mặc cũng không đoán ra được tâm tư của hắn, căng da gặt đầu: "Vâng, tiểu nhân cảm thấy đây là phương án giải quyết tốt nhất."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 518: Vả mặt (2)

Thánh tôn gõ ngón tay trên bàn cờ, âm thanh thờ ơ lạnh lùng, giống như gió thổi cánh hoa rơi, nhưng lời nói ra lại khiến Cổ Tàn Mặc nhảy mất toát ra một thân mồ hôi lạnh: "Phương án tốt nhất? Từ khi nào thì môn nhân của bản tôn đi hay ở đều cần sự cho phép của ngươi? Ngươi xem bản tôn không hề tồn tại?"

Khuôn mặt rám nắng của Cổ Tàn Mặc lúc này đỏ bừng, thái dương lại chảy ra mồ hôi lạnh: "Điều này..... có thể là....."

Ông ta cho rằng như vậy có thể khiến thánh tôn tìm được bậc thang để xuống. Nhưng lời này ông ta lại không dám nói ra.

Thánh tôn từ từ đứng dậy, từ trên cao nhìn xuống ông ta: "Ngươi nghĩ sao? Mạng người là trò đùa ư? Chỉ một câu kết luận qua loa của ngươi, thật sự cho rằng vụ án đã kết thúc?"

Cổ Tàn Mặc vốn dĩ cho rằng vừa rồi thánh tôn chất vấn mình là do ông ta đã đưa ra hình phạt quá nặng đối với Cổ Tích Cừ, nhưng lúc này lại cảm thấy không đúng: "Vay ý của thánh tôn là gì?"

"Điều tra kỹ càng! Nghiêm trị hung thủ!" Thánh tôn lạnh lùng nói.

Cổ Tàn Mặc vui mừng! Hai mắt đều sáng lên!

Ông ta còn tưởng lần này thánh tôn nhất định sẽ thiên vị, không ngờ hắn lại nói ra nói như vậy.

Thánh tôn không hổ là thánh tôn! Quang minh chính đại!

Ánh mắt Cổ Tàn Mặc sắc bén như thanh kiếm, nhìn vọng qua chỗ con ngao!

Con ngao nhanh chóng đóng vỏ lại: "Lão tử nói rồi, không phải lão tử!"

"Thánh tôn, nó vẫn không chịu nhận tội thì phải làm sao?" Cổ Tàn Mặc dò hỏi.

"Đi gọi hai học sinh của Lưu Vân đường tới đây, có công lực tương đương với hai học sinh đã chết là được, bốn tọa có chuyện muốn hỏi."

Cổ Tàn Mặc cảm thấy tinh thần phấn chấn, lập tức phân phó đi gọi người.

Một lát sau, có hai học sinh tiến vào.

Thánh tôn rất hiếm khi gặp mặt người khác, vì thế hai học sinh kia cực kỳ kích động.

Bọn họ cung kính hành lễ với thánh tôn.

Thánh tôn không để bọn họ quỳ lâu, khoát tay cho bọn họ đứng dậy, nhẹ nhàng hỏi: "Công phu của hai người các người so với Phạm Tử Tuấn, Đinh Văn Dương thì như thế nào?" Phạm Tử Tuấn, Đinh Văn Dương chính là tên của hai học sinh đã chết thảm kia.

Hai học sinh vẫn rất khiêm tốn: "Có lẽ ngang nhau." Nói cách khác, công phu của bọn họ không khác nhau lắm.

Thánh tôn vừa lòng, trực tiếp phân phó một câu: "Bắt lấy con ngao kia, dù sống hay chết!"

Cổ Tích Cửu: "....."

Cổ Tích Cửu biến sắc, chuẩn bị đứng lên, một giọng nói đột nhiên truyền vào trong tai nàng: "Tạm thời đừng nóng nảy! Muốn giải oan thì nghe lời bản tôn."

Giọng nói nhẹ nhàng bình tĩnh, đúng là do thánh tôn truyền âm.

Cổ Tích Cửu cảm thấy ấm áp trong lòng, cho tới lúc này hẳn vẫn tin tưởng nàng!

Nàng cũng là một nhân vật thông minh, suy tư một lát liền hiểu được dụng ý của thánh tôn.....

Không ai dám trái lệnh thánh tôn. Mặc dù hai người kia không biết trong hồ lô của thánh tôn rốt cuộc đang bán được gì, nhưng vẫn đồng thời đồng ý nhận lệnh một tiếng, xoay người, rút kiếm ra khỏi vỏ và chia về phía đại ngao ——

Thật ra đại ngao vẫn luôn nén giận.

Từ khi nó có linh thức đến nay chưa từng phải chịu tội lớn như vậy! Cũng chưa từng bị oan uổng như vậy!

Ở trong cảm nhận của nó, ăn thịt người căn bản không phải là chuyện lớn. Nếu như nó thật sự đã ăn, nó sẽ thừa nhận.

Vấn đề là lúc ấy nó nhìn sự thêm ăn xuống, thậm chí thả cho hai người giống như hai cái bánh kia bao chạy thoát. Hai người ngu xuẩn đó cũng không biết được, lúc ấy nó đã trải qua sự đấu tranh tư tưởng như thế nào mới nhìn ăn bọn họ ——

Nếu sớm biết kết quả thế này, nó đã ăn hết bọn chúng, ngay cả ngọn tóc cũng không chừa lại, đỡ gây ra phiền toái!

Nếu như bất luận thế nào cũng đều phải chết, vậy thì bằng bất cứ giá nào nó cũng sẽ chống cự!

Thật kỳ lạ, nó vốn bị thương nặng, linh lực cũng bị phong ấn, nhưng thuốc trị thương của chủ nhân không phải loại thường, sau khi bôi thuốc cho nó, vết thương liền nhanh chóng lành lại. Điều kỳ lạ chính là, linh lực vẫn luôn bị phong ấn của nó cũng được khôi phục!

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 519: Vả mặt (3)

Bây giờ nó có thể chiến đấu một trận! Thà rằng chết trận còn hơn bị người hãm! Đại ngao liều mạng chiến đấu ——

Vì thế, đại sảnh ngay trong chớp mắt biến thành chiến trường, ánh sáng loé lên, cuồng phong cuốn loạn.

Cổ Tàn Mặc thực sự rất khó hiểu. Đại sảnh này rõ ràng có thể hạn chế người hoặc vật có linh lực dưới cấp 8, vì sao linh lực của đại ngao lại không bị phong ấn? Linh lực của hai đệ tử Lưu Vân đường cũng không bị phong ấn?

Nếu như nơi này trở thành chiến trường, những người đứng đầu như Cổ Tàn Mặc vẫn còn đang quỳ ở trên mặt sàn, lúc này chắc chắn sẽ bị ảnh hưởng, vì thế bọn họ muốn thừa cơ đứng dậy.

Nhưng một câu nói của thánh tôn đã đóng băng bọn họ: "Bốn người các người tạo ra kết giới, đừng ảnh hưởng tới người vô tội."

Vì thế bốn sứ giả môn hạ của thánh tôn lập tức thiết lập một kết giới vững chắc, ngoại trừ hai người một ngao đang đánh nhau, những người khác đều nằm ở bên ngoài kết giới.

Đám người Cổ Tàn Mặc lệ rơi đầy mặt, nhưng lại không thể tìm được lý do đứng dậy, đành phải tiếp tục chịu đựng quỷ xướng.

Đại ngao rất uy vũ, vô cùng rất cứng, nhưng chuyển động chậm chính là điểm yếu của nó, vì thế nó chưa từng chạy đua tốc độ khi đánh nhau với người khác.

Sau khi giao chiến với hai người kia hai hiệp, vô bị chém hai lần, nó lập tức đưa ra pháp bảo tối thượng của mình, phun ra một màn sương đen, bao phủ lấy hai người kia.....

Vì thế hai người kia giống như bị quỷ bám vào người, chột vui chột buồn, chột mừng chột giận ——

Có vẻ như học sinh Lưu Vân ban đầu cực kỳ hận Tư đạo sư của mình, một khi thần trí bị mê hoặc, bọn họ liền bắt đầu mắng to lòng dạ Tư đạo sư hiểm độc, xấu xa.....

Bọn họ còn tiết lộ những hành động xấu xa của vị Tư đạo sư này. Ví dụ như Tư đạo sư này thích âm thầm đùa giỡn học sinh nữ, thậm chí dâm loạn học sinh nam, nhưng không cho phép học sinh nói ra, nếu không sẽ bị đuổi học hoặc bị tra tấn có chủ ý.....

Tư đạo sư này cũng đang có mặt ở trong đại sảnh, bị mắng đến nổi đỏ mặt tím tai. Khi nhìn thấy toàn bộ ánh mắt trong đại sảnh đều nhìn phía ông ta, khuôn mặt ông ta đỏ bừng: "Nói bậy! Bọn họ nói bậy! Nhất định con ngao này đang muốn gây rối, khiến bọn họ nói bậy!"

Không có người nào để ý đến ông ta, ông ta đột nhiên đứng lên và phóng về phía chiến trường: "Ta sẽ làm thịt con ngao khiến người nói hươu nói vượn này!"

Hai chân ông ta gần như bị phế vì quỷ, nhưng vẫn liều mạng lao tới, sau đó ông ta đánh vào trên kết giới do bốn môn hạ của thánh tôn giăng ra, nhưng bị bắn ngược trở về, gần như ngã ngối ở trên mặt sàn.

Sứ giả Trừng Ác đập một bàn tay ở trên bờ vai ông ta, giọng điệu rất ôn hòa: "Quỷ xướng!"

Vì thế ông ta lại phải quỷ xướng.

Ông ta chột dạ giải thích: "Tiểu nhân chỉ muốn chém giết con ngao này mà thôi ——"

Sứ giả Trừng Ác vẫn nói với giọng ôn hòa: "Không cần tới ngươi." Sau đó hất thuận tay điểm huyết đạo của ông ta, khiến ông ta không thể gây rối được nữa.

Mọi người trong Thiên Tự Đường hai mặt nhìn nhau, bọn họ đều là những lão bánh quẩy giang hồ lâu năm, sao có thể nghe không biết thật giả? Chỉ sợ đạo sư này thực sự có tật xấu như vậy!

Khuôn mặt Cổ Tàn Mặc càng đỏ bừng vì xấu hổ. Tư đạo sư này là môn sinh đặc ý nhất của ông ta, ngày thường trầm mặc ít lời, đối xử với học sinh cũng rất nghiêm khắc nghiêm túc, nhưng không ngờ sẽ làm ra những sự tình như vậy ——

Ban đầu bọn họ tới đây vốn là thăm vấn vụ án của Cố Tích Cửu, không ngờ lại tiết lộ ra một vụ bê bối thế này. Cổ Tàn Mặc cảm thấy bản thân bất lực.

Một khi đã rơi vào trong ảo cảnh thật độc của đại ngao thì rất khó thoát ra. Hai học sinh kia cũng không ngoại lệ, rất nhanh bọn họ đã tới cảnh cuối cùng của ảo cảnh thật độc, vươn tay về phía người mà bọn họ tin tưởng nhất.....

Bọn họ vươn tay nắm lấy tay nhỏ của con ngao. Đại ngao lúc này vẫn đang tức giận, tất nhiên sẽ không khách khí, biến nguyên hình lớn bằng một căn nhà nhỏ, sau đó mở to miệng nhỏ, kéo hai người kia vào trong miệng mình ——

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 520: Vả mặt (4)

"Đại ngao! Dừng!" Cố Tích Cửu nhảy tới, trực tiếp xuyên ra khỏi kết giới, kéo lấy vô ngao!

Đại ngao ngậy người ngần ngợ, không dám khép vô lại, đôi mắt vẫn đỏ như máu, biến hóa thành tiểu oa nhi, bắt đầu khóc lớn: "Chủ nhân, bọn họ muốn giết ta! Ta muốn ăn bọn họ! Bọn họ vẫn không cho ta ăn cơm, ta đói quá, chết cũng muốn no bụng"

Cố Tích Cửu kéo hai học sinh kia vẫn đang ngây người ngần ngợ, sau đó ôm lấy tiểu oa nhi: "Ngươi sẽ không chết, ta sẽ không để bọn họ giết ngươi."

Tiểu oa nhi khóc đến nỗi nước mắt giàn giụa như mưa, vô cùng ủy khuất: "Nhưng vừa rồi ngươi vẫn luôn ở bên cạnh nhìn xem, không hề ngăn cản....."

"Đại ngao, tin tưởng ta, tất cả đều vì muốn rửa sạch oan khuất cho ngươi. Ta sẽ không thật sự bỏ rơi ngươi." Cố Tích Cửu trấn an nó.

"Thật ư?" Đại ngao bán tín bán nghi.

"Thật hơn vàng!"

Cổ Tích Cửu trấn an đại ngao xong, thi lễ với thánh tôn: "Thánh tôn đại nhân, có thể cho phép Tích Cửu tự mình điều tra vụ án này hay không?"

Thánh tôn gật đầu: "Có thể." Hắn quét ánh mắt một vòng, nhận ra những người khác ở trong đại sảnh đều có chút bối rối, trong khi tiểu Tích Cửu của hắn lại hoàn toàn hiểu được dụng ý của hắn. Đây là một nha đầu thông minh tuyệt đỉnh!

Ánh mắt hắn hiện lên vui mừng, nhưng cũng hiện lên một chút đau đớn, chẳng qua đau đớn kia lướt qua rất nhanh, đã biến mất trước khi người khác có thể nhận ra.

Đôi mắt Cổ Tích Cửu sáng ngời: "Vậy đệ tử có thể mượn hai sứ giả Thường Thiện và Trùng Ác dùng một chút hay không?"

"Tùy người." Lời nói của thánh tôn như vàng, trực tiếp bán đứng hai tên thuộc hạ.

Vì thế Cổ Tích Cửu lập tức tùy ý. Nàng mời sứ giả Trùng Ác am hiểu về việc kiểm tra dấu vết, xem xét dấu vết đánh nhau lần này, sau đó yêu cầu Cổ Tàn Mặc lấy một miếng thịt bò lớn có cả da lẫn xương để đại ngao kẹp một chút.

Đại ngao làm theo lời nàng, bấm một cái khiến miếng thịt bò hẫy đôi, đứt khoát giống như cắt đậu hủ.

Một lát sau, sứ giả Trùng Ác báo cáo kết quả dấu vết đánh nhau với Cổ Tích Cửu.

Cổ Tích Cửu nhìn mọi người, bắt đầu phân tích mọi thứ: Thứ nhất, từ dấu vết đánh nhau, dựa vào lực hành động của đại ngao, nếu muốn đánh lén, chỉ có thể chôn mình dưới đất, sau đó đột nhiên vọt ra rồi đánh lén. Nhưng với tốc độ đánh lén của nó quá chậm, khinh công của hai đệ tử kia đủ khả năng tránh thoát. Một khi bọn họ tránh thoát, bọn họ sẽ không có khả năng bị đại ngao một kích trí mạng, chắc chắn sẽ có một trận đánh nhau. Trong khi tại hiện trường lại không có bất luận dấu vết đánh nhau nào.....

Thứ hai, sau khi đại ngao dùng ảo ảnh thân độc mê hoặc người, nó cần phải hóa thành nguyên thân mới có thể ăn thịt người. Kích thước nguyên thân của nó dài 4 mét rộng 3 mét, giống như một căn phòng nhỏ. Tuy nhiên, dấu vết tại hiện trường vô lại không lớn như vậy, chỉ ước chừng khoảng hai mét mà thôi.

Thứ ba, đại ngao không dùng vỏ kẹp người để ăn, mà là trực tiếp kéo người nhét vào trong miệng, đặc điểm giống như loài trăn ăn mồi.

Cuối cùng, cũng chính là điểm quan trọng nhất. Khi đại ngao dùng vỏ kẹp đồ ăn sẽ lưu lại dấu vết trên mép vỏ. Nhưng vỏ đại ngao đã bị thương, khi kẹp đồ sẽ tạo ra vài vết khứa nhỏ trên đó. Đương nhiên, các vết khứa kia sẽ rất nhỏ, nhỏ đến nỗi không có thể khiến người bỏ qua.

Vỏ của nó quá sắc bén, vì thế Cổ Tích Cửu cũng không chú ý tới mép vỏ của nó, hiện tại nhìn thấy nó bấm gãy thịt bò và dấu vết lưu lại, nàng mới phát hiện ra điều này.

Bất luận là sứ giả Thường Thiện hay là ngổ tác, bọn họ đều đã cẩn thận kiểm tra hai khối thi thể kia, vì thế bọn họ biết rất rõ dấu vết để lại trên miệng vết thương.

Cổ Tích Cửu cho bọn họ nhìn xem miệng vết thương trên miếng thịt bò, hai người đều đồng ý, dấu vết của cả hai mặt đều rất khác nhau. Nói cách khác, cho dù hai người kia thật sự đã bị vỏ ngao kẹp chết, nhưng đều không phải do cùng một con ngao thực hiện ——

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 521: Vả mặt (5)

Cổ Tích Cửu liệt kê từng bằng chứng một, hơn nữa đều nghiêm túc thông qua nghiệm chứng của sứ giả Thường Thiện và sứ giả Trùng Ác, cùng với ngổ tác một bên, không ai có thể phản bác lại dù chỉ một câu.

Hai người kia không phải bị giết bởi đại ngao! Bọn họ bị kẻ khác giết!

Nói cách khác, Cổ Tích Cửu và đại ngao thật sự đã bị hàm oan.

"Hiện tại còn ai vẫn nghi ngờ nàng nữa?" Thánh tôn nhìn mọi người xung quanh một lát, vừa gõ tay trên bàn cờ vừa mở miệng.

Đám người Cổ Tàn Mặc đều cúi đầu xuống.

"Vô duyên có oan uổng người khác, bây giờ lại không còn lời gì để nói?" Thánh tôn dùng ánh mắt ở trên đám người Cổ Tàn Mặc: "Chẳng lẽ bản lĩnh của các ngươi chỉ biết khi dễ một tiểu cô nương?"

Sắc mặt Cổ Tàn Mặc gần như chuyển sang màu đỏ tía.

Đời này của ông ta chưa từng mắc sai lầm lớn như vậy!

Thiếu chút nữa đã hàm oan hãm hại tiểu cô nương người ta, hủy hoại cả đời người ta!

Ông ta cúi người hành lễ về phía Cố Tích Cửu: "Cố cô nương, xin lỗi, khiến người thiệt thòi."

Những người khác cũng có chút ngượng ngùng, lần lượt xin lỗi Cố Tích Cửu.....

Những người này đều là những lão đại trên đại lục này, bất cứ người nào đi ra ngoài cũng có thể gây ra mưa gió ở trong nhân gian, hiện tại tất cả bọn họ đều xin lỗi Cố Tích Cửu, cũng xem như đủ để cho nàng thể diện.

Cố Tích Cửu trong lúc nhất thời không nói gì, những tổn thương mà nàng chịu đựng ở nơi này, sao có thể được xoa dịu chỉ bằng một lời xin lỗi?

Nàng và đại ngao gần như mất mạng tại đây! Nếu không phải thánh tôn tới kịp thời, oan khuất của nàng có thể được giải?

Những người này sẽ cho phép nàng tự mình điều tra vụ án?

Lúc trước bọn họ căn bản chưa từng chân chính cho nàng một cơ hội rửa oan!

Gân cốt nàng vẫn còn có chút tê mõi, những vết bầm tím do khóa ma liên tạo thành vẫn chưa biến mất, ngay cả những vết thương trên người đại ngao cũng vẫn còn đó ——

Nàng biết, nàng nên chuyển biến tốt liền thu. Rốt cuộc, hiện tại nàng chỉ là một con tép riu, đắc tội với những lão đại này hoàn toàn không có chỗ tốt, nhưng nàng thật sự không thể cười cợt sau những gì bọn họ đã gây ra cho nàng.....

Nàng nắm chặt ngón tay, đang định mở miệng nói chuyện.

Đại ngao đã mở to đôi mắt tròn xoe giành mở miệng trước: "Một câu xin lỗi là xong? Các ngươi đã đánh ta, chàm ta, còn đốt ta nữa! Lão tử đã bị các ngươi đánh? Chủ nhân nhà ta cũng bị các ngươi giam giữ?"

Cổ Tàn Mặc nhìn về phía thánh tôn, thánh tôn nói giọng lạnh băng: "Vu oan cho môn nhân bản tôn, xin lỗi là xong?"

Lúc này đại ngao có trí nhớ rất tốt, lập tức tiếp lời nói: "Đúng rồi, người đã đồng ý với chủ nhân nhà ta, nếu như chúng ta bị oan, vậy thì người sẽ phải ném trái những hình phạt mà ta đã chịu! Ngoài ra, người cũng đồng ý với thánh tôn, phải dùng dây xích gì đó khóa trên vách tường trong ba mươi ngày! Không được ăn uống!" Nó nhớ kỹ tất cả mọi thứ!

Cổ Tàn Mặc: "....."

Bị một con ngao chỉ trích như vậy, khuôn mặt ông ta nóng bừng, nhưng những gì nó nói đều rất có lý, ông ta không thể cãi lại, vì thế âm thầm hít vào một hơi, nói: "Yên tâm, ta sẽ đón nhận những trừng phạt đó, tuyệt đối sẽ không thiếu."

Đại ngao lập tức thuận thế leo lên: "Ta muốn đích thân giám sát!" Tránh cho những người đó xả nước.

Mọi người: "....."

Cổ Tàn Mặc là thủ lĩnh Thiên Tụ Đường bọn họ, ngày thường ít khi nói cười, vô cùng uy nghiêm.

Từ trước tới nay đều là ông ta trừng phạt người khác, chưa từng có người nào trừng phạt ông ta, đương nhiên cũng không ai dám trừng phạt ông ta.

Lần này ông ta lĩnh hình phạt, mấy vị trưởng lão hình phạt đường đúng thật là có ý xả nước, nhưng đại ngao muốn giám sát, nó đã tự mình ném qua tư vị của những hình phạt đó, nếu trong quá trình hành hình bọn họ xả một chút nước, nó đều có thể nhìn ra!

Lão đại, chỉ có thể xin lỗi ngài!

Cổ Tàn Mặc lên tiếng: "Yên tâm, bản đường chủ làm việc luôn sòng phẳng, bất luận người có giám sát hay không, ta tuyệt đối sẽ không cho phép người khác xả nước. Chuyện mà bản đường chủ làm sai, bản đường chủ sẽ một mình gánh chịu."

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 522: Vả mặt (6)

Nghe thấy như vậy, trong lòng Cổ Tích Cửu cuối cùng cũng cảm thấy cân bằng một chút.

Nếu Cổ Đường chủ đã chịu trách nhiệm, vậy nàng không cần thiết phải tiếp tục mở miệng.

Nhưng có người hiển nhiên vẫn chưa vừa ý.

Thánh tôn không nhìn Cổ Tàn Mặc, nói giọng thờ ơ: "Những hình phạt đó là cái giá mà ngươi phải trả cho trò chơi. Nếu đã đánh cuộc thì phải chấp nhận thua, không được xem là sự trừng phạt chân chính. Sứ giả Trường Ác, người vu oan suýt nữa giết chết môn nhân thánh tôn sẽ nhận sự trừng phạt gì?"

Sứ giả Trường Ác choáng váng.

Thánh tôn đại nhân, đây dường như không phải là môn nhân đầu tiên lão nhân ngài thu nhận, chưa từng có tiền lệ thế này, ta còn chưa định ra điều khoản liên quan.

Nhưng sứ giả Trường Ác phản ứng rất nhanh, lập tức nói: "Môn nhân thánh tôn sao có thể dễ dàng bị xúc phạm như vậy? Ngoài ra còn bị vu oan suýt chết! Theo lý nên ngài xa phan thân!"

Sứ giả Trường Ác đã chọn hình phạt nặng nhất, vì khi nhìn thấy đáng về tức giận lời đình của thánh tôn lúc biết Cổ Tích Cửu bị giam, đoán chừng thánh tôn gần như muốn phá hủy cả Thiên Tự Đường.

Hiện tại thánh tôn đại nhân đã tìm thấy cơ hội, tất nhiên là muốn âm thầm tính nợ ——

Sứ giả Trường Ác lặng lẽ nhìn nhìn thánh tôn, đáy mắt thánh tôn hiện lên ý cười. Đây là thánh tôn đang ngầm đồng ý?

Sứ giả Trường Ác cảm thấy hài lòng, âm thầm tán thưởng bản thân ở trong lòng.

Cổ Tàn Mặc quỳ rạp trên sàn, mồ hôi lạnh đổ khắp người, nhưng không dám nói chuyện.

Cho tới lúc này ông ta mới hiểu được, trêu chọc thánh tôn sẽ nhận báo ứng gì ——

Ông ta tự nhận mình có lý, có ý khất khe với môn nhân thánh tôn, còn dụng hình với môn nhân thánh tôn. Điều này rõ ràng đã phạm vào điều tối kỵ của thánh tôn.

Vì thế hiện tại thánh tôn đang muốn tính sổ với mình ——

Hơn nữa đây là hình phạt công khai, quang minh chính đại, ông ta không thể tìm được lời nào để bào chữa cho chính mình, vì thế chỉ có thể dập đầu.

Những người khác vốn dĩ vẫn chưa đứng dậy, lúc này chỉ có thể liên tục dập đầu về phía thánh tôn, cầu tình giúp Cổ Tàn Mặc. Mọi người đều nói xôn xao, rằng Cổ Tàn Mặc là một người tốt, cầu xin thánh tôn đại nhân khai ân.

Những người này đã dập đầu hồi lâu, lúc này thánh tôn mới lười biếng mở miệng: "Niệm tình ngươi có công, bản tôn sẽ tạm thời buông tha cho ngươi lần này. Nhưng tội chết có thể miễn, tội sống khó tha. Nếu như không để ngươi nhận hình phạt, bản tôn dùng cái gì để phục chúng? Phạt ngươi mỗi ngày phải tiến vào huyền hóa cảnh một canh giờ (2h), liên tục trong hai tháng."

Mọi người đều đồng thời rùng mình một cái.

Cổ Tàn Mặc càng hoảng sợ hơn!

Huyền hóa cảnh, có thể so sánh với Hỏa Diệm Sơn, nhiệt độ không khí nơi đó cao tới một trăm độ! Người không có công lực vào đó sẽ bị nấu chín.

Công lực cao như Cổ Tàn Mặc, nếu có thuộc tính khác thì không sao, nhưng cố tình ông ta lại là thuộc tính kim loại. Hoả khắc Kim, khi ông ta tới đó sẽ không thể dùng linh lực chủ đạo để bảo vệ mình, chỉ có thể dựa vào thuộc tính tương trợ. Thuộc tính tương trợ của ông ta là thủy, thật ra có thể khắc hỏa, nhưng thuộc tính tương trợ của ông ta quá tệ, chỉ đạt cấp 3, cho dù tạo ra một làn nước để bảo vệ thân thể, đoán chừng rất nhanh sẽ biến thành hơi nước. Mỗi ngày ông ta phải đi vào nơi đó một canh giờ, chẳng khác nào đi vào bên trong chừng người một vòng, đoán chừng sẽ bị lột mất một lớp da ——

Nhưng, may mắn là ít nhất ông ta vẫn có thể giữ lại mạng. Cổ Tàn Mặc một lần nữa dập đầu tạ ơn.

Mọi người đều nhìn ông ta với ánh mắt đồng cảm.

Đường chủ, chỉ mong hai tháng sau ngài vẫn còn nguyên vẹn ——

Bọn họ lặng lẽ nhìn về phía Cổ Tích Cửu, sau đó lại nhìn nhìn về phía thánh tôn.

Trong lúc nhất thời bọn họ đều không hiểu một vấn đề: Thánh tôn đây là đang giúp tiểu cô nương trút giận? Hay là bởi vì Cổ Tàn Mặc rõ ràng không nể

mặt thánh tôn, khiến thánh tôn nhân cơ hội trách phạt?

Cổ Tàn Mặc đã sẵn sàng chấp nhận hình phạt, nhưng ông ta vẫn còn một vấn đề khác: "Thánh tôn, Tàn Mặc đáng bị trừng phạt. Cho dù hình phạt nhiều hơn gấp đôi, Tàn Mặc cũng không dám hai lòng. Nhưng, nếu hung phạm không phải là Cổ cô nương, vậy thì đó là ai? Chẳng lẽ thực sự có một con ngao khác tồn tại?"

Thánh tôn nhìn về phía Cổ Tích Cừu: "Người có manh mối gì về hung thủ hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 523: Vả mặt (7)

Cổ Tích Cừu trầm giọng nói: "Theo ta được biết, hành động của loài ngao thường không nhanh lắm, khi đánh nhau chúng thường dựa vào các loại thuật pháp là chính. Tuy nhiên, hai đệ tử kia bị đánh lên chỉ trong vòng một chiêu, nháy mắt kẹt chết hai người. Điều này chứng tỏ, kẻ đánh lên có khinh công cực cao, lực lượng cũng rất cường đại. Với sự suy đoán của Tích Cừu, kẻ đánh lên này có lẽ không phải là ngao, mà là người! Người này đã dùng hai chiếc vỏ ngao chém ngang lưng hai học sinh kia! Sau đó giả họa cho đại ngao và ta!"

Thánh tôn gật đầu: "Rất có lý. Nhưng ai muốn giả họa cho người? Mục đích là gì? Có thù oán gì?"

Cổ Tích Cừu khẽ lắc đầu: "Có lẽ mục đích chính là muốn đuổi ta ra khỏi Thiên Tụ Đường." Ánh mắt nàng đảo qua những người ở đây: "Nhưng người có chung mục đích này quá nhiều."

Lời này rõ ràng đang ám chỉ ai đó, Cổ Tàn Mặc gần như dậm chân: "Không sai, lão phu và những trưởng lão khác của Thiên Tụ Đường đúng thật là muốn đuổi người ra khỏi Thiên Tụ Đường, nhưng chúng ta tuyệt đối sẽ không dùng tính mạng học sinh của mình để đánh đổi nó!"

Cổ Tích Cừu nhếch môi: "Cổ Đường chủ nổi danh bao che cho học sinh của mình, mỗi một học sinh đều bảo bối cung của ngài, ngài tất nhiên sẽ không làm điều đó, Tích Cừu tất nhiên sẽ không nghi ngờ ngài."

Lúc này Cổ Tàn Mặc mới vừa lòng, một số trưởng lão và đạo sư khác cũng nhìn nhau, không nhịn được mở miệng: "Chúng ta cũng sẽ không!" Bọn họ cũng đều yêu học sinh như con, ngay cả những học sinh có vấn đề ở Lưu Vân ban, bọn họ cũng không nỡ thương tổn ——

Ánh mắt Cổ Tích Cừu bỗng nhiên dừng ở trên người Tư đạo sư: "Vị này thì sao?"

Tư đạo sư biến đổi sắc mặt, lạnh lùng nói: "Ta cũng sẽ không dùng tính mạng học sinh của mình để làm việc này!"

Cổ Tích Cừu nhìn chằm chằm ông ta: "Ta hỏi người, hai học sinh bị giết kia có phải do người phái tới?"

Tư đạo sư sững người, ngao nghễ nói: "Đúng thì sao? Bọn đạo sư chỉ không muốn người lưu lại, làm bại hoại danh dự mấy trăm năm của Thiên Tụ Đường chúng ta! Ta bảo bọn họ chỉ cần phá nóc nhà của người là được."

"Vậy lúc ấy người có ở đó hay không?"

"Đương nhiên —— không có!"

Cổ Tích Cừu mỉm cười: "Ồ, đúng không?" Khuôn mặt nhỏ của nàng đột nhiên giãn ra: "Đại ngao, phun một ngụm khói vào ông ta!"

Đại ngao thổi một ngụm khói ảo cảnh thật độc ra, nó có thể khiến người ta nói ra vô số lời nói thật ở trong lòng!

Tư đạo sư đã tận mắt chứng kiến lợi hại của ảo cảnh này, vừa nghe thấy vậy thì khuôn mặt lập tức biến sắc, muốn trốn: "Người làm gì vậy? Nó dơ như vậy, đừng phun ta....."

Đại ngao sớm đã nhảy tới, mở vỏ và phun ra một luồng khói đen dày đặc: "Lão tử mới không dơ!"

Tư đạo sư đã bị phong ấn linh lực và bị điểm huyết, căn bản không thể tránh né, cũng không thể dùng linh lực để thổi tan khói đen. Ông ta ngay lập tức chìm trong màn sương đen, ngã vào bên trong ảo cảnh thật độc.....

.....

Một khắc sau (15ph), sắc mặt Tư đạo sư bắt đầu đỏ bừng, thao thao bất tuyệt.

Không ai ngờ tới, người mà ông ta thống hận nhất ở trong nội tâm sâu thẳm của mình lại là Cổ Tàn Mặc, ân sư đã từng truyền thụ sự nghiệp cho ông ta ——

Ông ta mắng Cổ Tàn Mặc là người bảo thủ, cứng đầu, thiên vị một đạo sư khác, khiến ông ta là một đạo sư ưu tú như vậy phải dạy một lớp tồi như thế

Không ai ngờ rằng, một vị đạo sư ngày thường tao nhã có lễ, khi mắng người lại vô cùng độc ác, có thể so sánh với nữ nhân đánh đá trên đường, khiến mọi người đều tái mặt.

Khuôn mặt Cổ Tàn Mặc tái mét!

Tam quan của ông đã bị đập nát.....

Đây vẫn chưa phải là nội dung nóng nhất, nội dung nóng nhất nằm ở phía sau.

"Hồ Thanh Thanh, bảo bối, không ngờ ngươi lại tự động hiến thân cho ta. Yên tâm, chẳng phải là đuổi nha đầu kia ra ngoài hay sao, bọn đạo sư đã có biện pháp khiến nàng ta tự động lựa chọn cút đi....."

Ông ta vừa nói vừa bắt đầu cởi áo tháo thắt lưng, vật nhỏ phía dưới cũng bắt đầu cương cứng, sẵn sàng tấn công ——

Bạn đang đọc truyện *Độc Phi Ở Trên, Tà Vương Ở Dưới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.